

விஷஜ சோ பயில் சிகித்தலை,
விஷஜோந்மாதம், 306
விஷான்ன, 485
விஷ்ணுவினிடம் அபசாரப் படு
வதால் உடாகும் ஜரம்,
7

விஸர்ப்ப சிகித்தலை, 6
விஸர்ப்பத்தில் இரக்த மோக்ஷணம்,
00

,, இரக்த-டோக்ஷ
செய்யு நி லை
ம, 17

,, சமந சிகித் ஸ, 16

,, திக்தக க்ருதக்ஷை
யுபயோகித்தல்,
17

,, முதலிற் செய்யே
டிய சிகித்
கள்,

,, லேபந் செய்யும்
நிலைமை, 197

,, மந-விரோசந சிகித்
ஸகள், 1

விஸர்ப்பத்திற்குத் தாத க்ருதம்,
200

விஸர்ப்பத்திற்கு லேப ' எ, 17

விஸர்ப்ப ஜ் ராதிகளி ' சிகித் ஸ,
25

விஸப்போடம், 455

வீ

வீ'க' டா ' ட அர்சஸ்ஸுகளு
க்கு ஸ்வே த சிகித் ஸ,

வீ' ய அர்சஸ்ஸில் தூபநசிகித்
ஸ, 9

டு

டு ட்பாலரிசி ம த்திற்குப
டோகிக்கு ' நிலை கள், 24

டு ' டே று அ ய ' னைப்பற்றிய
ரத வி ரா ' ளுக்குச் சிகித்
லை, 27

டு னி ந்த குடலை உட்செலுத்த்
முதலியன, 4

டு ' ளுள் ரியின் குணகு ' ,
527

டு றி கொ ' ட வில ' கு ள் கடித்
தால் ாணு ' விசேஷ
குறிகள், 0

,, நாய், 07, 0

,, ,, விஷக் டி, 50

டு

டு தாளக் கிரஹத்தினால் பிடி ' ப்
பட்டிருப்பத ' குறி ' எ,

டு ல்வித பந்தந ' , 4

டைச் ரா ரூர் ' , 1

வ்

வ்யாபீடம் (விஷ ' கடி), 4

வ்யாலுப்தம் (விஷ ' டி), 4

வ்யோஷாதிகுக் ளு,

,, குளி ' க, 1, 44,
2

,, 'ருதம், 1

,, லேபம், 7

,, ர்த்தி, 3

'ருச்சி விஷ', 48

'ருச்சிகா'யாதி டே ப', 17

'ருத்த காச்யப் 'ருதம்,

'ருத்தி சிகித் ஸ, 4

,, முதலியதி ' த ஹ சிகித்
ஸ, 57

'ருஷ 'ருதம் (ஆடாதோ ட க்ரு
தம்), 4

'ருஷ்ய கு த்திற் சிறந்த ஸ்தி
மு . ற

,, ,, ,, ஸ்த்ரீ

முதலி

ய

க ,

5

,, யோ ' கள், 3

வ்ருஷ்ய ' , 32,

ஜ

ஜங்கம விஷம், 47
 துமணி, 457
 துமணியின் சிகிதஸை, 460
 ஜராயு, 74
 ல ஹநாடி (க'களின்), 324
 ,, ஸந்திராஸம், 509
 ,, ஸ்ரா, 324, 325
 ஜலார்புத சிகிதஸை, 394
 ரார்புதம், 86

ஜ

ஜாடராக்கனி மிதமிஞ்சி அதி ரித்த
 ,, அதனாலுண்டாகும் உப
 த்திர'களும், 137
 ஜடராக்கனி யனகு பரிபாலிப்ப
 தாலும் பரிபாலிக் தத்தாலும்
 உடாகும் பலன்கள், 3
 ஜாதக்ர யோநி, 467
 ஜாத்யாதி க்ருதம், 425
 ,, வர்த்தி, 330, 3 3
 ,, ஹிம், 1
 ஜால கர்தப சிகித, 45
 ல கர்தபத்திற்கு விசேஷ சிகித
 ஸ, 459
 ல ர்தப, 45

ஜி

ஜிஹ்ரா டக சிகித ஸ, 39
 ,, டகம், 388
 ,, ரோ ள், 38
 ,, ரோக சிகித ஸ, 398
 ,, த்ப சிகித ஸ,

ஜி

ஜிர் பி'யா ரதி தம், 223
 ஜி'ரோணித', 25
 ,, ,, டெளிப்படு யி
 ,, செய்யதே
 ,, டிய உபசா
 ,, ர்க, 5
 ஜி'ரீய யமக ஸ்டே ஹம், 313
 ஜி'தி க்ருதம், 341
 ஜி'த்யாதி ரூர், 0

°

ஜ்யோதிஷத் ரதி தல், 442
 ஜ்வரக்ர'ராதம், 1
 ஜ்ரங்க ளினைத்து'கு' பொது ர
 ன மதாகபுஷ்பாதி ஹிமம், 1
 ஜ்ர சிகித ஸ, 1
 ,, தாபத்துடன் கூடிய ரஸத்
 தில் க்ஷீர-க்ருதாதிகள், 44
 ஜ்ர தாஹங் ளில் கெகாகஷாய',
 10
 ,, ஹரமான பலவித க்ஷீரபா
 ள், 1
 ஜ்ரத்தில் அந்தந்த நிலை மகளுக்
 கேற்ற பலவித பேயா
 க்கள், 6
 ,, அபராஜி தாதி தூப'
 கள், 25
 ,, அன்ன' உபயோகிக்க
 ஏற்ற நிலைமை, 7
 ,, ஆஹார முபயோகிக்கு
 ம் முற, 1
 ,, உபயோகிக்கத் தக்க
 சாலி-ஷஷ்டிகாதி
 தானிய'கள், 2
 ,, உபயோகித் தக்க
 யூஷங்களும் அற்றி
 த்கேற்ற காலங்களு',
 12
 ,, உஷ்ண ஜலம் உபயோ
 கிக்கத் தகாத நிலை
 ம, 3
 ,, ஐ'து வித'நேஹங்
 ள், 1
 ,, ஓளஷதம் டொடுக் ஆர
 ம்பிக்கு'ராலம்,
 ,, ஓளஷதோப யோகத்தி
 ந்குப் பிறகு பேயா
 உபயோகித்தல், 2
 ,, ஷாய' உபயோகிக்
 கும் நிலைமை, 8
 ,, டொடு'கூடிய பாசந
 ஷாய'ள்,

ஜ் ரத்தில் க்ருதபானத்திற்குத்தகு	ஜ் ரத்தி' வி ரோசநௌஷதங்கள்,
ந்ததும் தகாதது ர	1
நிலை , 14	வி ரோசநௌஷதத்திற்
,, 'ருதபா த்திற்குப்பிற	குப் பின்பு ஸம்ஸர்கீ
கு ர்ஸரஸோபயோ	கிரம', 7
கம்,	,, வி ரோசந ஷத' கொ
,, க்ருதபா த்தின் உப	டுக்கும் நிலை ,
யோ , 14	,, ஜீவந்த்யாதி அது ரஸ
,, சி'பீதானிய யூஷ', 1	நங்கள்,
,, சிற'த ஓரஷத'கள்,	,, விராவ்யதை செய்யும்
53	நிலை ம, 2
,, சோத சிகித் ஸ,	,, ஸ் தே சிகித் ஸ செய்
,, தூம-க டேஷ- பளங்	யக் கூடிய நிலை ம
, 0	கள், 4
,, ஸ்யப் பிரயோக', 0	,, ஹிதமா சாக ர்க்க'
,, சிருஹ ஸ்தியு' அது	ள், 13
ரஸந தியும், 13	,, ,, வியஞ்ஜந'
,, படோ ஈதி நிருஹம்,	ஞ் அ
	துபான
	ஞ்,
,, பத்திய மு ற,	ஜ் ரத்தினல் க்ஷீணித்திருப்ப னு
,, பரிஹரி'க டே டிய	கு ஏற்ற சோதந சிகித் ஸ,
4	17
,, பர்ணி'யாதி நிருஹ',	ஜ் ரம் நிவ்ருத்தியா பி' அனுஸ
1	ரி .
,, பிரயோகிக்கக் கூடிய	டே .
சில க்ருத மு றக',	டிய நி
	ய ம்,
,, பேய ' ளை உபயோகி	7
க்கு' ரல்', 5, 1	,, ,, ஆஹார
த் த' ழியச்செய்	மு ப
தும் ட்டு து', 17	யோ
,, அ சி ,	கி'கு
,, செய்விக்கு'	மு
நிலை ,	றி,
,, நி றதே றியத	
ற்கு' நி ற	,, ரு' யத் த றப்பது
டே ருததற்கு	முதலியது, 6
குறி ள், 5	ஜ் ராதிக்களில் பேயா உபயோ
,, ல' ராதி பாச சிகித்	கி' த் த ரத் நிலை ஞ்,
ஸகள்,	பத்திய ர உணவு ஞ், 7
,, செய் தற் றான	
சாக்கு ,	ஸ்ரீ
,, செய்வி'கும் நி	ஸ்ரீ கு'குடம், 147
லை மக',	

ஷ

ஷட் சர யோக', 1

,, தாதுக்கள், 52

,, பல க்ருதம், 65, 1 0, 172

ஷட் யோரி, 468

ஷட் மாக்ஷிக யோகம், 3 6

ஷே

ஷோடசிகா, 72

ஸ

ஸ ல் கிரஹங்களுக்கும் பொது ர
ன உபாஸநாதி சா'தி
ள், 304

,, கிரஹநாச தூபம், 94

ஸ ல நேத்திரரோக' றுக்கு' த்ரி
பில, 537,, மூத்திரா ராதங்களு'கு'
பொது சிகித் ஸ ள், 142,, ரோகங்களிலும் -பயோகமா
ஓர் ஓளவுதம், 37,, வித்ரதிகளுக்கும் பொது சிகி
த் ஸ, 4

ஸ' ர ஸ்தே த', 6

ஸசோப சிகித் ஸ, 4

சோபம், 3

ஸத்து, 0

த்யோ விர' ளில் ஸாப்தா
ஹி விதி, 4,, விர' கள் எட் வித',
4,, விர ப் பிரதிஷேத',
4,, விர மும் அதன் பேத'
ளு', 2

,, ரிர', 4

,, விர ரோப தல்',
4த் த்தியனைச் சிறப்பித்தல்,
5 0

ஸ'தா ம், 4

ஸ'தி பக்ரத்தி' அஸ்த்தி' ஒன்
று சேரு' ர', 43ஸ'தி மோக்ஷத்தி' (ஓ நொட் ளா
தில்) சிகித் ஸ, 437

,, மோக்ஷம், 43

ஸ'தி-விதாவித ரோகப் பிரதிஷே
த', 329,, ரோ விஞ்ஞா ம்,
324

ஸந்ரிபாதக்கிரஹணீசிகித்தை, 13'

ஸ'நிபாத சோதை முதலியவற்றி'
முதலிற் செய்யே
டிய சிகித் ஸ',

191

,, சோ த முதலிய ற்றில்
ஜீரகாதி - பூரிம்பாதி
ஞர்ண' ள், 19,, திமிரத்தில் அஸ்தியஞ்ஜ
நம், 350,, தோஷ' ளாலா ர்த்
மரோ ங்கள், 17',, தோஷத்தினுலான ர்
ஞூல, 3 8,, தோஷத்தினுல் ஸ்தன்ய'
கோ ரா ற டந்திருக்
கையில் சிகித் ஸ,

2 2

,, த்ருஷ்ணை'கு சிகித் ஸ,
8

,, பிட க, 440

,, மதாத்யய சிகித் ஸ,
,, மூத்திரக்ருச்சிர சிகித்
ஸ, 40

,, ரோஹிணி, 3 0, 1

,, ஜ் ரத்தில் சிகித் ஸ

,, ஆர'பி'கு
மு த,,, ,, வி ர'ரி யா
தி பாச

,, ஷா',

ஸ'நிபாதத்தாலா பிரதிச்யாயத்
தின குறி', 7ஸ'நிபாதப் பிரதிச்யாய சிகித்',
353

ஸ'நிபாதாதி திமிர சிகித் ஸ, 4

ஸந்நிபாதாதிஸாரத்தில லக்ஷாதி
க்ருதம், 4

ஸந்நிபாதாபிஷ்யந்த சிகித் ஸ,

ஸந்நிபாதோதர சிகித் ஸ, 17

ஸந்நிபாதோந்மாத, 0

ஸப்தச் சதாதி க் ரத், 404

ஸப்த பாலக் கிரஹ, ,

,, விர சிகித் ஸ ள், 42

,, ஸமா குளிகை, 205

ஸம கப ர பித்த ராஸத்தி ம
ந் செய்தல், 3

ஸஞ்ஜட பிடகா, 465

ஸவ்யூட பிட ர, 4

,, ,, சிகித் ஸ, 47

ஸம்ஸர்கீ, 17,

ம் ர் ரி ய, 41

,, தோஷாதி ராலான வி
ஸர்ப்பகளுக்குச் சிகி
த் ஸ, 1

,, தோஷாதி துஷ்ட விர
ள், 41

,, ஸந்நிபா, திமிர ளி
சிகித் ஸ,
34

,, ,, திமிர , ,
3

ஸர ம், 3

ஸந் ந்த, 75, 438

,, காஸ்களிலும் க் டகார்யா
தி க்ருதம், 4

,, குஷ்ட ளிலு் நேஹ சிகி
த் ஸ முதலிய , 20

,, தே த்நிர ரோ ஹா சூர்ணாஞ்
ம், 346

,, மு ரோகஹா குளி , 403

,, ,, தல, 40

,, ரோ ஹா ஸ்தி, 254

,, லூதா விஷஹாயோகம், 507

,, ரதரோகஹா தி, 55

ஸந் க்கிரஹ நாச தூப, 4

ஸந் தோபத்திரச் சேதம், 442

ர் 'ர' சோ தயில் ஸ்நா -லேப
ந் ள், 5

ஸந் ராதிஸாரத்திலும் குடஜாதி பா
ணீதம், 1

ஸந் ராக்ஷிரோ களில் அஸாத்ய
மா , 59

ஸந் ராக்ஷிரோகப் பிரதிஷேதம்,
3 0

ஸந் ராக்ஷிரோ விஞ்ஞாந், 357

ர்ப்பக் டிப்பதன் ரா
கள், 4 7

,, பொது ராக ழு று
விதம், 4

ஸர்ப்ப விஷ்களி் பொது கு
ளு் பிரகோப ரால்க
ளு், 4 7

,, விஷ் ளுக்கு விசேஷ சிகி
த் ஸ, 4 3

,, விஷப் பிரதிஷேதம், 48

,, விஷ் தேஹத்திற் பரவு
தல், 4

ஸர்ப்ப தி் டாமலிரு முன்
ரக்கிர த, 4 7

ஸர்ப்பா் ரபிஹத்ோ ராறுக்குச்
சிகித் ஸ, 4 7

ஸர்ப்பா் ரபிஹதம், 48

ர் ரஸ, 5

ஸந்ஷப பே ப், 0

ஸந்ஷபி ர, 4 4

,, சிகித் ஸ, 471

ஸந் கர், 24

,, ரபே பம், 424

ஸஹசராதி தலம், 3, 403

ஸஹஸ்ரதௌத க்ருதம், 20

ஸா

ஸாதார கிரஹ ள் டீடி ப்
படும் குழி தகளு்

குப்பரிஹா் 2

,, சிகித் ஸ ள் ரிவ்ரு
த்தியாகாத அச் ரிக்

குச் செய்யும் சிகித்
லை, 4

,, மிருக ள், 6

ஸந்நிபாதி டோரி, 4 9

,, லூதா விஷ், 5

ஸாப்தாஹிக விதி (ஸத்யோ விராஸுதா ராடாதி கூரா குளி க, 4
 விரணங்களில்), 426
 ஸாமஜ் ர, 5
 ஸாரஸ்த க்ருதம், 27
 ஸார் ராமி அகதம், 494, 505

ஸி

விதா ர்தமா, 318
 வித்தகாதி லேப, 20
 விதத்யஞ்ஜம், 33
 வித்த ருதம், 284
 ,, ஸ்திகன், 257, 258
 வித்தார்த்தக ருதம், 300
 வித்தார்த்தகாதி குளி க, 300
 விரா கிரந்தி, 44
 ,, ரம், 32
 ,, பிடகன், 327
 ,, ஜாலத்தில் அஸாத்ய நிலை ம
 ,, குச்சிகித் ஸ, 32
 ,, அலம், 26
 ,, ஹர்ஷ, 32
 ,, ரோத்பாதம், 32
 விரோத்பாதாதி ஞக்கு சிகித்ஸை, 330

,, விசேஷ சிகித்ஸை,
 330

ஸி

வீஸசாக (திமிரஹரம்), 35

ஸு

ஸுக மந்திற்சேற்ற மதநபல
 ரஸநி ய முதலிய , 237

,, ஸாத்யமான இரத்த-பித்த , 7

ஸகுமார தேஹிகளுதேற்ற மிரு
 து நிருஹ தி ன், 57

,, தேஹி முதலிய ரு
 க்கு ஏற்ற நிருஹ
 ன், 25

,, ரஸாயந், 15

ஸுமநோ ர்த்தி,
 ஸுர் , 27, 73
 ஸுஷிர கித்ஸ, 7
 ஸுஷிரம், 37

ஸூ

ஸூசீழு யோநி, 467
 ஸூதிசேகோத்தரம், 77
 ஸூர புடபா ,
 ஸூரணதி குளி , 4
 ஸூர்யா ர்த்த சிகித்ஸ, 44
 ஸூர்யா ர்த்த , 40

சே

சேஸக ,
 சேஸந் , , 0

ஸ

ஸந்த க்ருதாநுவா ம், 21
 ஸந்தாதி அநா , 2
 ,, சூர் ம், 5, 14
 ,, கந்தத்ரா
 பான் , 4
 ஸந்தாதி ர்த்தி, 363, 36

ஸோ

ஸோமராஜ் ரஸாயன்கள், 23

ஸௌ

ஸௌராஷ்ட்ர ருத்தி க, 6
 ஸௌ வீராதி சூர்ணஞ்ஜம், 344

ஸீ

சந்த கிரஹ குறி , 2
 கந்தன் (கிரஹ), 2
 சந்தாபஸ் ரர், 20
 ஸ்தந வித்ரதி சிகித்ஸ, 54
 ஸ்தந தோஷஹா சிகித்ஸ ,

ஸ்த்ந்ய தோஷஹா சூர் ம், 4
தம்பநம், 476

ஸ்த்நா ர விஷ சிகித்ஸை, 479,
37

,, விஷத்தி எழு தே கங்
ஞ் குறிகளு, 47

,, விஷ, 47

ஸ்த்நீகனி பிராக்ருத பீஜம், 477

ஸ்த்நீகளுக்கு முலப் பாலாறு
ஸமயம், 75

ஸநாய் ரம், 327, 330

ஸநா ரம்மம், 327, 0

ஸநிக்த்த தோஷ்களா லு டா
பித்த குலத்திற்கு சிகி, ஸ,
164

ஸ்துஹிஷ்டிர வித்த க்ருத ன்,
7

ஸநேஹ தூமம், 7

,, பா ங்களில் கல் ராதி னி
அளவுகள், 70

,, பாணங்கள் (ஹ்ருத் ரோக
த்தில்), 77

ஸநேஹப் பிரயோகங்கள் நான்கு,
231

ஸநேஹ-லேஹ்ய பா ங்களின் இல
க்ஷ வ் ன், 71

ஸநே ஹாஞ்ஜநம், 336

ஸநேஹாதிகளால் திரவிக்கு கப-
பித்தங்களைப் பரிஹரித்தல்,
2

ஸ்படிகாத்யஞ்ஜ ம், 30

ஸபர்ச ஹாநி, 4 5

ஸபர்ச ஹாநி சிகித் ஸ, 47

ஸரம்ஸநம், 96

ஸரா சதுஷ்டய, 25

ஸரா, 3 0

ஸரோதஸ்ஸுகள், 4

ஸரோதோஞ்ஜநப் பிரத் ஞ்ஜ ம்,
47

ஸரோதோ ரார் க்,

ர, 3

ஸ ர ப ன்ருக்கு விசேஷ சிகி
த் ன், 7

,, ப, 3

ஸ் ரஸ, 70

ஸ்வர்ய, 4

ஸ்தே த சிகித் ஸ செய்யே

டிய நிலைமை, 7

ஸ்தே தமு ருதபா மு (ஹ்ருத்
ரோ த்தில்), 77

ஹ

ஹட ஸ்நாரம், 0

ஹத தி மந்தம், 7

ஹது ஸ்தம்ப சிகித் ,

,, ர்ஸ சிகித் , 2

ஹபுஷாதி ருத்,

,, சூர் ம், 174

ஹம்ஸ பத், 72

ஹரிதாளாதி சூர்ணாஜ்,

ஹரீதகி க்ருத், 174

,, (அபயா)மோத ,

,, லேஹ்ய, 4

ஹலீமகத்திற் செய்யே டி
சிகித்ஸா கிரம்,

ஹி

ஹிவக் ராதி ருதம், 07

,, சூர் , 3

,, யோகம்,

,, ஸ்நார, 7

ஹித்மா சிகித் ஸ,

ஹிமம், 0

ஹி ன் (அ தெளஷத்), 4

ஹீ

ஹீ யோக, 0

ஹீ

ஹ்ரஸ் த்ருஷ்டி,

ஹ்ரீபேராதி ஆச்சியோத ம்,

,, ய தல், 4

ஹ்ருதயா ர, 4 3, 4

ஹ்ருத் ரோ சிகித் , 7, 7

க்ஷ

க்ஷத ஸஸத்தி அ ருதப்ர ,

கூத காலத்தில் யஷ்ட்யாதிக்குதம்,
46

,, ,, லாகூர - கூர ராதி
யோகங்கள், 44
,, ,, ரஷாபூ யோகம்
முதலியன, 45
,, சுக்ரத்திற்கான சிகித்கைகள்
333

,, சுரம், 37

,, நேத்திர சிகித்கை, 429

கூதஜம் (பக்தரம்), 441

கூய ரஸத்தில் ஸந்திபாத சிகித்கை,
55

,, ரஸத்திற்கான தூமபான -
ப்ருஹ்மணிகள், 55

,, காலாதிக்களில் சில பூஷைகள்,
55

,, ரோகத்தைப் பற்றிய ஆறு
வித உபத்திரவங்கள், 64

கூயத்தில் ஸுரை, 537

கூர

கூர குளிகை, 182

,, க்ருதம், 135

,, தைலம், 181, 374

கூர த் யம், 130

,, லேஹ்ய (கூரா லேஹம்),
170

கூராதிகளால் அழற்சி தரும் நிரூ
ஹமும் பரிஹாரமும், 265

கூராதிரஸ கீரியை, 404

கூராவ லேஹம், 70

கூராளம், 422

கூரீ

கூரீ க்ருதம், 3

,, த் ய (த்வி கூரீம்), 1

கூரீப் பிரயோகத்தை நிறுத்து
தும், மதுனைச் சொற்பமாயுப
யோகிப்பதும், 8

கூரீராலஸகம், 283

கூரூ

கூரூத்ரகம், 272

கூரூத்ர ரோகங்ள், 454

,, ரோகப் பிரதிஷேதம், 458

,, ரோக முடிவுரை, 458

,, விஞ்ஞானம், 454

கூரூத்ராதிரஷாயம், 404

ஸ்ரீராம ஸ்ரீயந ரபெநஃ

கேவகாணிஜநஸு கெயுதரிதொதும்ஸஸு விசநனெஃ
ஸ்ரீநெயுமகாஸுபாஹய சிஹாவ சொதூகூர நெஃ
தயுதொஸுவிசுணஸு வி யஸ்ராவவாஸுயு யஃ
ஸராமுமஹாஜநம்ஸ ஹம்புதொதஹ கெஸுராகு

ஸாஹிதெ தவிவஸா ஶீராயிகவியள ஸ்ரீநெயுமபெஸயம்
ததாஶுஜநகொவஃ ஸ ஜநகஃ ஸிக்நாமுரூரொதஹசு |
சுயுமெஶு தாமுஹெஸி வியிவசு மொவாஹஸுரஹய
புஷுதொதூதெவெஶு ரதஸவியெதவுஷுதெவெஶுமஃ

தனெஷுயாயநிகெஷு வெஶுவிஷய புஷுவிஷு
புரகூநெ
ஷுஷுரூபியா திஜக்யநிநாஃ கனெ விராயாவஸநு
ஸாஶு ஸவபுயிதூ ஸாஸுவிஷயம் புரஶுபுதீஷு
புரஶு வெஶுகததூ ஸ விஸாவா வொடு
புவிஷுதஸுஹு ||

தூரெஸாநீநாஃ ஸ வுநஸிஷ ஶுஹுஷுய
ஷுதாநீசு தூவிஷுரீவமத ஹிஷுஷு ஹுஷுயஃ
ஸுவொய டிஷுஷுர புநவமதமீபுணவவஸா
ஹுஹுதூநா ராயுநிமீமத ததூரூஸுரனெஃ

தூவிஷுரம் வரிவநிதம் வரிதீதஜநா வ கெயாவிநா
வொயாயாவொஶாக்ஷிணாதூவிஷு ரெவ தூரெஸாநீநா
தனூந்தசுபுயிதம் ஹிஷுஜநமூரொஃ புரமஹுதாஶாமதம்
ஜீயாசுஹுரி புவாவஸாசு ஹுவி ஶிவொஶாஸுயுந ரொஃ

இரண்ட ம் ப முன்னுரை.

அஷ்ட ஹ்ருதயத்தி ஸுத்திர-சாரீர-நிதாந ஸ்த்தாந் ள் மொழி பெயர் ப்பட்டு, அப் பகுதி இ கிரந்தத்தி முதற் பா 191 ல் முதலில் வெளியிடப் பட்டதும், பிறகு ற்ற மூ று ஸ்த்தந் ளி மொழி பெர்ப்பைபு முற்றி லு் ளெளியிட ெகு முயற்சி செய்தும், திரவியச் செலவு தா வியலாததாய் விடவே, அ் வெண் கூட மற் பே , சிகிதஸா- ல்பந் ள் ஆகிய இர ெடு ித்தாந் ளின் மொழி பெயர்ப்பு த்திரம் முற்று பெறாத இர ெடா பா மா 190-இல் அச்சிட்டுப் பிரசுரிக்க ப்பட்டது தமிழ் மக்க ளுக்குத் தெரித் விஷயமே. அதி த்திலுள்ள அருணையா உத்தர த்தா உரு த்திலும் உபயோ த்திலும் உ மையிற் பெரிது; அதை மு ெ மொழி பெயர்த்து வெளியிட யான் பட்ட அருப் ெ, பொருட் செலவின் பார தா க வியலாம லிருந்தது பற்றி இதிகாஹம் ஈடேறாம லிருந்து தது. ஆகி லு் ஆதி த்திய நூல்களுள் சிறப்புற்ற இவ்வரிய கிர தத் த முற்றிலும் மொழி பெயர்த்து வெளியிட எனக்கிருந்த ஊக் அநே இ டயூறு ளு் கிடையில் சிறிது சிதறவி ளையாந யா, இவ் ளவு நீ ட லா ட் தேனும் இதைப் ழுர்த்தி செய்து ஆற்ற ள் றனு கு டாயிற்று.

உத்தர த்தா த்தை, மொழி பெயர்த்து ெளியிட யா் க் ெ ற் டிருந்து, அதற்கி டயில் ஆதியிற் பதிப்பித்த அ் மொழி பெயர்ப்பின் சொற்ப பிரதி ளு் முற்று பெறாத இர ெடா பா முட்பட முற்றிலு் செல ராய் விடவே, உத்தர ஸ்த்தா த் தத் தனிப்பட பிரசுரி கு் ெரோ த் த நிறுத்தி ெ ற் டு, அஷ்டா ஹ்ருதயத் த ஆர்ப் முதலே அ சி றான சீர்திருத்த ளுடன் இர ெட முறை அச்சிட்டு ண்டிய அவசி ெ ற்ப்பட்டு விட்டது. எந் ெரோ பச் செவுக்கு பிறருதவியின்றியே ஸுத்திர-சாரீர-நிதாந த்தாந் ள் ஆகிய மூ று த்தா ளையு் மு ெபேலே முதற் பா ரச் செய்து, அ் றான சீர்திருத்த ளுட் 1931 - டிசம்பரில் ெளியிட்டதே ெ பொருட் செலவு விஷயத்திற் பெரிது் 'சோர்வுற்றே' முதலிற் பதிப்பித்த சிகிதா- ப ஸ்த்தா ளைச் சீர்திருத்தவும், நீ ட ற்பது அத்தியாய் ளட்கி -த்தர த்தாந் தத் து ப்படி அநே வியா யாநாதி ளுடையவு ெ ற் டு முதலிய ற்றினு டயவு் உ, வி ளை ெ ற் டு ெழி பெயர்த்து முடிவு ெ ற் டு ெரோ ட் கிர

த் , ப் பெரிதா யா ருதவில்லை யென்றாலும், இ' மூ'று
 'த்த ' னையு' சேர்த்து , ர'டாம் பா அச்சிட்டுப்
 பிர ரிப்பதற்கா பொரு' செலவு எ'றனை மி த் திற்ச
 செய்து, இ' மு'ற எ'ங் மேனு' இவ்வரி' னுலை வெளி
 யிட்டே ஆ' தே'டு'ெ'று விம்புடன் முயல், எ' ச'த்தியை
 மீறி ஆ' சம்போல் எனதுள்ளத்தில் உதித்த உத்தரவாஹே
 உ' மயில் எவ்வை யிலும் உயர்வு பெற்ற இ'ந்நுலை 'வி'
 அச்சிட்டு முடிக்க மு' ரந்தாமாயிற்று.

' ' 'ருதத்தில் இ' நுலை இயற்றிய ஆசார்ய ர'படர், த'ம்
 பெயரு'டே'ற்ப டமொழியில்வாக்கிய ' னையு' பத்திய 'கனையும்
 இயற்றுவதில் இ'ணையற்றவ'ென்று இவரது அஷ்டா' கஸங்கிரஹத்
 'தயு', அஷ்டா' ஹ்ருதயத்தை, யும் படிக்கும் பண்டிதர் அ'னை
 ரு'ப் பாராட்டுவார் ள். வத்திய சாஸ்திர விஷயத்திலோ அ
 ரதுவல்ல இ'ன்னு' இ'ணையற்றது. ஆ' வே அ'ர் அ'னிவேசர்
 முதலியவர்களுடைய ராபகித்தஸாப் பிரதாரமுான சரகாதி ம்லறி
 த னையும், தன்வந்தரி முதலானோரு டா' சஸ்திர சிகித்தஸாப்
 பிரதா' ன ஸா'ருதாதி ஸம்ஸிதைகளையும் ஸம்ஸ்கார முறை
 யிற் கசுடறக் டந்தெடுத்து ஆதியில் அஷ்டா' ஸங்கிரஹம்
 இயற்றி, அதுவும் பெரிதும் விரி துவிட்டதா' 'ருதி' த்தி
 யத்துறையில் வெகு எளிதில் இ'ற' அ'னைவருக்கு' அ'னுகூலம்
 செய்ய விரு'பி அருள்புரிந்து அஷ்டா' ஹ்ருதயம் இயற்றி
 னார். † தே'லு' ஆத்திரேயாதி முனிவர் னு' டய அபிப்பிராய'
 ள் அபௌருஷேய னான பிரமா' ங் னை ஆதார' 'ொ'
 டா' யெ'று ரு'க்கு' ர்ந்து, அம் முனி'ர் எ'து றொள்ளை
 னையே அவல'பித்து தூல் இயற்று தா'ப் பிரா' செய்து
 டெ'டு, ஒவ்வொரு' த்தா' த்தின் ஆரம்பத்திலு' அ'ர்
 அதை'ற்புறுத்தி ரு'தைநோ'கு' ால், † ஆயு'ர்தே'த',
 அரை குறைய' கூட அறிய' யில்லாத இ' ரா'த்திய' வ்ய
 ரா'ரி'ர' என்கற சிலர் அச்சாஸ்திரத்திற் கு'ற கூறவு', பிரா
 சா'த்ரமா' அ'த' தி'கா'ல் னம்'போனபடி' ஏதோ ஒரு
 ரா'று வத்திய முறையை நி'ழ்த்தவும் துணிந்திருப்ப'த்'

ர'படர் அஷ்டா'ங்கா' தா' எ'கிற மற்ருரு கிர'தமும்
 இயற்றி யிருப்பதா'த் தெரிகிறது. (அஷ்டா' ஹ்ருதய' சிகித்தஸா
 'த்தா', ச'யது சிகித்'ஸயில் "ததாஜா'கல ஜ:கூர்" 'கிற
 1. ச'லோ'த்திற்கு அரு'தத்த வியாக்யா' பார்'க.)

† உத்தரஸ்தா' 40. அத்தியாய' 3-ம் ச'லோக டொழி
 பெயர்ப் பப் பார்'.

† "ஆத்திரேயர் முதலிய ஹ்ருதிகன் இ' ' மொழிந்தரு'ரி
 ி" 'று ஒ'வொரு ஸ்ததா'த்தி' ஆர'பத்திலும் த'ருமல் குறிப்
 பிடப்பட்டிருப்பது' னி'த் த'த்தது.

சுட்டு விஷயமுணர்ந்த வைத்திய வித்வான் எவரும் வருந்தாம
 விருக் முடியாது. அப்படி முனிவர்களுடைய மொழி நையேத்
 தூலுக்குப் பிரமாண ளாகக் கொட்டு முற்றிலும் அவற் றப்
 பின்பற்றினாரெனினும், அவ் விஷய'னைச் சுகுமார மதி ளான
 இக் காலத்திய மனிதருடைய அனுகூலத் த' கருதி அஷ்டாங்
 ள் ஈ ள்கிற எட்டுப் பிரிவு ளாகப் பகுத்து, அப் பகுதி ள்
 அனைத்தையும் ஒழு'ராய் ஒழு'டு அமைத்து, அஷ்டாங்க ஹ்ரு
 தயத்தை இயற்றி உலகத்திற்குத் தவணு'டு மென்பது இவ்
 ராசிரியரின் ாள் ாக. அவ்விதம் வாக்கபடர் இந் தூலின்
 ஆரம்பத்திற் குறிப்பிட்டுள்ளபடியே இ' கிர'தத்தில் அவ்
 வெட்டு அ' களையும் அடியிற் குறிப்பிட்டிருக்கிற பிரகரணங்
 களில் விவரித்திருப்பதைப் படித்துப் பார்க் லாம்.

அஷ்ட . . . அட'கி அத்தி . . .

1. க சிகித்தை : ஸூத்திர ஸ்த்தாநத்திலுள்ள
 'நேஹ விதி, ஸ்வே'த விதி, வமந-விரோசந விதி, ஸந்தி விதி,
 நஸ்ய விதி, தூமபாந விதி, ண்டேஷாதி விதி, ஆச்சியோதாஞ்ஜ
 விதி, தர்ப்பண புட்பாக விதி ஆகிய ஒன்பது அத்தியாயங்களும்
 காய சிகித்தலைக்கு அ சியமான பல வேறு உபாயங்களையும்,
 சிகித்தஸா- ல்ப ஸ்த்தாந'களிலுள்ள எல்லா அத்தியாயங்களும்
 அவ் புபாய'னை' ாண்டு பிரயோகிக் வேண்டிய அநே
 வகை ஒளஷத முறை னையும் விவரிக்கின்றன. ஸூத்திர ஸ்த்தா
 'தில் திர'யாதி விஞ்ஞாநீய'-தோஷாதி விஞ்ஞாநீய'-த்வி
 விதோப'ர ணீய'-சோதநாதி ணஸங்கிரஹ' - தோஷோப'ரம
 ணீய' உட்பட 14 அத்தியாய'களும், சிகித்தஸா ஸ்த்தாநத்தின்
 2 அத்தியாய'ளும், ல்ப ஸ்த்தாநத்தின் 5 அத்தியாய'க
 ளு' ஆ 41 அத்தியாய'கள் காய சிகித்தலையை விளக்கு'
 பா மம்.

. ப ல சிகித் : பாலோபசரணீயம் அல்லது ாமா
 ரப்ருத்தயம் என்னு் விஷயமும் இதில் அட'கியது. உத்தர
 ஸ்த்த த்தில் உள்ள பாலோபசரணீய', பாலாமயப் பிரதிஷே
 த', பால'கிரஹப் பிரதிஷேதம் ன்கிற மூன்று அத்தியாயங்
 களில் இவ்விஷய' வி ரி'கப் படுகிறது.

3. கிரஹ சிகித் : இதுதே பூத தந்திரம் எனப்படும்.
 உ'மாதமு' இதில் ஒரு ாறு அடங்கி யுள்ளது. உத்தர 'த்தா
 நத்திலுள்ள பாலக் கிரஹப் பிரதிஷேதம், பூத விஞ்ஞாநீய',
 பூதப் பிரதிஷேத', உந்மாதப் பிரதிஷேதம் ஆக' அத்தியாய'
 ளில் வி ரி'கப் படும் விஷய' ள் இதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட வ.

* அஷ்டா' ஹ்ருத '-மூதற்பா ம் - 'ப்' ம் பார்'.

இங்கு உம்மாதப் பிரதிஷேதம், அபஸ் ராப் பிரதிஷேதம் என்பன கிற விஷயங்கள் ஊர்த்வாங்க வியாதிகளையு, அவற்றின் சிகித்ஸைகளையும் கூறும் பிரகாரமாகவுக் கருதப் படுகின்றன. (ஊர்த்வா த்தில் ஏற்படும் வியாதிகளுக்குக் காய சிகித்ஸை முறையிற் செய்யப்படும் பரிஹார மாதிரி இதற்குச் சம்பந்தப்பட்டதாகும். அவற்றிற்குச் சம்பந்தமான ச திர சிகித்ஸை முறை சாலாயம் எனப்படும்.)

4. ஊர்த் சிகித்ஸை : நாசி - நேத்திர - செவி - தொடை முதலியவற்றில் உள்ள சல்யங்கள் அல்லது ரோகங்கள் முதலியவற்றிற்குச் சலாகைளைப் பிரயோகித்து சிகித்ஸைக்கே வேண்டிய யிருப்பதால் இம் முறைக்குப் பொதுவாக சாலக்ய சிகித்ஸை யென்றும், தோளுக்கு மேற்பட்ட அவயவங்களைப் பற்றிய சிகித்ஸையாகையால் ஜக்ஞர்த்வ சிகித்ஸை யென்றும் பெயருண்டு. இதில் நேத்திர ரோகம், நாஸா ரோகங்கள், கர்ண ரோகங்கள், ஆஸ்ய-கள் ரோகம் முதலியவற்றிற்கு அசியமான சிகித்ஸைகள் அடங்கும். இவ் விஷயங்ளைப் பற்றிய அத்தியாயங்களாவன : வர்த்மரோக விஞ்ஞாநம், ர்த்மரோகப் பிரதிஷேதம், ஸந்தி-ஸிதாஸிதரோ விஞ்ஞாநம், ஸந்தி-ஸிதாஸிதப் பிரதிஷேதம், திருஷ்டி ரோக விஞ்ஞாநம், திரிபப் பிரதிஷேதம், லிக்ஷாஸப் பிரதிஷேதம், ஸர்வாக்ஷி ரோக விஞ்ஞாநம், ஸர்வாக்ஷி ரோப் பிரதிஷேதம் ஆகிய ஒன்பது அத்தியாயங்கள் தே த்திரசிகித்ஸை யையும், கர்ணரோக விஞ்ஞாநம், கர்ணரோகப் பிரதிஷேதம் ஆகிய இரண்டு ரோகங்களின் சிகித்ஸையும், நாஸா ரோக விஞ்ஞாநம், நாஸா ரோப் பிரதிஷேதம் இவ்விரண்டும் ரோ சிகித்ஸை யும், முகரோக விஞ்ஞாநம், மு ரோப் பிரதிஷேதம் இவ்விரண்டும் வாயிலுண்டாகும் வி ராதி ளின் சிகித்ஸையையும், சிரோரோ விஞ்ஞாநம், சிரோ ரோகப் பிரதிஷேதம் இவை சிரே ரோ சிகித்ஸையையும் பற்றி இயற்றப் பட்டவை. ஆ இப் பதினேழு அத்தியாயங்கள் ஊர்த் ராக சிகித்ஸைக்கு ஸம்பந்தப்பட்ட பாகம்.

5. சல்ய சிகித்ஸை : சஸ்திர சிகித்ஸை யென்றும் விரண சிகித்ஸை யென்றும் இது வழங் கப்படு. சாரீரஸ்த்தாநம் பொதுவாகவும், அதிலடங்கிய மர்ம விபாக சாரீர விசேஷ ராகவும் சஸ்திர சிகித்ஸைக்கு யங்கமா அவசிய அறிய வேண்டிய சாரீர தத்துவ விஷயங்களை விளக்குவதால், அதிலுள்ள முதல் நான்கு அத்தியாயங்களும் சஸ்திர சிகித்ஸைக்குச் சம்பந்தமான ப மாகவே கருதப்படுகின்றன. ஸுத்திர ஸ்த்த த்தில் உள்ள யந்திரவிதி, சஸ்திரவிதி, ஸிராவ்யதவிதி, சல்யாஹாணவிதி, சஸ்திர ர்மவிதி, கூடாராக்னி கர்மவிதி என்கிற ஆறு அத்தியாயம் ளும், பிறகு உத்தர ஸ்த்தாநத்தில் விரண விஞ்ஞாநப் பிரதிஷேதம்

தம், ஸத்யோ விரணப் பிரதிஷேதம், ப் ப் பிரதிஷேதம், ப் ந் தரப் பிரதிஷேதம் முதலிய அத்தியாயம் ஞ் சல்ய சிகிதையை யென்கிற விரண சிகித ஸ் ராக இயற்றப்பட்ட பா மாகும்.

6. விஷ சிகித : இதுதே அத சிகித ஸ அல்லது அத தந்திரம் எனப்படும். இவ் விஷயமா விஷப் பிரதிஷேதம், ஸர்ப்ப விஷப் பிரதிஷேதம், கிட-லூதாதி விஷப் பிரதிஷேதம், மூஷிகாளர்க் விஷப் பிரதிஷேதம் என்கிற உத்த ஸ்த்த நத்து நான்கு அத்தியாயங்களு விஷசிகிதையை அல்லது தம்ஷ்டரா சிகிதையை விளக்கு பாகமா.

7. ஜர சிகித : கழத்தனத்திலும் ரஸிபனுக்கு ஏற்ற சரீர மனோபலம் னைப் பெற்று திடசரீரியாய் வாழக்கூடிய சிகித ஸோப ய் னை விளக்கு இப்பிராண இர சிகித ர்று ம் கப்படுகிறது. இவ் விஷயத்திற்கா இரஸாயநவிதி எ் கிற உத்தரஸ்த்தா த்தின் முப்பத்தொன்பதா் அத்தியாயம் ஏற்பட்டது.

8. வ ஜீ ர சிகித : இதுவே விருஷ்யம் எனப்படு கிறது. இவ் விஷய் உத்தரஸ்த்தாநத்தின் இறுதியில் வஜீ ர னுத்திபாயத்தில் விஸ்தாரமா விவரிக்கப்படுகிறது.

ஆசார்ய வாக்படர் இவ்விதம் ஆயுர்வேதத்தின் அஷ்டா் கங்கள் எ் கிற அகில அம்சம் னையு் அ்னிதே ச-ஸுக்ருதாதி முனி ர் னு டய அரு் பெரு் பிராண நூல் எரிலிரு்து ஒழுங்கா த் தொகுத்து ஒரு் உலகத்தி ரின் ன் ய் ருதி இயற்றிரு் வன ய் ருத்துடன் ரோ்கு் விடெ் கள் இ் கிர்தத்தின் பெரு யயு், ஆதி ர்த்திய அவ் ரசி ருடைய திற யையு் ன ராப்பு ம்வரென்பது திண்ணம். இவற்றுள் ஆயுர்ேத சாஸ்திரத்திற்கு இன்றியமையாத அடிப் படையென கூடிய ஆரோக்கியம் ர்க்கோபதேசகமான விஷ யம் ஞ், ற்றும் பலே று சிகிதஸா முறை ற்ருக்கு அ சிய ரான அ் ச் ற்ரு அடங்கிய உத்திர த்த நத்தை ஆதி பா வு், மி ப் பிரபலமா வியாதி - அவற்றிற் ரான மி ச் கிற த சிகிதையை ள் ஆகியவற்றின் விவரண எட்கிய உத்த ரான உத்தர ஸ்த்தாநத் த் அந்தி பாகமாகவு் அன த்து, இ் கிரந்தத் த ற்ற வத்திய் கிரந்த் ளினு் உயர்ந்ததா இவ்வாசிரியர் செய் ள்ளார்.

உத்தரஸ்த்த த்தில்

எட்டு அம் ற்ருக்கு உபா்கம் ள் எனத்தரும் வேறு அே விஷய் கள் அடியில் பகுத்து் கூறியுள்ளவாறு முப்பது அத்தி யாய் ளில் விள ப்பட்டிருக்கின்றன.

1. 'வ' த்தவ்ருத்தம் : அல்லது ஆரோக்கிய பரிபாலன முறைய விளக்கு' அத்தியாயம் ஞாள் ஆயுஷ்காமீயம், தினசர்யை, ருதுசர்யை, ரோ ாதுத்பாதநீயம், அந்நஸ்வரூப விஞ்ஞாநீயம், அந்நரகைஷ, மாத்திராசிதீய' என்கிற ஆறு அத்தியாயங்கள் முக்கியமானவை.

2. திரவ் குணம் : அல்லது பதார்த்த விஞ்ஞாநம் என்னு' விஷயத்தை திர த்திரவ்ய விஞ்ஞாநீயம், அந்நஸ்வரூப விஞ்ஞாநீயம், திரவ்யாதி விஞ்ஞாநீயம், இரஸபேதீயம், சோதநாதி கணஸங்கரஹ' என்கிற ஐந்து அத்தியாயங்கள் விளக்குகின்றன.

3. த்ரிதே ஷங்களும் அவற்றின் ஏற்றத்த ழ்வால கும் பலனளும் பரிஹாரங்களும் : ஆயுர்வேதத்திலேயே மிகப் பிரதானமாகிய இவ்விஷயமாய் தோஷாதி விஞ்ஞாநீயம், தோஷபேதீயம், தோஷோபக்ரமணீயம், த்வி-ஷிதோபக்ரமணீயம் என்னும் நான்கு அத்தியாயங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

4. சிகித்ஸா முறைகள் : தோஷங்களுடைய சய-ப் பிரகோப-க்ஷயங்களால் உண்டாகும் கோளாறுகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய பல வேறு பரிஹாரமுறைகளை விளக்கும் முக்கியமான 'காய சிகித்தலை' எனப்படும் இவ் விஷயமாய் தோஷோபக்ரமணீயம், த்வி-ஷிதோபக்ரமணீயம், ஸ்நேஹவிதி, ஸ்வேதவிதி, வமந-விரோசநவிதி, ஸ்திவிதி, நஸ்யவிதி, தூமபாநவிதி, ண்ஷோதிவிதி, ஆச்சியோதாஞ்ஜநவிதி, தர்ப்பண-புட்பாகவிதி என்னும் பதினோர் அத்தியாயங்கள் இந்த ஸ்த்தாநத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

5. சல் சிகித்தஸை : என்கிற சஸ்திர சிகித்தஸையப்பற்றிய அத்தியாயங்கள் யஸ்திரவிதி, சஸ்திரவிதி, ஸ்வாவ்யதவிதி, சல்யாஹணவிதி, சஸ்திராகர் விதி, க்ஷாராக்னிசர்மவிதி என்பனவாம். இத்தாயசிகித்தஸை - சஸ்திர சிகித்தஸைகளில் - ஒளஷதமுறமுதலியவை யல்லாமல், வெவ்வேறு காரணங்களால் ஏற்பட்டு கோளாறுளைப் பரிஹரிப்பதற்கான பலவித உபாயங்கள் மாத்திரம் விளக்கப்படுகின்றன.

உத்தரஸ்த த்தில்

முற்கூறிய அஷ்டாந் களில் அடங்ிய விஷய்களே வேறுகையில் வகுக்கப்பட்டு அடியில் வரும் விசேஷ சிகித்தை என்னும் முறையில் விவரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன :

1. ளம ர்ப்ருத்ம் : பாலோபசரணீயம், பாலாமயப் பிரதிஷேதம், பாலக்ரஹப்ரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயங்கள்.

அ இரட்டம்ப முன்னு ர.

2. பூதத்தி : பூதவிஞ்ஞா ம், பூதப்பிரதிஷேதம் என்
ற அத்தியாய் ன்.

3. ரே : உந்மாதப் பிரதிஷேத', அபஸ்மாரப்
பிரதிஷேத' என்னும் அத்தியாய் ன்.

4. 'ம் அல்லது ஊர்த்வஜத்ருரோக பரிஹார
முற : இதில் தேத்திரே விஷம் வர்த்மரோக விஞ்
ஞாநீய', ர்த்மரோகப் பிரதிஷேதம், ஸந்தி - விதாஸிதரோக
விஞ்ஞாநீய', ஸந்தி - விதாஸிதப் பிரதிஷேதம், திருஷ்டி
ரோ விஞ்ஞா ம், திமிரப்பிரதிஷேதம், விங்காசப்பிரதி
ஷேத', ஸர்வாக்ஷிரோ விஞ்ஞாநீயம், ஸர்வாக்ஷிரோ ப்
பிரதிஷேதம் என்கிற ஒன்பது அத்தியாயங்களிலும், ர்ணரோக
விஷம் கர்ண ரோக விஞ்ஞாநீயம், கர்ண ரோகப் பிரதிஷேதம்
என்னு இரட்டு அத்தியாயங்களிலும், ஸ ரே க விஷயம்
ஸாரோ விஞ்ஞாநீயம், நாஸாரோகப் பிரதிஷேதம் என்கிற
ரண்டு அத்தியாயங்களிலும், வாயைப் பற்றிய மு ரே க விஷ
மு ரோக விஞ்ஞாநீயம், முக ரோகப் பிரதிஷேதம் என்னும்
இண்டு அத்தியாய் னிலும், சிரே ரே க விஷயம் சிரோரோ
விஞ்ஞாநீயம், சிரோரோகப் பிரதிஷேதம் என்னும் இரண்டு
அத்தியாயங்களிலும் ஆகப் பதினேழு அத்தியாய்களில் ஜத்
ரூத் ரோ னையும் அவற்றிற் றான சாலாக்ய சிகிதஸா முறை
னையும் படித்தறியல்.

5. விர சிகித்த விஷயமா விரண விஞ்ஞாநீயப் பிரதி
ஷேத', த்யோ விரணப் பிரதிஷேதம், பங்கப் பிரதிஷேதம்,
பத்தாப் பிரதிஷேதம், கிரந்த்யர்புத-சலீபநாதி விஞ்ஞாநீயம்,
கிரந்த்யர்புத திப் பிரதிஷேதம் என்கிற ஆறு அத்தியாயங்கள்
இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

6. கூடி த்ர ரோ ன் விஷய ய் கூடாத ரோ விஞ்ஞா
நீய', கூடாத ரோகப் பிரதிஷேத', குஹ்யரோகவிஞ்ஞா
நீய', குஹ்ய ரோ ப் பிரதிஷேதம் என்னும் றான்கு அத்தியா
ய் அட்டந்திருக்கின்றன.

7. அ த த் தி : விஷப் பிரதிஷேத', ஸர்ப்ப விஷப்
பிரதிஷேத', கிட-லூதாதி விஷப் பிரதிஷேதம், மூஷிகாளார்க்க
விஷப் பிரதிஷேத' என்கிற றான்கு அத்தியாய் ன் விஷப்
பற்றாலா ளோனாறு முதலிய விஷயத் த விளக்குகின்றன.

. இ ஸ த் திர' னு விஷயமாய் இரஸாயநாத்தி
யய் ளு பிரத்தியே மாய் ஓர் அத்தியாய' இயற்றப்பட்ட
ளது.

9. ஈஜீ ரண த்திரம் :--- இவ் விஷயமா க் கடைசியி லுள்ள வாஜீ ரணத்தியாயம் ஏற்பட் டிருக்கிறது.

ஆகவே உத்தர ஸ்த்தாநம் மற்ற ஐந்து ஸ்த்தாநங்களிலு மொழியப் படாது விடப்பட்டுள்ள ஸகல விசேஷ வைத்திய விஷயங்களைப் பற்றிய சாஸ்தீய அம்சங்களை இவ்வாறு விவரிப் பதற் ற இயற்றப்பட்ட முக்கியமான பாகமாகும். இடை யிலுள்ள மற்ற நான்கு ஸ்த்தாநங்களில் ஒவ்வொன்றும் சாரீர ஸ்த்தாநம் சாரீர தத்துவத்தையு, நிதாநஸ்த்தாநம் ரோகநிதாநங் களையும், சிகித்ஸாஸ்த்தாநம் வியாதிகளின் பரிஹார முறைகளே யும், கல்பஸ்த்தாநம் முக்கியமான ஒளவுத கல்பங்களையும் குறிப் பாக விவரிப்பதால், அவை அந்தந்த விஷயத்திற்குத் தனித் தனியே ஏற்பட்ட பிரத்தியேக பாகமென்பதாக விளங்கத் தெரிய வரும். ஆகவே ஆயுர்வேத சாஸ்த்திரத்திற்கு அடிப்படையான அக்ஷ விஷயங்களையும் தொகுத்துக் கூறும் சிகித்ஸா சாஸ்திரத் தின் பொதுவான தத்துவங்களை ஸூத்திரஸ்த்தாநம் என்று ஆகியிலும், மற்ற நான்கு ஸ்த்தாநங்களிலும் கூறாத மிகுந்த விசேஷ விஷயங்களை உத்தரஸ்த்தாநம் என்று முடிவிலும் விளக்கி, அத்தாங் னைத்தியத்தை அப்கோபா.கங்களோடு அமைத்து, இவ் ராகிரியர் இந்நூலுக்குத் தான் இட்ட பெயரை முற்றிலும் பொருளுள்ளதாகச் செய்திருக்கிறார். ஆகவே இக் கிரத்தம் ஆயுர்வேதம் கற்பவருக்கும், அதில் விசேஷப்பிரவருத்தி யுள்ளவருக்கும் அதிக உபயோகமான நூலா யிருக்குமென்று, இம்மொழி பெயர்ப்பைப் படிக்கும் விவேகிகளுக்குப் புலப்படா மற் போகாது.

வைத்தி லாந்தி ஆரீஸ், }
சென்னை, }
1 34௭௭ டிசம்பர் 5௭. }

மேல்பாக் ம்
து ரஸ்வாமி ஐ ந்தாரர்.

ஸ்ரீ

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம்

சிகிதஸா ஸ்தீதாநம்.

முதல் அத்தியாயம்.

ஜ்வர சிகித்யை.

இனி ஜ்வர சிகித்யை¹ என்னும் அத்தியாயம் இதனடியில் விவரிக்கப் படுகின்றது. ஆக்ரேயர் முதலிய மஹருஷிகள் நவநம் கூறுகின்றனர்:

ஜ்வரத்தில் லங்ம் செய்விக்கும் நிலைமை : தோஷமானது ஆவிகாரங்ளுடன் கூடி, ஆராயமென்னும் ரைப்பையில் தங்கியிருந்து, ஜாடாக்கனியை அழித்து, ஸ்ரோதோரர்களையு அடந்து, ஜ்வரத்தை உருபண்ணுவதாலே ஜ்வரத்தின் பூர்வரூபம்⁴ தோன்றுகையிலேயே அல்லது ஜ்வரம் ஆரம்பிக்கும்போதே பெருமூயற்சியோடு உடல் நமக்குக் கெடுதி நேரிடாவண்ணம் லங்ம் செய்விக்க வேண்டும்; ஏனெனில் ஆரோக்கியமானது தேஹவன்மையை ஆதாரமா யுடையது; சிகித்யையோ ஆரோகியத்தின் பொருட்டுச் செய்யப்படுகின்றது. ல்நர்களால் முற்கூறிய தோஷம் போட்டிப்பட்டு, டாடாக்கனியும் உத்தீபநம் செய்யப்பட்டு, தேஹம் இலகுவா ஆய்விடுமானால் அப்பொழுது வியாதி நிவாரணமாகும் பசியும், சாவறட்சியும், நாக்கில் நற்சுவையும், ஜீர்ணசத்தியும், தேஹவம் மயும், ஒஜோ விருத்தியு ஏற்படும். 3.

1. அடியான ஜ்ரீளில் செய்யவேண்டிய பலவிதமாக சிகித்யா முறையை விளக்கு அத்தியாயம்.

2. ஜ்ரத்த உருபம் தற்கு ஆதாரமானதம் முதலிய தோஷம்; அல்லது ஜ்ரத்திற்கு மூலமான விஷப்பொருள்.

3. ஸ்ரோதோ மார்த்தம், மூத்திரமார்த்தம், விருளி ருயிர்க்கால் முதலிய.

4. பூர்வரூபம் நிதாஸத்தாநம் பார்க்க.

5. ல்ந உபாஸம்; அல்லது பட்டினி இருத்தல்.

6. ஒஜஸ் அஷ்டா ஹ்ருதயம் முதற் புஸ்தகம் பார்க்க.

ஜ்வரத்தில் வமம் செய்வீக்டும் நிலைமை எஃ : ஜ்வரத் திற்குக் காரணமான அத்தோஷம் மிக்க அதி ரித்திருக்கையிலும், விசேஷமாய் கபத்துடன் கூடிய தேஷம்¹ தன் ஸத்தா நத்திலிருந்து குத்தித் தூண்டப்பட்டு இட் விட்டுப் பெயர்ந்திருக் கயிலும் இருதயத்துடிப்பு, வாயில் உமிழ்நீர்க் கசிதல், அன்னத்வேஷம், இருமல், விஷுசிசெய்னு வாந்திபேதி இவ் விகாரங்கள் தோன்றியிருக்கையிலும், உணவை யுட் டொண்டதும் ஜ்ரம் ஸம்பவித்திருக்கையிலும், விசேஷமாய் ஜ்வரம் ஆம தோஷத்துடன் கூடியிருந் தாலும் மரம் செய்விக்கத் தகுந்த வனுக்கு அதைச் செய்விப்பது நலம். அவ்விதமின்றி நியமம் தவறி வநம் செய்வித்தால், ச்வாஸம் அதிகரித்தல், அதிஸார, மூர்ச்சை, இருதயத்தைப்பற்றிய வியாதிகள், விஷமஜ்வரங்கள் இவை உண்டாகும். 4, 5¹.

ஜ்வரத்தில் வமநம் செய்வதற் றன சர்து எஃ : “மருக் கா ரெய்னு மத பலத்தைத் திப்பிலிபோடாவது, வெட் பாலரிசியோடாவது, அதிமதுரத்துடனாவது ல் து உட் கொண்டு வாந்தி செய்யலாம்; அல்லது தே கலந்த வெந்நீரையாவது, உப்புக்கரைத்த வெந்நீரையாவது மருக்காரைக்கு அனு பானமாய் உட்கொண்டு வாந்தி செய்யலா்; பேய்ப்புடல், வேப் பிலை, பேய்ச்சுரை, பிரம்பு, இலவங்கப்பத்திரி இவற்றைக் கஷாய மிட்டு, அத்துடனாவது மருக்காரையைக் கலந்து உட் கொண்டு மரம் செய்யலாம்; திருப்தியுண்டாகு ராறு கருப்பஞ்சாற்றை உட்கொ டும், மதுவ ககளே டும் மதநபலத்தைப் புஜித் தாவது வமநம் செய்யலாம்; ல்பஸ்த்தா த்திற் கூறப்படுகிற வ நமுறைகளையாவது பிரயோகிக்கலாம். பிணியாளி ினுடைய சரீரபலம் முதலியவற்றையு், க ல விசேஷங்களி் தன்மைகளே யும் பகுத்தறிந்து வமநசித்தி ஸையைச் செய்யே டும். 6 8.

ஜ்வரத்தில் ல்கநம் அவசியம்: வமந் செய்வித்தாலும் செய்விக்காவிடினும் மேற்கிள் பி விருத்தியாயுள்ள தோஷங் களைப் பக்குவம் செய்து ஆம விசாரமில்லாமற் செய்வதற்காகவும், சமநம் செவ்வதற்காகவு் ஜ்வரமுள்ளவன் ல்கநம் கிடக்க வே டுவது அவசியம். மேலே சாம்பர் கவிந்து மறைந்துள்ள ரெருப்பினால் அன்னம் சமைக்கப்படமாட்டாது போலவே, ஆம தோஷத்தினால் மறை கப்பெற்ற ஜூடராக்னியினால் -ணவானது நன்கு பக்குவம் செய்யப்படமாட்டாது. ஆகையால் ஜ்ரத்

. பத்துட் கூடிய தோஷம் என்பதால் ரதம் அல்லது பித்தம் குறிப் ப்படுகிறது.

. நத்திற்கு ஏற்ற ர்ளைப் பற்றி ஸூத்திர ஸ்த்தாநத்தி் மந-விசேஷவிதி அத்தியாயத்தி் வி ரங்கள் ர்.

திற்குக் காரணமான தோஷங்கள் நன்கு பக்குவமாய் சமநமடையும் வரையில் ஜ்வரமுள்ளவர்களுக்கு லங்கநம் செய்விக்க வேண்டும். 9, 10.

த- பஜ்வரத்தில் உஷ்ணஜலம் : வாத-கபங்களால் உண்டா ஜ்வரத்தில் நாவறட்சி யுண்டாயிருந்தால் வெந்நீரைச் சொற்பமாயும் அடிக்கடி பருகிவரலாம். அவ்வுஷ்ணநீரானது உறைந்துள்ள கபத் தக் கரைத்து நாவறட்சியையும் சீக்கிரம் நிவர்த்தி செய்கின்றது; ஜாடாக்களியை உத்தீபகம் செய்யும்; ஸ்ரோதஸ்ஸுகளை மிருதுவாக்கி சுத்தம் செய்யும்; ஆங்கு அடைந்துள்ள பித்தம், வாயு, வியர்வைநீர், மலம், மூத்திரம் இவற்றை ஒழுங்காக வெளிப்படுத்தும்; அதிக நித்திரையையும் திமிர்ப்பையும் அரோசகத்தையும் அகற்றும்; உயிருக்கு ஆதாரமாகும். ¹இந்த நிலைமையில் குளிர்ந்த நீரைப் பருகுவது நேர் விபரீதமான துர்க்குணங்களை யுண்டிபண்ணுவதோடு, ஸந்திபாத தோஷங்களையும் விருத்தி செய்யும். 11 13.

ஜ் ரத்தில் உஷ்ணஜலம் உபயோகிக்கத் தகாத நிலைமைகள் : முற்கூறிய குணங்கள் உஷ்ணஜலத்திற்கு இருந்தும் பித்தத்தினாலேயே ஸம்பவிக்கும் ஜ்வரத்திலும், பித்ததோஷம் அதிகரித்துண்டான ஜ்வரத்திலும் உபயோகிக்கக் கூடாது; ஜ் ரத்துடன் முதலிய குறிப்பிட்ட சில அவயவங்களைப்பற்றி அழற்சி யுண்டாகும் போதும், உஷ்ணம் சரீரம் அனைத்தையும் பற்றி யுண்டாகும் போதும், மூர்ச்சையிலும், அதிஸாரத்திலும், விஷத்தால் அல்லது மதுபானத்தினால் ஜ்வரம் உண்டாகும் போதும், கிரீஷ் ருதுவிலும், உரக்ஷதத்திலும், க்ஷயத்திலும், இரத்த பித்தத்திலும் உஷ்ணஜலம் உட்கொள்ளக் கூடாது. 14, 14¹.

பித்தஜ்வரம் முதலியவற்றில் உட்கொள்ளத் தகுந்த குடிநீர் : அவ்வாறு பித்த அதிகரித்துண்டான ஜ்வரத்தினால் வருதுபவர்களுக்கும், மற்றும் முற்கூறிய நிலைமை களைப் பெற்றவர்களுக்கும் அடியிற் கூறப்படும் குடிநீர் ஹிதமானது :

1. உஷ் ஜலத்தி் குணங்ளைச் சொல்லி வாத- பஜ் ரத்தின் நாவறட்சி முதலிய குறிகளு இக்கு வி ரிக்கப்பட்டுள் .

2 குடிநீர் ப் கீத ஂ வதந் ன விதி : ஜலத்திற் சேர்க்கே டிய ஸ்துக் ள் ால் பலமானால், பதினாறுபல (அல்லது -பகு) த்த ஜல சேர்த்து, அதை அ ரப் ப் கு ற்றிப் போகு றாறு காய்ச்சியெ த்துக் கொள்ளவு் . இ்ே கோரைக்கிழ கு முதலிய ஒ்ொரு ஸ்துவம் $\frac{1}{4}$ பலம் சேர்த்தா் , ஜலம் மொத்தத்தி் 1 -பல அல் து -ப் சேர்த்து, -பலமாகக் காய்ச்சியெடுக்கே ம். பரி பா ஷப்படி இதற்குப் ப நீ ஂ எனப் பெயர்.

ரோ ரக்கிழ்கு, இரத்தசந்தனம், சுகு, விளாமிச்சைசேர், பர்ப்பாடக, டெட்டிவேர் இவற்றைச் சேர்த்து குடிநீர் பஞ்சு வம் செய்து, ஆற்றி குளிரச்செய்து உட்கொள்ள ஆதோஷ பஞ்சுவாய், வறட்சியு ஐவரமும் தீரும். 15½.

ஜ் ரத்தி பரிஹரிக் வேண்டிய வ: பித்த ஸ்பந்த மில்லாமல் உஷ்ணம் உண்டாவதி லை; உஷ்ணமில்லா ல் ஜ் ர மு கிடையாது. ஆகையால் பித்தத்திற்கு விரோதமானவற்றை ஜ்வரத்தில் விலக்கவேண்டும்; பித்தம் உபரிபாயுள்ள ஜ்வரத்தில் அவற்ற விசேஷமாய் விலக் வேண்டு. ஸநாநம், அப்பஞ்ஜ நம், ச் சனப்பூச்சு, லங்கநத்தைத் தவிர்த்த சோதநசிகித் ஸகள் ஆய்வம் மையும் ஜ் ரத்தில் விலக் வே டு. 16, 17.

ஆமஜ்வரத்தில் ஔஷதமுபயே கி கூட : அதிக ரோகையு டுபண்ணு ஆமஜ் ரத்தில் சூலஹரமான ஔஷதம் உட்கொள்வது போல், விசேஷ வேதனையு டுப ணுவரான ஆதோஷத்துடன் கூடிய ஜ்வரத்தில் அத்தகைய ஔஷதம் உபயோசிக்கக் டாது; ஏனெனில் ஆமதோஷத்தி னால் வருந்தும் குடலில் அவ் ஔஷதமானது இன்னும் அதிக ராய் ஆமதே வத்தையே விருத்தி செய்யும்; அது ஸர்ப்பத் திற்கு இட்ட பாலைப்போல் விஷத்தன்மையடையும் 1, 18½

ஜ்வரத்தில் ஸ்வேதசிகித்ஸை செய்யக் கூடி நிலைமை : உர்தம், பீரஸம், ச்வாஸம் இவை னோடு கூடியதும், ல், ளிலாப்பக் கள், அஸத்திகள் இவற்றில் வலியு டுப ணுவது, ரத கபங்களால் ஸம்பவிப்பது ான ஜ்வரத்தில் ஸ்வேதசிகித்ஸை செய்வது உத்தமம்; அச்சிகித்ஸை வியர்

. எ லா ஜ் ரத்திலு பொது ரே பித்தத்தின் ஸ்பந்த மு ; ஏனில் பித்தமி றி உஷ் அதிகரி காது. ஆகே அதி றி ஜ் மும் உ டா து. பித்த ஜ் ரத்திலே பித்த தோஷ மிகுதியாயிருக்கு. பித்தத்திற்கு விரோதமாக அ தத் தனிக் கூடி சித் ஸ ஜ் ரத்தில் அ சிய ரயிரு , பித்தத்திற்கு விரோத ான த் ற வில் டெ மெ பதற்குக் ாரண “ஜ் ரே துல்யர்து தோஷத் ஸ ஸாத்ய” எ ப த ரோசித்து இ னன் கூறப் பட்டதெ க, “ஜ் ரே பித்தாவிருத்தாமி ” என்கிற பாடத் த் டொ டு பித்தத்திற்கு விரோதமில்லாத ற்றை எ றுல் பித்தத் திற்கு அனுகூலமான த் ற வி கவும் எ று சிலர் கூறுகி றனர்.

. ஜ் ரத்தில் சோத சிகித்ஸை கூடாதெ பது ஸாமான்ய விதி ; ஆ ஜ் ராதி ளில் மந் முதலிய சோதநசிகித் ஸ செய்யே டெ பது விசேஷ விதியாம்.

. உதர்த் முதற் புஸ்தக பார் க.

4. ஸ்வேத சிகித் ஸ ஸுத்திர ஸ்தாநத்தில் ஸ்வேதவிதி அத் தியாயத் தப் பார் க.

யையு' மூத்திரத் தாயும் லத் தாயும் அபாநவ யுனையு' தாரளா ளெளிப்படுத்து தேடு ஜாடரா'னியயு' தூண்டி விருத்தி செய்யும். 19, 20.

ஜ் ரத்தில் பத்தி முறை: ஸ்நேஹவிதி அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டுள்ள பத்திய முதலிய உபசார முறையையு' முற்றிலும் இச்சிகித் ஸ்யில் பின்பற்றலாம்.¹ 20¹

ஜ்வரத்தில் ல' தி பாச சிகித்மை க் : ஸ்நே த சிகித்மை, ல', யாகூ முதலிய ஞ்சுயினங்களை யுபயோகித்தல், கசப்பான ஷாயஸே னை எ'னு' இவ ஆ ஜ்வரத்தில் லங்களைப் பக்குவ' செய்யு மியல்புடையவை; இவற்ற ஜ்வரத்தின் அந்தந்த நிலைகளுக்கு ஏற்றவாறுகளும் அல்லது முறையே ஒன்றன்பின் ஒன்றாகவாகிலு' பிரயோகி' லா' . 21.

ல் த்திற்குத் த த ஜ்வர' ளில் செ' த்தகு' சிகித் ஸ் : வ ததோஷத்தினால் மாத்திரா' ஸம்பவித்த ஜ்வரத்திலும், கூடிய ஸம்பந்தமான ஜ் ரத்திலு', ஆச' தஜ் ரத்திலும், நீடித்த டாட்களா த் தெ டர்ந்துவரும் ஜ்வரத்திலும் ல' ந் செய்ய' கூடாது. வாதஜ்வரம் முதலிய ஜ்வர' களில் ர்ஷ த்தை யுண்டுப் னுத சம. சிகித் ஸ்யே அ னு கூ லமானது. 22¹.

ஜ் ரத்தில் ல' க ம் நிறைவேறியதற்கும் நிறைநே ருத தற்கும் குறிகள் : அவற்றுள் ஆமதோஷத்துடன் கூடிய ஜ்வரத்திற்குள்ள குறி ள் இருக்கும் ளையில் லங்கம' கு நிற வேறவிடலை யென்று அறியவும். ல' கம் கு நிறைநே ரி யிருக்குமானால் த்விவிதோபக்ரமணீயாத்தியாயத்திற் கூறியுள்ள குறி னைக் காணலாம். 23¹.

ஜ்வரத்தில் பேய' னை உபயோகி' கும் லம் : ம் செய்ததற் றான குறி ளொடு கூடியவனை பேயா எ'கிற ஞ்சுயின' ளால் உபசரிக்கே' டும்; அ' த் த ஜ் ரத்தின் தன்மை' டேற்ற ளொஷத' களைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பட்ட டம் எ'கிற பேயான முதலிற் கொடு' ஆர' பித்து, பிறகு வேறுவிதமான பேயாக' னைக் கொடு' வே' டு'. இவ்

. ஸ்நேஹவிதி ஸூத்திரஸ்ததாந' பார்' .

. ல' ஆ ஜ் ரத்தில் தோஷ' கள் பக் மா தற்கு ஆறு அ' லது மு டாட் ள் செல்லும்.

. ஆகந்து ஜ் ர' முதற் புஸ்தக' பார்' .

4. ர்ஷ' ர்ஷ' முதற் புஸ்தக' பார்' .

. ஆ தேஷத்துடன் கூடிய ஜ் ரம்; இதுவே ஸா ஜ் ர' எனப்படு'; முதற் புஸ்தக' பார்' .

. ம' டம் முதற் புஸ்தக' பார்' க.

வித் பேயாக்கை யுட்கொண்டு ருபவனுக்கு, விறகு ளால் அன்னி மிக் மேலெழுந்து எரி துபோல, ஜாடாக்கனி உத்திபராய் விருத்தி யடைகின்றது. ஆறு ட்கள் வரையிலுமாவது அல்லது ஜ்வா குறைந்து பிணியாளி குலாகவம் உடாகு ரையிலு ரவது பேயாக்கை யுபயோகித்து ரவேண்டும், 24, 25½.

ஜ்வரத்தில் அத்த நிலைமை ளுக்கேற்ற பலவித பேயாக்கள் : (1) சுக்கு கொத்துமல்லிவிதை, திப்பிலி, இந்துப்பு, இவை கலந்து எளிதில் ஜீர்ணமா கூடியதுமான நெற் பொரியினுலான பேயாை முதலில் இப்பிணியாளி உட்கொள்ள வே டும்; புளிப் ப அபேகிக்கும் ஜ்வரரோகி மாதாளம்பழச் சூற் றயு் பேயாவிற் கலந்து ட்கொள்வது நலம். (2) தாராளாய் மலவிஸர்க் ம் செய்யு் ஜ்வரரோகியும், அதிக பித்தத் தினுல் வரு்தும் ஜ்வர ரோகியு் சுக்கு, தேன் இவற்றைச் சேர்த்து பேயாவைப் பக்குவம் செய்து குளிரச் செய்து உட்கொள்ளலா். (3) மூத்திர வஸ்தியிலும், விலாப்பக்க ளிலும், சிரஸ்ஸிலு் வலியுள்ள ஜ்வரரோகி கண்டி த்திரி வேர் நெரிஞ் சில் இ ற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பேயா வப் பருக டே டும். (4) சிறுமல்லிகை வேர், சிற்றமுட்டி, பில்வவேர், சு் கு, நைதல்வேர், கொத்துமல்லி விதை இ ற்றைச் சேர்த் பக்குவம் செய்யப்பட்ட பேயாவில் அம்லத்தையும்¹ கலந்து ஜ்வரத்துட் அதிலாரமுள்ளவன் உட்கொள்ளலாம்; இப் பேயா திபா் பாசந் என்கிற இரண்டு சக்தி யயு் உ டயது. (5) வி் ல், வி, ச்வாஸம், காஸம் இவற்றுட் கூடிய ஜ்வரத் தினுல் வரு்துபவ் இலகு பஞ்சமூலத்தினுல் பக்குவம்செய்த பேயா வப் பருகலாம்.⁴ (6) கபதோஷத்தினுல் பீடிக்கப்படு் ஜ்வரரோகி மஹாபஞ்சமூலம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்யப் பட்ட ரத்தோதுை யினுலான பேயாை உபயோகி் கலா். (7) மலபந்தத்தோடு கூடிய ஜ்வரரோகி திப்பிலியையும் நெல்லிக் னியையு் சேர்த்து ரத்தோது ரவால் ஆகிய பேயா வ உட்கொள்ளலா். (8) நெய் சேர்த்துத் தாளித்த யவாசுவை மல் னும் மற்றுமுள்ள தோஷங் ளும் நன்கு வெளியாவதற்

. அம் தாடி ாலம் (ரதுளைச்சாறு).

. திபா-பாசந்ச் தி் முதற்பாக் பார்க்.

. இலகுபஞ்ச மூல் முதற்பா் பார்க் .

4. து ராயி் கூறப்பட்ட முதலிற் குறிப்பிட்ட லாஜ பேயா யெ் கிற நெ்பொரி் ளுசி; இத் பிறகு கூறப்ப யே றுவிதமான ளுசியினங் ா .

. மஹாபஞ்ச மூல் முதற்பா் பார்க் .

காத உபயோகிக்கலாம். (9) குடலில் மலம் சிக்குண்டு விம்மிப் போவதனாலும் உடலெங்கும் வலியுண்ட தனாலும் ருத் ஜ்வரோகி, சவ்யம், மோடி, திராக்கை, நெல்லிக்கனி, சுக்கு இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பட்ட பேயாவை உட்கொள்ளலாம். (10) குடலில் முக்யமாய் குத்தத்தில் த்தரிக் கப்படுவதுபோன்ற கடுப்பு வலியுண்டா யிருக்கையி், இலந்த் புளி, புளி, சிறு ல்லிகைவேர், கட்டக்கத்திரி வேர், பில் வேர் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பேயாவை உபயோகிக்கலாம். (11) வியர்வையின்மையினாலும், தூக்ம் வரா மையினாலும், நாவறட்சியினாலும் பீடிக்கப்படுப சர்க்கரை, நெல்லிக்கனி, சுக்கு இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பேயாவைப் பருசலாம். (12) நாவறட்சியேடு வார்தி அதி ரித்த ஜ்வரத்தில் சர்க்கரை, இலந்தம்பழம், திராக்கை, ன்றரி வேர், கோரக்கிழங்கு, சந்தனம் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பேயாவில் தேனு சேர்த்து உட்கொண்டால் வார்தியும் தாபஜ்வரமும் தணியும். (13) முன்னால் பேயாவுக்குச் சேர்த்த ஜவாத்தச் சர்க்கரை யுபயோகித்தே, மாம்ஸாஸம், யூஷம்¹ முதலியவற்றையும் பக்குவம் செய்யலாம். 26 34.

ஜ்வர திகளில் பேயாவை உபயோகித் த்தாத நிலைமை னும் பத்தியமன வேறு உணவு னும்: (1) மதுபானத்தினால் உண்டான ஜ்வரத்திலும், மதுவை மூக்கமாய் பா செய்பவ னுக்கு டாகும் ஜ்வரத்திலும், கபம் பித்தஸ்த்தாந்த் த அட திருக்கையிலும், கிரீஷ்ம ருதுவிலும், பித்த கபன் அதிகரித்திருக்கையிலும், நாறட்சி, வார்தி, அழற்சி இற்றால் பீடிக்கப்படு திலும், உப்புற அவயவங்களிலிருந்து இரத்தம் மேல்நோக்கி வருவையிலும் பேயாவை உபயோகிக்கக்கூடாது. (2) பேயாவை யுபயே சிக்கத் தகாத அவ்வித நிலைமை ளில் ஜ்வரஹரகுணமுள்ள பழ ளின் சரறு ளோடாவது ஜலத்துடனாவது சர்க்கரை அல்லது தே கலந்த லாஜத்ப்ப த்தை உபயோகிக்கலாம். 35, 36¹.

ஜ்வரத்தில் அன்னம் உபயோகி ஏற்ற நிலைமை: முற் கூறிய லாஜதர்ப்பணமாவது யாகூ ன்னும் கஞ்சியா து நன்கு ஜீர்ணமான பிறகு பிணியாளி குப் பசியுண்டா யிருந்தா, வறுத்த அரிசியினால் ஆக்கிய அன்னத்தை இறைச்சி, உப்பு, ஸ்நேஹம் ள் இவற்றைச் சொற்பமாகச் சேர்த்து பக்குவம்

¹ யூஷ் முதற்பா பார்க்க.

² நெற்பொரி ர (லாஜஸத்து) லாஜதர்ப்ப எப்.

³ யாகூ முதற்பாக பார்க்க.

செய்த யூஷ் னோடாவது,¹ பயறு, னொள் இவற்றால் ரய்ச்சிய ஞ்சி னோடா து புஜிக்கலா. 37, 37½.

ஜ் ரத்தில் ஷடம் உபயோகிக்கும் நிலைமை: தேஹ பல் டொலு தோஷ்கள் கோளாற டயா லு அவற் ற் ரக் வே டி, முற்கூறிய விதம் பேயா முதலியதையே முதலில் உபயோகித்து ஆறு ரட்களை மிக வேண்டு; ல் ன் முதலிய ற்றால் தோஷ் ள் பக்குமாய் விட்டபிறகு, மிகுதுள்ள தே ஷத் தையும் பக்குவம் செய்வதற்கு அல்லது சமம் செய்வதற் ரகப் பாசந கஷாய் னையும், சமந ஷாய் னையு⁴ உபயோகிப்பது லம். 39.

பித்த-பஜ்வர்களில் ஷய விசேஷ் ள்: பித் ளம் பந்தா ஜ்வரத்தில் சுப்புள்ள வ் துக் ளாய ஷாயமு³, பஸ்பந்தா ன ஜ்வரத்தில் கார்ப்பாண சுவையுள்ள சரக்குகளா லான கஷாயமும் விசேஷமா ப் பிரயோகிக்கத் தகுந்தவை. 39½.

ஜ்வரத்தில் ஷய ரஸமுள்ள ஷயம் உபயோகிக் த த்து: ஷாயரஸம் என்ற துவர்ப்பாண சுவையுள்ள ஷா ய் பித்த-கப் ளாலான கோளாறு னை நிவ்ருத்தி செய்யக் கூடியதாயினும் நவஜ்வரத்தில் உபயோகானதல்ல; ஏனென னில் அது ல்களை ட்டி விஷமஜ்வரத்தையு², அரோச³, பலா இரு, யத்துடிப்பு, விக்கல், வயிற்றுப்பொருமல் முதலிய ற்றையும் உண்டுப ணு. 40, 41.

ஜ் ரத்தில் ஷதம் டேக் ஆரம்பிக்கும் லம்: ஜ்வரம் உட் டன ஏழு ரட்களுக்குப் பிறகு ஓளஷத் உபயோகிக் லா¹ ள் று சிலர் கூறுகின்றனர்; பத்து ரட்களுக்குப் பிறகு உபயோகிக் லா² ள் றன்று வேறு சிலர்; ன் னும் சிலர் இலகு ர உணவு னை யுட் கொள்ப னு³ கு ஓளஷதம் கொடுக்க லா⁴ ள் கிறார் ள். ஆனால் ஆமதோஷம் அதி ரித்திருக்கையில் ஓளஷதம் உபயோகி கூடாது. ஏனெனில் டு மயான ஜ் ரத்துட் கூடியவனுக்கு ரோபலையு⁵ திமிர்ப்பையு⁶ உண்டுபண்ண⁷ கூடியவாறு ஆமதோஷவே⁸ மேலோ⁹ கியிருக்கையில், அல்லது

1. இவ்வித யூஷத்திற்குத் தாணி யூஷ்¹ என்று பெயர்.

2. சொற்ப குறைய பக்குமா பிறகு என்று பொருள்; அப்பொழுதுதான் “மிகுதுள் தோஷ் னைப் பக்கு செய் ஷா ய” அய”² பது பொரு³ தும்.

3. இனி, 4, 4 - ச் டோக் ளி⁴ டொழிபெயர்ப்பிற் கூறப் ப ஷா⁵ ள்.

4. இனி 4 முதல் 0½- து ச் லோ⁶ களின் டொழிபெயர்ப்பிற் கூறப் ப வித ஷய⁷.

5. ஜ் ர முதற்பா⁸ பர்க்⁹.

வாதாதி தோஷம் மிகவும் விருத்தி யடைந்திருக்கையில் அக் நிலை
யில் உட்கொள்ளப்பட்டு குடவில் பக்குவமா ராத ஓளஷத
ரானது ஜ்வரத்தை மீண்டும் அதிகப்படுத்தும். எப்பொழுது
ஜ்வரம் மெதுவான நிலைமைக்கு வந்து, சேஹமும் இல்கு ர
யிருப்பதாகத் தோன்றி, மல-மூத்திராதிகளும் வெளிப்படுகின்
றனவோ அப்பொழுது ஜ்வரம் ஆரம்பித்து வெகு சொற்ப
நாட்களையானாலும் ஓளஷதம் கொடுக்க ஆரம்பிக்கலா'.
42 441.

ஜ்வரத்தில் ே ே க்கூடிய பச ஷ ய் ள் : (1)
கோரைக்கிழங்கு, பர்ப்பாடகம் இவ்விர டையும் சேர்த்தாவது,
(2) சுக்கு, பர்ப்பாடகம் இவற்றைச் சேர்த்தாவது, (3) ரஞ்
சோறி, பர்ப்பாடகங்களைச் சேர்த்தாவது கஷாய் காய்ச்சியோ,
அல்லது அதையே சித்கஷாயமாகச்¹ செய்தோ உட்கொ ள்
லாம். (4) வட்டத்திருப்பி, வெட்டிலேவர், விளாபிச்சை இவற்
றைச் சேர்த்து கஷாயம் பக்குவம் செய்தோ சித்கஷாயமா ச்
செய்தோ பருகலா'. (5) நிலவேம்பு, சீந்திற்கொடி, கோரை
க்கிழங்கு, சுக்கு இவற்றையாவது முன்போலவே கஷாய் ரய்ச்
சியோ சித்கஷாயம் கச் செய்தோ உட் கொள்ளலா'. இக் ஷா
ய்களுள் எதை எந்த ஜ்வரத்தில் உபயோகிக்கக் கூடுமோ
அததைக் கவனித்து அந்தந்த ஜ்வரத்தில் பயோகி ே
டும்; இ் ஷாய்கள் தோஷங்களி ளுமாவஸ்த்தையைப்
போக்கி அவற்றைப் பக்குவப்படுத்து; மேலும் ஜ்வர், அரோ
சக, நாவறட்சி, வாயில் அருவருப்பு, அஜீர்ண இவற்றையும்
நிவ்ருத்தி செய்யு. 45 47.

விஷமஜ்வர் ள் ஜ் துக்கும் சம ஷ ய் ள் : (1) ெட்
பாலை, பேய்ப்புடல், சடுகரோஹிணி; (2) பேய்ப்புடல், ன்னரி,
கோரைக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, டிகரோஹிணி; (3) பேய்ப்
புடல், வேம்பு, த்ரிபலை, திராக்ஷ, கோரைக்கிழங்கு, வெட்
பாலை; (4) நிலவேம்பு, சீந்தில், செஞ்சந்தனம், சுக்கு; (5) நெல்
விக்கணி, கோரைக்கிழங்கு, சீந்தில், தேன்; இவ்வவைந்து வித
மான முறைகளையும் தனித்தனியே கஷாயமிட்டு ஸந்தத்
முதலிய ஐந்து விதமான விஷம ஜ்வர் களையும் முறையே ச ம்
செய்ய உபயோகி லாம். 48 501.

வ தஜ்வரத்தில் ப கஷ யம் : (1) சுஞ்சொறி சீந்
தில், கோரைக்கிழங்கு, சுக்கு இக்கூட்டு முறையி் கஷாய
மா து, (2) மோடி, சீந்தில், சுக்கு, இலகுபஞ்சமூலம் இச்சா் கு
களாலாகிய ஷாயமாவது வாத ஜ்வரத்தில் உபயோகி் க்கூடிய
பாசனெளஷத களாம். 51, 5 4.

1. சித்கஷாயம் முதற்பாகம் பார்க்க.

பித்தஜ்வரத்தில் பசு கஷயம் :—() டெட் ப்ரலரிசி, ரோகக்ஷிழங்கு, சுடுகரோஹிணி இவற்றின் ஷாயத்தில் தேன் சேர்த்து உட்கொள்வதும், () ரோகக்ஷிழங்கு, பர்ப்பாடம், ரஞ்சொறி, நிலவேம்பு இவற்றின் ஷாயத்தில் தேன் சேர்த்துப் பருகுவதும் பித்த ஜ்வரத்தில் உபயோகமானது. 524.

பஜ்வரத்தில் பாச கஷயம் : பஜ்வரத்தில் வத்ஸாதி ணமாவது,¹ அல்லது ஆடாதோடை, முத்தாச என்னும் சிறு ரோகக்ஷிழங்கு, சுக்கு, ரஞ்சொறி இவற்றின் ஷாய வது தகுந்த பசுநொஷதங் ளாம். 531.

வத-கபஜ்வரத்தில் பசு கஷயம் : கடுகாய், மோடி, கொன்றை, ரோஹிணி, கோரக்ஷிழங்கு இவற்றாலான ஷாயமாது தேஹமெங்கும் வலி, லபந்த் இவற்றுடன் கூடிய வாத-கபஸ்ப்தமான ஜ்வரத்தில் தீபநமும் பாசநமாவும் உபயோகப்படுகின்றது. 541.

வத-பித்த ஜ்வரத்தில் திரக்ஷிதிபண்டம் அல்லது ஹிமம் : திராக்ஷி, இலுப்பைப்பூ, அதிதூரம், எள்ளி லோத்தி, பெருங்குமிழன், நன்னாரி, ரோகக்ஷிழங்கு, நெல்லிக் கனி, வெட்டிலேர், தாமரைத்தாது, தாமரக்கிழங்கு, தாமரைத் தண்டு, சந்தனம், வெட்டிலேர், கருநைதல், ஈச்சங்கனி இவற்றின் கூட்டு திரக்ஷி திகணம் எனப்படும்; இச்சாக்கு லேச் சேர்த்து பாண்டமாவது ஹிமாவது பக்கு செய்து, ஜாதமல்லிகைப் பூவால் அதற்கு வாஸனையேற்றி, தேனையு், சர்க்கரையையும், நெற் பொரியையும் சேர்த்து உபயோகித் தாது பித்த ளாது டான ஜ்வரம், மதுபானத்தினாலான நெரிமுதலிய விவரம், ராத்தி, மூர்ச்ச, தேஹ அழற்சி, சிரமம், தலைச்சுற்றல், மேல் நோக்கிய ரக்த பித்தம், நாறட்சி, காமாலை இவை நிவ்ருத்தியாகும். 55-58.

ஜ்வர-தஹங் ளில் கடு கஷாயம் : பேயப்பிரக்க க ந்தையைப் பொடிசெய்து, ஜலவிட்டுக் கலக்கி, புதிதா ம் சுத்தமு ராயுள்ள மட் லயத்தில் பக்குவம் செய்து, டிக்கட்டி யெடுத்து, சிறிது நெய் கலந்து உட்கொள்ள, இக் கஷாயம் ஜ்வரத்தையும் அதனால் உண்டான அழற்சி யாய் பேக்கு. 59.

. த்ஸாதிணம் முதற்பாக் பார்க்க.

. பாண்ட ஓளஷதச் சாக்கு லேச் ஞாண் செய்து, எட்டு பக்கு உஷ்ஜம் சேர்த்து, சிறிதுநேரம் மூடி தது டிட்டி யெக் ப்படு கஷாயம்.

. ஹிம் குறிப்பிட்ட ஓளஷதச் சாக்கு லே ஆறு பக்கு ஜலத்தி் சேர்த்து, இவ்வி (பனியி) ஹ்ருதத்து, துறாட் லையி டிட்டி யெடுக்கப்படும் ஷாயம். இதே கீத ஷு ஂ ஂ துர், நீடு ஷித ஷு ஂ ஂ ஹ்ருதம்.

ப-வாத ஜ் பரத்தில் வச திக்வ தம் அல்லது குதேசீக்வாதம்:
() வசம்பு, நகரோஹிணி, வட்டத்திருப்பி, கொன்றை, வெட்
பாலரிசி இவற்றின் க் ரதத்தையாவது¹, (2) சீந்திற் கொடியின்
க்வாதத்தில் திப்பிலிப் பொடியைச் சேர்த்தாவது ப-வாத ஜ்வ
ரத்தி² உபயோகிக் லாம். 60.

வ த-கப ஜ்வர திகளில் வியாக்ரியாதி க்வ தம்: கண்டங்
கத்திரி, சுக்கு, சீந்திற்கொடி இவற்றின் க்வாதத்தில் திப்பிலிப்
பெ டியும் சிறிது சேர்த்து உட்கொள்ள வாத-கபஜ்வரமும்,
ச்வாஸ- ரஸ³ னும், பீநஸு⁴, வயிற்றுவலியும் நிவ்ருத்தி
யாகு⁵. 61.

ப த ஜ்வராதிசளில் பத்திய திக்வாதம் : கடுக்காய்,
கொத்துட ல்லி லிதை, கோரைக்கிழங்கு, சுக்கு, காவட்டம் புல்,
பர்ப்பாடகம், சிறுதேக்கு, வசம்பு, கண்டுபாரங்கி, தேவதாரா
இவற்றை க்வாதம் செய்து, அதில் சிறிதளவு தேனும் காயமும்
சேர்த்து உபயோகிக்க கப-வாதஜ்வரம் நீங்கும்; வயிற்று
வலி, இருதயத்தைப்பற்றிய நோய், பக்கக்ரூலை, தொண்டைநோய்,
வாயிலு⁶ டாகும் புண், வீக் ம், காஸ-ச்வாஸ⁷ கள் இவையும்
தீரும். 6, 63.

பித்த பஜ்வரத்தில் ஆர்வ தி க்வாதமும் தி⁸ தாதி⁹க்வாத
மும் : (1) ஆர்க்வதாதி ணத்திற் கூறிய சர்க்குகளை¹⁰ வாதம்
செய்து, சிறிது தேன் சேர்த்து உட்கொள்ள பித்த-கப ஜ்வரம்
நீங்கு¹¹. (2) அங்ஙனமே கடுகரோஹிணி, ஆடாதோடை, டெ டி-
டே¹² ர், கழற்சி¹³ காய், த்ரிபலை, சீந்தில் இவற்றின் கஷாயத்தைபும்
அந்த ஜ்வரத்தில் உபயோகிக் கலா¹⁴. 64.

ஸ்நிப ஜ்வரத்தில் வியாக்ரியாதிப சநகஷாயம் : கண்டங்
த்திரி, தேவதாரா, மஞ்சள், கோரைக்கிழங்கு, பேய்ப்புடல்,
லவ¹⁵ ப்பத்திரி, வேப்பம்பட்டை, த்ரிபலை, கடுகரோஹிணி
இவற்றின் க்வாதம் ஸந்திபாத ஜ்வரத்தில் பாசநமாக உபயோகிக்
கக்கூடியது. 65.

வாத- ப் கள் அதிகரித்த ஸ்நிபாத ஜ்வரத்தில் ப ச ஷ
யம் : சுக்கு, தாம ரக்கிழ் கு, சீந்தில், கண்டங்கத்திரி இவற்
றின் க்வாதமானது ரஸ-ச் ரஸம்-பக் ரூலை¹⁶ இவற்றுடன் கூடிய
வாத- பங் ள் அதிகரித்துள்ள ஸந்திபாத ஜ்வரத்தில் பாசநமாய்
பிரயோகிக்கத் தகுந்தது. 66.

ஜ்வர ள்ளைத்து¹⁷ கும் பொதுவான மதுகபுஷ்பாதி
ஹிமம் : இலுப்பைப்பூ, திராசைக்ஷ, கழற்சி¹⁸ காய், ஈச்சம்பழம்,

ரத் ஓ ஷதச் சர்க்குகளை¹⁹ அல்லது ப் கு லத்
தில் சேர்த்து 1-ப²⁰ ர க் காய்ச்சி யெடுக் ப்படு²¹ ஷாயம்.

2. ஆர் தாதி ணம் முதற் புஸ்த²² பார்²³.

வெட்டிவேர், கடு ரோஹிணி, த்ரிபலை, பெருஞ் சூழன் இவற்றைச் சேர்த்து ஹிமக்ஷாயம் பக்குவம் செய்து கால நிர்து உட்கொள்ள எல்லா ஜ்ஞாநம் நிவ்ருத்தியாகு. 67, 67½.

எல்லா ஜ்வரங்களுக்கும் போதுவான ஜாத்யாதிஹிம் : ஜாதி ல்லிகைத் தளிர், நெல்லிக் கனி, கோரைக் கிழஞ் சூ, காஞ்சொறி இவற்றைச் சேர்த்து முன்போலவே ஹிமக்ஷாயம் பக்குவம் செய்து எல்லா ஜ்வரங்களிலும் உட்கொள்ளலாம். 6.

மலபத்தமுள்ள ஜ்வரத்தில் கடுகோதி க்வதம் : ஜ்வரத்தில் லபத்தமு உண்டாயிருந்தல் கடுகரோஹிணி, திராக்ஷ, முற்சிகாய், த்ரிபலை, வெல்லம் இவற்றைச் சேர்த்து க்வாதம் செய்து உபயோகிக்கலாம். 1 68½.

ஜ்வரத்தில் ஓளஷதே பயே கத்திற்குப் பிறகு போ உபயே கித்தல் : உட்கொண்ட ஓளஷதத் த ஜ்ஞாநம் செய்து கொள்பவனே பேயா முதலிய பத்திய போஜனத்தை உபயோகிக்கலாம் ; ஆனால் எவனுக்கு பம் அதிகரித்திருக்கின்றதோ அவன் பேயா முதலியதை உபயோகிக்கக் கூடாது ; ஏனெனில் புழுதியிற் பொழிந்த மழையானது சேற்றை விருத்தி செய்வது போல, பேயா கபத்தை விருத்தி செய்கின்றது. 2 69½.

ஜ்வரத்தில் உபயோகிக்கக்கூடிய யூஷங்களும் அவற்றிற்கு ஹ்ருதயம் : கபத்தினால் தேஹத்தில் கசிவுள்ளவர்களை அடியிற் குறிப்பிடும் தம்மையுள்ள யூஷங்களை ஸாதாரண பத்திய போஜனத்திற்கு முன்பே உபயோகிக்கச் செய்யலாம் : கொள், டலை, மதுளம்பழம் இவற்றால் அத்த யூஷக் தயார் செய்யப்பட்டவைகளாயிரு வேண்டும் ; அவை இலகுவாகும், ருக்ஷங்க ளாகவும், சிறிது கைப்புள்ளவையாகவும், இலவணாஸத்துடன் கூடியவையாகவும், நாகில் நற்சுவையை புண்டுபண்ணக் கூடிய வயர்வும், இருதயத்திற்குப் பலமுண்டுபண்ணக்கூடியவையாகவு இருக்க வேண்டும். 70, 7.

ஜ்வரத்தில் உபயோகிக்கத்தக்க சாலிஷஷ்டி -யவதானிய : ரக்த சாலி முதலிய சாலிதானியங்களும், ஷஷ்டி ம் என்கற கார் நெல் வகைகளும் பழகியவைகளானால் ஜ்வரத்தில் உபயோகிப்பதற்கு ஹிதமானவை. அங்னமே கபம் மேலோங்

1. சித ஷா ம் மலபத்தத் த விருத்தி செய்யும் இயல்பு டய நாயால், இக்கோதி ஷாயம் க்ராதமாகே (கொதித் த ஷாய்) இருக்கே றென்று அருணத்தத் கூறுகிறார்.

2. சித ஷா ட புழுதி ய மழை ஜலம் ஒருமிக்கத் திரட்டி சேருச் செதுபோல், பத்தியும் பேயா னா த் திரட்டி அதிகப்படுத்தும் என்குத்து.

3. ரக்தசாலி முதலிய தானியங்கள் முதற் புஸ்தகம் பார்க்க.

கிய ஜ்வரத்தில் உமிகள் நன்கு நீ கிய வயும், வாட்யமாகச்¹ செய்
யப்பட்டன யுமா யவதானிய் ன் உபயோ னான வ. அந்த
தானிய்களை ஜ்வர னமான க் ராத்களில் சேர்த்து இரண்டு
அல்லது மூன்று சடவை பக்குவ் செய்து வடித்து, அ்த
அ னத்தைத் தோஷ-தூஷ்ய்.கள் முதலியவற்றின் பலா பலங்
ளை கவனித்து அ்தந்த நிலைமைகளுக்குத் சகுந்தவாறு உப
யோகிக்கச் செய்யலாம் 72, 73.

ஜ்வரத்தில் சிம்பீ த னிய யூஷ்கள் : பயறு, கொள் முத
லிய இலகு குணமுள்ள சிம்பீதானிய் னால் பக்கு செய்து
ப்பட்ட யூஷ் ன் ஜ்வரஹாங்களாகும். 73½.

ஜ்வரத்தில் ஹிதமான ச கவ் க் ன் : பாகல், பற் கிக்
காய், இளசான முள்ளங்கி, பர்ப்பாடகம், கத்திரி, வேப்பப் பூ,
புடலங்காய், புடலந்தளிர் இவற்றாலாகிய இரஸத்தையும், மிகவு்
இலகு குணமுள்ள ஜா் கல மாம்ஸங்களிலிருந்து எடுத்த இரஸத்
தையும், ட் கத்திரி, சுச்சப் பழம், சேம்பு, திராக்கை, நெல்லிக்
க ரி, மாதளை இவற்றின் இரஸத்துட் கூட்டி, திப்பிலி, சுக்கு,
ொத்துமல்லி விதை, ஜீரகம், இந்தப்பு இவற்றைக் கூட்டித்
தாளித்து ஜ்வரத்தில் உபயோகிக்கலாம். முற்கூறிய திப்பிலி
முதலிய சரர்கு னால் அ்த இரஸ்கள் தாளிக்கப்பட்டன யா
னாலும் தாளிக்கப்படாநவையா யிருப்பினும் பெரும்பாலும் அ்த
இரஸங்களில் தேன், சர்க்கரைகளைக் கலந்தே உபயோகிப்பது
முறை. 74 76½.

ஜ்வரத்தில் ஹிதம ன வியஞ்ஜன்களும் அனுபான்க
ளும் : நற்சுவை தரும் வியஞ்ஜனங்களைப் புளிப்பில்லாத மேரில்
சேர்த்து அ் னியிற் பசநம்செய்து ஜ்வரத்தில் உபயோகி் லா் ;
அ வ குழம்பு போலில்லாமல் தெளிவுள்ளவைகளாய் இருக்
வேண்டும். ஒளஷதாதிசளுக்கு அனுபானமாகவும் அவற்றை உப
யோகி்கலாம்; ட் ரதிக்க வத்து ஆறிய ஜலத்தையும் மதுவை
யும் ஸாத்மியம் அறிந்து அனுபானமா க் கொடுக் லாம். 77, 78.

ஜ்வரத்தில் அல்லது ஜ்வர நிவ்ருத்தியானபின் ஆஹார முப
யே கிக்கும் முறை : ஜ்வரத்துடன் கூடியவனாலும், ஜ்வரத்தி
லிருந்து விடுபட்டவனாலும் அப் பினியானிக்கு மாலை நேரத்
தில் இலகுவான ஆஹாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்; ின

1. ட் யம் வறுத்து நொய்யாக உடைத்த தானிய். (இ்த
ெ ய்யால் செய்யப்படு துவ ட் ட் எனப்படு.)

• ஜ் ரத் தப் போக்கு் குணமு டய ஷ ய் ஜீ க்
ப்ப

• சிபீதானிய் ன் முதற் புஸ்தக் பார்க் .

4. கு த்தினாலும் அள ராலும் இலகு ர ஆஹ ர்.

னில், அப்பொழுது பம் கூணித்து விடு தால் உ; ணம் அதி கரித்து ஜாடரா'னி பலப்பட்டிருக்கு'. அல்லது டாடாக்கனி மந்த ராயிருப்பவன் ஸஸூமியி' நிலை யையும் அ ர வ ருடைய ஸாத்மிய நிலைமையையு' அனுஸரித்து யதோசிதமான காலத்தில் முற்பகலில் இலகுவ ன ஆஹாரத் தப் புஜித்தால் அஜ்'ணத்தினால் பீடி' ப்படமாட்ட ன். 79, 80.

ஜ்வரத்தில் க்ருதப னத்திற்குத் தகு'த்ததும் தக த்துமான நிலைமை: ச டாய பாணங்களாலும்,¹ பத்தியமான உணவுக ளாலும் இ'ங்ணம் பத்து டாட்கள் ல'கநம் செய்த பிறகு கபம் குறைந்து போனதும், வாத-பித்தங்கள் மேலோங்கிய ஜ்வரத்தில் க்ருதபானம் செய்விக்கலாம்; தோஷ'கள் ஆ ர வஸத்தை நீ'கி பக்குவ நிலைமையடைந்திருந்தாலே க்ருதம் அமுதத்திற்கொப்பானது; இல்லையேல் அது பத்து டாட் ள் ழிந்த பிறகும் ஜ்வரத்தையு' அதன் ஸம்பந்தமான உபத்திர வங்களையும். உ'டுப'ணக்கூடிய விஷத்திற்குச் சமானமாய் விடு'. கபம் அதி மாயுள்ள அந்த ஜ்வர'த்தில் அக் பம் கூடிய மடையும் வரையில் லங்கநம் முதலிய கிரமத்தைச் செய்ய வேண்டும். 81, 2 $\frac{1}{2}$.

ஜ்வரத்தில் 'ருதப னத்தின் உபயே ம்: தேஹதாதுக்கள் தூர்ப்பலமாயிருந்தால் ஜ்வரம் நீடித்துத் தோடரு'. அவர்களுக்கு ஜாடரா'க்கனி எ'னும் தேஜஸ் ரூக்ஷமாயிருக்கும். அத் தேஜஸ் ினால் ரூக்ஷமாயிருப்பவ டக்கு மம், ஸ்வேதநம், லம், தண்ணீர், ஷாய ச, இலகு போஜனம் இ'ரூல் ராயு வானது மி வு' ஜாடரா'க்கனி'கு அ'லது உடற் சூட்டுக்கு உதவி செய்து அதை அதி ப்படுத்துமானைய', எரியும் வீட்டு' குத் த'ணீ'ரப்போல அவ்விகாரத்தை க்ருதம் துணிக்கும். க்ருதமானது வாத-பித்தங்களைப் பரிஹரிப்பதில் முதன்மையான ஸ்து; வேறு சரக்கு ளோடு சேர்த்து பக்குவ' செய்யப்படி னும் அதிலெல்லாம் க்ருதம் தன் இயற்கைக் குணத் த மிகவும் பின்பற்றும்; ஆன யால் அந்தந்த வியாதி நிலைமைக்குத் தகு'த னுளஷதச் சர'குகளோடு சேர்த்து ப'க்குவ' செய்து க்ருதத்தை உட்'ொள்ளக் கொடுக்கலா'. க்ருதம் சீதவீர்யமுடையதான தால் அதற்கு ர'திரிதையான ஜ்வரத்தினுலான சூட்டையும்,

முஸ்தா-பர்ப்பட ராதி (கோ ரக்கிழ'கு - ப'ப்ப ட' முதலிய ற்றலான) கஷாய' முதலான

2. பத்திய ான உணவுகள் பேயா யூஷ' முதலிய

உபத்திர ம் முதற் புஸ்த' பார்'.

4. ' முதலிய கிரமம் இதே அத்தியா த்தி' 2, ' $\frac{1}{2}$ ச்லோ'ளி' டொழி பெயர்ப் பக்' ர'க.

பித்தத்தையும் பரிஹரிக்கும்; ஸ்நிகத்தத் தன்மையினால் ராதத் தையும் போக்கும்; பஹா ன குணமுள்ள வேறு சரக்குகளோடு சேர்த்து பக்குவம் செய்து விடுவதால் சுபத் தையும் போக்கக் கூடியதாகும். முற்கூறிய எல்லாக் கஷாயங்களோடும்¹ க்ருதத்தையும் சேர்த்து பக்குவம் செய்து அந்தந்த தோஷங்களுகுத் தகுந்தவாறு பயோகிக்கலாம். 3 7½.

ஜ்வரத்தில் பிரயோகிக்கக்கூடிய சில க்ருத முறைகள் :

- (1) த்ரிபலை, வேப்பம்பட்டை, அதிமதுரம், ண்டங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை, சிறுகடலையிலை இவற்றின் வாதத்தோடு க்ருதத்தைப் பாசெய்ய ஜ்வரம், ஈஸம் இவை நீங்கும். () திப்பிலி, டெப்பலை, ண்டங்கத்திரி, கடுகரோஹிணி, நன்னூரி, நெல்லிகனி, கிழாநெல்லி, பில்வவேர், கோரைக்கிழங்கு, வெட்டிவேர், முற்சிர்ய, விளாமிச்சை, திராசை, அதிவிடயம், மேர்மல்வினை இவற்றினால் க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும்; இந்த க்ருத ஜ்வரத்தைத் துரிதமாய் நிவ்ருத்தி செய்யும்; டேலும் விஷமாக்னி, ஹலீமசம், அரோசம், தோள்களிலுண்டாகும் அதி அமுற்சி, நடுக்கம், பக்கச்சூலை, தலைவலி, கூடியரோகம் இவற்றையும் போக்கும். (3) வாத ஜ்வரத்தில் தில்வக க்ருதத்தை உபயோகிக்கலாம்; ஆனால் அதில் சிவதை தேர்ச்சோக்கக்கூடாது.
- (4) பித்த ஜ்வரத்தில் தித்த க்ருதத்தையும், வருஷக்ருதத்தையும்,⁴ சமுற்சிகாயினால் பக்குவம் செய்யப்படுகிற க்ருதத்தையும் கொடுலாம். (5) வாய்விடம், அட்டுப்பு, சவ்யம், வட்டத்திருப்பி, த்ரிகடுகம், சித்திரமூலம், இந்துப்பு, யவதானியத்தின் சுணை இவற்றில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பல சேர்த்து ஷாயாய்ச்சி யெடுத்து, ஒரு பிரஸ்தம் நெய்யும் அதற்குச் சமானமாய் பலு சேர்த்து பக்குவம் செய்தெடுகவும்; இது நடப்பட்ட ஜ்வரத்தையும், சுபஜ்வரத்தையும் போக்கும். 8 9.

ஜ்வரத்தில் ஜ்வித ஸ்நேஹ : சீத்தில், த்ரிபலை, ஆடாடோடை, திராசை, சிற்றமுட்டி இவற்றில் ஒவ்வொன்றினுடையவும் வஸஸ்க்ளால் தனித்தனியே ஸ்நேஹ

1. முற்கூறிய கஷாய - து பக்கத்திற் குறிப்பிட்டுள்ள பாஷாயன்.

2. தித்தக்ருதம் ராதவி ராதி சிகித்ஸயில் பிறகு விரிப்ப க்ருதம்.

3. தித்தக்ருதம் பிறகு குஷ்ட சிகித்ஸயிற் கூறப்படுக்ருதம்.

4. க்ருஷக்ருதம் இனி இரத்த-பித், சிகித்ஸயில் கூறப்படும் க்ருதம்.

ஹேப் பக்குவம் செய்து¹ உபயோகித்தால் அ வ ஜ்வரஹா² களாம். 93.

ஜ்வரத்தில் க்ருதப னத்திற்குப் பிறகு ம ம்ஸரஸே ப யே ம : ருதம் ஜீர்ண ரயவிட்டால், பிறகு காரமில்லாத மாம்ஸரஸம் கலந்த அன்னத்தைப் புஜி³ச் செய்யலாம்; அவ் புண புமி வும் தேஹபலத் த உண்டுப ணும்; ல்ல வன் யு ட் டானால் அது தோஷங்களை ஹரிக்கும். ஆன யினாலே ப- பித்தஹார்களான பயறு-பா ல் முதலியவற்றின் ஸ்வாஸ் ள் நீடித்த ரலமாயுள்ள வாத் மேலோங்கிய ஜ்வரத்தில் பெரு⁴ பாறு அனுகூலானவையல்ல; அவை வயிற்றுவலி, உதா ர்த் த், வயிறு ஸ்த⁵ பித்துப் போசல் இத் துர்க்குணங் னை யு டு பண்ணும்; ஜ்வரத்தையும் விருத்தி செய்யும். 94, 95¹.

ஜ்வரத்தில் சே த சிகித்ஸை :- இவ்வித⁶ செய்து ஜ்வரம் சமநம காவிட்டால், பிணியாளி சோதந சிகித்ஸைக்கு ஏற்றவனாயிருந்தால் அவனுக்கு அதைச் செய்யவேண்டும்; அதில், சேஹவன் மயுள்ள மனிதனுக்கு தோஷம் ஆ ரசயத் தப் பற்றியதானால், அவனது தேஹபலத்திற்குத் தி⁷கு நேரிடா ண்ணம் முற்கூறிய வமநமுறைபைப் பிரயோகிக் வேண்டும். 96, 97.

ஜ்வரத்தில் விரேச⁸ எளஷதம் கொடுக்கும் நிலைமை : தோஷம் ஆமாவஸ்த் தயிலிருந்து பக்குவ நிலைமையை அ ட து, ஸ்தம்பித்துக் கொள்ளாமல் சளர்த் சி யடையு⁹ போது, அல்லது விஷத்தினாலாவது மதுபான, தினூல வது ஸம்பவித்த ஜ் ரத்திலாவது அடியிற் கூறப்படும் ஓளஷத¹⁰ களை விசே சநத் திற் ரக் கொடுக் லாம்.—97¹

ஜ்வரத்தில் விரேச¹¹ எளஷத¹² கள் : (1) த்ரிபலை, சாண , சி தை, திப்பிலி, நாக கேஸாம் இவற் றச் சூர்ணம் செய்து, சர் றையும் தேனும் கலந்து குளிகை செய்து¹³ விரேசநமாவ தற்கு உபயோகிக்கலாம். (2) அல்லது வ்யே ஷாதி குளிகையை யா து,¹⁴ ரென் றப்புளியை திராக்கையின் இரஸத்துடனாகி லு¹⁵ பாலுடனாகிலும் கலந்தாவது விரேசநத்திற்கா¹⁶ கொடுக்க லாம். (4) த்ரிபலா சூர்ணத்தையாவது, (5) கழற்சியி¹⁷ டே ர யாவது பாலிற் லந்து ஜ்வரமுள்ளவன் உட்கொள்ளலா¹⁸. 98, 99¹.

* . ஸ்வே ஹம் து கூறியிரு¹⁹ தாலும் இ²⁰ விடத்தில் மு²¹ கி ராய் ருதமே குறிப்பிடப்படு தாய் அறி .

. த்ரிக , ப்பட்டை, ல ப்பத்திரி, ரோ ர்கிழ்கு, ரய்விட²², நெ²³ லி²⁴ னி, சி த இ ற் றச் சமயெ டயாச் சேர்த்து, அனைத்துக்கு²⁵ ஸமமாச் சர்க்க ர கலந்து, தே²⁶ விட்டு ஆட்டி²⁷ செய்யப்படு குளி²⁸ டே ஷ தி²⁹ னி³⁰ எ ப்படு³¹.

ஜ்வரத்தில் விரேச த்திற்குப் பின்பு ஸம்ஸர்கீ கிரமம் :
நன்கு விரேசநம் ஆனவர்களுக்கு மண்டம்¹ எ ிதிற திரான்
ன முதற்கொண்டு ரிசைக் கிரமமாக ஸம்ஸர்கீ யென்னும்
பத்திய முறையில் உணவு கொடுக்கவே ிடும். 100.

ஜ்வரத்தில் மலத்தைக் கழியச் செய்வதும் கட்டுவதும் :
ஜ்வரத்தினால் சிதைவுற்ற மலம் கழிந்துகொண் டிருக்குமானால்,
அதை எப்பொழுதும் அங்ஙனமே கழியும்படி விட்டுவிட
வேண்டும் ; அந்த மலம் ஆமதோஷம் நீங்கி பக்குவமான நிலை
மையில் றோஷத்தில் தங்கியிருந்தாலும் தி் குண்பெண்ணும்.
மலம் மிதமிஞ்ெ ளிப்படுமானால் பாசநசிகித்ஸையினால் அதன்
ஆமதோஷத்தைப் போக்கியாவது கட்டலாம். ஆமமான மலத்
தை கட்டுவதால் நேரிடும் தீங்குகள் தோஷோபக்ரமணியாத்தி
யாயத்தில்⁴ கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 101, 102.

ஆமஜ்வரத்தில் தோஷஹர ஓ ள ஷதமுபயோகிக்கக்
கூடாது : எவனொருவன் ஆம ஜ்வரத்தில் அறியாமையினால்
அத்தோஷத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காக ஓ ள ஷதத்தை உப
யோகி் கின்றானோ, அவன் நித்திரையுறும் கருநாகத்தை காத்
தின பரிசிப்பதாகக் கருதவேண்டும். 103.

ஜ்வரத்தினால் கூடிணித்திருப்பவனுக்கு ஏற்ற சோத
சிகித்ஸை : ஜ்வரத்தினால் தேஹபலம் கூடிணித்திருப்பவனுக்கு
வமநமும் விரேசநமும் உசிதமல்ல ; அத்தகைய கூடிண நிலைமையி
லிருப்பவனுக்கு மலங்களைச் சாதாரணமாய் பாலினாலா து நிரூஹ
வஸ்திகளைப் பிரயோகித்தாவது வெளிப்படுத்தலாம். 104.

பாலே ஸாத்மியம கப் பெற்ற ஜ்வரரோகிக்கு அதை உப
யே கிக்கும் நிலைமை : ப லே ஸாத்மியமாகப் பெற்ற னு்,
பம் முற்றிலும் கூடிணித்துப்போனவனு், தேஹத பழம்
நாவறட்சியுமுள்ளவனும், வாத-பித்தங்களால் பிடிக்கப்படுப
வனுமான பிணியாளிக்கு அதிஸாரம் அதிகமாயிருந்தபோதிலும்
பால் பத்தியமான உணவாகும். காட்டுத்தீயால் எரிக்கப்பட்ட
வனத்தின் தாபத்தைப் போக்கி அதை மழைநீர் மீண்டும் தளிர்க்
கச்செய்வது போல், லங்கனத்தினால் மிகவும் தபிக்கப்பட்டுள்ள

1. ம ட் முதற் புத்தக பர்க்க.

2. மண்டம், பேயா, வி லீ யென்று மந-விரேசநியாத்தியா
யத்தில் வி ரிக் ப்பட்டுள்ள கிரமம்.

3. ஸம்ஸர்கீ ந-விரேசந் ன் செய்த பிறகு பேயா, வி லே
முதலிய பத்தியமான உ வுகன் கொடுக்கப்படும் மு றக்கு “ஸம்ஸர்கீ”
எ று பெயர்.

4. ஸுத்திராஸ்த்தாநத்தில் 3- அத்தியாய்.

5. ஸாத்மியம் முதற் புத்தகம் பர்க் .

தேஹத்தையும் பால் உயிர்ப்பிக்கச்செய்து ஜ்வரத்தையும் சீக் கிரட் நிவ்ருத்திசெய்யும். ஆனால் பாலானது தகுந்த ஒளவுதச் சரக்குகள் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பட்டதானால், குளிர்ச்சியா நிரந்தரமும், உஷ்ணமாயிருந்தாலும், தாரோஷ்ணமா நிரந்தரமும் அந்தந்தக் கால நிலைமையின் குணகுணங்ளைப் பகுத்தறிந்து உபயோகிக்கப்பட வேண்டும்; இல்லையேல் ஜ்வர ரோகிக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கலாம். 105 107.

ஜ்வரஹரமன பலவித ஸ்ரீபாகங்கள் : (1) க்கு, பேரிச்சம்பழம், திராசை, சர்க்கரை, நெய் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை ஆறவைத்து, தேன் சலந்து உட்டுள்ள நாரட்சி, அழற்சி, ஜ்வரம் இவை நீரும். (2) அங்ஙனமே திராசை, சிற்றாமுட்டி, அதிமதுரம், நன்னீர், திப்பிலி, சந்தனம் இவற்றை நான்கு மடக்கு பாவில் காய்ச்சி யெடுத்தாவது உபயோகிக்க, முன் கஷாயம் போலே குணமுண்டுபண்ணு. (3) அல்லது திப்பிலியையே பொடித்துச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையாவது உட்கொள்ளலாம். (4) மஹா பஞ்சமூலம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைப் பருகினால் ஜ்வரமடித்தவனுக்கு ண்டான காலம், சவஸம், தலைவலி, பக்கச்சூலை இவை நீங்கும்; நீடித்த நாட்களாயுள்ள ஜ்வரமும் போகும். (5) ஆமணக்கு வேரைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைப் பருகினாலும், (6) பில்வத்தனிரைச் சேர்த்து தாரோஷ்ணத்தை யுட்டுண்டாலும், மலம் அபாநவாயு இவை சுட்டிப்போனாலும், இரத்தங்கலந்த அதிலாரத்திலும், நாவறட்சியிற்றுவலிகளோடு கூடிய சீதபேதி யிலும் ஜ்வர ரோகி அக் கோளாறுகளிலிருந்து நிவ்ருத்தியடைவான். (7) சுக்கு, சிற்றாமுட்டி, கண்டங்கத்திரி, ருதேன்றி, வெல்லம் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பால் சோபை, மூத்திரக்கட்டு, மலபந்தம், அபாநவாயு ட்டிப்போதல், காலம், ஜ்வரம் இவற்றைப் போக்கும். (8) டெள்ளைச் சாறடை, பில்வவேர், சாறடை இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பால் ஜ்வரத்தையும் சோபையையும் நிவாரணம் செய்யும். இலவம்பிசின் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த பாலும் சீக்கிரம் ஜ்வரத்தைப் போக்கும். 108 113.

ஜ்வரத்திலே நிருஹவஸ்தியும் அநுவாஸ வஸ்தியும் :
தோஷம் ஆமாவஸ்தை நீங்கி பவநிலைமையை அடைந்திருக்கையிலும், பக்ாசயத்தை அடைந்திருக்கையிலும் நிருவஸ்தியைப்¹ பிரயோகித்தால், தேஹவலிமையும், ஜாடா² னியும், மனத்தென்பும், நாக்கில் நற்சுவையும் சீக்கிரம் விருத்தியாய், ஜ்வரமும் நிவ்ருத்தியாய்விடும். ஸ்ரம்ஸநம் என்னும் வேலை

1. நிருஹ வஸ்தி முதற் புத்தகம் பார்க்க.

. ஸ்ரம்ஸநம் மலத்தை டெது ராக நெகிழ்ச்செய்யும் குண.

யைச் செய்யக் கூடிய ஓளஷதத்தைப் பிரயோகித்தால், அது பக்வாசயத்தை அடைந்துள்ள பித்தத்தையாவது, பித்தம் கபம் இவ்விரண்டையுமாவது வெளிப்படுத்தும்; வஸ்தியோ வென்றால் மூன்று தோஷங்களையும் கழிக்கும். கப - பித்தங்கள் நன்கு க்ஷீணித்து, விருத்தியான ஜாடாக்கனிபை யுடையவனும், மல பந்தமுள்ளவனுமான பிணிபாளிக்குக் கழுத்தின் பின்புறம் முதுகு இடுப்பு இவை வலித்திழுக்கப்படுவது போன்ற உணர்ச்சியுடையிருக்கையில் அதுவாஸநவஸ்தியைப்¹ பிரயோகிக்க வேண்டும். 114—116.

ஜ்வரத்தில் படோலாதி நிருஹம் : பேம்ப்புடல், வேப்பிலை, கடுகரோகணி, ஆமணக்குவேர், மேர் மல்லி, சிற்றமுட்டி, நெரிஞ்சில், மறுக்காரை, வெட்டிவேர், விளாமிச்சை இவற்றைச் சரிபாதி ஜலம்விட்டு விளாவிப் பாலில் சேர்த்து, பால்மாத்திரம் மிகும்படிக்காய்ச்சி, கோரைக்கிழங்கு, மறுக்காரை, திப்பிலி, அதிமதுரம், வெட்பாலரிசி இவற்றைக் கல்கமாகக் கூட்டி, இதில் தேனையும், நெய்யையும் சேர்த்து வஸ்தியாகப் பீச்சிடலாம். இது ஜ்வரத்தைப் போக்கும். 117—119.

ஜ்வரத்தில் பர்ணி² யாதி நிருஹம் : நரிப்பயறு, இடிகொள், மேர்மல்லி, சிறுமல்லி,² அதிமதுரம், மறுக்காரை, வெட்டிவேர், கொற்றை இவற்றைக் கவாதமாகக் காய்ச்சி, அதிமதுரம், சதகுப்ப, குப்பைமேனி, மறுக்காரை, கோரைக்கிழங்கு இவற்றைக் கல்கமாச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும்; அதில் வெல்லம், தேன், நெய் இவற்றையும் சேர்த்து வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கலாம். 120, 120¹.

ஜ்வரத்தில் ஜீவந்தியாதி அநுவாஸநங்கள் : ஜீவந்தி, மறுக்காரை, மேகா, திப்பிலி, அதிமதுரம், சம்பு, ருத்தி, சிற்றரத்தை, சிற்றமுட்டி, பில்வவேர், சதகுப்பி, தண்ணீர் பீட்டான் இவற்றை ஜலம்விட்டு இடித்து, பால், ஜலம், மெய், தைலம் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்து கொள்ளவும்; அவரவருடைய தேஹத்தில் ஏற்பட்டுள்ள தோஷங்களின் தன்மைக் கேற்றவாறும், எந்த ஸ்நேஹம் எவரெவருக்கு அநுகூலமாயிருக்குமோ அதை அனுஸரித்தும் ஜ்வரத்தில் இந்த ஸ்நேஹத்தில் ரதையேனும் அநுவாஸநமாய் பிரயோகிக்கலாம். லபஸ்த்தாநத்தில் வித்தி என்கிற எந்த வஸ்தி முறை

1. அது வாஸநஸ்தி முதற் புத்தகம் பார்க்க.

2. ரிப்பயறு, இடிகொள், மேர்மல்லி, சிறுமல்லி இத் நான்குக்குப் பர்ணி² சதுஷ்டி² எனப் பெயர்.

கூறப்படப் போகின்றனவோ¹ அவையும் ஜ்வரத்தைப் போக்கக் கூடியன. 121--123.

ஜ்வரத்தில் ஸ்யப் பிரயே கம் : நாட்பட்ட ஜ்வரத்தில் விசேசநஸ்யத்தைப் பிரயோகிக்க வேண்டும்; அது தலை வி, தலைபாசம், கப்பிரிகோபம் இவற்றைப் போக்கு; இந்திரியக்ளைத் தெளியச் செய்து சுறுசுறுப்பாக்கும்; நாக்கில் நற்சுவையைத் தரும். சிஸ்ருண்யமா யிருப்பதுபேல் தோற்றினால் ஸ்நேஹநஸ்யத்தைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். கிரஸில் தாபம் அதிகரித்திருந்தால் பித்த ஹரமான நஸ்யத்தைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். 124, 241.

ஜ்வரத்தில் தூமகண்ஷே-கபளங்கள் : ஜ்வரத்தில் ப்ராதிச்யாயம், ரயில் அரோசகம், கிரோரோகம், தொண்டையைப் பற்றிய ரோகம் இவற்றைப் போக்கக்கூடிய குணமுடைய தூமபாசங்களையும், க்ஷேங்களையும், கபளங்களையும், அந்தந்த தோஷத்தின் நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு உபயோகிக்கலாம். ஜ்வரத்தினால் அரோசகம் உண்டாயிருக்கையில், கொடிமாதானையின் உட்சதையில் நெய்யும் இந்துப்பும் சேர்த்து வாயில் அடக்கி வத்துக்கொள்ளலாம்; அல்லது நெல்லிக்கனி, திராசைஷ, சர்க்கரை இவற்றின் கலத்தையாவது வாயில் அடக்கிக்கொண்டிருக்கலாம்.—125, 126.

நாட்பட்ட ஜ்வரத்தில் அப்யங்க-லேப-ஸேகங்கள் : சரமத்தைப்பற்றிய நாட்பட்ட ஜ்வரத்தில் அவரதது அத்தந்தநிலைமைக்கு ஏற்றவாறு சிதவிர்யமான ஸ்துக்ளாலோ உஷ்ணவிர்யமான ஸ்துக்களாலோ தயார் செய்யப்பெற்ற அப்யங்க ஓளஷத்தனையும், லேபங்களையும், ஸேகனையும், அஞ்ஜநனையும், தூமநனையும் அப்பிணியரனிகளுக்குப் பிரயோகிக்கலாம். ஆகந்துக ஜ்வரங்களிலும் முற்கூறிய அப்யங்க-லேபாதிகளை அங்ஙனமே பிரயோகிக்கலாம். 127, 128.

தாப ஜ்வரத்தில் சீதளமான தைல-கஷாயாதிகளால் லேபாதிகள்: (1) ஜ்வரத்தில் தாபம் அதிக ரயிருக்கையில் ஆயிரத்தடவ முவியெடுத்த நெய்யினால்¹ அப்யங்கம் செய்யவேண்டும். (2) ஸூத்திரத்ததாரத்திற்கூறிய மதுரத்திரவ்ய வர்க்கத்திலும், அம்லத்திரவ்ய வர்க்கத்திலும், கஷாயரஸ வர்க்கத்திலும்

1. லப்ஸ்த்தாத்தில் 4-ம் அத்தியாயம் பார்க்க.

2. விரோசநஸ்ய முதலியன முதற் புத்த பார்க்க.

3. இது ஸஹஸ் தௌதத் எப்படும்; ஜத்திலோ, அத்தவியாதிகளுக்கேற்றகு முள்ள ஷாயாதிகளிலோ ஆயிரத்தடவ குழப்பி குழப்பி யெடுக்கப்பட்ட நெய்.

4. மதுரத்திரவ்ய வர்க்கம் முதலியன முதற் புத்த பார்க்க.

மொழியப்பட்டுள்ள அத்தந்த வஸ்துக்களையாது, சீதவிர்யா வும்-பித்தஹரமான வயுமான சோதநாதி ணஸங்கிரஹாத்தியாயத்திற் கூறியுள்ள தூர்வாதிகணங்கள் முதலியவற்றைச் சேர்ந்த வஸ்துக்களையாவது¹ க்வாதக்ளாகச் செய்து, கல் களாகச் செய்தும், அவற்றில் பாலையும் சேர்த்துத் தலம் காய்ச்சி யெடுத்து தேஹத்தில் அப்யங்கச் செய்தால் உடனே தாபம் நீங்கும். (3) அந்தக் கண்ணீர் சேர்ந்த வஸ்துக்களையே ஒருவாறு நன்கு மசியாமல் இடித்து அரைத்து, சிரஸ்ஸிலும் மற்ற அவயவங்களிலும் நன்றாகத் தேய்த்துப் பூசலாம். (4) அந்தக் கங்களிற் கூறிய வஸ்துக்களாலான க்வாதத்தையே தேஹத்தில் ஊற்றிவரலாம்; அல்லது அக்ஷாயத்தில் அமிழ்ந்து ஸநாம் செய்யலாம். 129 131¹.

தாபஜ்வரத்தில் காடி முதலியவற்றால் ஸ்நாஸேகாதி கள்: (1) காடி, தண்ணீர், பால், சுத்தம்,² நெய் இவை முதலிய வற்றாலும் முற்கூறியவண்ணமே தாபஜ்வரத்தில் லேபஸ்நாநாதி களைச் செய்யலாம். (2) விளாம்பழம், கொம்மட்டி மாதனையின் சாறு, பெருங்குமிழன், வெள்ளிலோத்தி, மாதனை இவற்றைத் தேஹத்திற் பூசுவதாலும், இலந்தந்தனிரைக் கசக்கி யெடுப்பதால் உண்டாகும் துரையைப் பூசுவதாலும், ஏதேனும் அரிஷ்டத்திலுண்டாகும் துரையைத் தேஹத்தில் தேய்ப்பதாலும் அழற்சி, வீ, மபக்கம், வார்தி, நாவறட்சி இவை தனியும். (3) முன்பு தோடு தாபக்மணியாத்தியாயத்தில் விவரித்த பித்த ஹரமான முறையையும் உபயோகித்தால் மிகவும் அழற்சியோடு கூடிய ஜ்வரம் கீக்கரம் நிவ்ருத்தியாகும். 1 134¹.

சீத ஜ்வரத்தில் தகரதி அப்யங்கம்: கிரந்திதகரம், அகி, குக்குமபபூ, கோஷ்டம், மாசிப்பத்திரி, கல்வூருவி, ஸரளதேவ தாரு, தேவதாரு, நகம் என்னும் கந்தத்திரவ்யம், சிற்றரத்தை, மாசிகாய், கருக்கச்சோரம், ஏலம், சிற்றேலம், கச்சோரம், முருங்கை, துளசி, டமாம்லி, சுக்குநாறிப் புல், மூகு, தசமூலம்,⁴ சீந்தில், ஆமணக்கு, சிற்றாமணக்கு, நீர்த்திப்பிலி, ரவட்டம்புல், தமாலபத்திரம், நிலவேம்பு, குந்தூருக், ராத்தல்வி விதை ஒமம், சதகுப்பை, உளுந்து, கொள், சித்திரமூலம், புங்கு, துப்பராஷ்டர், ஈச்வரமூலி இவற்றாலும், இவற்றைப் போல

. தூர்வாதிகணம், நியக்ரோதாதிக, பத்மாதிக, சாரிபாதி கம் இ “தூர்வாதிகம் முதலிய” என்பதாற் குறிக்கப்படுகின்றன; இற்றைப்பற்றியிராளுகு ஸூத்திரஸ்த்தா பர்.

2. க்த முதற் புத்தகம் பார்.

. ஸூத்திரஸ்த்தாம், பதிமூர்த்தி அத்தியாயம் பார்.

4. தசமூலம் முதற் புத்தகம் பார்.

உஷ்ண விர்யங் ளாகவும் பரிசிப்பதற்குச் சூடாவுமுள்ள சரக் குகளாலும் பக்குவமான கஷாயங்களிலும், ஸூரை ஸௌவீரம் முதலான மதுவகைகளிலும் முற்கூறியவற்றைப் போன்ற சரக்குளைக் க்கமாகவும் சேர்த்துத் தைலம் காய்ச்சவும். இளஞ் சூடாயிருக்கையில் இத்தைலத்தைக்கொண்டு சீத ஜ்வரத்தில் அப்பயன் செய்யலாம். 135 139 $\frac{1}{4}$.

சீதஜ்வரத்தில் கேக்கத்தைத் தணியச் செய்யும் லேபந-ஸ்வேதி தி முறைகள்: (1) சீதஜ்வரத்தில் முற்கூறிய கிரந்திதகரம் முதலிய சரக்குகளை று அரைத்து உடம்பிற் பூசலாம். (2) அச் சரக்குளைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய இளஞ்சூடான ஷாயத்தினால் தேஹத்தை நனைக்கலாம். (3) அல்லது அக் ஷாயத்தில் அமர்ந்து ஸ்நானம் செய்யலாம். (4) அங்ஙனமே சுத்தம், கோமூர்திரம், மஸ்து இவற்றைக் காய்ச்சாமலே ஸேசம் செய்யவும் ஸ்நானம் செய்யும் உபயோகிக்கலாம். (5) ஆரக்வதாதி ணத்திற் கூறிய சரக்குகளையும் குடிநீராகப் பக்குவம் செய்து பருகுவதற்கும், அப்பயன் செய்வதற்கும், லேபந் செய்வதற்கும் உபயோகிக்கலாம். (6) விஷம ஜ்வரத்திற்காக இனி கூறப்போகிற அசுரு முதலியவற்றாலான தூபங்களையும் சீதஜ்வரத்திற் பிரயோகிக்கலாம். (7) அக்னி ஸம்பந்தத்தினாலும், அக்னிஸம்பந்த மில்லாமலும் வியர்வையை யுண்டுபண்ணலாம். (8) ஸ்வேதியென்னும் வியர்வை யுட்க்கும் ஓஷதத்தை உட்கொள்ளலாம். (9) கர்ப்பக்ருஹம் என்னும் வீட்டு அறையின் கீழ் அமைத்துள்ள வெப்பமான பிரதேசத்தில் படுத்திருக்கலாம். (10) னத்த தூற் பளம், கம்பளம், துப்பட்டி இவற்றைப் போர்த்துக் கொள்ளலாம். (11) தூமமின்றி ஜ்வலித்துப் பிரகாசிக்கும் தணல் ள் அடங்கிய அன்னிகுண்டத்தை அருகில் வைத்துக்கொள்ளலாம். (12) மதுபானம் செய்யலாம். (13) தூரிகடுவைப் பொடித்துச் சேர்த்து புளித்த மோரைப் பருகலாம். (14) கொள், நெல், ரோத்ரவதானியம் இவற்றை வேகவைத்து அவற்றிலிருந்து ிளையும் ஆவியையும் தேஹத்திற் பரவச்செய்யலாம். (15) குளிரால் டீக்கமுண்டவன் முற்கூறிய சிகித்கைகளைச் செய்துகொள் தோடு, பித்தத்தை விருத்திசெய்யுந் குணமுடைய வேறு சிகித்கைகளையும் செய்துகொள்ளலாம். (16) கனத்த சரீரத்தை யுடையவர்களாய், விலாஸான நடையுடையவர்களாய், யௌத்தினாலும் மதுபானத்தினாலும் மதங்கொண்டவர்களுமாயுள்ள மங்கையர்கள் அப்பிணியாளியை ஆலிங்கனம் செய்து,

. மது முதற் புத்த பர்க் .

2. ஸேச தேஹத் த நைத்தல்.

3. ஆர் தாதிக ம் முதற் புத்த ம் பர்க் .

குளிரும் நடுக்கமும் நீங்கியபின்பு அவர்கள் அவனை விட்டு விலகி விடவும் செய்யலாம். 140--145½.

ஸ்நிபாதஜ்வரத்தில் சிகித்ஸை ஆரம்பிக்கும் முறை: ஸ்நிபாத ஜ்வரத்தில் தாழ்ந்திருக்கும் தோஷத்தை விருத்தி செய்தும், மேலோங்கியிருப்பதைக் குறையச் செய்தும் தோஷங் ளின் கோளாறு னைப் பரிஹரிக்கவேண்டும். மூன்று தோஷங் ளும் ஒரே சீராக பலம்பெற்றுப் பிரகோபித்திருந்தால், கபஸ்த் தாரத்தில் முதலில் சிகித்ஸையை ஆரம்பித்து, முறையே மற்றத் தோஷங்களுக்குப் பரிஹாரம் செய்ய முயலவே டும். -16½.

ஸ்நிபாதஜ்வரத்தின் இறுதியிலுண்டாகும் கர்ணமூல சோதைக்கு சிகித்ஸை:—ஸ்நிபாத ஜ்வரத்தில் கடைசி நிலை மையில் காதின அடியில் பிகக் கடுமையான ஒரு வீச்சும் உண் டா துண்டு. அவ்வீக்கத்தினால் பிடிக்கப்படுபவருள் எவனோ ஒருவனே அதினின்றும் மீட்சிபெறுவான். இரத்தத்தை வெளிப் படுத்துவதாலும், க்ருதபானங்களைச் செய்வதாலும், கபஹமான பூச்சுகளிடவதாலும், நஸ்யப்பிரயோகங்களாலும், கபளங்களாலும் அவ்வவஸ்த்தையைப் போக்கலாம். 147, 148½.

ஜ்வரத்தில் ஸிராவ்யதை செய்யும் நிலைமை: முற்கூறிய சித்சிகித்ஸை, உஷ்ண சிகித்ஸை, ருக்ஷசிகித்ஸை இவை முதலிய வற்றால் ஜ்வரம் தணியவில்லையானால் ஜ்வரம் சாஸையைப் பற்றி யதா யிருக்கக்கூடும்; அப்பொழுது ஜடிகியில் ஒவ்வொரு சையி லும் சிரமமாக ஸிராவ்யதை செய்யவேண்டும். விஷம் ஜ்வரத் திலும் வாநாதி தோஷங்களின் நிலைமைகளை அறிந்து, அததற்குத் தகுந்தவாறு ஸிராவ்யதையைப் பிரயோகிக்கலாம்; இனி கூறப் படும் சிகித்ஸைகளையும் செய்யலாம். 149, 150½.

விஷம் ஜ்வரத்தில் பட்லாஸ்திவத் தி: பேய்ப்புட, கடுகரோஷினி, கோரைக்கிழஞ், கடுக்காய், அதிமதுரம் இவற் றில் மூன்று மூன்று சரக்குகளையோ, நான்கு நான்கு சரக்கு களையோ, அல்லது ஐந்து சரக்குகளையுமோ சேர்த்துக் கஷாயம் காச்சி உபயோகிக்க, விஷம் ஜ் ரம் போகும். 151½.

விஷம்ஜ்வரத்தில் த்ரிபலை முதலி வற்றை யுபயே கித் தல்: (1) த்ரிபலையையும், கடுக்காயையும், சீந்திற் கொடியையும், திப்பிலியையும் தனித்தனியாகவும் விஷம் ஜ்வரத்திற் பிரயோகிக் கலாம். (2) சேராங்கொட்டையை அந்தந்த முறைப்படி வெல் லம் முதலிய வெவ்வேறு வஸ்துக்களோடு சேர்த்துப் பக்குவம் செய்தாவது விஷம் ஜ்வரத்தில் உபயோகிக்கலாம். 152½.

விஷம்ஜ்வரத்தில் லங்க -ப்ருஹ்மண்கள்: ஜ்வரம் வாக் கூடிய தினத்தில் லங்கநசிகித்ஸையையும் ப்ருஹ் ண சிகித்ஸை யையும் முறைப்படி பிரயோகிக்கலாம். 153.

விஷமஜ்வரத்தில் நஸ்யமிதேல் : (1) பெண் புலியின் சொழுப்பும், காயமும் ஸம்பாகமாயெடுத்து, இந்துப்பும் கலந்து இழைத்து விஷமஜ்வரத்தில் நஸ்யமிடலாம். (2) அவ்விதமே புராணச் சூத்திரத்தையும் சிங்கத்தின் சொழுப்பையும் இந்துப்பையும் கலந்து நஸ்யமிடலாம். 160.

ஜ்வரத்தில் அபராஜிதாதி தூபங்கள் முதலியன : () சுறு நெரிஞ்சு, வேப்பிலை, வசம்பு, கோஷ்டம், கடுக்காய், வெண்கடுகு, ராற்கோதுமை இவற்றுடன் நெய் கலந்து, தணலிலிட்டு, அதி லிருந்தெழும் தூமத்தை உட்சொள்ளலாம். (2) பூணயின் மலத் தையும் தணலில் சேர்த்து, அதன் தூமத்தையும் உறிஞ்சலாம். (3) குக்கிலியம், வாஸனைப்புல், வசம்பு, ஸர்ஜாஸம்,¹ வேம்பு, எருக்கு, அசில், கெவகாரு இவற்றைக் கொண்டு பிரயோகிக்கப் படுவது அபராஜிததூபம் எனப்படும் ; இத் தூபத்தை எல்லா ஜ்வரங்களிலும் பிரயோகிக்கலாம். (4) சித்த விகார சிகித்ஸாத்தியாயங்களில்² கூறப்படும் தூப ந முறைகளும், நஸ்யமுறைகளும், அஞ்ஜநமுறைகளும், விரட்டுவதும் ஆக இவை கூட இவ்விபாதியில் ஏற்ற சிகித்ஸைகளாம். 16, 162½.

விஷமஜ்வராதிகளில் தைவாச்ரயமான சிகித்ஸை : தேவ தாஸம்பந்தமான சிகித்ஸையும் ஸகல ஜ்வரங்களையும் போக்க வல்லது ; விஷமஜ்வரங்கள் பெரும்பாலும் ஆகத்துக காரண ளால் உண்டாவதால், அந்த ஜ்வரங்களை விசேஷமாக இச் சிகித் ஸையினால் போக்கலாம். 163½.

விஷம ஜ்வரத்தில் ஸீராமோக்ஷணம் : விஷம ஜ்வரமானது முற்கூறிய சிகித்ஸைகளால் நிவாரணமாகாமற் போனால், அதில் அந்தந்த தோஷம் முதலியவற்றின் நிலைமைகளுக் கேற்றவாறு ஸீராவ்யதையைச் செய்யவேண்டும். 164.

வாதஜ்வர-விஸர்ப்பஜ்வராதிகளின் சிகித்ஸை : வாதத் தினால் மாத்திரம் உண்டான ஜ்வரத்திலும், விஸர்ப்பம்³ பொப் புளங்கள்-அபிகாதம் இவற்றாலுண்டான ஜ்வரங்களிலும் க்ருத பானம் செய்வதும், பணிரீரைப் பூசுவதும், அவ்வித குளிரந்த ஸ்துக்களை மேலே ஊற்றுவதும், மாம்ஸாஸத்தைக் குடிப்பதும்

. ஸர்ஜாஸம். மட்டிப்பால் எனப்படும் தூபநவஸ்து.

. உத்தர ஸ்த்தாநத்தில் உந்மாதப்ரதிஷேதாத்தியாயத்திலு், அபஸ்மாப்ரதிஷேதாத்தியாயத்திலு் விவரிக்கப்படும் தூப ள்.

3. ஹோமம் செய்தல், அர்ச்சித்தல், கோயில் ஞ்ஞ்சுச் செ்று இஷ்டதே த ளை பூபாடு செய்த், மணி ந்திராதிகளைப் பிரயோ கித், முதலியன தேவதாஸம்பந்தமான சிகித் ஸகளாம்.

நலம். அந்தந்த நிலைமைக்கு ஏற்ப முற்கூறிய இரத்தமோகூஷணம் முதலிய சிகிதையைகளையும் நிறைவேற்றலாம். 165, 165½.

கிரஹாதிகளாலுண்டாகும் ஜ்வரத்திற்கு சிகிதையை: பூதக் கிரஹக்ளால் ஸம்பவிக்கும் ஜ்வரத்தில் பூத வித்யையில் விவரிக்கப்படும் விதமாய் தேவதாரச்சனை செய்தல், மந்திரங்களைப் பிரயோகித்தல் முதலிய முறைகளை நிறைவேற்றவும். 166.

ஒஷதிகந்த - விஷப்பற்றுக்களாலான ஜ்வரங்களுக்கு சிகிதையை:—சிவ ஒஷதிகளுடைய வாஸனையை முகர்வதாலுண்டான ஜ்வரத்தில் பித்தஹரமான சிகிதையைச்¹ செய்யவேண்டும். விஷஸம்பந்தமான ஜ்வரத்தில் விஷஹரமான சிகிதையைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். 166½.

மனோவிகரம் முதலியவற்றாலான ஜ்வரங்களுக்கு சிகிதையை: (1) இஷ்டமாகவும் இன்பமாகவுமுள்ள விஷயங்களைப் பூர்த்திசெய்து வைப்பதாலும், நன்மை தீமைகளைப் பகுத்துணரச் செய்தலாலும், அந்தந்த தோஷக் கோளாறுகளுக்கு ஏற்ற பரிஹாரங்களைப் பண்ணுவதாலும் சினம் முதலிய மனோவிகாரங்கள் உண்டாகும் ஜ்வரத்தைப் போக்கலாம். கோபத்தினாலுண்டான ஜ்வரம் சிற்றின்பப் பற்றுதலாலும், காமத்தினாலுண்டானது சினத்தினாலும், பயம் சினம் இவ்விருடாலும் ஸம்பவித்த ஜ்வரம் காமக்ரோதங்களாலும், காமக்ரோதங்களால் உண்டானது பய-கோபங்களாலும் தீரும். சாபத்தீடு, அதர்வணமந்திரப் பிரயோகம் இவற்றால் உண்டாகும் ஜ்வரத்தில் தேவதாபரீதிகாமான சாந்திகாமங்களை நிறைவேற்றவேண்டும். () முற்கூறிய ஜ்வரங்கள் முதலில் தோஷ ஸம்பந்தமில்லாமல் வெறும் ஜ்வரங்களாயிருந்து, அப்பால் தோஷங்களோடு பற்றிப் பரவுகின்றன; ஆகவே பிறகு தோஷத்தன்மைகளை அனுஸரித்து அந்த ஜ்வரங்களில் ஆஹாரம் முதலியதை யேற்படுத்தவேண்டும். வேறு காரணங்களாலான ஜ்வரங்களிலும் வாதாதி தோஷங் வரின் பற்றில்லாமல் ஜ்வரம் தொடர்வதில்லை. 167 170½.

ஜ்வரம் வரும் ஸமயத்தை மறப்பது முதலியது:—ஜ்வரம் உண்டாகும் ஸமயத்தையும், ஜ்வரம் வருமென்கிற நினைவையும் இப்பிணியாளிக்கு வேறுவிதமான இனிய விஷயங்களில் மனதைச் செலுத்திப் போக்கிவிட வேண்டும். மனது கருணைமே

1. பித்தஹரமான சிகிதையை ஸுலத்திரஸ்த்தாநத்தில் தோஷோபக்ரமணியாத்தியாயத்தில் விவரிப்பது.

. விஷஹர சிகிதையை ஸுலத்திரஸ்த்தாநத்தில் 7-து அத்தியாயத்திலும், உத்தரஸ்த்தாநத்தில் 37, இத்தியாயங்களிலும் இவிஷயமான விவரங்களைக் காணலாம்.

விட்டு மிருதுவாகவும் பரிசுத்தமாகவுமிருந்தால், அதுவே எல்லா ஜ்வரங்களையும் தீர்க்கவல்லது. 17 1/2.

ஜ்வரம் நிவ்ருத்தியானதும் அனுஸரிக்கவேண்டிய நியமம் : தேஹத்தில் இயற்கையான வலிமை யேற்படும் வரையில் வியா யாமம், ஸ்நாநம், புணர்ச்சி, குருவாகவும் அஸாத்தியமாகவும் காந் தலாகவுமுள்ள னாவு இவற்றையும், ஜ்வரத்திற்குக் காரணமான மற்றவைகளையும் பரிஹரித்துவிடவேண்டும். ஜ்வரம் விட்டிருந்த போதிலும் எல்லா உணவுகளையும் உடனே உபயோகித்துவிடக் கூடாது ; அங்ஙனம் உபயோகித்தால், நிவ்ருத்தியான ஜ்வரம் பலஹீனமாயுள்ள அப்பிணியாளிக்கு மீண்டும் ஸம்பிடுத்து எளி தில் உயிர்ச்சேதம் உண்டாக்குமாகையால், அதற்கு அந்தந்த நிலைபையைக் கவனித்து ஏற்ற சிகிதையை அடிக்கடியும் செய் துவரவேண்டும். 172 174.

உக்கிரமான ஜ்வரங்களில் மணி மந்திர ஓஷதிகளின் பிர யோகம் : சிறந்த ஓஷதிகளை யுபயோகிப்பதும், இரத்தினங்க ளைத் தரிப்பதும், ஸுகந்தக் களை யுபயோகிப்பதும், மேனமக்கள்-ஆசார்யர்கள்-அந்தணர்கள்-தேவம் இவர்களைப் பூஜிப்பதும், மன துக்கு இன்பமான விஷயங்களை அனுபவிப்பதும் ஆக இவை யாவும் விஷ்ணுவினால் உண்டாக்கப்படும் உக்கிரமான ஜ்வரத்தை யு தீர்த்துவிடும்.¹ 175.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

இரத்த-பித்த சிகிதையை.

இனி இரத்த-பித்த சிகிதையை யென்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது :

ஸுகஸாத்யமான இரத்த-பித்தம் : மேல் நோக்கி முக மார்க்கத்தினால் வெளியாகும் இரத்த-பித்தமும், நல்ல தேஹ வலிமையுள்ளவனுக்கு உண்டாகும் இரத்த-பித்தமும், அதிக வேகத்துடன் உண்டாகாததும், ஒரே தோஷத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு உண்டாவதும், புதிதாக உண்டானதும், எளிதில் நிவ்ருத்திக்கக்கூடிய ரஸத்தில் ஸம்பவித்ததும், உபத்திரவங்களோடு ஸம்பந்திக்ாததும் ஆக இத்தகைய இரத்த-பித்த களும் கஷ்ட மின்றி பரிஹரிக்கக் கூடியவையாம். 1.

. விஷ்ணுவினிடம் அபசாரப்படுவதால் உடாகும் ஜ்வரம் எனப் பொருள் ; இது எல்லா ஜ்வரங்களினுமிக்கக் கடுமையானது.

யாப்யமான இரத்த-பித்தம் : கீழ் நோக்கி குதமார்க்கத்தினால் வெளியாகு' இரத்த-பித்தமும், இர'டு தோஷ' ளால் உண்டாகும் இரத்த-பித்தமும் யாப்யங்களாகும்.¹ 1½.

அஸாத்தியமான இரத்த-பித்தம் : அடிக்கடியும் தணிவடந்து மீண்டும் விருத்தியாய் விடுவதும், ஒரு மார்க்கத்தினால் வெளியாய்க் கொ'டிருந்து அவ்வழியிலிருந்து மற்றொரு மார்க்கத்திற் கிளம்புவதும், அபரிமிதமாய் வெளியாய்க் கொண்டிருப்பதும், ஜாடராக்கி மந்தப்பட்டுள்ளவனுக்கு ஸம்பவிப்பதும், மூன்று தோஷங்களா ஹண்டானதும், கீழ்-மேல் இரண்டு வழிகளாலும் வெளிப்படுவதுமான இரத்த-பித்தங்கள் யாவும் சிகிதையைக் குத் தகாதவையாம். 2½.

பலவிதமான இரத்த-பித்தங்களில் பொதுவான சிகிதஸ் விதி ள் : தேஹவன்மையுள்ளவனும் மிக அதிகரித்த தோஷமுள்ளவனுமான மனிதனுக்கு ஸந்தர்ப்பணத்தினால் ஏற்பட்டதும், மேல் நோக்கி முகம் முதலியதால் வெளிவருவதுமான இரத்த-பித்தத்தை விரேசந சிகிதஸையினால் நிவ்ருத்தி செய்ய வேண்டும். குதம் முதலியவற்றின் மூலமாய் கீழ் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தை வமநம் செய்வித்து நிவ்ருத்தி செய்ய வேண்டும். தூர்ப்பலமா யிருப்பவனும் சொற்ப தோஷப் பிரோபத்தைப் பெற்றவனுமான மனிதனுக்கு லங்கநாதிகளால் உண்டான மேல் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தைச் சமந சிகிதஸையினாலும், அதே விதமான மனிதனுக்கு கீழ் நோக்கியுண்டான இரத்த-பித்தத்தைப் ப்ருஹ்மண சிகிதஸையினாலும்⁴ நிவ்ருத்தி செய்யவேண்டும். மேலும் முற்கூறிய சிகிதைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு மு' அப்பிரியாளிகள் லங்கநத்திற்குத் தகுந்தவர் ளாப் ப்ருஹ்மணத்திற்குத் தகுந்தவர்களா வென்று பரிசோதித்துப் பார்'கவும் வேண்டும். 3, 4.

மேல் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தில் சமந சிகிதஸை : மேல் நோக்கிவரும் இரத்த-பித்தத்தைத் திக்தாஸமும் கஷாய ரஸமுமுள்ள பதார்த்தங்கள் சமநம் செய்வதற்கு உபயோசமானவை; சுக்கு இல்லாமல் பக்குவம் செய்யப்பட்ட ஷடங் பானீயத்தைப் பருகி ல' நமிருப்பதும் சமநமாகும். 5.

. யாப்ய' முதற் புத்தகம் பார்க்க.

2. ஸந்தர்ப்பண' முதற் புத்த' பார்'.

. சந' முதற் புத்தம் பார்'.

4. ப்ருஹ்ம' த்விவிதோபக்ரமணியாத்தியாயம் பார்க்.

. ஷட' பானீயம் பித்த-ஜ்வரத்தில் குடிநீர் எ'ப் தப் பார்'.

கீழ்நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தில் ப்ருஹ்மண சிகித்ஸை :
குதம் முதலியவற்றால் கீழ் நோக்கிய இரத்த-பித்தத்தில் மதுர
ரஸமுள்ள பதார்த்தங்களின் ரஸத்தைக்கொண்டு ப்ருஹ்மண
சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும். 5½.

இரத்த-பித்தத்தில் தர்ப்பணமும் பேயாவும் : டேல் நோக்
கிய இரத்த-பித்தத்தில் முதலில் தர்ப்பணமும், கீழ்நோக்கிய
இரத்த-பித்தத்தில் முதலில் பேயாவும் யுக்தமாகும். 6.

இரத்த-பித்தத்தில் இரத்தத்தை அடக்குவது முதலியது :
உணவுகளைப் போதுமாறு புஜித்துக்கொண்டு பலசாலியாயுள்ள
வனுக்கு வெளியாகும் இரத்த-பித்தத்தை, அது அசுத்தமா
யிருக்கையில் தடுக்கக் கூடாது; அவ்விதம் தடுத்தால் அவ்வசுத்த
ரத்தம் ரோகங்களை யுண்டுபண்ணும்¹; அங்ஙனமின்றி வேறுவித
மான மனிதனுக்கு² வெளிவரும் இரத்த-பித்தத்தைத் துரித
மாகத் தடுக்க முயலவேண்டும்; ஏனெனில் அக்னியைப்போல்
அது சீக்கிரம் அபாயம் விளைவிக்கக்கூடியதாம். 7.

இரத்த-பித்தத்தைத் தடுக்க த்ரிவ்ருத் அவலேஹம் : வெண்
சிவதை, சுறுஞ் சிவதை இவற்றை இடித்துக் கஷாயமிடவும்.
அதில் சர்க்கரை சேர்த்து முறைப்படி லேஹம் தயார் செய்
யவும். அதைக் கால்பலமெடை இரத்த-பித்தத்தில் உபயோ
கிக்கலாம். 8.

இரத்த-பித்தத்தில் த்ரிவ்ருநாதி மோதகம் : (1) வெண்
சிவதை, த்ரிபலை, சுறுஞ்சிவதை, திப்பிலி, சர்க்கரை, தேன்
இவற்றைச் சேர்த்து மாத்திரை செய்யவும்;³ இது ஸந்திபாதம்,
மேல் நோக்கிய ரத்த-பித்தம், சோகை, ஜ்வரம் இற்றைப்
போக்கும், (2) வெண் சிவதைக்குச் சம-அளவாய் சர்க்கரையும்,
அதற்குக் கால்பங்கு திப்பிலியும் சேர்த்து முன்போல் மாத்திரை
செய்து, அதைப்போலவே உபயோகிக்கலாம். 9, 9½.

1. விராவ்யதவிதி அத்தியாயத்தில் (ஸூத்திர ஸ்த்தா த்தில்)
கூறியுள்ள விஸர்ப்பம், வித்ரதி, ப்லீஹரோ முதலியவை.

2. தேஹவித நிதனுக்கு எ்ருல் தர்ப்பலாயிருப்பது,
போஜனம் செய்யாமல் பட்டினியிருப்பவன் முதலியவர்கள்.

3. “விதாசுதூர்குண கார்யா ரூர்ணச் ச x x x x” என்கிற விதிப்
படி சித்த முதலிய நற்றின் இடித்த ரூர் ஒரு பாகாணல் சர்க்கரை
நாக்கு மடக்கு சேர்த்து, பாகுபதத்தில் இறக்கிக்கொள்ளவும்.

4. சிவதை முதலியவற்றின் ரூர் ஒரு பாகாணல், சர்க்கரை
நாக்கு மடக்கு சேர்த்து, சிறிதளவு தேன்சேர்த்து இடித்து மோத
அல்லது மாத்திரைகளாகச் செய்யவும்.

கீழ் றோக்கிய இரத்த-பித்தத்தில் மதாதி வமநம் : மருக் காரைக் கனியோடு சர்க்கரையுத் தேனும் லந்து தர்ப்பண முறைப்படி வமநத்திற்குக் கொடுக்கலாம் ; சர்க்கரை கரைத்த ஜலத்தையாது மருக்காரையோடு பருகலாம் ; அதிமதுரக்ஷாயத்திலாவது மருக்காரையும் தேனும் சலந்து கொடுக்கலாம் ; மருக்காரையும் பாலுமாவது, மருக்காரையும் கருப்பஞ் சாற்றையுமாவது உட்கொள்ளலாம்.—10, 0 $\frac{3}{4}$.

இரத்த-பித்தங்களில் மதபேயதி பிரயோகங்கள் : முற் கூறிய சோதந சிகித்சைகளால்¹ குடல் சுத்தியடைந்தபிறகு, விரோசந-வமநாதி சுத்திகளுக்கும் தகுந்த சிகித்சா ரீதியானது, பிணியாளியின் தேஹபலத்தைக் ரப்பதற்காக மந்தம் என்கிற கஷாயருபமான உணவு, பேயாயென்கிற குடிநீர் இவை முதலிய வற்றை உபயோகிப்பதேயாம். 11 $\frac{1}{2}$.

மேல் றோக்கிய இரத்த-பித்தத்தில் உபயோகிக்கத் தகுந்த மந்தங்கள் :—(1) ஜ்வர சிகித்சையிற் கூறிய திராக்ஷாதி மந்தத் தையாவது, (2) பித்தஹாமான கனிகளால் பக்குவம் செய்யப் பட்ட மந்தத்தையாவது, உபயோகிக்கலாம். (3) தேன், பேரீச் சம்பழம், ஈச்சம்பழம், சர்க்கரை, திராக்ஷை இவற்றின் கூட்டு முறையினாலான பஞ்சஸரம் என்கிற மந்தத்தோடு நெற்பொரி மாவையும் நெப்பையும் சேர்த்து பக்குவம் செய்து, அந்த மந்தத் தையாது உபயோகிக்கலாம். (4) ஜாடராக்னி மந்தப்பட்டிருப் பவருக்கும், அம்லாஸத் த விரும்புபவருக்கும் புளித்த மாதளை யினாலும், நெல்லிக்கனியினாலும் ஆக்கிய மந்தத்தைக் கொடுக்க லாம். 12, 3 $\frac{1}{2}$.

கீழ் றோக்கிய இரத்த - பித்தத்தில் உபயோகிக்கத் தகுந்த யோகங்கள் : கீழ் றோக்கிய இரத்த - பித்தத்திற்கு அடியிற் கூறப்படும் பேயாமுறைகள் உபயோகமானவை. (1) தாமரை-நதல் இவற்றின் தாதுகள், சிற்றாமல்லி, ஞாழல். (2) வெட்டி வேர், உதியன், எள்ளிலேத்தி, இஞ்சி, செஞ்சந்தனம். (3) மருகு, ரட்டாத்திப்பூ, பில்வப்பழத்தின் உட்சதை, ரஞ் சொறி. (4) நிலவேம்பு, வெட்டிவேர், றோரைக் கிழ்ஞ், (5) சிறு டலை, சிற்றாமல்லி. (6) மேர்மல்லி, பேய்க்கரும்பு.

. மேல் றோக்கிய இரத்த-பித்தத்திற்கான (தரிஞ் அலவேஹம் முதலியதால்) விரோச சிகித்சையும், கீழ் றோக்கிய இரத்த-பித்தத்திற் றான மரசிகித்சையும் (தாதி மநம்) இஞ் குறிச்சப்படுகின்றன.

. மேல் றோக்கிய இரத்த-பித்தத்தில் மந்தஞ், கீழ் றோக்கிய இரத்த பித்தத்தில் பேயாக்ஞ் உபயோகிக்கத் தகுந்த .

3. திராக்ஷை, நெல்லிக்கனி, குமிழன் முதலிய வ.

(7) சிற்றமுட்டி நெய், அரேணு ம் ; என்கு) ஏழுவகையான முறைகளாம். 14—16½.

இரத்த-பித்தத்தில் உபயோகிக்கத் தகுந்த யவாகு மம்ஸ ரஸ்கள் : சீதவீர்யமான ஜாங்கல மாம்ஸங்களை¹ முற்கூறிய ஒவ்வொரு பேயானிலும் சேர்த்துத் தனித்தனியாகப் பக்குவம் செய்து வடித்து, அந்த மாம்ஸாஸத்தில் யவாகு என்னும் சுஞ்சி யினங்களைப் பக்குவம் செய்யவும் ; அந்த யவாகு முறைகள் பரி சத்திலும் வீர்யத்திலும் சீதளங்களாயிருக்கவேண்டும்; அவற்றில் சர்க்கரையும் தேனும் கலந்திடவும். அங்ஙனமே மாம்ஸ ரஸங் களைத் தனியாக நெய் சேர்த்துத் தாளித்துச் சொற்பம் புளிப்பு சேர்த்தோ அல்லது முற்றிலும் புளிப்பில்லாமலோ உபயோகிக்க லாம் : அவற்றில் சர்க்கரை கலந்தும் பருகலாம். 17, 8½.

இரத்த பித்தத்திற்கேற்ற தானியமும் சாகமும் : யுன்னஸ்வ ரூப விஞ்ஞாநீய அத்தியாயத்தில் குணத்தில் இலகுவாகவும் வீர்யத்தில் சீதமாகவும் கூறப்பட்டுள்ள சூகதானியங்களும், சிம்பீ தானிய² களும், சூக-சிம்பீதானியக் கிரைகளும் இரத்த-பித்தத் தில் உபயோகிக்கச் சிறந்த வஸ்து³ ளாம். 19½.

இரத்த பித்தத்திற்கேற்ற பானவகைகள் : இதற்கு மு மொழியப்பட்ட ஷடங்கபாநீயத்தையாவது, இலகுபஞ்ச மூல⁴ களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது, கொதித்து ஆறிய சுத்த ஜலத்தையாவது, தேன் சேர்த்த ஜலத்தையாவது, கனி வர்க்க⁵ களைச் சேர்த்து முற்கூறியவாறு காய்ச்சிய ஜலத்தையா வது இரத்த-பித்தத்தில் பருகலாம். 20½.

இரத்த-பித்தத்தில் சில மாம்ஸங்களை யுபயோகிக்கும் நிலை மைகள் : (1) இரத்த-பித்த ரோகிக்கு மலபந்தம் இருந்தால் சக்கரவர்த்திக் கிரையோடு மூயல் மாம்ஸத்தைப் பக்குவம்செய்து கொடுப்பதும், (2) வாதம் அதிகரித்திருக்குமானால் அத்திப் பழக் கஷாயத்தில் பசநம் செய்த தித்திரி என்னும் பக்ஷியின் மாம்ஸம் உபயோகிப்பதும் நலம். (3) பூவாகின் கஷாயத்தில் சமைத்த மயிலிறைச்சியையும், (4) ஆல்கனிக் கஷாயத்திற் பக்குவம் செய்த கோழி யிறைச்சியையும் அங்ஙனமே வாதம் அதிகரித்திருக்கையில் உபயோகிப்பது நலம். 21, 22.

இரத்த-பித்தத்தில் நிதாந வர்ஜம் : எதை உபயோகித் தால் அல்லது எக்காரியத்தைச் செய்பதால் இரத்த-பித்தம் உ டாகின்றதோ அவ்வஸ்துவை அல்லது அக் காரியத்தை விலக்கி விட வேண்டும். 22½.

1. ராகல் முதற் புத்தக⁶ பார்க்க.

2. ஸூத்திர ஸ்த்தாநத்தி⁷ ஆறாது அத்தியாய⁸ பார்க்க.

இரத்த-பித்தத்தில் ஆடாதோடையின்விசேஷஉபயோ ம்:

(1) ஞாமல், கோபிசந்தனம், வெள்ளிலோத்தி, இ ஸாஞ்ஜம்,¹ தேன் இவற்றை ஆடாதோடையி ன் ச ற்றிற்கலந்து உட்கொள்ள இரத்த-பித்தம் தீரு . (2) அல்லது ஆடாதோடையின் சாற்றில் சர்க்கரையும் தேனும் கலந்தும் பருகலாம். (3) அல்லது ஆடாதோடையின் ஸ்வரஸத்தை அப்படியே பருகலாம். (4) அதைக் காய்ச்சிக் குடிக்க, இரத்த-பித்தம் உடனே நீங்கும்; ஆடாதோடை இவ்வியாதிக்கு மிகமேலான ஓளவுத ாகும். 23 25½.

இரத்த-பித்தத்தில் அநேக வகையான ஓளவுதாதி முறை ள் : () பேய்ப்புடல், ஜாதிமல்லிகை, வேம்பு, வெண் சந்தனம், செஞ்சந்தனம், தாமரைக் கிழ் கு. (2) வெள்ளிலோத்தி, ஆடாதோ ட, அம்மான் பச்சரிசிக் கிரை, கிருஷ்ண ம்ருத்திகையென்னும் ஒருவித சுறுத்த மண், மல்லிகை. (3) த ணீர்விட்டா கிழ் கு, வெளுத்த நன்னீர், அதிமதுரம். இந்த மூன்று முறைகளில் எதையேனும் ஷாயமிட்டுச் சர்க்கரையும் தேனும் வந்து உட்கொள்ள இரத்த-பித்தம் தீரு . (4) பலாச் பட்டையைக் கஷாயமிட்டு, குடு ஆறிய பின்பு சர்க்கரையும் சேர்த்து உட் கொள்ளலாம். (5) பசு, குதிரை இவற்றின் சாணத்தைப் பிழிந்தெடுத்து, அவற்றின் சாற்றைத் தேனும் நெய்யும் கலந்தாவது குடிக்கலாம். (6) இரத்தம் தோய்ந்துபெ ய் சட்டிக் கொண்டிருக்குமானால், மாடப்புறுவின் மலத்தைத் தேனில் குழைத்து உட் கொள்ளலாம். (7) இரத்தம் அதிகமாய் வெளியிருமானால், ஜாங்கலதேசத்து ஐ ந்துவின் இரத்தத்தைத் தேனுடன் கலந்து உட் கொள்ளலாம். (8) அல்லது அந்த நிலைமையில் பித்தநீரடங்கிய ஆட்டின் கல்லீரலைப் பக்குவம் செய்யாமல் புஜி கலாம். (9) சந்தனம், வெட்டிவேர், கோரைக் கிழங்கு, நெற்பொரி, பயறு, திப்பிலி, வாற்கோதுமை இவற்றைச் சிறுமுட்டியின் கஷாயத்தில் ஊறவைத்து, அக்கஷாயத்தை டிக்கட்டிப் பருகிவர இரத்த-பித்தம் தீரும். (10) சந்தனம் குழம்பு, தாமரைப்பூ, வெட்டிவேர் இவற்றைப் பழுக்கக் காய்ச்சிய மண்பாத்திரத்தில் தண்ணீரோடு சேர்த்து, அந்த நீர் குளிர்ச்சியா பின்பு, சர்க்கரையும் தேனும் கலந்து உட்கொள்ள அதிகமாய் வெளியாகும் இரத்த-பித்தம் நிவ்ருத்தியாகும். (11) கருப்ப மிகுநீர் துண்டு துண்டாக வெட்டி, நன்கு இடித்து, ஞாதமான ட்பாத்திரத்தில் தண்ணீருற்றி, அதில் ஊற வக்கவும்; அப்பாத்திரத்தின் முகத் த, மலர்ந்த தாமரைப் பூக்களால் மூடி, அ, மேல் மூடியிட்டு, இரவெல்லாம் திறந்த வெளியில் அதை வைத்திருந்து, காலை யில் அந்த ஜலத்தை வடித்தெடுத்துத்

. இரஸாஞ்ஜ ம் முதற் புத்தகம் பார்க்க .

தேன்கூட்டி யுட்டுள்ள முற்கூறிய சந்தனக் குழம்பு முதலிய தாலன குடிநீரைப் போலவே இதுவும் குணம் செய்யும். () பித்த ஜ்வரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற கஷாயங்களையு' இரத்த-பித்தத்தில் உபயோகிக்கலாம். 26 33.

இரத்த-பித்தத்தில் பலவிதமான க்ஷீரயே கங் : முற் கூறிய பலவ யான கஷாயங் ளால் ஜாடாக்கி உத்தீபனமாய், பழம் அடிக்கப் பட்டுப் போன பின்பு' இரத்த-பித்தம் தணிய விட்டால், அதம் உபரியாயுள்ள அத்த கய இரத்த-பித்தத்தி' அடியிற் கூறப்படும் க்ஷீரயோ ங்களை உபயோகிக்கலாம் : (1) ஆட் டுப்பாலை அதற்கு ஐ'து டங்கு ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி ட்டுகொள்ள' டுடுக்கலாம். (2) பசுவின் பாலை' ஐந்து ட'கு ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி யெடுத்து உபயோகித் தாலு' அவ்விதமே குணம் செய்யும். (3) அல்லது பசுவின் பாலை குபஞ்ச மூல'களோடு சேர்த்துக் காய்ச்சி யெடுத்து, சர்' ரயு' தே, னும் கலந்து உட் டொள்வதும் நலம். (4) அ' லது ஜீவ ம், ருஷபகம், திராகை, சிற்றமுட்டி, நெரிஞ்சில், சு'கு இவற்றில் தனித் தனியாக் காய்ச்சி யெடுத்த பாலில் நெய் யும் சர்க் ரையும் கலந்து உட் டொள்ளலாம். (5) நெரிஞ்சில், தண்ணீர்விட்டா' கிழங்கு இவற்றைச் சேர்த்து' காய்ச்சிய பாலும், (6) பர்ணிசீசுது ட்டயத் தச்' சேர்த்து பக்குவ' செய்த பாலு' லியுடன் கூடிய இரத்த-பித்தத் தச் சீக்ர' நிவ்ருத்தி செய்யும்; மு'கிய ரய் முத்திர மாரக் த்தினால் வெளி யாகு' இரத்த-பித்தத் தப் போக்கும். (7) குதத்தின் ழி யா டெ னியாகு' இரத்த-பித்தத்தில் இலவ' பிசின் டே ர்த்துக் காய்ச்சிய பால் விசே ட் ரய் ஹிதமானது. (8) ஆலம் விழுதைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலா து, (9) ஆலம் மொட்டு னைச் சேர்த் துப் பக்குவம் செய்த பாலாவது, (10) சுக்கு, விளாமிச் சுவேர், ருநெய்தல் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலாவது குத ராக் த்தினு' டெ னியாகும் இரத்த-பித்தத்தில் அனுகூலமான ய யிரு'கு. (11) இரத்தாதிஸாரத்திலு', இரத்தாரச்ஸ்ஸி லு' செய்யப்படுகிற சிகித் ஸ னோயு' செய்யலாம். (12) முற் கூறிய ஷாயங் னைப் பாலோடு பருகலாம்; (3) பாலை' ல'தே உ வு னோயும் புஜிக் லா'. 34 38½.

. பர்ணிசீசுதுஷ்டய' - து ப'க' பார்'.

. இத்தாதிஸார சிகித் ஸ இனி ரு' - அத்திராத்தி', இரத்தா'சஸ்ஸி' சிகித் - து அத்தியாத்திலு' வி ரி' ப் பகி'ற.

. இதற்கு மு' - து முத' - துச்'ர'ளி' மொழி பெயப்பு ரயில் வி ரி' ப்பட்டு' ஷா க'.

இரத்த-பித்தத்திற்கேற்ற ரூதபாங்கள் : () முற்கூறிய ஷாய முறைகளால் ரூதத் தப் பக்குவம் செய்தாவது இரத்த-பித்தத்திற் பருகலாம். (2) ஆடாகோடையை ஸமுலமாக இடித்து, எட்டுப் பங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து, எட்டில் ஒருபங்காகச் சுண்டும்படி அதைக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி, அதில் க்ருதத் தப் பக்குவம் செய்யவும்; அந்த க்ருதத்தில் ஆடாகோடையின் புஷ்பத்தையே லக்மாகச் சேர்க்கவும்; ஆறிய பிறகு க்ருதத்தில் தேன் சேர்த்து உபயோகிக்கவேண்டும். வாஸ க்ருதம் என்கிற இவ்வுஷாத் இரத்த-பித்தத்தைப் போக்கும்; பித்த குல்மம், ஜ்வரம், ச்வாஸ-காஸம், இருதயத்தைப்பற்றிய ரோகம், காமாலை, திமிரம் என்கிற தேத்திரரோகம், தலைச்சுற்றல், விஸர்ப்பம், தொண்டைக்கம்மல் இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். (3) பலாச மெட்டுக் கின் ஸ்வாஸத்தில், அதன் புஷ்பத்தையே கல்கமாகச் சேர்த்து, க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும்; அதில் தேன் கூட்டி யுட்டுகொள்ள இரத்த-பித்தத் தீரும். (4) சுழற்சி இலையின் ஸ்வாஸத்தில் பக்குவம் செய்த க்ருதமும் தேன் கலந்து அங்ஙனமே உபயோகிக்கத் தகுந்தது. (5) இரத்தமானது பிசி போன்றதாகவும், சுபத்துடன் கூடியதாகவும், சோய்ந்துபோய் தொட்டையில் தங்கிக்கொள்ளுமானால், நெய்தலின் அம்புகளைச் சுட்டெடுத்த க்ஷாரத்தைத் தேனோடும் நெய்யோடும் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (6) அங்ஙனமே தாடரைப் பூவினுள்ள பொடினோடும், சாயின் க்ஷாரத் தையும், இலுப்பைப் பூவின் க்ஷாரத் தையும் தேன் நெய் கலந்து உபயோகிக்கலாம். 39 44.

இரத்த-பித்தத்தில் வஸ்தி முறை : இரத்த-பித்தம் ரூதத்தினால் அதிமாய் வெளிவருமானால், அதற்கு விசேஷமாய் வஸ்திப்பிரயோகமே சிறந்ததென்று விதிக்கப்படுகிறது. 44½.

இரத்த-பித்தத்தில் ஸ்யமுறை : () நாகியினால் வெளி ரூ இரத்த-பித்தத்தைச் சுத்தம் செய்த பிறகு முற்கூறிய கஷாய வகைகளைப் பால்-சுருப்பஞ்சாறு முதலியவற்றோடு கலந்து ஸ்யமிடலாம். (2) முற்கூறியவாறு பக்குவம் செய்த பால் முதலானவை ஸ்யமிடலாம். (3) ஜலத்தில் சர்க்கரைபாக்ரைத்தாவது அல்லது சுத்த ஜலத்தையாவது நஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கலாம். (4) மாதளம்புஷ்ப ஸ்வாஸத்தையாவது, (6) மாங்காயின் வரஸத் தயாவது, (7) அறுகம்புல் ஸ்வாஸத்தையாவது நஸ்யாகப் பிரயோகிக்கலாம். 45, 46½.

இரத்த-பித்தத்தில் சில பெறு சிகித்தஸைகள் : சீதவீர்யமும் சீதஸ்பர்சமுமுள்ள பதார்த்தவர்க்கத்தை நஸ்யந்திற்கும், அப்பயுஜ்ஜம் முதலியவற்றிற்கும் உபயோகிக்க வேண்டும். மேலும் பித்தஜ்வரத்தில் வெளியிலும் உள்ளும் எவ்வெனவுத

முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளனவோ, கூதகூநீனத்தில் ஹிதமா
னவை யென்று எம்முறைகள் கூறப்படுகின்றனவோ¹ அவையு
இரத்த-பித்தத்தில் ஹிதமானவையாம். 47, 48.

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

க ஸ சிகித்ஸை.

இதன்பிறகு காஸ சிகித்ஸையை விவரிக்கும் அத்தியாயம்
ரையப்படுகின்றது :

வாதகாஸத்திற்குப் பொது சிகித்ஸை : (1) வாதத்தினால்
மாத்திரம் ஸம்பங்குட காஸத்தில் முதலில் ஸ்நேஹங்களா
லும், வாதஹமான சரக்குகளால் பக்குவம் செய்யப்பட்டு
ஸ்சித்தமாயுமுள்ள பேயாவினாலும், யூஷிகளாலும், மாம்ஸ
ரஸம் முதலியவைகளாலும், அவ்விதமான லேஹங்களாலும்,
அப்பஞ்ஜநங்களாலும், ஸ்வேதநமுறைகளாலும், லேகம் அல்
லது பரிஷேகத்தினாலும்,³ அவ்விதமான திரவங்களில் மூழ்கச்
செய்தும் அப்பிணியாளியை உபசரிக் வே டும். (2) மலமூ
அபானவாதமும் சிக்குண்ட காஸரோகிக்கு வஸ்தி னைப் பிரயோ
கித்து சிகித்ஸை செய்யவும். (3) வாதகாஸத்தில் பித்தமும்
ஸம்பந்தப்பட்ட டிருந்தால் முறைப்படி பக்குவச் செய்த க்ருதங்
ளையும் கூதீர களையும் போஜனத்திற்குப் பிறகு உபயோகித்து
சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். (4) வாதகாஸத்தில் கபமும் ஸம்
பந்தித்து விபாதியை யுண்டுபண்ணியிருந்தால், ஸ்நேஹ வஸ்
துக்களை விரோசனமாகக் கொடுத்து அவ்விபாதியைத் தீர்க்
வேண்டும் 1, 1½.

வாதகாஸத்தில் குஷ்சியாதி ருதம்: சீந்திற்கொடி, கண்
ட கததாரி ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே முப்பதுபலமெடை
யெடுத்து அவற்றிலிருந்து இரஸம் பிழியவு²; அந்த ஸ்வரஸத்
தில் ஒரு பிரஸ்த்தப்பிரமாணம் நெய்யைச் சேர்த்து ப்ருவம்
செய்யவும். இந்த க்ருத வாதகாஸத்தைப் போக்கும்; ஜாட
ராக்னியையும் உத்தீபகம் செய்யும். 3½.

1. காஸசிகித்ஸாத்தியாயத்திலும், இராஜ்யக்ஷ சிகித்ஸாத்தியாயத்
திலும் வி ரி கப்பபெம் சிகித்ஸை னை னி .

. இனி அடுத்தாற்போல் கூறப்போகிற குஷ்சியாதி க்ருதம்
முதலிய ஸ்நேஹ முறை ள் குறிக்கப்ப கி ற்றா .

3. லேகம் அல்லது பரி ஷேகத் தப்பற்றி முதற் புத்த ம் பார் .

4. பிரஸ்த்த பதினாறு ப ங்கொ ட் அள 1.

ஸத்தில் தசமுல க்ருதம் : யவக்ஷாரம், சிற்றாத் த, சம்பு, ராய், வட்டத்திருப்பி, அதிமதுரம், ரொத்தமல்லி விதை, பஞ்சகோல் எ¹ இவற்றி² ஒவ்வொன்றாய் இரண்டு சாமனாவில் கல்கமாப் பிரயேசித்து, ஒரு பிஸ்த், நெய் ய தசமுல ஷாயத்தில் பக்கு ம் செய்து, டத்தின் அனுபனத்துடன் உபயோகலா. இது ஸ், ச்வாஸ், இருதய ரோங்கள், பார்ச்வசுலை, கிரஹணீ, குல் ம் இற்றைத் தீர்க்கும். 4, 5½.

வதாத்தில் சாகலாதி க்ருதம் : சிற்றாத் த, தசமுல, த்ணீர் சிட்டாங்கிழ்கு இவை வன்கு ஒரு பலம்; ரொள், இலந்த்னி, வாந்தோதுமை இவை வன்க்கு இரண்டு குட. ஆட்டின் இறைச்சி அரைத்துலாம்; இச்சரக்கு னை ஒரு திரோணப்பிரமாணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் ஷாயம் ய்ச்சவு. பிறகு அதில் ஆட ளவு நெய்யைச் சேர்த்து, அதற்குச் சடாகம் பாலையுக் கூட்டி, ஜீவநீயணத் தச் சேர்ந்த சரக்கு னை வகைக்கு ஒரு பலம் வீதச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்யவும். பிணியாளியின் நிலையை யு³ காலதேசங் னையும் கனித்து இத்தரு தத் தாத ஸ்பந்தமான வியாதிகளில் பான் செய்வதற் றோ, ஸ்யமிடுவதற்கோ, வஸ்தியில் பிரயோகிப்பதற் றோ தகுந்தாறு உபயோகிக்கலாம். இது ஜந்துவிதமான காஸங்கள், தலை⁴ யேனியினு⁵ துடயிக்கு ள்லு முண்டாகு⁶ நோய் ள், ஸர்வங்க தம், பக்ஷராயு, ப்லீஹோ⁷ ராகம், ஊர்த்வா⁸ தம் இவியாதி னைத் தீர்க்க ல்லது. 6 9.

ஸத்தில் விதார்ய தி க்ருதம் : விதார்யாதி னைத்தி⁹ சரக்கு னைக் ஷாயமிட்டு, அதில் ருதம் சேர்த்து, அச்சரக்கு னையே ல் ராச் செய்து பக்குவம் ப்ணி, அதை உபயோகி¹⁰ ஸரோம் தீரு. 11.

த்தில் அசே பீஜ தி ருதம் : அசோ விதை, கழு தத்து¹¹ ப, ரய்விட்க, இரஸாஞ்ஜநம், தாமரைக்கிழ்கு,

. பஞ்சகோல் முதற் புத்தம் பார்க்க.

. ண் மா த பரிபா ஷப்படி வீ ப் டொ ட் அளவு.

. குட ரா கு ப் டொ ண்ட அளவு; அர்த்தசாரா.

4. து ரா துறு ப் டொ ட் அளவு.

. திரோ முப்பத்திர டொ ரா (32-சேர்).

. ஆட கு பிர த்த (-சேர் அல்லது - ரா).

. ப்லீஹோ ம் ணீரலைப்பற்றிய வியாதி.

. ஊர்த் ரா த் தோருக்கு தேற்பட்ட அ னைப்

பற்றிய ரதரோம்.

9. விதார்யாதி முதற் புத்தம் பார்க்க.

செய்யவேண்டும். பாலையும் மாம்ஸ ரஸத்தையும் உட்கொண்ட வாறு ச்வாஸ-ஹித்மா ரோகங்களுக்குக் கூறப்போகிற தூமங்களை யுபயோகம் செய்யவேண்டும். 1.

வாதாஸத்தில் யூஷ-பேயாள்: (1) நாடுகளில் திரியும் மிருகங்களுடைய அல்லது ஆனாப மிருகங்களுடைய மாம்ஸ ரஸம் னோடாவது, உளுந்து அல்லது ஈஞ்சாறியின் யூஷம் னோடாவது, சம்பாதானியம், வாற்கோதும, கோதுமை, கார் அரிசி இற்றில் எதையாவது பக்குவம்செய்து உபயோகிக்கலாம். (2) குராசானியோமம், திப்பிலி, பில்வப்பழத்தின் உட்சதை, சுக்கு, சித்திரமூலம், சிற்றாத்தை, ஜீரகம், சிற்றாமல்லி, பலாசம் பட்டை, ச்சோரம், தாமரைக்கீழ்க்கு இவற்றால் பக்கும் செய்யப்பட்டதும், ஸ்நேஹம் அம்லம் இவ்வணங்கள் சேர்க்கப்பட்டதுமான பேயாவை வாதத்தாலான காஸத்தில் உட்கொள்ளலாம்; இடுப்புவிளி, இருதயநோய், பக்கசுலை, குடல்வலி, ச்வாஸரோகம், விகல், இவைகளையும் இந்த யவாந்யதி பேய தீர்க்கவல்லது. (3) தசமூலங்களின்¹ கஷாயத்தில் பஞ்சகோல களையு² வெல்லத்தையும் சேர்த்து முன் பேயாவைப் போலவே உபயோகம் லாம். (4) பாலில் பக்கும் செய்த பேயாவை யாவது எள்ளு³ இந்துப்பும் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (5) மத்ரியம், கோழி, பன்றி இவற்றின் மாம்ஸங்களில் எதையேனு⁴ நெய்யும் இந்துப்பும் லந்து உபயோகிக்கலாம். 19 2 ½.

ாஸத்தில் உபயோகிக்கக்கூடிய சங்கள் முதலியன: சர்வவர்த்திகளை, மணித்தக்காளி, தகரக்கை, ஆரை, ண்டக் கத்திரியம் கண்டங்கத்திரியிலை, இளசானது⁵ உலர்ந்ததுமான முள்ளகி இந்த சாகம் றும், தைலம் முதலிய ஸ்நேஹம் றும், பால், ரூப்பஞ்சாறு, வெல்லம் இவற்றால் செய்த பக்ஷ்யம் றும், தயிர், மோரின் தெளிவுநீர், காடிநீர், புளிப்பான பழச்சாறு, மது இவ்வு⁶ காஸத்தில் உட்கொள்ளத் தகுந்தவை. 23, 24 ½.

ஸம பமன பித்த ஸத்தில் வமம் செய்தல்: ஸம அளான பத்துட கூடிய பித்தகாஸத்தில் (1) க்ருத்ததைப் பருகி ர் செய்வது ஹிதா ரு⁷. (2) மருக்காரை, குமிழன், அதிமதுரம் இவற்றைச் சேர்த்துக் கஷாயமிட்டு அதை யுட்கொண்டும் அவ்விதே மநம் செய்யலாம். (3) நிலப்பன் கிழங்கின் ஸ்வா

1. தசமூலம் முதற் புத்த பார்சு.

2. பஞ்சகோலம் முதற் புத்த பார்சு.

3. அடுத்தாற்போல் சொற்ப பத்துட கூடியது அதிக பத்துட கூடியது பித்தாஸத்தில் விரோசனம் செய்யச் சொல்லுதால், “பித்தகாஸே துஸபே” என்கிற மூலாங்கியத்திற்கு “ஸம அளா : பத்துட கூடிய பித்தகாஸம்” என்பதுதான் பொருளாகும்.

ஸம், கருப்பஞ்சாறு இவற்றில் மருக்காரையையும் அதிகமதூத்தையு் கல்கமாகச் சேர்த்துக் கலக்கியும் வமநம் செய்யலாம். 25, 26.

பம் சொற்பமாகவும் அதிகமாகவுமுள்ள பித்த காஸங் ளில் விரேசநம் : (1) கபம் சொற்பமாகவுள்ள பித்தகாஸத்தில் கருஞ் சிவதையை மதுரத் திரவ்யங்களோடு சேர்த்து விரேசநமாவதற் காக உபயோகிக்கலாம். (2) கபம் மிகுதியாயிருக்கும் பித்த காஸத்தில் சிவதையைக் கசப்பான சாக்குகளோடு சேர்த்து விரேசநத்திற்கு உபயோகிக்கவேண்டும். 27.

காஸத்தில் சே தந சிகித்ஸை குப் பிறகு பேயாதிகிரமம் : வமந-வி ரேசன்களால் தோஷங்கள் பரிஹரிககப்பட்ட பிறகு குளிர்ச்சியுள்ள தாகவும், மதுரமாகவும், ஸ்தித்தமாகவுமுள்ள பேயர் முதலிய பத்தியமான உணவுகளைப் புஜிக்கலாம். கபம் அதிகமாக வும் இறுகியுமிருந்தால் உட்கொள்ளப்படும் பேயா முதலிய உணவு குளிர்ச்சியாகவும், ருக்ஷமாகவும், கசப்பான சுவையோடு கூடிய தாகவும் இருக்கவேண்டும். 28.

பித்த காஸத்தில் சில லேஹ்யாதிக்கள் : (1) சர்க்கரை, நெல் லிக்கனி, தேன, திராசை, கற்பூரம், நெய்தல் இவற்றின் லேஹ யம் பித்தகாஸத்தில் ஹிதமானது. (2) அதே லேஹ்யத்தில் கோரைக்கிழங்கும் மிளகும் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து கபத் துடன் கூடிய பித்தகாஸத்தில் உபயோகிக்கலாம். (3) வாதத் துடன் கூடிய பித்தகாஸத்தில் அதே லேஹ்யத்தில் நெய் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (4) ஐம்பது திராசையும், முப்பது திப்பிலியும், ஒரு பலம் சர்க்கரையும் தே த சேர்த்து லேஹ்யம் செய்தும் பருகலாம். (5) பாஸையே உணவாகக்கொண்டு பசுஞ் சாணத்தின் சாறையாவது சிறிது உபயோகிக்கலாம். 29, 30.

பித்தகாஸத்தில் லவங்கத்வகாதிலேஹ்யம் : லவங்கப் பட்டை, த்ரிகடு, திராசை, மோடி, தாமரைக்கிழங்கு, நெற் பெரி, கச்சிலி கிழங்கு, கோரைக்கிழங்கு, சிற்றரத்தை, நெல் லிக்கனி, தான்றிக்காய் இவைகளைச் சூர்ணம்செய்து சர்க்கரை தேன், நெய் இவை சேர்த்து லேஹ்யம் செய்து உபயோகிக்க இருதயத்தைப்பற்றிய வியாதிகளும் காஸமும் தீரும். 31, 31½.

பித்தக ஸத்திற்கேற்ற சில உணவு ள் : () ருத்ரோ து ம, ச மை, ரோத்ரவ த னியம் இவற்றில் ஏதேனு மொ ள் றால் பக்குவம் செய்த அன்னத்தை மதுரமான சுவையுள்ள ரகத் தயார் செய்யப்பட்ட ஜாங்கல மாம்ஸாஸங் ளோடு, பயறு முதலியவற்றான யூஷ் களோடும், கசப்பான சாக் களோடும் னமா கபத்துடன்கூடிய பித்தக ஸமுள்ளவன் மிதமாகப் புஜிக்கலாம். கசப்பான சாக்குகளால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட லேஹ்யங்களில் தேன் சேர்த்தும் அவ்வுணவு ளோடு உபயோ

கித்து ருவது ஹிதமாகு. (2) கபம் கு மத்தலாயுள்ள பித்த ராஸத்தில் சம்பா அரிசி யயு, ராரிசியையு அன்னமாகச் செய்து மாம்ஸ ரஸ முதலியன னே உபயோகிப்பது ஹிதமாகு. சர் ரை சேர்த்த லயு, திராணக்ஷயின் ஸ்வரஸமும், ரூப்பஞ்சாஹம், பாலும் அனுபான ரய் உபயோகித்த குந்த யாம். () லீ, கூரகாலே லீ, சிறுவழுதுணை, ண்டங் த்திரி, மேதா, ஹாமேதா, ஆடாதோ ட, சக்கு இ த் மச் சேர்த்து மாம்ஸ ரஸத் தயு, பாலையு, பேயா ரையு யூஷத் தயு ப் கு செய்து பித்தகாஸத்தில் உபயோகிக்கலாம். (4) திரா ண், திப்பிலி, திரு பஞ்சமூலம்¹ இவற்றைச் சஷாயம் காய்ச்சி, அதில் பால் சேர்த்து ராய்ச்சி, ஆறியபிறகு தேனும் சர்க்கரையு கலந்து பரு ராம். (5) அ ஷாயத்திலேயே பேயா பக்கு செய்து, குளிர்ந்த பிறகு தேன் சேர்த்துப் பரு லாம். 32--36½.

பித்த த்தில் சில ருத்கள் : () ச்சோரம், வெட்டி ரே, ண்ட த்திரி, ச் கு, சர்க் ரை இ ற்றி ருர் த் த ஜலத்தில் சேர்த்து நன்றாகப் பிசைந்து டிக்கட்டி, நெய், லந்து பித்த காஸத்தில் உபயோகிக்கலாம். (2) சர்க் ர, ஜீவ ம், நரிப்பயறு, இடிகொள் வேர், பூனைக் ராலி இவற்றைக் கல்கமாகச் செய்து, எட்டுப் ப் கு பால் சேர்த்து, எட்டிலொரு ப் கு மெய் கூட்டி ப் குவம் செய்ய மும்; இந்த க்ருதத் தப் பாணம் மெய்யவு, போஜன னில் கூட்டி யு வும், லேஹ்யம் ப் கு செய்த மும் உபயோகிக்கலாம். சர் ரை முதலிய இவற்றின் ருர்ணத் ததே லேஹ்ய ராகச் செய்தும் உபயோகிக்க லாம்; அல்ல அவற் றக் ஷாயமிட்டும் பரு லாம். இந்த முறை ள் பித்த ராஸத் தப் போக்கும். 37 39½.

ப த்தில் தேவத ரு தைலம் முதலியன : () தே தாருக் ட் ட ய எரியச்செய், அதிலிருந்து பொசியும் தலத் த பகாஸ முள்ள ன் த்ரி னெவையும் யவக்ஷாரத் த யும் சிறிது பொடித்துச் சேர்த்து முதலிற் பரு ே டும். () இதனால் ஸ்நி த்தமானபிறகு மேல் மு மாய் மும், கீழ் மு ராய் விரோச மு ராகும்படி சிகித் ஸ செய்ய வேண்டு்; முறை த ரு ல் மூர்த்த விரே மும் செய்விக் வே ே டும். (3) ல்ல தேஹ லியை யுள்ளவனுக்குத் தீக்ஷண விர்யமுள்ள விரோச ளாஷத் னை ொடுத்து அப்பால் றற்கோது ம, பயறு, ொள் இவற்றில் எ தயேனு சேர்த்துச் சதைத் த அன் த் த் ராம் அதிக ரச் சேர்த்து, நெய் முதலிய

. திரு பஞ் மூ முதற் புத்த பார் க.

. மூ த்த விே முதற் புத்த பார் க.

ஸ்நேஹவஸ்துக்களைச் சேர்க்காமல் உஷ்ணமாகவே புஜிக்கக் கொடுக்கலாம். (4) நகரைக்கரை, கத்திரி, கண்டங்கத்திரி, யவக்ஷாரம், திப்பிலி இவற்றைப் பொடித்துச் சேர்த்த ஜாங்கல மாம்ஸ ரஸங் னையும், பிலேசய மாம்ஸ ரஸங்கனையும்¹ கொடுத்து உபசரிக்கலாம். (5) என், கடுகு, வேம்பு இவற்றின் எண்ணெய் ளாலும் ஸம்ஸர்க்க க்ரியைகளைச்² செய்யலாம். (6) தசமூல கஷாயம், வெந்நீர், மது, தேன் கலந்த தண்ணீர் இவற்றையாவது குடிக்கலாம். (7) தாமரைக்கிழங்கு, கொன்றைவேர், பேய்ப்புடல் வேர் இவற்றையாவது ஜலத்தில் இடித்துச் சேர்த்து இரவில் ஊறவைத்து, தேன் சேர்த்து மூன்று வேளை உணவுடன் சீத கஷாயமாகப் பருகலாம். 40—41.

கபகாஸத்தில் சில லேஹ்யம் முதலிய முறைகள் : (1) திப்பிலி, மோடி, சுக்கு, தான்றிக்காய் ; (2) மரிலிறகு, கோழி மிறகு இவற்றை எரித்தெடுக்க மை, யவக்ஷாரம் ; (3) பேய்த்தும் மட்டி, மோடி, கருஞ்சிவகைவேர், தேன் ; இந்த மூன்று முறை ளில் எதையேனும் லேஹ்யமாகப் பக்குவம் செய்து உபயோகி'க நன்மையுண்டாகும். (1) மிளகுப் பொடியைத் தேனில் லந்து உபயோகிக்கலாம். () அகிற் கட்டையை இழைத்து அதையும் தேனோடு கலந்து உட்கொள்ளலாம். (3) கண்ட'த்திரி, த்திரி, ரிசிலாங்கண்ணி, தகரயிலை, குதிரையின் சாண்ட', கருந்துளஸி இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றின் ஸ்வரஸத்தைக் கிரஹித்துத் தேன் லந்து பகாஸத்திற் பருகலாம். 45—48.

வாத-கபகாஸத்தில் தேவதார்வாதி லேஹ்யம் முதலியன :

(1) தேவதாரு, சுச்சோரம், அரத்தை, கடுக்காய்ப்பூ, பூனக்காலி விதை ; (2) திப்பிலி, சுக்கு, ரோரைக்கிழங்கு, கடுக்காய், நெல்லிக் னி, கற்'டு ; (3) நெற்பொரி, கற்கண்டு, கடுக்காய்ப்பூ, நெல்லிக் னி, நெய் ; இ'மூன்று முறை ளில் எதையேனும் ஒன்றை லேஹ்யமாகச் செய்து, தேனையும் எ'ண்ணெய்யும் சேர்த்து வாதகோஷத்தே, ருக்ஷடிய சிலேஷம் காஸத்தில் உட்கொள்ளலாம். 49, 50.

காஸ ச்வ ஸங்களில் தாடிமாதி குடயோகங்கள் : (1) உலர்ந், ராதளம் வித்து இரண்டு பலம், சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு, இவை வ கக்கு ஒரு பலம் ; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, எட்டுப்பல' வெல்லம் சேர்த்துக் கலந்து உபயோகிக்கலாம். இது காஸ ச்வாஸ'களையும் பீநஸத்தையும் போக்குங்குணமுடையது ; ரோசநம்,³ தீபநம், ஸ்வர்யம் என்கிற குணங்களும்

1. ஸம்ஸர்'ஸ் முதலிய ந்'றப்பற்றி முதற்புத்தக' பார். .

2. ஸம்ஸர்க் க்ரிய ஸம்ஸர்க் ; 17-ம் பக்'ம் பார். .

3. ரோசநம் அரோச த் தப்போக்கு' கு'ம்.

4. ஸ்ர்யம் ண்டத்தொனியச் செம் மப் படுத்துங்குணம்,

இதற்குண்டு. (2) வெல்லம் இர' பெலம், யவக்ஷாரம் அரைக் கால் பலம், மிளகு கால் பலம், திப்பிலி அரைக் கால் பலம், மாதளம்வித்து ஒரு பலம்; இவற்றையும் முன்போலவே பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க ச்வாஸங்கள் தீரு'. 51, 52.

கபகாஸத்திற்குத் தகுந்தக்வாத'கள்: (1)ஜ் ரசிகித் ஸயிற் கூறப்பட்ட பா நகுணமுள்ள பத்யாதிக்வாதத்தையும்¹. கடுக் ரய்ப்பூ சூர்ணத்தையும் கலந்து உட் டொள்ளலாம். (2) அல்லது ஓமம், தும்மட்டி க்காய், கோரைக்கிழங்கு, தாமரை'கிழங்கு, திப்பிலி இவற்றைப் பசுவின் சிறுநீரிலாவது ஜலத்திலாவது இடித்துச் சேர்த்துக் க'ராதம் ரய்ச்சி கப காஸத்திற் பருகலாம்.— 53, 53½.

கபகாஸத்தில் பிப்பலீகல்கம் :--எண்ணெயிற் பொரித்தெடுத்த திப்பிலியைக் கால்பலமெடை ல்கமய் அரைத்து, அதிற் சிறிது ற் ண்டுப் பொடியையும் லந்து, கொள்ளை வேக வத்த ஜலத்தில்கூட்டி, கபகாஸத்தைத் தீர்ப்பதற்குப் பருகலாம். 54½

வ த-கபகாஸத்தில் தசமூலக்ருதம்:--தசமூலங்களைச் சேர்த்துக் ரய்ச்சிய ஆடகமளவு ஷாயத்தில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் சேர்த்து, அடியிற் குறிப்பிடும் சரக்குகளில் வகை ஒன்றுக்குக் கால்பலம் வீதம் கல்கமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும்; அவை: தாமரைக்கிழங்கு, கிச்சிலிக்கிழங்கு, பில்வவோர்ப்பட்ட, துளரி, த்ரி டு, ரயம் இவைகளே. பேயா இதற்கு அதுபானம். இந்த க்ருதம் வாத-கபகாஸம் முதலிய ரோகங்களைத் தீர்க்க ல்லது. 55, 56.

க ஸத்தில் நிர்துண்ட-விடங்க்ருத'கள் : () கரு நொச்சியிலைச் சாற்றில் பக்குவம் செய்த க்ருதமும், (2) வாய்விடங் ஸ்வாஸத்தில் த்ரிகடுவை கல்கமாகக் கூட்டி ப'க்குவம் செய்த க்ருதமும் காஸத்தைப் போக்கும். 57.

காஸாதிகளில் பு ர்வாதி க்ருதம்: வெள்ளைச்சாறடை, இங் குபத்ரி, ஸரள தேவதாரு, தகரை, சீந்திற்கொடி, பேய்ப்புடல், கண்ட'கத்திரி, நாய்த்துளஸி இவற்றின் சாற்றையும் ப லையும் கலந்து, அதில் க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும்; இதற்குத் த்ரிகடு ப் பொடித்து கல் மாகச் சேர்க்கே ண்டும். இந்த க்ரு தத்தை உபயோகிப்பவர் காஸம், விஷம் ஜ் ரம், கூய', அர்சோ ரோ ம் இவற்றால் வருந்த நேரிடாது. 58.

ஸர்வ காஸ'களிலும் கண்ட ஈர்யாதி க்ருதம்: 'ட' க, த்ரிரியை ஸமூலம் இடித்து இரஸம் பிழிந்து, ஆட ப்பிரமாணம்

. பத்யாதி க் ராத' ஜ் ர சிகித் ஸயில் , 3- து பத்தியங் களி' மொழி பெயர்ப் பப் பார்க்.

அந்த ஸ்வாஸமெடுத்து, அதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்; சிற்றாழுட்டி, த்ரிகடு, வாய்விடங்கம், கிச்சிவி கிழ் கு, மாதுளை, ஸௌவர்ச்சல லவணம், யவக்ஷாரம், முள்ளங்கி, நெல்லிக்கனி, தாமரைக்கிழங்கு, நென்னைச்சாறடை, கண்டங்கத்திரி, கடுக்காய், ஒமம், சித்திரமூலம், ருத்தி, திராக்ஷ, சயியம், சிவப்புச்சாறடை, காஞ்சோறி, புளிவஞ்சி, கடுக்காய்ப்பூ, கீழா நெல்லி, கண்டுபாங்கி, அரத்தை, நெரிஞ்சில் இவற்றைக் கலக்க மாசுச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தை எல்லாக் காஸச் சுவாஸங்களிலும், விக்கல்களிலும் உபயோகிக்கலாம். 59 61½.

காஸாதிகளில் வியாக்ரிபாதி லேஹ்யம்: கண்டங்கத்திரியை ஸமூலமாய் இடித்து, நான்கு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, அதை ஒரு ஆடகமாக வற்றும்படியாகக் காய்ச்சி வடிக்கட்டி யெடுக்கவும். த்ரிகடு, அரத்தை, சீந்தில், சித்திரமூலம், கர்க்காடச் ச்ருங்கி, கண்டுபாங்கி, கோரைக்கிழங்கு, கிரந்திகரம், பூனைக்காலி இவற்றை வகைக்கு அரைப்பலம் வீதம் சேர்த்து இடித்துச் சூர்ணம் செய்து அக்கஷாயத்தில் சேர்க்கவும். பிறகு அதில் நெய் பதினாறு பலமும், அழுக்கில்லாமல் சுத்தம் செய்த கற்கண்டு நார்ப்பது பலமும் சேர்த்து, உறுபடியும் அடுப்பிலேற்றிக் காய்ச்சவும்; லேஹ்யம் கரண்டியில் பற்றிக்கொண்டு பாரு பதமாக வரும்போது நீயிலிருந்து எடுத்து ஆறவைத்து, திப்பிலியையும் மூச்சிலுப்பையும் வகைக்கு ஒரு சேர் பொடித்துச் சேர்த்து, ஒரு சேர் பழகிய தேனையும் கூட்டிக்கொள்ளவும். இந்த லேஹ்யம் காஸம், சுவாஸம், குல்மம், இரு, ய வியாதிகள், அர்சஸ் இவைகளைத் தீர்க்கும். 62 65½.

காஸத்தில் தூமபானம்: கப காஸத்தில் சமந தூமத்தைப் பானம் செய்யலாம். கபம் மிக்க அதிகரித்த காஸத்தில் சோதந தூமபானமும் செய்யலாம். மச்சிளை, தாளகம், அதிமதூரம், ஜடாமாம்ஸீ, கோரைக்கிழங்கு, இங்கு தீமரப்பட்டை¹ இவற்றை ராஸஹரமான முறைப்படி பக்குவம் செய்து தூமபானம் செய்து கபத்தைத் துப்பிவிட்டு, வெல்லம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை இளஞ்சூடாயிருக்கையில் பருவும். இந்த மனச்சிலாதி தூபம் நடித்த வாதகபங்கள் மேலிட்ட காஸங்களைத் துரிதமாக நீக்கும். 66 68.

பல தோஷங்கள் ஸம்பந்தப்பட்ட காஸங்களுக்குச் சிகித்ஸைகள்: (1) கப காஸத்தில் பித்த தோஷத்தினால் தொடரப்பட்ட தமகச் சுவாஸம் ஸம்பவிக்குமானால், அப்பொழுதுள்ள நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு பித்த காஸத்திற்கான சிகிதையைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். (2) காஸத்தில் வாததோஷத்தை கபம்

. இ'குதீ இங்குணம்; நாட்டு ராது மயெ'று சிலர்.

தொடர்ந்திருக்குமானால் அதில் பஹாமான சிகிதையைச் செய்யவேண்டும். (3) வாத-கபங் னைப் பித்தம் தொடர்ந்திருக் குமானால் பித், ஹாமான சிகிதையைச் செய்யவேண்டும்.¹ (4) வாத- பங்களாலு டான சஷ்ககாலத்தில் ஸ்திகத்தமான சிகிதையையும், அத்தகைய ஆர்த்ரகாலத்தில் ஸ்ருக்ஷண னான சிகிதையையும் செய்யவேண்டும். (5) பித்தத்துடன் கூடிய பத் தினால் உண்டான ஸஸத்தில் திக்தரஸம் கூட்டிய ஓளஷதத் த உபயோகிக்க வே டு. 69—7 .

க்ஷுத காலத்தில் லாக்ஷ க்ஷீராதியோக் கள்: (1) காலத் தினால் ர்பின் உட்புறத்தில் விரணம் உண்டாய்விடுமானால் உடனே கொம்பரக்குப் பொடியையும் தேனையும் பாலோடு லந்து பருகவே டும். இவ்ெ ளஷதம் ஜீர்ணமான பிறகு சம்பா அரிசினிலான அன்னத்தைச் சர்க்கரை கலந்து பாலுடன் உண்ணவே டு. (2) க்ஷுதகாலரோகி னானவன் விலாப்பக் ளின் வலி, வல்தியென்கிற மூத்திரப்பையில் வலி, பித்தமும் ஜாடா னியும் மிகச் சொற்பமாயிருத்தல் இவ் விகாரா ளே டு கூடியவனாயிருந்தால் ஸுரா யென்கிற பானத்துடன் லந்து அக் கொம்பரக்கைப் பருகச் செய்யவேண்டும். (3) க்ஷுத லாஸ ரோகி கு மலமும் உடைந்து திரவமாகப் போய்க்கொ டிருந் தால், கோரைக் கிழங்கு, அதிவிடயம், வட்டத்திருப்பி, வெட் பாலே இவற்றோடு கொம்பரக்கைக் கூட்டிக் கொடுக்கலாம். (4) கொம்பரக்கு, நெய், தேன் மெழுகு, ஜீவரீய ச் சர்க்குகள், சர் ரை, மூங்கிலுப்பு வற்றைப் பாலில் சேர்த்துப் பக்குவ் செய்து, நல்ல பசியுள்ளவன் பருகலாம். (5) ஞழல், தாமரைக் கிழ்கு, கிரந்திதகரம், தா ரைின் தாதுகள், சந்தன இ ற் றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலேத் தேன் கூட்டி, இரத்தத்தை ஸ்தப்ரம் செய்வதற்காகப் பருகலாம். 72 75.

ஜ்வரதாபத்துடன் கூடிய காலத்தில் க்ஷீர-க்ருதாதிகள்:—

- (1) காலத்தில் ஜ்வரமும் தொடருமானால் வறுகாத வாற் கோதுமை மா வப் பாலில் சேர்த்துப் பக்கு செய்து, நெய் கலந்து உட்ொள்ளலாம். (2) அல்லது சர்க் ரை, தேன், நெற் பொரி ா இவற்ெ றப் பாலில் பக்குவம் செய்தா து பரு லா .
- () லாஸரோகி மதுர லஸமுள்ள சர்க்கு னைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ருதத்தையும் பருகலாம். (4) அல்லது தேன், மிளகு இ ற் றைச் சேர், துக் காய்ச்சிய வெல்ல ரீரையாவது குளிரச் செய்து

1. பித்த லாஸ முதலிய ற்றிற்கு இதற்கு மு் இதே அத்தி றயத்தில் சிகித் ஸ ள் கூறப்பட்டிருக் ிறன.

2. க்ஷு லாஸம் ோழ முதலியது இல்லாத றட்டிருமல். ஆர்த்ர லாஸ ோழ முதலியதோகூடி இரு .

குடிக்கல . (5) நெல்லிக்கனி சூர்ணத்தைப் பாலில் பக்குவம் செய்து, தேன் கலந்தும் உட்கொள்ளலாம். (6) இரஸாயந முறைப்படி திப்பிலி னோயாவது பிரயோகிக் லாம். 76 78.

க ஸ தி ளில் மதுகபுஷ்பாதி யோகம் : இலுப்பைப்பூ, அதிமதுர், திரா கூத, மூங்கிலுப்பு, திப்பிலி, சிற்றமுட்டி இ வ னைப் பொடிசெய்து நெய்யு் தேனு் கலந்து காஸரோசியு், கீல்கனிலும் அஸ்த்திகனிலும் நோவுள்ளவனும் உபயோகித்து ரலா . 79.

ஸ தி ளில் த்ரிஜாதகாதி குடிகை: த்ரிஜாதகம்¹வனக்கு அரைக்ால் பலம், திப்பிலி அரைப் பலம், சர்க்கரையு், திரா கூதயும், இலுப்பைப்பூவு், பேரிச்சையும் வகைக்கு ஒவ்வொரு பலம், இவ்விதம் சேர்த்து மிக்க மிருது ரக இடித்துத் தேன் சேர்த்து மாத்திரைகள் உருட்டவும். இந்த மாத்திரை விருஷ்யகுணமுள்ளது; இரத்த - பித்தம், காஸம், ச்வாஸம் அரே ச ம், வார்தி, மூர்ச்சை, விக்கல், தலைச்சுற்றல், கூத கூணம், ஸ்வரபேத மென்னு் தொண்டைக் ம்மல், ப்லீஹம் என்கிற மண்ணீரலைப்பற்றிய வியாதி, சோகை, ஊருஸ்தம்பம், இரத்தம் க்குதல், இருதயரோகம், பக்ஷுக்ஷை, நாவறட்சி, ஜ்வரம் இவற்றையும் போ்கவல்லது. 80 82.

கூடிதகாஸத்தில் வர்ஷாபூயோகம் முதலியன : () சாறடை, சர்க்க ர, சிவப்புச்சம்பா அரிசி இவற்றின் சூர்ணத்தை திரா கூதியின் சாறு, பால், நெய் இவற்றில் பக்குவம் செய்து இரத்தக் குப ன் உட்கொள்ளலாம். (2) இலுப்பைப்பூ, அதிமதுரம் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி பாலில் முள்ளுக்கீரையைப் பக்குவம் செய்து, அப்பாலையாவது பருகலாம். (3) முகம் முதலிய பார்க்கத்தினுல் இரத்தம் வெளிவருமாயின் இரத்த-பித்த சிகித்சையிற் கூறிய ஓளஷதங்களையும் அததற் கேற்றவறு பிரயோகிக் லாம். 83, 4.

க ஸாதிக்களால் கூடிணித்திருப்பவருக்கு ஆட்டுக் ொழுப்பு முதலியதைக் ொடுத்தல் : (1) காஸரோகிக்கு வாயு அடைபட்டுப் பொருமலுண்டா ிருந்தால், வெள்ளாட்டு் ொழுப் ப ஸுரை யென்னு் மதுவில் சமைத்தெடுத்து இந்துப்பையு் லந்து புஜி்ச் செய்யலாம். (2) காஸம் முதலியவற்றால் வாடியிருப்பவனும், மெலிந்திருப்பவனு், உக்ஷத முள்ளவனும், போதிய ளவு நித்தி ர யில்லாத னும், அதிக பசியுள்ளவனும் ெள்ளாட்டு் ொழுப்பை நெய், தேன், சர்க்கரை இ ற்றோடு கூட்டி, ன்றாக் ரய்ச்சியெடுத்த பாலாடையுடன் உட்கொள்ளலாம். (3) உரகூதத்தினுல் கூடிணமாயிருப்பவனும், காஸத்

1. த்ரிாதக முதற்பா பார்க்க.

தினால் கிருசுமாயிருப்பவனும் சர்க்கரை, வாற் கோதுமை, கோதுமை, ஜீவகம், ருஷபகம் தேன் இவற்றைச் சேர்த்து ஒரு மிக்க உட்கொள்ளலாம்; அல்லது காய்ச்சிய பலை அதற்கு அனுபானமாய் உபயோகிக்கலாம். (4) இறைச்சியுண்ணும் மிருகத்தின் மாம்ஸத்தைக் காய்ச்சி, அந்த ரஸத்தை நெய்யால் தாளித்து, திப்பிலிப் பொடியையும் தேனையும் கலந்து தேஹ் மெலிந்தவன் பருகலாம்; இந்த ரஸம் சரீரத்தில் மாம்ஸத்தையும், இரத்தத்தையும் விருத்தி செய்யும். 85, 87½.

உரக்ஷதத்திற்கேற்ற க்ருதானன் போஜனம் : ஆலம்விழுது, அத்திப்பட்டை, அரசம்பட்டை, பூவரசுப்பட்டை, வேர்கைப்பட்டை, ஞாழல், பனம்பூ, நாவற்பட்டை, பரியாடம், தாமரைக் கிழங்கு, குங்கிலியமரப்பட்டை இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலிலிருந்து கடைந்தெடுக்கப்பட்ட நெய்யோடு சப்பா அரிசியினாலான அன்னத்தை உரக்ஷதமுள்ளவனும், சுக்ரம்-தேஹபலம்-இந்தரியங்கள் இவை கூடிணித்தவனும் புஷிக்கலாம். 88, 89½.

வாதவிகாரங்களோடு கூடிய காஸத்தில் வாதஹர சிகிதனைகள் : (1) காஸ ரோகியானவன் வாதபித்தங்களால் பீடிக்கப்பட்டு, உடல் ஓடிந்து விழுந்து விடுவதுபோன்ற உணர்ச்சியுண்டால் க்ருதங்களால் அவனுக்கு அப்யங்கம் செய்துவைக்கலாம். (2) அந்நன்ம் வாயுவினால் தேஹம் பீடிக்கப்படுமானால் வாதரோகஹரமான தைலங்களால் அப்யங்கம் செய்துவைப்பது நலம். (3) இருதயத்திலும் விலாப் பக்கங்களிலும் நோவுண்டாயிருந்தால் ஜீவரீய கணத்திற் கூறிய சரக்குகளால் க்ருதம் பக்குவம் செய்து அதைப் பருகிவரலாம். (4) அல்லது வாதரோகஹரமான சிகிதையைப் பித்தத்திற்கும் இரத்தத்திற்கும் கொளாறு நேரிடாவண்ணம் பிரயோகிக்கலாம். 90, 91½.

கூத்தகாஸத்தில் யஷ்டியாதி க்ருதம் : அதிமதுரமும், பெய்ப்பீர்க்கம் வேரும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தில் ஸம்பாக்கம் பாலும் சேர்த்து, அதில் க்ருதம் பக்குவம்செய்து, கூதரகாகோலீ, திப்பிலி, மூங்கிலுப்பு இவற்றைக் கல் மாய் உபயோகிக்கும். இது கூத்தகாஸத்தில் ஹிதமானது. 92½.

கூத்தகாஸாதிகளில் அம்ருதப்ராசம் : ஜீவரீய கணத்தின் சரக்குகள், சுக்கு, தண்ணீர்விட்டாங் கிழங்கு, சிற்றாமல்லி, வெள்ளைச் சாறடை, சிற்றாமுட்டி, கண்டுபாங்கி, காஞ்சொறி, சுச்சோரம், கீழாநெல்லி, திப்பிலி, அல்லிக்கிழங்கு, கூதரகாகோலீ, லகுபஞ்சமுலம், திராக்கை, மலையூவக்காய் முதலிய மதுரமாயும் ஸ்திக்கத்தமாயும் ப்ருஹ்மணமாயுமுள்ள கனிவகைக்குக் கால் பல மெடுத்து, வழுமுண்ட கல்கமாகச் செய்து, இக் கல்கத்தினால் ஒரு பிரஸத்தம் க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்யவும்; நெல்லிக்

கனி, நிலப்பனங்கிழங்கு, கரும்பு, ஆட்டி-தைச்சி இவற்றின் ஸ்வ ரஸத்தையும் பாலைபும் அதில் சேர்த்துக் காப்ச்சவும். க்ருதம் பக்குவமாய் ஆறிய பிறகு ஒரு சேர் தேனும், அரைத்துலாம் சர்க்கரையும், வகைக்கு அரைப்பலம் வீதம், மிளகு- இலவங்கப் பட்டை-இலவங்கப்பத்திரி-நாககேஸரம் இவற்றையும் பொடித் துச் சேர்த்து, அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கலந்தெடுக்கவும். அவ ரவருடைய தேஹபலத்திற்குட் அக்னி பலத்திற்கும் ஏற்ற அள வுப்படி இதை உட்கொள்ளலாம். அம்ருதப்ராசக்ருதம் என்னும் இந்த க்ருதத்தை நாகங்கள் ஸுதையைப் போலவும், தேவர்கள் அமுதத்தைப் போலவும் மனிதர் உட்கொள்ளலாம். இதை யுட் கொள்பவன் பாலைபு மாம்ஸாஸத்தையும் விசேஷமாகப் பருகி வரவேண்டும். இரேதஸ் கூழ்ணித்திருப்பவன், கூதசாஸத்தினால் கூழ்ணித்தவன், பலஹீனமானவன், வேறு வியாதிகளால் இளைத் திருப்பவன், சிற்றின்பத்தில் அதிகமாகப் பிரவருத்தியுள்ளவன், இயல்பாகவே இளைத்திருப்பவன், மழுச்சுக் கொண்ட தேஹ நிற மும் கண்டத்தொனியுமுள்ளவன் என்னும் இவர்களை யெல்லாம் இந்த க்ருதம் ப்ருஹ்மணம் செய்யும்; காஸம், விக்ஸல், ஜ்வரம், ச்வாஸம், அழற்சி, நாவறட்சி, இரத்த-பித்தம், வார்தி, மூர்ச்சை; இருதய வியாதி, யோனிரோகங்கள், மூத்திர ரோகங்கள் இவற் றையும் தீர்த்து, ஸந்தாநங்களைபு மளிக்கும். 93 100.

ச்வதம்ஷ்ட்ராதி ருதம்: நெரிஞ்சில், வெட்டிவேர், மஞ் ஜிஷ்டி, சிற்றமுட்டி, குமிழன், சுக்குநாறிப்புல், தர்ப்பையின் வேர், சிற்றமல்லி, பலாசம்பட்டை, ருஷபகம், தேர்மல்லி இவற்றை வகைக்கு ஒருபலம் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சவும்; கஷாயத்தில் நாலிலொரு பங்கு பால் சேர்க்கவும்; பிறகு பூனைக் காலிவிதை, ஜீவந்தி, மேதா, ருஷபகம், ஜீவகம், தண்ணீர்விட் டா கிழங்கு, ருத்தி, திரா கூ, சர்க்கரை, சிராவணி, தாமரைக் கிழங்கு இவற்றைக் லக்மாகச் சேர்க்கவும்; இக் கஷாயத்தில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய்யைப் பக்குவம் செய்யவேண்டும். இந்த க்ரு தம் வாதரோகங்கள், பித்தரோகங்கள், இருதயத்தைப்பற்றிய ரோக ள், வயிற்று நோய், மூத்ரக்ருச்சிரம், பிரமேஹம், அர்சஸ், காஸம், சோஷ், கூயம் இவைகளை நீக்கி, யுத்தாதிகள் செய்தும், ஸ்திரீப்பிரஸங்கம் செய்தும், மதுபானம் பண்ணியும், கமை தூக்கியும், வழி நடந்தும் களைத்திருப்பவர்களுக்குத் தேஹபலத் தையும் தசைநார் பலத்தையும் விருத்தி செய்யும். 101 104.

மதுக தி க்ருதம்: அதிமதுரம் எட்டு பலமும், திராகை ஒரு பிரஸ்த்தமும், திப்பிலி எட்டு பலமும் இடித்துச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஷாயத்தில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் பக்குவம் செய்ய வும்; அது ஆறிய பிறகு தேனும் சர்க்கரையும் பிரத்தியேகம்

ரட்டு பலமும், அவற்றிற்குச் சமபாகமாய் நெற்பொரிமாவையும்
சேர்த்து ஒன்றாகக் லந்து விடவும். இது உரகூதத்தினு
க்ஷீணமாயிருப்பவனுக்கும், இரத்த குல்மரோகிக்கும் அனுகூல
மான ஒளஷதம். 105, 106.

ஆயுஷ்ய க்ருதம்: நெல்லிக்கனி, நிலப்பன் கிழ்கு,
ரும்பு, ஜீவரீய கணத்திற் கூறியுள்ள ஒஷதி ள் இவற்றிலிருந்து
தனித்தனியே ஒவ்வொரு பிரஸ்த்தம் ஸ்வாஸம் கிரஹிக்கவும்;
இதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் சேர்த்து, பசுவின் பாலு் ள்
ளாட்டுப்பாலு் ஒவ்வொரு பிரஸ்த்தம் ஊற்றி, அனைத்தையும்
காய்ச்சியெடுத்து வடிக்கட்டி, தேனும் சர்க்கரையும் இரட்டு
பிரஸ்த்தமளவில் கூட்டி கலக்வு. இந்த க்ருதம் இராஜ
யக்ஷமா, அபஸ்மாரம், இரத்த-பித்தம், ஈஸம், மேஹரோம்,
தேஹக்ஷீணம் இவற்றைப் போக்கும்; ஆயுஷ்யம் என்கிற குண
இதற்கிருப்பதால் வயதை நீடிச் செய்யும்; தசை றுக்கும்
சுரத்திற்கும் பல முண்டுபண்ணும். 107, 108½.

க்ருதத்தை நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு உட்டு ள் வதும்
அதன் உபயோகமும்: (1) பித்தம் அதிகரித்திருந்ையில்
தத்தை நாக்கினால் நக்கியுண்ணவும். (2) ரத் அதிகரித்திரு
தால் க்ருதத்தைப் பானம் செய்யவேண்டும். க்ருதத் த
னால் அது பித்தத்தைத் தணிக்கு்; இவ்வித உபயே கி
யில் க்ருத அளவில் சொற்பமா டே உட்கொள்ளப்படுவ
தா் ஜாடராக்கியை அழிக் மாட்டாது. (3) க்ருதத்தைக் குடித்
தால், அளவில் அதிகமான அ்த க்ருதம் வாயுவைத் தாக்கி அதை
ஒடு கச்செய்து ஜாடராக்கியையும் த கத்து ம் தப்பித்தி
விடும். (4) வாடியும், க்ஷீணித்தும், இயற்ற யில் மெலிந்தும்
போன தேஹமுடையவர்கள் முற்கூறிய க்ருதங்களையே மூங்கி
லுப்பு, திப்பிலி, நெற்பொரிமா இவற்றோடு பருகுவரவே டும்.
்ருதத்தையும், சர்க்கரையையும், தேனையும் லந்து கெ டுத்து,
அதுபானமாய் பாலையும் கொடுக்கவே டும். இவற்றால் இரேதஸ்
ஸையும், வீரத்தன்மையையும், சரீரவலிமையையு், புஷ்டி யையும்
கெ கு சீக்ரத்திற் பெறலாம். 109 1 2.

கூஷ்டமாண்ட ரஸாயனம்: சாம்பற் பூசணிக்காயின் மேல்
தோலையும் உள்ளே வித்துகளையும் அப்புறப்படுத்தி வே வைத்
தெடுக்க டும்; அதிலுள்ள ஜலபா த்தை வில்கி, மற்றச் சதை
யைமட்டும் தூறுபல மெடுத்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய்யில் தேன்
நிறமாகப் ப்ருவராகும் வரையில் வெதுப்பவேண்டும். கற்க டு
தூறு பலம், திப்பிலி சுக்கு-ஜீரகம் இ வ வ்கைக்கு இர டு
பலம், த்ரிஜாதகம்-ொ ர்த்தமல்லி விதை-மிளகு இ தனித்தனி
அரைப்பலம், இவற்றைப் பொடித்துச் சேர்த்து லேஹ்ய பா

பாகச் செய்து தீரைப்பட்டு இறக்கிவிடும்; இது ஆறியவுடனே தேன் எட்டு பலம் சேர்த்து, அணைக்கதையும் துடுப்பால் நன்றாக கிளறியெடுத்து பத்திரப்படுத்தவும். இதை உபயோகிக்கால் காஸம், விக்கல், ஜ்வரம், ச்வாஸம், இரத்த-பித்தம், க்ஷத்தக்ஷீனம் இவை தீரும்; மார்பினுள் இரத்தக் கசிவு முதலியதை நிறுத்தி, மார்புக்கு வலிவையும், புத்தி விசேஷத்தையும், ஞாபகசக்தியையும், தேஹபலத்தையும், இருகயத்திற்கு வன்மையையும் தாக்கடிய இந்த கூஷ்மண்ட ரஸினம் அச்வினீ தேவதைகளால் மொழியப்பட்டதாகும். 113 1 6½.

பல கல்பம் முதலியன : பேப்பரீர்க்கன் வேரை அரைக்கால் பலம் வீதம் பாலில் கலந்து உட்கொள்ள ஆரம்பித்து, அரைக்காலரைக்கால் பலமாகப் பிரமாணத்தை விருத்தி செய்து, ஒரு மாஸத்தில் அந்த அளவை ஒரு பலமாகச் செய்துவிட வேண்டும். இதை புபயோகித்து வருகையில் அன்னம் புஜிக்காமல், பாலையே பருகிவரவேண்டும். இந்த முறையானது தேஹ புஷ்டியையும், ஆயுளையும், சரீரவன்மையையும், நிறத்தையும் விருத்தி செய்வதில் சிறந்ததாகும். மண்டூகபர்ணீ ல்பமும், யஷ்டிகல்பமும்,² சுண்டிகல்பமும் இவ்விதமே பக்குவம்செய்ய இக்குணங்களை யுண்பெண்ணும். 117, 118½.

கபலாக்ருதம் : ஒரு துலாப்பிரமாணம் பேப்பரீர்க்கன் வேரை ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, அதில் ஒரு பங்காகச் சுண்டும்படி காய்ச்சி யெடுத்து, அக்கஷாயத்திற்குச் சம அளவு நெய் சேர்த்து, அதில் பாலையு ணுற்றிக் காய்ச்சவும்; பேராழுட்டி, சிற்றழுட்டி, அதிமதுரம், வெள்ளைச் சாறடை, வறந்தாமரை, பெருகுமிழன், ப்ரியாளம், பூனைக்காலிவிதை, அழுக்கிராங்கிழ்கு, அகிற்பட்டை, அபீரு, மேதா, மஹாமேதா, த்ரிகட்டகம், காகோலீ, க்ஷீரகாகோலீ, க்ஷீரசுல்லா, ஜீரகம், கருஞ்ஜீரகம் இவற்றை வகைக்கு அரைப்பல் வீதம் கிரஹித்துச் சூர்ணித்து கல்கமாகச் சேர்த்து, க்ருதத் தப் பக்குவம் செய்யவும்; கபலாக்ருதம் எனப்படும் இது இரத்த-பித்தம், டாக்ஷதம், க்ஷயம், நாறட்சி, தலைச் சுற்றல், அழற்சி, நரைதிரை இவைகளைத் தீர்க்கும்; சரீரவன்மையையும் புஷ்டியுய்தருவதில் சிலாப்யமானது; வர்ணயம்; ஆயுஷ்யம், ஓஜஸ்யம் என்கிற குணங்களும் இதற்குண்டு; இதை ஆறு மாஸங்கள் தொடர்ந்துபயோகிக்கக் கிழவனும் குரணைப்போலாவான். ஜாடராக்கி நல்ல நிலைமையி லிருந்தால் அப்பொழுது இச்சிகித்ஸை ஹிதானது. ஜாடராக்கி மந்தராயிருக்கும்பின்

1. பேர்ணீ ல்லா ரெய்து த்ய சப்தவ்னிது.

2. யஷ்டி அதிமதுரம் முதலிய த்ரோசெய்யு ஓளஷத்.

3. சுண்டிக் சுக்கு முதலிய த்ரோசெய்யப்படு ஓஷத்.

திப பாசந சிகித்யைஸ் னைச் செய்யவேண்டும். கூதநாஸம் என்கிற இரத்த-காஸமுள்ளவருக்கு யக்ஷம் சிகித்யைஸிற் கூறப்பட்டு முறைகளைப், பிரயோகிக்கவேண்டும். மலம் திரவமாகப்போய் விரைச மாகையில் கிராஹி யென்கிற மலத்தைக் கட்டுச் சிகித்யைபைச் செய்வது பிரசஸ்தாகும். 19. 1 41.

அஸ்தி ஹதகீ லேஹம் : தசமூலம், காஞ்சொறி, சங்குப்பி, கிச்சிலிக்குழங்கு, சிற்றமுட்டி, யானைத்திப்பிலி, ரயுருவி, டேடி, சித்திரமூலம், டோபாக்கி, சாணைக்கிழங்கு இவற்றை வளைக்கு இரட்டுபல் வீதம் கிராஹிக்கவும்; ஓர் ஆடா யவதானியத்தையும் நூறு டோபாக்கி சேர்த்து, அது ஆடக ஜலத்தில் ஷயாகக்காய்ச்சவும்; அதில் சேர்த்துள்ள யவதானியச் சையலாகு வரையில் ஷாயத்தைக் காய்ச்சி, அப்பால் வடிக்கட்டேடும்; அதில் சேர்த்திருட்டு ராய் லேயெடுத்து டிட்டிய கஷாயத்தில் போட்டு, ஒரு லப் பிரமாணம் வெல்லத் தயும் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்; திப்பிலிப்பொடி அரைச் சேர், நெய் அரைச் சேர், நல்லெண்ணெய் அரைச்சேர் இவற்றையும் கூட்டி லேஹயத் தப் பக்குவம் செய்யவும்; இது பக்குவமாய்குடி ஆறிய பிறகு, தேன் அரைச் சேர் ஊற்றி குழப்பவேண்டும். இந்த இரஸாயனத்திலிருந்து இரட்டு டோபாய் சிறிது லேஹயத் தயும் எடுத்துத் தினந்தோறு உட்கொள்ளவும். இது நரை திரமுதலிய கிழத்தன்னை ரகுறினைப் போக்கும்; டேஹநிறத் தயும், ஆயுளை யு, சரீர டையையும் விருத்தி செய்யும்; ஐந்து நிகமானாஸங்கள், கூதயம், ச்வாஸம், வில், விஷமஜ்வரம், மேஹரோம், குல்ம், கிரஹணீரோகம், அர்சஸ், இருதயத் தப் பற்றிய வியாதிகள், அரோசக, பிரி இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். அஸ்தியரால் மொழிந்தருளப்பட்ட இந்த இரஸாயனானது மிஷம் சிலாபயமான ஒளஷதம். 15 130½.

வஸிஷ்ட ரஸம் : தசமூலம், சிற்றமுட்டி, பெருங்குருப்பை, ஞ்சன், பரமஞ்சன், திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி, வட்டத்திருப்பி, அமுக்கிழங்கு, ரயுருவி, காஞ்சொறி, அதிவிடயம், சித்திராடி, இளம்பிழை ரப்பட்ட, சிவதை, நேபாள, சித்திரமூலம், சித்திரமூலத்தின் இலை, கூராரோலி, டோபாக்கி, ஜடாராவி, டேக்கையின் புஷ்ப, வேங்கையின் பிசி, டேமல்லி, ஹாச்சாணீ, சேரா டோட்டை, முருப்பட்ட, தண்ணீர்விட்டா கிழங்கு, புக்கை, பெருவாண, ஆட்லெட்டாடி, ருதோன்றி, முருப்பட்ட, டேப்பம்பட்டை, நீர்முள்ளி இவை வகு ஒரு பல்டையு, டோய் ஆயிரத்து நூறு, வாற்கோதுணை இரண்டு ஆடமும் எட்டு மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து ராய்சி, ரத்ரோதுமை நன்கு

சமையலானதும் தீயைவிட்டு இறக்கி வடிக்கட்டும்; பிறகு வடிக்கட்டிய திப்பிலிருந்து சடுக்காய்களை மட்டுப் பொறுக்கியெடுத்து, அக் குக்காய்களையும் தூறு பலம் பழகிய வெல்லத்தைதும் அக் கஷாயத்தில் சேர்க்கவும்; அவற்றோடு நல்லெண்ணெய், நெய், நெல்லிக்கனியிற் சாறு இவை தனித் தனியே ஒவ்வொரு பிரஸ்த்தப் பிரமாணம் கூட்டி, மறுபடியும் அக் ஷாயத்தைத் தீயிலேற்றி, மந்தாக்னியிட்டுக் காய்ச்சி, காண்டியில் பாகுபதத்தில் பற்றிக்கொள்ளும் தருணத்தில் தீயிலிருந்து இறக்கி, சூடும் ஆறிய பின்பு, அரைச் சேர் திப்பிலிப்பொடியும், மும் மூன்று பலம் த்ரிஷாதசப்பொடியும், ந லுச் சர் தேனும் கலந்து, பழகிய மட்பாத்திரத்தில் அனைத்தையும் சேர்த்து, தானியக் களஞ்சியத்தினுள் ஒரு பாஸம் அடக்கம் செய்து வைத்து, அகஸ்திய ஹரீதகியைப் போலவே அவ்வித ரீ ளிலெல்லாம் உபயோகிக்கலாம்; வஸிஷ்டரால் மொழியப்பட்ட இந்த இரஸாயனம் அகஸ்தியரஸாயனத்தினும் குணத்தில் மேலானது. ஆரோக்கிய நிலைமையிலு், எல்லா ருதுக்களிலும் நன்மை தரக் கூடியது. 31 139.

தைத்வ தி கு்ணம்: இந்துப்பு ஒரு பலம், சுக்கு ஒரு பலம், ஸௌவர்ச்சல லவணம் இரண்டு பலம், உலர்ந்த புளியங்காய், உலர்ந்த தாளப் பழ், மிளகரணையிலே இவை வகைக்கு நாலு பலம், மிளகு ஒரு பலம், ஓமம் ஒரு பலம், கொத்தமல்லி விதை இரண்டு பலம்; இவை யனைத்தையும் சூர் ம் செய்து, பன்னிரண்டு பலச் சர்க்கரையும் கூட்டிக்கொள்ளவும். உணவு ரணு யிலும், பானவகைகளைப் பருகும்போதும் இச் சூர் ததை அவாவருக் ெற்ற அளவில் ெடுக் லாம். இது ருட்சியம், தீபன, பலய் என்கிற குண னை யுடையது; பார்ச்வசூலை, ச்வாஸம், காஸம் இவைகளையும் பரிஹரிக்கும். 140 4.

த்ய திக ட்வம்: கொத்தமல்லி வி த அரைக்கால் பலம் ஓமம் கால் பலம், ஜீரகம் கால் பலம், மாதளம்பழம் அரைப்பலம், புளியங்காய் அ ரப்பலம், ஸௌ ரர்ச்சல லவணம் ஒரு பலம், சுக்கு கால் பலம், விளாம்பழத்தின் உலர்ந்த உட்சதை ஐந்து பலம் இவையனைத்தையு் சூர்ணம் செய்து, பதினாறு பலம் சர்க்கரையைக் கலந்து விடவு். ண்டவம் என்கிற இந்த முறை¹ ஸைந்தவ தி சூர்ணத்தைப் போலவே அன்ன பாணதிகளுடன் கலந்து உட்கொள்ளத் தகுந்தது 143, 144.

உரக்ஷரம் 'கி தும் தலைவலிமுதலியதற்குச் சிகித ஸ: இனி இராஜ்யசூத்மகி 'தஸையிற் கூறப்படும் உபசார முறை றும் உரக்ஷத ரோகத்தில் அந்தந்த நிலை று ெற்றவாறு அனு கூலமானவையாகு். உரக்ஷதம் நிவ்ருத்தியானதும், கபம் விருத்

தியா நிருந்தா', எவனுக்கு மாற்பும் சிரஸ்ஸும் பிளக் ப்படு து போ' வேதனை யுண்டாகின்றதோ அந்த காஸரோகி அடியிற் கூறப்பட்டுத் தூமபானங்களை உபயோகிக் லாம்.—145, 146.

கபத்திற்குப் பரிஹாரமான தூமபானங்கள் : (1) மேதா, மஹாமேதா, சிற்றமுட்டி, பேராமுட்டி, அதிமதரம் இவற்றை கல்சமாக அரைத்து, ஒரு வெண்பட்டுத் துட்டில் ஒரு சீராகப் பூசி வர்த்திசெய்து, அதைக்கொண்டு தூமபானம் செய்யவும்; ஜீநீயகணச் சரக்குகளால் பக்குவம் செய்த ச்ருதத்தை இதற்கு அனுபானமாய் உபயோகிக்கலாம். (2) மனச்சிலை பலா சம்பட்டை, ரட்டு ஜீரகம், மூங்கிலுப்பு, சுச்சு இவற்றையும் மூ'போலவே ர்த்தி செய்து தூமபா ம்பண்ணலாம்; இதற்கு சர்க்கர, வெல்லம் இவற்றை ரைத்த ஜலத்தையாவது, கருப் பஞ்சாற்றையாவது அனுபானமாகக் கொள்ளலாம். (3) அப் பொழுதே செய்து து ஈரமாயுள்ள ஆல் மொட்டுக்களையும் அவற்றிற்குச் சம நிறை னச்சிலையையும் அரைத்து, நெய் கலந்து தூமபானம் செய்யவும்; தித்திரி யென்னும் பக்ஷியின் இறைச்சி ய அச்சமயம் கூடவே புஜிக்கவே டும். 147 149.

க ஸ திகள ல் க்ஷீணித்தவ் முதலியவர்களுக்குச் சே த 'ருத்' ள் : (1) க்ஷயத்தினால் உண்டாகிற காஸத்தில் முற் கூறிய ப்ருஹ்மண சிகிதையைச் செய்யவேண்டும்; ஜாடராக் னியையும் விருத்தி செய்யவேண்டும்; தோஷம் மிசவும் அதி ரித்த னுக்கு மிருதுவான விசேசன ஒளஷதத்தை ஸ்நேஹம் லந்து கொடு வே டு. (2) பெருவாகையின் பட்டை, சிவதை தேர், இ'விரண்டில் ஏதேனும் ஒன்றைப் பொடித்து, திராசைக்ஷயின் ஸ்வரஸத்தையும், நிலப்பன் கிழங்கின் ஸ்வரஸத் தையு' உதியம்பட்டையின் ஷாயத்தில் சேர்த்து, அக்கஷாயத் தில் பக்குவான ருதத்தைக் க்ஷத்காஸம் முதலியதால் இளைத் துப்போன தே, முள்ள ன் சோத த்தின் பொருட்டு முறைப் படி உட்கொள்ளலாம். (3) க்ஷயகாஸ முள்ளவன் பித்த-கபங் களும் தாது' ளும் க்ஷீணித்திருக்கையில் கடுக்காய்ப்பூ, பால், சிற்றமுட்டி, பேராமுட்டி இவற்றால் பக்குவம் செய்த ச்ருதத் தப் பருகலா. (4) முத்திரம் நிறத்தில் மாறுபட்டு மிக்க கஷ்டத்துடன் லிவருமாயின் அ'த நிலைமையில் வித ரியின் இன் ளாலாவது,¹ கடம்பின் இன் களாலாவது, ப'கனி ளால து பக்குவம் செய்யப்பட்ட ருதத்தையும் பாலையும் உட்கொள்ளலா. (5) ஆ'குறி வீங்கிப்போய் வேதனை யு' ளத யிருக்கையிலு', அவ்விதமே ஆஸநத்வாரமும் ப்ருஷ்ட பா மும் துடையிடுக்கு னு' டீ'கி வரு துகையிலும், நெய்

. விதாரிய' இன் ள் விதாரீ, க்ஷீரவிதாரீ முதலியவை .

. டு'பி' ள் டு'பு, நீர்க்கட பு முதலிய .

ரின்மேல் படிந்துள்ள ஆடையினாலாவது, இலகுவான மிச்சக ஸ்நேஹத்தினாலாவது¹ அதுவாஸநம் செய்யலாம். (6) பிறகு ஜாங்கல மாம்ஸ² களைப் பத்தியமாகப் புலிக்க வேண்டும். அப் பால் வர்த்தகம் முதலிய பக்திகளுடைய மாம்ஸங்களும், பிலேசய ஜந்துக்களின் மாம்ஸங்களும், அங்ஙனமே மாம்ஸபக்திணிக ளான ப்ரஸஹ வகுப்பைச் சேர்ந்த மிருகங்களின் இறைச்சிகளும் கிரமமாய் உணவாக உபயோகிக்கத் தகுந்தவை. உஷ்ணத்தன் மையும், பிரமாதி யென்கிற குணமும்³ அவற்றிற்கு இருப்பதால் அவை ஸ்ரோதோமாரக்கங்களிலிருந்து கபத்தை நெகிழ்ச்செய்து வெளிப்படுத்துகின்றன; ஸ்ரோதஸஸ்கள் கபம் கழிந்து, சுத்த மாய் விட்டால், அவற்றின் மூலமாய் இரஸதாது உடலெ⁴கும் தாராளமாயோடி புஷ்டியை யுண்டுபண்ணும். 150—156½.

சலிக தி க்ருதம்:—சவ்வியம், த்ரிபலை, கண்டுபாரங்கி, தச மூலங்கள், சித்திரமூலம், கொள், மோடி, வட்டத்திருப்பி, இலந் தங் டாட்டை, வாற்கோதுமை இவற்றைச் சமபாகம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சவும். இக் கஷாயத்தில் க்ருதம் பக்கு ம் செய்யவேண்டும். பிறகு சுக்கு, காஞ்சொறி விதை, திப்பிலி, கச்சிலிக்கிழங்கு, தாமரைக்கிழங்கு, கடுக்காய்ப்பூ இவற்றைச் சம யெடையாகக் கல்கமாய்ச் சேர்த்து, க்ருதம் பக்குவமானதும், யக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், பஞ்சலவணம் இவற்றைப் பொடித்துச் சேர்க்கவும். க்ஷயகாஸத்தினால் வருந்துபவன் இதை தேஹ நிலைமை முதலியதை யுணர்ந்து ஏற்ற அளவில் உட்கொண்டு வரலாம். 157 159½.

க ஸம்த தி க்ருதம் : தகரவிதை, கடுக்காய், கோரைக் கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, சிறு தேக்கு, சுக்கு, திப்பிலி, கடு ரோகிணி, பெருங்குமிழன் இவற்றின் ஸ்வாஸம் தனித்தனியே கால்பலம், பால் ஒரு ஆடகம், திராக்ஷயின் சாறு ஒரு ஆடகம்; இவற்றில் ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருதத்தைப் பக்குவ செய்யவும். இது க்ஷயம், ஜ்வரம், ப்ளீஹரோகம், ஸர்வகா ஸங் ள் இவற்றை யெல்லாம் பரிஹரிக்கக்கூடிய சிறந்த க்ருத ராகு. 160, 161½.

வ க்ருதம் : ஆடாதோடை, கண்டங்கத்திரி, சிந்திற் கொடி இவற்றின் இலைகளையும், வேர்களையும், கணிகளையும், மொட்டு னையும் இடித்து இரஸம் பிழிந்தும், அவற் றயே கல்க மாகச் செய்தும், க்ருதம் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க காலம், ஜ்வரம், அரோச ம் இவை யீரும். 162½.

1. மிச்ச ஸ்நேஹ⁵ க்ருதம், தல், ஸ முதலிய ற் ற ஒன்று கூட்டி யுபயோகித்தல்.

2. பிரமாதி தன் வீர்யத்தால் நாடி எரிவிருந்து தோஷ⁶களை அப் புறப்படுத்து குணம்.

த டிமக்ருதம், பிப்பல் தி்ருதம்:—(1) ஒருபஞ்ரு நெய் ய இரபெஞ்ரு மாதளம்பழச் சாற்றில் சேர்த்து, த்ரிகடு வாயும் பொடித்துக் கல்கமாகக் கூட்டி பக்குவம் செய்து, அந்தச்ரு தத்தை உணவுண்ட பின்பு யவக்ஷாரமும் சிறிதளவு சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (2) திப்பிலி, வெல்லம் இவற்றின் கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த்ரு தத்தையாவது செம்மறியாட்டுப் பாலுடன் கலந்து பருகலாம். 63, 64.

சவ்ய தி்ருதம் முதலியவை ளுக்குக் காஸத்தில் பெது வான உபயோகம்: கூடபாஸமுள்ளவர்களுக்கு ஜாடரானியை விருத்தி செய்யுப் பொருட்டு முற்கூறிய க்ருதங்கள் உபயோகமானவை; உள்ளே பதோஷம் நிரம்பிப் தொண்டை, மர்ப்பு இந்த ஸ்ரோதஸ்ஸுகளைச் சுத்தம் செய்வதற்கும் இத்த்ருதம் ஏற்றவையாகும். 165.

ஹரீதகீ லேஹ்யம்: ஒரு பிரஸ்த்தம் வாத்ஸோதுமைக் கஷாயத்தில் இருபது கடுக்காய்ளைச் சமைக்கவும்; அக்கடுக்காய்ளை ன்கு சமையலான பிறகு எடுத்து விசைநீக்கி அவற்றை ன்ருதக் கட்டையவும்; பிறகு ஆறு பலம் பழகிய வெல்லத்தை யும், இரண்டு பலம் திப்பிலிப் பொடியையும், கால் பலம் சுத்த மனச்சிலையையும், அரைக் கால் பலம் இரஸாஞ்ஜநத்தையும் அத்துடன் சேர்த்து, மிச்சமுள்ள அக்ஷாயத்திலேயே கலந்து, மீட்டு லேஹ்ய பாத்தில் பக்குவம் செய்தெடுக்கவும். இந்த லேஹ்யம் சவஸாஸகளைப் போக்கும். 166, 67.

கஸங்ளில் உபயோகமான சில சிறிய முறைகள்: (1) முள்ளப்ன்றியின் முள்ளலகுளை யெடுத்து, சாம்பலாகச் செய்து, அதை நெய், தேன், சர்க்கர இவற்றுடன் கலந்து உட்கொள்ள சவஸாஸகள் தீரு. (2) மயிலிப் பாத்தங்களை யாவது அவிதமே எரித்துத் தேன், நெய் இவற்றுடன் கலந்து உபயோகிக்கலாம். (3) ஆமணக்கலைளை யெரித்து கூடாரமெடுத்து அதையாகிலும் த்ரிடுசூர்ண, எண்ணெய், வெல்லம் இவற்றோடு கலந்து உபயோகிக்கலாம். (4) துளஸி யிலைகளையும் ஆமணக்கலைளை யுமாவது எரித்து கூடாரமெடுத்து அங்ஙனமே த்ரிகடு முதலியவற்றோடு கலந்து லேஹ்யம்போல உட்கொள்ளலாம். (5) த்ரிடுசூர்ணத்தை யாவது பழகிய வெல்லத்துடனும் நெய்யேடும் கலந்து உபயோகிக்கலாம். (6) தாமரக்கிழங்கு, த்ரிபலை, த்ரிடு, வாய்விடங், தேநாரு, சிற்றமுட்டி, சிற்றரத்த இவற்றைச் சமபாடுடுத்து சூர்ணம் செய்யவும்; இச்சூர்ணமனைத்துக்கும் ஸமயெடையாகச் சர்க்கரையும் சேர்த்து புஜித்தம்; அல்லது அச்சூர்ணத்தைத் தேன், நெய் இவற்றோடு கலந்து லேஹ்யம் போலவாவது உட்கொள்ளலாம். இது பாஸத்தைப் போக்குவதற் சிறந்ததாகும். (7) மிளகுப் பொடியை

அவ்விதமே ஸமயெடை சர்க்கரையோடாவது, தேன் - நெய் இவற்றோடாவது கூட்டி யுபயோகிக்கலாம் (8) கடுக்காய், சுக்கு, கோரை 'கிழ்' கு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து வெல்லம் கலந்து குளிகைகளாகச் செய்து வாயில் அடக்கிவைத்திருக்கலாம். (9) தான்றிக்காயையாவது வாயில் அடக்கிக் சடித்து இரண்டும் விழுந் லாம்; கடுக்காய் முடிவியபாலான இந்த குளிரையும் தான்றிக் காய் எல்லாவிதச் சுவாஸ- ராஸங்களிலும் வாயில் அடக்கிக் கொள்ளச் சிறந்தவைபாம். 168 172½.

கூடிய கா திகளில் சில யூஷங் ள் :—(1) உத்யமரத்தின் இலைகளை கல்கமாய் அரைத்து, நெய்யிற் பெரித்து, சர்க்கரை யும் கலந்து உபயோகிக் வார்தி, நாவறட்சி, காஸம், ஆமாதி ஸாரம் இவை நீங்கும்; அந்த இலையின் கல்கத்தைச் சேர்த்து பேயாவாகிலும் உத்காரி யாகிலும்¹ பக்கு ம் செய்து உப யோகிக்க இப் பிணிகள் தீரும். (2) கட்டங்கத்திரி வேரின் கஷாயத்தில் பயற்றங்கஞ்சியைப் பஞுவ² செய்து, அதை ந்ருகத் தாளித்து, நன்கு பழுத்த நெல்லிக்கனிகளை இடித்துச் சேர்த்து, வேறு அம்ல ஸ்துக்ஷாய³ ல்லந்து உட்கொள்ள ஸகல காஸங்களும் தீருந்ன்று வத்தியர்சன் நிர்ணயித்திரு⁴ கி⁵ற்றனர். (3) ரதஹரான ஒளஷதச் சா⁶ கு ளாலான கஷா யத்தில் பாலைபும், யூஷ⁷ க்ஷாய⁸ வி⁹க்ர¹⁰ ள், ப்ரதுத¹¹ கள், பிலேசயங்கள் இத்த ஜந்து¹² ளின் மாம்ஸரஸங்¹³ கயும் பஞுவ¹⁴ செய்து கூடியகாஸரே கி¹⁵க்குக் கெடுக்கலாம். 173 175½.

கூடியகாஸத்திற்கு ன துமப ன ப்ருஹ்மணதி : கூடிய காஸத்தில் எந்த தூடபான முறைகள் அனுபரணங் ளோடு நிரூபிக்கப்பட் டிருக்கின்றனவோ, அவற்றையெல்லாம் கூடிய காஸத்திலும் உபயோகி¹ லாம். மேலு² இனி இராலுயகூடம சிகித்ஸையில் எந்த ப்ருஹ்மண சிகித்ஸையும், அக்னிதீபன சிகித் ஸையு³, ஸ்ரோதஸ்ஸுகளைச் சோதந்⁴ செய்யும் சிகித் ஸையும் கூறப்பட்ட போகி⁵ற்றனோ அ⁶ வ யா⁷ டு கூடியகாஸத்தில் பலயமா⁸ உபயோகிக்கச் சிறந்தவையாகும். 76, 77½.

கூடியகாஸத்தில் ஸ்நிபாத சிகித்ஸை : கூடியகாஸம் ஸந்தி பாதத்தினால் உ¹டாகி²றது; ஆ³வே அது⁴ றொடிய வி⁵யாதி⁶; ஆனதுபற்றி ஸந்திபாத ஜ்வரத்திற்கு அனுகூல றான சிகித்ஸை இத்ற்கும் ஹித றானதாக்கயால், தோஷ⁷ ளுடைய பலாபல⁸ ளு⁹ தே¹⁰ற்றவாறு அச் சிகித் ஸகளைச் செய்யவேண்டும். 17.

நான்காம் அத்தியாயம்.

ச்வாஸ-ஹித்மா சிகித்ஸை.

இனிச் ச்வாஸ-ஹித்மா சிகித்ஸைகளைக் கூறும் அத்தியாயம்
விரிசுப்படுகின்றது :

ச்வாஸ-ஹித்மர்களுக்கு ஒரேவிதமான சிகித்ஸை: ச்வாஸ
ரோகத்திற்கும் ஹித்மா என்கிற விக்கலுக்கும் -ற்பத்தி காரண
முதலியவை ஸடானமாயிருப்பதால், அவற்றிற்குச் சிகித்ஸையும்
அங்ஙனமே பொதுவாகக் கூறப்படுகிறது. 1.

ச்வாஸ-ஹித்மர்களுக்கு ஸ்வேதநம்: அவ் வியாதிகளால்
வருந்துபவரை முதலில் ஸ்நிகித்தமான ஸ்வேத சிகித்ஸை ளால்
உபசரிக்கவேண்டும்; ஸ்வேதம் செய்யும்போது உப்பும் தைலமும்
கலந்து அப்பிணியாளியின் தேஹத்தில் பூசவேண்டும். இம்
முறைகளால், ரோகியின் மார்பினுள் சுபம் ஏற்கெனவே பல ரக
ஹரியிருந்தாலும், அது கரைந்து மெதுவாகக் கோஷ்டத்தினுள்
சேர்ந்துவிடு மாகையால், பிறகு அதை வெளிப்படுத்துவது
எளிது; மேலு் ஸ்ரோதோ மார்க்கங் ளும்¹ மிருதுவாகப்போய்,
வாதமும் சரியானபடி வெளிப்படும். 2, 3.

ச்வாஸ-ஹித்மாக்களில் வமநம்: ஸ்வேதசிகித்ஸை செய்து
கொண்ட அப்பிணியாளிக்கு ஸ்நிகித்தமான அன்னத்தை
ஆதாரமாக வைத்து உணவாகக் கொடுக்க வேண்டும்; அல்
லது தயிரைப் பிழிந்து அதிலிருந்துவரும் நீரையாது மெது
வாக ரத்தியாவதற்கு உட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம். ரஸத்தி
னாலும், வார்த்தியினாலும், இருதயப் படபடப்பினாலும், தொ
டக்கமலாலும் வருந்துபவனுக்கு திப்பிலி, இந்தப்பு, தேன்
இற்றுடன் கூடியது ரத்தத்தை விருத்தி செய்யாததுமா
வம சிகித்ஸையை விசேஷமாகப் பிரயோகிக்கவேண்டும். சரீ
ரத்தைத் தூஷிப்பிக்கும் பம் வார்தி முதலியவற்றி் மூலமாய்
வெளிப்படுத்தப்பட்டதும், ஸ்ரோதோ மார்க்கங் ள் சுத்தம்
செய்யப்பட்டு, ச்வாஸவாயுவும் ச்வாஸவயவங்களில் தடங்
வின்றி ஸஞ்சரிக்கக் கூடியதாய் விடுவதால் அப்பிணியானிச் ச்சம்
பெறுகின்றன, 4, 6.

ச்வாஸ-ஹித்மர்களில் விரேசம்: பொருல், உதாவரத்
தம், தமச் சாஸம் இற்றில் அடியிற் கூறப்படுமாறு அன்னத்தி
னைக் கொடுத்து மலம் மிருதுவாக வெளிப்படும்படி விரேசம்
செய்வி்லாம்; அதாவது கொம்பட்டி மாதனை, புளிவஞ்சி,
பெருநாயம், சிறுளர், பிடாலம் இவற்றைக் கூட்டி
அன்னத் தப் புஜி, அது லத்தைத் தாராளமாக வெளிப்

1. ஸ்ரோதோ மார்க்கங் ள் என்று இடேச் சாஸங் ளில்
அட்கிய சிறிய பெரிய குழர் முதலிய ள் ிப்படுகின்றன.

படுத்தும்; இந்துப்பையும் மாதளம்பழம் முதலிய கனிகளின் சாற்றையுட் கூட்டி பக்குவம் செய்து, இளஞ்சூடா யிருக்கையில் விசேசமாவதற் றவது உள்ளுக்குக் கொடுக்கலாம். 7, 7½.

சர்வஸ்வ - ஹித்ம க்களில் சோத சிகித்ஸையின் ஆவசிய கம் : இந்த சர்வஸ்வ-ஹித்மா ரோகங்கள் கபத்தினால் பிராண வாயுவின் மார்ச்சுகள் தடுக்கப்படவே அவ்வாயுவின் பிரசோபத் தினால் ஏற்பட்டவையாகு. ஆகையினால் பிராணவாயுவின் மார்ச்சுகளைச் சுத்தம் செய்வதன்பொருட்டு மேல்முகமாய் வமனமும், கீழ்முகமாய் விசேசநமும் செய்வது அனுகூலமாயிருக்கும். ஒடுகிற ஜலத்தை அணையிட்டுத் தடுத்தால் பிரவாஹரீர் மேலோங்கிப் பொங்குவதுபோல, கபாதிகளால் ஸ்ரோதஸஸுகள் அடைபட்டால் வாயு உள்ளே மிக்க அதிகரித்துவிடு மாகையால், இம் மார்ச்சுகளைச் சுத்தம் செய்வது அவசியமாம். 8, 9½.

சர்வஸ்வ - ஹித்ம க்களில் தூமபானம் : சோதநசிகித்ஸை செய்தபிறகும் சர்வஸ்வ ஹித்மாக்கள் நின்றுத்தி யாகாவிட்டால், உள்ளே மறைந்து தங்கியிருக்கிற கபதோஷத்தை தூமபானங் களைச் செய்து வெளிப்படுத்தவேண்டும். (1) மஞ்சளிலை, ஆமணக்குவேர், திராசை, மனச்சிலை, தேவதாரு, தாளாகம், ஜடாமம்ஸி இவற்றைக் கல்கமாக அரைத்து வர்த்தி செய்யவும்; அதை நெய்யில் தேய்த்து, தூமபானம் செய்யவும். (2) யவ தானியங்களையாவது வெய்கலந்து எரித்து தூமம் பிடிக்கலாம். (3) தேன்மெழுகு, மட்டிப்பால், ராகில் இவற்றையாவது தேனிற் கலந்து தூமம் பிரயோகிக்கலாம். (4) அல்லது சந்தனப் பொடியையாவது அரிநனமே நெய் கலந்து தூமம் பிடிக்கலாம். (5) பசுமாடுகளின் கொம்பையாவது, எலையிரகையாவது, ஸ்ராயு வென்னும் தசைநாரை யிறுகளையாவது எரித்து தூமபானம் செய்யலாம். (6) கரடி, உடும்பு, சிறிய மான், மூப்பு மான் இவற்றின் சரம்ம், கொப்பு, குளம்பு இவற்றையாவது எரித்து தூமபானம் செய்யலாம். (7) குங்கிலியத்தையாவது, (8) மனச்சிலையையாவது, (9) சாம்பிராணியையாவது, (10) யானைவண்டி-குங்கிலியம்-அயம்-தாமரைக்கிழங்கு இவ்வனைத்தையுமாவது நெய் கலந்து எரித்து தூமபானம் செய்யலாம். 10-14.

ஸ்வேதசிகித்ஸை செய் வேண்டிய நிலைமை : ஸ்தேத சிகித்ஸைக்கு அநர்ஹர்களா யிருப்பவருக்கும் அச்சிகித்ஸையைச் செய்துநீரவே டிய நிலைமை அவசியமாய் நேரிட்டிருந்தால், அவர்களுக்குச் சர்க்கரையும் பாலும் கலந்த ஸ்நேஹ ஸ்துக்களைத் தாங்கக்கூடிய சூட்டில் மார்பிலும் கழுத்திலுமின்றி ற்றப்பாக எரில் ஒரு நொடிப்பொழுது ஒற்றடம் கொடுக்கலாம்; அல்லது அவ்விதே ஸ்வேதவிதி அத்தியாயத்திற் கூறிய ஓள இதங்களாலும், உத்காரிகையினாலும் மார்பிலும் கழுத்திலும் மிருதுவாக

ஒற்றடம் கொடுக்கலாம். ச்வாஸ-ஹித்மாக்கள் ஆமதோ தத் துடன் கூடியவையா நிருந்தால் இலங்கந-பாசநாதிகளான ஆம தோஷ சிகிதையைச் செய்வேண்டும்.—15, 6.

ச்வாஸ-ஹித்ம க்களில் சம ம் செய்விக்கும் நிலைமை ள் :
வமந-விரோசநாதிகளை மிதமிஞ்சி யுபயோகித்ததால் நாதம் மிக
பும் அதிகரித்திருப்பதாகக் காணப்படுமானால் அதை வாதஹா
மா பும், ஸ்தித்தங்களுக்கவுமுள்ள இளஞ்சூடான மாம்ஸாஸம்
முதலியவற்றாலும், அப்யக் கங்களாலும் சமந் செய்யவேண்டும்.
—ள்ளடங்கிய கபத்தை கிண்டிக் கிளப்பிக் கொள்ளாதவனுக்கும்,
வேத சிகிதையைச் செய்துகொள்ளாதவனுக்கும், பல
வீனமா நிருப்பவனுக்கும் சோதந சிகிதையைச் செய்வதா
வாயு நானது தேஹத்தினுள் பிரகோபிக்க இடம் பெற்று, பிர
தான மர்மஸ்த்தலமாகிய இருதயத்தை மிக பும் சோஷணம்
செய்து சீக்கிரத்தில் உயிரை உறிஞ்சுவிடும். ஆகையினால் அத்
தையவர்களுக்குச் ச்வாஸ-ஹித்மாக்களைக் கஷாய் கள் லேஹ்யங்
கள் ஸ்நேஹங்கள் இம்முறைகளால் சமநம் செய்யவேண்டும்.
கூடகாஸத்தினால் க்ஷணித்தல், அதிஸாரம், இரத்தபித்தம்,
அழற்சி இவற்றாலான விக்கல்களுக்கும் ச்வாஸங்களுக்கும் உதார
மாகவும் ஸ்தித்தமாகவு் குளிர்ச்சியாகவுமுள்ள ஓளஷதங்களால்
சிகிதையைச் செய்யவேண்டும். 17 19½.

ச்வாஸ-ஹித்மாக்களில் யூஷம் முதலி உணவுகள் :

(1) கொள், தசமுலங்கள் இவற்றின் ச்வாதத்தில் ஜா கல மாம்ஸ
ரஸங் னையும், யூஷம் னையும் பக்குவம் செய்து ச்வாஸ-ஹித்
களில் உபயோகித் லாம். (2) முருங்கை, கத்திரி, தகரவிதை,
ஆடாதோடைவேர் இவற்றாலும், () வேம்பு, பன்றிமுகந்தான்
செடி, கண்டங்கத்திரி, கொம்மட்டி மாதூளை இவற்றி் தளிர்க
ளாலும், (4) சிறுவழுதுணை, காஞ்சொறி, கர்க் டாகச்சுருங்
பில்வப்பழத்தின் ட்சதை, த்ரிகண்டங்கள் இவற்றாலும்,
(5) சித்திரமூலம், ஓமம், கர்க் டாகச்சுருங்கி, அட்டுப்பு இவற்
றாலும் பக்குவம் செய்த பேயாவையாவது, (6) தசமுலங்களைச்
சேர்த்து பக்கு ம் செய்த பேயாவையாவது உட்கொள்ளச் செய்
தால், காஸ-ச்வாஸங்கள், விக்கல் இப்பிணிகள் தீரும், 20 22½.

தசமுலாதிகஷ யமும் போ லும் : தசமுலம், கிச்சிவி
கிழ்கு, சிற்றாத் தை, கண்டபாரங்கி, பில்வம், ருத்தி, ராமரை,
கர்க்காடகச்சுருங்கி, திப்பிலி, கீழாநெல்லி, சீந்திற்கொடி, சுக்கு
இவற்றால் பக்குவம் செய்த கஷாயத்தை முதலிற் பருசி, இக்

. ஆமதோஷ சிகிதையை அபதர்ப்ப . முதற்பா பார் க.

. த்ரி டக் ள் க ட் த்ரிரி, யூனக்காலி, டிரிஞ்சி.
இவ்வுக்கும் பொதுப் பெயர்.

ஷாயம் ஜீர்ணமான பிறகு இதே சாக்குகள் சேர்த்து பேயா வப் ப'கு ம்செய்து குடிக்கலாம். 23, 24.

சுவ ஸ-ஹித்மாச் ளில் வேறு சில ஁ணவுகள்: (1) சம்பா அரிசி, காரரிசி, றோதுமை, வாற்கோதுமை, பயறு, கெள் இவற்றாலா உணவைப் புஜித்து வருவதனால் காஸம், இருதயத் தப்பற்றிய நோய், பக்கச்சூலை, விக்கல், ச்வாஸம், இவை நீந் கும். (2) எருக்கஞ்செடிமுளைகளின் பாலில் பாவனை செய்த வாற்கோதுமையை மாவாகச் செய்து, தேன் கூட்டி, முற்கூறிய தசமுலாதி கஷாயத்தையும் சேர்த்துக் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (3) யவக்ஷாரம், சாயம், நெய், கிருஷ்ணலவணம், தாமரைக் கிழங்கு, ஁ச்சிலிக்கிழங்கு, த்ரிசுடு, கொடிமாதுளை, புளிவஞ்சி இவற்றையும் அன்னத்திற் கலந்து உபயோகிக்கலாம். 25- 27.

ராவறட்சியில் உபயோகிக்கத் தகுந்த பானங்கள்: (1) விக் கலும் ச்வாஸமு முள்ளவனுக்கு நாவறட்சி யுண்டானால் அவன், தசமுல கஷாயத்தையாவது, நேருவகாருவின் கஷாயத்தையாவது, வாருணீ யென்கிற மதுவின் தெளிவு நீரையாவது பருகலாம். (2) திப்பிலி, மோடி, கடுக்காய், வாய்விடங்கம், சித்திரமூலம் இவற்றைக் கல்கமாகச் செய்து, அக்கல்கத் த ஒரு நெய்ப்பாத் திரத்தினமீது லேபனம் செய்து, அப்பூச்சு உலர்ந்த பிறகு, அப் பாத்திரத்தில் றோரைச் சேர்த்து ஒரு மாஸம் வைத்திருந்து, அப்பால் அதை யுபயோகிக்க அது அக்னி நீபனம் செய்து, ச்வாஸ-காஸங்களையும் போக்கும். (3) வட்டத்திருப்பி, பெருங் குரு டை, தேவதாரு, குங்கிலிய மரப்பட்டை இவற்றை இடித்து ஸுரையென்கிற மதுவின் தெளிவு நீரில் சேர்த்து றூர் இரவெல் லம் ஊறவைத்து, சொற்ப அளவு உப்பு சேர்த்து, இரண்டு பலம் அளவில் அதைப் பருகலாம். (4) கண்டுபாங்கியையும் சக்கையும சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது இளஞ் குடா ிருக்கையில் உட்கொள்ளலாம். (5) யவக்ஷாரத்தையும் மிள கையு ம்ஜலத்தில் சேர்த்தாவது குடிக்கலாம். (6) இங்குப்பத்ரி யைக் ஷாய் காய்ச்சி, அக்கஷாயத்திலேயே மீ டும் இங்குப் பத்ரி ல் ததைக் றாத்து, அந்த நீரையாவது உட்கொள்ள லாம். (7) ஏழிலம் பாலையிலைகளின் ஸ்வாஸத்தையாவது, காட்டு வாகைப்பூவின் ஸ்வாஸத்தையாவது தேனையும் திப்பிலிப் பொடி யையு் சேர்த்து, பித்த-கபங்களால் உண்டாகும் விக்கலிலும் ச்வாஸத்திலு் உட்கொள்வது நலம். (8) மூங்கிலுப்பு, திப்பிலி, நீரிலு் டாகும் அதிமதுரம், க்கு இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து நெய்யிற் லந்து உக்காரிகைய கப் பண்ணி, பித்தம் தொடர்் துள்ள விக்கலிலும் ச் வாஸத்திலும் உபயோகி் கலாம். (9) வாத் தொடர்் துள்ள ஹித்மா-ச்வாஸங்களில் முள்ளம்பன்றி யிறைச்சி, முயலிறைச்சி, திப்பிலிப் பொடி, மெய், முள்ளம்பன்றியின் இரத்

தம் இவற்றை உத்காரி⁶ செய்து உபயோகிக்கலாம். (10) அல்லது நாலு பங்கு ஜலத்திற் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலில் வெல்லும் சுக்குப் பொடியும் கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். (11) வாத-பித்த⁷ களால் தொடரப்பெற்ற ச்வாஸ-ஹித்மாக்களில் ஸுவர்ச்சலை முதலியதைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பாலையாவது சம்பா அரிசியினாலான அன்னத்தையுண்டதும் பருகுவது நலம். (12) மோடி, அதிமதுரம், வெல்லம், பசுஞ்சாணத்தின் இரஸம், குதிரைச்சாணத்தின் சாறு இவற்றைச் சேர்த்து, தேனும் நெய்யும் சேர்த்து உட்கொள்ள விக்கல், ராயில் அமிதமாய் உமிழ்நீருறுதல், காஸ⁸ இவை தீரும். (13) அதிக சிலேஷ்மமுள்ள ஹித்மா ச்வாஸ ரோகியானவன் பசு, யானை, குதிரை, பன்றி, ஒட்டகம், கழுதை, செம்மறியாடு, வெள்ளாடு இவற்றின் சிறுநீரைத் தனித்தனியாகத் தேனுடன் கலந்து உபயோகிக்கலாம். (14) அல்லது நாகால் ஐந்துக்களுடைய சர்மம், உரோமம், எலும்பு, குளம்பு, கொம்பு இவற்றை யெரித்து எடுக்கப்படும் மசியை ராவது அந்நனமே தேனிற் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (15) அல்லது சுபம் அதிகரித்த அப்பினியாளி அமுக்கிறுங் கிழங்கு யெரித்துண்டான மசியையாவது அவ்விதமே தேனுடன் உபயோகிக்கலாம். (16) கிச்சிலிக்கிழங்கு, தாமரை, நெல்லிக் கனி இற்றையாவது பொடித்துத் தேனுடன் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (17) தாமரைக்கிழங்குன்பொடியையும் திப்பிலிப் பொடியையுமாவது தேனுடன் பருகலாம். (18) கைரிசம் என்கிற சுத்திசெய், ராவி, சுத்திசெய்த நீலாஞ்ஞம், திப்பிலி இவற்றின் பொடியையாவது தேனுடன் உபயோகிக்கலாம். (19) விளாம்பழ ஸ்வரஸத்தையாவது சாப்பிடலாம். (20) நெல்லிக்கனி, இந்துப்பு, திப்பிலி இவற்றின் பொடியையாவது விளாம்பழச் சாற்றுடன் உட்கொள்ளலாம். (21) கடுக்காய், வாய்விடங்கம், மிளகு, திப்பிலி இவற்றை நெய் தேன் இவைகளில் கலந்தாவது சாப்பிடலாம். (22) இலந்தம்பழம், பொரி, நெல்லிக் கனி, திராசை, திப்பிலி, சுக்கு இவற்றையாவது நெய்யில் அல்லது தேனில் கலந்து உபயோகிக்கலாம். (23) மஞ்சள், திராசை, திப்பிலி, சிற்றரத்தை, மிளகு இவற்றையாகிலு⁹ ல்லத்தோடும் எண்ணெயே¹⁰ டும் கலந்து பருகலாம். (24) ஏற்ற லேஹ்யங்¹¹ னையும், மற்றும் தகுந்த ஓளஷதச்¹² சாக்குளின் சூர்ணங்களையும் மாம்ஸஸத்துடனாவது, ஜலத்துடனாவது, காடிநீரோடாவது பருகலாம். 28 4 ½.

ஜீவந்திய தி சூர்ணம்: ஜீவந்தி, கோரைக்கிழங்கு, கருதுளவி, இலவங்கப்பட்டை, ஏலம், சிற்றேலம், தாமரைக்கிழங்கு, ருங் ச்சோரம், கிழாநெல்லி, அயம், கண்டுபாரங்கி, சுக்கு, வெட்டிவோர், ரீ¹³ டாகச்சுருங்கி, கிச்சிலிக்கிழங்கு, திப்பிலி, நாக

கேஸாம், சிறுநா ப்பு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, இதை அனைத்துக்கும் இரண்டுமடங்கு சர்க்கரையும் கூட்டி, பொதிய வளவு உபயோகித்துவர பக்கச்சூலை, ஜ்வரம், சாஸம், விக்கல், ச்வாஸம் இவை நீரும். 42 44.

சட்யாதி சூர்ணம்: கச்சிலிக்கிழங்கு, கீழாரெல்லி, கண்டு பாரங்கி, கருங்கச்சோரம், டெட்டிவேர், தாமரைக்கிழங்கு இலுற் றைச் சூர்ணம் செய்து, எட்டுமடங்கு சர்க்கரையும் சேர்த்து, விக்கலையும் ச்வாஸத்தையும் பரிஹரிக்க உட்கொள்ளலாம்.—45.

ச்வாஸ-ஹித்மாக்களில் ஸ்ரங்கள்: () சுக்கையம் வெல் லத்தையும் ஸம் அளவாகச் சேர்த்து இடித்து புலித்து வரலாம். அல்லது சுக்கை வெல்லத்தில் சிறிதளவு நஸ்யமாய உபயோகிக் கலாம். (2) வெள்ளைப்பூண்டு, ஈருள்ளி, வெங்காயம், சந்தனம் இவற்றில் எதையேனும் ஒன்றைக் கல்கமாகச் செய்து, முலைப் பால்விட்டுக் குழைத்து வடிக்கட்டி நஸ்யமிடலாம். (3) ஈயின் மலத்தை முலைப்பாலில் கலந்தாவது, செவ்வரக்கு நீரில் கலக்கி யாவது நஸ்யமிடலாம். 46, 47.

ச்வாஸ ஹித்ம க்களுக்கேற்ற க்ருதங்கள்: (1) திப்பிலி, அட்டுப்பு, யவக்ஷாரம், கடுக்காய், காயம், சிறுநாகப்பூ, ரெல்லிக் கனி இவற்றைப் பொடித்து, தசமூலஸ்வாஸத்தில சேர்த்து, மோரின் தெளிவு நீரையும் கூட்டி, இதில் க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்யும்; இதில் ஜீவநீயகணச் சர்க்கருகளைக் கல்கமாகச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பிறகு, அந்த க்ருதத்தைப் பருகலாம்; அல்லது தேன் கலந்து லேஹயம்போலச் செய்து உபயோகிக்கலாம். (2) வாலுளுவை, கடுக்காய் ரோஷ்டம், திப்பிலி, கடுகரோகணி, ஓமம், தாமரைக்கிழங்கு, முருக்கம்பட்டை, சித்திரமூலம், கச்சி லிக்கிழங்கு, இந்துப்பு, கறியுப்பு, கீழாரெல்லி, பாலைக்கிரை, பில் வப்பழத்தின் உட்சதை, வசம்பு, இலவங்கப்பத்திரி, தாளிசப் பத்திரி; இவற்றை வகைக்குக் கால்பலம் எடுத்து, அனைத்துக்கும் நாலில் ஒருபங்கு காயம் லந்து, க்ருதம் பக்குவம் செய்து உட் கொள்ள, கைகாலைப் பற்றிய வாத்தோய், மூலரோம், கிர ஹணி, விக்கல், இருதயரோகம், பக்கசூலை இவை நிவ்ருத்தியாம். (3) தாந்வந்தர க்ருதம், வ்ருஷ க்ருதம், தாக்க க்ருதம், ஹபுஷாதி க்ருதம் இவற்றுள் ஒன்றை¹ அரைப் பங்கு யவக்ஷாரம் அல்லது இந்துப்பு சேர்த்துப் பருகலாம். 48 52½.

ச்வாஸ-ஹித்மாக்ளில் தற் றால பரிஹாரத்திற்கான சில உபயங்கள்: சுவஸத்தினால் அல்லது ஊக்கலால் வருந்துபவன்

1. தாந் 'தா க்ருதம் பிரமேஹ சிகித்ஸயிற் கூறப்படு து. வ்ருஷ 'ருத' இரத்த-பித்தத்திற் கூறிய ாஸாக்ருத'. தாதிக க்ரு தம் குல்மசிகித்ஸயிற் கூறப்படு து. ஹபுஷாதி க்ருத' உதா சிகித்ஸயிற் கூறப்படு து.

மீது குளிர்ந்த ஜலத்தைத் திடீரென்று இறைப்பதும், அ னைத் திடுக்கிடச் செய்வது, திடீரென அசைத்துக் குலுக்குவதும், ினத்துயர முண்டுபண்ணுவதும், ஜடிதியில் மகிழ்ச் செய்வதும், பொருமை யுண்டுபண்ணுவது, ச்வாஸத்தை அடக்கச் செய்வதும், விஷமற்ற பூச்சிகளைக் டிக்கவிடுவதும் நலம். 53½.

ச்வாஸ-ஹித்மாக்களில் ஸாமான்ய சிகித்தலை: கப-வாதஹரமாகவும், பரிசுத்திலும் வீர்யத்திலும் உஷ்ணமாகவும், உள்ளடங்கிய வாயுவை வெளிப்படுத்தக் கூடியதாகவுமுள்ள ஆஹார ஶ்ஹார ஓளஷதங்கள் யாவும் ச்வாஸ-ஹித்மாக்களில் பெரிதும் உபயோகப னவை; அவற்றில் வாதஹரமானவை இன்னும் விசேஷம். 54½.

ச்வ ஸ - ஹித்மா ளில் ப்ருஹ்மண - லங்க நங்களாலான குணங்கள் : ச்வாஸ-ஹித்மாக்களால் வருந்தும் அனைவருக்கும் ப்ருஹ்மண சிகித்தலை செய்கையில் ஏதேனும் மற்றொரு கோளாறு நேரிட்டால் அது அற்பமாகவே யிருப்பதுடன், பெரும்பாலும், எளிதில் நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடியதாகவு மிருக்கும்; சமந சிகித்தலை செய்வதாலும் அபாயம் அதிகமா யுண்டாடாது; கர்ஷணசிகித்தலையால் அபாயம் அதிகமாயிருப்பதுடன் சிகித்தலை செய்வதும் அஸாத்தியமாம்; ஆகையினால் அப்பினி யாளிகளைச் சமந சிகித்தலைகளாலும் ப்ருஹ்மண சிகித்தலை களாலுமே பெரும்பாலும் உபசரிக்கவே ிடும். 55, 56.

காஸ - ச்வ - ஹித்மாக்களுக் குப் பொது சிகித்தலை : காஸம், ச்வாஸம், கூடய, வாந்தி, விக்கல் இ ற்றுள் ஒன்றுக்கு உபயோகமான சிகித்தலை மற்றவை க்கும் ஏற்றதாம். 56½.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

இராஜயக்ஷ்ம தி சிகித்தலை.

இனி இராஜயக்ஷ்ம தி சிகித்தலை¹ என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது :

இர ஜயக்ஷ்மாவில் முதலில் சோத சிகித்தலை:—இராஜ யக்ஷ்ம ரோகிகளில் நல்ல தேஹவலிமை யு் ளவனுக்கும், அதி தேரோஷமுள்ளவனுக்கும், ஸ்நேஹ - ஸ்வேத² களைச் செய்து கொண்ட னுக்கும், ஸ்நேஹத்துடன் கூடிய ஓளஷதங்களைப் பிர யோகித்து மேல்முகமாய் வமனத்தினாலும் கீழ்முகமாய் விரே சனத்தினாலும் சோதநம் செய்விக் வே ிடும்; ஆனால் அச் சிகித்தலை தேஹத்தை இளைக்கச் செய்வதாயிருக்கக்கூடாது.—

1. இரா யக்ஷ்மாவி் தே யு அகே க் வியாதிகள் (கூதகநீணம், அரோசகம், பீ ஸம், கிரஹணீ முதலிய) அ த் அனுஸரித்த டா மான யால் இ் ராஜ க்ஷ்மாதி சிகித் ஸெ று கூறப்பட்டது.

இராஜயக்ஷ்ம வில் வமனமுறை:—(1) மருத்காரை சேர்த்துக் காய்ச்சிய பஸைக் குடித்தாவது, (2) உதாரஸமுள்ள வஸ்துக்கள் சேர்த்து மருத்காரையையும் கூட்டி பக்குவம்செய்த மாம்ஸாஸத்தைப் பருகியாவது, (3) வாந்தி யுண்டுபண்ணும் வஸ்துக்களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி நெப்கூட்டிய யவாக வெண்ணும் சுஞ்சியை உட்கொண்டாவது வமனம் செய்யவேண்டும்.—2.

இராஜயக்ஷ்ம வில் விரேசன முறை: வெண்சிவதை, கருஞ்சிதை, கொன்றை, இவற்றிற் சர்க்கரை, தேன், நெய் இவற்றுடன் கலந்து விரேசனத்திற்காக உபயோகிக்கலாம்; அல்லது வெண்சிவதை முதலியதை தர்ப்பொளைஷதங்களால் பக்குவம் செய்த பாலுடன் உட்கொள்ளலாம்; அல்லது திராக்ஷாரஸத்திலாவது, நிலப்பனங்கிழங்கின் ஸ்வாஸத்திலாவது, பெரும் குமிழின் சாற்றிலாவது, மாம்ஸாஸத்திலாவது அவற்றைக் கலந்து விரேசனத்திற்காகப் பருகலாம். 3, 3½.

இராஜயக்ஷ்மாவில் சோதனத்திற்குப் பிறகு ஏற்ற உணவு முதலியன:—வடன - விரேசனங்களால் குடல் சுத்தமடைந்திருப்பவனுக்குப் பருஹ்மணமாகவும் தீபநமாகவுமுள்ள சிகிதையை செய்வேண்டும். அன்னபானங்களும் இருசயத்திற்குப் பலந்தரக்கூடியவைகளாகவும், ராதஹங்களாகவும், இலகு குணமுடையவைகளாகவும் இருக்க வேண்டும். அன்னாநிசநுக்கு அவசியமான தானியங்கள் சம்பா அரிசியும், காரிசியும், சோதாமியும், வாற்கோதுமையும், பயறுமேயாம்; அந்த தானியங்கள் ஒரு வருஷ காலம் பழகியவைகளாக யிருத்தல் வேண்டும். வெள்ளாட்டுப் பாலும், வெள்ளாட்டு நெய்யும், வெள்ளாட்டின் இறைச்சியும், இறைச்சியுண்ணும் மிருகக் குருடைய மாம்ஸமும் சுஷ்யத்தையுடைய போக்கடிக்கத் தகுந்தவை. காக்கை, கோட்டான், சென்னாய், புலி, பசு, குதிரை, கிரிப்பிள்ளை, பாம்பு, சுழுகு, அண்டங்காக்கை சுழதை, ஒட்டகம் இவற்றின் இறைச்சியும் பிணியாவிக் குத் தெரியாமல் வேறு பெயர்களைச் சொல்லி இதர பணியாரம் முதலியவற்றில் மறைத்துக் கொடுக்க அனுகூல முண்டுபண்ணும்; அவற்றின் உண்மை பிணியாவிக்குத் தெரிந்தால், அருவருப்பு ஏற்பட்டு வாந்தி யுண்டாகும்; ஆகவே பிறகு தேஹ வினையும் ஒஜஸ்ஸும் விருத்தி யடைபமாட்டா. 4, 7.

இராஜயக்ஷ்ம வில் வததி தோஷங்களுக்கேற்ற மாம்ஸபேஜனங்கள்: பித்த-பங்களாலுண்டான இராஜயக்ஷ்மாவில் மிருகங்கள், விஷ்கிரங்கள், ப்ரதுதங்கள் இவைவும், வாதத்தினாலுண்டான இராஜயக்ஷ்மாவில் ப்ரஸஹங்கள், மஹா மிருகங்கள், ஜலசாங்கள் இவைவும் ஏற்ற உணவுகளாம். முதலுபயோகிப்ப மிருகாதி

1. இக்கு குறிப்பிட்டுள்ள மிருகங்கள், ப்ரதுதங்கள் முதலியவற்றைப்பற்றிய விடயங்களை முதற் புத்தகத்திற் பார்க்க.

களின் மாம்ஸ¹ களை வேஸவரமாகப் பக்குவம் செய்தும்,¹ மாம்ஸ ரஸாதிகளில் சேர்த்துச் சமையல் செய்தும், கடுகெ² ணையினு லா து நெய்யினுலா து அந்தந்த நிலைமைக் கேற்றவ³ ணம் பெரித்தெடுத்தாவது உபயோகிக்க வேண்டும்; இனிய கவை யுள்ளவை ளாகவும், மிருதுவாகவும், ஸ்நிக்த்தமாகவும், மிருது குணமுள்ளவவற்றால் ஸம்ஸ்கார⁴ செய்யப்பட்டும் இருக்கவேண் டும். இப்படியே முள்ள⁵ கியினுலும் கொள்ளாது⁶ பக்குவம் செய்த யூஷ்நா⁷ளும் கூயரோசுக்கு ஏற்றவைபாம். 8, 9¹.

இராஜ்யக்ஷுமாவின் ஆறுவித விகாரங்களிலும் வெள்ளாட்டு 10 மஸரஸம்: வெள்ளாட்டு மாம்ஸரஸத்தை நெய் முதலியதால் ஸ்நிக்த்தமாகச் செய்து, பீரஸம் முதலிய கூயரோகத்தைப்பற் றிய ஆறுவித உபத்திரவங்களைப் பரிஹரிக்க முறையே திப்பினி, வாற்றே⁸ துமை, கொள், சு⁹க்கு, மாதனை, நெல்லிக்கனி இவற்றை அ¹⁰த் மாம்ஸரஸத்தில் சேர்த்து உபயோகிக்கலாம். 10, 11.

இராஜ்யக்ஷுமில் உபயே கிச்சுத் தகு¹¹த் த பாணங்களும் அன்னமும்: வெகு நாள் பழகிய உதுவை இப்பிணியாளி உட் கொள்ளலாம்; அது தோஷங்கள் அடைபட்டுள்ள ஸ்ரோதஸ் ஸுகளைச்¹² சுத்தம் செய்யவல்லது. பித்த வாத கபங்கள் அதி கரித்திருக்கையில் மதுவையும், அரிஷ்டத்தையும், வாருணி யென்கிற கள்ளையும் விசேஷமாகப் பருகுவது நலம். பஞ்சமூலங் கள் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த கஷாயத்தையாவது, அல்லது கீழாநெல்லியைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தையாவது, சிறு ல்லி, பெருமல்லி, நரிப்பயறு, நெய்ச்செட்டிக்கீரை இவற்றின் கஷாயத் தையாவது, கொத்தமல்லி விதை, சுக்கு இவற்றின் கஷாயத்தையாவது உட் கொள்ளலாம். பிணியாளி தன்னிடம் அன்புள்ளவனால், நன்கு பக்குவம் செய்யப்பட்ட முற்கூறிய பஞ்சமூல கஷாயாதிகளில் மி¹³டும் சுத்தமாகப் ப¹⁴க்குவம் செய்யப் பட்ட அன்னத்தை உபயோகிக் வேண்டும். 12, 13¹.

இராஜ்யக்ஷுமாவில் உட்கே ள்ளத்தகும் சில க்ருதங் ள் :

- (1) தசமூல¹⁵ ராதத்தினுலாவது, (2) பாவினுலாவது, (3) மாம்ஸ ரஸத்தினுலாவது, (4) இறைச்சி யுண்ணும் ஜந்துக்களின் மாம்ஸ ரஸத்தினுலாவது சிறுமுட்டியின் கல்கத்தைச் சேர்த்துப் பக் குவ¹⁶ செய்யப்பட்ட க்ருதத்தை யுட் கொள்ளலாம். (5) அல்லது பத்து மடங்கு பாஸில் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தைத் தேன் கலந்தாகிலும் பருகிவரலாம். 14, 15.

1. கோ ராம் முதற் புத்த ம் பார் .

2. பீரஸம், ச் ராஸம், காஸ¹⁷, அரோச¹⁸, தோ¹⁹ லி, ஸ் ரப²⁰ ன் என்ப ஆறு உபத்திர²¹ ளாம்.

3. ச் ராஸாசயத் த் ரா²²களும் நிணநீர்க் குழாய்களு²³ இ²⁴கு ஸ்ரோ தஸ்ஸு²⁵ ள் எனப்பு²⁶ கி²⁷ற்ற .

இராஜ க்ஷம் வில் ஜீவந்தி ராதி க்ருதம் : ஜீவந்தி, அதி மதூரம், திராசைக்ஷ, குடசப்பாலையின் கணிகள், தாமரைப்பூ, கச் சோரம், திப்பிலி, கட்டங்கத்திரி, நெரிஞ்சில், சிற்றமுட்டி, ரு நைதல், கீழாநெல்லி, கழற்சிக்காய், காஞ்சொறி இவற்றைக் கல் மாகச் செய்து, நெய்யில் சேர்த்து பக்குவம் பண்ணவும். இந்த க்ருதம் க்ஷயரோகத்தைப் போக்குவதற் சிறந்தது. 16, 17.

இராஜ க்ஷமாவில் ர்ஜுராதிக்ருதம் : பேரிச்சம்பழம், திராசைக்ஷ, அதிமதூரம், ஈச்சப் பழம் இவற்றின் கஷாயத்தில் நெய் சேர்த்து, திப்பிலிப் பொடியைக் கலக்கக் கூட்டி பக்குவம் செய்து உட்கொண்டு வந்தால் க்ஷயத்தில் அரோசகம், காஸம், ச்வாஸம், ஜ்வரம் இவை நிவ்ருத்தியாகும். 18.

தசமூல க்ருதமும், பஞ்ச பஞ்சமூல க்ருதமும் : (1) தசமூல க்ஷாயத்தில் பால் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அப்பாலிலிருந்து கடைந் தெடுத்த புத்துருக்கு நெய்யில் திப்பிலிப் பொடியையும் தேனையும் கூட்டி உட்கொள்ளலாம். அது தொண்டைக்கு வலிவைக் கொடுத்து ஸ்வரத்தைச் செம்மைப்படுத்துவதில் சிறந்த ஓளஷ தம் ; தலைவலியையும், பக்கச்சூலையையும், தோள்பட்டைவலியையும் தீர்க்கும் ; காஸம், ச்வாஸம், ஜ்வரம் இவற்றைப் போக்கும். (2) அல்லது ஐந்து விதமான பஞ்சமூலங்களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலிலிருந்து உண்டாக்கப்படும் பெய்யும் முற்கூறிய விகாரனைப் பரிஹரிக்கும். ஐந்து வித பஞ்சமூல என்ன¹ ஸ்வாஸம், ராஸம், பாலம், பால் ஒரு பங்கும் கூட்டி, அதில் நெய் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இந்த க்ருதம் க்ஷயரோகங்கு உண்டாகிற ஏழுவிதமான விகாரனைப் போக்கும். 19-21.

ஷுட்பல க்ருதம் : பஞ்சகோலங்ளில் ஒவ்வொரு சரக் கையு ஒவ்வொரு பலம் எடுக்கவும் ; யவக்ஷாரம் ஒரு பலம் ; ஆ இச்சரக்குகளின் ஆறுபலம் கொண்ட கல்த் தச் சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் பெய்ய அதற்குச் சயெடையான பாலில் கூட்டி பக்குவம் செய்யவும். இந்த க்ருதம் ஸ்ரோதோராக் களிலுள்ள தோஷங்ளை அகற்றிச் சத்தம் செய்யும். குல்மம், ஜ்வரம், மஹோதரம், ப்லீஹரோகம், கிரஹணீ, பாண்டு, பீநஸம், ச்ராஸம், கஸம், அக்னிமாந்தியம், சோலை, ஊர்த்வச்ராஸம் இவற்றைப் பரிஹரிக்கும். 22, 23.

ரத்திக்ருதம் : சிற்றாத் த, சிற்றமுட்டி, நெரிஞ்சில், சிற்றமல்லி, சாறடை இவற்றின் க்ஷாயத்தில் ஜீவந்தி யையும் திப்பிலியையும் கலக்கமாகச் சேர்த்து, பால்கூட்டி க்ருதம் பக்குவம் செய்து உட்கொள்ள க்ஷயரோகம் தீரு. 24.

. பஞ்ச பஞ்சமூல என் மஹாபஞ்சமூல, லகுபஞ்சமூல, மத்யம பஞ்சமூலம், ஜீந பஞ்சமூல, திருணபஞ்சமூல என்ப யாம். மற்ற வி ர்களைப்பற்றி முதற் புத்தம் பார்க்க.

அச்வகந்த க்ருதம் : அமுக்கிறாங்கிழங்கு சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைக் கடைத்தெடுத்த நெய்யில் சர்க்கரை கலந்து, சிறிது பாலையும் கூட்டி இராஜ்யக்ஷமாஸில் உட்கொள்ளலாம். 24½.

மாம்ஸ க்ருதம் : ஸாதாரண மிருகங்களுடைய¹ நூறுபலம் மாம்ஸத்தை இரண்டு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து எட்டில் ஒரு பங்கு ஜலம் மிகும்படி² காய்ச்சி, அதில் ஜீவநீய கணச் சரக்கு னை ஒவ்வொரு பலம் பொடித்துக் கல்கமாகச் சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய்யைப் பக்குவம் செய்யவும். 'மாம்ஸ க்ருதம்' எனப்படுகிற இவ்வளவுதத்தை அப்படியேயாவது மாம்ஸாஸத் துடன் கூட்டியாவது உட்கொண்டுவரலாம்; இது வாத வியாதி னைபு³, பித்த வியாதி னையும் டோர்க்கும்; காஸம், ச்வாஸம், தொண்டைக்கம் ல், க்ஷயம், இருதயகுலை, பக்ஷகுலை, இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய்யு⁴. 25 27.

ஏல தி க்ருதம் : ஏலம், ஒமம், த்ரிபலை, ஸௌராஷ்ட்ரம்ருத் தினை, த்ரியூஷணம், சித்திரமூலம், வேப்பம்பிசின், ருங்காலிமரப் பிசின், வேங்கைமரப்பிசின், மாதளம்பிசின், சேராங்கொட்டை, வாய்விடங்கம் இவற்றை எட்டு பலம் வீதம் பதினாறு மடங்கு ஜலத்தில்சேர்த்துப் பதினாறில் ஒரு பங்காக வற்றும்படி⁵ காய்ச்சி யெடுக்கவும்; அப்பால் அதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் சேர்த்து பக்குவம் செய்யே ண்டும். பக்குவமான பிறகு மூங்கிலுப்பு ஆறுபலமும், சர்க்கரை முப்பது பலமும், தேன் க்ருதத்திற்கு இரண்டு மடங்கும், த்ரிஜாதகம் மூன்று ப⁶மும் பொடித்துக் ல் மாகச் சேர்த்துத் துடுப்பால் அனைத் தயும் கிளறி ஒன்றாகக் கூட்டவும். பிறகு இதை முற்பகவில் உட்கொண்டு, பாலை இதற்கு அறுபானமாகப் பருகிவரவேண்டும். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் முதலிய நியமம் ஒன்றுமில்லை. இது இரஸாயனம், மேத்யம், சக்ஷுஷபம், ஆயுஷ்யம், தீபனம் என்கிற குணங்க ளுடையது; மேஹம், குல்மம், க்ஷயரோகம், பாண்டரோகம், பகந்தரம் இவற்றைச்சீ⁷சிரம் நிவ்ருத்தி செய்யும். முன்னால் க்ஷத ராஸத்தில் கூறியுள்ள க்ருதங்களையும் லேஹ்யங்களையும் க்ஷயத் திலும் உபயோகிக்கலாம். 28 32½.

லவ⁸ கத்வக தி ஞர்ணம் : இலவங்கப்பட்டை ஒரு பங்கு, ஏலம் இரண்டு பங்கு, திப்பிலி நாலுபங்கு, சரக்கொண்ணை எட்டு பங்கு, சர்க்கரை பதினாறு பங்கு; இவ்வித⁹ சேர்த்து ஞர்ணம் செய்து கொள்ளவும். இதை நெய்யும் தேனும் லந்து உட்கொள்ள டும். பலஹீனனுக்கு இது அனுகூலமான ஓளவுதம்;

1. ஸாதாரண மிரு¹⁰ள் பிரஸஹ¹¹ள், பிலேசய¹²ள் என்கிற மிரு¹³ங்கள். வி¹⁴ரங்களுக்கு முதற் புத்தகம் பார்க்க.

2. ஸௌராஷ்ட்ரம்ருத்தி¹⁵க சிறிது வெண்மையு¹⁶ ராஸனை யுள்ளதுமான ஸௌராஷ்ட்ர தேசத்து¹⁷ம்¹⁸; து¹⁹ரீ²⁰எ²¹ன்றும் கூறுவர்.

நாக்கில் நற்சுவையைத் தரும் ; காஸம், சூத்யம், ச்வாஸம், பார்ச் வசூலை, கபப்பிரகோபம் இவற்றைப் போக்கும். 33, 34.

இராஜயக்ஷ்மாவில் ஸ்வர பங்கத்திற்கு விசேஷ சிகித்ஸைகள் :—தொண்டையின் குரல்குன்றிப் போயிருந்தால் () நஸ்யப் பிரயோகம் செய்வதும், தூமபானம் முதலியதைப் பிரயோகிப்பதும் விசேஷ சிகித்ஸைகளாம். (2) அதிலுட் வாதுஸம்பந்தமான ஸ்வரபங்கத்தில் தகரவிதை, கத்திரி, கரிசிலாங்கண்ணி ; இவற்றின் ஸ்வாஸங்களால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தை இளஞ்சூடாகவே போஜனத்திற்குப் பிறகு உட்கொண்டு வாலாம் : இந்த க்ருதம் காஸத்தையும் போக்கும், கண்டந்தொனியையும் செம்மைப்படுத்தும். (3) சுருங்குறிஞ்சிச் சாற்றால் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது முன்போலவே உபயோகிக்கலாம். (4) இலந்தயிலையை அரைத்து, அக்கல்கத்தையாவது நெய்பிற்பொரித்து, இந்துப்பும் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (5) அல்லது அதிமதுரம், திராக்கை, திப்பிலி, வாய்விடங்கம், மருக்காரை, செருப்படை வேர் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சியெடுத்த தைலத்தையாவது நஸ்யமிடலாம். (6) நெய் சேர்த்துச் சர்க்கரான்னத்தைப் புஜித்து ஸ்கோஷணமான ஜலத்தை அதுபாமாகப் பருகலாம். (7) அல்லது பாயஸத்தையாவது நெய் சேர்த்து உஷ்ண ஜலத்தின் அதுபானத்தோடு பானம் செய்யலாம். (8) ஸ்திகத்தம் என ஸ்வேத சிகித்ஸையைப் பிரயோகிக்கலாம். (9) பித்தஸம்பந்தமான ஸ்வரபங்கத்தில்பாலுள்ள விருகூதம் என்ன முளைகளைக் கஷாயமாரவும் கல்கமாகவும் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தைத் தேன் கூட்டிப் பருகவும் ; இதற்குக் கொதிக்க வைத்தாறிய பாலை அதுபானமாகக் கொள்ள வேண்டும். (10) அதிமதுரம் சேர்த்துப் பக்குவமான பாயஸத்தையு் நெய் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (11) சிற்றமுட்டி, மேர்மல்லிகை, நிலப்பனங்கிழங்கு, அதிமதுரம் இவற்றால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தில் இந்துப்பைச் சேர்த்து உட்கொள்ளவும் ; இது ஸ்வரயகுணத்திற் சிறந்தது. (12) வறள்தாமரை, அதிமதுரம், திப்பிலி, கண்டங்கத்திரி, சிற்றமுட்டி, இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைக் கடைந்தெடுத்த நெய் நஸ்யமிடுவதற்குச் சிறந்த ஔஷதம் ; இதுவும் ஸ்வரய குணத்திற் சிறந்தது. (13) மதுரஸமுள்ள வஸ்துக்களுடைய சூர்ணத்தைத் தேனும் நெய்யும் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (14) கபஸம்பந்தம் ஸ்வரபங்கத்தில் ஓஸமுள்ள பதார்த்தங்களைப் பசுமூததிரத்துடன் உட்கொள்ளலாம் ; ரூகூமான உணவுகளையே புஜிக்கவேண்டும். (15) சிறு தேக்கு, நெல்லிக்கனி, த்ரிாகடு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து தைலத்திலும் தேனிலும் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (16) த்ரிாகடு, யவகூதம், சித்திரமூலம், சவியம், கண்டபாரங்கி,

கடுக்காய் இவற்றின் சூர்ணத் தயாவது தேன் லந்து உபயோகிக்கலா. (17) வாற்றோதுமையை ஒட்டும், திப்பிலி, நெல்லிக்கனிகளைச் சேர்த்தும் யவாகுட்டுன்னு கஞ்சியைப் பக்குவம் செய்து, யமகஸ்நேஹத்தில்¹ சேர்த்துப் பருகலாம். (1) போஜனம் செய்து திப்பிலியையும் சுகையுமாது மென்று விழுங்கலாம். (9) தீக்ஷண ஓளஷதங்களால் மனமும் செய்யலாம். (20) உரத்த குரலோடு பேசி தொண்டை கம்மல் உடனாலும், மதுர வஸ்துக்களால் பக்குவம் செய்த சர்க்கரையும் தேனும் கலந்துள்ள பாலை குடிக்கலாம். 35—46.

இராஜயக்ஷிமாவில் அரோசகத்திற்கு விசேஷசிகிதனைகள்: அரோச முண்டாயிருக்கையில் பத்திய வஸ்துக்கள் கலந்த அநேகவிதமான சித்திரான்னம் அனுகூலமாக இருக்கு. (2) தேஹ உளளும் புறமும் எப்பொழுது நிர்மலமாக இருக்குமாறு செய்துள்ளதெனும். (3) மனம் கவலையற்று அமைதி பெறவேண்டும். (4) இருதயத்திற்கு வன் தாக்கூடியதும், மனதுக்கின்பமுமான ஓளஷதத்தை உட்கொள்ளவேண்டும். (5) தினந்தோறும் லையிலும் மலையிலுமாக இரண்டு முறை பல் துலக்கவேண்டும்; அப்பொழுது முத்தன் குசத்தம் செய்யக்கூடிய ஷாயவகைகளால் பற்களையும் வாயையும் முவிக் கொப்புளிக்கவேண்டும். (6) ஸந்தித்தான ஓளஷதங்களால் முறைப்படி தாமபானமும் செய்யலாம். (7) தாளிஸாதி சூர்மு தாளிஸாதி வடமு, (8) கர்ப்பாரமும் நன்னெய் லந்த சசாங்கிரணம்⁴ என்கிற பக்ஷணவகைகளும் நாக்கில் நஞ்சு யமிகவு விருத்திசெய்யக்கூடியன. (9) அவற்றுள் தம்பத்தமான அரோசத்தில் அடியில் குறிப்பிடப்படும் சூர்ணத்தை, நீர்மோரின் அதுபானத்தோடு உட்கொள்ளலாம்; அச் சூர்ணமாவது: அரோணுகம், திப்பிலி, வாய்விட்கம், திராக்ஷ, இந்துப்பு, சுகு இவற்றின் சூர்மேயாம். ஏலக்காய், கண்டுபார்க்கி, யவக்ஷாரம், காய் இவற்றைக் கூட்டி பக்குவம் செய்த க்ருதத்தோடாது முற்கூறிய சூர்த்தியுபயோகித்தலாம். (10) வசப்பின் கஷாயத்தைக் குடிச்செய்து வமனமாவது செய்விக்கலாம். (11) பித்தம்பத்தமன அரோசகத்தில் வெல்லம் கரைத்த நீரையிது நிரம்பி குடித்து வாதிசெய்யலாம். (12) சர்க்கரை, நெய், இந்துப்பு இவற்றைத் தேனில் கலந்தாது உட்கொள்ளலாம். (13) பஸம்பத்தமன அரோசத்திட்டுப்பட்டைக் கஷாயத்தைப் பருகி நரதிசெய்ய

1. ஸ்நேஹம் முதற் புத்தகம் பார்க்க.

2. ஸந்தித்தானம் யிருதுதானம் முதற் புத்தகம் பார்க்க.

3. தாளிஸாதி சூர் அடுத்த பக்கம் பார்க்க.

4. சசாங்கிரணம் முதற் புத்தகம் பார்க்க.

லா. (14) ஓமம், சரக்கொன்றை இவற்றின் கஷாயத்தையும் பருகலாம். (15) தீக்ஷணமான அரிஷ்டங்களைத் தேன்சேர்த்து, அல்லது தீக்ஷணமான திராக்ஷாஸவாதி மதுவகைகளைத் தேன் லந்து முட்கொள்ளலாம். (6) முன் கூறிய அரோணுகாதி சூர்ணத்தையும் உஷ் ஜலத்துடன் சாப்பிடலாம். 47 53.

ஏலாதி சூர்ணம்: ஏலம் ஒரு பங்கு, இலவங்கப்பட்டை இரண்டு பங்கு, நாகேஸர் மூன்று பங்கு, மிளகு நாலு பங்கு, திப்பிலி ஐந்து பங்கு, சுக்கு ஆறு பங்கு இவ் வளவுப்படி இச்சரக்குகளைக் கூட்டி சூர்ணம் செய்து, அனைத்துக்கும் ஸம்பாதம் சர்க்கரை சேர்த்து உட்கொள்ள, அமிதமாய் உமிழ்நீருறுதல், அரோசகம், இருதயநோவு, பார்ச்வசூலை, ஸம், ச்வாஸம், வேறு தொண்டை வியாதிகள் இவை நிவ்ருத்தியாம். 54, 54½.

யவ்யாதி சூர்ணம்: ஓம், புளி, புளிவஞ்சி, சுக்கு, மாநளம்பழம், இலந்தம்பழம்; இவை ஒவ்வொன்றும் கால்பல மெடையும், சர்க்கரை நான்கு பலமும், கொத்த ல்லிவிதை, ஸௌவார்ச் சலவணம், ஜீரகம், இலவர் ப்பட்டை இவை ஒவ்வொன்றும் அரைக்கால்பல மெடையும், தூறு திப்பிலியும், இருலூறு மிளகும் சேர்த்து சூர் ம் செய்யவும். இது ருச்சியம், க்ராஹி, ஹ்ருத்யம் என்கிற குணங் ளிற் சிறந்த ஓளவுதம்; மலபந்தம், காஸம், இருதயத்தைப்பற்றிய வியாதி ள், பக்கசூலை, ப்லீஹ்ரோகம், அர்சஸ், கிரஹணி இவற்றைப் போக்கும். 55 57½.

தளிஸதி சூர்ணம்: தாளிசப்பத்திரி ஒரு பங்கு, மிளகு இரண்டு பங்கு, சுக்கு மூன்று பங்கு, திப்பிரி நாலு பங்கு, மோடி ஐந்து பங்கு, இலங்கப்பட்டை அரப்பலம், ஏலம் அரைப் பலம், இச்சரக்குளை இங்ஙனம் சேர்த்து சூர்ணம் செய்யும்; மோடியின் அளவுக்கு எட்டுமடக்கு சர்க்கரையையும் அச்சூர்ணத்திற் கலந்து உபயோகிக்கலாம். இதற்கு தீபன குணம் உண்டு; ஸம், ச்வாஸம், அரோசம், ரந்தி, ப்லீஹ்ரோம், இருதயசூலை, பார்ச்வசூலை, பார்டுரோகம், ஜ்வரம், அதிலாரம் இவற்றை நிவ்ருத்தி செய்யும்; குடல் முதலியவற்றில் அடைபட்டுள்ள வாயுவையும் வெளிப்படுத்தும். 58 60.

அதிக உமிழ்நீர்நிறைக் குறைக்கும் முறைகள்: வாயில் உமிழ்நீர் அதிகமாய் ஊறுகையில் (1) வாற்பகாதுமையை எருக்ம் வேர், சீந்திற் கொடி இவற்றின் கஷாயத்தினு் பாலினு் ஓரிரட ல்லாம் ஊறுவைத்தெடுத்து, அதன் மாவையும் அதனா லான பணியாரா ளையும் அப்பிணியாளி புஜிக் லாம். (2) பிணியாளி பவிஷ்டனயிருந்தால் கார்ப்பும் கைப்புமான வஸ்துக்களையுட் கொண்டு மம் செய்யலாம். (3) ராகல மாஸத்தைச்

. மோடிக்குப் பதிலா மூங்கி ப்பு சேர்க்கப்பட சார் தான் முதலிய ர் ள் கூறுகிறார் ள்.

சலாகையில் குத்தித் தணலில் வாட்டியெடுத்து உண்ணலாம். (4) ஈரப் பசையின்றி யுலர்ந்து மிகவும் இலகுகுணமுள்ள பக்ஷணங்களைச் சிறுகடலையைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய இரஸத்தின் அதுபானத்துடன் புஜிக்கலாம். 61, 62.

அமிதமனகபம் முதலியது ஸ்ரவிப்பதற்கு ஏற்றபஹாரம்: கபம் அதிகமாக வெளியில் ஸ்ரவித்துக்கொண்டிருந்தால் வாயு கபத்தை மிகக் கூடியிருக்கச் செய்யும்; விஷயமுணர்ந்த வைத்தியன் இக் கபத்தை ஸ்தித்தத்தமும் உஷ்ணவீர்யமுமுள்ள ஒளஷதாதி னாலேயே தீர்க்கவேண்டும். பிரஸத்திலும் வார்த்தியிலுங்கூட இம்முறையையே பிரயோகிக்கலாம்.—63, 63½.

இராஜயக்ஷிம வில் பிரஸத்திற்கு விசேஷசிகிதஸை: பிரஸத்தில் விசேஷமாக உத்தாரிகா பிண்டங்களைக் கொண்டு¹ ஸ்தித்தமான அப்பர்களையும், ஸ்நேஹஸ்வேதங்களையும் சிரஸ்ஸின் பாரிசங்கள், கழுத்து முதலியவற்றில் பிரயோகிக்கலாம். இவ்வணமும் அம்லமும் கடுரஸமுமுள்ள மாஸாஸாதிகளை ஏதேனும் ஸ்நேஹங்களோடு கூட்டியும் பருவலாம். 64, 65.

இராஜயக்ஷிமாவில் சிரோவேதனை முதலியவற்றிற்கு சிகிதஸை: கரஸ்ஸிலும், தோள்களிலும், தோளின் டக்கங்களிலும் விபுண்டானால், அக் கோளாறுகள் ஸம்பவிக்கக் காரணமான தோஷபரிஹாரத்திற்கேற்ப சிகிதஸை செய்யவேண்டும். நீர்வாழும் பிராணிகளின் மாம்ஸம், ஆனாப மாம்ஸம் இவற்றில் அனகுவித ஸ்நேஹவஸ்துக்களையும்² கூட்டி, முறைப்படி பஞ்சுவம் செய்த உபநாஹங்களைப்³ பிரயோகிப்பது அக் கோளாறுகளில் உபயோகமானவையெனக் கருதப்படுகின்றன. 66½.

இராஜக்ஷிமாவில் ஸம்ஸர்க்கதோஷ சிகிதஸை: இராஜயக்ஷிமாக்கல் ஸம்ஸர்க்கக தோஷம்⁴ யுத்தாஷிதத்ருந்தால், அப்பொழுது, (1) நந்தியாவர்த்தம், அதிமதுரம், சதகுப்பி, கோஷ்டம், சந்தனம் இவற்றின் கல்கத்தினாலும், (2) சிற்றாமூட்டி, சிற்றாத்த, எள், அதிமதுரம், கருநாதல், நெய் இவற்றாலும் சரீரத்தில் அவ்வவ்விடங்களில் லேபநம் செய்யவேண்டும். (3) சாறடை, முருங்கை, சிற்றாமூட்டி, தண்ணீர்விட்டாங்கிழங்கு, நிலப்பனங்கிழங்கு இவற்றின் சாற்றால் ஸம்ஸரிடலாம்; அல்லது அச்சர்க்குகளால் தூமபானம் செய்யலாம். (4) அச்சர்க்குகளால்

1. உத்தாரிகா பிண்டன்: எட்டுப்பசயோடு கூடிய இலுப்பப்பிண்கு முதலிய மற்றின் பிண்ட்கள்.

2. ருத், தலம், ஸா, ஜ்ஜ.

3. உபநாஹ முதற் புத்தம் பார்க்க.

4. ஸ்ஸர்க் தோஷ முதற்பாக் பார்.

பக்குவம் செய்த ஸ்நேஹங்களை ஒளத்தரபத்திசமாய்¹ உபயோகிக்கலாம். (5) அப்யங்கத்திற்குச் சிறந்தவையெனக் கருதப்படுகின்றதைலங்களால் அப்யஞ்ஜனமும் செய்யலாம். (6) மேலும் வஸ்தி சிகித்தலையும் இக் கோளாறுகளிற் சிறந்ததாகும் 67—69.

இராஜ்யக்ஷமாவில் அசுத்த ரத்தத்தை வெளிப்படுத்தல்: கூடியரோகத்தினால் வருந்துபவர்களுக்கு எந்த தோஷத்தினால் இரத்தம் கோளாறடைந் திருக்கின்றதோ, அந்த தோஷத்திற் கேற்றவாறு ச்ருங்கம் முதலிய உரிஞ்சுட் கருவிகளால்² விகர மடைந்த இரத்தத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும் 69½.

இராஜ்யக்ஷமாவில் அப்யங்கத்திற்கான ஒளஷதங்கள்: (1) காமரைக்கீழங்கு, வெட்டிவேர், சந்தனம் இவற்றின் சலக், தில் நெய்பைக் கலந்து தேஹத்தில் பூசுவது நலம். (2) அறு கம்புல், அதிமதுரம், மஞ்ஜிஷ்டி, நாககேஸரம் இவற்றின் கலகத் தோடாவது நெய் கலந்து உடலிற் பூசலாம். (3) நயக்ரோதாதி கணத்தினால் பக்குவம் செய்த தைலத்தினாலாவது, (4) சந்தைகளத ச்ருகத்தினாலாவது அப்யங்கம் செய்வதும், (5) பாலா லு³, அதிமதுரம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தினாலும் அபிஷேகம் செய்வது சிறந்தது. 70, 7 ½.

இராஜ்யக்ஷமாவிலுண்டாகும் அதிலாரத்திற்கு சிகித்தலை:— யக்ஷமாவில் ஜாடராக்கியானது பெரும்பாலும் அழிவுறுமாகையால், பிசுபிசுப்பான கசடுகளுடன் அதிலாரமுண்டாகும்; அவ்வித ரோகிக்கு அதிலார சிகித்தலையிலும், கிரஹணீ சிகித்தலையிலும் கூறப்பட்டுள்ள ஒளஷதங்கள் அநுகூலமானவையாம். 72½.

இராஜ்யக்ஷமாவில் மலத்தினாலான பலம்:—பிசுக் மெலிந்து வரும் கூடியரோகிக்கு மலம் மாத்திரம் முற்றிலும் கூடியமடையாது பெரு முயற்சியோடு சிகித்தலிக்க வேண்டும்; ஏனெனில், ஸர்வதாதுக்களும் கூடிணித்து வருந்தும் கூடியரோகியை மலத்தின் பலமே ஒருவாறு தாங்கிவரும். 73½.

இராஜ்யக்ஷமாவில் மாம்ஸ போஜனமும் மதுபானமும்: முறை தவறாமல் மாம்ஸத்தையே புஜித்து, திராக்ஷாஸவத்தை அநுபானமாகவும் உட்கொண்டு, மலஜலாதி ரோகங்களை அடக்காமல் நியமமாயிருந்து வருபவனுடைய தேஹத்தில் இராஜ்யக்ஷமா இடம் பெறுவதில்லை. மாம்ஸங்களைப் புஜித்துக்கொண்டு ஸுரை, மட்டம், மார்த்விமது, அரிஷ்டங்கள், மாதவம்⁴ என்கிற மத்தம் இவற்றுள் எதையேனும் ஒன்றை அவரது தேஹ நிலை

. ஒளத்தரபத்தி¹ போஜனத்திற்குப் பிறகு ஒளஷத முட் கொள்ளும் முறை.

. ச்ருங்கம் முதலிய கருவிகளைப்பற்றி முதற் புத்தகம் பார்க்க.

. ஸுர, மட்டம், மார்த்விமது, அரிஷ்டம், மாதவம் இற்றற்பற்றி முதற் புத்தகம் பார்க்க.

மைக்கும் வியாதி நிலைமைக்கும் ஏற்றவண்ணம் அதுபானமாய் உட்கொள்ள, மாம்ஸபோஜனம் ஸ்ரோதோமாரக் ங்களிலுள்ள அடைப்புகளை அற்றவும், சரீரவன்மையையும் புஷ்டியையும் உண்டுபண்ண ஏற்றதாகும். 74, 76.

இர ஜயக்ஷ்மினே ஸ்வே ஹ தி ளில் முழக்கச் செய்தல் :
என்றாயில் நன்ற உடல் முழுமை யும் அப்பஞ்ஞன் செய்து வைத்து ஸ்வேஹத் தொட்டிலும், பால் தொட்டியிலும், தண்ணீர்த் தொட்டியிலும் அம் மனிதனை அமிழ்ந்து குளிக்ச் செய்யவும்; அவற்றிலிருந்து எழுந்த பிறகு மீண்டு மிச்சகஸ்வேஹ் ளால் அப்யக்ம் செய்து வத்து, ககளால் சுக்மா உடம்பை மர்த்தநம் செய்யவு; பிறகு சுக்மா உடம்பை மர்த்தநம் செய்து இன்பமாக உத்வர்த்தநம் செய்யவும். 77, 77½.

இர ஜயக்ஷ்மாவில் உத்வர்த்த குர்ணமும் ஸ்வே ஹ தி ளில் :
(1) ஜீர்த்தி, தண்ணீர்விட்டா கிழங்கு, மஞ்ஜிஷ்டி, சாறடை, அமுக்கிஞ் கிழங்கு, நயுருவி, தழுதாழ், அதிமதுரம், சிற்றா முட்டி, நிலப்பனா கிழங்கு, கெடுகு, கோஷ்டம், வாலு ன்றவை, ஆளி விதை, ஞ்ரந்து, எள், மத்யத்தி அடியில் படிந் துள்ள திப்பி இவற்ற யெல்லாம் ஒருமிக்கப் பொடித்துக் கொள்ளவும்; இவ்வனைத்துக்கும் இரு மடங்கு வாற்கோதுமைப் பொடியைக் கூட்டி, தயிரு தேனும் விட்டுக் கலந்து விடவும். இதை உத்வர்த்தநத்திற்கு உபயோகிவு. இது சரீரத்திற்குப் புஷ்டியையும், நல்லறிதத் தயு, வன் மையையும் உண்டுபண்ணும்.
(2) வெக் கெடுகுப்பொடியை உத்வர்த்தம் செய்து கொண்டு, ஸ்நாத்திற்குப் பயோகமான மணமுள்ள வத்துக்களையு தேறு உசிதமான மூலிகைகளையு, ஜீவரீயச் சாக்குகளையு சேர்த்து அந்தத் ருதுவின் தன்மைக்கேற் சுகத் தருமாறு ராய்ச்சிய நீர்களால் அப்பினியாளி ஸ்நானம் செய்யலாம். 78--81½.

இர ஜயக்ஷ்மினே வில் சிழ்ந்த சிகித்தலை ளின் ஸங்கிரஹம் :
இந்த ரோக சந்தனம் முதலிய ஸ்கந்தங்கள், புஷ்பஹாரங்கள், இவை முதலியவற்றைப் பீடாபரிஹாரத்தின்பொருட்டு அணிந்து கொள்ளலாம். நண்பர் னைக் கு ளிப்புறலா. ஸங்கீதம், ராத்யம் முதலிய மனோஹர விஷய னைச் செவியுறலாம். ஸ்திரீ னைச் செய்துள்ளலா. பாலை யும், பெய்யயு, மது வனை னையும், மாம்ஸ னையும் முறைப்படி உட்கொள்ளலாம். அதர்வ வேத விதி னை அ ஸரித்து தைவாதுக் கரஹம் பெறக் கூடிய ஜபஹோமாதி னையும் நிறுத்தல் ஹம். இது யாபுக்ஷ்யரோகி குச் சிறந்த சிகித்த முறைகளாகும். 82, 83½.

- . உத்வர்த்தநம்-முதற் பார் பார் .
- . சந்தனம், அகி முதலி து .
- . கிழாடு ல்லி, தீரிபலை முதலி .

ஆறாம் அந்நியபாயம்.

சர்தி-ஹ்ருத்ரோக த்ருஷ்ண சிகித்ஸை.

சர்தி - ஹ்ருத்ரோக - த்ருஷ்ணசிகித்ஸை¹ என்னும் அந்நி யாயம் இனி விவரிக்கப்படுகின்றது :

சர்தி சிகித்ஸை.

சர்தியில் லங்கநமும் வம மும் : சர்தி என் யாவும் பெரும் பாலும் ஆமாசயம் என்னும் இரைப்பையிலுண்டாகும் ஒருவித அழற்சியுடன் கூடிய கிளர்ச்சியினாலேயே உண்டாகின்றன ; ஆகவே முதலில் அதற்கு லங்க ம் செய்வது ஹிதமாகும் ; ஆனால் வாதுஸம்பந்தமான சர்தியில் லங்கநம் கூடாது ; வாதத்தினாலுண் டான சர்தியில் பிணியாளி வலிவுள்ளவனு யிருந்தால், நோஷம் அதிகரித்திருந்தால், அடிக்கடிபாவது அதிக அளவாகவாவது வர்தியானால் அவனுக்கு வமநம் செய்விக்கவேண்டும். 1, 1½.

சர்தியில் விரேகமும் சம மும் : வமநம் செய்வித்த பிறகு உதுவகைகளோடாவது, திராக்கை முதலிய கனிரஸ்களுட னாவது, பசும்பால் முகவியவைகளோடாவது கிரமமாக இருதயத் திற்கு வன்மைதருங் குணமுள்ள விரேசநெளஷத்தினை உட் கொள்ளக் கொடுக்கலாம். அவ்விரேசநமானது மேல் நோக்கிய நோஷத்தைக் கீழ்முகமாகச் செலுத்திவிடுகின்றது. அந்த நிலைமையில் சோதனத்திற்குப் பதிலாய் சமந ஓளஷத்தையும் பிரயோகிக்கலாம் ; ரூக்ஷமாகவும் தூர்ப்பலமாகவுமுள்ள பிணியாளி களுக்கோ சமநெளஷத்தையே உபயோகிக்க வேண்டும். —2, 3.

சர்தியில் பத்தியமான ஆஹார-விஹார² ள் : (1) ஈரப் பசையில்லாமல் உலர்ந்திருப்பதும், மனதுக்கு இரம்யமாயிருப் பதும், ஸாத்தியமானதும், இலகு குணமுள்ளதுமான அன்னம் சர்தியில் பிரசஸ்தமானது. (2) உபவாஸமிருப்பதும் நலமாகும். (3) பூஷம், மாம்ஸாஸம், காம்பலிகம்³, கலம், சாகவர்க்கம், லேஹ யங்கள், நற்சுவையுள்ள வேறு பண்ட⁴ ள், ராக-காண்ட ங் ள்⁵, பானகங்கள், ஈரப்பசையற்ற விசித்திரமான பணியாறங்கள், னி

. சர்தி- ர்நியாதல் ; ஹ்ருத்ரோ ம் - இருதயத்தைப் பற்றிய வியாதி ; த்ருஷ்ண-நா றட்சி ; இ மூன்றுவித வியாதிகளுக்கும் முறையே சிகித்ஸா கிரமங்களை வி ரிக்கும் அத்தியாயம்.

. காம்பலிக⁶ என்னுப்பொடி யயு, ச மத்த கிழ்கு னை அல்லது சா த்திற்குபயோகமான வேர்களையு⁷ சேர்த்து பக்கு செய் யப்படும் ஒருவித சித்திரான்ன⁸.

3. கலம் பி த்தி உட்ச தயி கல்க⁹, என்னுப்பொடி, புளித்த தயிரின் ஆ ட இவற்றைக் கூட்டி ஸ்நேஹ களா தாளிக, அது “கலம்” எனப்படும். (அத து ஒருவித பச்சடி).

4. ராக ர் ட ங்கள் முதற் புத்தக¹⁰ பரர்க.

கள் இவை உபயோகிக்கத் தகுந்த வயாம். (4) சரீரத்தைத் தேய்த்து நாளம் செய்வதும், நறுமணமுள்ள கனி ள், மலர் ள், உணவுகள், பாணங்கள் இவற்றிலிருந்துண்டாகும் ஸ்வாஸனை னை அனுபவிப்பதும், பிணியாளி உணவுண்டவுடனே குளிர்ந்த ஜலத்தைத் திடீரென்று அவனது முகத்தில் தெளிப்பதும் குணந்தாக் கூடியவையாம். 4 6.

வாதச்சர்தியின் சிகித்தலை: வாத தோஷத்தினாலான சர்திக்கு விசேஷ சிகித்தலை கூறப்படுகிறது: (1) இளஞ்சூடான க்ருதத்தில் இத்துப்பைக் கலந்துக்கொள்ள அது ஸம், கெடுதலா இருதயத்துடிப்பு இவற்றுடன் கூடிய சர்தியைப்போக்கு. (2) த்ரிசுவுமும், த்ரிவணமும்¹ மிக் கலந்துள்ள க்ருதமும் அவ்விதமே உபயோகமாகும். (3) மாதளம்பழச் சாற்றிற் பக்குவம் செய்த க்ருதமாவது, (4) சுக்கு, கொத்தமல்லி விதை, தயிர் இவற்றில் பக்குவம் செய்த க்ருதமாவது அங்ஙனமே உபயோகமாம். (5) ஸம் அளவு ஜலம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையாவது பருகலாம். (6) விஷ்கிரங்களுடைய மாம்ஸஸத்தில் போதிய புளிப்பும் இந்துப்பும் செய்யும் சேர்த்து பக்குவம் செய்தாவது உட்கொள்ளலாம். (7) சுக்கு, தயிர், மாதளம்பழச்சாறு இவற்றுல் பக்குவம் செய்யப்பட்டதும் ஸ்திக்கத்தமுடான உணவையும் புஜிக்கலாம். (8) ஸ்நேஹத்தில் உப்பைக் கலந்து இளஞ்சூடாக வாதச்சர்தியில் விசேசமாவதற்கும் உபயோகிக்கலாம். 7- 9½.

பித்தச்சர்தியின் சிகித்தலை: (1) பித்த ஸம்பந்தான சர்தியில் திராசைக்காயின் ஸ்வாஸம், கருப்பஞ்சாறு இவற்றோடு சிவதையின் சூர்ணத்தை விசேசமாவதற்காகப் பிரயோகிக்கலாம். (2) தில்வக க்ருதத்தையாவது கொடுக்கலாம். (3) மிவும் அகிரித்து கபஸ்த்தாரத்தை அடைந்துள்ள பித்தத்தினிப்பும் கைப்புமுள்ள ஓஷதங்களால் மேல்நோக்கி வாதி செய்வித்தே வெளிப்படுத்திவிடவேண்டும். (4) இங்ஙனம்சேதந சிகித்தலை செய்துகொண்டவ மந்தத்தையாவது, தேன் சர்க்கரைகள் கூட்டிய யவாகூவையாவது நெற்பொரியோடு உட்கொள்ளலாம். (5) பயறு, ஜாங்கலமாம்ஸம் இவற்றாலான வியஞ்ஜன்களேடு சம்பா அல்லது காரரிசியன்னத்தையாவது புஜிக்கலாம். (6) மட்பாண்டத்தில் காய்ச்சியெடுத்து சுயமாய் நன்றாக குளிர்ந்துபோன தண்ணீரைப் பருகலாம். (7) திராசைக்காயின் இரஸத்தில் பயறு, வெட்டிவேர், திப்பிலி, கொத்தமல்லி விதை இவற்றைச் சேர்த்து ஓரிரவெல்லாம் ஊறவைத்து, அப்பால் அச்சாற்றையாவது குடிக்கலாம். (8) அவ்விதமே பக்குவம்

. த்ரிவணம் ஸௌவர்ச்சலம், ஸைந்தலணம், பிடாலலணம். (இலணத்யம்.)

. தில் க்ருதம் குஷ்ட சிகித்தஸயிற் கூறப்படுகிறது.

செய்த கருப்பஞ்சாற்றையாவது, (9) சீர்திற்கொடியின் ஸ்வ
 ரஸத்தையாவது, (10) பாஸ்யாவது பருகலாம். (11) நாவல் மா
 இவற்றின் தளிர்கள், வெட்டிவேர், ஆலம்மொட்டு, ஆலம்விழுது
 இவற்றை க்வாதம் செய்தாவது, சீதகஷாயமாகச் செய்தாவது
 தேன் கூட்டிப் பருக சர்தி, ஜ்வரம், அதிஸாரம், மூர்ச்சை,
 சுஷ்ட ஸாத்தியமான நாவறட்சி இவை நிவ்ருத்தியா. (12) பயற்றந்
 தழையைக் கஷாயம் ராய்ச்சியாவது, சீதகஷாயமாக்வாவது நெல்
 லிக்கனியின் ஸ்வரஸத்தோடு உட்கொள்ளலாம். (13) இலந்தங்
 கொட்டை, சர்க்கரை, நெற்பொரி, ஈயின் மலம், திப்பிலி
 இவற்றை எரித்து மையாகச் செய்து தேனிற் கலந்துட்கொள்ள்
 லாம். (14) கடுக்காயையாவது, (15) திராசைஷ்யையாவது, (16)
 இலந்தம் பழங்கனையாவது தேன் கலந்துட் கொள்ளலாம். 10-15½.

கபச்சர்தியின் சிகித்தலை :—(1) சிலேஷ்மத்தினு லுண்டான
 சர்தியில் வேப்பம்பட்டை, திப்பிலி, கடுகு இவற்றைப் பொடித்து
 இளஞ்சூடான ஜலத்திற் சேர்த்து உட்கொண்டு வார்தி செய்
 லாம். (2) பிணியாளி பலஹீனமாயிருந்தால் இலங்கம் போட
 லாம். (3) ஆரக்ஷாதிக் கணத்தின் சர்க்குகளைக் கஷாயமிட்டு
 சூடாறியபிறகு தேன் கலந்து அதைப் பருகலாம். (4) சர்திக்
 கமான¹ ஒளஷத² களில் அநேக முறை பாவனை செய்யப்பட்ட
 வாற்கோதுமையை மந்தம் செயதாகிலும் குடித்து வரலாம்.
 (5) இருதயத்திற்குப் பலந்தாக்கூடியதும், கபஹரமுமாயுள்ள
 அன்னத்தையாவது புஜிக்கலாம். (6) சுஞ்சா³ கோரை, படர்புல்
 இவற்றுடன் ராக⁴ களையும் கூட்டிப் புஜிக்கலாம். (7) ஷச்சிலை
 யையும், திப்பிலியையும், மிளகையும் பொடித்துக் கொடிமாதனை
 யின் சாற்றிற் கலந்தாவது, விளாம்பழச்சாற்றிற் கலந்தாவது,
 தேன் கூட்டி யுட்கொள்ள வமநம் நிவ்ருத்தியாகும். (8) விளாம்
 பழத்தை த்ரிகடுப் பொடியோடு கலந்தும் உபயோகிக்கலா.
 (9) பூனைக்காலியை ஸமூலமா ப் பொடித்துத் தேன் கலந்தாவது
 உட்கொள்ளலாம். 16 20½.

அருவருப்பான வஸ்துவாலுண்ட ன சர்திக்குப் பரிஹாரம்:—
 அருவருப்பான அல்லது வெறுக்கக் கூடிய வஸ்துவினால் ஏற்பட்ட
 சர்தியானது, அப்பிணியாளிக்கு விருப்பமான வஸ்து முதலிய
 வற்றைக்கொண்டு உபசரித்து வந்தால் நி ாரணமாகும். 21.

கிருமிகள லுண்டாகும் சர்திக்கு சிகித்தலை :—கிருமிகளால்
 உண்டாகும் சர்தியானது கிருமிவ்ருத்ரோகத்திற்குக் கூறப்படும்
 சிகித்தலைகளால் நிவ்ருத்தியாகும். மேலும் கிருமியினாலு
 டாகு¹ மிச்சமுள்ள மற்ற வியாதிகளும் கிருமிவ்ருத்ரோ த்திற்
 குக் கூறப்படுகிற சிகித்தலைகளினால் ஸ்வஸ்த்தமாகும். 22.

1. சர்தி¹ ாந்தி யத் தணிக்கு² குண³.

2. மந்த⁴ முதற் புத்தகம் பார்⁵க.

சர்திகளைத் தடுத்தவிட வேண்டியதன் ஆவச்யகதை: சர்தி அதிமாவதால் தாதுக்கள் கூடிணிக்க வாததோஷம் அவசியம் பிரகோபித்துக் கேடு விளைவிக்கு. ஆவே இந்த நிலைமையில் அளவுமீறிய வமநத்திற்குக் கூறியுள்ள முறையை அனுஸரித்து ஸ்தம்பந ப்ருஹ்மண சிகித்கைகளைச் செய்யவேண்டும். வமந ஹரமா ப் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதங்களும், லேஹ்யங்ரு, மாம்ஸஸஸங்கமம் உபயோகமானவை. கல்யாணகக்ருதமும், த்ரியூஷணக்ருதமும், ஜீவரீயக்ருதமும் இதற்குத் தகுந்தவை. சர்தியைப் பரிஹரிப்பதற்கு அனுக்லமான சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பட்ட கூதிரங்களும், லேஹ்யங்ருமும் வரந்தியைத் தணிக்கக் கூடியவைகளாம்.—2, 24.

ஹ்ருத்ரோக சிகித்கை.

வாதஹ்ருத்ரோக சிகித்கை: (1) வாதத்தினால் உண்டாகும் ஹ்ருதயரோகத்தில் தயிராடை, காடிமோர் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய தைலத்தை இளஞ்சூடாயிருக்கையில் சுருப்புப்பயும் சிறிதளவு கூட்டிக் கொடுக்கவும். இத்தைலம் குல்மம், வயிற்றுப்பொருமல் இந்நோய் னையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். (2) பஞ்சலவணங்களைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தைலமும் அவ்விதமே குணம் செய்யக்கூடியது. 25½

வாதஹ்ருத்ரோகத்தில் பில்வாதிதைலம்: பில்வப்பட்டை, சிற்றாத்தை, ரத்தோதும, இலந்தம்பழம், தேவதாரு, சாறடை, கொள், பஞ்சமூல இவற்றின் கஷாயத்தில் எண்ணெய் பக்குவம் செய்து, அதை நயமிடவு, பானம் செய்யும், வந்தி பிரயோகிக்கவும் உபயோகிக்கலாம். 26, 27.

சுண்ட்யாதி க்ருதம்: சுக்கு, நெல்லிக்காய், இந்துப்பு, காரை, ராயம், தாமரைக்கிழங்கு, கடுகாய் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த க்ருதமானது பக்கூலை, இருதயத்தைப்பற்றிய நோவு, குல்மம் இவற்றை நிச்சயமாய் நிவ்ருத்திக்கவல்லது. 28.

பத்யாதி க்ருதம்: விதை நீக்கிய ஐம்பது கடுக்காய்களையும் இரண்டு பலம் ஸௌவரீச்சலவணத்தையு் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தில் ஒரு பிரஸ்த்த நெய்யைப் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்க, இது ஹ்ருதயத்தைப்பற்றிய வியாதிகள், ச்வாஸம் குல்மம் இவற்றைப் பரிஹரிக்கும். 29.

புஷ்ப ராதி கல் மும்பவாயாதி க்வதம் முதலியதும்: (1) தாமரைக்கிழங்கு, சுச்சோரம், சுக்கு, கொடிமாதனைர், கடுக்காய், இவற்றைக் கல்கமாகச் செய்து, பவக்ஷாரம், நெய், ஏதேனும் அல்லம், இந்துப்பு இவற்றுடன் சேர்த்து உட்கொள்ள

மார்பிலுண்டாகும் வேதனை, இருதயசூலை இவை ஹ்ருத்தியாகும். (2) குராலானி யோமம், இந்துப்பு, யவக்ஷாயம், வசம்பு, ஓமம், சுக்கு இவற்றாலும், பொன்னுலங்காய், தேவதாரு, மொட்டி மாதனை, கடுக்காய், கச்சோரம், தாமரைக்கிழங்கு இவற்றாலும் பக்குவம் செய்த கஷாயத்தை இளஞ்சூடாகப் பருகினாலும் அவ்வித குணத்தைக் கொடுக்கும். 30—31½.

பஞ்சகோலாதி கல்கம்: பஞ்ச கோலங்கள், கச்சோரம், கடுக்காய், சீந்தில், கொம்மட்டிமாதனை, தாமரைக்கிழங்கு இவற்றை வாருணியென்கிற மதுவைச்சேர்த்து¹ கல்சமாக அரைத்து, யமக ஸ்நேஹத்தில் வறுத்தெடுத்து, இந்துப்பு சேர்த்து இருதயசூலை, பக்கசூலை, யோனிசூலை இவைகளிலும், குல்மம், உதாரோகங்கள் இவற்றிலும் புலிந்துவரலாம். 32, 33.

ஸ்வேதமும் க்ருதபானமும்:—இந்த ஹ்ருத்ரோகத்தில் ஸ்தித்தமான ஸ்வேதங்களைப் பிரயோகிப்பதும், தருந்தவாறு பக்குவம் செய்த க்ருதங்களைப் பருகுவதும் ஹிதமாகும். 33½.

த்ருஷ்ணையுடன் கூடியஹ்ருத்ரோகத்தில் பானவகைகள்:—ஹ்ருத்ரோகத்தில் நாவறட்சியுண்டானால் இலகுபஞ்சமூலக்வாதம், சுக்குக்கஷாயம், வாருணியின் ஆடை, தயிரின் ஆடை, காடி இவற்றில் எதையாவது குடிக்கலாம். 34½.

வாதஹ்ருத்ரோகத்தில் மாம்ஸரஸங்கள்: இசிவு, ஸ்தம்பித்துப்போதல், சூலம், ஆமநோஷம், இக்கோளாறுகளாலும் வாத நோஷத்தினாலும் இருதயம் பிடிக்கப்படுகையில் முற்கூறியவாறு இச்சிகிதையைகள் ஹிதமானவையாம். ஆனால் இருதயத்திற் படபடத்த நடையும், இசிவும், மூர்ச்சையும் உண்டாகும்போது அவ்வித வாதஹ்ருத்ரோகத்தில் தித்திரி, சக்கிரவாகப்புள், மயில், வர்தகம் என்கிற பக்ஷி, காடி இவற்றின் மாம்ஸரஸங்களை அதிக ஸ்நேஹத்துடன் கூட்டி புபயோகிப்பது நலம். 35, 36.

ஸ்நேஹ பானங்கள்: இருதய ரோகமுள்ளவன் பலாதைலத்தையாவது², ஸுகுமார க்ருதத்தையாவது, தூறு முறை பக்குவம் செய்த யஷ்ட்யாதி தைலத்தையாவது,⁴ மஹா ஸ்நேஹத்தையாவது பருகுவது உத்தமம். 37.

மஹாஸ்நேஹம்: சிற்றாத்மை, ஜீவகம், ஜீவந்தி, சிற்றமுட்டி, கண்டங்கத்திரி, சாறடை, கண்டுபாரங்கி, ல்லிகை, வசம்பு, த்ரிகடு, இவற்றைக் கல்சமாகச் செய்து, நாலு மடங்கு தயிரில் எண்ணெயைச் சேர்த்து, கிடைக்கக்கூடிய அல்லவஸ்துக்களையும்

1. ஈருணீ - முதற் புத்தகம் பார்க்க.

2. சிற்றமுட்டியின் கஷாயத்தில் காய்ச்சி, சிற்றமுட்டியையே கமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலம்.

3. ஸுகுமார க்ருதம்-பிரமேஹ சிகிதையைில் கூறப்படுவது.

4. யஷ்ட்யாதி தைல - அதாகத்த சிகிதையைில் கூறப்படுவது.

கூட்டி தைலம் பக்குவம் செய்யவும். இது மஹாஸ்நேஹம் எனப்படும். இத்தலைத்தைப் பருகினால் வாத ஹ்ருத்ரோ நிவ்ருத்தியாகும்; தர்ப்பணம், ப்ருஹ்மணம், பலயம் என்கிற குணங்களும் இதற்குண்டு. 38, 39.

வாதஹ்ருத்ரோகாதிகளில் அனுகூலமும் அனுகூலமல்லாதவையுமான உண்வுமுதலியன :—அதிக படபடப்பேடும் இசுவோடும் கூடிய வாதுஹ்ருத்ரோகத்தில், ஜாடராக்னி உத்தீபனமடைந்திருக்கும் நிலைமையில் பால், தயிர், வெல்லம், நெய், ஜலஜந்துக்களுடைய மாம்ஸம், ஆதாபமாம்ஸம் இவை ஹிதமாகும். வாத ஹ்ருத்ரோகத்தைத் தவிர மற்ற நாலுவித ஹ்ருத்ரோகங்களிலும், ஸ்தம்பிதத்வம், சைத்தியம், ஆமோஷம் இவற்றோடு கூடிய வாதுஹ்ருத்ரோகத்திலும் இந்த வஸ்துக்கள் விலக்கத் தகுந்தவை. வாத ஹ்ருத்ரோகத்தில் கபமும் சேர்த்தால் ரூக்ஷமும் உஷ்ண வீர்யமுமுள்ள பதார்த்தங்களால் சிகிதையை செய்யவேண்டும். 40, 41½.

பித்த ஹ்ருத்ரோகத்தில் விரேசநமுறை : பித்த ஸம்பந்தமான ஹ்ருத்ரோகத்தில் திராசைக்ஷ, கரும்பு இவற்றின் சாறு, சர்க்கரையும், தேனும், ஈச்சம்பழமும் கூட்டிய விரேசநெஷத்தை உட்கொள்வது ஹ்ருத்யமாயிருக்கும்.¹ விரேசநமாய் சரீரம் சுத்தமானபிறகு பித்தஹமான உபசாரம் செய்யப்படவேண்டும். கூத காலத்திலும் பித்த ஜ்வரத்திலும் கூறியுள்ள படி உள்ளும்புறமும் சோத முறை செய்யவேண்டும். கடுரோகினி, அதி தூரம் இவற்றின் கல்கத்துடன் சர்க்கரை கூட்டி ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலாம். 42, 43½.

பித்த ஹ்ருத்ரோகத்திற்கேற்றக்ருதபானங்கள் : (1) யணைத் திப்பிலி, சர்க்கரை, திராசைக்ஷ, ஜீவம், ருஷபம், நெய்தல், சிற்றமுட்டி, பேரிச்சம்பழம், ரகோலி, மேதா, மஹாமேதா இவற்றைச் சேர்த்து பாலும் ஊற்றி பக்குவம் செய்யப்பட்ட எருடை நெய் பித்த ஹ்ருத்ரோகத்தைப் போக்கும். (2) வறள் தாமரை, அதிமதுரம், தாமரைக்கிழங்கு, கிரந்தி தகரம், தட்டை ரோரைக்கிழங்கு, சுக்கு, வேலம்பாசி இவற்றைப் பாலில் சேர்த்து, நெய் ஊற்றிக் காய்ச்சி, ஆறியபிறகு தேன் கலந்து உட்கொள்வது உசிதம். (3) மதுரர்க்க ஸ்துங்களால் பக்குவம் செய்த க்ருதத் தயும் பருகலாம். 44, 46½.

மது தைலக வஸ்தி : அதிமதுரம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தைலத்தையும் தேனையு் கூட்டி, அதனால் பித்த ஹ்ருத்ரோகத்தில் வஸ்தியைப் பிரயோகிக்கலாம். 47.

கப ஹ்ருத்ரோகத்தில் வம சிகிதையைள் : (1) பதோஷக்கேளாரால் உண்டாகும் ஹ்ருத்ரோகத்தில் ஸ்வேத சிகிதையை

. ஹ்ருத்ரோமுதற் புத்தகம் பார்க்க .

செய்து, கொள், ஜாங்கல மாம்ஸம், தீக்ஷணமான மது, வாற் கோதுமை இவற்றை உண்ணக் கொடுத்து, வேப்பம் பட்டையும் வசம்பு¹ சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த கஷாயத்தைச் சூடிக்கச் செய்து வமநம் செய்விக்கவும். (2) வசம்பு, காயம், இந்தாப்பு, சவுட்டுப்பு, சுக்கு, எலக்காய், குராஸானி யோமம், திப்பிலி, யவக்ஷாரம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, இளஞ்சூடான ஜலத்துடன் உட்கொண்டு வமநம் செய்யலாம். (3) காடி, கொள்ளின் சஞ்ரி, பசுவின் மூத்திரம், ஆஸவங்ள் இவற்றோடு மருக்காற்றையை உபயோகித்தும் மனம் செய்யலாம். (4) தாமரைக்கிழங்கு, கடுக்காய், சுக்கு, கச்சோரம், சிற்றாத்தை, வசம்பு, திப்பிலி இவற்றின் சூர்ணத்தையும் முற்கூறிய உஷ்ண ஜலம் முதலியவற்றுடன் உட்கொள்ளலாம். (5) கடுக்காய், சுக்கு, திப்பிலி, ஸாஸ தேவதாரு, சிறு தேக்கு இவற்றின் கஷாயமும் பருகலாம். 48—50^{1/2}.

ரோஹிதகாதி அவலேஹம் : செம்மரம்பட்டை, அரசம் பட்டை, கருங்காலிப்பட்டை, அத்திப்பட்டை, மருதம்பட்டை, முருக்கம்பட்டை, ஆலம்பட்டை இவற்றின் கஷாயத்தில் த்ரி கடுவையும் கருஞ்சிவதை யடும் பொடித்துச் சேர்த்து, லேஹ்ய பாகமாகச் செய்து, இளஞ்சூடான ஜலத்தின் அனுபானத்தோடு உட்கொள்ள சுப ஹ்ருத்ரோகம் தீரும். 5, 52.

கபஹ்ருத்ரோகத்தில் சில ரஸாயனப் பிரயோகங்கள்:—(1) கபகுலம் சிகித்த பிற கூறப்பட்டுள்ள க்ருதங்களையும், பலவித ரக்ஷாவகைகளையும்¹ இவ்வியாதியிலு² உட்கொள்ளலாம். (2) சிலாஜதுவையாவது பிரயோகிக்கலாம். (3) பிராஹ்ம ரஸாயனத்தையாவது, (4) ஆமலகலேஹ்யத்தையாவது,³ (5) அசுஸ்திய ஹரீதகி லேஹ்யத்தையாவது உட்கொள்ளலாம். 53, 53^{1/2}.

போஜனமுட்கொண்டதும் உண்டாகும் ஹ்ருதயசூலைக்கு குஷ்டாதி சூர்ணம் : எவனுக்கு உவையுட்கொண்டதும் இருதயவலி அதிகரித்து, அது ஜீர்ணமாகியில் வலி குறைந்து, முற்றிலும் ஜீர்ணமான பிறகு வலியும் சனமடைகின்றதோ, அவன் உஷ்ண ஜல அனுபானத்தோடு கோஷ்டம், வாப்பிடங்கம், இந்துப்பு, அட்டுப்பு, வெள்ளிலோத்தி, தேவதாரு, அதிவிடயம் இவற்றின் சூர்ணத்தை உபயோகிக்கலாம். 54, 5.

எல்லாவித ஹ்ருதய சூலைக்கும் சிகித்தலை : (1) உணவு ஜீர்ணமான பிறகு அதிக இருதயவலிபால் வருந்தும் பிணியா

. அடுத்த 4-து அத்தியாயத்தில் கூறப்படுகிற க்ருதங்கள் கூறா'கள் இவை குறிக்கப்படுகின்றன.

. சிலா துப் பிரயோ', பிராஹ்ம ரஸாயன', ஆமலக லேஹ்யம் இற்றி' வி ர'ள் உத்தர'த்தாந' 39-ம் அத்தியாயத்தில் கூறப்படுகின்றன.

3. அஸ்திய ஹரீதகி ராஸ சிகித்ஸயிற் கூறப்பட்டது.

ளிக்கு ஸ்நேஹங்களால் விரோசனம் செய்விக்கலாம். (2) உணவு ஜீர்ணமாகும் ஸமயத்தில் இருதயவலி அதிகமானால் பல விரோசனம் செய்விக்கலாம். (3) இருதய சூலை எப்பொழுதுமே அதிகமாயிருந்தால் தீக்ஷணகுணமுள்ள மூலங்களால் அங்ஙனமே விரோசனம் செய்விக்கலாம். ---56.

ஆமாசயத்தில் வயு பிரகோபிப்பதாலான ஹ்ருதய சூலைக்கு சிகித்தலை : வாயு, அதன் மார்க்க அடைபடுவதால் பெரிதும் ஆமாசயத்திற் சென்று பிரகோபிக்கும்; சோதனம், லங்கனம், பாசனம் இச் சிகித்தலைகளால் அவ்வாயுவை அதுலோமநமாக்கி வெளிப்படுத்த வேண்டும். 57.

கிருமிஹ்ருதரோக சிகித்தலை : கிருமிகளா லுண்டாகும் இருதய ரோகத்தில் கிருமிஹரமான ஓளவுதங்களை பெல்லாம் உபயோகித்து சிகித்தலை செய்யலாம். 57¹.

த்ருஷ்ண சிகித்தலை.

த்ருஷ்ண ரே கத்திற்கான பொது சிகித்தலைகள் : த்ருஷ்ண யென்கிற நாவறட்சி ஸம்பந்தமான எல்லா விகாரங்களிலும் பெரும்பாலும் வாதுபித்த ஹரமான சிகித்தலா முறையுத்தமானது; அங்ஙனமே உள்ளும் புறமும் சிதளமான உபசாரமும், சமந சோதந சிகித்தலைகளும் ஏற்றவையாம். (1) குளிர்ச்சியான ஆந்தரிக்ஷோகத்தைத் தேனுடன் பருகலாம். (2) பெளரோதகத்திலும்¹ தேன் கூட்டி யுபயோகிக்க அதே குணமுண்டாகும். (3) அக்கினியில் பழுக்கக் காய்ச்சிய மண்ணோடு,

1. பலவிரோசனம் திராக்ஷ, ரய்விடங்கம், பேரீச்சு, ஈச்சு, கொன்னை, டெல்லிக்கனி, மிக்காய், தான்றி¹ காய், கம்பில்லக், ராளம், எள்ளரிவிதை இவ் முதலிய நற்றைச் சேர்த்து செய்யப்படும் ஓளவுத் தைப் பிரயோகித்து செய்யப்படும் விரோசனம்.

2. மூலவிரோசனம் -- எழிலைப்பாலை, சங்கங்குப்பி, நேபாளம், கருஞ்சிவதை, வெண்சிவதை முதலிய ந்ரூலா ஓளவுத் தைப் பிரயோகித்துச் செய்யப்படும் விரோசன சிகித்தலை.

ஆமாசயத்தில் உவாவது வாயு அமிதமாகச் சேரும் போது அவ்வவயவம் விம்மிக்கொண்டு அதற்கு அடுத்துள்ள இருதயத்தைப் பரிசிக் க்குமொகையால், இரைப் பயில் உவ்வு முதலியது சேருதால் இருதய வியும் உடாது இயல்பு.

4. அதுலோமம்-அபான வாயு முதலியதைக் கீழ் நோக்கி வெளிப்படுத்தல்.

5. கிருமிஹரங்கள்-ஸூத்திர ஸ்த்தானம் 15-து அத்தியாயத்திற் கூறிய அர்¹ ரதிகணம் முதலியவை.

ஆந்தரிக்ஷோதகம் முதற் புத்தகம் பார்க்க.

7. பெளமோதகம் -- நிரமலமாது¹ கறுத்து விசாலமாயுள்ளதுமான கெட்டி பூயியில் விழுந்துள்ள ஜலம்.

கல், மணல் முதலியவற்றைச் சுத்தமான ஜலத்தில் சேர்த்து ஆறிய பிறகு அக்குளிர்ந்த நீரையாவது சர்க்கரை கூட்டிப் பருகலாம். (4) திருண பஞ்சுமுல் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தை யாவது உட்கொள்ளலாம். (5) நெற்பொரிமாவைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த மந்தமும் சிறந்ததாகும். (6) வாற்கோலுமை யின் பச்சைமாவாலாகிய வாட்யமண்டத்தில் சர்க்கரையும் தேனையும் கூட்டிக் குளிர்ந்தபிறகு அதை உட்கொள்வது நலம். (7) பழைய சம்பாஅரிசியாலும் கோத்ரவதானியத்தினாலும் ஆகிய யவாகவையாவது குளிர்ச்செய்து குடிக்கலாம். (8) குளிர்ந்த நீரில் குளித்து, சேவிர்யமான திரவ்யங்களால் பக்குவம் செய்யப் பெற்றதும், சர்க்கரையும் தேனும் கலந்து குளிர்ச்சியாக்கப்பட்டதுமான பாலோடு உணவுண்ணலாம். (9) உப்பும் புளிப்பும் சேர்க்காமல், நெய் சேர்த்துத் தாளித்த ஜாங்கல மாம்ஸஸங்கனோடும், ஜீவநீயகணச்சரக்குகளின் ஸ்வாஸங்களைக் கூட்டி, பயறு முதலியவற்றின் யூஷங்களோடும் அங்ஙனமே போஜனம் செய்யலாம். (10) பாலிலிருந்தெடுத்த நெய்யைச் சேத விர்யமான சாக்குகளில் பக்குவம் செய்து நஸ்யமிடுவதும் நலம். (11) அங்ஙனமே கருப்பஞ்சாற்றில் பக்குவம் செய்த அவ்வித நெய்யையும் நஸ்யமிடலாம். (12) ஸூத்திர ஸ்த்தாநத்திற்கூறிய ரோபண கண்டேஷங்களும், (13) தாஹஜ்வரத்திற்கூறிய லேபாதிகளும் இதில் ஹிதமானவையாம். (14) வேலை யொழிந்து அமைதியுடன் மகிழ்ச்சி பெற்றிருப்பதும், நதிகள், பெரிய நீரோடைகள் முதலியவற்றைக் காண்பதும் நினைப்பதும் இப்பிணியில் நன்மை யுண்டாக்கும். 58 65.

வாத த்ருக்ஷண சிகித்ஸை:—(1) வாதத்தினாலான த்ருஷ்ணையில் வெல்லம் கலந்த தயிர் சிறந்தது. (2) சேதவிர்யமான ப்ருஹ்மணசுணமுள்ள மாம்ஸஸமாவது, விதார்யாதிகளை கஷாயமாவது உபயோகிக்கலாம்.—66.

பித்தத்ருக்ஷண சிகித்ஸை: பித்தத்தினால் உண்டாகும் த்ருஷ்ணையில் நனகு கனிந்த அத்திப்பழச்சாற்றில் சர்க்கரை கூட்டிப் பருகலாம்; அக்கனிகளாலான க்வாதத்தையாவது, அவற்றின் ஹிமகஷாயத்தையாவது, சாரிபாதிகளை க்வாதத்தையாவது பானம் செய்யலாம். அங்ஙனமே சேதவிர்யமான திரவ்யங்களால் பக்குவம் செய்த சீதகஷாயங்களில் சர்க்கரையும் தேனும் கூட்டி உட்கொள்ளலாம். அவ்விதமே உதாரஸ முள்ள ஓளஷதச் சரக்குகளாலும் பாலுள்ள மங்களின் பட்டைகளாலும் பக்குவம் செய்யப்பட்ட சீதகஷாயங்களையும் பானம் செய்யலாம். கொம்மட்டிமாதனை, திராசைஷ, ஆல், நீர்வஞ்சி இவற்றின் தளிர்களையும், ஞாழல் வேரையும், தர்ப்ப வேரையும்,

1. சீதகஷாயம் இதுவே ஹிமகஷாயம் எனப்படும்.

அதிமதுரத்தையும் ஜலத்தில் சேர்த்து வாயமா ரய்ச்சி யுட் டொள்ளலா. ஜவ சிகித் ஸயிற் கூறிய திராக்ஷாதி பா டம் அல்லது ஹி ஷா த் தயா து, பஞ்சஸார பான த் த யாவது பரு லாம். 67—70.

பத்ருஷ்ண சிகித்தை : பதோஷத்தினு லு டாகு த்ருஷ்ணை ளில் ப்பிலை சற் ற உட் டெ டு ந் செய்ய ர்; அல் து வில் வேர், துவரை, பஞ்சலே ல், த்ரு பஞ்ச மூல இவற்றைச் சேர்த்து ரய்ச்சிய வாயத்தைய வது, மஞ் சளின் வாயத் தய து குடிக் லா. த்ரி ௧௮, பேய்ப்புடல், ப்பிலை இற் றக் கூட்டி தேனையு் சர் ளையையும் சேர்த்து, பயற்ற ன்சியையா து பரு லா. ரற் றோதுன யினுலான அ னத்தையும், தீக்ஷ கபளத் தயு், தீக்ஷண நஸ்யத் தயும், தீக்ஷணகுணமுள்ள லேஹ்யத்தையு் உபயோகி் லம். 71-7 ௨.

நிப த-ஆமதே ஷ த்ருஷ்ணை ன்ரு சிகித்தை : ஸ்நி பாத த்ருஷ்ணையிலு், ஆ தே ஷ த்ருஷ்ணையிலு் மு றதே ஸ்நிபாத ஹா சிகித்ஸையு், ஆ தோஷ ஹா சிகித் ஸயும் உசிதமா. அவ்விதமே த்ரி ௮, சேர் டொட் ட, சம்பு இவற் ற எலுமிச்சப் பழ ரஸத்தோடா து வெந்நீருடனா து, ஸ்துவதுனாவது பரு லா. 73½.

பட்டினி முதலியத லானத்ருஷ்ணை ன்ரு சிகித்தைஸக :
(1) உ வி் மயினுல் உட் டகும் த்ருஷ்ணையில் உஷ் றான டத் தயு், குளிர்ந்த ம் தத் தயு் றல றித் து உட் டொ ளள வே டு. (2) சிர த்தினு டகு் த்ருஷ்ணையில் மா ளாஸத் தயாவது, துன பாவது சர்க் ர சலந்து பரு குவது லம். (3) டெ யிலி் ம்ப் தத்தினுல் உண்டாகும் த்ருஷ்ணையில், சர்க்கா சேர்த்த மந்தத் த ரற் றோதுன , இலத் டொட்டை இவற்றின்திர ச்சத்து ளே டெட் டொ ளள லாம். எள்ளுப்பி ன்ரு, ரடி இற் றை உட் டெட் டுக் கும் பூசலா. (4) சீதஜல த்தினுல் உட் டாகும் த்ருஷ்ணையில் துன யு் த னீரையு் கூட்டிப் பருகலாம்; அல்லது டெ ட் லம் க ரத்த ஜலத் தயாவ உட் டொ ளளலாம். (5) துபானத் தினுல் உட் டாகு் ர றட் யப் போக்கு தற்கு, ஸ்ரான் செய்துவிட்டு, புளிப்பு உப்பும்கலத் து , அதற்கு அ ரப் பகு த னீரில் சேர்த்து விளாவி பான் செய்யலாம். (6) ஸ்நே ஹ் னை உபயே கத்து, அதனு் உடற்குடு அல்லது ஜாடாக்கி மிக் டு யா ப் போய் உண்டாகு் றட்சியைப் போ் குவதற்கு யற் யிலேய குளிர் துள்ள ஜலத் தப் பரு லாம். உட் டொ ட் ஸ்நே ஹ் ஜீர் மா ர உட் டாகு் த்ருஷ்ணையி் உஷ்ணஜலத் தயும், (7) ஸ்நேஹ பதார்த்தம்

. பஞ்ச ரா் முதற் புத்த் பார் ,

ஜீர்ணாய்ஸ்பவிக்ரும் ராறட்சியில் மர்டத்தையும் பானம் செய்லா. (8) ஸ்சித்தமான அத்ததைப்புஜித்துநாவறட்சி ரொட் பனிபோல் குளிர்த்துள்ள வெல்ல கரைத்த லத்தைப் பருகலா. (9) குருபோலுனம் முதலிய உவால் நாறட்சி ரொண்டவ் உஷ் ஜலத்தை குடித்து அவ்வுணவைவ் ல்லி வாந்தி செய்யலாம். (10) கூடிய ரோத்தினுலான நாவறட்சியில் கூடியத்திற்கு ஹிதமான ப்ருஹ்ண ஓளஷதம் அனைத்து உபயோமுள்ளதாம். 74 79.

பலஹீனர் முதலியவருக்கு த்ருஷ்ண சிகித்தைஸகள் :
(1) இளைத்திருப்பருக்கும், பலஹீனமாயிருப்பவருக்கு, ரூகூசரீரமுடையவருக்கு உண்டாகிற நாவறட்சியில் பாலாவது, செமறியாட்டின் மாம்ஸரஸமாவது அனுகூலமானதாகு. (2) ஊர்த்வச்வஸத்துடன் கூடிய நாவறட்சியில் கூடியகால் களைப் போக்கக்கூடிய குணமுள்ள சரக்குளைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைப் பருலா. (3) சில ரோக்களாலும் உபத்திரவங்களாலும் நாவறட்சியுடனாயில் சர்க்கையு் தேனும் லந்தகாடி உட்ொவதற்குச் சிறந்த ஸ்துவா. மேலு் அந்தந்த ரோக்களி் தை னு் தேற்றவாறு எல்லாவித சிகித்தைஸகளையும் செய்வது நல். ஏற் னனே வியாதியினுல் இளைத்துப் போன ன் நாவறட்சியினாலும் ருந்தும்போது அனுக்குத் த்ணீர் கிடை விடில், அதனுல் சீக்கிரத்தில் மாணமாது நீடித்த கால் போரடும் டு வியாதியாது ஸம்பவிக்ரும்; அவனுக்கு ஸாத்மியான அன்ன பனங்ளையு் ஓளஷத்களையும் டெடுத்து முதலில் நாவறட்சியைப் பரிஹரிக்கேண்டும்; அங்னம் த்ருஷ்ண நின்றதி் ப்பட்டால், அதற்கு மு்திய இதர வியாதிக்கு் எளிதில் சிகித்தைஸ செய்யலா. 0 3.

ஏழாம் அத்தியாயம்.

மதத்ய சிகித்தைஸ.

இனி மதத்ய சிகித்தையெ்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறதா :

மதத்ய த்திற்குப் பெது சிகித்தை : தாத்யய வியாதியில் எந்த தோஷ் அதிரித்திருக்கிறதோ அதற்கு முதலில் சிகித்ஸ செய்யே டு. மூ்று தோஷ்களு் ஒரே அளவில் ளாறடைத்திருக்குானல் பத்திற்கு முதலி் சிகித்தைஸ செய்து, அப்பால் பித்தத்திற்கும், பிறகு வாத்தத்திற்கும் செய்யலாம்; அ்து ஆசயதித்தாந்ளி் நினைமனை அனுஸரித்து முதலில் ஆசயத்திற்கு, பிறகு ப்வாசயத்திற்கு,

அதன்பிறகு வாதாசயத்திற்கும் சிகித்னை செய்யலாம். ஏனெனில் மதாத்யயக் கோளாறு பெரும்பாலும் கபத்தில் ஆரம்பித்து, அப்பால் பித்தம் அல்லது ராததோஷம் வரையிலும் தொடர்வது இயல்பு. 1, 1½.

மதாத்யயத்திற்குச் சிலஸமயம் மதுபானமே பரிஹாரம்: ஹீந யோகமாகவோ, மித்யாயோகமாகவோ, அத்யோகமாகவோ மதுபானம் செய்து மதாத்யயம் உண்டானால், அது அதே மத்யத்தை ஸம அளவாக உபயோகிப்பதால் நிவ்ருத்தியாகும்; மத்யம் விஷகுணங்களைப் பெற்றிருப்பதால் இவ்வித சிகித்னை உசிதமாகும். ஆனால் தீக்ஷணம் முதலிய குணங்கள் விஷத்தில் மிகவும் அதிகம்; ஆகவே ஒருவித விஷத்தினாலான கோளாறுக்கு மற்றொருவித விஷம் சிகித்னையில் தேவையாகும். 1 2, 3½.

மிதமிஞ்சிய மதுபானத்தினால் மதாத்யயம் உண்டாகும் வகை: இயற்கையிலேயே தீக்ஷண குணமும், உஷ்ண வீர்யமும், குடலிற் சென்று புளித்துக் கார்தலை யுண்டு பண்ணும் தன்மை யுமுள்ள மத்யத்தை மிதமிஞ்சிக் குடிப்பதால் குடலிலுள்ள அன்னரஸம் எரிக்கப்பட்டுக் கூடாரத்தன்மை யடையும். அவ்வித அன்னச்சத்தானது அக்னி மார்த்யம், நாவறட்சி, மூர்ச்சை, ஜ்வரம், உடலுட்புறத்தில் அழற்சி, தலைச்சுற்றல் இக் கோளாறுகளை யுண்டிடுபண்ணும். மத்யபானத்தினால் தூண்டப்பட்டு மேலோங்கிய ஆமதோஷத்தினால் ஸ்ரோதோமார்க்கங்களில் ராயு தகையப்பட்டுப் போகும்; அவ்வாயுவானது சிர்ஸ்ஸிலும், அஸ்த்திகளிலும், ஸந்தி பாகங்களிலும் கடுமையான வேதனையை உண்டிடுபண்ணும். 4 6.

மதாத்யயத்திற்கு மதுபானமே பரிஹார முறை: ஆம விகாரங்களுடன் கூடிய அவ்வித மதுபான ஸம்பந்தமான தோஷம் பக்குவ நிலைமை யடைந்ததும், உணவு முதலியவற்றில் விருப்பம் ஏற்பட்டு தேஹத்திலும் இலாகவமுடானால் நன்கு பக்குவம் செய்யப்பட்ட மதுவையே அளவறித்து உபயோகிக்க அவ்விதாரங்கள் ஒழியும். கூடாரமானது அம்ல வஸ்துவின் சேர்க்கை யினால் மதுரத்தன்மையைப் பெறும். மதுரத்தன்மையை யுண்டுபண்ணும் அவ்வம்ல வஸ்துக்களுள் மத்யம் சிறந்தது. தோஷங்களைக் கழித்துத் தள்ளுவதற்குப் போதுமான சக்தியுடையது. முற் கூறிய தீக்ஷணம், உஷ்ணம் முதலிய வீர்யாதிகளாலும், தீபநம் முதலிய குணங்களாலும், அடிக்கடி உபயோகித்து ஸாத்மியாகப் போகும் தன்மையினாலும் அந்த மத்யமே இப்பிணியாளிக் குக் கோளாறடைந்துள்ள தாதுக்களைச் சமநிலைமைக்குக் கொண்டு வரச் சிறந்த வஸ்துவாம். 7 9.

. விஷத்திற்கும் துவக்கும் ஸமானமாயுள்ள தீக்ஷணி குணங்ளைப்பற்றி முதற் புஸ்தகம் பார்க்க.

மதாத்யயம் ஒளஷத ஸேவைவயால் சாந்தமாதும் கால அளவு:-
(1) மதாத்யயத்தைப் போக்குவதற்கு ஏழு நாட்களாவது எட்டு நாட்களாவது ஒளஷதம் உபயோகிக்கவேண்டும். சரீரத்திலும் விபரீதமான மார்க்கங்களில் விபாபித்துள்ள மத்யமானது இவ்வளவு காலத்திலேயே பக்குவமடைந்து ஜீர்ணமாய்விடும். (2) மதாத்யயம் இங்ஙனம் ஏழெட்டு நாட்கள் பரிஹார முறையைச் செய்தும் நின்றிருத்தியாகாமல் தொடருமானால், அப்பிணியாளிக்கு அவனது நிலைமைகளுக்கு ஏற்ற ஒளஷதங்களைப் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்கவேண்டும். 10, 11.

வாதமதாத்யய சிகித்ஸை : அவற்றுள் வாதுபோஷம் மேலோங்கிய மதாத்யயத்தில் அடியில் வருமாறு சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். (1) கொடிமாதளை, புளி, இலந்தை, டாடலை, ஓமம், குராசானியோமம், கொட்டைக்கரந்தை, ஜீரகம், த்ரிகடு, த்ரிலவணம், இஞ்சி, சூலத்தில் குத்தி வாட்டி யெடுத்த இறைச்சிகள், பசுமையான கீரைகள், ஸ்நேஹம் கலந்த மாப்பண்டங்கள் இவற்றோடு மாப்பண்டங்களாலான மத்யத்தைக் கொடுக்கலாம். (2) உஷ்ண விர்யமுர், ஸ்ரிகத்தகுணமும், அம்ல - லவண - ரஸங்களும் நிரம்பியவைகளும், கொழுக்கச் செய்பவையுமான மாம்ஸரஸங்களும் ஹிதமாம். (3) மாம்பழம், காட்டு மாம்பழம் இவற்றின் கதுப்புகளால் செய்யப்பெற்ற ராக காண்டவங்களும் இப்பிணியாளருக்கு ஏற்றவையாம். (4) மிருதுவாகவும், விசித் திரமாகவும், இனிதாகவும் பக்குவம் செய்த கோதுமைப் பணியாரங்களும், உளுந்துப் பணியாரங்களும் ஏற்றவையே. (5) இஞ்சியின் பிஞ்சு, முதிர்ந்த இஞ்சி, காராமணி, சுத்தம், மாம்ஸம் இவைகளடங்கியதும், நறுமணம் பொருந்தியதும், இலவணரஸம் கலந்ததும், குளிர்ச்சியாயிருப்பதும், மிகப் பழகியதுமான அச்சுணு ரையும் அனுகூலமானது. (6) மாதாம்பழ ஸ்வரஸமும், லகு பஞ்சமூல க்வாதமும், சுக்கு, கொத்தமல்லிவிதை இவற்றின் கஷாயமும், தெளிவான மோர், சுத்தம், தண்ணீர் இவற்றுலான காடியும் ஹிதமாம். (7) அப்யஞ்ஜனம், நலங்குப்பொடி முதலியதைத் தேய்த்தல், ஸ்நானம் செய்தல், வெப்பந்தரக்கூடிய கனமான போர்ஸையைப் போர்த்தல், அகிறகட்டையை எரித்து அநிலிருந்தெழும்பும் அடர்த்தியான தூமத்தைப் பிரயோகித்தல், அகிறகட்டையின் சந்தனக் குழம்போடு குங்குமப் பூவையும் கலந்து கனமாக தேஹத்திற் பூசுதல் என்கிற இவைகளும் அனுகூலம் தரும். (8) பருத்த ஸ்தனங்களோடும், துடைகளோடும், கடிப்ருஷ்டங்களோடும் விளங்கும் மனதுக்கரிய யௌவன ஸ்தரீகள் உஷ்ணம் பொருந்தி திரண்டுருண்ட அங்கங்களைப் பெற்றவர்களாய், ஆனந்தத்துடன் ஆவிங்கனம் செய்து, வாத மதாத்யய

ரோகினித் தேஹத் தப் பிடித்துச் சுகமாக மர்த்தனமும் செய்
யலாம். 1 18½.

பித்த மத த்ய சிகித்ஸை : பித்தம் உபரியாயுள்ள மதாத்
யயத்தில் (1) சர்க்கையினாலாகிய த்யத்தை அதிகஜலம்சேர்த்து
விளாவி, சிறிது தேனும் லந்து உபயோகிக். லம். (2) மாதளம்
பழம், பேரிச்சம்பழம், பிரப்பப்பழம், திராக்கை, ஈச்சப்பழம்
இவற்றின் சாற்றோடும் அவ்வித மத்யத்தைப் பருகலாம். (3) அங்
நனமே ராதுளஞ்சாறு முதலியதே டிபா கத்தையும், சர்க்கரை
மாவின் தெளி டீர் இவற்றைக் கூட்டி, நன்றாகக் குளிரச்செய்து
உட்டுள்ளலாம். (4) தூரத் திரவ்யவர்க்கத் தச் சேர், வஸ்துக்
களைக் கஷாயமிட்டு, அக்கஷாயங்களோடு மத்யத் த் ல் து
சிறிது தேனும் கூட்டி பான் செய்யலாம். (5) முயல், வெள்ளாடு,
வெந்தித்திரி யென்னும் பறவை இற்றின் ரம்ஸரஸ்களோ
டும், சிறு ராமணி, பயறு, நெல்லிக்கனி, புடல், மாதளை இற்
றி இரஸ்களோடும், சம்பா அரிசி அன்னத்தையும் காரரிசி
அன்னத்தையும் புஜிக்கலாம். (6) நாறட்சியும் உடலழற்சியு
முள்ள மதாத்யயரோகியானவன் குளிரந்த ஜலத்தையாவது,
அதிருப்பஞ்சாறு லந்த மதுவையாது, திராக்கையின்
சாற்றையாவது பாம் செய்து இடம் விட்டுப் பெயர்ந்த பபித்
தனைக் கிளப்பி ந்தி செய்துவிடவேண்டும். (7) பிறகு தர்ப்
பண் முதலிய ஸ்ஸர்கீ எகிற முறையும் மிவும் அனுகூல
மா; அவ்வித் செய்ய மிச்சமுள்ள தோஷங்களைப் பக்குவம்
செய்வதற் றான ஜாடரா னி விருத்தியடையும். (8) பித்த தாத்
யயத்தில் ஸமூ, இரத்தத் துப்புதலும், விலாப்பக் ள், ஸ்த
னங் ள் இவற்றில் நோவு, அழற்சியோடு அவறட்சியு, இரு
தயத்திலும் ர்பிலும் ஒருவாறு குமட்டலும் உண்டாகுமானால்
சீந்திற்ொடி, பத்ரமுஸ்த யெகிற சிறு கோரைக்கிழ்கு
இற்றின் ஸ்வரஸத்தில் சுத்தத் தயு சேர்த்து உட்டுள்ள
லாம். (9) தித்திரி யென்னும் சிறு பக்ஷியின் இறைச்சி ய உண
வுமொடுப்பது லம். (10) ரதமும் பித்தமும் அதிகரித்து
மிக் றையான ராறட்சியு டாயிருக்கு ரயின் தோஷ
ளை ஒழு றான ழியில் டொண்வரக் கூடியதும், குளிர்ச்சி
பொருதியது றான திராக்காரஸத்தைப் பானம் செய்ய டொடு
கலம். (11) இது ஜீர் றான பிறகு இனிப்பு புளிப்பும் லந்த
டொள்ளாட்டின் ரம்ஸரஸத்தே டு உவுளை யுண்ணலாம்.
(12) தாத்யயத்தினால் நீரே ட்டை யு ட்டாயில் தேஹத்தி
லுள்ள தேதஸ் என்னு் கெழுப் பக் ரப்பதற் றாகச் சொற்ப
அள ரத்யத்தில் அதிகத் த்ணீ ர விளாவி அதைப் பரு
லாம். (13) கோரை கிழ்கு, ரதளை, பொரி, டெல் றிய
ஜல இற் றயாது, (4) நரிப்பயறு, இடி டொள்ளோ ர் இற்

றின் ஷாயத் தயாவது, (15) பேய்ப்புடல், அல்லிக்கிழங்கு இவற்றிற் ஷாயத் தயாவது, (6) இயற்கையிலேயே குளிர்ந்த தண்ணீயா து பருகலாம். (7) மதுபானத்தை மிதமிஞ்சி செய்வதால் தேஹத்திலுள்ள நிர்மலமான தாது க்ஷீணமடைய உடற்கூடு ஓங்கியதிகரிக், வன் தொண்டையும், உள் தவடை னும், உதடு னும் உலர்ந்து நாக்கையிழுத்துக்கொண்டு துடித்து வருந்துகிறானே அவனுக்கு இரவில் திறந்த வெளியிற் றற்றில் வத்திருந்த குளிர்ந்த நீராக் கொடுத்துப் பருகச் செய்யலாம். (8) இலந்தம்பழம், மாதளம்பழம், புளி, காடி, டாடின் தெளிவு நீர் இவ்வைந்து பஞ்சம்லம் எனப்படும்; இப்பஞ்சாமலத்தினால் வாடி உட்புறத்திலுட் வெளிப்புறத்திலுட் பூச்சிடலாம்; இது உடனே நாவறட்சியைப் போக்கும். (19) மதாத்யயத்தினாலான அவ்வுஷ்ணமானது பித்தத்தினாலும் உஷ்ணத்தினாலும் இன்னு் அதிரித்து சர்மத்தினமீது விசேஷமாக அழற்சியையு் பெண்ணும்; இதில் மிக் குளிர்ந்த ஸ்துக்களைக் கொண்டு சீதோபசாரத்தை நிறைவேற்றலாம். (20) அதனாலும் தாப அடக்காவிடில், ரோஹிணி யென்கிற விரையைக் கீறி இரத்த மோக்ஷணம் செய்யலா். 19 32.

ப மதாத்யய சிகித்ஸை :—(1) ப் மேலோங்கிய மதாத்யயத்தை னத்தினாலும் லங்கனத்தினாலும் பரிஹரிக்கவேண்டும். (2) சுக்கு, மல்லிக, வெட்டிவேர், காஞ்சொறி இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றின் ஷாயத்தை ன்கு குளிர்ச் செய்து குடிக்கலாம். (3) ஆமதோஷ நீர்க் பசியுள்ளவனுக்கு ஏற்ற சாலத்தில் அதிகதேன்சேர்த்துச் சர்க் ரையினாலான மத்யத்தையாவது, நன்றாப் பழகிய திராக்ஷாஸவத்தையாவது பருகக் கொடுக்கலாம். (4) ருக்ஷமாக மும் தர்ப்பண குணமுள்ளவையுமான சரக்குகளோடு கூடியதும், ஓமம் சுக்கு இவை சேர்ந்ததுமான அரிஷ்டத்தையாவது சீதுவைவாவது உட்கொள்ளச் செய்யலா். (5) உஷ் வீர்யமு் கரோஸமும் லந்து, சிறிது நெய் சேர்த்து, மிஷும் திர மாப் ப் குவம் செய்யப்பெற்ற சொற்ப அளான குளுத்தபூஷமென்னும் கொள்ளு் குழம்போடு யவான்ததயு் ரோதுா் னத்தையும் புலிக்கச் செய்யலாம். (6) புளிஞ்சி, புளி, புடல், ந்ரிகடு, மாதளை இவை னைக் கூட்டி பக்குவம் செய்த லர்ந்த முள்ள்ிகின் கஷாயத்தோடாவது, செம்மறியாட்டின் ற் ஸாஸத்தோடாவது ஜா் ல ஜந்துக்களி் டாம்ஸர தோடா து போஜன செய்விக் லாம். (7) சுக்கு, மிளகு, ஈர ரா இஞ்சிச்சாறு இவைகளை மிகுதியா் கூட்டி, கொடியாதனையி் சாறு முதலியவற்றால் அ் லமாகச் செய்து, ஏதேனு் தகு்த ஸ்நேஹத்திற் சேர்த்துப் பெரித்து ஈப்பசையற்றதாச் செய்து, மூ்கிற்குருத்து - பெரு்களாக் றய் இவற்

றையும், கரிவேப்பரிலே முடிவிய வாஸனையிலேகளையும், கவை யதி கரிக்குமாறு அநேக அஷ்டாங்க லவணத்தையும் கூட்டி, பலவித முறைகளில் கடைந்து பச்சுவம் செய்து மாம்ஸத்தை அவரவாது ஜாடராக்னியின் நிலைமைக் கேற்றவாறு புலித்து, பழகிய மாநமை என்கிற¹ மய்யத்தைப் பருகலாம். 34 40 $\frac{1}{2}$.

அஷ்டாங்க லவணம் : சர்க்கரை, ஸௌவாச்சல லவணம், ஜீரகம், புளி, புளிவஞ்சி இவை வகைக்கு ஒருப² கும், இலவங்கப் பட்டை, ஏலம், மிளகு இவை வகைக்கு அரைப்பங்கும் சேர்த்து இடிக்கவும். அஷ்டாங்க லவணம் என்கிற இது கபாதிசமான மதாத்யயத்தில் ஸ்நிபாதஸ்ஸுகளைச் சுத்தம் செய்யவும், ஜாட ராக்னியை விருத்தி செய்யவும் ஏற்றது. 41, 42.

கபமதாத்யயத்தைத் தணியச்செய்ய முபாயங்கள் : ரூக்ஷமாக வும் உஷ்ணவீர்யமாகவுமுள்ள பூச்சுகளாலும், அக்குணமுள்ள நீர் களில் ஸ்நானம் செய்வதாலும், அத்தகைய போஜனங்களாலும், லங்கனத்தினாலும், சிற்றின்பத்திற் பற்றுள்ள ஸ்த்ரீகளோடு கூடுவதாலும், இரவிற்கண் விழிப்பதாலும் கபாதிசமான மதாத்ய யயம் சேக்கரத்தில் தணிந்துவிடும். 43, 43 $\frac{1}{2}$.

ஸந்நிபாத மதாத்யய சிகித்யை : தனித்தனியே ஒவ் வொரு தோஷமும் மேலோங்குவதாலாகும் மதாத்யயத்திற்கான சிகித்யைகள் கூறப்பட்டன. அச் சிகித்யைகளையே மற்றப் பத்துவிதமான ஸந்நிபாத மதாத்யயங்களிலும் அத்தத்த்கேற்ற வாறு பகுத்தறிந்து நிறைவேற்றலாம்.³—44 $\frac{1}{2}$.

எல்லா மதாத்யயங்களுக்கும் ஏற்ற ஒளஷதம் : இலவங்கப் பட்டை, சிறுநாகப்பூ, திபிலி, மிளகு, ஜீரகம், கொத்தமல்லி

1. தேனைக்கொண்டு செய்யப்பட்ட மத்யம் 'நதவ' எனப்படும்.

2. இதற்குமுன் வாதாதிகமான மதாத்யயம், பித்தாதிகமான மதாத்யயம், கபாதிசமான மதாத்யயம் என்று கூறப்பட்டவைகளை யெல்லாம் ராதாதிகள் அதிகரித்த ஸந்நிபாத ஸம்பந்தமான மதவிகாரங்கள் என்றறியவும். பத்துவிதமான ஸந்நிபாத மதாத்யயங்களாவன : (1) ஒரு தோஷம் அதிகமாகவும் இரண்டு தோஷங்கள் மத்யமமாகவும் பிரகோபித்த மதாத்யயம். (2) இரண்டு தோஷங்கள் அதிகரித்தும் ஒரு தோஷம் மத்யமாகவுமுள்ள மதாத்யயம். (3) ஒரு தோஷம் மத்யமமாகவும் இரண்டு தோஷங்கள் சொற்பமாகவும் பிரகோபித்த மதாத்யயம். (4) ஒரு தோஷம் மிகவும் பிரகோபித்து, இரண்டு தோஷங்கள் சொற்பமாகவும் பிரகோபித்தது. (5) இரண்டு தோஷங்கள் மிவும் அதிகரித்து ஒன்று சொற்பமாயுள்ளது. (6) ஒரு தோஷம் சொற்பமாகவும் இரண்டு தோஷங்கள் மத்யமமாகவும் பிரகோபித்தது. (7) எல்லாத் தோஷங்களும் மிவும் பிரகோபித்த நிலை ம. (8) எல்லாத் தோஷங்களும் மத்யமாகப் பிரகோபித்தல். (9) எல்லாத் தோஷங்களும் சொற்பமாகப் பிரகோபித்தது. (10) ஒரு தோஷம் சொற்பமாகவு, ஒன்று மத்யமாகவும், மற்றொன்று மிக்க அதிகமாகவும் பிரகோபித்த மதாத்யயம்.

விதை, ஈச்சம்பழம், இலுப்பைப்பூ, ஏலக்காய், தே தாரு இவற்
றின் கஷாயத்தில் சர்க்கரையைப், விளாம்பழச்சாற்றையு்
கூட்டி, ரப்பூ ாஸனையேற்றி பக்குவம் செய்யவு். இருதயத்
திற்கு ஹிதமான இப்பானகம் எல்லா மதாத்யயங்களிலும் நல
மானது; நற்சுடையும் அக்னிதிபனமும் உ் டெ் னும்.
45, 46½.

மத த்யயத்தில் மனக் ளிப்பு ஹிதமானது : மத்யமானது
மனதைக் லக்ாமலாவது, தேஹத்தைச் சோழிக்காமலாவது
வெறியுண்ணுபெண்ணுவதில்லை; ஆ வே மதாத்யயத்தில் மனதைக்
களிப்பூட்டும் சிகித்ஸை அவசிய னெப்படுகின்றது. 47½.

மத்யத்தினால் கூடிணித்தவனு் துப் பால் சிறந்த ப னவஸ்து:-
சோதன சிகித்ஸைகளும் ச ன சிகித்ஸைகளும் செய்யப்பட்டு்,
தாத்யய் நிவ்ருத்தியாகாவிடில், மதுபானத்தினால் தேஹம்
அழன்று, மேலோகிய வாத பித்தங்களோடு கூடிய அம் மனித
னுக்கு கபம் கூடிணித்து, பலஹீனமும் இலா வமும் ஏற்பட்டிருக்
கையில், டெ் டோடையினால் ாடும் மரத்திற்கு ம ழுபோல,
பால் மிகவும் உபயோகமானது. ஏனெனில் பால் மத்யத்திற்கு
நேர் ாதிரிடையான குணங் னைப்¹ பெற்றது; ஒஜோ, ராதுவி
னுடைய ஸ்ல குணங்களோடும் பாலின் குணங் ள் ஒத்திரு்
கின்றன; ஆகையால் மதுபானத்தினால் கூடிணித்திருப்பவ
னுடைய தேஹத்தில் கூடிணமாயுள்ள ஒஜோ, ராதுவைப் ப ல்
துரிதம் ப் போஷிக்க வல்லது. 4 50½.

கூரீரப் பிரயோகத்தை நிறுத்துவதும் மதுவைச் ொழ்பம
யுபே கிப்பதும் : பரீரைப் பிரயோகித்து தாத்யயரோ் நிவ்
ருத்தியான பின்பு, சரீரத்தில் வலிபும் உ் டாய்விடமோனால்,
கூரீரப் பிரயோ த் த நிறுத்தலாம். விட்கூரபெ ன்கிற ல
கூரயத்தினால்² உ் டாகும் கோளறு ன், த் ம்ஸ டே த்
தினாலுண்டாகு்⁴ உபத்திர ுகளும் நேரிடாதபடி மதுவைச்
சிறுச் சிறுக உபயோகிக்கலாம். 5, 52.

விட்கூரய - த்வம்ஸ் ுகளுக்குச் சிகித்ஸை: விட்கூரயும்
த்வம்ஸுகமும் உபத்திரவமாக உண்டானால், கிருதபானமும், கூரீர

1. மத்யத்தின் பத்து கு ு னைப்பற்றி முதற் பாகம் பார் .

2. பாலுக்கு் ஒஜஸ்ஸுக்கு முள்ள பொது ானபத்து கு ு ள்:-
தூர், சீத, மிருது, ஸ்வித்தம், பஹலம், ச்லக்ஷ், பிச்சில, குரு,
மந்தம், பிரஸந் என்பன.

விட்கூரயத்தினால் மத் சரீரத் தயும் சிரஸ்ஸையும்பற்றி யு்
டாகு் தவி ார் குறிக்கப்படுகி்றன.

4. த் ம்ஸகம் மத்யவி ாரத்தினாலான பிணி, “ ப் ாயிலிரு்து
ஊறுதல், தொ் டயில் றட்சி, தொனி னைச் செவியுற முடி ா ,
சோபல், நித் ர இ த் ம்ஸக் குறி ” என்று சார்.

பானமும், ப்ருஹ்மண ஸ்துக்களால் வஸ்தி செய்வது ' 'மை
செய்யும். அப்யஸ்கமும், நலங்குப் பொடி முதலிய ற்றைப் பூசு
வதும், ஸ்நாநம், வாதஹர ன அன்ன பான னும் தகுந்த
வயாம். 53.

மதுவின் விசேஷ குண்களும் இனிய மதுபான முறை
ளும்: முறைப்படி மிதமாக மதுபா ம் செய்ப னுக்கு து
வினா வியாதி யு டா ரது; ஆ லே இன்பமளிப்பதற் றே ற்ற
துபான மு ற பின்பு ரு ருது: ஸு ர யென்னு ன்ந்த து
வானது அச்வீனீ தே தை ளின் மஹத்தா தேஜ ஸையு, ஸ
ஸர்வதி ம்பந்தமான பலத் தையும், இந்திரனு டய வித்
தையும், விஷ்ணுவின் பிரபாவத் தையும் பெற்றுளதோ, எது
ன்மதனுக்கு றோ ஹநாஸ்திரமாக, பலபத்ரனு கு முக்ய
மா புருஷார்த்தமா வு ஆனந்தோ, யாகம் முதலிய தி
ச் சட்கில் யாதொன்று ஹோமம் செய்யப் படுகின்றதோ,
ஸ ல மூலி னும் நிரம்பிய பாற் டல் தே ராஸுரர்களால்
டையப்படு கால் ஸ்ரீதேவி சந்திரன் அமுதம் இ ற்றோடு
யாதொன்று ஸ பவித்ததோ, து - மாதவம் - மைரேய -
சீது - ளெடம் - ஆஸ ம் முதலிய அநேகவிதமான மத்ய ஸ்
ரூப ளாக மாற்றப்படினு வெறியு டாக்கும் இயற்கைச்
சக்தியினின்று யாதொன்று மாறுவதில்லையோ, விலாஸினி ள்
எ தப் பருகி தமது அப்பெயரைப் பொருளுள்ளத கச் செய்து
ொள்கின்றனரோ, குலஸ்தீரியும் எ தப் பானம்செய்து தார்ஷ்ட
யம் டே விட்டு மன்மத விகார கொ ட அங் களா ழுனி
ரது னதையும் இழுக்க ல்லவள கின்றாளோ, கண னிடம்
பிரணயகோபமுள்ள பெண்மணி எ தப் பருகி நீரகை னைப்போல்
னைத்தசையு தன் புருவ டெரிப்பு ளால் விரட்டி ம க்கலக் த்
தைப் போகி இருவர் ன தையும் ஒரு மனதைப்போலாக்கி மன
தப் பறிக்கின்றாளோ, கூட்ட கூட்டமா அப்ஸ ஸ்தீ ள்
தமது விருப்பத்திற் றே ற்ற வீர புருஷர் ளுக்கு மாணியிட்டு
ஆனந்தபர சர் ளா தற்கு ஏற்ற போர் களத்தில் போர்வீரர் ள்
யாதொரு துவைப் பருகிப் பிராணனைத் துருப்புபோல் கருதி
ய்த்துக் கொள்கி றனரோ, மது- மரேயாதி அநேகவ கயான
ஸ்வரூப னைப் பெற்ற யாதொரு மத்யத் த நீடித்த லமமாகப்
பன்மு ற பானம் செ து மீ டும் பா னு போதெல்லாம்
அப்பொழுதே புதிதாக ண்பதுபோல் னிதர் எ த ப
யோகிக்கின்றனரோ, யாதொன்றை டால் னிதர் த்
துயரத்திலாவது, தில்ல லா து, ம ரத்தினலா து
பயத்தினலாவது பீடிக் ப்படு தில்லையோ, விரு து பது முத
லிய றோஷ்டிகளு, பெரிய உத்ஸ ச் சட்குகளு, தோட்ட
ளிற் சென்று ளிகுது தும் யாதெ ரு மத்யமின்றி ன்கு

சோபிப்பதில்லையே, வழக் மாய் உபயோகிப்பவன் யாதொரு ஸுரை இல்லாமற்போனால் எண்ணியெண்ணி ஏக்கங்கொடு மிகப் வருந்தே டி நேரிடுகின்றதோ, தெளிவில்லாமல் அசுத்தமாயிருந்து யாதொன்று னதுக்குத் திருப்தி யத் தரு கின்றதோ, தெளிந்து மிச்சுத்தமான யாதொரு த்யம்ஸ் க்க லோ ஸுகத்தை யுண்டுபண்ணுமோ, எதைப் பானம் செய்தால் அச்சமய் இத்ரபதவியு அற்பகமா க் கருதப்படுமோ, எத னுடைய இரஸானுபவமானது இவ்வித ஸுக முண்டுபண்ணு னென்று குறிப்பிட்டுணர முடியாமல் சுரானுபவத்தால் மாத்திரம் அறியக் கூடியதா யிருக்கின்றதோ, இங்ஙனம் எது வென்று நிலைமைகளிலு் மனிதனுக்கினிய மணுட்டியை ஒத்திருக்கின் றதோ, எது தன்னிடம் விருப்ப் கொண்டவனுக்கு மே மேலும் அதி ப்பிரீதி ய யுண்டுபண்ணுமோ, தே ர்கள் - அஸுரர்கள் - கந்தர் ர்-யக்ஷாள்-இராக்ஷஸர்கள்-மானிடர் என்னும் எவரும் பான கோஷ்டியை நடத்துகையில் எதைப் பிரீதியென்று, மேலான இ ப்மென்றும், இனிய ரக்ென்றும், புஷ்டிதரும் அரும் பொரு ளென்றும் போற்றுகின்றனரோ அவ்விதமான ஸுரைை முறை தவறாமற் பரு வே டும். மேதஸ் என்கிற ராழப்பு அதிகரிப் பத் லான த்தாலரோ மும், வாத்-கபங்களாலான வியாதிகளும் மதுபானம் முறைப்படி செய்யப்பட்டால் மனிதருக்கு உண்டாக மாட்டா; முறைப்படி யுபயோகிக்கப்படாமற் போனால் அக் கொடிய வியாதி ள் நிவ்ருத்தியா மாட்டா. பானம் செய்யக் கூடாத நிலைமையும் சரீரத்திற்கு டாவதுண்டு; ஆனால் அந் நிலை மயிலும் பல கையா ளுஷதச் சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த மி ப்பழைய த்யம் உபயோகி க் கூடியதம். ஆதாப ர் ஸமாவது ஜாங்கலமாம்ஸமாவது முறைப்படி பக்கு ம் செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும், அத்துடன் மத்யமும் அனு பானமாக எடுத்துக்ொள்ளப்படா ற்போனால் அம்மா ஸ் நன்கு ஜீர்ணமாவது எங்ஙன்? மிகக் கடுமையான வாத்ரோ த் ப் போக்கு குணமுடைய வெள்ளைப்பூண்டை து ர் ஸங் ளின்றி யுபயோகித்தால் அதனால் ஏதும் குணமுண்டா ரது. சரீரத்தில் ம ற் துள்ள சல்ய் னை வெளிப்படுத்துகையிலும், சத்ர சிகித் ஸ னைச் செய்ந யிலும், அக்னியினால் சுட்டுச் செய்யப்படும் சிகித்ஸையிலும் வைத்தியரால் உண்டாகும் கடுந் துன்பத்தையு் மதுபானத்தினால் மனிதன் ஸஹித்து் கொண்டு ஸுகமாயிருப்பான். த்யமானது ஜாடராக்னியைத் தூண்டி விருத்தி செய்கிறது; நற்சுவையைத் தருகின்றது; னத்துய ரத் தயு் சிர த் தயும் போக்கி இ ப்மளி வல்லது; ஆரோக்கியத்தையு் பலத் தயும் புஷ்டியையும் தரக் கூடிய சிறந்த வஸ்து மத்யத்தினும் வேறொன்றில்லை. ஆ, வே பகுத் தறிவுள்ள மனிதன் நிலை ம றிந்து, உயிருக்கு் கேடு நேரிடா

வம் தனக்கு தண்ணீர் சேர்ந்த ருக்கு அனுகூலமானது, சிறந்த தர்ம தனமுமான த்யத்தை விதிப்படியுபயோகி லாம். 54-75.

இன்பமன மதுபனரஸாநுபவம் : ஸ்நானம் செய்து, தேவதையும்தனையு, பரமசிரியர்களையும் பணிந்து விட்டு, பணிவிட செய்யு அனை ருக்கு அவரவருக்கேற்ற கடமைகளை நிறைவேற்றுமாறு நியமனைச் செய்துவிட்டு, போஜனசாலைக்கு அருகில் அமர்ப்பெற்றது - நறுமணமும் தண்ணீருற்றிக் குளிரச் செய்யப்பெற்றது என பானபூமிக்குச் சென்று, மிருதுவான மேல்விளிப்பு முதலியவற்றுடன் நேஹரான சயனத்தின்மீது அமர்ந்து, பணியாளர்களாலும், மித்ரா ளாலும், மனையர்களாலுஞ் சூழப்பட்டவனாய், கட்டியக் காரர்களாலும் சாரணர் கூட்டங் ளாலும் வர்ணிக்கப் படும் லோகோத்தரான தனது கீர்த்தியச் செவியுற்றவனாய், விலாஸ விசேஷ ளால் விளங்குவதும், விவரித்துரைக்க வியலாது இன்ப ளிக்கும் தூர்யாத்யங்களாலு அழகாக் குலங்கியொலிக்குச் சதநிரம்பிய அரைநூல்களாலும் - விளையாடுவதற் றென்று ளர்க்கப்படும் பறைகளின் இனிய குரல் ளாலு பின் தெட்டித்து பாடப்பெற்றதும், நடனத்துடன் கூடியது என மங்கையரின் ஸகீதத் தக்கேட்டுக்கொண்டு, பின் கூறப் படுமாறு மதுபனெய்யக்கடன்மிவு னமான ஸ்தன ளாலு, டிப்ருஷ்ட ளாலும், மந்தமாய்-பிரபுவி தர்சனத் தினால் வியாகுலா நடந்து வருபவர்களு, பிரட்டமான் றுடய்களைப்போல் அழிய பாரையுடையவர்களும், யௌத்தினாலு மதுபானத்தினாலும் தங்கொடு விலாஸமான டையுடை னைப்பெற்றவர்களு, ஆவே முனிர் மனதையும் லக்கக்கடியவர் ளாகவு முள்ள பெம்ணி ளர் ஜலத்தில் னைத்த விசித்திரமா பட்டாடை னை கொண்டு மறைத்த ளணிச் சொம்பு ளிலு பொற் லய்களிலும் ஒருமிக் இங்கு ிருய் ஆட்டிப் பரி ராற்படும் அம்மதுவை ஆனந்தத்துடன் அளறித்து அருந்தவே ளும். மிக் குளிரந்த சிற்றுவட்டக் காற்றாலும், தமரையிலை காற்றாலும் று சீதளமாக்கிய மத்யத்தண்ணுறுவதாலேயே ன்மதனுக்கு சாய்விட ரேடுமென்றால், அ தப் பருகினால் டே வும் வேடுமோ? ர்பழச்சாறு, ர்ப்பூர், ஸ்தூரி இவற்றால் று ரமேற்றப் பட்டது ன்கு மலர்ந்து பிராசிக்கு மல்லி ப்பூவுடன் கூடி ம், படி மணி மயமான சிப்பியில் ற்றப்பட்டு மெல்லிதா ஆடு அலை ளோடு கூடியதும், ஆகே மதனைப்போல் மன தத் தத்தளிச்சுச் செய்யு மியல்பு ள் உருவத்தைப் பெற்றது ர மத்யத்தைப் பருகியதற்குப் பின்பு இருதயத்திற்கு பல

தரக்கூடியதான தாளிஸாதி சூர்ணத்தையாவது, ஏலாதி சூர்ணத்
தயாவது¹, வயஸ்த்தாபந ரஸாயனத்தையாது உட்கொள்
ளவும்; துபானத்திற் பிரியமுள்ள தேவதைகளின் பொருட்டு
நன்கு மெழுகிச் சுத்தம்செய்த பூமியின்மீது சிறிது மத்யத்
தயும் பிறகு தண்ணீரையும் நிதே தனம் செய்ய²; பிறகு
ல்ல நேதிடமுள்ளவனாய், ஞாபகசத்தியைக் கைவிடாதவனாய்,
சிதமான உபசாரக்ளைப்பெற்று, அவசியான எல்லாச் சட
குளையும் நிறவேற்றி³ கொண்டனாய், மலர்ந்த சருநெய்தல்
மலர்ளைச் சீர் மயினால் வெற்ற மணுட்டியின் நேத்திரங்கள்
பிரதிபலித்து அதனாலான விசேஷ கார்த்தியையுடையது⁴, தனது
ஸூக்தத்தினால் இழுக்கப்பெற்ற வடுகளால் சூழப்பட்டதும்,
ஆகேதுக்கினிய மனைவியின் முகத் தப் போல மனோஹர
ராயுள்ளதுமான மத்யத்தை அளபிற் குறையாமலும் அதிகப்
படாமலும் பருகுவானாக. இப்படி இரண்டு சஷகம்⁵ மத்யத்
தப் பான செய்து, தன்னுடன் இருப்பவர்கள் அனைவருக்கும்
ஏற்ற மரியாதைச் செய்துவிட்டு, அப்பால் போஜ சாலக்
குச் சென்று, அங்கு வத்தியச் சேஷ்டனுடைய முன்னிலையில்
மாஸம், பணியாள், மெய், இஞ்சி, மற்றுமுள்ள பசுமையான
காய் நிறைகள், ஸௌவாச்சலவணம் முதலியவைகளோடு
மீட்டு இரண்டு மூன்று சிறு ஸாகள் அளவான மதுவை
இரவில் மனைவியைத் திருப்தியுறச் செய்வதன்பொருட்டுப் பரு
ல⁶, எகாந்தத்தில் இன்பமுற்ற இல்லாளை மடியிற் போட்டு
மார்பதருடமாக⁷ கிரஹிப்பதால் உடலில் மயிர்ச்சிலிர்க்
யுண்டாக, சரீரெங்கும் வியர்க, ஸ்தம்பநடுக்க, அவரு
குப் பரபரப்புடன் இரண்டொரு ஸாகம் மது வப்பரு
கொடுத்து, இன்பமனுபவித்து, தஜ்ஜ்மத்தைப் பயன்பெற்ற
தாச் செய்து கொள்ளாற்போனால், பெருப்பலும் லேசம்
நிரம்பிய ஸாஸாரி க்ருத்யங்களைச் செய்து கட்டனுபவிப்ப
தெதற்கு? பெண் வியிலுடைய வாயின் பரிசுத்தினால் முன்
னிலும் அதிபரிள் பொருந்தியதும், உருகி ஆஸவருபத்
தப் பெற்றுள்ள பத்ராக மணியைப்போல் தோற்றுவதுமன
ஸரத்திலுள்ள மதுவை ஸ்போகத்தினை வாடிய தேஹமுள்ள
ள்⁸ நிறைவு பருகினாலும் தம் உடாய் விடுவதோடு, ம
மதவிரா⁹ மேலிட்டு ஒஜஸ்ஸு¹⁰ கூழித்துவிடும்; ஆகே

1. தாளிஸாதி சூர், ஏலாதி சூர் ம் இவ்விரு முற்களு
இராயக்ஷம் சிகித்ஸயிற் கூறப்பட்டிருக்கின்ற.

2. ய்த்தாபந ரஸாயனம் என்கிற ஓளஷத் உத்தர ஸத்தாரத்
தில் இரஸா விதி அத்திராயத்திற் கூறப்படுகிறது.

3. சஷ்டி-பாபாத்திர; கேப்பை போன்றது.

4. ஸர ஒரு ராய் நிர்ப்ப உட்கொள்ளக்கூடிய மது முதலிய
கிரபதார்த்தத்தின் அருகொட்பாத்திரம்.

அவ்விதம் ஓஜஸ் க்ஷீணிப்பதைப் பரிஹரிப்பதற்காகப் படுத்து நித்திரையுற வேண்டும். இங்ஙனம் யோ மறிந்து மதுவைப் பானம் செய்பவன் தர்மார்த்த காமங்களைக் கிற த்ரி ர்க் த்தி லிருந்து நழுவியவனு மாட்டான்; ஸாரமற்றதென் கருதப்படும் ஸம்ஸாரத்திற்கு னைட் க்கூடிய மி வு் மேலான இன்பத்தைப் பெற்றவனாவான்; ஐச்வரியானுபவம் செய் தென்றால் இதுவே யாம்; இம்மதுபான ஸம்மதேவர் ளாலும் விரு ப்க்கூடியதாம். இவ்வாறு இன்ப னுபவிக்காமலே திரவ்யத்திற்கு ஆபத்து நேரிடுமானால், அப்பொழுது அப்பொருள் பச்சாத்தாபமாகிற அ்னி கு விறகுபோல் ஆகி றது; ஸ்கானுபவம் செய்யாத னை “என்ன போகவான்!” என்று ஏளனமாகக் கூறி, “புனதயலேக் ராகு பூசம்போல் செல்வத்தை அனுபவிக்காமலே காப்பதற்ென்று இவ்வற்ப பிரபுடும் பிரம்மதேவனால் படைக்கப்பட்டானே!” என்று இரஸிகர் நிந்திப்பார்கள்; ஆகையினால் விஷயங்களில் ஆவல்ெண்டு தாவியோடு மியல்புள்ளவைபான புலன் களுகுச் சதத்திரமளி ராமல் அவற்றைக் ட்டிப் பிடித்தவாறு முறை தவறாமல் மதுவைப் பருகுவது எப்பொழுது ஆரோக் கியத்திற்கு அனுகூலமாகும். இந்த மதுபான விதியானது செல்வம் படைத்த பிரபுக்களுக்கேயாம். எவர் ள் இனி திரவ்யம் செழிக்கக்கூடிய நிலை யில் இருக்கின்ற ரோ அவர் ள் தமது யோக்யதைக்கு ஏற்றாறு ஹிதமான த்யத் த மிதமா ப் பானம் செய்யலாம். 76 94.

மிதமன மதுபனத்திற்கான அளவு : மதுவை அவ்வளவு பானம்செய்தால் திருஷ்டிகள சுழலமிடாது தலைச்சுற்றலுட் உடா ரதோ, னது லக் முறாமல் ஸூழ் கான நிலைமையில் நிற்குமோ அவ்வளவு மாத்திர அருந்திவிட்டு, மன த அட்ா பாண்டு விவே த்துட் டதுெ ள்ள விரும்புவன் அவ்வளவோடு மதுபானத் த எப்பொழுது நிறுத்திக்கொள்ளே ம். 95.

வ தாதிதோஷங் ள் மேலிட்டவருக்கு ஏற்றமதுபன முறை ள் : (1) வாந தோஷ டே விட்ட னிதன் அப்யக்மம் செய்துகொண்டு, நல்குப் பொடினைப் பூசி ஸ்நானம் செய்து, தூப் ளால் சரீரத்தை ஸம்ஸ்கரித்துக் கொ்டு, சந்தனம் முதலிய லேபனங் னை யுபயோகித்து, ஸ்தித்த ரவும் உஷ்ண ர வுமுள்ள உணவுகளைப் புஜித்து, அப்பால் மது ப் பானம் செய்யலாம். (2) பித்தம் டே விட்ட சரீரமுள்ளவன் பற்பல சீதோபசார ளாலும், மதுமா வும் சீதவீர்யமாகவும் ஸ்தித்த ராகவு முள்ள உணவு ளாலும் உபசரிக்கப்பட்டவனாய் த்யத் தப் பானம் செய்துவர தீ் கொண்டும் நேரிட . (3) ப் மேலிட்டிருக்கும் மனிதன் உஷ்ணவீர்யமும் உஷ்ண ஸ்பர்சமு முள்ள வஸ்துக் ளாலும் உபசரிக்கப்பட்டவனாய், யவதானியத்தி

னாஹு' ரோதுமையினாஹு' ஆகிய உணவுகளைப்பற்றித் து ஜாங்க
லமாம்ஸ' னோடு' மிளகுப்பொடியோடும் து வப்பருகலா'.
--96, 97.

வ த தி பிரக்ருதிகளு'கேற்ற மத் நங்கள் : (1) அவற்றுள்
வாதப்பிர'ருதியான மனிதனுக்கு மாப் பண்டங் ளிலிருந்தும்
வெல்லத்திலிருந்தும் ஸந்தானம் செய்யப்பட்ட மதுவும், பித்தப்
பிரக்ருதிக்கு ஜலம்விட்டு விளாவிய மதுவும், கபப்பிரக்ருதிக்கு
திர கஷ்டயிலிருந்தும், வேம்பிலிருந்து', தேனிலிருந்து' ஸந்
தானம் செய்யப்பட்ட துவப், ஹித நதா'. (2) பப்பிர'
ருதியான மனிதன் த்யத் தப் போஜனத்திற்கு முந்தியும்,
பித்தப்பிர'ருதியானவன் போஜ த்திற்குப் பிந்தியும், வாதப்
பிர'ருதி போஜனத்திற்கு இடையிலு', எல்லாத் தோஷ'களை
யும் ஸமநிலைமையிற் பெற்றவ' இஷ்டப்படி எந்த நேரத்திலும்
துபானம் செய்யலா'. 98, 99.

மதுப னத்தினுண்ட கும் வெறிகளு' குப் பரிஹா'ர'
க' : துபானத்தினாஹு' டாகு' டெ றி ளிலும் மூர்ச்சை ளி
லு' பெரும்பாலும் ராத பித்தஹா'ர'னா சிகித்தையைச் செய்
யவே'டும். எல்லாவிதமான மதுபானவெறிகளிலும் விசேஷ
மாகப்பித்தே அதி ரித்திருப்பனா' ரணலாம். இதில் குளிர்ச்
சியான திரவ'களைப் பூசுவதும், இரத்தின'களைப் பூணுவதும்,
சீதள ஸ்துக்களை' லே தெளிப்பதும், சிற்றாலவட்டத்தினுல்
வீசுவதும் ஹித ர' ; மேலு' சர்' ர, திராக்ஷ, கரும்பு,
பெர்ச்சம்பழ', குமிழ் பழ' இவற்றின் சாறு ள், மதுரத்திரவ்ய
வர்க் த்தினுல் பக்குவ' செய்யப்பட்ட பால், மாதளம்பழச்சாறு
லந்தமாம்ஸாஸ' ள், யூஷ' ள், காரரிசி, செஞ்செம்பா அரிசி, வாற்
ரோதுமை, ஜீ' லீயக்ருத', கல்யாணக்கருதம்,¹ மஹாதிக், க்ரு
த', ஷட்பலக்ருத', சித்திரமூலம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பால்
இவற்றை உபயோகிக்கலாம்; இரஸாயன முறைப்படி திப்பிலியை
யாவது, சிராஜதுவையாவது, நெய், தேன், சர்க்கரை இவற்றுடன்
கூட்டிய த்ரிபலையையா'து பிரயோக'கலாம். துப த்தினா
ஹு'ண்ட கு' வெறி டெ ளிப்படையாகக் டால் ரையயு'
நாசியயு' டெ டியாச் சிறிது ரே' மூடிவிடுவது நலம்;
முலைப்பாலையாவது பருச் செய்யலாம்; அப்பாலை நல்யமா
ராவது பிரயோக'கலா'; தாமரைக்கொடி, தாமரைக்கிழங்கு
இற்றைக் ல் மா'கி, திப்பிலி யயும், டி'கரையையும் கூட்டி,
தேன் லந்தா து உட் டொள்ளலாம்; ரஞ்சொறிவேரையா து,
ரோ ரக்கிழங்கையா து பெ டித்துத் தேனுடன் உபயோக'க

. க'யா 'ருத' - உத்தரஸ்த்த த்தில் உந் ராதப்பிரதி ஷேதா
த்தியாயத்திற் கூறப்ப து.

. ஹாதிக்ருத' - குஷ்ட சிகித் ஸயிற் கூறப்படு து.

3. ஷட்பல'ருத' - உதாசிகித் ஸயிற் றப்படு து.

லாம்; மிளகு, இலந்த் கொட்டையின் பருப்பு, வெட்டிடுர், நாககேஸரம் இவற்றைப் பொடிசெய்து குளிர்ந்த ஜலத்தே டாது ட்டொள்ளலாம்; நெல்லிக்கனிச் சாற்றிலாவது கடுக்காய் ஷாயத்திலா து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையா து பான செய்யலாம். இவ்வெறி யில் எந்தெந்த தோஷம் அதி ரித்திருக்கின்றதோ அந்தந்த தோஷத்திற்கு உபசார்தியா க்ருதப்பட்டுள்ள சிகித்ஸைகளையு¹ செய்யலாம். பஞ்சகர்ம² களையும் பிரயோகிக் லாம்; இரத்தமோக்ஷணமும் செய்யலாம்; விவேசபூர்வகம விசேஷ ஞானத்தில் புத்தியைச் செலுத்து தும், விஷயேச்சை வில் னம் செல்லாதபடி அடக்குவதும் நலம். 101-10.

கடுமை ன மதுபான வெறிகளுக்குப் பரிஹார முறை ன்:

துபானத்தின னான வெறி அதி ரிகையிலு³, பலமான மூர்ச்சகளிலும், ஸந்தியாஸ மென்கிற வியாதிக்கு விதி⁴ கப்படும் தீக்ஷ ஸ்யம் முதலியதைப் பிரயோகிக் லாம்; விஷத்தின லுண்டாகும் வெறிகளிலும் மூர்ச்சைகளிலும் விஷஹரமான சிகித்ஸை யச் செய்யவு⁵. ஸந்தியாஸ வி ரர்களில் தாமதமின்றி தீக்ஷணமான நஸ்யத்தையும், அஞ்ஜ த்தையும் பிரயோகிக் வேண்டு⁶; நாசியில் தூமத் த ஊதிச் செலுத்தலாம்; நக⁷ னின் இடுக்குகளில் ஊசிகளால் குத்தலாம்; மயிர்களை இழுத்துப் பெயர்க் லாம்; அ⁸ கினியினால் சூடிடலாம்; பம்⁹ ளால் சடிக்கலம்; தேனைக் கொட்டவைக் லாம்; வாயில் காரமா வும் புளிப்பாகவு முள்ள திரவ¹⁰ களை ஊற்ற லாம்; பூனைக்காலியிலைகளை உடம்பில் தேய்¹¹ கலாம்; நீனை¹² வந்து எழுந்த பிறகு டெள்ளுள்ளியின் சாற்றை¹³ குடி¹⁴ கச் செய்யலாம்; கொம்மட்டி மாதனையின் உட்புறச் சேற்றில் ாரமும் உப்பு¹⁵ கலந்து உண்ணச் செய்யலாம்; ஸ்ரோதஸ்ஸு¹⁶ ள் சுத்தியாவதற்காக இலகு ர அன்னத் தப் புஜிப்பிக்கலாம். வியப்புறச் செய்வதாலும், ஞோஹரமா ன விஷய¹⁷ களை நீனை¹⁸ பூட்டுவதாலும், இன்பமான விஷய¹⁹ களைக் டே²⁰ பதாலும், பார்ப்பதாலு²¹, இனிய ஸந்தேக²² னையும்²³ ரத்தியம் முதலியவற்றின் தொனி²⁴ னையு²⁵ செவியுறு தாலும், வியாயாம²⁶ னைச் செய்வத லும், ஸ்ர²⁷ ஸம்²⁸ லேகநம்²⁹ ன்கிற குண³⁰ னையு³¹ டய தூமங்³² னை மு³³ ரச் செய்³⁴ தாலும், இரத்தமேக்ஷ³⁵ களாலும் மீ³⁶ டு³⁷ மூர்ச்சை முதலிய³⁸ தொடராதபடி³⁹ டுடி⁴⁰ -பசாரம்⁴¹ செய்ய⁴² ண்டும். ன⁴³ னோளாறு முதலியது நேரிடாதபடி⁴⁴ ஞோநிலை⁴⁵ ம யபும்⁴⁶ பரிபாவித்து⁴⁷ வர⁴⁸ டு⁴⁹.

10 115.

. ஸூத்திர ஸ்தா த்தில் தோஷோபக்ரமணீ¹ த்தியாயத்தி ல் டு² டொரு தேஷத்திற்கு குறி³ ப்பட் ள் சிகித்ஸா⁴ கிர⁵ ன்.

ஸ⁶ நியாஸ⁷ - முதற்புத்த⁸ பார்⁹ க.

. ஸ்ர¹⁰ ஸ¹¹ ன்னரூல்¹² ம தோஷாதிகளை¹³ உ¹⁴ னிரு¹⁵ து¹⁶ கெ¹⁷ ழ்செய்¹⁸ து. லே¹⁹ ந²⁰ எ²¹ றூல்²² தோஷத்தைத்²³ தூ²⁴ டி²⁵ கி²⁶ ப்பு²⁷ து.

எட்டாம் அத்தியாயம்.

அர்ச்சஸ் சிகித்தலை.

இனி அர்ச்சஸ் சிகித்தல்தம்¹ என்னும் அத்தியாய விவரிக்கப்படுகிறது :

அர்ச்சஸ்ஸில் சஸ்திர சிகித்தலை செய்தும் வரை : ஸா, ராணாலத்தில், ஆராயம் தேகத்தினால் மூடப்படா விருக்கையில் அதிக பலவீனப்படாத அர்ச்சோரோகிக்குக் குடல் நைச் சுத்தம் செய்து, இலகு நகவு, சொற்ப அள நகவும், லத்தை தெகிழ்ச் செய்யுந் தன்மையுள்ள துமான உணவைப் புஜிச் செய்து, பரிசுத்த தேஹத்துடன் ஸ்வதிவாசனம் செய்து கொண்டு, அப்பால் லமூத்திர² நை விஸர்ஜனம் பண்ணி, வேறு வியாதி இல்லையா என்பதைக் கவனித்து, பிணியாளியைப் பலையி ருவது, இதர மனிதனுடைய மடியிலாவது படுக்கச் செய்யவும்; அப்பொழுது முன்னுடல் நிமிர்ந்தாற்போல் அமர்ந்திருவும், குதபாகம் சூரியனுக்கு எதிராக ஒழுங்காய் நிற்குமாறும் படுத்திரு வேண்டும்; இடுப்புப் பிரதேசச் சிறிது உயர்ந்திரு வேண்டும். பிறகு பிணியாளியை அசையாமல் நுஜுவாக இருக்கச் செய்து, துடை நை மடக்கி அத்து டகளுக்கு முத்துக்குமாக பந்தநவஸ்திரத்தினால் பிணைத்துக் கட்டி, பரிசாரகனைக் கொண்டு பிணியாளியைத் தாங்கிக் கொள்ளச் சொல்லி, பெய்க்குதத்தில் தடவி, பிறகு யத்திரத்தையு³ ரெய்யிலிட்டு, அதை நேர்மையாகக் குதத்தினுள் மெள்ள மெள்ள ஈட்டாச் செலுத்தவேண்டும் : அப்பால் பிணியாளி முக்கி அழுத்துவதால் அர்ச்சஸ் என்னும் மூலமுனை யந்திரத்தில் சிக்கல் உள்ள, அதை உற்றுநோக்கி, சிலையினால் மறைக்கப் பெற்ற முனையைப் படிய சலாயினால் வத்தியன் மூலமுனையைப் பிடித்துக் கொண்டு, முறைப்படி ஆர்த்ரார்ச்சஸ்ஸை சுஷரத்தினாலும், சுஷ்கார்ச்சஸ்ஸை சுஷரத்தினாலாகிலும் அக்கினியினாலாகிலும் சுடலாம்; அர்ச்சப் பெரிதாயிருந்தால் பிணியாளியுப் பலசாலியாயிருந்தால், அர்ச்சஸ் சஸ்திரத்தினால் அறுத்து, அப்பால் சுஷரத்தினாலாவது அக்கினியினாலாவது சுட்டுவிடலாம். பிறகு ரோகியிப் பந்தநவ நை அவிழ்த்துவிட்டு, குதத்தினும் அத் சுற்றுப்புறங்களிலும் ஸ்நேஹ⁴ களை லேபம் செய்து, அவ்வித ஸ்நேஹம் நிரம்பிய நீண்ட தொட்டிலில் படுக்கச் செய்யவும். அப்பால் அவனை அதிசுற்றோட்டமில்லாத அறையில் ஸுமாகச் சயனத்தில் அர்

1. அர்ச்சஸ் மூல வியாதி.

2. ஸாதாரண நாலம் முதற் புத்தகப் பார்ச்ச.

3. யந்திர அர்ச்சோயந்திரம். முதற் பாகப் பார்ச்ச.

4. ஆர்த்ரார்ச்சஸ், சுஷ்கார்ச்சஸ்—முதற் பாகப் பார்ச்ச.

த்தி, ஏற்ற பத்திய்கிரமங்ளைக் கொண்டு உபசாரம் செய்ய வைத்தியன் கட்டளையிடவேண்டும். முளைளை யெல்லாம் வாரத்திற்கு ஒன்று இங்ஙனம் விலக்கி வியாதிர்ஸ்தனை யுபசரித்து வரவேண்டும். அநேகம் மூல முளைகளிருந்த, அற்றில் உட்புறத்திலிருப்பவைகளில் வலது பாரிசத்து முளையே முதலிலும், பிறகு இடதுபாரிசத்து முளையையும், அதன் பிறகு முப்புறத்திலுள்ள தையும் கிரமமாக விலக்கி சிகிதம் செய்யவும். 1 9.

அர்சஸ் ன்கு சுட்டு விலக் ப்பட்டதன் குறிஞ் : அர்சஸ் ன்கு உட்பட்டிப் போனால் அபாநவயுஸுகமாய் வெளிப்படும்; உணவில் விருப்பமு, ஜாடாக்கி விருத்தியும், தேஹத்தில் மற்ற ஆரோக்கிய குறிஞ் ஏற்பட்டு, தேஹத்தில் இயற்கை நிறமும் வன்மையும் உடாகும். 10.

தஹதி ன் மலமூத்திரங்கள் தடுக்கப்படுவதற்குப் பரிஹரம்: (1) இத பிறகு சிலருக்கு வஸ்தியென்னும் மூத்திரப்பையில் வலியுண்டாவது; அப்பொழுது வெளைச்சாறடை, கோஷ்டம், வாஸனைப்புல், ஜடாமாமி, லோஹம், தேதாரு இவற்றை மிவு வழுமூண்டல்காகச் செய்து நாபிக்கு அடியில் லேபநம் செய்யலாம். (2) மூத்திரங்கள் அடைப்பட்டுத் தடையுண்டானால் மாஸிக்ப்பட்டை, பேய்ச்சுரையின் விதை, ஆமணலை, நெரிஞ்சில், சாறடை, கருஞ் ஜீரகம், வாஸனைப்புல் இவற்றைக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி, சிறிது ஸ்வேஹம் லந்து உஷ்ணமாக நோபிக்கு கீழேயும், இடுப் பச்சுற்றியும் ஊற்றலாம்; அல்லது அக்கஷாயத்தில் ஸ்நானம் செய்யலாம். (3) அல்லது வாதஹரமான சாக்குளால் பக்குவம் செய்த பாலைபாவது தலத்தையாவது அவ்வித பிரயோகிக்கலாம். (4) மலத்தை உடைத்து வெளித்தள்ளுங்குணமுடைய உணவப்புஜிக்லாம். (5) வாதஹரமாய் தீபநாகவுமுள்ள ஸ்நேஹக்ஷாயும் உபயோகிக்கலாம். 1 13.

வீக்கக் கொண்ட அர்சஸ்ஸுகளுக்கு ஸ்வேத சிகிதனை:

(1) தாஹசிகிதனைக்குத் தகாத மனிதனுக்கு பத்தி ன் உண்டாவயும், திரிர்-தினவுக்குத்தல்-வலி-வீக்ம் இவை னோடு கூடியன யும், வெளியில் பிதுங்கி வந்திருப்பவையுமான மூ முளைகளில் ஸ்வேஹத் தத் தடவி, பில்வவேர், சித்திரமூல், யவக்ஷாரம், கோஷ்டம் இற்றுல்பக்குவரதைலத்தை யவது, ஸர்ப்பம், பூனை, ஓட்டம், பன்றி இவற்றின் கொழுப்பயாது லேகம் செய்யலாம். (2) பிறகு பிடஸ்வேதமுறையிலாவது திரவஸ்வேதமுறையிலாவது அவ்விடத்தில் உஷ்ரமாக ஒற்றடம் கொடுல்; அப்பண்ட ளாலாவது, பிண்டம்போல் செய்த மற்ற ஸ்கித்த ஸ்துக் ளாலாவது, தைலக்ருத னைச் சேர்த்தாது சிற்றரத்தை, கொட்டக்ரந்த

இவற்றின் பிண்டத்தையாஃது, முருங்கப்பட்டை நையாவது வேகவைத்து அவற்றால் ஒற்றடம் கொடுக்கலாம். 14 17.

வீங்கி அர்சஸ்ஸில் தூப சிகிதையை : () எருக்கம்வேர், அகில் மரத்திலை, தலைமயிர்கள், பாம்புத்தோல், பூனையின் சர்மம், நெய் இவற்றைத் த விவிட்டு, அப்புகையினால் தூபமிடுவதும் வீங்கிய அர்சஸ்ஸு. எருக்கு ஹிதமாம் ; (2) அங்னமே அழுக்கெருங்கிழங்கு, துளரி, கண்டங் த்திரி, திப்பிலி, நெய் இவற்றைக் கொண்டும் தூபமிடலாம். 18, 18½.

அர்சஸ்ஸில் வத்திப் பிரயே கம் :-(1) காடிவிட்டு தேவதாளி பீஜத்தை அரைத்து, அதன் மிருதுவான பூந்தாதுகளின் மேல் அதைப் பூசி, வர்த்தியாச் செய்து, குதத்திலுபயோகிக்க அது முளைக்கே அழித்து உதிர்த்துவிடும். (2) தேவதாளி தாதுகளை பு அதன் வேர் னையும் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த லேஹயத்தில் யவசுநாரமும் சிறிது கூட்டி, குறுகுறுணி, கருணைக்கிழங்கு, பூசினிவி த இவற்றின் பொடியும் சேர்த்து, வர்த்தி செய்து உபயோகிக்கும் போலவே குணமுட்பெண்ணும். 19 20½.

அர்சஸ்ஸில் லேபங்கள் : (1) கள்ளிப்பாலில் ஊறவைத்த மஞ்சளின் கலகத்தினாலும், (2) கோழியின் மலர், திப்பிலி, மஞ்சள், குறுமணி இவற்றைப் பசுமூத்திரத்தினால் ஆட்டியும் அர்சஸ்ஸு ளின் மேல் பூச்சிடலாம். (3) சம்பு, கலப்பைக் கிழங்கு, யானையின் தந்தம், ரக்காடகச்சூகி, கடுக்காய், கோஷ்டம், சோர்டாட்டை, மயில்துத்தம், முருங்கவிதை, முள்ளங்கி, அலரியிலை, வேப்பிலை, பில்லாந்திவேர், பில்வவேர், காய் இவற்றைக் கள்ளிப்பால் விட்டு அரைத்து லேபநம் செய்யலாம். (4) கோஷ்டம், ரட்டுவானையின் வித்துக்கள், திப்பிலி, இத்துப்பு, லல்லம், த்ரிபலை இவற்றை எருக்கம்பாலு கள்ளிப்பாலும் விட்டு அரைத்து, அர்சஸ்ஸுகளின்மேல் லேபநம் செய்யலாம். (5) கள்ளித்தட்டு, பேய்ச்சுரையின் தளிர்கள், புவி வித்து, செம் நியாட்டிச் சிறு நீர், எருக்கம்பால் இவற்றை அரைத்து, லேபநம் செய் அர்சஸ்ஸு கள் நிவருத்தியாகும். (6) இனி கூறப்போகிற அதுவாஸநவஸ்திக்குரிய திப்பிலி முதலிய வஸ்துக்களால் லேபநம் செய்யலாம். (7) இதே சாக்கு ளால் தலக்களைப் பக்குவம் செய்தும் அவ்விடத்தில் அப்பஞ்ஜன் செய்யலாம். இத்துப்புகளாலும், லேபங்களாலும், அபயத்தாலும் அசுத்தரத்தம் அர்சஸ்ஸு ளிலிருந்து வெளியாய் பிணியாளி சும் பெறுகிறது. 21 27½.

அர்சஸ்ஸிலிருந்து இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தல் : மிகவும் வீங்கிய கடின ரவும் விருத்தியாயுள்ள மூல முளைகளிலிருந்து முற்கூறிய லேபநாதி ளால் அசுத்த இரத்தம் நன்கு ஸ்ரவிக்கா

ற்போனால் அட்டை ள், சஸ்திர ள், ஊசி ள், கூர்ச்சம் இ ற்
 ரால் அடிக்கடியும் அவ்வித இரத்தத்தை வெளிப்படுத்த வே
 டு. இரத்தம் அசுத்தமாயிரு னையில் சிதன்மாகவும், உஷ் ா
 வு, ித்தமா வும், ரூக்ஷமாகவுமுள்ள முற்கூறிய சிகித்சை
 ளால் மாத்திர மூலம் நிவ்ருத்தியாகாது; ஆகவே வைத்திய
 ரத்தத்தை அவசிய வெளிப்படுத்தவேண்டும். 2 293.

அர்சஸ்ஸில் தக்ரப்பிரயோ கள் : (1) பாலில் சித்திர
 மூலத் தப் பொடித்துச் சேர்த்து மோராக்கி அம்மோரையே
 பருகியும் அன்னத்துடன் கலந்து உட்டு ண்டும் வரமூலம் தீரு. (2) மோரில் செம் தாரை டே ரைப் பெ டித்துச் சேர்த்துப்
 பருகி, அது ஜீர்ணமான பிறகு பத்தியமா உ வு னைப் புஜித்
 து ர அர்சஸ்ஸுகள் தீரும். (3) குதஸ்தாரத்தில் வீக்கத்தி
 னாலும் வலியினாலும் வருந்தி ஜாடராக்கியு ம்த ரயிருந்தால்,
 அப்பினியாளி குலம் சிகித்சையில் கூறப்படும் ஹி க்வாதி சூர்
 ணம் முதலிய வகளை மோருட் உட்கொ ள்ளலாம். (4) டெ ல்
 லம் வந்த கடுக்காயையு மோரின் அனுப னத்தே, ாடு ட்
 டொ ள்ளலாம். (5) டெக் ராய், ரய்விட் ம், சித்திரமூல், குட
 சப்பாலையின் பட்டை இவற்றையாவது மோருடன் புஜி கலாம்.
 (6) வெட்பாலை ஒரு ப் கு, திப்பிலி இரண்டு ப் கு, சித்திரமூல்
 மூன்று பங்கு, ரூணைக் கழங்கு ந லுப் கு இவ்விதம் சேர்த்துச்
 சூர்ணித்து, அ தயாவது மோருடன் உட்கொ ள்ளலாம். (7) இ
 துப்பு, நியுப்பு, சவுட்டுப்பு, த்ரி டு, காயம், புளிவஞ்சி இவற் ற
 யாவது பொடித்து ாரோடு உட்ொ ள் லாம். (8) பில்வப்
 பழ், விளா பழம் இ ற்றோடாவது, சுக்கு, பிடாலலவண்
 இ ற்றோடா து, சேரா டொட்டையோடாவது, ஓமத்தோடா
 வது மோ ரத் தார்ப்பணமா ப் பருகலாம். (9) கொட் டக்
 கரத்தை, ராய், சித்திரமூலம் இவற்றையா து மோரிற் கலந்து
 சாப்பிடலாம். (10) சிறு ராப்பழ் னையாவது ாரி அனு
 ப னத்தோடு ஒரு மாஸம் உபயோகித்து வரலாம். (11) டெ று
 யிற்றில் தினந்தோறுமா து வேண்டியவளவு மோரைப் பருகி
 வரலாம். (2) ஜாட ராக்கியும் தேஹச்சூடும் மிகக் குறைந்து ள்
 அர்சோரோகிக்கு மோரையே பாணம் செய் தற்குக் கொடுக்
 லாம். (13) பினிய ளியின் சரீரபலம், காலம், வியாதியி ன்
 ரூப் இவற்றி ிநிலைமை னை ன்குணர்ந்த வத்தியன் ஏழு
 ாட் ளா து, பத்து நாட் ளாவது, பதினைந்து நாட்களா து,
 ஒரு ாஸ ாலமாவது ா ர உபயோகி ச் செய்யவே டும்.
 (14) தினந்தே றும் மாலை நேரத்திலா து நெற்பொரிமாவை
 டே ரில் கல்து குழம்புபோல் செய்து உட்ொ ள் ளாக் கொ டு
 லா ; குடித்த மோர் ஜீர் ம பிறகு த்ரபேயா ள் கிற
 டோர் ன்சியில் இந்துப்புசேர்த்து பருகச் செய்யலா. (15) இனி

ஏதேனு' ஏற்ற ஸ்நேஹமும் மோரும்த் லந்த அன்னத்தைப் புஜி'கச்செய்து, அதற்கு டோரையே அனுபானமாகவும் உபயே கிக்கச் செய்யலாம். (16) அதிமா மோரை' கூட்டி பக்குவ' செய்த யூஷங்களோடும், அவ்வித மாம்ஸரஸங்களோடு சம்பா அரிசியிலான அன்னத்தையாவது மிதமாய் புஜித்து வாச் செய்யலாம். (7) முற்றிலும் வெண்ணெயெடுத்து ஸ்நக்ஷமாயுள்ளது, பாதி வெண்ணெயெடுத்தது, சிறிதும் வெண்ணெயெடுக்காதது என்று மூன்றுவிதமாயுள்ள டோரைப் பிணியாளியி' சரீரதோஷ'களுடையவும், தேஹ ன்நையினுடையவும் நிலைமைகளை யுள்ளபடி யுணர்ந்த வைத்தியன் அர்ச்சோகத்தில் உபயோகி' வேண்டும். இங்ஙனம் டோரைப் பிரயோகித்து நிவாரண' செய்யப்பட்ட மூல முளைகள் மீ'டும் உற்பத்தியாமாட்டா; ஏனெனில் தரை'ில் ஊற்றினாலும் மோர் புற்புச்சரையும் எரிக்குங் குணமுடையது. மோரை உட்கொண்டால் ஸ்ரோதோமாரக்'ள் சுத்தமாகும்; ஆகவே இரஸதாது இதர தாதுக்களில் தாராளமாகப் பரவி, தேஹத்திற்குப் புஷ்டியும், பலமும், நல்ல நிறமும், 'களிப்பும் உ'டாகும்; 'ராத'கபஸம்பந்தமான அநே வியாதிகளும் நிவ்ருத்தியாகும். (18) சிறு 'ட்ட'கத்திரிக்'ய அரைத்து, அ'ட்ட'த்தை ஒரு பாத்திரத்தினுள் தடவி யுலர்ந்த பிறகு, அதில் மோரை ஊற்றி, ஓர் இரவு அப்படியே ஊற வைத்து, மூலரோகிகள் அந்த மோரை' குடிக்க லாம். 30 441.

அ'ர்ச்சஸில் தக்ர ரிஷ்டம்: கொத்தமல்லி விதை, சருஞ் ஜீரகம், ஜீர ம், கொட்டக்காரந்தை, திப்பிலி, யாணைத்திப்பிலி, ஓமம், கிரந்தித ரம், கிச்சிலிக்கிழங்கு, குராசானி யோமம், சித்திரமூலம், வாற்கோதுமை இவற்றைச் சூர்ண்' செய்து, நெய்'த்துப் பழகி' பாத்திரத்தில் சேர்த்து, அதில் டோரை ஊற்றி ஸந்தானமுறைப்படி அது புளித்தும் ராமாகவு' பக்கு மாகும் ரையில் பாத்திரத்தில் வத்து வை'வு'. "தக்ராரிஷ்டம்" எனப்படும் இதை யதேஷ்டமா அர்ச்சோரோகி பானம் செய்து ரா'ர். இது அக்னியை தீபன' செய்யு'; நா'குக்கு நற்சுவை யத் தரு'; நல்ல நிறத்தையும் தேஹத்தில் உண்டு பண்ணு'; ப-வாதங்களையும், குதத்தின் வீ'கத்தையும், தி'யையும், வலி யு' போ'கி, சரீரபலத்தை விருத்தி செய்யு'. 45 471.

தக்ரப் பிரயே த்தில் வேறொரு வலை : () சித்திரமூலப் பட்டையைப் பொடித்து, ஜலம் விட்டு அரைத்து, மண் கலயத்தினுள் பூசி, அக்'ல்'ம் உலர்ந்த பிறகு, அதில் டோரையாது தயி ரயாவது வத்திருந்து பருகினு' , (2) ண்டோபா'ர'கி, செ'தாம ர, சிந்தில், பஞ்சோல'ள் இவற்றில் எ'

கல்கத்தையு முன்போலவே ட்கலயத்தில் தடவி, றார் அல்
லது தயிரை அதில் வைத்திருந்து பருகினாலு மூலம் தீரும்.
4, 49.

அர்சஸ்ஸில் உபயே கி்கக் கூடி பேய முதலியவை:
யானைத்திப்பிலி, வட்டத்திருப்பி, ருஞ்ஜீரக, பஞ்சோலங்கள்,
தும்புருப்பட்டை¹, ஜீர, கொத்தமல்லிவிதை, பில்வப்பழத்
தின் சோறு இவற்றைச் சேர்த்து, பலர் லக் னையும், ய -ஸ்நே
ஹ் னையும், பேயா-யூஷம்-இரஸம் முதலியவை களையு, பக்குவம்
செய்து அர்சோரே கிக்கு உணவாகக் கொடுக்கலாம். யானைத்திப்
பிலி முதலிய இதே சரக்குகளைத் த ணீரில் சேர்த்துக் காய்ச்சி,
குடி நீரைப் பக்கு செய்து, இவற்றால் க்ருதத்தைப் ப்ரு
ம் செய்தும் பாணம் செய்தால் நன்கு அ்னிதீப முண்டா
கும். 50, 51.

அர்சஸ்ஸை அனுஸரிக்கும் மலபத்தத்திற்குப் பரிஹார
ள் : இதுவரையில் அர்சஸ்ஸில் மலம் எளிதில் வெளியாகும்
நிலைமைக்கே ற்ற சிகிச்சாமுறை கூறப்பட்டது; இனி மலபந்தத்
துடன் கூடிய அர்சோரோகிகளுக்கு ஏற்ற பரிஹா முறை ள்
கூறப்படும். (1) ஸ்நேஹபதார்த்தக்ளை அதிமாக் கூட்டிய
மாப்பண்டக்ளோடு வாருணியென்னும் மது வச்சிதிது உப்பும்
சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (2) சீது, தான்யாம், வாரு ரி
இவற்றைத் தனித்தனியாகவும் உப்புடன் பருகலா. () புங்
தளிர் னை யமகஸ்நேஹத்தில் றுத்து, மாவையு தூவி பக்கு
வம் செய்து போஜனம் செய்வதற்கு மு் பாகப் புஜித்து
தால், அ டபட்டுள்ள அபான ஈயுவு டமும் தாராளமாய்
வெளிப்படும். (4) சுக் யாவது வட்டத் திருப்பி யயாவது
ெல்லத்துடன் ல்து உ ணலா. (5) வெல்லம், ய கூதா,்,
நெய் இவற் ற் கல்தாவது உட்கொள்ளலாம். (6) பசு மூத்
திரத்தில் ஊறவைத்தெடுத்த கடு ாயோடு ெல்லத்தையு
கூட்டிப் புஜிக்கலாம். 52 54.

மூத்ராஹரீதகீ : ஒரு திரோணம் பசு மூத்திரத்தில்
இருநூறு டிக் ப்களை மூத்திரம் முற்றிலு் சு டிப் போமள
வும் சமையல் செய்யவும். இதில் தினத்திற்கு இர டு கடு ர்ய
ள் வீதம் தேனுடன் புஜித்த ர, பத்தினிலான அர்சஸ்,
குஷ்டம், சோதை, குல் ம், மேஹம், உதாரோ க், கிருமி ள்,
கிரந்தி, அற்புதம், அபசீ, ஸ்த்தூலோ, பாண்டு ஆம ரதம்
இ வ தீரும். 55 56.

1. துப்புரு ஆ்கிலத்தி X tho y at னப்படும்.

. பலம் ல் ன-எலுமிச்ச பழ், புளிப்புமாதூளை, கொடிமாதூளை,
புளி, புளி ள்சி இ இக் கூட்டுக்கு பஞ்ச ல் என்றும் பெயர்.

அர்சஸ்ஸில் மல' ழிச் செய்யும் சில முறைகள் : (1) ஆடு தீ' டாப்பானையின் வேரை அரத்து, சிறிது பசு மூத்திரத் தோடு பான் செய்து கொண்டு, கத்திரிக்காயையும் வெல்லத்தையு' சேர்த்துச் ச மத்து உ'டு ந்தால் மூல முளை எச்'கிரம் நிவ்ருத்தியாகும். (2) த்ரிபலா ஷாயத்தோடு சிவதைவேர்ப் பொடியயாவது, (3) கோருட் கடுக்காயையாவது, (4) மெய் யிற் பொரித்த திப்பிலியையு', குக்ராயு' வெல்லத்துட்ர கலந்தாவது உபயே கி'லா. (5) சி'த வேரையும் நேபாளத் தையும் அளவறிந்து உண் லாம். இவ்வனைத்தும் லத்தைத் தாராளம க'ெளிபடுத்தும். குதத் தப்பற்றிய தோஷம் நிவ்ருத்திக்கப்பட்டல், அங்கு'டாகு' மூல முளைகளும் தானே நிவாரணாகும். (6) மாதளம்பழாஸம், ஓமம், குராசானியோம், வெல்ல', சுக்கு இவற்றையும் மோரையும் கலந்தாவது, (7) வட்டத்திருப்பியை கோரிற் கூட்டியாவது உட்கொண்டுவர வாதஸ' பந்தமான மலபந்தம் நீங்கும். (8) சித்திரமூலத்தையும் சு'யும் சீது'ெ'னும் மதுவிற் பொடித்துச் சேர்த்தாவது, (9) அ'ற்றையே வெல்லத்தினாலான மதுவில் சேர்த்தாவது உட் கொ'டு வரலா'. (10) கொட்'டக்ர'தை, வட்டத்திருப்பி, லௌ ர்ச்சல லவணம் இவற்றை' கூட்டிய ஸு'ரைபென்னு' மதுவை யாவது பருகலாம். 57 6 $\frac{1}{2}$.

அர்சஸ்ஸில் பிப்பலீவர்த்தம கம் : பத்துத் திப்பிலியையு', அரைப்பலம் எள்ளையு' இடித்து முதலில் ஒரு ராள் பாலோடு உட்கொள்ளவு'; இ'ங்னமே தினத்துக்குப் பத்துத் திப்பிலி வித்' அதிகமாயெடுத்து எள்ளோடும் பாலோடும் உபயோகித்துவா தேஹமு' ஜாடராக்கனியும் அர்சோரோகிக்கு பலப் படு'. 62 $\frac{1}{2}$.

அர்சஸ்ஸில் பாடா பிரயே ம் : காஞ்சொறி வேர், பில்வ வேர், ஓம், சு'க்கு இவற்றில் ஒவ்வொன்றோடாவது பலவற்றோடாவது ட்டத்திருப்பியைக் கலந்து புஜித்துவா அர்சோரோ' தீரும். 6 $\frac{1}{2}$.

அர்சஸ்ஸில் அபாரிஷ்டம்: கடு'காய்த்தோல் எட்டு பல', நெல்லிக்கனி பதினாறுபலம், விளாம்பழ' தின் உட்சோறு பத்து பல', து'மட்டிக்ராய் ஐந்து பலம், ரய்விடங்ம், சிற்றேலம் இ'தைக்கு இர'டு பல'; இவ்வனைத்தையும் ான்கு திரோணங் கொ'ட ஜலத்தில் சேர்த்துச் சமைக்கவும்; ான்கில் ஒரு ப'ர'ச் சுண்டிய பிறகு டிக்'ட்டி, மெ'தைத்துப் பழ கிய ட்பாத்திரத்தில் சேர்த்து, அதில் இருநாறு பலம் வெல்லத் தையும் க'ரத்து, பதினாறு பலம் ாட்டாத்திப் பூவையும் சேர்த்து, பாத்திரத்தின் வாயை அகலால் மூடி, சீலைமண் செய்து வத்து பதினை'து நாட்கள் ழித்து, இதை, யெடுத்து உட்

கொண்டு 1, ஜாடா'னி விருத்தியாம்; அர்சஸ், கிரஹணி ரோகம், பாண்டு, குஷ்டம், மஹோதரம், விஷ' ரோளாறு ள், ஜ்வரம், சோதை, ப்லீஹவீக்கம், இருதய' ரோளாறு ள், குல்ம', க்ஷயம், வாந்தி, கருமி ரோ' இதை தீரு'. 64, 67½.

அர்சஸ்ஸில் தந்தியரிஷ்டம் : சுத்தானே பாளவிதை, தசமூல', த்ரிபலை, சித்திரமூலம் இவற்றை கைக்கு ஒரு பல' வீதம் ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, நாலில் ஒரு பங் ரகச் சுண்டியதும் நூறு பலம் டெல்லத் தச் சேர்த்து, முன்பு அபயாரிஷ்டத்திற்கு' கூறிய விதமே ற்ற வகையும' செய்யவும்; அபய ரிஷ்டத்திற்குள்ள குணங் ளே 6 மலத்தை, அதினும் நன்கு வெளிப்படுத்துங் குணமுமு' 6, 69.

அர்சஸ்ஸில் துர லப ரிஷ்டம் : ரஞ்செறி ஸமூலம் பதி னூறு பலம், நேபாளம்-வட்டத் திருப்பி-சித்திரமூல'-கடுக் காய்-ஆடாதோ ட-நெல்லிக் காய்-சுக்கு இவை பித்தியேகம் இர' 6 பலம்; இவற்றை இடித்து ஒரு திரோண' ஜலத்தில் சேர்த்து, நான்கில் ஒரு பா'ம் மிகு'படிய' கக் காய்ச்சி டிகட்டி, நூறு பலம் சர்க்க'ரையும், அபயாரிஷ்டத்திற்குக் கூறிய மற்றவை னையு' கூட்டி, ட்பாண்டத்தில் ஊற்றி, ஞாழல்-திப்பிலி- வி ய'-நெய்-தேன் இ'ற்றை அரைத்து, அந்த பாண்டத்தி' தே' பூசி சீலைமண் செய்து வை'வும். இதைச் சாப்பாட்டிற்குமுன் மலம் ந'கு வெளியாவதற்'ர' உட்கொள்ளலா'. 70, 71.

அர்சஸ்ஸில் உபே ரகிக் க் கூடி' க்ருதமுறை ள்: (1) எலு மிச்ச' பழாஸம் மு, வியவற்றைச் சேர்த்த க்ருதத்தையாவது லம் தாராளமாக டெளியாவதற்'ர'க' உட்கொள்ளலா'. (2) சனி யம் சித்திரமூல' இ'ற்றின் ஷாயத்தில் ப'கு வம் செய்யப் பட்ட 'ருதத்திலா'து யவக்ஷாரத்தையும் வெ'லத்தையும் கூட்டி யுபயோகி'கலாம். (3) ராடியின் ஷாயத்தில் பக்'கு ம் செய்த க்ருதத்தி'ராவது தேன், யவக்ஷாரம், சு'க்கு இவற்றை' லந்து உட்'கொள்ளலா'. (4) திப்பிலி, மோடி, கொத்தமல்லி யி'த, மாதனை, திர்' இவற்'றச் சேர்த்த ப'கு வம் செய்த க்ரு , அபாநவாயு, மல', மூத்திர' இவற்றை வெளியா'கு'. (5) இர' 6 ப'கு பல சக்ஷா'ரைத்த நீரில் ஒரு பங்கு நெய் சேர்த்து, த்ஸ ரதி'ச் சர்க்கு'ளைக் க் ரகவு' சேர்த்து ப'கு வம் செய்த க்ருத' அர்சஸ்ஸைத் தீர்ப்பதோடு, தீப குணத்தினு' சிறந்தது. (6) பஞ்ச' ரெஸ், டெக்காய், ஓமம், பிட'ல' லவணம், இ'துப்பு, வட்டத்திருப்பி, ரொத்த ல்லி விதை, மிளகு, பில்' வேர் இவற்'றப் பாலில் தே'த்து' காய்ச்சி தயி'ரையும் சிறிது கூட்டி, அதில் 'ருத' ப'கு ம் செய்ய'வும். அ'த' 'ருதம்' குதத்தினு', துடையிடுக்கு ளினு' உண்டாகும் தே'தனை யயு', யிற்றுக் டெப்'பயு', குத' வெளியாய்விடு

தையும், நீர்ச்சருக்கையும், இரத்தப் பெருக்கையும் சீக்கரம் நிவ்ருத்தி செய்யும். (7) வட்டத்திருப்பி, ஓமம், கொத்தமல்லிவிதை, நெரிஞ்சி, பஞ்ச கோலங்கள், பில்வவேர் இவற்றைத் தயிரில் சேர்த்து, நாலு மடங்கு புளியரசுத்தையின் ஸ்வரஸத்தில் அனைத்தையும் கூட்டி பக்குவம் செய்த க்ருதம் வயிற்றுப்பொருமல், நீர்ச்சருக்கு, வயிற்றுக்கடிப்பு, குகம் வெளிப்பாப்பிடுதல், குதத்தில் வலி, மூல முனை, கிரஹணீ, வாதரோகங்கள் இவற்றைப் போக்கும். 72 78½.

மலபந்தமுள்ள அர்ச்சஸ்ஸுக்கு ஏற்ற மாம்ஸரஸங்கள் : (1) மயில், தித்திரி, லாவம் இப்பகுகளுடைய மாம்ஸரஸங்களில் அம்ஸரஸம் கலந்து தானித்து, மலமும் அபாநவாயுவும் சிக்குண்டிருக் கையில் - - கொள்ளலாம். (2) அண்டங் காக்கை, வர்த்தகம் இவற்றின் மாம்ஸரஸங்களையாவது பருகலாம். 79½.

மலச்சிக்கலுடன் கூடிய அர்ச்சஸ்ஸுக்கு ஏற்ற அன்னசாக திகள் :—சக்கரவர்த்திக்கிரை, சித்திரமூலம், சிவதை, நேபாளம், வட்டத்திருப்பி, புளியாரை முதலியவற்றையும், கப-வாத ஹரமாகும் இலகு-பேதியுமான மற்றுமுள்ள சாகங்களின் தளிர்களை யும் யமகஸ்நேஹத்தில் சேர்த்து, காயமும் கூட்டி வறுத்துத் தயிரின் ஆடையோடு அனைத்தையும் பக்கு ம் செய்யவும் ; கொத்தமல்லிவிதையையும், பஞ்சகோலங்களையும் மாதளம்பழச் சாறு ஊற்றி கல். மாகச் செய்து, அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கூட்டி, இஞ்சியின் இளந்தளிர்க்கோயும், இஞ்சித் துண்டுகளையும் அவற்றில் சேர்க்கவும் ; மனதுக்கு உவப்பான அங்காரதூபத்தினால் அதற்கு நறுமணம் ஏற்றவும் ;¹ ஜீரகம், பிளகு, பிடாலலவணம், ஸௌவர்ச்சலலவணம் இவைகளையும் போதுமாறு கூட்டி கொள்ளவும் ; இந்த சாகத்தைச் செஞ்சம்பா அரிசியின் அன்னத்தோடு வாததோஷம் மேவிட்டு ரூக்ஷத்தன்மை, அக்னிமாந்த்யம், மலபந்தம் இவற்றுடன் கூடிய அர்ச்சோரோகிக்குக் கொடுக்கவும் ; பசு, உடம்பு, செம்மறியாடு, ஒட்டகம் இவற்றின் மாம்ஸரஸங்களை முக்கியமாக இறைச்சியுண்பவருக்கு முற்கூறிய சாகாதிகளோடு மலச்சிக்கல் முதலியதைப் போக்கக் கொடுப்பது நலம். 80 84½.

மலபந்தத்துடன் கூடிய அர்ச்சஸ்ஸுக்கு ஏற்ற பானங்கள் : மதிரா பெனகிற மது, வெல்லம் அல்லது சர்க்கரையாலான சீது, மோர், காடி, ஏதேனும் அரிஷ்டம், மஸ்து இவற்றில் எதையேனுப் பருகலாம் ; அல்லது கொத்தமல்லி விதையையாவது, கொத்தமல்லிவிதையும் சுக்கையும் கலந்தாவது இடித்துத் தண்ணீரில் சேர்த்துக் காய்ச்சி அந்த ஜலத்தையாவது பருகலாம். அல்லது கண்டங்கத்திரிவே சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது குடி

1. பெருங்காய் முதலியதைத் தண்ணில் சேர்த்து அதிலிருந்து கிளையும் மணமுள்ள பு அங் தூபம் எனப்படும்.

லாம். இந்த பானங்களைப் போஷனம் செய்த பிறாவது, போஷனத்தின் மத்தியிலாவது உபயோகிக்கலாம்; இவை, அடைபட்டுள்ள அபாநவாயுவையும் மலத்தையும் வெளிப்படுத்து குணமுடையன. 85, 61.

அர்சஸ் நிவாரணமாதல் : மலம், அபாநவாயு, கபம், பித்தம் இவை கீழ்நோக்கி வெளிவந்துவிட்ட பிறகு, குதமும் தோஷம் நீங்கியதாய் விட்டால், மூலமுனைகளும் விலக்கப்பட்டுப் போகும்; ஜாடராக்கனியும் விருத்தியடையும். 87½.

அநுவ ஸனத்திற்கேற்ற அர்சோரோகிகள் : உதார்த்தத்திலும், மிகவும் ரூக்ஷத்தமைமபடைந்து அபாநவாயு கீழ்நோக்காமல் குடலிலேயே சூழ்ந்து உண்டாகும் வயிற்றுவிவையிலும் அநுவாஸன சிகித்தலை செய்வது உசிதம். 81½.

அர்சஸ்ஸில் அநுவ ஸனத்திற்கேற்ற பிப்பல்யாதி தைலம் : - திப்பிலி, மறுக்கார, பில்வவேர், சதருப்பி, அதிமதுரம், சம்பு, கோஷ்டம், சுக்கு, தாமரைக்கிழங்கு, சித்திரமூலம், தேவதாரு இவற்றை இடித்து ஜலத்தில் சேர்த்து, தைலம் காய்ச்சவும்; தைலத்திற்கு இரண்டு மடக்கு பாலும் சேர்த்துப் பக்குவமாகக் காய்ச்சியெடுக்கவும்¹. அபாநவாயு அடைபட்டுள்ள அர்சோரோகிளுக்கு அநுவாஸனம் செய்ய இத்தைலம் சிரோஷ்டமானது. குதம் பிதுங்கிப்போதல், வயிற்றுனைத்தல், நீர்ச்சருக்கு, வயிறுகடுப்பு, இடுப்பு - துடள் - ப்ருஷ்டபாம் இவை பலஹீனப்படுதல், துடையிடுக்குகளி லுண்டாகுட் பொருமல் அல்லது வீக்கம், குதத்திலிருந்து பிசுபிசுப்பான திரவம் கசிதல், குதத்தில் வீக்கம், அபாநவாயு - மலம் இவை அடைபட்டுப் போதல், அடிக்கடி டாகும் மலப்போக்கு இவற்றை, இத்தைலத்தினால் அநுவாஸனம் செய்தல் நிவ்ருத்தி செய்யலாம். 89 92½.

அர்சஸ்ஸில் பஞ்சமூல நிருஹம் : பஞ்சமூலங்களைக் கஷாயமிட்டு, அக்கஷாயத்திற்குச் சம அளவு பால்கூட்டி, பசுமூத்திரம் - எண்ணெய்-உப்பு இவற்றையும் சேர்த்து, பிப்பல்யாதி தைலத்திற்குக் கூறிய மறுக்காரை முதலியவற்றின் கல்கத்தையும் ல்ந்து நிருஹவஸ்தியையாவது முற்குறிப்பிட்ட கோளாறுகளில் பிரயோகிக்கலாம். 93½.

இரக்தசஸ் சிகித்தலை.

இரத்தாசஸ்ஸில் வாத - கபங்களின் அநுபத்தமும் அதன் சிகித்தையும் : இனி இரக்தாசஸ்ஸுகளுக்கு ரதத்தோடும் கபத்தோடும் உள்ள ஸம்பத்தங்களைக் கனித்து, முறையே

1. இஃகஷாயம் பக்கும் செய்ய ஜத்தைக் கஷாயத்துக்ளினும் நாலு பங்காவும், அதாவது ஒருபாகமாகச் சுட்டக் காய்ச்சி, அவ்விதம் தயாரான கஷாயத்திற்கு நாலில் ஒருபாகம் ஸ்நேஹம் சேர்வும். கஷாய ஸ்நேஹையே கல்கமாகவு் சேர்க்கே.

ஸ்தித்தமான ஓஷதத்தையாவது, ரூக்ஷமான ஓஷதத்தையாவது குளிர்ச்சி பொருந்தியதாகக் கொடுக்கவேண்டும். (1) இரத்தாரசஸ் உண்டானதற்கு ரூக்ஷமான பதார்த்த ஸேவையு் ரூக்ஷான வேலையும் காரமாகும் பக்ஷத்தில், அப்பொழுது மலமானது கறுத்தும் வறண்டும் கடினமாகவும் வெளியாகும்; அபரவாயு வெளியாவதில்லை; இடுப்பிலும் துடைகளிலும் வலியு் டாகும்; அந்த நிலைமையில் வாததோஷம் அவ்வியாதியில் தொடர்ந்திருப்பதாய் அறியவும். (2) ஸ்தித்தமும் குருகுணமும் பொருந்திய பதார்த்தங்களின் உபயோகமும், அவ்வித வேலைகளைச் செய்வதும் இரத்தாரசஸ்ஸுக்கு் காரணமானால், அப்பொழுது மலமானது தளர்ச்சியாகவும், மென்மை அல்லது வெளிறிய மஞ்சள் நிறமாகவும், குருவாகும், ஸ்தித்தமாகவும், பிசுபிசுப்பான பொசிவுடன் கடியதாகவும் வெளியாகும்; குதம் திமிதப்பட்டிருக்கும்; அவ்வித நிலைமையில் இவ்வியாதியில் கபதோஷம் தொடர்ந்திருப்பதாய் அறியவும். அர்ச்சஸ்ஸிலிருந்து கசியும் இரத்தத்தின் நிறம் முதலியதைக் கொண்டும் அது எந்தெந்த தோஷத்தினால் ஸம்பவித்ததென்று உணரலாம். 94-97.

இரத்தாரசஸ்ஸில் இரத்த மோக்ஷண-லங்கந-பாச-ஸ்தம்பதி சிகிதாஸகள் : (1) இரத்தம் தூஷிக்கப்பட்டிருந்தால் சோதந சிகிதையையும், இலங்கந சிகிதையையும் அவரவர்களுடைய தேஹநிலைமை முதலியவற்றிற்கு கவனித்துச் செய்யவேண்டும். தோஷனால் இரத்தம் மலினமாயிருக்கையில், அம் மலினத்தன்மை நீங்கும் வரையில் இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டும். (2) இரத்த மோக்ஷணம் செய்த பிறகு மிச்சமுள்ள தோஷங்களைப் பக்குவம் செய்யவும், ஜாடராக்கனியைத் தூண்டவும், இரத்தப்பெருக்கை நிறுத்தவும் தித்தாஸமுள்ள பதார்த்தங்களை் கொடுத்து ரோகியை உபசரிக் வேண்டும். (3) ஆதேஹம் நன்கு கழிணித்திருப்பவனுக்காவது, வாததோஷம் அதிரிப்பினால் வது அர்ச்சஸ்ஸிலிருந்து இரத்தம் வெளியாகுமானால், ஸ்நேஹத்தைப் பானம் செய்வித்தாவது, அப்யாசம் செய்வித்தாவது, வஸ்தியைப் பிரயோகித்தாவது அந்த இரத்தத்தைச் சுத்திசெய்யவேண்டும். (4) கோடாலத்தில் இரத்தத்தில் பித்தம் அதிகரித்து மூலத்திலிருந்து இவ்விதம் ஸ்ரவிக்குமானால்-வாத-கபங்களுடைய அதுபந்தம் அதற்கு இல்லாமலிருந்தால், அந்த இரத்தப்பெருக்கை முற்றிலும் தடுக்கவேண்டும். (5) அர்ச்சஸ்ஸிலிருந்து இரத்தம் கபத்தோடு ஸ்ரவிக்குமானால் உழமண்ணுப்பு, சுக்கு, வெட்பாலைப்பட்டை இவற்றின் ஷாயத்தையாவது, நிலேம்பு, சுக்கு, காஞ்சொறி, செஞ்சந்தனம் இவற்றின் கஷாயத்தையாவது, மரமஞ்சள், இலங்கப்பட்டை, விளாமிச்சை வேர் இவற்றின் ஷாயத்வதையாவது, மாதளம்பட்டைக் கஷாயத்

தையாவது பானம் செய்விக்கலாம். (6) வெட்பாலைப்பட்டை, இரஸாஞ்ஜனம், தேன், வாய்விடங்கம் இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலம் எடுத்து அரைத்து விரிசி கழுவிய நண்ணீரோடு கலக்கி யாவது உட்கொள்ளலாம். நாயுருவியையாவது கல்கமாச் செய்து அரிசி கழுவு நீரில் கலக்கிப் பருகலாம். 98 103½.

குடஜாவலேஹம் முதல் : ஆந்தரிக்ஷம் என்கிற காங்கோ தகத்தில், நூறு பலம் ஈரமான வெட்பாலைப்பட்டையைப் போட்டுக் காய்ச்சவும் ; பட்டையிலுள்ள ஸாரமெல்லாம் கஷாயத்தில் இறங்கிய பிறகு, அடியிற் குறிப்பிடப்படும் சரக்குகளை நுண்ணிய சூர்ணமாகச் செய்து அக்கஷாயத்தில் சேர்க்கவும் ; அவையாவன : மஞ்ஜிஷ்டி, ஞாழல், இலவம்பிசின், எட்டிக்கொட்டை இவை ஒவ்வொரு பலம் ; அனைத்துக்கும் ஸமஅளவு வாலுமூலம் பொடியையும் சேர்த்து, வடிக்கட்டி, காண்டியில் பூசிக் கொள்ளுமாறு பாகுபதத்திற்கு வரும்படியாகப் பக்குவம் செய்து எடுக்கவும். இந்த லேஹபத்தை உட்கொண்டு, அவரவருடைய ஜாடாகச் சியின் பலத்திற்கேற்றவாறு பேயா, மண்டம், ஆட்டுப் பால் அல்லது பசுவின் பால் இவற்றைப் பருகலாம் ; ஆட்டுப் பாலு் அன்னமும் கலந்து உண்ணலாம். இந்த லேஹம் இரத்தாதிஸாரம், இரக்தார்சஸ், மேல் அல்லது கீழ் நோக்கி பலமான இரத்தபித்தம் இவற்றை எளிதில் நீர்க்கும். 104 107½.

குட ஜாவலேஹம் இரண்டாவது : நூறு பலம் குடசப் பாலைப் பட்டையை ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, எட்டில் ஒரு பங்காகச் சுண்டக் காய்ச்சி, பின் வரும் சரக்குகளைக் கல்கமாச் சேர்க்கவும் ; அவையாவன : இரஸாஞ்ஜனம், த்ரி. 6, வெள்ளிலோத்திப் பட்டை, தியம்பட்டை, இலவம்பிசின், சிற்றாமுட்டி, மாதளம்பட்டை, பில்வவேர், கர்க்காடகச்சுருங்கி, நேரைக்கிழக்கு, மஞ்ஜிஷ்டி, காட்டாத்திக்கனி இவை வகைக்கு ஒரு பலம் ; குடசப்பாலைப்பட்டை பத்து பலம் ; வெல்லம் முப்பது பலம் ; ரய்ச்சி வடிக்கட்டிய நெய் இருபது பலம். இவ்வினைத் தயு் முறைப்படி லேஹமாகச் செய்து, தானியக் களஞ்சியத்தில் பதினைந்து நாட்கள் வைத்திருந்து உட்கொண்டு வர, இது எல்லா அர்சஸ்ஸுகளையும், கிரஹணீதோஷத்தையும், ச்வாஸ-ரஸங்களையும் போக்கும். 108 111½.

இரத்தார்சஸ்ஸில் பலவிதமான கல்கங்கள் : (1) வெள்ளிலோத்தி, எள்ளு, இலவம்பிசின், மஞ்ஜிஷ்டி, சந்தனம், கருநெய்தல் இவற்றை அரைத்து, வெள்ளாட்டுப் பாலில் கலந்து, இரக்தார்சோரோகியைப் பருகச் செய்யலாம். அதே பாலோடு சம்பா அன்னத்தைக் கலத்தும் போஜனம் செய்விக்கலாம். (2) அதி தூரம், தாமரைக் கிழக்கு, அறுகம்புல், க்ஷீரகாகோலீ, பெருகுரும்பை இவற்றைச் சூர்ம்செய்து, சர்க்கரையும்

தேனும் கூட்டி, குளிர்ந்த ஜலத்தோடு உட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம் ; அல்லது வெள்ளாட்டுப் பாலுடனாவது சாப்பிடச் செய்யலாம். (3) வெள்ளிலோத்தி, பெருவாகை, குடசப்பாலைப்பட்டை, மஞ்ஜிஷ்டி, இலவம்பட்டை இவற்றை அரிசிகமுவிய நீருடன் உட்கொள்ளலாம் ; அல்லது சந்தனம், நாககேஸரம், அதிமதுரம், வெட்டிவேர் இவற்றையாவது அக்கமுவு நீரோடு உண்ணலாம். (4) ஒமட், வாலுமுனை, வட்டத்திருப்பி, பில்வவேர், சுக்கு, இரஸாஞ்ஜநம் இவற்றின் குர்ணத்தை அதிக வலியுள்ள இரக்தார்சஸ்ஸில் ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலாம். 112—115½.

இரக்தார்சஸ்ஸில் பலவித க்ருதபானங்கள் :—(1) பாலைக் கிரையையும் கண்டங்கத்திரியையும் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதம் இரக்தார்சஸ்ஸில் சிறந்த குணம் தரக்கூடியது. (2) அல்லது ரட்டாத்திப்பூ, வெள்ளிலோத்தி, குடசப்பாலையின்பட்டை, மறுக்காரை, நெய்தல் இவற்றைக் கொண்டும் க்ருதம் பக்குவம் செய்து பருகலாம். (3) நாககேஸரம், யவக்ஷாரம், டாதுளம்பழ ஸ்வரஸம், இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தை யாவது, (4) சர்க்கரை, தாமரையின் தாது இவற்றுடன் அல்லது எள்ளுடன் வெண்ணையாவது உபயோகிக்க இரக்தார்சஸ்ஸு தீரும். 16 118.

இரக்தார்சஸ்ஸில் பத்தியமான உணவு முதலியவை : (1) ஆட்டின் வெண்ணை, நெய், பால், இறைச்சி இவைகளும், புளிப்புச் சேராத அல்லது சொற்பப் புளிப்புச் சேர்ந்ததான சர்க்கரத்திக் கிரையின் இரஸத்தோடு கூடிய ஜாக்கல டாம்ஸஸமும், செஞ்சம்பா அரிசியினாலான அன்னமும், தயிராடையும், ராரிசியன்னமும், இனிய சுவை பொருந்திய ஸுரை யென்னும் துவும், அதே குணம் பொருந்திய ஸுராமண்டமும் ஆக இவையாவும் இரக்தார்சஸ்ஸில் இரத்தப் பெருக்கை நிறுத்துவதற்குச் சிறந்த ஒளஷ்டங்களாம். (2) பேயா, யூஷம், மாம்ஸஸம் முதலியவைகளில் சேர்த்து பக்குவம் செய்தாவது, தனியாகாவது எள்ளுள்ளியைப் புலித்து வந்தால், அது மிக்க அதிகரித்த இரத்தபெருக்கையும் வாதுகாரத்தையும் போக்கும். 19 121.

அர்சஸ்ஸில் உண்டாகும் உபத்திரவங்களுக்குப் பரிஹரங்கள் : (1) அர்சோரோகத்தில் இரத்தம் மிதமிஞ்சி வெளியாகும் போல், பெரும்பாலும் வாததோஷம் பிரகோபமடைந்து, வாதார்சஸ்ஸுகள் விசேஷமாய் ஸம்பவிக்கும் ; ஆகையினால் அவற்றைப் போக்குவதற்கு பலமான பிரயத்தனம் செய்யவேண்டும். (2) அம்மமும் பித்தமும் மிக்க அதிகரித்திருந்தால், பழம் ஜடராக்ஷியு் பல குன்றியிருந்தால், அக் கோளாறுகளைத் தணிக்கச் சீதோபசாரமும் செய்யவேண்டும். (3) அவ்விதம் செய்தும் கோளாறுகள் தீராவிட்டால், பிறகு ஸ்தித்தமாகவும்

உஷ்ணமாகவுமுள்ள மாம்ஸாஸங் னைக் கொடுத்து, இளஞ்சூடான க்ருதங்களை அவசீடக் நஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கவும். சிறிது உஷ்ணமான தைலங்களையும், பாலையும், க்ருதங் னையும் யதேஷ்டமாக அப்பிணியாளியின்மீது ஊற்றலாம். 122 124¹.

இரக்தார்சஸ்ஸில் பிச்சாவஸ்தி : காஞ்சொறி, தர்ப்பம், ஞாழல் இவற்றின் வேர், இலவம் புஷ்பம், ஆலம்மொட்டு, அரசம்மொட்டு இவற்றை இரண்டு பலம் வீதம் மூன்று பிரஸ்த்தம் ஜலத்திற் சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் பாலையும் கூட்டி, பாலின் அளவுக்குச் சண்டும்படி கஷாய ராய்ச்சி வடிக்கட்டவும்; பிறகு இலவம் பிசின், மஞ்ஜிஷ்டி, சந்தனம், நெய்தல், ஞாழல், வெட்பாலரிசி, தாமரைத்தாது இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து, அப்பால் நெய்யும் தேனும் அதில் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இதைக்கொண்டு வஸ்தியைப் பிரயோகிக்கவும். பிச்சாவஸ்தி யெனப்படும் இது ஆஸனக்கடுப்பு, குதம் வெளியாவது, இரத்தக் கசிவு, ஜ்வரம் இவற்றைத் தீர்க்கும். 125 128¹.

இரக்தார்சஸ்ஸில் அநுவாஸனவஸ்திக்கு ஸ்நேஹம்: —அதிமதுரம், வறந்தாமரை, இவற்றின் கஷாயத்தில் இலவம் பிசின் முதலிய கல்கங்களையும் சேர்த்து, கஷாயத்திற்கு எட்டில் ஒரு பங்கு பால் ஊற்றி, பாலுக்கு இருமடங்கு ஸ்நேஹத்தைப் பக்குவம் செய்து, இரக்தார்சஸ்ஸில் அநுவாஸனமாகப் பிரயோகி்லாம். 129¹.

சாங்கேரீ க்ருதம் : புளியாரையின் ஸ்வர்ஸத்தில் நெய் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்; பிறகு அதிமதுரம், நெய்தல், மஞ்ஜிஷ்டி, பில்வவேர், சந்தனம், சவியம், அதிவிடயம், கோரைக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, யவக்ஷாரம், மாமங்குளப்பட்டை, சுக்கு, ஜடாமாம்ஸி, சித்திரமூலம், தேவதாரு இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்க்கவும்.¹ இந்த க்ருதம் ஸந்திபாதத்தைப் போக்கும்; அர்சு, அதிஸாரம், கிரஹணீ, பாண்டு, ஜ்வரம், அரோசகம், நீர்க்கடுப்பு, குதம் நழுவுதல், மூத்திரப்பையின் பொருமல், வயிற்றுக்கடுப்பு, குதத்திலிருந்து பிசுபிசுப்பன திரவம் கசிதல், குதத்தில் வலி இவற்றிலும் சிறந்த ஓளஷதம். 130 133.

அர்சஸ்ஸில் வலி முதலியதைத் தணிக்குமுபாயம்: எப்பொழுதும் ஜாடராக்கியைப் பலப்படுத்திக் கொண்டே சிகிதையைில் நோக்கமா யிருக்கவேண்டு மாகையால், அதற்கேற்ப புளிப்பையும் இனிப்பையும், சீதத்தையும் உஷ்ணத்தையும் மாற்றி மாற்றி யுபயோகித்து வந்து, அர்சஸ்ஸினால் உண்டாகும் வலி முதலியவற்றை நிவ்ருத்தி செய்யவேண்டும். 34.

1. புளியாரையின் சாறு நாலு பங்கு, நெய் ஒரு பங்கு, கல்கத் திரிய க்கு ஒரு பலம்.

உதாவர்த்தத்தில் குதவர்த்தி முதலியன :—உதாவர்த்தத் தினால் வருந்துபவனுக்குச் சீதஸ்வரத்தைப் போக்கும் கைலாசனால் அப்யங்கம் செய்து வைத்து, அப்பால் மிக்க ஸ்நிகித்தமான பிண்டங்களால் குதத்தில் ஸ்வேதம் செய்யவேண்டும். (1) சிவகை, கருஞ்சிதை, நேபாளம், திப்பிரி, வெள்ளைச் சாறடை, மறுக்காரை, இந்துப்பு, கறியுப்பு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, வெல்லமும் பசுமூத்திரமும் கலந்து ஆட்டி, அவ்வப் பிணியாளியின் கை பெருவிரலின் அளவாக நீண்ட குளிகை செய்து, குதத்தில் சிறிது ஸ்நேஹம் கூடவி, அவ்வர்த்தியை உட்செலுத்தி வைக்கவும்; அது மலத்தை வெளிப்படுத்தித் துணி குணமுடையது. (2) அங்ஙனமே திப்பிலி, மறுக்காரை, ஒட்டடை, கடுகு இவற்றைக் கொண்டும் வர்த்தி செய்து உபயோகிக்கலாம். (3) முற்கூறியவற்றின் சூர்ணத்தையே நாடி பென்கிற குழலின் மூலமாய் குதத்தினுள் ஊதி உட்செலுத்தலாம்¹. இவையெல்லாம் குடலுக்குள் சென்றும், அவைகளும் உள்ளேயே அடைபட்டு மலம் வெளிவராமற்போனால், (4) ஸ்நிகித்தமாகவும் அதிசூக்ஷணகுணமுள்ளதுமான ஓளஷத்தை வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கலாம்; அவ்வஸ்தியானது இப்பிணியாளியின் குதத்தின் முன்புறத்தைத் தளர்த்தி, மலம்-மூத்திரம்-அபரவாயு இவற்றையும் வெளிப்படுத்தும். (5) அப்படிச் செய்துங்கூட மலம் முதலியது சிக்கிக்கொண்டேயிருந்தால், ரூக்ஷத்தன்மை அதிகரித்தே வாதமும் பிரகோபித்து அதனால் மலமூத்திராதிகள் அடைந்து விடுகின்றன வென்பதையுணர்ந்து, வாதஹரமாய், ஸ்நேஹரூபமான விரேசன ஓளஷத் தைக் கொடுத்தும், அதுவாஸனம் செய்தும் மலாதிகளை வெளிப்படுத்த வேண்டும். 135-139¹.

கல்யாணகக்ஷரம் : த்ரிமுகம், த்ரிலவணம், த்ரிபலை, நேபாளம், சேராங்கொட்டை, சித்திரமூலம் இவற்றின் சூர்ணத்தை எந்த ஸ்நேஹத்திலாவது கலந்து, பசுமூத்திரத்தையும் கூட்டி, ஒரு பாத்திரத்தில் அனைத்தையும் ஓர் அசலால் மூடி, சுற்றிலும் விளிம்புச் சதுரங்கைச் சீலைமண் செய்து அடைத்து, பாத்திரத்தினடியில் தீயிடவும்; இவ்விதம் செய்ய உள்ளடங்கிய சரக்குகளிலிருந்து தூமங்கூட வெளிவராத உள்ளே சூழ்ந்து, அச்சரக்குகள் கூடாமாகு²; இதற்குக் “கல்யாணகக்ஷாரம்” எனப் பெயர். இந்தக் கூடாரத்தை நெய் பிற கலந்தாவது, உணவில்

. முனை குவிந்தது³ ரயன் துமான மரக்குழலை மழமழப்பாகச் செய்து, குவிந்த முனைய குதத்தினுள் செலுத்தி, அகன்ற அடிப்பிரதேசத்தினுள் மருத்தைப் போட்டு, ரயால் பலமாக ஊதவும். குழலின் அடிப்புறம் “ட” மாதிரி ஊந்து மேல் நோக்கியதாயிருக்கேண்டு. இக்குழலி நீண்ட முனைய குதத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்யவும்; ஊத தலை லே நோக்கி யிருந்தால் ஊதுவதற்குச் சௌகரியமாயிருக்கும்.

சேர்த்து மறைத்தாவது உபயோகித்து வருவதோடு, ஸ்ரீகந்த மாண போஜனங்களையும் புஜித்து வரவேண்டும். இதனால் உதா வர்த்தம், மலபந்தம், அர்ச்சஸ், குல்மம், பாண்டு, மஹோதரம், கிருமிரோகம், நீர டப்பு, அச்மரீ, சோகை, இருதய வியாதிகள், கிரஹணீ ரோகம், மேஹம், ப்ளீஹரோகம், வயிற்றுப் பொருமல், ச்வாஸ ரஸம் இவை தீரும். 140 143.

பலமான மலபந்தமுள்ள உத வர்த்தத்திற்கு கிகித்ஸை :— அப்பால், மலம் இறுகிப்போய் வருந்தும் உதாவர்த்த ரோகி னுக்கு மிகுந்த மலச்சிக்கலுள்ள அர்சோரோகிக்குக் கூறப்பட் டுள்ள சிகித்ஸைகளைச் செய்யலா - 143½.

அர்ச்சஸ் முதலியவற்றிற்குக் கரஞ்ஜ சுத்தம்: இரண்டு துலாம் புங்கமரப் பட்டையை இடித்து, ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, நாலில் ஒருபங்கு கஷாயமாய் மிகும்படியாகக் காய்ந்த பிறகு, அதில் என்பது பலம் வெல்லத்தைக் கரைத்து, ட்டிப் பலம் த்ரிகடுவையும் சூர்ணம் செய்து சேர்க்கவும். இதை ஒரு மாஸ ரலம் பாத்திரத்திலேயே சீலைமண் செய்து மூடியிட்டு வைத் திருக்க, சுத்தம் என்கிற காடியாகப் பக்குவ டையும். இது ஜாடாக்கனியை விருத்திசெய்து பாசநசத்தியை அதிகரிக்கச் செய்யும்; அதுலோமநமாக வேலைசெய்து, அர்ச்சஸ், ப்ளீஹ ரோகம், குல்மம், மஹோதரம் இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய் யும். 44.

ரஞ்ஜாதி சுத்தம்—இரண்டாவது: நூறு பலமெடை புங் கம் பட்டையையும், இருநூறு பலம் சித்திரமூலத்தையும், இரு நூறு பலம் ண்டங்கத்திரிவேரையும், மூன்று திரோணம் ஜல, தில் சேர்த்து, அதை நாலில் ஒரு பங்காகச் சுண்டக் காய்ச்சி, டி'கட்டி, அதில் நூறு பலம் வெல்லம் சேர்க்கவும்; பிறகு த்ரிஜாதகம், த்ரிகடு, கிரந்திதகம், மாதனைவீர், கல்லுருவி, தாம ரக்கிழங்கு, கொத்தமல்லி விதை, சவியட், கொட்டைக் கரந்தை, இஞ்சி, புளிவஞ்சி, இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலம் வீதம் எடுத்து நன்கு சூர்ணம்செய்து கல்கமாகச் சேர்க்கவும். கஷாயம் ஆறியபிறகு இருபது பலம் தேனையும், பத்துப் பலம் பச்சைத் திராக்கையையும், பத்துப் பலம் கொடிமாதனையையும், போது மான அளவு கரும்புத் துண்டுகளையும் சேர்த்து, நெய்வைத்துப் பழகிய பாத்திரத்தில் ஒருமாஸம் ஊற்றிச் சீலைமண் செய்து வைத்திருக்கவும். இது அர்ச்சஸ்ஸுகளை வாளால் அறுப்பதுபேரல் அடியோடு அகற்றக்கூடிய சிறந்த சுத்தம் என்னும் காடி; ஜாட ரக்னியை நன்கு தீபரம் செய்யும். பாண்டுரோகம், விஷப்பற்று, மஹோதரம், குல்மம், ப்ளீஹரோகம், வயிற்றுப் பொருமல், மூத்திரமார்க்கத்தில் கல்லடைப்பு, நீர்ச்சுருக்கு இவ்வியாதிகளை யு் நிவ்ருத்தி செய்யு. 145 148.

பீல்வாதி சுத்தம் : ஒரு திரோணம் சிறுகளாப்பழத்தின் ரஸத்தை வடிக்கட்டி, நெய்வைத்துப் பழைய பாத்திரத்தில் ஊற்றி, அதில் காட்டாத்திப்பூ, திராசை, பேரீச்சம்பழம், நெல்லிக்கனி, வட்டத்திருப்பி, அரேணுகம், காஞ்சொறிவேர், புளி வஞ்சி, த்ரிகடு, இலவங்கப்பட்டை, சிற்றேலம், நாகப்பூ, இலந்தம் கொட்டை, லவங்கம், வாய்விடங்கம், டோடி, சித்திரமூலம் இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலம் வீதம் எடுத்துச் சூர்ணித்துச் சேர்த்து, ஞாறு பலம் வெல்லத்தையும் கரைத்து, அப்பாத்திரத்தைக் காற்றுப் புகாதபடி பதினைந்து தினங்கள் வைத்திருந்து, அதைப் பருகிவர, அர்சஸ்ஸும், குல்லமும் நிரஞ்சுத்தியாம் ; இந்த சுத்தம் ஜாடாக்கனியையும் நன்குபலப்படுத்தும்.-149, 150.

தசமூலாதி அவலேஹம் : தசமூலம், சிவதைவேர், வட்டத்திருப்பி, ருக்கம்வேர், அதிவிடயம், சிறுதேக்கு இவை ஒன்றொன்றும் பத்துப் பலமெடையெடுத்து, ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் அவற்றை அமிழ்த்தி, கால் பாகமாகச் சண்ட் காய்ச்சி வடிக்கட்டி, ஞாறு பலம் வெல்லத்தைச் சேர்த்து, த்ரிகடு, சவயம், கடுகாய் இவற்றை வகைக்கு ஐந்து பலமும், சித்திரமூலம் யவசூராமும் இரண்டிரண்டு பலமும் சூர்ணம்செய்து கலந்து, கரண்டியில் சூழ்ந்து தேன் பதமாக வரும்வரையில் கிளறி யெடுக்கவும். இதை உட்கொள்ள குல்லம், ப்ளீஹரோகம், அர்சஸ், குஷ்டம், மேஹம், அக்னிமாந்தியம் இவை தீரும். 151, 152,

சித்ராதி அவலேஹம் : ஐம்பது பலம் சித்திரமூலத்தை ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அதை நாலில் ஒருபங்காகச் சண்டவைக்கவும் ; பிறகு எட்டுப் பலம் பழைய வெல்லத்தைச் சேர்த்து, மீண்டும் லேஹ்யபதமாகக் காய்ச்சிப் பஞ்சவம் செய்யவும் ; பிறகு த்ரிகடு, ஜாடாமஸி, கடுகாய், கோரைக்கிழங்கு, ஞ்சள், வாய்விடங்கம், சித்திரமூலம், ஏலம் இவற்றை ஒவ்வொரு பலமெடுத்து சூர்ணம்செய்து, லேஹ்யத்தில் கூட்டிக் கிளறவும். இது அர்சஸ், குஷ்டம், ப்ளீஹரோகம், குல்லம், மஹோதரம் இவற்றைப் போக்கும். அடிக்கடி இதை உபயோகித்தால் ஜாடாக்கனியும் நன்கு விருத்தியாகும்.-153, 154.

வியே ஷாதி குளிகை :—த்ரிகடு, த்ரிபலை, வாய்விடங்கம், எள், சேங்கொட்டை, சித்திரமூலம் இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து, வெல்லம் கூட்டி குளிகை செய்யவும். இதை யுபயோகித்துவந்தால் அர்சஸ்ஸும் சர்மரோகமும் தீரும். 155.

ஸூரண புடபாகம் : காரூங்கருணைக் கிழங்கு ஒன்று எடுத்து, அதன்மேல் களிமண் பூசி, புடபா முறைப்படி பக்குவம் செய்யவும். இதையெடுத்து, மேல் சர்மம் முதலியதை விலக்கிவிட்டு, உப்பையும் ரண்ணெயையும் சேர்த்துத் தாளித்து, அர்சஸ்ஸுகளைப் போக்க புஜித்து ரலாம். 156.

ஸூரணதி குளிகை:—(1) மிளகு ஒரு ப் கு, திப்பிலி இரண்டு பங்கு, சுக்கு மூன்று ப் கு, சித்திரமூலம் நான்கு ப் கு, இவ்விதம் இவற்றைக் கிரஹித்து, காரு கருணைக் கிழங்கைப் பதினாறு பலம் சேர்த்து, வெல்லம் கலந்து செய்த குளிகை அர்ச்சஸை அடியே டி அகற்றும். (2) உலர்ந்த ரு கருணைக் கிழங்கு பதினாறு பாகம், சித்திரமூலம் அதில் அரைப் ப் கு, சுக்கு இரண்டு பங்கு, மிளகு ஒரு பங்கு; இந்த அளவுப்படி இ ற்றைச் சூர்ணம் செய்து, வெல்லம் கலந்து ஆட்டி குளிகை கள் செய்யவும். இதுவும் அர்ச்சஸைப் போக்கவல்லது. 157, 158.

பத்யாதி சூர்ணம்: கடுக்காய், சுக்கு, திப்பிலி, புங்கம்வேர், வாய்விடங்கம், சித்திரமூலம் இவற்றைச் சம அளவாகச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து, அதற்குச் சமயெ ட சர்க்க ர கலக்கவும். இது படபாக்னி போன்ற வீர்யத்துடன் வெகு குருவான உண வாயும் ஜீர்ணம் செய்யவல்லது. 159.

களிங்காதி சூர்ணம்: ாலுமூவை, நிலப்பனங் கிழ் கு, திப்பிலி, சித்திரமூலம், நாயுருவி னிதை, நிலவேம்பு, இந்துப்பு இவற்றைச் சமபாகமாகச் சூர்ணித்து, வெல்லம் கலந்து குளி கை கள் செய்யவும். இக்குளிகை அர்ச்சஸைப் போக்கும். 160.

ஸைந்தவாதி சூர்ணம் கலந்த தக்ரபானம்:—இந்துப்பு, சித் திரமூலம், வாலுமூவை, புங்கம்வேர், மஹாநிம்பப் பட்டை இவற் றைச் சூர்ணம் செய்து, மோரில் கல்து, ஏழு நாட்கள் அந்த மோரை அர்ச்சஸைகளை அகற்றப் பருகிவரலா. 161.

சஷ்ட்கார்த்ராச்சஸஸுகளுக்கு முக்கியௌஷதங் ள்:—சுஷ் ரர் சஸ்ஸில் சேராங்கொட்டையும், ஆர்த் ரர்ச்சஸஸில் குடசப்பாலை யின் பட்டையும் சிறந்த ஓளஷதங்களாம். மோர் எல்லா அர்ச்ச ஸுகளிலும், எல்லா ருதுக்களிலும் உபயோகிக்கத் தகுந்தது; பலத்தை விருத்திசெய்யக் கூடியது; மலத்தையும் ெளிப்படுத்தி குணமுடையது. 162.

அர்ச்சஸஸில் பொதுவாக பயோகிக்கக்கூடியதும் கூட ததும்: இறுகி அடைபட்டுள்ள மலங்களை உடைத்து அவற் றையும் அபானவாயுவையும் அதுலோமநமா க் கொண்டு வருவ தற்கு எவை ஏற்றவையோ, ஜாடராக்க்னியை எவை பலப்படுத்தி மோ, அவ்வித அன்ன-பானங்களையும் ஓளஷதங்களையும் அர் சோரோகி உபயோகிக்க வேண்டும்; இவற்றிற்கு எதிரிடையான குணமுள்ளவை ளை விலக்கிவிட வேண்டும். 163.

அர்ச்சஸ்முதலியதில் ஜாடராந்நியைப் பாது காப்பது பிர த னம்:—அர்ச்சஸ், அதிஸாரம், கிரஹணீ என்னும் இக்கோளாறு ள் பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொ று காரண ளா யிருந்து, ஒ ிறையொன்று உற்பத்திசெய்யு மியல்புடையன. இவை ஜாட

ராக்னி குன்றிவிடுமானால் உற்பத்தியாகும்; அது விருத்தியானால் அடக்கிவிடுகின்றன; ஆகவே ஜாடராக்னியையே இதில் விசேஷமாகப் பாதுகாக்கவேண்டும். 164.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

அதிஸார சிகித்ஸை.

இனி அதிஸார சிகித்ஸை யென்னும் அத்தியாயம் விவரித்துக் கூறப்படுகிறது :

அதிஸாரத்தில் லங்கம் அவசியம் : அதிஸாரம் பெரும்பாலும் ஜாடராக்னியைச் சீரழித்து, ஆமாசயத்தைப்பற்றி உண்டாகும்; ஆகவே வாதாதிஸாரத்திலுள் லங்கம் அனுகூலமாகும். .

அதிஸாரத்தில் வமநம் செய்விக்கும் நிலைமை: வயிற்று வலி, வயிற்றுப்பொருமல், வாயில் அதிக நீர் ஊறுதல் இவற்றால் வருந்தும் அதிஸார ரோகிக்கு வமநம் செய்விக்க வேண்டும். 1½.

அதிஸாரத்தில் மலப்போக்கைத் தடுக்கக்கூடாத நிலைமைகள் : மிகவும் பிரகோபமடைந்தும், மிதமிஞ்சி பக்குவமானதும் பக்குவமாகாததுமான உணவுகளோடு மிச்சரமாகவும் உள்ள தோஷங்கள் அதிஸாரமாகப் பரிணமிக்கும்; அவ்வித அதிஸாரங்களில் பேதியாவதை நிறுத்த முயலாமல் உபேகஷிப்பதே ஏற்ற சிகித்ஸை; மிகவு் பொருமிப் பொருமி வெளி ரூபவையும், தனக்குத் தானே இடம்விட்டுப் பெயர்ந்தோடி வெளியாகும் தன்மையனவுமான அவ்வித தோஷங்கள் அதிஸார ரூபமாய் வெளியாய்விடுவதே நலம். ஆமாதிஸாரத்தில் முதலில் மலத்தைக் கட்டுவதற்கு ஒளஷதம் பிரயோகிக்கக் கூடாது. 2, 3½.

அதிஸாரத்தில் ஹரீதகியைப் பிரயோகிக்கும் நிலைமை :— வயிற்றுப் பொருமல், குருத்வம், வயிற்று வலி, வயிறு ஸ்திமிதமாதல் ஆகிய இக்கோளாறுகளை யுண்புண்ணுவதும், வயிற்றில் டுட்டதுமான தோஷத்தின் பற்றுள்ள அதிஸாரத்தில் டுக்காய் பிராணனைக் காக்கக்கூடிய ஒளஷதமாகும். 4½.

மத்திமதோஷமன அதிஸாரத்திற்கேற்ற சிகித்ஸைகள் :

(1) மத்திம தோஷமுள்ள அதிஸார ரோகியானவன், வாஸனைப்புல், திப்பிலி, சுக்கு, வசம்பு, கொத்தமல்லிவிதை, கடுக்காய் இவற்றை ஜலத்தில் நன்றாகக் குழம்புபோல் சாய்ச்சிக் குடிக்கலாம். (2) அல்லது பில்வப்பழம், கொத்தமல்லிவிதை, கோரைக்கிழங்கு, சுக்கு, வெட்டிவேர் இவற்றின் குழம்பையாவது, (3) பிடாலலவணம், வட்டத்திருப்பி, வசம்பு, கெக்காய், ரய்விடங்கம், சுக்கு இவற்றின் குழம்பையாவது, (4) சுக்கு, கோரைக்கிழங்கு, வசம்பு, திப்பிலி, பில்வப்பழம், வெட்டபாலரிசி, பெருகாயம் இவற்றின் குழம்பையாவது பருகலாம். 5—7.

அற்ப தோஷமுள்ள அதிஸாரத்தில் லங்க மும்பிறகு அன்ன-
பன கிரமமும் : (1) அற்பதோஷமுள்ள அதிஸாரரோகிக
ளுக்கு உபவாஸம் செய்விப்பதே போதுமான நல்ல சிகித்தனை,
(2) வசம்பையும் அதிவிடயத்தையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்
தையாவது, கோரைக்கிழங்கு பர்ப்பாடகம் இவற்றால் பக்குவம்
செய்த ஜலத்தையாவது, வெட்டிவேர் சுக்கு இவற்றைச் சேர்த்
துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையாவது உபவாஸகாலத்தில் உட்கொள்ள
லாம். (3) லங்கம் செய்து பசியினால் வாடி வருந்தும்போது,
போஜன காலம் வந்ததும் இலகுவான அன்னத்தைச் சொற்ப
அளவாகப் புஜிக்கச் செய்யலாம் ; அதனால் பிணியாளி எளிதில்
நற்சுவையையும், ஜாடாக்கனி பலத்தையும், தேஹவன்மையை
யும் பெற்றுச் சுகமடைகிறான். (4) பிறகு அவரவருக்கு ஸாத்திய
மானபடி மோரைபாவது, காஞ்சித்தையாவது, கஞ்சியை
யவது, தர்ப்பணகுணமுள்ள பானகத்தையாவது, ஸுரையை
யாவது, திராக்ஷா ரஸத்தையாவது கொடுத்து உபசரிக்கவேண்
டும். (5) பிறகு பில்வப்பிஞ்சு, கச்சேராம், கொத்தமல்லிவிதை,
பெருங்காயம், புளி, மாநளம்பழம், பலாசவிதை, கொட்டை
கந்தை, ஓமம், பிடாலவணம், இந்துப்பு, வகுபஞ்சமூலம்,
பஞ்சகோலம், வட்டத்திருப்பி ஆகிய க்ராஹி, தீபநம், பாசநம்
என்கிற குணமுள்ள சர்க்குகளைக்கொண்டு உணவுகளைப் பக்குவம்
செய்து பிணியாளிக்குக் கொடுக்கலாம். 8 12½.

வ த பித்த-கபாதிஸ ரங்களுக்கு ஏற்ற பேயா-முறைகள் :—
(1) மேர்மல்லிகை, சிற்றமுட்டி, பில்வரேர், சிற்றமல்லி இவற்
றால் பக்குவம் செய்யப்பட்டு, புளிப்பு மாதளரஸத்தினால் அம்ல
மா கப்பெற்றதுமான பேயாவை கப-பித்தங்க ளதிகரித்த அதி
ஸாரத்தில் பருகக் கொடுக்கலாம். (2) கடுக்காய், மோடி, பில்
ரேர் இவற்றால் பக்குவம் செய்த பேயாவை அபாநவாதத்தை
வெளிப்படுத்தக் கொடுக்கலாம். 13, 14.

தோஷம் அதிகரித்து மலமும் இறகி அடிக்கடி மலங் கழிப்ப
வனுக்கு ஏற்ற சிகித்தனை : (1) மிக்க அதிகரித்த தோஷமுள்ளவ
னு, நல்ல ஜாடாக்கனி யுடையவனுமான பிணியாளிக்குக் கட்டிக்
ட்டியாகவும் சொற்பமாகவும் பேதி ஆனால் திப்பிலி, வாய்
விடம், த்ரிபலை இவற்றின் ஷாயங்களைக் கொடுத்து நன்கு
விசேகனம் செய்விக்க லாம். (2) பிறகு வாதஹரமாக தீபந சர்க்
குகளால் பக்குவம் செய்த பேயாவைக் கொடுக்கலாம். 15, 15½.

ஆமதோஷங்களுடன் கூடிய அதிஸாரத்தில் சிகித்தனை
ள் : ஆம தோஷம் பக்குவமடைந்து, ஜாடாக்கனியுட் உத்
தீபநமா யிருக்கையில் எவனுக்கு நுரத்தும், பிசுபிசுப்பா வும்,
வலியோடு கூடியதாகவும், சுட்டிக் சுட்டியாகவும், அடிக்கடியும்,
மிச் சொற்ப மலத்தோடுகூட அல்லது மலமேயில்லாமலும்,

ஆஸனக்கடுப்போடும் அதிஸாரம் உண்டாகின்றதோ அவன் (1) தைல¹, ருதம், பால், தயிர் இவற்றுள் எதிலேனும் சுக்கையும் வெல்லத் தயும் இடித்துப்போட்டு அத்நைலம் முதலியதைக் குடிக்கலாம். (2) அல்லது இலந்தம்பழங்களை வெல்லத்திலும் தலத்திலும் சேர்த்து வேகவைத்தாவது உண்ணலாம். (3) மல பந்தத்திற்குக் கூறியுள்ள சாகவர்க்கங்களை¹ அதிக ஸ்நேஹ பதார்த்தங்களுடன் கலந்தாவது புஷ்டிக்கலாம். (4) அப்படியே ஸ்நேஹங்கலந்த மாம்ஸா உங்களைத் தயிர் மா உளம்பழாஸம் இவற்றில் பக்குவம் செய்தாலும் நன்றாகப் பசியுண்டாயிருக்கையில் உட்கொள்ளலாம். (5) அங்ஙனம் பசித்திருப்பவனுக்கு எள்ளை யாவது, உளுந்தையாவது, பயறையாவது கூட்டி, நன்றாகச் சமைத்த சம்பா அன்னத்தைக் கொடுக்கலாம். (6) அல்லது சுக்குரஸத்திலாவது, இளசான முள்ளங்கிச்சாற்றிலாவது, வட்டத்திருப்பியின் இரஸத்திலாவது, ஆரைக்கிரைச் சாற்றிலாவது சம்பா அரிசியைச் சமைத்தும் புஷ்டிப்பிக்கலாம். (7) கள்ளியிலைச் சாறு, ஓமக்கஷாயம், வெள்ளரிஸ்வரஸம், பாலைக்கிரையின் சாறு, பெறும்பாகல்ஸம் இவற்றிற் பக்குவம் செய்த சம்பா அன்னத் தையாவது கொடுக்கலாம். (8) பசுளைக்கிரை, ஜீவந்தி, வாலு முவை, சக்கரவர்த்திக்கிரை இவற்றின் இரஸத்திலாவது சம்பா அரிசியைச் சமைத்துண்ணலாம். (9) சூர்பகார்தியின் ஸ்வரஸத்திலாவது, செவ்வாமணக்கிலை ஸ்வரஸத்திலாவது, புளிவஞ்சி ஸ்வரஸத்திலாவது அவ்விதமே சமைத்துப்போடுக்கலாம். (10) ஆமை, வர்த்தகம், லோபாகம் என்கிற பக்டிகள், மயில், தித்திரிபக்டி, கோழி இவற்றின் மாம்ஸாஸத்திலாவது சம்பா அன்னத்தைக் கூட்டிப் புஷ்டிப்பிக்கலாம். 16 22.

பக்வாதிஸாரத்திற் கேற்ற யவாகூ : (1) பில்வப்பழம், கோரைக்கிழங்கு, தானிக்காய், காட்டாத்திப்பூ, சுக்கு இவற்றை மோரில் சேர்த்து, யவாகூ பக்குவம் செய்து பருக பக்வாதிஸாரம் நிவ்ருத்தியாகும். (2) அங்ஙனமே விளா, காஞ்சொறி, ண்டு பாரங்கி, நாகமல்லி, ஆல், நறுவிளி, மாதளை, சணல், பருத்தி, இலவ, ராழை இவற்றின் துளிர்களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய யவாகூவும் அதைத் தீர்க்கும். 23, 24.

ப்ரவ ஹிகைக்கு ஏற்ற கலங்கள் : (1) பில்வப் பிஞ்சின் சுக்கம், அதற்குச் சமஅளவான எள்ளின் கல்கம் இவற்றை ஸ்நேஹ¹ கூட்டிய புளித்தத் தயிரின் ஆடையோடு கலக்கி பக்குவம் செய்தால், அது கலம்² எனப்படும். இது ப்ரவாஹ¹ என்கிற வயிற்றுக் கடுப்பைப் போக்கும். (2) மிளகு, கொத்த மல்லிவிதை, ஜீரகம், புளி, கச்சோரம், பிடாலலவணம், மாதள¹

. அர்சஸ் சிகி, ஸையிற் கூறப்பட்ட சாக வகைகள்.

. கலம் என்பது தயிர்ப்பச்சடியைப் போன்ற ஒருவித பாகம்.

பழம், காட்டாத்திப்பூ, வட்டத்திருப்பி, த்ரிபலை, பஞ்சகோலம், யவக்ஷாரம், விளம்பழம், மாம்பழம், நாவற்பழம், ஓம் இவை ஸம்பாகம், பில்வப்பழம் ஆறுபாகம் இவற்றை ஒருமிக்கத் தயிர், பயறு சமைத்த நீர், வெல்லம், யமகஸ்டே ஹம் இவற்றில் கலக்கி பக்குவம் செய்யப்படும் அபராஜித லம் என்கிற இதற்கு தீப நம், பாசநம், க்ராஹி, ருச்சியம் என்கிற குணங் ள் உண்டு; இது ப்ரவாஹிகை யப் போர்கும். 25 28.

மலக்ஷயத்தில்¹ உபயோகமான சில பத்திய உணவுமுறை கள்:—(1) இலந்தம்பழம், பில்வப்பிஞ்சு, சம்பா அரிசி, யவதானி யம், பயறு, உளுந்து, எள்ளு இவற்றின் கலக்கங்களைச் சேர்த்து தாந்யயூஷம்² என்கிற ஒருவகை கனத்த கஞ்சியைப் பக்குவம் செய்து, யமகஸ்டேஹத்தில் அதைக் கலந்து தாளித்து, தயிரையும் மாதளம்பழாஸத்தையும்³ சேர்த்துக்கொள்ளவும். மலம் க்ஷயித்து, வாய் வறட்சியுற்று வருந்தும் பிணியாளிக்கு இத்துடன் சம்பா அன்னத்தைக் கொடுக்கலாம். (2) தயிரின் ஆடையை யமகஸ்டே ஹத்தில் சேர்த்து, வெல்லமும் சுக்கும் கூட்டித் தாளித்து, அதையாவது கொடுக்கலாம். (3) யமகஸ்டேஹத்தில் பக்குவம் செய்த ஸுரையையாவது வியஞ்ஜனமா உபயோகிக்கலாம். (4) வெள்ளாளியின் யூஷத்தை யம ஸ்டேஹத்தால் தாளித்து, சிறிது எலுமிச்சம்பழாஸத்தால் அம்லமாகச் செய்து, அதை யாவது உட்கொள்ளலாம். (5) யமகஸ்டேஹத்தில் வறுத்தெடுத்த மாப்பண்டங்களில் த்ரிபுப் பொடியத் தூவி, அதையாவது உண்ணலாம். (6) அவ்விதே உளுத்தமாவையும் நன்றாப் பக் குவம் செய்து, நெய்யின்மேற் படிந்துள்ள ஏட்டையும் அது பானமாகக் கொண்டாவது உபயோகிக்கலாம். (7) அல்லது செம் மறியாடு, வெள்ளாடு இவற்றின் குடல் முதலிய உள்ளவயக் களின் மாம்ஸாஸத்தை நன்றாகப் பக்குவம்செய்து வடிக்கட்டி, மாதளம்பழாஸத்தால் அம்லமாக்கி, மாத்மல்லிவி த-ஸ்டே ஹம்-சுக்கு இவற்றையும் கூட்டி, செஞ்சம்பா அன்னத்தை இத் துடன் புஜிப்பதோடு, அம்மாம்ஸாஸத்தையும் பருகலாம்; இதை உபயோகிக்க மலக்ஷயக் கோளாறுகளிலிருந்து பிணியாளி விடு படுவான். 29 34½.

ப்ரவஹிகையில் வேறு சில முறைகள்: (1) பில்வப்பிஞ்சு, தைலம், தீப்பிவி, சுக்கு இவற்றை நன்றாகத் துவைத்து, வெல்லமும் சேர்த்து லேஹ்யமாகப் பக்குவம் செய்யும். வலியுடன் கூடிய ப்ரவாஹிகாரோகி அபாநவாயு அடைப்பட்டிருக்கையில் இதை யுட்கொள்ளலாம். (2) வெள்ளிலோத்திப்பட்டை, டாட்

1. ப்ராஹிகையில் மலம் இறுகி க்ஷீணித்துச் சிதழும் இரத்தமும் ரத்திரம் வெளியாவது ப்ரவாஹித்தம்.

2. தாந்ய யூஷம் பல தானியங்களாலான ஒருவித குழம்பு.

டாத்திப்பு, இவந்தயிலை இவற்றைக் கல்சமாக ஆட்டி, தயிரின் ஆடை, தேன், விளாப் பழஸ்வாஸம் இவற்றில் கரைத்துப் ப்ரவாஹி கையில் பரு லாம். (3) அபாந்வாயுமும் மலமும் சித்தி கொண் டும் அதிக வலியும் கடுப்புமுண்டாய் வருந்துபவனும், பிசுபிசுப் பான இரத்தம் கசிந்துகொண்டு நாவறட்சியினால் கஷ்டப்படுகிற வனுமான ப்ரவாஹிகாரோகி பாலைவிசேஷமாகப் பருகி ஆப்பாயம் செய்துள்ளலாம். யமகஸ்நேஹத்தைக் கொடுத்து அதன் மேல் ஸாதாரண பசும்பாலையாவது, நாரோஷ்ணத்தையாவது கொடுக்கலாம். (4) மீண்டும் ஆமணக்கம்வேரைப் போட்டுக் காய்ச்சிப் பாலையாவது, (5) பில்வப்பிஞ்சைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையாவது பருகக் கொடுக்கலாம். (6) பாலை மூன்று பங்கு ஜலம் விட்டு விளாவி, அதில் இருபது கோரைக்கழங்குகளை உடைத்துப் போட்டு, பால் மாத்திரம் மிகும்படிபாகச் காய்ச்சிப் பருகினால் வேதனையுடன் கூடிய சீதபேதி நிவ்ருத்தியாகும். (7) திப்பிலியையாவது மிளகையாவது மிருதுவாகச் சூர்ணம் செய்து, ஜலத்தில் கலந்து உட்கொண்டால், நீடித்து வருத்தும் ப்ரவாஹிகை சீக்கிரம் தீரும். (8) சீதப்பெருக்கு இல்லாமல் வலிமாத்திரம் அதிகரித்து வருந்துபவனும், ரூக்ஷமான குடலை யுடையவனுமான பிணிபாளிக்கு யவக்ஷாரம் கலந்த க்ருதத்தைக் கொடுத்து வரலாம். (9) தயிரின் ஆடை, ஸுரையின் ஆடை இவற்றிலும், தசபூலகஷாயத்திலும் இந்துப்பையும் பஞ்சகோலம் களையும் கல் மாகச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்தெடுத்த தைலம் வயிற்றுக்கடுப்பை உடனே நிவ்ருத்தி செய்யும். (10) சுக்கு ஆறு பலம், கிரந்திதகரர் இரண்டு பலம், இந்துப்பு இரண்டு பலம், எண்ணெய் பதினாறு பலம் இவற்றை நாலு டடங்கு தயிரில் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்யவும்; இது சீதபேதியைப் போக்கும். (1) மாம்ஸம், பால், நெய் இவை ஒருவகையில் மலச்சிக்கலையும் வலியையும் போக்கக்கூடியன; பானம் செய்வதற்கும், அதுவாண னத்திற்கும், அப்யக் கத்திற்கும் உபயோகிக்கப்படுகிற தைலம் மற்றொரு வகையில் அச் செயல்களை நிறைவேற்றக் கூடியதாம்; எங் கனமெனில், ரோஹடைந்த வாயு வலியையுண்டுபண்ணும்; அவ்வித ராத விகாரங்களைப் போக்குங் குணமுடைய ஓளஷதங் களுள் தைலமே முதன்மையானது. பித்தம் முதலிய இதர தோஷங்களால் நெருக்கப்படுவதால், இயற்கையிலேயே அசையும் சுபாவமுள்ளதும், பரவிபோடும் தன்மையதுமான வாதம் தன் ஸ்த்தாநத்தில்¹ இருந்துகொண்டு துன்பம் விளைவிக்கும்; ஆகவே ஜ்ஜடாக்கிரி மத்தமாயிருப்பவனுக்கும் தைலம் முறைப்படி யுப யோகிக்கப்படுமானால், அது மிக் நன்மை தரும்; ஆம் : வாதா சயத்தில் தைலம் பிரவேசித்து ஸ்நிகித்தமானால் ப்ரவாஹிகா

ரோகம் நிலை நிற்காது. மலம் கூடிணித்து இதர தோஷங்கள் அதனதன் ஸ்தந்தாநங்களிலிருந்து நழுவி பலஹீனப்பட்டிருக்கையில், வாததோஷம் மாத்திரம் பிச்சு பலம் பெற்றிருக்கையில், குடலிற் கடுப்புடன் வயிற்றுப்போக்குள்ள ரந்த ப்ரவஹிகா ரோகிதன், உன்னும் புறமுட் தைல முபயோகிக்காமல் பிழைத்திருக்க முடியும்? 35 47.

குதப்ரம்சசிகித்ஸை: (1) குதத்தில் வலியுண்டா யிருக்கையிலும், அந்த அவயவம் நழுவிப் போகையிலும் க்ருதத்தையும் பாஸ்யம் இலந்தம்புளி-புளியாரை இவற்றின் இரஸத்திலும், தயிரிலும், சுக்கின் கல்கத்திலும் பக்குவம் செய்து பிரயோகிக்க வேண்டும். (2) முற்கூறிய இலந்தம் புளி முதலியவைகளை வெகு மிருதுவாகச் கல்கமாகச் செய்து சேர்த்து, கொத்த ல்லி விதை, மிளகு, பிடால லவணம், பஞ்சகோலங்கள், மாதனை இவற்றில் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையும் உபயோகிக்கலாம். (3) தசமூலகஷாயத்திற் பக்குவம் செய்த ஸ்நேஹவஸ்தியையாது பிரயோகிக்கலாம். (4) கச்சோரம், சதரூப்பி, கோஷ்டம் இவற்றின் கஷாயத்திற் பக்குவம் செய்த ஸ்நேஹத்தையாவது, (5) வசம்பு, சித்திரமூலம் இவற்றின் கஷாயத்திற் பக்குவமா ஸ்நேஹத்தையாவது வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கலாம். (6) மதுர பதார்த்தங்களையுட் அம்லபதார்த்தங்களையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த தைலத்தையாவது க்ருதத்தையாவது ப்ரவாஹிகையிலும், குதம் நெகிழ்வதிலும், மூத்திர அடைப்பிலும், இடுப்புப் பிடிப்பிலும் அறுவாஸந வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கலாம். (7) நழுவிப்போன குதத்திற்கு ஸ்நேஹங்களை லேபநம் செய்து, மிருதுவான பதார்த்தங்களால் ஸ்வேதநம் செய்து, மெதுவாக அதை உட்செலுத்தினிடவும்; அப்பால் மத்தியில் அமைக்கப்பெற்ற துவாரத்துடன் கூடிய சர்மத்தினால் கோபணம் என்கிற¹ பந்தநமிட்டுக் கட்டி ிடவும். (8) மஹா பஞ்சமூல கஷாயத்தில் பால் சேர்த்து, வாதஹரான கல்கமும் கூட்டி, அதில் குடல்நீக்கிய காட்டெலியின் இறைச்சியைச் சமைத்து, அதில் தைலத்தைப் பக்குவம் செய்து பானம் செய்யவும், அப்பயங்கம் செய்யவும் உபயோகித்தால் குதநெகிழ்ச்சி நிக்ருத்தியாகு². 45 531.

பித்தாதிஸ ரத்திற் கேற்ற சிகித்ஸைகள்: (1) ஆமதோஷத்துடன் கூடிய பித்தாதிஸரத்தில் தீக்ஷணமும் உஷ்ணமுமான முறை னை விலக்கி, முன் வாதாதிஸரத்திற் கூறிய விதமா வேல³ கருகித் தலையைச் செய்யவேண்டும். (2) அதில் நாறட்சியு⁴ டாகுமானால் நிலவேம்பும் நன்னூரி⁵ டையும் கூட்டி பக்கும்

1. கோப பந்தநம் முதற் பாக⁶ பார்க்க.

2. சிற்றாத்தை ஆமண⁷கு முதலியவை ரதஹரமான .

செய்த ஷடங்கபாரீயத்தைப்¹ பானம் செய்விக்கலாம். (3) பசியுண்டானால் கத்திரி, கண்டங்கத்திரி, தண்ணீர்விட்டாங் கிழங்கு, சிற்றாழுட்டி, பேராழுட்டி, சிற்றாமல்லி, மேர்மல்லி இவற்றின் கஷாயத்திற் பக்குவம் செய்ததும், ஆகவே ஜாடராணியைத் தூண்டுந்தன்மையதுமான பேயா முதலிய உணவு அனுகூலமாகும். (4) முற்கூறிப்பவாறு செய்தும் அதிஸாரம் நிற்காமல் தொடருமானால், குடசப்பாலேயின் கனியையும், அதன் பட்டையையும், அதிவிடயந்தையும் தேன் சேர்த்து அரைத்துக் கலக்கச் செய்து, அரிசி கழுவின நீரோடு உட்கொள்ளச் செய்யலாம். (5) வெட்டத்திருப்பி, வெட்பாலரிசி, வெட்பாலேயின் பட்டை, மஞ்சள், கிரந்திதகம், சுக்கு இவற்றையாவது தேன் விட்டு அரைத்து, அரிசி கழுவின நீரோடு உட்கொள்ளச் செய்யலாம். (6) அதிவிடயம், பில்வவேர், குடசப்பாலேயின் பட்டை, வெட்டிவேர், கோரைக்கிழங்கு இவற்றின் கஷாயத்தைப் பருகக் கொடுக்கலாம். (7) அல்லது அதிவிடயம், பெருங்குரும்பை, மஞ்சள், வாலுமுலை, இரஸாஞ்ஜநம் இவற்றின் கஷாயத்தை யவது தேன் கலந்து பானம் செய்விக்கலாம். (8) அல்லது அதிவிடயம், சுக்கு, கோரைக்கிழங்கு, வாலுமுலை, சிறுதேக்கு இவற்றின் கஷாயத்தையாவது தேன் கூட்டி உட்கொள்ளச் செய்யலாம். (9) ஒரு பலம் வெட்பாலரிசியைக் கஷாயம் காப்ப்சி யுட்கொண்டு, மாம்ஸரஸத்தையும் பருகினால் பித்த ஸம்பந்தமான வயிற்றுப் போக்கு சீக்கிரம் நிற்குத்தியாம். (10) இவ்விதமே கோரைக்கிழங்கையும் கஷாயம் செய்து அதில் தேன் ஊற்றி பானம் செய்யலாம். (11) இலவம்புஷ்பத்தின் காம்புகளைச் சேர்த்து, ஹிமகஷாயம் பக்குவம் செய்தாவது, அதில் தேன் கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். (12) நிலவேம்பு, கோரைக்கிழங்கு, வெட்பாலரிசி, இரஸாஞ்ஜநம் இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது, (13) மாமஞ்சள், வெட்டிவேர், பில்வப்பழத்தின் பட்டை, காஞ்சொறிவேர் இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது, (14) எள், இலவம் பிசின், வெள்ளிலோத்தி, மஞ்ஜிஷ்டி, தாமரை, கருநெய்தல் இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது, (15) சுக்கு, காட்டாத்திப்பூ, மாத்ஸம்பட்டை, நெய்தல் இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது தேன் கூட்டி, அரிசி கழுவின நீரோடு உண்ணலாம். 54 63.

பக்வாதிஸார சிகித்ஸைகள்: (1) மஞ்சள், வாலுமுலை, வெள்ளிலோத்தி, ஏலக்காய் இவற்றின் கஷாயம் பக்வாதிஸாரத்தைப் போக்கும். (2) ரோத்ராதிசணம், அம்பஷ்டாதிசணம், ப்ரியம்வாதிகணம் இவற்றைத் தனித் தனியே கஷாயமிட்டு, அ

1. ஷடங்க பாரீயம் ஜ்வரசிகித்ஸையிற் கூறிய முறை.

2. ரோத்ராதிசணம் முதலிய நறைப் பற்றி ஸூத்திர-ஸ்த்தாம் 15- அத்தியாயம் பார்க்க

ங்னமே பானம் செய்யலாம். (3) பெருவா கப் பட்டை, அதிமதூர், ஞாழல், மாதளந்தளிர்கள் இவற்றைக்கொண்டு பேயா, விலேபி, கலம் என்கிற பச்சடி இவற்றைச் செய்து, தயிரும் மாதளம்பழாஸழும் கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். (4) அவ்விதமே விளாம்பழம், பில் ப்பழம், மாம்பழம், இலந்தம்பழம் இற்றின் ட்சை, களை யெடுத்து பேயா முதலிய ற்றைப் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்கலாம். (5) ஆமதோஷம் நீக்கிய பக்வாதி ஸாரத்தில் வெள்ளாட்டுப் பாலேக் கொடுக்கலாம். (6) அதிலாரத் திற்குக் காரணமான தோஷம் அதி ரயிருந்து அதனால் வியாதி நிவ்ருத்தியாகாவிட்டால், பிணியாளி தேஹவன் மயுள்ளவனா யிருந்தால் அவனுக்கு விரோகம் செய்விக்கலாம். 64 65.

இரத்தம் கல்த அதிலாரத்திற்கான சிகித்தை: () மல மும் இரத்தமும் மரறி மாறி வெளியானால் முருக்கங் காயைக் ஷாயமிட்டுக் குடிக்கலாம்; அல்லது அதையே பாலுடன் கூட்டிப் பரு லாம்; பிறகு அவரவருடைய சரீர ன்மைக்கு ஏற்றவளாக இளஞ்சூடான பாலையே அனுபானமாப் பருக லாம். இதனால் வயிற்றிலுள்ள மலம் தாராள ய் வெளிப்பட் டுப்போனால், அதிலாரம் முதலிய வயிற்றுக்கோளாறு நிவாரண மா. (2) முருக்கங்காய் போலவே கழற்சிக்காயையும் குடலைச் சோதனம் செய்ய -பயோகித் லாம். 67 69.

வயிற்றுவலியில் அங் வ ஸ வஸ்தி : மலங்களை வெளிப் படுத்திய பிறகு பி ரியாளிக்கு ஸம்ஸர்கீ என்கிற பத்தியோப சாரம் செய்வையில் பிற்துவலி தொடருமானால், அ னுக்கு யதோசிதமா அதுவாஸநவ தியைப் பிரயோகிக்க டே டும். சதகுப்பி, தண்ணீர்விட்டாங்கிழ் கு, பிவ்வே ர், அதிமதூரம் இவற்றி் கஷாயத்தில், நாலிலொரு ப் கு நெய்யும், நெய்க்கு நாலிலொருபங்கு ண்ணையும், ப லு் கூட்டி பக்குவம் செய் துள்ள க்ருதத்தை அது ஸநமாகப் பி யோகித் லாம். 70, 7 .

நிற் ராத அதிலாரத்தில் பிச்ச வஸ்தி: இவ்விதமெல்லாம் செய்து அதிலாரம் நிவ்ருத்தியா ரம் போனால், பிறகு பிச்சா வஸ்தியை¹ அடியிற் கூறப்படும் ஒளஷதத்தைக் கொண்டு பிர யோகிக்க வே டும்: இலவம்பூக்களின் ஈரமான காம்புகளைத் திரட்டி யெடுத்து, பசுமையான தர்ப் பகளால் அவற்றைச் சுற்றவும்; துத்த களிம ண்ணல் அதற்கு மேற்பூச்சிடும். பசஞ்சாணவறட்டிகளை யெரித்து, அவ் ணியினால் அதைக் காய்ச்சி யுலர்த்தவும். மேற்பூச்சு யுள்ள மண் உலர்ந்த பிறகு, உ்ளாட்கிய புஷ்பக்காம்புகளை யெடுத்துத் து வந்து, அதை ஒரு பிடியளவு எடுத்துக் ொள்ளவும்; அதை ஒரு படிப் பால்

. பிச்சா ஸ்தி ரிருஹ ஸ்தி ான ஒளஷத் ளையே சொற்ப அ வில் பிரயே கித்தல்.

சேர்த்து அரைத்து, வடிக்கட்டி, அதைக்கொண்டு நிரூஹவஸ்தி செய்யும். பிறகு நதம் என்கிற கந்தத்திரவ்யம், அதிமதுரம் இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து, நெய்யும் தேனும் கூட்டி பக்குவம் செய்த தைலத்தினால் அப்பங்கம் பண்ணி, நானம் செய்து, பாலைபாவது, ஜார் கலமாம்ஸாஸத்தையாது சேர்த்துக் கொண்டு போஜனம் செய்யலாம். விரேசனடாகவும், ஆஸ்த்தா பரவஸ்தியாகவும் பிரயோகிப்பதற்றேற்ற இம்முறையானது பித்த தாதிஸாரம், ஜ்வரம், வீக்கம், குல்மம், வாதாக்தம், கிரஹணி இக் கோளாறுகளையும், பொதுவில் கடுமையான அதிஸாரத்தையும் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்வவல்லது. 72 75.

ஸர்வாதிஸ ரத்திலும் குடஜாதி பாணிதம்: குடசப் பாலை யினாலான பாணிதத்தில் வத்ஸகாதி கணத்தின் கல்கத்தையாவது, அம்பஷ்டாதி கணத்தின் கல்கத்தையாவது, தேனையாவது கூட்டி உட்சொள்ள எல்லாவித அதிஸாரமும் நிவ்ருத்தியாகும். 76.

கடுமையான அதிஸாரங்களில் புடபாக முறைகள்: வலியுண்டு பண்ணுதலும், ஆமதோஷ ஸம்பந்தமில்லாதது, அக்னி தீபந்முள்ளவனுக்கு உண்டாயிருப்பதுமான அதிஸார இரத்தக் கசிவுடன் கூடியதாயிருந்தாலும், நீடித்த நாட்களாகத் தெடர்வ தானாலும், பலவிதமான நிறங்களுடன் கூடியதாயிருந்தாலும், அவ்விதஸாரத் தப் புடபாகமுறைப்படி பக்குவம் செய்த ஓளஷதங்களைக் கொண்டு சிகித்தலை செய்யவேண்டும். (1) பெருவாகையின் பட்டையைக் கல்கமாக அரைத்து பிண்டமாகச் செய்து, அப்பிண்டத்தைப் பெருகுமிழன் இலைகளால் சுற்றி, அதன்மேல் மண் பூசி, அக்னியில் புடமிட்டு, அதப் பிழிந்து வரும் ரஸத்தைக் குளிரச் செய்து, அதில் தேனாவது சர்க்கரையாவது கூட்டி அதிஸாரரோகி உட்சொள்வானாக. (2) இதே விதமாகப் பாலுள்ள மாங்களின் பட்டைகளாலும் அவற்றின் விழுதுகள் வுல்லது முளைகளாலும் புடபாக ஸ்வரம் செய்து உபயோகிக்கலாம். (3) பெருவாகைப் பட்டையை நெய் சேர்த்து, நீராவியில் வேகவைத்துத் தேனுடன் உபயோகித்தால், கடுமையான அதிஸாரத்தையும் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்யும். 77 80.

இரத்தாதிஸாரமும் அதன் சிகித்தலைளும்: பித்த திஸாரத்தினால் பீடிக்கப்படுபவன் பித்தத்தை வ்ருத்திசெய்யக் கூடியவைகளையே உபயோகிக்க அவனுக்குப் பித்தமானது நாவறட்சியோடும் ஜ்வரத்தோடும் கூடிய இரத்தாதிஸாரத்தையும், குதத்தில் கடுமையான அழற்சியோடு கூடிய புண்ணையும் உண்டுபண்ணும். அதில் (1) தாமரைப்பூ, கருநெய்தல், மஞ்ஜிஷ்டி இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஆட்டுப் பாலையாவது, (2) இல

1. ஆமதோஷம் என்பதால் சீதம் என்கிற நெருத்த கேழை போன்றவற்றை மல இக்கு குறிக்கப்படுகிறது.

வம்பிசின் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஆட்டுப்பாலையாவது உட்கொள்ளும். (3) நன்னூரிவேர், அதிமதுரம், வெள்ளிலோத்திப் பட்டை இவற்றைக் கூட்டியாவது, (4) ஜலமரம் முதலியவற்றின்¹ தளிர்களைச் சேர்த்தாவது காய்ச்சிய ஆட்டுப்பாலில் தேனும் சர்க்கரையும் கூட்டிப் பருகுவதற்கும், அன்னத்தில் கலந்து புஜிப்பதற்கும், குதத்தில் ஊற்றி அவ்விடத்தை நனைப்பதற்கும் அதை உபயோகிக்கலாம். (5) அந்நனவே மாம்ஸரம் முதலியவைகளும் அம்லம் சேராமல் நெய் கூட்டி பானத்திற்கும் அன்னத்துடன் கலந்து உபயோகிப்பதற்கும் அனுகூலமானவை. (6) பெருங்குமிழம்பழத்தினாலான பூஷத்திலும் சொற்பம் அம்லஸமும் சர்க்கரையும் கலந்து உபயோகிப்பதும் நலம். (7) ஆட்டுப்பால் ஒரு பங்கும் ஜலம் அரைப்பங்கும் சேர்த்து, விளாமிச்சைவேர், கருநாதல், கக்கு இவற்றையும், சிற்றாமல்லி ஸ்வரஸத்தையும் கூட்டி பேயாவாக உபயோகிக்க இரத்தாதிஸாரம் தீரும். (8) தேனும் சர்க்கரையும் கலந்த வெண்ணையாவது போஜனத்திற்கு முன்பு உண்ணலாம். (9) இரத்தப் பெருக்கு மிகுதியானால், வெள்ளாட்டி, னுடைய அல்லது மானின் இரத்தத்தை நெய்யிற் பசனம்செய்து மூன்று நாள் உட்கொள்ளவும்; இதற்குப் பால் அனுபானம்; இம்மூன்று நாட்களிலும் பால்கலந்த அன்னத்தையும் புஜிக்காம். (10) பாலைக் கடைந்தெடுத்த நெய்யைப் பருகிக்கொண்டே சாதகபக்ஷியின் மாம்ஸஸத்தை உட்கொண்டால் ஆரோக்கியம் பெறுவான். (11) தண்ணீர்விட்டாங் கிழங்கின் கல்கத்தைப் பாலிற் கலந்து உட்கொண்டு, பாலும் அன்னமுமாகப் போஜனம் செய்யலாம்; அல்லது தண்ணீர்விட்டாங் கிழங்கைச் சேர்த்து பக்குவம்செய்த க்ருதத்தையாவது உபயோகிக்க இரத்தாதிஸாரம் சீக்கர் நிவ்ருத்தியாகுட். 1 88.

ஸ்நிப தாதிஸாரத்தில் லாக்ஷாதி க்ருதம் : கொம்பாக்கு, சுக்கு, திப்பிலி, கடுகரோகிணி, மாமஞ்சளின் தோல், வாலுமுலை இவற்றைச் சேர்த்துச் செய்த க்ருதத்தை பேயா, மண்டம் இவற்றுடன் உட்கொள்ள கடுமையான ஸந்நிபாதாதிஸாரம் சீக்கரம் தீரு. 9, 89.

இரத்தாதிஸாரத்திற்கேற்ற வேறு சில முறைகள் : (1) அந்தமண்சுக்கு, அக்ஷிமதுரம், தேன், இரத்தம், அரிசிகழுவி ய நீர் இவற்றைக் கூட்டிக் கொடுக்க இரத்தாதிஸாரம் நீங்கும். (2) ஞாமலின் சூர்ணத்தை அரிசிகழுவி ய நீருடனும், தேனுடனும் கலந்துண்டாலும் தீரும். (3) நன்கு முதிர்ந்து கருகிறமாயுள்ள

1. ஜலமரம் முதலிய என்பதால் முதற் புத்தகத்திற் கூறியுள்ள நயக்ரோதாதி குறிப்பிடப்படுகின்றது.

2. ரஸம் பூஷம் முதலிய திராணன்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன

எள்ளின் ல்கம் ஐந்து பாகமும், சர்க்கரை ஒரு பாகமும் வெள்ளாட்டுப்பரலில் கலந்து உட்கொள்ள இவ்வியாதி உடனே நிற்கும். (4) சந்தனக் குழம்பில் சர்க்கரையும் தேனும் கலந்து, அரிசி கழுவின நீருடன் பருகினால் நாவறட்சி, அழற்சி, மூர்ச்சை, இரத்தபேதி இவை நீங்கும். 90—92.

குதம் அழற்சியுற்றால் குளிர்ந்த ஸேக-லேபங்கள் :—குதமானது அழன்றாவது புண்பட்டாவது இருந்தால், அந்த ஸ்தலத்தில் குளிர்ந்த நீர்களை ஊற்றுவதும், குளிர்ந்த வஸ்துக்களை லேபம் செய்தும் அனுகூலமானவையாம். 93.

குதப்ரம்சம் முதலியவற்றில் பிச்சாவஸ்திப் பிரயோகம் :—இரத்தமானது சிறுகச் சிறுகவும் அடிக்கடியும் வெகு தடவைகளிலும் வலியுண்டுபண்ணியவாறு வெளியானாலும், அபரவாயுடைய சிக்குண்டு வெகு சிரமப்பட்டு வெளிப்படுமானாலும், அல்லது வெளியாகாற்போனாலும் அப்பினியாளிக்கு (1) முற்கூறியுள்ள பிச்சாவஸ்தியைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். (2) சிம்சபாமரத்த நீர்க்கையும், மலையகத்தித் திரிர்க்கையும் நன்கு இடித்து, அவற்றுடன் யவதானியத்தையும் சேர்த்து, கஷாயம் காய்ச்சி, அக்க ஷாயத்தில் நெய்யையும் பாடியும் கூட்டி பிச்சாவஸ்தியைப் பிரயோகிக்கவும் ; ஊன்போன்ற பசை கசியும்போதும், வயிற்றுக்குடுப்புண்டா யிருக்கையிலும் இவ்வஸ்தியைப் பிரயோகிக்கலாம் ; கூதகாஸத்தினால் கூணித்திருப்பவருக்கு இது பல முண்டு பண்ணும். (3) வறள்தாமரை சேர்த்து பக்குவம் செய்த ச்ருதத்தினால் அறுவாஸமும் செய்யலாம். 94—97.

மலம் கலந்த இரத்தாதிஸாராதிகளுக்குச் சிகிதத்தை : (1) மலத்தோடாவது, மலம் வெளிவரு முன்பாவது, வெளிவந்த பிறகாவது இரத்தம் வெளிப்படுமானால் நண்ணீர்விட்டால் கிழங்கின் ஸ்வாஸத்தில் பக்குவம் செய்த நெய்யை லேஹ்யம்போல் உபயோகிக்கலாம். (2) அப்பொழுதே கடைந்தெடுத்த வெண்ணையில் சரி பாதி சர்க்கரையும், கால் பங்கு தேனும் கலந்து, லேஹ்யம் போல் குழைத்துக்கொண்டாவது ஹிதமாகப் புஜிப்பவனுக்கு முற்கூறிய கோளாறு நிவ்ருத்தியாகும். (3) ஆல், அத்தி, அரசு இவற்றின் மொட்டுகளை இடித்து, ஓர் இராப்பகல் முழுதும் உஷ்ண ஜலத்தில் ஊறவைத்து, அந்நீரில் க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்து, அதில் பாதியளவு சர்க்கரை சேர்த்து, கால் பங்கு தேனும் கூட்டி, லேஹ்யபதத்தில் பக்குவப்படுத்தி பெடுக்கவும் ; கீழ் நோக்கியாவது மேல் நோக்கியாவது இரத்தம் வெளிப்படும்போது இது வற்ற ஓளஷதம். 98—101.

கபாதிஸார சிகிதத்தை : கபஸம்பந்தத்தினாலான அநிஸாரத்தில் வாசாதிஸாரத்திற் கூறியுள்ள ஆமதோஷ பாசந சிகிதத்தை யையே விசேஷமாகச் செய்யவேண்டும் ; அவ்விதம் செய்தும்

கபாதிஸாரம் தொடருமானால், அக்னிதீபநம் உண்டு பண்ணக் கூடிய அடியிற் குறிப்பிடப்படும் கஷாயங்களில் ஒன்றைப் பருகலாம் ; அவையாவன : (1) பில் வேர், கர் ராடச்ருங்கி, கோரைக்கிழங்கு, சுடுக்காய், சுக்கு இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த கஷாயம் ; (2) வசம்பு, வாய்விட்கம், படர்புல், கொத்த மல்லிவிதை, தேவத ருச்சக்கை இவற்றின் ஷாயம் ; (3) அல்லது திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி, மோடி, சித்திரமூலம் இவற்றின் கஷாயம். (4) வட்டத்திருப்பி, சித்திரமூலம், வெட்பாலரிசி, கிரந்திகரம், கடுகரோஹிணி, சுக்கு, வசம்பு, சுடுக்காய் இவற்றைக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி அல்லது கல்கமாக அரைத்துக் கொள்ள, கபாதிஸாரம் தீரும். (5) ஸௌவர்ச்சல லவணம், வசம்பு, த்ரிகடு, காயம், அதிரிடய, சுடுக்காய் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, கபாதிஸாரத்தினால் வருந்துபவர் இளஞ்சூடான ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலாம். (6) விளாம்பழத்தின் உட்சதையை த்ரிகடு சூர்ணம், தேன், சர்க்கரை இவற்றுடன் கூட்டிக் குழைத்து உபயோகித்தாலும், (7) சிறு தேக்கின் சூர்ணத்தைத் தேனில் குழைத்து உபயோகித்தாலும் அதிஸாரம் முடிவிய வயிற்று வேதனை தீரும். (8) திப்பிலிப் பொடியைத் தேன் கூட்டி யுபயோகித்தாலும், (9) சித்திரமூல சூர்ணத்தை ரோருடன் உட்கொண்டாலும், (10) பில்வப்பிஞ்சுகளை புஜித்தாலும் வயிற்று வேதனை நிவ்ருத்தியாகும். (11) வட்டத்திருப்பி, இலவம் பிசின், கோரைக்கிழங்கு, காட்டாத்திப்பி, பில்வ்காய், சுக்கு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, சிறிது வெல்லம் கலந்து, ரோரை அனுபானமாகக் கொண்டு உட்டுள்ள மிகக் கடுமையான அதிஸாரமு் துலைபு. 102 10 ½.

கபித்தாஷ்டக சூர்ணம் : ஓமம், மோடி, சதுர்ஜாதம், சுக்கு, பிளகு, சித்திரமூலம், நெற்பொரி, கோரைக்கிழங்கு, சோம்பு, கொத்தமல்லி விதை, ஸௌவர்ச்சல லவணம் இவை ஸபாகம் ; புளி, காட்டாத்திப்பி, திப்பிலி, பில்வப்பழம், ஓமர் இவை வகைக்கு மூன்று பங்கு ; சர்க்கரை ஆறு பங்கு ; விளாம்பழம் எட்டுப் பங்கு ; இவற்றைச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்யவும். இது அதிஸாரம், கிரஹணி, க்ஷயம், குல்மம், மஹோதரம், ராஸம், ச்வாஸம், அக்னி மாந்த்யம், அர்சஸ், பிரஸம், அரோசகம் இவற்றைப் போக்கும். 109 111½.

தாடிமாஷ்டக சூர்ணம் : மூங்கிலுப்பு கால் பலம், சதுர்ஜாதம் வகைக்கு இரண்டு கர்ஷம், ஓமம் - கொத்தமல்லிவிதை - சோம்பு - கிரந்திகரம் - த்ரிகடு இவை வகைக்கு ஒரு பலம், மாதளம்பழமும் சர்க்கரையும் தனித் தனியே எட்டு பலம் ; இவற்றை ஒருமிக்கச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்யவும் ; தாடிமாஷ்டகம் என்கிற இச்சூர்ணம் கபித்தாஷ்டத்திற்குச் சமானமான

குணமுடையது. அந்தந்த நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு கலம் முதலியவற்றை அனுபானமாகச் செய்து, வாத்திலாரத்திற் கூறிய விதமாகவே இதைப் புனிக்கலாம். 12 14.

விடங்காதி கலம் : வாய்விடங்கம், மிளகு, விளம்பழம், சுக்கு இவை கலந்ததும், புளியரத்தை, மோர், இலந்தை இவற்றால் அம்லமாகச் செய்யப்பெற்றதுமான கலம் என்கிற முறையானது சிலேஷ்மாதிலாரத்தைப் போக்கும். 115.

கபம் கூடிணித்த அதிலாரத்திற்கேற்ற க்ருதங்கள் : கபம் கூடிணித்துப் போனபிறகு முற்கூறிய அம்ல க்ருதத்தையாவது,¹ லாக்ஷாதி க்ருதத்தையாவது, ஷட்பல க்ருதத்தையாவது,² புராண க்ருதத்தையாவது கொடுக்கலாம். பாலாடையுடன் கூடிய யவாகு என்னும் கஞ்சியையாவது கொடுக்கலாம். 16.

பலவிதமான வயிற்றுக் கோளாறுகளில் பிச்சாவஸ்தி : வாத்தமும் கபமும் இறுகிக் கட்டுண்ட அதிலாரத்திலும், அதிக கபம் ஸரவிக்கும் அதிலாரத்திலும், விறிறுவலியுள்ள அதிலாரத்திலும் பிரவாஹிகை நிலம் வசம்பு, பில்லம், திப்பிலி, கோஷ்டம், சதகுப்பி, இந்துப்பு இவற்றைக் கூட்டிய பிச்சாவஸ்தியைப் பிரயோகிப்பது சிறந்ததாம். 17, 117½.

கப வாதங்களால் வருந்தும் அதிலார ரோகிக்கு அநுவாஸம் : பில்வகலத்தினாலவது, வசாதிகணத்தைச் சேர்த்து செய்த கைலத்தினாலவது இளஞ்சூடாக கபவாதங்களால் வருந்தும் அதிலாரரோகிக்கு அநேக முறை அநுவாஸம் வஸ்தி பிரயோகிப்பது ஹிரமாம்.—118½.

வாதாதி தோஷங்கள் குதத்தில் அதிகரிப்பதைத் தணிச்செய்தல் : கபம் கூடிணித்து, நீடித்த காலமாய் அதிலாரத்தினால் குதம் பலவீனப்பட்டிருக்கையில், தன் ஸந்தாகத்திலுள்ள வாததோஷம் மீடும் வலுத்துப் போய் திடீரென்று மிகுந்தீர்க்கு விளைவிக்கும் ; ஆகவே அவ்வாயுவைச் சீக்கிரம் தணிபச் செய்ய வேண்டும். வாயுவுக்குப் பிறகு பித்தத்தையும், அதற்குப் பின் கபத்தையும் தணிபச் செய்வது முறை ; அல்லது முன்னு தோஷங்களில் அதி. பலம் பெற்றுள்ளதை முன்னதாகவு், மற்றவைகளைப் பிறகு கிரமமாகவும் தணிபச் செய்யலாம். 19 121.

பய சோகாதிஸாரங்களிற் பரிஹாரம் : பயம் மனத்துயாம் இவற்றாலும் வாததோஷம் எளிதில் பிரகோபிக்கும் ; ஆகையால் அவ்விண்ணாடையு் பேக்க வாதஹரமான சிகித்சையைச் செய்வ

1. அம்லக்ருதம் குதப்ரம்ச சிகித்சையிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

2. லாக்ஷாதிக்குதம் ஸந்திபாதாதிஸாரத்திற் கூறியுள்ளது.

3. ஷட்பலக்ருதம் உதாரோக சிகித் ஸயிற் கூறியுள்ளது.

4. பில் ப் பழத்தை ராய்ச்சி தம் கூட்டி பக்கு ம் செய்தது.

தோடு, பிணியாளியைக் களிப்புறச் செய்வதும், அவனுக்கு ஆச்வாஸ வசனங்கள் கூறுவதும் அனுகூலமாம் 2 .

அதிஸாரம் முதலிய குடற்ோளாறு நிவாரணமானதன் குறிகள் :—உலம் வராமல் முத்திரமாவது அபாநவாபுவாவது தனித்து வெளிப்பட்டு, ஜாடராக்னி விருத்தியடைந்து, கோஷ்டமும் இலகுவாய் ஸ்திமிதப்பட்டால், அப்பொழுது குடலைப்பற்றிய வியாதி நிவாரணமானதாய் அறியலாம். 123.

பத்தாம் அத்தியாயம்.

கிரஹணீ சிகித்ஸை.

இனி கிரஹணீசிகித்ஸித்ம்¹ என்னும் அத்தியாயம் விவரித்துக் கூறப்படும் :

கிரஹணீ தே ஷத்தில் உபசரிக்கவேண்டிய பொது விதி : கிரஹணியென்னும் அவயவத்தை ஆச்ரயித்துள்ள தோஷத்திற்கு அஜீர்ணத்திற்குச் செய்வது போல் சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். அப்பிணியாளிக்கு உண்டாகும் ஆமதோஷத்தை அதிஸ ரத்திற்குக் கூறியுள்ள முறையை அனுஸரித்து பக்குவ நிலைமைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். 1.

கிரஹணியில் அன்னகாலத்தில் உபயோகிக்கத் தகுந்த ணவுக்கான பொது விதி : நியமிதமான போஜனகாலத்தில் பஞ்சகோஸ் முதலிய ற் றச் சேர்த்து பக்கு ம் செய்யப்பட்டதும், இலவணம் சேர்க்கப்பெற்றதும், இலகுகுணமுடையது ான யவாகு முதலான திரவான்னத்தையும், அப்பால் தீபநகு முள்ள ஒளஷதம் ஹையும் பிணியாளிக்குக் கொடுக்கலா . 2.

கிரஹணியில் ஆமதோஷம் அதிகரித்திருக்கையில் ஏற்ற பானங்கள் : ஆமதோஷம் மேலிட்டிருக்கையில் (1) அதிஷ்ட யமும் சுக்கும் பொடித்துச் சேர்த்து, சிறிது அம்லாஸமும் கலந்துள்ள பேயா என்கிற குடிநீரைக் கொடுக்கலாம். (2) அதிஸாரத்திற் கூறிய ஜலத்தையும், மோரையும், ஸுரை முதலியதையும் பானம் செய்யலாம். 3.

கிரஹணியில் மோர் சிறந்தது : கிரஹணீதோஷம் உள்ளவருக்கு மோர் பத்தியமாய் உபயோகித் த் தகுந்தது. இது

1. கிரஹணீ முதற் பாகம் பார்க்க.

2. அதிஸாரசிகித்ஸையில் ஆமதோஷபரிஹார முறைகளைப் பார்க்கவும்.

3. போஜனம் செய்வதற்கான காலநியமம் முதற்பா ம் பார்க்க.

4. ஆ தோஷம் — முதற்பாக் பார்க்க.

இலக்குண முனையதாகையால் தீபநம் க்ராஹி என்னும் தன்மை யுடையது; மதுரபாகம்¹ அடையுமாகையால் பித்தத்தை விருத்தி செய்வது; துவர்ப்பு, உஷ்ணவீர்யம், விகாஸி², ருசுஷத்தன்மை இக்குணங்களால் சுபத்திலும் அனுகூலமானது; அப்பொழுதே கடைந்தெடுத்த மோர் இனிப்பும் சிறிது புளிப்பும் கலந்து தடித்திருக்குமாகையால், குடலில் அழற்சி யுண்டுபண்ணுகதாகும் வாதோஷஹரமாகவும் இருக்கும். 4, 5.

சதுரம்ல தீ சூர்ணம்: சதுரம்லங்கள்³ வகைக்குப் பதினறு பலம், தீரிகடு வகைக்கு மூன்று பலம், லவணாசாய வகைக்கு நான்கு பலம், சர்க்கரை எட்டு பலம்; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து காய்கறிகள், பருப்புகள், அன்னம் முதலியவற்றில் கலந்து உபயோகிக்க, காஸம், அஜீர்ணம், அரோசகம், ச்வாஸம், இருதய வியாதிகள், பக்சூலை, வயிற்றுநோய் இவை தீரும். 6, 7.

குடலிலுள்ள ஆமதோஷத்தைப் பரிஹரிக்கும் முறைகள்:

(1) சுக்கு, அதிவிடயம், கேரைக்கிழங்கு இவற்றை இடித்துச் சேர்த்து க்வாதம் செய்து, ஆமதோஷத்தைப் போக்குவதற்குப் பருகலாம். (2) அச்சாக்குகளையே கல்காகச் செய்தாவது உஷ்ண லத்தூடம் உட்கொள்ளலாம். (3) அல்லது சுக்கையாவது, (4) நெக்காயயாவது, (5) இந்துப்பையும் வசாதிகணத்திற்குரிய வஸ்துக்களையும் கூட்டியாவது அங்ஙனமே உஷ்ண ஜலத்தோடு புலிக்கலாம். (6) அல்லது வசாதிகணத்தைச் சேர்ந்த சாக்குகளையும் இந்துப்பையும் கலந்து, மதிரை பென்னும் துவை அதுபானமாகக் கொண்டாவது உபயோகிக்கலாம். 8, 8½.

மலாதிக்கள் ஆமமாயிருக்கையில் ஏற்ற ஓளவுநீர் :

(1) மலம் ஆமமாயிருக்கையிலும், மலப்போக்கும் வெகு அதிகமாயிருக்கையிலும் பிடாலலவணம் என்கிற கிருஷ்ணலவணத்தைப் பொடித்து, மாதளம்பழச் சாற்றுடன் கலந்து உட்கொள்ளலாம். (2) பழம் வாதமும் ஆமதோஷத்துடன் கூடிக்கோளாறடந்து, குடலில் வலியை யுண்டுபண்ணும்போது பில்வப்பழம், சித்திரமூலம், சுக்கு இவற்றைக் கல்கமாகச் செய்து, இளஞ்சூடான ஜலத்தோடு உபயோகிக்கலாம் 9, 10.

கிரஹணியில் வாந்தி-இருதயோர் முதலியவை யிருந்தல் சேயக்கூடி பரிஹர முறைகள்: கிரஹணி தேஷத்தில் வாதமும், இருதய நோயும், வயிற்று வியும் கூடியிருக்குமானால்

மதுரபாகம் மூன்று விதவிபாகங்களில் ஒன்று. விபாகம் பைப் பற்றி முதற்பாகம் பர்க்க

2. விகாஸி முதற்பாகம் பர்க்க.

3. சதுரம்ல இலத்தம்புளி, மாதளம்புளிப்பி, புளி, புளிஞ்சி எப்பை என்ன கூட்டு.

பின்வரும் முறள் குணந்தரும்: (1) டெப்பாலை, ரயம், அதிவிடயம், வசம்பு, ஸௌவாச்சல லவணம், டெக்காய் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, வெந்நீரின் அநுபானத்துடன் உட்கொள்ளலாம். (2) டெக்காய், ஸௌவாச்சல லவணம், ஜீரகம், மிளகு இவற்றின் சூர்ணத் தயாவது வெந்நீருடன் பருகலாம்.-11, 11¹.

அக்னிதீப சூர்ணம்: திப்பிலி, சுக்கு, டட்டத்திருப்பி, நன்னூரி, ண்டக்கத்திரி, பார்ப்பாரமுள்ளி, கித்திரமூல், குடகூரம்¹, பஞ்சவணம் இவற்றைச் சூர் செய்து, தயிர், ஸுரை, ஸுராமண்டம், உஷ்ஜலம், ந்ஜிகம் இற்றில் தயாவது அநுபானமாகக் கொண்டு ஜாடாக்கினிய விருத்தியா உட்கொள்ளலாம்; இம்முறை குடலிற் சேர்த்துள்ள வாதவிகாரத் தப் போக்குவதிற் சிறந்தது. 12, 13¹.

பஞ்சலவணதி குளிகை: பஞ்சலவணம், கூடா த்வயம், மிளகு, பஞ்சகோல், ஓமம், ரயம் இவற்றைச் சமம் சூர்ணம் செய்து, கொடிமாதன் பழாஸத்தினாலாவது, இலந்தம்பழாஸத்தினாலாவது, மதள பழாஸத்தினாலாவது ஆட்டி மாத்தினா செய்யும். இது அதிக தீபந-பாசநசக்தி உடையது. 14, 15.

தளிஸதி சூர்ணமும் வடகமும்: தளிஸப்பத்திரி, சனியம், மிளகு இவை வகைக்கு ஒரு பல, திப்பிலியு மோடியுத் தனித்தனியே இரண்டு பல, சுக்கு மூன்று பலம், சதுர்ஜாதம் வெட்டிவேரும் தனித்தனி ரல் பலம்; இவற்றை மிருதுமாகச் சூர்ணம் செய்து, மூன்று மடக்கு டெல்ல்கூட்டி, பில்லை மாதிரி ரத்திரைள் செய்து எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்; தய்கள், யூஷம், ர்ஸாஸம், அரிஷ்ட்கள், மஸ்து, பேயாக்கள், பால் இவற்றில் எத்யேனு அநுபானமாய் பருலாம். வாத-கப்ளின் ஸம்பந்தத்தினால் ண்டா வார்தி, கிரஹணீரோம், பக்கூலை, இருதய நோய், ஜீரம், வீக்ம், பாட்டு, குல்ம், பாரத்யய என்கிற வெறி, அர்சஸ், ரயில் உமிழ்நீர் அதிகமாகக் கசிதல், பீநஸம், ச்வாஸம், காஸம் இளை நிவ்ருத்தி செய்வதற்கு இச்சூர்ம் ஏற்றதாகும். மலப்தம் நேரிட்டல், இம்முறையில் சுக்குக்குப் பதிாகக் கடுக்காய் கொடுலாம். பித்தாதிக்கயத்தினால் உடாகும் ரந்தி முதலியதில் ரலுப்கு சர்க்கரை கூட்டி வடகளைச் செய்யேண்டும்; பாகு பதமா ப்ப்குவ செய்த சர்யினுலாது டெல்லத்தினாலாவது வடகளைச் செய்யவேண்டு; ஏனெனில் அக்னிஸ்பந்தத்தினால் ட்கள் இலகு குத் தப்பெறுகின்றன. 6 21.

. குடகூரம் டெப்பாலை யச் சமூலம் ரித்து, அத்
சாப்பரிவிருது டெப்ப ஒருவித ராரா உப்பு.

. பஞ்சல முதற் புத்தகம் பார்.

. கூராய் ய கூராய், ஸர்ஜகூராய்.

ஆமதோஷம் நீங்கிய கிரஹணீரோகிக்குச் செய்யும் பரிஹாரங்கள்: பிறகு ஆமதோஷம் நீர்ந்துள்ள வாதகிரஹணீ ரோகிக்கு தீபரகுணமுள்ள சரக்குகள் சேர்த்து பக்குவம் செய்து நுதத்தை வைத்தியர் சொற்ப அளவில் பருகக் கொடுத்து வரவேண்டும். ஜாடராக்கனி தூண்டப்பட்டு, சிறிது விருத்தியடைந்திருக்கையில், மல-மூத்திர-அபாநவாயுக்கள் கட்டுண்ட அப்பிணியாளிக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் ஸ்நேஹசிகித்சையைச் செய்துவைத்து, பிறகு ஸ்வேத சிகித்சையையும் அப்பயங்கமு் செய்வித்து, நிருஹ வஸ்தியைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். அப்பால் வாததோஷம் தணிவடைந்திருக்கையில், யவக்ஷாரம் கலந்து ஆணக் கெண்ணெயினாலாவது, தில்வக்ருதத்தினாலாவது வயிற்றிலுள்ள தோஷம் முற்றிலும் வெளியாகும்படி விரேசனம் செய்விக்க வேண்டும். பிறகு குடலிலுள்ள ஆசயங்கள் சுத்தமாகவும் ஸூக்ஷ்மராகவும் ஆனபிறகு, மலமு் கட்டப்பட்டுப் போனால், தீபரகுணமும், அம்லரஸமும், வாதஹாரண குணமும் உள்ள சர்க்குகளைச் சேர்த்துப் பக்குவம்செய்த தைலத்தினால் அப்பிணியாளிக்கு அநுவாஸநவஸ்தியைப் பிரயோகிக்கவும்; இங்ஙனம் நன்றாக நிருஹவஸ்தியும், விரேசனமும், அநுவாஸநமும் செய்துவைத்தபிறகு, இலகுவான பத்தியான்னங்களைக் கொடுத்து வருவதோடு, மீண்டும் க்ருகத்தைச் சிறுச் சிறு அப்பயலிக்கச் செய்யவேண்டும். 2 26.

பஞ்சமூலாதி க்ருதம் முதலியன: (1) பஞ்சமூலம், கடுக்காய், த்ரிசு, மோடி, இந்துப்பு, சிற்றரத்தை, த்விக்ஷாரம், ஜீரகம், வாய்விட்கம், கச்சோரம் இவற்றைச் சேர்த்து கஷாயம் காய்ச்சி, அதில் க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும். (2) கெடி ரதனம் பழத்தின் உப்புநீர்ச் சோற்றாலாவது, (3) இஞ்சி ஸ்வாஸத்தினாலாவது, (4) உலர்ந்த முள்ளங்கி, இலந்தம் புளி, புளிவஞ்சி, மாதனை இற்றின் இரஸத்தினாலாவது, (5) மோர், மோரி, மேல் தெளிவான திரம், ஸாராமண்டம், காடி, அரிசிகழுவி ய நீர் இவற்றுள் எதிலாவது அந்த நுதம் பக்குவம் செய்யப் பட்டால் ஜாடராக்கனியை நன்கு உத்தீபகம் செய்யும். இது விற்புறுவலி, குல்மம், மஹோதரம், ச்வாஸம், காஸம், ரதநோய், கபவிகாரம் இவற்றைப் போக்கும். (6) ரொடிமாதனம்பழச் சாற்றையும் முற்கூறிய ஏதேனும் ஒன்றுடன் லந்து, அதில் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தையாவது பருகலாம். 27 -30.

பஞ் மூல தி தைலம்: முற்கூறிய பஞ்சமூலம் முதலிய சர்க்குகளையே சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலத்தை கிரஹணீ

. ஆசயங்கள் ஆமாசயம், பக்ாசயம், வாதாசயம், வாசயம் முதலிய .

. த்விக்ஷாரம் பசுபால், உள்ளாட்டுப்பால்.

தோஷத்தில் ஆமதோஷம் நிவ்ருத்தியான பிப்பு வாதஹாமாக அப்யஞ்ஜனம் செய்து வைக் உபயோகிக்கலாம். 30½.

பரஸபரம் ஆவ்ருதமான வாத கபங்களில் பஞ்சமூலாதி சூர்ணம் : கிரஹணியில் வாததோஷமானது கபத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டு அத்தோஷம் ஆமதோஷத்தாலும் கோளாறடைந்திருக்கயிலும், ராயு அல் கபம் ஆவரணம் செய்யப்பட்டு அத்தோஷம் ஆமதோஷ ஸஹிதமாயிருக்கையிலும் இதே ஒளஷதச் சரக்குகளைச் சூர்ணம்செய்து, அதை இளஞ்சூடான ஜலத்தோடு உட் கொள்வதும் நலம். 31½.

கிரஹணியில் பித்தாதிக்கயத்தாலான அக்னிமாத் ததைப் பரிஹரித்தல் : திரமாய் விருத்தியாயுள்ள பித்தம் ஜாடராக் கனியை அக்னி க் கூடியதாயிருந்தால், அதை விரோகத்தினாலாவது வந்ததினாலாவது துலைத்து, திக்தரஸமும்-இலகு-காஹி-திபந் என்கிற குணங்களும் உடைய விதாஹி என்கிற தீயகுணமற்ற உவாகளைப் பிணிபாளிக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அம்லாஸமுள்ள சூர்ணங்களாலும், திக்தரஸமுள்ள ஸ்நேஹௌஷதங்களாலும் ஜாடராக் கனியை விருத்தி செய்யவேண்டும். 32, 33.

படோலாதி சூர்ணம் : பேய்ப்புடல், வேம்பு, சுழற்சிக்காய், நிலவேம்பு, கெட்கோஹிணி, பர்ப்பாடகம், வெட்பாலைப்பட்டை, வெட்பாலையின் கனி, பெருங்குரும்பை, செம்முருக்கையின் கனி, வசப்பு, மரமஞ்சளின் பட்டை, தாமரைக்கிழங்கு, வெட்டிவேர், ஓமம், கோரைக்கிழங்கு, செஞ்சந்தனம், ஸௌராஷ்டிரம்ருத்திக், அதிவிடயம், த்ரிகடு, இலவம் பட்டை, ஏலக்காய், இலப்பத்திரி, தேவதாரு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்யவும் ; இதைத் தேனோடு சலந்து உட்கொள்ளலாம் ; மதுவை களோடாவது ஜலத்துடனாவது உபயோகிக்கலாம் ; இது இருதய ரோகம், பாண்டரோகம், கிரஹணரோகம், குல்மம், வயிற்று வலி, அரோசகம், ஜ்வரம், மலை, ஸந்திபாசம், முகத்தினுள் உடாகு விசயாதி இவற்றைப் போக்கவல்லது. 34, 36½.

பூநிம்பாதி சூர்ணம் : நிலவேம்பு, கடுகரோஹிணி, கோரைக்கிழங்கு, த்ரிகடு, வாலுமூவை இவை ஸம்பாகம், கித்திரமூல் இரண்டுபாம்பு, வெட்பாலையின் பட்டை பதினாறுபாகம் ; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்யவும் ; இச்சூர்ணத்தை வெல்லம் கரைத்த குரிந்த ஜலத்தோடு உட்கொள்ளலாம் ; இது கிரஹணீதோஷம், குல்மம், காமாலை, ஜ்வரம், பாண்டு, மேஹம், அரோசகம், அதிஸாரம் இவற்றை நிவ்ருத்தியெய்யும். 37, 38½.

ராதி சூர்ணம் : சுச்சு, அதிவிடயம், கோரைக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, உலர்ந்த பில்வப்பழம், இரஸாஞ்ஜனம், வெட்பாலையின் பட்டை, வெட்பாலைக்கனி, கெட்கோஹிணி, காட்டாத் திப்பு இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து, தேனுடனாவது, அரிசி சுழுவிய

நீருடனாவது பித்தக்கிரஹணியிலும், பிரவாஹிகை யென்கிற சீத பேதியிலும், அரசஸ்ஸிலும், குதத்தில் வலியுண்டாகையிலும், இரத்தப் பெருக்கிலும் உட்கொள்ளலாம். 39, 40.

சுத்தாதி க்ருதம் : சந்தனம், தாமரைக்கிழங்கு, வெட்டி வேர், வட்டத்திருப்பி, பெருங்குரும்பை, வேங்கைப்பட்டை, வசம்பு, நன்னூரி, செம்மந்தாரை, ஏழிலப்பாலை, ஆடாதோடை, பேய்ப்புடல், அத்திப்பட்டை, அரசம்பட்டை, ஆலம்பட்டை, பூவரசம்பட்டை, வஞ்சி, கடுகரோஹினி, கோரைக்கிழங்கு, வேம்பு இவைகளை வசைக்கு இரண்டு பலமாக ஒருதிரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, வடிக்கட்டிய அக்கஷாயத்தில் க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும் ; நிலவேம்பு, வாலுமுகை, தண்ணீர்விட்டா கிழங்கு, திப்பிலி, நெய்தல் இவற்றை வசைக்குக் கால்பலம் எடுத்து, கல்கமா உபயோகிக்கவும் ; இந்த க்ருதத்தையும், குஷ்ட சிகித்ஸையிற்கூறிய திக்தக க்ருதத்தையும் பித்தக் கிரஹணியில் உபயோகிக்கலாம். 41 42.

சிலேஷ்மக் கிரஹணி சிகித்ஸை :—(1) கபத்தினால் கிரஹணி விகாரப்படுமானால், அப்பொழுது நீக்கண வஸ்துக்களால் வமநம் செய்வித்து, வெயும் அம்லமும், கூடாரகுணமுமுள்ள ஒளஷநங்க ளால் கிரமமாக ஜாடராக்கியை விருத்திசெய்யவும். (2) பஞ்ச ரோலம், கடுக்காய், கொத்தமல்லினிகை, வட்டத்திருப்பி, மண முள்ள பச்சிலைகள், கொடியமாடையிலைகள் இவற்றைக் கஷாயம் காய்ச்சி, அதைக் கொண்டு பேபா முசலிய திரவா ன்களைப் பக்குவம் செய்யலாம்—43, 44.

மதுகாஸவம் : இலுப்பைப்பூ ஒரு திரோணம், வாய்விடங் க் அதில் பாதிபாகம், சித்திரமூலம் வாய்விடக் கத்தில் பாதி பங்கு, சேராங்கொட்டை ஒரு ஆடகம், மஞ்ஜிஷ்டி எட்டு பலம்; இவ் னைத்தையும் மூன்று திரோணம் ஜலத்திற் பக்குவம் செய் யவும் ; அதை ஒரு திரோணம் மிகு படியாகக் காய்ச்சி டி கட்டி, அதை ஆட ம் தேன் சேர்த்து, ஏல் -த மரைக்கிழங்கு- அகிலகட்டை-சந்தனம் இவற்றால் அழுக்கெடுத்து ருக்ஷமாச் செய்யப்பட்ட மட்பாத்திரத்தில் அவ்வனைத்தையும் சேர்த்து, அதன் வாயை மூடியிட்டுச் சீலைமண்செய்து ஒரும ஸம் வைத் திருந்து எடுக்கவும். இந்த ஆஸவம் கிரஹணீவிகாரத்தைப் போக்கி அக்னியை விருத்திசெய்யும் ; ப்ருஹ்மணம், இரக்த- பித்தஹரம் என்னும் குணங்களுமுண்டு ; கூடியம், குஷ்டம், வெண்குஷ்டம், பிரமேஹம் இவற்றையும் தீர்க்கும். 47 50.

இரண்டாம் மதுகாஸவம் முதலியது : அரைச்சேர் இலுப் பைப் பூவின் ஸ்வாஸத்தை அரைவாசி திரவம் மிகும்படியாக் காய்ச்சியெடுத்து, அதற்குக் கால் பங்கு தேன் கூட்டி, கஷாயம் குளிர்ந்த பிறகு, முன் ஆஸவத்திற்குக் கூறியவிதமாக அவ்வித

மட்பாத்திரத்தில் ஒருமாஸ் வைத்திருந்து எடுத்து உட்கொண்டு, ஹிதமான போஜனமும் செய்து வந்தால் எல்லாக் கிரஹணீதோஷங்களும் தீரும். அதேவிதம் திராசைக்ஷ, கரும்பு, பேரிச்ச இவற்றின் ஸ்வாஸ்களையும் ஆஸவாப் பக்குவம் செய்து இவ்வியாதியிற் பருகலாம். 5, 52.

ஹிங்க்வாதி சூர்ணம்: ராய், கடுகரோஹிணி, சம்பு, திப்பிலி, வட்டத்திருப்பி, வெட்பாலரிசி, நெறிஞ்சல், பஞ்சகோலம் இவை ஒவ்வொன்றும் கால்பலம், பஞ்சலவணம் வகைக்கு ஒரு பலம்; இவற்றை இடித்து, ஒரு சேர்மெய், ஒரு சேர்தைலம், இரண்டு பிரஸ்த்தம் தயிர், இவற்றை ஒருமிக்கூட்டி, அதில் முற்கூறிய காயம் முதலியவற்றைச் சேர்த்து, சிறுகச் சிறுத்த தீயிட்டுக் காய்ச்சி, நெய் முதலியதை அச்சாக்குகள் உறிஞ்சுகொண்ட பிறகு, அக்ஷக்கத்தை ஒரு பாத்திரத்தில் போட்டு, மேலே மற்றொரு பாத்திரத்தினால் மூடி, உள்ளேயே சாம்பராகும்படி எரித்தெடுத்து சூர்ணம் செய்து, கால்பல் அளவா மெய்யிற் கலந்து உட்டு எள்ளவும்; அவ்வெளஷத் ஜீர்ணமான பிறகு மதுராஸமுள்ள உணவைப் புஜிக்கலாம். இவ்வெளஷதம் எல்லாவித ருத-கபவியாதிகளையும், விஷப்பற்றுளையும், கிருத்திரிம விதக்கோளாறுகளையும் போக்கும். 53, 55½.

அக்னிவர்த்தகக்ஷாரங்கள்: (1) நிலவேம்பு, கடுகரோஹிணி, பேய்ப்புட்டி, வேப்பப்பட்டி, பர்ப்பாடகம் இவற்றை மிதித்துக்ஷாரமெடுத்து, எருமையின் சிறுநீருடன் பருசு, ஜாடராக்னி விருத்தியாம். (2) மஞ்சள், மாமஞ்சள், வசம்பு, கோஷ்டி, சித்திரமூலம், நேரிழை, கோரைக்கிழங்கு இவற்றை மெய்ரித்துக்ஷாரமெடுத்து, எள்ளாட்டின் சிறுநீருடன் உட்டு எள்ள ஜாடராக்னி விருத்தியடையும். 56, 57½.

ஸுத காண்டாதி க்ஷரகுளிகை: கள்ளித்தண்டு என்குபலம், லவணத்ரயம் வகைக்கு மூன்று பலம், முதிர்ந்து உலர்ந்த கத்திரிக் ராய் நான்கு பலம், எருக்கம் வேர் எட்டு பலம், சித்திரமூலம் இரண்டு பலம்; இவற்றை எரித்தெடுத்தக்ஷாரத்திற் கத்திரிச்சாறு விட்டு ஆட்டி, குளிகைகள் செய்யவு. இக்குளியை உவவு எடுத்துக்கொண்ட பிறகு உட்டு எண்ணெய் வர, புஜித்த உணவு சீக்கர ஜீர்ணமாகும்; காஸம், ச்வாஸம், அர்சஸ் இவற்றிலும் இது அனுகூலம் செய்யும்; விஷச்சி, பிரதிச்யாயம், இருதய ரோகம் இவற்றையும் சமநம் செய்யும். 58, 60.

மாதுலுக்காதி சூர்ணம்: -லர்ந்த கொடிமாதலை, ச்சோரம், சிற்றரத்தை, த்ரிசு, குக்காய், ஸர்ஜக்ஷாம், யவக்ஷாரம், பஞ்சலவணம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, இளஞ்சூடான ஜலத்துடன் உட்டு எள்ள தேஹபலம், தேஹநிறம், ஜாடராக்னி இவை விருத்தியாகும். 61, 61½.

வாத கபக் கிரஹணியில் க்ருதங்கள்:—வாத தோஷத்துடன் கூடிய கபக் கிரஹணியில் முற்கூறிய கொடிமாசனை முதலியவற்றைச் சேர்த்து செய்த க்ருதத்தையாவது, தார்வந்தர க்ருதத்தையாவது,¹ ஷட்பல க்ருதத்தையாவது, பல்லாதக க்ருதத்தையாவது, அபயாக்ருதத்தையாவது⁴ உட்கொள்ளலாம். 62½.

க்ஷார க்ருதம்: பிடால லவணம், வஹையலுப்பு, சாசலவணம், சவுட்டுப்பு, ஸர்ஜக்ஷாரம், யவக்ஷாரம், கள்ளித்தண்டு, ண்டங் த்திரி, சித்திரமூலம் இவற்றைச் சேர்த்து எரித்து, எழுதடவை ஜலத்திற் கரைத்துக் கரைத்து வடிக்கட்டி யெடுக்கப்படும் க்ஷாரம் இரண்டு பிரஸ்த்த²; இதை நானு பிரஸ்த்தம் நெய்யிற் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து, ஜாடாக்கனியின் பலத்தை விருத்தி செய்வதற்குப் பருகலாம். 63, 64½.

ஸநிபாதக்கிரஹணீசிகித்ஸை: ஸந்திபாத தோஷங்களால் உண்டான கிரஹணியில் பஞ்சகர்மங்களையும், துனித்தனி தோஷத்தினால் உண்டாகும் கிரஹணிகளுக்குக் கூறியுள்ள சிகித்கைகளையும் பிணியாளியின் சரீரபலம் முதலியவற்றை அனுஸரித்துப் பிரயோகிக்க வேண்டும். 65.

கிரஹணியில் உண்டாகும் அக்னிமாந்த்யத்திற்குப் பரிஹாரங்கள்: (1) கிரஹணியில் ஜாடாக்கி மந்தப்பட்டிருப்பவனுக்கு பப் பிரரோபத்தினால் அதிகமாய் உமிழ்நீர் ஊறினால் ரூக்ஷத்தன்மையும் திக்தரஸமுமுள்ள வஸ்துவால் ஜாடாக்கியை உத்தீபகம் செய்யவேண்டும். (2) தேஹம் மெலிவுற்ற அவ்வித பிணியாளிக்கு கபம் அதிகரித்திருந்தால், ஸ்தித்த பதார்த்தங்களையு் ரூக்ஷபதார்த்தங்களையும் மாற்றி மாற்றி உபயோகிக்க வேண்டும். (3) மிகவும் இளைத்து வாடிப்போனவனுக்கு கபம் அதிகரித்திருந்தால் தீபருணமுள்ள தீவ்யத்தை ஸ்நேஹ வத்துக்களுடன் கூட்டி யுபயோகிக்க வேண்டும். (4) பித்த அதிகமாயுள்ள மனிதன் மந்தாக்னியாயிருந்தால், உமிழ்நீரும் ஊறினால், மதுரரஸமுள்ள சர்க்குளைத் திக்தரஸமுள்ள வஸ்துக்களோடு கூட்டி யுபயோகிக்க வேண்டும். (5) வாத அதிகரித்துள்ள பிணியாளி மந்தாக்னியாயிருந்தால், அம்ல-லவண ரஸங்களுடன் கூடிய ஸ்நேஹம் அவனுக்குச் சிறந்ததாம். தூர்ப்பலம் யுள்ள அக்னியை விருத்தி செய்வதற்கு ஸ்நேஹமே சிறந்த வஸ்து

. தாந்தா க்ருதம் பிரமேஹ சிகித் ஸயிற் கூறப்பட்டது.

. ஷட்பல க்ருதம் உதர சிகித்கையிற் கூறப்பட்டது.

3. பல்லாத க்ருதம் குல்ம சிகித் ஸயிற் கூறப்பட்டது.

4. அபயாக்ருதம் உதர சிகித் ஸயிற் கூறப்பட்டது. (ஹரீதகீ க்ருதம் என்று சொல்லப்படு.)

. பஞ்சகர்மங்கள் மன, விரோகந, நஸ்யம், நிசுஹம், அது ரஸந என்பனாம்.

வென்றறித; ஸ்நேஹத்தினால் விருத்தி செய்யப்பெற்ற ஜாடராக்னியை மிகவும் குருகுணமுள்ள வேறு எந்த வஸ்துவமும் குறைத்துப் போடமுடியாது. (6) ஜாடராக்னி ந்தாய்விடுவதால், சுபம் க்ஷீணித்திருக்கையில், மலம் பக்குவமடைந்திருந்தும் உடைந்து திரவமாக ஒளஷத்தேடு வெளியானால், அவன் க்ருதத்தைச் சொற்பமாய் உபயோகிக்க வேண்டும்; அந்த க்ருதத்தினால் ஸமாநவாயு அதன் சுயநிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, அதன் இயற்கைக் காரியத்தைச் செய்யத் தூட்டப்படுமானால், அவ்வாயு எப்பொழுதுமே அக்னி தீபநம் செய்வது இயல்பான யால் ஜாடராக்னியை விருத்தி செய்கின்றது. (7) மலம் மிகவும் இறுகிப்போய் வெகு கஷ்டப்பட்டு வெளிப்படுமானால், பஞ்சகவர்கள் கூட்டிய க்ருதத்தைப் பருகி அதன் பிறகு அன்ன புஷிக்கவேண்டும். (8) ருக்ஷத்தன்மை அதிகரித்ததால் அக்னி மந்தப்பட்டுப் போனால், அக்னி தீபநகுணமுள்ள ஒளஷதங்கள் கலந்த க்ருதத்தையாவது தைலத்தையாவது பருகலாம். (9) ஸ்நேஹங்களை அளவுக்கு மிஞ்சி யுபயோகித்ததால் அக்னிமார்த்யம் உண்டாயிருந்தால் க்ஷாரங். ஞாலான சூர்ணங்களையும், ஆஸவங் ஞையும், அரிஷ்டங் ஞையும் உபயோகிக் வேண்டும். (10) உதாவர்த்தத்தினால் ஜாடராக்னி மத்தமாகப்போயிருந்தால் திருஹவஸ்திகளையும், ஸ்நேஹவஸ்திகளையும் பிரயோகிக்கவேண்டும். (1) தோஷங்கள் மிக விருத்தியாதால் ஜாடராக்னி மந்தப்பட்டிருந்தால், மமந-விரோசநாதி சித்திவைகளால் சோதநம் செய்வித்து, பேயா முதலிய திரவாண்களை முறைப்படி உபயோகிக் வேண்டும். (12) ஒருவன் ஏதேனும் வியாதியினால் வருத்தி, அது நிவ்ருத்தியான பின்பு அக்னிமார்த்யம் ஏற்பட்டிருந்தால் அவ்வக்னியை உத்தீபநம் செய்வதற்கு க்ருதபானமே சிறந்தது. (3) நெடுதூரம் வழி நடப்பது, உபவாஸ, உடலினேத்தல் இவை ஞால் ஜாடராக்னி மந்தப்பட்டால், உணவுக்கிடையில் க்ருதபானம் செய்விக்க வேண்டும்; க்ருதமானது அப்பிணியாளிக்கு பல்பமாகவும், தீபநமாகவும், ப்ருஹ்மணமாகவும் ஆகின்றது. (4) நீண்ட காலம் பிரஸம் செய்ததால் அக்னிமார்த்யம் நேரிட்டு, அதனால் தேஹம் வாடி, தாதுக்கள் க்ஷீணித்து, உடல் மிக மெலிவுற்றிருந்தால் மாம்ஸபக்ஷிணிகளான ப்ரஸஹம் முதலிய ஜந்துக்களின் மாம்ஸஸங்களை அம்லவஸ்து ஞோடு கலந்து உண்ண வேண்டும்; அவை இலகுவாகவும், உஷ்ணமாயும், கபிரஸமாயும், சோதநகுணமுள்ளவை ஞாகவும்¹ இருப்பதால் ஜாடராக்னியை சீக்கரம் விருத்தி செய்யும்; இறைச்சியுடன் அதனால் அந்த ஜந்துக்களின் மாம்ஸங்கள் செழித்து வளர்ந்திருப்பதல் தேஹவையு² மிகவும் விருத்தி செய்யும். (15) ஸ்நேஹங் ஞையும், ஆஸவங்களையும், ஸுரையையும்,

அரிஷ்டங்களையும், சூர்ணங்களையும், கஷாயங்களையும், பக்திய
மான -ணவுகளையும் முறை தவறாமல் நன்கு பிரயோகித்தால்,
தேஹத்தினுடையவும் அக்னியினுடையவும் பலம் விருத்தியடை
யும். (6) நல்ல ஸாரமுள்ள கட்டைகளிற் பற்றிய ஸாதாரண
பாஹ்யாக்கனியானது நல்ல ஜ்வாலையோடு ஸ்த்திரமாக எரிவது
போலவே, ஜாடராக்கனியும் ஸநேஹவர்க்குக் கனோடு கூடிய ஆஹா
ரங்களால் பலம் பெற்று விருத்தியடையும். (17) உணவின்றியே
ஜாடராக்கனி விருத்தியடைவதில்லை; அதிக போஜனத்தினாலும்
விருத்தி யடைந்து விடாது; விறகு இல்லாமல் பாஹ்யமான
அக்னி எரிவதில்லை; சொற்ப அக்னி சின்மேல் அதிக விறகு
களைப் போட்டாலும் அது எரியமாட்டாதல்லவா? 66 80.

ஜடராக்கனி மிதமிஞ்சி அதி ரித்தலும் அதனாலுண்டாகும்
பக்திரவங்களும்: கபம் கூழிணித்து, அதன் ஸ்த்திரத்தில்
மித்தம் வாதத்துடன் கூடி விருத்தியடைந்து, ஜாடராக்கனியை
மேலோங்கச் செய்தால், அப்பொழுது வாயுவுடன் கூடிய அவ்
வக்னி¹ உட்சொண்ட உணவை சீக்கிரத்தில் பசுநம் செய்து, எல்
லாத் தாதுக்களையும் ஒஜோநாதாவையும் அழித்து மாண முண்டு
பண்ணும். அப்பிணியாளி போஜனம் செய்ததும் ஸூக்ஷ்மரூபி
பான்; உணவு ஜீர்ணமானதும் பரிசுஷிப்பான்; அக்னி மிதமிஞ்சி
யதிகரிப்பதால் நாவறட்சியும், இருமலும், தேஹ அழற்சியும்,
மூர்ச்சையும் உபத்திரவங்களாக உண்டாகும். 8, 82½.

மிதமிஞ்சிய ஜடராக்கனியைத் தணிக்கு முபாயம்: (1) மிக்க
மேலோங்கி யெரியுப் பாஹ்யாக்கனியைத் தண்ணீர் ஊற்றி அவிப்
பதுபோல மிதமிஞ்சிய ஜாடராக்கனியை குருவாகவும் ஸ்தித்தி
மாகவும் - மந்தமாகவும்-ஸாரத்தமாகவும்-சீதமாகவும்-ஸ்த்திரமாகவு
முள்ள அன்னபான் களால் சமநம் செய்யவேண்டும். (2) மித
மிஞ்சி விருத்தியான ஜாடராக்கனியானது இடையிடையே ஸமயம்
நேரிடும்போது பசுநம் செய்வதற்குத் தீனியின்றி பிணியாளியை
அழித்து விடாதபடி, உணவு முற்றிலும் ஜர்ணமாவதற்கு
முன்பே இவனுக்கு போஜன பதார்த்தங்களை அப்போதக்
கப்போது கொடுத்துவர வேண்டும். 83, 84½.

மிதமிஞ்சிய ஜாடராக்கனியைத் தணிக்கும் உணவுகள்:
(1) க்ருஸரா, பாயஸம், ஸ்தித்திமான மாப்பண்டங்களாலாகியதும்
வெல்லத்தினால் செய்ததுமான பணியாரங்ள், நீர் ராமும் ஜ்
துக்களென்ன ஆதூபதேசத்திய பிராணிகளென்ன இவற்றின்
கொழுத்த இறைச்சிகள் இவகளை இப்பிணியாளி புஜிக்கலாம்.
(2) மத்ஸ்யங்களை உபயோகிப்பது விசேஷமாகு; அதிலு்
ஓடாமல் ஸ்த்திரமாயுள்ள ஜலத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் மவழப்பான
மத்ஸ்யங்களை உண்பது மேலாகும். (3) நன்றாக் கொழுத்த

. இது பஸ் ராணி எனப்படும்.

செம்மறியாட்டின் இறைச்சியைக் கடுமையான ஜாடராக்னியைத் தணிப்பதற்கு உண்ணலாம். 85, 86.

மேலான ஜாடரக்னியினாலுண்டாகும் அவறட்சிக்குப் பரிஹரம்: ஜாடராக்னியின் கடுமையினால் நாவறட்சி யுடனானால் (1) தேன் மெழுகு கலந்த பாலையாவது, (2) அவ்வித நெய்யையாவது பானம் செய்யலாம். (3) அதி நெய் கலந்தோடு மாவையாவது பாலுடன் பருகலாம். (4) நல்லெண்ணெய்த் தவிர மற்ற ஸ்நேஹங்களையாவது ஆதாபமாம்ஸரஸத்துடன் லந்து பானம் செய்யலாம். (5) கருஞ்சிவந்தபெரிசிதை இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையாவது விரோசனாகும்படியுட்கொள்ளலாம். (6) பித்தஹரமாபாயஸத்தை அடிக்கடியுப் பத்திய உணவாகவும் பருகலாம். 87-89.

கடுமையான ஜாடரக்னியைத் தணிப்பதும் இல்லாவிடில் உண்டாகும் தீங்கும்: (1) குருகுணமும், கொழுப்பை விருத்தி செய்யும் தன்மையும், பத்தை அதிகப்படுத்தும் குணமும் உள்ள உணவுகள் மிதமிஞ்சிய ஜாடராக்னியைத் தணிக்க ஹிதமானவை; பகலில் போஜனம் செய்து நித்திரையுறுவதும் அக்குணமுண்டுபண்ணும். (2) அமிதமான ஜாடராக்னி புலித்த உணவைப் பசறம் செய்துவிடும்; உணவில்லாமற் பேனா அவ்வக்னிதோஷங்களை எரிக்கும்; தேஷங்கள் ஸூயித்துவிட்டால் தாதுக்களும் எரிக்கப்படும்; தாதுக்கள் எரிந்து அழிவுறுமானால் அவ்வக்னி இறுதியில் உயிரைப் போக்கிவிடும். 90, 91.

ஜாடரக்னியை ன்து பரிபாலிப்பதாலும் பரிபாலித்தலும் உண்டாகும் பலன்கள்: இன்ன உணவு இயற்கையிலேயே விரோதமானது, இன்ன உணவு சேர்க்கையினால் அல்லது பக்குவம் செய்யும் வகையினால்¹ விரோதமானது; என்பது முதலிய த அறிந்துகொள்ளா லே சிலர் தோன்றியவாறு பலவற்றையும் தின்றுப் பிழைத்துவருகின்றனரேயென்றால், அது அவர்களுடைய ஜாடரா்னி பலத்திற்குள்ள விசேஷ சக்தியேயாம்; ஆனால் அது அனைவருக்கும் பொருத்தானது. ஆகையால் எவ்வயிலேனும் ஜாடராக்னியைக் காக்கவேண்டுமென்றால் அக்னி அழிவுற்றால் மனிதனும் நாசமுடையது நிச்சயம்.

ஜாடரா்னி தோஷங்களால் மூடப்பெற்றுக் கேளாறடைந்தால் மனிதனையும் திரளான பிணிகள் சூழ்ந்துகொள்ளும்; அவ்வ்னி நல்ல நிலை மயிலிருந்தால், மனிதனும் பிணியற்றனாய் தீர்நாயுளாகவு முவான். 92, 93.

1. விருத்தத்திரவ்யம் முதலிய நற்பற்றி முதற்பாக் பார்க்க.

பதினேராம் அத்தியாயம்.

மூத்திராகாத சிகித்ஸை.

இனி மூத்திர க த சிகித்ஸிதம்¹ என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது :

மூத்திர காத சிகித்ஸை.

வாத மூத்திரக்ருச்சிரத்தில் ஸ்வே ஹஸ்வேதங்கள் : வாத நோஷத்தினாலுண்டான மூத்திரக்ருச்சிரம் என்கற நிர்ச்சுருக்கில் நாபிக்குக் கீழே வாதஹைதலத்தைத் தேய்த்து, மிகவும் ஸ்தித்த தமான பிண்டம் - ஸேகம் - அவகாஹம் என்கிற ஸ்வேத முறைகளால் தேஹத்திற்கு ஸ்வேதம் செய்யவேண்டும். 1.

வாத மூத்திரக்ருச்சிரத்திற்கேற்ற ஸ்வே ஹங்களும் உணவு முதலியவைகளும் : - (1) தசமூலம், சந்திரமுட்டி, ஆமணக்கு மலர், வாற்சோதுமை, தண்ணீர்விட்டாங்கழங்கு, சாறடை, கொள், இலந்தை, நீர்த்திப்பிலி, வெள்ளைச்சார்வளை, கல்லுருளி இவற்றைக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி, இச்சரக்குகளையே கல்கடாகவுச் சேர்த்து, தைல் - க்ருதம் - பன்றிக்கொழுப்பு - கரடிக் கொழுப்பு இவற்றில் ஏதையாவது அதில் கூட்டிக் காய்ச்சி, பஞ்சலவணங் களையும் கலந்து பக்குவம்செய்து உட்கொண்டால் மூத்திராகாதம் முதலிய கோளாறுகள் நன்கு நிவ்ருத்தியாகும். (2) இதே திரவ்யங்களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பானங்களையும், அவற்றால் பக்குவம்செய்த உணவுகளையும் உட்கொள்ளலாம். (3) இவற்றையே பிண்டஸ்வேதம் செய்யவுட் உபாஹஸ்வேதம் செய்யவுட் உபயோகிக்கலாம். (4) இச்சரக்குளைத் தைலங்களோடும் கனிவர்க் கங்களோடும் கலந்து, அம்லவஸ்துக்களையும் கூட்டி யுபயோகி கலட் ; அவற்றுடன் ஸ்வேஹங்களையும் கலந்து முற்கூறிய உணவு முதலியவற்றோடு உபயோகிக்கலாம். (5) ஸௌவார்ச்சல லவணத்தை மதிரை மென்னும் மதுவில் அதிகமாகச் சேர்த்துப் பரு மூத்திரக்ருச்சிரம் முதலிய நீர்த்தாரையைப்பற்றிய வலி நிவ்ருத்தியாகும். 2 4½.

பித்த மூத்திர க்ருச்சிரத்திற்குப் பரிஹாரங்கள் : - (1) பித்த ஸம்பந்தமான மூத்திராகாதத்தலை குளிர்ச்சியான ஸேகங்களையும், லேபங்களையும், அ ராஹங்களையும், பிரயோகிக்கவேண்டு. (2) தண்ணீர்விட்டாங்கழங்கு, நீர்முள்ளி, நிலப்பனங்கழங்கு, தட்டைக் கோரைக்கழங்கு, த்ருணபஞ்சமூலம் இவற்றைக் கஷாயம் காய்ச்சி, தேனும் சர்க்கரையும் கூட்டி யுட் கொள்ளலாம்.

1. மூத்திராகாத முத்திர பாம் பார்ச் .

. ஸேகம், லேபம், அ காஹம் எ பற்றி வி ர் னைப்பற்றி முத்திர புத்தகம் பார் வு.

(3) ஆடாதோடை, முள் ல்ல ரை, வெள்ளிரிதேர், கு ஁ம்பா
வேர், கு ஁கும்பூ இ றற்றை ஁ல்கமா ஁ செய்து, திராக்ஷயின்
கஷாயத்தோடு உட்கொள்ள முத்திராகாத ஸம்பந்தமான எல்லா
ளோறுகளும் தீரு. (4) வெள்ளிரிவிதை, அதிமதுரம், மா
மஞ்சள் இவற்றை அரிசிகழுவிய நீரால் கல்கமாகச் செய்து, அதை
யாவது பழகிய திராக்ஷாஸவத்தோடு உட்கொள்ளலாம். 5 8.

ப-முத்திரக்ருச்சிரத்திற்குப் பரிஹர ஁ : கபத்தினு
லான முத்திர க்ருச்சிரத்தால் (1) வமநமும், (2) ஁வேத சிங்த
ஸயும், (3) தீக்ஷண குணம்-உஷ்ணம்-கடுரஸம் இத்த ஁மையான
போஜனமும், வாற்கோதுமையினாலாகிய பல்விதமான உணவு
ளும், பவக்ஷாரமும், மோரும் உபயோகிக்கத் தகுந்ததாயாம்.
(4) சிற்றேலத்தை மதுவின் அனுபானத்துடன் உட்கொள்ள
லாம்; அல்லது நெல்லிக்காயின் சாற்றோடாவது அதை யுப
யோகிக்கலாம். (5) தாமரைமணி, நெறிஞ்சில், சிற்றேலம், த்ரிகடு
இவற்றின் சூர்ணத்தையா து தேனுடன் கலந்தா து, பசு மூத்
திரத்துடனாவது உபயோகிக்கலாம். (6) ஁ண்ட் கத்திரியின் ஁வர
ஸத்தையாவது தேன் சேர்த்துப் பருகலாம். (7) புங்கம் ரயின்
வித்தையாவது நன்றாகச் சூர்ணம்செய்து மோருடன் உட்கொள்
ளலாம். (8) கருங்காவி, ஏழிலம்பாலை, வெட்பாலரிசி, சீர்தில்,
ஆமணக்குவேர், கடுகரோஹிணி, சிற்றேலம், புங்கம்விதை இவற்
றை ஁ஷாபமாகப் பக்குவம்செய்து தேன் கூட்டியும் குடிக்க
லாம். (9) முற்கூறிய கருங்காவி முதலியவற்றையே பேயா
வாகப் பக்குவம் செய்தாவது பானம் செய்யலாம். (10) பவளத்
தையாவது நன்கு சூர்ணம்செய்து அரிசி கழுவிய நீரோடு உப
யோகி கலாம். (11) அல்லது பாதிரி மரப்பட்டையைக் காய்ச்சிக்
காய்ச்சி, ஏழுதடவை வடிக்கட்டி, அதிலிருந்து வரும் க்ஷாரத்தை
யாவது கைலத்தின் அனுபானத்தோடு உட்கொள்ளலாம். (12)
பாதிரியின் க்ஷாரம், பவக்ஷாரம் இவற்றோடாவது, திலக்ஷாரத்
தோடாவது வேப்பம் பட்டையின் க்ஷாரத்தையும் கூட்டி உட்
கொள்ளலாம். (13) இலவங்கப்பட்டை, ஏலம், மி கு இவற்றைக்
கூட்டிய பத்ரிசை யென்னும் மது வயாவது பவக்ஷாரஜலத்
துடன் பருகலாம். (14) வெல்லம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த
வியஞ்ஜநங்களையாவது உபயோகிக்கலாம். (15) இல ஁ங்கப்
பட்டை, ஏலம், மிளகு இவற்றைத் தனித்தனியாகவே வெ ஁ல்
கலந்த வியஞ்ஜநங்களே ஁ உபயோகிக்கலாம். 9 14.

ஸநிப த முத்திரக்ருச்சிர சிகித்தை : ஁ந்ரிபாத ஁ம்பத்
மான முத்திரக்ருச்சிரத்தால் முற்கூறிய எல்லாவற்றையுமே அ
த் த ஁லைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு பிரயோகிப்பது ஁றிதமாகும்.
வெகு நாட் ஁டியுள்ள அச்மீயென்கிற க ஁லடைப்பு வியாதியி
லும், வா தவஸ்தி முதலிய முத்திரமார்க்க ஁ம்பந்தமான கோளாறு
களிலும் முற்கூறி வற் றயே பிரயோகி ஁லாம். 15.

அச்மீ சிகித்ஸை.

அச்மீ சிகித்ஸை : மூத்திரத்வாரத்தி லுண்டாகும் அச்மீ யென்ற கல்லடைப்பு வியாதி யமனுக்குச் சமானமாகக் கருதப் படுகின்றது ; வியாதி ஆரம்ப தசையிலிருந்தால் ஓஷத்தங்களால் நிவ்ருத்திக்கலாம் ; அது மிகவும் முதிர்ந்து விட்டால் சஸ்திர சிகித்ஸையினால் நிவாரணம் செய்யவேண்டியதாகும். அவ்வச்மீ ரோகத்தின் பூர்வரூபங்களில் அடியிற் கூறப்படும் ஸ்நேஹம் முந விய சிகித்ஸா முறைகளைச் செய்யவேண்டும். 16, 17.

வாதாச்மரியில் பாஷாணபேத்யாதி க்ருதம் : கல்லுருளி, ஈர்வாமலி, கடலுப்பு, வேளை, தண்ணீர்விட்டாங்கிழங்கு, சூர் யாரந்தி, பேராமுட்டி, பெருவாகை, வெட்டிவேர், முருக்கை, பில்லூரி, சிறுதேக்கு, கண்டங்கத்திரி, பேய்க்கரும்பு, பாப்பா முள்ளி, நெரிஞ்சில், நீர்முள்ளி, வாற்கோதுமை, கொள், இலந்தங் கொட்டை, மாவலிங்கை, தேற்றா கொட்டை இவற்றைக் கஷாய மிட்டு, அக்கஷாயத்தில் க்ருதம் சேர்த்து, ஊஷசாதி கணச்¹ சரக்குகளைக் கல்கமாகச் சேர்த்து பக்ருவம் செய்யவும். இந்த க்ருதத்தைப் பானம் செய்ய வாததோஷத்தினாலுண்டாகும் அச் மரி சீக்கிரத்தில் உடைந்து வெளிப்படும். 18--20.

ஏரண்டாதி ல்கம் : ஆமணக்கு, கண்டங்கத்திரி, பாப்பா முள்ளி, நெரிஞ்சல், நீர்முள்ளி இவற்றின் வேர்களைக் கல்கமாக அரைத்து, புளிப்பில்லாத நியிரில் கலந்து உட்சொள்ள, அச்மரி யென்ற மூத்திரக்கல் உடைந்து சுகமுண்டாகும். 21.

பித்த ச்மரியில் குசாதிக்க்ருதம் : குசம், ஞாழல், விழல், பேய்க் கரும்பு, இக்கடம் என்னும் மூலிகை, கருப்பம்வேர், கல்லுருளி, தருப்பை, நிலப்பனங்கிழங்கு, நிலப்பூசணிக்கிழங்கு, சப்பாப் பயிர்வேர், பாப்பாமுள்ளி, நெரிஞ்சில், பெருவாகை, பாதிரி, வட்டத்திருப்பி, நீர்த்திப்பிலி, மருதோன்றி, சாறடை, காட்டுவாகை இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, இதில் வெள்ளரிவிதை முதலியவைகளை யாவது, கருநெய்தலின் விதை யாவது, அதிமதுரத்தை யாவது, சிலாஜிதுவையாவது கல்கமாகச் சேர்த்து க்ருதம் பக்ருவம் செய்து உபயோகி்க, பித்த அச்மரி உடைந்து சுக முண்டாம். 22 24.

கடாச்மரியில் வருணாதி க்ருதம் : வருணாதி கணம், வாத ஹமான இரண்டு கணங்களி² இவற்றையும, ஏலக்காய், அரோ

1. உஷாதி கணம் முதற் புத்தகம் பார்க்க.

2. உள்ளெரி முதலிய வ இதற்கு முன்பு 7. து ச்லோ மொழி பெயர்ப்பில் கூறப்பட்டுள்ளன.

3. ருணாதி க்ருதம் முதற் புத்தகம் பார்க்க.

4. அதஹான இரண்டு வ வீரதாதி மும் விதார் யாதி மு.

னுகம், குங்கிலியம், மிளகு, கோஷ்டம், சித்திரமூலம், தே தாருக் ட்டை, ஊஷ காநிகணம் இவற்றையும் கல்கமாகச் சேர்த்து பக்கு செய்த க்ருதத் த உபயோகிக்க, ப ஸம்பந்தமான அச்மரி உடைந்து சீக்கிரம் குணமுண்டாகும். 5, 26.

அச்மரியில் உபயோகித் த்ததும் கூடி ரக்ஷிதரபாஸ்திகள் :

அச்மரீரோகத்தில் பிரயோகிப்பதற்குக் கூடாரங்களையும், கூடாரங்களையும், யவாக வெண்ணு திரவான்னத் தயும் அவ்வவற்றிற்கு ஏற்ற வஸ்துக்களைக்கொண்டு பக்குவம் செய்து உபயோகிக்கலாம்.

(1) ஆரை, ஏறழிஞ்சில், தேற்றுகொட்ட இவற்றின் கீரைகளையும், கருவெய்தல் விதையையும் கல் மாக்கி வெந்நீரோடு உட்கொள்ள சர்க்கரை யென்னும் மூத்திரக்கல் வெளிப்படும். (2) கிரௌஞ்ச பக்ஷி, ஒட்டகம், கழுதை இவற்றின் எலும்புகளையும் நெரிஞ்சில், பனங்குருத்து, ஓமம், கடப்பம்பேர், பில்வவேர், சக்கு இவற்றையும் கல்கமாச் செய்து ஸுரை யென்னும் மதுவுடனாவது, உஷ ஜலத்தோடாவது உட்கொள்ள சர்க்கரை உடைக்கப்படும். (3) சுத்திசெய்த சேராவொட்டைப் பொடியையும் தோலையும் கூட்டி, செம்மறியாட்டுப் பாலுடன் ஏழு நாட்கள் உட்கொள்ள அச்மரி வெளியாய்விடும். (4) முருங்கவேர்க் கடியத்தை இளஞ்சூடாகப் பருகினாலும் அச்மரி வெளியாகும். (5) எள்ளு, நாயுருவி, வாழை, முருக் க, நவதானியம் இவற்றிலிருந்து கிரஹிக்கப்படும் தனித்தனி கூடாரம் செம்மறியாட்டுப் பாலுடன் சர்க்கரை அச்மரி இந்த ரோ ளில் உட்கொள்ளத் தகுத்தது. (6) சூர்ய ரத்தியி வேர் ஒன்றையேயாவது ஸுரை முதலிய மதுவகைகளோடு உட்கொள்ளலாம். 7) பலவித தே நைகளின் உபத்திரவ னை அனுபவிப்பவ் சூர்யகார்த்தி வேரைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையாவது, (8) கடுக் ரய் விதை சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையாகிலும், (9) சாறடையச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலையாவது பருகலாம். (10) மயிர்மாணிக் வேரையாவது அரிசி முஷிய ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலாம்; அப்பொழுது பாலும் அன்னமுமே தகுத்த உவாம். மூத்திராகாதம் எ ன்கிற நீரடைப்பு முதலிய மற்ற நீர் ரோகங்களிலும் முற்கூறியுள்ள கிகித்சைகளில் ஏற்றதைச் செய்யலாம். 7 34.

கலவித மூத்திராகாத் களுக்கும் பொது சிகித்சைகள் :

(1) ண்டத்திரி, பாப்பரமுளளி இ ற்றச் சமபாகம் சேர்த்து, இ ற்றிற்கு இரு டங்கு நெரிஞ்சலையு் போட்டுக் கஷாயம் காச்சியோ, அல்லது அ ற்றப் பாலில் சேர்த்துக் காய்ச்சியோ, அல்லது அவற் ற்கொண்டு ருதம் ப்ருவம் செய்தோ உபயோகிக்க எல்லாவித மூத்திர பந்த ரோ மு் திரு. (2) தே தாரு, நோரைக்குழங்கு, பெரு ர , அதிமதுர், கெ ரய் இவற் றப் பொடித்துத் தேன் கூட்டி, ஸுரையென்னும் மத் த்

துடனாவது, பாலுடனாவது, ஜலத்தோடாவது அகலந்த முத்திராத வியாதிகளிலு் உட்கொள்ளலாம். (3) காஞ்சொறியின் ஸ்வரஸத்தையாவது, (4) மருதம்பட்டைக் கஷாயத்தையாவது, (5) தீர்பலாநூர்ந்துடன் இந்துப்பு கலந்து, இளஞ்சூடான ஜலத் தோடாவது உட்கொள்ளலாம். (6) கண்டங்கத்திரி, நெரிஞ்சில் இவற்றின் கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த யவாகுவைச் சர்க்கரை கலந்தாவது பருகலாம். (7) வீரதராதி கணத்தைச் சேர்ந்த சர்க்குகளினாலான க்வாதத்திலாவது, (8) கோழியின் மாம்ஸத்தைத் திலாவது பக்குவம் செய்த யவாகுவையும் பானம் செய்யலாம். (9) வீரதராதி கணக்வாதத்தில் பாவனை செய்த சிலாஜாதாவது சாப்பிடலாம். (10) புராண மத்யத்தைப் பானம் செய்து, வெகு வேகமாகச் செல்லும் வண்டியிலாது குதிரையின் மீதாவது ஏறிச் சவாரிசெய்ய, அவ்வதிர்ச்சியினால் அச்மீ தனே நழுவி வெளியாய் விடலாம். (11) வீரதராதி கணத்தை எவ்வித நிலைமையிலும் தாராளமாக உபயோகிக்கலாம். (12) விசேசந்திற் காகத் தில்வக-க்ருதத்தையும்¹ உபயோகிக்கவும். (13) மேலும் வஸ்தியையும், விசே தமாக உத்தரவஸ்தியையும் பிரயோகித்து வரவேண்டும். 335—444.

சுக்ராச்மீ சிகித்ஸை: சுக்ரம் என்கிற பிஜுதாது அச்மரி யாகத் திரிபடைந்து ஸ்பந்திக்குப் வியாதியில் உத்தரவஸ்தி னால் முத்திரமார்க்கம் சுத்தி செய்யப்பட்ட பின்பு, கல்ல தேஹ வலிமையுள்ள புருஷன் சுக்ராசயம் என்கிற பிஜுகோசம் சுத்தி யாவதன்பொருட்டு வ்ருஷ்ய குணமுள்ள தாவ்ய: களையும், அக் தன்மையதான கோழி மாம்ஸத்தையும் புலித்து நன்கு திருப்தி யடைந்து, சிற்றின்பத்தில் விருப்பம் அதிகரித்துள்ளரும், ஆகவே புருஷரைப் பரவசமாக்குந் திறமுள்ளவருமான மத் கொண்ட மக்கையருடன் கூடிச் சுரிக்கலாம். 41, 42½.

ஸாதாரண சிகித்ஸைகளால் நிவ்ருத்தியாகாத அச்மரிக்குச் செய் யும் சிகித்ஸை: லித்தோபரமம் ன் எனப்படும் கைதேர்ந்த முற்கூறிய சிகித்ஸைகளால் அச்மரி நிவ்ருத்தியாகாமற்போயின், மேலே அவசியமா சஸ்திர சிகித்ஸையைச் செய்யாமற்போனால் பிணியாளி இறப்பது நிச்சய²; அநே முறை சஸ்திரசிகித்ஸை செய்து திறமையுட னிச்சய புத்தியுள்ள வைத்தியன் சஸ்திர சிகித்ஸை செய்தால் “ஒருக்கால் பிழைக்கலாம்” என்கிற ண் மையை இராஜாதிாரியினிடம் தெரிவித்துவிட்டு, முறை தவ ருமல் சஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்க டும். 43, 44½.

அச்மரியில் ச³ திர சிகித் சேயு முறை: பிறகு பிணி ய ளிக்கு ஸ்நேஹ-சோத சிகித்ஸை னைச் செய்து வத்து, சிறிது ர்ஷணசிகித் ஸயினு⁴ இளைக் வும் செய்து, சரீரத்திற்கு

1. தில் க 'ருத' குஷ்ட சிகித் ஸயிற் கூறப்படும் முறை.

அப்பயிற்சியும் ஸ்வேதமும் செய்வித்து, அவசியமான ந்களச் சடங்குகளையும் நிறைவேற்றி, ஏதும் போஜனமெடுத்துக் கொள்ளாமலிருக்கச் செய்து, முழங்காலுயரமுள்ள ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்துள்ள ஒரு மனிதனுடைய மடியில் சாய்த்து, உடலின்மேற்பாரம் நிமிர்ந்து நிற்சு, மிருதுவான மெத்தையின்மேல் உட்காரச் செய்து, முழங்கால்களை மடக்கி, முழங்கைகளையும் கட்டி, தாங்கிக் கொண்டுள்ள மனிதனோடு சேர்த்து வஸ்திரத்தினால் திடமாகக் கட்டி, பிறகு பிணியா ரிக்குத் தேறுதல் சொல்லி, நாபிக்கு நாற்புறமும் ஸ்நேஹமிட்டுத் தேய்த்து, நாபிக்குக் கீழே இடது புறமாக அச்மரியென்கிற மூத்திரக்கல் கீழே முவிச் செல்லும் வாயில் நன்கு பலமாக அழுத்தி மர்த்தனம் செய்யவும்; பிறகு வைத்தியன் தன் விரல்களுடைய நகங்களை நன்றாக அழுத்துச் சுத்தம் செய்துகொண்டு, இடது கையின் ஆள் ராட்டி விரலையும் நடு விரலையும் ஸேவரீ யென்கிற நாடியை நோக்கி மெதுவாகக் குதகத்தினுள் செலுத்தி, நாபிக்கு அருகில் குதவலியைப் பற்றிக் கொண்டு, அச்மரியுள்ளவிடத்தைத் தேடிப்பிடித்து, அச்மரி தங்கியுள்ள பாகத்தைக் குதகத்திற்கும் ஆண்குறிக்கும் இடை யில் மெதுவாக இழுத்துச் சேர்த்து, மூத்திரப்பை சுருக்கக் கொள்ளாமலும் அதில் இசிவு உண்டாகாதவிதமாகவும் அதை மெதுவாக உட்செலுத்திய இரண்டு விரல்களாலும் ஒரு கிரந்திபோல் மேல் நோக்கி அச்மரி எழும்பும் வரையில் அழுத்தவும்; பிறகு ஸேவரீ மார்க்கத்திலிருந்து விரலை யெடுத்து, ஒரு யவதானியப் பிரமாண அல்லது அச்மரியின் அளவுக்குத் தக் படி அவ்விடத்தாக் கிண்டு, அச்மரி உடையாதபடி அதை ஸரப்பாஸ்யம் என்கிற கருவியினால் வெளியில் எடுத்துப் போடவும். ஸ்திரீகளுக்கு மூத்திர வஸ்தியானது கர்ப்பாசயத்தை அணுகிச் சிறிது பக்கவாட்டாகத் தங்கியிருக்கக் கூடுமாயினால், மேற்புறமாகவே மெதுவாச் சஸ்திரத்தை அவர்களுக்குப் பிரயோகிக் வேண்டும்; இல்லையேல் அவர்களுக்கு மூத்திரப் பெருக்குடன் கூடிய விரம் உண்டாய்விடும். புருஷனுக்குக்கூட வஸ்தியின் ஒரு பாரிசத்தில் சஸ்திரத்தினால் விரணமுண்டாய், மூத்திரம் கசிந்து கெட்டிருந்தால் அது ஒருவாறு சிகிதலிக்கக் கூடியதே; ஆனால் அவனுக்கும் இருபுற எரிவிரணமேற்பட்டு மூத்திரம் சிந்தால், அது அவஸாத்தியமான கோளாறுக ஆய்விடும். 45 54½.

அச்மரியில் சஸ்திரப் பிரயோகமான பிசு செய்யு முபசாரங்ள்: சல்யம் விலக்கப்பட்ட பிறகு பிணியாளி ய உஷ்ண ஜலம் நிரம்பிய விசாலமான ஒரு தொட்டியில் உட்காரவைத்து குளிப்பாட்டும்: அப்படிச் செய்தால் வஸ்தியில் இரத்தம் விழுந்து அத்த நிரப்பாமலிருக்கும்; அப்படிச் செய்தும் வஸ்தியினுள் இரத்தம் நிரம்பிவிடு தாகத் தெரிந்தால், பாலுள்ள மர எரின்

கஷாயத்தை ஆன்குறி மூலமாய் உட்செலுத்தவும் ; பிறகு மூத் திரம் சுத்தியாவதன் பொருட்டு திருப்தி யுண்டாகு வரையில் பிணியாளிக்கு வெல்லத்தைக் கொடுக்கவும் ; அப்பால் விரணத் தின்மேல் தேனையும் நெய்யையும் லேபம் செய்து ரொட்டு, மூத்திரசோதகவஸ்துக்களால்¹ பக்குவம் செய்த யவாகுவை இளஞ்சூடான நிலைமையில் நெப் கூட்டி, தினத்திற்கு இரண்டு வேளை ராக மூன்று நாட்கள் உட்கொள்ளச் செய்யவு² ; பிறகு சொற்ப அன்னத்தைப் பாலில் கலந்து, போதுமானவளவு வெல்ல மும் கூட்டி, பத்து நாட்கள் சாப்பிடே ண்டும்; அதற்குப் பிறகு எலுமிச்சம்பழம் முதலியவற்றின் இரஸங்களையும் ஜா³ ல ஜ⁴ து⁵ ன்ருடைய மாம்ஸரஸங்களையும் கலந்து அன்னத்தைப் புஜித்து வரலாம். பாதுள்ள மாங்களின் கஷாயத்தினால் விர ணத்தை ஆற்றி, வறந்தாமரை, மஞ்ஜிஷ்டி, அதிமதூரம், வெண் டையான அன்னபேதி இவற்றை மெழுகாகச் செய்து அந்த விர ணத்தின்மேல் தடவலாம் ; இச் சரக்குகளையும் மஞ்சளையு⁶ சேர்த்துத் ததலம் பக்குவம் செய்து, விரணத்தின்மேல் லேச நம் செய்துவரலாம். இப்படிப் பத்து நாட்கள் ஸ்வேத சிகித ஸயு⁷ செய்யவேண்டும். ஏழு நாட்களுக்குள் மூத்திரம் வெளி வா ற் போனால் அச்மரியினால் ஏற்பட்ட விரணத்தை அக்னி யினால் மு றப்படிச் சடவேண்டும் ; மூத்திரம் தன் ழியில் கிரம ராக வெளிவந்து விடுமானால், மதுரரஸமுள்ள வஸ்துக் கை⁸ ரொட்டு வஸ்திகளைப் பிரயோகித்துப் பிணியாளியை உபசரிக்கே ண்டும். அச்மரீ ரே கிக்கு சஸ்திர சிகிதஸை செய்த பிறகு, சஸ்திரமிட்டவிடத்திலுள்ள விரண⁹ ஆறியிருந்தாலும், அப்பிணி யாளி ஒரு வருஷமளவும் பர்வத¹⁰, யாணீ, குதிரை, மா¹¹, இரத்¹² இவற்றில் ஏறக்கூடாது ; ஸ்த்ரீஸ¹³ பந்தமும் அதுவரையில் ஆகாது ; ஜலத்திலும் அவன் நீந்தக்கூடாது. 55 62.

சஸ்திரசிகிதஸை சேர்க்கூடாத அவாவ¹⁴ : மூத் திரம் ஊறிவரும் நாடியையும், வஸ்தியையும், சுக்ரதாது ஊறி ரு¹⁵ நாடியையும், பீஜகோசத்தையும், லேவரீ¹⁶ யென்கிற அங் குள்ள மத்திய ரோகா பாகத்தையும், குதத்தையும், மூத்திரத்தை¹⁷ டெ லிவிடுவதற்கான அவயவத்தையும், யோனியையும் ஆ¹⁸ இவ் ரொட்டு அவயவங்களையும் சஸ்திர சிகிதஸை செய்யக்கூடாத பா¹⁹ ளென்று விலக்கிவிடே ண்டும். 63.

முன் ல் ரா, ரெள்ளிரி, பூ ணி, நெரிஞ்சில் முதலிய மூத்திரசோத²⁰ ள்.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

பிரமேஹ சிகித்

பிறகு பிரமேஹ சிகிதனை யென்னும் அத்தியாய விவரிக்கப்படுகிறது :

பிரமேஹத்தில் முதலிச் சேட்டவேட்டி சிகிதனை :—
தகுந்த தேஹவலிமையுள்ள பிரமேஹரோகிக்கு முதலிச் சிகிதம்
விரேசநம் இவற்றைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். கடுமெய்ய்,
வேப்பெண்ணெய், நேபாள சித்தெண்ணெய், மணிப்புட்டெ
ய் இவற்றாலும், பிறகு கூறு முறைப்படி பக்குவம் செய்த
திரிகட்டக சிகிதம் தலத்தினாலும் ஸ்நேஹ சிகிதனை செய்வித்து
—ரஸாதி ஷாயத்தில் ரோரைக்கிழக்கு, தேவதாரு, சுக்கு
இவற்றையுடன் மாசுச் சேர்த்து பக்குவம் செய்து, அக் ஷா
யத்தினால் பிறகு நிரூஹவஸ்தி யப் பிரயோகிக் வேண்டும்.
இங்ஙனம் சுத்திசெய்யப்பட்ட பிணியாளி பித்த, விராளா
வருந்தினால் அவர்க்கு நியக்ரோதாதிக் ச்சுக்குகளின்
ரஸங்களால் தர்ப்பணசிகிதம் செய்விக்கவேண்டும். ந-
விரேசநாதி அபதர்ப்பண சிகிதத்தைகளால் நீர்ப்பிடிப்போதல்,
மூத்திரமார்த்தத்தில் வலி, குல்மம், கூடிய இவ்விதமான கோ
றுகள் தொடர்வதற்குத் தடுப்பதற்காகச் சமநெளஷத் தையுப
யோகிக்கவேண்டும். வமநவிரேசநாதி சோதக சிகிதனை று
குத்தாக பிரமேஹரோகிக்கு எந்தவித பிரமேஹ ரயினு
அன்ச நெளஷத் களையே உட்டு உள்ளார். 1 41.

பிரமேஹத்தில் சமநெளஷத் : (1) மஞ்சள் பொடிய
மெல்லிக்காய் ரஸத்தில் சேர்த்து, தேர் கூட்டி விடியற் றலத்திற்
பருசலா. (2) மாஞ்சள், தே தாரு, த்ரிபலை, ரோர்க்கிழக்கு
இவற்றை இடித்துச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஷாயத் தாது
உட்கொள்ளலாம். (3) சித்திரமூலம், த்ரிபலை, மாஞ்சள் ரஸ
மூலை இவற்றையாவது ஷாயம் செய்து தேர் கூட்டிப் பரு
லா. (4) சிந்திரொடடியின் ஸ்வரஸத் தயாது, (5) நெல்லி
கனி ஸ்வரஸத்தையாவது தேன் கலந்து உட்கொள்ளலாம். 5, 6.

பப்பிரமேஹத்தில் சம ஷாங் : (1) வெள்ளி-
லோத்தி, கடுகாய், ரோஷிழங்கு, சிறுதேக்கு; (2) பட்டத்-
திருப்பி, வாய்விடங்கம், மருதப்பட்டை, கொத்தல்லி வித;
(3) ருஷலி, மாஞ்சள், வாய்விடங்கம், சப்பு இவ்வு
விதமான கூட்டுளில் ஏதேனு ஒன்றை ஷாயமிட்டுத் தே
ர் கூட்டி கபத்தினால் உட்கொள்ளலாம். பிரமேஹத்தில் உபயோகி
-7.

பித்தப்பிரமேஹத்தில் மஷ : (1) மெட்டி
தேர், வெள்ளிலோத்தி, ருதம்பட்டை, செஞ்சுத் ; (2)
பேய்ப்புடல், தேர், நெல்லி, சிந்திரொடடி; (3) வெள்ளிலோத்தி

வெட்டிவேர், அகில், ராட்டாத்திப்பூ; இம்முன்று கூட்டு எரில் ஒன்றைக் கஷாயமிட்டு, தேன் லந்து பித்தப்பிரமேஹத்தில் பருகலா. 8.

கப-பித்தாதி பிரமேஹங்களில் சம ம ண ணவுகள்:--சபப்-பிரமேஹ-பித்தப் பிரமேஹங்களுக்காகக் கூறப்பட்டுள்ள சமந கஷாயம் எரில் எவரெவருக்கு எது அனுகூலமாகுமோ அதில் பாணவகைகளையும் அன்னத்தையும் பக்கு ம் செய்து உபயோகிப்பதோடு வாற்கோதுமையையும், கோதுமையையும், அவற்றில் பாணை செய்து உபயோகிக்கலாம். 8.

வ தப்பிரமேஹங்களில் சம ஸ்வே ஹங்கள் : வாயம் பிரகோபித்து டான பிரமேஹங்களில் முற்கூறிய கஷாயங்களைக் கொட்டே ஸ்வேஹங்களைப் பக்குவம் செய்து உபயோகிக்கலாம். --9.

பிரமேஹத்தில் உபயோகிக்கக்கூடிய பலவித உணவுகள்.
() வாற்கோதுமையை உடைத்து அல்லது அரைத்து பக்குவம் செய்த அடை முதலிய பணியாரங்களும், அதன் ரவும், வாட்டயம் என்கிற பா மும் பிரமேஹத்தில் அனுகூலமான உணவாம். (2) அல்லது பசு ளும் குதிரைகளும் விழுங்கி அரை குத்தின் மூலமாய் வெளியிடும் யவதானியங்களையும், (3) மூங்கிலரிசிகளையு மு போலவே பக்குவம் செய்து உபயோகிக்கலாம். (4) சென்னெல் முதலிய திரு தானியங்களும், பயறு முதலிய சிம்பிதானிய ளும், நன்றாகப் பழகிய சம்பாவும், பழகிய காரரிசியும் இவ்விவாதியில் ஹிதமா. (5) எள்ளுப் பிண்ணாக்கு, கடுகுப் பிண்ணாக்கு இவற்றைக்கொண்டு பக்குவம் செய்யப்படும் ப்ரீகு குட் என்கிற அ லமான உணவும், கலகம் என்கிற உரவும் இதில் அனுகூலமாகும். (6) விளாம்பழம், தும்பில், நாவற் பழ இவைகளும் இவற்றாலான ராக-காண்டவங்கள் என்கிற பணியார்களு உபயோகமாகும். (7) தித்தாஸமுள்ள சார்களும், தேனு, திரிபலையு, முற்கூறிய ரப்பண்டங்களால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட சுஷ்ண பக்திய்களும் ஹிதமாகு. () சூலத்தில் குத்தி வாட்டிச் சுத்த ரகப் போன ஜாக்கலாம் ஸ்ளா, இவ்வத்தியாயத்தில் இனி விவரிக்கப்படும் அயஸ்க்ருதியும் உபயோகான உணவுகளாம். (9) பழகிய மதுகளு, அரிஷ்ட்களு, ஆஸவ்களும், பக்வாஸசீதுவும் உபயோகித்த தகுத்தவையே. (10) அந்நமே அஸநாதி கணச்சரக்குகளின் ஸாரத்தினாலும், தர்ப்பத்தினாலும் பக்குவம் செய்த கஷாய ளு, தேன் லந்த ஜலமும் பிரமேஹத்தில் உபயோகிக்கூடியவையம். (11) யவதானியங்களை திரிபலாக்வாதத்தில் இரவில் ஊறவைத்து, பலில் வெய்யிலில் சுண்டுமபடி சாயவைத்து,

அந்த தனியங்களை மாவாக அரைத்துத் தேனில் பிசந்து புலித்து, சீதுன்னும் மத்யத்தை அனுபானமா உபயோகிக்கலாம். 10 14½.

கப-பித்தப் பிரமேஹங்களில் உபயோகிக்கக் கூடிய சூணம்:-குங்குலியம், ஏழிலம்பாலை, கம்பில்லம், புளிய்பழம் (உலர்த்தது), தான்றிக்காய், விளாம்பழம் (-லர்த்தது), முள் முருங்கு புத்தபம் இவற்றைச் சூணம் செய்து, தேன் கூட்டியபின், நெல்லிக்கனியின் சாற்றில் கலந்தாவது கப-பித்தப் பிரமேஹத்தில் உட்கொள்ளலாம். 15, 16.

மேஹ் ளில் தீரிகண்ட திஸ்டேஹ் ஈ: தீரிக் டசம்,¹ மஞ்சள், வெள்ளிலோத்தி, வசம்பு, மருதம் பட்டை, தாமரைக்கிழங்கு, வேலை, வேப்பப்பட்டை, சந்தனம், அகில, ஓம், பேய்ப்புடல், கோரைக்கிழங்கு, மஞ்ஜிஷ்டி, திப்பிலி, சேரா ரட்டை இவற்றைக்கொண்டு தைலம் பக்குவம் செய்து வாதப் பிரமேஹங்களிலும், ருதம் பக்குவம் செய்து பித்தமேஹத்திலும், மிசாகஸ்தேஹத்தைப் பக்குவம் செய்து மிசாதோஷக் களாலான மேஹங்களிலும் உபயோகிக்கலாம். 17, 18.

தவ் தர ருதம்: தசமூலம், கச்சோரம், பேராளம், தேவதாரு, வெள்ளைச்சாரட, செஞ்சாரடை, கள்ளிரை, எருந்திரை, கடுகாய், நிலகட்டி, சேரந்திரட்டை, புந்திரை, மாவலிந்திரை, மோடி, தாமரைக்கிழங்கு இவ்வவை குப்பத்துபல, வாற்கோதும, இலந்தற்கொட்டை, கொள்ளிவகைக்கு மூன்று பிரஸ்த்தங்கள், இவற்றையெல்லாம் எட்டு டங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து நாலில் ஒரு பங்கு மிகும்படியாய் ரய்ச்சி, அச்சாயத்தில் ஒரு பிரஸ்த்தம் ருதம்சேர்த்து, அரிசித் திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி, சவ்யம், வசம்பு, வஞ்சி, ரவட்டம்புல், சிவத, வாவிடம், கம்பில்லம், கண்டுபாங்கி, பில்லிரை, இற்றில் மாச்சேர்த்து பக்குவம் செய்து கொள்ளவும்.

தருதஸலமேஹங்கள், பிரமேஹபிதங்கள், விஷப்பற்றுள், பாண்டு, விதரதி, குல்மம், அர்சஸ், சேப, கூடியிருந்திரிவிதிகள், மஹோதரம், ச்வாஸம் காலம், வம், அட்டகிருத்தி, ப்லீஹவ்ருத்தி, ரதாக்கத், குஷ்டம், உமாத், அபம்மாரம் இவ்வியானிகளைப் பரிஹரிக்கு. இதற்கு “தாருதரருதம்” எனப் பெயர். 19 23½.

லே த்ரஸம்: வெள்ளிலோத்தி, பெருங்குருந்தி, கச்சோரம், ரய்விடம், பெரங்கி, நதம் என்கிற கத்தத்திரை

தீரிக் டசம் — டசத்திரி, தெரிஞ்சு, நீர்முள்ளி இற்றி.

மிசாதேஹம் என் டெ, மெய் முதலிய பல தேஹங்கள் கூட்டிப் செய்த தலம்.

வியம், புலியுகிர், பூவாசம்பட்டை, வாலுமூவை, கோஷ்டம், பாக்கு, ஞாமூல், அதிவிடயம், சித்திரமூலம், தும்பட்டி, பேய்த்தும்பட்டி, சதுர்ஜாதம், நிலவேம்பு, கடுகரோகணி, ஓமம், தாமரைக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, கிரந்திகரம், சவியம், த்ரிபலை இவற்றை வகைக்குச் கால்பலம் வீதம் ஒரு கலசம்¹ ஜலத்தில் சேர்த்து, நாலில் ஒரு பங்கு கஷாயம் மிகும்படியாகக் காய்ச்சி, வடிக்கட்டி, குளிர்ந்த பிறகு, இரண்டு பிரஸ்த்தம் தேன் சேர்த்து, பாத்திரத்தின் வாயைச் சீலைமண் செய்து, பதினைந்து நாட்களாவும் திறக்காமல் வைத்திருக்கவும். “லோத்ராஸவம்” என்கிற இவ்வொஷதம் மேஹங்கள், அர்சஸ், ச்வித்ரம், குந்தம், அரோசம், குடல், கிருமிகள், பாண்டு, கிரஹணி, மேதோரோம் இவற்றைப் போக்கும். 24 7½.

அயஸ்க்ருதி : அஸநாதி கணச்சாக்குகளை வகைக்கு இருபது பலம் வீதம் எட்டு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சவும்; அது நாலில் ஒரு பங்காக வற்றிய பிறகு வெல்லம் இருதாது பலமும், தேன் இரண்டு பிரஸ்த்தமும் சேர்த்து வத்ஸகாதி ணைச் சாக்குகளை வகைக்கு ஒவ்வொரு பலம் இடித்து கல்கமாகச் சேர்க்கவும். நெய் வைத்துப் பழைய ஒரு திடமான மட்பாத்திரத்தின்மீது தேனும் திப்பிலியின் சூர்ணமும் கலந்து பூச்சிட்டு, அதட்டில் அரக்கையும் உருக்கி மெழுவிவிட்டு, அதில் முற்கூறிய கஷயாதிகளைச் சேர்த்து, மிகவும் மெல்லிதாக அடிக்கப்பட்டுள்ள உருக்கு இருப்புத்தகடுகளைக் கருங்காலிட்ட களிட்டு எரித்த அக்னியில் பழுக்கப் பழுக்கக் காயச் செய்து, அத்தகடுகள் முற்றிலும் தேய்ந்துபோகும் வரையில் அக்கஷாயத்தில் அநேகமுறை தேய்த்து, பிறகு இப்பாத்திரத்தின் வாயைச் சீலைமண் செய்து மூடி, ஒரு மாஸம் தானியக் காஞ்சியத்தில் அடக்கம் செய்து வைத்திருக்கவும். “அக்ருதி” எனப்படுகிறது முற்கூறிய லோத்ராஸவத்தினும் அதி குணமுள்ளது. 8 31½.

பிரமேஹத்தில் ப-மேதோ ஹா சிகித்ஸை : தைல முதலியதைத் தடவாமல் பலமா உடம்பை மார்த்தநம் செய்தல், சியாயாம், இரவில் கவிழித்தல், கபஹாமாகவும் மேதோஹாமாகவும் உள்ளும் புறமும் பிரயோகிக்கூடிய மற்றச் சிகித்ஸை ஆக இவை பிரமேஹத்தில் ஹிதமாகும். 32½.

பிரமேஹத்தில் சிலாஜதுப் பிரயோகம் : ஒரு துலாம் சிலாஜதுவை அஸநாதிகணச்சாக்குகளின் கஷாயங்களில் பாவனை செய்து, அச்சாக்குகளின் கஷாயத்தோடு அதை உட்கொள்ள வேண்டும். சப்பா அரிசி அன்னத்தை ஜாங்கலமாம் ரஸம் போட்டு புஜித்து வாலாம். இது மிக்க உபத்திரவங்களோடு கூடிய

ஸகல மேஹக்ஷையும் போக்கிவிடும். ண்டமாலை, அர்புதம், கிரந்தி, மேதோரோகம், குஷ்டம், பகந்தரம், குடல் கிருமிகள், ச்லீபதம், சோகை இவற்றையுப் பரிஹரிக்கும்; சிறந்த இரஸாயநமுமாகும். 33 35.

ஏழையான பிரமேஹிகளுக்கேற்ற பரிஹாரமுறை : திரவியமில்லாத எளியவனுக்குப் பிரமேஹம் ஸம்பவித்தால் அந் குடையுப் பாதாக்கஷாயமில்லாமல், முனிவர்களுடைய விரதங்களைக் கைப்பற்றி, தூறு யோஜனைதூர் நடத்து செல்லலாம்; கிணறு முதலியதைத் தோண்டி யுழைக்கலாம்; பழுத்திரம் பசுஞ்சாணம் இவற்றையாவது கிறுகச்சிறு உபயோகித்தலாம்; பசுக் கோடு கூடவாவது ஸஞ்சரித்து வரலாம். 36, 36½.

இளைத்துள்ள பிரமேஹிகளுக்கு ஏற்ற ஓளவுத் ஹாரம் :- இளைத்துப் பலஹீனமாயுள்ள பிரமேஹரோகிக்கு மேதஸ்-முத்திரக்ஷை விருத்தி செய்யாத ஓளவுதங்களாலும் ஆஹாரங்களாலும் பிருஹ்மண சிகிச்சையைச் செய்வித்தலாம் 7

பிரமேஹ பிடகைகளுக்கு சிகிச்சை :- பாவிகா முதலிய பிரமேஹ பிடகைகள் பக்குவமாக நிலைமையிலிருந்தால், அவற்றைச் சோபிக்களைப் போல சிகிச்சிக்கவேண்டும்; பக்கு நிலைமையிலிருந்தால் அவற்றிற்கு விரணங்களைப் போல சிகிச்சை செய்ய வேண்டும். பிரமேஹ பிடகைகளில் பூர்வரூப நிலைமையிலேயே பாலுள்ள மாங்களின் ஷாயமும், செம்மறியாட்டி கிறு நீரும் உட்கொள் தற்குச் சிறந்த ருந்துளாம். பிரமேஹரோகிகளுக்கு இயற்கையாகவே விரேசனமுண்டாவது வெகு கடினமாகையால், தீக்ஷண விரியமுள்ள ஓளவுதங்கள் விரேசனம் செய்கிக்கவேண்டும். ஏலாதிகணச்சரக்குகளால் பக்குவம் செய்ததைலம் பிரமேஹ பிடகைகளில் விரணரோபணமா உபயோகிக்கக்கூடியது; விரைகளின்மேல் பூசுவதற்குத் தேய்த்துச் சமூகவதற்கும் ஆரக்வதாதினைச் சரக்குகளால் செய்த கஷாயத்தை, உபயோகித்தலாம்; அஸநாதிகணகஷாயத்தினால் பரிஷேதம் செய்யலாம்; பருகுவதற்கும் உணவுகளி் உபயோகிப்பதற்குத் தலக திகண ஷாயம் உபயோகமானது. 3 40½.

பிரமேஹத்தில் பாடாதிசூர்ணமும் வயஸுக் கும் :

(1) வட்டத்திற்குப்பி. சித்திரமூலம், மணிப்புக்கு, ன்னாரி, கட்டகத்தரி, ஏழிலம்பாலை, வெட்டபலையின் வேர், மெள்ளைக் குந்தாவி, பெருங்கை இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தேனில் லுது உட்

1. பிரமேஹ பிடகைப் பத்து விதம். முதற்புத்தகம் பார்.

2. சேபகையு் விரைகையு் பற்றிய சிகிச்சைகள் அடுத்த அத்தியாயத்திற் கூறப்படுகின்றன.

3. பரிஷேத ஸேகம் எனப்படுகிறது; முதற்புத்தகம் பார்.

கொள்ளலாம்; (2) அங்ஙனமே நவாயஸூர்ணம்¹ தேனுட கலந்
துபயோகிக்கத் தகுந்ததாம். 41, 42.

ம மேஹத்தில் சிலாஜதுப் பிரடே கம் : பிரமேஹரோகி
மதுமேஹியாகப் போனால், அவன் வைத்தியர்களாலும் கைவிடப்
பட்டானானால் ஒரு துலாப்பிரடாணம் சிலாஜதுவைப் புஜித்து
மீட்டு பழைய ஆரோக்கிய நிலைமையைப் பெறலாம்.—43.

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்.

வித்ரதி-வ்ருத்தி சிகித்ஸை

இனி வித்ரதி வ்ருத்தி சிகித்ஸிதம் என்னும் அத்தியாய
விவரிக்கப்படுகின்றது :

வித்ரதி சிகித்ஸை

வித்ரதியில் ஆம-பக்குவ நிலைமைகளில் சேயும் சிகித்ஸை :-
ஆ மென்கிற பழுக்காத நிலைமையிலுள்ள எல்லா வித்ரதிகளுந்
குமே சோபை என்கிற வீக் த்துக்குச் செய்வதைப்போன்ற
சிகித்ஸை செய்யவேண்டும்; எப்பொழுதுமே அவ்வி நிலை
யிலுள்ள வித்ரதி விலிருந்து இரக்தமோக்ஷணம் செய்வது
லம். வித்ரதிக்கு ஆ நிலைமை மாறி பக்கு நிலைமை யுண்டாய்
விட்டா, விரண்களுக்குச் செய்வது போலவே சிகித்ஸை
செய்யவேண்டும். 1.

தஜ விரணங்களுக்கு சிகித்ஸை : (1) வாதஸம்பந்தமா
விரணத்தைப் பஞ்சமூலகஷாயத்தில் மிருதியாக உப்பைக் கந்து
அதனால் கழுவவேண்டும். (2) பத்ரதர்வாதிகணச்சரக்குகளையும்
அதிமதுரத்தையுடைய என்னையும் சேர்த்து அரைத்து விரணத்
தி மே மேபரம் செய்யவு. (3) விரோசனமுண்டுபண்ணுங்
குணமுள்ள பதார்த்தவர்க்கங்களால் பக்குவம் செய்து, த்ரிவ்
ருத ஸ்நேஹத்தினால்³ விரணத்தைச் சுத்தி செய்து, (4) வித்ர
யாதிகணத்தைச் சேர்த்து சரக்குகளால் பக்குவம் செய்து த்ரிவ்
ருத ஸ்நேஹத்தினால் அதை ஆற்றவேண்டும். 2, 3.

பித்தஜவிரணங்களுக்கு சிகித்ஸை :—(1) பித்த ஸம்பந்த
மான விரணத்தைப் பாலுள்ள மரக்கனி⁴ கஷாயத்தினால்

ராயஸூர் ம் த்ரி டே, திரிபலை, ரோ ரக்திழ்கு, ரய்வி
ட்க, சித்திரமூல இற்றி ஸூர் மபாக; அயபஸ்ம்
ஒப்பது பா; இக்கட்டுக்கு ராயஸூர்ணம் எப்பெயர். இ தத்
தேனி அல் துடெய்யில் து உடொள்ளவு.

விரோசந்திரவிக்கள் : முதற்புத்தத்தில் நிகுப்பாதிணம்
பார்.

3. த்ரிருதேஹ : முதற்புத்தக் பார்.

4. பாளரன், ஆ, அரசு, அத்தி முதலிய.

கழுவி, (2) அதிமதுரம், சிந்தில், எள்ளு இவற்றை அரைத்து
லேபநம் செய்யவும். (3) மஞ்ஜிஷ்டி, வெட்டிவேர், தரை
கிழ் கு, கஜர்காகோலீ, மஞ்சள், மரமஞ்சள், தரிபலை, அதிமது
ரம், பால் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தின
ாவது, (4) 'யக்ரோதாதிகணத்திற் கூறியுள்ள டரங்களின்
தளிர்கள், பட்டை எ, கனிகள் இவற்றின் கஷாயங்களாலாவது
பித்தஹ்ரணங்களை ரோபணம் செய்யலாம் 4, 4½.

பஜ விரணங்களுக்கு சிகித்தலை :—(1) கபஸம்பந்தம் என விர
த தச் ச க்கொன்றைப் பட்டையின் கஷாயத்தினால் கழுவி,
(2) அரிசி ர, சிவதைவேர், மஞ்சள், எள்ளு இவற்றை அரைத்து
லேபந் செய்யவும். (3) நீலாஞ்ஜனம், நேபளம், வெங்கிவதை,
ருஞ்சிவதை, சித்திரமூலம், வெள்ளிலோத்தி, இந்துப்பு, பசு
மூத்திரம் இவற்றைக்கொண்டு தைலம் பக்குவம் செய்து ரோப
மாக உபயோகிக்கவு. 5 6½.

இரத்த வித்ரதி-ஆ து வித்ரதி ன்கு சிகித் : இரத்
தக் ளோரூலும், ஆகந்துக ளன காரணக் ளலும் உண்ட கிற
வித்ரதியி் பித்தவித்ரதிக்கு (பித்தவித்ரதிக்கு) கூறப்பட்
டுள்ள தப்போலவே சிகித்தலை செய்யவேண்டும். 7.

அப்வமன அ்தர்வித்ரதியில் ஷாயம் அந்தர்வித்ரதி
ப்குவ ரகாத நிலைமையிலிருக்கையில் வருணதி ணச் சரக்கு
ரால் ரத் செய்து, அதில் ஷ ரதிகணச் சரக்கு ளை
ல்க ரகச் சேர்த்து முற்ப வில் அக்கஷாயத்தைப்பரு வு. 8.

அப்வ வித்ரதிகளில் கல்க-க்ருத நிருஹ அஹவ ப் பிர
தே ள் (1) விரோசநகுணமுள்ள சரக்குகளால் க்ருத பக்
குவ செய்து, அ த முற்கூறிய வருணதி ணக் ஷாயத்தின்
அ பானத்துடன், ஊஷ ரதிகணகல்கத்தையும் கூட்டி உட்
கொள்ளும். (2) அதே வருணதிகணக்வாதத்தில் ஊஷ ரதிக
ல் த் த் கூட்டி நிருஹவஸ்தியையும் அது ளநவஸ்தி யயுப்
பிரயோகிக்கலாம். (3) செம்முருங்கையைப் பானவகைகளிலா
து, போஜனக் களிலாவது, லேபநங்களிலாவது அந்தந்த தோஷ
நிலை ம றுக் கேற்றவாறு கல்கமாசப் பிரயோகிக்க அபக்வமா
வித் தி குண டையும். 9, 10.

த்ர த் ரதி்ருதம்: கொன்றை, தரிபலை, தேம்பு, கடுக
ரோஹிணி, அதி துரம் இவை ஒவ்வொரு பா ; சிவதைவேர்,
பேய்ப்புடல்வேர் தனித்தனி நான்கு பா ம்; உமிரீக்கிய டலை
எட்டு பா ம்; இ ற்றின் வாதத்தில் நெய் ய் ரய்ச்சி யுப
யோகிக் வித்ரதி, குலம், விஸர்ப்பம், அழற்சி, மேஹம், நெறி,
ரம், நாவரட்சி, மூர்ச்சை, ராந்தி, இருதய வியாதி எ, இரத்,
பித், குஷ்டம், ராலை இவை தீரும். 11, 12½.

த்ராயமாணதி க்ருதம் : ஒரு குடவம் கொன்றைப்பட்டையை எட்டு மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஷாய் ஒரு குடவம், நெல்லிக்கனியின் சாறு ஒரு குடவம், பால் ஒரு குடவம், நெய் ஒரு குடவம், கடுகரோஷிணி, கொன்றைப்பட்டை, சாஞ்சொறி, கோரைக்கிழங்கு, கீழாநெல்லி, க கோலி, ஜீவந்தி, செஞ்சந்தனம், நெய்தல் இவை வகைக்குக் கால் பலம் ; இவற்றை ஒரு பாத்திரத்தில் சேர்த்து க்ருத பக்குவம் செய்யும் ; இது குணங்களில் முன் ச்ருதத்திற்குச் சமானமானது. 3 15.

திரக்ஷதி க்ருதம் : திராக்ஷ, அகிமதூரம், பேரிச்சம் பழம், நிலப்பனங்கிழங்கு, தண்ணீர்விட்டாங்கிழங்கு, சுச்சம் பழம், பரிபலை இவற்றின் கஷாயம், பால், நெல்லிக்கனியின் சாறு இவற்றில் க்ருதம் சேர்த்து, கடுக்காயின் கலகத்தையும் கூட்டி, சர்க்கரை-தேன் இவற்றை நெய்யினும் அல்லாமல் காகச் சேர்த்துக் காய்ச்சி யெடுத்து, ஆறிய பிறகு உபயோகித்தால் முன் க்ருத தப்போலவே குண முண்டுபண்ணும். 16, 17.

வித்ரதியில் இரத்தமே க்ஷணம் : வித்ரதிக்குச் சம்பமா யுள்ள மடத்தில் ச்ருதம் என்கிற கருவி முதலியவற்றாலாவது, பிரைநிலாவது இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தலாம். 7½.

பக்வமடையும் வித்ரதிக்கு உபாஹஸ்வேதம் : பக்வா வஸ்த தயடைந்து வரும் விதாதிதையும், கோஷ்டத்தினுள் உண்டாய் வெளியில் காணக்கூடியவாறு பருத்துண்டா யிருப்பது மான வித்ரதிதையும் நன்கு பரிசோதித்துத் தெரிந்துகொண்டு உபாஹஸ்வேதம் செய்யலாம். 18½.

வித்ரதிகள் பக்குவமானதன் குறிகள் : வலி சார்தமாய், வீக்கம் திரண்டு, பக்கங்களை அழுத்தினால் வலியும் குறைந்திருக்கும்போது, அழுற்சி முதலியவை களுச் சொற்பமாயிருக்கையில் வித்ரதி பக்குவமடைந்திருப்பதாக அறிந்து, அதைச் சஸ்திரத்தினால் உடைத்து, அப்பால் விசுரத்திற்குச் செய்வது போல் சித்திதை செய்யவும். இக் குறிகளை பக்குவமான அந்நாதித் திக்கும் காணும். 19, 20.

அந்தர் வித்ரதிக்கு சிகித்தலை : அந்தர் வித்ரதி பக்குவமாய் உடைந்து விட்டால், அதிலிருந்து வெளியாகும் தோஷ குடல் முதலிய ரோதோமாரக்கங்களை நிரப்பி, மேல்நோக்கி வாயினாலாவது, கீழ்நோக்கிக் குதத்தினாலாவது வெளியாகும். அந்த தோஷம் தனக்குத் தானாகவே வெளிவருமானால், ஹிதமான உணவுகளைப் புலித்துக் கொண்டு, அத்தோஷம் வெளிவருவதைத் தடுக்கால், பத்துப் பன்னிரண்டு நாட்களளவு உபத்திரவம் எஸம்பவிக்காதுபடி வத்தியன் பிணியாளியைப் பாதாத்து வரவேண்டும். தாரீர் நன்கு வெளிவராமற் போனால், வரணதி க் ச்சாருகளைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தை இளஞ்குடா

கப் பருகலாம்; செம்முருங்கப்பட்டைக் ஷாயத் தயா து, அக் ஷாயத்தில் பக்குவம் செய்தயவாகுவையாவது பானம் செய் யலாம்; வாற்கோதுமை, இல்தம்பழம், கொள் இவற்றாலாக யூஷத்தைக் கொடுப்பதும் நலம். பத்து ஈட்சளுக்குப் பிறகு முன் கூறியுள்ள த்ராபந்த்யாதி ச்ருதத்தினாலாது, தில்வ ரு தத்தினாலாவது பிணியாளியின் சரீரபலாதிக்களைப் பகுத்தறி து சோஷ செய்விக்க வேண்டும்; தோஷங்கள் சுத்த ன பிறகு அப்பிணியா ரி திக்குக் க்ருதத்தைத் தேனுடன் பரு தே ண்டு. இவ்விதரதிக்குச் ச லவிதத்திலும் குல்மத்திற்குச் செய்வது போலவே அந்நந், தோஷங்களுக்குத் தகுத்வாறு சிகித் ஸ களைச் செய்யவேண்டும். 21 24½.

கல வித்ரதி ளுக்கும் பொது சிகித்மை : எல்லா வித்ரதி ளிலுமே அந்தந்த நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி பக்குவம் செய்த ஷாய னோடு ஹிஷாக்ஷி குக்குலாவைக் கொடுக் லாம்; அ ன்னமே சிலாஜதுவைபுயம் கொடுத்து வரலாம். 25½.

வித்ரதிபைப் பழு மற்பர மரித்தல் :- வித்ரதி பழுத்துப் போ ரதபடி அதைப் பராமரித்து வரவேண்டு்; பழுத்துப் போனால் அதை நிவ்ருத்தி செய்வது தவ யத்தே யன்றி த்தியனுக்கு அதினமானதல்ல; மேலும் இவ்விர ம் சீ கிரத்தில் அருகிலுள்ள தாதுக்களைச் சோழிக்குத் தன் மயதா யாலே “வித்ரதி” என்று வழக் கப்படுகிறது. இந்நிலை யில் ஹோகமும் தொடரு றனால், பிமேஹங்களுக்குக் கூறிய சிகித் ஸையையும் நி றவேற்றே ண்டு. 6, 7.

த வித்ரதி சிகித்மை : ஸ்தநத்திலு டாகும் வித்ரதி யில் வி ளுக்கு ஏற்ற¹ எல்லாச் சிகித் ஸகையுடே செய்ய லாம்; ஆனால் உப ராஹமென்கிற ஒத்தட் ரத்திரக் கூடது. தநய ரஹிகெ ிகிற முலைப்பாலோடும் நாடி ளையும், துப் பாண முலைக்காம்பு பா த்தையுத் தாக்காமல் ரத்துக் கொ டு ஸ்தநவித்ரதி யக் கிறவும்; ஆமமான எல்லா நிலைமை ளிலு ஸ்த த்திலுள்ள பாலைக் துவிடவும். 28, 28½.

வ்ருத்தி சிகித்மை

வாத வ்ருத்தியில் ஸ்வே ஹ சோத ங் ள் : ரத தோஷத் தினு ட ன றுத்தியில் ஈட்டு றித் தைலம், டெ ளி லே த்தித் தைலம், ஆம க்கெண்ணய், இ ரி கூறப்படு ும ர ஸ்வே ஹ, மிசர ஸ்வேஹம் ன்கிற இத் ே

1. விர ளுக்குச் செய் ப்ப சிகித் ள் உத்தர த்தா த்தி விர விஞ்ஞாநீய ப்ரதிஷேதாத்தியத்தி விர ா .

2. ருத்தி முதற்ப ம் பார்

3. மிச் ே ஹ அ த்த அத்தியாயத்தி் கூறப்ப து.

ஹங்களால் ரோகிக்கு ஸ்நேஹ சிகித்ஸையைச் செய்வித்து, பிறகு சிவதை வேகைக்கொண்டு சோதனம் செய்விக்கவேண்டும். 1-20½.

வாதவ்ருத்தியில் வஸ்தி - ஸ்வேத - லேபநாதிகள்: பிறகு வாபஹாமானகஷாயங்கள், கலகங்கள் இவற்றை உகாண்டு பிறகு ஸ்திபைப் பிரயோகிக்கலாம். அப்பால் மாம்ஸாஸ்தை உணவா லொடுத்தி, பிறகு அதிமதுரம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தலத்தினால் அநுவாஸவஸ்தியையும் பிரயோகிக்கலாம். வாதஹாமான ஸ்வேதங்களும், லேபங்களும் வீரண பிஜத்தின் மீது பிரயோகிக்கத் தகுந்தவையே. இவற்றை யெல்லாம் செய்து வீரணம் பக்குவமான பிறகு, அதைக் கீறி அப்பால் விரணத்திற்குச் செய்யவேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்யவேண்டும். 30, 31.

பித்தவ்ருத்தி சிகித்ஸை : பித்தத்தினாலும் இரத்தக் கோளாறாலும் உண்டாகும் வ்ருத்திரோகம் ஆமமாயிருந்தால், சோபத்திற்குச் செய்யும் சிகித்ஸையையும், பக்குவநிலைமையிலிருந்தால் விரணத்திற்குச் செய்யக்கூடிய சிகித்ஸையையும் அந்தந்த நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு நிறைவேற்றவேண்டும்; அடிக்கடி இரத்தமோக்ஷணமும் செய்யலாம். 32.

ப்ருத்தி சிகித்ஸை : () சுபத்தினால் வ்ருத்தியில் ராமஞ்சளின் கலகத்தைப் பசுமூத்திரத்தேடு உட்கொள்ளலாம். (2) வாடச் செய்யும் சிகித்ஸையைத் தவிர்த்து சிலேஷ்மக் கிராத்திக்கு ஏற்ற சிகித்ஸைகளெல்லாம் இதில் அனுசூலனாவை. (3) வ்ருத்தியானது பக்குவநிலைமையை அடைந்த பிறகு, அதைச் சஸ்திரத்தினால் கீறி அடிநிறக் கூறப்பட்டு விரணசோதனத்தொடு ஆற்றவேண்டும். 33, 33½.

விரணசேத தலம் : ஜாதிக்காய், சேராலொட்டை, அழிஞ்சில் பதை, ஏழில் பாலை, பேய்ப்புடல், வேட்டி, மஞ்சள், ராய்விடங்கம், வெட்டலை இவற்றைச் சேர்த்துத் தைல் பக்கு செய்து விரணங்களை ஆற்றுவதற்கு உபயோகிக்கலாம். 34½.

மேதே வ்ருத்தியில் ஸ்வேத சிகித்ஸை : () மேதஸ்ஸின் விருத்தியாலுண்டாகும் வ்ருத்தியில், ஸுரஸாதினைச் சரக்குளைப் பசுமூத்திரத்தில் ஆட்டி, அக்கலகத்தை வெதுப்பி அதனால் வீக்கத்தின்மேல் ஸ்வேதனம் செய்யலாம். (2) அல்லது சிரோவிரோசத்திற்காவைச் சரக்குகளாலாவது ஒத்தடமிடலாம்;

1. த்ரிருத ஸ்நேஹம் என்று அருணதத்தக் கூறியுள்ள விரா, சோதனம் என்கிற விஷயத்துக்கு அனுசூலா தாயிலையாகிய 'த்ரிருதா' என்று பதவிபா ம் செய்து, அதற்குச் சிகித்ஸை எப்பொருள் கூறப்பட்டது.

2. மேஷ்ம்கிராந்தி உத்தரஸத்தாந்தில் 30- அத்தியாய பார்சு.

3. "சிரோவிரோசத்திற்கு மேல்லாதி கணம்" என்கிற தலையிந்த முதற் புத்தகத்தில் பார்சு.

ஆனால் பீஜங்களுக்கிடையிலுள்ள ஸேவரீ பென்னும் ரேகையின் மேல் குடு நாக்காத்தபடி ஸ்வேதநம் செய்யவேண்டும். 35½.

மேதோவ்ருத்தியில் சஸ்திர சிகித்தலை: மேதோவ்ருத்தியில் வீக்கத்தை வருத்திப் திரமென்கிற சஸ்திரத்தினால் சேதநம் செய்து, உள்ளே சேர்ந்துள்ள தேதஸ் என்கிற நீணத்திரை முற்றிலும் வெளிப்படுத்தி, உடனே தேன், அன்னபேதி, இந்துப்பு இவற்றால் விரணத்தைச் சுகத்தி செய்து தைக்கவேண்டும்; மேதஸ் சத்தியாவதற்காக மனச்சிலை, ஏலம், ஜாதிக்காய், கிரந்திதகர், சேங்கொட்டை இவற்றால் பக்குவம் செய்த தைலத்தை விரணம் ஆறி கூடும்வரை சில் மேலே லேபநம் செய்வதோடு, ஸ்நேஹநம் ஸ்வேதநம் என்கிற சிகித்தலைகளையும் அங்ஙனமே செய்துவர வேண்டும். 36 3.

மூத்திரவ்ருத்திக்கு சிகித்தலை: மூத்திரஸம்பந்தமான வ்ருத்தியில் ஸேவரீ பென்கிற இரேகைக்குக் கீழாக ஸ்நிகத்தமான வஸ்துக்களைக் கொண்டு ஸ்வேதநம் செய்வித்து, வஸ்திரப்பட்டத்தினால் பீஜத்தைச் சுற்றி, அவ்விடத்தில் சஸ்திரத்தினால் குத்தி, உதாரோத்தில் நீரை இறக்குவது போலவே, உள்ளடங்கிய துரீரை இறக்கவும். பிறகு அவ்விடத்தில் ஸ்த்திர பந்தநமிட்டு விரணத்தை ஆற்றே. 37½.

அத்ர வ்ருத்தி சிகித்தலை: குடவிறக்கத்தினால் உண்டாகு வ்ருத்தியில், குடல் பலகோசமென்கிற பீஜப்பைக்குள் ன்று இறங்ாமலிருக்கும் வரையில், வாதவ்ருத்திக்குக் கூறியுள்ளது போலவே சிகித்தலை செய்யவேண்டும். 40.

ஸுகுமாரஸாயம்: வெள்ளைச்சாறடை நூறு பலம், தசமூலம், கூர் நாகோலீ, ஸரளமென்கிற குங்கிலியமரப்பட்ட, ஆமணக்கு வேர், தண்ணீர்விட்டாங்கிழங்கு, தர்ப்பை, மூஞ்சி, ஞாழல், நெட்டிக்கோரை, கரும்புவேர், வீழல் இவை வகைக்குப் பத்து பலம்; இவற்றை அறுபத்தினாலு பிரஸ்த்தம் ஜலத்தில் சேர்த்து, எட்டிலொரு பங்காக வற்றும்படிச் சாய்ச்சி, டிக்ட்டி, அதில் முப்பது பலம் வெல்லமும், ஒரு பிரஸ்த்தம் ஆமணக்கெண்ணெயும், இரண்டு பிரஸ்த்தம் நெய்யும் இரண்டு பிரஸ்த்தம் பாலும் கூட்டி, திப்பிலி, மோடி, இந்துப்பு, அதிமதுரம், திராசைநீ, குராசானியோமம், சுக்கு இவற்றை வகைக்கு இரண்டு பலம் பொடித்துச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்யப்படுவது “ஸுகுமாரஸாயநம்” எனப்படும். இது குணத்திலும் ஸுகுமாரான ஓளஷதம். காற்று, வெயில் இவைகளில் ஸஞ்சரிப்பது,

. மூத்திர ஸ்பந்தமா றுத்தி மூத்திரம்பே ன்ற நி ரீர் சேர்ந்து அட்டம் வீகிப்போகும் வியாதி.

2. பதினேந்தா அத்தியயத்தி ஜலோதரம் பார்க்க.

. த்தகிரபத்தம் முதற் புத்தக பார்க்க.

வழிநடப்பது, வாஹரங்களில் ஏறிச் சவாரி செய்வது முதலிய ரிய 'கனையும் இவ்வெளஷ்ட முபயோகப்பவன் விலக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஸுகசாலிசுருக்கும், ஆகனெ ஸுகுமாமான சரீரமுடைய பிரபுக்களுக்கும், பல மனைவிகளுள்ளவருக்கும் இது கொடுக்கத் தகுந்தது; அலக்ஷியையுட்பாபுத்தையுங்கூட போக்கவல்லது; எப்பொழுதும் உபயோகப்பதால் நல்ல காந்திபையும், அழகையும், புஷ்டியையும் உண்டுபண்ணும்; வருத்தி, வித்தி, குல்மம், அர்சஸ், யோனிரோசம், விங்குத்தைப் பற்றிய ரோகங்கள், வாதரோகங்கள், சோபம், உதாரோசம், வாதாக்தம், ப்லீஹவருத்தி, மலபந்தம் இவ்வியாதிகளில் உபயோகப்பதற்கும் இது உத்தமமொ ததமாம். 41 47.

வ்ருத்தியிலும் வேறு சில வியாதிகளிலும் தாஹசிகித்தை :- வ்ருத்திரோகம் ஸ்நேஹசர்மத்தினாலும், விரோகத்தினாலும், ஐது வாஸந வஸ்தியினாலும் நிவாரணமாகாவிட்டால், பிறகு முதலில் வஸ்திசிகித்தலையைப் பிரயோகித்துவிட்டு, வ்ருத்தியுண்டாவதற்கு நன்த் ராத்தை அடைத்து, அதுமூலமாக வாதத்தைத் தடுப்பதன் பொருட்டு, வங்குணமென்கிற துடையிடுக்கிலுள்ள சிகிய பாகத்தை அக்னி பினால் சுடவும். பிறகு எந்த பீஜம் விங்கியிருக்கின்றதோ அந்த பாரிசத்துக் காலின் பெருவிரலை மேற்புறத்தில் வளைந்த ஊசிபால் அர்த்தசந்திரன் போல் குத்தி, நூல் போன்ற நரம்பை உயர்த்துக்கி அறுத்து, அவ்விடத்தைக் குறுக்காகச் சுடவும். ஏனெனில் அந்த நரம்பின் ரோளாறால் அவ்வியாதி ஸம்பவிக்கின்றது. ஒரு பாரிசத்து பீஜம் விங்கியிருந்தால் மற்றொரு பாரிசத்துக் காலின் பெருவிரலிலுள்ள நரம்பைச் சுடலாமென்று வேறு ஆசாரியர்கள் கூறுகின்றனர்; வேறு சிலர் மற்றொரு காலின் மோதிரவிரலின் நரம்பைச் சுடலாமென்கிறார்கள். வாதாகபங்களால் உண்டாகும் குல்மரோகத்திலும், அவ்விதமான ப்லீஹரோகத்திலுமே முற்கூறியவாறு விரல்களின் நரம்புகளைச் சுடலாமென்று வேறு சில ஆசாரியர்கள் விதித்திருக்கின்றனர். எப்பக்கத்தில் விச்வாசீ யென்கிற வாத வியாதி தோன்றுகிறதோ, அப்பக்கத்திலுள்ள சுண்டு விரலுடையவும் மோதிரவிரலுடையவும் நரம்புகளைச் சுடவேண்டுமென்று சிலர் கூறுவர். 4 51.

பதினான்காம் அத்தியாயம்.

குல்ம சிகித்தலை.

இனி குல்ம சிகித்தலையை விவரிக்கும் அத்தியாயம் கூறப்படுகிறது :

வாதகுல்மத்தில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்கள் :- ஒருகூத்தன்மை, குளிர்ச்சி இவற்றின் ஸம்பந்தத்தினால் ஏற்பட்டதும், மலம்

அபாரவாயு இவற் ற இறுகச்செய்து, மெயான தே தனை
 னோடு கூடியதுமான வாததோஷத்தினால் உண்டாகிய கு
 த்திற்கு வாதரோகசிகித்கைஸயிற் கூறப்படும் தைல்களால்
 சிகித்கை செய்யவேண்டும். ஸ்நேஹபான வகைகள், ஸ்தித்த
 மன உவகைகள், அதுவாஸை வஸ்திப்பிரயோகம் இவற்றால் பிணி
 யளியை ஸ்தித்தமாகச் செய்து, அப்பால் அவனுக்கு ஸ்வேத
 சிகித்கை ஸயையும் செய்யவேண்டும்; வயிற்றுப்பொருமல், யிற்று
 வேதனை, வயிறு ஸ்தம்பித்துப் போதல், மலம் கட்டிப்போதல்
 இவை தோன்றியிருக்கையில் விசேஷமாக ஸ்வேதசிகித்கை
 செய்யவேண்டும்; ஏனெனில் ஸ்வேத சிகித்கை ஸ்தித்தமன
 தே கிக்கு ஸ்ரோதஸ்ஸாகவே மிருதுவாகச் செய்து, மி அநி
 கரித்துள்ள வாயுவைத் துணித்து, மலபந்தம் முதலிய தே ஷக்
 ட்டுளை உடைத்து குல்மத்தைப் போக்குகிறது. 1 .

குல்மத்தில் விசேஷமாக ஸ்நே ஹப தி ள் செய்வீகும்
 நிலைமைகள்: (1) நாபிக்கு மேற்புறத்தில் குல்மம் உண்டா
 யிருந்தால் விசேஷமாக ஸ்நே ஹபானம் செய்வது ஹிதமாம்;
 (2) குல்மம் பக்வ சயத்தில் உற்பத்தியாயிருந்தால் விசேஷா
 வஸ்தி சிகித்கைஸயைச் செய்வது அனுக்ஷமா. (3) இர டு
 கும் இடையிலுள்ள உதரத்தில் உற்பத்தியானால் இவ்வி ர டு
 சிகித்கைகளும் விசேஷமாகச் செய்யக்கூடியவையாம். (4) வாத
 ஸம்பந்தமான குல்மத்தில் ஜாடரா னி விருத்தியடைந்து, அபார
 வாயுவும் மலமும் பதித்திருந்தால் ஸ்தித்தமாகவும், உஷ்ண
 மா வு, ப்ருஹ் ரகுணமுள்ளவையாகவுமிருக்கிற அன்ன
 பான னைக் கொடுப்பதே டு, அடிக்கடியு ஸ்நே ஹபானமு
 செய்விக் வேண்டும். 4, 5.

வ த திகுல்மங்களில் வஸ்திகளுக்குப் பிராத ஂம்: ராதத்
 தினால் -ண்டா குல்மத்தில் பத்திற்கு பித்தத்திற்கு
 னோடா நேரிடாத வகையில் நிஸ்நஹ-அதுவாஸ ஸ்திகளைப்
 பிரயோகிக் டும். ஸ்தித்சிகித்கை கிறத் குல் ஹர
 கிரி ய; ஏனெனில் அச்சிகித்கை முதலில் வாததோஷத் த
 அத ஸ்தத்தாரத்திலேயே ஜயித்துவிட்டு அப்பால் உடனே குல்
 மத் தப் போக்குகிறது. ஆ யினால் வாத-பித்த-கப ஂல்
 உ டகும் குல்ம ஂல் நிஸ்நஹவஸ்தி னையும் அதுவாஸ
 ஸ்திகளையும் அடிக்கடியும் பிரயோகித்துவர அநை நிவ்ருத்தி
 ாகும். 6 .

ஹி ஂ தி க்ருதம் : காயம், ஸௌவர்ச்சல லவணம்,
 த்ரி டு, மியுப்பு, மாதுரை, ஜீரகம், தாமரைக்கிழங்கு, ஓட்,
 கொத்த ல்வி னிதை, புளிவஞ்சி, யவக்ஷாரம், சித்திரமூலம், ச்
 சோரம், வசம்பு, இராமதுளசி, ஏலக்காய், ருந்துளசி இவற்
 றைத் தயிரில் சேர்த்து, அந்த இரஸத்தில் றுதத்தைப் ப்

குவ் செய்யும். இந்தக் கருதம் வயிற்று வலியையும், யிற்றுப் பொருமலையும் போக்கும்; வாதகுலமத்தினால் வருந்துபவருக்கு இது ஹிதமானது. 9, 10.

ஹபுஷ தி ருதம் : கொட்டைக்காரத் த, மிளகு, ஜீரம், பஞ்சகோலம், ஒமம், சோம்பு, இந்துப்பு இவற்றைப் பால், திரி இவற்றிலும், மாதளாஸம், முள்ளக்கியின் இரஸம், இலந்தம்பழ ரஸம் இற்றிலும் சேர்த்து, நெய்யைக் கூட்டி பக்குவம் செய்யவும். இத்தக் கருதமானது வாதகுலம், மஹோதம், வயிற்றுப் பெருல் பார்ச்சுவகூலை, இருதயநோய், குடல்வலி, யோனி ரோகங்கள், அர்சஸ், கிரஹணீதோஷம், காலம், சவாஸம், அரோசம், ஜீரம் இவற்றைப் போக் வல்லது. 11, 12½.

த தி ருதம் : தசமூலம், சிற்றமுட்டி, கருஞ்சாறடை, பெருஞ்ஜீரம், வெள்ளைச்சாறடை, தாமரைக்கிழங்கு, ஆணைக்கு வேர், அரத்தை, அழுக்கிறங்கிழங்கு, கட்டுபார்கி, சீந்தில், ச்சோரம், ரங்காயிஞ்சி இவற்றைக் கு இரட்டுபல் வீதமும், யவதானியம், இலந்தை ராட்டை ராள், உளுந்து இற்றை வதைக்கு ஒரு பிரஸ்தம் வீதமும், ஒரு திரே ரா ஜலத்தில் சேர்த்து ஷாயமா காய்ச்சி, அதில் ஒரு ஆட

ளவு தயிரைக் கூட்டி, ஒரு பிரஸ்தம் நெய்யைச் சேர்த்துக் காய்ச்சும். மாதனை, ராட்டுமா, கொடிமாதனை இவற்றின் சாறுள், அரிசி முஷிய நீர், ரடி இவைகளை நெய்க்குச் சம அளவாற்றவும். பிறகு கண்டுபார்கி, அசோகம்பட்டை, வசம்பு, கிரத்திரம், சிற்றரத்தை, சித்திரமூலம், கொத்தமல்லி விதை, சோம்பு, குராசானியோமம், புளிவஞ்சி, கருஞ்ஜீரம், ஜீரம், பெரு ராயம், கொட்டைக்காரத்தை, ஒமம், ஆடாதோடை, மிளகு, பேளம், சிவதை, பெருங்குரும்பை, யானைத்திப்பிலி, வய் விடங், மாதனை, சதகுப்பி, யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், கருந்துளரி, நன்னரி, கருஞ்சாறடை, மருந்தாரை, நெரிஞ்சில், வெள்ளரி, கக்கிரியின் வித்து, கண்டத்திரி, எல்லுருவி, த்ரிகடு, உப்பு, இந்துப்பு, ஸௌவர்க்கலவணம் இவற்றை மிருது ரா ஆட்டி, கல் மாச் சேர்த்துக் கருதம் பக்குவம் செய்யவும். “தாநிகக் கருதம்” எனப்படும் இது முற்கூறிய வியாதிகளையும்¹ அபஸ் மாரம், க்ருத்ரிமவிஷம், உந்மாதம், மூத்திர அடைப்பு, வாதரோங் ள் இவற்றையும் தீர்க்கும். 13 20½.

த்ரியூஷணி தி ருதம் : த்ரிகடு, த்ரிபலை, கொத்தமல்லி விதை, சவ்யம், ய்விடக்கம், சித்திரமூலம் இவற்றை எல்க மச் சேர்த்து, பால் கூட்டி, ருதம் பக்குவம் செய்து உபயோசிக் தகுலம் நிவாரணமாகும். 21½.

ஹபுஷாதி - ஹித் ராதி ருதமு நகனிற் குறிப்பிட் ள்ள விதி.

லக்ஷ் தி க்ருதம்: வெள்ளுள்ளி ஒரு துலாம், மஹாபஞ்ச மூலச் சரக்கு ள் வகைக்கு ஐந்து பலம், இவ்வனைத்தையும் அ ரப்பாரம் அள னான ஜலத்தில் சேர்த்துக் கால்பங்கு ஜலமாக வற்றும்படிக் காய்ச்சி, அதில் தனித்தனி அரைப்பங்கு மாதளம் பழஸ்வரஸத்தையும், ஸுரையையும், காடியையும், தயிரையும் கூட்டி, த்ரிகடு, த்ரிபலை, பெருங்காயம், குராசானியோமம், ச யம், ஜீரகம், புளிவஞ்சி, இந்துப்பு, தேவதாரு இவற்றை வ க்கு அரைப்பலம் எடுத்து, து மையாகக் கல்சமாசச் சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்தமளவு க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்யவும். அது வாதகுல்மக் கோளாறுகளைத் ததையும் போக்கும். 22, 25.

ஷட்பல க்ருதம்: இராஜயக்ஷம் சிகிதஸ்யிற் கூறிய தட் பலக்ருதத்தையா து இந்த ரோகி பருகலாம். அ க்ருதத் தில் பாதுக்குப் பதிலாக பிரஸன்னா என்கிற மதுவையர்வது, ஸுரையையாவது, மாதளம்பழச் சாற்றையாவது, தயிராடை ய யா து சேர்த்து, க்ருதம் பக்கு ட் செய்து உபயோகிக் அது வாதகுல்மத்தைப் பரிஹரிக்கும். 26, 26½.

வ தகுல்மத்தில் லேக ம் செய்யவேண்டிய நிலைமை:

ாதகுல்மத்தில் கபம் விருத்தியடைந்து, ஜாடராக்னியை அழி த்து, அரோசகத்தையும், மெய்யான இருதய சலனத்தையும், தேஹபாரத்தையும், சோம்பலையும் உண்டுபண்ணினால், அக் பத் த லேகந சிகிதஸ்யினால்¹ வெளிப்படுத்த வேண்டும். 7½.

யிற் வலி முதலி தோடு கூடிய வாதகுல்மத்திற்குப் பரி ஹ ரம்: (1) வாதகுல்மத்தில் வயிற்றுவுவியும், வயிற்றுப் பொருமலும், மலபந்தமும் ஏற்பட்டிருக்கையில், ஆமாசய-பக் ராசயாதிகள் ஸ்ரித்தமா யிருக்கின்றனவா வென்பதைத் தெரிந்து றுண்டு, ருதரூபம ன ஓஷதங்களே டு ஷாய. னையும், சூர்ணர்களையும், வடகர்களையும் கொடுக்கவே டும். (2) க்ருதௌஷதங்களுக்குக் கூறியுள்ள சூர்ணங்களையாவது, இலந்த பழஸ்வரஸம், ம தளம்பழஸ்வரஸம், உஷ்ண லம், மோர், மது, புளித்த காஞ்ஜிகமென்கிற காடி, பால டை இவற் றுள் ஏதேனுமொன்றோடு விடியற்காலத்திலாயினும் அல்லது போஜனத்திற்குப் பிறகேனும் சாப்பிடலாம். 28, 29½.

வ த-கபகுல்ம்களுக்கு ன வடகங்கள்:—அடியிற் கூறப் படும் சூர்ண்களில் எதையாவது றாடிமாநீயின் ஸ்வாஸத் திற் பலமுறை பாவனை செய்து, மாத்திரைகளாகச்செய்து உப யோகி, கபகு மத்திலும், வாத குல்மத்திலும் நன்கு பலன் உ டாம். 30.

ஹி தி சூர்ணம்: காயம், வசம்பு, டுக்காய், ராட்டு ஜீர ம், மாதளம் விதை, ஜீரகம், கொத்தமல்லி விதை, டட்டத்

. லேக ம் முதற் புத்தக பார்க் ,

திருப்பி, தாமரைக்கிழங்கு கிச்சிலிக்கிழங்கு, கொட்டைக் கர்த, சித்திரமூலம், யக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், த்ரிடு, த்ரி லவணம், ஓமம், சவ்யம், உலர்ந்த புளி, புளிவஞ்சி இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து உபயோகிக்கும். இச்சூர்ணம் ரததோதம், ஆமரீ, ரஷம், கபம் இவற்றால் ம்பவிக்கு இருதயசூலை, பர்ச்வசூலை, வஸ்திசூலை, இடுப்புவலி, யோனிசூலை, குதசூலை இவற்றையும், மிகும் துன்பம் விளைவிக்கும் குல்மோய், அபாந வாயு-மலம்-மூத்திரம் இவை கட்டிப்போய் உடாகுஷ்டம், தொண்டைக்கட்டு, மாரடைப்பு, பாடுரோகம், அன்னத் தேஷம், ப்லீஹரோகம், அர்சஸ், விக்கல், அண்டவி, யிற் றப்பொருமல், ச்வாஸ-காஸம், அக்னிமார்த்யம் இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். 3 33.

வைச்வ ரசூர்ணம்: இந்துப்பு ஒரு பங்கு, ஓம் இரட்டு பங்கு, ஜீரகம் மூன்று பங்கு, திப்பிலி நான்கு பங்கு, சுக்கு ஐந்து பங்கு, இவ்வனைத்துக்கு ஸம அளவாக் கெக்காய்யுச் சேர்த்து, சூர்ணம் செய்து கொள்ளும். ஜடாராக்னி ய விருத்தி செய்வதில் இது ஸாக்ஷாத் அக்னிக்குச் சமமானது. ஆகவே இது “வைச்வ ரசூர்ணம்” எனப்படுகிறது. 34.

அஷ்டசூர்ணம்: த்ரிடு, ஓமம், இந்துப்பு, ஜீரகம், ருஞ் ஜீரகம் இவற்றைச் சபாகம் எடுத்து, அதே அளவாக் காயத் தையுக் கூட்டிச் சூர்ணம் செய்யவும். இதைப் போஜனஸமயத் தில் அன்னத்தில் சேர்த்து, நெய் ஊற்றி கொண்டு, முதல் ப ளத்துடன் புலிக், ஜடாராக்னி நன்றாக விருத்திய தோடு, ரத குல் மும் நிவ்ருத்தியாம். 35.

சாத்தூல சூர்ணம்: பெருக்காய், திப்பிலி, பிடாலலவ ம், சுக்கு, ஓம், கெக்காய், தாமரைக்கிழங்கு, நேபாள சிவதைவேர் இவற்றை மேன் ஓம் முறையே ஒவொரு பங்கு அதிகமாகச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து, இளஞ்சூடான ஜலத் தேடு உட்டு கொள்ள, புலி மிருக்கூட்டக் களை அடித்துப் பேடு துபோல், “சாத்தூல” என்கிற இச்சூர்ணம் குல்மம், மற்று முள்ள உதாரோகம் முதலியவற்றைத் தாக்கிப் பேக்கிவிடும். -36.

ரச சூர்ணம்: இந்துப்பு, கெக்காய், திப்பிலி, ஜீரகம் இவற்றிற் சூர்ணத் த இளஞ்சூடான ஜலத்தோடு உட்டு கொள்ள, கபத்தினாலும் வாதத்தினாலும் உண்டாகிற குல்மம் முதலி ர ராசத்தினால் அடிக்கப்பட்ட போல்திரும். 7.

பூதிக தி ஸ்டிரம்: புவித் த, இலவங் ப்பத்திரி பேய்த் தும்மட்டி, சவ்வியம், சித்திரமூலம், த்ரிடு இற்ற ஓம் மீதென்றாகப் பரப்பி, அனைத்துக்கும் லே உப்பையுப் பரப்பி ரித்துச் சூர்ணம் செய்து, தயிர் அல்லது நீர்மோருட் உட் கொள்ள குல்மம், ஹோரம், சோத, பாடு இ திரு. 3.

ஹி'க்வாதி யே கம்: ஈயம் ஒரு ப'கு, இந்தப்பு மூ'று ப'கு, ஆமணக்கெ ண்டெ ய் அவ்வுப்பினும் மூன்று ப'கு, எ ள் ளுள்ளிச்சாறு எ' ணையினும் மூன்று பங்கு; இவற்றைக் கூட்டி பா ம் செய்ய, குல்மம், மஹோதரரோகம், பீஜவிக்கம், யிற்று நோய் இவை தீரும்.—39.

மாதுலுங்க தீ டே ம்: கொடிமாதன் பழாஸம், ய', ராதன் பழாஸம், பிடாலலவண், இந்துப்பு இ ற்றை ஸா ர யின் தெளி, நீருடன் பரு வாத குல்மம் நீவ்ருத்தியா'. 40.

சுண்ட் தீ டே ம்: சுக்கு ரல் பலம், ல்ல' அ ப் பலம், முனி சுத்த' செய்த எள் ஒரு பலம்; இவற் றச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து, இளஞ்ருட ன ஜலத்துடன் உட் டொள்ள, வாதத்தினுண்டாகும் இருதயரோகம், குல்மம், அர் சஸ், யோனிசுலை, மலபந்தம் இவை தீரு' . 41, 41¹.

ஏரண்டதை பனமுறை: (1) வாதகுல் த்தினுல் ரு துபவன், அ' வியாதியில் பமும் பின்பலமாயிரு து வியாதி ய விருத்தி செய்வதாயிரு தால், அதில் ஆமணக்கெ' டெ யக் முவுநீரி' கலந்து பா' செய்யல ம். () ரதகுல்மத்தில் பித்தம் பி' பல ரயிருந்து வியாதியை விருத்தி செய்தால், அதில் ஆ ண'கெ' ணையைப் பாலில் கல'து பருகலா'. 42¹.

ராதகுல்மத்தில் விரேச மும் இரத்த மோக்ஷணமும் சே' வேண்டி நிலைமை: (1) ராதகு' ரோகிக்குப் பித்த' அதி ரித்து, தாபத்தை மிகுதியா உ'டுபண்ணும். இவ்வித பிணி ய ளி அதுலோமருகு முள்ள' வஸ்து' ளோடு ஸ்நேஹத் தையு' கூட்டி, விரேச ம் செய்வி' த்தகுந்த னுகரு'. (2) அப்படியும் அவ்வழற்சி தொடர்ந்து வருத்தினால், அவனு'கு இர'தமோக்ஷ ம் செய்யவே' டும். 43, 44.

லசு -க்ஷீரே ம்: நான்கு பல' சுத்தமான உலர்ந், வெள்ளுள்ளி ய எட்டுமட'கு ஜலம் லந்த பாலில் சேர்த்து, பால் ரத்திர' மிகும்படியா க் சாய்ச்சி பக்குவம் செய்த பா' ராதகுல்மம், உதாவர்த்தம், க்ருத்ராஸ ராதம், விஷமஜ்வர', இரு தய நோய், விதாதி, கூடியம் இவற்றை எளிதில் தீர்க்கும்.—45, 46.

குல்மாதி ளில் தைலாதீடோகம்: தைலம், மு டுநீர், பசு வி' சிறுநீர், சாத்திர்த்த', சிறிது ய கூதாரம் இவற் றயெல் லா' ஒருமி'க் கூட்டி பாணம்செய்ய குல் ரோ ம், உதாரோ யிற்றுப்பொருமல் இவை நீ'கும். 47.

சித்ர திக்வாதம்: சித்திராமூல', கிரந்தித ர', ஆ ணக்கு டே ர், சு'க்கு இ ற்றின் க் தத்தில் ஈயம், பிடா லவ ம், இ' ப்பு இ ற்றைக் கூட்டி யுபடோகி' யிற்று வலி, பொரு' ல் லபந்தம் இவை தீரு' . 48.

புஷ் ரமுலாதி க்வாதம் : புஷ்காமுலம், ஆமணக்கு ரே, யவசூரம், காஞ்சொறி இவற்றை ஜலத்தில் சேர்த்து ராத மா காய்ச்சி உட்கொள்ள குடல்மழ்சி, குடல்நோய் என்கிற குல்மத்தைப்பற்றிய லோகங்கள் நீங்கும். 49.

வட்யாதி க்வாதம் : தாமரைக்கிழங்கு, ஆம குவேர், தர்ப்பை வேர், தேவதாரு, சுக்கு இவற்றை ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி புட் லாள்ள, குல்மத்தினாலான குடல்வலி, இப்புவலி, தோள்வலி இவை நி்ருத்தியாகும். 50.

சில உபத்திரவங்களோடு கூடிய வாத குல்மத்தில் சிலாஜத் தி பிரயோகம் : (1) வாதகுல்மரோயானவ ரு, மஹா பஞ்சமூல் ள் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலோடு சிலாஜதுவையாவது உபயோகிக்கலாம். (2) உதாவர்த்தமும் இவ்விதத்தில் ஏற்படு ானால், யூஷ்ட்போலச் செய்த திப்பிலியின் கஷாயத்தே டு ரட் மண்டம் ள்கிற கஞ்சி ய ஸ்நேஹம் சேர்த்துப் பரு லா. (3) அவ்வாடிய ம டத்தை முள்ளுச் சாறுடனாவது உட் லாள்ளலாம். (4) யவதானியத்தினாலாகிய கஞ்சியைச் சூடான பாலுடன் கலந்து அபாநவாயு-மலம் இவை கட்டிப் போயிருக் லையி் உட்கொள்ளலாம். (5) அல்லது அதிக ஸ்நேஹ சேர்த்து, அதிக உப்பையும் கூட்டி ப்ருவம் செய்த சிறு டலை லையாவது புஜிக்கலாம். 51, 52½.

லிய தி க்ருதம் : கறுப்புச்சாறடை, கருஞ்சிவதைவேர், நேபாள, கடுக்காய், கம்பில்லம் இவற்றி் கஷாயத்தில் க்ருத சேர்த்து, அதி் பிடாலலவணம், யவசூரம், சுக்கு இவற்றைக் ல் ரும் கூட்டிப் பக்குவம்செய்து, யிற்றில் மலம் சேர்ந் துள்ள குல்மரோகிக்குக் கெ டக் லாம். 53½.

லிநீ க்ருதம்-இரண்டாவது : கறுப்புச்சாறடை, த்ரிபலை, சிற்றாத்தை, சிற்றமுட்டி, கடுக்கோறுணி, வாய்விடம், ட் த்திரி; இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலம் எடுத்து, ஒரு ஆடக ஜலத்தில் சேர்த்து எட்டில் ஒருப. ரகச் சுண்ட காய்ச்சி, ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய்யையு், ஒரு பிரஸ்த்தம் தயி ராயு், ஒரு பலம் ள்ளிப்பாலையும் கூட்டிப் பக்குவம் செய்தெடு வு். பிறகு யாகூ ம டம் என்கிற கஞ்சியோடு இர்த க்ருதத் த ஒரு பலம் அளவில் கொடுத்து, அது ஜீர்ண ரய், நன்கு விரேசந மும் ஆனபின்பு, மாம்ஸரஸங்கலந்த உணவைக் கெ டக்கலாம். “நீலிநீ ருதம்” என்கிற இவ்வெளஷதம் குல்மம், குஷ்டம், உதா ரோ கள், வியங் ம், சோதை, பாண்டிரோகம், ஜ்வரம், ச்வித் ர், ப்லீஹரோகம், உந்மாதம் இவற்றைப்போக்கவல்லது. 54-57½.

தகுல்மத்தில் பத்தி மான உணவு ள் : (1) கோழி, யில், தித்திரிப் பற வ, கிரொளஞ்சபக்ஷி, வர்த், கப்பக்ஷி, ச பா அரிசி, மதிரை யென்னும் மது, நெய் இவை வாதகுல்மத்தில்

உபயோகிக்கத் தகுந், உணவு ளாகு. (2) இந்த ரோகிகளுக்கு மிதமா ளும், உஷ்ணமாகவும், திரவமா ளும், ஸ்நிகத்தமாக ளுள்ள பே ஜன் ஹிதமாயிருக்கும். (3) அவன் ஆடையுள்ள ருணி யென்னும் மதுவேரெ கொத்தமல்லிவிதை சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தையும் பருகலாம். 5, 59½.

நிகத்த தோஷங்களாலுண்டான பித்தகுல்மத்திற்கு சிகித்தை : பித்தகுல்மம் ஸ்நிகத்தமும் உஷ்ணமுமான ஸ்து முதலியவற்றால் உண்டானதா யிருந்தா, அதில் ஸ்ரம்ஸந சிகித்தை¹ அனுகூலமானது. (1) திராசைஷ, டீக்காய், டெ லம் இவற்றின் திரவத் த அங்ஙனம் மலம் வெளியாவதற்கு உபயோகிக்கலா. (2) பில்லத்தையாவது தேனிற் குழைத்து உட்டுள்ளலம். (3) கல்பஸ்த்தாநத்திற் கூறப்படும் விரோசன மு ற ளையாவது, (4) இரத்த - பித்தத்திற் கூறிய விரோசன முறை யாவது பிரயோகிக்கலாம்.—60, 60½.

ருசைஷ வ்ஷண் ள லுண்டான பித்தகுல்மத்திற்கு சிகித் தை : ருசைஷமும் உஷ்ணமுமான குணங் ள் அதிகரித்துண்டா கு பித்தகுல்மத்தில் (1) திகத்தக க்ருதமும், (2) வாஸாக்ருத மும் சமநம் செய்வதற்கு மிகவும் ஏற்றவையாகும். (3) த்ரு பஞ்சமூல் க்வாதத்திலா து, (4) ஜீவநீயகணக் காதத்தில் வது காய்ச்சி பக்கு செய்த்ருதத்தையும் பரு ளாம். (5) அல்லது ஜீ நீயக த்தின் வாதத்திலேயே காய்ச்சி யெடுத்த ப ளையா து, ந்யக்ரோதாதி ண வாதத்தில் காய்ச்சிய பா ளையா து உ டெ ள்ளலாம். (6) இந்த குல் த்திலும், நிலைமை அபாய ரா யிருப்பதாகத் தெரிந்தால், அதில் லைத்தியன் வனித்து, விரோ ச கு ளுள்ள சார்கு ளால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட்ருதத் த ரா து, அவ்விதமே பக்குவம் செய்த பா ளையாவது டொடுத்து ஸ் ஸந் செய்விக்கே டும். 61 63½.

ஆமலாதி க்ருதம் : நெல்லி னி, ரும்பு இவற்றி் சாற் றில் ஒரு பிரஸ்த்த்ருதம், க்ருதத்திற்குக் கால் ப்கு ட் க ய்த்து ளையு ல்கமாகச் சேர்த்து பக்குவ் செய்த்ருத் பித்தகுல்மத்தைப் போக்கும் 64½.

பித்தகுல்மத்தில் தில்வக க்ருதம் முதலி வற்றின் உப டே ம் : (1) பித்தகுல்மத்தில் தில் க்ருதத்தையாவது

. ஸ்ரம்ஸநம் இ கு விரோச ம்.

. கல்பத் தா த்தில் இர டா அத்தியாய பார்க்க.

. அத் அத்தி ளயத்திற் கூறியுள்ள த்ரிவ்ருதாதி டோத மும், த்ரி ருத் அ லேஹமு இ கு நி ப்படுகின்ற .

. தித் ருத குஷ்ட சிகித் யிற் கூறப்படு து.

5. ரா ருதம் - அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்ட க்ருத்.

. தில் ருத் ஷ்ட சிகித் ஸயிற் கூறப்படு து.

பானம் செய்யலாம். (2) அல்லது பித்தவித்ரதியில் சொல்லப் பட்டுள்ள க்ருதங்களைப்பாவது பருகலாம். 65.

பித்தகுல்மத்தில் திரக்ஷதி ஓ ம் முதலின : பித் குல் ம் தணிய () திராக்ஷ, அதிமதுரம், க்ஷீரகாடோலீ, ந் , னம், தாம ரக்கிழங்கு, தேன் இவற்றை அரிசி கழுவிய ஜலத் தே டு உட்கொள்ளலாம். (2) இரண்டு பலம் கொன்றைப்பட்டை ய இரண்டு பிரஸ்த்தம் ஜலத்தில் சேர்த்து எட்டில் ஒரு பங்காகச் சண்டக் காப்ச்சி வடிக்கட்டி, அக்கஷாயத்தில் ம அளவு ப லையு் கூட்டி இளஞ்சூடாகப் பானம் செய்யவும்; அப்பால் போதிய உஷ்ணமான பாலையே மீண்டும் பருகலாம். இதனால் பிற்றிலுள்ள தோஷங் ள் ழிந்துபோக, பித்தகுல்மமும் நிங் ருத்தியாகும். (3) பித்தகுல் த்தில் அழற்சி அதிகரித்தால் சீத வீர்யத் திரவ்விய னைச் சேர்த்து பக்குவ் செய்த 'ருத்'களால் ஆப்ப் கரம் செய்யலா். (4) நெய் கூட்டிய குளிர்ச்சியான ஓளஷத் 'களால் அழற்சியுள்ள விடங்களில் லேபநம் செய்யலாம். (5) ஜலத்தில் நனைத்த தாமரையிலைகளாலும், (6) குளிர்ந்த ஜல் நிரப்பிய பத்திர'களாலும் சரீரத் தப் பரிசிக்கலாம். 66 69.

பித்தகுல்மத்தில் இரக்தமோக்ஷணம் செ'யும் நிலைமை :- குல்மத்தில் அழற்சியைப் பிரதானமாயுடைய பூர் ரூபங்கள் உண்டாகையிலும், பிற்று நோயிலும், அக்னிமார்த்த்யம் உ் டாயிருக் கையிலும் அதிகமாய் இரக்தமோக்ஷணம் செ'யடு் ; பித்தகுல்மத்தில் இன்னும் விசேஷமா அ தச் செய்ய வேண்டும். இங்ஙனம் இரக்த ஓ க்ஷணத்தினால் கு'ம்' ள் வோறுச் ப்பட்டு அழன்று ஷயித்தும் போகின்றன; இர'த மும் அங்கு அம்லத்தன்மை யடையாமல் சுத்த ராய், வியு் ஏற்படுவதில்லை. 70, 7 .

குல்மக்குறி மிச்சமிருப்பின் செய்யவேண்டி பரிஹ ரம் : தோஷெ ல்லாம் ழிக்கப்பட்டு மி இளைத்துப்போயுள்ள ரோகி'கு, ஜாங்கல ரம்ஸாஸங்களைக் கொடுத்துத் திருப்தியுண் டா'கத், தேற்றியும் நோய் சிறிது மிச்சமிருந்தால், அதைப் பரிஹரிக் 'மீ' டும் க்ருதத்தைப் பருகவேண்டும். 7 .

குல்மம் இரக்த-பித்த' ள் ல் அழற்சி கொண்டால் செ'யும் சிகித்தை : இரத்தமும் பித்தமும் விருத்தியடைவதாலோ, ஏற்ற சிகித் ஸயி'மையினாலோ குல்மம் அழன்று பழுக் த் தொட'கினால், அப்பொழுது பித்தவித்ரத்க்குக் கூறிய எல்லா முறை ளாலும் சிகித் ஸ செய்யவேண்டும். 73.

பித்த குல்மத்தில் பத்திய உணவு ள் : சம்பா அரிசியினு லான அன்னத் தப் பசுவின் பாலோடு அல்லது டெ ள்ளாட்

1. வித்ரதி சிகித்தையில் கூறப்பட்டுள்ள த்ராய ராணதி 'ருதமு', திராக்ஷாதி 'ருதமு'.

டுப் பாலே டு புஜிக்கலாம். புடல், ஜாங் ல மிருகங் ளின் பெய், நெல்லிக்கனி, ஈச்சு, திராக்கை, பேரீச்சு, மாதளம்பழ், சர்க்கரை இவை னைப் புஜிக்கலாம். சிற்றமுட்டியைச் சேர்த்தாது, ப்ருஹத்யாதி ணச்¹ சரக்குகளைச் சேர்த்தாவது காய்ச்சிய ஜலத் தப் பானம் செய்யலாம். 74, 74½.

சிலேஷ்டம் குல்ம சிகித்தைஸ் : (1) சிலேஷ்டம் குல்மத்தி முதலில் வமனம் செய்விக்கவேண்டும். () ம சிகித் ஸ செய்வதற்குத் தகாதவனைப் பட்டினி போடலாம். (3) பிறகு தித்தாஸ கடுஸம் இவைகளைப் பிரதானமா ப்பெற்ற ஸம்ஸாகீ ன் கிற பத்தியோபசாரத்தினால் ஜாடராக்கினியை விருத்தி செய்ய வேண்டும். (4) யவக்ஷாரத்தையும், ரயத்தையும், புளிவஞ்சியையும் இர டு மட் காகச் சேர்த்துச் செய்த முன் கூறிய ஹிந்தி தி சூர்ணத்தை உபயோகித்தும் ஜாடராக்கினி ய விருத்தி செய்யலாம் (5) குல்மம் ஆழ்ந்து மறைந்திருந்தாலும், அல்லது வளர்து மேற்கிளம்பி யிருந்தாலும், அசைவற்றிருந்தாலும், டி மாயிருந்தாலும், வேருன்றி ஸத்திரமாயிருந்தாலும், வயிற்றுப்பொருமல் முதலிய விகாரங்களோடு கூடியதாயிருந்தாலும் அதற்குச் சோதனசிகித்தைஸ் செய்யவேண்டும். (6) அடுத்தாற் போல கபகுல்மரோகி க்ஷாரவஸ்துக்களையும், கடுஸமுள்ள ஸ்துக்களையும் சேர்த்து ப்ருவம் செய்த க்ருதத்தைப் பானம் செய்யவேண்டும். 75 77½.

தசமூல க்ருதம் : தசமூல ஷாயத்தில் த்ரிகடு, யவக்ஷர, இந்துப்பு, காயம், பிடாலலவணம், மாதளை இவற்றைக் கல்கராச் சேர்த்து, க்ருத பக்குவம் செய்யவும். இது கபகுலத் தச் சிக்கிரம் நிவ்ருத்தி செய்யும். 78½.

பல்லாதகக் க்ருதம் : சேரா டொட்டை இரண்டு பலம், இலகு பஞ்சமூலம் கைக்கு ஒரு பலம்; இவற்றை ஒரு ஆடம் ஜலத்தில் சேர்த்து நாலில் ஒருபுக்கு மிகுப் படி காய்ச்சி, அக்ஷாயத்திற்குச் ச அளவு க்ருதமும் அதே அளவு பாலையும் கூட்டி பக்குவம் செய்யவும். பிறகு அதில் வாய்விட் ம், ரயம், இந்துப்பு, யவக்ஷாரம், ச்சோரம், பிடாலலவண, கட்டத் திரி, சிற்றரத் த, அதி தூம், வசம்பு, திப்பிலி, இவற்றை க்குக் கால்பலம் எடுத்து கல்கமாக உபயோகிக்கும். “பல்லாதக க்ருத” எனப்படுகிற இது கபகுல்மத்தைப் போக்கு திற் சிறந்தது. மேலும் ப்லீஹரோம், பா டுரோகம், ச் ரோட், கிர ணீரோகம், காஸம் இவற்றையும் நிவாரணம் செய்யும். 79 82.

குல்மத்தில் ஹேஸ்டே த்கள் : பிறகு இத்தரோகிக்கு குல்மத்தினே லும், தேஹத்திற் பொதுவிலும் ஸவேத செய்

1. ப்ருஹத்யாதி ம் ப்ருஹதீத் ; முதற்புத்தகம் பார் .

யவு'. எல்லாக் குல்மத்திலுமே முதலில் ஸ்வே ஹமும் ஸ்வே த மு' செய்து அப்பால் செய்யப்படும் சிகித்ஸையினால் உண்டா கும் பலன் ருக்ஷசிலைமையில் செய்யும் சிகித்ஸையினால் உண் டா மாட்டா . 83 3½.

குல்மத்தில் கடியத் திரப் பிரயேகம்: ஸ்வேஹ-ஸ்வே த் ளா' சரீரம் பக்குவமடைந்த பிறகு, குல்மம் தளர்த்தியுற்ற ானால், அப்பொழுது முன் கூறியுள்ளபடி ஒரு சடியந்திரத் த் குல் மிருக்கும் இடத்திற்கு ரோ. யிற்றில் கவிழ்த்து அழுத் தவு' ; அதனால் குல்ம' கௌவிக்கொள்ளப்பட்டதும், ஒரு வஸ் திரத்தினால் அதை மறைத்துப் பிடித்து இழுக்கவும்; வயிற்றுக் குள் குல்ம' ஆக்கிரமித்து வளர்ந்திருக்கிற அள வபுணர்ந்த வைத்தியன் குல்மம் அறுபடும்படி அப்பாத்திரத்தினால் லாவச் செய்து வித்திழுக்கவேண்டும்; விமராக், அஜபதம், ஆகர்சம் என்னு் சருவிகளைப் பிரயோகித்து, குல்மத்தில் வசப்படும் பா ம் அவ்வள வாயும் பிடித்து மர்த்தநம் செய்யவும்; அவ்வித' குல்மத் த் ரத்திரம் மர்த்தந' செய்யலாமேயன்றி குடலின் உட்புறத்தை நசுக்கக் கூடாது. 84 86.

பகுல்மத்தை' ரைச் செய்யும் வேறு உபா ம்: (1) ன்ரு, ஆ' க்குவித்து, ஆழி ிதை, கடுகு இ ற்றைக் கல் ராச் செய்து கபகுல்மத்தின்மீது லேபநம் செய்து, தாங்கக் கூடிய சூடுள்ள இரும்புப்பாத்திரங்களால் பிறகு ஸ்வேத' செய்யலாம். () இவ்விதம் செய்து பகுல்மம் தன் ஸ்த்தாநத்தி லிருந்து நழுவிவிட்டபிறகு, ஸ்வேஹங்களை' கெ டுத்து விரோசந' டெ ய்வித்தும், தசமூலகஷாயத்தோடு '3 ஹம்சேர்த்து அதை' ரா'டு ஸ்திப்பிரயோக' செய்தும் குல்மதே தா ஷத்தை வெளிப்படுத்தி குடலைச் சுத்தம் செய்யவே 'டு' . 7, 8 .

மிச்சாகஸ்வே ஹம்: திப்பிலி, நெல்லிக்கனி, திர கைக்ஷ, ருஞ் சிவதை இ ற்றை வகைக்கு ஒரு பலமும், ஆமணக்கெண்ணெய், நெய் இ வ ஒவ்வொரு பிரஸ்த்தமும், ஆறு ப'கு பாலில் சேர்த் துப் ப'குவம் செய்யவும். "மிச்சாகஸ்வேஹம்" என்கிற இ' டெ ள ஷதம் குல்மரோகிகளுக்கு ஸ்ரம்ஸநத்திற்கு ஹிதமானது; மேலும் வருத்தி, விந்தாதி, வயிற்றுநோய், வாதரோக'கள் இவற் றிலும் அமுதம்போன்றது. 89, 90.

பகுல்மத்தில் உபடே கிக் த் தகு'த் வேறு க்ருதங் ள்: இ'த் ரே கி முற்கூறிய நீலிநீக்ருதத்தை இர'டு பலம் அளவி

. டியத் திர' முதற் புத்தகம் பார்க்க.

. வி ' ' சக்கரம்போல மாத்தினு' செயப்படு' ஒருவித ருவி; இது ச'கிலியர் விசேஷமாய் உபடே கிக்கும் கருவியா' . ப' எ'பது ஆட்டின் குளம்பு ராதிரியுள்ள ர்த்த' செய்யு' ருவி. த் ' ன்பது னுடியினு ரு ருவி.

லாது, ஸுகுமாரக்ருதத்தையாவது, உதாரோத்திரம் கூறப்படும் அஷ்டாதிக்கு ஹிதமானக்ருதத்தையாவது பருவா. 91.

தத்தி-ஹரிதகீ அவலேஹம்: நேபளமும் சித்திரமூலமும் டேயும் கைக்கு இருபத்தைந்து பலம் ஒரு திரோம் வத்தில் சேர்த்துச் சமயல் செய்யவும். இக் கஷாயத்தை டிட்டி, அதில் நேபாளத்துக்குச் சம அளவு வெல்லமும், நான்கு பலம் நதலமும், அவ்வளவே சிவதைவேரும், அரப்பல் திப்பிலியு, அதே அளவு சுக்கும் சேர்த்து லேஹ்யமாகச் செய்து, ஆறிப்பிறகு தடுத்துக் குச் சம அளவாகத் தேனையு, ஒரு பலம் சதுர்ஜாதத் தயும் சேர்த்துக் கந்துவிடவும். இதில் ஒரு டேயமும், ஒரு பலம் லேஹ்யத்தையும் எடுத்துப் புஜிக்க, தேஹம் நன்கு ஸ்நிகத்தாய், ஒருபிரஸ்த்த தோஷம் விரோசராகு. குல்ம், இருதயரோம், அர்சு, சோதை, யிறுப்பொருல், கிருத்ரிம விஷப்பிரயோம், உதாரோகன், பாட்டுரோ, ராமாலை இவகளைப் போகவல்ல இவ்வெளவுதத் “தத்தி-ஹரிதகீ” என்று முடிப்பதும். 92 961.

குல்மத்தில் விரோசகே பதோமான சில முறை:—(1) வதேவர்ப்பொடியக் க்ளிப்பாலில் நரத்து, அதில் ருப்பாவணைசெய்து, அதில் ஒரு சால் பலமள தேன், நெய் இற்றயு லந்து உட்கொள்ள ந்கு விரோசநமாகும். (2) டோஷ்ட, கருஞ்சிவதை, வெண்சிதை, நேபாளம், கடுய், கூடார, ஹிஷ க்ஷிக்குக்குலுவிறற் றப்பசுவின்சிதுரீருடன் உட்கொள்ளலா. (3) அல்லது மஹிஷாக்ஷிக்குக்குலுவ ராத்திராது பசுமத்திரத்தேடுச் சாப்பிடலா. 97, 98.

குல்மத்தில் நிருஹவஸ்தி: ல்பஸ்த்தாநத்திலும், உத்தரத்தாநத்திலும் கூறப்படுகற் குல்மரோநிராணத்திற்கு உபயோக நிருஹவஸ்தி னையும் பிரயோகிக்கலாம்.—99.

குல்மத்தில் கூடார திகளைப் பிரயேகித்தல்: ந்கு வேருன்றி, மிகுதியான இடங்களில் வியபித்து, கடினமாவும், அசைவற்றதாகவும், குருவாகவும், சதளில் ஆழ்து றந்துள்ளது னான குல்மத்தை கூடாரப்பிரயோகம், அரிஷ்ட ளின் பிரயோம், சுதேல் என்கற் இம்முறைகளைக்கொடு சிகித்ஸ செய்யேண்டும். இதில் கைத்திய பிணியாளியி தேஹு பலம், தேஹத்தில் சேர்ந்து ள்ளதோஷ இவற் ற முறையே விருத்தி செய் தற்குக் கூடியிக்கச் செய்வதற்கு முயன்ற னாய், இடயிடயே ஒவ்வொரு நாளாகிலும், இரட்டு ரட்ளாகிலும், அல்லது மூன்று நாட்ள கிலும் ரோகிக்கு சிரபரிஹார

. குமாரக்ருத இதற்குமு அத்தி பர்க்.

. அத்த அத்திராயத் தப் பர்கவு.

செய்து வைத்து, அந்தக் கூடாரங்களை மீண்டும் பிரயோகிக்க வேண்டும். கபம் அதிகரித்துண்டான குல்மத்தில் அர்ச்சஸ்ஸிலும், அச்மரீரே கத்திலும், கிரஹணீரோகத்திலும் மொழியப்பட்டுள்ள கூடாரங்களை உபயோகிக்கலாம். 100, 0 1.

அ தக்ஷாரம் : தேவதாரு, சிவதைவோர், நேபாளம், கடுக ரோஹிணி, பஞ்சசோலம் ஸர்ஜகூடாரம், யவகூடாரம், த்ரிபலே, ட்டத்திருப்பி, சுருஞ்ஜீரகம், கோஷ்டம், ஈச்வரமூலி இவ்வகைக்கு ஈரைப் பலம் ; பஞ்சலவணம் வகைக்கு ஒரு பலம் ; இவ்வணைத்தையும் சூர்ணம் செய்து, ததலம், கொழுப்பு, தயிர், மெய் இவற்றில் அச்சூர்ணத்தைக் கலந்து ஒரு கலயத்தில் சேர்த்துத் தீயிட்டு எரிக்கவும் ; அப்பாத்திரம் நன்றாகக் காய்ந்து அக்னிவர்ணமான நிலைமையடைந்திருக்கையில் இறக்கி, அதிலுள்ள கூடாரத்தைக் கிரஹித்துபால், நெய், மோர், மத்யம் இவையுடையவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றோடு அந்தந்த தோஷங்களுக்கு ஏற்றாறு லந்து உட்டு உள்ளவும். “அகதக்ஷாரம்” என்கிற இவ்வளவுதான் குல்மம், உதாவர்த்தம், அடவாதம், அர்ச்சஸ், உதரரோகம், கிரஹணீரோகம், கிருமி, அபஸ்மா, உதராதம், யோனிரோகம், சக்ரதோஷம், அச்மரீ இவைகையுடைய, எலிவிஷம், ஸர்ப்பவிஷம் இவற்றையுடைய நிவாரணம் செய்ய வல்லது. 102 106.

குல்மத்தில் க்ஷரப் பிரதேத்தின் உபேம் : மாம்ஸ ரஸம், பால், நெய், இவற்றை உட்கொள்ளும் பிணிபாளியின் குடலில் சேர்ந்துள்ள மதுரமும் ஸ்திக்கத்தமுமான கபத்த, காரமான கூடாரமானது அறுத்து, குல்மமுண்டாய் வேருன்றியுள்ள ஆசயத்தில் கோளாறடைந்த தாதுக்ளையுப் பெயர்த்து, கிழ் நோக்கி வெளியில் தள்ளிவிடுகின்றது. 107.

குல்மத்தில் மார்க்ககத்திக்கா மத்யபனம் :- அக்னிமந்தபாயிருக்கையில், அரோசகமும் உண்டாயிருந்தால் அப்பாழுது ஸாத்மியமான மத்யங்களோடு ஆஹார மெடுக்கச் செய்து, குடல் மாற்றத்தைச் சுத்தம் செய்வதற்காகப் புராதனமான ஆஸவங்களை யும் அரிதட்களையும் உட்டு உள்ள கொடுக் வேண்டும்.—108.

குல்மத்தில் உபயோகிக்கக்கூடிய பேஜனபானங்கள் :

() பழகிய சம்பா, கார், கொள் இந்த தானியங்கள், ஜாங்கல மாஸம், புகந்தளிர், சித்திரமூலக்கொழுந்து, தழுதாழையின் தளிர், ஓமயிலைத் தளிர், மாவலிங்கத் தளிர், முருங்கை, பில்வத் தளிர், இளசாகவும் உலர்ந்ததாவுமுள்ள முள்ளங்கி, கெடிமாதனை, காயம், புளிவஞ்சி, யவகூடாரம், மாதனை, த்ரிசு, மோர், மெய், தலம் இவைகளைப் போஜன பதார்த்தங்களாகக் கிரஹிக்கலாம். () வாருணீயென்ற மது, கரடி, மோரின் தெளிவுநீர், ஓமமும் பிடாலலவணமும் பொடித்துச் சேர்த்தோர், பஞ்ச

மூலம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலம், நன்றாகப் பழகிய திராக்ஷாரிஷ்டம் இவைகளைப் பானமாக உபயோகிக்கார். (3) திப்பிலி, மோடி, சித்திரமூலம், ஒமம், இந்துப்பு இவற்றை ஸுரை யென்னும் மதுவிலாவது, ஜாங்கல மாம்ஸைத்திலாவது பொடித்துச் சேர்த்து அருந்திவர குல்மநோய் சிக்காது தீரும். 109-112.

கபகுல்மத்தில் தாஹசிகித்தை :—(1) வமநங்கள், ஸ்வேத சிகிதலைகள், க்ருத்பானம், விரேசனங்கள், ஸ்திதிகள், க்ஷாரப் பிரயோகங்கள், ஆஸவாரிஷ்டங்களைப் பருகுதல், குல்மசிகித ஸக் கான பத்தியபோஜனங்கள் இவற்றால் வேரூன்றிப் போன ப குல்மம் நிவ்ருத்தியாகாவிட்டால், சடைசியில் இரக்தமோக்ஷம் செய்து, அம்புபோன்ற கருவி முதலியதைக் காய்ச்சித் த ஹசிகித ஸயு செய்தல். (2) பிறகு தைத்தியன், சுற்றிலும் வரம் புடன் ளர்ந்துள்ள குல்மத் த வஸ்திரத்தினால் போர்த்து நாபி, மூத்திர ஸ்தி, குடல், இருதயம் இவற்றையும், வயிற்றின் மத்தியரேகையும் பரிசிக்காமல், பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்புச் சலாகையினால் அதிதச் சிறிது சுடவும்; அல்லது அரணிட்டுடையாது துன்பிற் டடையினாலாகிய அலகையாது காய்ச்சி, அதிதச் சுடவும். அப்பால் சுட்ட அழற்சியின் மேலாகக் குறைவுபடுமியில் கிரண சிகிதலை நிறுத்தி விதமாகச் சீதோபசாரனைச் செய்யவேண்டு. 113-117.

குல்மத்தில் ஆம-மிசர தேஷங்களுக்குச் சிகித : குல்ம ரேகத்தில் ஆமமதாஷமும் ஸம்பததந்ருந்தால் பேயா முதலியவற்றைக் கொடுத்து, ஜாடாக்னியைத் தூண்டி, ஸ்நழ் செய்வித்து, அந்தந்த நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு சிகிதலை செய்யலாம்; பல தேஷங்கள் சேர்ந்துண்டான மிசரலக்ஷணமுள்ள குல்மத்திலும் வத்தியன் காலமறிந்து அததற்கு அனுகூலான சிகித ஸைச் செய்வானு. 118.

இரத்த குல்ம சிகிதை : (1) ஸ்திரீக்கு இரத்த-குல்மம் உண்டாயிருக்கையில், கர்ப்பிணிபாகவுமிருந்தால், பிரஸவால் கழிந்தபிறகு ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களைச் செய்து, அப்பால் ஸ்நேஹங்களால் விரேசம் செய்விக்கலாம். (2) மாதவிடாய் நின்ற பிறகு, த்ரீகளுக்குக் குல்மம் உண்டானால், நெய், வெல்ல, த்ரிபு, க்ஷுபாபாங்கி இவற்றின் சூர்ணத்தை எள்ளு ஷாத்தில் சேர்த்து பானம் செய்விக்கலாம். 119, 120.

பித்த குல்ம : க்ஷுபாபாங்கி, திப்பிலி, புட்ட, கிரந்திசகம், தே தாரு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, எள்ளு ஷாயத்தோடு உட்கொள்ள குல்ம நோய் தீரு. 1.

க்ஷுர ஹம் : இரண்டு ஆடகப் பலாசுக்ஷாரத்தை, ராட்டிரண்டு ஆடகம் தலத்திலும் க்ருதத்திலும் சேர்த்து

பக்குவ' செய்து, இரத், குல்மத் த வெளிப்படுத்துவதற்ேற்ற
அளவில் உபரோகிக்கலாம் 122.

இரத்த குல்மத்தில் டோநிவிரேச ம்: முற்கூறிய இம்முறை
களால் இரத்த-குல்ம' உடயாவிட்டால், யோநிவிரேசந்திற்
ான ஓளஷத்ததைப் பிரயோகிக்கவும். (1) பலலத் த¹ ஸூரத்
துடன் கூட்டியாவது, (2) எளிப்பாலில் கலந்தாவது, (3) டு
ரோஹிணியையும் மத்ஸிய'களையும் ஸூரம்-களளிப்பால் இவற்
றில் பாவனை செய்தாவது யோனியில் பிரயோகிக்கவு'. (4) டு
ரோஹிணி - மத்ஸியங் னை வராஹபித்தம் - மத்ஸியபித்த'களில்
ன்கு பாவனை செய்தாகிலும் முன்போலவே பிரயோகிக் ல'.
(5) துவின் கிட்டத் தயாவது வெல்லத்தே டு' ஸூரத்
தோடும் கூட்டி யோனியைச் சுத்தி செய்ய அதில் பிரயோகிக்
லா'. (6) இரத்த-பித்தஹரமான ஸூரத்தைத் தேன், நெய்
இவற்றோடு கலந்து லேஹயம்போல உட்கொள்ளலா'. (7) டெ
ள்ளி, தீக்ஷ மான திரையென்னும் மது-மத்ஸிய'கள் இற்
றையு' கெடுக்கலா'. (8) பால், பசுவின் சிறுநீர் இவற்றை
ல'ந்தாவது, (9) தசமூலகஷாயத்தில் ஸூரத் தச் சேர்த்தாவது
வஸ்தி பிரயோகிக்கலாம். 123 126.

இரத்த-குல்மத்தில் சஸ்திரசிகித்தை : முற்கூறியவாறு குல்
மத்தைச் சிகித்ஸித்தும் இரத்த' வெளிப்படாவிடில், அ தச்
சஸ்திரத்தினால் உடத்துவிடுவது நலம். 126^{1/2}.

இரத்த-குல்மத்தில் ஸ்ரவி'கும் உதிரத்ததைத் ததே'
கூடது: இரத்தம் குல்மத்திலிருந்து வெளிவரத் தொட'கி
விட்டால், யமகஸ்நேஹங்களை உடம்பிஹு' மு'கியமாக யோனி
யிஹு' அப்ய'கம் செய்துவைத்து, இரத்தத்தை ன்கு'ரவி
ச் செய்யே ண்டு'. இந்த நிலைமையில் மாம்ஸாஸம் கலந்த
அன்னத் த உணவாகவு', அதிக நாட்படாத ஸுரையென்னு'
மதுவை பானம் செய்வதற்காகவும் கொடுக்கலாம். 127¹.

இரத்த-குல்மத்தில் உதிரம் அதிகம் ஸ்ரவிக்கை யில் செய்யு
முபசரம்: (1) உதிர' மிதமிஞ்சி ஸ்ரவித்தால், இரத்த-பித்த
ஹரமான சிகித்ஸை னைச் செய்யலாம். (2) இரத்த' மிகுதியா
டு எளிப்பட்டு வாதரோகஸம்பந்தமான கோளாறு எ' டால்,
ாதஹரமான எல்லாச் சிகித்ஸைகளையும் செய்யலாம். (3) யிற்
றுப்பொருமல் முதலிய வேறு கோளாறு எ' நேரிட்டால், உதா
வர்த்தஹரமாகவு', பதோஷத்தைப் பரிஹரி'கக்கடியனைவயு
மான சிகித்ஸை னை அ'தந்த நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவண் ம்
நிறைவேற்றலாம். 128, 129.

1. பலல' றுத்து இடித்துச் சூர்ணம் செய்த எள்,

பதினேந்தாம் அத்தியாயம்.

உதர சிகித்ஸை.

இனி உதரசிகித்ஸை¹ யென்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப் படுகின்றது :

உதரரோகத்தில் விரேசம் செவிப்பதின் ஆவச்சயகம் :
தோஷங்கள் அமிதமாக விருத்தியாய்விடுவதாலும், ஸ்ரோதஸ்ஸுகளென்கிற நிணநீர்க் குழாய்கள் அடைபடுவதாலும் உதர ரோகம் உற்பத்தியாகின்றது ; ஆகையால் இவ்வியாதியில் எப்பொழுதுமே விரேசமும் செய்விக்கவேண்டும்.

உதரத்தில் அதிருக்ஷ நிலைமையில் ஸ்வே ஹ தி சிகித்ஸை :-
(1) ஒரு மாஸம் அல்லது இரண்டு மாஸகாலம் ஆமணக்கெண்ணையப் பசு மூத்திரத்தோடாவது பசுவின் பாலுடனாவது சலந்து பருகிவரலாம். (2) அல்லது கோமூத்திரத்தையேயாவது, எருதையின் சிறுநீரையேயாவது குடித்துக்கொண்டு, பசும் பால் கலந்த அன்னத்தையே பத்தியபோஜனமாகக் கொள்ளலாம். (3) கழுதைப்பாலையாவது குடிக்கலாம். உதரரோகத்தில் இவை உபயோகமானவை ; தேஹதாபம், வயிற்றுப்பொருமல், அதிகாவறட்சி, மூர்ச்சை இவைகளுள்ள உதரரோகங்கு இம்முறை என்னும் விசேஷமானவை. (4) அதிக வாததோஷமுள்ளவர்களும், ஆகவே ருக்ஷமாயிருப்பவர்களும், தோஷங்களைச் சுத்தி செய்யவேண்டிய நிலைமையைப் பெற்றவர்களுமான இந்த ரோகிகளுக்கு, உதரரோகஹராவும், ஸ்தித்தத்தன்மையை உண்டு பண்ணுபவையுமான க்ருதங்களைக் கொடுக்கவும். 2, 4.

ஷட்பல ஸ்ருதம் : இரண்டு ஆடகங்கொண்ட மோரின் தெளிவுநீரில் தசமூல கஷாயம் கூட்டி, இராஜயக்ஷம் சிகித்ஸையிற் கூறிய ஷட்பல க்ருதச் சரக்குகளையும் சேர்த்து, அதில் ஒரு பிரஸ்தம் க்ருதம் பக்குவம்செய்து உபயோகிக்கவும். 4¹.

சுண்ட தி ஸ்ருதம் : ஒரு ஆடகம் மோரின் தெளிவுநீரில் மூன்று பலம் சர்க்கைப் பொடித்துச் சேர்த்து, க்ருதம் தைலம் இவற்றை ஒவ்வொரு பிரஸ்தம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து ஹேதத் பானம் செய்ய ல்லா உதரரோகிகளும், பவாதங்களால் உடாம் குல்மமும் நன்கு தீரும். 5, 6.

கே மூத்திர க்ருதம் : ஒரு பிரஸ்தம் நெய், அதற்கு நாலுமடக்கு ஜலம், இரண்டு மடங்கு கோமூத்திரமும் சேர்த்து, ஒரு பலம் சித்திரமூலத்தை ல்கமாகவும் யவக்ஷாரமும் சிறிது சேர்த்து உதரரோகமுள்ளவன் உபயோகிக்கலாம். 7.

1 வ தி ஸ்ருதம் : யவதானியம், இலந்தங்கொட்டை, கொள்ளு, மஹாபஞ்சமூலம் இவற்றை ஜலத்தில் சேர்த்து,

1. லோதரம், ப்லீஹோதா முதலிய ற்றின் சிகித்ஸை.

ஸுரையென்னும் மதுவையும், காஞ்சித்தையும் கூட்டி, க்ருதம் பக்குவம்செய்தாவது உட்கொள்ளச்செய்யலாம். 8.

உதரங்களில் விரேசம் பிரயோகிக்கும் நிலைமை : முற் கூறிய க்ருதம் னால் ரோகி ஸ்நிகத்தமாய், உடலில் வன்மையுண்டாய், வாதம் தணிந்து, தோஷங்கள் சேர்ந்துள்ள ஆசயமும் தளர்ச்சியுற்றிருக்கையில் கல்ப ஸ்ததாநத்திற் கூறும் விரேச நொஷத்களைக் கொடுக்கவும். 9.

படே லமூல தி சூர்ணம் : பேய்ப்புடல் வேர், த்ரிபலை, மஞ்சள், வாய்விடங்கம் இவை வகைக்குக் கால் பலம், கம்பில்லம் அவற்றினும் இரண்டு பங்கு, கருஞ்சாறடை மூன்று பங்கு, சிவ தவேர் நாலு பங்கு ; இவற்றை நன்கு சூர்ணம் செய்து பசுமூத்திரத்தோடு உட்கொள்ளவும். இதனால் நன்கு விரேசநான பிறகு, பேயாவைப் பருகி, பிறகு ஜாங்கல மாம்ஸாஸைத் தோடு அன்னம் புஜித்து, த்ரிகடுவைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை ஆறு நாட்கள் உட்கொண்டுவரவும். இவ்விதமே அடிக்கடியும் உட்கொண்டுவந்தால், இச்சூர்ணம் நீர் சுறக்கும் மஹோதரம் உட்பட எல்லா உதரங்களையுமே தீர்க்கும். 10-12.

வாக்ஷ்ய தி சூர்ணம் : தும்மட்டிக்காய், சங்கங்குப்பி, நேபாளம், வெள்ளிலோத்திப்பட்டை, வசம்பு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து கொள்ளவும். பேரிலந்தை, திராக்ஷ, இலந்தை இற்றின் கஷாயத்தையாவது, கோமூத்திரத்தையாவது, மது வயாவது அச்சூர்ணத்திற்கு அனுபானமாகப் பருகலாம். 13.

ராயண சூர்ணம் : குரோசானி யோமம், கொட்டக் கந்தை, கொத்தமல்லிவிதை, சதகுப்பி, கருஞ்ஜீரம், ஓம், ன்ணத்திப்பிலி, காட்டுஜீரகம், கச்சோரம், வசம்பு, சித்திரமூலம், ஜீரகம், த்ரிகடு, பிருமதண்டுவிதை, த்ரிபலை, யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், தாரை கிழங்கு, கோஷ்டம், பஞ்சல ணம், வாய்விடங்கம் இவை ஸமபாகம்; நேபாளம் மூன்று பாகம்; சிவதைவேரு தும்மட்டியும் தனித்தனி இரண்டு பாகம்; இலைக்கள்ளி நான்கு பாகம்; இவற்றின் சூர்ணம் 'நாராயண சூர்ணம்' என்று வழங்கப்படும். பலரோகங்களைப் போக்கவல்ல இஃதப் பிரயோகித்த மாத் திரத்தில் ஸ்ரீ ஹாவிஷ்ணுவைக் கண்ட அஸுரர்கள்போல, வியாதிகள் தலைகொடுக்கமாட்டா. இச்சூர்ணத்தை (1) உதரரோகமுள்ளவர்கள் மோருடனும் (2) குல்மரோகத்தில் இலந்தைக்கொட்டக் கஷாயத்தோடும், (3) வயிற்றுப்பொருமலில் ஸுரையேடு, (4) ராதரோகத்தில் சத்திரத்தத்தோடும், (5) மலபந்தத்தில் தயிரின் ஆடையேடு, (6) அர்சஸ்ஸில் மாதளஞ் சாற்றேடும், (7) ஆனம் பெப்பில் புளியம்பழச்சாற்றேடும், (8) அஜீர்ணத்தில் நெந்நீரோடும் நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு உபயோகிக்கலாம். மேலுப்பந்தம், பாண்டுரோம், காஸம், ச்வாஸம், கழுத்துப்பிடிப்பு,

இருதயரோகம், கிரஹணீதோஷம், குஷ்டம், அக்னிமார்தியம், ஜ்வரம், கோரப்பற்கள் தாக்குவதாலான விஷம், மூலங்கள் என் கிற சில வேர்கள்ஸம்பந்தமான விஷம், க விஷம், க்ருத்ரி விஷம் இவைகளிலும் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தவாறு கோஷ்டத் த ஸ்திகத்தமாகச் செய்து விரேசநத்திற்காக இச்சூர்ணத் த உபயோகிக்கலாம். 14 21.

ஹபுஷாதி சூர்ணம்: கொட்டைக்காரத்தை, பிரம் த் டு விதை, த்ரிபலை, அவுரிவிதை, கொன்றை, கடுகரோஹிணி, நில வேம்பு, இலைக்கள்ளி, சிவதைவேர், வசம்பு, இந்துப்பு, கறுப்புப்பு, திப்பிலி இவற்றின் சூர்ணத்தை மாதளம்பழச் சாற்றுடனாவது, த்ரிபலா கஷாயத்துடனாவது, மாம்ஸஸத்தோடாவது, தே மூத் திரத்தோடாவது, இளஞ்சூடான ஜலத்தோடாவது உட் கொள்ள லாம். ஸகல குல்மரோகங்கள், ப்லீஹோதாம், இதர உதாரோ க் கள், வெண்குஷ்டம், குஷ்டம், அஜீர்ணம், அக்னிமா தியம், ஜாட்ராக்கி விஷமித்திருத்தல், சோகை, அர்சஸ், பாண்டுரோ கம், காமாலை, ஹமீமகம் இவ் வகளில் உபயோகிக்க இச்சூர்ணம் விரேகத்தை யுண்டுபண்ணி, வாதம், பித்தம், கபம் இத்தோஷங் களைத்தையுட் நன்கு வெளிப்படுத்தி விடும். 22 25.

நீலியாதி சூர்ணம்: அவுரிவிதை, நீர்வஞ்சி, த்ரிபடு, பவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், பஞ்சலவணம், சித்திரமூலம் இவற் றைச் சூர்ணம் செய்து, நெய்யிற் கலந்து உட் கொள்ள, உதர ரோ ந்களும் குல்மமும் தீரும். 26.

உதரத்தில் விரேகத்தினால் பலஹீனம் யிருந் தையில் ஸ்ரீர பா ம்: இவ்வெளஷதங்களால் சோதர சிகித்தனை செய்கையில் பிணியாளி பலஹீனப்பட்டு சோர்வடையும்போது, இடையி டையே முன் போலவே¹ கழுதைப்பாலையாவது, பசுவின் பாலே யாவது, வெள்ளாட்டுப்பாலையாவது உட் கொள்ளக் கொடுக்கலா். வியாதி பலமாயிருக்கு யின் விரேசனத்திற்கு ஸ்வே ஹத் தயே உபயோகிக்கவேண்டும்; அ தி லு ம் தூர்பலமாயிருப்பவருக்கு விசேஷமாய் ஸ்வேஹந்தான் விரேகத்திற்குத் தகுந்தது. 7, 27½.

ஹரீதகீக்ருதம்: ஒரு பிரஸ்த்தம் கடுக்காய்ப் பொடியை ஒரு ஆடகம் நெய்யில், சேர்த்துக் காய்ச்சி, துடுப்பால் நன்றாகக் குழப் பி ள்ளறி, அப்பாத்திரத்தின் வாயைச் சீலை மண்களால் நன்கு மூடி, தானியக்களஞ்சியத்தின் பள்ளத்தில் புதைத்து வக்கவும்; பிறகு ஒரு மாஸம் கழித்து வெளியிலெடுத்து வடிகட்டி, கடு காய்க் கஷாயத்தையும், புளித்தத் தயிரையும் கூட்டி ப் குவம் செய்து பருகிவரவும். -தாரோகம், காவிஷம், அஷ்டலை, வயிற்

1. இதற்கு மு் பட்லால மூலாதி சூர் த்திற்கு் கூறிய வித ராய் பேயாதிகளில் பாலை உபயோகி்வு்.

றுப்பொருமல், குல்மம், சித்ரதி, குஷ்டம், உன்மாதம், அபஸ் மாரம், இவற்றை இது நிவ்ருத்திசெய்யும். 28 30½.

நவ்ஹீக்ஷீரஸித்தக்ருதங் : (1) பசுளின்பாலில் கள்ளிப் பாலையும் கூட்டிக் காய்ச்சி ஆறியபிறகு, மத்தினால் கடைந்து எடுக்கப்படும் ஒண்ணையிலிருந்துண்டான நெய்யும், (2) கள்ளிப் பாலில் சேர்த்துக் காய்ச்சியெடுத்த நெய்யும் முற்கூறிய ஹீதகீக்ருதத்திற்குச் சமான குணமுள்ளனவாம். (3) ஒரு திரோணம் பாலில் அரைப்பிரஸ்த்தம் ள்ளிப்பாலைக் கூட்டித் தயிராகப் போனபிறகு கடைந்தெடுத்த நெய்யில் சிவதைவேரைச் சேர்த்துக் காய்ச்சு. இந்தக்ருதமும் அதே குணமுடையது. (4) ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருதத்தை எட்டு மடங்கு பாலில் சேர்த்து, ஒரு பாம் ள்ளிப்பாலையும் கல்கமாகக் கூட்டி, சிவதைவேரையு் ஷட் பலச் சரக்கு னையும் பொடித்துப் போட்டு பக்குவம் செய்தக்ருதமும் அதே குணமு டயதாகும். 31 33½.

உதரத்தில் ருதபானத்திற்குப் பிறகு பேயாதிகளின் உப யோகம் () இத் க்ருதங்களை உபயோகித்த பிறகு பேயா வையாவது, தூமான பதார்த்தங்களால் பக்குவம் செய்த ரம்ஸஸத் தயாவது, பாலையாவது பானம் செய்யவேண்டும். (2) க்ருத ஜீர்ணித்து, திரோசநமும் ஆனபிறகு, சக்ன உடைத் துப் போட்டுக் காய்ச்சிய இளஞ்சூடான ஜலத்தைப் பானம்செய்ய ய. (3) அதன் பிறகு பேயாவையும், (4) அப்பால் கொள் ளைச் சேர்த்து செய்த கஞ்சியையும் பருகலாம். (5) இ்நனம் பேயாதிகளை மூன்று நாட் ள் உபயோகித்த பிறகு முறைப்படி லங்கரம் செய்வித்து ருக்ஷநிலைமையடைந்த பிறகாவது முற்கூறிய விதிப்படி ரி சயாகக்ருதபானம் செய்துவரவேண்டும். 34-36.

உதர திரே களில் றே ஸில க்ருத ள் : முற்கூறிய று பக்குவம் செய்த க்ருதங்களை திபுணான வைத்தியன் குல்மரோக க்ளைபு, க்ருத்ரிம விஷங்களையும், உதரரோகங்களை யும் பரிஹரிக் நிலைமையறிந்து உசிதப்படி உபயோகித் வே டும். பெருஞ்ஜீராக சல்கத்தைச் சேர்த்துச் செய்த க்ருதத் தயாவது வயிற்றுப்பொருமலைப் போக்கப் பருகலாம். தில்வ க்ருதத்தையாவது, நீலிநீ க்ருதத்தையாவது, மிச்சாகஸ்ரேஹத் தையாவது ப னம் செய்யலாம். இவற்றால் தோஷங்கள் வெளி யான பிறகு, பிணியாளி சிறுகச் சிறுக இலகுகுணமுள்ள சம்பா அ னத் தப் புஜி லாம். 37, 38½.

உதரரே த்தில் மிச் மு ள் தோஷத்தை நிவ்ருத்தி செய்யு மு ற் : பிறகு உதரரோகி மிச்சமுள்ள தோஷத்தை நிவ்ருத்தி செய்ய அடியில் கூறப்படுமாறு செய்யவேண்டும்: () ரோமூத்திரத்தில் நன்கு பாவனை செய்த ஆயிரம் கடுக்காய்களை யாவது, (2) ள்ளிப்பாலில் நன்றாகப் பாவனை செய்த ஆயிரம்

திப்பிலிகளையாவது பாலின் அதுபானத்துடன் ண்ணலாம். (3) பிப்பலீ ர்த்தமாநக முறையையாவது உபயோகிக்கலாம். (4) சிலாஜதுவை உபயோகித்துக் கொண்டு பாலையே அதற்குப் பத்தியமாய் உட்கொள்ளலாம். (5) அங்ஙனமே மஹிஷாக்ஷி குக்குலுவையாவது உபயோகிக்கலாம். (6) ஸம் அளவாக இஞ்சிச்சாறு லந்த பாலையாவது பானம் செய்யலாம். (7) சித்திரமூலம், தே தாரு இவற்றின் கலந்தையாவது பாலோடு பருகலாம். (8) அப்படியே யானைத்திப்பிலி, சுக்கு இவற்றின் கலந்தையாவது பாலின் அனுபானத்தோடு நியதமாய் உபயோகித்து வரலாம். (9) ரய்விடங்கம், சித்திரமூலம், நேபாளம், சவ்விதம், த்ரிகடு இவற்றை வகைக்குக் கால் பலம் எடுத்து, கல்கமாகச் செய்து, பாலில் கலந்து பானம்செய்ய, மிகவும் ளிருத்தியடைந்த உதாரோ மும் தீரு. (10) கள்ளிப்பாலில் பக்குவம் செய்த ருதத் த உ வில் கலந்து ஒரு மாஸம் புஜித்து வரலாம். (11) கள்ளிப்பாலில் பாவனை செய்த டக்காய், திப்பிலி இ ற்றைக்கொண்டு செய், உத்காரிகையையாவது¹ உபயோகித்து வரலாம். 39 44.

உதரத்தில் பக்கசூலை முதலி வற்றிற்கு ஏற்ற க்ருத : பக்கசூலை, வயிற்றுப் பொருமல், மாரடைப்பு இவற்றை வாயு உ ட டும பொழுது (1) பில்வக்ஷாரம் சேர்த்து பக்கு ம் செய்த ருதத்தைய வது (2) பெருவாகையின் கூாரம், (3) சிற்றமுட்டி யின் கூாரம் (4) பலாச கூாரம், (8) திலகூாரம், (6) பணியின் கூாரம் (7) தலீ கூாரம், (8) நாயுருவி கூாரம், (9) தமுதா மு யி கூாரம் இ ற்றுள் எதையேனும் சேர்த்துச் செய்த க்ரு தத்தையாவது உட்கொள்ளலாம். 45, 46.

உதரத்தில் ஆ ரண தோஷங்களுக்கு ஆமணக்கெண்ணை :- வாத தோஷத்தினால் கபமாவது பித்தமாவது ஆவாணம் பெய்யப் படுமானாலும், பித்த-கபங்களால் வாதம் ஆவாணம் செய்யப்படு மானாலும் அந்நிலைமைகளில், பிணியாளி பலசாலியா யிருந்தால், அந்த நிலைமைக்கேற்ற ஓஷதச் சரக்குகளைச் சேர்த்து பக் கு செய்த ஆமணக்கெண்ணையை உபயோகிக்கலாம். 47.

தே த் வ திலேபம் : தே வ தாரு, பலாசம்பட் ட, யனைத்திப்பிலி, முருங்கப் பட்டை, குங்கிலிய மாப்பட் ட இவற் றப் பசுமூத்திரம் சேர்த்து ல்கமாகச் செய்து டெளிப் புற, தில் யிற்றின்மேல் பூச்சிடவும். 48.

வ்ரு சி ல்ய தி ஸேச ம் : தேள்கெ ட்க்கலை, ச பு, சுக்கு, மஹாபஞ்சமூலம், வெள்ளைச்சாறடை கருஞ்சாற ட சொத்தமல்லி வி த, கோஷ்டம் இவற்றின் த்வாதங்களையு ரோ மூத்திரத்தையு வயிற்றின்மேல் ஊற்றி ஒத்தடமிடலாம். 49.

. உத்காரி க முதற் புத்தகம் பார்த் .

. தோஷ் ளி ஆ ரண வி ராங்கள் முதற் புத்த பார்த் ,

உதரத்தில் விரேசு மான பின்பு வயிற்றில் செய் வே டி சிகித் : (1) முற்கூறியவாறு ஆ ணக் ு ணெய் முதலிய வற்றின் பிரயோ களால் விரேசுநமாய் யிறுந் கு டியது, ஸால்வண்¹ முதலியவற்றால் ஸ்வேதம் செய்வித், பிறகு, வயிற்றை ஸ்திரத்தினால் சுற்றிக் ட்டவும். இவ்விதச் செய்ய, மறுபடியும் வ யுவானது யிற் ற ஊதச் செய்யாது. (2) நன்கு விரேசு மான பின் மறுபடி யிறு திவிட்டால், அதி ஸ்நேஹமும் அம்ல-லவணங் றும் சேர்ந்த ஷாயங் ளால் நிரூ ஹவ் திகளைப் பிரயோகிக் ளாம். (3) டயு ஸ்த் பித்து வயிற் றுப்பெ ருமலுண்டானால் தீக்ஷணமாகவும், கூடாரங் கள் பசு மூத்திர இவற்றோடு கூடியனவுமான வஸ்தி ள் சிற்த சிகித் ளைகளாம். 50 52.

உதர ரோகத்தில் விசேஷ சிகித்லை ள் : இங்ஙன உதர ரோகிகளுக்குக் கண்ட பலன் தரு் சிகித் ளகள் பொது க் கூறப்பட்டன. இனி ரதாதி தோஷங் ளா ன உதர ரோ ங்களுக்கு விசேஷ சிகித்லைகள் விவரிக் ப்படும். 52¹.

வாதோதரத்தில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதாதிகள் : வ த தோஷத் தினால் டான உதரோ த்தில் தேஹவன் மயுள்ள பிணி யாளிக்கு () விதார்யாதி கணச் சா் கு ளால் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தைக் கொடுக்கவு். () அவ்விதம்செய்து தித் த ம. பிறகு, ஸ்வேத சிகித்லை செய்வித்து, (3) தில்வ் ருதத் தினலாவது, மிசர் ஸ்நேஹத்தினலாவது பல முறை விரேசு ட் செய்வித். (4) ஸம்ஸர்க்ககரி யயு் செய்துவைத், பிறகு தேஹத்தில் பலமுண்டா ப் பாலைத் தாராள ர் டெ வு்; பலமுண்டாய், பால் தெவிட்டிப் போனால், பெரும்பாலு் அ்த நிலைமையே பாலைக் கிரமமா நிறுத்த ஏற்றதாகு். (5) ெற்ப அள ட உப்பும் புளிப்பு் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த யூஷ் ள லும், ர் ஸ்ரஸங்களாலு் ஜாடரா னியை விருத்தி செய். (6) உதாவர்த்தம் பிறகு ஏற்படுமானால், மீண்டும் அவனை ஸ்நி த்தமா ச்செய்து, (7) ஸ்வேதமும் செய்வித்து, () அப்பால் ஆஸ்த்தாப தி யப் பிரயோகி் வும்; இதற்குத் தசமூலகஷாயத் தத் தீக்ஷணவீர்யமுள்ள வஸ்து னையும் அதனடியில் சேர்த்து உப யோகிக் வு். (9) ரூக்ஷமா வு், லபந்த் - அபாநவாயு கட்டிப் போதல் இவை ளுடையவனாகவும், நல்ல ஜாடரா னி யப் பெற்றுமுள்ள பிணியாளிக்கு நடுக்க், இசிவு, பூட்டு ளி் வேதனை, அஸ்த்திதே தனை, பக்ககுலை, முதுகுவலி, கழுத்து வி இவை நோந்திரு் கையில் ரதஹரமான அ் லரஸச் சா் கு னைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த ல்லெ டெ ய் ஆ டெ ணெய் இவற் றக் ு டு அது வாஸநம் செய்வித் வு். (10)

ஸால் ஸ்நே தம் முதற் ப் பார் .

முற்கூறிய குறி ள் தோன்றியிருக் கயில், விரோசநத்திற்குத் தாபவனுக்கு வஸ்திப் பிரபோசமும், பால் நெய்களின் ப யோகமும் அனுகோளாகளைச் சமநம் செய்யக் கூடியவையாம். 53 581.

பித்தே தரத்தில் ஸ்வே ஹ-ஸ்வேதாதிகள்: (1) பித்தத்தினு ளு டான உதர ரோகத்தில் பிணியாளி சரீரவன்மையுள்ள இ னு டுத் தல், இனிய சுவையுள்ள சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்கு ம் செய்த க்ருதத்தைக் கொடுத்து ந ு ஸ்ரிகத்தமாகச் செய்து, (2) ருஞ்சிவதை, வெண்சிவதை, த்ரிபலை இவற்றால் பக்குவம் செய்த க்ரு த த் தினு ள் விரோசநம் செய்விக்க வேண்டும். (3) பிற்கு சர்க்கரை, தேன், நெய் இவற்றை அதிகமாகக் கூட்டிய யக்ரோதாதிகளைக் கஷாயத்தினால் நிருஹவஸ்தியைப் பிரபோ கி லா . (4) அச்சரக்குகளையே சேர்த்து பக்குவம் செய்த கஷாயத்தையும் ஸ்நேஹ ஸ்துக்களையும் கூட்டி அநுவாஸந ஸ்தியை மீண்டும் பிரபோகிக்கவேண்டும். (5) தூர்ப்பலமான பிணிப ளிக்கு க்ஷீரந் லந்த வஸ்திகளால் முதலில் அநுவாஸந் செய்வித்து, ஜாடராக்னி பலம் பெற்றதும் தேஹமும் ஸ்ரிகத்த மானது, (6) சிவதை வேரையும் பாலைபும் சேர்த்துச் சாய்ச்சிய ஆமணக்ெண்ணையை ஆடிக்கடியும் கெ டுத்து விரோசநம் செய் விக் வேண்டும். கள்ளியிலை, கொன்றை இவற்றைச் சேர்த்துக் சாய்ச்சிய கஷாயத்தினாலாவது, கொன்றையி் கஷாயத்தினு ளா து விரோசநம் செய்விக்கலா . (7) பத்துடன் கூடிய பித் தோதரத்தில் லோமூத்திரம் கூட்டிய பாலைபும், (8) வாத்தோஷத் துடன் கூடிய பித்தோதரத்தில் தித் தஸமும் நெய்யும் கல்த பாலைபு் முற்கூறிய கஷாயங்களில் ஏதேனுமொன்றில் சேர்த் தாவது, விதார்யாதிகளைக்வாதத்தில் கூட்டியா து ொடுத்து ரு . (9) வயிற்றின்மேல் பாயஸத்தினால் சூடாக ஒத்தடமு் ொடுத்து வா . (10) மதுபடி க்ஷீரத்தைக் கொடுத்தும், வஸ்தி களைப் பிரபோகித்தும், விரோசநம் செய்வித்து விடாமல் சிகித்ித்து வந்த ல் பித்தோதரத்தைப் போ லாம. 59 65.

பே தரத்தில் ஸ்வே ஹ - ஸ்வேதாதிகள்: (1) பதோஷத் தினு ளு ண்டான உதரோகத்தில் வதஸ ரதிகளைச் சரக்குகளால் ப்ருவ் செய்த க்ருதத்தினால் ஸ்நேஹம் செய்ித்து, (2) அப் ப ல் ஸ்வே தசிகித்ஸையை நிறைவேற்றவே ிடும். (3) அப்பால் பிணிய ளி பலசாலியாயிருந்தால் ள்ளிப்பாலைச் சேர்த்து ப்ரு ம் செய்த க்ருதத்தினால் விரோசநம் செய்விக்கவும். (4) கடு ரஸம், க்ஷார ள் இவற்றோடு கூடியவையும், கபஹரகுண னுள்ளையு ர உணவுகளால் ஸம்ஸர் க்ரியையைச் செய்யவும். (5) பிறகு லோமூத்திர, த்ரி ூ, தலம் இ ற்ற முஷ் ரதிஷ் த்தில் தாராளமா க் கூட்டி அதனால் நிருஹவஸ்தி ப்

பிரயோகிப்பது ஹிதமாம். (6) அக்க டாயத்திலேயே ப் குவம் செய்த ஸ்நேஹத்தினால் அநுவாஸநவஸ்தியையும் செய்யலா'. (7) த்ரிகடுவச் சேர்த்து பக்கு செய்த பாலுடனாது, டொள்ளுக் ஷாயத்தில் காய்ச்சிய பாலுடனாவது, ர்ஸஸத்திற் ராய்ச்சிய பாலுடனாது அன்னத்தைக் கூட்டி யுண் லம் (8) பம் மிகச் சேர்ந்து இறுகி உதாரோகம் அதிகரித்து வயிறு னத்திருக்கையில், திமிதத் தன்மையினாலும், அரே சகத்தி னாலும், இருதயக் கோளாறலும் பிணியாளி ருந்து யி, மது பானத்தினால் அக்னிமார்தியமும் உண்டாயிருக்கையில் அரிஷ்டங் னையும் கூடாரங் னையும் டொடுக்கலாம். 66 69.

ஹிங்க்வாதி க்ஷாரம்: காயம், திப்பிலி, த்ரிபலை, தே தாரு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், சேரா கொட்டை, முருங்கக் ராய், கடு ரோஹிணி, நிலவேம்பு, வசம்பு, சுக்கு, ய ணைத்திப்பிலி, கோரைக்கிழங்கு, ரோஷ்டம், குங்கிலியப்பட்டை, பஞ்சலவண க் இவற்றைச் சூர்ண் செய்து, க்ருதம்-தைலம்-வஸா மஜ்ஜா என்கிற நான்கு வித ஸ்நேஹங்களிலும் த்ரிபிலிலும் அச்சூரத் தக் கலந்து ஒரு பாத்திரத்தில் அனைத்தையும் சேர்த்து எரி சவும்; ஜலபாகம் வற்றிய பிறகு, பாத்திரத்தின் வாயை மூடி உள் ளேயே புனைந்து சாம்பலாய்விடொறு தீயிட்டெரிக் வு. இவ் விதம் எரித்த சாம்பலிலிருந் தெடுக் ப்படும் கூடாரத்தை ஒரு க்ஷப் பிரா ம் மதிரை யென்னும் மதுவோடாவது, தயிரின் ஆ டயோடாவது, உஷ்ண ஜலத்தோடாவது, அரிஷ்டங் னோ டாவது, ஸுரையுடனாவது, ஆஸவ் களோடாவது பருகிவ வு. இந்த கூடாரம் மஹோதரம், குல்மம், அஷ்டலை, தூதி, பிரதிதூதி, சோபம், விஷுஷி, ப் ஹோதரம், இருதயரோகம், அர்சஸ், உதாவர்த்தம் இவைகளை நவ்ருத்தி செய்யும். 70 73.

தூர்ப்பலமான கபே த்ரிக்கு சிகித்ஸை: (1) அரிஷ்டங் ன், கோமூத்திரம், முற்கூறிய சூர்ணங்கள், அயஸ்க்ருதி இவை ணைப் பருகி, கூடாரம் கூட்டிய தைலங்களைப் பானம் செய்வதும் தூர்ப் பலமான போதாரோகிக்கு அனுசூலமானது. (2) -பநாஹஸ் வேதமும் தூர்ப்பலமான இப் பிணியாளி குச் செய்யத் தகுந்தது; அதில் வெண்கடுகு, மத்யத்தின் அடித்திப்பி, முள்ளந்த்ரியின் வித்து ன், இவற்றை கல்கமாக ஆட்டி அடி டியு யிற்றி் மேல் பூசலாம். 74, 75.

ஸநிபாதோதர சிகித்ஸை: தேஹபலமாவது, ஜடரா னியாவது அநுகம கூண்ணிக்காமலுள்ள ஸநிபாதோதரத்தில், அப்பிணியாளிக்கு தோஷம் அதிகரிப்பதால் நேரிட் கூடிய நிலை களை அனுஸரித்து, செய்யவேண்டிய சிகித் ஸயைப்பற்றி மு னத ய் அறிவித்துவிட்டு, () நேபாள-ஜயபாள வித்து னி் தைலத் தப் பான முதலியதற்கும் உபயோகித்துச் சிகித் ஸ

செய்யவும். (2) இவ்வித சிகித்கைகளுக்கு வசப்படாமல் உதரே ம் மி 1' அதிகரித்துவிட்டால், அதிநு விசேஷமா ஸந்திபாதோதரத்தில், ரோகியின் உறவினர் ளிடம் சொல்லி அர் ஞடைய அனுமதி யப் பெற்று, வெள்ளைக் குன்றுமணி, வெ குன்று ணி, அவுரி இ ற்றின் வேரைக் கல்கமாகச் செய்து, த்யத்தில் க ரத்து பா ம் செய்யக் கொடுத்துவிடவு.

(3) பானவகைகளிலும் உணுகளிலும் ஸத்தாவரவிஷத்தை வது லந்து டெத்து விடலாம். (4) சினங்கொ ட ஸர்ப்ப ானது தக் னியில் தனது விஷத்தைக் க் குகின்றதோ அதயாவது பிரயோகிக்கலாம்; வேரூன்றியும் வெவ்வேறு ார் களில் லயித்துமுள்ள ஸந்திபாத தோஷத்தில் ப்ராதி யெக் கற வீர்பமுள்ள அவ்விஷத்தி் பிரயோ த்தினால் சீக்ரம் அ்த ஸந்திபாத தோஷ உடைக்கப்பட்டு வெளிப்படுத்தப் ப்; அல்லது தேஹத்திலேயே தங்கியிருப்பினும் அந்த ஸந்திபாததோஷம் விஷத்தன்மையற்றதாகவும் ஆய்விடு. (5) தோஷெ ல்லாம் நீங்கிய பிறகு அப்பிணியாளிக்கு குளிரந்த ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்வித்து, பாலையாவது, பேயாலையாவது பா செய்விக் லாம். (6) சி ஹையிலையாவது, வல்லாரை யிலையா து, சக் ரவர்த்திக்கிரையாவது, கருவேப்பிலை யயா து, யவசாகத்தையாவது அதனதன் இரஸத்திலேயே புளிப்பு, உப்பு இவற் றச் சேர் ாமல் சிறிது வேகுமாறுச் ச மத்துப் புஜித்து ரலாம்; அப்பொழுது அன் ாம் புஜிக்கக் கூடாது; இங்ஙனம் ஒரு மாஸம் உபயோகித்து, அப்பால் நாவ றட்சியுண்டானால் முற்கூறிய சா ளின் ஸ்வாஸத்தையே பருி வரே டும். (7) இவ்விதம் சாகங் ளால் தோஷ விலச் ப் பட்டதும், ஒரு மாஸம் கழித்து, பலஹிணப்பட்டுள்ள அப்பிணி யாளிக்குப் பிராணாதாரமாயுள்ள ஓட்டசப்பாலைக் கொடுத்து ரவும். 76 84.

ப்லீஹே தர சிகித்கை : () ப்லீஹோதரத்தில் அந் தத் தோஷத்திற்குத் தகுந்தவாறு ஸ்நேஹசிகித்கையையும் ஸ்வேதசிகித் கையையும் செய்து, (2) தயிர் சேர்த்து போஜனம் செய்தபிறகு, இடது புஜத்தில் ிரையை குத்தி இரத்த மோக்ஷ செய்யே ண்டு. (3) தகுத் ளவு பலமுண்டான பிறகு துபடி ஸ்நேஹபான் செய்து வத்து, சோத சிகித்கை யய் செய்வித்து, (4) கடலிலுண்டாகும் நத் தயோட்டி லிரு து எடுக்ப்படும் க்ஷாரத்தைப் பாலுடர் உட்கொள்ளச் செய்யலா. (5) புங்க் காயை யெரித்தெடுக்கப்பட்டு க்ஷாரத் த ஏதேனும் அம்லலஸ்துவில் சேர்த்து காய்ச்சி, கருப்புப்பு, திப் பிலி இவற்றின் சூர் னத்தையு் மிகுதியாகக் கூட்டி, அப்படியே பாலுடன் உட்கொள்ளலா. (6) முருங்கப்பட்டையின் ஷா

யத் தயா து இந்துப்பு, சித்திரமூலம், திப்பிலி இவற்றைப் பொடித்துச் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். (7) பிணியாளியின் தேஹபலத் த் வனித்து ஹிர்க்வாதி சூர்ணத்தைதயும், கூடாரத் தயு, 'ருதங்கனையு' தகுந்தவாறு உபயோகிக்கலாம். 85-87½.

பிப்பல் தி சூர்ணம் : திப்பிலி ஒரு பங்கு, சுக்கு ஒரு பங்கு, நேபாளம் இரண்டு பங்கு, இரு மடங்கு கடுக்கய், இரண்டரைப் பங்கு கருப்புப்பு, இவற்றைக் கூட்டி சூர்ணம்செய்து ப்லீ ஹோதர முள்ளவன் உஷ்ணஜலத்துடன் பருகலா. 88½.

விட் தி கூடாரம் : வாய்விடங்கம், சித்திரமூலம், ஸக்து வென்னு மாப்பண்டம், இந்துப்பு, வசம்பு இவற்றுடன் நெய் கூட்டி, ஒரு கலயத்திலிட்டு எரித்து, அ்த கூடாரத்தைப் பாவின் அனுபானத்தோடு உட்கொள்ள குல்மரோகம், ப்லீஹரோ ம் இ தீரும். 89½.

ப்லீஹத்தின்மேல் ப்தநழும் ம்த்தழும் : இலந்தையிலை னைத் தலம் விட்டு அரைத்து, ப்லீஹமுள்ளவிடத்தில் கட்டி, அதன்மேல் உலக் க முனையை அழுத்தவும்; பிறகு பாலையே உணவாக அருந்த, ப்லீஹரோகம் தீரு. 90½.

ஹோஹித - ஹரீதகீ யோகம் : ல்லிய முள்முருக்க க் களைகளைச் சின்னஞ் சிறிய துண்டுகளாக வெட்டி, இத்துண்டு னையும் ட் ராய் னையு' ஜலத்திலாவது பசுமூத்திரத்திலாவது ஆஸ த்திற்குச் செய்வது போல ஊறப் போட்டு, ஏழு நாட்கள் கழித்து எடுத்து வடிக்கட்டி, அதிலுள்ள கடுக்காய் னை எடுத்துப் புஜி'க ராமாலை, ப்லீஹரோகம், குல்மம், கருமிரோக', மேஹ ரோ ம், மஹோதரம் இவ்வியாதிகள் தீரும். 9, 92.

ரோஹிதாதி க்ருதம் : இருபத்தைந்து பலம் முள்முரு' ம்பட்டையையும், இரண்டு பிரஸ்ததமளவு இலந்தங்கொட்டை யையும் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சவும்; பஞ்சகோலச் சரக்கு களை வகைக்கு ஒரு பலமாகவும், கடு'ராயின் தோலை ஐ'து பல ராகவும் எடுத்து, கல்கமாச் செய்து, அதில் ஒரு பிரஸ்ததம் க்ரு தத் தச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இந்த க்ருதத்தை உபயோகிக்க சீக்கர' ப்லீஹவீக்கம் போகும். 93, 94½.

கூடாரதலைம் : வரழை, எள்ளுத்தண்டு, நீர்முள்ளி இவற் றின் கூடார' னைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தலத் தப் பானம் செய்ய, கப-வாத' களாலுண்டான ப்லீஹரோ ம் நிவா ரணமாகும். 95½.

வ த ப'களால ன ப்லீஹத்தில் சிகித்தலை : வ த- பங் ளாலா ப்லீஹோதர' முற்கூறிய சிகித்லை ளால் நிவ்ருத்தி யா ரவிட்டால் துர்நீர்ப்பசையுண்டாய் வெளிவராமலிருக்க யில், கு'மத்திற்கு' கூறியபடி அ'னிதாஹம் செய்யலாம். 96½.

பித்தத்தினாலான ப்லீஹோதாத்திற்கு சிகித்தனை எ :
பித்தத்தினாலுண்டான ப்லீஹோதாத்தில் ஜீவநீய க்ருதம் னைப்
பரு லாம். கூதிர ஸ்திகளைப் பிரயோகி லாம். இரக்ததே கூத
ம் செய்யலாம். விரோசநாதி சோதந சிகித்தனை னையும் நிறை
வேற்றலாம். கூதிரபானம் செய்யலாம். 97¹.

யக்ருதுதர சிகித்தனை : யக்ருதவ்ருத்தி அல்லது யக்ருத்
தாலீ என்கிற உதாரோகத்தில் ப்லீஹோதாத்திற்குச் செய்வது
போலவே எல்லாச் சிகித்தனைகளையும் செய்பலாம். ஆனால் விரிர்வ
யதையில் இடது கைக்குப் பதிவாக வலது கையில் இரக்தமோ
கூதணம் செய்யவேண்டும். 98.

பத்தகுதோதர சிகித்தனை : பத்தகுதோதாரோகத்தில்¹
(1) ஸ்வேத சிகித்தனை செய்வித்து, (2) அதுவா நத்தைப் பிர
யோகித்து, (3) அப்பால் கோமூத்திரம், தீகூதணவிர்யமுள்ள
ஒளஷதங்கள், தைலம், இந்துப்பு இவற்றைச் சேர்த்து நிருஹ
வஸ்தியையும் செய்யவேண்டும். (4) ஸ்ரம்ஸநகுணமுள்ள உணவு
ளைக் கொடுக்கவும். (5) தீகூதணகுணமுள்ள ஒளஷதங்களைக்
கொடு விரோசநம் செய்வி லாம். (6) உதாவர்த்தஹாமான
சிகித்தனையையும், வாதஹாமான முறைகளையும் செய்யவே டும்.
99, 100.

சித்ரோதர சிகித்தனை : சித்ரோதரத்தில் தேதொன்
றத் தவிர்ந்து கபோதரத்திற்குக் கூறிய மற்ற எல்லாச் சிகித்
னையும் செய்யலாம். யிற்றில் நீர் சுரக்கச் சுரக் அதை
அடிக்கடி வைத்தியன் குத்தி வெளிப்படுத்தி, அவ்வியாதி யப்
போக்க முயலவேண்டும். 101.

உதோதர சிகித்தனை : உதகோதரத்தில் (1) கோமூத்
திரம் கலந்தவையும், தீகூதணவிர்யமுள்ளவையும், பற்பல கூதா ன்
கள் சேர்த்தவையும், நீர் ஸம்பந்தமான தோஷங்ளை வெளிப்
படுத்துங் குணமுடையவையுமான ஒளஷதங்ளை முதலில் பிர
யோகிக்கவேண்டும். (2) தீபநீயகுணமு் கபஹாமான தன்மையு
முள்ள ஆஹாரங்களைக் கொடுத்து உபசரிக்கவே டும். 102, 102¹.

கூதிரகுளிகை : செம் நியாட்டின் உலர்ந்த சாணத் த
யெரித்து, அநிலிருந்து எடுக் ப்படும் கூதாரத்தை கோமூத்தி
ரத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, கெட்டியாக வரும் வரையில் தீயிட்டுப்
பகு செய்யவும். அப்பொழுது திப்பிலி, யாணத்திப்பிலி,
சுக்கு, பஞ்சலவணம், நேபாளம், சிவகைவேர், த்ரிபலை, பிரம்
தண்டு விதை, வேலிப்பருத்தி, ஸர்ஜுகூதா ம், வசப்பு, கள்ளி,

1. பத்தகுதோதரம் — நிதாநஸ்த்தா ம் பார்க்க .
2. சித்ரோத ம் நிதாநஸ்த்தாநம் பார்க்க.
3. உதோதர நிதா த்தா ம் பார்க்க .

யவசூதாரம் இவற்றைச் சேர்த்து ஆட்டி இலந்தம் கொட்டையள வாக்குளிகைகள் செய்து, அஜீர்ணம், சோலை, மிக விருத்தி யான உதகோதரம் இவற்றில் காடியோடு உட்கொள்ளலாம்.
03 106.

பத்தே தரச் சித்ரோதரங்களில் சஸ்திரசிகித்ஸை : இவ் வாறு முற்கூறிய ஓள தத்களால் வியாதி தீராவிட்டால், பத்த குதோதரம், சித்ரோதரம், உதகோதரம் என்கிற இம் மூன்று ரோகங்களிலும் பிணியளியின் பந்துக்களுடையவும், இராஜாதி ராஜா ஞுடையவும் அனுமதி பெற்று வைத்தியன் சஸ்திரசிகித்ஸை செய்யவேண்டும். ரோகிக்கு ஸ்நேஹ - ஸ்வேதங்களைச் செய் வித்து, பத்தகுதோதரத்திலும் சித்ரோதரத்திலும் நாபிக்குக் கீழே மத்தியரேகைக்கு நான்கு அங்குலம் இடது பக்கமாக முறைப்படி நாலு அங்குலம் அளவில் சஸ்திரத்தினால் தீரவும், அந்தத் துவாரத்தின் வழியாகக் குடலை மெதுவா வெளியில் இழுத்து, அதற்குள் சேர்ந்துள்ள மயிர் என், அடைந்துள்ள மல்கள், கற்கள் இவ் முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தவேண்டும். (2) நீர் சுரக்கும் சித்ரோதரத்தில் அங்குள்ள சலயத் த விலக்கி விட்டு, கசியும் நிணநீர் சமுஷி சுத்தம் செய்து, அந்த துவார முள்ள விடத்தில் கட்டெறும்புகளை விட்டுக் கடித்துக்கொள்ளச் செய்து, பிறகு அவற்றின் தலைகளை விட்டு, உடலை மட்டும் கள்ளி யெறிந்துவிடவும்; பிறகு குடலை அதற்கெயல்பான விடத்தி் அமர்த்தி, தேனையு் நெய்யையும் அவ்விடத்தில் பூசி, விரணத் தின் வெளி வாயைத் தத்துவிடவும். சுருத்த ளிம்ணையு் அதி துரத் தையும் கூட்டி அரைத்து, அவ்விடத்தி் ேபம் செய்து பத்த செய்து, காற்று வீசத் த விடத்திலிருந்துகொண்டு பாலையே உணரக் கொண்டு, எரெய்த் தொட்டியில் அமர்ந்திருக்கவேண்டும். 107 112.

உதே தரத்தில் சஸ்திர சிகித்ஸையும் பத் மும் : உதகோ தரத்தில் வதஹரண தத்களால் அப்பங்கமும், -ஷ ஜலத்தினால் ஸ்வேத மும் செய்வித்து, பிக்குடல் அக்குள் வரையில் ஸ்திரங்களால் சுற்றிக் ட்டிவிட்டு, பத்தோதரச்சிகித் ரோதரம் ஞுக்கு கூறிய விதமாய் அதேவிடத்தில் ஒரு அங்குலம் அளவு பிறறைக்கீட்டு, அந்தத் துவாரத்தில் நாடியந்திர னென்கிற குழலை வத்து, வயிற்றில் சேர்ந்துள்ள நீரில் அராசிய வடியச் செய்யவும். பிறகு அத்த நாடியை யெடுத்துப் போட்டு, தலத்தினால் இலவணத்தினாலும் விரணத்தின் டேல் லேபந் செய்து பந்த மிடவும்; அத் மேல் ஸ்தித் தினால் பிறறைச் சுற்றி ட்டி, பிறகு மூன்று அல்லது கு தின் ள் கிர பரிஹாச செய்பப் பிணியாளிக்கு அவாச டொடுத்துப் பதினாறு து ள்வ ரயில் அடி டியும் சிறுச்

சிறுக முன்போலவே நீரை டித்து, நீர் வடிந்து வருகையில் வயிறு தரத்தளர் ஸ்திரக்க யிற்றி மேல் இழுத்திழுத்துக் கட்டிக்கொண்டே வரவேண்டும். பிறகு ஸ்ந் செய்வித்து, ஸ்நே ஹமும் உப்பும் இல்லாத பேயா வப்பருட்டுத்து, அப்பால் ஆறு மாஸங்ள் வரையில் பாஸேயே உரவா உபயேகித்து ரவேடும், பிறகு பால் கல்த பேயா வமூன்று மாஸங்கள் உட்கொண்டு, பிறகு மூன்று மாஸங்ள் ரையில் பழகிய சாண கோத்ரம் இத்தானியக் களாலா அன்னத் தப்பாலுடன் மாத்திரமாவது, எலுமிச்சம்பழச் சாற்றுடனாவது, மாம்ஸரஸத்தோடாது புஜித்துவரலாம். நேஹத் தயும் உப்பையும் வெகு சொற்பமா வேண்டுமானால் உபயேகிலாம். இங்னம் நியம் னோடு இருந்துவந்தால் ஒரு வருஷத்தில் ஜலோதரத் தப் போக்கிவிடலாம். விலக்க வேடியவைகளை நிய மாபிருந்து விலக்கியும், பத்தியமாகக் குறிக்கப்பட்ட களை அதிக ரிப்பந்தமின்றி உபயோகித்தும், குறிப்பிடப்படாத களை அபத்தியமானவை யென்று எண்ணி அவற்றில் ஜிகேந்திரிய யையிருந்து வரவேடும். 113 191.

உதாரோ ங்ளின் பொதுவ னதே ஷமும் சிகிதஸையும்:
உதாரோகம் அணைத்துமே பெரு பாலும் ஸந்திபாததோஷ
கனால் உண்டாவதால், வாத்தாதி ஸகல தோஷங்களையும் நிவ்ருத்தி
செய்யக்கூடிய எல்லாச் சிகித் ஸயும் இதிற் சிறந்ததாம்.
1201.

தரத்தில் ஐ டராக்னி ம் தப்படுதலும் அதற்கு ஹிதம ன உணவும் : தோஷங்களால் வயிறு நிரப்பப்பட்டுப் போக ஜாட ராக்னி நதப்படுகி்றது ; ஆகையால் தீபநமாக ௧ இங்கு கு முள்ளவையுமான உ வுகளைப் பஞ்சமூலக் களைக் கூட்டிப் புஜிக் வே டு ; ஆனால், புளிப்பு, உப்பு, ஸ்நேஹங்கள், கார இவை சொற்பமாக இரு வே டு . 12 , 12 .

உதாரரோகங்களில் பொதுவான பத்தி ஹாரம் : பசு மூத் திரத்தில் கார்நெல்லை ற வத்து, அவ்வரிசி யப் பாவில் சமைத்து, யவாகுவா ச் செய்து, வேண்டியவளவு உட்கொட்டு, அனுபான ரகக் ரூப்பஞ்சாற்றையும் பருகச் செய்ய, உதாரோங் ள் நிவ்ருத்தியாய், பிரகோபித்திருத் தாத்-பித்த-ப் னும் அதனதன் ஸத்தா த் த அடகின்றன. 123, 124.

உதாரணமாக இது தலை: அதிக உஷ்ணம், அதி அக்ஷம், அதிக லக்ஷம், ருக்ஷம், க்ரானி, அதி குளிர்ச்சி, குரு இக்கு முள்ள வஸ்துக்களும், வெண்மை, எண்ணெயிற் செய்த சாகம், ஜலபாஷம், இவையும், இப்படிப்பட்டனும் ராயமு, பிடிபடாது, பல்பித்திரமும், வாஷனில் செல்வது ஆகிய இவ்விப்பணியானிக்கு ஆர. 125 1 51.

உதாரோ களில் மோ அருத்ம் முறை ள் : (1) அதி குழம்பாக இல்லாத தூமான டார் பானம் செய்யச் சிறந்த தாகும். அதிலு (2) வாததோஷம் அதிகரித்திருக்கையில் திப்பிலி, உப்பு இ வ சேர்ந்த மோரும், (3) பித்தம் அதி ரித் திருக்கையில் மிளகுப்பொடியும் சர்க்கரையும் கூட்டிய மோரும், (4) பம் அதிகரித்த உதரத்தில் ஓமம், இந்துப்பு, ஜீர , த்ரி 0, தே இவற்றைக் கூட்டிய மோரும், (5) வந்திபாதோதரத் தில் த்ரி 0, ய ஷாரம், இந்துப்பு இவை கலத் தோரும் சிறந் தனயம். (6) தேன், தலம், வசம்பு, சுக்கு, சச்சுப்பி, கோஷ் ட், இந்துப்பு இவை கலந்த மோர் ப்லீ ஹாதாத்திற்கு ஏற்றது. (7) கொட்டைக்கார்தை, ஓமம், இந்துப்பு, ஜீர கம் இவை சேர்ந்த மோரும், (8) திப்பிலியும் சேனும் கலந்த மோர் சித் ரோதரத்திலும், (9) த்ரிக்குகம் கலந்த மோர் உத்கோதரத்திலும் ஹிதாம். (10) சரீரத்தில் குருத்வ , அருசி, வயிற்றுப் பொரு ல், அக்னி ர்த்தயம், அதிஸாரம் இவற்றிலும், வாத-கபதோ ஷ் ளாலும் வருந்துபவருக்கும் மோர் அமுத போல் பிரா ணை காக் ல்லது. 16 129½.

உதாரே கி ளுக்கு எல்லா முறைகளிலும் பல் அ பனம்: எ லா ஒளஷத முறைகளையும் உபயோகிக்கும்போது பாலை அதுபா மாக உட்கொள்ள வேண்டும்; பால் எல்லாத் தாதுக்களுக்கும் ன் யையும், தேஹத்திற்குப் பலத்தையு டெ டுக்கு ; வியாதிக்குக் காரணமான தோஷங்கள் மீ டும் தொட் தைத் தடுத்துப்போடும். ஒளஷத ளால் திடப் பெற்ற சரீரத்திற்குப் பால் அமுதம் போன்றது. 130, 131.

பதினாரும் அத்தியாயம்.

ப ண்டரே சிகித்ஸை.

இனி ப ண்டரே சிகித்ஸிதம் என்னும் அத்தியாயம் விவ ரிப் படுகி றது :

பாண்டுவில் முதலில் உபபோசிக்கும் ஒளஷத : :
ப ண்டரோக முதலில் கல்யாணாகக்ருதத்தையா து,¹ பஞ்சகல்ய க்ருதத்தையாவது, மஹாதித்தகக்ருதத் தையாவது, ஆரக்வ தாதி வாதத்தையா து பானம் செய்யலாம். 1.

. கல் ர க்ருத உத்தர த்தாரத்தில் உ் ராதப்ரதிஷே தாத்தியா த்தில் கூறப்படு து.

. பஞ்ச ய்ருதம் உத்தர ஸ்த்தாரத்தில் அபஸ்மார ப்ரதி ஷேதாத்தியாயத்தி் கூறப்ப து.

. ஹாதித் க்ருதம் குஷ்ட சிகித்ஸையில் கூறப்பட்டது.

தடிமதிருதம்: ஒரு ஆட ல் ஜலத்தில் இருபது பலம் க்ருதமு, அதில் மதளம் வித்து அரச்சேர், கொட்டமல்லி விதை கால் சேர், சித்திரமூலமும் சுக்கு க்கு ஒரு பலம், திப்பிலி அரைப்பலம் இவற்றை இடித்துக் கல் மாச்சேர்த்து, பக்குவம் செய்தெடுத்த க்ருதம் இருதயரோம், பாண்டு, அர்சல், ப்லீஹரோக, வாதரோங்கள், பரோகள், ச்வாஸ-காஸங்கள் இவற்றை நிவ்ருத்தி செய்யு; தீபந குணமும், அடைபட்டுள்ள அபாந ஈயுவை வெளிப்படுத்தும் தன்மையும் இதற்கு உண்டு; பிராவத்தில் அதிக தொந்தரவு அதுபவிப்பருக்கும், மலட்டு ஸ்த்ரீ ளுக்கும் இந்த க்ருதம் கிரேஷ்டமானது. 2 4.

பண்ணேல் ஸ்ஹே சோதாதி முறைகள்: 1) முற்கூறியவற்று ஸ்நேஹம் செய்தபிறகு தீக்ஷ கு முள்ள ஓளஷ, ளால் செய்விக்கவேண்டும். (2) மீண்டும் ஸ்திக்கத்த மாச்செய்து, பசுமூத்திரம் லத்த பாலால் அல்லது ஒன்று லவத பாலால் அநேக முறை சோதனம் செய்விக்கவேண்டும். (3) ஒரு பல நேபாள பித்தின் இளஞ்சூடான இரஸத்தில் நான்கு பலம் பெருகுமழினை ஊறப்போட்டு, பாண்டுரோகிக்கு கொடுக்கலாம். (4) அவ்விதமே நேபாளரஸத்தில் நான்கு பலம் திராக்ஷயை இடித்து ஊறவைத்து பபயோகித்தாலும்கூட பாண்டுரோம்தீரும். (5) கெக்காயைப் பசுமூத்திரம் விட்டு ஆட்டி யெடுத்தும் உபயோகிக்கலாம். (6) த்ரிபலை யப் பசுமூத்திரத்தில் பக்குவம் செய்தெடுத்து உட்கொள்ளலாம். (7) பிரமதண்டு விதை, வெட்சிவதை, கருஞ்சிவதை- தேவதாரு, சுக்கு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, பசுமூத்திரம் விட்டு ஆட்டி, அம்மூத்திரத்திலேயே கரைத்து கொதித்தும் பருகலாம். (8) பிம்மதண்டு விதை முதலிய முற்கூறிய சர்க்குகளையே சேர்த்து ராய்ச்சி, ஆகவே தோஷங்களை அதுலோமநாக வெளிப்படுத்து மியல்புடைய பாலையாவது பாணம் செய்யலாம். (9) கோமூத்திரத்தில் ஏழு நாட்கள் ஊறவைத்தெடுத்த அயபஸ்மத்தைப் பாலின் அனுபானத்தோடாவது உட்கொள்ளலாம். அவ்வேள ஷதம் ஜீர்ணமான பிச்சுபால் லந்த அல்லது இனிய ரம்ஸ ரஸம் கலந்த ஊறவைப்புஜிக் லாம். (10) இவ்வளவுஷதப் பிரயோகங்களால் வமந-விரேசந மூலமாய் சுத்தியடைந்த பிறகு டுராயின் சூர்ணத்தைத் தேனிலும் நெய்யிலும் கலந்து உட்கொள்ளவேண்டும். 5 9.

விசலாதி சூர்ணம்: பேய்த்தும்மட்டி, கெகோஹிநி, ரோரமூகு, ரோஷ்டம், தேவதாரு, கெட்டாலரிசி இவை வைக்குக் கல்பலம்; பெருங்குருப்ப அரப்பலம்; அதி விடய அரைக் கல்பலம்; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து கெருட உட்கொண்டு, அதுபனமாச்சிறிது. தேனையு உப

யோகி' ம். இது பாண்டிரோகம், ஜ்வரம், தேஹ அழற்சி, காஸ', ச்வாஸ', அரோசகம், குல்ம', வயிற்றுப் பொருமல், ஆ வாத', இரத்த-பித்தம் இவற் றப் போக்கு'. 10 .

வாஸ தி'வ தம்: ஆடாதோடை, சீந்தில், த்ரிபலை, நெ ரோஹிணி, நிலவே'பு, வே'பு இவற்றைக் ஷாயமிட்டு, சிறிது தேன் கலந்து உட்கொள்ள பா' ண்டிரோக', இரத்த-பித்தம், காமாலை இவை தீரும். 13.

வய சூர்ணம்: த்ரி டு, சித்திரமூலம், வாய்விடங்கம், த்ரிபலை, கோரை'கிழ'கு இவை ஸமபாகம்; இவ்வனைத்துக்கும் ஸமரடை அயபஸ் ம்; இவற்றின் சூர்ணத்தை மோர், தேன், மெய், இளஞ்சூடான ஜலம் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றோடு உப யோகி'க, ராமாலை, பாண்டு, இருதயரோகம், குஷ்டம், அர்ச', மேஹரோ'கள் இவை தீரும். 14, 14½.

சுண்டி ராதி குளின: சுக்கு, மண்தோம், எள்ளு, வெல்லம் இவை ஸ ப'; திப்பிவி இர'டு பாகம்; இவ் வனைத்தையும் சேர்த்துக் குளிகை ளாகச் செய்து, பாண்டிரோகிக்குக் கொடுக் கலாம். 15½.

மன்றே வட ம்: 'வர்ண மாக்ஷிக', மரமஞ்சளின் தோல், சலியம், கிரந்திதகரம், தேவதாரு, வ்யோஷாதி லௌஹத்திற் கூறியமுதல் ஒ'பது சர'குகள், ஆ. இவற்றைச் சம பா' மெடுத்த துச் சூர்ணம் மெய்து உள்ளவும்; அதற்கு இரு மட'கு மண் றோத் தையும் மபோல் மிக் மிருதுவாகச் சூர்ணம் செய்து கொள் வும்¹. இவ்வனைத்துக்கும் எட்டு மட'கு பசுமத்திரத் தில் இவ்விரண்டு சூர்ண' னையும் தனித் தனியே சேர்த்து பக்கு வ' செய்து, வட' ளாச் செய்யும் பக்குவத்துக்கு வரும் போது இறக்கிக் குளிகைகளாகச் செய்து உபயோகித்துக் கொண்டு, டோரும் அ'னமும் பத்திய ரக உட் கொள்ளவே' டும். 'ம'ரோவட ன் ள்' எனப்படும் இவை பாண்டிரோகி ளுக் குப் பிராணனை' கொடுக்கக் கூடியவையாம். மேலும் குஷ்ட' கள், அஜீர்ணம், நீர்'கோவை, ஊருஸ்தம்பம், அரோச ம், அர்சஸ், ராமாலை, மேஹரோ ன் ள் ப்லீஹவிருத்தி இவற் ற நிவ்ருத்திசெய்யு'. 16 19½.

ம' ராதி சூர் ம்: முன் யோ த்திற் கூறிய ஸ்வர்ண மாக்ஷிக' முதலிய சரக்குகளு', சிலாஜிதவும், வெள்ளியும், இரு' புக் கிட்டமும், னித் தனியே அவ்வைந்து பல'; சித்திரமூல', த்ரிபலை, த்ரி டு, ராய்விடங்கம் இவை பிரத்தியே ம் ஒவ்வொரு

ம' ர' மாக்ஷி', ம'ரோ இர' டயு' மு றப்படி த்தி செய்து, பஸ்'களா வும் செய்து மரு'தில் உபயோகிப்பது மு'ற. பிறகு கூட டோ ஹ'களும் தாதுக் ளும் ஒளஷத்' ளில் கூறப்படு கயி' அ'ற் றயு' சுத்தி ரா' ள் செய்தே உபயோகித்'ே'டு'.

பலம் ; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, எட்டு பலச் சர் ரையு்
கலந்து, தே நில் குழைத்து உட்டுள்ள, பாண்டுரோகம், விஷட்,
ாஸம், கூடியம், வி தமஜ்வரம், குஷ்டங்கள், அஜீர் , மேஹ
ரோ ம், சோ க, ச்வாஸம், அரோச ம் இடையும், விசேஷமா
அபஸ் ரம், ராமாலை அர்சஸ் இவையும் நிவ்ருத்தியாம். 0-221.

சிலாஜத்வ தி குளினை : குடசப்பாலைப்பட்டை, த்ரிபலை,
வேம்பு, பேய்ப்புடல், கோரைக்கிழ் கு, சுக்கு இவற்றைவனை் கு
எட்டுப் பலமாக எட்டு மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து, எட்டில் ஒரு
ப. ரகச் சுண்டக் காய்ச்சி வடி்கட்டி, அதில் எட்டுப் பலம்
சிலாஜது வ பத்து முறையாவது, அல்லது அதற்கு இர டு
மூன்று மடங்கு அதிகத்தடவையாவது பா ணை செய்யவும்.
பிறகு அதே அளவாக வெள்ளைச்சர் க ரையு், கைக்கு ஒவ்
வொரு பலம் வீதம் மூங்கிலுப்பு, திப்பிலி, தேக்காய், சர் ட
ச்ருங்கி, கண்டங்கத்திரிச் ரய்-வேர்கள், த்ரிஜாதகம் இவற்றையும்
சேர்த்து முறைப்படி சூர்ண செய்து, மூன்று பலம் தேன்
சேர்த்து ஆட்டியெடுத்து, கால் கால் பலமளவான குளிகைகளா
ச் செய்து உணவு் பதற்கு முன்போ ஆஹாரத்திற்குப் பிறகோ
அக்குளிகைகளைப் புஜித்துவிட்டு, மாதளம்பழ ஸம், பால், எதே
னு் பக்ஷியின் மாம்ஸரஸம், ஜலம், ஸுரையென்னு் து, ஆஸ
வங் ள் இ ற்றில் ஏதேனுமொன்றை அநுபானமாய் உட்டுள்ள
லாம். இவ்ெ ளவுதமானது பாண்டுரோ , குஷ்டம், ஜ் ர்,
ப்லீஹவ்ருத்தி, தமகச்வாஸம், அர்சஸ், ப ந்தரம், இருதய
ரே ங்கள், மூத்திரபோ ள், துர்க் ந்தமான சுக்ரம், அ்ரி
வஷ்ட்யம், கூடியம், க்ருத்ரிமவிஷம், மஹோதரம், காஸ்,
பெரும்புடு, இரக்த-பித்தம், சோண , குல் ம், தொ் டையைப்
பற்றிய கோளாறுகள், மேஹரோகங்கள், அண்டவி் க், தலைச்
சுற்றல் இவற்றையும் ஸந்ரிப தம் முசுவிய ஸகலதோஷ் களையும்
தீர்க்கும் சிந்த ஒளவுதம். 23 281.

திரக்ஷ தி லேஹ்யம் : திராக்ஷ ஒரு பிர த்த், திப்
பிலி ஒரு பிாஸ்த்தம், சர்க் ரை ஜம்பது பலம், அதி துரம்
இர டு பலம், சுக்கும் மூங்கிலுப்பும் அதே அ லு ; இ ற்றில்
சூர்ண செய்துள்ள தே டிய வ னைச் சூர்ணித்து, ஒரு
திடே ண்ெ ல்லிக்கனிரஸத்தில் சேர்த்து லேஹ்ய ர்
காய்ச்சி ஆறியபிறகு, ஒரு பிரஸ்த்தம் தேன் கூட்டி, கால்பல்
வில் ச ப்பிடலாம். இந்த லேஹ்யம் ஹலீ ம், பா டு
ரோகம், காமாலை இவற்றைப் பே கு். 2 31.

பாண்லேவில் ாம ன் விசேஷசிகித்னை ள் : இல்கு ப்ஞ்
சமூல வாயம் பாண்டரோகங்களுக்கு , ாம லையினால் ருந்து
பவரு்கும் பாண-போஜ் ங்களில் உபயோகிக் ச் சிற்ப் ஒளவு
தம். அ்ருனதே திராக்ஷாரஸமும், ல்லிக் னியி் இ ஸமும்

அப்பிணியாளருக்கு உபயோகமான வயாம். இது பாட்டுரோகத் திற்குப் பொதுவான சிகித்ஸை வைத்தியன் விஷயமறிந்து தோஷ நிலைகளையும், பிணியாளியிதேஹ பலாபலங்களையும் பகுத்தறிந்து அவரவருக்கு ஏற்ற சிகித்ஸையைப் பிரயோகிப்பானு. (1) வாதபாண்டுவில் நேஹஸம்பந்தமான சிகித்ஸையையும், (2) பித்தபாண்டுவில் திக்தாஸமும் சீதவீர்யமுமுள்ள சரக்குகளால் சிகித்ஸையையும், (3) கபபாண்டுவில் கடுஸமும் ரூக்ஷகுணமும் உஷ்ணவீர்யமுமுள்ள வஸ்துக்களால் சிகித்ஸையையும், (4) ஸர்சிபதபாண்டுவில் தகுந்தாற்போல மிசிர சிகித்ஸையையும் செய்யவேண்டும். 32 34.

பாண்டுவில் ம்ருத்திகை வெளிப்படுத்துவது முதலியன :- (1) பாண்டுரோகத்தில் முதலில் தீக்ஷணமனசோதமளவுத்களால் சரீரத்தினின்றும் ம்ருத்திகையை வெளிப்படுத்தவேண்டும். (2) ம்ருத்திகை வெளியாய் குடல் சுத்தமானபின், பலமுண்டுபண்ணும் க்ருதங்ளை உபயோகிக்கவேண்டும். 35.

பாண்டுவில் சில க்ருத முறைகள் :- (1) வியோஷாதி க்ருதம் : த்ரிகடு, பில் வேர், மஞ்சள, மரமஞ்சள், த்ரிபலை, சாற ட, ரோரைக்கிழ்கு, அயபஸ்மம், வட்டத்திருப்பி, வாய்விடங்கம், தேவதாரு, தேன் ரெடுக்குப்பூண்டு, ண்டுபாரங்கி இவற்றின் ஷாயத்தில் பால் கூட்டி, ருதம் பக்கு ம்செய்து உபயோகித்ருத்திகையினாலுடான ஸல்லாக் கோளாறுகளுந்நன்கு நிவ்ருத்தியாகும். (2) நா கேஸரம், அதிமதுரம், திப்பிலி, அறுகம்புல் இற்றின் கஷாயத்தில் பாலையு் கூட்டி, அதில் க்ருத்பக்குவச் செய், அதுவும் முன் க்ருதத்தைப் போலவே குணம் செய்யு். 36, 37½.

பாண்டுவில் ம்ருத்திகாதோஷங்களுக்கு ம்ருத்திகை முதலிதே பரிஹாரம் : குடலில் பலவாறுகச் சிதறுண்ட மண்ணைத் திட்டி அவளிப்படுத்த வாய்விடங்கம், சித்திரமூலம், வேப்பப்பூ இற்றின் கஷாயத்திலாவது, வட்டத்திருப்பிக் ஷாயத்திலாவது, பெருகுருப்பைக் ஷாயத்திலாவது ப வனை செய்தெடுத்த ம்ருத்திகையையே உட்கொள்ளச் செய்லாம். ண்ணுக்குள்ள வெவேறு பேத ண்கணங்க பலவாறு கோளாற டந்தாதாதி ளின் நிலை னையுணர்ந்து, அததற்றேற்ற ளுஷதத்தயு் பியே கிக் வே்ம். 38, 39.

கமல சிகித்ஸை.

பாண்டுவில் டுள்ள மாலைக்குச் சிகித்ஸை : பாண்டுவில் க லையும் உண்டானாலு, பித்தஹமான ளுஷதத்தை யுபயோகி் வே்ம்; ஆனால் பாண்டுரோகத்தில் அதனால் விரோதமேற்படாதபடி அதைப் பிரயோகி் வேண்டு் 39½.

பத்ய றுதம் : தூறு டெகாய் னை ஷாயமிட்டு, அதில் தூறு டெகாப்பூ னை இடித்து ாச் சேர்த்து, அதில் ஒரு பிரஸ்த்தக் க்ருதம் ப் குவம் ெய்யவும். இது குல் ரே கம், காமாலை, பா டெரோசு இ ற்றைப் போ ல்லது. 40½.

ராம லையில் உபதே கிக் கூடி சில முறை ள் : (1) ஒரு பலம் சர் ெ ர் றையைக் ருப்பஞ் ச ற்றுடனாவது, நிலப்பன் கிழ் கின் இரஸத்துடனா து, நெல்லி கணி வ ஸத்துடனாவது கல்து, த்ரிகடுவையு் கூட்டி உட் ொள்ள ாலை தீரும். (2) நேப ளவித்தின் த்நைய து இர ெ பல குளிர்ந்த ஐலத்தின் அதுபானத் டன் உட் ொள்ளலாம். (3) சிவதை ெ ர்ச் குர் த்நைய வது தேனில் அல்லது த்ரிபலா ஷாயத்தி் கூட்டி யுபயோகிக் லாம். (4) த்ரிபலா கஷாயத்தையா து, (5) சிந்திற் ெ ரடிக் கஷாபத் தயாவது, (6) மரமஞ்சள் கஷாயத்தை யாவது, (7) வேப்பம்பட்டைட் கஷாயத் தயாவது தே் கூட் டிப் பிரதிதினமு் ராமாலையில் கொடுக் ாம். 41 43½.

தர்வ்யாத்யஞ்ஜ ம் : மரமஞ்சள், னச்சிலை, ெக் ய் இவற்றைத் தேய்த்து நேத்திர ளில் அஞ்ஜநமாகப் பிரயோ கிக் லாம். இது ராம லை பப் போக்க ல்லது. 44.

காமாலையில் பித்தஹர-மலரஞ்ஜ சிகித்தை ள் : காமா லையில் எள்ளுப்பிண்ணுக்கை ப் போல மல ெ ளியானால் யிற் றில் பத்தினால் மார் ங் ள் அடைபட்டு பித்த் தடுக் ப்பட் டிருக்கும்; அப்பித்தத்தை பஹ ள்ஷத் ளால் விலக்க வே ெ ெ. ரூக்ஷம், சீத், குரு, தூர் இ் குணமுள்ள மருந் து ளாலும், அதிக வியாபாமத்தினு், பல ெ ெ குப் படி ான வேலை னைச் செய்வதாலும், ரயு பிரதே ப டைந்து கபத்துடன் கூடி, பித்த் த் அதன் மாரக் த்திலிருந்து ெ று தாது ளில் பரவுமாறு தள்ளினால் அப்பொழுது அவனது க் ளும், மூத் திரமும், சர் மு் ள்சன் நிறமாகு்; லம் வெளு்கும்; வயிற்றில் பொரு ளு் இரைத்தலு் உ் டாகும்; இருதயம் பார ாத் தே ற்று; பலக்குறைவு, அ்னி ர்திய், ப் ரூலை, வி் ல், ச் ாஸம், அரோசு, ஜ்வர ற்றால் பித்த் சா க னைப் பற்றி, கிர மாச் சரீரமெ் கும் பற்றிங்மே. அ் நிலைமையில் பிணியாளி் கு யில், திததிரி ெய் னும் பக்ஷி, ள் ளிக் ா் இவற்றி் ா்ஸஸத்தை ரூக்ஷ ர வு், ரோஸ- அம்லாஸ ள் உ் ளத வு் ப் குவ ெ ய்து ெ ெ வும். உலர்ந்த முள் கியினுலா யூஷத் தயு், ெ ள்ளி் யூஷத் தையு் ெ ெ லா். புளிப்பு, ரார்ப்பு, உப்பு இச்சகை னை யும், தீக்ஷணத் தன் மயையு் அதி ரயு டய உ வை அதி உஷ்ணமாக ெ உபயோகி் சலா். த்ரி டுவை் கொடிமாதனைச்

சாற்றில் லந்தும் உட்டுள்ளலாம். அதனால் பித்தம் அதன் ஆசயத்தில் துசேர்ந்து, அதனால் லமும் இயற் கமஞ்சள் நிறம் பெற்று, ருபுவு யிற்றுப்பாருமலும் இரைத்தல் முதலிய உபத்திர ங்களு சமந டையும். பிணியாளிக்கு உபத் திரவங் ள நீகிய பிறகு கா லையிற் கூறியுள்ள முறைப்படி உபசாரம் செய்யே டு. 45 5 1.

கும்ப ம வில் சில ஜ முதலி டே ங் ள் : கும்பகா மலா என்கிற டெ ராமாயில் (1) சிலாஜதுவைப் பசமுத்திரத் தோடு ஒரு ஸ உட்டு ளலா . () டொன் னிமினையை ரவது, (3) வென் றியின் கிட்டத்தை, ராவது அ ங்னடே பிறகு ஒரு மாஸ ல உபயே கிக் லா . 521.

ஹலீம த்திற் சே வேண்டி சிகித் கிரம : ஹலீம ரோகியைச் சி திற் டாடி ஸத்திலு ப லிலும் பக்குவம் செய்த ஁ரு டெய்யினால் ஸகித்த ரச் செய்யே டும். பிறகு சிவதைவேரின் சூர்ணத் த டெல்லி னி ஸ்வரஸத்தோடு உட்டு டு விரேசர றன பிறகு, பித்த, தயும் வாதத்தையு நிவ்ருத்திசெய்யும் துரடா ஆஹ ரத்தைப் புஜிக்க . முற் கூறிய திர கூட திலேஹ்யத் தயும், துரவஸ்து னைச்சேர்த்து பக்குவ செய்த ருத் னையு உட்டு ள்ளலாம். பிராணதார ர கூரவஸ்தி னையு அதுவாஸ, ஸ்திகனையும் பிரரோக லா . திராகூரரிஷ்ட முதலிய தயு முறைப்படி ஜாடராக்னி விருத்தியா தற் டு ள்ளலா . ஸரோ கிக்த்ஸையிற் கூறிய அபயாதிலேஹ்யத் தயு உட்டு ள்ளலா . திப்பிலி, அதிமதாரம், சிற்றமுட்டி இ ற் றயும் அத்த தேஷ் ள், ரீரபல இ ற்றி நிலை களு டே ற்றவாது உபயோகிக் கலா . 53 56½.

பாண்டரே ளில் ச் சிகித்தை : திறமையுள்ள வத்தியன் ச்வயது சிகித் ஸயை விவரி கு அடுத்த அத்தி யாபத்திற் கூறப்படு சிசுத்ஸாகிரமத் தயும் பா டுரோ ங் களில் செய்வாறு . 57.

பதினேழாம் அத்தியாயம்.

து சிகித் .

இனி சிகித் வி ரிக்கும் அத்தியாயம் கூறப் படுகிறது :

நிபத சே த முதலி ற்றி முதலிற் டே யே ண் டி சிகித்தை : சோதையெ னு வீ மாணது எல்லாத் தோஷ னைப்ப, றியதானு, ஸர் சரீரத் தப்பற்றியதானு லும், ஆ தோஷத்துட கூடியிரு தானு முதலில் அதற்கு

லங்க சிகித்ஸை செய்து, அப்பால் இலகு ான ஆஹாரத் தப் புஜிக் வேண்டும். (1) பிறகு சுக்கு, அதிவிடய், தேவதாரு ராய்விட்கம், வாலுமுனை, மிளகு இவற்றின் சூர் த்தை இளஞ்சூடான ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலாம். (2) அல்லது டக் ராய், சுக்கு, தேவதாரு, ாறடை இவற்றின் சூர்ணத்தை யாவது சிறிது உஷ்ணம் ன் லத்துடன் சாப்பிடலாம். (3) அதி தோஷமுள்ள ச்வயதுரோகி முன் அத்தியாயத்திற் கூறிய நவா யஸூர்ணத்தையாவது உபயோகிக்கலாம். (4) தோஷ் னைச் சுத்திசெய்வதற்காக் டக் ராய்களைப் பசுமூத்திரத்துடன் புஜிக் லாம். (5) கடு ரோஹிணி, சிவ தவேர், அயம், த்ரிசுரு இவற் றயாவது த்ரிபல கஷாயத்தே டு உட்கொள்ளலாம். (6) மஹி ஷாக்ஷிக்குக்குலுவையாவது, (7) சிலாஜதுவையாவது த்ரிபலா ஷாயத்துடன் பருகலாம். 1 3¹.

சோதையில் ம் தாக்னி முதலியதைப் போக்கும் மு ற் ள் :-
ந்த ர ஜாடராக்னியுடையவனாகவும், ஆமமாயு் குருவாயு் உ டந்து அல்லது கட்டிப்போனதாயுமுள்ள ம த்தை விஸர்ஜ் செய்பவனுமான பிணியாளி (1) டெ ளவர்ச்சலவண், த்ரி டு, தேன் இவற்றை மோருட் பரு லாம். (2) அல் து வெல்ல் லந்த கடுக்காயையாவது மோரின் அதுபானத்தோடும், (3) அ் னனடே சுக்கு-வெல்லத்தைய வது உபயோகிக் லாம் 4, 5.

குடார்த்ரகாதி பிரயோ ம் : (1) இஞ்சியையும் டெ ல்லத் தையும் ஸமவெடை சேர்த்து முதல் நாள் அ த அரைப் பலம் அளவில் ஆரம்பித்து, தினமொன்றுக்கு அரைப்பலம் வீசம் அதி கப்படுத்தி யுபயோகிக்கவு். ஆனால் ந்து பலத்திற்குமேல் அதி ப்படுத்தக்கூடாது. இதற்கு யூஷம், பால், மாம்ஸாஸம் இவற்றையே உணவா் டொ டு, ஒரு மாஸால் உபயோகி் டே டு். இம்முறை சூல்ம், உதாரோ ங்கள், அர்சஸ், ச் யது, பிரமேஹம், ச்வ ஸம், ப்ரதிச்யாயம், அல சம், அஜீரண், ரா லையுடன் கூடிய சோதை, மனோவியாதி ள், ஸம், பப் பிரதே பம் இவற்றைப் போக்கு். (2) இஞ்சி, சுக்கு இவற்றின் ல்கஸ்வாஸங்களிலும், பாலிலு் நெய்சேர்த்து பக்குவ் செய்து உபயோகிக்க ச்வயது, தும்மல், உதாரோ ங்கள், அக்னிமாந்திய் இ யும் நிவ்ருத்தியா். 6 8.

சோதையில் ஆமம் நீங்கிய நிலைமைகளுக்கு சிகித்ஸை :
ஆ தோஷம் நீ கி, மலமு் ட்டி சோ தையில் (1) த்ரி டு, சிவதைவேர், டே ப ளம், சித்திரமூல் இ த்றால் ப்ருவமான பாலைப் பருகலாம். (2) பசுவின் சிறுநீ ராவது, (3) எரு ம யி் சிறுநீரையாவது பாலுடன் பருகிய ாறுபாலையே உ வாக வு் உபயோகிக் லாம். (4) ஒட்ட த்தி் ப லையாவது ஏழு ாட்கள் அல்லது ஒருமாஸம் பரு லா். 9, 10.

வ ரிக தி னுத் முதலி ன :—() குராச னியோ , ய
 ஸ்நாரம், ஓ , பஞ் றோல் , மிளகு, மாதள பழ ட்டத்
 திருப்பி, நெற்பொரி, புளி ன்சி, பில்வப்பிஞ் இ ற் ற
 குக் றல் பலமா ஒரு ஆட லத்தில் சேர்த்து ய்ச்சி
 அதில் ஒரு பிரஸ்த்த டெ ய்ப்குவ் செய்ய . இது சோ த
 அர்சஸ், குல் ம், மேஹ் இவற்றைப் போக்கு . (2) சித்திர
 மூலப்பொடி சேர்த்த பாலாலாய தயிரிவிரு து எடுத்த ரு
 தத்தைச் சித்திரமூல சேர்த்து மீ டும் ப்குவ் செய்து
 அதைத் அதேவிதத் தயி ர ட் தெடுத்த மோரின் அறு
 பானத்தோடு பரு , அதே குண் உ டாகு . த்
 தியன் தார் ந்தாக்குதம் மஹாதி தகக்குதம், ய ண
 க்ருதம், அபயா ருத் இவற்றில் ஒ ற யு ிலை மயறி து
 பிரயோகிக்கலா . 11 13½.

தசமூல திலேஹ்யம் : ஒரு ஆட தசமூல ஷாயத்தி
 னுறு டக் றாய் னைச் சமைத்து, அதில் னுறு ப டெ ல்
 சேர்த்து லேஹ பா மாச் செய்து, த்ரிஜாத , த்ரி டு, சிறி
 யவக்ஷாரம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து ல் து ஆறி பிறகு
 அ ரப் பிரஸ்த்தத் தேக் கூட்டி யுபயோகித்தா மி விருத்தி
 ய டந்த சோ த, ஜ் ரம் ஹ , குல் , உடலினைப்பு ஆ
 வாத், அ் லபித்த , இரத்த-பித்தம், நிற மாறுபாடு, மூத்திர
 தோஷம், ரததோஷ , சு ரதோஷ , ச் ரம், அரோச
 ப் ஹோரோ ம், விஷோதரம் இவை தீரு . 14 16.

துவில் ஹிதம ன அன்னப : (1) தசமூல
 ஷாயத்திற் ப்குவ் செய்து பழகிய ய தானியத் த ()
 அல்லது அவ்வி, ச் பா அன் த் த உப்பு . நேஹமு மிச்
 சொற்பம் ல் து, சொற்ப அளவில் ச்வய ரோக ட்டெ ன் து
 நல் . (3) யவக்ஷார , த்ரி டு இ ற் றை ட்டிய பயற்ற்
 கஞ்சி, (4) டெ ள் னைக் ன்சி, (5) திப்பிலிப்பொடி சேர்த்த ஜா ல
 மாம்ஸ ஸம், (6) அல்லது திப்பிலி சேர்த்த ஆ உ டு பு முள்
 ளம்பன்றி இவற்றி ர் மாம்ஸரஸ ; இவை ளோடு போஜ
 செய்ய ர் . (7) புளிப்பில்லாத தமென்கிற ப னமும், ஓாஷ
 த் ன் சேர்த்த மத்ய கரு பரு உபயோக னனைவ . (8) ஜீர
 , ச்சோர , ஜீ தி, ஓம் , தாமரை கிழ் கு, சித்திரமூல ,
 பில்வப்பழச் சோறு, யவக்ஷார , புளி இ ற் ற
 றோலப்பிர ண டெ த்து பேயா ன்கிற திரவாஹாரமாச்
 செய்து, நெய் நதலம் இ ற் றுல் தாளித்து உபயோகி ,
 சே கை , அதிஸார , இருதயரோ ம், குல் , அர்ச , அ் னி
 மார்த் , ஹ இவற்றில் ஹித னனது . (9) ட்ட
 திருப்பி, பஞ்சறோல் இவற் றயு் றோலப்பிர ர ம் சேத்
 துச் செய்த பேயாவு அதே குண் னை உடையது . 17 1.

தையில் உபே மனதை உபே பஸ்ஸாதி :
 (1) ஸ்மாப்பட்ட, கோஷ்டம், மாசிப்பத்திரி அரோணுகம், அகிபட்டை, தாநாக்கிழ்கு, ஸரளதே தாருப்பட்ட, புலியுகர், ப்பூ, தே தாரு, ஞாழல், ஜடாமாஸி, திப்பிலி, சாமை, வாஸனைப்புல், வெட்டிவேர், சதுர்ஜாத, தாளிஸப்பத்திரி, கோரைக்கிழ்கு, ரவிஞ்சி இவற்றைச் சேர்த்து நான் செய்த தற்குத் தைலத்தையும், பூசித் தேயக் லேபந்தையும் ப்ருவச் செய்து உள்ளாம். (2) வேப்பிலை, சாற, பச்சிலை, எருக்கிலை இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய லத்தினால் வது ச்வயதுரே ஸ்நானம் செய்யலாம். 2 4.

ஏ நாங் சே தைகளில் லேப : ஏதேனு ஒரு அவய்வம் விசயிருந்தால் (1) சாறடை, அலரிவேர், பலாசம்பட்ட; (2) பேய்த்து மட்டி, திரிபலை, வெள்ளிலோத்தி, நளியென்கிற நத்தத்திரவ்யம், தே தாரு; (3) டக்கத்திரி, புடலம் தேர், திப்பிலி, ல்லுருவி, சேம்பு; (4) பெருஞ்ஞாறுமணி, குக்கிலிய மரப்பட்ட, நச்சவரமூலி, எலிச்செவிப்பூ; (5) வருத்தி, ருத்தி, ஆமக்கு; இம்முறைகளுள் ஏதேனு ஒன்றை மிருது கல் ர அரைத்து காய்ச்சி, இளஞ்சூடச் சோ தையில் லேபநம் உபயோகிப்பது நலம். 25 26.

தசே தையில் சிகித்தை : பிறகு ராயுவினாலு ட்ரனச் யதுவில் அரை மாஸ லம்சி தவேரையும் ஆமணக் கொட்டையும் உட்டு உள்ளாம். அபாநவாயு, மலம் இவை மிகட்டியிருந்தால் சிவதைவேர்-ஆக் கெண்ணெய்களைப் பாலிற் கூட்டி, அல்லது மாம்ஸாஸத்துடன் லந்து, போஜனத் திற்கு முன்பு உட்டு உள்ளாம். அதஹரமானஸ்தே த்னையும் அபயக் களையும் பிரயோகி லாம். வீக்கத் தேனும் ஒரு அயவத்தைப் பற்றியிருந்தல், ராடி அதனை, அகில், சுக்கு, டத்திரி, தே தாரு இவற்றால் லேப மிடலாம். 27 29.

பித்தசோதையில் சிகித்தை : பித்தஸம்பத்மானசோ த யில் திக்த்ருதத்தைப் பரு லாம். நயக்ரோதாதி கணச்சரக்கு களால் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையா து உட்கொள்ளலாம். நாவறட்சி, தேஹ அழற்சி இவ்வுபத்திர களோடு கூடிய சோதையில் பாலைப் பரு லாம்; குளிர்ச்சியா லேபநம் ளும் அபய கழம் னமை செய்யக்கூடியன யே. 30.

புடே லமூல தி தம் : பேய்ப்புடல் வேர், ராற், அதிமதூரம், கெரோகிணி, டாய், தேவதாரு, ரஞ்சள், தாமரைக்கிழ்கு, பேளம், பேய்த்துட்டி, நீர்வஞ்சி, திப்பிலி இவற்றை ஷாயம் காய்ச்சி, டய் கூட்டிப் பரு தேஹத்தினுள் உண்டாண அழற்சி, நாறட்சி, தலைச்சுற்றல், ஸன்னிபாத் குறி

கள், விஸர்ப்ப, சோகை, ஸாதாரண தேஹதாபம், விநமஜ்
ரங்கள் இவ்விவருத்தியாகும். 3, 32.

பசேதையில் சிகித்ஸை: கபத்தினுண்டான சோத
யில் ஆர்வதாதி ச்சரக்கு னைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த
தலத்தைப் பருலம். 32½.

சோதையில் ஸ்ரோதோபத்திகளுகுப் பரிஹாரங்ள்:
ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் அடைபடுகல், அக்னிமார்த்தம், அரோசகம்
இவை யேற்பட்டால் ஆமசயம் முதலியதை அமைதியாக
வைத்து, கூடா ள், சூர் ள், ஆஸ ள், அரிஷ்ட ள்,
கோமூத்திரம், மோர் இவற் ற உபயோகிக் வேட்டும். 33½.

ஈ தேதையில் ஸ்ர லேபங்கள்: (1) திப்பிஷி,
பழைய பிண்ணாக்கு, முருப்பட்ட, மணல், ஆழிவிதை இவற்
றைப் பசுமூத்திர விட்டு ஆட்டி, ல் ரகச் செய்து லேபந்
செய்யவும், அழுத்தித் தேய்க்கவும் உபயோகிக்கலாம். (2) ரஷ்ட
டம், தழுதாழி, சித்திரமூலம் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம்
செய், பசுமூத்திரத் தயாவது, (3) அவற்றைச் சேர்த்துக் கய்ச்
சி ஜலத்தையாவது, (4) அவ்விரண்டில் எதிலாவது கொள்,
சக்கு, இவற் றச் சேர்த்துக் கய்ச்சியாவது ஸ்நானத்திற் குப
யோகிக்கலாம். (5) ருங்கச்சோரம், அகில் இவ்வி ர் டையும்
சுல்கமாகச் செய்து லேபநமாகப் பிரயோகிக்கலாம்.—34, 35½.

ஏ தேபையில் லேபம்: தரவிதை, ஆடுதீண்டாப்
பானை, ஸரளதே தாரு, டாட்டு ஜீரம், அமுக்ருகிழ்கு,
சிவதை வேர், இவற்றை ல் ம்போல் அரைத்து, ஓர் அவய
வத்தை ஆசிரயித்த சோதையில் லேபம் செய்யலம். 36½.

பலதேஷ ளாலு ன சேதாதகளில் சேதங்ள்:—(1)
எந்ததோஷத்தினால் எத்பா த்தைச் சீரயித்து சோபையுண்டா
யிருகிறதோ அதற்றேற்றாறு: அவ் வயவத்திற்குச் சமீப
ான (மும்-குத் இவற்றுள்) எத மூல ர வாது சோதநம்
செய்யலாம்; அல்லது இர்தமோக்ஷணம் ப் ணலா. (2) ப
தேஷக்ஷாலுண்ட ன சோபையில் லோளாறடைத் துத் த
தோஷ னுள் எது பிரபலாயிருகின்றதோ அத் அனுரித்
துச் சிகித் ஸ செய்யவு. 37.

நிபாதசேதை முதலி வற்றில் ஜீரகதி-பூநிம்பாதி கு
ணங்ள்: (1) ஜீரம், ட்டத்திருப்பி, கோரை கிழ்கு, பஞ்ச
லம், ண்டத்திரி, ரமஞ்சன் இவற்றின் சூர் த்தை
இளஞ்சூடான ஜலத்தோடு உட்டு ள்ளலாம். (2) அவிதமே
நிலவேம்பு, சக்கு இவற்றி் சூர்ணத்தையும் உட்டு ள்ள
லாம். இவை ஸ்நிபாத சோதை யும், நீடித்துள்ள அல்து
மிக விருத்திய ட்த சோதையையும் போக்கும். 38.

அஹ்ருத திக்குவ: சித்தில், டெகாய், இக்குப்பத்திரி, தே தரு இற்றின் சூர் த்தயும், ஹிஷாக்ஷி குக்குவயு கூட்டி குளிகை களாகச் செய்து, ப முத்திரத்தின் அனுபனத்தோடு உட்டுள்ள வயது, உதாரோ ந்கள், குஷ்டப் படுரோ, கிருமி ள், ஹேரோகம் ள் இவையு, பழு, ஊர்த்வசவாஸமு தீரும். 39.

இரத்தஜ-விஷ சே ப ளில் சிகித் ஸ: இங்ஙனம் ராத்தி தோஷ களாலா ண சோபை றுக்கு ஏற்ற சிகித்ஸைகள் கூறப்பட்ட. () இரத்ததோஷத்தினாலான சோபையில் இத்தமே க்ஷணம், குளிர்ச்சியான ஓளஷத் ள், க்ருதம் இவற்றி லேப, லேச டெகிற ஓற்றிட, விரோசம் இவற்றால் இரத்தத்தைச் சுத்த, செய்யலா. () விஷஸம்பந்தமான சே பில் விஷஹரமான சிகித்ஸை செய்யலா. 40.

தே தயி அபத் கள்: கிராம்யமாம்ஸம்,¹ ஆதூபம்ஸம், ஸத்தில்லாதாம்ஸ, உலர்தசாக, எள் சேர்த்து ப்ருவம் செய்த அன்னம், வெல்ல சேர்த்து ப்ருமம் செய்த அம், மாப்பண்ட ளாலா அன்னம், உப்புக் கந்த தயிர், புளித் த்போ து நீர் விளாவாதது ரத்யம், பொரி, உலர்துபோன இறைசி, குருபோஜ, அலாத்திய போஜன யிற்றில் கர்த்தனு பேணு உவு, இரவில் நித்திரையுறுத், புணர்ச்சி இளைச்வயதுரோகி விலகிவிடே. 41.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்.

விப்ப சிகித்.

இனி விப்ப சித் டெனு அத்தியாய விவரிப்படுகின்றது.

விப்ப ளி முதலிற் டெடி சிகித் ஸ: விஸர்ப்ப ளில் முதலிலேயே கநம், ரூக்ஷ, இரக்த தேக்ஷ, விரோசம் இ ஹிதமா; ஆனால் டே ஹ அக்ஷானதல்.- 1.

விப்ப்தி ம - விரோச சிகித் ள்: (1) அதிதூர், அமுல, மத பல இற்றச் சேர்த்து ந செய்வித்தது, (2) பேய்ப்புட, திப்பிலி, தேம்பு இற்றின் தளிர் ளே மத பலத்தை ட்டி ம் செய்வித்தாலு விப்ப தீரும். (3) சித் தே ர் டென் றயி சாறு,

கிராம்யமாம்ஸ முதற் புத்த பார்.

திராக்ஷாரஸம், த்ரிபலாஸ்வரஸம், பா, நெய் இவற்றுள் ஏதே னு ஒன்றோடு விரேசநத்திற் ற உட்கொள்ளலாம். இவ்வியா தியில் தோஷ் கோஷ்டத்தைப்பற்றியதாயிருந்தால் இன்னும் விசேஷமா ச் சோதந சிகித்களைச் செய்பதே ிம். 9, 33.

வி ர்ப்பத்தில் சம சிகித் : சோதந சிகித்களுக்குத் தத் த பிணியாளிக்கு, கோஷம் சொற்பமா யிருந்தாலு் சந சிகித்களையைய அடியில் வரு றது செய்யலாம். (1) சந்த னம், (2) இவற்றையாவது, (3) வேம்பு, பேய்ப்புடல் இவற்றையாவது, (4) படோலாதினைச் சாக்குகளை யாவது, (5) லன்னா, நெல்லிக்கனி, வெட்டிவேர், கோரைக் கிழ்கு இவற்றையாவது ஷாயமாநக் காய்ச்சி உபயோகிக்கலாம். (6) ரஞ்சொறி, பர்ப்பாடகம், சிந்தில், சக்கு இவற்றின் கஷாயத் தயாவது, சீத ஷாயத்தையாவது நாவறட்சியுள்ள விஸர்ப்ப ரோகி பான் செய்வலாம். (7) மரஞ்சன், பேய்ப்புடல், ரோஹிணி, சிறு டலை, த்ரிபலை, வேம்பு, அதி தூர், லன்றை இவற்றின் ஷாயத்தில் நெய் கூட்டி யுட் கொள்ளலாம். 4 7.

வி ர்ப்பத்தில் இரத்தமே ஷுணம் செய்யும் நிலைமை: லை ல்களின் இரத்தக் கெட்டிருந்தால் இரத்தத்தையே முத லில் லெளிப்படுத்த வேண்டு். ஏனெனில் இரத்தம் தூர் கொட்டு லே லுவதால் சர்ம், லம்ஸ், ல்நாயு ல் இன்னும் தசை லர் இவையு் தூர்நீரால் லோளாறடைகின்ற .

விஸர்ப்பத்தில் தித் த்ருதாதிகளை யுபயோகித்தல்: ஆ தோஷ் நீ ய பிணியாளிக்கு ப் க்ஷணித்து, வாஷ-பித்த ன் லே லோகி நின்றால் அத்த நிலைமையில் (1) தித்தக் த்ருத யாவது, (2) ஹாதித்தக் த்ருத யாவது, (3) ல் லொன்றை சேர்த்து ப் குவம் செய்தக் த்ருதமாவது அனுகூலமானவை யா. 9.

வி ர்ப்பத்தில் லேபம் செய்யும் நிலைமை: அசுத்தமான இரத்தத் த வெளியிட்ட பிறகு, சர்ம், லம்ஸ், லந்தி ல் இவற்றில் அட்கய தோஷ் சத்தம் செய்யப்பட்ட பிறகு, உடனே வி ர்ப்பத் தச் சந் செய்ய தேஹத்தின் வெளிப் புறத்தில் பிரதேஹாதிபூச்சுகளைப் பிரயோகிக் ே. 10.

தவி ர்ப்பத்திற்கு லேபம் : (1) சதகுப்பி, லே லை கிழ்கு, நிலப்பன் கிழ்கு, மு்ற்குருத்து, கரு குறிஞ்சி, லொத்த ல்லிவிதை, தேவதாரு, முரு லை இவற்றி் ல்கத் தையாவது, (2) லே ஷ்டத்தின் ல் த்தையாவது ரத் விஸர்ப் பத்தில் லேபமா உபயோகிக் லாம். 11.

பித்தவி ர்ப்பத்திற்கு லேபம் : (1) பித்தவிஸர்ப்பத் தில் ல் ய்ரோதாதினைச் சாக்கு லால லை லேபநத்தையும்,

(2) பத்மோத்பலாதி¹சாக்கு ளாலான லேபத் தடிப் பிரயோக² கலாம். (3) இளசான ஆல் விழுது ள், மி³ மிருது னவழ் குருத்து ள், தாமரைக்கிழ் கு இவற்றை நன்கு அரைத்து, சத தெள்த க்ருதத்திற் குழைத்தாவது, (4) குளிரக் குளி⁴ ரைச் சேற்றையாவது லேபநம் செய்யலாம். () ஜல் விட்டு மிருதுவாக ஆட்டிய நல்முத்துக் குழம்பையாவது, (6) அவ் விதமே சங்குக் குழம்பையாவது, (7) பவழ் குழம்பையாவது, (8) முத்துச்சிப்பி⁵க் குழம்பையாவது, (9) நெய் விட்டு அரத் தெடுத்த மனச்சிலையையாவது பூச்சிடலாம். 12, 13^{1/2}.

கபலி ர்ப்பத்திற் று லேபங் ள் : (1) த்ரிபலை, தாமரை⁶ கிழங்கு, வெட்டிவேர், மஞ்ஜி⁷ திடி, அலரி⁸ தேர், சவட்டுக்கோரை யின் வேர், அறுகம்புல் இவற்றைக் கல் மா அரைத்து, கப விஸர்ப்பத்தில் லேபநமாக உபயோகிக்கலாம். (2) ரு⁹ காவி, ஏழிலம்பாலை, சுருங்காவி, தேவதாரு, மருதோன்றி, கோரைக்கிழங்கு, கொ¹⁰ றை இவற்றையாவது, () வருணாதி¹¹ க. ச் சாக்குகளின் கல் த்தைய வது, (4) னொன்றையிலே, நறு விளிப்¹² பட்டை, சுருநொச்சியிலே, மணித்தக்காளி, காட்டுவா¹³ னை ப்பூ இவற்றின் கலகத்தையாவது லேபநம் செய்யலாம். (5) இதே சாக்குகளால் லேசந்திரவத்தையும், விர¹⁴ த்திற் பூசு¹⁵ தற்கு க்ருதத்தையும், லேப நொஷதத்தையும், சூர்ணத்தையும், பக்குவம் செய்து நிலைமை¹⁶ சேற்றவாறு உபயோகிக்¹⁷ ல். வாத விஸர்ப்பத்தில் உபயோகிக்¹⁸ டிய லேப¹⁹ னுக்கு நெய்²⁰ அதிகமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவேண்டும். 14 17^{1/2}.

ம் தேஷதி ல வி²¹ ப்ப²² னுக்கு சிகித்

ள் : (1) ஆமதோ²³ தத்துடன் கூடிய வா²⁴ த் பஸ்த்தாரத்தை ய டந்தால் லேபந்²⁵ கள் சிறிது உஷ்²⁶ ராயிரு²⁷ வே²⁸ டும். (2) இரத்த-பித்தம்²⁹ பித்த³⁰ த்தாரத்தை ஆடைந்திருந்தால், நெய் கலந்த லேபநம்³¹ னைப் பிரயோகி³² கலாம்; தே³³ லும் இவ்வித³⁴ கோளாறில் லேபநங்கள்³⁵ அதிக குளிர்ச்சியா³⁶ வும், மெல்லிய வா³⁷ வும், மெல்லிய ஸ்திர³⁸ னி³⁹ மீது பரப்பி விஸர்ப்பத்தின்⁴⁰ மீது இட்⁴¹ கூடிய யாகவும் இருக்⁴² வே⁴³ டும். உப⁴⁴ ரா⁴⁵ ப்படுத்⁴⁶ திய லேபத்⁴⁷ தயே எடுத்தெடுத்⁴⁸ மீ⁴⁹ டு⁵⁰ பிரயோகித்த⁵¹ வீர்யத்திற் குன்றிப்போமான யால், அப்போதை⁵² கப்போது புதிய லேப⁵³ களை பிரயோகி⁵⁴ டல். (3) ஸ்⁵⁵ ஸர்க⁵⁶ தோஷ⁵⁷ ளா லான வி⁵⁸ ர்ப்ப⁵⁹ களில் வாத-பித்த-⁶⁰ ப⁶¹ ளாலா விஸர்ப்ப⁶²

1. பத்மோத்பலாதிக ம் தாம ர, நத், வெட்டிவேர், அறு க் புல், தாமரை கொடி, அ² வி³ கிழ், தட் ட் ரோ ரக்கிழ், சர்⁴ ரை, விளாமிச் சே⁵ ர், ச⁶ தனம், ல்முத்து, ரவி, க்ஷீ⁷ ரா⁸ லீ, றந்தாமரை, இலுப்பைப்பூ, நெய், பா⁹ இ¹⁰ ற்றின் கூட்டு.

சததெள்த க்ருத¹¹ முதற் புத்த ம் பார்க்.

களுக்குத் தனித்தனி கூறியுள்ள சிகித் த் ஸ நையே அததற்கேற்ற வாறு கலந்து பிரயோகிக் வும். 18 20.

அ ன்விஸர்ப்ப சிகித் தை : அக்னி விஸர்ப்பத்தில் () சத தெளத ரு சத்தையாவது, (2) ஸாத ரணமான ஆடை போலத் தே ய்ந்த தெ ய்யையாவது, () குளிர்ந்த அதிமதுர ஷாயத்தை யா து, (4) மிக் குளிர்ந்த த ண்ணிரையாவது, (5) தாமரை யிலைத் த ண்ணிரையாவது, (6) ப லையாவது, (7) கருப்பஞ்சாற் றையாவது பிரயோகிக்கலா . (8)பானம் செய்வதற்கும், லேப நம் செய்வதற்கும், விரணக் கள்மேல் ற்றுவதற்கும்-மஹாதிக் தக க்ருதம் மிக்ச அனுக்லமானது. 2 , 22.

கிர த்விஸர்ப்ப சிகித் தை :- (1) கிரந்திவிஸர்ப்பத்தில் இரக்த- பித்தசிகித் தையிற் கூறியுள்ளபடி இரக்த-பித்த ஹா சிகித் தையை நிறை தே ற்றி, ப-வாத ஹரமான பிண்டஸ்வேத , உபநாஹ வேத இச்சிகித் தை ஸைச் செ து தகும். (2) கிரந்திவிஸர்ப்ப த்தில் வலியு் அதிகமானால், தசமூலங்கள் சேர்த்து பக்குவ் செய்த தைலத் த உஷ்ணமா அதன்மீது ஊற்றலாம். (3) அ ன்னமே பசுமூத்திரத்தையும் தசமூல சேர்த்து காய்ச்சி யுப யோகி லா . (4) அ லது தசமூலம் சேர்த்து காய்ச்சிய கஷா யத் தை, யாவது கிர த்விஸர்ப்பத்தி் மேல் ஊற்றலா . (5) முருங் ப்பட் ட யயாவது அ ரத்துக் ய்ச்சி, இளஞ்சூட ய் கிரத் தியின் மேல் பூசல . (6) அல்லது பச்சிலைமரப் பட்டை ய யாவது, (7) உர்ந்த முள்ளக் ல் த் தயாவது, (8) ஊமத் தையிலையையா து அ ன்னமே உபயோகிக் கலா . (9) நேபாளம், சித்திரமூலப்பட்டை, ள்ளிப்பால், எருக்கம்பால், வெல்லம், சேர ெட்டை, அன்னபேதி இ ற்றை லேபநமா ப் பிர யோகித்தால் கல்லு் ரைந்துடையு ென்றால், வெளியிற் சர் மத்தைப்பற்றி பத்தினுண்டான கிரந்தியை இந்த லேபம் உடைத்துவிடு ென்பதில் ஸ தேஹமென்ன? நீடித்த நாட்களா யுள்ள கிரந்தியையு் இதே சரக்குகளால் உடைத்துவிடலா . (10) முள்ளக் , கொள் இவற்றின் யூஷ் களில் யவக்ஷார , ரதளம்பழச்சாறு இவற்றைச் சேர்த்து பானம் செய்விக்கலாம். (11) ரோதுமான் ம், ரற்கோதுமையன்ன இவற்றில் சீது, தேன், சர் ரை இவற் றச் சேர்த்தும், அல்லது தேன், வாருணீ டம், ராடி ரதளம்பழாஸ் இவற்றைச் சேர்த்து் அருத்

. 'சீதாம்பலாம்போ ஜலை' என்று மூலத்திலு் ள ருது நாம் ெராழிபெயர்த்திருக்கிறோ . 'வலித் தம்பலாம்போ ஜலை' என்று மூலம் இருக் ெ ெம் ெறு ஸர் ர் ந்தரீ வி ர் ராந்தினால் தெரி ருகிறது; சர்க் ரயி் நீர், தா ரப்பூ சேர்த்த ஜல், ரோ ர் கியு் கி ல் என்று அத வியா யாநப்படி் குப் ெபாரு .

2. பிண்ட ெத தாதி னைப்பற்றி முதற்புத்த் பார் .

லாம். (12) தேன் கூட்டிய த்ரிபலையை, அல்லது தேவதாரு-சீ-
தில் இவற்றைப் பிரயோகிப்பதாலும், காவிகல் லகத்தினாலும்,
கோரைக்கிழக்கு - சேரா டொட்டை - பிஷ்டம் இவற்றாலும்,
தேனைப் பூசுவதாலும், தூமப்பிரயோ கங்களாலும், கிரோவிரே
களாலும், குல் த் தக்கரைப்பதற்கு முற் கூறியுள்ள முறை
ளாலும், ருப்பிற் காய்ச்சிய இரும்பு, பொன், உப்பு, ல் இவை
முதலியவற்றால் அழுத்து தாலும் கிரந்தி லீஸர்ப்பத் த
புடைக்கலாம். 3 31.

கிரந்திலீஸர்ப்பத்தில் த ஹ - ப சிகித்தலைகள் : நல்ல
பலன் தரக்கூடிய முற் கூறிய பலவித சிகித்தலை ளாலும் கிரந்தி
உடையாமல் ல்லைப்பே ல் டின ரயிருந்து கிறிதும் கு டை
யாவிட்ட ல், பிறகு (1) கூடாரத்தினாலாவது, இரும்புச் சலா
ளாலாவது, பொன்னாலாவது அதைச் சுவைது நலம். (2) அல்
லது பழுச் செய்யு் குணமுடைய பதார்த்த களால் பழுக்
செய்து, சஸ்திரத்தினால் கீண்ட வது தோஷத்தை டெ லிப்படுத்
தலா. (3) இப் பிணியில் தே ஷ்டெ டெ டிருத்தியாயுள்ள
இரத்தத் த அப்போதைக் கப்போது ஸிரால்யதை செய்து
வெளிப்படுத்தே டெ ; மீண்டு் இ் நனம் இரத்தம் வெளிப்
படுத்தப்பட்ட பிறகு வாத- பஹரமான ஓளஷதத்தைப் பிர
யோகிக்ே டெம். (4) சுடுதல், பழுக் ச் செய்தல் இச் சிகித்
ஸ ளால் துரீரீர் கசியும் விஸர்ப்பத்தில், ஸாதார ா விர
ளுக்கு் கூறிய விதமே டெ னியிலும் உள்ளேயும் ஓளஷதப் பிர
யோ ம் செய்யே ண்டெம். (5) மரமஞ்சள், வாப்பிட் கம்,
பில்லம் இவற்றைச்சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைல் ாதஸ்
ப்தமான விஸர்ப்பவி ணத்தில் உபயோகிக்கத் தகுந்தது. (6)
அறுகம்புல்லின் வரஸத்திற் பக்குவம் செய்த றுதத்தைக்
ப-பித்த ள் விருத்தியாயுள்ள விஸர்ப்பவி ர த்திற் பிர
யோகிகலா. 32 35.

விஸர்ப்பத்தில் இரக்தமே க்ஷணம்: விஸர்ப்பத்தில் ஸாதா
ர ாக் கூறப்பட்டுள்ள மற்றச் சிகித்தலை ளெல்லா் ஒரு
பகுதியா டும், இரக்தமோக்ஷணம் மாத்திரம் மற்றொரு பகுதி
யுமிருப்பதா க் ருதப்படுகிறது. விஸர்ப்பரோகி் பெரும்
பாலு் இரத்தத்தோடு் பித்தத்தோடும் லவாமல் -ற்பத்தி
யாவதி்லை. இதற்கு இரத்தமே ஆதாரமாகின்றது; ஆ் கயால்
இப்பிணியாளி் கு அடிக்கடியு் இர்தமோக்ஷணே செய்ய
ே டெம். 36, 37.

வி ர்ப்பத்திற்குத் த த் ருதம்: விஸர்ப்பரோகி் விரோசந
குணமற்ற க்ருதத் தப்பரு் கூடாது; அ்தக்ருதம் விஸர்ப்ப
ஹேதுவான தோஷத்தைத் தேஹி் கிலேயே தகைய, அது
சர் ம் இரத்தம் மாம்ஸ் இவற் ற எரித்து விடும். 38.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

குஷ்ட சிகித்மை .

இனி குஷ்டசிகித்ஸிதம் என்னு அத்தியாய விவரிக்
ப்படு :

குஷ்ட ளில் முதலிற் றெயும் சிகித்மை : எ ல்லாவித
குஷ்டரே கிக்கு முதலில் ஸ்நேஹபானம் செய்வித்து
சிகித் ஸ ஆரம்பிக் வேண்டும். 1½.

தகுஷ்ட சிகித்மை : அவற்றுள் வாதம் அதிகரித்து
டா குஷ்டத்தில் தசமுலம், சிந்தில், ஆமணக்கு, நாயர்ஜை,
ஆடுதீண்டாப்பாளை இவற்றால் பக்கு செய்த த மா து
க்ருத து. அனுகூலமா தாம்- 1½.

பித்தகுஷ்டசிகித்மை தி தக ருதம் : பேய்ப்புடல்,
தே பு, ம ரோஹிணி, மரமஞ்சள், வட்டத்திருப்பி, காஞ்சொறி
பர்ப்பாடக், டொன்றை இவற்றை ஒரு ஆடகம் ஜலத்தில் ஒவ
டொரு பலம் அளவில் இடித்துச் சேர்த்து, எட்டிலொரு ப
ராச் சு டக் காய்ச்சி வடிக்கட்டி, பன்றிர டு பலம் மெ ய்
சேர்த்து, அதில் கொன் ற, கோரைக்கிழ் கு, நிலவேம்பு, வாலு
முனை, திப்பிலி, சந்தனம் இவற்றை வகைக்குக் கால் பலம் ல்
ராச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இது “தித்தக க்ருதம்”
னப்படு . இந்த க்ருதம் பித்தகுஷ்டம், விஸர்ப்பு, கட்டி ள்,
அழற்சி, நா றட்சி, பிரமமென்னும் தலைச்சுற்றல், சொறி, பாண்டு
ரோ ட், ட்டங்கள், கெட்டுப்போன நாமவரண ள், அபசி,
டொப்புள்கள், வித்ரதி, குல்மம், சோதை, பித்து, வெறி,
இருதயரோகம், கண்ணோய், வங்கு, கிரஹணி, ச்விதரம், காமாலை,
ப த்ரர், அபஸ்மரம், உதாரோகி, பெரும்பாடு, கிருந்தரி
விஷத், அர்சல், இரக்த-பித்த முதலிய மற்றுமுள்ள ஷ்ட
ஸாத்தியமான டும் பிணிகளையு திர்க்கும். 2 7.

மஹ தி தக ருதம் : ஏழிலம்பாலை, பர்ப்பாட , பெரு
ாை , ம ரோஹிணி, வசம்பு, த்ரிபலை, தாமரைக்கிழ் கு,
வட்டத்திருப்பி, மஞ்சள், மரமஞ்சள், வெண் நன்னூரி, ரு
னூரி, திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி, வேம்பு, ச தன், அதி
தூரம், பேய்த்து மட்டி, வாலுமுனை, சிந்தில், நிலவேம்பு,
விளாமிச்சவோ ஆடாதோடை, பெருங்குரும்பை, த ணீர்
விட்டார்கிழ் கு, பேய்ப்புடல், அதிவிடயம், கோரைக்கிழ் கு,
டொன் ற, காஞ்சொறி இவற்றை எட்டு மடக்கு ஜ த்திற்
சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்துடன், இரண்டு பங்கு நெல்லி
னிச்சாற்றையும் கூட்டி, அதில் க்ருதம் பக்குவம் செய்யலாம்.
இது தித்த க்ருதத்தினு அதிக குணம் செய்யு ; ஆகவே
இது “ ஹாதிக்ருத” எனப்படும். 8 10½.

பகுஷ்டத்தி' நம்பாதி க்ருதம் : வேம்பு, ஏழில் பலை, த்திரமூலம், தேஷ்டம், பிளகு, வசப்பு, குங்கிலிய மரப்பட்டை, முறளஞ்செடி, ஆமணக்கு இவற்றைச் சேர்த்து செய்த க்ருதப் அதி ரித்த குஷ்டத்தில் பயோகமாம். 11.

ர் குஷ்ட ளிலும் ஸ்நேஹ சிகிதனை முதலியன : ல்லா குஷ்ட களிலு (1) சேராங்கொட்டைத் தைல், (2) து ர தைலம், (3) கடுகெண்ணெய் இ ற்றையாவது, (4) ராய்விட் , டெக்காய், சேராங்கொட்டை இவற்றி ஷா த்தில் ப் குவம் செய்த க்ருதத்தை ராவது பானம் செய்யலாம். (5) ரொன்றை ர் கஷாயத்தில் தூறு முறை ரய்ச்சி யெடுத்த ருதத் த ரு லிக் கஷாயத்தின் அனுபானத்தோடு உட் டொள் சீக்ர குஷ்டம் தீரும். (6) முற்கூறிய ஸ்நேஹ ளா அத்த நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு அப்பய்ஞ்ஜம் செய் ம் ஹிதமாம். (7) ஸ்நேஹசிகிதனை முடிந்த பிறகு வி ர்ப்ப்சிகித் ஸயிற் கூறப்பட்டுள்ளபடி சோதரக்ரியை யச் செய்யவேண்டும். 2 14½.

குஷ்ட த்தில் ஸீராவ்யதை முதலியன : (1) குஷ்டரோகிக்கு டெற்றயிலும், லை ளிலும், பாதங்களிலும் வீராரோகூஷ் டெ ய்து இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தலாம். (2) குஷ்ட சொற் ப யு டான நிலைமை றுக்கு ஏற்றவாறு பிரச்சந்ம்¹ செய் து, க்ருட் முதலியவற்றால் துஷ்ட இரத்தத் த வெளிப் படுத்துவது உசிதமாம். (3) குஷ்டஹரமான ஸ்நேஹ ளால் டயி டையே ஆப்பாயம் செய்யவே டும். இரத்தரோகூஷ் செய்து, விரோசநமு² செய்தால் குடல் வற்றிய குஷ்டரோகிக்கு தேஹத்தில் ரயு ஸ்நேஹோபசாரங்களால் பிரகோபிக்கா லு, டலுக்குக் கேடு விளைவிக்காமலு மிருக்கும். 15 17.

ஜ்ர ருதம் : ஆடாதோடை, சீந்தில், வேம்பு, த்ரிபலை, பேய்ப்புடல், டங்கத்திரி, புங்கு இவற்றின் கஷாயத்தி் அ்சரக்கு னையே கல்கமாகவும் சேர்த்து க்ருதம் பக்குவ³ செய் யவு. ஜ்ர க்ருதம் என்கிற இது விஸர்ப்பம், ஜ்வரம் ராலை, இர, -பித்தம், குஷ்டம் இவற்றைப் போக்கும். 18.

ஹ ஜ்ர ருதம் :—த்ரிபலை. த்ரி டு, த்திரி, கண்ட் த்திரி, சிறு வழுதுணை, கடுகரோஹிணி, நேபாளம், சி ரேர், ரொன் ற, வசம்பு, அதி டிடயம், சித்திரமூலம், ட்டத் திருப்பி இவை வகைக்குக் கால் பலமெடை, அப்பொழுதே இற கிய ள்ளிப்பால் ஒரு பலம், இவற்றை ல் போலச் செய்து, இதி் ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருதம் பக்குவ⁴ செய்து,

¹ பிச்சந் ரக்குடுக் ரோப்பை முதலிய ற்றல் செய் ப்பம் (C i எனப்படு) இரத்தவிலயந சிகித் ஸ.

ற்குடலாயிருப்பவனுக்கு கொடுக்க, இது ஸ்தித்தத் தன்
யபு விசேசநத்தையும் உண்டுபண்ணும். குஷ்டம், ச்வித்ர
ப்லீஹரோக, அண்டவீக்கம், அச்மரீ குல் இவை
ஸாத்தி 1 என நிலைமையிலிருப்பினும், இதனால் தீரு. இ
' ஹா ஜ்ரக க்ருத ' எனப்படும். 19, 20.

தீ தீ க்ருதம் : ஒரு ஆடகமளவான நேபாளத் த ஓ
திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் கஷாய் ராய்ச்சி, பேய்த்
ட்டி ஒரு பலம் ல்காகச் சேர்த்து, அதில் ப்ரு
செய்த் ருதம் மேலே வமந்ருபமா வும் கீழே விசேசந்ருப
மா வு் குடலைச் சுத்திசெய்யும் 21.

ஆ த்ததீ க்ருதம் : ஒரு துலாப்பிரமாணம் வலம்புரி
ய ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, எட்டிலொரு ப்ரு
மிகு ப்டிக் ராய்ச்சி, அதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் மெய் கூட்டி, அதன்
டே ரையே கல்கமா வு் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவு். தை
தின ராற்றி தினம் உட்கொள்ளலாம்; ஒளஷதம் ஜீர் ரா
பிறகு ரகுதானியம் சேர்த்துச் செய்த ரடியோடு போஜ
செய்யலா. இது குஷ்டம், வெண்குஷ்ட, அபசீ இற் றத்
தீர்'கும்; இதை யுபயோகிப்பதால் ஸந்தாந விருத்தியுண்ட
கு; விஷபங் னை எளிதில் கிரஹிக் வும், மறந்து விடா
தரிக்கவும் கூடிய புத்தி ச'தியும் அதி ரிக்கு. 22, 3.

குஷ்டத்தில் கந்தகம் உபடே கித்தல் : () ந்தத் த
தேன் ரிய போள இவற்றுடன் கூட்டியாவது, () அதற்குச்
சும அளவான நெய்யிற் குழைத்த வது, (3) ரு. ராவி செ
ர இ ற்றி' பட்டையைச் சேர்த்து ப்ரு ம் செய்த ஷ
யத்தில் கூட்டியாவது உட்கொண்டு, பிரஹ்மசர்ப விரத் தவரு
விருந்து வந்தால் குஷ்டரோகம் தீரும். 24.

குஷ்டத்தில் ஹிதமும் அஹிதமும் என அன்ன ப னுதி :
ச'பாதானியங்கள், வாற்கோதுமை, கோதுமை, ரகு, ப்ரி
ய் கு, பயறு, கடலை, துவரை, கைப்புள்ள ச ன் இவையு்
த்ரிபலை, பேய்ப்புடல், கருங்காலி, வேம்பு, சேர'ெ ட்ட
இவற்றுடன் கூட்டிய ஜாங் ல மா'ஸமும், ஒளஷத் ளட'கிய
துவகைகளும், வாலுழுவை சேர்ந்த மோரு ஆ இந்த அ
பா ங்கள் குஷ்டத்தில் அனுகூலமானவை. ஆனால் அ
இலவனம், கடு இச்சுவையுடைய மற்ற வஸ்து ள இத ல்;
டே லு' தயிர், பால், வெல்லம், ஆதாபமாம்ஸம், எள்ளு, உளுந்
இவை னையும் விலக்கி விட்டுவெண்டும். 25-27.

படே ல மூல தி வாதம் : பேய்ப்புடல் வேர் த்ரிபலை
பேய்த்தும் ட்டி இவை வகைக்குப் பதினாறு தா ன் ள அளவு;¹

. தாந : ஒரு மாஷப் பிரமா ; பதினாறு த :
டே டது ஒரு ர்ஷம்; ர்ஷமென்பது ரா' பல'.

கொன்றை, கடுகரோஹிணி இவ்விரண்டும் பிரத்தியே ம் ஆறு தங் ள்; சுக்ருநான்கு தாநகர் கள்; இவ்விதம் இச்சரக்கு னை ஒரு பலம் கிரஹித்து நன்றாக இடித்து ஜலத்தில் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சி, சரீரத்திற் சேர்ந்துள்ள தோஷங்களைச் சுத்தி செய்ய பாணம் செய்யவும். ஓளஷதம் ஜீர்ணமான பிறகு ர்ல தேச மிரு -பக்ஷிகளுடைய மாம்ஸரஸங்களோடு பழகிய சம்ப அரிசியினாலாகிய அன்னத்தைப் புஜிக்கவும். இவ்வெளஷதத் த ஆறு நாள் உபயோகிக்க குஷ்டம், வெண்குஷ்டம், கிரஹணீ ரோ ம், அர்சஸ், மூத்திரக்குருச்சிரம், ஹ்ரீமகம், இருதய சூலை, தி சூலை, வி டிமஜ்வரம் இவை தீரும். 28 30.

மாணிபத்ர குடம்: வாய்விட்கம், நெல்லிக்கனி, கடுக் ய் இவை மூன்று பலமெடை, சிவதைவேர் மூன்று பலம்; இற் றச் சூர்ணம் செய்து, பன்னிரண்டு பலம் வெல்லம் சேர்த்து குளிகை செய்து, ஜிதேந்த்ரியர் ளா யிருந்து கொண்டு உபயோ கிக் குஷ்டம், வெண்குஷ்டம், ச்வாஸ காஸங்கள், உதர ரோ ள், அர்சஸ், மேஹம், ப்லீஹரோகம், கிரந்தி, அருஷி ரா, கிருமிரோகம், குல்மம் இவை தீரும்; மாணிபத்ரன் என்கிற யக்ஷன் மோக்ஷ விரும்பிய ஒரு பிக்ஷுவுக்கு இதை யுபதேசித் தான். 31, 32.

பூநிம்ப தி சூர்ணம்: நிலவேம்பு, வேம்பு, த்ரிபலை, தாம ர் கழ் கு, அதிவிடயம், திப்பிலி பெரு குரும்பை, பேய்ப் புடல், மஞ்சள், மரமஞ்சள், வட்டத்திருப்பி, கடுகரோஹிணி, பேய்த்துமட்டி, வாலுளுவை, சம்பு இவை ஸம்பா ம்; பே எளம் இரண்டு பாகம்; சிவதைவேர் நான்கு பாகம்; பிரமி யிலை எட்டு பாகம்; இ ற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தேன்-நெய் இவற்றின் அதுபானத்தோடு உட்கொ ள்ளலாம்; இது குஷ்டம், மேஹம், சர்மத்தின் உணர்ச்சியற்ற நிலைமை இவற்றிற்கு உத்த மெளஷதம். 33 34.

த்ரிபல தி சூர்ணம்: த்ரிபலை, ரய்விட்கம், திப்பிலி இ ற்றின் சூர்ணத் தயாவது தலம், நெய், தேன் இவற்றுள் ஏதேனுமென்றோடு உட்கொ ள்ளலாம். 35.

குஷ்டத்திலுபயோகிக்கக்கூடிய சில ஔஷத முறை ள்:

(1) பே த்தி, ரய்விட்கம், வேம்பு, கோரைக்கிழங்கு, த்ரி டு இவற்றைக் கல் மாகச் சேர்த்து, வெட்பாலையின் கஷாயத் தப் பருகிவ தால் சர்ம வியாதிகளானதும் போகும். (2) வெட் பாலை, சித்திரமூலம், வேம்பு, கொன்றை, ரு காவி, தே , ஏழில் பாலை இவற்றின் பட்டைகளின் கஷாயத்தில் டெர்ய் னைச் ச மத்து, தேனையு் நெய் யயு் கூட்டி, அ ற்றைப் புஜி் குஷ்டம் தீரு். (3) பரமஞ்சள், ரு் காவி, தே பு இ ற்றின் பட்டைகளுடைய கஷாயமு் குஷ்டஹா ரகு்.

(4) ரஞ்சன், த்ரிபலை, வேம்பு, பேய்ப்புடல்வேர், கடுக ரோஹிணி வசம்பு செஞ்சந்தன், அதிமதுரம் இவற்றின் ஷா முறைப்படி உபயோகிப்படுமானால், நன்கு நிற வேற்றப்பெற்ற தர்மம்போல், ப-பித்த ஸம்பந்தமான குஷ்டத் தப் போக்கிடும். (5) இதே சாக்கு ளாலான கஷாயத்தில் ல்ல ருதத்தைப் ப்ருவம் செய்து உபயோகித் தகுஷ்டத் தீரு. (6) இங் மே கருந் ரவி, வேம்பு, சீத்தில், தே தாரு, ஞ்சன் இற் றயுத் தனித்தனியே பக்கு செய்தும் உப யோகி லா. (7) ட்டத்திருப்பி, மாமஞ்சள், சித்திரமூலம், வய்விட் ம், கெரோஹிணி, ரலுழுவை இவற்றின் சூர்ணத் தப் பசுமத்திரத்திலிட்டாவது, நெரிநீர் சேர்த்தாவது ஒரு ாஸம் பருகி ர குஷ்டரோ ம், அர்சன், மேஹம், சோ ப, பா டு அஜீர்ணம், கிருமிரோகம் இவை நிறுத்தியாம். 36 40.

கூடி தி சூர்ணம்: கொம்பாக்கு, நேபாளம், அதி தூர், த்ரிபலை, கண்ட் கத்திரி, ட்டத்திருப்பி, வாய்விட் ம், யுருவி, த்ரி டு, மஞ்சள், ஏழிலம்பாலை, ஆடாதோடை, ஞ லிஷ்டி, தே பு, தேவதாரு, தசமூலம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, பசுமத்திரத்தின் அனுபானத்தோடு ஒரு ாஸப் பத் திய உ வு ளுடன் புஜித்துவர குஷ்டம் தீரும்.

தி டம்: மஞ்சள் ஒரு ப்ரு, திப்பிலி இர டு ப்ரு, க்கு மூன்று ப்ரு, வாய்விட் ம் நாலு ப்ரு, சேரா டொட்டை ஐது ப்ரு, சித்திரமூலம் ஆறு ப்ரு, பொ னி மிளை ஏழு ப்ரு, இவற் றச் சூர்ணம் செய்து, ரத்திர ளா உருட்டி, பசுமத்திரத்தி் அனுபானத்தோடு உட் டொள்ள மி டுனையான குஷ்டங்களுந் நிறுத்தியாம்.—42.

ப்த ம குளி: த்ரி டு, த்ரிபலை, ாள்ளு, சேரா டொட்ட, நெய் தேன், ற்கண்டு இவற்றைச் ச யெடை சேர்த்து செய்த குளிை குஷ்டத்தைப் போக்கும்; இ ஸாயந ரவு, வ்ருஷ்யமாகவு் கூட உபயோ மாகும். இது 'ஸப்த ர குளிை' எனப்படும். 43.

குச்சி தி குளி: ஆட்லா டொடி, சித்திரமூலம், ஞ்சன், வாய்விட் கம், சேராஹ் டொட்ட, து ரக பீஜம், த்ரி பலை இவற்றையு் டெ ல்லத்தையும் சேர்த்து, குளிை ளாச் செய்து உபயோகித்துவா ஸ ஸ்தகுஷ்ட் களும் தீரும். 44.

விட் தி குளி: வய்விடங், சேரா டொட்ட ஆட் டொடி, க ட் த்திரி, நிலப்பன் கிழங்கு, டு்காய், நீர்த்திப்பிலி, ளள்ளு, திப்பிலி இவற்றின் சூர்ணத்தை டெ ல்ல சேர்த்து குளிை செய் உபயோகி் குஷ்டம் தீரு. 45.

குஷ்டஹரம ன வேறு முறை: () ஆட்லா டொடி வய்விட் கம், திப்பிலி, சித்திரமூலம், இருப்புச் சிட்ட

டெல்லி'கனி இவற்றின் சூர்ணத்தை நல்லெண்ணெயிற் க
 துட்கொள்ள ஷ்டஸாத்தியம் ன குஷ்டமும் நிவ்ருத்தியாகு
 (1) கடுக் ரய், எள்ளு, சேரா'கொட் ட, டெல்லம் இவற்றை
 டொண்டு செய்த குளிகை ள் குஷ்டத் தப் போக்கு. (3)
 சேராங்கொட் ட, வாய்விடங் ம், ஆட்லாங் டொடி இவற்றையு
 டெல்லத்தையுச் சேர்த்துச் செய்த குளினை வது குஷ்ட
 ரோகி உபயோகி'லாம். (4) கரு' ரலிப்பட்டைச் சூர்ண', வாய்
 விடங் சூர்ணம், சிலாஜுது இ ற்றைத் தேனு' ரெய்யு' லந்து
 உபயோகிக்க, கிடிபம், வெண்குஷ்டம், தத்ரு இவை தீரும். இவ்
 டெ ள்ஷத முபயோகிக்கையில் பத்தியமான உண' டு' னை மிதமா ப்
 புஜிக் வேண்டும். (5) வாய்விடங்க', ரெல்லிக்கனி, இரும்புச்சிட்
 ட', திப்பிலி இவற்றின் சூர்ணத்தைச் சர்' ரையோடு' எண்ணெ
 யே 'டு' கலந்துட் டொள்ளலா'; இது பலமான குஷ்டங்களனைத்
 தையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். (6) தே ராக்கிழ'கு, த்ரிக்கடு, த்ரி
 பலை, மஞ்ஜிஷ்டி, தேவதாரு, தசமூலம், ஏழிலம்பாலை, வேப்ப
 பட் ட பேய்த்தும் ட்டி, சித்திரமூலம், பெருங் குரும்பை
 இவற்றைச் சமபா மாகச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்யவு'; இவற்
 டுடன் ஸத்துவென்னும் மாச்சரக்கை ஒன்பது பா' சேர்
 கவும்; இச்சூர்ணத்தை அதற்குச் ச அளவான தேனில் கல'து
 தினந்தோறும் உட்கொள்ளவும்; அனுபவத்தில் உபயோ
 முள்ளதென்று தெரிந்துகொண்டுள்ள இம்முறை குஷ்டத்தைப்
 போக்க ல்லது; மேலும் வீக் ம், பாண்டுரோகம், டெ' குஷ்
 ட', கிரஹணீரோ ம், அர்சஸ், அண்டவீக் ம், ப ந்தர், பிட
 னை ள், சொறி, கோடம், அபசி இவை னும் தீரும். (7) துவா
 பீஜங் னையும், சேரா'கொட்டையையும், ஆட்லாங் டொடியை
 யும், சித்திரமூலத்தையும், சிலாஜுதுவையும் இர ஸராய ரத் தி
 யாயத்திற் கூறப்படு' முறைப்படி குஷ்டரோகி உபயோகிக்
 லாம். 46 53.

ஷ்டத்தில் லேப தி ள் செய்யும் நிலை ம முதலி ன்:
 இ'னம் முற்கூறிய முறைகள ல் தேஹத்தின உட்புறத்
 தே ஷம் பரிஹரி'கப்பட, சர்மத்தின் மீதுள்ள வி ரா'களைப்
 போக், வெளியில் லேப ம் முதலியதை உபயோகிப்பது ல்.
 உட்புற தோஷம் விலக் ப்படா ல் தேஹ' டொளாறடைந்திரு
 டில் தீக்ஷண லேபந் ளால் கிளறப்பட்டு குஷ்டம் முன்னி
 'லும் அதி ரித்து மிடும். நிலைத்து கடினமான தடிப்புகளையுடைய
 குஷ்டங் ளின்மீது போட்டலினை னை' டொ' டு ஸ்வேத
 செய்வது ஹித ராம். ஸ்வே தகிகி' ஸ செய்து பருத்துப் ப்
 குவமாயுள்ள குஷ்ட விரணத்தைச் சஸ்திர'களால் கீ' டு பே
 டெ ள்ஷத' னை அவற்றி' மீது பிரயோகி'கவே' டும். பரிச
 உ ர்ச்சியிழ'த குஷ்ட' ளில் சஸ்திர' இற' மில்லைய னுல்

இரத்தத் தயும் மற்றத் தோஷத் தயும் வெளிப்படுத்திவிட்டுக் கூறாத் தப் பிரயோகி வே ாடும். அதிக கடினமாகும், கொடியதாகவு், பரிசுவுணர்ச்சி யிழந்து நெடு ாட்களானதுமான குஷ்டத்தில், ரோகி தகுந்த ஓளஷத் களை யுட் ாண்டு, திரப் பிரயோ த்துடன் விஷகு ாமுள்ள சரக்குகளால் லேபநம் செய்ய வும் ; பிறகு விஷஹரமான ஓளஷதங்களைக் கொ ாடும் லேப செய்யலாம். சலந ற்றவையும், மி ப் பரிசு வுணர்ச்சி யிழந்த யு் வியர் வையத் தடுப்பவையு், தின ண்டுப ண்டுப ான குஷ்டக்ளை ாறட்டி ளாலும், கடினமான கடல் துரை ளாலும், சஸ்திரக்ளாலும் தேய்த்துச் சுறண்டிய பின் அவற்றிற்கு லேப மிடவே ாடும். 54 58.

முத் தி தம்: ாரைக்கிழங்கு, த்ரிபலை, மந் ாரை, பு் கு, ான்றை, வாலுஞுவை, வாற்கோது ம, ஏழிலம்ப லை டே ஷ்ட், ஞாமல், ரமஞ்சன், வெண்கடுகு இவற்றின் டா த்தினால் ஸ்நானம் செய்யலாம் ; அக்ஷாயமே மந-விரே ந் னாக் ா வும் உட்கொள்ளத் தகுத்தது ; இது தேஹசிறத்தைச் செம்மைப்படுத்தும் ; சர் தோஷக்ளைச் சிதைத்துப்போடவும் ற்றது ; சர் தோஷம், குஷ்டம், வீக் ம் இவற்றைத் தூ டி யு் ச் செய்யும் ; பாண்டுரோ த்தையு் போக்கு. 59 60.

ரவீரமூல தி லேபம்: அலரிவேர், லேப்பம்பவேர், டெட் பாலைவர், ாற் றவேர், சித்திரமூலம் இவற்றின் ஞுர்ணத் தப் பசுமூத்திரத்திலிட்டுக் காய்ச்சி, ரண்டில் பற்றிக் ாள் ண்படி பாகுபதத்தில் இறங்க, லேபம் செய்ய குஷ்ட ாக்கு. 6.

தே த ரவீரமூல தி லேபம் : வெண்ணலரிவேர், குட சப்பாலையி னி, பு் ாய், ரமஞ்சனின் தோல், அ ற்றி புஷ்ப் ள், அ ற்றின் தளிர் இ ற்றை ா்டு செய்த டே பம் குஷ்டஹரமான வித்தௌஷதம் கும். 6.

சி ஷத் தி லேபம்: ட்டுவாகையின் பட்ட, ட்டு ாகைப் பூ, பருத்தியின் பட்டை, கொன்றையிலை, ணித்த ாளியிலை இ ற்றை அைத்து லேபமா உபயோகி ாக்கு வித ான குஷ்டம் றும் தீரும். 63.

வ்ே ஷாதி லேபம்: த்ரிகடு, ான் டுது, மஞ்சன், ஓட் டடை, ாற்கோதுடையின் சுணை, உப்பு, சித்திரமூலம், ாஷ்ட் இை ஸமபா ம் ; ராபி அரை பா ம் ; இவற்றைக் ல் த்தி லாட்டி, ால் பல மெடையி் கு ரிை செய்து, அதை அடி கடி இழைத்து லேபந் செய்யலா் ; இது வெ் குஷ்டத் யு் குஷ்டத்தையும் போக்குவதற்குச் சிறந்த லேபம். 4.

நிம்ப தி லேபம்: ேம்பு, மஞ்சன், மரமஞ்சன், துள வி, பேய்ப்புட், ாஷ்ட், அமுக்கொங்கிழ் கு, தே த ரு, முரு

, குரு, து'புரு மரப்பட்டை, கொத்த ல்விவி த, இலவ' ப்பட் ட, கரு கச்சோரம் இவற்றைச் சம பா ம் சேர்த்து சூர் ம் செய்து, முதலில் தல' பூசிக்கொண்டு, பிறகு அச்சு' த் த மோரில் குழைத்து உடம்பில் பூசவும். இதனால் சொறி, ட்டி ள், தழும்பு ள், குஷ்ட' ள், வீ'க' இவை நி'ருத்தி' ராகும். 65, 66.

மு'தாதி லேபம்: றோரைக்'ழி'கு, சீந்திற்'டாடி மூ ல' ரமஞ்சள், அன்னபேதி, ம்பில்லம், கோஷ்ட', டெ'ளி லோத்தி, ந்த ம், சாம்பிராணி, வாய்விடங்க', மரச்சிலை, தாள', அலரிமரப்பட்டை இ'ற்'றச் சூர்ண' செய்து, தைலத் தப் பூசிக்கொ'டு, பிறகு இச்சூர்'த்தைத் தேய்'வு'; படை, சொறி, தழும்பு, கிரங்கு, விசர்ச்சி'இ'வ'நி'ர' கு'. 67, 6.

ஷ்ட லேபம்: கடுகி' கல்கத் த' ள்ளித் த'டு களி' பரப்பி, உமிழ்த்தணலில் ப'குவம் செய்து, லேபந'ர'யுப யோகி'க, விச'ச்சிகை யென்ற சர்மரோகமானது, டெ'ட் த் தப் பலமான'ர'த'போலப் போக்கிவிடு'. 69.

ம'ச்சிலாதி லேபம்: மரச்சிலை, தாளகம், மிளகு இ'ற்'ற' டெ'யிலும் எருக்கம்பாலிலு' அரைத்து, குஷ்ட', தப் போ'கு'தற்கு லேபம'க'உபயோகிக்கலாம். 69½.

ரஞ்ஜஜ்ஜ திலேபம்: பு'கம்விதை, த'ரவி'த, கோஷ்டம் இ'ற்'றப் பசுமூத்திரத்தால் அரைத்து, ல்கம் உப யோகி'க, முன் லேப'போலவே குஷ்டத்தைப் போ'கு'. 70.

கு'கு'ராதீ பம்: கு'கிலிய', மிளகு, வாய்விட', குரு, அன்னபேதி, ஸர்ஜாஸம், றோரைக்'ழி'கு, ஸரளதே தாரு, ராகில், மரச்சிலை, கோஷ்டம், கம்பில்ல'ஞ்சள், ர'ஞ்சள் இவற்றை அப்பொழுதே ஆட்டியெடுத்துச் சூடுள்ளதா'தலத்தில் அரைத்து, சூரிடபுடம் வத்து, குஷ்டத்தின்'டெ'பல'ர'த் தேய்' அவ்வியாதி தீரு'. 71, 72.

மரி'தி லேபம்: மிளகு, பச்சிலை, கோஷ்டம், மந'சிலை அன்'பேதி இ'ற்'றத் தைலத்திற் கல'க, ஒரு செப்புப் பாத்திரத்தில் ஏழு நாட்'ள்'வைத்திருந்து, அப்பால் அ'த'தேஹத்திற் பூசிக்கொ'டு வர'ம்; இவ்விதம் உபயோகித்து' கொ'டு'டெ'யிலில் இருந்'ர'ஏழு நாட்'டில் வீ'தம்'எ'கிற வியாதி தீ'ரும். அதி'நாட்படாத வெண்குஷ்டத்தில் இ'டெ'ளஷத'தை மேற்பூச்சா உபயோகித்து'ர'ஒரு மா கா'த்திலே'நாமில்ல'ட'லே'நன்கு சுத்தியடை'து அப் பிணியாளி வியாதியிலிரு'து நிவ்ருத்தி ய'ட'ரான். 73, 74.

ச'லித்ரத்தில உப'ம'ன'டே'ப' : ஏழு மு'ற'டிக்கட்டி யெடுத்த நாயுருவி ஸ்நாரம். ர'த்த'ல'த்தி'

வாலுழை வத் தைலத்தைப் பக்குவம் செய்து, அப்பங்கம் செய்தாலும், () தக்ராளிவேர், சங்கங்குப்பியிலை, தாமரைமணி இவற்றை ரோர் விட்டு அரைத்து, மங்களவாரத்தில் லேபநம் செய்தாலும் ண்குஷ்டம் நீரு. (3) சிறுபாலை, மஞ்ஜிஷ்டி, மரஞ்சள், கம்பில்லம், பால்துத்தம் இவற்றை ச்ருதத்திலும் தைலத்திலும் சேர்த்து பக்குவம் செய்து, பிறகு ஸாஜாஸமும், தேன் மெழுகும் சேர்த்துக் கூட்டி யுபயோகிக்க, கால்சுருக்கி வெடித்தல், ஏககுஷ்டம், கிடி, மற்றுமுள்ள குஷ்டவிகாரம், சேற்றுப் புர இவை நீக்கும். 75-78.

ஜ்ர தம்: ஏழிலம்பாலையின் வேர், காட்டுவாளைப் பட்டை, அலரிப் பட்டை, எருக்ம் பட்டை, ஜாதிமல்லிகைக் கொடிப் பட்டை, சித்திரமூலப் பட்டை, செம்மந்தாரைப் பட்டை, வேப்பம் பட்டை, புங்கம் வித, கடுகு, தரவித, த்ரிபலை, வாய்விடங்ம், த்ரிகடு, மஞ்சள், மரமஞ்சள் இவற்றையும் பசுமூத்திரத்தையும் நல்லெண்ணெயிற் சேர்த்துக் காய்ச்சி அப்பங்கம் செய்யவும். வாதகபங்ளின் ரோளாறு உடான சர்மவியாதிகளையும், கெட்டுப்போன நாமவிரண் னையும் துலைப்பதற்கு வஜ்ராயுதம் போன்றதான இவ்வெளஷ, 'வஜ்ராதலம்' எனப்படுகிறது. 79, 0.

மஹவஜ்ர தைலம்: ஆமணக்கு வேர், இஸாஞ்ஜநம், காட்டுக் கடம்பு, டம்பு, டோபாக்கி, கம்பில்லம், வாய்விடங்ம், ரொழல், தும்மட்டி, நொச்சிலி, சேராக்காட்டை, தே தாரு, பிரம்மதண்டி, ஸாளதேவதாரு, குக்கிலியம், மனச்சிலை, இந்துப்பு, தாளகம், சுக்கு இவற்றையும், ஸம் அளவா எருக் பால் கள்ளிப்பால் இவற்றையும் சேர்த்துத் தைலம் காய்ச்சவு; இது வெண்குஷ்டம், அர்சஸ், கிரந்திகள் கண்டமாலே இவற்றப் போக்கும்; முற்கூறிய ஜ்ரதைலத்திலும் குணத்திற் சிறந்த இது "ஹாவஜ்ர தைலம்" எனப்படுகிறது. 1, 82.

குஷ்ட தி தைலம்: கோட்டம், அலரி, கரிசிலாக்கண்ணி, எருக்கு, பசுமூத்திரம், கள்ளிப்பால், இந்துப்பு இவற்றிற் கஷாயத்தில் தைலம் பக்குவம் செய்யவும்; வத்ஸநாபியைக் கல்கமாகச் சேர்க்கவும். இதை அப்பங்கம் செய்துகொள்ளவும்; குஷ்டத்தைப் போக்க இது சிறந்த தைலம்.— 3.

ஸித்த தி லேபம்: தேன் டெ முகு, ஸிந்தூரம் குங்கலியம், துத்தம், இஸாஞ்ஜந் இவற்றக் கடுகெண்ணெயிற் சேர்த்து பக்குவம் செய்ய இது சிரங்கு, விசர்ச்சிகை இற்ற ஜடிதியிற் நிவாரணம் செய்யு. 4-

ராஹு தி லேபம்: அரக்கு, த்ரிகடு, தகரவிதை, ஸாள தே, ராருப்பட்டை, கோஷ்டம், வெக்கடுகு, மஞ்சள், தாமரை

மணி இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, மோரில் கலந்து லேபம் செய்ய தத்ருவென்கிற படைதீரும். 85.

த- ப குஷ்டஹரமன லேபம் : (1) சித்திரமூலம், முருங்கவிதை; (2) சீந்தில், நாடிருவி, தேவதாரா; (3) ருங்
ராவி, அகில்; (4) சிவதைடேர், நேபாளம், எலியால்; (5) அரக்கு,
இரஸாஞ்ஜநம், ஏலம்; (6) சாறடை; இந்த ஆறுவிதமான முற
களில் எதையாவது சூர்ணம் செய்து, தயிரின்மேலுள்ள ஆட
யிற் குழைத்து, வாசுஷ்டத்தினாலும் கபகுஷ்டத்தினாலும்
வருந்துபவர் மேலே லேபம் செய்து கொள்ளலாம். 6, 7.

பித்த- ப குஷ்டங் ளில் வாலதி லேபம்: வெட்டிலேவர்
ஒரு பகு, கோஷ்டம் இரண்டு பங்கு, அயப்பொடி மூன்று
பகு, நாகேஸரம் நாலு பங்கு, இலவங்கு பத்திரி ஐந்து பங்கு,
ஆலம்விழுது ஆறுபகு, சந்தனம் ஏழு பங்கு, தாமரைக்கிழங்கு
எட்டு பங்கு; இவற்றைப் பித்த-கபங்களாலுண்டான குஷ்டங்
ளில் பமாக உபயோகிக் லாம். 8.

மயன குஷ்டங் ளில் சில லேபாதி : (1) தித்த
ரஸமுள்ள சாக்குளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதங் ளா
லும், (2) ஜலத்திற் கழுவினெடுத்த க்ருதத்தினாலும் அழற்சி
புடன் கூடிய குஷ்டங் ளில் அப்யங்கம் செய்யலாம். (3) தூர்நீர்ப்
பெருக்குள்ளது, அவயவங்களைச் சிதறச் செய்தும், அழற்சி
புட்டுப் பணுவதும், கொப்புளங் ளோடு கூடியதும், அயவங்
களைப் பிளக்கச் செய்யும் சர்மதளம் என்கிற நிலைமையைப் பெற்
றதுமான குஷ்டங் ளில் சந்தனம், அதி தூரம், வறள்தாமரை,
நைதல் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்துள்ள தைலங்களை
அப்யஞ்ஜனத்திற்கு உபயோகிக் லாம்; (4) குளிர்ச்சியா பிர
தேஹங்களும், (5) லேபநங்களு, (6) விராவ்யதையும், (7)
விரேசநமும், (8) தித்தரஸமு ள வஸ்துக்களால் பக்கும்
செய்த க்ருதமும் இற்றில் உபயோமானவை. (9) கருங்காலி,
ஆடாதோடை, வேம்பு, வெட்பாலை, த்ரிபலை, வாய்விடங்கம்,
பேய்ப்புடல், சீந்தில் இற்றைப் பசுமுத்திரத்தில் கூட்டியரை
த்து உட்கொள்வதற்கு, மேலே லேபம் செய்வதற்கும் உப
யோகி, கிருமி குஷ்டம் நீக்கும். 89-91.

ததி குஷ்டங்களில் முக்கியமான சிகித்தை : (1)
ராதம் அதிகரித்து டான குஷ்டங் ளில் முதலில் க்ருதப் பிர
யோமும், (2) பம் அதிகரித்துள்ள குஷ்டங் ளில் வநமும்,
(3) பித்த அதிகரித்துள்ள குஷ்டங் ளில் இரக்தோக்ஷண
மும், விரேசமும் ஹிதமா. 92.

குஷ்டத்தி ல ப தரு லேப தினைப் பிர
தேகித்த : (1) இரக்தத்திலுள்ள நோஷங்ளை வெளிப்
படுத்தி, ஆசயங்களைச் சுத்தி செய்துகொண்ட குஷ்டரோகி

களுக்கு உபயோகிக்கப்படு' லேபங் ளால் உடனே நல்ல பல னுண்டாகு'. (2) சோதந சிகித்ஸைகளால் தோஷம் வெளிப் படுத்தப்பட்டு, இரக்தமோக்ஷணம் செய்து, வெளிப்புற உட்புற விகார களுக்குச் சமநம் செய்து, ாலம் தவறுது ஸ்நேஹமும் பிரயோகிக்கப்படுமானால், ஸாதாரணமாக நிவ்ருத்திக்கக்கூடிய குஷ்ட தவறாமல் நிவாரணமாகு'. 93, 94.

குஷ்டத்தில் சோத ம் செய்யு முறை ள்: மிகவும் தோஷம் அதிகரித்த குஷ்டரோகிக்கு அநே முறை சோதந சிகித்ஸை களைச் செய்யவேண்டும்; ஆனால் சோதந களால் பிணியாளிக்குப் பிராணபாய் நேரிடாதபடி ஜாக்கிரதையாகச் சிகித்ஸை செய்ய வேண்டும். தோஷத்தை மிதமிஞ்சி ளிப்படுத்தினால், ரோகி மிகும் தூர்பலமாவான்; அப்பொழுது பிரகோபிக்கும் வாயு பலஹீனமான அப்பிணியாளியை எளிதில் இறக்கச் செய்யும். (1) குஷ்டத்தில் பக்ஷம் தோறு வமநத்தையும். (2) விரேச நத்தை மாஸத்திற் கெ ருமுறையாகவும், (3) மூன்றுநாட் னுக்கு ஒருநடவைசிரோ விரேசத்தையும், (4) ஆறு மா னுக்கு ஒரு முறை இர தமோக்ஷணத்தையு் செய்விக்கவேண்டும். 95, 96.

குஷ்டத்தில் தோஷங் ளை முற்றிலும் ளிப்படுத்தல் : குஷ்டரோகி கு வமந-விரேசங் ளைப் போதுமாறு நிறைவேற்றா விட்டால் தேஹத்தில் தோஷங் ள் முன் றிலும் அதி மாக வியாபித்து, அந்த வியாதி சிகித்ஸிக்கக் கூடாததாய்விடும். ஆ கயால் இவனது தேஹத்திலிருந்து தோஷமனைத்தையும் வெளிப்படுத்திவிடவேண்டும். 97.

குஷ்டத்தில் யம-நியம-விரத தி ளைச் செய்தல் : விரதா துஷ்டந், யம-நியம ஸைவை, தானம், நல்ல ஆசாரம் இவற்றைச் சரிவரவே செய்தல், அந்தணர்களையும்-தே தைகளையும் - குரு மார்களையும் பூஜித்தல், ஸர்வப் பிராணிகளிடமு் அ்ப்பு ப ராட் டல், ஜினதேவர் - ஜினதேவ புத்திரர்¹ - தாரை கள் - சூரியன் - இவர் ளை ஆராதிப்பது ஆக இவை ள், தோஷ ள் ளுத் திவினை களாலும் ஸம்பவித்ததாகத் தெரியவரும் குஷ்டத்தை முற்றி ளுப் போக்கிவிடும். 98.

. நிர் ய ஸாகர அச்சுக்கூடத்தில் ளி ர அஷ்ட ன்ரு தயத்தில் "சி சி ஸுத" எ் றிருக்கிறது; அஷ்டா ஸ் ரஹத் தில் "ஜிக் ஜிஸுத" எ் றிருக்கிறது; அஷ்டா ஸ் ரஹ பாட் தான் முற்றிலு் சரி ர தென்பது நமது கொ் . அஷ்டா ன்ரு தய ி மு வ ரயில் ளு வி ரங் ளைப் படிக்க லாம்.

இருட தாம் அத்தியாயம்.

சுவீத்ர-கிருமி சிகித்ஸை.

இனி 'வீத்ர - கிருமி சிகித்ஸை யென் னு' அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது :

சுவீத்ரம்.

சுவீத்ரத்திற்கு ஆரம்பத்திலேயே பலமான சிகித்ஸை அவசியம் : சுவீத்ரம் என்னும் வெண்குஷ்டம் குஷ்டத்தைவிட சோரானதும், அதைவிட அதி சீக்கிராக அஸாத்தியமான நிலையைப் பெறுவதுமான வியாதி. ஆயால் கிருஹத்தில் தீப்பற்றியதற்குச் செய்வதுபோல் கு சீக்கிரத்தில் அவ்வியாதியைப் போக்குவதற்கு முயலவேண்டும். 1.

'வீத்ரத்தில் முதலில் வீரே ம் முக்கியம் : சுவீத்ரத்தில் முதலிலேயே விசேஷமாக சோதன சிகித்ஸையையே பிரயோகிக்க வேண்டும். ஆட்லாங்கொடிக் ஷாயத்தை வெல்லம் கூட்டி உட்கொள்வது சுவீத்ரத்தில் சிரேஷ்டமான 'ரம்ஸந சிகித்ஸையாம்.¹ இதைப் பருகிய பிறகு தேஹத்தில் தைல பூசிக் கொண்டு, சக்தி கியன்றவளவு வெயிலில் இருக்கவும் ; வீரே கமான பின் நாவறட்சி யு டானால் மூன்று நாட்கள் பேயாபைப் பானம் செய்வும். 2, 3.

'வீத்ரத்தில் கொப்பு ளுக்கு சிகித்ஸைகள் : வெண்குஷ்டத்தில் தேஹத்தில் கொப்புளங்கள் உண்டானால் அவற்றை குத்தி யுடைத்துவிட வேண்டும். கொப்புளங்களிலுள்ள துர்நீர் வடிந்து போனபிறகு, (1) சந்தனம், கருங்காணி, ஞாழல் இற்றி கஷாயத்தையாவது, (2) அரவரது தேஹபலத்திற்கேற்றவளவில் பாசக்ஷாரத்தை பாணிதத்துடன் கலந்தாவது ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் உட் கொள்ள வேண்டும். (3) பேயத்திப்பட்டை, தான்றிமரப் பட்டை இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, அதி ற்பூரம், குகு இற்றை ல்கமாகச் சேர்த்து, அதைப் பருகிய பிறகு வெண்குஷ்ட முள்ளவன் வெயிலில் இருக்க, உட்பில் கொப்புளங்கள் கிளம்பு ; அப்பொழுது உட்பில்லாமல் கோர் லந்து போஜனம் செய்யவு. 4 6.

வே முதிர நீஷ்டம் முதலீன : (1) வெ வைத்துப் பழகிய பரத்திரத்தில் பசுவின் முதத்திர ணற்றி, அதில் சித்திர

1. ஸ்ரஸ் - வீரேச

2. பலாக்ஷார பாசமரத்தின் எல்லாப் பாகங்களையும் ட்டு, ஸூத்திர ஸ்தாந்தத்தின் முப்பதாவது அத்தியாயத்தின் கூறியிருப்பது போல் ஷார பகு செய்யலாம்.

பாணித-முதற் புத்தகம் பார்.

மூல', த்ரிகடு இவற் றச் சேர்த்து, தேன் கூட்டிப் பதினைந்து நாட்களளவு' சேமித்து வைத்திருந்து, வெண்குஷ்டிகள் இதைப் பரு |'; இப்பிணியாளருக்குக் குஷ்டத்திற் கூறியுள்ள மற்ற உபசாரமும் செய்யலாம், () தைலத்திற் பொரித்து, இரும் புப் ப த்திரத்தி் வைத்திருந்த கரிசிலாங் 'ரணியையாவது புஜி'கலாம்; ரு'காலிப் பட்டையிட்டுக் சாய்ச்சிய பாலையும் அதற்கு அனுபானமா யுட்கொள்ள ச்வித்திரம் தீரும். 7, .

ச்வித்ரத்தில் உபயே கிக்க' கூடிய லேபநங்கள்:--(1) புங்கு, எருக்கு, றொன்றை, கள்ளி, ஜாதி மல்லி இவற்றின் தளர்களைப் பசுமூத்திரத்தில் ஆட்டியெடுக்கவும்; பூதீகிஸலய திலேபம் எ'கிற இதை மேலே லேபமாகப் பூசிவந்தால் வெண் குஷ்டம், தத்ரு, அர்சஸ், சிர'கு, றோடம், கெட்டுப்போன நாடி விரணம் இவை நிவ்ருத்தியாகும். (2) புலியின் சர்மத்தையாவது, (3) யானையின் சர்மத் தயாவது சுட்டு, அதன் கரியைத் தலம் விட்டுக் குழைத்து, வெ'குஷ்டத்தில் லேபமா உபயோகிப்பது நலம். (4) றொன்றையின் கூதாரத்தோடு நாகப் பூச்சி சேர்த்து கல்கம்போல் ஆட்டி, தைலமும் கூட்டிக் குழைத்துப் பூசலாம்; வெண் குஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு இந்த ஒரு லேபமே போதுமானது. (5) சேராங்கொட்டைகளை உடைத்து, இரவெல்லாம் பசுமூத்திரத்தில் ஊறவைத்து, மறு நாள் பகலெல்லாம் நிழலி' உலர்த்தி யெடுத்து, இவ்விதம்முன்றுமுறை பக்குவம் செய்த பிறகு, அவ்வித்துக் றை மைபோல் ஆட்டி, எளிப்பால் விட்டு' குழைக்கவும்; பல் றாத லேபம் எ'கிற இது றெண்குஷ்டத் தைப் போ'கும். (6) கருநா த்தின் சர்மத் த எரித்தெடுத்த மையைத் தா'றிக் றயெண்ணெயிற் குழைத்து லேபநம் செய்யலாம். (7) மயிலின் பித்தத் தயா து லேபமா யுப யோகிக் லாம். (8) வெட்டிவேலா எரித்தெடுத்த ரியையாவது, தான்றி' றயெண்ணெயிற் குழைத்து லேபமா யுபயோகிக்கலாம். (9) றாலுளுவை அரைச்சேர், அரிதாளம் அதிற் றாற் பங்கு; இ ற்றைப் பசுமூத்திர' விட்டு அரைத்து, வெ' குஷ்டத்தின் மேல் லேபந' செய்ய, சர் த்திற்கு இயற்கை நிற் றண்டாகும். (10) யானையி' சாணத் த யுலர்த்தி, நன்றாக எரித்து, யானையி' சிறுநீரிலேயே அச் சா'பரைக் கைத்து வடிக் ட்டி, அதி'லிருந்து வரும் கூதாரத்தை ஒரு திரோணமெடுத்து, வாலுளுவை வித்தை அதில் பத்துப் 'கு சேர்த்துச் சமைக்கவும். மிகவும் பிசுக்குள்ள இந்த லேபத்தைப் பலதடவை தேய்த்துவா, றெ' குஷ்ட', மஷக்', தில ரல', மாம்ஸ வளர்ச்சியினாலுண்டா விர ம் இவை நிவ்ருத்திய கும். (11) சேரா'கெ ட்டை, சிக் திரமூலம், எள்ளிவேர், எருக்கம்ேர், குன்றுமணி, த்ரிகடுகம், சங்குப்பொடி, மரிலுதுத்தம், கோஷ்டம், பஞ்சலவணம், த்வி

கூதா, நீர்த்திப்பிலி இவற்றை கள்ளிப்பாலிலு் எரு்கம் பாலிலும் சேர்த்துக் காய்ச்சி, சடிப்பாகப் பக்குவமானதும், இரும்புப் பாத்திரத்தில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, ஒரு சலா யினால் எடுத்து, குஷ்டம், வெண்குஷ்டம், திலாலகம், தூர் மாஸ் வளர்ச்சி, அர்சஸ், சர்மகிலக இற்றில் லேபமாக உபயோகக்கலாம். 9 17.

சுவீதரம் நிவர து அரிது: சோதந சிகித்ஸை, இரக்தமோக்ஷணம், ரூக்ஷத்தன் மயுடாக்கும் சிகித்ஸை, ஸக்துன் னு மாப்பண்ட் னைப் புஜித்தல் இச்சிகித்ஸைகளால் எவனோ ஒரு னுடே, தீவினைப்பயன் தீர்த்திருக்குமாயின் வெண்குஷ்டம் நிவருத்தியாகு. 18.

கிருமி சிகித்ஸை

வயிற்று கிருமி னை எளிப்படுத்தும் சிகித் : யிற்றில் கிருமி னையுடைய பிணியாளிக்கு ஸ்நேஹ-ஸ்தே த சிகித்ஸை களைச் செய்து, வெல்ல - பால் - மத்ஸியம் இவற்றையுட் கொள்ளச் செய்து, கிருமிகளும் பழம் இடம் விட்டுக் கிளப்பப்பட வேண்டும்; பிறகு அவ்விவெல்லாம் ஸுமாயிருந்து, மறுநாள் அடியிற் கூறப்படும் திரவத்தினால் ஸ்திபையப் பிரயோகிக்கவும். சரிபாதி ஜலம் கலந்த பசுமூத்திரத்தில் ஸுரஸாதி கணச்சரக்குளைச் சேர்த்து கஷாய் காய்ச்சி, அதில் திப்பிலி, மருநாரை, வாய்விடும் இவற்றின் கல்த் தக் கூட்டி, தைலமும் ஸர்ஜக்ஷாரமும் கலந்து வஸ்தி பிரயோகிக்கவும். அவ்விதம் நிருஹம் செய்த பிறகு அதே தினத்திற் பகலில் மருக்காரை, திப்பிலி இவற்றின் கஷாயத்தில் சித்தேரின் கல்கத் தைல் கி விரேசுரமாவதற் ற உட் கொள்ளச் செய்யவு். அங்ஙனம் மேலும் கீழு் சோத சிகித்ஸை செய்த பிறகு, பஞ்சகோல்களைச் சேர்த்த பேயா-விலேபி முதலியவற்றை முறற்படி யுபயோகிக்கவும். டாகவும்-தித்தமாயும்-கஷாயமாகவு முள்ள சரக்குகளால் பஞ்சு செய்த கஷாய் னை மேலேற்றிக் குளிப்பாட்டி, பிறகு ரய்விட்க் சேர்த்துப் பஞ்சு வம் செய்த தைத்தினால் அதுவாஸனம் செய்துவைக்கவு். 19 3.

சிர ப்பற்றி கிருமி ஸ்கு சிகித்ஸை : சிரஸ்ஸைப் பற்றிய கிருமிரோகத்தில் சிரோரோக ப்ரதிஷேதவிதி அத்தியயத்திற்¹ கூறப்படும் சிகித்ஸையைச் செய்யு். பிறகு திக்தாஸமும் ரோஸமும் மிகுதியாயுள்ள சரக்கு னையு் செற்ப ஸ்நேஹத்தையும் சேர்த்து பக்குவம் செய்த போஜத் தை சொடுக்கலாம். 4.

1. உத்தர ஸ்த்தாநத்தி 4- து அத்தியாயம்.

கிருமி னைப் பே க்கும் வாசு முதலி முறைகள்: (1) வாய்விடங் ம், திப்பிலி, மிளகு, மோடி, முருங்கை இவற்றை மோரில் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த யவாகுவென்கிற கஞ்சியில் ஸர்ஜக்ஷாரம் சேர்த்துப் பானம்செய்யலாம். (2) காட்டுவாகை, நாயுருவி, வேட்டி, பாக்கு இவைகளின் ஸ்வரஸத்தை உட்கொள்ள கொடுக்கலாம். (3) பலாசம் வித்து, நீர்த்திப்பிலி, புங்கு இவற்றின் தனித் தனி ஸ்வரஸத்தையாவது இதனுடன் பருகலாம். (4) ஸ்ராவாதிசுணத்திற் கூறிய சரக்குகளின் தனி ஸ்வரஸத்தையாவது தேன் கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். (5) குதிரையின் மலத்தை உலர்த்தி, அச்சூர்ணத்தை வாய் விடங்கக் கஷாயத்திலாவது, த்ரிபலை யின் கஷாயத்திலாவது நூறுமுறை பாவனை செய்கெடுத்து, கிருமி ரோகி, அதைத் தேனிற் கலந்து புஜிக்கலாம். (6) சிரஸ்ஸைப் பற்றிய கிருமிகளில் சிரோரோக ப்ரதிஷேதாத்தியாயத்திற் கூறுகிறபடியே ப்ரதமநம் என்கிற நஸ்ய சூர்ணத்தையும் நாகியினுள் பிரயோகிக் கெண்டும். (7) எலியால் என்னும் ஒஷதியின் தனிகளை ந்கு அரைத்து, அதனுட் ாவையும் கலந்து, பூபலினை யென்கிற அடையாக அதிப் பக்குவம் செய்து புஜிக்கவும்; அதற்கு தாயாமல்லம் என்கிற ஈடியையாவது, பஞ்சகோலம் - இந்துப்பு இற்றைக் கலந்த குழம்பான மோ ரயாவது அதுபாணமாய் உட்கொள்ள வேண்டும். (8) சுடம்பு, கரிசிலாங்கண்ணி, நொச்சி இவற்றின் தனிகளையும் அதே முறையில் பக்குவம் செய்துபயோகிக்கலாம். (9) வாய்விடங்கத்தி் சூர்ணத்தையும் மாவையு் லந்து பசுந்தயங்கள் செய்தாவது உபயோகிக்கலாம். 31.

கிருமிரே த்தில் உபயோகி் கூடி தைலங் : (1) சோங்கொட்டைத் தைலத்தில் அதற்குச் சரிபாதி வாய்விடங்கத்தைச் சேர்த்து, ஒருநாள் முடிய வெயிலில் வைத்திருந்து, பானம் செய்யும், ஸ்தியில் பிரயோகிக் வும் அத் தலத்தை உபயோகிக்கலாம். (2) இன்னமே தேவதாருவின் தைலத் தையும் பக்குவம் செய்துபயோகிக்கலாம். 32.

பல கிருமி ளுக்கும் சிகித்தை ள்: (1) மலத்திப் பற்றியுண்டாகும் கிருமி னைப் போக் வஸ்தியும் விரேசநமும் பிரயோகி் லாம். (2) கிருமி ள் கபத்தைப்பற்றியு் டாயிருந்தால் அவற்றைப் போ் சிரோவிரேசந், மநம், சம சிகித்தலை இற் றச் செய்யலாம். (3) கிருமிகள் இரத்தத் திப் பற்றி யவை ளாயிரு்தால், அற்றிற்குக் குஷ்ட சிகித்தலையிற் கூறிய பரிஹார முறை னைச் செய்யலாம். (4) ரோமாஜி யெனப்படும் கிருமி ளில் இந்தரலுபத்திற்குக் கூறிய சிகித்ஸாச்சுரமத் ,ச் செய்யலாம். 33, 34.

கிருமிரோகி பரிஹரிக் வேண்டி ஸ்துத்கள் : கிருமி ஹர சிகிதஸை செய்துகொள்பவன் பால் வகைகள், இறைச்சிகள், நெய், எல்லம், தயிர், இலையுருவமான கீரை முதலிய சாகு என், அம்லாஸ வஸ்துக்கள், மதுரஸ வஸ்துக்கள் இவற் றப் பரி ஹரிப்பகே சுருக்கமான பத்தியமுறையாம். 35.

இருபத்தோராம் அத்தியாயம்.

வாத விாதி சிகிதஸை.

இனி வாத விாதி சிகிதஸிதம் என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது :—

கே லவாதத்தில் முதலி் சேய்வேண்டி சிகித்கிரம்: உபத்திரவங் ளேற்படாத வெறும் வாத தோஷத்தினாலுண்டான ரோத்தில் முதலில் க்ருதம், வை, ஜ்ஜை, தைலம் இவற்றைப் பான செய்விப்பதாகிற ஸ்நேஹ சிகிதஸை னோப் பிரயோக வேண்டும். பிறகு சரீரத்தில் நன்கு ஸ்நேஹம் ஊறிய பிறகு பாலைத் தாராளமா் கொடுத்து ஆச் ஸம் செய்விக்க வேண்டும். மீண்டும் ஸ்நேஹம் கூட்டிய யூஷென்னும் கஞ்சியின் களையாவது, நாட்டு மிருகளுடையவும், நீர்வாழ் ஜந்துக் ளுடையவும், ஆநாப மிருக ளுடையபும் ஸ்ஸாஸ னையாவது பருக் கொடுத்து ஸ்ரீகத்தமாச் செய்யவு். அப் பால் அதி ஸ்நேஹ் கூட்டிய அம்ல-லவணங்களையும் சேர்த்த மா்ஸங் னையும், க்ருஸாக்களையும், வாதஹரம்-தர்ப்பண என்னும் குணம் ளுள்ள அன்ன னையும் கொடுத்து, அவ்வித கு முள்ள துக் ளால் அதுவாஸனங்களையும் பிரயோகித்து, ன்கு ஸ்நேஹம் செய்விக்கவும். பிறகு நன்கு அப்பக்ம் செய்து தைத்து, அடிக்கடியும் ஸங்கரம் முதலிய ஸ்வேத முற் களின்படி ஸ்வேத சிகிதஸைகளையும் நிறைவேற்றவும். 1 35.

தரேத்தில் ஸ்நேஹஸ்வேத ள் லுண்டாகும் பலன்கள் : ஒழுங்கினமாகவும், விதைத்துக்கொண்டும், வேதனையோடு கூடியத வுமுள்ள அவயவத்தில் ஸ்நேஹத்தைக் தேய்த்து,

க்ருஸரா முதற் புத்தக பார்.

. தர்ப்பம் முதற் புத்தக பார்க்க.

. ஸங்கரேதம் எருமைச்சாணம், குதிரைச்சாண், பழுத்திர இற் றச் சேர்த்துக் காய்ச்சி யிடப்படும் ஒற்றடம். பருத்தி கொட்டை, கொள், என், மற்கோதுமை, ஆக்குடேர், ஆழி வித, சாறட, சுவித்து இற் றத் தனித் தனியா ரோ ஒரு மிகச் சேர்த்தோ காடியிற் கலந்து தெதுப்பி ஒற்றடமிடு து் ஒரு முற்.

ஸ் தே தமும் செய்துவைத்த பிறகு, அவ்வவயவம் இட்டப்படி ஸ்கமா அசைத்து வேலைசெய்ய அது கூலமானதாகும். உலர்ந்த கட்டைகளைக்கூட தைலம்போட்டு ஆரி முதலியவற்றைக் கொட்டு வாட்டினால் அவை இயன்றவாறு னைத்து உபயோகிக்கக் கூடியவை வாகின்றன; அங்ஙனமிருக்க, பயிருள்ள பிராணினின் அவயவங்ளில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதாதிகளால் ஸௌரிய முண்டாக்கேட் வேண்டுமா? அவயவங்கள் சிலிர்த்துப்போதல், குத்தல், வலி, இசிவு, வீக்கம், பிறைப்பு, பிடித்தல் முதலிய அவக்குறிகள் ஸ்வேதம் செய்தபிறகு தணிவடையும்; தேஹம் மிருதுத் தன்மையையும் அடையும். இப்பிரணியாளிக்குப் பிரயோகிக்கப்பட்ட ஸ்நேஹமும் சுஷ்மாயுள்ள தாதுக்களைச் சீக்கிரம் போஷிக்கச் செய்வதோடு, தேஹபலத்தையும், ஜாடராக்னியையும் விருத்திசெய்து, புஷ்டியைக் கொடுத்து, ஆயுளையு அபிவருத்தி செய்யும். இந்த ரோகிக்கு அடிக்கடியு ஸ்நேஹக்ளையு ஸ்நே தங்களையும் தொடர்ந்து பிரயோகித்து ர அங்ஙனம் ஸ்நேஹத்தினால் மிருதுத்தன்மையடைந்த கோஷ்டத்தில் ரத ரோங்ள நிற்கமாட்டா. 4 .

பலமனவாததேஷத்தில் சேத் சிகித்தை : தோஷம் அதிகமாயிருந்து இச்சிகிதஸையினால் வியாதி தணியாவிட்டால், ஸ்நேஹங்ளைக் கூட்டிய மிருதுவான ஒளஷ்டங்களைப் பிரயோகித்துச் சோத சிகிதஸை செய்யவேண்டும். () வெள்ளிலோத்தியைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது, (2) பொன்னுலம்பட்டையைச் சேர்த்து காயச்சிப க்ருதத்தை யாவது, (3) பாலிற் கலந்த ஆணக்கெண்ணெயையாவது பானம் செய்யலாம்; இவை தோஷங்ளை வெளிப்படுத்தி நல்ல குணமுட்பெண்ணும். 9, 10.

வாதத்தில் அநுலோமநம் செய்யவேண்டிய அவசியம் : ஸ்ரிகத்தம், அம்ல, இலவணம், உஷ்ணம் இக்குணமுள்ள ஆஹாராதிரளால் தேஹத்தில் மலம் திணிந்து, ஸ்ரோதோமர்க்கத்தை அடைத்து, வாயுவையும் தகந்து விடும்; ஆவே அத்தோஷத்தைக் கீழ்முமாக வெளிப்படுத்த வேண்டும். 11.

விரோசத்திற்குத் தகதவாதரோகிக்கு நிருஹவஸ்தி : விரோசத்திற்குத்த ரதபலஹீனனுக்கு நீபக் குணங்ளும் பாசந குணக்ளும்முள்ள சரக்குகளை யுபயோகித்து நிருஹங்களைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். அல்லது அவ்வித சரக்குங்ள கூட்டிய போஜநங்களையாவது கொடுக்க வேண்டும். இச்சிகிதஸைகளால் சுத்தியடைந்த பிணிய ளிக்கு ஜாடராக்னி விருத்தியானபிறகு மீண்டும் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களைப் பிரயோகிப்பது நலம்.—12, 3.

வேவ்வேறு அவயவங்களைப் பற்றி வாதவிகரங்ளஞ் சிகிதஸைகள் : (1) வாததோஷம் ஆமாசயத்தைப் பற்றியதா

யிருந்தால், அப்பிணியாளிக்கு வ நம் செய்வித்து, உடனே போனமும் செய்வித்து, அப்பால் ஷட்சரணயோ த் த யாவது, 1 வசாதி ண்ச்சா' குகனையாவ இளஞ்சூட ன ஜலத் துட் டொடு' வு'; ஜாடராக்னி நன்கு தூ' டப்பட்டது', கே லவாதரோ, திற்குக் கூறிய சிகிதனை யச் செய்ய ண்டு'. () ரபி யப் பற்றிய வாதத்தில் பில்வப்பிஞ்சு னோடு சேர்த்து ப' குவம் செய்த மத்ஸிய' களை' டொடுப்பது லம். (3) நாபி' கு' கீழ்ப் பாகத் தப்பற்றிய ரதத்தில் 'தி சிகிதனை செய்வதும், அவசீட நஸ்யத் தப் பிரயோகிப்பது' நல்'. (4) ரோ' டத்தைப் பற்றிய ரதத்தில் பாசநகு மு' தீபநகுணமுமுள்ள கூடார' ள், சூர்ணங் ள் முதலிய வ அனுகூல ன வயாம். (5) வாததோஷம் இருதயத் தப் பற்றி ரதா யிருந்தால் மல்வினை வேரைச் சேர்த்து' ரய்ச்சிய ப லை உட் டொ' ளல்'. (6) ரஸ் ஸப்பற்றிய தத்தில் சிரோவஸ்தி ய' செய்யலா'; ஸ்நேஹ நஸ்யமு', தூ பானமு', செவி முதலிய அ யவ' னு' குத் தர்ப்பண சிகித் ஸயு' செய்யலாம். (7) சர்' த் தப் பற்றிய வாதத்தில் ஸ்வேத சிகித் ஸ, அப்ய' , அதி' ர்ந்ரோட்டமில்லாத விடத்தில் வஸிப்பது இ' யு', இருதயத்திற்கு பலந்தர' கூடிய உணவு' உபயோக ர வயா'. () இரத்தத் தப் பற்றிய வாதத்தில் சீதள னான பிரதேஹங் னெனப்படு' பூச்ச னு', விரோசநமு', இர', டோகூத மு' ஹித னான யாம். (9) மாம்ஸத் தயா து, (10) மேதஸ் ஸ யாவது வாததோஷ' பற்றியிருந்தால் விரோசநமு', நிருஹ' தி னு', ச நசிகிதனை னு' தகுந்த வாம். (11) அஸ்தி ஸயயு', (2) மஜ்ஜா ஸயும் பற்றியுள்ள ரதத்தி' தேஹத் தின் டே' ற்புறத்திலும் உட்புறத்திலு' ஸ்நேஹ' னைப் பிரயோ கி' வே' டு'. (13) சுக்ரத்தைப்பற்றிய வாதத்தில் ம' ளிப்பூட்டு' உபசாரமும், பலத் தயும் ச' ரத் தயு' விருத்தி செய்ய' கூடிய உ' வும் அனுகூலமாம். ச' ர' வெளிவருதற்கான ழித் தப் பட்டிருந்தால், விரோசநம் செய்வித்து, உடனே ஏற்ற ஆஹார' டொடுத்து, முற்கூறிய சிகித் ஸ யயும் செய்யவே' டு'. (14) ரததோஷத்தினு' 'தரீயின் ர்ப்ப' சுஷ்கித் ப் போனது', (15) அத்தோஷத்தினுல் பாலர் ள் இளைத்து' டெ' ண்டு' தாலும் சர்க' ரை, குழுமுன், அதி' தூரம் இ' ற்றைச் சேர்த்து ப' குவ' செய், பாலைப் போஷணையின் பொருட்டு உபயோகி' டே' டும். (16) ரததோஷ' ஸ்நாயுக் னையு', (17) 'தி னையும், (18) ஸி' ர னையு' பற்றியிருந்தால், 'நேஹ

. ஷட்சர டே' மாமஞ்ச', ரலு' னு', டே' ரோஹிணி, அதிவிடய', சித்திரமூல', ட்டத்திருப்பி இ' ற்றி' சூர்' மு' ற.

. ச' திக' முதற் புத்த' பார்'.

சிகித் ஸ, தாஹ சிகித்ஸை, உபநாஹ சிகித் ஸ இற் றச் செய்யலாம். (19) வேறு அ யவங்கள் வாயுவால் குறுகி தல், உளுதையு இதுப்பையும் சேர்த்து ப் கு செய்த லத் தால் அப்ய கம் செய்யலாம். 14 2 ½.

திமிரு ட் கும் நாதத்திற்கு சிகித் : வாதரோகத்தில் அவயவ பரிசுவுணர்ச்சியற்றுத் திமிர்த்துப் போனால், இரக்த ரோகூண செய்து, ஒட்டடை, உப்பு, தல் இவற்றை லேப நம் செய்து, அவ ய த்தில் வஸ்திரத்தைபு சுற்றி, உபநாஹ ஸ்வேதமும் செய்யலாம். 3½.

அபத் சிகித் : இனி அபதாநக சிகித் ஸ¹ கூறப் படு. இத்ரியங் ள் - ர்ச்சியற்றுப் போகாமலும், நடு மேற்படா லும், ஆண்குறிதடித்துக் கொள்ள மலும், தேஹம் வியர்காமலும், கட்டில் படு ககளை உதறி யுதைத்துத் தர ளா லும் இரு னையிலேயே, பாஹபாயாமத்தைத் தவிர்த்து ற்ற அபதாந வியாதிகளில் தாமதமின்றி சிகித்ஸை செய்ய வே டுட். முதலில் அவயவ களு கு நன்கு ஸ்நேஹ² வேதங் களைச் செய்து, சிரஸ்ஸை ப்பற்றிய ஸ்ரோதஸ்ஸ³ னைச் சுத்தம் செய்ய, தீக்ஷண ஸ்ய⁴ பிரயோகிக்கவும். அச்சபேயாநையு⁵, பிறகு வித ர்யாதி ணச் சரக்குகளின் கஷாயத்திலு⁶ தயிரிலும் பாலிலும் ாஸஸத்திலு⁷ பக்குவம்செய்த ருத்த தயும் பரு ர். இவ்வித் செய்ய, வாயு அதி மாய் தேஹத்திற் பாரா அல்லது வெகு ஜடிதியிலாவது கெடுதி யுண்டுப் னுமலிரு கும். 24 27.

மஹ ஸ்நே ஹம்:-கொள், வதானியம், இல்தந்தொட் ட, பத்ரதார் நாதிகண், ஆதுபமாம்ஸம் இவற்றை⁸ வ்ய ர்யச்சி அதி⁹ ாடியையு¹⁰ ப லையும் கூட்டி, மதுரத்ரய த்தைத் ல ரச் சேர்த்து “ ஹா ஸ்நேஹம்” என்கிற தல் ப் கு செய்யவு. இது ஸேசந், அப்ய கம், அமிழ்தல், அன்னபான னில் உபயோகித்தல், நஸ்யம், அதுவாஸந் என்கிற பிரயோ ளால் வாததோஷத்தைப் போ கும்; டே ஹ¹¹ முற்கூறிய ஸ்நேஹ¹² வேத சிகித் ஸகளும் ந் கு பிரயோகி¹³ ப்படு னால் நாததோஷத் த நிவ்ருத்தி செய்ய. 2, 9½.

அபத் கத்தில் சிகோவிரேச ம் : அபதாநகவ தத்தில் கே க்களுக்கு இடையிடையே இப்பிணியானிக்கு அடிக் டியு¹⁴ தீக்ஷண ரகவு¹⁵ பத்தைப் போக்க¹⁶ கூடியவையு ன அவபீட் ய¹⁷ ளாலு¹⁸, ப்ரத ந நஸ்யங்களாலும் சிரோவிரேசநம்-செய் வி¹⁹ வு²⁰; இவ்வுபசாரங்க ரால் ச்வஸந்²¹ ள் என்கிற பிராண டு

. அபதா ம் முதற் புத்தகம் பார் க.

. பாஹ்யா ம் முதற் புத்த ம் பார் க .

ளில் அல்லது ச்வாஸநாடி. ளில் அடைபட்டுள்ள ப் வெளிப் பட்டுப்போனால் ரோகி'குப் பிரஞ்ஞை யுண்டாகும். 301.

அபத கத்தில் உபயே மான சில 'ருத்' ள் : () ஸௌவர்ச்சல லவ ம், கடுக் ராய், த்ரிகடு இ ற்றைக் கல் மாகச் சேர்த்து' காய்ச்சிய க்ருதத்தை வாதம் மிகுதியாயுள்ள அபதா ந த்தில் உபபோகிக்கலாம். () வெள்ளிலோத்திப் பட்டை எட் டிப் பலம், த்ரிபலை பதினாறு பலம், ஹாபஞ்சமூலம், ஆ ண்'கு வேர், ண்டங்கத்திரிவேர், சிவதை இவை வன க்கு ஒவ்வொரு பலம்; இவற்றை ஒரு திரோணம் ஜலத்திற் சேர்த்து, அது ந விலொரு பங்க . ற்றும்படிக் காய்ச்சி யெடுக்கவும்; அதில் ஒரு ஆட ப் பிரமாணம் தயிர் சேர்த்து, மூன்று பலம் யவக்ஷார மும் கூட்டி ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருதத்தை அதில் பக்குவம் செய்ய வும். தில்வ 'ருதம் என்னும் இதைப் பருக ஓர் அவயவத்தை அல்லது ஸர்வாவயவங்களையும் பற்றிய மிகக் டே டான நிலைமை யி லுள்ள வாதரோக'களும், யோநிரோகங்களும், குல்மரோகமும், அ' டவீக்'மும், மஹோதரமும் நீங்கும். (3) பெருவாண யின் பட்டையையும், (4) அசோகம் பட் டையையும் சேர்த்துத் தில்வக்'ருதம் போலவே க்ருத' பக்குவம் செய்து உப யோகிக் , அதைப் போலவே குணமு 'டாக்கும். 31 31.

மிசர தே ஷங் ளாலான அபத'த்ராகத்திற்குச் சிகித்தலை : முற்கூறிய சிகித்தலைகளை' கேவல வாயுவினுலுண்டான அப , நகத்திற் செய்யலாம். ஸம்ஸர் தோஷ'களா லுண்டான றோளாறு ளில், தனித் தனி தோஷத்தினு லுண்டாகும் கோளா று'கு' கூறிய ற் றயே ஏற்ற றாறு சேர்த்துச் சேர்த்துப் பிர யோகி'வும். (1) கபத்துட் கூடிய அபதாநாதிவாதரோ த் தில் அசோ' பட்டை, கடு' ராய், காயம், தாம ரக் கிழ்'கு, இந்தப்பு, டலுப்பு, ஸௌவர்ச்சலவணம் இவற்றின் சூர் த் த யவதானியக் கஷாயத்துடன் உட் கொள்ளலாம். (2) இருதய நோய், பார்ச்வசூலை இவற்றுடன் கூடிய அபதந்'த்ர த்தி' ராய், ஸௌவர்ச்சலவணம், சுக்கு, மாதனை, புளிவஞ்சி இவற்றின் சூர் த் த ராவது வதானியக்வாதத்துடன் உட் கொள்ளலா். (3) பவாத'கே'ளாறு ளிலும், ஹ்ருத்ரோ த்திலும் கூறப்பட் டுள்ள ஓளஷத்' நாயாவது உட் கொள்ளலாம். 34 36.

ப ஹ் - அ'த்ரா ராமங்களுக்கு' சிகித்தலை : பாஹ்யாயா ம் அ'த்ராயா' இவ் ராதரோ ன் ளில் அர்தித ராதத்திற்கு' கூறு' சிகித் ஸபைச் செய்யே' டும்; தலத் தொட்டியி லு' பிணியாளி படு' லா', இவ்விரு ஆயா ரத்' ளுள் அ'த்ராயா ம் மி க் ஷ்டஸாத்தியமானது. 37.

தநர்வாதத்தில் ஸாத்யாஸ த்யக் குறிகள் : (1) பற்களும் முகமும் றுததுப் போய், அவய' ளெல்லாம் துவ' விழ்,

நினை ந்துப் போய், உடலெல்லா வியர்த்துள்ள தநூர்வாத ரோகி பத்து நாட் ளில் இறந்து விடு னான். (2) முற்கூறிய துர் குண ளில்லா லு, வே ள் மந்தமாகவு இருந்தால் அவன் ஜீவிப்பான்; மேலு் உடல் னீர்து, உணர்ச்சியற் று, ஒரு ால்நெ டியா டும், முட ரகவும், ஒரு பாரிச் வீழ் து போயும், இர டு க ல் விழுந்து முடமா வும் போரிரு தால், அல்லது அநே அவயவங் ள் ஸ்வாநீன மற்றுப் போனு் அவனு் பிழைத்து விடுவான். 38, 39½.

ஹநஸ்ரம் ஹந் தம்ப் ளுக்குச் சிகித்தலை : (1) மு ாய் ட் ட நழுவிவிட்டால், கீழ் - மேல் த டை ளி் னேஹ - ஸ்வேத களைச் செய்து, முகவாய் ட் ட யடு ா அதன் ஸ்த்த த்தில் தள்ளவே டு. (2) ாய் திற்து போய் முட முடியாததா ிருக் யில், இவ் வேலையில் நிபுணனா யுள்ள வைத்தியன் ஸ்நேஹ - ிவேதாதிகளைச் செய் மு ாய்க்கட்டையை மேலுக்குத் தூ கித் தருந்த நிலைமையில் வைக்கவும். (3) வாய் முடிக்கொ டு திறக்க முடியாத நிலைமை யேற்பட்டா, முகவ ய்க் கட்டையைத் தகு தவாறு கீழே இழுத்துச் சரிப்படுத்த வேண்டும். (4) ஏகாயாமத்திற்குச் செய் வதுபோல மற்றச் சிகித் ஸகனாய் செய்யலாம். 40, 4.

ஜிஹ்வா தம்ப சிகித்தை கள் : (1) நா் கு அசை ந்துப் போகு ஜிஹ்வாஸ்த பக்ே ாளரில் நிலைமைகளுக்கே ற்ற ாறு வாதரோ த்திற்க ன சிகித் ஸயைச் செய்ய வே டும். (2) அர்தித்வ தத்தில் நஸ்யசிகித்தலை, மூர்த்த தலெ் கிற சிரஸ்ஸி் தைலப் பிரயோ ம், ர்ாதர்ப்ப ம், நேத்திர, ர்ப் ப ம் இச் சிகித்தலை னையும் இதே ரோகம் வீக் த்துடன் கூடி யிரு த் ல் மரழு, இதில் அழற்சியு் சிவப்புக் கட ஏற்பட் டிருந்தா் பிர வ்யதையும் செய்யவும். 42, 4 ½.

பக்ஷ த சிகித்தை : பக்ஷ காத டெ ன்ற பார்ச் ாயு வில் ஸ்நே ஹ சிகித் ஸயையும், ஸ்நேஹங் கலந்த ளுளஷத் னை டெ டு விரோசநமு் செய்விக் வே டும். 43.

அபபாஹு சிகித்தை : அபபாஹு ரதத்தில் ுய சிகித்தலையைச் செய்வது ல். போ னம் செய்தபிறகு னேஹ பானம் செய்வது் அனுக்ல ானதாம். 43½.

ருத் ப சிகித்தை : ஊருஸ்தப் ரதத்தில் பமு் ஆ தோஷமு் அத் ிர்ப்பதால் ஸ்நே ஹ சிகித் ஸயு் கூட ; சோத சிகித்தலையு் அனுக்லமானதல். ஆ தே பத் தயு் ஆமதே ஷத் தயு் மு றப்படி டெ ளிப்படுத் த் கூடிய சிகித் ஸகளைச் செய்யவும்; ரூக்ஷாபசா மு் தகு தது. வதானிய, சாமை, கோதரவம் இவற்றைச் சிறிது மும் சொற்பம் தலமு் சேர்த்து உப்பில்லா ல் ப் கு

மெந்தசா னோடு புஜி'கலாம்; ஜா' லா'ஸ் னோயு' அச்
 ரா' னுட' லு' நெய்யில்லாமற் பக்குவ' செய்து புஜிப்ப
 ன் தேன், ஜலம், அரிஷ்ட' ன்கிற மது இவற்றை அதுபா
 ரப் பரு வே' டு'. (1) பத்ஸாதி சூர்த் தயா து,
 () ஹரித்ர தி ண சூர்ணத்தையா து, (3) சாதி ண சூர்த்
 தயாவது, (4) ஷட்சராண சூர்ணத்தையாவது இந்துப்பை' கூட்
 டிய உஷ்ண ஜலத்துடன் உட்' டொள்ளலா'. (5) த்ரிபலை, சவ்ய',
 டு ரோஹிணி, கோரைக் கிழ'கு இவற்றின் கல் த் தய து
 தேனுடன் புஜி'கலாம். (6) சவ்யம், டு' ரய், சித்திரமூலம்,
 தேவதாரு இவற்றி' கல் த் தயாவது அ' ரே தேனுட்
 உட்' டொள்ளலா'. (7) கடுக் ரய், கு' கிலியம், சிலாஜது இ
 றி' ல் த்தையாவது பசு மூத்தி த்துடன் உபயோகி' லா'.
 44 4.

வியே ஷ தி குக்குவ: த்ரிகடு ம், சித்திரமூல', கோ ர'
 கிழ'கு, த்ரிபலை, ரய்விடங்' இவை ஸம்பாகம்; அணத்துக்
 கும் ஸ மா மஹிஷாகூறி கு' குலுவு' சேர்த்து, குளி' ள்
 செய்து புஜி'க, டே' தா தோஷம், பதோஷம், ஆம தோஷம்,
 ராதேஷ' இவற்றாலா எல்லா வியாதி ணு' தீரு'. 49.

ஹ்ருஸ்தம்பத்தில் ஸவேத-கேசுலேப' ள்: முற்கூறிய
 சிகித் ஸ ளால் பத்தினால் சூழப்பட்டதும், டே' தோதேஷத்
 துட் கூடியது என வாயு தணிவடையும். கூடார' ள், கோமூத்
 திர' இ ற்றை' கலந்த சரக்கு னை' டொண்டு ஸவேத' னோயு',
 ஸே' னோயும், உத்வர்த்தந' ன்கிற பூச்சுக் னோயு' பிரயோகி'
 லா'. பு' ரய், டுகு இவற் ற அதி அளவான பசு மூத்தி
 ரத்திற் லு' து லேபமாயுபயோகிக் லா'. அல்லது எரு'கு,
 தமுதாழை, வே' பு, தேவதாரு இவற்றி' வேர் னை, தே',
 டுகு, நன்கு வே ரத ண் ஓடு, புற்றுமண் இ ற்றுட் லந்து
 லேப ர யுபயோகி' லாம். 50 52.

ருஸ்த' பத்தி' வி' ரா ம' ள்: பத்தைக் கூர் னி'
 செய்ய இப் பிணியானி அடியிற் கூறப்படு' ந்த வியா
 த் தய வது செய்யல ம்: தா' டெவது ச' தி' கி ன்ற ளவு
 பு' ரவது, த' ணீர்த் தே' கி எவ்வி, அப யமுயில்லாத குளத்
 தில், அல்லது பிர ஹத்திற்கு எதிரிடையா ஆற்றி' நீ' த்
 ஆகி' ரா', பழு', டே' தோ தோஷமும் நீ' கய பிறகு இவ்
 வியாதியி' ஸ்நேஹாதி சிகித்னை னைப் பி யோகிக் லா'.
 53, 54.

மற்றவ தகே க' ணு' கு' சிகித்னை : மற்ற ராதோ'
 ளிலும் அனை எந், ஸ்தத்த நத்தைப் பற்றிய ய வு', எ' த்
 தாதுவை ஆசிரயித்த யாகவும் இரு' கின்றன' டே' ர அதனதன்
 த' க் டே' ற்ற யு சிகித் ஸ னைச் செய்யவு'. 54.

ஹசர தி தலம்:— ருதோ ி, தேவதாரு, சுக்கு இ ற்றைச் சேர்த்து கஷாயம் காய்ச்சி, அதில் ந ல் கூட்டி, ரத வி ரா களால் அசைந்து நட ி ச் ச் தியற்றவன் உட்ொள் ளவு. பிறகு அவன் இஷ்டப்படி துரிதமா வோ மெதுவா வோ ட்து ஸஞ்சரி க் கூடிய ச் தியைப் பெறுவன். 55.

ர தி ருதம்: சிற்றாத் த, சுக்கு, சித்திரமும், திப் பிவி, ச்சோர, தா ரை கிழ் கு இவற்றைக் கல்கமா ச் சேர் த்து ருதம் ப் குவ் செய்து உட்ொள்ளலாம். இது ரத ரோ த் தப் போக்குவதில் மி ச் சிற் த ஓளவுத. 56.

நிம்ப தி ருதம்: வேம்பு, சிந்தில், ஆடாதோடை, பே ிப் புடல், ண்ட் த்திரி இவற்றை கை குப் பத்து பல எடுத்து, ஒரு பிர த்தம் நெய்யிற் சேர்த்து ப் குவம் செய்யவு; இதில் ல் பல அள ரக அடியிற் குறிக்கும் சாக்குகளை ல்கமா கூட்டே ண்டும்; ட்டத்திருப்பி, ரய்விட் ம், தேவதாரு, ரணத் திப்பிவி, யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், சுக்கு, ள்சன், ட ர் ஸி, ச் யம், டோஷ்ட, லுமுனை, மிளகு, டெ ட்பாலை, ஜர ம், சித்தி மூல, டெகரோஹிணி, சேரா கொட்டை, வசம்பு, டோடி, ள்ஜிஷ்டி, அதிவிடயம், எலிச்செவிப் பூண்டு, ஓ , இடையும், ஜித்து பலம் சு தி செய்த ஹிஷாக்ஷி கு குலு வு யா. இ த க்ருதத் த உட்ொள்ள பிரபலமான வாத தோஷ்டம், ஸந்திகள் - எலும்புகள் - மஜ்ஜை இவற்றைப் பற்றிய குஷ்டமும் போகு; ராவிரணம், அர்புதம், ப தா, ட லை, முத்துக்கு மேலுள்ள எல்லா அவயவங்களையும் பற்றிய ரோ ள், குல் , அர்ச, மேஹம், க்ஷயம், அரோ , ச்வாஸம், பீ ஸம், ராஸ, சோகை, இருதய ரோ ம், ப் , டெ றி, வித்ரதி, ரதரக்த, இவைபயம் நிவருத்தியா. 57 60.

சிரே வ தத்தி க்ருத மண்ட ஸ்யாதி ள்: () சிற்ற முட்டி, பில் டே ர் இவற்றைச் சேர்த்து ரய்ச்சிய பாலில் ெய் யி டே ல் படர் துள்ள ஆ ட யச் சேர்த்து பக்குவம் செய்ய வு; இத் ருத டத்தை அரைப்பல் அல்லது ஒரு பல் அளவில், சிரஸ்ஸைப் பற்றிய ரதரோ த்தில் நல்யமாக இட ல். () அ ன்னனே முதலை, த்ஸியம், ஆமை, சுலாக் எ் சிற் த்ஸிய இவற்றின் கெ ருப்பை டே லவ த்த்தினுலான டோளாறி விசேஷ ப் பிரயோகிக்க லாம். 61, 62.

பத் டன்குடி வ தத்தில் ஜீர்ணபிண் ரக திதை : பழைய பி ண் டு, ப்ருஹத் பஞ்ச மூ த்தையும, தனித் தனியா ஷாய ரய்ச்சவும; இவ்விா டே ஷாயத் தயும் பிறகு ஓ ரு ச் சேர்த்து, அதில் ப லையு தைலத்தையும் கூட்டி ப் கு செய்யவும; இதில் சேர்க் ப்படும் தைலம் பாலின் அள வில் ட்டி ஒரு ப் ரக இருக்க டே ட். இத் தலத் தப்

பனம் செய்து வந்தால் வாத ரோகங்கள் நிவ்ருத்தியாகும்; முகிய கபத்துடன் கூடிய ராத ரோகம் நீங்கும். 63.

பிராரிணீ தைலம் : நூறு பல முதியார்குத்தலைச் சேர்த்து காய்ச்சிய கஷாயத்தில் ஒரு பிரஸ்த்தம் தைலத் தையும், அற்குச்ச அளவு பாளையும் கூட்டிக் காய்ச்சவும். பிறகு தேர, மஹாமதோ, டாமாஸி, மஞ்ஜிஷ்டி, கோஷ்டம், சிற்றாத, இரத்த சந்தனம், ஜீரம், ருஷபகம், ரகோலீ, க்ஷீரோலீ, தேவதாரு இவற்றை லக்ராச் சேர்க்கவும்; இதல் எல்லா வாத ரோகங்களையும் தீர்க்கும். 64, 65.

மஹ ஹசர தி தைலம் : நூறு பல ருதோற்றியச் சமூலமா யெடுத்து, அற்குச்ச மதி ரதசமூலத் தயி, ஐபது பல தண்ணீர்விட்டாங்கிழங் யும் கூட்டி, ஒரு திரோணம் ஜலத்திற் சேர்த்து, நாலில் ஒரு பங்கு மிகுப்பிக்ஷாய ய்ச்சவும். இதில் ஒரு ஆடகம் தத் தையும், அதற்குச்ச பாம்பாபையு் கூட்டி, இதில் வெட்டிதேர், நம் என்கிற ந்தத் திரவ்யம், கோஷ்டம், சந்தனம், ஏலக் ய், சிறுநா ப்பூ, ஞாழல், நளியென்னு ஸு ந்தத்திரய்ய், கோரகிழ்கு, சிலாஜது, சிப்புச் சாற ட, டாமாஸி, அயம், தேவதாரு செவ்வலரி, சதகுப்பி, மட்டிப்பா, நதமென்கிற ஸு ந்தத்திரவ்யம் இவற்றை ஒவ்வொரு பன் அளவில் லக்ராச் சேர்த்து பக்கு ம் செய்யவும். இதை யுபயேகி நடுக் ம், இசிவு, யு அடைபட்டிருத்தல், உடல் சுஷ்கித்த முதலிய உபத்திர ி ளோடு கூடிய ஷ்ட ஸாத்திய ந வாத ரோ ங் றும் நிவாரணாகு. குல், பித்து, பிரஸம், யோனி ரோ ங்கள் இ களும் நிவ்ருத்தியா. 66 68.

பேள தல் : நூறு பலம் மருதோன்றியின் ஸ்வரஸத்தில், ஓர் ஆடம் தலமும், தசமூல ல் பத்துப்பலமும், தலத்திற்கு நான்கு மட்கு பாலு் சேர்த்து ய்ச்சவும். அல்லது நத மெ் கிற த்தத் திரவ்யம், ச்சோர, மல்லி, தேஷ்டம், தேவதரு, ஏலக் ய், ஜடாம்ஸி, ல்மர், சதகுப்பி, செஞ்சந்தன இவற்றையாவது ல் மாகச் சேர்க் லா. ப்குவானது பதினெட்டு பல சர்க் ரையை் கூட்டவு். பேளமுனிவர் அகீரித்த இத்தைல் ஷ்ட ஸாத்தியமா ராதே ங்களையும், ரத குண்டலி ர, பித்து, குல்மம், அட் ரே முதலிய ற்றையு் தீர்க் ல்லது. 69 7 ½.

ப தலம் : சிற்றமுட்டி நூறு பலம், சீந்திற் ராடி இருபத் து பலம், சிற்றத்தை பன்னிரண்டரைப்பலம்; இற்றை நூறு ஆடம் ஜலத்தில் சேர்த்து, நூற்றில் ஒரு பங்கு கஷாயமா மிகுப்பிக் கய்ச்சி யெடுத்து, அதில் ஓர் ஆடகத் தலத்தையும், தயிர்தயிரா ட-கருப்பஞ்சாறு-சுத்த மெ

ஹ் ராடி இவற்றையு் தலத்திற்குச் சம அளாக் கூட்டி, வெள்ளாட்டுப் பாலேத் தைலத்தினும் அரைப் ப் காகச் சேர்க் வும். கச்சேரார், ஸ ளாதே தாரு, தேவதாரு, ஏல், மஞ்ஜிஷ்டி, அகில், சந்தனம், தா கைக்கிழ்கு, பேராமுட்டி, டே ரை கிழ்கு, பெருமல்லி, அரோணுகம், அதிமதுரம், கருந்துளஸி, புஷ்யுர், ருஷபகம், ஜீவ ம், முருக்கம்பிசின், கஸ்தூரி, ருஞ் சாறடை, ஜாதிபத்திரி, சிறு நாகப்பூ, குங்குமப்பூ, கல் ரச்சத்து, ஜாதிக்ாய், சிறு தே கு, கோரைக்கிழ்கு, இலவங்கப்பட்ட, குந்துரு, ரப்பூரம், ட்டிப்பால், ஸ்ரீவாஸ மென்கிற கு லி யத்தைல், இலவக், நகமென்கிற ஸுந்தவஸ்து, த் கோலம், கோஷ்ட், ஜடாமாம்ஸி, ஞாமுல், சாமந்தி, கிரந்தி த ரம், தமநம், வசம்பு, மருக்ரை, பெரு டே ரைக் கிழ்கு, நாககேஸரம் இவற்றை வ கக்கு ஒரு பலம் ல்கமாகச் சேர்த் துப் ப் குவம் செய்து வடிகட்டி, அதில் பத்ர ல் த் தச் சேர்க் வும்.¹ இத்தைலத் த முறைப்படி உபயோகித்த ல் காலம், ச் ராஸம், ஜ்வரம், வார்தி, மூர்ச்சை, குல்மம், கூத ராஸம், ப்லீ ஹ், கூடியம், அபஸ்மார் இ வையும், வறுமையுங்கூட தீரு். “பலாதைலம்” எனப்படுகிற இது வாத ரோ களைப் போக்கு தில் பி ச் சிறந்தது. 7 80.

வாதரோக த்தி த்திற் கூறி ஸ்நேஹங் ளின் பிரபா ம்: முற்கூறிய ஸ்நேஹங் ளைப் பானம் செய்யவு், நஸ்யமிட வும், அப்ய் பண்ணவும் காலந்தவறாமல் உபயோகி்தால், திற்கு விளைவிக்க் கூடிய ரதரோ க்ள் சிக்ர நிவ்ருத்தி யாகும்; மலட்டு ஸ்த்ரீகளுட் புத்திரப் பேறுடையவராவர். 8.

ஸ்நே ஹ திகளால் திரவிக்கும் ப-பித்தங்களைப் பரிஹரித் தல்:—முற்கூறிய ஸ்நேஹ சிகித்ஸைகளாலும், ஸ்வேத சிகித்ஸை களாலும் கபம் ஊறித் திரவித்து பக்வாசயத்தை யடைந்ததாகக் குறி தோன்றியதும், பித்தமும் மேலிட்ட குறி அங்ஙனமே சாணப்பட்டது, அக்கப-பித்தங்களை வஸ்தி ளைப் பிரயோகித்து வெளிப்படுத்த வேண்டு். 82.

. தல முதலியதைப் பக்கு செய்து இறக்கியவுடே குடான நிலை மயிலேயே, அதற்கு விசேஷ மணத் தயுண்டு னு தற்ா ரப்பூர், கஸ்தூரி முதலிய, குழ்பா ஆட்டி அதில் சேர்ப்பது ‘பத் க’ எ ப்படுகிறது.

இருடத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

வ த - டே ணித சிகித்த

இனி வாத-சே ணித சிகித்த¹ யென்னு² அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது :

வாத சோணிதத்தில் இரத்த-மேக்ஷணம்சே³ தல் : வாத-சே ணித ரோகிக்கு முதலில் ஸ்வே ஹ சிகித் ஸயைச் செய்து, அப்பால் அந்தந்த தோஷ நிலை மருகு⁴, ரீரபல நி நிலை மருகு⁵ ஏற்றவாறு, வாத தோஷமும் அதி ரீராத⁶, இரத்தத்தைச் சொற்பமாக அடி டியும்⁷ டெளிப்படுத்த வேண்டும். (1) வாத-சோணிதத்தில் அவயவம்⁸ ளி⁹ லியு¹⁰, செ¹¹ னிறமும், அழற்சியும் உ¹² டானால், அட் ட ளால் இரத்தத் த டெளிப்படுத்தலாம். (2) கிமசி ர டெ¹³ ன்கிற உணர்ச்சியு¹⁴, தி¹⁵ வு¹⁶, லியும் உண்டாகிற நிலைமையில் ச்ரு¹⁷ டெ¹⁸ கிற பிச்சா¹⁹ குழலால் அல்லது அலாபு டி²⁰ க ளால் இரத்தத் த உறிஞ் ளா²¹. (3) ஓரிட் விட்டு மற்றோரிடத்திற் பாவு²² அசுத்த இரத்தத் தப் பிரச்சந டெ²³ ன்கிற ருவியினாலா²⁴ து, ஸி ர ணை²⁵ கண்டாவது வெளிப்படுத்தலாம். 1-21.

த - சே ணிதத்தில் இரத்த - மோக்ஷணத்திற்குத் த த நிலைமை ள் : வாத - சோணித ரோகி²⁶ கு அவய²⁷ ள் டி²⁸ யிருந்தால் இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தலா²⁹ து ; இரத்த³⁰ ரூக்ஷ³¹ ர³² வும், ஆகவே வாதம் அதி ரித்ததா³³ வு³⁴ இருந்தால் இரத்த³⁵ ரோக்ஷணம் செய்யக்கூடாது. இவர்³⁶ றுக்கு இரத்த³⁷ டெ³⁸ ளிப் படு³⁹ தால் வாதம் அதி ரித்து, அ⁴⁰, தோ⁴¹ தம் ஆழமான வீக்⁴² த் தையும், திமிர்ப்பையும், நடு⁴³ லையு⁴⁴, ஸ்நாயு-ஸி⁴⁵ ர ள் இவற் றப்பற்றிய ரோக⁴⁶ களையும், ஆயாஸத் தயு⁴⁷, ற்றும்⁴⁸ ராதத் தினாலேற்படக்கூடிய கோளாறுகளையு⁴⁹ உ⁵⁰ டுபண்ணும். 3, 4.

த டே ணிதத்தி⁵¹ விரேசம்⁵² செ⁵³ வி⁵⁴ கு முறை : இப் பிணியில் முதலில் ஸ்வே ஹ⁵⁵ சிகித் ஸ⁵⁶ செய்து, ஸ்வே⁵⁷ ஹம்⁵⁸ லத்⁵⁹ ஓளஷத்⁶⁰ ளால் பிறகு விரேசம்⁶¹ செய்ய வே⁶² டு⁶³. 41.

த திகமன வ த - சோணிதத்திற்குச் சிகித்தஸை ள் :

ராத⁶⁴ அதி ரித்த வாத - ர⁶⁵ தத்தில், ரோகி⁶⁶ கு (1) புரா⁶⁷ ரு⁶⁸ தத் தப் பானம்⁶⁹ செய்ய⁷⁰ டெ⁷¹ லாம். (2) ச்ரா⁷² ணி, க்ஷீர⁷³ ரோ⁷⁴ ஷி, பிரம்மத⁷⁵ டு, ஜீரகம், கடுகு இவற் றச் ச⁷⁶ அள⁷⁷ ச் சேர்த்து, பா⁷⁸ லு⁷⁹ கூட்டி⁸⁰ ப்⁸¹ கு⁸² செய்த⁸³ ருத்⁸⁴ ராத-ர⁸⁵ தத்தைப் போ⁸⁶ கு⁸⁷. (3) திர⁸⁸ ஷு, இலுப் பப்பூ⁸⁹ இ⁹⁰ ற்றி⁹¹ ஷாயத்தில் பக்கு⁹² ம் செய்தெடுத்த க்ருத்⁹³ தயாவது⁹⁴ ற்

¹ வாத-சோணிதம் ராத-ரத்தம்.

² அலாபுகடினை முதற் புஸ்த பார்சு.

உ கூட்டி பாணம் செய்விக் லாம். (4) அங்கனமே சிந்திற் றொடியின் ஸ்ரஸத்திற் காய்ச்சிய பாஸ்யு பரு லாம். (5) தல, பால், சர்க் ர இவற்றைக் கல்தா து பன் செய்ய லா. (6) சிற்றமுட்டி, தண்ணீர்விட்டாங்கிழ்கு, சிற்றாத் த தசமுல், பெருஞ்ஜீர ம், சிவதைவேர், ஆமண்கு, ல்லினை இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாஸ்யும் பருகலாம்; இது வா, ஸ்பந்தமான வி ராந் னையும் போக்கும். (7) தாரோஷண, த ரோமூத்திர ல்தா து உட்டுள்ள, வாததோஷம் அது லோமரமா வெளியாகும். 5 9.

பித்தாதி மான த-சோணிதத்திற்குச் சிகித்தை கள்:— பித்த அநி ரித்து டான ராத-சோணிதத்தில் (1) த் ணீர் விட்டாங் கிழ்கு, உ ரோஹிணி, பேய்ப்புடல், த்ரிபலை, சி தில் இ ற்றைச் சேர்த்து் ராய்ச்சிய கஷாயத்தைப் பரு லாம்; (2) துரமா வு, பைப்பா வுமுள்ள சரக்குகளைச் சேர்த்து பக் கு ம் செய்த ருதத்தையாவது, (3) அச் சாக்கு ளாயே ப்குவ் செய்த பாலை வது பானம் செய்யலாம். (4) பித்த தேஷம் மிக்க அநி ரித்திரு்தால், விரேசுநமாவதற்கா ப் பாலு டன் ஆம க்கெண்ணெய முறைப்படி பா ம் செய்யலாம். அது ஜீர்ண ர தும் பாலும் அன்னமும் புஜிக்கலாம். (5) கடுக் ராய்னைக்ஷாயமா ராய்ச்சி, அக்கஷாயத் த நெய்யிலிட்டு ப்கு ம் செய்தாவது பரு லாம். (6) சிவதை வேரின் குர் த் தைப் பாலின் அனுபானத்தோடா து உட்டுள்ளலாம். (7) அப்பினியாளிக்கு நெய் கூட்டிய பாலைக் கொண்டு வ் தினைப் பிரயோகித்தாவது மலத் த வெளிப்படுத்த வேண்டு்; ராத-ரகத்தத்தில் தி்குச் சானமா வேறு சிகித்தலை கிடையாது; அதிலு் விசேஷமா: குதத்தில் வலியும், பார்ச்வகுலையு், அஸ்தி ளில் வலியு், வயிற்று ரோயும் ஏற்பட்டிருந்தால், அந் தினை ளில் ஸ்தி சிகித் ஸயே மிகச் சிறந்தது. 10 13¹.

பதி மன த-சோணிதத்திற்குச் சிகித்தலை ள்: பம் அதிகரித்து டான வாத-சோணிதத்தில் (1) கோரை்கிழ்கு, திராக்கை, ஞ்சர் இவற்றின் கஷாயத்தை, த் தே் கூட்டி யுட் டெ ள்ளலா. (2) த்ரிபலா ஷாயத்திலா து தேன் ல்து பரு லா. (3) சி்கிலையாவது, எந்த விதமா வேனு் ப்கு் செய்து பானம் செய்யலா. (4) அவனவனது நிலை க்குத் தகுத் ஸ்வே ஹத்தைப் பருகச் செய்து, வமரமும் செய்வித்து, அப்பா் டெ துவா தேஹ் ருக்ஷமாகக்கூடிய சிகித்தலையைச் செயவே் டெ. 14, 15.

த்ரிப தி அ்ருதி: த்ரிபலை, த்ரிகடு, இலவ் ப் பத் திரி, ஏலம், மூங்கிலுப்பு, சித்திர மூலம், வசு்பு, வாய்விடம், ரோடி, டாமாம் பி, ஆடாதோடை, இலவ் ப்பட்டை, ருத்தி,

நீர்த்திப்பிலி, ச'யம் இவற் றச் சமபா மெடுத்து, தண்ணீர்ச் சேர்த்து நன்ற ஆட்டி, காலையில் எடுத்து ஓர் இரும்புப்பாத் திரத்தினுள் இக்கல் த்தை லேபங் செய்து நைத்து, பகற் பொழுதில் புஜிக்கவும். எல்லாத் தோஷங்களாலுமு டான வாத-ரகத்தத்தில், அதிலும் முக்யமாய் வலியுடன் கூடிய வாத-ரத்தத்தில் இக் கல்சம் மிகவும் அனுகூலமானது. 16, 71.

வாத - சோணிதத்தில் சில பொது சிகித்தைகள் : (1) நீர் முள்ளியிலையைச் சமைத்துப் புஜித்துக்கொ டு, நீர்முள்ளி யையே கஷாயமிட்டும் பருகிவந்தால், எப்பொழுதும் பொறு யுடனிருக்கப் பழகியவனிடம் சினம் பற்றறுவதுபோல் வாத-ரத்தம் தீர்ந்து விடும். (2) பிணியாளி பிரஹ்மசர்யவிரத னுஷ்டித்தவனாய், கந்தபாஷாணத் தையும் வலையையும் பஞ்ச மூல ஸ்வாஸத்தோடாவது, நெல்லிக்கனியின் ஸ்வாஸத்தோடாவது உட்கொ டுவா, தேஹத்தில் வெகு நாட் ளாய் ஊறிப்போ யுள்ள வாத-ரகத்தும் நிவாரணமாகு டு. 1, 19¹.

வாத-சோணிதத்திற்கு பாஹ்யசிகித்தை: வாத-ரகத்தத் திற்கு இதுகாற ு உளனே ஓள ததமுபயோகிக்கும் சிகித்தை கூறப்பட்டது. இனி இதற்கு சர்மத்தின் மேல் பிரயோகி க் கூடிய சிகித்தை விவரிக்கப்படும். 20.

ஆராளாதி தைலம்:- அன்னம் ஊறவைத் த ஜலம் ஓர் ஆட எடுத்து, அதிற் காற்பங்கு தலம் சேர்த்து, ஸாம்பிரா னியையு் கூட்டிக் காய்ச்சி, ஒரு பெரிய பாத்திரம் நிரம்பிய ஜலத்தில் ஊற்றிக் கடைந்து, வாத - ரகத்தோகிக்கு டே லே உப யோகிக்க, ஜ்வரம், அழற்சி, வலி இவை நீங்கும். 21.

பிண்ட தலம்: முற்கூறிய தலத்தில் தேன் மெழு ுந் சேர்த்து உருக்கி, அதில் மஞ்ஜிஷ்டியி் சூர் த்தையு் ல் மாக் கூட்டி ப்'சுவ செய்து, அப்யக்'தத்திற்கு உப யோகித்து வந்தால், வாத-ரகத் நோய் தீரும். 22.

வத் - சே ணிதத்தில் பலவித பாஹ்யே பசாரங் ள் :

(1) தசமூலம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைப் பெரிதும் வ தம் அதி ரித்த ராத - சே ணிதத்தில் மேலே ஊற்றிவந்தால், உடனே வி நி ரா மாகும். () இளஞ் சூடான நெய் ய அந்நனமே ற்றினாலும், அவ்விதமான கு ாமுண்டாகும். (3) தூ ர முள்ள சர'சுகளைச் சேர்த்து பக்கு செய்த நான்கு வித ான ஸ்நேஹ'கையு் ¹ ஒன்று கூட்டி, இளஞ்சூடா மேலே ஊற்ற, பிடிப்பு, இசி, வலி இவை நீ'கும். (4) தேஹத்தில் அழற்சி ரிருந்தால், அந்த ஸ்நே ஹங் னையே குளிரச் செய்து டே லே ஊற்றலாம். (5) பசுவின் பால், செம்மறியாட்டுப்பால், வெள்

1. ிருஷம், தலம், ஸா, மஜ்ஜா எ'ப "நா'கு வித் ஸ்நே ஹங்கள்."

ளாட்டுப்பால். ற்றில் தலம் கலந்து முன்போலவே பிடிப்பு முதலிய ற்றிற்கு இளஞ்சூடாகவு், அழற்சிக்குச் சீதளமாகவும் உபயோகி லா். (6) ஜீ ரீய ச் சரக்கு ளாலான ஷாயத் தயு், (7) இலகு பஞ்சமூல ஷாயத்தையும் பிடிப்பு முதலிய ற்றில் இளஞ்சூடா வு், அழற்சியில் குளிர்ச்சியா வும் டே லே ஊற்றலா். (8) திராக்ஷாரஸம், (9) கருப்பஞ்சாறு, (10) மத்யந் ள், (11) தயிர், (12) தயிராடை, (13) காடி, (14) அரிசி கழுவி ய நீர், (15) தேன் லந்த ஜலம், (16) சர் ரை ரத்த நீர் இ யெல்லாம் வாத-ரத்தத்தில் டே லே ஊற்றுவதற்குச் சிறந்தவை யா். (17) அன்பார்த்தவரு், இன்பமுறப் பேசுமியல்பின ரும், குளிர்ச்சியும் மிக் மிருதுத் தன்மையும் பொருந்திய அ் க் னைப் பெற்றவருமான பெ் கள் ரங்களிலும் ஸ்த் ளி லும் சந்தன குழம்பைப் பூசிக்கொண்டு அணைத்துக் கொள்ள, இப்பிணியாளியின் தேஹ தாபமும், நோவு், வாட்டமும் தாடே விலகு். 23—27.

ராத - சே ணிதத்தில் லேபங்களும் உப ாஹாதிகளும்:
வாத - ரத்தத்தில் சர்ம் சிவந்து, வலியும் அழற்சியும் மிகுதியா யிரு் கயில் இரக்ததோக்ஷணம் செய்து, அடியில் வரும் லேப த் தப் பிரயோகி் ம்: (1) வறள்தாமரை, ஞ்ஜிஷ்டி, ம மஞ்சள் அதி துரம், சந்தனம், கற் றண்டு, ஞாமூல், ரும்பு பெரு டலை, ஆமணக்கு, மா இவற்றை லேபமாச் செய்யவு், இந்த லேப வலி, அழற்சி, விஸர்ப்பம், சிவப்பு, வீக்கம் இவற் றைப் போ்கும். (2) வாதஹாச் சரக்குகளைச் சேர்த்து ஸ்சிக்த்த மா ப் பங்குவ் செய்த் ருஸராவும், (3) எள்ளு, கடுகு இ ற் றின் ல் த் தச் சேர்த்த பயற்றம் பாயஸமும் உபநாஹமா ப் பிரயோகி் கப்படும னால், வலி நன்றாகத் தீரும். (4) நீர்வழு் ஜ்ந்துக் ள், ப்ராஸஹந் ள், ஆநூபஜ்ந்துக் ள், வேஸவாந் ள் இவற்றை ஜீவரீயௌஷத் ளோடு ஸ்டே ஹக்களோடும் லந்து உபநாஹ செய்ய உபயோகி லா். இதனா் திமிர்ப்பு, குத் தல் வலி, இசி், வீ், அ ய ப்பிடிப்பு இவை நிவ்ருத்தி ாகு். (5) நீர்வாழு் ஜ்ந்துக் ள் முதலிய ற்றின் டொழுப் ப ஜீவரீயச் சரக்கு ளோடு ப்கு் செய்து, பாலுடன் ல்து உபநாஹ ரக உபயோகித்தாலு் அதே பயனு். (6) ரு தோ றி டே ரையும், ஜீவந்தி மூலத் தயும் ரெய் விட்டு அ ர்து, செம்மறியாட்டின் பாலில் கூட்டி லேப மிடா். (7) அ்நனடே பொரித்த எள்ளைப் பாலில் சேர்து, அரைத்து லேப ப் பிரயோகி் லாம். (8) வாதம் அதி ரித்த ராத - டோணிதத்தில் ஆழிவிதையைப் பால் விட்டு அரைத் டே லே லேபநம் செய்யலாம். (9) அல்லது ஆமண்கு வி த

னைப் பால் சேர்த்து அரைத்து லேபநா யுபயோகி லா . இத்த லேபநங் ள் வலியை நிவ்ருத்தி செய்யு . (10) பசுவி மூத்திர , யவக்ஷாரம், ஸுரை இவற்றிற் ப் குவ் செய்த்ரு த் அப்யத் திற்கு ஹிதமா . (11) நன்கு பக்குவ் செய்தத் தக்ஷி ராடியை தேக்ஷு டி லேசந் செய்யவும், அப்யக்ஷ் செய்தவ் உபயோகிக்கலாம். (12) கபாதி ரான வாத-சோணிதத்தில் ஓட்டடை, வசம்பு, கோஷ்ட , சதகுப்பி, மஞ்சள், மரமஞ்சள் இவற்றை லேபமா மேலே உபயோகி வலி நி ரணாகும். (3) செம்முருங் கயின் வித்துகளை ராடி விட்டு ஆட்டி, வாத-பாதிமமான வாத-சோணிதத்திற்கு லேப லேபநம் செய்ய நல்ல குண முண்டாகும். (14) வாதகபம் அதி ரித்தாத-ரத்ரோகிக்கு செம்முருங் வித்தி லேபத்தை யுபயோகித்த பின் முகூர்த்த நோம் ழித்துக் ராடிகளை ஊற்றிக் குளிப்பாட்டவும். 28 37.

உத்தா வதசேணிதத்திற்கு பாஹ்யோபசாரம் : ராத-ரத்ம் சரம்த்தில் சிறிது மேற்புற ரக ரத்திரம் உண்டாயிருந் தால் லேபநங்கள், அப்யங்கம், லேசகம், முழுகுதல் இவற்றால் அது பரிஹரிக்கக் கூடியதாம். 371.

கம்பீர-தசோணிதத்திற்குப் பரிஹரம் : தேஹத்தில் ஆழமான பாங்களைப் பற்றிய வாத-சோணிதத்திற்கு விரேசந், ஆத்தாபநவஸ்தி, ஸ்நேஹ பாங்கள் இவற்றைப் பிரயோகித் பரிஹாரம் செய்யவேண்டும். 38.

வத-பாதிமன உத்தா வாதசோணிதத்திற்கேற்றே பதி : வாத-ப்ள் அதிகரித்த மேற்புறமாயுடான ராத-சோணிதத்தில் லேபம் முதலியவற்றை இளஞ்சூடா யுபயோகிக் வேண்டும். அதில் குளிர்ச்சியான ஒளஷதப் பிரயோ ளால் த்பநம் என்கிற பிடிப்பு ஏற்பட்டு, அழற்சியு், வீமு், வியு், அரிப்பும் மி் அதிகரித்துவிடும். 39.

பித்த-ரத்திமான வத-சேணிதத்திற்கேற்றே பதி : பித்தமு் இரத்தமு் மிகுதியாயு்ள ராத-சோணிதத் தில் ப் முதலிய வகுளிர்ச்சியாயிருக்கே டும். அன உஷ் ராயிருதால் டொப்புளித்தல், நோவு, சிவப்பு, வியர்த்தல், டெடிப்பு இ்ளோளாறுகள் ஸ்பவிக்கும். 40.

மயஷ்டியதிதைம் : ஹாறு பலம் அதி தூரத் தப் பத்துப் ப் கு ஜலத்திற் சேர்த்து, நாவில் ஒரு ப் கு மிகு படிய ரய்ச்சி, அஷாயத்தில் ஒரு ஆட் தைலமு் அதற் குச் சமமாகப் பாலையும் கூட்டி பக்கு் செய்யவும். இதி் அடியில் ரும் ல் த்திரவ்ய் னை ஒவ்ொரு பலம் அளவிற்சேர் வும் : பெரு ல்லி , கீழெ ல்லி, அறுகம்புல், டொக்கு தாரா, த்ணீர்விட்டா் கிழ் கு, சத்தனம், அகில், கீடாரி

யென்கிற பூட்டு, ஜடா ம் லி, தே தா, மஹாதே தா, சீ'தில், ரதே லீ, க்ஷீர ரகோலீ, சதகுப்பி, ருத்தி, தாமரைக் கிழ்கு, ஜீவந்தி, ஜீவ ம், ருஷபகம், இலக் கப்பட்ட, இலவப் பத்திரி, நென்கிற ந்தத் திரவ்ய், வெட்டிவேர், நள் தாமரை, ஞ்ஜிஷ்டி, நன்னுரி, பேய்த்து ட்டி, பெரு ணே ரை கிழ்கு. இத்தைலத்தை நான்கு வித் ரத் தேஹத்தில் பி யோகி ரத-ரக்தம், பித்த எரித்தல், ஜ்வரம், வலி இன தீரு. 41 44.

ப த :—சிறுமுட்டியைக் கஷாயமிட்டு, அலையே ல் ரவுச் சேர்த்து, அதில் தலத்தையும் பாலையு ஸ ர் கூட்டி பக்குவம் செய்யவும். இத்தைலத்தையே இதே ஷயத்தில் ஆயிரமுறை அல்லது நூறுமுறை ரய்ச்சி யெடுக் , ரத-ரக்தம், வாதரோ ங்கள் இவை போகும். இது மிகவும் சிற்த இரஸாயனெனவுதம்; இந்திரியங்களுக்குத் தெளிவு டார்கு; ஜீவநம், ப்ருஹ்ணம், ஸ்வரய் எ'கிற குண ன்ருமுண்டு; புருஷர்களி சக்ரம், ஸ்த்ரீகளுடைய ஆர்த்த இவற்றித் தோஷக் களை யு போக் வல்லது. 45, 46.

ம தே தத்தினால் வ தம் பிரகே பித்த வாதே ணித்த திற்குச் சிகித்தை : ராமுப்பாவது பமாவது மிக விருத்தி யடைந்து, ரத ர்க் அடைபட்டுப் போக, அத்தனால் வாதம் பிரகே பிக்கு னால், அதில் முதலில் ஸ்நேஹமும், ப்ருஹ்மண மு செய்வது நலம்; பிறகு ஆட்வவாதத்திற் கூறியுள்ள சிகித் தையையும், அப்பால் வாத-சோணித சிகித் தையான ஸ்நேஹ நாதி சித் தையையும், இரத்த சுத்திக்கான சிகித் தையையு் செய்ய வே டும். 47, 48.

வ த-தே ணித்தத்தில் பிர ணதிவயு் பிரகே பித்திருத் தல் செய்யும் சிகித் தைகள்: பிராணவாயு முதலிய ஐந்து வாயுக் ள் ஒருமிக்கப் பிரகே பித்திருந்த ல், ரத வியாதியிற் கூறியுள்ளபடி, விபாதி நிலைமை ளுக்கு ஏற்ற வாயு எந்த வாயுவுக்குச் சிகித் தை செய்யவேண்டுமோ அந்த வாயுவுக்குச் சமீப வாயுள்ள விடத்தை அனுஸரித்து, அத்தந்த வாயுவுக்கேற்ற சிகித் தையைப் பிரயோகிக்க வேண்டும்; மேலு் பஞ்ச வாயு ளில் எதெது ற்றவைகளைவிட அதி பலமுள்ளதெனத் தெரிய

. பா , ஸ்ய , லேபநம், அது ாஸ ஸ்தி என்று ஸ்நேஹத் திற்குப் பிரகே பங்கள் ான்கு.

. ஜீ மு, ற் புத்த ம் பார்'க.

. ஸ் ய் முதற் புத்த ம் பார்'க.

4. சோணித அல்லது ஆர்த்த ம் முதற் புத்தக் பார்' .

ஆட் ரதம் ஊருஸதம்ப் ; ருஸ்தப் கித் ஸ யப் பற்றி முன் அத்தி வாய் பார்'க.

வருகின்றதோ, அவ்விதம் அதிக பலமுள்ள அந்தத் வாயுவுக்குக் ிரமாக முதலில் சிகிதையைச் செய்யவேண்டும். 49.

ராத-சேணிதத்தில் ஆமதோஷம் ிகி பிறகு சேயும் சிகித : ஆமதோஷத்துடன் கூடிய ராத-சேணிதரோதில் தேத, இலம், பாசநம் இச்சிகிதையை எாலும், ரூகூ குணமுள்ள லேபந-ஸேசநாதிகளாலும் ஆதோஷம் நீகியதா செய்யப்பட்டதும், அப்பால் ஸாதார வாதே, ரோஷத்தைப் பரிஹரிக் கூடிய சிகிதையைச் செய்ய வேண்டும். 50.

வதசேணிதம் முதலியவற்றிற்கு ஆரம்பத்திலேயே சிகித : சேதல் : கூடியம், இசி, அய்கள் சுருகிப் போதல், - ர்ச்சியற்றுப் போதல், நடும், முய்க் ட்டை கெழ்தல், அர்திதாதம், கஞ்ஜத்தன்மை, ப்ருத்தன்மை, ராதர்த, ஸந்தி நழுவிப் போதல், பகூவாதம், தேதஸ்-ஜ்ஜ இவற்றப் பற்றி நோய்ள் இ ஆமமான ஸத்தா நனீப் பற்றியுண்டாவதால் மிப் பிரயாஸையின்பேரில் நிவ்ருத்தியாலா; நிவ்ருத்திக் முடியாமலு் போகலாம்; ஆனையா நல்ல தேஹவலி மயுள்ள னுக்கு ட்டா ட்டனே, உபத்திரவ்ள் ஏற்பட மலிரு்சையிலேயே இவ்விதாதி னுக்குச் சிகித : ஸ செய்யவேண்டும். 51, 52.

வாத-சேணிதத்தில் ஆவ்ருததோஷ் ன் தேற்ற சிகித : க : (1) வாயுவானது பித்தத்தினால் ஆவா செய்யப் பட்டிருந்தால், சித சிகிதையையும் உஷ்ண சிகித : ஸையையும் அமே முற மாற்றி மாற்றி யுபயோகி் வேண்டும். ஜீவரீயச் சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவ் செய்யப்பட்ட க்ருதத் தப் பானம் செய்வி்கலாம். ஜாக்லதேசத்திய ஜ்து னின் மாம்ஸ, தையும், வாற்றே ரதுனையயு், ச்பா அரிசியயும் இப்பி ரியாளிக்கு உபயோகிக் லாம். மிரு வா விரேசநமா் கூடிய ஓளஷதத் தயும் பால் கூட்டிக் ாடுக்கலம். பாலுடன் கூட்டிய திரத் திரவ்யங் ளால் ஸ்தி னீப் பிரயோகி் லாம். பஞ்சமூலம், சிற்றாமுட்டி இவற்றைச் சேர்த்து் காய்ச்சிய பாலையு் பருக் கொடு் லாம். மதுராஸமுள்ள ஓளஷதச் சரக்குகளைச் சேர்த்து பக்குவம்செய்த தல்களால் கால றிந்து அதுவாஸை ஸ்தி யப் பிரயோகிக் லாம். அதிமதுரம் சேர்த்து பக்கும்ெய்த தைலத் தயும், பலாதைலத்தையு், பஞ்சமூல ஷாயத் தயும், குளிர்ந்த ஜலத் தயு்ே லேஊற்றலா். (2) வாயு பத்தினால் ஆம் செய்யப்பட்டிரு்தால், ரத்ரோதுனை அனமு், ஜாக் தேசத்திய மிரு-பகூ னின் ராஸங்களு், தே சிகித : யு், தீக்ஷ ன நிருஹ ஸ்தி னு், ம-விரேச னும், புராணக்ருதமும், நல் லெண்ணையு் டெகெண்ணையு் அனுக்லமானவை. (3) ப-

பித்தம் ளால் வாதம் ஆவரம் செய்யப்பட்டிருந், ல் முதலில் பித்தத்தை நிவ்ருத்தி செய்வேண்டும். (4) வாத-ரத்தத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டால், ஸாதாரணமாய் வாத-சோணித வியாதிக்குச் செய்யப்படும் சிகிதையைச் செய்யவேண்டும். (5) வாதம் மாம்ஸதானினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால், ஸ்வேதசிகிதையும், அப்யங்கமும், மாம்ஸரஸத்தின் பிரயோகமும் அனுசூலமாம்; பாலும் ஸ்நேஹமுகூட உபயோகிக் த் தகுந்தவைபாம். (6) ரதம் மேதஸ்ஸினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தால், பிரமேஹசிகிதையையும், மேதோரோக சிகிதையையும், வாதஹ சிகிதையையும் ஏற்ற பரிஹார்களாம். (7) வாயுவானது அஸ்த்தியினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தாலு, (8) மஜ்ஜையினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் மஹாஸ்நேஹக்ளை¹ உபயோகிக்கவேண்டும். (9) வாதசுக்ரத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டால், முற்கூறியுள்ள சிகிதையைச் செய்யவேண்டும். (10) அன்னத்தினால் ரதம் ஆவரணம் செய்யப்பட்டால் இலகு குமுள்ள பாசநம், மநம், தீபநம் என்கிற சிகிதையைக்ளைச் செய்யவேண்டும். (11) ரதம் முதத்திரத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டால், மூத்திர விருத்தி செய்யும் ஓளஷதங்ளையும், ஸ்வேதசிகிதையைக்ளையும், -த், ரஸ்திக்ளையும் பிரயோகிக் லாம். (12) மலத்தினால் வாதம் ஆவ்ருதமானால் ஆமணம்² ரெனையும், பேதியென்கிற குணமுள்ள வஸ்திப் பிரயோகங்களும், ஸ்நேஹப் பிரயோகமும் ஏற்றவைபாம். (13) வாதம் ஸர்வதோஷங்களாலும், ஸகல தானுக்ளாலும் ஆவரணம் செய்யப்பட்டுள்ள நிலைமையில் ப-பித்தம் னுக்கு விரோத முண்டுபட்டும், வாதத்தை ருஜுமார்க் த்தினால் வெளிப்படுத்தவு் தகுத்த சிகிதையை ஜடதியிற் செய்யவேண்டும். இந்த நிலைமையில் அபிஷ்யந்தி³ அல்லாததும், ஸந்தித்தமானதும், ஸ்ரோஸ்ஸுக்ளைச் சுத்தி செய்வதுமான ஓளஷதமும் பாணமும் ஏற்ற வ்யாம்; பாசநகுணமுள்ள நிருஹவஸ்தி னு, பெரும்பாலும் மதுர வஸ்துக்களாலான தலாகி ளால் அதுவாஸை வஸ்திகளும் பிரயோகிக்கலாம். போதுமாறு தேஹவன்யிருக்கின்றதா வென்பதையறிந்து, மிருது விரோசநம் செய்விவேண்டும். இராயநெளஷதங்களை உபயோகிப்பது⁴ நலம். அதிலும் விசேஷமாய் சிலாஜதுவைப் பாவி அனுபானத்தேடு

1 க்ருத-தைல- ஸா-மஜ்ஜா டென்கிற ர் விதமான டேஹ் னையும் ஒருமிக் உபயோகித்தல்; அல்லது ரதரோக சிகிதயிற் கூறியுள்ள மஹா டேஹ்.

2 ரதரோக சிகிதையைச் சுர்ராக்ருதமா ரதத்திற் செய்யும் சிகித் ஸ யெ க்ருத்து.

3 அபிஷ்யந்தி முதற் புத்தம் பூர்க்.

உட்கொள்ளலாம்; சுத்தமான மணிஷாக்ஷிக்குக்குலுவையாவது பாலுடன் ப்யோகிக்கலாம்; ச்யவரப்ராச லேஹ்யத்தையா து உட்கொள்ளலாம்; அல்லது ப்ராஹ்மஸாயநப் பிரகரணத்தில் முதலிற் கூறப்படுகிற சர்க்கரை கூட்டிய அல்லது சர்க்கரை சேர்ந்த பதினொரு ரஸாயனௌஷதங்களில்¹ எதையும் உபயோகிக்கலாம். 53 55.

வாத-சோணிதத்தில் அபாரதி வாதங்கள் ஆவர மாயிருத்தல் மீய வேண்டிய சிகித்தைகள்:—அபாரவாயுவை தேனு கொண்டு ஆவரணம் செய்தல் தீபகம், க்ராஹி என்கிற குமுள்ள எல்ல ஓளவுதத்தையும் பிரயோகிக்கலாம். மேலும் ராத்ருஜ்ஜுமார்க்கத்திலிருந்து வெளியாகவும், மூத்திராசயத்திற் சுத்தியும் செய்யவேண்டும். ஆவரணவாத விகாரங்களுக்கு இவ்வினம் சுருக்கமாய் சிகித்தஸாமுறை கூறப்பட்டது. மற்றறிந்த வத்தியன் தானே வே பிராணதிவாதங்களுக்கு ஆவரணதிவி ராநிலைமைகளைப் பகுத்தறிந்து, அததற்றேற்ற சிகித்தையை முறப்படி நிறைவேற்று. விஷயமுணர்ந்த வத்தியன் உதாரவாயு அடைபட்டிருந்தால், அதை மேல் நோக்கி வெளிப்படுத்தவேண்டும். அபார வாயுவைக் கீழ்நோக்கி வெளியாகுமாறுத் தூண்டவேண்டும். ஸமாநவாயுவை வாதஹர ஓளவுதங்களால் சமநம் செய்யவேண்டும். ச்யாநவாயுவை மேல்நோக்கியோ, கீழ்நோக்கியோ, மத்தியத்தில் சமநமாக்கியோ உசிதப்படி இயற்கை நிலைமைக்குக் கொடுவர வேண்டும். மற்ற நான்கு வாயுக்களிடமிருந்தும் பிராணவாயுவைக் காத்து வரவேண்டும்; ஏனெனில் அவ்வாயு தேஹத்தில் நிலைத்திருந்தால்தான் சரீரம் நிலைத்திருக்கும். இவ்வாறு தசாத மார்ச்சுகளிற் பரவியுள்ள பிராணதிவாயுக்களை அததற்குற்ற ஸத்தாந்களிற் சேர்வேண்டும். 66 69.

வத-சோணிதத்தில் ஆவரணவாத விபரங்களுக்குப் பொது சிகித்தை: பித்தாவரணம், இரத்தாவரணம் இவ்விருவற்றைத் தவிர்த்து மற்ற எல்லா ஆவரணவாதக் கோளாறுகளிலும் உள்ள ஞள்ளியை இரஸாயநமுறைப்படி யுபயோகிக்க அக் கோளாறுகள் தீரும். பித்தத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்ட ராதத்தில் பித்தஹர சிகித்தையும், வாதத்தைக் கீழ்நோக்கச் செய்யும் சிகித்தையும் ஏற்றவையாம். இரத்தத்தினால் வாத ஆவரணம் செய்யப்பட்டாலு அதே சிகித்தைகளைச் செய்வதே, மற்ற ஸாதாரண வாத-சோணிதசிகித்தைகளையும் செய்யலாம்; இது இரத்ததோஷம், பித்ததோஷம், ராததோஷம் இவற்றைப் பரிஹரிக்குப் பலவித இரஸாயநப் பிரயோகங்களும் அனுகூலமாக. 70 72.

1. இந்தப் பதினொரு ரஸாயனங்களில் உத்தரத்தாத்தில் - - து அத்தியாயத்திற் கூறப்படுகிறது.

சிகித்ஸ ஸ்தத் த்தின் முடிவுரை: நிதாந ஸ்த்தாநத்திற் கூறிய கிரமப்படி வியாதி ஞுகெல்லாம் முறையே இங்ஙனம் சிகித்தைகள் மொழியப்பட்டன. ஆயுர்வேதவித்யையின் பலனெனக் கூடிய இந்த ஸ்த்தாம், இதைக் கற்பவருக்கு வியாதி னை யுடனே போகக் கூடிய பெருமை யளிக்கவல்லது. 73.

ஒளஷதம் என்பதன் பர்டா ச்சோற் ற்: சிகித்ஸிதம் அல்லது சிகித்தை, ஹிதம், பத்தியம், பிராயச்சித்தம், பிஷக்ஜிதம், பேஷஜம், சமநம், சஸ்த் இவை ஒளஷதம் அல்லது சிகித் ஸ்யென்பதைக் குறிக்கும் ஓரினச் சொற்களாம். 74.

கலப ஸ்ததாநம்.

முதல் அத்தியாயம்.

வம ல்பம்.

இனி வம கல்பம் அன்னு அத்தியாயம் விவரிக்கப்படும்.
ஆத்மோபாதி மஹருஷி ள் இங்ஙனம் மொழிந்தருளினர் :-

வம த்திற்கும் விரேச த்திற்கும் சிறு த் சரக்குகள் :
வ நம் செய்விப்பதற்கு மருக்காரை யென்னும் மருக்களாம்
பழமும், விரேசநம் செய்விப்பதற்குச் சிவதைவேரும் எப்
பொழுது சிரேஷ்டமான வ. இவற்றைத் தவிர மற்ற வமந-
விரேசநருணமுள்ள சரக்குகளை வியாதிகளின் விசேஷமான அந்
தத் த நிலை களில் உற்றவாறு உபயோகிக் ளா .

மத பலத்தைப் ப் குவம் செய்யு மு று : அதிக பசுமை
யில்லாமலும் மி கனியாமலுமுள்ள மரு களாம்பழங்களை
கீர்ஷ்ம - வஸந்தருதுக்களுக்கு இடையில், நல்ல நகைத்திரத்தில்,
பற் றலத்திற் கொ டு வந்து, நன்றாகத் துடைத்து சுத்தம்
செய்து, தர்ப்பைகளாலாகிய வசம் போன்ற கூட்டில் அவற்
றைப் போட்டு, நன்றாக் ட்டி, பசுஞ் சாணத்தை மேலே பூசி,
அப்பால் அ தத் தானியக்களஞ்சியத்திற் புதைத்து விடும்.
தர்ப்பைகளால் மூடப்பட்டிருப்பதால் எட்டு நாட்கள் சென்ற
பிறகு அவை மிருதுவாகும், தேன்மணம் அல்லது வேறு
இஷ்டமான மணமுமுள்ளவை ளாகப் பக்குவமா ிருக்கக் க டு,
அ ற்றை வெளியிலெடுத்து, வெயிலில் உலர்த்தி, அவற்றின்
ள்ளிருந்து வித்து ளைக் கிரஹித்து தயிர், தேன், நெய்,
இறைச்சி இவற்றைக் கூட்டி அரைத்து உலர்த்தும். பிறகு
அ ிற் ற யெடுத்து த்து மொண்டு அவசியமான ஸமய
ளி உபயோகிக்கவும். 2 5.

மத பலத் த உட் டு ள்ளும் முறை : பிறகு சேமித்து
வத்துள்ள அவ்வித்து ளிலிருந்து தே யான அளவு எடுத்து,
ன்கு ஞர்ண் செய்து, அதிமதுர், செம்மந்தாரை, நறுவிஸி,
ோ , டம்பு, வஞ்சி, ச ப்பு, செவ்வெருக்கு, நாயுருவி
இவற்றுள் ஏதேனுமொ ிறி ஷாயத்தில் ஓரிரெ ல்லாம்
அதை ஊறவைத்து, மறுநாட் காலையில் அவ்வணைத்தையும்
பி சந்து வடிக்கட்டி, ஸூத்திரஸ்தாநத்திற் கூறியபடி¹ அக்
ஷா த் தப் பரு , அசனூல் நன்கு ரந்தியு டாகும். 6 8.

1. ஸூத்திர ஸ்ததா த்தில் .ம் அத்தியாய பார் .

வம ம் செய்வி'கத் தகு'த விய திகளும் வம த்தின் அள வும் : கபஜ்வரம், பிரதிச்யாயம், குல்மம், அந்தர்வித்ரதி இவ் வியாதிகளில் விசேஷித்து வமநம் செய்விக்க வே'டும். பித்தம் டெளிப்படு'வ ராயில் ரந்தியாகச் செய்வது வமநத்திற்கான பொது அளவாகு'. 9½.

மத பலத் த ஜ்வரா ரோச க்-கிர'தியாதிகளில் உபயோகி' கும் னை : (1) மரு'காரை வித்துகளின் சஷாயத்திலேயே மரு'காரை வித்துகளி' சூர்ணத்தைப் பாவனை செய்யவும். இச் சூர்ணத்துடன் அதற்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு த்ரிபலாசூர்ணத் த் கூட்டி, செ'ம்தாரை முதலியதின்¹ சஷாயத்தின் அனு பானத்தோடு இதை ஜ்வரத்தினாலேற்பட்ட அரோசகத்தில் உட் கொள்ளலாம். கிர'தி, அபசி, அர்புதம், உதரரோகங்கள் இவற் றால் வருந்துபவனும், பித்தம் கபஸ்தாரணத்தை அடைந்திருக் கையிலும் தேவதாளி முதலியவற்றின் சஷாயத்தோடு அதை யுபயோகி'கலா'. (2) இருதயத்தில் அழற்சியுண்டாகையிலும், கீழ் நோ'கிய இரக்த-பித்தத்திலும் மருக்காரையி' வித்துகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பாலையாவது, அவ்வித' பக்குவம் செய்த பாயஸத்தையாவது பருகலாம். (3) கபாதிச்யத்தின லு'டான ரந்தியிலும், வாயில் மிதமிஞ்சி உமிழ்நீருழுகை யிலும், த ச்வாஸத்திலும் டருக்காரைவித்தைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலிலிரு'துண்டான தயிரின் ஆடையையாவது, அல் லது அவ்விதமான திரையாவது பானம் செய்யலா'. (4) மருக் கா'ர முதலிய சரக்குகளைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலிலிருந் தெடுத்த நெய்யை, மருக்காரை முதலியவற்றின் சஷாயத்தி னாலு', அதே சரக்குகளின் கல்கத்தினாலும் பக்குவம் செய்து, கபத்தினால் ஜாடாக்கனி தாக்கப்பட்டிருக்கையிலு' தேஹம் சுஷ்கித்துப் போகையிலும் வமநமாவதற்கா. உபயோகிக்க'லாம். 10—14.

ஸுகவம த்திற்கேற்ற மத பலரஸக்ரினை முதலி னை : () மருக்களாம் பழத்தின் வித்துகளைச் சேரா' கொட் டனைப் பக்குவ' செய்யு முறைப்படி² ஷாயம் காய்ச்சி, ரண்டியில் ஒட்டு' ரையில் பாகுபதமாகப் பக்குவம்செய்து, இந்த லேஹ

. இதனால், முன்கூறிய அதிமதூர', நறு'லி, கோ' மூதலி ய களு' கிரஹிக்கப்படுகின்றன.

. பல்'ராதா லேஹம் : ஒரு திரோ'ம் ஜலத்தில் ஆயிர' சேரா'கொட் டகளைச் ச மக்கவும். ஜலம் நாலில் ஒரு ப'ாச் சு' டிய பிறகு டிக்கட்டி, அந்த ஜலத்தில் ஒரு துளாம் டெல்லத் தயு', சமைத்து டிக் ட்டி யெடுத்த சேரா' கொட் டகளையும் ன்ருகச் சிதைத்துப்போட்டு த்ரிபலை, த்ரிகடு, ஓமம் இ'ற்றை க'குக் கால் பல' சேர்த்து லேஹய' செய்தெடுக்கவும்,

யத்தைச் சிறிதளவு பருக ஸுகமாய் வாந்தியாகும். இதைப் பசுணங் களிலும், மற்றப் போஜனங்களிலும் லந்து வமநத் திற்கா உட்கொள்ளலாம்; அல்லது மருக் காரையின் அக் ஷாயங்களையா து உணவுகளோடு உபயோகிக்கலாம். (2) மருக் களம்பழ் கொட்டை கைக் கஷாய மிடும், அதில் வத்ஸ ராசிகளைச் சரக்குகளைக் கலக்கமாகச் சேர்க்கவும். இக்கஷாயத்தை வேம்பு, எருக்கு இவற்றுள் ஏதேனு ஒன்றின் கஷாயத்தோடு கூட்டிப் பருகவும். இந்த முறை தர்ப்பணசிகித்தஸைகளால் நேரிடும் கோளாறுகளை -- அவை வேரூன்றி விருத்தி யடைந் திருந்த போதிலும் போகிவிடும். (3) பலமான வமநத் தத் தாங்க முடியாத ஸுக புருஷன், வயிறு நிரம்ப மாம்ஸஸம், பலேடு முதலியதைப் பருகி, மருக் காரையின் புஷ்பம், கனி இவற்றை நன்றாகச் சூர்ணம் செய்து, அச்சூர்ணத்தில் ஏதேனும் ல்ல வாஸனையுள்ள புஷ்பத் தப் போட்டு ருக்ஷமாகச் செய் தெடுத்து, அதை மு ருந்து எளிதில் வாந்தி செய்யலாம். மருக் களா பழம் கிடைக்காவிடில் அதன் புஷ்பத்தையாவது காயை யாவது பக்குவம் செய்து¹ வாந்தியா தற்கு உபயோகி க்கலாம். 15 181.

தேவதாளி முதலியதை வம ம வதற்குபயோகித்தல் :

- (1) மருக் களாம் பழத்தைப் போலவே தேவதாளி முதலியவற் றையும் பக்குவம் செய்து மநம் செய்விப்பதற்கு உபயோகிக் கலாம். (2) அவற்றுள் ஜீமூதமென்கிற தேவதாளியோ, ஜ்வ ம், ச்வாஸம், காஸம், விக்கல் முதலிய ரோ க்களால் ருந்துபவ ருக்கு விசேஷ ராய் உபயோகிக்கத் தகுந்தது. (3) தேவத ளி நன்கு புஷ்பித்திருக்கையில், அதன் புஷ்பத்தைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பால் வமநம் செய்ய உபயோகிக்கலாம். (4) நன்றாகப் பழுத்த அக்கனியைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ப லைச் சேர்த்து செய்த பேயாவைப் பருகலாம். (5) சுணையுள்ள தே தாளியைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பால் மிருதுவா யிருந்தால், அதன் மேலுண் டாகும் ஆடை யையும், (6) தேவதாளியின் சூர்ணத்தைச் சேர்த் துக் காய்ச்சிய பால் சடி மாயிருந்தால் அத்தயிரின் மேற்புறத் திற் படியும் ஆடையையும் மந முண்டாகப் பருகலாம். (7) தே தாளியைச் சேர்த்துக் காய்ச்சும்போது பால் மிருது-கடின நிலைமைகளுக்கு நடுத்தரமான நிலைமையில் பக்குவமடைந்தால், அதைப் புளிப்பான தயிராகச் செய்து உட்கொள்ள வே ிடும். (8) தேவதாளி கனியை வாருணி யென்னும் மதுவில் து

¹ மருக் களா ராய், பூ இ களை யுலர்த்தி இடித்து, அதிமதுரக் ஷாயத்தி ரா து, செ மந்தா ரா ஷாயத்திலா து சேர்த்து, ஓர் இரவு ஊற வத்து எடுப்பது அதைப் பக்கு ம் செய்ய முறை.

2. தே தாளி முதலியது எ பதால் பேய்ச் ர, பேய்ப்பீர்க்கு டு விய கு மு ள் இதா சர குகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

வப் பக்குவம் செய்யு முறைப்படி சேர்த்து, அவ்வாறானியின் மேலே படரும் ஆடையைக் கடைந்து வடிக்கட்டி. பானம் செய்ய லாம். கபம் அதிகரித்திருக்கையிலும், அரோசகத்திலும், காஸத் திலும், பாண்டுவினும், கஷயத்திலும் இம்முறைநன் உபயோகமா னவை. (9) பேய்ச்சுரை, பேய்ப்பீர்க்கு இவற்றின் வித்துக்களையும் முறைகளின்படி பக்குவம் செய்து உபயோகிக்கலாம். 19 22½.

வாத-பித்தங் ளீலும் பலவித ஜ்வரங்களிலும் தேவதாளியை யுபயோகிக்கும் முறை: (1) நன்றாகப் பழுத்து உலர்ந்துள்ள தேவ தாளி¹ பலங்களைச் சூர்ணம் செய்து, அதை அரைப் பலம் அளவு பாலில் சேர்த்து, அத-பித்தங் ளால் பீடிக்கப்படும் பிணியாளி உட் டொள்வானாக. (2) வேப்ப ஷாயத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று தேவதாளிக் கனிகளைச் சிதைத்துப் போட்டு, அதை நன்றாகப் பிசைந்து, வடிக்கட்டி, அக்கஷாயத்தையாவது பித்த-கபஜ்வரங்களால் வருந்துபவ் பரு லாம். (3) அல்லது ஆரக்வதானிகணத்தில் முதலிற் கூறியுள்ள ஒன்பது சரக்குகளில் ஏதேனும் ஒரு பதார்த்தத்தினுடைய கஷாயத்தில் இர டிமூன்று தேவதாளிபலங்களை யுடைத்துப் போட்டு, அரிஷ்டம் பக்குவம் செய்து, அக்கலக்கத்தை அதில் மர்த்தநம் செய்து வடிக்கட்டி, பித்த-சிலேஷ்மஜ்வரமுள்ளவன் பருகலாம். (4) தேவதாளியின் சூர்ணத்தையாவது கல்கத்தையாவது பித்தஜ்வரத்தில் குளிர்ந்த ஜலத்தோடும், (5) அவற்றையே கப-வாத ஜ்வரத்திலும் கப ஜ்வரத்திலும் இளஞ் சூடான ஜலத்தோடும் பருகலாம். 23 26.

பேய்ச்சுரையைப் பலவித ரோங்களில் வமநத்திற்கு உப யோகிக்கும் முறைகள்: () காஸம், ச்வாஸம், வார்தி, ஜ்வரம் இவற்றால் பீடிக்கப் படுகையிலும், கபத்தினால் பிணியாளி மிக மும் கஷீணித்திருக்கையிலும், ப்ரத க ச்வாஸத்தினால் மிகத் துன் புறுகையிலும் பேய்ச்சுரைவித்துக்களைக் கொண்டு வமநம் செய்ந் தக்கலாம். (2) ரய்க் ராமலு² புஷ்பிக்காமலுமுள்ள பேய்ச் சுரைச் செடியின் இளந்தளிர்களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை பித்தம் மிக்க மேலெழுந்துள்ள பித்த-கப ஜ்வரத்தில் பருகலாம். (3) நன்றாகப் பழுத்த சுரைக்காயின் உட் சதைகளை யெல்லாம் விலக்கி, அக் குடுவையில் பால் ஊற்றித் தயிராகச் செய்து, கப காஸத்திலும், பச்வாஸத்திலும் வமநம் செய்விக்கத் தகுந்த ரோகிக்குக் கொடுக் லாம். (4) பாண்டுரோகத்தினாலும், விஷ ஸம்பந்தத்தினாலும் வருந்துபவன் பேய்ச்சுரை யின் உட்ச தயை

. தே தாளி யப் பாலில் சேர்த்துக் ரய்ச் போது, பால து தே தாளியின் ன் ம் கேற்றாது இர டி கையில் பக்குவ ருத். ஒன்று மிருது அல்லது லோமசம் எ றும், மற்றொ று அலோ ச் அல்லது கடி மெ று டு ப்படு. இ வர டிக்கு நடுத்தரமான பாகம் ஹரித-பா டிரம் (டெ -பசு ம) எனப்படு.

மோரின் தெளிவுநீருடன் புஜித்து மநம் செய்யலாம். (5) அல்லது அச்சதையை மோரில் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து, தேனையும் இந்துப்பையும் கூட்டி யுட்கொள்ளலாம். (6) பேய்ச்சுரையின் விதைகளை வெள்ளாட்டுப் பாவில் பாவனை செய்து, அவ்விதைகளை ஆட்டுப்பாலுடன் உட்டுள்ளலாம். இதை விஷப்பற்றிலும், குல்மத்திலும், -தரரோகத்திலும், கிரந்திகளிலும், கண்டம லையிலும், யானைக்கால் ரோத்திலும் உபயோகிக்கலாம். (7) பேய்ச்சுரையின் ஸ்வரஸத்தில் பாவனை செய்த ஸக்துக்ளோடு தயிரின்மேலுள்ள ஆடையை கபஜ ரத்திலும், கபரஸத்திலும், பத்தினுலுண்டான தொண்டையைப்பற்றிய வியாதிகளிலும், அரோசகத்திலும் பருகலாம். (8) குல்மத்திலும், நெடுநாட்களாய் அனுஸரிக்கும் ஜ்வரத்திலும் பேய்ச்சுரையின் கல்கத்தை மாம்ஸரஸக்ளோடு உட்டுள்ளலாம். இவ்விதம் செய்ய அந்த நோயாளி நன்கு வார்த்தி செய்வான்; தூர்பலத்தையும் அடையமாட்டான். (9) நறுமணங்களை யுபயோகிக்கும் வழக்கமுடைய, செல்வ-ஸுகங்களில் ஈடுபட்ட பிணியாளி, பேய்ச்சுரைக்காயின் ஸ்வரஸத்தில் உலர்ந்த பேய்ச்சுரைப்பூக்களைப் பொடித்துச் சேர்த்து, வேறு ஏதேனும் வாஸனையுள்ள புஷ்பத்தை அந்த இரஸத்தில் போட்டுடுத்து முகார்தால் ஸுகம க வார்த்தியுண்டாகும். 27—34.

பேய்த்தும்மட்டியைப் பல வியாதிகளில் வமநமாவதற்கு உபயோகிக்கும் முறைகள்: (1) காஸம், குல்மம், மஹாதாமம், விஷஸம்பந்தமான கோளாறு இவற்றிலும், வாததோஷம் கபாசபத்திலிருக்கையிலும், தொண்டையிலும் வாயிலும் கபம் நிரம்பியிருக்கையிலும், கபம் சயாவஸ்த்தையை அடைந்திருக்கும்போதும், வெகு நீடித்த காலமாயுள்ள அல்லது பலமான வியாதி ளிலும், பேய்த்தும்மட்டி மநம் செய்விக் ஏற்றது. (2) ஜவகம், ரூபம், வீரா, காஞ்சொறி, தண்ணீர் விட்டாவ் கிழக்கு, ரகோலி, ச்ராவணி, மேதா, மஹாமே, ரா, அதிமதூரம் இவற்றைத் தனித் தனியே சூர்ணம் செய்து, ஒவ்வொரு சூர்ணத்தையும் தனித் தனியே லேஹ்யமாச் செய்து, பேய்த்தும்மட்டியின் சூர்ணத்தை ஒவ்வொன்றிலும் கலந்து, தேன் சர்க்கரைகளைக் கூட்டி, காலத்திலும், இருதயத்தைப் பற்றிய அழற்சியிலும் உபயோகி் நல்ல குணம் தரும். (3) கபானது பித்தத்துடனும், உஷ்ணத்தோடும் கூடியிருக்கையில் அதே லேஹ்யங்களை இளஞ்சூடான ஜலத்தி் அனுபாத்தோடு உபயோகி்லாம். (4) பேய்த்தும்மட்டியின் ல் ம் ரொத்தமல்லி சிதையினுடையவும், அசோம்பட்டியினுடையவும் வாயத்தின் அனுபானத்தோடு உபயோகி் விஷ்ணைப் பரிஹரிக்கு். (5) ரோவ, சாறட, தகர இற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றின் ஸ்வரஸத்தில் ஒன்று அல்லது இரண்டு பேய்த்தும்மட்டி ராய்ச்

சிதைத்துப் போட்டு நன்கு பிசைந்து, மாணஸ்ரோகத்திற் பருகலாம். (6) பேய்த்தும்மட்டியைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிப் பாவி விருந்து எடுக்கப்பட்டு நெய்யையாவது, (7) மதநபலாதிகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது மாணஸ்ரோகங்களில் பானம் செய்யலாம். 35 40.

பேய்ப்பீர்க்கைப் பல ரே கங்களில் வம மா உபயோகிக்கும் முறைகள் : (1) பேய்ப்பீர்க்கு கைப்பாகவும், அதி தீக்ஷண மா வு, அதிக உஷ்ணவீர்யமுள்ளதாகவும் இருக்கு. அது மிகவும் பலமான குஷ்டம், பா டு, ப்லீஹவியாதி, சோரப, குல்மம், கிருத்ரிமவிஷம் இவற்றில் வமநம் செய்விப்பதற்கு உபயோகமானது. (2) மதநபல முதலிய ஆறு சாக்குகளைத் தனித் தனியே ஷாயம் காய்ச்சி, அவற்றில் ஒவ்வொன்றிலு் ஆதாபமாம்ஸத்தைப் பேய்ப்பீர்க்குடன் சேர்த்து பக்குவம் செய்து, அந்த மாம்ஸஸத்தை உப்புடன் கலந்து பானம் செய்யலாம். (3) அல்லது மதநபலம் முதலிய ஆறு சாக்கு ளி் வித்துகளையும், அவற்றிற்குச் சம பாகம் மாம்ஸத்தையும் பேய்ப்பீர்க்கின் ஸ்வாஸத்திற் கூட்டி பக்குவம் செய்து பருகலா. (4) அல்லது பேய்ப்பீர்க்கின் ஷாயத்திற் பக்குவம் செய்த மாம்ஸத்தை கருப்பஞ் சாற்றுடன் கலந்தாவது உபயோகிக்கலாம். 41 43.

வெட்பாலரிசியை வம த்திற்குப் பயோகிக்கும் நிலைமை ள் : ஸுகுமாரமான மனிதர்களுக்குப் பித்தம், இரத்தம், கபம் இவை விருத்தியாயிருக்கையிலும், ஜ்வரத்திலும், விஸர்ப்பத்திலும், இருகயபோகங்களிலும், குடமென்கிற வாதரோகத்திலும், குஷ்டத்திலும் வெட்பாலரிசியைக் கொண்டு வார்த்தி செய்விப்பது நலம் வெட்பாலரிசியைக் (1) கடுகின் ஷாயத்துடனாவது, (2) இலுப்பைப் பூவின் கஷாயத் தோடாவது, (3) உப்பு நீருடனாவது கலந்து உபயோகிக்கலாம். (4) அல்லது அதை க்ருஸாரவென்கிற கஞ்சியுடனாவது உட்கொள்ளலாம். (5) அல்லது வெட்பாலரிசியின் சூர்ணத்தை ஏழு நாட்கள் எருக் ம் பாவில் ஊறவைத்து, அச்சூர்ணத்தை மருக்களாம்பழம், தேவதாளி, பேய்த்து மட்டி, ஜீவந்தி, ஜீவகம் இவற்றின் கஷாயத்தோடு தனித்தனியே உட்கொள்ளலாம். 44 46.

வம கல்ப முடிவுரை : வார்த்தியுண்டாக்கு தில் பிரான மாயுள்ள சாக்குகளைப் பக்குவம் செய்துபயோகிக்கு் கல்பநா முறைக்கு இங்ஙனம் வழிகாட்டப்பட்டது; அறிவாளியான வைத்தியன் இவ்வழியைக் கொ டு வேறு சாக்கு னையும் இ் விதமே பக்குவம் செய்துபயோகி். லாம். 47.

. மருக் ாரை, தே தாளி, பேய்த்து மட்டி, பேய்ச் ர, பேய்ப் பீர்கு, வெட்பால எனப் ஆறு சாக்கு ள்.

. ரு ரா முதற் புத்தகம் பார்க்க.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

விரேச கல்பம்.

இனி விரேசநகல்பம் என்னும் அத்தியாயம் விவரித்துக் கூறப்படும் :

சிவதைவேரின் குணவிசேஷங்கள் : சிவதைவேர் சுவையில் ஒருவாறு இனிப்பும், துவர்ப்பு முள்ளது ; ரூகூத்த மையு, விபாகத்தில் சுருஸமும் உடையது ; ப-பித்தங்களைத் தணிக்கும் ; ரூகூத்தன்மை புடையதாயால் ருபுவைப் பிரகோபிக்கச் செய்யும். இக் குணங்களைப் பெற்ற சிவதையானது வாத பித்த-கபங்களின் கோளாறுகளைப் போக்கு. குமுடை ஒளவுதங்களோடு கூட்டி யுபயோகிக்கப் படுமானால், கல்பம் அல்லது சேர்க்கும் முறைகளின் விசேஷங்களுக்கேற்றவாறு ஸர்வரோகங்களையும் நிவ்ருத்திசெய்யக் கூடியது. 1, 2.

சிவதைவேர் இரண்டு விதம் : சிவதைவேரில், துப்பா ஓர் இனமும், கருஞ்சிவப்பாக ஓரினமும் வறுப்படும். கறுப்பா யிருப்பது ச்யமம் என்றும், கருஞ்சிவப்பானது த்ரிவ்ருத் என்றும் கூறப்படும். அவற்றுள் த்ரிவ்ருத் என்பது அபாயமுண்டு பண்ணாமல், ஸுமாதர வேலைபைச் செய்துக் கூடிய சிரேஷ்டமான சாக்கு ; ஆகவே ஸுமாதரேஹிக்கும், குழந்தைகளுக்கும், சிறுவர்களுக்கும், மிருது கோஷ்டமுடையவர்க்கும் த்ரிவ்ருத் அனுகூலமானது. 3, 3½.

கருஞ் சிவதையினு லுண்டாகக் கூடிய துன்பங்களும் அதையுபயோகிக்கும் நிலைமையும் : (1) ச்யாமம் என்கிற கருஞ்சிவதையானது தீக்ஷணமாகவும், அநி துரிதமாப் வேலை செய்யுந் தன்மையதாகவு மிருப்பதால் மூர்ச்சை, மயக்கம், இருதயத்திற்குத் தொட்டைக்குட் பலக்குறைவு, மரணம் இவற்றை உட்பண்ணும். (2) ஆகலும் இச் சிவதையையும் ச்ரோகோஷ்டம் என்கிற கெட்டிக்குடலிலும், தோஷம் மிகுதியாகச் சேர்ந்திருக்கும் நிலைமையிலும், வியாதிக்ரஸ்தன் சஷ்டத்தைத் தாங்கக்கூடிய சத்தியுள்ளவனாயிருக்கையிலும் உபயோகிக்கலாம். 4, 5.

சிவதையில் கிரஹிக்கக்கூடியது : பூமியில் கு ஆழத்தில் இறங்கி, கரடு முரடாயில்லாததும், சல்விவேராய் குறுகு நெடுக்காயோடாமல் ஒழுங்ாயிருப்பதும் சிவதையைச் சொன்னது, அதன் உட்புறத்துத் தட்ட உடைத்து எறிந்துவிட்டு, தோலை பெடுத்து உலர்த்தி வைத்துக்கொள்ளும். 6.

கருஞ்சிவதையை எடுத்த வியாதியில் எவ்விதம் உபயோகி வேண்டும்? பிறகு அச்சிவதையின் சூர்ணத்தைச் சிறிது சுக்கு, இந்தப்பு இவற்றின் பொடியோடு கலந்து விரேசன் செய்ய ஏற்ற சாலத்தில் அடியில் வருடாது அந்தந்த அனுபாந்

ளோடு உபயோகிக்கலாம்: (1) வாதரோத்தில் காடிகளுடன் உட்கொள்ளலாம். (2) பித்தரோகத்தில் நெய், சர்க்கரை, தேன், பால், திராசுநாஸம், கருப்பஞ்சாறு, குமிழும்பழாஸம், மற்று முள்ள இனிய சுவையான சர்க்குகளின் ஸ்வாஸங்கள், த்ரிபலை யி் கஷாய் இவற்றுட் உபயோகிக்கலாம். (3) கப-ஸம்பந்த மான வியாதியில் சிறுகளர்வாவின் ஸ்வாஸத்தோடும், பசு மூத் திரத்தோடும், மதுவோடும், காடிகளோடும், கபஹாமான பஞ்ச கோலாதி சூர்ணங்களோடும் முறைப்படி பிரயோகிக்கலாம். 7-8½.

த்ரிவருத் லேஹ்யம்: கருஞ் சிவப்பான சிவதைவேரைக் கஷாயமிட்டு, அதையே கல்கமாகவும் சேர்த்துச் சர்க்கரை கூட்டி, குளிர்ந்த பிறகு, தேனும் த்ரிஜாதக சூர்ணமும் கலக்கவும். இந்த லேஹ்யம் ஸூக் விரேசந முண்பெண்ணும். 9½.

அஜந்தாதி சூர்ணம்:—காட்டு ஜீரகம், மூங்கிலுப்பு, நிலப் பனங் கிழங்கு, த்ரிவருத் இவற்றின் சூர்ணத்தில், சர்க்கரை கலந்து, தேனுடனும், நெய்யோடும் கூட்டி புட்கொள்ள விரேசந மாகும்; ஸந்திபாத ஜ்வரம், அவயவங்கள் விரைத்தல், நாவறட்சி, அழற்சி இவற்றில் இது ஹிதமானது. 10, 11.

இக்ஷுக்கண்ட ல்பம்: கருப்பங்கழிவளை இரண்டாகப் பிரிந்து, த்ரிவருத்தூரத்தை அவற்றின் உட்புறமெல்லாம் பூசி, இரண்டையு் ஒன்றாக் கூட்டி, புட்பாக முறைப்படி அக்னியில் வெதுப்பி யெடுத்து மென்றால் விரேசநமாகும். 12.

லவ் த்வகாதி சூர்ணம்:—இலவங்கப்பட்டையும், ஏலமும் ஸம்பாகம்; த்வக்ஷரணமுகும் ஸம்பாகம் அவிரி; இம்முன்றுக் கு் ஸமஅளவு த்ரிவருத்; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, அனைத் துக்கும் ஸமமாகச் சர்க்கரையும் கூட்டி எலுமிச்சம்பழாஸத் தோடும், தேனுடனும், ஸத்துவோடும் உட்கொள்ள த்ரிப்பண குணத்தோடு விரேசந் செய்விக்கும். இது வாத்த-பித்த-கபங் களால் உண்டாகிற ரோங்ளிலும், அக்னிமார்தியத்திலும், ஸூகராகரீரிகளுக்கு் அபாயமின்றி விரேசநம் செய்விக்க ஏற்ற ஒளஷதம். 13, 14.

வீட்கதி சூர்ணம்: வாய்விடங்கம், த்ரிபலை, யவக்ஷாரம், திப்பிலி, இவை ஸம்பாகம்; த்ரிவருத் அனைத்தினும் அரைப் ப் கு; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தேனுடனாவது, நெய்யோ டாவது, வெல்லத்தோடாவது உட்கொள்ள குல்மம், ப்லீஹோ தரம், காஸ, ஹலீமகம், அரோசகம், கப-வாதங்களானு டாகிற இதர வியாதிகளும் நிவ்ருத்தியாம். 15, 16.

ல் ாணக குடம்: வாய்விடங்கம், மோடி, த்ரிபலை, ரொத்த ல்லி விதை, சித்திரமூலம், மிளகு, வாலுமுலை, ஜீரகம், திப்பிலி, யானைத் திப்பிலி, ஒமம், பஞ்சலவணம் இவற்றை வகைக் கு் கால் பலமளா எடுத்துச் சூர்ணம் செய்யும்; நல்லெண்

ணைய் எட்டு பலம் ; த்ரி ஹ்ருத்தின் சூர்ணம் எட்டு பலம் ; நெல்லிக் னியின் சாறு மூன்று பிரஸ்த்தங்கள் ; வெல்லம் ஐம் பது பலம் ; இவற்றை ஒருமிக்கக் கூட்டி, மிருதுவான தீயில் ரித்து பா செபது, தகுந்த அளவில் பத்திய முதலிய நிர்ப்பந்தமின்றி பபயோகிக் குஷ்டம், அர்ச்சஸ, காமாலை, குல் ம், பிரமேஹம், உதர ரோகங்கள், பகந்தம், கிரஹணி, பாண்டு ரோ இவை தீரும். இது பும்ஸவநம்¹ எ ன்ணும் விசேஷ குணத்தையும் உடையது. “கல்யாண குடம்” என்கிற இவ் வெளஷத எல்லா ருதுக்களிலுட் உபயோகிக்கக்கூடியது. 17-20½.

வ்யோஷாதி குளிகை : த்ரிகடு, த்ரிஜாதகம், கோரைக் கிழ்கு, வாய்விடங்கம், நெல்லிக்கனி இவை ஸம்பாகம் ; இவற் றிற்கெல்லாம் ஸமமாக த்ரிவ்ருத்தைச் சேர்த்து, சூர்ணம்செய்து, அனைத்துக்கும் ஸமமாகச் சர்க்கரை சேர்த்து, தேன் கூட்டி குளி கை ள் செய்யவும். இக் குளிகைகள், நீர்ச்சருக்கு, ஜ்வரம், வார்தி, இருமல், தேஹம் க்ஷணித்தல், தலைச்சுற்றல், க்ஷயம், தேஹ அழற்சி, பா டுரோகம், அக்னி ரந்தியம், ஸகலவிதமான விஷப் பற்று இவற்றில் சிரேஷ்டமானவை. 21, 22½.

அந்தந்த ருதுவுக்கேற்ற த்ரிவ்ருத்சூர்ண கல்பங்கள் :—(1) த்ரிவ்ருத், வெட்பாலரிசி, திப்பிலி, சுக்கு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தேனுடனும் திராக்ஷாரஸத்துடனும் வர்ஷாகாலத்தில் விரேசநெளஷதமா உபயோகிக்கலாம். (2) த்ரிவ்ருத், காஞ் சொறி, கோரைக்கிழங்கு, வெட்டிலேர், சந்தனம், அநிமதுரம், பொன்னுலங்காய் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, சர்க் ரை கலந்து, திராக்ஷாரஸத்துட் சரத்ருதுவில் விரேசநமாக உபயோகிக் லா (3) த்ரிவ்ருத், சித்திர மூலம், வட்டத்திருப்பி, ஓமம், ஸரள தேவதாரு, வசம்பு, பிரம்மத டுவிதை இவற்றின் சூர்ணத்தை உஷ்ண ஜலத்தோடு ஹேமந்தருதுவில் விரேசநமாவதற்கு உப யோகிக்கலாம். (4) த்ரிவ்ருத்தைச் சூர்ணம் செய்து, ஸம அளவு சர் ரை கூட்டி, க்ரிஷ்மருதுவில் உபயோகிக்கலாம். (5) த்ரிவ்ருத், சர் டொன்றை, கொட்டைக் கரந்தை, பொன்னுலங்காய், கடுக ரோஹிணி, பிரம்மத டுவிதை இவற் ற்ச் சூர்ணம் செய்து, மூன்று நாட்கள் பசு மூத்திரத்தில் பாவனை செய்து எடுத்து, எல்லா ருதுக் ளிலும் உபயோகிக்கலாம். தேஹத்தை ஸ்தித்தத ராச் செய்துகொண்டவர்களுக்கு இது மல-தோஷ னைப் போக்கும். 23 27½.

ருக்ஷ-தேஹி ளுக்குச் சாம தி சூர்ணம் :- கருஞ்சி தை, ருஞ்சுவப்பாண சி தை, காஞ்சொறி, யாணைத் திப்பிலி, ரெ

1. பு — புத்திரோத்பாதந குணம் : [பருஷரது சுர் தோஷங்களையும், ஸ்திரீ ளது ஆர்த்த தோஷங்களையும் போக்கி, ஸ்திரீ ளை ர்ப்ப (முகியாகப் பருஷ ர்ப்ப) தரிக்கச் செய்யு் கு ம்]

பாலரிசி, கருஞ்சாறடை, கடுகரோஹிணி, கோரைக்கிழங்கு, த்ரிபலை இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, மாம்ஸாஸம், நெய், உஷ்ண ஜலம் இவற்றோடு உபயோகித் தருகத்தேவிகளுக்கும் கூட நன்கு வினாசனமாகும். 28, 29.

சரக்கொன்றை சாத்தமான சிறந்த வினாசனச்சரக்கு : சரக் கொன்றைப்புளி குணத்தில் மிருது, சுவையில் இனிப்பு, சேத விரீயம். ஜ்வரம், இருதயத்தைப் பற்றிய ரோகங்கள், வாத-ரக்தம், உதாவர்த்தம் முதலிய ரோகங்களில் மிகவும் அனுகூலமானது. சரக்கொன்றைப்புளி எவ்வித அபாயமும் தராது சிறந்த சரக்கா கயால், இதை பாலர், வயதுசென்றவர், கூத்தகால முள்ளவர், கூட்டினித்துப் போகிறவர், ஸுகுமார தேவிகள் ஆகியவர் வினாசனமாக உபயோகிக்கலாம். 30, 31.

சரக்கொன்றையைச் சேமித்து வைத்தல் : தருத்த காலத்தில் நன்றாகப் பழுத்த சரக்கொன்றைக் கனிகளைக் கொறித்து, அவற்றுள் சிறந்தவைகளாயிருப்பவற்றில் ஒரு பாரம் நிறையுள்ள கனிகளை ஏழு நாட்கள் மணலிற் புதைத்துவைத்து, பிறகு அவற்றை வெளியிலெடுத்து, வெயிலில் உலர்த்தவும். அக்கனிகளிலிருந்து சோற்றையும் கொட்டைகளையும் எடுத்து, ஒரு சுத்தமான பாத்திரத்தில் சேமித்து வைக்கவும். 32, 33.

சரக்கொன்றையை வினாசனத்திற்காக உபயோகிக்கும் முறைகள் : (1) தேஹ அழற்சி, உதாவர்த்த இவற்றால் பீடிக்கப்படுபவருக்கு, நான்கு வயது முதற்கொண்டு பன்னிரண்டு வயது வரையிலுமுள்ள பாலர்களுக்கும் சரக்கொன்றைப்புளியை திராசைஷயின் இரஸத்தோடு ஸுகவினாசனமாவதற்குக் கொடுக்கலாம். (2) சரக்கொன்றையின் சதையுடன் கூடிய கொட்டையை ஹிமகஷாயமாகப் பக்குவம் செய்தாவது, தயிரின் ஆடை, ஸுரையென்னும் துவின் ஆடை, நெல்லிக்கனியின் ஸ்வாஸம் இவற்றின் தனித்தனி அனுபானத்தோடு உபயோகிக்கலாம். (3) அச் சதகஷாயத்தையே காஞ்சி கமென்கிற காடியுடனாவது, த்ரிவருத்தின் கலக்கத்துடனாவது உட்கொள்ளலாம். 34, 35.

ஆரக்வத ரீஷ்டம் : சரக்கொன்றையின் சதையுடன் கூடிய கொட்டைகளை நேபாளகஷாயத்திற் சேர்த்து, பழைய வெல்லத் தையும் கூட்டி, ஒரு நாஸம் அல்லது பதினைந்து நாட்கள் மட்டபாண்டத்தில் சீமைண் செய்து வைத்திருந்து எடுத்து, வினாசனத்திற்காக உபயோகிக்கலாம். 36.

வினாச தீப்து தில்வகசூர்ணம் : வெள்ளிலோத்தி வேர்ளின் மேல் தோல் தைச் சீவித்தள்ளி, வேர்களின் உப்புறச் சதைகளை யெடுத்து உலர்த்தி சூர்ணம் செய்து, இதை மூன்று பங்குகளாகச் செய்து, அதில் இரண்டுபங்கு சூர்ணத்தை வெள்ளிலோத்தியின் ஷாயத்திலேயே சேர்த்துக் கலக்கி வடிக்கடி,

மிருந்துள்ள மூ'ருவது பங்ை வடி'கட்டிய கஷாயத்திலேயே
சேர்த்து பா'னை செய்து, பிறகு அதை தசமூலகஷாயத்திலும்
பா'னை செய்து, மறுபடி யுலர்த்தி யெடு'கவும். இச்சூர்ணத் த
ரால் பல' அளவில் தயிரின் ஆடை, பசு மூத்திரம், ஸுரையின்
ஆடை, இலந்' பழச் சாறு, நெல்லிக்கனிச் சாறு இவற்றுள்
ஏதேனுமெ ன்றை அனுபானமாகக் கொண்டு உபயோகி'கலா'.
37 39½.

தில் லேஹ்ம்: வெள்ளிலோத்தியைக் கஷாயமிட்டு,
அதில் வெள்ளிலோத்தியையே ல்கமாகவும் சேர்த்து, சர்க்
ராயும் நெய்யும் கூட்டி லேஹ்யம் பக்குவம் செய்யவு'. இந்த
லேஹ்யம் சிறந்த விரேசநெளஷதமாம். 40½.

ளளிப்பால் கடுமைய ன விரேச ச் சர'கு: கள்ளியானது
மிருதியாகச் சேர்த்துள்ள தோஷத் திரானையும் சீக்கிரம் உடைத்து
வெளிப்படுத்திவிடும். அது குடலையும் வெளிப்படுத்தி விட'
கூடிய அவ்வளவு தீக்ஷத் தன்னை யசாகையால், அதை மிருது
கோஷ்டமுள்ளவனு'க்கும், துர்பலனுக்கும், பாலனுக்கு', சிழவ
னு'க்கும், நெடு நாட் ளா ரோகங்களா' பீடிக்கப்படுகிறவனு'
கு' பிரயோகிக்க' கூடாது. 4, 42.

விரே த்திற்குச் சிற'த ளியும் அதை யுபயோகிக்கும்
நிலைமைகளும்: குல்மரோகம், உதாரோக'கள், சர்மரோகங்கள்,
துமேஹம், பாண்டுரோக', துஷீவிஷக் கோளாறு, 1 சோபை,
தோஷ ளின் பிரகோபாவஸ் தகளால் ம ம் லங்கிப் போதல்,
இ'நிலைை களில் உள்ளி விரேசநத்திற்கு உபயோகிக்கத் தகு'
தது; கூர் யா அநே' முட் ளே டு கூடிய ள்ளி இதற்
குச் சிறந்ததாகு'. 43, 43½.

ளளிப்பாலை உபயோகிக்கு முறை: இதற்கு இரண்டு
அல்லது மூன்று வருஷ காலம் முதிர்ந்துள்ள கள்ளி சிறந்தது.
இதை, 'கரஹி' விசேஷமாய் சிசிரருதுவின் கடைசீ ாலமே
ஏற்றது. சஸ்திரத்தினால் அக்கள்ளியை' கீறி, அதிலிருந்து
பாலை யெடுத்து, பில் ம் முதலியவற்றினுடைய 2 அல்லது கண்
ட'த்திரி - சிறுவழுதுணைகளுடைய 3 அளவான கஷாயத்
தோடு ஒன்றாக அப்பாலை' கூட்டி அப்பால் தழலில் ாட்டி
சோஷ' செய்து, குளிரை களாச் செய்து, மஸ்து, பசு மூத்
திர', ஸுரை இவை முதலியவற்றி' அனுபானத்தே டு உட்
கொள்ள'. 44 46.

. துஷீவிஷ' த்தா' த்தா ம் - அத்தியாயம் பார்க்க.

. பில் ம், தழுதா ழு, பெரு ர க, சிறுமல்லி க, பெரு ல்
வி, 'ட'த்திரி, சிறு முதுணை, நெரிஞ்சி, பாதிரி, குமிழ்' எ'
சிற தசமூலச் சா'கு ள்.

கள்ளிப்பாலில் சில சரக்குகளை விரோச மாவதற் கேற்றவாறு பாவனை செய்தல் : த்ரிவ்ருத் முதலிய ஒன்பது சரக்குகளையும், த்ரிபலையையும், பிராந்திரி விதையையும், பொன்னுலங்காபையும் கள்ளிப்பாலில் ஒன்பது நாட்ள் பாவனை செய்து, பிறகு அவற்றை மாம்ஸாஸத்தின் அல்லது நெய்யின் அனுபானத்தோடு உட்கொள்ளலாம். அங்ஙனமே த்ரிசுடு, சோரைக் கிழங்கு, த்ரிவ்ருத், நேபான் முதலிய சரக்குகளையும் கள்ளிப்பாலில் பாவனை செய்து உபயோகிக் லாம்.—47, 47½.

விரோச த்திற்குச் சங்கங்குப்பியும் சீய்க்காயும் : சங்கங்குப்பியின் சளினைச் சிறிது உலர்த்தி, காம்பு முதலிய வ இல்லாமல் ஆபந்தெடுத்து, அங்ஙனமே சீய்க் காய் வேரையும் ாஷித்துக் கொள்ளவும். இவ்விரு சரக்குகளும் தீக்ஷணமான வி ரா ி குணமுள்ளவை. கபரோகம், உதரரோகங்கள், சோகை முதலிய வற்றில் விரோச த்திற்கா இவற்றைப் பிரயோகிக்கலாம். இவ்விரு சரக்கு னையும் கூட்டி யரைத்து, கால் பல மெடையில் குளிகைகள் செய்து மத்யம், உப்பு இவற்றுடன் வாத - கப. னாலுண்டாகும் இருதய ரோகங்களிலும் அவ்விதமான குல்மத் திலும் உள்ளுக்குக் கொடுக்கலாம். 48 50.

விரோசநத்தில் நேபாள வேரின் உபயோகங்கள் : —(1) யானைத் தந்தம் போல் உரத்தும் பருத்துமுள்ள நேபாளவேரை கிரஹிக்கவும்; அது சிறிது சிவந்தும், சிறிது றுத்தும் காணப்படும்; தீக்ஷண குணமும், உஷ்ண வீர்யமும், ஜடிதியில் வேலை செய்யும் ஆசுகரி யென்னும் குணமும், வி ரா ி யென்னும் தன்மையும், குருகுணமும் அதற்குண்டு. அது வாத்தோஷத்தைப் பிரகோபிக்கவும், பித்த- பங்களைத் திரவிக்கவும் செய்யும் குணம் உடையது. (2) அந்த வேரின் மேல் தேனையு் திப்பிலியையும் அரைத்துப் பூசி, மேலே தர்ப்பாக்களைச் சுற்றி, மண் பூசி, அக்னியில் வாட்டி, பிறகு இளம் வெயிலில் உலர்த்தி யெடுக்கவும்; அக்னியு் வெயிலும் இச்சரக்குக்குள்ளா வி ரா ி யென்கிற விஷத்தன்மையைப் போக்குகின்றன. குல்மம், பிரமேஹம், மஹோதரம் முதலிய ரோ ந்களுள்ளவர், கிரு, ரிமவிஷப் பற்றுள்ளவர் ஆகியவர் ள் ஸ்நேஹ - ஸ்வேதங்களைச் செய்து கொட்டு, முற்கூறிய சர னை மஸ்து, மதிரை யென்னும் மது, மோர், பில்லாந்தியி் ஸ்வரஸம் இ ற்றில் ஏதேனுமொன்றின் அதுபானத்தோடு உபயோகி் லாம்; பா ிடு ரோகியும், குடலிற் கிருமி னை யுடையவனு், பகந்தரோகியும்; அதே சரக்கைப் பசுவின் மோர், மா ரின் அல்லது வெள்ளாட்டி் மா ஸ்ரஸம் இவற்றின் அதுபானத்தோடு உபயோகி் லம். (3) நேபாள வேரின் க டாயத்தில் அதன் கல்கத்தையும், தசமுல ஸ்வரஸத்னையும் சேர்த்து, க்ருதம் பக்குவம் செய்து உபயோகிக் விஸர்ப்பம்,

வித்ரதி, அலஜியென்னும் சர்மவியாதி, அக்குளில் -ண்டாகும் கசுத்பா யென்னும் கட்டி, அமுற்சி இவை நிவ்ருத்தியாகும். (4) இவ்விதமே பக்குவம் செய்த தலமானது, குல்மரோகம், மேஹங்கள், அர்சஸ், மலபந்தம், பதோஷம், ரததோஷம் இவற்றைப் பரிஹரிக்கும். (5) இவற்றால் பக்குவம் செய்த மஹாஸ்நேஹமானது மலபந்தம், சுக்ரத்தடை, அபார்வாதத் தடை இவற்றைப் போக்கும். 51 56.

விரேசத்திற்கு முக்கியமான ஒன்பது சரக்குகள் : இங்ஙனம் முற்கூறிய சிவதைவேர் முதலான ஒன்பது சரக்குகளும்¹ விரேசமம் என்கிற மலத்தைக் கழிக்கும் வேலையில் மிகவும் பிரதானமானவை. 56½.

விரேசநத்திற்குக் கடுக்காய் : த்ரிவ்ருத் தப் பக்குவம் செய்வதற்கு முற்கூறிய முறை எின்படி கடுக்காயையும் பக்குவம் செய்து விரேசநத்திற்கு உபயோகிக்கலாம். 57.

அபயமே தகம் :—இருபது கடுக்காய்கள், நேபாளமும்-சித்திரமூலமும் வகைக்கு ஒரு பலம், திப்பிலி-த்ரிவ்ருத் இவை ஒவ்வொன்றும் சால் பலம்; ஆக இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, எட்டுப்பலம் வெல்லம் கூட்டி, பத்து உருண்டைகளாகச் செய்யவும். பத்து நாட்களுக்கொரு முறை ஒவ்வொரு மோதகமாக வெந்நீர் அதுபானத்தோடு புஜி²வும்; இவ்விதிப்படி எல்லாக்குளிகைகளையும் உபயோகிக்க வேண்டும். இதற்குப் பத்திய நியமங்கள் ஒன்றுமில்லை. எல்லா வியாதிகளையும் போக்கும் இக்குளிசுகள் முக்கியமாக கிரஹணி, பாண்டு, சொறி, கோடம் என்கிற சர்மவியாதி, அர்சஸ் இவற்றைப் போக்குவதற்கு அது கூலமானது. 58 60.

விரேசனோஷதங்களில் ஹீநாதிக குணங்கள் : (1) ஓர் ஓளஷதச் சரக்கு அல்லது ஓளஷதம் வீர்பத்திலாவது அளவிலாவது சொற்பமாயிருந்தால் அதை வேறு சரக்கு ளோடு சேர்ப்பதாலோ, இதர சரக்குகளிலிருந்து பிரிப்பதாலோ, கால விசேஷத்தினாலோ, பக்குவம் செய்யும் முறையினாலோ, மற்றுமுள்ள சேர்க்கை முறைகளாலோ அச்சரக்கு அல்லது ஓளஷதம் பெருக்குணங்களை புண்பண்ணக்கூடியதாகும். (2) அங்ஙனமே வீர்பத்திலாவது அளவிலாவது ஓர் சரக்கு அல்லது ஓளஷதம் உஹத்தாயிருந்தால் அதை மற்றையோடு சேர்ப்பதாலாவது, மற்றவைகளிலிருந்து பிரிப்பதாலாவது, கால வேற்றுமைபினாலாவது, ஸம்ஸ்கார விசேஷத்தாலாவது, வேறுவிதமான

1 கருஞ்சிப்பான சித்த, கருஞ்சித்த, சார்கொன்ற, வெள்ளிலோத்தி, சங்குப்பி, சித்திரமூலம், நேபாளம், எலிச்செவி, கள்ளி. என்பவை விரேசநத்திற்கான ஒன்பது சரக்குகள்.

சேர்மான முறை ளாலாவது குணத்தில் மந்தமாகச் செய்து விட்கூடும். 6.

விரேஷத் தின் அருவருப்பைப் பேசுதல் : இலவக் கப்பட்டை, நாககேஸரம், காட்டுமா, மாதனை, ஏலம், கற்பு, தேன், கொடி மாதனை இவற்றோடும், மதுவகைகளோடும், துக்கு இன்பமளிக்கும் கூடிய மற்றுமுள்ள ஸ்துனோடும் விரேசநெளஷத் தைக் கூட்டி கொடுப்பதால் அருவருப்பு நீக்கி நம் ம அறி ரிக்கு. 62.

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

ம -விரேச வி பத்ஸித்தி.

இனி ம -விரேச வி பத்ஸித்தி பென்னு அத்தியாயம் வி ரிப்புகிறது.

நிறைவேறுக் கும், அ தப் ப ற் றே யு முறையும் : மிருதுவோஷ்டமுள்ளவன், பசித்த ன், சொற்ப முடைய , அஜீர்ணி, பலஹீ ன் இவர்கள் அதி தீக்ஷ ராவு, அதி குளிர்ச்சியா வும், மிகச் சொற்பமாகவுமுள்ள வ நெளஷதமுட் டொண்டால், அ கீழ்நோக்கிச் செல்ல, கோரிய பலன் ஏற்படாது, பதோஷமு் அதி ரிக்கும். அவனுக்கு முன்பே நேஹ சிகித்ஸ செய்திருப்பினு மீண்டு மொரு மு ற ஸ்நேஹம் செய்து, முன் வமநக்ரியைப் பயனுறுதிருப் பதை எ ணி மறுபடி மந் செய்விக்க வே டும். 1, 2.

விரேஷம் நிறைவே று ளும், அதைப் பய ற் றே யு மு ற யும் : அஜீர்ணரோகிக்கும் அதி பதேஷ முடைய னுக்கு விரேசநெளஷதமுபயோகித்தால், அது டே ல் நோக்கி ரந்திய யுண்டுபண்ணு ; மேலும் விரேச நெளஷத் அதி தீக்ஷணமாகும், அதி சூடா வு, அதி பக்ஷ ராவு மிருதாலு ரந்தியாய்விடும். அதில் வமநவியாபத் திற்குக் கூறியதுபோலவே கோரிய ப னுண்டாகா ற் பே டே, தேஷமும் அதி ரித்து விடு ; அதற்குப் பரிஹார மு ற யு் நவியாபத்திற்குக் கூறியதுபோலவே யாம். அ ன் இரண்டாமுறை விரேசநெளஷ, முபயோகித்து அது யிற்றில்த் தாமற்போனால், மூன்று முறை அ த் டே கூடாது ; ஆனால் ஸாத்மியாகவும், இருதயத்திற்குப் பலன்.

ம -விரேச ங்களைச் செய் யில் உ டாகக்கூடிய தீ னை யு, அ ற்றி பரிஹாரமு ற னையும் வி ரிக்கும் அத்தியாயம்.

தா' கூடியதாகவும், அபாயம் விளைவிக்காததாவும், மனதுக்கி' பமாகவுமுள்ள ஏதேனும் வேறு வித ஒளவுதத்தை உபயோகிக் லாம். 3, 4.

விரே டே ஷத்தத்தின் அடே த்தினால் உ' ட கும் டேதி : (1) ஸ்நேஹ-ஸ்வேத'களால் ஸம்ஸ் ரா' செய்யப்படாத னு'கு விரேசநெளஷதத்தைப் பிரயோகித்தாலும், அவ் டெளஷத' கு பழகியதாகவும் ரூக்ஷமாகவும் இருப்பினும் அது தே ஷங்களை வெளிப்படுத்தச் ச' தியற்றதாயிருக்கும் ; ஆ டே அது சரீர' துவண்டுபோய் விழுதல், வீக் ம், விக்கல், ள் இருளடைதல், நாவறட்சி, நாபியிலுளைத்தல், சொறி, து ட ளின் சுருக் , தேஹம் ருத்துப் போதல் இவ்வி ராந் னை யு' டுபண்ணும். (2) ஸ்நேஹ-ஸ்வேத' னைச் செய்த பின்பு நல்ல ஜாடாக்கி யுள்ள னுக்கு மிச் சொற்ப அள ரா' டெ' ப்படு' ஒளவுதமு' ஜீர்ணித்துப் போய் பலனுண்டா' ரது. (3) விரேசநெளஷதம் மிகக் குளிர்ச்சியான ஸ்து' ளி' ஸம்பந்தத்தால், அல்லது குளிர்ச்சியான நிலை' மகளால், அங்ங' டே ஆ தோஷம் அதிகரித்துள்ள நிலைமையில் குடலில் ஸ்த' பித்துப்போய், பிறகு தோஷந் னை அவ்வவ் விடங்களிலிரு' து கிளப்பி மந ரூபமாகவாவது வெளிப்படுத்தும். இஃ னைத்து' அயோ' எனப்படும். ஒளவுதந் ளின் இவ்வயோக மு' ற முற்கூறிய அதே ரோ' ந்களை யு' டுபண்ணும். 5 7½.

விரேச த்தி' அடே றகத்தினாலான கே திகளு' குப் பரிஹ ரம்: அம்மனிதனுக்குத் தைலத்தையும் உப்பையும் கூட்டி அப் ய' செய்துவைத்து, ப்ரஸ்தாஸ்வேதம், ஸ' காஸ்வேதம் இ' ற்றால் ஸ்வேதச்சிகிதஸையையும் செய்வித்து, நிருஹவஸ்தி ய்ப் பிரயோகித்து, ஜா' கலமாம்ஸாஸ' களைப் பரு' கொடு த்து, த பலம்-திப்பிலி-தேவதாரு இ' ற்றால் ப' குவம் செய்த தலத்தை' டெ' டு' அள றிந்து அதுவாஸநவஸ்தியையும் பிறகு பிரயோகிக் வேண்டும். வாதஹாஸ்நேஹ' களால் ஸ்கிக் த ராகச் செய்து, மறுபடியும் தீக்ஷணமான விரேசநெளஷதத்தி னால் சுத்தி செய்வி' வும். 8 9½.

1. அயோ ம்— றத் அளவில் உபயோகிக் ப்படு தால் பலன் தா'கூடாத மு' ற; இதுதே ஷீநடே' எனப்படும்.

. ப்ர' தாஸ்தே த' டே னைத்து மிகச் சூடாய் கு தானி யம் முதலிய த, அ' ல்லது மிச் சூடான அன் ம் முதலிய தப் பல' க யிற் பாரப்பி, அத' மேல் பட்டுத் துணி அல்லது ம்பளி ய விரித்துப் போட் அ' து ஆம' கிலை னையா து எரு' கி களையா து பாரப்பி, அத' மேல் பிணியாளி உட' பில் தல் முதலிய தப் பூசி' டொண்டு ப' த்து வியர்வை யுண்டாகச் டெ' ய்யு' மு' ற.

. ஸ' ராஸ்தே தம் ராதரோக சிகித் ஸ பார்' க,

பலமான தோஷங்களில் செற்பு ஒளஷ்தோபோ த்தல் விளையும் தீ குளும் பரிஹ ரமும்: தோஷ மிகச் சேர்ந்துள்ள சரீரமுடையவன், ருஷ்ட சரீரி, ஜாடாக்களி மந்தித்திருப்ப உதாவர்த்தரோகி இவர்களுக்குச் சொற்ப அளான அல்லது சொற்ப விர்யமுடைய ஒளஷதமுபயோகித்தால், அது தோஷங்களைக் கிளறிவிட்டு, அவற்றால் மார்க்க்களை அடத்து, நாபி குச் சமீபத்தில் மிகப் பொருமலுண்பெண்ணுவதோடு, ப்ருஷ்ட பாகம்-விவாப்பக்கங் ள்-சிரஸ் இவற்றில் வலியையும், ச்வாஸம், மல-மூத்திர-அபாநவாயுக்களின் பந்தம் இவற்றையும் மெய்யாய் டாக்கு. இவ்வாறு பொருமலால் வருந்துபவனுக்கு அபயம், ஸவேதம், வர்த்திப் பிரயோகம், நிருஹவஸ்தி, அது வாஸநம் இவை முதலிய உதாவர்த்தஹரமா 10 ல சிகித்தையுட் சிறந்ததாகும். 10 12½.

பஞ்சமூல தி வக: பஞ்சமூலம், யவக்ஷாரம், வசப்பு, சுக்கு நாறிப்புல், இந்துப்பு இவற்றைச் சேர்த்து நன்றாயவாக பக்குவம் செய்து உபயோகக்க வயிற்றுவலி, மலம் முதலிய ந்தின் பந்தம், யிற்றுப் பொருமல் இவை தீரு. 13½.

வயிற்று் பேப்பு முதலியவற்றின் சிகித்தை: திப்பிலி, மாதனை, யவக்ஷாரம், காயம், சுக்கு, புளிவஞ்சி, இந்துப்பு இற்றை மதுவகை ளோடாவது, நெய் அல்லது உஷ்ண ஜலத்துடனாது கூட்டி பிரவாஹினை யென்கிற சீதபேதி யில், அடிக்க டி ல் கழிதல், வயிற்றுனைத்தல், குதத்தில் கடுப்புவி இவற்றில் உட் கொள்ளலா. 14, 15.

தோஷ சோத த்திற்கு ஒளஷதம் உட்டு, பி குவே நிரோதம் சேவத லான தீ குளும் பரிஹ ரமும்: ஒளஷத பாகம் செய்தவன் வே களை அடக்குவதால் வாதம் முதலியன பிரகோபித்து, இருதயத்தைப் போயடைந்து, மெய்யா மாறடைப்பை யுண்டாக்குகின்றன; அப்பொழுது விக்கல், பக்ருலை, இருமல், இளைப்பு, மிழ்நீ ருறுதல், கண் சுழலல் இவ உடாவதோடு, ரூபகமிழந்து, பற்றை நறநறவெனக் கடித்து, அகையும் கடித்துக் ள்வான். அந் நிலைமையில் வத்தியம் மதிமயக் காமல் உடனே பி ரியாளி கு வர்தி செய்வி வும்; அதில் பித்த முர்ச்சையில் மதுரவஸ்துக் ளாலும், ப்முர்ச்சையில் ரோஸமான வஸ்துக்களாலும் வமம் செய்வி ே. பிறகு பிணியாளியின் தேஹத்தில் மிச்சமுள்ள தோஷத்தைப் பாசருணமுள்ள ஒளஷதங்களால் பக்குவம் செய்வி வு; அப்பால் உடற்கூட்டயும், தேஹ பலத்தையும் கிரமா விருத்தி செய்யே டும். 16 19.

வ த தீதோஷ ளால் இருதயம் பீடிக்கப் படுையில் செய்யு முபசரம்: வாததோஷ மேலிட்டதனால் அதி ாய்

ரந்தி செய்கிறவனுக்கு இருதயமும் மி ப் பீடி ப்பட்டால், அவனுக்கு ஸ்நிகத்தமாவும், அம்லமாகவும், இலவ ரஸ முள் ளது என ஒளஷதத் தக் கொடுக் வேண்டும். பித்த-கப் ளால் வமநம் அமித ரய் உண்டானால் வாததோஷத்தினு லேற்பட்ட தற் றான சிகித் ஸ் கு டாறான குணமுடைய ஒளஷ, ன் னே யுட் டொள்ளக் கொடுக் வு. 20.

ஒ ஷதப ம் செய்தவன் வேகநிரே தாதி ள் யே த ல் கும் தீ கு ளும் பரிஹ ரமும்: ஒளஷதபாந் செய்தவன் வேகங்களை அடக்குவதால், அல்லது கபத்தினால் தம் தன யப் பட்டு, அல்லது நன்கு சுத்தியான பிறகு வாயு அ ய ள் தோறும் பிடிப்பை யு டுபண்ண, அதனால் ஸ்தப் பித்தல், டக் ல், குடைத்தல், இளைத்தல், -ளைத்தல், இடித்தல் இவ்வி ரா ள் உண்டாகும். அதில் வாதஹரமா ஸ்நேஹ-ஸ்நே தம் முத லிய ஸ லவித வாதஹரமான சிகித் ஸயு சிறத்ததாம். 2, 2.

விரேச த்தின் அதிதே த்தினு டாகும் டே தி ளும் பரிஹ ரமும்: பசியால் வருந்துபவனுக்கு, மிருதுவான குட லைப் பெற்றவனுக்கும் அதிக அளவா வு தீக்ஷணமாக முள்ள ஒள த், ப் பிரயோகத்தால், மல, பித்த, கப் இவை ஜடிதி யில் வெளியா தோடு, திரவ னான தாதுக் னாயு¹ ரவிச் செய்யும். அவ்விதமா மிதமிஞ்சிய ஒளஷதப்பிரயோ த்தினு லேற்படு டெ டித ளில் (1) மது ரஸமுள்ள திரவியங் ல் குடலில் மிச்சமுள்ள ஒளஷதத் த் கல்லி டெ ளிப்படுத்தி விட வு. (2) வமம் அதிக ானால் விரேச மும், விரேசந் அதி ானால் வம மு மிருதுவாகச் செய்வி வே டும். (3) மி குளிர்த நீர் னை மேலே ஊற்றுவது, அவ்வித நீர் ளில் மூழ் ச் செய்வது முதலிய ற்றால் அவ்வ ந-விரேச னை ட்டவு டே டும். (4) அஞ்ஜமிடலாம். (5) சந்தந், டெ ட்டிதே ர், மஜ் ஜ இரத்தம், சர்க்கரை இவற்றைத் த் ணீரிற் ரைத்து உட் டொள்ளச் செய்யலாம். (6) மத்மென்கிற ஞ்சியை நெற் டெபாரி ாவுட் பரு லாம். இ டெயல்லா விரேசந் ளின் அதிதே ர த்தினு ளான தீ கு னைப் பரிஹரி ச் சிறந்தவையாம். 3. 251.

ம த்தி அதிதே த்தினு டாகும் தீ கு ளும் பரி ஹ ரமும்: ம ம் மிதமிஞ்சினால் () பிணியாளியின மீது குளிர்த ஜலத் தத் தெளித்து லுமிச்சப் பழாஸமும், நெய் யு, தேனு, சர் ரையும் கூட்டி நத் ளன்கிற கஞ்சியைப் பரு டொடுக் லாம். (2) மேல் நோக்கி ஏப்பமு து, ரந் தியு மிதமிஞ்சி யிருந்தால், பெருங் குரு ப, டொத்தமல்லி வி த, டோரைக்கிழ் கு, இலுப்பைப்பு, ஸௌவீ ராஞ்ஜந்

1. திர தாதுகள் இரஸ், இரத் முதலி

இ ற்றி ி ருர் த் தத் தேனுடன் கூட்டிப் பரு லாம். (3) டினா ர் தியா தால் ாக்கு உட்புறமா இழுப் படு ானால், அதற்கு ஸ்ரி த்தமா வும், அ ல் ாகவு, இலவண ரஸ முள்ள யுட், இருதயத்திற்குப் பல த்ருபவையு ான பன் கரஹ் ன், கஞ்சிகஹ், ட ம்ஸரஸ. ன் அனுகூலமான வ யா. (4) அ ின் உட்புறமா இழுத்துக்கொண்ட ாக்குக்கு முன்புற ாப் புளிப்ப ன பழ னை வைத்துக் கடிப்பது றல டெ ிறு சிலர் கூறுவர். (5) அதிவமந்தால் ாக்குத் தொங் கிட்டு விட்டால் ன்ரு, தி ாகை இவற்றின் கல்கத்தை ா கில் தேய்த்து, அதை உட்செலுத்தவேண்டும். (6) வாக்கிரஹ் ன்கிற வ ிகுப் பிடித்தல் முதலிய வாதரோ ற்களில் கிருதம்- மா ஸம் இவற்றுல் பக்குவ் செய்யப்பெற்ற மிகத் திரவமான யவ கூ வக் கொடுக்கலாம். (7) காலமறிந்து சிகிதையை செய்யும் திறை யுள்ள வைத்தியன் ஸ்நேஹ-ஸ்வேதங்களையும் செய்விக் லாம். 2 301.

விரேச த்தின் அதிே த்த ல் ஜீவசே ணிதம் வெளிப் பதே : எந்த ளுஷதம் அளவுக்கு மிஞ்சி யுபயோகிக் ப்படுவ தால் ஜீவசோணிதம் என்கிற இரத்தத் த வெளிப்படுத்திவிடு ெறதோ, அது ஜீவனை ஆ ர்ஷி குமியல்புடையதாதலால் ஜீ ர தா ன்று கூறப்படுகிறது. விரேசநம் மிதமிஞ்சியாவதால் வெளியாகும் அந்த இரத்தத்தை அன்னத்திற் கூட்டி, அதை றாய் ாவது ாலக் ாவது இடவும்; அ்த ஐந்து அதைப் புஜித்தால் அது ஜீவரத்தம் ன்ளும், பரிஹரித்து விட்டா் பித்தமென்றும் கூறலாம்; ¹ அல்லது வெண் மயான ஸ்தி ரத்தை ஸந்தேஹி் ப்படும் அந்த இரத்தத்தில் ? த்து, உலா வைத்து, அப்பால் சிறிது சூடான ஜலத்தை ஊற்றி் சுழு அது பித்த ானால் றை பிடித்திருக்கு் ; அப்படிக்கின்றி இரத்த மானால் துணி சுத்தமாய்விடும். 31 331.

ஜீே ணிதம் ெளிப்பனையி் சேய்ே டிய உப ர் ள் : () அ ின் ஜீவசோணித் வெளிப்படு யில் உயிரீங்கும் வரையிலு், ா றட்சி, மூர்ச்சை, வெறி இ ற்றால் வரு த் றேரிடும் மனிதனுடைய உயிரை் ாப்பதற் குபயோ ான இரத்த-பித்தஹர சிகிதையைச் சீக்கிர் செய்ய வே ிடும். () உயிருள்ள ான், பசு, எருமை இவற்றின் உடம்பி லிருந்து அப்பொழுதே கிரஹி் கப்பட்ட இரத்தத் த ஜீவனை நிலைநிறுத்த பரு ச் செய்யலாம்; ஏனெனில் அது வெகு சீ

. பித்த், இரத்தம் இ் விர ிட் சற்றேற் குறைய ம த்தி லு் நிறத்திலு் ஸமா ா யிருப்பதா், அதிவிரேச த்தில் ெளி ய து இரத்தமா பித்தமா ென்று ஸந்தேஹமு் டாகு ாயா், அச் ச் தேஹத் தப் ெரோ கு தற்கு இப்பரீக்ஷ கூறப்பட்டது.

கிரத்தில் உயிர் நிலைகளிற் சென்று பிரண்ணைக் காக்குந் தன்மை பது. (3) அதே இரத்தத்தைத் தர்ப்பைகளால் கடைந்து, மூத் திரப் பயின் மேல் ற்றலா. (4) சாமை, பெருக்குமுழன், அதிமதுரம், அறும்புல், வெட்டிலேர் இவற்றைச் சேர்த்து ராய்ச்சிய பாலில் நெய்யின் ஆடையையும், ஸௌகரியாஞ்ஜாத் தையும் சிறிதளவு கூட்டி, குளிர்ச்சியாக வஸ்தி யயாவது பிர யோகிக்கலாம். (5) நெய்யின் ஆடையை ரொட்டு அதுவாஸ நத்தை அல்லது மிகவும் சீதளமான பிச்சாவஸ்தியையாவது பிரயோகிக்கலாம். ௧ 371.

குதப்ரம் சிகித்தை : அதிவிரோசநத்தினால் கு ம் நழுவி விடுமானால், அதைத் துவர்ப்பான சரக்கு ளால் செய்த கஷாய் களால் ஸ்தம்பநம் செய்து உட்செலுத்த வேண்டும். 38.

அதிவிரோக தி ள ல் மூர்ச்சித்தவனுக்குச் செய்யுமுபச ரம்: அதிவிரோகாதி ள ல் நினைவுதப்பி மூர்ச்சித்துள்ளவனுக்கு வேணு ர் முதலிய ஸ்வாங்களைச் செவியுறச் செய்து இனிய மொழி களால் தேறுதல் சொல்லவே டும். 38½.

நான்காம் அத்தியாயம்.

வஸ்தி ல்பம்.

இனி தோஷங்களைப் பற்றறப் பரிஹரிப்பதை யின்கும் வ் தி கல்பம் என்னும் அத்தியாயம் கூறப்படுகின்றது:

ர ரே ஹர ஸ்தி: சிற்றமுட்டி, சீந்தில், த்ரிபலை, சிற்றாத்தை, மஹாபஞ்சமூல, இலகுபஞ்சமூல இவை வன்கு ஒவ்வொரு பலம்; துக்களாம் பழம் எட்டு; செ றி ராட்டின் ர் ஸம் ஐம்பது பலம்; இவற்றைத் த் த்ணீரிற் சேர்த்து, ந லில் ஒரு ப் கு மிகும்படியாகக் ராய்ச்சி வடிக்கட்டவும்; ஓம், மறுக் ளாம் பழம், பில், டோஷ்டம், வசம்பு, சதகுப்பி, டே ரை கிழங்கு, திப்பிலி இவற்றைக் ல்கமாச் சேர் வும்; பிறகு வெல்ல, தேன், எண்ணெய் இ ற்றையும், உப்பையும் கூட்டி, இளஞ்சூடா வஸ்தி பிரயோகிக்கவும். இது எல்லா வியா தி னையு் போக்கும் சிற்த ஸ்தி முறை; ஆரோக்கிய முள்ள வருக்கும் ஹிதமானது; ஜீவநப்ருஹ் ண்குணர் னையு் உட யது. எத் ஸ்திப்பிரயோ முறையில் ல் கூறப்படவில் லையோ அம்முறை லெல்லாம் இ ல் த் தக் கூட்டிக்கொள்ள லாம். 1 3.

. பிச்சா ஸ்தி அர்சோரோ சிகித் பார்க் .

வ தரே ஹர ஸ்தி: தசமுலத் தயும் ஆட்டு
டாஸத் தயும் ர்த்து ஷாய் காய்ச்சி, அதில் காடி கூட்டி,
முன் வஸ்திமு றக்குக் கூறிய கல் ன் னையும் சேர்த்து, மூன்று
ஸநேஹ களையும்¹ அதிற் கல ட்க்கொள்ளவும். எல்லா வாத
ரோக னையும் போக் இது சிறந்த நிருஹவஸ்தி முறை. 4.

ப தி நிருஹம்: சிற்றமுட்டி, பேய்ப்புடல், இலகு பஞ்ச
மூலம், கொண் ற, ஆமண்கு, ர்ஹோது இவற்றை ஜலத்
திற் சேர்த்து ப் கு ம் செய்து, ஒரு பிரஸ்தம் கஷாயத்தில்,
அரை பிரஸ்த ஆட்டு மாம்ஸத்தைக் கூட்டி, ஒரு பிரஸ்தம்
ஷாயமாச் ச ட் காய்ச்சி, பிறகு ஞாமல், திப்பிலி, கோரைக்
கிழ் கு இவற்றைக் ல்கமாகச் சேர்த்து, தல், க்ருதம், தேன்,
இந்துப்பு இ ற்றையும் அதிற் கூட்டி கொள்ளவு். இதனால்
ஸ்திப் பிரயோக செய்யவும்; இது ஜாடாக்கனியை உத்திபந்
டெ ய்யும்; மாம்ஸ ன் கு வன்மை தரும்; சீக்ரம் க் றுக்
கும் பலம் டெ ருக்கும். 5, 6.

ஏர ட் முல தி ருஹம்: ஆமணக்கு வேர் மூன்று பலம்,
பலாசம் வேர் மூன்று பலம், இலகு பஞ்சமூலச் சரக்கு ள் ஒவ்
டெ ரு பலம், சிற்றரத் த, சிற்றமுட்டி, சீந்தில், அழுக்கிற்
கிழ் கு, சர்ஹடை, டெ ர் றை, தேவநாரு, ஹ் ளாம்பழ்
இவை வகைக்கு எட்டு பலம், இ ற் ற இரண்டு ஆடகம் ஜலத்
திற் சேர்த்து எட்டில் ஒரு ப் காகச் ச ட் காய்ச்ச டம். அப்
பால் சம்பு, சதகுப்பி, டெ ரட் டக் ரந்தை, ஞாமல், அதி
டதுர், திப்பிலி, வேட்பாலரிசி, கோ ர் கிழங்கு, இரண்டு
ஜநம் இவற்றை வகைக்குக் டல் பலம் கிரஹித்து ல்கமாக்கி
அ ஷாயத்துடன் கூட்டி, வீசம் பலம் உப்பையும், தே
தலம், பசு மூத்திர இவற்றையும் சலந்து வஸ்தியாகப் பிர
யோகிக் லா. லேகநம், தீபநம் எ க்ர குண னையும் இவ்
வஸ்தி முறையானது கால் ள், துடை, பாதம், பிடரி, முதுகு,
குடல், மாப்பு, குஹ்யப் பிரதே ன் இவற்றிலு டாகு ட்
னையும், குருத் த் தயும் மலபந்தத்தையும், குல்மம்-அச்சமரி-
பீஜோசங் ளி ி வீ ம்-கிரஹணி இந்த ரோச னையும், கப
வாததோஷ களாலான மற்றுமுள்ள வியாதி னையும் நிவாரண
செய்யவல்லது. 7 10.

1 ஷட் தி நிருஹம்:—அதிமதுரம், வெள்ளிலோத்தி, கடுக்
காய், டெ ட்டிவேர், செஞ்சந்தன, தாமரை, ருநெய்தல் இ ற்
றயும், ஜீவரீபகணச் சரக்குகளையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலில்
சர்க் ரையும், தேனும் கூட்டி, குளிரந்த பிறகு, அதைக் கொ ட்
வஸ்தி பிரயோகிக் பித்தரோகங்கள் நீங்கும். 1.

ர தி நீருஹம்: சிற்றரத் த, ஆடாதோடை, செம்
மாம், அறு புல், சிற்றமுட்டி, இலகுபஞ்சமூலம், த்ருணபஞ்ச
மூல், நன்னரி, சந்தனம், தா ரைக் கிழங்கு, ருத்தி, அதி தூரம்,
வெள்ளிலோத்தி இவற் ற கைக்கு அரைப்பலம் வீத் த்
திற் சேர்த்து ராய்ச்சிய ஷாயத்தி அ ர ஆட மளவு ப ல்
சேர்த்து, ஜல முற்றிலும் ற்று ரையி ட்காய்ச்சியெடுச் வும்;
இதில் ஜீ தி, தே தா, த் ணீர்விட்டாங்கிழ் கு, நிலப்பனங்
கிழங்கு, வீரா, ரகோலி, கூதரகாகே வி, தட்டைக் கோரை, ற்
டு, ஜீவகம், தாமரைப்பூப்பொடி ள், தாமரை, அகில், ரஞ்
சொறி, அதி தூர், நா கேஸரம், தர்ப்பை, சந்த இ
றை ல் மாச் சேர்த்து, ருதமு, தேனும், இதுப்பு
கூட்டி, ன்ரு குளிர்ந்த பிறகு நீருஹவ தியா ப் பிரயோ
கித்து, அன்னை செலுத்திய ஸ்தி டெ ளி ர்த்தது, தேஹத்
த் குளிப்பாட்டி, சம்பா அரிசியினால் அ ன்நத் த ர்
மா ரஸத்திற் லந்து புஜி டெ டிக் லாம்; அல்லது
குளிர்ந்த பிறகு அன் மும் பாலு ல் து உபயோகிச் செ
யலா. இத் நீருஹ மு றயானது அழற்சி, அதிஸார், பெரு
பாடு, இரக்த-பித்தம், இருதயரோகம், பா டுரோ, விஷ
ஜ்வரம், குல்மம், மூத்திரத்தின் அ டப்பு, காமாலை இவை னை
யு, பித்தத்தினால் உ டாகு ம்ற்ற எல்லா வியாதி னையு
நிவ்ருத்தி செய்யு. 2 16.

தே த் தி நீருஹம்: பேய்ப்பீர்க்கு, டொன்றை, தேவ
தாரு, பெரு குருமபை, நெறிஞ்சி, டெட்பாலை, எருக்கு, வட்
டத்திருப்பி, டெ ள், கண்ட் கத்திரி இவற்றை ஜலத்திற் சேர்த்
து ராய்ச்சவு; அக் ஷாயத்தில் இரண்டு பல எடுத்து, அதில்
டெ ண்கடுகு, ஏல் ராய், மறுக்களா பழ, கோஷ்ட் இ ற் ற
ர ட் பல் மளவ கவும், தேனும், மதுபலமு, அம்ல ண்
சேர்த்துப் ப் குவ் செய்த தலம், யவகூரம், நெய் இ னை
வன கு இரண்டு பலமும் சேர்த்துப் ப் குவம் செய்து, ப
தோஷ வியாதி ளால் ருந்துபவர் ணுக்கும், ந்தாக்னியுள்ள ர்
களுக்கும், அன்னத்வேஷமுடையவர்களுக்கும் நீருஹவ தி
யாகப் பிரயோகி் கலாம். 17, 18.

புகும ர தேஹி ள் முதலி ருக்கு ஏற்ற நீருஹ :
பலான ஓஷதங்களைத் தாங்க வியலாத ஸுகசரீரிகளுக்கு
அனுசூல னமிருது நேஹங்களாலான நீருஹ ஸ்தி மு ற
களை பிரஸ்ருதம் என்னும்1 அளவுகளில் இனி வி ரி்கப்
போகி ற்றே. தே லும் ஸுகுமார தேஹி ணுக்கு ஸ் தே ஹ
செய்யக் கூடிய மிருதுவான நீருஹவ திகளையும், ம ராதி சிகித்
ஸ ள் உபயோகப்படாமற் பே னவர் ணுக்கு அ கூலமான

. பிரஸ்ருதம் இர டெ பலங் டெ ர் ட அளவு.

வஸ்திமுறை னையும் வெவ்வேறாக இனி பிரஸ்ருதம் என்கிற அளவுமுறையில் வி ரித்துக் கூறுவோம். 19, 20.

முதம தேஹி ண்டேற்ற மிருதுவ ன நிருஹவ தி க : (1) பால் இரண்டு பிர ஸ்ருதம், தேன்-தைல் -நெய் இவை வகைக்கு மூ று பிர ஸ்ருதங் ள் ; இவற்றை ஒன்றாக் கூட்டித் துடுப்பால் குழப்பி வஸ்திப்பிரயோகம் செய்ய வாதஹாமா வும் பல-வர் ராயாகவுமே லைசெய்யு . (2) தைலம், காடி, தே , நெய் இவை னைக்கு ஒவ்வொரு பிரஸ்ருதம், பில்வம் முதலிய வற்றின் மூலங் ளி ஷாய இரண்டு பிரஸ்ருதம், கொள்ளு ஷாய இர ண்டு பிரஸ்ருத , ஆ இவற்றின் வஸ்தி வாத வி ரார்களைப் போக்கும். (3) பேய்ப்புடல், வேம்பு, சுக்கு ராதிப் புல், சிற்றாத த, ஏழிலம்பாலை இவற்றின் ஒவ்வொன்றினுடைய வுக்ஷாய னைக்கு ஒரு பிரஸ்ருதம் ; நெய் ஒரு பிரஸ்ருத ; இவற்றில் நெகையும், பஞ்சுதித்தங்கடையும்², லக்மாகக் கூட்டி, தி செய்ய அபிஷ்யந்த , கிருமி, குஷ்ட , பிரமேஹ இவை நிவ்ருத்தியாகு . (4) தலட், பசுமூத்திர , தயிரின் ஆடை, காடி இவற்றை ஒவ்வொ றையும் நான்கு பிர ஸ்ருதங் ள் கூட்டி, அதில் நெக லக்மாகக் சேர்த்து ஸ்தி பிரயோகி லச்சி ல், பிற்புப்பெ ருமல் இவை திரு . (5) கூரீர ராவி, கரும்பு, பெரு ல்லினை , சிற்றாத த, நிலப்பனங்கிழ் கு இவற்றில் ஒவ்வொன்றினுடையவு ஷாய ஒவ்வொ ரு பிரஸ்ருதம், தேன் - நெய் இவை தனித் தனியே ஒவ்வொரு பிரஸ்ருதம் ; இவற்றைக் கூட்டி, அதில் திப்பிலியை கல் மாச் சேர்த்து வஸ்தி பிரயோ கக் வருஷய என்கிற சுக்ரவிருத்தியைச் செய்யும். 21 25½.

ஸித்த வ தி ள் : இதன் பிறகு “ஸித்த வஸ்திகள்” ன் கிற வஸ்திமுறைகள் வி ரி்கப்படு . இவ்வஸ்திகளை எப் பொழுதுமே நன்கு உபயோகிக் லாம். இவை தி்கி முக்காமல், அதிக பலன்களையு டுபண்ணும் ; சரீர வன்மையையும் புஷ டியையும் உ டுபண்ணி, நல்ல ஸுகம் தருபவை. 26½.

மதுதைலக வஸ்தி : (1) தேனு தைலமும் ஸ பாகம், இந்துப்பு கால் பலம் ; சுதகுப்பி அரைப்பலம் ; இவற்றை ஒரு

1. பி ி முதலிய என்று இலகு பஞ்சமூலம் குறிக்கப்படுகிறது.
2. பேய்ப்புடல், ன்னி, ரோ ராக்கிழ் கு, ட்ட, திருப்பி, டு ரோஹிணி இ ிதும் சூ நீகீத் எனப்படும்.

. அபிஷ்யந்த ிர் ழிந்து சி ந்துள்ள கண்ணேய்.

4. இந்தஐந்துயோக னிலும் பிரஸ்ருதம் என்கிற அளவி் சாக்கு கள் சேர்க் ப்ப தக் கருதி இம்மு றகள் “பிரஸ்ருத நிருஹங்கள்” எ று கூறப்படு .

. இக்கு கூறப்படும் ஸ்திமுறைகள் குறிப்பிட்ட கு ள்களைச் செய் தாத் தெரி் திருப்ப, ரல் “வித்த ிதிகள்” எ ப்படு .

மி' க் கூட்டி, ஆமணக்கன்வேரின் கஷாயத் தயும் கலந்து! நிருஹமாகப் பிரயோகிக்கவும். மதுதலை வஸ்தி யென்கிற இதற்கு இரஸாயனம் என்கிற குணமும், பிரமேஹம் - அர்சஸ் - கிருமி-குல்மம்-அத்ரவ்ருத்தி இவற்றை நிவ்ருத்தி செய்யும் யும் முக்கியமாயுண்டு. (2) இதில் அநிமதுரத்தையும் கூட்டி ஸ்தி செய்ய சக்ஷுஷ்யமாகவும், இரத்த-பித்தஹாராவு' இம்முறையோகப்படும்.—27, 28¹.

ப வஸ்தி :—தேன், தைலம், மாம்ஸரஸம், நெய் இவற்றோடு, கோரைக்கிழ்கின் கலக்கத்துடனும் கூடிய இந்த முறையினால் செய்யப்படும் ஸ்தி “யாப வஸ்தி” எனப்படும்; இது குதல், ரல்ஸ், துடைகள், பீஜம், முத்திரப் ப, ஆண்குறி வற்றிற் காணும் வலியைப் போக்கும். இந்த ஸ்தியில் நெய், தேன், கொழுப்பு, தலம் இவற்றைச் சேர்ப்பதனால் ஒவ்வொரு பிரஸ்ருதம் சேர்க்கே டும். 29, 30.

யுத்ரத வஸ்தி : ஆமணக்கன் வேரின் க்வாதம், தேன், இந்துப்பு, சப்பு, திப்பிலி, மருக்காரை இவற்றால் செய்யப்படுகின்ற “யுத்ரத வஸ்தி” என்று வழிப்படும்.—31.

தேஷஹா வஸ்தி : ஆமணக்கன் வேரின் க்வாதம், தேன், கச்சிலி'கிழ்கு சதகுப்பி, பெருங்காயம், இந்துப்பு, தேவதாரு, சப்பு, சிற்றரத் த இவற்றால் செய்யப்படும் ஸ்தி தோஷந்ளை நன்கு விலக்குமாகையால் “தோஷஹா ஸ்தி” எனப்படும். 32.

ஸித்த தி : பஞ்சமூலகஷாயம், தைலம், திப்பிலி, தேன், இந்துப்பு, அநிமதுரம் இவற்றைக்கொண்டு பிரயோகிக்கப்படும் வஸ்தி “ஸித்த ஸ்தி” என்று கூறப்படும். 33.

தசமூலாதிநிருஹம் : இலகுபஞ்சமூலம் மஹாபஞ்சமூலம், த்ரிபலை, மருக்காரை, பிலவம் இவற்றைப் பசுவின் மூத்திரத்திற் சேர்த்துக் கஷாயம் ரய்ச்சவும்; இதில் வட்டத்திருப்பி, டெப்பாலரிசி, கோரைக்கிழ்கு, மருக்களாம்பழம், யக்ஷாரம், இந்துப்பு இவற்றைக் க்மமாகச் சேர்த்து, தேனும் தலமுட்டி வஸ்தி பிரயோகிக்க, பனியாசிகள், பாட்டுரோகம்,

1. தேன் ரா'கு பலமு', தலம் நான்கு பலமும் சேர்க்கே . ஆமணக்கன்வேரின் கஷாயம் எட்டு பலம் கூட்டவே டும்.

. இ' ஸ்தியி' தேனும் தலமும் பிரதா ஸ்து' ளா கயால் து தல ஸ்தி யெ ப்படுகிறது.

. சக்ஷுஷ்யம் நேத்திரத்திற்கு ஹிதமா து.

4. 'து தலக ஸ்தி' முதற்கொ'டு' ஐ'து ஸ்தி மு'ற ன்'கும் பொது ரக லித்த ஸ்தியென்று, இறுதியில் கூறிய இ' மு'ற'கு விசேஷமா லித்த 'தி யெ'றும் பெயர்.

விஷ்ணுசி, சக்ர அடைப்பு, அபாநவாயு ஸ்தம்பித்தல், மூத்திரப் பைப் பொருமல் முதலிய கோளாறுகள் நன்கு தீரும். 34 35.

இரஸாய வஸ்தி : கோரைக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, சீந்தில், ஆமணக்கு, சிற்றமுட்டி, சிற்றாத்தை, சாறடை, ஞ் ஜிஷ்டி, சரக்கொன்றை, மட்டிலேவர், கொன்றை, தான்றிகாய், மீ ரோஹிணி, இலகுபஞ்ச மூலம் இவை வகைக்கு ஒவ்வொரு பலம் ; மருக்களாம்பழம் எட்டு பலம் ; இவற்றை ஒரு ஆடக ஜலத்திற் பக்குவம் செய்து, நாலில் ஒரு பங்காச் செய்து, அக்ஷாயத்தில் இரண்டு பிராந்தம் பால் கூட்டி, பால் மிஞ்சுபடி மீண்டும் காய்ச்சவும் ; இதில் பால் பங்கு ஜாந்ல மாம்ஸரஸம், நெய், தேன், இந்துப்பு இவற்றைச் சேர்த்து, பிறகு அதிமதுரம், சதகுப்பி, கருஞ்சிதை, வெட்பாலரிசி, இரஸாஞ்ஜரம், இவற்றைக் கல் மாகக்கூட்டி, இளஞ்சூடாக இதைக்கொண்டு வஸ்தி பிரயோகிக்க தேஹத்தில் மாம்ஸபுஷ்டி, ஜாடராக்னி, பல, சக்ர வ்ருத்தி இவை உண்டாகு ; வாத-ரக்தம், மூர்ச்சை, ஹேம், அர்சஸ், குல்மம், மலபந்தம், மூத்திரபந்தம், விஷமஜ்ஜரம், விஸர்ப்பம், அண்டவிருத்தி, வயிற்றுப் பொருமல், சீதபேதி துடையிடுக்குவலி, துடைவலி, இடுப்புவலி, யிற்றுவுலி, பிடரி வலி, காதுவலி, தலைவலி, பெரும்பாடு, உன்மாதம், சோரஸம், அச்மரி, குட்டலமென்கிற மூத்திர ரோகம் இவையும் நிவ்ருத்தியாம். நேத்திரத்திற்கும் ஹிதமானது ; புத்திரஸந்தான மளிக்குந் தன்மையது ; ச்ருங்ரரஸத்திற் பற்றுள்ள அரசர்களுக்கு இரஸாயநமாய் உபயோகமாகக் கூடியது. 36 4.

வ்ருஷ்ய குணத்திற் சிறந்த வஸ்திமுறைகள் : (1) பெரிய மான்களுடையவும் சிறிய மா குட்டிகளுடையவு மாம்ஸரஸக் களையும், தசமூல கஷாயத்தையும் கூட்டி, அதில் மட்டக் கரை, - சதகுப்பி - கோரைக்கிழங்கு இவற்றின் ல் ததையு மஹா ஸ்நேஹத்தையும் சேர்த்து, நிரூஹ வஸ்தியாப் பிரயோகிக்க, நன்கு வாதஹரமாக வேலை செய்யும் ; வ்ருஷ்ய குணத்திலும் சிறந்தது. (2) மயிலின் சரீரத்திலிருந்து இறகுகள், பித்த, குடல், பாதங்கள், வயிற்றிலடங்கிய மலம், அலகு இற்ற வி கிவிட்டு மற்றப் பாகங்களைக் கொஹித்து, இத்துடன் இலகு பஞ்சமூலச் சரக்குளை ஒவ்வொரு பலம் கூட்டி, பாலு ஜலமு கலந்து, அதி அச்சரக்குகளையும் மயிலின் இறச்சினையு சேர்த்து, நெய்யும் தேனும் கூட்டி, பால் மிஞ்சும்படியாய் ச்சியெடுத்து, அதில் நிலப்பணங்கிழங்கு, திப்பிலி, அதிதுர, சதகுப்பி, மருக்களாம்பழம் இவற்றைக் கல் மாகச் சேர்த்து, சிறிது உப்பையும் கூட்டி வஸ்தி பிரயோகிக்கவும். இது சரீரன் மனையும், சக்ரதாதுவையும் விருத்தி செய்வதில் சிறந்தது. (3) தித்திரி முதலிய விஷகிர ஜந்துக்களையும், நீர்வாழு ஸ்கல ஜந்துக்களையும் மு போலவே வஸ்திமுறைகளில் உபயோகித்துக்

கொள்ளலா¹. ஆனால் நீர்வாழும் இனத்தைச் சேர்ந்த மத்ஸி
 1. னை உபயோகிக்க யில் ப லைச் சேர்க்கக் கூடாது. (4) உடுப்பு,
 கீரி, பூனை, முள்ளம்பன்றி, முஞ்சுறு இவற்றி² இறைச்சி
 குப் பத்து பல³, இலகுபஞ்சமூல⁴ அவ்வளவு; இவற் றப்
 ப லில் சேர்த்துக் காய்ச்சும்; அதில் மருக் ளா⁵ பழம், திப்பிலி
 உப்பு, இத்துப்பு இவற்றைக் க்கமாச் சேர்த்து, அப்பால் சர்க்
 ரை-தே⁶-நெய் இவற் றயி⁷ கூட்டி, வஸ்தியாகப் பிரயோகி⁸
 வும்; இது சிறந்த இரஸாயனமாகும். பல ான வியாயாமத்
 தினால் ார்பு நசுங்கியிருக்க யிலும், இந்திரியங் ள் கஷ்ணித்
 திருக்கையிலும், தேஹவன்மையும் ஒஜ்ஸ⁹ ஒடு¹⁰கிப்
 போயிரு¹¹ யிலும் இவ்வஸ்தி மிக் உபயோ ானது; மேலும்
 சுக்ர¹² கட்டிப்போவது, லபந்தம், மூத்திரம் தடையறுதல்,
 ஆ வாதம், வாதரோகங்கள், இவ்வியாதிகளிலும் உபயோ
 ானது; யானை-குதிரை-இரதம் இ ற்றில் ஏறிச் ச ாரி செய்து
 குறு¹³கியசைத்து தேஹ¹⁴ மித் துவண்டு போனவர் ளு¹⁵கு
 மீ¹⁶டும் புதிய பலத்தையும் தென்பையு¹⁷ ண்டிப்¹⁸ணும்;
 வாஜீகர¹⁹ குணத்தில் மிச் சிறந்தது. (5) காஞ்சொறி, குன்று
 னி, நீர்முள்ளி இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம்செய்த பாலுடன்
 உணவு²⁰ ணலாம். (6) கக²¹ட பல²² தாக்கூடிய சாக்குகளைச்
 சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பட்ட வயும், பத்தியம் முதலிய
 நிர்ப்பந்த²³ களுக்கு இட²⁴தராத குணமுடையவை களு ான ஸ்நே
 ஹ²⁵ ளால் அதுவாஸநவஸ்தி²⁶ னையும் பிறகு பிரயோகி²⁷லா²⁸.
 43 5 1.

தோஷஹர ஸ்நே ஹ வஸ்தி²⁹ : இனி ஸ்நே ஹ வஸ்திகள்
 எங்கிற அது ாஸந வஸ்தி முறை ள் கூறப்படுகின்றன; அ வ
 தோஷஹரங்களா யிருப்பதோடு பத்திய முறை ளோடு உபயோ
 கி³⁰ ண்டிய வ ளாய் இரு³¹கு. 53.

த மூலாதி அநு ா : தசமூலம், சிற்றமுட்டி, சிற்
 றாத் த, அமு³²கிறு³³கிழ³⁴கு, சாற ட, சீந்தில் ஆ ணக்கு,
 சு³⁵கு நறிப்புல்³⁶ டோ³⁷கி, ஆடாதோ ட, ா³⁸ட்ட³⁹புல்,
 த⁴⁰ணீர்விட்டா⁴¹கிழ⁴²கு, மருதோன்றி, த⁴³ ாளி இவை
 கு⁴⁴ ஒவ்⁴⁵டாரு பல⁴⁶; ாற்⁴⁷டாதுமை, உளு⁴⁸து ஆழி
 வி⁴⁹ த, இலந் த, ா⁵⁰ள் இவை க்கு ஒவ்⁵¹டாரு பிர⁵²ருத⁵³;
 இ ற்றை நாலு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, ஒரு திரோ
 ஷாய ாச் சு⁵⁴ட⁵⁵ ாய்ச்சி, அதில் ஒரு ஆட ம் தல⁵⁶ப்
 குவ⁵⁷ செய்யவு⁵⁸; இதில் ஜீவநீய ணச் சா⁵⁹கு னை ஒவ்வொரு
 பல⁶⁰ ல் ாக் கூட்டி, இதை அது ாஸந வஸ்தியா ப் பிரயோ
 கி⁶¹ எல்லா ாதரோகங் ளு⁶² திரும். 54 56½.

. விஷ்கிர⁶³, ப்ரதுதம், ப்ரஸஹம் முதலிய ற் றப்பற்றி முதற்
 புத்த ம் பார்⁶⁴.

ஆறுப தி அறுப ம் : ஆறுபதேசமிரு ளின் கொழுப்பைஜீ ரீய ச்சா'குசளுடன் பக்குவ' செய்து அறு வாஸ ர ப் பிரயோகிக்க, முன் னை, லத்திற்குக் கூறிய குணங் ளையு டாகு. 57.

சத ஹ் தி அ ஸ ம் : சதகுப்பி யயு, புங்கம் பட் டை யயு, காடியையு கூட்டி, அதில் தலம் பக்குவம்செய்து அறுவாஸந் பிரயோகி ராதரோ ன் னைப் போக்கும். 57.

தவக்ருத் நவ ஸ ம் : நெருப்பைப்போல் சிவந்த இந்துப்பைச் சேர்த்து ப'க்குவம் செய்த க்ருதத் த அறுவாஸ மா ப் பிரயே கித்தாலு ராதஹாமாக லே செய்யும். 5.

ஜீ த் தி அறுவ ஸ ம் : ஜீ ந்தி, மருக்காரை, மேதா, சிராவணி, அதிமது ம், சிற்றமுட்டி, சதகுப்பி, ருஷபகம், திப் பிலி, த்'காளி, தண்ணீர்விட்டா'கிழங்கு, ரஞ்சொறி, ஜீர ர கோலி, ர்க்'ரட ச்ருங்கி, கச்சோரம், வசம்பு இவற்றை ல்க ரகச் சேர்த்து, தைலமும் நெய்யும் கூட்டி, ரலுபங்கு பாலில் இத்தைல-க்ருத் களைப் பக்குவம் செய்து, அறுவாஸ மாகப் பிர யோகி'க ப்ருஹ்மணம், வாத-பித்தஹரம், பலவர்த்தநம், சுக்ர வர்த்தந், அ'னிவர்த்தநம், ரஜோதோஷஹரம், சுக்ரதோஷ ஹர், பு'ரீயம் என்கிற குண'ளைத் தரும். 59 61.

தவாதி அ வா ம் : இந்துப்பு, மரு'ர ர, கோ ட், சதகுப்பி, நீர்வஞ்சி, சம்பு, வெட்டிதே ர், அதிமதுர், டோர'கி, தேவதாரு, சிறுதே'கு, 'கு, தாமரை'கிழ'கு, தே தா, சவிய', சித்திரமூல', ச்சோரம், வாய்விடங் ம், அதி விடய', கருஞ்சி தை, அரேணுகம், அவிரி, பெரு ல்லிை, பில்வம், ஓ ம், திப்பிலி, நேபாள', சிற்றரத் த வற்றைச்ச அள ட்சேர்த்து, ஆமணக்ெ ன்ணையயாவது நல்லெ'ண்ணெ ய து ப'கு செய்து, அதனால்அறு ளாஸ'செய்ய, ப ரோ'கள், அண்டவிருத்தி, உதாவர்த்த', குல்மம், அர்சஸ், ப்லீஹம், டே ஹரோ ம், ஹருஸ்தம்ப', வயிற்றுப்பொரு ல், அச்மரி இ வ ஜடிதியில் தீரும். 62 65.

பஹரம் சில அறுவ : (1) இலகுபஞ்சமூல ஷாயத்தினுலாவது, (2) பில் ராதி ஷாயத்தினுலாவது கப தேஷத் தப் போ' ஏற்ற தைலம் பக்குவ' செய்யவு'. (3) அல் து பஹரமான வேறு சரக்கு ளாலு', மதநபல' ளாலு', எட்டு ட'கு காடி ளாலும் ப'கு ட் செய்த தலத் தயும் பதோஷத்தில் அறுவாஸநமா ச்'செய்யலாம். 66, 66.

தீக்ஷ மிருதுவஸ்தி னை ம ற்றி ம ற்றிப் பிரதே கிக்கும் நிலை ம : (1) மிருது குணமுள்ள வஸ்துக்களாலான வஸ்தியி னால் குடல் ஸ்தம்பித்துப்போனால், தீக்ஷணகுணமுள்ள ஸ்து'

. புத்ரீயம் புத்ரிரஜ ம் ; கற்போற்பத்தி செய்து.

2. பில் ராதி பில் த் த முதலாகவு டய மஹாபஞ்சமூலம்.

ளால் மற்றொரு வஸ்தி பிரயோகிக் கவும். (2) தீக்ஷண குமுள்ள வஸ்தியினால் குடல் அல்லது குதம் வெளியில் தள்ளப்படுமானால், ஸ்ரிகத்தமா வும், மதுராஸ்டா மும், குளிர்ந்ததாக மும், ஆகவே மிருதுவாகவுமுள்ள வஸ்துக்களால் வேறொரு வஸ்தி பி யோகிக் கவும். 67.

தீக்ஷண-மிருது வஸ்துக்களுக்கேற்ற வஸ்துக் ள் : (1) பசுவின் மூத்தி ம், பெருஞ்ஜீரகம், சித்திரமூலம், இந்துப்பு, யாசுக்தா, கடுகு இவற்றைக்கொ டு வஸ்திக்கு தீக்ஷணத்தன்மையையும், (2) நெல், பால் இவை முதலிய மற்றல் அதற்கு மிருதுத் தன்மையையும் உண்டாக்கி, அந்தந்தக் காலத்தில் யுக்தப்படி அந்தந்த முறையைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். 68.

பல - காலாதிகளுக்கேற்ற ஔஷதங்களால் வஸ்திகளைப் பிரயோகித்தல் : தேஹபலம், காலம், ரோகம், தோஷம், பிரக்ருதி இவற்றின் நிலைமைகளைப் பகுத்தறிந்து, அவற்றிற்கு ஏற்ற ஔஷதவர்க்கங்களால் வஸ்தி பிரயோகிக்கப்படுமானால், அந்தந்த ஔஷதங்கள் எந்தெந்த வியாதிகளைப் பரிஹரிக்கு மியல்புடையவோ அவ்வியாதிகள் நிவ்ருத்தி செய்யப்படும். 69.

உஷ்ண-சீதளங்களால் வருந்துபவருக்கு ஏற்ற வஸ்திகள் : உஷ்ணத்தினால் வருந்துபவருக்குச் சீதளமான வஸ்திகளையும், நெஞ்சுரிச்சியால் வருந்துபவருக்கு இளஞ்சூடான வஸ்திகளையுப் பகுத்தறிந்து, அந்தந்த நிலைமைகளுக்கேற்ற ஔஷதங்களைக் கூட்டிப் பிரயோகிக்கவேண்டும்.—70.

ப்ருஹ்மண-சோதந வஸ்திகளுக்குத் தகுத்தவர்களும் தகாதவர்களும் : (1) தோஷங்களை வெளிப்படுத்தி, சோதந சிகிதையைச் செய் தற்கேற்ற வியாதிகளில் ப்ருஹ்மண வஸ்திகளைப் பிரயோகிக்கக் கூடாது; மேதோரோகம் அதிகரித்தவர்களும், குஷ்டமேஹம் ளால் பீடிக்கப்படுபவர்களும் சோதநசிகிதையைக்கு ஏற்றர். (2) இளைத்தவர், க்ஷத ராஸமுள்ளவர், துர்பலர், மூர்ச்சிப்பவர், சுஷ்கிப்பவர், சோதநசிகிதை செய்துகொண்டர், தோஷங்கள் சேர்த்திருப்பதாலேயே ஆயுளுடனிருப்பவர் இவர்களுக்குச் சோதந வஸ்தி ள் கூடாது. 71, 72.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

ஸ்தி வி பத்ஸித்தி.

இனி தி வியாபத்ஸித்தி யென்னும் அத்தியாயம் விவரித்துக் கூறப்படும் :

வஸ்தியின் அயே கமும் அதனால் ஏற்படும் துர்குணங்களும் : ஸ்மீ ஹ-ஸ்வேதங் ள ஸம்ஸ் ரிககப்படாத ானுக்கு, குருகோஷ்டமுள்ளவனுக்கும் சீதமா வும், ஸ்நேஹம்-இலவணம்-

திரியம்-அளவு இவைகளில் அற்பமாகவுமுள்ள அல்லது கனமாகவுள்ள வஸ்தியைப் பிரயோகி'க, அது குணத்தில் ஜல்லது வீர்யத்தில் துர்பலமாயிருப்பதால் தோஷத்தைக் கிளப்பிவிட்டு, அதை வெளிப்படுத்த முடியாததாய் அயோகம்¹ என்கிற பரிணாம வி ரத்தை யு 'டுபண்ணும்; அதினால் அபாநவாதம், மூத்திரம், மலம் இவை சட்டப்படும்; ரபியிலும், வஸ்தியிலு' நோவும் அழற்சியும் உண்டாகும்; இருதயத்தில் பூசப்பட்டது போன்ற உணர்ச்சியும், குதத்தில் வீக்கமும் உண்டாகும்; மேலும் தினவு, ட்டி ள், கருநிறம், வேதனை, அக்னிடாந்தியம் இக்கோளாறு ளும் உண்டாகும். 1 3.

ஸ்தியின் அடே ிதினாலான துர்க்குண'களு'குப் பரிஹ ர முறைகள்: (1) முன்னால் த்திமதோஷமான அதிஸாரத்தில் முதலிற்கூறிய இர 'டு கஷாயங்களுள் ஒன் ற அயோகக் கோளரில் சூடாகப் பருகுவது லம், (2) பலவர்த்தி ளும், (3) ஸ்வேத சிகித்த களும், (4) ஈலமறிந்து கிரேசரமும் செய் விக் லாம். (5) பிவ்வேர், சிவதை, தேவதாரு, வாற்கோது ம், இலந்த' டொட்டை, சொள்ளு இவை சேர்ந்த வஸ்தியும், (6) ஸார யென்ற மது முதலியது சேர்ந்த வஸ்தியும் முற்கூறிய கல்க'களுட் பிரயோகி'ப் படுமானால், அடைபட்டுள்ள தோஷ'களை வெளிப்படுத்திவிடும். 4, 5¹.

மிததியான தோஷாதிகளுள்ளவனுக்குச் சொற்ப வீர்யமுள்ள வஸ்தியால் உண்ட கும் கேடுத்களும் பரிஹாரமும்: (1) தோ ி மிகுதியா ச் சேர்ந்துள்ளவன், ஸ்ருக்ஷசரீரமுடையவன், க்ரூர கோஷ்டமுள்ளவ' இ ர்களுக்குச் சொற்ப வீர்யமுடைய வஸ்தி பிரயோகிக்கப் படுமானால், அது தோஷங்களால் சூழப்பட்டு குத ஈர்கத்தை அடைத்து, அபா வாயுவையும் தடுத்துப்போடு'; தவறுதலான வழியிற் செல்ல முயன்ற அவ்வாயு வயிற்றுப் பொருமலையும், மர்மஸ்த்தாந'களில் வலியையும், குத' குடல் இவற்றில் அழற்சியையும், பீஜம் துடையிடுக்கு இவற்றில் தே னையை யு' உண்டுபண்ணும்; இருதயத்தை அடைக்க முயலும்; இ'கும்'கும் வலியை யுண்டுபண்ணிக் கொண்டு ஓடும். (2) அத் தைய கோளரில் நன்கு அப்யஞ்ஜனம் செய்து வைத்து, ஸ்வேத சிகித் ஸயும் செய்து, பலவர்த்தியைப் பிரயோகிக் வு'. பெருஞ்ஜீரகம், கடுகு, பசுமூத்திரம் இவற்றை' கூட்டிய பில் ராதி கஷாயநீருஹமாவது பிரயோகிக்கலாம். ஸாரதேவதாரு, தேவதாரு இ றறை' கூட்டிப் பக்குவம் செய்த தலத் த' டொண்டு அதுவாஸ' வஸ்தியையாவது பிரயோகிக்கலாம். 6 91.

1. அயோக' முதற்புத்தக' பார்க் .
2. சிகித்ஸாஸ்த்நாநத்தில் அதிஸார சிகித் ஸ பார்க்க.
3. பல ர்த்தி முதற்புத்த ம் பார்க்க.
4. இதற் முன் ஸரீ ரோக்ஷர ஸ்தியில் கூறியுள்ள ல் மு ற.

வீஷம நிருஹவஸ்திகளும் அவற்றவண்ணடாகும் கேடுகளும்: வேகங்களை அடக்குபவனுக்குப் பிரயோகிக்கப்படும் வஸ்தியும், அதி அளவான வஸ்தியும், ஸ்மித்தத்தன்னை இலாபம்-சூடு இக்கு முள்ள ஸ்திகளும், அற்ப அளவான ஸ்தியும், சொற்ப ஓளஷதம் கலந்த ஸ்தியும், மிருதுவான வஸ்தியும் உட்புறத்தில் வாயுவினால் மேலாகச் சிதறடிக்கப்பட்டு, ராய்-ராகி இவற்றிற் வழியா வெளிப்படுகிறது; அப்பொழுது மூர்ச்சு, பலான இருதயத் துடிப்பு, நாறட்சி, அழற்சி, இமுதலியும் உண்டாகும். 10, 111.

வீஷம நிருஹவஸ்திகளவ் டன கேடுதிருக்குப் பரிஹார்க்: (1) இப்பிணியாளிக்கு மூர்ச்சை ரூபமான விபரத்தின் கட்டதும் குளிர்ந்த ஜலத்தை முத்தில் தெளிக்கவும். (2) சோர்வு தணியும் ரையில் ஆலட்டெடுத்து விசவும். (3) அவனைப் பிராணாயாமம் செய்யச் சொல்லவும். (4) ஹே உஷ்ணம்ச் செய்துகொண்டு, அவற்றால் விருந்து கீழ்நோக்கியாறு முதுகு-பாரிசம் எவயிறு இற்ற உருகி விடவும். (5) தலை யிர்னைப் பிடித்துத் தூக்கி அப்பிணியாரிய உதாச் செய்யலாம். (6) புவி, நற்று் ராப்பற் றையுடைய விலக்குகள், ஆயுத்கள், உள்ளி இவைகளைக் காட்டி அச்சமுறச் செய்யலாம்; இவ்வுபயனால் வஸ்தியானது கீழ்நோக்கி வெளிப்படுக. (7) உயிருக்கு அபாயம் டீராதபடி கயாலாவது வஸ்திரத்தினாலாவது தொண்டக்குள் ஒருாறு அழுத்தலாம்; இவ்விதம் செய்தால் பிராணாயுவு உதானவாயுவுதயப்பட்டுப் போ, அதனால் அபாவாயுதட்கலில்லாத விசலான அவாசத் தப்பெற்று, உள்ளடைய அவஸ்தியெளஷதத்தை ஜடிதியில் வெளிப்படுத்தும். (8) கோஷம், முகு இவற்றின் லத்தை அம்ல ஸ்துக்களுட்கூட்டியும் பருச் செய்யலாம்; உஷ்ணத்தன்னை யினாலும், தீக்ஷணத்தன்மையினாலும், மலத்தை இளக்க நெகிழ்ச்செய்யும் குணத்தினாலும் பிணியாளியி் குடலிலுள்ள வஸ்தியெளஷதத்த அதுதோமநாக்கி வெளிப்படுத்தும். (9) சிவதை, டுக்ரய் இற்றின் லத்த் பசுமூத்திரத்தில் ல்கி உட்கொள்ளக் கொடு அதுவு் லாதிகளைக் கீழ்நோக்கச் செய்யும். (10) மலாதிகள் ப்ராசயத்தில் த்கி யிருக்கியி், அவ்விடத்தில் ஸ்வேதம் செய்வித்து, தசமூல ஷாயத்தினால் நிருஹவஸ்தியைப் பிரயோகிக்கலாம்; யதானி, இதை, டொள் இவற்றப் பசுமூத்திரத்திற் பக்கு செய்து, அதைக் டொண்டும் வஸ்தி பிரயோகிக்கலாம்; அல்லது சீந்தில், மூசில்தளிர், புகப்பட்ட, புகியிலை, ச்சோரம், தே தாரு, செம்மரம் இவற்றைப் பசுமூத்திரத்திற் ஷாயம் ராய்ச்சி, தலம், டெல்ல, இந்தப்பு இற்றைக்கூட்டி, விரோசநகு முள்ள ஓளஷதனை ல்காவு் சேர்த்து

வஸ்தி பிரயோகிக்கலாம். (11) தோஷம் ர்புக்கு அருகிலிருப்பதாகத் தெரிந்தால் பில்வம் முதலிய பஞ்சமூல ஷாயத்தினால் ஸ்தி செய்யலா. (12) அது சிரஸ்ஸை ஆசிரயித்திருந்தால் ஸ்யமும், தூ பாநமு செய்வதே டு, நைக அரைத்து டெ ல்லிய ஸ்திரத்தில் தடவி அதனால் சிரஸ்ஸை மூடலாம். 12 20¹.

நிருஹவ தியின் அதிே மும் அதனால் தீ கும் பரி ஹ ரமும் : அதி உஷ்ணாகவு, அதி தீக்ஷணாகவு, அதி அம்லமாகவும், அதி னமா வும் பிரயோகி கப்படு ஸ்தியு, பலமா ஸ்வேதம் செய்து ர ட்வன்-அற்பதோஷ முடைய வன்-பிருது கோஷ்டி இவர் னுக்கு அடிக்கி பிரயோகி கப்படு வஸ்தியும் அதியோகமடைந்து, வயிற்று வியுண்டுபண்ணும்; விரேசநத்தின் அமிதப் பிரயோகத்தால் ஏற்படும் குறி ள் இதி லுண்டாகும்; விரேசநாதியோ த்தின் பரிஹ ர முறை ளே இதற்கு ஏற்றவை. 21, 22¹.

கூடார திகள ல் அழற்சி தரும் நிருஹமும் பரிஹாரமும் : கூடாரத்தன்மை, அம்லம், தீக்ஷணம், உஷ்ணம், இலவணம் இ குணமுள்ள வஸ்துக்களால் வஸ்தி பிரயோகிக்கப்படுமானாலும், பித்ததோஷம் மிகவும் அதிகரித்தவனுக்கு வஸ்தி செய்யப்படு மானாலும், ஆஸநத்வரத்தில் எரித்தலுண்டுபண்ணிக் கொ டும், பீறிக் கொண்டும், அவ்வவயவத்தை அறுப்பது போ ற உணர்ச்சி யுண்டுபண்ணிக்கொண்டும், குதத்திலிருந்து துரீரீர்க் சிவையு ண்டுபண்ணும்; அப்பினியானிக்கு அமுன்றுபோன இரத்தமும் பலவித நிறமுள்ள பித்தமும், அடிக்கடியும் மிக் சிசையோடு வெளியாகும். அவன் அடிக்கொரு மு ற மூர்ச்சையடைவான். அவ்வித வஸ்திவியாபத்தில் (1) இரத்த - பித்த ஹரமா வு அதிலாரத்தைப் பரிஹரிப்பதுமான சிகித் ஸகளைச் செய்வது நலம். (2) அழற்சி முதலியவற்றில் சிவதைவேரின் ல் த்தைத் திராணகூயின் இரஸத்தோடு ட்கொள்ள, அது பித்தத் தையும், மலத்தையும், வாயுவையு வெளிப்படுத்தி, அழற்சிமுதலியவற் றையும் தணிக்கும். (3) நன்கு சுத்தியான பிறகு குளிர் தது, சர்க்கரை லந்ததுமான யவாகூவைப் பரு ளா. (4) மிதமிஞ்சி விரேசநமாய், மலமெல்லா வெளியாய் விட்டவனுக்குச் சிறு கடலையை உளுத்தி ன்சியோடு உணவாக் கொடுத்து, திர யாவது ஸுரையென்னும் மதுவையாவது அரு துவதற்கும் கொடுக்கலாம். 3 7¹.

அருவ ஸ வி பத்ஸித்திகள் : இங்ஙன நிருஹவஸ்தி ளால் நேரிடும் கெடுதிகளுக்கு அவசியமான பரிஹாரங்கள் கூறப் பட்டன; இனி அறுவாஸநவஸ்திகள் செய்கையில் டே ரிடக் கூடிய கெடுதி னுக்கு ஏற்ற பரிஹாரங்கள் மொழியப்படு. 8,

தே ஷாவ்ருதமான அநுவாஸ ந்களும் செய்யும் பரிஹார முறை ளும்: (1) வாத்தோஷம் அதிகமாயிருக்கையில் சீதள மாகவாவது, சொற்ப அளவாகவ வது அநுவாஸநவஸ்தியைப் பிரயோகித்தாலும், பித்தம் அதிகரித்திருக்கையில் உஷ்ணமான வஸ்தியைப் பிரயோகித்தாலும், கபம் டே லோ கி யிருக்க யில் மிருது ஸ்தியைப் பிரயோகித்தாலும் இவை அயோகமா ஆய் விடும். அநி போஜனம் செய்திருக்கும்போது குருவான வஸ்தி யப் பிரயோகிப்பதும், அதிக மலம் சேர்ந்திருக்கையில் வீர்ப மில்லாத வஸ்தியைப் பிரயோகிப்பதும் அவ்விதமேயாம். இவ் வயோகவஸ்தி வாத்தாதி தோஷங்களால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டு, மிக் பலவந்தமாக முயற்சி செப்தும் வெளிவரா ல் அடைபட்டுப் போகு். ஸ்தம்பித்தல், துடைமெலிவு, வயிற்றுப் பொருமல், ஜ்வரம், வயிற்று நோய், உடல்வேதனை, பக்கசூலை, பார்ச்வங்களில் இசிவு இவ்வித லக்ஷணங்கள் உண்டாவதைக் கண்டு வ யுவினால் நேஹம் குடலில் ஆவரணம் செய்யப்பட்டதாய் அறியலாம். காஞ்ஜி மென்கிற காடி, ஸுரையென்கிற மது, இலந்தை, கொள், வாற்கோதுமை இவற்றையும், பஞ்சமூல்களையு் சேர்த்து பக்குவ் செய்த ராஸ்நாதைலம், ஸரள தேவதாருவின் தைலம் இவற்றிற் பசு மூத்திரமும் கூட்டி நிரூஹவஸ்தியாகப் பிரயோ கித்து, குடலிற் சேர்ந்துள்ள ஸ்நேஹாதிகளை ந் கு வெளிப்ப டுத்தி விடவேண்டும். மாலை நேரத்தில் போஜனம் செய்வித்து, அவ்விரண்டு தைலங்களையே அநுவாஸநமாகவும் பிரயோகிக் லாம். (2) நாவறட்சி, உடலழற்சி, உடலில் சென்னிறமுண்டா தல், மூர்ச்சை, அல்லது சேஹம் கருநிறமாதல், தமகச்வாஸம், ஜ்வரம் இக்குறிகள் கண்டால், அநுவாஸநவஸ்தி பித்தத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டதாய் அறிக. அப்பொழுது தாமாக வும் கைப்பாகவுமுள்ள சரக்குகளால் நிரூஹம் செய்து, அடை பட்டுள்ள அவ்வநுவாஸநத்தை வெளிப்படுத்தி விடலாம். (3) சோம்பல், தேஹத்தில் சீதள் அதிகரித்தல், ஜ்வரம், ஆலஸ்யம், வாயில் நீரூறுதல், அரோசகம், தேஹம் கனத்துப்போதல், விசே ஷா மூர்ச்சை, சோர்வு இக்குறிகளைக் கண்டு அநுவாஸநஸ்நே ஹம் குடலில் கபத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருப்பதாய் அறியலாம். துவாபபும், கைப்பும், கார்ப்புமான சரக்குகளும், ஸுரை-பசுமூத்திரம் இவையும், மருக்காரை-தைலம்-அம்லவர்க் ம் இவையும் கலந்த கஷாயங்களை நிரூஹவஸ்தியாகப் பிரயோ கித்து அடைபட்ட ஸ்நேஹத் த வெளிப்படுத்தி விடலா். (4) வாந்தி, மூர்ச்சை, அரோசகம், சோர்வு, யிற்று லி, அதி நித்திரை, உடல்வலி, அழற்சி, மற்றும் ஆமதோஷக் குறி ள் இவற்றைக்ொண்டு அதிபோஜந தோஷத்தினால் ஆவரணம் செ் யப்பட்ட கோளாறுகக் கருதவேண்டும். அதில் கடுமையும் இல வுணாஸமுமுள்ள க்வாதங்களாலும், அவ்வித சூர்ணங் ளாலும்

பாசநம் செய்விக்க வேண்டும் ; மிருது விரோசநமும், ஆமகோஷ பரிஹாரத்திற்கு ஏற்ற மற்றச் சிகிச்சைகளும் இதற்கு அநுகூலமானவை. (5) மலபந்தம், மூத்திரம் அடைபடுதல், அபாந ரூப தடையுறுதல், வயிற்று வலி, குருத்வம், வயிற்றுப் பொருமல், இருதயவேலை தடையுறுதல் இக்குறிகளைக் கண்டு ஸ்நேஹ மலத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டிருப்பதாய் அறிந்து, ஸ்நேஹ சிகிச்சைகளாலும், ஸ்வேத சிகிச்சைகளாலும், பலவர்த்திகளாலும், ருஞ்சிவதை-பில்வம் முதலியவற்றாலான கஷாயவஸ்திகளாலும், அதுவாஸந வஸ்திகளாலும், உதாரவர்த்தஹரமான மற்றச் சிகிச்சைகளாலும் முறைப்படி அம்மலங்களை வெளிப்படுத்தி விடவேண்டும். 29 39½.

அநுவாஸநம் வெளிவராமல் வியாபிப்பதும் அதற்குப் பரிஹாரம் : போஜனம் செய்யாம லிருக்கையிலும், குதம் அழுந்து வீங்கியிருக்கையிலும் ஸ்நேஹவஸ்தி பிரயேகித்துக் கொண்டவனுக்கு அல்லது பேயா என்கிற கஞ்சியை மாத்திரமாவது பருகியவனுக்கு அவ்வஸ்தி பிரயோகிக்கப் படுமானால் ஸ்நேஹம் கீழ்நோக்காமல் மேல்நோக்கி விசையாகப் பரவு ; பிறகு கழுத்துக்கு மேற்பட்ட த்வாரங்களின் மூலமாகவும் வெளிவரும். பசு மூத்திரம், கருஞ்சிவதை, கருஞ்சிவப்பான சிவதை, வாற்றோதுமை, இலந்தை, ரொள் இவற்றின் கஷாயத்தையும், இக்ஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த தைலத்தையும் முறையே நிரூஹமாகவும், அதுவாஸநமாகவும் இந்த வஸ்தி வியாபத்தில் பிரயோகிக்கலாம். ஸ்நேஹம் தொண்டையிலிருந்து வெளிவருமானால் அவ்வே த்தை அடக்குவது, கழுத்தைச் சிறிது அழுத்துவது, விரோசநம் செய்விப்பது இவ்வுபாயங்களாலும், வார்த்தியைத் தணிக்கும் சிகிச்சைகளாலும் ஸ்நேஹம் தொண்டையிலிருந்து வெளிவருவதைத் தடுக்கலாம். 41 43.

அபக்வஸ்டே ஹவஸ்தியால் உண்டாகும் தீங்குகளும் பரிஹாரமும் : பக்குவமாகாத ஸ்நேஹத்தை வஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கக் கூடாது ; அது குதத்தில் பிசுபிசுப்புண்டாக்கி வலியோடு மூர்ச்சையாயி், தினவையும், வீக்கத்தையும் உண்டுபண்ணும். இதில் திசுக்கண வஸ்தியும், எருக்கலைச் சாற்றால் காய்ச்சிய தைலப் பிரயோகமும் ஏற்ற சிகிச்சைகளாம். 44, 44½.

வஸ்திய தீர்த்தைப் பலவாறு அழுத்துவதாலுண்டாகும் கேடுதிகளுகுப் பரிஹாரங்கள் : (1) வஸ்தியந்திரத்தின் மய ஊதப்படாமல் கட்டப்பட்டாலும், வஸ்தியந்திரத்தில் ஓள த்தம் சிறிதும் மிச்சப்படாமல் பிரயோகிக்கப் பட்டாலும் வாயு குடவிற பிரதேசித்து வலியையும் குடைச்சலையும் உண்டு பண்ணும். இதில் அப்யங்கமும், குதத்தில் ஸ்வேதமும் செய்வித்து, வாத ஹரமான உணவுகளையும் டுடுக்கலாம். (2) ஜடிதியில் வஸ்தி

யப் பிரயோகித்து டனே அதை வெளிப்படுத்தி விட்டாலும், திரொன்று ஸ்திப் பிரயோகம் செய்தாலும் இடுப்பு, குத, ல் ள், து ட ள் ஸ்தி இவற்றில் ஸ்தம்பநமும், வி யு, பிள ப்படுவது போன்ற வேதனையும் உ டாகும். இதில் ரதஹரபோஜ மு, வஸ்திசிகித்ஸை னோடு ஸ்வேதமு அப்பங் மு செய்யலாம். (3) ஸ்தியைப் பிரயோகிகையி லேயே இடையில் விடப்பட்டால், அப்பொழுது அதிவிருந்து வின யுடன் கிளம்பு வாயு குதத் தத் தாக்கி, ராபிலும் கிரஸ் விலும் வலியு டெ ணுவதோடு, துடைகளையும் சுருங்கச் செய்யும். அதில் பில்வாதி பஞ்சமூல களையும், ருஞ்சிவதை-ருக் ள பழம்-பசு மூத்திர இவற்றையு் கூட்டி வஸ்தி பிர யே கி லா. (4) வஸ்தி ய அதிகமா அழுத்திப் பிரயோ கித்தால், அது குடவிலேயே தங்கிவிடலாம், அல்லது டொண் டையில் எதிர்த்து வரலாம். இதில் வஸ்தியும், விரோசநமும், தெ டை ய அழுத்துவது முதலிய உபாயங்களும் அதுகூல ான ா. 4 50½.

வமாதிகள் ல் சுத்தி டைத் தவனைப் பரிபாலித்தல்: வமாதி சோதந சிகித்ஸை ளால் சுத்தி யடைத் தவனுக்கு தேஹ மும், சரீரபலமு, ஜாடராக்கியு் க்ஷீணித்திருந்தால் அவனை, வத்திய முதிராத முட்டையை, தல் நிரம்பிய பாத் திரத் தயு் ரப்பதுபோல் அபாய் நேரிடாதபடி வெகு ஜா கிரதையாய் பாதுகா வேண்டும். 51, 51½.

வஸ்தி தி ல் சுத்திய னவனை இயற்கைக்குக் கொண்டு ருதல்: () இவ்வாறு சுத்தி யடைந்தவனுக்கு முதலில் மதா மு ஹ்ருத்யமுமான உணவு னைக் கொடுத்து, பிறகு அல்பமும் இலவ மு பொரு திய வஸ்துக்களை யுபயோகித்து, பிறகு ராஸமும் கி, ராஸமுமான உணவு னை் கொடுத்து, அப்பால் துவர்ப்பு ர்ப்பு ான வஸ்துக்களை் கொடுக்கலாம். ஒன்று ொ று எதிரிடையான இரஸ னையு், ஸ்தி த்த-ரூக்ஷங்களை யும் ாற்றி மாற்றி யுபயோகித்து, கிரமமா தேஹத்திற்கு இயற் நிலை யுண்டுப ணவும். (2) எதையும் தா கத் துணிபுள்ள னாகவு், நிலையா தேஹவன் யைப் பெற்றவ னு வுமுள்ள மனிதன் பிரக்ருதி என்ற இயற்கை நிலைமையைப் பெற்று விட்டான் என்றறியலா. 52 4.

ஆரம் அத்தியாயம்.

பேஷஜ கல்பம்.

இனி பேஷஜகல்பம் என்னும் அத்தியாயம்¹ விவரிக்கப் படும் :

ஒளஷதோபயோ மாந சிற்த மூலிகைகள் : மருவென் கிற சதுப்பில்லாத நிலம், ஸாராண பூம், ஸமவெளிப் பிரதேசம், நல்ல ஸாரமாண நிலம் இவற்றிலும், சுடலை - பூஷஜக்குரிய கிராம விருகூங்கள்-ஆலயங்கள்-பாழி-புற்று இவற்றை விலக்கி மற்றப் பிரதேசங்களிலும், மிருக பூமியிலும், பிரதக்ஷிணமாக நீர் ஓடு ஸ்தலத்திலும், தர்ப்பை-வாஸனைப்புற்கள் அடர்ந்த விடங்களிலும், கலப்பையிட்டு உழாத பூமியிலும், மிகப் பெரிய விருகூங்கள் சூழ்ந்த நிலத்திலும் முனைத்து இருத்தியான ஒஷதிகள் சிறந்தவை. மேலும் இயற்கையான சிறந்த நிறம் சுவை முதலியவைகளைப் பெற்று, கிருமிகளால் அரிக்கப்படாமல், காட்டுத்தீயால் எரிக்கப்படாமல், துட்ட பூதம் ளால் கெடுக்கப்படாமலுமுள்ள மூலிகைகளைக் கிரஹிக்கலாம்; நிழல், வெயில், தண்ணீர் இவையையெல்லாம் காலத்திற் பெற்றுச் செழித்தவையும், குருகுழத்தில் இறங்கி பெரிய வேர்களுள்ளவையும், வடதிசையை ஆசரித்தவையுமான ஒஷதிகளும் ஒளஷதங்களுக்குச் சிறந்தவையாம். 1 4.

மூலிகைமுதலியவற்றைக் கிரஹி வேட்டிய கலாதிள்:- மூலிகைகள் முற்கூறிய சிறப்புள்ளவை யென்றறிந்த பிறகு, ஸ்வஸ்த்யயநம் முதலிய மங்களச் சடங்குகளைச் செய்து, பரிசுத்தமாயிருந்து, போஜனம் செய்யாமல், ஸ்லீசநிலையிலுள்ள மூலிகையைக் காலமறிந்து கிரஹித்துப் பாலுலாமவிருக்கையிலே ஒளஷதமாய் பக்குவம் செய்யவேண்டும்; முடியாவிடில் கிரஹித்து ஒரு வருஷத்திற்கு மேற்படாத சரக்குகளை யுபயோகிக்கலாம்; ஆனால் வெல்லம், நெய், தேன், கொத்தமல்லிகை, திப்பிலி, வாய்விட்கம் இவற்றை ஒரு வருஷம் ழிந்தபின்பே உபயோகித் வேண்டும். 5. 6.

கிரஹித் கூடி பால்-கோழுத்திரம் முதலியன: ஒரு நாட்களுக்கு முன்பு ன்றையின்ற பசுவி் சுத்தான பாலையு், தோஷமற்ற சாணத்தையும், இன் வயதுடன் நல்ல பலாயுள்ள ஐந்துக்களின் தாது என்னுபிசுபிசுப்புள்ள மற்றப் பாக் என்ன-கொம்புகளென்ன-குளம்புகளென்ன இவை முதலியதையும் ஒளஷதங்களுக்காகக் கிரஹித்துக் கொள்ளலாம். 7.

ஒளஷதோபயோகமா சிறந்த மூலிகைகள், ஒளஷதிகளைக் கிரஹிக்கு ளாதி, கஷா நிபரிபாணஷ்கன், ராபரிபாஷ முதலிய நிற விரிக்கு அத்தியாயம்.

பஞ்ச கஷாயங் : இலவணம் தவிர மற்ற ஐந்து இரஸ்களுள்ள பதார்த்த்களும் கஷாயங்களுக்கு ஆதாரமாயுள்ளன; ஸ்வரஸம், கல்கம், க்வாதம், ஹிமம், பாண்டம் என்று ஷாயமுறை ஐந்து வகைப்படும்; இவ்வைந்திலும் பாண்டத்தினும் ஹித கஷாயமும், ஹிமத்தினும் க்ஷாயமும், க்வாதத்தினும் க்ஷாயமும், கல்கத்தைவிட ஸ்வரஸமும் மேன்மேலும் விரியத்திற சிறந்தவையாம். (1) அப்பொழுதே கொண்டுவந்த ஓஷதி னே இடித்து, வஸ்திரத்திலிட்டுப் பிழிந்து, வடிட்டின இரஸம் அல்லது சாறு ஸ்வரஸம் எனப்படும். (2) ஓஷதச் சாக்குகளை நன்றாக இடித்து, தகுந்த திரவ வஸ்துவைக் கலந்து செய்யப்படுவது கல்க கஷாயம் என்றும், அச்சீத்கஷாயமே திரவவஸ்துவின் சேர்க்கையில்லாவிடில் சூர்ணம் என்றும், (3) கொதிக்க வைத்துப் பக்குவம் செய்யப்படுவது க்வாதம் என்றும், (4) இரவில் ஏதேனும் திரவத்தில் ஊறவைத்து, மறுநாட் றையில் வடிக்கட்டியெடுக்கப்படுவது சீதரஷாயம் என்றும், (5) கஷாயத்திரவங் னே ஒரு பாத்திரத்திலிட்டு, அதில் கொதிக்கும் ஜலத்தை ஊற்றி, வடிக்கட்டிக் கொள்ளப்படுவது பாண்ட கஷாயம் என்றும் வழங்கப்படும். 8 10½.

பஞ்ச கஷாயங்களையுபயே கிக்கும் பிரமாணங் : பஞ்ச கஷாயங்களைப் பக்குவம் செய்யவும், உபயோகிக்கவும் தகுந்த அளவுகளை விபாகி முதலியவற்றிற் பலாபல்களுக்குக் கேற்ப ஏற்படுத்தி கொள்ளவேண்டும்; அங்ஙனமே முனிவரது வசநமும் பின் ருமாறு : “ஓஷத்களைப் பக்குவம் செய்யவும், உபயோகிக்கவும், அளவுகளை நிர்ணயிக்க முடியாது; விபாகி, கோஷ்டம், தேஹவன்மை, வயது, தேசம், காலம் இவற்றின் நிலைமைகளை ஆலோசித்து, அவ்வவற்றிற் கேற்றவாறு ஷாயாதிகளின் பிரமாணங்களையும், அவற்றின் பல முறைகளையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். பொதுவாகக் கூறுமிடத்து, ஸ்வரஸம் நான்கு பலமாகவும், கல்கம் கால் பலமாகவும் உபயோகிக்கப் படலாம்; கல்த்துட் மூன்று பலம் திரவத் திரவ்யத்தையு் கூட்டியுபயோகிக்க வேண்டும்.” 11 13.

க்வாத திகளைச் செய்யுமுளவுகள் : (1) ஒரு பலம் ஷாயத் திரவியத்திற்கு எட்டுபலம் நீர்சேர்த்து, நாலிலொரு பங்கு வற்றச் சாய்ச்சி, க்வாதம் என்னும் கஷாயத்தைப் பக்குவம் செய்யவும். (2) சீத ஷாயத்திற்கு ஒருபலம் சாக்குக்கு ஆறுபலம் திரவம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்யவும். (3) ஒரு பலம் சாக்குக்கு நான்கு பலம் திரவம் சேர்த்துப் பாண்ட கஷாயத்தைப் பக்குவம் செய்யவேண்டும். 14.

ஸ்வே ஹ ப கங் ளில் ஸாதிகளின் அளவுகள் :—ஸ்வேஹர்களைப் பக்குவம் செய்யுமுறைகளைக் கூறுமிடத்து, அவற்றில்

சேர்க்கும் வஸ்து முதலியதற்கு அளவுகள் கூறப்படாம விருந் தால், கல்கம் எவ்வளவோ அதினும் ஸ்நேஹத்தை நான்கு பங் காசவும், ஸ்நேஹத்தினும் கஷாயாதி திரவவஸ்துக்களை நான்கு பங்காகவும் செய்து கொள்க. இதைப்பற்றி செளநகர் கூறுவ தாவது : “ஸ்நேஹம் சுத்தஜலத்தினாலும், க்வாதத்தினாலும், ஸ்வரஸத்தினாலும் பக்குவம் செய்யப் படுவதுண்டு ; அவற்றுள் ஸ்நேஹம் சுத்த ஜலத்திற் பக்குவம் செய்யப்படுகையில் ல்கத் திரவ்யத்தை ஸ்நேஹத்தினும் நாலில் ஒரு பங்காகவும், க்வா தத்தில் பக்குவம் செய்யப்படுகையில் கல்கத்தை ஆறில் ஒரு பங் காகும், ஸ்வரஸத்தில் பக்குவம் செய்யப்படுகையில் எட்டி லொரு பங்கா வும் சேர்க் வேண்டும். ஸ்நேஹத்திற் சேர்க்கப் படும் திரவத் திரவ்யங்கள் நான்குக்கு அதிகப் படுமானு் அப் பொழுது ஒவ்ொரு திரவவஸ்துவையும் ஸ்நேஹத்திற்குச் சம அளவு சேர்க்க வேண்டும்.” 15, 16½.

ஸ்நே ஹ லேஹ்யபாகங்களின் இலக்கணங்கள் : ஸ்நே ஹம் பக்குவம் செய்யப்படுகையில், அதிற் சேர்த்துள்ள கல் கத்தை விரல் ளால் எடுத்துத் திரட்ட, அது விரல்களில் ஒட்டிக் கொள்ளாமல் எளிதில் திரட்டு ரவேண்டும் ; ஸ்நேஹத்தைச் சிறிதளவு நெருப்பில் ஊற்ற, அது சடசட வென்று சப்திக்கக் கூடாது ; ஸ்நேஹத்தின் நிறமும் மணமும் பரிசுமும் இரம்பா யிருக்க வேண்டும் ; அந்நிலைமையில் ஸ்நேஹம் பக்குவமானதா யறிந்து, அடுப்பிலிருந்து இறக்கிடவே டும். (1) இவற்றுள் க்ருதம் பக்குவமாகையில் துரை முற்றிலும் அடங்கிப்போவதும், (2) தைலத்திற்கு முடிவில் துரையுண்டாவதும் அவற்றின் பாகக் குறிகளாம். (3) லேஹ்யம் பக்குவமாகையில், அதை யெடுக்கும் போது தூல்போல் நீண்டு நெகிழ்ந்து வருவதும், ஜலத்தில் விட் டால் மூழ்கிப் போவது, அதிற் சிதறிப்போகாமல் திரண்டு நிற்பதும் அது தகுந்தவாறு பக்குவமானதன் குறியா. (4) ஸ்நேஹபாங்களில் பாகமானது மந்தமென்றும், சிக்கணமென் றும், கா-சிக்கணமென்றும் மூ கைப்படும்: (1) ஸ்நேஹத்திற் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கல்கம் விரல்களால் திரட்டக் கூடியதும் திரட்டமுடியாததுமான நிலைமையிலிருக்கும்போது மத்தபாக மென்றும், (2) சிறிது பிசுபிசுப்புடன் கூடியதாய் திரட்டு் போது விரல் ளில் ஒட்டக்கூடியதாயிருந்தால் சிக்க மென்றும், (3) விரல் ளால் திரட்டும்போது சிதறிக் கருகிறானால் கரிசிக்கண மென்றும் கூறப்படும். அதற்குமேல் அக்னியில் பக்குவ் செய் யப்படுமானால் அது தத்தப கமாகும் ; அது பரிஹரிக்க வே டியபாகம். மந்தபாத்தினும் குறைவான நிலைமையிலுள்ள பாகம் ஆமப கம் எனப்படும் ; அது ஜாடா னிக்கு மாந்த யத் த யுண்டுபண்ணும், இவற்றுள் மந்தபா மென்கிற மிருது

பா ம் நஸ்யசிகித்ஸைக்கும், கரபாகம் அப்யங்கத்திற்கும், சிக் கணபாகம் பாகம் செய்வது, வஸ்தி இவற்றிற்கும் உபயோகமானவை. 17 21.

சாண்தி மா ங்கள்: சா ம்,¹ பாணிதல்,² முஷ்டி,³ குடவ்,⁴ பிரஸ்த்தம், ஆடகம், திரோணம்,⁵ வஹம் என்கிற இவை முறையே ஒன்றன்மேலொன்று நான்கு மடங்கு அதி அளவு கொண்டவை பென்றறிக. 22.

சஷ்டக வஸ்துக்களினும் ஆர்த்ர-திரவங்களை இரண்டு பங்காச் சேர்த்தல்:—ஒர் ஒளஷ்ட முறையில் சஷ் ஸ்துவசுக்குப் பதிலா ஈரச்சரக்கைச் சேர் வேண்டி நேரிட்டால், உலர்ந்த வஸ்துவை எந்த அளவில் சேர்க்கவே மீமோ அதற்கு இரண்டு பங்கு ஈரச்சரக்கைச் சேர்க்க வேண்டும். அங்ஙனமே சஷ் வஸ்துக்களுட் ஒரு ஒளஷ்ட முறையில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று பொதுவாகக் கூறப்படுமானால், திரவத்திரவயங்களையும் குடவம் என்கிற அளவு முதற்கொண்டு இரண்டு மடங்காகவே சேர்க்கவேண்டும். 22.

ஒளஷ்ட முறையில் திரவமோ அளவு முதலியவையே குறிப்பிட விஷய வேண்டிய வகை:—(1) ஒரு ஒளஷ்ட முறையில் சரக்குகளை அரைக் வேண்டி யிருக்கையிலும், அல்லது கிளறிப் பக்குவம் செய்ய வேண்டி இருந்தாலும் அவற்றில் இன்ன திரவவஸ்து சேர்க்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடாமலிருந்தால் அதில் ஜலத்தையே ஏற்றத் திரவவஸ்துவாகக் கொள்ளவேண்டும். (2) ஸ்நேஹங்களைப் பக்குவம் செய்கையில் திரவவஸ்து குறிப்

1. சா இரண்டு மாவடிப்பிரமா ம்; இதுதே டோலம், கூடா ம், டக், திரக்ஷ எனறும் கூறப்படும்.

2. பாணிதல்—இதற்கு கர்ஷம், அக்ஷம், பிசு, திந்தம், ஷோடசி, ஹஸ்பதம், ரமத்யம், ஸாரணம், கள்கரஹம், உதும்பர் என்றும் பெயர்.

3. முஷ்டி ஒரு பலம்; சதுர்த்திக, பிரகுஞ்சம், பில்ம் என்று கூறப்படும்.

4. குடம் அரச்சேர்; அர்த்தசராம், அஞ்ஜலி என்று கூறப்படும்.

5. பிரத்த பதினாறு பலம்; இரண்டு சரா கொட்ட அளவு.

6. ஆடகம் இதற்கு பா, ரஸ்யபாத்திரம் என்று பெயர்.

7. திரோட், லச, இராசி, ம், உம்மா ம் என்று கூறப்படும்.

8. ஹ திரோணி, கோணி என்றும் கூறப்படும்.

9. குட அளரவு, அதற்கு தேற்பட்ட அளரவு திரவத்துக்களைச் சேர்ப்பதானால், அப்பொழுதுதான் அற்ற இரம்மட ஈச்சேர் டே மென்பது கருத்து.

பிடப்படாவிட்டாலும் ஜலத்தைத்தா ற்றி பக்குவ் செய்ய வேண்டு. (3) த ஓளஷதமுதறயில் சரக்குகளுக்கு அளவு ள் குறிப்பிடப்படவில்லையோ, அதில் அச்சா'கு னையெல்லா ஸ பா மா ச் சேர் வேண்டு. (4) ஓளஷ, ச் சர'குகளைக் கூறிவிட்டு, அ த் த இ'னவிதமாகப் பங்கு 'செய்யவே'டு மென்று குறிப்பிடாத பகஷத்தில், அஷதக் ல் ஓளஷதமாகப் பங்குவம் செ'துவிடலா. — , 24.

வட முத ம ள் : இர'டு சாணங்கள் கொ'ட அளவு ட ம் எ ப்படு ; அதுவே கோலம், பதரம், திரங்கஷ தும் கூறப்ப ம். இரண்டு வடக்'கள் கொண்ட அளவு அகூதம் எனப்படு ; இது பிசு, பா னிதலம், ஸுவர் ம், 'கிரஹம், ரஷம், பிடால பதகம், தி'து , பாணிமாநிகை என் று கூறப்படும் ; இங்'னம் கூறும்போது ஒவ்'ொரு அளவி' பெயரு'கு வெவ்வேறு சொற்கள் கூறப்படுகி'ற ராயினு' பெர்ருளில் வேற்றுமை கிடையாது. இர'டு பிசுக்க' 'டது சு'தி யென்று , அஷ்டயிடை யென்றும் ழு'ப்படு' ஒரு பல' எ பதற்கு பிரகுஞ்சம் பில்வ, முஷ்டி ஆ' சதுரத்தினை எ'பனை பிரதிபத' ள். இர'டு பல'கள் 'டது ஒரு பிர'ருத். இர'டு பிரஸ்ருத் ள் சேர்'தது ஓர் அஞ'வி. இர'டு அஞ்ஜலிகள் ரா'டது ஒரு மாதிகை. ஆட' எ'பதே பாஜநமென்றும், கம்ஸமென்று கூறப்படு' இர'டு ஆட' ள் ரா'டத் திரோணமெ'பதே கு'பம், டம், அ' ம் எ ப்படும். தூறு பலங்'ரா'ட அளவு ஒரு துலா' ; பது துலாங்கொண்டது ஒரு பாரம். 25 28.

இம வி'திமலைகளைச் ச ர்'த ஓஷதிகளின் குணபேத' கள் :—இமமமலையாலும், வந்தியமலையாலும் பா'ப பூ'ய ரா'பரு'பான் மயா' பாகமு' நியாபி' ப்பட்டிருக்க'றது ; இவற்றுள் முதலிற் கூறிய பர்'தப்பிராந்தத்திலுள்ள ஓஷதி' சித்வீர்யாதி ஸௌ'யகு ரா' ளுடன் பத்தியமாகவும் இருக்கு' ; வந்தியபர்வதப் பிராந்த' னை ஆச்ரா'தி, வஉஷணவீர்ய முள்ள வையா' :— 9.

உதார ஸ்துத

முதல் அத்தியாயம்.

பாலே பசரணீ .

இனி ப லே ப ரணீயம்¹ எ னும் அத்தியாய வி ரித்துக் கூறப்படு. ஆத்ரேயர் முதலிய ம, ருஷிகள் கூறியதற்கி ார் இ ிகு விஷய னை மொழிக் றோ :

பிற்த சிசுவுக்குச் செய்ய வேண்டிய ஸம் ரா :
(1) சிசு பிற்தது, ர்ப்பத்தில் அ தப் போர்த்திருந்த உ ப டெ னு ன் லை யச் சிறிது இந்துப்பு ல்த நெய்யா சத்தி டெ னு வில்கி, () கர்ப்பத்திலிருந்து டெ ளி ததால் கிடு சப்பட்டுள்ள சிசு ப லாஸதலம் ற்றி மீ டு சத்திசெய் பவு. (3) சிறிய இரண்டு கற்களையெடுத்து ஒ றோடெ று த் தேய்த்துச் செவிக்கு அருகில் சப்தம் உ டுப லா. (4) அப்பால் அக்குழந் தயின் லது செவியி் அடியில் ரு தி த்தை உச்சரி் வு : “அ காத் ரத் ஸ ப லி ஹ்ரு, யாதபிஜாயஸே. ஆத்மா வை புத்ரநாமாஸி ஸ ஜீவ சாதா சத, சத யுச் சதவாஷோஸி தீர்க் மாயு ரவாப்ருஹி. கூதராணி திசே ராத்ரி ரஹச் ச த்வாபிரகூது.” 1 4.

சிசுவின் பிக்கோடிடை அறுக்கும் மு று : சி வுக்கு ஆச் வ மு டான பிறகு () நாபிக்கு நான்கு அ ிகுல ி டே பிக்கு டாடி யக் கட்டி, அதை அறுத்து விடவு. (2) பிறகு

1. பாலேபசரணீயம் பாலர்களுக்குற்ற ஸ்ஸ் ராதி னையு, அ னைப் பரிபாலித்தலையு பற்றி வி ரி கு அத்தியாய .

2. ல்பம் கருப் பயில் சி ப் போர்த்திருக்குச் சவுப் ப ; இது யு ப்படு.

. பலா த் ராதரோ சிகித் யிற் கூறப்பட்ட தல்.

4. “பிதாவின் ஒ றோர் அ ய ர் சத்திலிருந்து ி ரி றுய். இருதயத்திலிரு்து பிற்கிறுய். பிதாவி் ஆத் சே புத்திரான ப் பிற்கிறு. அவ் த பாலன ி துறா டு ஜீவித்திருப்ப ர ன்று மூ று மு ற கூறுகிறேன். ஆ டே தீர் யுனைப் பெ . கூத் தி னு, தி ப ல ர் னு, இராத்ரி ப ி இ ற்றி அதிதே த னு உன்னை ரப்பாற்று.” என்பது இ திரர்களி் பொரு .

அக் கொடியைக் கழுத்தில் முடிந்து தொக்விடவும். (3) குஷ்ட தலத்தை¹ நாயிபின்மீது நன்றாகப் பூசி, (4) பாலுள்ள களின்² பட்டைகளுடைய கடியத்திலாவது, ஸர்வகந்த வாயத்திலாவது வெள்ளி, பொன் இவற்றைக் காய்ச்சிக் காய்ச் சித் தோய்த்து சிறிது சூடாக்கி, அவ்விரண்டில் ஒரு வாயத் தை பிடி மேல் ஊற்றவும். 5 6½.

சிசுவின் சிரஸ்ஸில் ஸ்டே ஹபிசு இதேவழம் ஒளவுதப் பிர கே க தி ளும்: (1) பிறகு வைத்தியன தனது வது கையின் ஆள் ஈட்டி விரலால் ரயினுள் மேற்புறத்தை உபர்த்தி, (2) சிரஸ்ஸில் ஸ்நேஹபிசுவை ிட்டு மறைக்கவும். (3) தும் ட்டி, பிரமி, ச்சு குப்பி இவற்றி ல்சமும், தேனும், நெய்யும் சேர்த்து ப்ருவம் செய்த லேஹ்யத்தை ஓர் அரோணு ம் அளவில் உட் கொள்ளச் செய்யவும்; இது புத்திவிசே ித்தையும், ஆயுளைப், தேஹவ மையையும் விருத்திசெய்ய மந்திரோ தி உபயோகி த் தருந்தது. (4) அல்லது ஸ்வர்ணபஸ்மம், சம்புப் பொடி, பிரமயிஸ்ச் சூர்ணம், நிமினோபஸ்டம், கடுக்காய்த்துள் இவற்றை யாவது தேனும் நெய்யும் கலந்து லேஹ்யமாக முன்போல் உப யோகி லா. (5) ஸ்வர்ணபஸ்மம், நெல்லிக்கனித் துள் இவற் றா து தேன் நெய் கலந்து உட்ொ ள்ச் செய்யலா. (6) பிறகு இந்துப்பு லந்த நெய்பால் சிசுவின் தொ டையில் அடைபட்டுள்ள ர்ப்ப நீரைக் கக்கச் செய்யவும். பிறகு பிராஜா பத்ய விதி னே அதுஸரித்து குழந்தைக்குப் பிறந்ததும் செய்ய வேண்டிய ஜாத ர்மாதி சட குகளைச் செய்யவும். 7 10½.

த் ளுக்கு முலைப்பாலாறும் மயம்:—பிரஸவித்ததனால் இருதயத் தப் பற்றிய இரத்தக் குழல்களெல்லாம் நன்கு லர் தா மூ றுவது அல்லது நான்காவது தினத்தில் ஸ்த்ரீகளுக்கு முலைப்பால் ஊறத் தொட குகிறது.—11½.

சிசுவுக்குப் பிற்தது முதல் ஏற்ற உணவு ள்: ஆன யினாலே முதல் நாள் அறு ம்புற்சாறு லந்து ந்திரோ தி பரிசுத்தமாக்கிய தேனையு் நெய்யையும் சிசுவுக்கு மூன்று னே ளிலும் கொடுக் வேண்டு். பிறகு ண்டகத்திரி வேர் சேர்த்து ப்ருவம் செய்த க்ருதத்தை இரண்டாவது மூ றுவது தின ளில் சிறிதளவு மூன்று வேளை கொடுக்கவும். இதற்கு

ஷ்ட தலம் ஓஷ்டகடியத்திற் ப்ரு செய்த த

. பா ள் ர் ஆல், அரசு, அத்தி முதலிய .

. ஸர் ந்த தூர்ஜாத், ந்லூர், தக்கோ , அகில், குமப்பூ, இ ற்றின் கூட்டு.

. பி முதற்பா ம் பார்க்க.

5. இது நீ ஸ ன்ப்படு்,

முன்பு முலையுண்ணு விருந்த அச்சிசுவுக்கு நான்காது தினத்தில் முலையுண் ம்போது அதுபாஃமா இரண்டு வேளை னிலு் சிறிது வெண்ணெயை நாக்கில் தடவும். அதன்பிறகு குழிின் தேஹம் வளருவதற்கு சுற்ற ஆஹார தாய்ப்பாலே யாகையால், சிசு அநாயே பருகவேண்டும். 2— 4½.

த த்ரியும் அவளது இலக்ஷி ினும்: தாயினிடம் ப வில் லாமற் போனால், குழந்தையினிடம் அ பு ள இரண்டு தாத்தி னை 1 முலையூட்ட அமர்த்தவே டு ; அவர்கள் அ ி னோளாறு பெருதவராகவும், புணர்ச்சி விலக்கிய ராகவு், குழிைதயின் நிறமும் அதற்குச் சம ர பிரக்ருதியுமு டப ராகவும், வியாதியற்றவராகவும், நடுப்பிராய முள் ர ிதும், உயிருள்ள குழந்தையோடு கூடிய ராகவு், சபல சித்ி மி் நி பாலபோஷணை யில் ஆதரவுள்ள ராகவு் இருக்கவே டு. ஹிதமா ஆஹா-விஹாரகளை் கொண்டு அவர் னையு் ருத்துடன் ஆதரித்து ரவேண்டு. 5 16½.

முலைப்ப ல் ற்றுவதற்கு் விருத்தி வதற்கும் மு தர : (1) மனத்துயரமும், கோபமு், இல்கறமும், ஆயாஸமு் முலைப்பால் வற்றிப் போவதற்கு் கார னா். (2) சீதனைவத் தவிர்த்துள்ள ற்ற துவை னு், ஆதாப ந்து ளின் ஸ ரஸ னு், பாலும், பாலுள்ள முலி னு், னத்துயர முதலியதற்கு எதிரி டயாபுள்ள யு் முலைப்ப ல் விருத்தி யா தற்கு் காரண்கள கு் 17, 18.

சிசுவு கு வி தியு ட் கும் முலைப் : விருத்தா ஹ ர னைப் புஜித்தவள், பசித்தவள், ஸமரணையற்றிருப்ப ள் டே ள றடை த தேஹதாது னுடையவள், ருத்தரிப்பவள் இவ்வித ஸ்த்ரீகளி் ஸ்தய் சிசு கு் வியாதியுண்ட க் கூடியதாகுட். 19.

முலைப்ப குப்பதில கடு ப : முலைப்பால்கி ட் ரவிடில் டே ளாட்டுப் பாலைய வது, இலகு பஞ்சமூல அல்லது சிறு ல்லி டே ர சேர்த்து் ரய்ச்சி, சர் ர கூட்டி ஆட்டுப் ப லு குச் ர கு முள்ளதாச் செய்யப்பட்ட பசுவி் பலை வது குழந்தை க்குப் புகட்டல ட். 0.

சிசுவு கும் த் கும் செய்யவே டி. சட கு : (1) சிசு பிறந்த ஆறு் நாள் இரவு, ப துக்கள் குழந்தை கு இர கூட செய்து, இஷ்டதேவதை னுக்குப் பவிஹோ ரதி க்ரியைகளு்

தாத்தி தாதியெனப்படும் செவிலித்த ய்.

சீது முதற் புத்த பார்த்தக.

ளிப்பு, பொறு ம், போ ம், அம்மதி இ ம த் ர முதலி தற்கு எதிரி டயர் னை

4. விருத்தாஹார ள் முதற் புத்தக பார்

நிறைவேற்றி, அர்கள் மி களிப்பெய்தியவர் ளாய் அவ்விர வெல் ாம் விழித்திருக் வே டும். (2) பத்து ாட் ள் ஆனது பிரஸித்த த்ரீ ய ஸூதி ாக்ருஹெ ன்கிற அவ் றவி லிருந்து வெளி ரில் அழைத்து, அவா ரது குலாசார'களு' டே ற்ற விதி னை அதுஸரித்து ஸ் ராநதிகளைச் செய்விக்கவும். (3) அப் பால் சிசு டுக்கு தேஹத்தில் மனச் ிலை, அரிதானம், கோரோசனை, அகில், ச' தனம் இவற்றைச் சிறிதள டு பூசி, குழந்தை, க்கு அதன் ஜன்ம நகூத்திர தேவதை ின் பெயரையாவது, ஸம்பித்த பந்து லின் பெயரையாவது வைத்து நா கரணம் செய்யவேண்டும்; அப்பெயர் சுப ராந்தா டு, இரட் டப்பட்ட எழுத்துக்களுள் ா தாகவும் இருத்தல் ாம். 2 23.

சீசுவைப் பரிபாலித்தல் : பிறகு விக்குதிவிஞ்ஞாநீயா, தியாயத்திற் கூறப்பட்டுள்ள குறிகளைக் டெ ன்டு சிசுவி ன் ஆயுளைப் பரீக்ஷிக்கவும். இ, ற்காக அறிவுள்ள வைத்தியன் ிர் மலமரண தலைபணையுடன் கூடிய நல்ல படுக்கையில், கிழக்குப் ப் மாகவா து வட'குப் பக்கமாக ாவது தலையை வத்துக் குழ் தையை விடவேண்டும். மேலு் அப்படு'ையும் அதன் டே ரிபிப்புகளும் மேடு பள்ளமில்லா ல் மிருதுவா வும், ரகேஷாக் வஸ்துக்களைக் டெ ண்டு தூபமிடப் பட்டவையாகவும் இருத்த் வே டும். அடித்து் டொல்லப்பட்ட மி' இறகு முதலி யதை, ச' சிவ த் தே, ருட் சுட்டுப் படுக்கை' குத் தூபமிடலாம். உயிருடன் பிறத், கட்க'ரு ம் மு, வியவற்றி' டொம்பு முத வியதிலிரு து டான நல்முத்து' னையு, பிரமி-தும் ட்டி-ஜீவகம் முதலி' சிறந்த ஓஷதி னையு குழந்தை ின் முத் திலும், கிரஸ்ஸிலு், கைகளிலும் ட்டவும்; வச'பா ஆயுனையும் புத்தியையு, ரூப சக்தியையு விருத்தி செய்து ஆரோ'கிய நிலை மையையும் உ'டுபண்ணி, ரகேஷா' மா வு வேலை செய்யு ான யால் அதையும் அ'கனமே முத்துமுதலி வை ளில் கட்டலா. ஜ'தாம் ாஸத்தி' சுபதின' பார்த் து குழந்தையைப் பூமியில் உட் ாரவை'க ஆர'பி' வு' பிறகு கிர'மா ஆரூவது ம ாஸத்தில் அ'நப்பிராச'ச் சட் யு' செய்யவு. ஆறும் ம'ாஸத்தி ாவது, ஏழா' அல்லது எட்ட ம் ாஸத்தில வது குளிர் ாலம் நெரு'கு'போது சுப தினத்தில், உட் பில் பிணியேது மில்லாமலிருக் ப் பார்த்து குழ'தை ய தாத்ரீ ின் மடியில் ட்டாராவைத்து, நல்வ'ர்த் த் கூறி' டெ ா'ட்டே டைத்தியனைக் டெ ண்டு காது குத்தவேண்

1. பத்து ாட்டன் 'ழித் ஸூதி க'குச் செய்யப்ப ல்லா ரதி சுட் கு ' "ஸூதிதேகோத்தா ம்" எனப் ப் ம்.

. விக்குதிவிஞ்ஞாநீய' சாரீர ஸ்த்த ம் - து அத்தி ாயம்.

. ரகேஷா' முதற் புஸ்தகம் ப்ார'க.

6. ஆ குழந்தைக்கு முதலில் வலது கைதயு, பெ குழந்தைக்கு முதலில் இடது கைதயு குத்துவது முறை. வத்திலது நகரில் ஊசியைப் பிடித்துக் கொண்டு, மற்றொரு ரத்தினால் குழந்தையின் கைதப் பிடித்துக் கொண்டு, கண்ணிடான்கறாதின் அடிப்புறத்திற் குறித்து கன்னத்தை அணுகினால் போல, ஜராயு வென்கற மிருதுவான சர்மத்தினால் மாத்திரமூடப்பட்டு ஸூரியகிரணம் ஊடுருவக் கூடிய மிருதுவான பாதில் செப்பஞ்சு குழப்புத்துளியினால் குறியிட்டு, கைநடுமால் இலகுவாகவும், நேராகவும் ஒரே தடவையில் த்வார விடவேண்டும்; அந்த த்வாரம் குறிப்பிட்ட விடத்திற்கு மேலாகவாது, கீழாகவ வது, பக்கம் எல்லாவது ஒதுங்கி விழக் கூடாது. ஏனெனில் அவ்விடத்தில் முறையே லகா, மர்மீ, ரத்த என்கிற இரத்தக் குழாய்கள் பரவியிருக்கின்றன. இக்குழாய்கள் குத்தப்பட்டுப் போனால் அவ்விடத்தில் சென்னிறமும், வலியும், தேஹத்தில் ஜ்வரமும் ஏற்படும். மேலும் வீக்கம், அழற்சி, வேதனை, மந்யாஸதப்பம், அபதாநகம் இக்கேளாறுகளுடனும். அக்கோளாறுகளுக்கு அதனதன் தன்மைக்கு ஏற்றவாறு பகுத்தறித்து சிக்கிரம் சிகிச்சை செய்பவெண்டு. குறித்த இடத்திற் குத்தினால் இரத்தம் சிவம் ஏற்படாது; சிவப்பு-வலி முதலி விடாங்களு உடாகமாட்டா. அது குத்தியவுடனே எட்டெயில் நனைத்த தூலை ஊசியிற் றோத்து, காதில் த்வாரத்திலிட்டு ட்டிவிடவு, விரணத்தில் ஆமோஷன் சேர்ந்திருந்தால் அதைத் தலத்தினால் நைக்வும். காதில் த்வார விடவேட்டிய பாகம் எம்மியிருந்தால் ஆராயென்னும் ஆயுதத்தொண்டு முன்பே லவே குறியிட்டுத் தாரம் இட்டேண்டு; அவ்வித் த்வாரம் விடும்போது ஹிதமான ஆஹார்களைப் புஜித்து வரவேண்டும். முறைப்படி காது குத்தியான மூன்று நாட்கள் சென்றது சற்றுப் பெரிய வரத்தியை த்வாரத்திலிட்டுக் கவு. அங்குள்ள விரண ஆறியதும் சிறுச்சிறு அந்த த்வாரத் தப் போதிய அளவுக்கு வளர்த்து வரவும். 4 37.

முலைப்பல் மழத்தல் முதலின: (1) பிறகு பள்ள முளைத்ததும் கிரமம் தயபாக் செய்வதை மற்ச் செய்து, முற் கூறிய பாலையும், இலகுரம் ப்ருஹ்மராயு முள்ள அன்னத் தயும் கலந்து ஊட்டி வரவேண்டு. (2) தயத் த விட்ட சிசுவுக்கு அடியிற் குறிப்பிடப்படும் சிலோதனை அதன் தேஹநிலையை அதுஸரித்துப் ப்ருவச் செய்து கொடுக்கலாம்: (1) முரளம்பழவித்தின் உட்பருப்பு, அதி தூரம், நெற்பெரி, நகடு இவற்றை கொண்டு

ண்பீடம் அதி அடிப்புறத்தில்கு மிருதுரத்தொகு பா.

மோதம்¹ செய்துகொடுக்கலாம். இதற்குப் பரிணரகுணமு² 10. (2) பில்வப்பிஞ்சு, ஏலரிசி, சர்க்கரை, நெற்பொரிமா இற்றை³ ஒண்டு பக்குவம் செய்த மோதகம் குழந்தைக்கு தீபநமாக உபயோகப்படும். (3) காட்டாத்திப்பூ, சர்க்கர, நெற்பொரிமா இற்றை⁴ ராடு பக்குவம் செய்த மோத⁵ நக்ராஹிய குழந்தைக்கு உபயோகப்படு⁶. 38 40.

குழந்தைளுக்குத் தீக்ஷு⁷ ள்ஷத்⁸ ளை விலக்குதல் : குழந்தைக்கு டாகு⁹ வியாதிகளை¹⁰ ருகும ரமான துன்பம்வினை வி¹¹ ரத ள்ஷத்¹² களால் பரிஹரிக்க வேண்டும் ; ஆனால் வியாதி அபாயகராயிருந்தால் அதில் அசியமானால் பலமான ள்ஷத்¹³ ளை உபயோகிக்கலாம். இங் குழந்தைகளுக்கு விரோச நெளஷத்¹⁴ ளைக் கொடுக்கக் கூடாது. 41.

குழந்தையை விரட்டுவது முதலியது கூடாது : வழிக்கு ரா, குழந்தையை அதட்டி விரட்டக் கூடாது. விரட்டப் பட்டு பயந்துவிடும் குழந்தை யதுஷ்டக் கிரஹங்கள் எளிதில் தாக்கு¹⁵. ஸ்திரத்தை விசி மேலே காற்று வீசச் செய்தும்¹⁶ டினமான பரிசுமும், இலக்கரமும்¹⁷ தாது. 42.

ப்ரஹ்மீக்ருதம் : பிரமியிலை, வெண்கடுகு, வசம்பு, நன்னூரி, ரோஷ்டம், இந்துப்பு, திப்பிலி இவற்றைச் சேர்த்துப் பக்கு செய்த க்ருதத்தைக் குழந்தை பருக¹⁸ லாம். இது வாக்யம், ரூப சக்தியையும், ஆயுளையும்¹⁹ விருத்திசெய்யு²⁰ ; டேலு²¹ தீவினைகளைப் போக்கி இரக்ஷைக²² ரா²³ வேலை செய்யும் ; பூதங்களையும், உன்மாத விகார²⁴ தையும் விலக்கும். 43, 43½.

அஷ்ட²⁵ கக்ருதம் : வசம்பு, வாலுமூவை, வல்லாரை, ச²⁶ குப்பி, த²⁷ ணீர்விட்டா²⁸, பிரம்மதண்டி, பொன்னாங்கண்ணி பிரமியிலை இவ்ெட்டுச் சக்ருகளையும்²⁹ ணைக்கு ஒரு பலமெடை³⁰ டெடுத்து, லக்ஷாகச் செய்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் அளவு நெய்³¹ சேர்த்து, அதற்கு நாலு மடங்கு பால் கூட்டி³² ரூபம் பக்குவம்³³ செய்யவு³⁴. 'அஷ்டாங்க க்ருதம்' எனப்படும் இதைப் பா³⁵ம் செய்ய சரீரம் சீர்மையடையும், ஆயுள் விருத்தியாகும், வாக்கும்-³⁶ புத்தியும்-ரூபக சக்தியும் மேன்மையுமும். 44, 45½.

ரஸ்வத க்ருதம் : வல்லாரையின் இரத்தில், டெ³⁷ ள்ளாட்டுப்பால், டெ³⁸ ராய், த்ரிகடு³⁹ ம், ட்டத்திருப்பி, வசம்பு முரு⁴⁰ ளை, இந்துப்பு இவற்றைச் சேர்த்து, பசுவின் நெய் பக்கு⁴¹ ம் செய்து, குழந்தைக்கு உபயோக⁴²க் வாக்கும் மதியும் விருத்தி⁴³ ய⁴⁴ தோடு, ஜாடரா⁴⁵ னியும் தீபம்⁴⁶ செய்யப்படும். 46½.

-
- . மோதக⁴⁷ பணியாரம் அல்லது சிற்து⁴⁸ டி.
 - . ப்ரீ⁴⁹ இனி சு⁵⁰ யுட்⁵¹ இ⁵² பந்தரு⁵³ ப⁵⁴ ட்.
 - . ராஹி⁵⁵ முதற் புத்த⁵⁶ பார்⁵⁷.

வசதி க்ருதம்: ச'பு, சீந்தில், ச்சோரம், டு'ரம்; ங்'குப்பி, வாய்விடங்கம், சுக்கு, நாடிரு'இவற்றால் ப'குவம் செய்த க்ருத'முன்'ரு, த்திற்குச் சமானமானது. 47½.

ன்குவித'ர்ணனே: (1) பொன், அதிவிட' ; டோஷ்டம்; (2) க்ஷீரகா'ரோவி'பொன்; (3) பொ', பொ'ணை, சங்'குப்பி; (4) சிறுதே'கு, பொன். வ'ம்பு, 1 நா'ரகு முறை வில் எ'தயே தேனே'மும் பெ'ய்யே'டு'து ஒரு ருஷம்'ரெடுத்து லாம்; இ'தேஹபோஷணை'பெய்யு'; மதி'ய'விருத்திசெய்யு'; உடலுக்கு'ன்'யு'டு'ப'ணு'; தேஹத்திற்கு'நல்ல'நிறம்'தரும்; பொதுவில் குழ'தக்குச் சிறந்த'ஒளவுத'ளாகு. 48, 49½.

ச'தி'ருதம் இ'ட்டா: ச'பு, அதிமதுரம், இ'துப்பு, சுக்'ரம், சுக்கு, ஓம், டோஷ்டம், திப்பிலி, ஜீர'இ'ற்றச்'சேர்த்துப்'பக்குவ'செய்த'க்ருதத்தை'ரெ'டு', குழ'தயி'ர'கு'சுத்த'ராகும். 50½.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

பாலரே ப் பிரதிஷேதம்.

இனி ப'ம'ப் பிரதிஷேதம் என்னு'அத்தியாயம் வி'ரி'ப்ப'மும்:

ப'உ'வு'ம்ப'தம்'முவ'ப்ப'வே: உண'ப்'பற்றிய'விஷ'த்தில்'பாலர்'க்ஷீராஹாரமுள்ள'ர், அ'னாஹா'முள்ளவர், உபயாஹாரமுள்ளவர் என'முன்று'வதை'ப்ப'டு'ர்.. அவர்'ளுக்கு'ட்ட'ப்ப'மும்'பாலும்'அன்னமும்'கெட்டுப்'போ'ர'மலிருக்கு'ரையில்'அவர்கள்'ஆரோக்கியமாகவும், கெட்டுப்'போனால்'வியாதியஸ்தராக'மும்'ஆவர். 1.

சுத்தமும் அசுத்தமுமான முலைப்பால்: (1) ஜலத்திற்'சேர்த'த'ல்'அததுடன்'ஒரு'மிக்கக்'சலக்கூட'லும், தோஷங்கள்'சேரா'லும்'உள்ள'பால்'சுத்தமானது. (2) ருத்தோஷத்தினால்'கெட்டுப்'போன'பால்'ஜலத்தில்'மித'சுக்கு'; துவர்ப்பும்'ரூகை'கு'முமுள்ளது; துரைத்திரு'கு'; ல'மூத்திரங்'னை'சட்'டு'. (3) பித்த'தோஷத்தினால்'வி'ர'டந்த'பால்'அ'ல'மு'க'ரமுமான'ச'ய்யும், ஜலத்திலிட்டால்'ஞ்சள்'நிறமா

த'ன்கு'மு'ற'விலு'ர'த்த'ப்'பஸ்மா'த'து, ந்ற'னைச்'சூர்'மா'ச'செய்து'பயோகிக்'டு'. ப'மயப்'பிரதிஷேதம்'பாலர்களுக்கு'ட'கு'ரோ'னை'த'வு'ரி'த்திசெய்'வு'ஏற்ற'மு'ற'னை'வி'ரி'அத்தியா

வரிகளையும் பெறும்; அழற்சியையும் உ டுபண்ணும். (4) சுபத் தினால் டெட்டுப்போன பால் டப்புக் கரிக்கு; தடிப்பாய், தண்ணீரில் அமிழ்ந்துவிடு; பிசுபிசுப்பாக டு இருக்கும். (5) இரட்டைத் தோஷ் களால் கெட்டிருந்தால் அத்தோஷக்குறிகள் லந்ததாசவும், (6) ஸந்ரிபாததோஷங்களால் டெட்டிருந்தால் மூன்று தோஷக்குறிகளுள்ளதாகவுட் இருக்கும். எந்தெந்த தோஷத்தினால் பால் கெட்டிருக்கிறதோ அந்தந்த தோஷ னுக்கு ஏற்ற குறிகளுள்ள வியாழிகளை அந்தப் பால் டு பண்ணும். 2 4½.

சிகலின் தேஹத்தில் டேவுளைக் க டுபிடித்தல்: () சிசு அழுவதிலிருந்து அதற்கு ஏற்பட்டுள்ள லிசுடு மயா அல் டது மிருதுவா என்று தெரிந்து டொள்ளலாம். 1 (2) குழந்தை அடிக்கடியும் எவ்விடத்தைத் தானே பரிசித்துக்கொள்கிறதோ, த விடத் த நா பரிசித்தால் அழுகிறதோ அவ்விடத்தில் டோவிறுப்பதாய் அறியவும். (3) கண்களை மூடியிருந்தால் சிரஸ் லில் டோவிறுப்பதாகவும், (4) நாக்கு-உதடு இவற்றை கடித்து டொள்வது, பெருமூச்செறிதல், கைகளை மூடிக்கொண்டு அழுத்து து இ ற்றால் மாப்பில் அல்லது இருதயத்தில் வேதனை யிருப் பதா வும், (5) மலபந்தம், ரந்தி, தாயின் ஸ்தந்தைக் கடித்த குடலினைத்தல், வயிற்றுப்பொரு ல், உடம்பு முதுகின் பக் கவளைவது, வயிற்றின் பக்கமாய் டைவது இவற்றால் கோளாறு குடலைப் பற்றியிருப்பதாகவும், (6) மலச்சிக்கல், மூத்திரச்சிக் ல், திடுக்கிடுதல், மூலை மூலையாகப் பார்த்தல் இவற்றால் டோய் மூத் திரவஸ்தியையு் குதத்தையும் பற்றி டிருப்பதா வு் தெரிந் டொள்ளலாம். 5 8.

ஸ்த்யதே ஷஹரம ன சிகித்தஸைகள் : இனி தோஷ் டையும் வியாதிநிலைமைகளையும் அனுஸரித்துத் தாய்க்குச் செய் ய வேண்டிய உபசாராதி டைக் கூறுவோம்: அவற்றுள் ததே ஷத் தினால் த்யம் டே றடைத்திருக்கையில் (1) மூன்று நாட் டு தசமூலத்தைக் கஷாயமிட்டுப் பரு லாம். (2) அல்லது சித் திரமூலம், வசம்பு, டட்டத்திருப்பி, டெகோஹினி, கே ஷ்டம், ஜீர ட், ண்டுபாரகி, தேவதாரு, ஸரளதேவதாரு, தேள் கொடுக்குப் பூ டு, திப்பிலி, மிளகு இவற்றி் ஷாயத் தப் பான செய்யலாம். (3) பிறகு ராதரே ஹரமான ஏதேனு் ஒரு ட்ருதத்தை அரு தலாம். (4) அப்பால் அச்சஸுரை யென் மது டப் பான செய்யலாம். (5) இவற் ற யெல்லாம் கிரமமாக உபயோகித்து, அப்பால் ஸ்தித்தகமான ஸ்து டைக் டொடுத்து மிருதுவா விரோசநம் செய்விக்கலாம். (6) அத்

. அழுது ட் மயாயிருத் தா டோவு ம டெ டு, மி து டு டோவு த டெ டு அறி லா்.

பிறகு ஸ்திகளைப் பி யோகித்து, (7) அப்பால் வாதஹரமான ஸ்துக்ளைக்கொண்டு ஸ்வேதசிகித் ஸ முதலியவற் றயும் செய்விக்கலாம். (8) அவ்வித பாலை அருந்திய சிசுவுக்கு சிற் றரத்தை, ஓ ம், ஸரளதேவதாரா இவற்றின் ல்கம் கூட்டிப் ப் குவம் செய்த க்ருதத் தயா து, அதே சரக்கு னையு ிற் று டயு் கூட்டி பக்குவம் செய்த க்ருதத் தயா து பருக் ெடுக் லா. பித்தத்தினால் ஸ்தம்மோளாழடைத்திரு கயில் (1) சீர்தில், தண்ணீர்விட்டான், பேய்ப்புடல், மேம்பு, ச்தம், நன்னரி இவற்றை கஷாயம் காய்ச்சி, தாயு் குழ் தயுமாப் பரு லாம். (2) த்ரிபலை, ரோ ர் கிழகு, நி ேபு, ெரோஹிணி இவற்றி் வாதத்தையா து பருக ர். (3) சரிபாதி ச்சரக்கு ளின் கஷாய், (4) படோலாதி த்தி் ஷாய், (5) பத்ாதி ஷாயம் இவற்றில் ள தயேனு் பான் செய்விக்கலாம். (6) சாரிப திகண்ச்சர கு ள் முதலிய ற்றுப் பக்குவ் செய்த்ருதத் னையும் பரு லாம். (7) பித்தஹர ஓளஷத் ளால் விரோசனம் செய்வி் லா. () குளிர்ச்சியான தலாதி ளால் அப்யன் மு் லேபந் கருப் பிரயோகி் லாம். பத்தினால் ஸ்தம்மோளாழடைத்திரு யி் (1) அதி தூம், இந்துப்பு இவற்றால் ப் குவ் செய்த்ருதத் த் குழ் தக்குக் ெடுக் லா. (2) இந்துப்பு, திப் பிலி இவற்று் ப் குவம் செய்த க்ருதத் தயா து ெடுக்க லாம். (3) அப்பால் மருக்காரைப்பூவின தூணத் தத் தே் கூட்டி ஆட்டி, அ் ல் த்தை ஸ்தந் ளின்மீது, குழ் தயின் உதடு ளிலும் சிறிது லேபந் செய்து, சுலப ரய் குழ் த் கு ராந்தி யு் ெப ண் லாம். (4) தாய்க்கு தீக்ஷண ஸ்து் னை ெ த்து நற்று் தி் செய்விக்க வேண்டும். (5) அப்பால் ஸ் ரீக்ரின னைச் செய்வித்து, (6) முஸ்தாதி ண்ச்சரக்கு ளி் வாதத்தைப் பருகக் ெடுக்கலாம். (7) அங்ங ே கிரந்தி த் , இ் குபத்திரி, தேவதாரா, வெட்பாலரிசி இ ற்றின் கஷா த்தைய வது, (8) அதிவிடயம், ரோரைக்கிழ் கு, வசப் பு, பஞ்சரே லப் இவற்றின் கஷாயத்தையாவது தாய்க்குக் ெடுக் லாம். ஸந்ரிபாததோஷத்தினால் ஸ்தம்மோளாழடைத் திருக்கையில் குழ்தையின மலம் தூர்நாற்றமுள்ளதாகவும், ஆம ராவு் ஜலத்திற்குச்ச ராமாக ம், தோய்ந்து போனதாவு், தெளி ரகவு், தோய்ந்து உடைந்து போனதாகவும், து ரத்த தா வும் பல ராறுக வெளியாகும். அப்படியே மூத்திரமும் மஞ் சள் நிறமாகவு், வெளுப்ப் கவும், தடிப்பா யு் பல நிறங் ளோடும், பலவிதமான நோனையு் ெடுபண் ளிக்கெ ெடும் வெளி ரு் ேனு் ஜ்வம், அரோசக், நாவறட்சி, ராந்தி, வற ட தே ெறியு, அதி் ெடிட்டாவி, அவய ள் துவன் ெ போதல் அ ய ளி் இசிவு, குடலிரைத்தல், ெ , தலை

சுற்றி இவைகளும், நாகி-நேத்திரம் என்வாய் இவற்றில் வே
 (1), இத், கைய வேறுவிதமான கோளாறு ஏனும் உண்டாகு
 இந்த வியாதிக்கு ஸ்ரீரீ ல கம்¹ எனப் பெயர். இது பிராணப
 ரமான மிகக் கொடிய ரோகம். (2) இதில் காலதாமதமி² நி
 தாத்ரியையும் குழந்தையை³ வமநம் செய்வித்துச் சிகிதஸிக்
 வேண்டும். (3) பிறகு ஸ்ரீரீ க்ரியையைச் செய்து, (4) வச தி
 ணக்கஷாயத்தையாவது, (5) ஹரித்ராதிக் க்ஷாயத் தயா
 வது, (6) திப்பிவி, வட்டத்திருப்பி, (7) ரோஹிணி, (8) ர
 கிழங்கு, கோட்டம் இவற்றின் கஷாயத்தையாவது உபயே
 கிக்கலா. (9) வட்டத்திருப்பி, சுக்கு, சீந்தில், கடு ரோஹிணி,
 நிலே ம்பு, தேவதாரு, நன்னூரி, ரோரைக்கிழங்கு, பெரு
 குரு⁴ ப,வாலுமுலை இச்சரக்கு ஸ்ரீமுலைப்பாலிலுள்ள தோஷ
 னைப் பரிஹரிப்பதிற் சிறுத்தவைபாம். (10) ஏதேனும் கோளாறு
 தொடருமானால், கால-தேசாதி நிலை னையறி⁵, வத்தியன்
 அந்தந்த விய திக்குத் தகுந்தவாறு சிகித்ையைச் செய்ய
 வேண்டும். 9 251.

குழந்தைக்குப் பல்முளை யிற் றும் கோளறுகளும்
 சிகிதையும்: (1) குழந்தைக்குப் பல்முளைத் து⁶ கு⁷ தும்
 ஸ மமானரோகம் னுக்கு காரணமாம்; பல்முளைப்பதால் முக⁸ய
 மாய் ஜ்வரம், பேதி, இருமல், வாந்தி, தலைவலி, அதி இருசயத்
 துடிப்பு, போதகி, விஸர்ப்பம் இக் கோளாறு ஸ்ரீபாலர்களுக்கு
 உண்டாகு⁹. பூனை னுக்கு இடுப்புச் சரி¹⁰துபே யையிலு¹¹, மயி¹²
 னுக்கு, தோரை முளைக்கையிலும், குழந்தைகளு¹³குப் பல்
 முளைக்கையிலும்-பலவாறான கோளாறு ஸ்ரீதோன்றிய போதினு¹⁴
 தி¹⁵கு விசேஷமாய் நேரிடாது. (2) இதில் அந்தந்த தோஷ¹⁶
 னுக்கு, அவற்றின் பிரதோபாதிநிலை ம னுக்கும், ரோ¹⁷
 னின், ன்மை னுக்கும், ரோ¹⁸ தி னுக்குச் சம்பந்தமான ஆசயங்
 னின் தன்மைகளுக்கும் ஏற்றவாறு, தேச-கா¹⁹ரதி னையும் அது
 ஸரித்து, பாலர் னுக்குச் சிகி²⁰தை செய்யவேண்டும். குழந்தை
 னுக்குப் பல்முளைத்தல் முதலிய நிலை மகளில், முன்னால் பெரி
 யவர்களுக்குக் கூறப்பட்டுள்ள அதே வாத திதோஷ²¹ னு²²,
 அதே இரஸாதிதாது²³களும் சேர்ந்திருப்பதோடு, ஜ்வராதி வியா
 தி னும் முற்கூறிய ரோ²⁴ரணுமாசையா²⁵, ஜூஷத்²⁶ னு²⁷ முற்
 கூறியவாறே இவர்களு²⁸குப் பிரயோகி²⁹ப்படவேண்டும்; ஆனால்

1. ஸ்ரீரால்ஸம் பாலிலுள்ள பலா தோஷ³⁰ னா³¹ உ³²டா
 ம் ஆ³³ பந்தா³⁴ கொடியபா³⁵ரோ³⁶.

2. போத³⁷ ப³⁸ர் னுக்கு³⁹ இரெப்⁴⁰ப்⁴¹ ன் அரிப்பு,
 நீர்ப்பெருக்கு⁴² த்றுடன் கூடித்⁴³ வு⁴⁴, குரு⁴⁵ வு⁴⁶, த⁴⁷ குரு
 போ⁴⁸ற்⁴⁹ ய⁵⁰ கவு⁵¹; வியுள்ள⁵² ய⁵³ வு⁵⁴ டாகு⁵⁵ சிறிய⁵⁶ ட்டி
 கள்⁵⁷ பிர⁵⁸பிய⁵⁹ கோளாறு.

குழந்தைகள் ஸ்குலமாமான வெகு சிறிய தேஹமுள்ள ராஃயாலு, பெரியவ னைப்போல எல்லாவித உ வ னையும் உண்முடியாத ராதலாலும் இவர்களுக்கு ஓளஷத்களை மிகச் சிறி அளவில் பயோகிக வேண்டும் 26 30௩.

குழந்தைகளுக்கு வமநம் செய்விக்கும் முறை: (1) நெய்யையும் பாளையும் விசேஷமாய்ப் பருகுவதால் பாலர்கள் ப்பொழுதுமே ஸ்தித்தமாயிருப்பார்கள்; ஆகையால் கற்றறிந்த வைத்தியன் அவர்களுக்கு மிருதுவான வ நெஷதம் கொடுத்து, தேஹத்தில் தோஷம் ஊறு விருக் கயிலேயே சீக்கிரம் வமநம் செய்விக்கவேண்டும். (2) பாளையேயாவது, ப லையும் அன்னத் தயும் வது உண்ணும் குழந்தைக்கு முலைப்பாலை யிறு நிரப்ப அருந்தச் செய்து அப்பால் வாந்தி செய்விக்க வேண்டும். (3) அன்ன உண்ணு குழந்தைக்கு மித் திர மான பேயா வ பெய்கூட்டி நிரம்பவும் கொடுத்து மந் செய்விக்கலாம். 31, 32௩.

குழந்தைக்கு விரோசாதிசுக்குப் பதில் வேறு சிகித்தை: (1) விசேசரத்தினால் சிகிதலிக்கக்கூடிய வியாதியில் குழந்தைக்கு வஸ்தியைப் பிரயோகித்து வியாதி நிராமம் செய்ய வேண்டும். (2) மர்சம் என்கிற ஸ்யத்தினால் நிவ்ருத்திக்க கூடிய வியாதியில் ப்ரதிமர்சம் என்கிற ஸ்யம் பிரயோகிக்க வேண்டும். (3) குழந்தைக்கு விரோசநம் முதலியவை அவசியமாயிருந்தால், அந்தந்த கோளாறுகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கு முறைப்படி அச்சிகித்ைகளைத் தாய்க்கே பிரயோகிக்க வேண்டும். 33௩.

ஸ்த தேஷஹா சூர்ணம்:—பெருங்குரும் ப, த்ரிடு, த்ரிபலை, இலநத் கொட்டை, ராவற்பட்டை, தேவதாரு, கடுகு, ட்டத்திருப்பி இவற்றின் சூர்ந்தைத் தேனிற கலந்து உபயோகிக, முலைப்பாலின் தோஷங்கள் தீரும். 34௩.

குழந்தைகளுக்கு த்தப லியில் உபடே சிக்கும் ஓளஷதங்ள்: (1) திப்பிலியின் சூரணத்தைத் தேனிற குழைத்து, அதனால் தந்தபாலி யென்னும் வியாதியில் பல்லீறத் தேய்க்கவும். (2) அல்லது டட்டாத்திப்பூ, நெல்லிக் கனி இவற்றி் சூரணத்தய வது அங்ன் உபயோகிக் லாம். (3) லாவம், தித்திரி, ல்லூறு இவற்றி் மல னை யெரித்துச் சூர்ணம் செய்து, தேனிற கலந்து, குழந்தைகளின் பற்களைத் துலக்க, பற் ள்ரிசை ரிசையாய் அழகாய் வளரு. 35, 36௩.

ஸித்த்ருதம்: வசப்பு, கரடங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை, ட்டத்திருப்பி, டெரோஹிணி, அதி டீடயம், ரோரக்கிழ்கு இனிய சுவையுள்ள இதர சரக்கு ள் இற்றைச் சேர்த்துப் ப்குவம் செய்த நெய் “ஸித்த க்ருதம்” எனப்படும். இது குழந்தை

தந்தபாலி குழந்தைகளுக் உடாகு் ஒருவிதப்ேய்.

ஞ்சுப் பற் ற் ன்கு முணப்பதற் று -பயோகி' க்கடிய
வித்தெளஷதாம். 371.

ஐந்யாதி சூர்ணம் : மர ஞ்சுள், தேவதாரு, ஸரள தேவ
தாரு, கெக்காய், ட'த்திரி, சிறுவழுதுணை, சிறு ல்லி,
சதகுப்பி இவற்றின் சூர்ணத் தத் தே' நெய் இவற்றிற் கூட்டி
குழற் த'கு' கொடுக் கிரஹணீரோக' நீங்கி அ'னிதீபந்
உண்டாப் ; அபாநவாயு வெளிபட் ; அதிஸாரம், ஜ் ர', ச்வா
ஸ', மாலை, ப'டு, சாஸம் இவை தீரு' ; குழந்தைக்கு உ
டகு' ஸர் ரோ'களிலும் சிறத்தது ; தேஹபலத் தயு'
தேஹவிறத்தையும் விருத்தி செய்யும். 3 40.

வ்ருத்த காச்ய ப்ருதம் : மஞ்ஜிஷ்டி காட்டாத்திப்பூ,
நெல்லிலோத்தி, பெருவாகை, சிறுமுட்டி, டா' குறிஞ்சி,
சிறு குறிஞ்சி, பில்வப் பிஞ்சு, பருத்திக் கொட்டை இவற் றச்
சேர்த்து' ரய்ச்சிய ஷாயத்தில் பாலும் திராடையும் கூட்டிப்
ப'குவம் செய்த க்ருதம், குழந்தைகளுக்குப் பல் மூளைக் கில்
ஹும் பல கோளாறுகளையும் ஜடிதி நிவ்ருத்தி செய்யும். இது
வ்ரு'த-காச்யப முனிவரின் முறையாகு' . 4, 41.

பல்மூளை'கையில் குழ'தையைப் பர மரித்தல்: -பல்மூளை'
கையில் உ'டாகும் கெ'ளாறுகளில் குழந்தையைச் சிகித் ஸ'
கா அதிக ரய் சிர்ப்பந்திக் கூடது. ஏனெனில், பற்கள் நன்கு
வெளிவந்துவிட்ட பிறகு ஆக்கோளாறு ள் சுயமா வே நிவர
ரய் விடு'. 43½.

குழ'தை கப்பிரே பத்த ல் சுஷ்கித்தலும் சிகித்
யும்: ப லில்மி த் துங்குவது, குளிர்ந்த ஜலம் பருகுவது, பப்
பிரே ரபமுள்ள ஸ்திரீயின் முலைப்பாலை யரு'து து இவற்றா'
சிசுவின் இ ஸதாது ஓடும் ஸ்ரோதஸ்ஸு'ளில் ப' விருத்தியாய்
இரஸ'கால் னை அடைத்துவிட, அதனால் அரோச மும், பிரதிச்
யாயமு', ஜ் மு', ரஸமு' உ'டய் குழந்தை சுஷ்கித்துப்
போக, அதன் மு மும், னு' நி'த்தமா' நெறிந்
ரணப்படும். () 'துப்பு, த்ரி டு, நாயர்வேளை, ட்டத்திருப்பி,
டம்பு இவற்றின் சூர்ணத் த அ'னனம் சுஷ்கித்து வரு' குழந்
தை'குத் தேனுடனும் நெய்யோடும் ல் து கொடுத்துவா, இது
அரோ' முதலிய ற்றைப் போக்கும். () அசோகம்பட் ட,
டு ரோஹிணி, பஞ்சே ராம் இவற்றி' சூர்ணத்தையா து,
(3) இலந் த டட்டாத்திப்பூ, நெல்லிக் னி இவற்றின் சூர் த்
தயாவது நெய்யிற் குழைத்து இக்கோளாற்றி' நெ'கெல்லா'.
(4) சிறுமல்லி, வசம்பு, ண்டங் த்திரி, க'கோலி, திப்பிலி, நத்
ள்' பிற' தத்திராவ்ய', வஞ்சி, நெய்தல், சாற ட, 'பொர'கி,
ரோணாக் கிழங்கு இவற்றை வகைக்குக் ரல்பல் வீதம் சேர்த்
துக் ஷாயம் ரய்ச்சி, இதில் அரைப்பிரஸ்த்த' நெய் கூட்டிப்

பக்குவம்செய்த ஹ்ருதம் ப் முதலிய ஹ்ருல் அடைபட்டுள்ள ஸ்ரோதஸ்ஸு னைச் சுத்திசெய்வதற் சிறந்தது. (5) க் ாடத் திரி, அமுக்கிரங்கிழங்கு, துளசி, திப்பிலி இவற்றைக் கொண்டு பக்குவம் செய்த க்ருதமும் அதே கு முள்ளது. 44—50½.

ப்ருஹ்மண ஹ்ருதம்: க் ாடகச்ருங், அதிமதுரம், ண்டு பாரக், திப்பிலி, தே தாரு, அமுக்கிரங்கிழங்கு, க கோலி, க்ஷீராகோலி, சிற்றாத் த, ருஷபக, ஜீவக, பெருமல்லி, ர் ிடக் இவற்றை ல் மாகச் செய்து, முயல் சிரஸ் ின் கஷாயத்தில் சேர்த்து, ஹ்ருதம் பக்குவம் செய்து உபயோகி், சுஷ்கிக்கும் குழந்தை புஷ்டியடையும். 5, 52½.

வசாதி தைலம்: வசம்பு, கெகாய், கிரந்திகரம், கச் சோர் இவற்றைச் செம் றியாட்டு மூத்திரத்திலும் ஸுரையிலும் கூட்டிக் ாய்ச்சி, அதில் தைலம் பக்கு ம்செய்து, சுஷ்கிப் ப ற் றுக்கு அப்பங்கச் செய்விக்கலாம். 53½.

லக்ஷி தி தைலம்: ஒரு பிரஸ்தம் கொம்பாக்கு் கஷா ாத்தில் அவ் ளவு எ்ெயும் சேர்த்துத் தயிரி டே லுள்ள தெளிவு ிரை நாலு மட்கு கூட்டி, பிறகு அமுக்கிரங்கிழ் கு, மஞ்சள், தே தாரு, அரோணு ம், கோஷ்டம், கோரைக்கிழ் கு, ச் தனம், பெரு குரும்பை, கெரோஹிணி, சிற்றாத் த, சத குப்பி, அதிமதுர இவற் றச் சமஅளவு ல்கமாகச் சேர்க் வும். “ ாக்ஷாதி ிலம்” எனப்படு் இதைக் கொ்ெ அப்ப் செய்து, சரீரபலம் விருத்தியாகும்; ஜ்வரம், க்ஷயம், பித்து, ச்வா ம், அபஸ்மாரம், வாதரோகம் இவை ிரும். யக்ஷர், இரா க்ஷஸர், ட்ற்று் பூத்கள் இவற்றின் பற்றுக்லைபு் போக்கும்; ாப்பிணி ற் றுக்கும் இது சிறத் அப்பங்கை லம். 54 56½.

குழ் தயின் இருமல்-வத் தி முதலியவற்றிற்குச் சிகித்த ற்: இருமல், ஜ்வர, வார்தி இவற்றால் ிடிக்கப்படும் குழ் ாக்கு (1) அதிவிடயம், கர் ாடகச்ருங், திப்பிலி இவற்றி் றுர் ாத்தைத் தேனிலு் நெய்யிலு் லந்து கொ்ெ லா். (2) அல்லது ஒரு அதிவிடயத் த மாத்திரமாவது றுர்ணம் செய்து அ் றுனமே நெய்யிலும் தேனிலும் கலந்து கொடுக் லாம். (3) முலைப்பாலைப் பருகிப் பருகி ாந்தி செய்யும் குழந்தைக்கு் ட் த்திரி, கத்திரி, பஞ்சோ ல், எலும்பிச்சம்பழாஸ் இவற்றை றெய்ே, ண் கூட்டி, லேஹ்யமாகப் பக்குவம் செய்து கொ்ெ லா். (4) திப்பிலி, பஞ்சல வாய்விட், தேவதாரு இ ற்றையும் அ் றுனமே ப் குவ் செய்து கொ்ெ லா். (5) த்ரி டத் தயா் நெய்-தேன் இவற்றுடன் உபயோகி் லாம். (6) அல்லது முள்ளப் பன்றி, சென்னாய், உடும்பு, ரடி, மயில் இவற்றில் எதனுடைய சர் த்தை பாவது, ம ிர்க்கையாவது சுட்டு அ் றிதமேதே் நெய் ளிற் லந்து உபயோகி் லாம். 57 60.

சர்திஹர ஂருதம் : சுருங்காலி, மருதை, தாலிஸப்பத்திரி, கோஷ்டம், சந்தனம் இவற்றின் கஷாயத்தில் பாஸ்யம் நெய்யையும் —ஹ்ரி பக்குவம் செய்யவும்; இவ்வாறு பக்குவம் செய்த க்ருதம் குழந்தையின் வார்த்தையைப் போக் வல்லது. 61.

தகாதவிதமாய் பல்முளைக்கும் உத்பாதத்திற் செய்யும் பரிஹாரம்:—என் குழந்தை பிறக்கும் போதே பற்களே னெ ஐனி கின்றதோ, எக்குழந்தைக்கு முடிவில் மேல்வாய்ப் பற் ன் முளைக் கின்றனவோ அவ்விதமான தூர்நிமித்த ஂநேரிடுகையில் தகுந்த வறு சாந்தி செய்யவேண்டும்; அக்குழந்தை னே ஏராளமா தகாதிணைகளோடு ஒரு அந்தணனுக்குக் கொடுப்பது நலம்; பூதாதி னுக்கு பூஜை முதலியவற்றைச் செய்யவும். 62, 62½.

த லு ஂட ம் : தவடையின் உட்புற மாய் த்தி ஂம் பிரகோபித்து “தாலுக் ஂட ம்” என்கிற விபாதி உ ஂடாம். அதனை தவ ஂடப் புறத்தின் உச்சியில் குழி விழுந்து த ஂடை தளர்ந்துவிடு ; முடையுண்பதில் வெறுப்பு ஂடாம்; பால் மு, லியதை ஷ்டப்பட்டு குடிக்கு ; ல ஂதிரவாய் வெளிவரு ; ந வறட்சி, ரயில் அரிப்பு, ஂணை, சுழுத் தத் தா ஂகூட மை, வார்தி இவையும் காணு. —63, 64½.

தாலுக் ஂடகசிகித்தை : தாலு ஂண்டக விபாதியில் வாயைத் திற ஂச்செய்து தவடையின் உட்புறத்தில் ()யவக்ஷர , தேன் இவற்றைக் கூட்டித் தடவலாம். (2) திப்பிலி, சுக்கு, பசஞ்சாணத் தின் சாறு, இந்துப்பு இவற்றைக் குழைந்தாவது தாலுகண்ட த்திற் பிரயோகிக்கலாம். (3) சுக்கு, மஞ்சள், கரிசலா கண் ஂரி இ ஂற மக்கல் மாக்கி, ஆலிலைகளில் த்துச் சுற்றிக் ஂடி, பசஞ்சா னத்தை ஂலே பூசி, உமித்தணலி ஂது த ஂதை த்தெடுத்தது, உள்ளிரு ஂகிற ஂத் த்திலிருந்து இரஸ் பிழிந்து, அதை வாயிலு ஂதவடையிலு ஂலேபந் செய்து, ஂத்திரத்திலும், சிறிது ஂற்ற லா. (4) கஂ ஂய், வசப்பு, கோஷ்ட ஂவற்றி ஂகல்கத்தைத் தேன் விட்டுக் குழைத்து, முலைப்பாலின் அறுபா த்துட ஂ உட் கெ ஂள்ளக் ஂ. ஂக்கத் தாலு ஂட ஂ தீரு. 65 68.

குழந்தைக்குக் குதத்திலு ஂடாகும் விரணம் : ஂம் தங்கி பூசி கொள்வதாலோ, வியர்வை சேருவதாலோ குழந் தயின்

ஂ இத் பிற இர ஂ பிரக்ஷிப்த ச்ரோ ஂப் சி புத் ஂ ஂ ர ஂப் பகிற் ; அ ஂற்றின்மெ ஂழிபெ ஂப்பு பி ஂ ரு ஂறு : [மு ஂய் ஂ ஂ ஂயி ஂமு ப த்திலிருப்பது, பற் ஂமுளைப்பதற் ஆத் ர ஂ ஂதி ஂபற்றியது ஂயுபிரே பித்தால் குழ த்த் குப் பற் ஂமுளைப்பதிலை. ருக்ஷ ஂ வக்ஷைப் புஜிக்கு குழ த்த் ராத் தேஹத்தி ஂமேலிட் , ஂ ஂயு மு ஂய் ஂ ஂ ஂயப் பற்றிய ஂடி ஂஂ ஂச ஂச்செது, குழ த்து ஂகு ஂபோது அதை ஂபற்களை ஂடி ஂபடி ஂ தத் து ஂகிற .]

குதத்தில் இரத்த- ப் கள் ளோற டந்து, ஒருவித விரா உ டா ; அது சிவந்து, உள்ளே அரிப்புடன், அதி உபத்திர ளுள்ளத யிருக்கும். அதைச் சிலர் “மாத்ரு ரதோஷ” ழும், சிலர் “பூதநம்” என்றும், சிலர் ப்ருஷ்டாருஸ் என்று, சிலர் “குதகுந்தம்” என்றும், சிலர் “அநாமிகம்” என்று கூறு கிறார் ள். 69, 70.

குதவிர சிகித்தை : குதஸம்பந், ான அந்த விரண, தப் பரிஹரி (1) தாயினு டய முலைப்பாலைச் சுத்தி செய்ய ே டும்; அதற் றாகப் பித்த-கபஹா ன ளுஷதந் ளைத் த ய்கு ொடுக்கவே ே டு. () இரஸாஞ்ஜநம், தேன்இவற் ற ஒருமி ்க் கூட்டி, ொதி னை த்து ஆறிய ஜலத்தில் அத் ந்து அப்போதைக் ப்போது பான செய்ய ொடு ெலாம்; அ த விரணத்திலும் லேபந் செய்யல ம். (3) த்ரிபலை, இல தம்பட் ட, பூ ரசம்பட் ட இற் ற ஜாயமிட்டு, அத விர த்தி ெல் ற்றி, (4) அ ன்பேதி, ோரோசனை, துத் த், ச்சிலை, தா க், இரஸாஞ்ஜநம் இவற்றை ஏதேனு அம்ல் சேர்த்து அரைத்து, லேபமா ச் செய்தாகினு அத் மேல் பூசலாம். (5) அல்லது அச்சரக்கு ளையே ரூர் ம்செய்து விர த்தின்மீது தூ லா. (6) அ ல்லது அதி தூரம், ச் கு, ொ ளவிராஞ்ஜந் இவற்றின் மி ு யா ரூர்ணத் த து, (7) ன்னூரிவேர், ச் கின் உப்புறச் சுழி இ ற்றி. பொடி யயாவது, () வே ை ப் பட் டயின் மிருதுவா ரூர் த் தயா து விரணத்தி ெது தூவலாம். (9) சிவப்பு, அரிப்பு ுமேயா த் தோன்று ானால், அட் ட யப் பிரயோ கித்து இரத்தத் த வெளிப்படுத்தவு. (10) “குதகுட்ட ம்” எனப்படுகற் இவ்விரணத்தில் பித்தவ்ரண ஹா ான ஸகல சிகி, யு அனுசூலமானது. 71 75.

குழிதை ன் பத ன ோறுகளுக்குப் பரிஹ : வட்டத்திருப்பி, வாய்விட் ம், மஞ்சள், ர ள்சுள், ோரைக் டிழங்கு, ெபர்கி, சாறடை, பில்வம், த்ரி ு, தேள்கெ ுக்குப் பூ ுடு இ ற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ு தத் த அளவாகக் ெடுத்து தா மண் தி பதாலாகு ோளாறு ள் றீ க் சு. முண்டாம். 76, 76½.

ப ரே களை நிவா ர ம் சே ெத் ெளி ளுளஷத ப ம் சே த் : எந்தெத் த வியாதி ு ந்தெந்த ளுளஷத ெற்றதோ அந்தத் த ளுளஷதத் தத் தாயின் ெத் த ளின்மே ுசி, சற்று அப்படியே வைத்திருந்து, அப்பால் அதைக் சுழுவி விட்டு, குழிதைக்கு முலையூட்டினால், குழந் தக்கு ுடாகு அத் த வியாதி நி ரா ாகும். 77.

தத் த கிறவி ாதியே “குதகுட்ட ம்” எ ப் ப ற் .

மூ ழும் அத்தியாயம்.

ப கிரஹப் பிரதிஷேதம்.

னி ப கிரஹப்பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தி யம் விவரி ப்படுகிறது:

ப்த ப கிரஹ : முன்னால் சுப்பிரம்மணியனை ரப்பதற்காகச் சி பெருமானால் பன்னிரண்டு கிரஹம் ள் ப ட் ப்பட்டன. அவற்றுள் ஸ்கத்தன், விசாக , மேஷ , சவ ஹ , பித்ரு கிரஹ ஆக இ ந்து புருஷவரு ங்கொ ட் சகுநி, பூதனை, சி, பூசனை, த்ருஷ்டிபூதனை, மு ம டலி , ரே தி, சுஷ் ரே தி எ ன் னும் இவ்வே மு ஸ்திரீகிர ஹ ள் . 21.

பழ த ளுக்கு கிரஹபீடையில் ம் குறி : (1) கிரஹ ள் பாலா னைப் பிடிக்கப் போகிற தறு ரயி குழந் த அடி டியும் அழும்; ஜ்வரமும் உ டாகும். (2) அனை குழதை ப்பற்றி டொ ட பிறகு ாணும் பொது குறி ரவன : திடுக்கிடுதல், டொட்டாவி, புருவநெறிப்பு, தீனம நிலை , ரயி து ரதப்புதல், டேற்பார் வ பார்த்தல், உ ட் டபு பற் னையு டித்து கொள்ளுதல், தூ கமி னை , அழுத , கூ டதல், முலையுண்பதில் வெறுப்பு, குரல் ாறுதல், ார மின்றி த னையும் தாயையு நகங் ளா கிறுவது ப யாம். 3 5.

த கிரஹ குறி ள் : அவற்றுள் ஸ்கத்த கிரஹத் தினை பிடி ப்படு குழதை கு ஒரு கண்ணிலிரு து நீர் டி யு ; தலையைப் புாட்டிய ச்கும்; பார்ச் வ யு தாற்போல் ரு பக் மெ லாம் விழுந்து போகு ; அவயவ ள் விறைத்து ெ ன் னா ; வியர் வ சியு ; முத்துத் து ண்டு னையு ; பற் னைக் டித்து ெ ன் னா ; முலையு பதில் வெறுப்பு டாகும் ; அஞ்சி நடு கும்; ெ ா டடக் கம்மிப்போய் அழு ; வாய் ெ ல கு ; உமிழ் ெ ா கு ; அதி மாய் ெ ற் பர் வ டர் கு ; உடலில் ச ாற்ற மு டாகு ; திக லடை திரு கு ; டினாக முஷ்டிப தந் செய்த ெ ா ன் . ச்சிக்க லு டா ; ஒரு ம், ஒரு புருவமும், ஒரு மு அதிக ராய் அசை து ெ ா டிரு கும் இர ெ ா னும் சி ந்திரு கு ; இத் கிரஹ பிடிப்பத த்திரா தேனு அ ய ெ ள ரே பவி கு , ராவது ெ ரி ெ . 1.

ப கிரஹப் பிரதிஷேதம் ப ர் னைப் பற்றிப் பிடி பூத னைப் பரிஹரி கு மு ற னை கூறு அத்தியா .

விச கிரஹ குறி ள் : விசாகக்கிரஹத்தினை பீடிப் படு குழந்தைக்கு மரணை தப்பிவிடு ; அடி டியு அது யிர் னை அறுத்துக் கொள்ளும் ; சுழுத்து நிற்கா ல் து ன்ரு ; உடம் ப விதைத்துக் கொண்டு கொட்டாவிவிடு ; அச்ச ம் லழுத்திர ள்கள் தானே வெளியாகும் ; வாயில் துரைதப்பு ; கிரஸ், தேத்திர ள்கள், கை ள், புருவங்கள், பாத இ மிகவு துடிக்கு ; முலையுண்ணும்போது தந்த த் டி கு ; தன் ந் கையும் சுடித்துக்கொள்ளு ; உடம்பு தேனை யால் றுந்தும் ; ஜ்வாமுண்டாகும் ; நித்தி ரயுண்டா ர ; சீழ் இரத்தம் இவற்றின் நாற்றமும் சேஹத்திற் றாணு . இ 'ஸ் தாபஸ் ரம்' எனனும் கோளாரின் குறி ளா . 9 11.

ஷே கிரஹக் குறி ள் : மேஷக்ரஹ ள்கிற் றே ஷக்கிரஹ பீடித்தால் குழந்தைக்கு யிறுந்துப்பொரு ளு டாகு ; ள் ள் துடிக்கு ; யில் து ர தப்பு ; றா றட்சியு டாகும் ; னை வி றத்து மூடி கொள்ளு ; அதி ராமு , தொ டக் ம்மலும், தேஹம் றுத்தலு க்வுதலு , பயப்படுதலும், ரந்தியாதலு , இரு ளு , வி ளு , தா மி யு றாணும் ; தட் ட டித்து ெ ள் றும் ; உடல் சுரு கி தேஹ விசைக்கும் ; செம்மறியாட்டி னுடையவு ஆமதோஷத்தினு டயவு றற்ற றாணு ; உய ரப் பார்த்து அழு ; இறட துவண்டு வளையும் ; ஜ் ர , மூர்ச் ச, ஒற் ற ி வி குதல் இவை று தோன்று . 12- 14.

சக்கிரஹக் குறிகா : குழந்தை சவக்ரஹத்தினை பீடிப் படு றாணல் நடு கி கொள்ளு ; மயிர்ச்சிலிர்க்கை, அடி க் அதி ராயு டாகு ; மூடி கொள்ளும் ; உடல் முதுகி ப் ராய் விதைத்து னையும் ; அது தனக்குத் தானே நா டி, து ெ ள் று ; உள்ளுக்குள் தானே கூவி ெ ள் று ; அதி மாய் ஒடு ; மலத்திற்குச் சமானடான துர் றற்றம் தேஹத் திலுண்ட கு ; அலறியமும். 15 15½.

பித்ரு கிரஹ குறி ள் : பித்ருக் கிரஹத்தினால் குழந் த பீடிப் பபய யில் காணு குறிகள் : ம ரிர்ச் சிலிர்க்கை, அடி க் டியும் அஞ்சி நடுக்கல், திடீரன்று அழுதல், ஜ்வரம், இருமல், அதிஸார , ரந்தி, கொட்டாவி, நாவறட்சி, உடம்பில் ச ர்நாற் றம், உடல் இசிவு, உதரல், சுஷ்கித்தல், உடல் திமிர்ப்பு, ரு நிறப் , னை அழுத்தி மூடி ெ ள் ளல், னீர் டிதல் இ னே றா . 16, 17½.

குநி ரஹ குறி : பா ள்குநி ரஹத்தினால் பீடி க் படு றாணால் அ யவ ள்கள் தளர்தல், அதிஸார , ர் கு-

தாபஸ் ரம் : வி கிரஹத்தினை குழ் த் கு றே றோ ர . இது மற்றொரு பெயர் .

த டை-தொண்டை இவற்றில் விர ம், அழற்சி-வவி-வேக் ரு
ளோடு கூடிய கொப்புள்கள் இராக் ரஸத்தில் பூட்டு ள்
தோறு உண்டாய் பகற்பொழுதில் மறைந்துவிடுதல், ரயிலா
வது குகத்திலாவது அழற்சி, பயப்படுதல், உடலில் பசுநிகளு
தேற்ற நாரற்றம், ஜ்வரம் இக்குறிகள் ரணு. 18, 19½.

பூத க்கிரஹக் குறிகள் : குழந்தை பூதநாக்கிரஹத்தினால்
பீடிக்கப்படுகையில் வாந்தி, நடுக்கம், சோம்பல், இரவில் நித்திரை
யின்மை, விக்கல், வயிற்றுப்பொருமல், பேதி, நாவறட்சி, மூத்
திர அடைபடுதல், அவயவங்கள் தளர்வுற்று உரோமங் ள்
சிவிர்த்துக் கொள்ளல், காக்கையைப்போல துர்நாற்ற மு் டாதல்
ஆ இக்குறி ள் னும். 20, 1.

சீதபூத க்கிரஹ குறிகள் : குழந்தை சீதபூதனை யெ
னும் கிரஹத்தினால் பீடிக்கப்பட்டால் அது நடுக்கும்; அழு
முலைப்பார்வை பார்க்கும்; நாவறட்சி ள்ளது; குடவினைத்
தலையு அதிலாரத்தையும் பெறு; பதனழிந்த நினைரீர்போற்
துர்நாற்றமடையும்; ஒரு பார்ச் மெல்லாம் உடல் சீதள ரகும்;
ற்றொரு ப்கெ ல்லாம் உஷ் ர யிருக்கும். 2, 2 ½.

தபூத க்கிரஹ குறிகள் :—அத் தபூதனை யெ
கிரஹத்தினால் பீடிக்கப்படும் குழந்தைக்கு காணும் குறிகள் :
ரதி, ஜ்ர, இருமல், அக்னி ரந்தியம், பேதி, உடல் ரு
நிற ள்ளதுதல், துர்நாற்ற, உடல் சுஷ்ணத்தல், கண்பார்வை
மு ள்ளது, தேஹத்தில் கடு வி, அதிக தினவு,
போதகி, எ கு குன்னியம் த் தோற்றல், வி ள், திக், 3,
முலையு பதில் வெறுப்பு, குரல் சீச்சிடுதல், உடல் டு ம்,
தேஹ த் ரியத்தின் றற்ற கொள்ளுதல் அல்லது புளிப்பு
ரற்ற பெறுதல் ஆகியன யாம். 23 25.

மு டிதையின் குறிக் : முகமண்டி தயெ னு
கிரஹத்தினால் பீடிக்கப்படும் குழந்தைக்கு ள்ளது
அழ ரத் தோற்று; யிற்றின்மீது ருநிற ர வி
அடர்ந்து படர் திரு ரணும்; ஜ்ரமு, அரோச மு
உட டட்டமு, பசுமூத்திரத்திற்கொப்பான நாரற்றமு
டாகு. 6, 26½.

ர தீக்கிரஹ குறி ள் : பாலர் ரே தீக்கிரஹத்தினால்
பீடிக்கப்படுவா ளானால் கருப்பும் நீலமுமாக தேஹ ரிற்
ரணும்; செ டி னையு; ரசியையும், நேத்திர னையும்
தேய்த்துப் பிசைந்து ள்வார்கள்; இருமலும் விக்கலும்

1. திருஷ்டிபூதனை டெ பதே அத் தபூதனை யென்று கூறப்படு.

மு டலி யெ பதே முகம டி த யென்று, மு
டலி யெ னும் ழு ப்படும்.

ராணு; னை விழித்துப் பார்ப்பார்கள்; மு ம் வக்ர ரா
வு சிவப்பாகவும் ஆகு; செ ரிய ட்டின் ஈற்றம் உ ட
கு; ஜ்வரம் காணும்; தேஹ் சஷ்கிக்கு; டலம் அதி ப
மயா ட் திரவமாகவும் இருக்கு. 7, 8.

சஷ் ரே தியின் குறி ள்: குழ்தை சஷ் ரேவதியெ
கிற கிரஹத்தினால் பீடிக்கப் படுமானால், அகற்கு் கிரம கிர
ரா எல்லா அவயவ்களும் உலர்ந்து கஷ்ணித்து ரும். 2 1.

கிரஹத்தஷ் ளி் அ த்தி குறி ள்: (1) மயிர்
உதிர்ந்தல் அன்னத்தே ஷ், கு் கஷ்ணித்தல், ருநிற, அழு
முனைப்போற் ற தூர்நாற்ற, வியாதி நீடித்த காலத் தெ டரு
த, யிற்றில் உருண்டயா கிர்திகள், ல் பல தேறு
வித டெ ளிப்படுதல், ரக்கின் த்தியில் பள்ளம் விழுதல்,
த டை கறுத்தல் இக்குறி ள் ண்டால் அக்குழற் த ஜீவி
தென்று தீர்ப்பானி கலாம். (2) அடே விதமான உண ப்புஜித்
துட் உடல் கஷ்ணித்தும், நாவறட்சியே டு வாடிய முகத்துட்
கூடியமுள்ள குழ்தை சஷ் ரே தீகிரஹத்தினால் வருந்துகிற
தென்றும், அது அக்ரஹத்தினால் டால்லப்பட்டுப் போமெ
து அறிக. 9 31½.

குழ்தைமுதலியவ் கிரஹ ல் பீடிக்கப்படுவதேன்:
சிறு ரைத்து புறுத்தல், இப் ப னுபவித்தல், பூஜை விரு
பல் ஆ இவையே கிரஹ கள் பற்றிக் டொள்வதற் ன ர
ளாம். அ ற்றுள் () து புறுத்தும் த யுள்ள கிரஹத்
தினால் குழந்தைய வது, பாலிய நீர்க்கிய பெரியவாவது பற்றி
டொள்ளப்பட்டால் ரசியிலிரு து நீர் வடியும்; நா க் டித்
து டொண்டு கூவி ருதுவர்; மிகவு் அனெளக்கிய நிலை
யேற்படும்; க் களில் நீர் டியு்; தேஹ் வி ராநிற டெ ள்
ளும்; பேசமுடியாமற் போகும்; உடலில் து் தழு டா
கும்; சரீர டு்; த து ல-மூத்திரங் ணைப் பி ச் து அனை
ர்; இவ்வித ரியத்தில் அருவருப்பு டொள்ளார்; பரபரப்
புடன் இரு னைத் து கித் தன்னையு் பிறரையு் அடிப்பர்;
அ ற்ணமே ஆயுதங் ள் ட் ட ள் முதலிய ற்றது த னையு்
பிற ரயு் தா கு ர்; எரிந்து டொ டிரு கு் அ னியிலா
பிரவேசிப்பர்; ஜலத்தில் மூழ்குவர்; கிணற்றில் விழுந்து விடுவர்
அபாய ராண அத்த யேறு ரரிய களையு் செய்வர்; ந
றட்சி, அழற், மூர்ச் ச இவற்றைப் பெறு தோடு, சீழ்வா தி
யு் டெ ய்வர்; தேஹத்திலுள்ள எல்ல த்வா ர் ரிலிரு து
இரத்த டெ ளியாகும்; ரிஷ்ட ளும் தே று். இக் கௌ
று ணைப் பெற்றவர் பிழை டாட்டார். (2) இ பம் அனுப
விரும்பும் கிரஹத்தினால் பீடிக்கப் படுவோர் ஏகா தத்தில் தீர்

. ரிஷ்ட ரார த்தா த்தில் . அத்தியாய ர .

புட பு ருவதிலு, ல்லாப செவதிலு, ஸந்த . ர .
 லை ள்-ஆப ள் ள் இ ற் ற அணி திலும் விருப்பமுள்ள
 ராய் மிக களிப்புற்று அ மதியு ள் ரா வும் இருப்பர்; இக் கிர
 ஹத் த நிவ்ருத்தி செய்வது ஷ்டஸாத்திய . (3) பூ ஜ விரு
 பு கிர, ங் ளால் பீடி கப் படுபவ் ஏ கிய மு த்தினரா
 ற் ட உதடு ன்-தெண் ட-த ட இவற்றுட் கூடியவா
 டும், வாயைப் பரிசித் து டொ வர்; பய துபய து -ற்று டோ
 குவர்; த்துவர்; ஏதோ னதில் சிந்திப்பர்; தீரத் த யைப்
 பெறு ர்; அன்னத்தில் விருப்ப மிருந்தும் அதை ஆ டு
 புஜி டாட்ட ர். இதை எளிதில் நிவ்ருத்தி செய்யலா . 3-391.

முன்விலிதே முள் கிரஹ களை வி குமுப :-
 து புறுத்தி வதை செய்வதான கிரஹத் த வித்த ந்திர
 ளால் நிறைவேற்றப்படும் ஹோ ங் ளாலு, மற்ற விரண்டையு
 அதனை விருப்பப்படி முறையே சிற்றின்ப, பூஜை இவற்று
 டு நிவ்ருத்தி செய்யலம். 40.

1த ர கிரஹ ல் பீடி கப்ப ம் தழ த் னுத்
 பரிஹ ர் ள் : (1) பிறகு ஏற்ற பரிஹா ளால் வில
 கூடிய கிரஹ ள் ல் பீடி கப் படு குழ தழை ஓர் ரந்த
 ன் அறை லில் விடவும். (2) அத் த அறை தினத்திற்கு முன்று
 முறை மெழுகித் துடை ப்பட்டு, எப்பொழுது அக்னியும்
 அக்கு ருத்தல் டேண்டும்; விபூதி, பு த்ப ள், பத்திர ள்
 பீஜ் சன், அன்ன, டெ கடுகு இவற்றை அவ்வறையி டி ற
 த்துவைக்கவு; ரக்ஷை சந்திரமுள் ா தைலத்தை டெ டு
 தீப் ஏற்றி, அவ்வறையிலுள்ள தே ஷ் ள் வில ப்பட டே
 மும்; புணர்ச்சி, துபான், இ றச்சியு இவற்றை விலக்
 கிய பரிசார ர் ள் அவ்விடத்திலே லே கு அ ர்த்தப்பட்டிரு
 வே டு. (3) இத்த கிருஹத்தி குழ தை ய விட்டு
 அதற்குப் புரா ரு த்தினு அப்ய ம் செய்து த்து
 (4) அடியிற் கூறும் சாக்கு னைச் சே த்து ரயச்சிய ஜலத் த
 இளஞ்சூடா ற்றி ா செய்கி க்வு . சிற்றமுட்டி
 வே பு, தழுவா து, சர டொ ற, பவள ல்லி, பெரு
 ன், நா ல், ர லி ; சு கு றிப்புல், சூரிய ர் தி, நாயு
 ருவி பாதிரி, அதி தூ, முரு தை, த் ரளி, டெ ணி ப்
 பூசணி கிழ் கு, விளா அத்தி, ட பு, பு கு இ ற்றை
 டொ டு ஸ் ரநீ ர் ரயச்சவும். (5) நாந் செய்து த்த
 பிறகு யானைத்தே ல், புலித்தே ல், ப புத் தோல், சி த்தி
 தோல் இ ற்றில் நெய் கூட்டி ரித்து, அதிலிரு து வரு
 தாமத்தினுல் குழ தக்கு தூபமிடவு . 41 461.

கிரஹ ச தூபங் ள் : (1) பு கு, தசமுலம், வெ டு கு,
 வச பு, ச்சா கொட்டை, ஓமம், டோ ஷ்டம் இவற்றைச் சேர்த்து

சூர்ணம் செய்து, நெய் கூட்டி தூபமிடவும். இது கிரஹ ச தூபம். (2) வசம்பு ராய், ராய்விடும், இது பூ யணைத்திப்பிலி, ட்டத்திருப்பி, அதிவிடயம், த்ரிடு வற் றை கூட்டி யிடப்படுவது தச தூபம் எனப்படு; இ யபமுனிர் மொழிந்த முறையாம். (3) வெண் டுகு, தே ப் பிலை, மோடி, விஷ்ணுக் கிராதி, வசம்பு, பூர்ஜபத்திரம் இவற் றைச் சூர்ணித்து, நெய் கூட்டி தூபமிடவு; இது ஸர் கி ஹ் ஹ் னையு நிவாரணம் செய்யும். 47 491.

கிரஹதே ஷஹ்ருத் : () அறு ம்பு, மாம்பருப்பு, கிராதிதகரம், மிளகு, தூரத்திரவ்யகம், ¹ சிற்றூ ல்லி ரோ ரக் கிழங்கு இற் ற கல்கமாகச் செய்து, சசமூல வர ஸத் தயு ப லையு சேர்த்து பக்கு செய்த அ த்தி ருதம் எனப்படு இது கி ஹதோஷ னைப் பரிஹரிப்பதில் சிறத்தது. (2) சிற்ற த்தை, மேர் ல்லி, மஹாபஞ்சமூல வசம்பு, ரோ ரக் கிழங்கு இவற்றின் வாயத்தில் க்ருதம் ப்கு செய யு; அதி ன்னூரி, த்ரிகடு, சித்திரமூல, ட்டத்திருப்பி, ராய்விடங், அதி தூரம், க்ஷீரகாடோலி, ராயம், தே தாரு கிராதிதரம், ரலுமுலை இற் றை ல் ரகச் சேர் வு. ர தி ருதம் என்கிற இது சிசவுக்கு எப்பொழுது ஹித மா து; ஸர்வரோ க்ளையும், ஸர்வக்ஷாஹ் க்ளையு பரிஹரி கு; ஜடா னிய உத்திப செய்யு; தேஹவ யை யும் நிறத் தயும் வீருத்தி செய்யும். (3) னூரி, ர னைப் புல், பிரமி, ச குப்பி, கடுகு, சம்பு, அழுக்கருக் கிழங்கு, துளசி இவற் றச் சேர்த்து க்ருத பக்குவ் செய்யு; இத் ரிப தி ருதத் தப் பா செய்வதாலு, அப்ய செ தாலும் ஸர்வ கிரஹ் சளு நிவார ரு. 50 55.

பூத தி னைப் பே கும் தூப : ப ட்டி டொப்பு, உரோம், ரலின் யிர், ப புத்தோல், பூணையி ல் பே ப்பிலை, நெய், கெரோஹிணி ரு ராரை, ட்டத்திரி, சிறு முதுணை, பருத்தி டொட் ட, ரந்தோது, செ தி டாட்மெயிர், தே தரு, டுகு, யிர் னி, ஸரள தே தரு, உமி, உரோ, ராயம் இற் றை மட்பாத்திரத்தில் செ ம்றியாட்டுமூத்திரத்தினை ப னை செய்து, உலர்த்தி டெத், அணைத் தயு மிருது சூர்ணம் செய்து, பூதவிகார க்ளிலு, விஷ ர, திலு தூபமிட உபபோகி லாம். 56 5.

பூத திப் ட ளில் பலி ஹை ம திபரிஹார : () பூத வித்யாப்பிரகாணத்தி கூறப்படு ருதமுறை னையு குழிதை னுக்கு உபயோகிக்கலா; மந்திரத்திர னை ற்றுந்த

¹ மதுரத்திரம் முதற் புத்தம் பார்.

பூதவித் ரப் பிரா இனி ரு ஐதாம் அத்தியாயம்.

வத்தியன் பூ ஜையடி, ஹோமத்தையும், நியமத்துடன் 'நா
நத்தையு' செய்துவைக் லா. (2) புங் 'பட் ட, வேளையி
னுடையவு' பாலுள்ள மர' னுடையவும் இலைகள் சு 1' ம்,
தும் ட்டி, பெருவாடை, வன்னி, பில்வ', விளா இவற்றி
பட் ட; இவை னைச் சேர்த்து ஜல்' ரய்ச்சி, அதனால்
பாலர் னுக்கு இரவில் ஸ்நாந' செய்விக்க' குழந்நை, னுக்குள்ள
பீ டயெல்லா' நீங்கி டைக்கியமுண்டாகும். (3) கிரஹ' வில
கியு' கூட அபற்குமுன் உண்டாயிருந்த சோனாறுகள் தொடர்
தாலும், பத்திரவங்கள் உ' டா ரிருந்தாலு' அ பற்றிற்குச் சிர
மப்பட்டாவது "பாலாமயப்பிரதி ஷேதம்" எ' கிற முன் அத்தி
யத்தில் டாழியப்பட்டுள்ள ஓளஷத'களைப் பிரயோகித்து
கிசுத் ஸ செய்யே' டும். 50 6 1

நான் ாம் அத்தியாயம்.

பூதவிஞ்ஞா ம்.

இனி பூதவிஞ்ஞா ம் என்னு' அத்தியாயம் வி ரித்து
கூறப்படும் :

பூத வேசத்திலு' ட கும் பெ 'குறிக' முதலி ன:--(1)
ஒருவனிட' ானிடப்பிறவிக் குறித்தாகாத மேலான னானபு'
சிற்பவிஞ்ஞா நமும், ா'கும், நடத்தையும், பலமும், ஆ' மையு'
விசேஷமா த், தோ' றினால் அவனை ஏதோ பூத' பற்றி யிருப்ப
த கக் கூறலா'. ஒருவன் இலக்ஷணம், உருவம், பாவை, நடை
முதலிய சேஷ்டை எ ல் ாந்தப் பூதத் த் ஒத்திரு' கிருனோ
அவனை அதே பூத' பற்றியிருப்பதா ச் சொல்லலா'; அந்தப்
பூத' ர் தே ர்-அஸு ர் முதலாகப் பதி ட்டு இன்' ளாம்.
() அவ்வித்' பூததோஷம் தொடரு தற்குப் புத்தி பூர்' ம
ப வச் செய' ரணம கும்; அச்செயல் தற்காலத்திலா து
முற்பிறப்பி ாது பண்ணியத இருக்கலா'. சா' ரே தாதி
னை' ார ா' கொ' ட இத், கய திச் செய ால் நிதன்
தர் த் தபு' விரதத் தபு' ஆசாரத்தையும் இழந்து, டைவி
த் தகு த பெரியோரை அவமதிப்ப' ; மரியா' தயற்றலனும்
ட வச்செயல் புரிப னும், ஆத்' டு தி' டு தத்' கெ ள்
ப னு ர அனை' ந்தர்ப்ப' பா' த்து ஹிம் வி' குமியல்புடை
தே' கிரஹம் முதலியவைகளு' சேர்ந்து தொந்தரவு செய்ய
முயலு'. ப வச்செயல் னைச் செய்ய ஆர' பிப்பதே அ' ன
பூத' தொடரு தற்கு ஏற்ற' ந்தர்ப்ப ாம்; அ' த நிலை

பூத விஞ்ஞா பூத' பற்றி' டை' து முதலி' த்
றப் பற்றி வி ர' னை அறிவி' கு' அத்தி ாயம்.

அநிஷ்டா ர்மத்தின் பலதசையென ம் கூறலா ; சூர்ய
 ர பிரதேசத்தில் தனித்து இருத்தல், சுடலை முதலிய விட்
 னில் இரவி ரித்தல், ஆடைய ற்றி தி பரணிருத்தல்,
 குருண நித்தித்தல், நிகளை மீறிச் சிற்றின்ப அனுபவித்
 தல் அசுசியா யிரு துகொ டே த ர்னை முதலியதைச்
 டெத், பிறாதுஸூ, தோஷத் த் ல்லாவிடுத், தோ
 ர்-பூ ஜ் ரம் இ ற்றை முறை, ரு அனுஷ்டித்,
 ருச் சொன் ல் திரசாயாத் ர் முதலிய ற்றிற் கூறியு ள்
 தி ரு கு மாரு டத்தல் ஆக இவை டெல்லா கிரஹ ள்
 தொடர் து பிடிப்பதற்கு ஆ பத் ளா . 1 8.

கிரஹ மனிதரைப் பற் த் கேற்ற ல் :
 (1) தே னிதனை சுலபகூடப் பிரத யிலு் திரயே தசி
 யிலு் பற்றி ள் து ழ . (2) அஸூர் ரஹ
 சுலபகூத்தி யோதசியிலு் கிருஷ் பகூத் ரதசியிலும் பிடித்
 ள் ளா . (3) ந்தர் கிரஹ ள் சதுர்த்தசி-த் ரதசி
 திதி ளிலு் (4) நா ள் பஞ்சமியிலு், (5) யகூத் சுலபகூ
 ப்தமி-வ ரதசி திதி ளிலு், (6) பிர ரகூ ஸுகள் சுல
 பகூ அஷ்டமி-பஞ் மி-பௌர் மி ளிலும் . (7) இராகூ ர்-
 பிசாச முதலிய வ கிருஷ்ணபகூ மி-துவரதசி-பர்வ ளி
 , () பித்ரு கிரஹ ள் த மி-அமா ர் ய ளிலும் (9)
 குரு ருத்தாதி மற்றக் கிரஹ ள் அஷ்டமி-ந மி திதி ளிலு்
 மனிதனைப் பற்றிக்க ள் . எத்தின் ளிலு் ஸ தியா ரல்
 சுளே கிரஹ ள் பிடி ஏற்ற ஸமய ள் . 9 12.

கி ஹ ல் பீடி ப்பு ம் லக்ஷண :—(1) த்
 கு வச ரான மனிதனு் கு அடியிற் குறிப்பிடப்படும் இ
 கூ ள் தே றும்; அவ து மு நன்கு ல்ந்த த்
 ரப்பூபே ல் தல கும்; பர்னை குளிர் திருக்கு ; அவனுக்
 கு ரோபமே யு ட ராத்; மிதமா ப் பேசுவ : வியர்ந்
 லம், மூத்திர இவை செ ற்பம் இருக்கும்; னை விரு
 ப்ன்; தேவர்களிடமு் பிரபம்ணர்களிடமு் மிகுந்த ப் தியு
 ட கு ; சுத்தமா ி சீர்திருந்தியவையா அமுள்ள வார்த்தை
 னையே பே ன்; னை டெ கு மெதுவா மூடிக்க ள் ன்;
 உட பு ுத் தமுள்ளபா இருக்கும்; வர ளிப்பா ; வெ
 ள், டெ ருத்த உட, ஆறு ள், லை ள், உன்னத
 ளினை ள் இவற்றி் விருப்பமு ட னாயிருப்ப ; நிக்கிரை
 யின்மி விழித்தி ப்பான்; அஞ்ச டெ ஞ்சமு டய னுவா . ()
 த் கிரான பர்னை, துஷ்டத்தன்னம், குரு - தே - பிரா
 ர் தி னை த்வேஷித்த , பயமி , த்தில்லோ
 ருரத்த , கோபித்த , முயற்சியு டை , தன்னை ருத்திர
 டெ றும் - ஸ்ச தன் ள் றும்-விசாகம ன் றும் - இ தி னெ

றும் சொல்லிப் பெருமை பேசுதல், மதுவையும் மாம்ஸத்தையும் மிகுதியாக விரும்பல் ஆ இவை யெல்லாம் அஸுரக்கிரஹம் பிடித்திருப்பதன் குறிகளாம். (3) நல்ல ஆசாரம், ஸுகந்தமுள்ள தேஹம், மனக்களிப்பு இவற்றுடன் பாடுதல், நர்த்தநம், நீராடுவதிலும் பூஞ்சோலைகளிற் சென்று ஸஞ்சரிப்பதிலும் விருப்பம், சிவந்த உடை னையும் புஷ்பங்களையும் பூச்சுகளையும் அணிவதில் ஆசை, ச்ருக்ராலீலைகளிற் பற்றுண்டாயிருத்தல் ஆக இந்த இலக்ஷணங்களுள்ளவன் கத்வக்கிரஹத்தினால் பற்றிக் கொள்ளப் பட்டிருப்பான். (4) கண்கள் சிவந்திருத்தல், கோபித்தல், பார்வை அசவற்றிருத்தல், கிரமாத்நடை, ஸ்திரமில்லாத ஸ்வபாவம், எப்பொழுதும் பெருமூச்செறித்தல், நாக்கை அடிகடையும் அசத்தல், வாயிற் றிரட்டு ஓரங்களையும் எப்பொழுதும் நாக்ரல் னுடைத்தல், பாலிலும்-வெல்லத்திலும்-ஸ்நானத்திலும் விருப்பமதிகரித்தல், தலை விழ்ந்து சயனித்தல், குடையக் றுப் பயப்படுதல் ஆக இவை ாக்கிரஹத்தினால் பற்றிக் கொள்ளப்பட்டதன் இலக்ஷணங்களென்றறிக. (5) அடிநிற்கண்ட இலக்ஷணஞ்ஞள்ளவன் பிடிக்கி ஹத்தினால் பிடிக்கப்பட்டனென்று அறிக: குதித்தோடல், சிவந்து விரண்ட கண் றுள்ளவனாயிருத்தல், நறுமணமும், நல்ல தேஜஸ்ஸும் பெறுதல், நர்த்தநம்-தை-ஸங்கீதம் ஸநநம்-ஹாரம்-வாஸனைப்பூச்சு இவற்றில் ப்ரியமதிகரித்தல், மத்ஸிய-மாம்ஸங்களைப் புஜிப்பதில் விருப்பம், மகிழ்ச்சி பொருந்தி யிருத்தல், தேஹவன்மை விருத்தியாதல், தாதுக்கள்அழிந்து ஸுகம் பெறுதல், கைமுனை நடுங்குதல், எவனுக்கு எதைக் கொடுப்பேனென்று கூறிக்கொண்டிருத்தல், இரஹஸ்யமாப் பேசிக்கொள்ளுதல், நைத்தியர்களுக்கும் பிராமணர்களையும் அவமதித்தல், சிறிது சின்கொள்ளல், நடந்துச் செல்ல முடியாமை ஆக இவைகளேயாம். (6) பிரம்மரக்ஷஸ் ால் பிடிக்கப்பட்டவன் ஹாஸ்யத்திலும், நர்த்தனத்திலும் ப்ரியமுள்ளவனாவான்; பயங்கரச் செயல்களைச் செய்வான்; ஸமயம் பார்த்து ஹிம்ஸிப்பான்; கடுங்கூச்சலிடுவான்; விரைவாக நடப்பான்; தேவர்களையும், அந்தணர்களையும், வைத்தியர்களையும் த்வேஷிப்பான்; கட்டை-ஆபுதம் முதலியவற்றால் தன்னை அடித்துக் கொள்வான்; ஹே வென்று சப்திப்பான்; சரஸ்வதிர்களையும் வேதங்களையும் ஒதுவான். (7) சினங்கொண்டு விழித்துப் பார்த்தல், புருவநெறிப்புடன் கூடியிருத்தல், பரபரத்து ஓடுதல், அடித்தல், கூச்சலிடுதல், மிகப் பயங்கரமா த் தேரற்றல், உணவின்றியே பலசாலியாயிருத்தல், நித்திரையின் ட, இரவில் ஸஞ்சரித்தல், வெட்கமிடம், ச்சியின்மை, சூரத்தன்மை, க்ரூரமாயிருத்தல், கடுமையாகப் பேசுதல், கோபித்தல், சிவந், புஷ்ப ள்-ஸ்தரீஸைவ-உதிரம்-மதுபானம்-மாம்ஸ போஜனம் இற்றில் விருப்பம், இரத்தத்தையாவது இறைச்சியையாவது

கட்டது உதடுகளை நாக்கால் துணுசுதல், போஜனகாலத்தில் சிரித்தல் இவை யெல்லா இரக்ஷஸ்கிரஹத்தினால் பிடித்துக் கொள்ளப்பட்டனின் குறிளாம். (8) பிச்ச்கிரஹத்தினை பற்றி கொள்ளப்பட்டன்கீழ்க்கண்ட குறிகளுள்ளவனையிருப்பன: சித்தவாதினமற்றிருப்பான்; ஓரிடத்தில் நிலைத்திரா; விரைந்தோடுவான்; பிறர் புஜித்து மிச்சமுள்ள உணவு, ரத்தனம், ஸ்கீதம், சிரிப்பு, துபானம், மாம்ஸபோஜனம் இவற்றை விரும்புவான்; விரட்டினால் முகம் ஏங்கிவிடும்; ராணமின்றியே திடீரென்று அழுவான்; தன்னைத் தானே நகங்களால் பீறிக்கொள்ளான்; ருக்ஷசாரத்தோடும் கம்மிப்போன தொண்டையோடு கூடியவனாயிருப்பன்; ஏதேதோ துக்கங்களைச் சொல்லி கொள்ளான்; தாறுராறுப்பேசுவான்; ஞாப சக்தியிழப்பான்; இன்பமற்றிருப்பான்; சஞ்சல சித்தனாகவும், வஸ்திர மிழந்தனாகவும், அழுடைந்தவனாகவும், தெருவில் வீழ்ந்துள்ள கந்தலனைத் தரிப்பவனாகவும், புற்கள் முதலியவற்றாலான மாலையை அணிந்தனாகவும் இருப்பான்; மரக்குதிரையின்மீதும் குப்பையேட்டின்மீதும் ஏறுவான்; அமிதபோஜனம் உண்பான். (9) எபிரோ, த்திற்கொப்பான் உருவமும் பிரோதென்னும் பூதம் செய்து போன்ற செயல்களுக்கவநாற்றமும் உள்ளவனாகவும், அஞ்சிநடுகுபனாகவும், அன்னத்தேவஷமுடையவனாகவும், புற்றுபுறமே அறுப்பனாகவும் இருக்கருளே அம்மனிதன் பிரோத்கிரஹத்தினால் பற்றிக்கொள்ளப்பட்டானென்றறி. (10) மிஷுபுலப்புதல், முக்கறுத்தல், தெவாநடத்துச் செல்ல, ஆகுறிவீசித் தொங்குதல் இக்குறிகளுள்ளவனைக்ஷட்கிரஹம் பிடித்திருப்பதாகக் கூறவேண்டு. (11) ட்ட-ஓடு முதலிய தயெடுத்து ஒடித்திரிதல், மரையுரியைத் திரித்தல், அவதூதனாதல், நாகியுலர்ந்து மேற்பார் பார்த்தல், புற்றை தேறுமென்கும் தொங்கவிட்டு கொள்ளுதல், சுடலையிலும் நிர்மாதுஷ்யமான இடங்களிலும் சென்று வலித்தல், வீதி விருக்ஷத்தின் கீழே அண்டிக்கொள்ளுதல், திலான்னம்-மது-மாஸம் இவற்றிலே பற்றுள்ள பார்வை யுடையவனாயிருத்தல், கடும் பார்த்தைனைச் சொல்லுதல் ஆகிய குறிகளுள்ளவனை நிஷாத்கிரஹம் பிடித்திருப்பதாய் அறிக. (12) அன்னமுத்தண்ணீரும் யாசிப்பது, ண்கள் விரட்டுமிகவும் சிவந்திருத்தல், மிகடுமையாப்பேசுதல் ஆக இக்குறிகளுள்ள மனிதனை ஸ்கிரகிரஹம் பிடித்திருப்பதாய் அறியும். (13) ஸுகந்தங்களை யுபுஷ்பனை யு அனிதில் ஆவலுடாதல், ஸத்தியதே பேசுதல், அதிமாய்நடுகுதல், உட்பில் ஆங்காங்கு அடேத்வாரனை யுட்டுபணி கொள்ளுதல் ஆக இந்த இலக்ஷணனை யுடையன்தேத்கிரஹத்தினால் பிடிக்கப்பட்டிருப்பதாய் அறி. (14) ண்கலக்கங்கொள்ளுதல், மும்

எ'கியிருத்தல், தவடைகள் உலர்ந்து போதல், 'ளின் ரெப் பைகள் துடித்தல், உறக்கங்கொள்ளுதல், ஜாடரா'னி மந்தப் படுதல், வஸ்திரங் னை அப்பிரதக்ஷிணம க உடுத்தல், எள்ளு மா ஸம் இவற்றில் விருப்ப முண்டாதல், தட்டுத் தடுமாறிப் பேசு தல் ஆக இக் குறிகளுள்ளவன் பித்ரு'கிரஹத்தினை பற்றி' கொள்ளப்பட்டிருப்பதாய் அறிக. (15) குரு, வருத்தர், இருஷி கள், ஸித்தர் இவர்களால் இடப்படும் சாப' மனக்கவலை இவற்று லுண்டாகும் கோளாறுகளை அததற்கேற்ற குறிகளைக்கொ'டும், மற்றக் கிரஹங்களுடைய ஸம்பந்தத்தை அததற்கு அதுஸாணை யான பேச்சு -ண + செயல் இவற்றைக் கொண்டும் தெரிந்து கூறவே'டும். 13--43.

கிரஹபீடையில் அஸாத்திய லக்ஷணங்கள் : அநே' சிறுவர் ளால் பின் தொடரப்படுவது, திகம்பரனாயிருத்தல், தலை மயிர் ள் மேலுக்குக் கிளம்பி கோரமாகத் தோற்றுதல், மன' தடுமாறிப் போயிருத்தல், கிரஹாவேசம் நீடித்துத் தொடர்தல் ஆகிய ரஹாவேச நிலைமைகளைப் பெற்றுள்ள மனிதன் சிகித் தைக்குத் தகாதவனாவான். 44.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

பூதப்பிரதிஷேதம்.

இனி பூதப்பிரதிஷேதம்¹ என்னும் அத்தியாயம் விவரித் துக் கூறப்படும் :

தீ'கிழை'க த பூதங்களுக்குச் செ'ய'கூடி பரிஹார' ள் : ஹி ஸிக்கு மியல்பில்லாத பூதத்தினால் ஒருவன் பிடிக் கப்பட்டிருந்தால் அப்பூதத்தை ஐபம், ஹோ ம், பூஜை, விரத', தவம், ஸதாசாரம், ஸமாதானவார்த்தை, ஞானோபதே', தா ம், இஷ்டதேவதையின் தயையை ஸம்பாதித்தல் ஆ இவற்றால் பரிஹரிக்கலாம். 1.

இரகேஷாக் யோ ங் ள் : காயம், த்ரி டு, ஸ்தூரி, வெள் ளுள்ளி, எருக்கம்வேர், ஜடாமாம் பி ரஞ்சொறி, அறுகு, ரு நொச்சிவி, வசம்பு, ஞாழல், பு'கு, ஈசுவரமூலி, எள்ளு, ரோலி, கஜீராகோலி, பிரண்டை, கடுக்காய், அதிவிடயம், புல்லூறி, ஸ்ரோதோஜ்ஜநம், கடுகு, மற்றும் இரோகூக்கருணமுள்ள ஓளஷத் இவைகளையும், கழுதை, குதிரை, ஓனாய், ஒட்டக', கரடி, உடும்பு, கிரிப்பிள்ளை, முள்ளம்பன்றி, யானை, பூனை, பசு, கி' க', புலி, டலிலுள்ள இவ்வித ான பிராணிகள் இந்த ஜ'து' னுடைய சர்மம் பித்த' பற்கள் ந ங்கள் இவற்றையும் கூட்டி,

1. பூதப் பிரதிஷேதம் பூதங் ள், முன் கூறிய கிரஹாதி ள் அற் ற விலக்கு' விஷய'களை வி ரிக்கும் அத்தியாயம்.

(1) வெகு நாட்கள் பழகிய க்ருதத்தையாவது, (2) புதிய நல்லெண்ணெயையாவது பக்குவம் செய்யவும்; இந்த க்ருதமும் தைலமும் பானத்திற்குப், நஸ்ய மிடுவதற்கும், அப்யக்ம் செய்வதற்கும் உபயோகமானவை. (3) இச்சரக்குகளைச் சூர்ணம் செய்து தூபம் போடுவதும் நலம். (4) இதே சரக்குகளைக் கொண்டு குளிகை செய்து அஞ்ஜநமிடவும், அவசிய நஸ்யம் பிரயோகிக்கவும் செய்யலாம். (5) இவற்றின் கலக்கத்தை லேபநம் செய்யவும், (6) இச்சரக்குகளாலான க்வாதத்தை லேகம் செய்வது உபயோகிக்கலாம். இந்த முறை கிரஹங்கள், உந்மாதம், அபஸ்மாரம் இவற்றைப் போக்கும். 2 7½.

கிரஹதோஷஹரமான ஸ்யாதிகள் : யானைத் திப்பிலி, கோடி, த்ரிடு, நெல்லிக்கனி, கடுகு இவற்றை உடுப்பு, கீரிப்பிள்ளை, பூனை, மத்ஸ்யம் இவற்றின் பித்தத்தினால் ஆட்டியெடுத்து நஸ்யமிடுவதற்கும், அப்யங்கம் செய்வதற்கும், லேசநமாகப் பிரயோகிப்பதற்கும் உபயோகிக்கலாம்; இது கிரஹதோஷங்களைப் போக்கும். 8, 9.

ஸித்தார்த்தக க்ருதம் : வெள்ளைக்கடுகு, வசம்பு, காயம், ஞாழல், மஞ்சள், மரமஞ்சள், மஞ்ஜிஷ்டி, வாலுமுனை, விஷ்ணு கிராந்தி, வேப்பிலை, புங்குவித்து, காட்டுவாகையின் வித்து, தேவதாரு, த்ரிடு இவற்றை நாலு மடங்கு பசுமூத்திரத்திலிட்டு வெய் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். “ஸித்தார்த்த க்ருதம்” என்னும் இது பானம் செய்வதற்கு நஸ்யமிடுவதற்கும் உபயோகமானது; எல்லாக் கிரஹங்களையும், அதிலும் விசேஷமாக அஸுரக் கிரஹங்களையும், க்ருத்யை யென்னும் அபிசாரக் கிரியைகளாலான தீங்கையும் சீக்கிரம் போக்கிவிடும்; தூர்ப்பாக்கிய, விஷக்கொளாறு, உந்மாதம், ஜ்வரம், அபஸ்மாரம், தீவினை இற்றையுள் நிவாரணம் செய்யும். 10 12½.

அகதே ஷதம் : இதே சரக்குகளைச் செம்மறியாட்டிச்சிறு நீரில் சேர்த்து பக்குவம் செய்த ஓளஷதத்தைப் பான் செய்வதற்கு, நஸ்யமிடுவதற்கு, அஞ்ஜநமிடுவதற்கும், லேபநம் செய்வதற்கும், ஸ்தநந் என்னிது தேய்ப்பதற்கும் உபயோகிக்கலாம். இது முன் ஸித்தார்த்தக க்ருதத்திற்குச் சமானமான குங்குலயது; இவ்வேளஷத முபயோகிப்பவர் இராஜக்ருஹந் ஸிற் சென்றான் ஐயம் பெறுவர். 13, 14.

ஸித்தார்த்தக தி குளி : வெண்கடுகு, த்ரிடு, வசம்பு, அமுக்கிற்றுக்கிழக்கு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், காயம், காயம், புங்குவித்து, காட்டுவாகைப்பூ, விளம்பழம், விளம்பட்டை, இந்துப்பு, நதம் என்கிற நதத்திரவ்யம், கோஷ்டம், பெருநாசியி வேர், நாயுருவி, சர்சை இவற்றைச் செம்மறியாட்டு மூத்தித்தில் பாவனை செய்து, அப்பால் பசுவின் பித்தநீரை விட்டு

ஆட்டி குளிகைகள் செய்யவும். தூர்விணம் அல்லது அழிப்புண், உந்மாத், இரவிற் றண்தெரியாமை, திமிரம் என்கிற கண்ணைய இவைகளை நிரந்தரத்தி செய்ய இக்குளிகை உபயோகமானது; தூக்கிட்டுக் கொண்டவர், தண்ணீரில் மூழ்கிப்போனவர், விஷந்தீட்டிய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டவர், வெறிபிடித்த ஸர்ப்பத்தினால் தீண்டப்பட்டவர் இவர்களுக்கெல்லாம் இதைக்கொண்டு நல்ல மிடுவதாலும், அஞ்ஞாபிடுவதாலும், லேபநம் செய்ததாலும் நன்னை யுண்டாகும். 15 17.

இரகேஷாக்ந தூபம் : பருத்திக் கொட்டை, மயிற்றோகை, கண்டங்கத்திரி, சிவனுக்குப்போகித்து சேஷமாயுள்ள பிண்டங்க மென்னும் ஒருவகை ட்டிப்பால், இலவங்கப்பட்டை, ஜடா மா'ஸி, பூணையின் மலம், உமி, வசம்பு, உரோமம், பாம்புத்தோல், யானையின் தந்தம், மாடு முதலியவற்றின் கொம்புகள், காயம், மிளகு இவற்றைச் சமயெடையாகச் சேர்த்து தூபமிடும்; இந்த தூபம் ஸகந்தக்கிரஹம், உந்மாதம், பிசாக, இராசுஷஸ், தேவர் இவற்றின் ஆவேசங்களையும், ஜ்வரத்தையும் போக்குவ தற்குச் சிறந்ததாகும். 1.

பூதராவ க்ருதம் : த்ரிசுடு, பச்சிலை, குங்குமப்பூ, கிரந்தி த ரட், ய சுதாரம், கண்டங்கத்திரி, மஞ்சள், தேவதாரு, மீசு, வெண் மீசு, கோரைக்கிழங்கு, வாலுமுலை, வெங்காயம், த்ரிபலை, ட்டிடு, ரே ஹிணி, வசம்பு, பால்துத்தம், அதிமதூர், நிறுமுட்டி, செஞ்சந்தனம், ஏலக்காய், மனச்சிலை, தாமரைக் கிழங்கு, தயிர், தகரவிதை, இலுப்பைப்பூ, ஞாழல், அதிவிட யம், காடே லி, இரஸாஞ்ஜநம், சவ்யம், ரேஷ்டம் இவற்றை யெல்லாம் ல்கமாகச் செய்து, பசுமூத்திரம் முதலிய எல்லா மூத்திர னையு ள அளவாகச் சேர்த்து, புராண ஂருத்ததை இதில் பக்குவம் செய்யவும். “பூதராவம்” என்கிற இத்ருத்த தப் பரம் மெய்வதால் கிரஹ ன் நீங்கும். 19.

மஹ பூதர வ க்ருதம் : நதம் என்கிற ஸுகந்தத்திரவ்யம், அதிமதூர், புங்கு, அரக்கு, பேய்ப்புடல், மஞ்ஜிஷ்டி, சப்பு, பாதிரி, காயம், வெண் மீசு, கண்டங்கத்திரி, மஞ்சள், மரமஞ்சள், ஞாழல், ரே ஹிணி, இலந்தை, மிளகு, த்ரிபலை, நிலவேம்பு தே தாரு, வாய்விட்கம், ஓமம், பெருங்குரும் ப, ஏறழிஞ் ச், சுரை, முருங்கை, வேப்பு, ரோரைக்கிழங்கு, வாலுமுலை, ரேஷ்ட், ராகிப்பட்டை, அதன் புஷ்பம், அதன் வித்து, நீர் முள்ளி, விஷ்ணு கிரந்தி, நேபாளம், சித்திரமூலம், பில் இவற் றச் சமயெடையாக் ல்கமாகச் செய்து, மூத்திரவர்க் த் தயு் கூட்டி, ருதம் ப்ருவம் செய்யவும். இதை அப்யக்ம், பாத், நல்ய் முதலிய காரியங் ளில் முறைப்படி யுபயோித்து வர, ஸகல வி, மான கிரஹ் களும், உந்மாதமும், குஷ்டமும்,

ஜ்வரமும் நிவ்ருத்தியாகும். இது “மஹா பூதராவம்” என்று கூறப்படும். 20

கிரஹோபசாரத்திற்கான பெ துவிதிகள் : () எந்தக் கிரஹங்கள் எந்த நாட்களில் ஒருவனைப் பிடித்துக்கொள்கின்றனவோ அந்த தினங்களிலெல்லாம் சிகிதையை செய்பவன் அந்தக் கிரஹங்களுக்குப் பூஜை, ஹோமம் முதலியவற்றை விசேஷமாகச் செய்யலாம். (2) நாமம், வஸ்திரம், வலை, எள்ளு, கொழுப்பு, மாம்ஸம், மது, பழைய வெல்லம் இவை முதலியவற்றுள் தெது எந்தெந்தக் கிரஹங்களால் எவ்வெப்பொழுது விருப்பப்படுகிறதோ அதை அவ்வப்பொழுதே அந்தந்தக் கிரஹத்தின் திருப்தியின் பொருட்டு ஸம்பாதித்துக் கொடுத்து விடவும். (3) இரத்தினங்கள், ஸுகந்தங்கள், புஷ்பங்கள், பலவித வித்துகள், தேன், நெய், ஸகலவித பக்ஷயங்கள் ஆக இவை யெல்லாம் எல்லாக் கிரஹங்களுக்கும் விருப்பமானவை. கிரஹோபசாரவிஷயத்தில் இது பொது விதியாகும். 1 23.

கிரஹங்களில் ஒவ்வொன்றுக்கும் பூஜைக்குரிய பிரதேசம்: தேவக்கிரஹம், ருஷிக்கிரஹம், குருக்கிரஹம், வருத்தக்கிரஹம் வித்தக்கிரஹம் இவற்றிற்கு ஒரு தேவாலயத்தில் பூஜை இடமேண்டும். அதிலும் முக்கியமாய் தேவக்கிரஹத்திற்குப் பிணியாளி வீக்கு மிடத்திற்கு வடதிசையிலுள்ள தேவாலயத்தில் பவியிடுதல் நலம். அஸுரக்கிரஹத்திற்குக் காலமறிந்து மேல்திசையில் ஒரு நாற்சந்தியில் பவியிடவேண்டும். கந்தர்வக்கிரஹத்திற்குப் பசுக்கள் செல்லுமிடத்தில் நல்ல வஸ்திராபரணம். நாயணிந்து கொண்டு பூஜை செய்யவேண்டும். பித்ருக்கிரஹத்திற்கு தியிலு, நா ந்ருக்குத்தென் மேற்குத்திசையிலும், பக்ஷக்கிரஹத்திற்கு யக்ஷாலயத்தில் அல்லது இரட்டுநதிகள்ஸங்கமமாகிற விடத்திலும் பவியிடலாம். இராக்ஷஸக் கிரஹத்திற்கு நாற்சந்தியிலும், மிப்பெரிய அடர்த்தியான ராட்டிலும் தென் திசையிலுப் பவியிடவேண்டும். பிரமாக்ஷஸ்ஸுகளுக்கு கீழ்த் திசையிலும், பிசாசத்திற்கு அது மேல் திசையைச் சார்ந்திருக்கையில் சூர்யாலயத்திலும் பவியிடவேண்டும். 24 27½.

பலவேறு கிரஹங்களுக்குரிய பூஜாஸ்தங்களும் சிகிதையும்: (1) தேவக்கிரஹங்களுக்குச் சுத்தமான வெள்ளைப் புஷ்பங்களும், ஸுகந்தங்களும், கூர்ரான்னமும், தயிரு, மென்குடையும் பூஜைக்குரிய வயென்று கூறப்படுகிறது. ராயம், தேகு, சப்பு, த்ரிடு இற்றை வகைக்கு அரைப்பல் வீதம் சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்தத் நெய் கூட்டி, மெய்க்கு நாலு மடக்கு பசுமுத்திரம் சேர்த்துப் பக்குச் செய்யவு; இந்தக் கருதத்தைப் பான செய்வதாலு, நஸ்யமிடுவதாலு, அப்பயன் செய்வதாலு தேக்கிரஹம் விலகு. வசம்பு, வெள்ளுள்ளி, ராயம்

இவற்றைச் செம்மறியாட்டின் சிறுநீரில் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து, அதை நஸ்யமிட்டாலும், அஞ்ஜநமாகப் பிரயோகித்தாலு் தே க்கிரஹம் தீரும். (2) அதே விதமான கனிகளையும், வெட்டிவேர் - தாமரை - கருநைத் இவற்றையும் கொண்டு அஸுர கிரஹத்திற்குப் பலியிடுவது முறை. (3) புஷ்பங்கள், நெப்பெரி, வெல்லம், பணியாறங்கள், சர்க்கரான்னம், பாமான்னம், தேன், பால், அப்பு மலர், நர. கேஸரம், வசம்பு, தாமரை, குங்கிலியம், வெட்டிவேர், செந்தாமரை யிதழ்கள் இவற்றைக் கொண்டு நாகக்கிரஹத்திற்குப் பூஜை செய்யலாம். தாமரை, வெள்ளிலோத்தி, கிரந்திதரம், நாககேஸரம், வெண்கடுகு இவற்றைக் குளிரந்த நீர் சேர்த்து அரைத்து நஸ்யமிடுவதற்கும், அஞ்ஜநமிடுவதற்கும் உபயோகிக்கலாம். (4) பால், தயிர், நெய், தப்பம் னப்படுகிற மிச்சரான்னம், குங்கிலியம், தே தாரு, நுரைதல், தாமரை, வெட்டிவேர், ஸ்திரீ ள், நாககேஸரம், ஸ்வர்ண இலை ஷட்கிரஹங்குப் பூஜை செய்தற்கேற்ற வஸ்து ளர். பசுமூத்திரம், நெய், பால் இவற்றை ஒருமிக்கச் சமயெ டயாச் சேர்த்து பக்கு ம் செய்து, அந்தக்ருதத்தைப் பான் செய்யவும், நஸ்யமிடவும், அப்யங்கம்ப னவும் உபயோகிப்பது நலம். டீகாய், மஞ்சள், மரஞ்சள், உள்ளிப்பூண்டு, மிளகு, சம்பு, தேப்பிலை இவற்றைச் செம்மறியாட்டு மூத்திரம் விட்டு ஆட்டி நஸ்யமாகவும், அஞ்ஜநமாகவும் பிரயோகி்லாம். (5) ஆடகப் பிரமா ம் ரந்தோதுமையைப் பக்குவம் செய்தெடுத்த அன்னமும், தண்ணீர் நிரம்பிய குடமும், மா ஸ்ரமும், குடயும், வஸ்திரமும், ஸுகந்தப் பூச்சும் பிரம்மரக்ஷஸஸின் பூஜைக்கு ஏற்ற வயாம். ருங்காலிப்பட்டையை இருபது பல அளவு சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயத்தில் தீரிகடுக், தரிபலை, காயம், சம்பு, டாமார் வி, கடுகு, வேப்பிலை, நெள்ளுள்ளி இவற்றை ல்கமாகச் சேர்த்து, ஏழு குடவளவு நெய் கூட்டி, அதற்கு மூன்று டுக்கு பசுமூத்திரத்திற் பக்குவம் செய்யவும்; இது பானம் செய்வதற்கும், நஸ்யமிடுவதற்கும், அப்யங்ம் செய்வதற்கு அனுகூலமானது. 28 393.

இராக்ஷஸக்கிரஹசாதிக்க ன முறை : () இராக்ஷஸக்கிரஹத்திற்கு எள்ளுப்பிண்ணாக்கு, வெ மையான புஷ்பம், மிச்சரான்னம், ச மத்த அல்லது ச ம்காத இறைச்சிகள், உதி கல்த சோளம் முதலிய தானியங்கள் ஆகியவை பலியிடுவதற் குரிய ஸ்துக்ளாம். () புக்கு, ரட்டுவாகை, முருகை, இவற்றின் பட்ட, தேர், புஷ்பம், ரய் இவையும்; பிஸ்டேர், த்ரிடு, காயம், ராஜமு, நெண்டு, நெள்ளி, நெல்லி னி இவை யு் செம்மறியாட்டின் சிறுநீருடன் கலந்து நஸ்யமாகவும் அஞ்ஜநமா வும் இடப்படுமானால் இராக்ஷஸக்கிரஹமான அத்மாம். (3) புக்கு முதலிய அதே சரக்குகளை

நான்கு மடங்கு பசு சின் மூத்திரத்திற் சேர்த்துக் க்ருதம் பக்குவம் செய்து நஸ்யமாகவும், அஞ்ஜநமாகும், பானமாகவும் உபயோகித்தால் இரகேஷாக்கிரஹம் தீரும். 40 43½.

பிசாசக்கிரஹ சாந்திக்குரிய முறைகள்:- (1) சீதுவென்னும் மதுவின் திப்பி, எள்ளுப்பிண்ணாக்கு, தயிர், முள்ளங்கி, உப்பு, நெய், பூதோதநம், வாற்கோதுமையாலான அன்னம் ஆகியவற்றைப் பிசாசங்களுக்கு பலியிடலாம். (2) மஞ்சள், மரமஞ்சள், மஞ்ஜிஷ்டி, ஐடாமாம்லி, இந்துப்பு, சுக்கு, காயம், ஞாழல், த்ரிசு, வெள்ளுள்ளி, த்ரிபலை, வசம்பு, பாதிரி, வெண்குன்றிமணி, வாகைப்பூ இற்று விஷாயத்தில், நாலிலொருபங்கு பசுமூத்திரம் சேர்த்து, அதில் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தைப் பருகும், அப்பாம்பெய்யவு உபயோகித்தால் பிசாசக்கிரஹபீடையில் குணமுடும். (3) அதேசாக்குகளைச் செம்மறியாட்டு மூத்திரத்தில் ஆட்டி இப்பீடையில் அஞ்ஜநமாகும், நஸ்யமாகும் உபயோகிக்கலாம். 44 47.

தேவக்கிரஹ திகளின் சாத்தியில் சில விலக்குகள்: (1) தேவக்கிரஹங்கள், முனிவர், கந்தர்வக் கிரஹங்கள் இவற்றிற்கு திக்ஷணவிர்யமுள்ள நயாதிகளைப் பிரயோகிக்கக் கூடாது; ஆனால் இவற்றில் மிருதுகுணமுள்ள க்ருதப் நாதிரூபமான ஓளஷ்டிகளைப் பிரயோகிக்கேடும். (2) பிசாசக்கிரஹனைத் தவிர்த்து மற்றக்கிரஹங்களுடைய நோக்கத்திற்குப் பிரதிகூலமாக எதையும் செய்யலாகாது; அவை மிப்பிரபாவசாலிளாக யால் சினந்தொண்டு வியாதிக்கிஸ்தனையும் வைத்தியனையுங்கூட ஹதம் செய்து விடுவதுண்டு. -48, 49.

ஸகல கிரஹங்களுக்கும் பொதுவான உபாஸாதிகாந்தி: (1) புன்னிரட்டு புயன் னையுடைய ஈச்வரனையும், எல்லா வியாதிகளையும் போக்கவல்ல ஆர்யாவலோகிதன் என்கிற நாதனையும் பணிந்து ஜபம் செய்ய கிரஹங்கள் அனைத்தும் தீரும்; அந்நமே உன்மாதமென்கிறபித்து, அபஸ்மாசம் இடையும், வேறு மனோவியாதியும் நிவ்ருத்தியாகும். (2) பிணியாளியைப் பரிசுத்தமாக இருக்கச் செய்து, மயூரமஹாமந்திரத்தையும் எப்பொழுதும் அவன் கேட்க ஒதிவரலாம். (3) மேலும் பூதங்களின் அதிபதியான சிவபெருமானையும், பிரமதக்ஷணனையும் பூஜிக்கலாம். அவர் நோப்பற்றிய ஸித்தமந்திரங்களை ஜபித்தும் எல்லா கிரஹங்களையும் போக்கவிடலாம். (4) அல்லாமலும் அடுத்த இரண்டு அத்தியாயங்களில் ஹிதமென்று கூறப்படும் முறைகளையும், இவ்வத்தியாயத்தில் மொழியப்பட்டவைகளையும் யுக்தப்படி பிரயோகித்து கிரஹாதிகளை நிவாரணம் செய்வார். 50 53.

1. பூதோதநம் “எள்ளு, நெற்பொரி, தயிர், ரந்தோதுமை, மஞ்சள் இவை கலந்த அன்னபிண்டத்துக்கு பூதோதநம் எனப் பெயர்.”

2. ஆறுமுகக்கடவுள் எனக் கருத்து.

3. ஆர்யாவலோகிதன் ஜிநதேவதை.

ஆறாம் அத்தியாயம்.

ந்மாதப்பிரதிஷேதம்.

இனி உ'மாதப்பிரதிஷேதம்¹ என்னும் அத்தியாயம் மொழி யப் படுகிறது :—

உ'மாதநித ராதி

உ'மாதமும் அதன் பேத்களும்: (1) தோஷங்கள் அவற் றின் ஸ்த்தாநங்களிலிருந்து வேறிடங்களிற் பரவி னதுக்கு வெறியுண்டுபெட் ணுமானால் அது 'உந்மா ம்' எனப்படுகிறது. () அவ்வுந்மாதம் ஒன் டொரு தோஷத்தால் தனித் தனியே ஒன் றும், ந்ரிபாதத்தினால் ஒன்று, மனோவேதனையினால் ஒ றும், விஷப்பற்றுதலால் ஒன்று ர ஆறுவிதமா.

உ'ம தத்தின் பொது காரண்களும் ஸம்பராப்தியும்: அஹிதமான அன் -பா னையு பதனழிந்தும் அஸாத்மிய னானதும் வினமானதும் விஷமமா வுமுள்ள உ வுகளையும் உப யோகிப்பதாலு, விஷமத்தன்மையினாலு, மனோபலம் மிகக் குறைவா ிருப்பதாலு, வேறு வியாதியி டே ம் அதிகரிப்ப தாலும், னோ வேதனையினாலும், மனோ பிர ம யினாலும், விஷ ள்-உபவிஷங் ள் இவற்றாலும் ஸத்துவமிழந்த னுக்கு இரு தயத்தில் தோஷங்கள் மிக் கோளாறடைந்து, புத்தியைக் கலங் கச் செய்து, மனோவஹமான நாடிகளைக் டெடுத்து 'உந் ராத ரோகத் தி யுண்டுபெண் ணுகின்ற ; அதனால் மதியும் பகுத் தறியும் நினைவும் இழக் ப்பட்டுப் போக, இன்ப-துன்ப களையுணர ல்லமையற்றவனாய், ஸாதியை யிழத் த இரதம்போல் றரியத் திருநிற்ப்பில்லாமலே தோ றியவாறு ஏதேதோ செய்யமுயன்று அப்பிரணியாளி குழப்பமுற்றுத் திரிவா . 2 54.

வாதே 'மாதம்: அ ற்றுள் வாததோஷத்தினால் ன உந் மாதத்தில் உடல் இளை்கும்; பிரஸக்தி யின்றியே அழுநை, கோபித்தல், சிரித்தல், பு ன் செய்தல், கூத்தாடுதல், பாடு தல், வாத்தியமி சத்தல், வரையையும் மற்ற அவய னையு அசைத்தல், விரல் ளால் சுடிக்கை ப்போடுதல், ஆட் பரமாகப் புல்லா குழல், வீணை முதலிய வாத்தியங்களின் தொனி னைப் போல அடிக்கடியும் சப்தித்தல் ஆகிய முக்ியக் குறி ள்; டே லும் வாயிலிருந்து நுரையூறும்; எப்பொழுது ஓடித்திரி வான்; அதி மா ப் பேசு ான்; அவ் காரத்திற் றே ராதன

1. உந் ராத் பித்து, ப்ரதிஷேத அக்கோளா றத் தடுப் பதும் தீர்ப்பது; இ'விஷய' னை வி ரிக்கும் அத்தியாயம்.

2 ஸத்து தேஹ-னோ வி மயம், ஸத்து கு மும்.

3. மனோ ஹநாடி தி' டே லைக்கு ஆதாரமான டணர்ச்சி டென்னும் ச'தி யூருவும் றாடி.

வற்றை அணிவான்; ஈஹன ல்லாதனவற்றில் ஏறிச் செல்ல முயலுவான்; தின்பட்ட எில் பேரா விருந்தும், அவை கிடத்தால் வெறுப்பன்; கண்கள் -ருண்டு சிவந்திருக்கும்; உணவு ஜீர்ணனப்பின் வியாதி தேகம் அதிரிக்கு. 6 9½.

பித்தே 'ம தம் : பித்ததோஷத்தினாலான உந்தாதத்தில் விரட்டுதல், சினொள்ளல், முஷ்டிபந்த் செய்து ஓட்டாஞ் சில்லி னை யெடுத்துக்கொண்டு ஓடுதல், குளிரந்த நிழலையுத் தாணீரையும் மி விரும்புதல், நிர்வாணாதல், உடல் பசுமையாதல், போலியான அன்னிஜ்வாலை, நகூத்திரங்கள், தீபம் இவை புலப்படுதல் ஆகியவை இலக்ஷணங்களாம். 10, 1.

ப 'ம தம் : சிலேஷ் தோஷத்தினாலான உந்தாதத்தின் அரோசமு, ரந்தியு உட்டா; உ விலும் பேசுவதிலு விருப்பம் சொற்பமாகு; ஸ்திரீயினிடம் விருப்ப மதி ரிக்கும்; ஏதாயிருக்க விரும்புவான்; உமிழ்நீரு நாகியிலிருந்து சளியு பெசியும்; அருவருத்த நிலைமையும், சகியாயிருப்பதில் டெறுப்பும், நித்திரையும், முகவீக்கமும் தோறு; இரவிலும் புஜித்த பிறகு வியாதி பலப்படும். 1, 1.

நிப தே 'ம தம் :—ஸந்திபாதத்தினாலான உந்தாதத்தில் நிதாந் ன் இலக்ஷணங்களும் பூர்ணமாயிருக்கும்; இது மிக் டொடிய வியாதி; இதற்கு சிகிதையை செய் திற் பயனில்லை.-14.

மனோவதனை லான உத் : பொருள், ினைவி முதலியதை இழந்த டுது பத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட கு உந்தாத முண்டாகல்; அவுடல் டெளறி, தீத்தம்மையு, அடிக்கடி மூர்ச்சையை அடாண்; ஹாவென்று புலம்புவா; இழந்த பொருட் ளி குணனைப் பெரிது பாராட்டுவான்; மனத்துயரத்தினால் கிலேசமுற்று ஏதோ சிந்தித்தாறு நித்திரை ின்றியே தவிப்பான். இது மனோதே தனையாலா உந்தாதாகும். 15, 16.

விஷஜே 'மாதம் : விஷப்பற்றுதலாலான உந்தாதத்தில் முற்றுத்தப் போம்; தேஹ ரந்தி வினமடைந்து, டல் வலிமையு இந்திரியங்களின் வினமையும் குன்றிவிடு; உந்தாதவே ம் தணிந்து டற்ருரு முறை அவ்வேகம் அதிரிப்பதற்கு இடைிலும் மனக்குழப்ப முற்று, கண்கள் சிந்திருக்கு. அவ்வி வியாதி அஸத்தியாகும். 7.

உத் சிகித்

ததி ாான உந்தாந் ளுக்குப் பெது சிகித் :

(1) ா, தேஷத்தினாலான உந்தாதத்தில் முதலில் நேஹ பா செய்க வேண்டு. அத டெளியாகும் ாக்ம்

, பிறகு வி ரிக்கப்படு க்ருதாதி யோக னை யுபயோகித்தல்,

அடைபட்டிருந்தால் ஸ்நேஹபானத்திற்கு முன்பு ஸ்நேஹச் சேர்ந்த ஓளஷதக் களைக் கொண்டு மிருதுவான சோதந சிகிதையைச்¹ செய்யவேண்டும். (2) உப', பித்த' இத் தோஷ' ளா லான உ'ராதந்களிலும் ஸ்நேஹ-ஸ்வேத'னைச் செய்வித்து, முதலில் வமநமும் பிறகு விரேசநமும் செய்விக் வே'டும். அப் பால் சிரோவஸ்தியும் சிரோ விரேசநமும் மூன்றுவித உந்மாத'களிலு' செய்விக்க வேண்டும். அவ்வித சிகிதையைகள் ஸ்ரீர'சத்தமான பிறகு அப்பிணியாளியின் மனதும் தெளிவடைகிறது. (3) இவ்விதம் செய்து' வியாதி தொடருமானால் தீக்ஷண'ா நஸ்ய', தீக்ஷணஞ்ஞன்' இ'ற்றைப் பிரயோகப்படுத்தோடு, களிப் பூட்டுத்'-நல்வார்த'த சொல்லல்-பயமுறுத்தல்-அடித்தல்-மிரட் டல் இவ் வுப'ய'களையும், அப்யங்கம் செய்வித்தல்-பலவித லேப நங்களைபு' பூசுதல்-தூடமிடுதல்-க்ருதபானம் செய்வித்தல் ஆகிய முறை'ளையும் பிரயோகிக்கவும். இ'முறைகள் சோதந' செய்து கொண்டு நிர்'லதேஹத்தைப் பெற்ற பிணியாளியின்' மனதை இயற்கை நிலை மக்குக் கொண்டு வருகின்றன. 18 21¹.

ஹி'வ தி'ருதம்: காயம், ஸௌவர்ச்ச ல ண', த்ரி கடு இவற்றை வகைக்கு இரண்டு பல'ச் சேர்த்து, ஓர் ஆடகப் பிரமாணம் நெய்யை' கோழுத்தி த்திற் பக்குவ' செய்யும். இந்த க்ருத'பானது உந்மாதம், பூதாவேசம், அபஸ்மாரம் இ'ற்றைப் போக்குவதற்' சிறந்தது. 22².

ப்ர ஹ்மீ'ருதம்: வல்லாரையின்' வரஸ' இர'டு பிரஸ்ததம் க்ரஹிதது, அதில் ஒரு பிரஸ்தத்' க்ருதம் சேர்த்து, அதில் த்ரி'டு, ருஞ்சிவ'த, நெ'சிவதை, ரா'ஸ், ச'ங் குப்பி, சா'கொன்றை, பொன்னுங்கொட்'ட, ய்விட'கம் இவற்றை கக்குக்'ரால் பல'டுத்து' கமாக' கூட்டிப் ப'கு'ம் செய்யவும். இதை முதல் நாள் ஒரு பலம கவு', இர'டா' நாள் இர'டு பலமு', மூன்றாம் நாள் மூன்று பலமும், நா'ராம் நா'ர'ராலு பலமு'ர' உட்கொள்ளவு'. டைசியா'கொடுக்' கூடிய இத' உத்த'ரத்தி'ர'ான்கு பலம். "ப்ரஹ்மீ'ருத'" எனப்படுகிற இச்'சிறந்த ஓளஷத' உ'ராத', குஷ்டம், அபஸ்மார' இவற்'றப் பரிஹரி'கும்; லட்டுத்'த' த'நீ'கிப் புத்திரஸந்தான'ளி'கு'; ரா'னையு', ரூ'லையு', புத்தியையு' விருத்தி செய்யு'. 3 25³.

ல'ரண'ருதம்: த்ரிபலை, து'மட்டிக்'ராய், ஏல', தே தாருப்பட்'ட, சிற்றேலம், நன்னூரி, துப்பு'ன்னூரி, மஞ்சள், மர'ஞ்சள், சிறுமல்லி, பெருமல்லி, ரூழல், புலியுகி'ர'எ'னு'ர'சனைச்சர'கு, டங்'த்திரி, ரோஷ்டம், மஞ்ஜிஷ்டி, ர'ஸர', மாதூளை, வாய்விட', தாளிசப்பத்திரி, இலவ'ப்பத்

திரி, சிற்றேலம், முல்லைமொக்கு, நெய்தல், நேபாளம், பத்மகம், வெட்டிவேர் இவற்றை வகைக்குக் கால்பலச் சேர்த்து, ஒருபிரஸ்தத் தெய்யப் பக்குவம் செய்யவு. பூகாவேசம், கிரஹா தேசம், உம்மாத், காஸம், அபஸ்மாரம், பாண்டு, சொறி, விஷதோஷம், சோகை, மூர்ச்சை, மேஹம், கரவிஷம், ஜ்வரம், சுக்ரமின்மை, லட்டுத்தனம், தைவக் கோளாறுலான மனோவிகாரம், புத்தி மந்தப்படுதல், தெற்றுவாய், ஞாபகக்குறைவு, அக்னிமார்தியம், வ்விபாதி எரில் உபயோகமானது. மேலும் “கல்யாணம்” என்கிற இந்த க்ருதம் பலத்தைபு, ஆயுளையும், தேஹகாந்தியையும், அழகையும், விருத்தி செய்யும்; புஷ்டியைத் தரும்; பும்ஸவர ஸ்ஸ்காரம் எரிலும் வெகு சிலாக்கியமானது. 26 31.

மஹாலயணக க்ருதம்: முன் ல்யாணக க்ருதத்திற்குக் கூறிய நன்னூரி முதற் கொண்டுள்ள இருபத்தொரு சரக்கு எரின் ஷயத்தில் க்ருதமும் நாலு மடங்கு பசுவின் பாலு் கூட்டி, கிரா, மேதா, மஹா தேதா, காகோலி, காஞ்சொறி, வேலிப் பருத்தி, முல்லை இவற்றைக் கல் மாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும்; இது ‘மஹாகல்யாணக க்ருதம்’ எனப்படும். ப்ருஹ்மணம், ஸந்திபாதஹரம் என்கிற குணத்திற் சிறந்தது; கல்யாணக க்ருதத்தினும் மற்ற குணம் எரிலும் லானது.—32, 33.

மஹபைசாக க்ருதம்: ஜடாமாம்ஸி, கடுக்காய், ஸுகந்த ஜடா ரம்ஸி, காஞ்சொறி, வசம்பு, கழற்சிக்காய், அகிற்கட்டை, காகோலி, ச்சோரம், கடுகரோஹிணி, கடுக்காய், கடற்பலை, ரொத்தமல்லி விதை, சதகுப்பி, அரக்கு, தண்ணீர் விட்டான், தர்ன்றிகய், ரக்ரமூலி, ரப்பாக்ஷி, பெருகை, தேள் கொடுக்குச் செடி, பெருல்லி இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்து, க்ருதம் சதுர்த்தி ஜ்வரம், உம்மாதம், கிரஹதோஷம், அபஸ்மாரம் இவற்றைப் போக்கும். ஞாப சக்தியையும் புத்தியையும் விருத்தி செய்வதிற் சிறந்தது; பால்களுடைய தேஹ போஷணை்கும் ற்றது. ‘ஹாபைசாகம்’ என்று இதற்குப் பெயர்; இது குணத்தில் அமுதத்திற்ொப்பானது. 34 37.

பிரஹ்ம் ரதிவர்த்தி: வல்லாரை, வாய்விட்டம், த்ரிடு, ராயம், ஜடாமாம்ஸி, ராலுமுவை, முரம், சிற்றரத்தை, நீர்த்திப்பிலி, உள்ளிப்பூண்டு, அதிவிடயம், துளசி, சம்பு, முட்கற்ருன், நேபாளம், அறுகு, கடுய், ரசுக்கட்டி இவற்றைப் பொடித்து, யானையி் சிறுநீர் விட்டு அரைத்து ர்த்திசெய்து, நிழலிலுலர்த்தி, நஸ்யாகவும், அஞ்ஜநமாகவும், லேபநமாயும், தூபமாயும் உபயோகி் உம்மாதம் தீரும். 38 40.

வாதோமாதத்தில் நஸ்யாதிசிகித்ஸாமுறைக: (1) மேலு் ஸ்நேஹபதார்த்தக்ளோடு டுடுடு கூடிய பலவகை

அவபீடநஸ்யங்களும்,¹ கடுகெண்ணையினால் அப்பங்கமும், கடுகுப்பொடியை நாசியினுள் த்மாந முறையில் ஊதுவது நலம். (2) அல்லா லும் ஸுத்திரஸ்த்தாந்தத்திற்குரிய தீக்ஷணதாம முறையை காயத்துடன் சேர்த்தும் பிரயோகிக்கலாம். (3) நரி, முள்ள பன்றி, கோட்டான் விருஷபம், செம்மறியாடு இவற்றின் சிறுநீர், பித்தம், மலம், உரோம், ம், சர்ம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு தூபம், அஞ்ஜனம், அப்ப கம், பூச்சு, ஸேசந் இவைகளைச் செய்யலாம். 4 43.

வாத-கபோம்மாதத்தில் தூபம் : வாத-கப ஸ்பந்தமான உந்மாதத்தில் நாய், பசு, மத்ஸ்யம் இவற்றின் ஒருவித தூர் நாத்றம் வீசு தூங்குகைக்கொண்டே பெரும்பாலும் எப்பொழுதும் தூபமிடுவது நலம். 434.

பித்தே ந்ம த சிகித்தஸகள் : பித்த ஸம்பந்தமான உந்மாதத்தில் (1) தித்தக க்ருதமும்,² ஜீவீய க்ருதமு,⁴ மிசரக ஸ்நேஹமும் உபயோகிப்பை. (2) குளிர்ச்சியான அன்னபான்களும், இனிப்பாகவும் இலகுவாகவு முள்ள அணுமுதலியவைகளும் ஏற்றவை. (3) விராவ்யதவிதி அத்தியாயத்திற்குரியுள்ளபடி ஸிரை யயாவது கீறலாம். (4) செழிக்ச் செய்யக்கூடிய மாம்ஸத்தைத் திருப்தி யுண்டாகுமாறு புஜிக்கச் செய்து, ரோகியை அதிக காற்றோட்ட மில்லாத விடத்தில் வதுபடுச் செய்யலாம். இச்சிகித் ஸகளால் புத்திப் பிரையினின்று பிணியாளி விடுபடுகிறான். (5) நற்றிப்போன கிணற்றில் இறக்கிப் போட்டு பசியினால் வருத்தச் செய்யலாம். (6) தர்மரத்தி எட்டிய வார்த்தை ஸா பர்களாவது அவனுக்குத் தேறுதல் கூறலாம். (7) அன்பர் ஞடைய விநாசத் தயவது கூறித் திடுக்கிடச் செய்யலாம். (8) அற்புத காட்சி நையவது காட்டலாம். (9) கடுகெண்டையப் பூசி உடம்பைப் பட்டிவெயிலில் ஸ்லாக்கப் படுக் ப்போடலாம். (10) அஞ்சொறியினாலாவது, நய்ச்சிய உலோம்-தைலம்-ஜல இவற்றாலா து பரிசி லாம். (11) சையடி கொடுத்து, யிற்றூற் கட்டி, பள்ளத்திலா து போட்டு வைக்கலாம். (12) அல்லது ஆயுத் ஸா து ந் ளாவது இல்லாததும், நிர்ஜன னானதும், இருளடைந்தது னான ஓர் அறியில் விட்டிரு லாம். (13) பந் தீப் பிடுகிய ஸர்ப்பத்தாலாவது, அடக்கி வசப்படுத்திய சி த்தாலாவது,

1. அவபீட ஸ்யம் ஸுத்திரஸ்த்தாநம் பார்க்கவும்

2 த்மாநஸ்யம் - ஸுத்திரஸ்த்தாநம் பார்க்க

3. தித்தக க்ருதம்—குஷ்ட சிகித் ஸ பார்க்க.

4. ஜீவீய க்ருதம்—ஜீவீயக த்தினாலான க்ருதம்.

5. மிசர ஸ்நேஹம் குல்ம சிகித் ஸ பார்க்க.

யானையாலாவது பயப் படுத்தலாம். (14) அல்லது இராஜபடர் ள் இவனை வெளியில் அழைத்துப் போய், நன்றாக ட்டி, அரச னுடைய கட்டளையைப் பெற்று தை செய்து விடுவதாகப் பய முறுத்தலாம்; சரீரத்தைப்பற்றிய துக்கம், பய இவைகளைவிட பிராணபய மிகக் கடுமையானதாகையால், நாநாவிதமாகச் சித று ட உந்மாத ரோகியின் னதானது அப்பயத்தினால் அநை தி யடைகிறது. நற்பயனளிப்பவையாகக் கண்டுள்ள இம் மு ற னைக் கால-தேசாதிகளை அனுஸரித்துத் தகுந்தவாறு பிரயோ கக் ே ும். 44 52½.

காமக் குரோதாதிகளாலான உந்மாதத்திற்குப் பரிஹாரங் கள் : (1) பிரியமான பெருளை யிழ்த்ததால் ம பாதிக்கப் பட்ட னுக்கு இழந்த ஸ்துவுக்குச் சானமானதைக் கிடைக் ச் செய்தும், நல்வார்த்தை கூறியும் மனதைத் தனியச் செய்யவேண் ும். (2) காமம், கோசம், பய, கோபம், பெரு கிழ்ச்சி, பொறாமை, லோபித்தனம் ஆகியவற்றாலான உந்மாதங்களை அதற்கு எதிரிடைபான குணமுள்ள ரரியங்களால்¹ சமநம் செய்யலாம். 53, 54½.

பூதாதிகளாலான உந்மாதத்திற்குப் பரிஹாரங் ள் : பூதக் கிரஹ ளின் ஸம்பந்தமாக முற்கூறிய குறிகளைக் காட்டிலும் அதி கடுமையான குறி ள் உந்மாதத்தில் தோன்றினால் அது பூதக் களாலான உந்மாதத் ெற்றிந்து, பூதப்பிரதிஷேதாத்யா யத்திற் கூறிய ஒளஷதங் னை அதிற் பிரயோகிக்கலாம். மேலும் இறைச்சி, நற் ராதுமையன்னம், மாப்பணியாரம், ஸ்கித்த மா வு இனிப்பாகவுமுள்ள உணவு, உதிரம் லந்த அரிசி, பக்கு வம் செய்து செய்யாததுமான பலவித மாம்ஸக் கள், ஸுரை-மைரேயம் முதலிய மது கைகள், குருக்கத்தி-இருவாட்சி-ரு தோன்றி இவற்றின் புஷ்பங்கள் இவைகளைக்கொண்டு நற்சந்தி ளிலும், ேமய விழ்துள்ள விட் ளிலு் நதி ள் சேரு மிட் ளிலு் பவியிடலா். 55—5 .

உந்ம தத்திற்கு ஆள தவர் ள் : மாஸ போஜன மது பானம் இவற்றைப் பரிஹரித்த னாவு, ஹிதமான உண வ யு பவனாவு, நிய ந்தவராத னாகவு, நிர்மலமா டும் இருக்

1. காமவி ராத்திற்கு ஸை ராக்ஷியமும், கோசத்திற்கு மகிழ்ச்சியு், பயத்திற்கு தரியமும், கோபத்திற்குச் சாந்தியு், பெருமகிழ்ச்சிக்குச் சோகமும், பொறா மக்குப் பொறு மயும், லோபித்தனத்துக்கு உதாரத் த யும் எதிரி டயானையாம்.

2. பூதவிஞ்ஞாநாத்தியாயம்.

3. திருசர்யாதி அத்தியாயக் க ரிற் கூறிய நியமங்கள்.

கிற தன்மையுள்ள மனிதனிடம் நிஜோந்மாத் களாவது¹ ஆ ந்து கோந்மாத் களாவது பற்றுவதில்லை. 50.

உம் த நிவ்ருத்தி லக்ஷணம் :—இந்திரிய விஷயங்களுக்கு , புத்தி-ஆத்மமனம் இவற்றிற்கு தெளிவுண்டாத், தாதுக்ள் இயற்கை நிலைமை யடைதல் ஆகியவை உந்மாதம் பற்றறநீ நிவ்ருத்தியானதற்கான அறிகுறியாகும். 60.

ஏழாம் அத்தியாயம்.

அபஸ்ம ரப்பிரதிஷேதம்.

இனி அபஸ்ம ரப் பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது :

அபஸ்ம ர நிதம்.

அபஸ்மாத்தின் ம்பாப்தியும் போலக்ஷணமும் : () ஸந்திகளு , ஸத்துவமென்கிற மனோ நிலைமையும் தமொற்ற மடவதால் மனது தாக்கப்பட்டு மி கோளாறடைந்து ஸ்ம்ருதியென்னு நினைவு இழக்கப்பட்டு “அபஸ்மாரம்” உண்டாகிறது. (2) மனக்கலை, துரம், பயமுதலிய காரணங்களால் உந்மாதத்திற் பிரகோபமடைவது போல சிரஸ்ஸையு தேறுத்தையும் பற்றிய தோஷங்ள கோளாறடைய, அத் தோஷங்ளால் னதின் ஸத்துவவிலை தாக்கப்பட்டு, இருதயமு ஸம்ரூபஹ ஸ்ரோதஸ்ஸுகளென்கிற உர்ச்சி நாடிகளும் அற்றால் குழப்பமடே, பிணியாளி முற்றிலும் அறிவிழந்து இருள டந்த நிலைமையைப்பெற்று, பிபத் ஸயாகப் பற்றைக் டிப்பா ; துரநுரையகாத்தி செய்வான் ; கால்களை வலித்து உதைத்து கொள்வான் ; போலியுருவங்களைப் பரப்பான் ; தட்டுத் தடுறா பூமியில் வீழ் னன் ; கண்களையு புருவங்ளையு வக்ரித்து நெரித்துப் பார்ப்பான். பிரகோபித்த தோஷங்களின டே ம் நின்றதும் தெளிவு பெறுவான். மீண்டும் சில நாட்களில் இதே வித ரகத் துன்புறு னன். இவ்வபஸ்மார வாநாதி தோஷங்ளால் தனித் தனியே ஒவ்வொரு விதமும், ஸந்திபாதத்தினு ஓ ழும் ஆக நான்கு விதம். 1 5.

1. நிஜோந்மாதம் — நாதாதிதோஷங்களால் உந்மாத்கள்.

2. ஆந்நுகோந்மாதம் — பூதாதிகளால் காணும் உந்மாதங்கள்.

3. இந்திரிய விஷயங்கள் — தர்சனம், சாவம், ஸ்பர்சம் முதலிய விஷயங்கள்.

4. நினைவு தமொற்றத் த முக்கியமாகக் கொண்ட அபஸ்மார விநாதிக்குப் பரிஹார முறைகளை விவரிக்கும் அத்தியாயம்.

அபஸ்மார பூர்வரூபம்: இவ்வியாதி உண்டாகுமுன் அதிமாக இருதயம் படபடத்துத் துடிக்கும்; கண் பஞ்சடைந்து உலம் சூன்யமாயிருப்பதுபோலத் தோன்றும்; தலை சுற்றும்; பிறகு பார்வை இருளடைதல், ஏதே சிந்தையுதித்தல், புருவத்தை நெரித்தல், கண்கோணுதல், காதில் சப்தம்கேளாமை, வியர்த்தல், சொள்ளும் சளியும் பெருகுதல், அஜீர்ணம், அரோசகம், மூர்ச்சை, வசிறிற் றில் இரைத்தல், பலம் கழிணித்தல், நித்திரையின்மை, உடல்வேதனை, நாறட்சி, பாடுவதுபோலவும் ஆடுதுபோலவும், மதுபான-தைலபானங்கள் செய்தா வும் வகாணல், மது-தைலக் களைப்போன்று சிறுநீர் இறங்குதல் ஆகியவையாம். 6 8.

வாததி ான்கு அபஸ்மாரங்களின் பிரத்யேகக்ஷணம்: அற்றுள் (1) வாததோஷத்தினாலான அபஸ்மாரத்தில் பிணியாநிது டநடுக்கக் கொண்டு, தட்டுத் தடுமாறி வீழ்ந்த வண்ணம் அடிடியும் ஸ்ரணையிழந்தும் நினைவு பெறுவது யிருப்பான்; பிறகு ண்விழி பிதுங்கி ஸ்வரமா அழுத ணம் மூச்சுவிடுவான்; நுரையைக் குவான்; நடுகுவான்; தலையை இடித்துக் கொள்வான்; மூத்த விமிக்கொடுபற் களைக் கிப்பான்; விறைந்து வளைந்துள்ள விரல்களுடன் அவயவங்ளைக்கோ கோண அடித்துக்கொள்வான்; ண்கள், சர்மம், நகங்கள், மு இவை எருகூறவும், கறுவலாய் அல்லது சிவப்பாவும் ஆகும்; பார்க்கப்படுவதெல்லாம் சருநிறமாத்தோற்றும்; உருவங்கள் நிலைபற்றும், குருமராகவும், ஒழுங்குடைய, விரைடைந்த முகமுள்ளவையாகவும் தென்படும். (2) பித்ததோஷத்தாலான அபஸ்மாரத்தில் முன்போலவே அடிக்கொரு முறை ஞாபமிழந்தும் ஞபகம் பெற்றும் நுந்துான்; வாயிலிருந்து ருதுரையு, கண் ணும், முமும், சர்மமும் பசுநிறம் கொண்டிருக்கும்; பூமி பக்கைகளால் அடிப்பான்; பயம்மராகவும் மிகப் பிரகாசமாகவும் சினங்கொண்டுமுள்ள உருவங்கள் தோன்று; நாறட்சியுண்டாம். (3) கபதோஷத்தாலான அபஸ்மாரத்தில் ஞாபகத்தை மெதுவாக இழந்து, மெதுவாகவே மீடும் பெறுவான்; சரீரசேஷ்டைகளெல்லாம் சொற்பமாகக் காணும்; சொள் விசேஷ்டைப் பெருகு; தேத்திரம், கம், மு இமை மிக்க வெளுக்கும்; உருவங்களெல்லாமை யாத் தோற்று. (4) ஸந்நிபாதாபஸ்ரத்தி மூன்று அபஸ்மார ஞாயகுறி யாவும் சேர்ந்து காணும்; ஆவே அது அஸாத்தியமான வியாதி. 9 14.

அபஸ்மார சிகித்தை.

அபஸ்மாரத்தில் பொவான சிகித்த கிரமம்: அபஸ்ரத்தில் தோஷ னால் சூழப்பெற்ற புத்தி-மனது-இருதயம்

முதலியவற்றின் ஸ்ரோதஸ்ஸுகளை தீக்ஷணகுணமுள்ள மநாதி சிகித்சை ளால் தூண்டி முதலில் தெளிவுறச் செய்யவேண்டும். அற்றுள் : (1) ரதாபஸ்மாரத்தைப் பெரும்பாலும் ஸ்திஸம்பந்தான சிகித்சைகளாலும், (2) பித்த பஸ்மாரத் தை அநனமே விரோசன ளாலும், (3) சிலேஷ் ரபஸ் ராத் தப் பெரும்பாலும் மநசிகித்சை ளாலும் உபசரிக்கேடும். எல்லா ழி ளாலும் சோதந சிகித்சைகளைச் செய்து, ன்ருகத் தேற்றப்பெற்ற பிறகு, அபஸ்மாரம் முற்றிலும் தீரு தற்கு அவசியம ன சமநமுறைகள் இனி விவரிக்கப்படுகின்றன. 5-17½.

லகு பஞ் - ருதம் : பஞ்சாணத்தின் சாறு, பசுவின் பால், பசுவின் திரி, பசுமூத்திரம் இவற்றில் பசுவின் மெய் சேர்த்து¹ ரய்ச்சி, பாணம் செய்ய அபஸ்மாரம், ஜ்வரம், உமாத், காசம் ஆகியவை தீரு. 18½.

ஹ பஞ் - வ் ருதம் : இருவகையான பஞ்சமூலங்கள், தரிபலை, பஞ்சள், ம மஞ்சள், மெப்பாலைப்பட்ட, ஏழிலப்பாலை, ரயருவி, கறுப்புச்சாறடை, மூகரோகிணி, மொன்றைரைக் கிழங்கு, ஜடாமாம்ஸி, ஞாழல்வேர், ரஞ்சொறி இவற்றை வகைக்கு இரண்டு பலம் வீதம் ஒரு திரோண ஜலத்திற் சேர்த்து, அதை னன்கில் ஒரு பங்காச் சுண்ட ரய்ச்சி, கடுபார்க்கி, டட்டத்திருப்பி, துவரை, சிதை, நேபாளம், தரி, ரட்டப்பு, பெருஞ்ஞரும்பை, சுக்குநாரிப்புல், நிவேம்பு, மூக்காய், நன்னூரி, வெள்ளை நன்னூரி, சித்திரமூல், நீர்ஞ்சி ஆகியவர்க்கு னைக்குக் கால் பலம் அளவு ல் மாச் சேர்த்து, முற்கூறிய கோவின் சாணச்சாறு முதலிய நான்கு திரவ்யங்களையும் கூட்டி, ஒரு பிரத்தம் பசுவின் நெய்யை அதில் ஊற்றிக் காய்ச்சு. இது “மஹாபஞ்ச-கவ்ய க்ருதம்” எனப்படு. இது ஜ்வரம், அபஸ்மாரம், உதாரோம், பகந்த இவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு நிறந்தது; மேலும் சோப, அர்சஸ், காசம், பாண்டு, குல்மம், காஸம், கிரஹதோஷங்கள் ஆகிய நோய் பரிஹரிக்கும். 19 23½.

பர ஹம் தி ருதம் : வல்லாயி ஸ்வரஸம், வசம்பு, ரோஷ்டம் சங்குப்பி இவற்றின் ஷாயத்திற் புராருத என்கிற பழகிய நெய்யப் பக்குவம் செய்துகொள்ளவு; இதற்கு மேத்யமென்கிற குணமு; ஆவே உமாத், அசுபங்கள், அபஸ்மார் ஆகிய ரோகனைத் தீர் வல்லது. 4½.

ஜீவநீ யம் ஹம் :—ஒரு பிரஸ்த்தத் தலத் தும், அல்லவது க்ருதத் தையும் ஒவ்வொரு பலம் ஜீவநீய ணச் சாக்கு

1. இந் ந்துக்கும் “பஞ்ச-வ்யம்” எனப்பெயர்.

. லகு பஞ்சமூ மு, மஹா பஞ்சமூலமு.

. மேத்யம் திற மயா புத்தியை விருத்தி செய்யுத.

ளிஷாயத்திலுள், ஒரு திரோபாலிலும் ஈய்ச்சி யுபயோகி அபஸ்மாவியாதி தீரு. 25¹.

மத் திருதம்: குமிழ்பட்டக் ஷாயம் எட்டு பிரஸ்த்தம், பாலுருப்பஞ்சாறு ஒன்றை ஒரு ஆடகம், ஜீவநீய ஈச்சாக்குள் வக்து ஈல் பலம்;¹ இற்றைக்கூட்டி, இதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் யெப்து ம் செய்யு; இதனால் ரதாபமாரமும், பித்தாபஸ்மாரமும் எளிதில் தீரு. 6, 27.

திசுநீரம்: ராமல், நிலப்பன்கிழங்கு, ரும்பு, தர்ப்பம் இற்றி ஷாயத்திற் ஈய்ச்சி யெடுத்த பால் ஈம்மாயாதி ருதத்திற்கு கூறிய குண னையே செய்யக்கூடியது. 27².

கூஷம் ட்ருதம்: ஒரு ப்து ருதத்தைப் பதினெட்டு ப்து கூஷா டத்தின் ஸ்வரஸத்திற் சேர்த்து ஈய்ச்சி, அதி தூரத் தக்கல் மாச் சேர்த்துப் ப்துவம் செய்வு; இத்ருதம் அப் ராத் தப் போக்கும்; புத்தி, ர்கு, குரல் இற்றயு் விருத்தி செய்யும். 28¹.

அப் ரத்திற் டபே முற: (1) பில நிறம னபசுகளி் பித்த அபஸ் ரத்தில் நஸ்யமாகப் பிரயோகி ம் டபயோ மானது. (2) நாய், நரி, பூனை, சிம் முதலிய விலங்கு ளி் பித்தமு் நஸ்யத்திற்குச் சிறந்ததே. (3) டபம்பு, கிரிப்பிள்ளை, யானை, ரிஷபம், ரடி, பசு இற்றி் பித்த னைச் சேர்த்துப் ப்துவ் செய்த தலம் ஸ்யமிடுவதற்கும், அப்ய் செய்வதற்கும் சிலா்க்ய ர். (4) த்ரிபலை, ரிடு, அரசபட்ட, யவகூடாரம், நாய்த் துளசி, ருஞ்சிவ சராயுருவி விதை, புக் வித இற்றின் ரூர்த் தை, யாது, இச்சாக்குகளைச் சேர்த்து, செ் ரியாட்டு முத்திரத்தில் ப்து செய்த தலத் தயாது நஸ்யமாகப் பிரயோகி லாம். 9 32.

அப் ம ரத்திற் னதுமப முற: கிரிப்பிள்ளை, டோட்டான், பூனை, கழுகு, கருமிகள், பாம்பு ள், கா் இவற்றி் மூக்கு னையு், இறகு னையு், ல் னையு் சுட்டு, அப் புனையு் தூ பான முறைப்படி யுபயோகி லாம். 33.

அப் ம ரத்தில் தை - சு திமுற ள்: () ள் ளுள் ளி யு் அதைச் சேர்த்து ஈய்ச்சிய தலத் தயுமாவது, (2) தண்ணீர்விட்டா் கிழ யு் ப லையுமாது, (3) ல்லாரை தயாது, (4) டோஷ்டத்தின் இரஸத்தையாவது, (5) தேனிற் ல்த வசு் பயவது டபயோகி லாம். 34.

அப் ம ரத்தி் பிாப் முத் தி் இர ப் பிரே மும்: சரீரத்தைப்பற்றிய வாதாதிதோஷ் ள் ன

. ஜீநீய ஈச்சாக்கு ளே இதில் மும்.

தப்பற்றிய தமோகுண முதலிய தோஷ னும் யாவு ஒரு மிகப் பிரகோபமடைந்து அபஸ் ரர் உடாவது, இவ் வியாதி மஹாமர்மத்தைப் பற்றியதாகையாலும் எளிதில் சிகித் ஸி க் கூடியதல்ல; ஆகவே இரஸாயன முறை னை னெண்டு இதற்குச் சிகித்வை செய்யவே டும். 35, 35௩.

அபஸ்ம ரரோகியைத் த் னீ முதலி வற்றிலிருந்து பரி பாலித்தல்: (1) அபஸ்மரரோகத்தினால் பீடிக்கப்படுப னை, அவனுக்கு மிகத் தீங்கு விளைவிப்ப வயான அ்னி, த் னீர் முதலியவற்றினிடமிருந்து ஜாக்கிரதையாக் ரத்து வரவே டும். (2) டே லும் மனக்கோ ளாறு தணிந்து சுயநிலைமை பெற்றி ருக்கையில், அபஸ்மர ஸமயத்தில் செய்த வி ராச் செயல்களை யெல்லாம் அ னிடம் கூற்கூடாது. (3) டோ ளாறு ள் தணிந்த னு மிகக் கிலேசமுற்ற அவனது மன த இனிய விஷய க்ளா தென்புறச் செய்யவே டும். 36, 37.

எட்டாம் அத்தியாயம்.

வத்மரே விஞ்ஞ ம்.

இனி வத்மரே விஞ்ஞா ம் ன்னு அத்தியாய வி ரிகப்படும்:

டே த்திரரே மா ய ம்ப்ராப்தி: ஸர்வ ரோ நிதாநத் தில் டாழியப்பெற்றதையு, மு கியமா நேத்திரத்திற்குப் பிரதிகூலம் செய்பன யுமாயுள்ள அஹித ான ஆஹாராதி ளால் தோஷ ள் பிரகோபித்து, பெரும்பாலும் பித்தத் த அனு ஸரித்து ஸி ர ளின் மூலமாய் டே ல்நோ கிப் பரவி, நேத்திரா ய த் தப் பற்றிக்கொ டு, இரொப்பையிலாவது, ிதியிலா து, டெ ம டலத்திலா து, ருவிழியிலாவது, ருவிழி யின் த்தியிலாவது, னின் எல்லாப்பா த்திலு ாவது வியா தி னை யு டுபண்ணுகின்றன. 1, 1.

1. மஹாமர்மம் இதனால் சிவஸ்ஸி ட் கியமிகப்பிரதா மர்ம மான மஸ்திஷ்க் என்கிற மூளை குறிக்கப்படுகிறது. (இதாவிட் ளில் இருத த்துக்கும் ' ஹா ர் ம்' எ் கிற பெயரு டு.)

2. ' ர்த்மா' என்பது இரொப் ப; க் னின் இரொப் ப யப் பற்றியு டாகு வியாதி னை அறிவி்கும் அத்தியாய்.

3. நிதா த்தநாத்தி முதல் அத்தியாய். அதி் அஹிதா ஹா வஹாராதி ள் ஆரம்பத்தி் வி ரிகப்பட் ள் ன.

4. இரொப் பயும் டெ ம டலமுமா து, டெ மடலு் ரு விழியு ா து, ருவிழியு் திருஷ்டியுமா து சேரும் நேத்திரப்பிரதே ச ஸ்தி (டே த்திரஸந்தி) ஆம்.

‘ரு’சிரோ’மீலம் : அவற்றுள் வர்த்மாவென்கிற இரெப் பஞ்சச் சப்பந்தான விரளில் ராததோஷம் வியாபித் துக்கியெழுந்திருக்கையில் இரெப்பைகளை எளிதில் திற முடிவாற் செய்கிறது. அதில் வலியு விசேஷம் ; கண்ணில் நிரம்பியதுபோல் திறக்க ஷ்டமாசவும் இருக்கும் ; க ணீரும் டியும் ; கண்ணைப் பிசைந்து கொண்டால் வேதனை முதலியது தணி டையும் ; இவ்வியாதியை ‘க்ருச்சிரே’மீலம்’ என்று வழங்குவர். 3, 4.

நிமேஷம் : வாததோஷ இரெப்பைகளை அடிக்கடியும் அதிகமாய் அசைவிக்கும் ; ஆனால் இதில் வியரது ; இந்த வியாதி ‘நிமேஷம்’ எனப்படும். —4½.

தஹத் வத்ம் : எந்த வியாதியில் இரெப்பையானது ஸ்திபாகத்து கட்டு விடப்பட்ட தாய் சற்றுக் குறைவாக மூடிக்கொள்ளுகிறதோ, அசைவற்றதாகவும் ஆகிறதோ அந்த வியாதியை ‘வாதாஹத்ம்’ எனக் கூறுவர். 5, 5½.

கும்பி : இரெப் பயின் உட்புறத்தில் குப்பி னென்னு நீர்ப்பூண்டி வித்துக்களைப்போல அநேம் ருநிறமான சிறு ரொப்புள்ள பித்த தோஷக் கோளாறால் உடாகு ; அவை உடந்தால் மீட்டு விம்மிச் சுரந்துள்ளனும் ; அவற்றிற்கு ‘குப்பி’ என்று பெயர். 6½.

பித்தேத்’லிஷ்டத் : பித்ததோஷத்தினால் இரெப் பயானது அழற்சி, துர்நீர்ப்பொசிவு, குத்தல் இவற்றுடன் கூடியதா வும், சென்னிறமாவு, பரிசிக்க கூடாத நேவுள்ள தவும் ஆதுண்டு ; அந்த வியாதியை ‘பித்தோத்’லிஷ்டம்’ என்று கூறுவர். 7½.

பக்ஷம் தம் : இையின் ஓரங்ளிற் பித்தக்கோளாறு தோன்றி அரிப்பு, அழற்சி இவற்றையுட்பண்ணி, அப்பால் கிரா இரெப்பையின் மயிர்னை அரித்துச் சிதத்துப் பேடு ; இந்த வியாதியை ‘பக்ஷ சாதம்’ என்பார்கள். 8½.

பேத : பதோஷக் கோளாறால் இரெப்பையில் கடுகு னைப் போற்றெண்ணிறமான அடர்த்தியான கொப்புளங் ள் உடாகு ; அதனால் வீக்ம், ஒரு அறுபைச, ளில் அரிப்பு, பிளிச, ணீர் இயுடாம் ; இரொப் புள்ள ‘பேதக்’ எனப்படும். 9½.

1. ரெகுரப்பட்டு ணைப் பிரித்துத் திறக்ேடியிருப் பதல் ‘ருச்சிரோம்’ எனப் பெயர் தது.

2. நிமேஷம் ணை மூடித் திறப்பது. இயற்யினு அதிமாய் மூடி மூடித் திறப்படுதால் இப்பெயர்ந்தது.

3. உலம் பாசிபோற்ற ஓர் ஓஷதி.

பே த்க்லிஷ்ட வர்த்ம : இரெப்பை திமிர்த்து அசை
ற்று, நீர் சிவு பிளிச் ச முதலிய ற்றால் பூசப்பட்டுமிருந்
தால் அது 'கபோத்க்லிஷ்ட ர்த் ர' ப்படு. 10.

ல ம் : கபதோஷ் டோளாறால் இரெப்பையில் இலந்த்
ொட்டை யப் போலவோ, அதினும் சிறிதா டோ ஒரு கிர்தி
யுட் டாகுட் ; அது வெண்மைபாகவும், பழுத்துப் பக்குவ டை
யாததாகவும், தினவுடன் பரிசிப்பதற்குக் டினமா வு் இரு
கு ; அதற்கு 'லகணம்' என்று பெயர். 11.

உத் பிடனை ள் : இரத்ததே ஷத்தினால் சென்
னிற் டொப்புள்கள் இரெப்பையில் தோன்ற, அவற் றச்
சுற்றி அதே நிறமான வேறு சிறிய டொப்புள் ள் சூழ்ந்திருக்
கு ; அவ் 'உத்ஸ்க பிட க ள்' எனப்படும். 11½.

ர்தே த்'லிஷ்ட வர்த்ம : உத் பிடனை போலவே
'உத்'லிஷ்ட வர்த்மா' எ் கிற வியாதியும் இரத்த் டோளாறால்
உட் டாகிறது ; ஆனால் இவ்வியாதியி் பிடனை ளோடு டொடி
னைப் போன்ற டோளாறு தோன்று ; இரெப்பை பரிசிப்ப
தையு் தாக்காத நோவுடையதாகவு மிருக்கு. 1.

வர்த்ம 'ச' : இரெப்பையின் உட்புறமாய் தடித்து 'நி'
த்த ரா ம்ஸ வளர்ச்சி யுண்ட ம் ; அதில் அழற்சி, லி,
சிவப்பு, இரத்தக் சிவு இனையுட் டாம். அது 'க அறுக் மீ' டும்
மீண்டு வளரும். இது 'வர்த்மாரசல்' எனப்படு. 13.

அஞ்ஜ மி : இரெப்பையி் த்தியில் வது, உட்
புறத்திலாவது யவத்தின் அள ர இரத்ததோஷத்தினால்
உட் டாகும் சிவந்த ட்டியில் அரிப்பும் வியு் உண்டா் ;
அது டி ராயிருக்கு ; அதற்கு 'அஞ்ஜ நாமிகா' ான்று
பெயர் 14.

பி த் : எல் ரத்தோஷம் ளுடைய ட்டோளாறால்
இரெப் பயானது வெளியில் வீ டொ டதா வு், உட்புறத்
தில் து ணிய பு டோளோடு கூடியதாகவு் ஆகும்; அதிலிரு து
நீர் டியு் ; தண்ணீரில் அமிழ் துள்ள தாமரை கிழ் கு போ
றத யிருக்கும். அது பிஸவர்த் ர' எ ப்படு. 15.

. ர்த்மாரசல் இரெப் பயிலு டாகு் மு? ன்.

2 ருச்சிரோந்மீலம் முதல் ராதஹத ர்த்மா ரயிலுள்ள மூ
றுத் ததே ஷத்தி லு், சும்பி முதல் பக்ஷ சாத் ரயிலுள்ள
மூ று பித்த தோஷத்தினுலு், போதகி முதல் லக ம் ரயி
லு் ரமூ டம் பதே ஷத்தி லு், உத்ஸ பிட முத் அஞ்ஜ
ராமிகா ரயிலுள்ள ரா்கும் இத் ததே ஷத்தினுலு், பிஸ ர்த்
மாவு் உத்'லிஷ்ட ர்த்மாவு் ச்யா ர்த்மாவு் நீநிப ததே ஷங்
லு் உட் டாகு் ர்த்ம ரோ ளாம்.

உத்க்லிஷ்ட வத்ம் : அடிக் டியு இரெப் ப இரத்த தோஷத்தினுலு, வாதாதி தோஷ ளாலும் நான்கு யி குத்தித் தொந்தர ளிகப்பட்டு திடரொ ராட்டமுறும். அது 'உத்க்லிஷ்ட த் ர' எனப்படுகிறது. 16.

வ த்ம் : இரத்த தே ஷத்தினுலு, மற்ற மூன்று தே ஷ்களாலும் இரெப்பையானது க்றி ஒருவாறு ருசிற் றெ ள்வது டு; அதில் லியு, லீக் மும், நீர்க்கசிவு - டா கு; இவ் வியாதிக்கு 'ச்யாவ வர்த் ர' என்று பெயர். 16¹.

ச்லிஷ்ட த்ம் : இரெப்பை ள் ஒன்றோடெ ன்று ஒட் டிகொ டு, தினவையும், வீ த்தையும், சென்னிறத் தயு பெறும்; இந்த வியாதி 'ச்லிஷ்டவர்த் ர' எ ப்படும். 17.

ஸி த வத்ம் : டின ர வு, ருக்ஷ ர வு, சிறு ணல் போன்று இரெப்பையினுள் றுண்ணிய டாப்புள் ளுண்டா கும்; இவ் வியாதிக்கு 'ஸி தாவர்த்ம்' எ ன்று பெயர். 17¹.

கத்ம்ம் : இரெ ப்பையி னுப்பாசவும் சேறு பே லவு உ டாகும் கோளா ற 'ர்த்ம்' எ ப் ப் ர் ள். 8.

பஹ வத்ம் : இரெப்பை யின் நிறத்துக்குச் சமானமாய் அதில் மாம்ஸவளர்ச்சி மிகத் தோன்றி, நாற்புறமும் ஸம அள ர ப் பரவியிருக்கு; இது 'பஹ' எனப்படும். 18¹.

குக் ம் : பல்முனைப்பதன் நிமித்தமாய் 'குக்ண ' என்கிற ராய் குழந்தைக்கு ரத்திர உ டாகும்; அதனால் குழ தயின் க வீ டியும் சிவந்து போய் எ தயு பார்க ல்லையற்றதாய் விடு; அதில் இரெப் பயில் குத்தல் வி யுண்ட ம்; பிளிச்சை அதி ரச் சேரும்; செவி னையு, நாகி யயு, ர னையு குழந்தை தேய்த்து டொள்ளும். 19, 0.

பக்ஷமே பரே த்ம் : 'பக்ஷமோபரோத' எ ன் னு விய தி யில் இரெப் ப ள் ருங்கும்; இ ம யிர் ள் உப்ப வு உட்புற முனை ளுள்ள யா வு இருக்கு; தே று உரோ ம் ள வது உட்புற ர முனை கு; கூரிய முட் னைப் போற் ற அ ற்றுல் மிக தெ ந்தா டயு; அதி அழற்சியெடு கு; றற்று முதலிய தத் தா முடியாது; அவற் ற யெடுத்துவிட்டால் சில நாள் தொத்தாவி றி அதி தி யு டா. 1, 2.

அ ஜி:— ருவிழியானது இரெப்பைக்கு டே லே ளுர்தி போல் திர டு பருத்து ளர்து, டினமா வு உயர்து தோன்றும்; இரெப் பசிவந்து பருத்தும், அதிலிருந்து இரத்த மு சீழு பெருகு; இரத்தம் முதலியது டிந்தது மீ டு க் ளாந்துகொள்ளும்; இதை 'அ ஜி' எ ப் பார் ள். 3.

அப்புதம் : இரெப் பயி உப்புறபாக மாம்ஸச்ச தயின் பி ட் போ றதாய வீ'கம் ஒன்றுண்டாம் ; பரிசிப்பதற்கு முடிச் போல் தே றும் ; அதில் வலி ராது ; ரடு ட்டி து போலவு தே ன்று ; வெளித்தோற்றத்திலும் அசைவதைக் காணலா . மூன்றுதோஷ ளாலும், இரத்ததோஷத்தினு ட் டாகற இவ்வியாதி 'அர்புத' னப்படும். 24.

த்மரே ளில் ாத்தி த்திய தி ள் : இவ்வித இரெப்பை யப்பற்றிய வியாதி ள் இருபத்திராலு விடம். இவற் றுள் ருச்சிரோமீலம் எ ிகற வியாதியை ஒளஷ ளா ிவரா செய்யலா . பிறகுள்ள ரிதே ஷம், வாதஹத ர்த்மா, அர்சஸ் என்கிற மூன்றும் அஸாத்திய ளா . பக்ஷமோபரோ தம் எ பது யாப்யவியாதி. ற்ற ர்த்மரோ ளை சஸ்திர ளால் சிகித்ஸி வே டு. 25, 25½.

த் ரே ளில் திர சிகித்தை : அவற்றுள் பக்ஷ சாதம் என்கிற ரோ த்தில் அந்த பாகத் த குட்ட மும், அர்புத ப தச் சேத மும், ல , கு'பிரா, பிஸவர்த் த , உத்ஸ ம், அஞ்ஜ நாமிரா, அலஜி இ ற்ற பேத மு் செய்யவே டும் போதகி, ச்ய வவர்த் ரா, ஸி தா ர்த் ரா, ச்லிஷ்டவர்த்மா, உ'லிஷ்ட ர்த்மா ள் நான்கு, ர்தம், பஹ ள ர்த் ரா, குக ஆகியவற் ற லே க் செய்யவேண்டும். 26, 27½.

ஒ பதாம் அத்தியாயம்.

த் ரே ப் பிரதிஷேதம்.

த்மரே ப் பிரதிஷேதம் என்னும் ஷெய் இவ்வத்தியா பத்தில் விவரி ப்படுகிறது :

ரு'சிரேமீ த்தி பு ண்ருத தி பிரரோ ம் : திரா கூடா த்தி புரா ருதம் கூட்டி, திராகைகூதையே ல்கமா வு சேர்த்து, அதற்குச் சம ரா ச்சர் ரபு கலந்து ப'கு் செய்து, ரு'சிரோமீல ரோ த்தில் உபயோகி் லாம். ஸ்ரிகத் த ரா ஸ்ய, தூ , அஞ்ஜந் முதலியதையும் பிரயோ கி் ல .—1.

ட்ட ஸூசிகூர்ச்சம் முதலியதால் குத்தி, நசுக்குத் தே ருத்திபத்திரம் முதலியதா் அறுத்தல். பேதந் ிஹிமுகம் முதலியதா் பிளத்த. தே ந் ம் டலாக்கிர முத லி தக்ொ டு கீறுத .

ி'த்தமா ஸ்ய-தூமாதி ளைப்பற்றிய வி ர் களை ஸூத் திரஸ்த்தா த்தில் அததற் றான அத்தியா ளிற் பார் .

கும்பீக த்ம் வு கு விசேஷ சிகித் ஸ : கு பீ வர்த்
ரோத்தில் முதலில் லே ந் செய்து, இந்துப்பை டொண்டு
பிரதிஸார ம் செய்து, அப்பால் அதிமதூர், நெல்லிக் கனி,
பேய்ப்புட இவற்றை டொண்டு ராய்ச்சிய கஷாயத்தினால்
இரொப்பையில் லேச ம் செய்யவேண்டும். 2.

வத்ம் லேக ம் செய்யுமு று : வர்தம் ரோகி கு
முதலில் சோதந் செய்வித்து, பிறகு அதி சாற்று வீசாத
விடத்தில் ரோகி யமல்ல து படுக் விட்டு, ஆப்தர்கள் அவனைத்
தா டி டொள்ளச் செய்யவும். சூட ன ஜலத்தில் தோய்த்
டுத்த ஸ்திரத்தினை இரொப்பையின் டெளிப்புறத்தில் ஒற்
றடம் டொடு வும். சிகித்ஸிப்பவன் தன் இடது யின் பெரு
விர ஆள் ராட்டி விரல் ளில் ஸ்திரத் தச் சுற்றி டொண்டு,
அவ்விரல் ளால் இரொப் பயி உட்புறம் வெளியாகு ருறு
பிதுக் டித்துக் டொ ளவும்; அதனால் இரொப் பள்தப் ப்
மு அ சயா லு யிலிருந்து நழுவாமலுமிருக்கு. பிறகு
டலாக்ரம் என்னு் சஸ்திரத்தினால் இரொப்பையி் உட்புறம்
நெடு வு் சிறி உடனே அச் சஸ்திரத்தினாலாவது, சிறுதே கு,
நொச்சி முதலியவற்றின் இலைகளாலாவது, கடல் துரையினாலா
து சுற டி இரொப்பையிலிருந்து பெருகும் இரத்தத்தைப்
பிசுவினால் துடைத்து வரவும்; இரத்தக் சிவு தானே நி று
விட்டா லேக சிகித் ஸ நி றவேறியதாய் அறியலா் ;
உடனே அதற்கு் கூறியுள்ள பிரதிஸாரண ஓள டித் டொரு
தேனையும் லந்து ண்ணிற் பூசலாம். பிறகு உஷ்ண ஜலத்தி
னால் ண்ணை் கழுவி, அப்பால் க்ருதத்தினால் லே ம் செய்து,
தேனையு் நெய்யையு் லந்து ண்மீது பூசி, செவிப்புறமாய்
கீழும் மேலும் ராற்கோது மாப்பி டங்களை வ து
அ ற்றி மே பந்தம் செய்யவே டும். இரண்டாம் ராள்
ட்ட அவிழ்து, நிலை மக்கு, குந்த ஓளஷதத் திர த்தி
னால் பரிஷே செய்து, நான்கா து தின ட் நஸ்யம் முதலியதை
யு் தப்படி பிரயோகிக் வேண்டு். ஐந்தாம் ராள் கட்டை
அவிழ்த் விடவு். 3 1.

வத்மா கு லே ம் செய்ததன் குறி ள் : இரொப்
பயின் உட்புற றானது நறநறப்பின்றி ஸமமாகவும், முமை டி

. பிரதி ராணம் ஓ ஷதத் தத் தூவுதல் அ து பூசுத .

. லேச ிருரு மா ஓ ஷதத் த அ த்ந்த அ ய த்தி
மீது ஊற்று மு ற. இது பரிஷே ஂ என்று ழு் ப்படு .

. ந-விசேசநாதி ர் தேஹத் தச் சுத்தி செய்த .

4. பிசு மி் மீது ராயிரு கு ருறு மெத் தபோல டித்த
திரா் அவது பஞ் ப்பட்ட முதலியது.

. ஸத் (இ்துப்பு) முதலி தாலா பூச் மருந்து ள்.

ஹ் நிறத்திலும் ந த்திற்கொப்பாகவும், வீக் -அரிப்பு-உறுத் தல் முதலிய தொந்தரவு எல்லாததாகவு மிருக்க ண்டால், முறைப்படி நன்கு லே ந் செய்து முடிந்ததாய் அறியலாம். அப்படி 'கில்லாமல் மாறான குண'கள் இருக்க ண்டால் அதை மீண்டும் லேக ஂ செய்யே ிடும். 9½.

அதிலேக த்தினு ட் டுக் தீ ிக் கும் பரிஹ ரமும்: (1) லே நம் மிதமீறினா ஹ், அமிதமாக இரத்தத் த ஸ்ரவிக்கச் செய்தாலும் வலியதி ரிக்கு ; இ மையும் இரெப் படி குறுகி விடு . (2) அதில் வாததோஷஹாமான ஸ்நேஹம் ஸ்நே த் முதலிய சிகித்தலா கிரமம் இத ானது. () வெள்ளிலோத்திப் பட்டையின் டே ல் வெ ிணையைத் தடவி, ஆம் க்கு டே ரின் ல் த்தினு ல் அதற்கு வசமிட்டு, அ தப் புடபாக முறைப் படி பக்குவம் செய்து, அப் பட் டையைப் பிறகு ஆவி ிவிட்டு, கழுவி, உலர்த்தி, சூர ம் செய்து, வஸ்திர ாளநம் செய்து முலைப்பாலிலாவது செம்மறி ராட்டுப்பாலிலாவது கு ழுத்து லேசுநெளஷதமாக உபயோகி வு . (4) வெள் ிலோத்திப் பட் டையை அவ்விதமாகவே¹ சம்பா அரிசி மாவால் சமிட்டுப் பக்கு ம் செய்து, தயிரிலிரு ன்து இறுக் ப்பட்ட ிரீற் கு ழுத்து அதிலே நம் செய்யப்பெற்ற நேத்திரத்தில் லேகம் செய்யலா . (5) அல்லது த ிரிலிருந்து வடித்த ி ர மாத்திரமாவது லேக ர உபயோகி லாம். 10—14.

பிடை ளுக்குச் ே டி ச திர சிகித்தை முதலி து : கடின ர வு உயர்ந்து டே லுக்கு கள் பியமுள்ள பிடை களை ிஹிவ த்ரம் எ ன் னும் சஸ்திரத்தினு ல் பேதந் செய்து, உடனே அழுத்தி துர்நிரைப் பெரு கி விடவேண்டும். பிறகு செய்யவே டிய சிகித்தலாதி உபசா ர்கள் முன் கூறிய விதமே . எல்லா வர்த் ரோ ங் ளிலு ல் லேகநம் பேதந் என் கிற சஸ்திர சிகித்தை ளில் இதுதா ி முறையாகு . 15, 15½.

பித்த -ரத்தே த் லிஷ்ட த்ம் ளின் சிகித்தை : (1) பித்தோத்க்லிஷ்ட வர்த்மாவிலும், ர தோத் லிஷ்ட வர்த்மாவிலும் ட துரத் திரவ்யங்களால் பக்குவ் செய்யப்பட்ட ருதத்தினு ல் பிணியாளி கு ஸ்நேஹ ம் செய்விக்க ே ிடும். (2) பிறகு விரோசநம் செய்வி வே ிடும்; இதற்கு கருஞ்சிவதை கிறத் த சாக்கு. (3) பின்னர் விர டோக்ஷம் செய்யலா ; லேகநமும் செய்து இரொப்பையினி ன்றும் துஷ்ட ரக்தத்தை வடியச் செய்ய வேண்டும். (4) பிறகு அதிமதுரக் கஷாயத்தினு ல் இரொப்பை

. இந்த மு ற கீடே தலே தீ ி ி புடப ி-எ ப்படு .

. பிடை கள் எ ன் று உதஸ் பிடை க ள் குறிக்க்படுகின்ற .

. 'ர்த்மா லே ந் செய்யு ி மு ற' எ ிகிற தலைய' த்தின் கீழ் வி ிரி க்ப்பட்டு ள் விதம் எ ன் று கருத்து.

ய் கழுவி, சந்தந் சேர்த்து காய்ச்சிய பாலிக் ரொட்டு
லே நம் செய்யவேண்டும். 16, 17½.

பக்ஷம் சாதத்திற்குரி சிகித்தை : பக்ஷ சாத வியாதியில்
இவை யிர்களின் அடிப்புறங்களை சியினால் இலகுவாகக் குத்த
பும். அட்டைகளையாது அதற்கு அருகில் டிக் விடலாம்.
பாலையாது கரும்புச் சாற்றையாவது நிரம்பக் குடிக்கச் செய்து
வமந் செய்வி வும். இனிப்பா வும் சிதவிர்யமுள்ளவை யுமான
சரக்கு ளி ஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த க்ருதத் தக்கொண்டு
நஸ்யமு் செய்வி லாம். பெருஞ்ஞரும்பையின் வரஸத்
தத் தா ர பாத்திரத்தில் விட்டு, அதில் புஷ்ப ராஸத் தப்¹
பத்து ளள் பாவனை செய்யவேண்டும்; அது பக்ஷ சாதத்தில்
அஞ்ஜநமிடுவதற்கு மிகச் சிறந்தது. 8 0.

பே தகியில் செய் டே டி சிகித் : போதகி எ
னு ர்த் வியாதியில் லே நம் செய்து, சஞ்ஞ இந்துப்பு இவற்
றப் பிரதிஸாரணமாக உபயோகித்து, வெந்நீரால் இரொப்பை
பை முவி, ருந் ரவி-துவ ர-முரு இ ற்றையா து,
ஞ்சன்-ரமஞ்சன் த்ரிபலை-அதிமதூர் இவற்றையாவது ஜலத்
திற் சேர்த்துக் கஷாய் ராய்ச்சி, அக் கஷாயத்தில் தே கலந்து
லேகந் செய்யலாம். 21 21½.

போத் லிஷ்ட த்ம் வின் சிகித்தை : போத் லிஷ்ட
வர்த்மாவில் லேகநம் செய்யவும்; பிறகு இந்துப்பு, அ ன்பேதி,
னச்சிலை, திப்பிலி, இரஸாஞ்ஜ இ ற்றை மிக மிருது ஞ்ண
க்கி, அ த் தேனிற்கு முத்துப் பிரதிஸாரணம் செய்யவும்;
வந், அஞ் கள், ஸ்ய கள் முதலிய தயும், பஹரமான
மற்றச் சிகித்தை யயும் செய்வது நலம். , 23.

ல த்திற்கு சிகித்தை : லக ரோ த்திலு் கபோத்
க்லிஷ்ட ர்த் ரவுக்குக் கூறிய சிகித் ஸையையே செய்யலம்;
அதனால் அது தீரவிடில் அப்பா த்தைச் சுடவே டும். 23½.

சூக த்தில் தாத்ரிஞ்ச் டே யவே டி சிகித்தை :
சூக வியாதியில் (1) கருந் ரவி த்ரிபலா, டே ப்பிலை இவற்
றி ஷாயத்தில் பக்குவ் செய்த க்ருதத் த் குழந்தைக்குப்
பாலூட்டு த்ராத்ரி பாணம் செய்து, திப்பிலி-அதி தூம்-கடுகு-
இந்துப்பு இவற்றின் ஞ்ணத்தை யுட்கொ டு வமந் செய்து
ரொ ள யே டும். (2) கடுக் ராய், திப்பிலி திரா க்ஷ இவற்

புஷ்பகாவஸம் டே மஞ்ச் நிறா அ் பேதி. முற்
றிலும் மஞ்ச் நிறமான அ் பேதியெ று் சிலர்.

2. தாத்ரி குழ் த்ரு முலையூட்டி ர் செவிவித் தாய்.
முலையூட்டி ர் செவிவித்தாயா இருந்தா, தா ரா யிருத்
து இ்விதம் செய்துகொ ள டே டெறு ருத்து.

றின் கஷாயத் த விரேச மாவதற் வு' உட்கொள்ள டே
டு'. (3) கோரைக் கிழக்கு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், திப்பிலி இ ற்
றின் கல் த்தினால் தாத்ரியி ஸ்தன ளில் லேபநம் செய்ய
வும்; பிறகு கடுகையும் நெய்யையு' தழுவலிட்டு, அப் புனையி
னால் ஸ்த ி ளுக்குத் தூபமிடே டு'. (4) அவ்வாறு தாத்ரி
சுத்தமான பிறகு பேய்ப்புடல், றோரைக்கிழங்கு, திராகைஷ,
சீந்தில், த்ரிபலை இ ற்றைச் சேர்த்து காய்ச்சிய ஷாயத் த
அவளுக்குப் பரு றொடுக்க வேண்டும். 24 261.

குக் த்தில் சிசவுக்கு' டே டி சிகித் :-
(1) சிசுவின் இரொப்பையை லே நம் செய்து, அல்லது அட்டை
யைப் பிரயோகித்து இரத்தத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும்;
பிறகு நெல்லி, வேளை, நா ல் இவற்றின் இலை ளை றொ டு
ராய்ச்சிய கஷாயத்தினால் ண்ணில் லேகநம் செய்யடே டு'.
(2) பெரும்பாலு' பாலையு' நெய்யையு மு' நெருவதால் இளங்
குழந்தை ளுக்கு வியாதி ள் பதோஷத்தினாலேயே உண்டா
கின்றன; ஆ க்யால் அ ற் ளுக்கு எல்லா வியாதி ளிலும்
பெரும்பாலு' வமந சித்ஸையே சிறத்தது. (3) பாலே ரத்தி
ர ண்வா ப் பருகும் சிசு டுக்கு இந்துப்பு, திப்பிலி, நாயுருவி
வி த, நெய், முலைப்பால், தேன் இவற் றையும், (4) பால் அ
இரண்டையும் உ ணும் குழந்தைக்கு தேன் லந்த ச் புப்
பொடி யையும், (5) அன்னத்தையே உணவா றொ ள்ளந் பா
ருக்கு அகிமதுரத்துடன் மதநபலத்தையும் பெரு'பாலு'
எல்லா ரோக ளிலும், மு'கிய ர குக்ண த்தினு' வ நத்திற்
ராகக் கொடு லா'. (6) சிப்க்காய் ஸ்வரஸத்தில் அல்லது ஷா
யத்தில் ப் குவம் செய்த க்ருதத்தை உபயசே தந முறைய
குழந்தைக்கு டே லா'. (7) ள்சுள், ரமஞ்சள், றொ ள்ளி
லோத்தி, அகிமதுர, டு ரோகினி, வேப்ப' கொழுந்து இ ற்
றையு' மிருது ர செப்புப் பொடி யயும் சேர்த்து அ ரத்து,
வர்த்தி செய்தாவது, (8) ப' மா ச் செய்த அயத் தப் பால்
தேன் இவற்றில் குழைத் தாவது குக்ணகத்தில் குழ'தையி
ணில் இடலா'. (9) ஏலரிசி, றொ ள்ளந்ளரி, தேற்றா
றொட் ட, ச' கு, மிளகு, ரயத் துளளி, சிறுதே'கு இ ற்றை
ஸுரை யென்னு' துவைச் சேர்த்து அரைத்து ர், தியா ச்
செய்து குக் ர' போதகி இ ற்றில் ணு'கு இடலா'.

7 331.

பக்ஷமரே தத்தி' ச' திரசிகித் முதலி : (1) பக்ஷ
ரோதமென்கிற வர்த் ரோ த்தில் உரோம. ள் மி வு ளர்ந்
திருக்கையில் முதலில் சோதந் செய்து, பிறகு புருவத்திற்கு'

. உபயசோத ம் மேலா ச் செய்யப்படும் மந், கீழா ச் செய்
யப்படும் விரேச ம் ஆகிய இ டு'கும் சேர்த் பொதுப் பெயர்,

கீழே இரண்டு மடங்கு இடமும், இமைக்கு அருகில் ஒரு பங்கு இடமும் விட்டு நெடு வும் யவதானியத்திற்குச் சம அளவு யவத் தைப் போலவே சேதம் செய்து, உடனே ஈரத்துணியினால் இரத்தத் த மெதுவாகத் துடைத்து வர மும்; இரத்தப் பெருக் குறைந்ததும் வளைவான ஊசியினால் இடைபிடையே பயறு அளவான இடம் விட்டுத் தைக்கவும்; பிறகு நெற்றியில் ஒரு துணியைப் பட்டயம்போலக் கட்டி, அதில் அத் தயல் நூலை நளர்த்தித் தைத்து வைக் வே ாடும்; நேத்திரத்தின்மீது தேனும் நெய்யும் கலந்து பூசிய வலிகையைப்¹ போடவேண்டு²; இதில் ட்டு ட்டக் கடாது. வலி யெடுத்தால் நய்க்ரோதாதி ஷாயத்தில் பாலையும் கட்டி அத் கொண்டு லேகனம் செய்ய வும். ஐந்தாம் ராள் தையல் நூலைப் பிரித்தெடுத்துவிட்டு, ரி டென்கிற ரவியின் தூளை விரணத்தின்மீது தூ வும். தீக்ஷ் மான நஸ்ய³, அஞ்ஜந⁴ முதலியதையும் பிரயோகி⁵களாம். () அவ்விதம் செய்து வியாதி தீரா பிடி, வர்த்மரோகம் தோன்றி யுள்ள இரொப்பையின் பாகத்தைப் பிதுக்கி, அதி மாய் வளர்ந் துள்ள இமையை ஸந்த்⁶சயந்திரத்தினால் இழுத்துக் கொண்டு, அதற்கு ஆதாரமாயுள்ள விடத்தைப் பழுக்கக் காய்ச்சிய ஊசி முனையினால் சுட்டுவிடவும். (3) வெளிப்புறத்து அலஜியை பேத னம் செய்து க்ஷாரத்தினாலும் அக்கினியினாலும் சுடவும். (4) அர் புத்ததை ன்ருச் சேதந் செய்த பிறகு சுடவேண்டு⁷. 34-41.

பத்தாம் அத்தியாயம்.

தி-ஸித-ஸிதரே விஞ்ஞ ம்.

இனி தி-ஸித-ஸிதரே விஞ்ஞ ம் என்னும் அத்தி யாயம் விவரித்துக் கூறப்படு⁸:

ர : பிரரோபமடைந்த வாயு ஜலவஹ ராடி ளிற் பிரரே சித்து, வர்த்ம-சுக்லஸந்தியிலிரு⁹தும் ருவிழியி லிருந்து தாரீ ர டியச் செய்ய, நேத்திரத்தில் வலி, சிவப்பு, வீ இ வ உ டா. இது 'ஜ ஸ்ரா' எனப்படும். 1, 1¹.

லி முதற் புத்தகம் பார்க்க.

2. ஸந்தி ள், டெ மடல், கருவிழி இ ற் றப்பற்றிய ரோ னை விளக் கும் அத்தியாய¹² எ று பொருள். [இ மயும் இரொப் ப யுச் சேருமிட¹³ பக்ஷம் ர்த்மஸந்தி. இரொப் பயின் மா ஸ பாகமு¹⁴ டெ டலுச் சேருமிடம் ர்த்ம-சுக்லஸந்தி. டெ டலமு ரு விழியு¹⁵ச் சேருமிட¹⁶ ல கிருஷ்ணஸந்தி. கருவிழியு¹⁷ ணி (பாபா) யும் சேருமிட¹⁸ கிருஷ் -த்ருஷ்டிஸந்தி. கன் த்தின் பாரிசமும்¹⁹ னையு²⁰ச் சேருமிடம் நீதி ராஸந்தி. இ ணி உள்ள ஸந்திகள்.]

ணி ரப் பெருக்கு குழாய் .

ப ர ம் : சிலேஷ்மதே ஷத் தால் ' ப ர ' எ ன் வி யாதி யுண் டாம் ; இதில் ணிலிருந்து வெ மயா வும், பிசுபிசுப்பாகவு் அதி மாகவும் ரீர் டியு் . 2.

உப ாஹம் : திருஷ்டிஸ்தியில் பதோஷத்தினுே யே கூரிய முணையுள்ளதாய் ச ரீர் குமிழி போ்று பெரிய கர்தி யொன்று பெரிது் வேருன்றி ளரு் ; அது கிளம்பிய இடத் துக்குச் ச ான நிறமுள்ளதாகவு், ஸ்ரிகத்தமாகவும், மிருதுவா வும், பிசுபிசுப்பா வு், பெரிதாகு், பழு்ாததா வும் தோற் று் ; அதிக அரிப்புண்டுப் ணும் ; ரோ ன்றுமிராது. இது 'உபநாஹ' எனப்படு் . 3, 31.

இரத் ர வம் : இரக்ததே ஷத்தினுல் 'இரத்ஸ்ராவம்' என்கிற வி யாதி யுண் டாகிறது ; இதில் வெளியாகும் கண்ணீர் சி ப்பா வு், அதி சூடா வு் இருக்கு் . 4.

ப ணி : வர்த்மஸந்தியில் 'பர்வணி' எ் கிற கட்டி யொன்று ண்மடலில் உண்டாகு் ; அது அழற்சி யயும் நோவையும் கொடுக்கும் ; நிறத்தில் சிவப்பா வும், உருவத்தில் பபறு போன்று் உடைந்தால் இரக்தமு் பெருகு் . 5.

பூ ர வ் : 'பூயஸ்ராவம்' எ் கிற வி யாதியில் இரத் , சர் , ர்ஸ தாது இவை மிக்க அழன்று விடு தால் தோஷ னும் இரத்மு் கூடிக் றோளாற டது, ரத் ஸந்தி லிருந் து் அடி டியும் சீமை டியச் ெய்க்ற . 6.

பூ ம் : கரீநிகாஸந்தி யென்கிற குவளையில் வீ் , பலமான உறுத்தல் இவற்றுடன் சிறிய விர ம் தோன்றி, வீ மிப் பருத்து வேதனையோடு சீழயு் பெருகு் ; இதற்குப் 'பூயாலஸம்' எ்று பெயர். 7.

அ ஜி : ருவிழியின் ஸந்தி பா த்தில் 'அலஜி' என்னு் ரோக றோ்றுகிறது ; அது வீ் , வலி, குத்தல், அழற்சி இற் ற யு் ெப ணு் . 7½.

கிருமிகர்தி : டை ண்ணிலா து, ருவிழியிலா து தோ்று 'கிருமிகர்தி' என்னு் ரோ த்தி் தினவு, அழற்சி, இரெப்பையில் குத்தல், கிருமி இ வ ாணு் ; சீழு் பெரு கு் . 1.

தே த்திர ர தி ளில் த் த் : (i) உபநா ஹ், கிருமிக்ர்தி, பூயாலஸம், பர்ணி இற் றச் ச திர ளால் சிகித்ஸிக் ெ ெ . (2) நான்கு வி, ஸ் ர னும், அலஜியு் அஸாத்ய் ளா் . 9½.

. ஜலஸ்ராம், பஸ்ரா , இரக்த்ரா , பூயஸ்ராம் இ ான்கு் தே த்தி ஸந்திகளி லு் டாம் " ரா சதுஷ்டய " ப் படும்.

சு'லி :—பித்த தே, ரஷமானது டெ'டலி'க் கறுப்பா
வும் வெண் றுவலா வு' பசுன யா வுமு'ள புள்ளி னையு'டு
ப'ணு' ; பா'ர்கப்படுவதெல்லா' அழுக் டைந்த ணடி
யப் போலாவது முழு வெளுப்பாகவா து தோ'று' ; குத்த
லு' அழற்சியு' உ'டா' ; பேதி, நா'றட்சி, ஜ'ரம் இ'யு'
ராணு' ; இ'வியாதி 'சு'லி' எனப்படுகிறது. 10, 11.

சு'ல'ம் : டெ'ம'டலத்தி' பதோஷ' டோளாறால்
'சுக்லார்மம்' எ'கிற ரோ'ம் உண்டாகு' ; அது டெ'மண்ட
லத்தின் மட்டத்துக்குச் சமமா ப் பரவி, டெ'யா' ரணப்
படு' ; வெகு டெ'தா' இது ளரு'. 12.

ப'கிரதிதம் : டோவு' டெ'ணை' ற்றெரு மிருது
வான வி' அது உ'டாகுமிடத்திற்குச் சா' நிறமுள்ள
தாய், அளவில் விரி'ரகவும், குரு'ரகவு', 'நி'த்தா'வு', உ'ரு
வத்தில் நீர், துளி'யப் போன்றும் தோ'று' ; இது 'பலாஸ'
கிரதி, ம்' என்று வழ'கப்படு'. 12.

பிஷ்டம் : பிஷ்டமெ'கிற ரை ப் போன்று வெண் ன
யா' சில பி'துக் ள் ஒருவாறு மே'டூ'தா'ர்பது'டு ; இவ்
வியாதியை 'பிஷ்டம்' என்று கூறுவர். 13.

ஸிரோத்பதம் : வெ'மடல் சிவ'த கொடி' டொடியான
நாடி ளால் வியாபி' ப்பட்டு, அதிக தே'தனையைப் பெற்று அழற்
சிய டையும் ; இதில் வி'ரது' ணீர்ப் பெரு'ராவது,
தே'று' சிவாவது உ'டாவதில்லை ; இரத்த தே'ஷத்தினாலான
இவ்வியாதி 'ஸிரோத்பாத' எனப்படும். 14.

ஸிர ஹ்ஷம் : ஸிரோத்பாத' உபேக்ஷி' ப்படுமானு'
அச்சி'ந்த டெ'டி' ள் டே'லும் ளர்ந்து, ணீ'ப்பெரு'கு
மு'டாய் 'ஸிராஹ்ஷம்' என்னு' ரோ' உ'டாம் ; அதனால்
திற' கூடா' கூச்சம டயு'. 15.

ஸிர : டெ'ம'டலத்தில் ஸி'ர ளெ'ற இர
த்தநாள் ளி'லை மிகுதியா'த் தோ'றி சி'ப்பவு',
டெ'ரு'ம வு', பருத்துயர்'து' பரவியிரு'கு' ; இ'த வி'ரா
தி'கு' 'ஸிர ஜ'ல்' என்று பெயர். 15.

சே'ணித'ம் : சு'லம'டலத்தி' தே'யே சோணிதார்ம'
என்னு' வியாதியுண்டாகிறது ; அது ரம்ஸவ'ர்ச்சியினு'லு'
டது ; அது ஸ'ரகப் பரவியு', முழுண்ட, ர'வும், நிறத்
தில் செ'தா'ரை கு'ச்சா'னா'வு' இரு'கு'. 16.

1. ப'லாஸ'கிரதித' பதோஷத்தினாலா' கிரந்தி போன்ற
வியாதி யெ'ப் பொருள். இது டெ'ம'டலத் தப்பற்றி யு'
டாகிறது.

. சோணிதார்மம் இ'கீத்' என்று வழ'ப்ப'.

அ : வெ டலில் வியற்றதாய், வழமு டு, முயல் ரத்த போ னு சிவப்பா ; தோ னு புள்ளிக்கு 'அர் ஜுந' எனப் பெயர். 16.

பிர த : மூன்று தோஷங்களுடையவும், இரத் தத்தினுடை வு ளோளாறல் 'பிர தார்யர்' னு வியாதி வெண்மடலில் மிருதுவாக ;, சீ'கிரத்திற் பர வதா டும், வலி யு டெ ண லும் விருத்தியா கூடிய ரம்ஸ ளர்ச்சியா ; அது நிறத்தில் றஞ்சி ப்பா யிரு கு. 17.

ம : டி. ரான் டராயு ப் பே ன்ற வளர்ச் சி ய 'ந ர' கூறு ர். 17.

அதி : ஒருவாறு டெ ளிறிய இர, ட்டி போன்றதாய், அல்லது டெ ரு ல் நிறமுடையதாய் பருத் து விசாலமு ரா ஸ வளர்ச்சியானது 'அதி ரம்ஸாரம்' என்று மு ப்படு. 18.

ஸீர பிட : ருவிழிக்கு அருகில் ஸீ ரகளால் சூழப்பட்டு டெரு போன்ற வ ளாய் டொப்புள் ள உ டா ; அ அழற்சி யயு உறுத்தலையு அதி மு டெ ணும், அ ற்றிற்கு 'ஸீராபிட ள' ன்று பெயர். 19.

சு லி முத தே த்திரவி தி ளில் ச திர-ஒளஷத் த தி : () சு லி ர, பிராஹ்ஷ, ஸிரோத்பாதம், பிஷ்ட, கருமி'கர'தி அர்ஜுந எ'கிற ஆறு வியாதி னே யும் ஒளஷத் ள ல் சிகித்ஸி டெ டு. () மற்ற ஏழு ச திர ஸாத்ய ளா, இ வ னையு முதிர்ச்சியடையா திரு ல் ஒளஷத் ளா டே பரிஹரி'சலா. (3) ஐந்து வித ரா கூறப்பட்ட அர் னைச் சேத செய்வேண்டு. (4) அ யே ருவிழி யப்பற்றி யிரு தாலும், ரம்ஸம்-ந்நாயு-பிரை ள் இவற்று சூழப்பட்டிரு தாலும், பெருத், தோல் முளை யப்போல எழு பிப் பருத்திருந்தாலு, திருஷ்டி பாகத் தப்பற்றிய யானு அஸ த்பமாகு. 0, 21.

சுஷதசு ர : (1) பித்த ரா து ருவிழியிலாவது திருஷ்டி பா த்திலா து சர் தத் சி த்து, குத்தலும் ண்ணீர்ப் பெரு கு சி ப்புமுள்ளதான சு ரம் எ'கிற ஒருவித பூ உ டா கு ; அதனால் ருவிழி சிறிது ப ள விழுந்ததாய் ணிந், ந ற்பழ போ றதாய்விடு ; 'சுஷதசு' எனப் படு இது ஷ்டஸாத்ய னா வியாதி. (2) இ டாம் படல

. சர்மெ னு ணி முதற்படலம் கூறப்படு தாய் அறி . [ணி னான்கு பட உ இரஸ்-ர த தாதுக் னை ஆச் யித்தது முதற்பட] ; மாம்ஸ தாது ப் பற்றியது இர டா பட ல ; மூ றும் படல டே தோதாது ப் பற்றி து. ரா து ரா காஸ்தி யெ னு ஒரு டின தாது ப் பற்றி து.]

சி தவுற்று இவ்வியாதி ண்டால் அது யாப்யமாம்; அதில் குத்தல் முதலியது அதிகமாயிருக்கும்; ஊசியினால் ருவிழி குத்தப்பட்டது போன்று காணும். (3) மூன்றாம் படலம் சேத மடைந்தால் ஸிரர்கள் அ தச் சூழ்ந்திருக்கும்; அது அஸாத் தியாகும். 2 24½.

சுத் சுரம்: கபதேஷத்தாலான 'சுத்த சுக்ரகம்' எ னு பூவிழுதல் ச் கு போலே டெ மையானது; அதிக வலி யு டெப ணுவதில்லை; எளிதில் தீர் கூடியது. 25.

அஜ : இரத்த தோஷத்தினால் பருமனிலு ருநிறத்தி லு ஆட்டுப்பிழுக் போல் 'அஜகா' எ கிற வியாதி யுண்டா கிறது; இதிலிருந்து இளஞ்சி ப்பும் பிசுபிசுப்புமுள்ள ணீர் பெருகும்; சிறிது சி ந்த டொப்புள்களால் சூழப்பட்டுமிரு கு; வலி டெ யா யு டாம்; இது அஸாத்ய வியாதி. 26.

ஸிர சுர : மூன்று தோஷங்களாலு, இரத்த தோஷத் தினாலு 'ஸிரா சுர' என்னும் ரோ ம் ருவிழியில் உண்டா கிறது; இதனால் லிரா ள் சிவந்து பேய் குத்தல், அழற்சி, சி ப்பு இ சுளையு டெப ண மி தே தனை யடையு; இதிலிருந்து திடரென்று ணீர் பெருகும்; அ த நீர் ஒரு ஸ யம் உஷ்ணமா வு, ஒரு ஸமயம் குளிர்ந்தும், ஒரு ஸமயத் தெளிவா வு, ஒரு ஸமயத் தடிப்பாகவும் இரு கு; இது அஸாத்திய விய தியாம். 27, 27½.

ப த்யம்: இரத்த, மூன்று தோஷ் ள். இ ற்றின் டே ளாறு திடரென்று ருவிழி டெ மயா மாறு; சிறு டலைப் பருப்பின் அளவில் அவ்விட் வெளிறி ப மே த்தினால் றைப் பட்டது போ றதாய் தோன்றும்; லி, சிவப்பு, அழற்சி, வீக் ம் இவை டெ ம் துன்பம் விளைவிக்கும். ணைப் பொ'கச் செய்து மி த் துன்பமளிக்கும் இச் சுர 'பாகாத்ய ய' எனப்படு அஸாத்திய வியாதியாம் 2, 29½.

சுரவிய தி ளில் மற்றும் அ த்யம னவை: சுக்ர டெ ன் கிற வியாதியில் உட்புறமாய் லி ராச் உண்டானாலும், அல் லது உட்புறமாய் ஒருவாறு ரு மயாகவோசிறிது சிவப்பா வோ திருஷ்டி பா மாறினாலு, அல்லது அந்தப் பாகம் அதிக ராய் முன்னுக்குப் பி கி ள்ந்தோ அமி தமாய் உள்ளுக்கு ஆழ்ந்தே இருந்தாலும், ணீரைப் பெருக்கும் புரையோடெ ம் து ரா ளாலு பு ளாலு சூழப்பட்டிருந்தாலும், மி நாடப்பட்டதானாலு, நடுவில் காடு முாடா யிரு தாலும், த்தி யில் அறுபட்டிரு தாலு அவ்வித சுரம் யாவு அஸாத்யமாம். இவ்வித கிருஷ் பா த்தி ஸாத்ய ராவும் அஸாத்ய ளாவு பிரிக் ப்பட்டு ஐ துவித ரோ ள் டொழியப்பட் டன. 30, 31½.

பதினோராம் அத்தியாயம்.

‘தி-ஸிதா-ஸிதே ப் பிரதிஷேதம்.

இனி இவ்வத்தியாயத்தில் ஸ்தி-ஸித-ஸிதரே ப் பிரதிஷேதம்¹ என்னு விஷய விள ப்படுகிறது:

உப ஹவிய திக்கு சிகித் : ‘உபநாஹம்’ என்னும் வியதியை வத்திபன் முதலில் வேதந் செய்வித் , வீரஹிமுமென்னு ச திரத்தினுல்கீட்டு, மண்டலார் என்பதால் நெடுகீறி, அத பிறகு திப்பிஷி, தேன், இந்துப்பு இவற்றை ரொட்டு பிரதிஸார செய்து, பிறகு முன் போலவே ப்ந் செய்யவும். பேப்ப்புடல், வெலிக்கனி இவற்றி ர வராயத்தினுல் பின் ர் ஆச்சியோதனமும் செய்யவேண்டு. 1, 2.

ப் ணி சிகித்தை : ‘பர் ணி’ யென்பதை வெளிப்புறத்துச் சந்தியி மூ றுவது பா த்தில் படிசய்தி த்தினுல் பற்றி ரொட்டு அதைப் பாதியில் வருத்தி பத்திரம் ம் சஸ்திரத்தினு அறுத்து விடவேண்டு ; அப்படி கில்லையேல் ணிர் அதி ராய் வடியு ; இதில் செய்யப்படு கிகிதஸாமுறை அர் த்திற்குச் செய்வது போலவே. 3, 3.

பூ ல சிகித்த. : ‘பூயாலஸம்’ என்னு வியதியி முதலில் பிர வ்யக்த செய்ேட்டு. பிறகு உபநாஹு னு ஒற்றட மிடவேட்டம். லு அக்ஷிப அல்லது தேத்திர பா மென்னு ரோ த்திற் கூறுகிறபடி எல்லாச் சிகிதஸையயு முறைப்படி நிறைவேற்ற வேட்டம். இந்துப்பு, சுக்கு, அன்னபேதி, அய், செப்பு இவற்றை ரெ கு மிருதுவாச் சூர்ண செய்து, அவற்றைச் சூர்ணஞ்ஞநம் ப் பிரயோகிக்கலா. அல்லது அச்சூர் னையே தேனிற லந்து இரஸகரி யயா செ தா து அஞ்ஞநமிடலா. 4, 5.

. மு அத்தியாயத்திலேநேத்திர ஸந்தி , மெட்ட , ருவிழிஆ ய ந் தப்பற்றியு டா தா கூறிய வியாதிக்குக் ரமரா இடே சிகித் ஸக கூறப்படுகிறன.

. பிரதிஸார - அத்திர ஆர்பத்திற் பார்க் .

3. ‘ர்த்ர தே ந் செய்யு மு த’ யென்று அத்தியத்திற் றியு விஷ த்தி டியி வி ரி ப்பட்டு மு த.

. அம்மத்திற் கூறப்படு மு த: “ந்ருச் தேத் செய்து, தே-ந்ரி - துப்பு இ ந்ரு பிரதி ரா செவித்து, சூடா வெய் மீது ற்றி, பிறகு தேட் இ ந் றயு பூசி, ப்தந் வெய்ேட்டு. மூரு ரட் ட அவிழ்த்து பு கவி தரால்தா வெய்த கிருதத்தினு ஆச்சியே த் செய்ேட்டு.”

. னுஞ்ஞ முதற்பா பா .

கிருமிக் கிரந்தி சிகிதனை : 'கிருமிக் கிரந்தி' யெ னு வி யா தியில் முதலில் சாணத்தினால் ஸ்வேதநம் செய்வித்து, சஸ்திரத் தினால் சேதநம் செய்து, லே நமு செய்வித்து, த்ரிபலை, தேன், அன்னபேதி, இந்துப்பு ஆகியவற்றைக் கொட்டு பிரதிஸாரணம் செய்யவேண்டும்.—6½.

சுலிக, பல க் கிரந்திதம், பிஷ்ட ம் இவற்றின் சிகிதனை : (1) "சக்லிகா" என்னும் வியாதியில் பித்தாபிஷ்யந்தத்திற்குச் செய்வதுபோலவே சிகிதனை செய்யவேண்டும். (2) "பலாஸக்கிரந்தி" என்னும் வியாதியிலும், (3) "பிஷ்ட ம்" என்னு ரோகத்திலும் கபாபிஷ்யந்தத்திற்குச் செய்யும் சிகிதனைகள் அ சியமானையா; ஆனால் ஸிராவயதை மாத்திர இதில் தகாது. 7½.

த்ரி ட் ரத் ஞ்ஜ ம், ஜ த்ய தீவர்த்தி : (1) த்ரி டு, சிறு தேக்கு இவற்றை கொம்மட்டி ரதனையின் ஸ்வாஸத்தினால் ஆட்டி, ணில் அஞ்ஜநமிடலாம். (2) ரதி ல்லிக கொக்கு, இந்துப்பு, தேவதாரு, சுக்கு இவற்ற ரஞ்ஜி த்தினால் ஆட்டி ர்த்தி செய்யவும். இதை அஞ்ஜநமிட்டால் கண் வீக், அரிப்பு இவை தீரும். 8, 9.

ஸிரே த்பாத திகளுக்கு சிகிதனை : (1) ஸிரே த்பாதம், ஸிராஹ்ஷட், ஸிராஜால், அர்ஜு ம் இ ற்றிற்கு ர்தாபிஷ்யந்தத்திற்குச் செய்யும் சிகிதனைகளைச் செய்ய வேண்டும். (2) விஷேஷசிகிதனை ள் : ஸிரே த்பாதெ னு வி யா தியி விசேஷமா யெ, தேன் இவற்ற ரஞ்ஜ மிடவேண்டும். ஸிராஹ்ஷத்தில் இரஸ ஞ்ஜநத்தைத் தேனில் மி மிருதா ரத் தேய்த்து, அதைக் கொண்டு அஞ் நமிடலாம். அர்ஜு த்தில் சுர்க்கரை, மோரின் தெளிவு, தேன் இ ற்றால் ஆச்சியோத ம் செய்வது நலம். படி ராம், கு குமம், ச் கு இவற்றாலான ஸ்படி ரத்யஞ்ஜ த்தைத் தேனிற் குழைத்து உபயோகி்லம். அல்லது ஸௌவிராஞ்ஜநத்தைய வது தேனிற் குழைத்து இடலாம். சங்கையா து, டல் றுரையையா து சர் ரையே டு லந்து உபயோகிக்கலாம். 10 1.

அர்ம சிகிதனை : ஐந்து வித ன அர்மங்கள் முன்பு கூறப் பட்ட லவலவா? அவற்றுள் டெ ல்லியதா வும், புன படிந்தது போல ம் க ராக மும், சி ப்பாகவும், அல்லது தயிர் போன்றதா வும் உள்ள அர்மத் த சுரத்தைப் போல் சிகிதனி் வேண் டும். 13.

லார்ம், சோனிதார்ம், பிர தார்யர், ஸ்நா ரர்ம், அதிமாஸ்ரர்ம் எ ப ஐந்து அர்ம்.

அம்மே ததிறான ச திரசிகித் ஸ: பிணியாளியை ம் லாந்து படுக்கச் செய்து, லாபத்தை நேத்திரத்திற்கு வேதம் செய்யவும். பிறகு கொடிமாதனைச் சாற்றிற் கிறிது இந்துப்பைக் கூட்டிக்குழுத்து அஞ்ஜநத் தப். போல் பிரயோகித்து, ண்ணை மூடச் செய்து, விரல்களால் மெதுவாகத் தேய்க்வு. க இவ்வாறு அமுற்சியுறத் துண்டப்படவே அர்மாவிலுள்ள மாம்ஸ வளர்ச்சி பருத்து அசையும். உடனே பிணியாளியைத் தலை அசையாது கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு, அதிலும் ஜாக்கிரதையாக வர்த்மாக்களையும் பலமாப் பற்றிக் கொண்டு, ண்ணத்தின் பக்காப் பார்க்கச் செய்யவும். அப்பொழுது அர்மாவானது தடித்துப் பருத்துவர, நாகியின் பக்மாயுள்ள குவளையி் அருகில் மடிப்பு ஏற்படும். அவ்வாறு மடிப்புண்டா விடத்தில் அர்மாவை படிசம் என்னும் ஆபுதத்தினால் வது, ஊசியா் குத்திச் செலுத்திய தூலாலாவது, முசுண்டினாலாவது பற்றிக் கொண்டு, குளையின் பக்மாக அர்மாவைச் கிறிது இழுத்து, அதில் வில் ஒரு பாத்தை விட்டு விட்டு, மற்றத் த மண்டலாக்ரம் என்கிற சஸ்திரத்தினால் அறுத்துப் போடவும்; குவளையின் பக்த்திலுள்ள அச்சுருவாவிரி என்கிற ண்ணைர் வடியும் நாடி ரில் சஸ்திரம் படாதபடி அவற்றைக் காக்க வேண்டும். ; குவளை தாப் பட்டால் கண்ணீர் அச்சுருவாயின் மூலமாய் நேத்திரத்தினுள் வீழ்ந்து தொந்தாவளிக்கும். இவ்விதச் சஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய்ததும் தேனை நேத்திரத்தினுள் விடவும். பிறகு குவளையி் பக்காகப் பார்க்கச் செய்து,ற்றொரு புறத்தில் அர்மா பருத்து வந்ததும் கண்ணத்தின் பக்ரத்தை இழுத்துச் சேதிக்கவேண்டும். 14 9.

அர்மச் சேதத்தில் பித்தி உபரம்: நன்றாச் சேதம் செய்தபிறகு (1) இந்துப்பு, திரிகடுகிற்றை, தேனிற் குழைத்து, அக்கல் தத் தச் கிறிது அறுத்த விடத்திற் செலுத்தி, தேஷத் த டியச் செய்யு. (2) கிறிது சூடான நெய்ய அதன் மேல் ஊற்றேட்டு. (3) பிறகு தேனும் நெய்யும் கலந்து தடவி, முறைப்படி ட்டு ட்டி விடவும். (4) அப்பால் முன்றாநாள் அல்லது நாள் நாள் கட்டை அவிழ்த்து, புங்கம் விதையச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலாலாவது, ஞ்சன், மா ஞ்சன், லெள்ளிலோத்தி, பேய்ப்புடல், அதி தூர், பலாசவித்து, மருதேனிற் றொழுந்து ஆகியவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி, தேனும் ட்டி பாலாலாவது லேந் செய்யேண்டு. (5) பிறகு ஏழாள் முற்றிலு் ட்டி அவிழ்த்துப் போடவேண்டும். 20 22.

முறை தவறி அர்மச் சேதத்திற்குப் பரிஹாரம்: அர்மதேஷ் ஒழுக்காக அறுப் பட்டிருந்தால் பிறகு ண்ணசுக்மடையு் அரை குறையா அறுத்தாலு் மிதமிஞ்சி அறுத்தாலு்

ரணக்கடியோய்ளில் முந்திய தலேசந் அஞ்ஜந் முதலிய
யற்றில் லேகந குணமுள்ளவைகளாலு, பிந்திய தபிருஹ்
குணமுள்ள அவ்வெளஷத் ளாலும் பரிஹரி' டே' 3.

ஸீதத் ஞ்ஜம்: சர்க்ர, மநச்சிலை, பத் க', -த்தா
ணி, இந்துப்பு, சு'கு இவ்வவை. க்கு அரை ர்ஷப்பிரமாணம்;
இரஸாஞ்ஜநம் அரைப்பலம் எனை; இற்ற ஓ'ரூ, தேன்
விட்டு ஆட்டி யெடுத்து அஞ்ஜ மா. உபயே கி' வும். இது
பதோஷத்தினாலா திமிரரோகம், பில்லம், சுக்லர்மம், நேத்திர
சோஷ ஆகிய ந்றப் பரிஹரிக்கும். 24, 24½.

நிமியின் பலத்ரய ஞ்ஜம்: த்ரிபலைகளில் ஏதேனும் ஒன்
றின் மேல்தோலை உடத்தெடுத்து, சூர்ண் செய்து, அதைத்
த'ணீர்விட்டு அரைத்து ல்சமாகச் செய்து, ஒரு சட்டியில்
எடுத்து, அதன் றைய அலால்மூடி எரிக் வு; பிறகு அ த
எடுத்துச் சூர்ணம் செய்து, ற்ற இர' டு ரய்களி' ஷாயந்
ளில் தனித் தனியே பாவனை செய்து, உலர்த்தி யெடுத்து, அதில்
இரு டங்கு இந்துப் பக் கூட்டி, நன்றா அரத்தெடு' வு.
இவ் றாறு த்ரிபலையைச் சேர்ந்த ஒவ்வெரு ராய்யு' தனித்
தனியா அஞ்ஜநமாச் செய்து உபயோகி', ஆ இம்மூன்றும்
சிறந்த லே நௌஷத் ராகும் என்று நிமி என்னு' முனிவர்
கூறுகருர். 25 27.

ஸிர ஜலத்தில் அ த்தி நிலைமைக்கு' சிகித்தை :

விராஜால என்கற வெண டலைச் சேர்ந்த வ்யாதிபி' விரை
ளென்கிற இரத்தந டி ர டி ராப்போய், லே நௌஷத்
ளால் நி'ருத்தி' கூடாத வ ரய்கிட்டால், அந்த விராகியா
தியையும், நேத்திரபிடை னையு' ஆர்மரோ த்தைப் போல்
கிடை' வி' வே' 2.

க்ர' ளில் டே' த்தகு' த்சிகித்தை : சுக்ரம் : னு'
டே த்திர ரே' களில் அந்தத் தேஷத் த அனுஸரித்து த்ரி
பாக்ருதத் தயு', தி' த்ருதத் தயும் ஸ்வி'த்த ரா' ரோ
ருக்ஷ ரா வேர இரு' கு ராறு ப' குவ' செய்து உபயே கி' வு;

. த' றி' ர்யத்தே லைச் சூர் ம் செய்து, ப' ர' கி, டே' லி'
ய், ராய் இ ற்றி ஷாய' ளி' தனித்தனி' பா' னை டே'
தெடு' வு. அப்படியே டே' லி' ரய்த்தே வி' சூர் த் த ற்ற
இர' டு ய் ரி' ஷாய' ளி' னு' பா' னை செய்' தெடுக்க ர். அ'
வித' டே' ரய்த்தே லை ம் ற்ற இர' ய் ளி' ஷா' ளி' னு'
பா' ன செய்' தெ' லாம். இ' வித' இ' மூ' று' மூ' று' பிரத்தி
யே அஞ் ந' ராகு'.

2. டே' டௌஷத் நேத்தி தோஷ' னை' ரத்து டெ' ளிப்
ப' த்து' ஓ' ஷத்.

சிரஸ்ஸில் இர 'தமோக்ஷணம் செய்யலாம். விரேசு ' ஸேச ' என்கிற மருந்துகளை ற்றும் முறை முதலியவற் றயும் நிறைவேற்றலாம் எனப்படுகிறது. 29.

க்ஷதசு 'ரத்திற்கான சிகித்தைஸ் ள் : சு 'ர' என்ற வியா தியில் (1) சிவதைவேர் ஷாயத்தில் மூ 'றுமுறை ர்யச்சியெ டுத்த கிருதத்தைப் பரு லா'. (2) 'ணிலிரு 'து விராவ்யதை மூலமா வாகு, (3) அட்டை டீ ப்பிரடோ கித்தாவது இரத்தத்தை டெ னிப்படுத்தலா'. (4) நதல்மலர், காடோலி, திராக்ஷ, அநி மதுரம், நிலப்பனங்கிழங்கு இவற்றையும் சர்க்கரையையும் கூட்டி பக்குவம்செய்த பாஸ்யாவது 'ணி 'மேல் விடலாம். (5) அவ் லது அச்சர 'கு னைச் சேர்த்துக் ர்யச்சிய கஷாய, 'தயா து க 'டே ல் விடலா'. (6) 'ணில் சிவப்பு, நீர்வடிதல், வி இவைதணிந்த பிறகு லே நாஞ்ஜநம் இடு து நலம். 30, 31.

ஜாத்ய திவர்த்தி: ஜாதிமல்லினை டொ 'கு, கொம்பரக்கு, கைரி ம் என்னும் காவி, சந்தனம் இவற்றை ஆட்டியெடுத்து, வர்த்தி ளாகச் செய்யவு ' ; இவ்வர்த்தியைக் 'ண்ணில் இட்ட ல் பித்த-ரக்தத்தைத் தணித்து, நேத்திரத்திற்குத் தெளிவை த் தரும்; க்ஷதசுக்ரத் தயு ' தீர்க்கும். 32.

தத்வர்த்தி: யானை, பன்றி, ஒட்ட ' , பசு, குதிரை, முதை இவற்றில் ஏதேனு ' ஒன்றின் பல்லையும், ச 'கு- ல் முத்து-கடல்துரை இவற் றயும், அவ்வனைத்திற்கும் நாலிலொ ருபங்கு மிளகையும் கூட்டி ர்த்திசெய்யவு ' ; இது தந்த ர்த்தி யெனப்படும்; நேத்திரத்திற் பெரிது ' பரவியுள்ள க்ஷதசுக்ர வியாதியை இது தீர்க்கவல்லது. 33, 4.

தமாலபத்ராதிவ'த்தி: பச்சிடி, பசுவின் பல், ச 'கு, ட ' றுரை, கழுதையின் எலும்பு, செப்புத்துள் இவற்றைக் கோழு, ' திர ' விட்டு அரைத்து வர்த்தியாகச் செய்து உபயே கி ' எல்லாச் சுக்ரரோ மும் தீரு '. 35.

இரத் த் ஞ்ஜ ம்: நவரத்தி 'கள், யானை முதலிய ற் றின் தந்த ' ள், பசு முதலியவற்றின் டொ 'பு ள், த்ரி டு, சிற் றேலம், பு 'க 'வி த, வெள்ளுள்ளி, விரணசோதநம ன பிர ' தண்டு முதலி சர்க்கு ள் இவற் ற 'ரு நீர் டிட்டரைத்து அஞ்ஜ மா ப் பக்கு ம் செய்யவு '. இது விர முள்ள சு ' , விரணமில்லாத சு 'ர', டெ கு ஆழ ராயுள்ள சு 'ர ' ஆகிய எ 'ல்லாச் சு 'ர ' னையும் தீர்க் வல்லது. 36, 36.

நிம் சு 'ரம் முதலி ற்றை மேலுக்கு ர்த்துதல்: (1) 'நே ஹபா ' , ஸ்யம், இரஸாஞ்ஜந ' இவற்றி பி யோ ' ளா ' ஆழ்ந்துள்ள சுக்ரத் த டே லுக்கு உயர்த்தலாம். (2) வியட் கூடிய சுக்ரத் தத் தர்ப்பண சிகித் ஸயினாலுட், (3) வலியற்ற சு ' ரத்தைப்புடபா சிகித் ஸயினாலும் நிவ்ருத்திசெய்யல '. 37.

சுத்தசுக்ர சிகிதனை: (1) சுத்தமான சுக்ரத்தில் மஞ்சள், னாரிவேர், உதியப் பட்டை இவற்றின் கஷாயத் த நேத்திரத் தி் டெதுவா ஊற்றலாம். (2) அல்லது உதியன்பட் ட ய இடித்துப் பொட்டல ரத் துணியிற் சுற்றி, அதை ஷ்ணஜலத் தில் தே ய்த்து நேத்திரத்தி் மேல் விடலாம். 38¹.

மஹ நீ குளிகை: கண்டங்கத்தரிவேர், அதிமதுரம், செப் புப்பொடி, இந்துப்பு, சுக்கு இ ற்றை நெல்லி் ராய்ச் சாற்றல் அ ரத்து, அ் ல்கத்தை ஒரு தா் ரபாத்திரத்தின்மேல் பூசவு்; பிறகு வாற்கோதுவை , நெல்லியிலை இவற்றை நெய்யிற் லந்து அக்கினியிலிட்டு, அதிலிருந்து கிளம்பும் புன யினால் அப்பாத்தி த்தின்டேல் பலமுறை தூபமிடவும்; அப்பால் அ் ல் த் த வழித்தெடு தத் தேனும் சிறிது ஜலமும் சேர்த்து மீ டும் ஆட்டியெடுத்துக் குளி களாச் செய்யவு். இவற்றை “ ரா நீலகுளிகை ” எ் பார் ள். இவை சுத்த சுக்ரங்களைத் தீர்ப் பதிற் சிறத் த ரத்திரைகளா். 39 41.

பலமான னத்த சுக்ரத்திற்குச் சிகித்நை க் : சு்ரோகம் நிலைத்தும் டிண்மாகவு் ஏற்பட்டிருந்தால் (1) பிணியாளி் கு அடே முறை இரத் தோக்ஷணம் செய்யலாம். (2) சிரோவிரோச நமும், குடலைச் சுத்த் செய்யும் ரயகிரோசநமும் ெய்யலாம். (3) பலமுறை புடபாகப் பிரயோ மும் ப் ணலாம். (4) மிளகு, திப்பிலி, காட்டுவாணை காய், இந்துப்பு இவற்றைக் கொ் டு பு ர யத் தேய்க் லாம். (5) இந்துப் பத்ரிபலா ஷாயத்தில் பாவனைசெய்தெடுத்து அதனாலாவது சுக்ரத்தைத் தேய்க் லாம். (6) பின்வரு் இரண்டுவித அஞ்ஜந முறை ளில் ஒன் றய வது பிரயோகி் லா். (அ) சங்கு, இலத் ொட் ட, தெற்று் கொட் ட, திராக்ஷ, அதிமதுர, தே் இவற் ற ஒருமி் அனை த்து செய்யப்படுவது ச் ஞ்ஜம். (ஆ) யானைத்தத் தம், டல்துரை, ட்டுவாணை ப்பூ இவற் றக் ள் விட்டு அரைத்துச் செய்யப்படுவது த்த் ஞ்ஜம். இ ற்றுள் ஒன் ற முற் குறிப் பிட்டவாறு உபயோகி் லா். 42 44¹.

சு்ரஹர்ஷணஞ்ஜம்: நெல்லிக் னியின் ஸ்வாஸத்தி லும், எலுமிச்சம்பழ ஸ்வாஸத்திலும், யனைத் திப்பிலியி் கூடா ரத் தப் பாவனை செய்தெடுத்து, நன்றா உலர்த்திச் சூர்ணஞ்ஜ ந ர உபயோகி் , இது சு்ரத் த ஹர்ஷ ை செய்யு். 45¹.

சு்ரஹர்ஷணத்திற் னடே று முறைகள்: () உமிரீக்கிய பயறை ரவா ஆ ரத்தது, அதில் சு் குப் பொடி யபும் தேனை

ஹர்ஷம்—கி் எ் ரு் ணில் பூவிழுத் ுழ் ப்படு தே த்திர வியாதி; ஷ்ஷ ை எ் ருல் அ்தப் பூ மலரச் செய்தல்; என்றால் ஆழ்ந்துள்ள சு்ரத் த மலர்ந்து மேடு ழ்ச் செய்தல் கருத்து.

யுங் கூட்டி, அஞ்ஜநமாய் உபயோகிக் லாம். () இலுப்பைப் பூவின் ஸ் ரஸத் தயு் தேனையுங்கூட்டி அவ்வித் -பயோகிக் கலா. (3) தான்றிக் ரயின் பருப்பையாவது தேனிற் குழைத்து அஞ்ஜநமிடலா. 461.

ோத்த திவர்த்தி : பசு, கழுதை, குதிரை, ஒட்ட ி இவற்றின் பற் ள், சங்கு, கடல்துரை இவற்றை ருத் பட் ட் ஷாயத்தினால் ஆட்டியெடுத்து வர்த்திசெய்து உபயோகிக் லா. இது சுக்ரஹர்டி ம் செய்யுங்கு முடையது. 471.

மேலெழு ள்ள சுக்ரத்தை வில்குதல் முதலியது: (1) உயர்ந்து லெழுந்திருக்கும் சுக்ரத்தையு், சல்ய் உ் ளடக் கிய சுக்ரத் தயும் உரோ ம் முதலியதால் அறுத்து வில்கவு். (2) ஸிரை னைப்பற்றிய சுக்ரம் த்ருஷ்டிபா த் தத் தாக்கிக் கெடு் ராமலிருந்தால் அதற்கு விரணசு்ரத்திற்குச் செய் து போன்ற சிகித் ஸ ஏற்றதா. 481.

அஞ்ஜநவர்த்தி: முல்லைப்பூ, அதிமதுர், ரோலி, ட் த்தரி, அயப்பொடி, மரமஞ்சள், இரஸாஞ்ஜந் இவற்றைச் செம்மறியாட்டுப் பாலால் ஆட்டியெடுத்து, இ் ல் த் த நெய் யிற் லந்த யவதானிய் ளாலும், நெல்லி ிலை ளாலும் மாற்றி ரற்றித் தூபமிட்டு வர்த்திசெய்து அஞ்ஜநமாக உபயோகிப்பது நலம். 49, 50.

அஜ் சிகித் : (1) அஜை யென்னும் வியாதிக்கு் பிராசு்ர முதலியதற்குச் செய்த சிகித் ஸ னைச் செய் , அது குண டையாவிட்டால் அர்மரோ த்திற்குச் செய்யு் ரறு சஸ்திரசிகித் ஸ செய்யவே் டும். (2) அஸாத்ய நினை யி லுள்ள அஜ் ரரோகத்திலும், அதேவிதமான டு சுக்ரடே த் திலும் கோரத்தனை ப் போக்கி, வேதனையையும் தணிபச் செய் தற் ற ஸ் ஹோபாண்ட் செய்தல், இர்த் டோஷண பண் தல் முதலிய உபாயங்களால் மேலெழுந்த சு்ரத் த ஆழ்த்து தற் றச் செய்யக்கூடிய பரிஹாரமுறை னைப் பிர யோகிக் லாம். 51, 52.

ரப த்திசூர்ணாஞ்ஜ ம் : தேர் ரப் ஓடு, சேர் ட் ரெட் ட, பண் கொட்டை, மூ் கிற் குருத்து இவற்றை எரி் துச் சாம்பலா் வும்; அச்சாப்லைத் த் ணீரில் க ரத்து வடி ட்டவு்; அ்த நீரில் ஒட்டசத்தி் எலும்புப் பொடிய் ரெ் வெந்து பாவனை செய்யவு். இது அஸாத்யெ னப்படுகிற சு்ரரோ ளில் ஏற்பட்டுள்ள நிறமாறுபட் ட நி்ருத்தி செய்யும்; சிகித் ஸக்கு சப்படுப ற்றில் இதையே குளிர்ச்சி ர ளில் பிரயோகித்து அக் கோளாறைத் தீர் லா.

அஜ வுக்குச் திர சிகித்தை : அஜா என்கிற வளர்ச்சியில் ப வாட்டில் ஊசியினால் குத்தி, த்தியன் ஸையில் தன் பெருவிரலைத் தோய்த்து ஸ்ரித்தம க்கி கொண்டு, அவ்விரலால் நாற்புறமு் ஒரே சீரா அழுத்தி, அதிலடக்கிய நீரா று டிய செய்து. உலர்த்திப் பொடி ரதிரியாகச் செய்த பசுனி ரம்ஸத்தை அத்த ரத்தில் அழுத்தி வுது மேலே ட்டு ட்டவும். பிறகு ஏழு ட்டில் விர ஆறிவிடு ; அப்பொழுது ருவிழியின் பாகம் ய்ப்பு முதலியது இல்லாமல் டே பெள்ளமி றி ஸமடாகவு் ஆரோக்கிய நிலை க் தேற்ற பலம் பெற்றதாவு் ஆகு். அவ்வித குணே ற்பட்டதாம் ட்ரே ஹாஞ்ஜ ம் பி யே கி டே ண்டு ; கூராகிருத்தினால் நஸ்யமு் இடே ண்டும். இவ் ளவு செய்தும் மீ டும் ய்ப்பு போ ற பிது ம் க ணில் உ டானால் ண்புரையில் அதி ஆழா வடு விழாதபடி வெகு திறமையா டுதுபடி ச திர சிகிதை செய்யவேண்டும். 55 57½.

சுரரே களில் கிருத ஞ்ஜ ப் பிரோ ள் : அந்தந்த உபயோ று கு ஏற்ற முறைப்படி பக்கு ம் செய்யப்பட்ட கிருதத் தச் சுரரோ ங்களி் தின தோறும் பானத்திற்கும், ர்சந யமிடுவதற்கு உபயோகித் ந்தாலு், அவ்விதே தினந்தே று தீக்ஷ்ணாஞ்ஜ த் தக் ண்ணு குள் பிரயோகித் தா ண்பார்வை பல பெற்று அப்பால் எக்கு றவைவு் அடைவதில்லை. 56.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

திருஷ்டிரே விஞ்ஞ ம்.

இனி திருஷ்டிரே விஞ்ஞ னன்னும் அத்தியாயம் விரித் தைக்கப்படும் :

1. டே ஹாஞ் ம் ஸ்ரித்தகு மு ள் சார்கு ள் செய் ப் அஞ்ஜநம். இது ருத் ஞ்ஜந் என்று கூறப்படு்.

. கூராக்ருதம் பாலை யச்சி குழப்பி, அதிலிருந்து கிரஹி ப்படு் ம்.

. மர்சநஸ்யம் முதற் புத்த பார் .

. தீக்ஷ்ணாஞ் ளே நாஞ்ஜ ிது இது கூறப்படு து . இது உப்பு , கூரா முதலிய ற்றல் செய்யப்படும்.

. திருஷ்டி விழியி் த்தியிலு் 'பாபா' ண்ணு் பா ; அ த் தப்பற்றி யு ட கு வியாதி 'திருஷ்டிரோ ' எனப் ப ; அ த ரோ ளை அறிவி் பதோ மான அத்தி யம்.

முதற் படல் ளோ : வாசாதி தோஷங்கள் பார்
நமபைப் பற்றியபவையா யிருந்து, முதற் படலத்திலும்¹ ஸம்ப
தப்பட்டால் விளக்மாயுள்ள உருவமும் திடமென்று விளக்க
மற்றதா : ணுக்குத் தே ன்றும். 1.

இரட் படல் ளோறு : தோஷம் இ ண்டட் பட
லத்தைப் பற்றியதானால் எதிரில் ஏதுமில்லாம லிருந்தும் ஏதோ
நிற்பதுபோலத் தோற்றும்; அருகில் உள்ள ஸ்துவைப் பெரு
முயற்சி ண்டு பார் டியதாகு; தூரத்திலுள்ளதை
யு, துட்பமானை யு ண்மாட்டான்; மேலும் சில ஸமய
தூரத்தி லிருப்பது அருகிலிருப்பதாகவு, அருகி லிருப்பது
தூரத்திலிருப்பதா வும் நிலை மாறித் தோற்றும்; தோஷம் நடு
தே திர டலத்தைப் பற்றி யிருப்பதால் ஏதோ வட்டங்
போற் பி ப் கள் எதிரில் தோன்றும்; திருஷ்டி ன் மத்தியில்
இருந்தால் ஒரு வஸ்து இரண்டா ட், தோஷம் பலவாறு பிரி
திருத் ஒரு வஸ்துவைப் பலவா வும் பாப்பான்; தோஷ
திருஷ்டி பாகத் த ஆழமா த் தாக்கி யிருந்தால் சிறியது பெரி
தாவு, பெரியது சிறிதாவு வித்தியாசப்பட்டுப் புலப்படும்;
திருஷ்டி கு அடிப்புறமாகத் தோஷம் பற்றி யிருந்தால் அருகி
லிருக்கு் பொருளு, மேற்புறமாகப் பற்றி யிருந்தால் தூரத்தி
லுள்ள பொருளு, ப் வாட்டில் பற்றி யிருந்தால் பக் த்தி
லுள்ள பொருளு பார்வைக்குப் புலப்பட மாட்டாது. இவ்
விய தி திமி என்று ழ்கப்படும். 2 5.

மூன்றாம் பட ளோ : தே ஷ் மூன்றா் படலத்
தெப் பற்றியானால் அது ச் எ ன்கற ரோகமாகப் போகி

. படலம் பு ர அல்லது புறணி. [நேத்திரத்தில் ர் கு பட
ல. ன்கற புறணிகள் அ ம் திருக்கிற் . முதற் படலத் த
டெளிப் படல் என்று அருணத்தன் எழுதுகிறார்; ஆன அதற்கு
ஆதார அ ர் கூறவில்லை. ரத் நிதா ம் துகோச வியா ர த்தில்
எ ர் நற்றிற்கு உட்புறமாய் அ மந்துன் புறணிதான் முதற் பட
என்று, அ த டெளிப் படலமென்று கூறு து பிசுட் றும்
நிருபிக் ப்பட்டிருக்கிறது]

. தோஷ் முதற் படலத்தைப்பற்றி வியாதி யு ட் டாகும் நிலை
மயிலிரு தே இ றோ றுக்குத் 'திமிரம்' எ று பெயர் எ ப்தா
ர் ர திரி வியா யாநம். ஆன மூ ர் கியத் தயு, மாத
நிதா ரதி இதரக் கிரத் களில் விவரித்துள் விஷய னையு பரிசீலனை
டெய்தல், நா ச ம் படலத் தயும் தோஷம் தாக்கி பிறகுதான் திமிர்
எ னு விய திநிலைமை ற்படு தா விள குகிறது. திமிர்
ரு இரு; பார் முற்றி இழ் ப்படு த் குறி கு வி
நாச பதற்கும் திமிர் பதற்கு ஆ தே பேதமில்லை டெ று
வி கிறது.

றது ; இதில் மேற் பார்வைதா் தெரியும் ; கீழ்ப் பார்வை தெரிய மாட்டாது ; நேத்திர மெல்லிய வஸ்திரத்தினால் மறை கப்பட்டதுபோல் உணரப்படும் ; எந்த தோஷம் பிரபலா யிருந்து நோயு டாகி றதோ அந்த தே ஷத்திற்கு ஏற்ற நிறத் தையும் திருஷ்டி அடைகின்றது ; திருஷ்டி குள்ள பார்வைச் சத்திய கிரமமாக இழக்கப்பட்டு வரும். 6, 6½.

அன் றம் படல் கே றறு : மூற் று படலம் றோளா றடைந்த பிறகும் அது உபேக்ஷித் ப்பட்டால், தோஷமானது லிங் சம் என்னும் வியாதியை யு் பெண்ணி, த்ருஷ்டி மண் டலத்தை முற்றிலுட் மறைத்துப் பேடும். 7½

வாத தீமிரம் : (1) அவற்றுள் தீமிரரோகம் வாததோ ஷத் தினால் உண்டானால் பொருட்களை அப்பிணியாளி வக்கிரா யிருப்பவை போலப் பார்ப்பான் ; மேலு் அவை சஞ்சலமா வு், அழுக்கடைந்தனவாகவு், ற்றொரு ஸமய் தெளிவா யிருப்பதா வும் காண்பான் ; அடிக்கடியும் ஜாலங் னைப்போலவு், மயிரிழை னைப் போலவு், கொசுக் னைப் போலவு், கிரணங் னைப்போலவும் உள்ள உருவங்கள் தென்படு். (2) இ் நிலை உபேக்ஷிக்கப் படுமானால் திருஷ்டியிலுள்ள கோளாறு றசம் முதிர் துவிடு் ; அப்பொழுது சிறிது சிவக்கும் ; எதிரில் ரூப ரூபைய மு ம் நாகியற்றது போலக் தோற்று் ; சந்திரன், தீபம் முதலியவை ஒன்றா யிருந்ையிலும் அநே ம்போல் புலப்படும் ; கோணலாயிருப்பதும் ராயிருப்பதுபோல் காணப்படும். (3) காசரோ ம் முதிர்ந்தால் னில் துப்பு தூசுகளும் தாமமு் படிந்ததுபோலச் செய்யும் ; பிறகு செ னிறம் அதி ப்படும் ; திருஷ்டிபாகம் விரிவடையும் அல்லது குறுகிப் போ். ண்பார்வை முற்றிலு் இழ் ப்படும். இது “லி் நாசம்” என்கிற வியாதியாம். (4) பிறகு வாததோஷம் ண்ணிலுள்ள நரம்புகளைச் சுருக்கிவிட, நேத்திரம் டலம் உள்ளே ஆழ் துவிடும் ; இத் வியாதிநிலைமை ம்பீரத்ரு் அல்லது ம்பீர திருஷ்டி எனப்படும். 12.

பித்த தீமிரம் : (1) பித்ததோஷத்தினால் உண்டாகு் தீமிர ரோகத்தில் மி் னல், மி் மினிப்பூச்சி, வேறுவித ஒளி ன், மயிலிறகின் மினுக் ம், ர டயிறகின் மினுக் ஆ இவை போன்ற ஒளிகளையும், பெரும்பாலும் நீலநிறத் தோற்றத்தை

. லி் நாசமே ஁ அல்லது லி ஁ எ ப் ப தா ர த ர்.

. லி்கம் என்று் உரு் ; அத் தோற்ற் இழ் ப்படு து லி்க ரசம். [தீமிரம், லிங்க ரசம், காச் என்று ழுக்கப்படும் இ் வியாதி ன் ஆ்கி த்தில் ‘காடராட்’ என்கிற வியாதியின் ப று நிலை ம ளா் ருதப்ப கி்ற .]

யு' ஒன்றுமில்லாத ஆகாயத்திற் றாண்பான். (2) காசரோ த்தில் திருஷ்டியி' பா' ராசம்போல் நீலநிறத்தைப் பெற்று, அவ் விததே எதிரில் இருப்பவையு' நீலமாகத் தோற்று'. மேலும் சூர்ய-ச' திரர்களுக்குச் சுற்றிலு' பெரிதா யேற்படும் பரிவேஷ' ள் என்கிற டல்' ள், அ'னி, வேறு தேஜோ யமான கி ண' ள், இ' திரதனுஸ் ஆகியவற்றைப் போன்ற உருவ' களு' ண்ணிற புலப்படும். (3) அன்றியும் விங்கநாசத்தினால் நேத் திர' வ' டுபோல் ருநிறமா வும், பார்வையற்றதா டும், ' தி' த் தமாகவு' மாறும்; பித்ததோஷத்தினால் கோளாறடைந்த இந்த திருஷ்டிவிகாரத்தில் திருஷ்டிபாகம் குறுகி, பார்வையும் குறுக லாகும்; ஆ வே இது ஹராஸ்வத்ருஷ்டி என்றும் வழங்கப் படும். (4) டே லும் பித்ததோஷம் அதி மாக முதிர்' து, ண் பார் வயு' பசுந நிறமாக மாறினால் அது பித்த வித்' தத் த்ருஷ்டி எ' ப்படும். 13 15.

சிலேஷ்ம திமிரம்: (1) பதோஷத்தினுண்டான திமிர ரோ த்தில் பார்க் ப்படுவதை யெல்லாம் ச' கு, ஆம்பல்மலர், ச' திரன், குருக்கத்திப்பூ இவற்றால் பரப்பப்பட்டது போல வு', பெரு' பாலும் ஸ' தி' த்த ராகவும், வெ' நை யா வும் பிணி யாளி ண்பான். (2) காசதோஷத்தில் சந்திரன், சூரியன், தீவர்த்தி முதலிய ஒளிகள் பிர ராசமற்றவைகளாகத் தோன் று'. (3) வி' ராசத்தில் திருஷ்டிபா' வெ' ண்ணிற ராகமாறு'. தில் பதோஷம் திரண்டு உருவெடுத்து திருஷ்டி பப் பற்றிய தாய் ஸ' தி' த்த ராயிருந்துகொ' டு பார்நை யைப் போக்கிவிடு'; கபத்தினுள்ள இவ்விகாரம் ஒரு பிந்து ரூப ராய், தாமரை யிலை யில் விழு' து' ள் நீர்த்துளிபோல் சஞ்சலமாயிருக்கு'; இவ் டெ ளிறிய பிந்துவானது உஷ்' ம் படுகையில் சுருங்கி, நிழலில் ப வி விசால ராகு'; இவ்வெ' மையானது சங்கு, குருக் த்திப் பூ, சந்திரன், ஆம்பல் பூ, ஸ்படி' ம் இவற்றைப் போல் கா' ப் படு'. 16 19.

இரத்த திமிரம்: (1) இரத்ததோஷத்தினால் உண்டாகு' திமிரத்தில் அப்பிணியாளி எ' தயு' சென்னிமமா யிருப்பது போலவு' இருளடைந்தது போலவு' ண்பான். () இக் ராச ரோ த்தினால் திருஷ்டிபா' சென்னிமமா டும் றுப்பா வு' ஆவதுட', பார்' ப்படுவது' அதே நிறமாயிருப்பது போலவே தோற்று'. (3) வி' ராசத்தினு' நேத்திரம் இதே னையில் டோ ளாறடைந்து, பிர ராசமிழந்து ப' ர்நை யழி' த்தா வு' ஆகு'. 20, 1.

ஸம் ர்' - 'நிப த திமிர' ள்: (1) ஸம்ஸர்' ி' கள் ன்கிற இரண்டிரண்டு தோஷங் ளாலாகிற திமிரரோ ங்களி லு', ர்நிபாத திமிரத்திலும் முற்கூறிய வாதாதி தோஷ' களுக்

கு கூறிய இலக்கணங் ளே கலந் டாகு' என்றறி. ஸ்
ஸர் - ஸந்திபாத் களாலு டாகும் அத் திமிரவியாதிகளில்
பார்வ திடெரு குழப்ப கொ டதா வும், ஒவ்வொரு
ஸமயம் விளக்காகவும் இருக்கும். (2) திமிரத்தினுலான மற்ற
இரண்டுவிதான காச-விநாச என்னுந் நோய் என்னு
திருஷ்டி யில் பலவகைப்பட்ட நிறம் தோன்றும். 22, 22½.

குலத்தம் : நேத்திரத்தில் மூன்று தோஷங் ளு
விருத்தியடைந்து கிரிப்பிள்ளையின் சுணைப்போல் பளபளப்
பகத் தோன்று னால் குலாத்தம் எப்படு; அதில் ப
லில் பார்வையில் பலவித நிறங்கள் தோ ளும்; இரவில்
தெரியாது. 23½.

தேஷத்தம் : தோஷ ந்தயம்¹ ஏகிற ற்றொரு வியா
தியிலும் இரவிற் கண் தெரியாது; ஏனெனில் சூரியன் மேற்
றிசையிற் சாய்ந்ததும் நேத்திரத்தில் தோஷங்கள் சேர்ந்து
ஸ்தம்பித்துப்போய் கண்பார்வையை மறைக்கின்றன; பிறகு
சூரியனுடைய கிரணங்கள் பரவும்போது அவற்றின் பரிசுத்தி
நேத்திரப் பார்வையை மறத்திருந்த தோஷங் ள் விலகிப்
போய் பற்பொழுதில் மீண்டும் பார்க்கும் சத்தி ஏற்பட்டுவிடு
கின்றது. 24, 25.

உஷ்ணவிதத்த திருஷ்டி : ஒரு ன் உஷ் த்தினால்
மிகத் தாப டைந்து, உடனே திடெரு குளிரந்த நீரில் ா
ன செய்வானால், அப்பொழுது அவனது தேஹச் சூடா து
ந்திபாததோஷங்களாலு, இரத்த தோஷத்தினாலு ளே
நோக்கித் தள்ளப்பட்டு நேத்திர ளோளறையிட்டுபண்ணு;
இதில் வெண்டல் கல்கியிருக்கும்; தாபமு அழற்சியு
நேத்திரத்தில் உ டாகும்; பலில் பார்வ முங்கிக் ல்கா
யிருக்கும்; இரவில் இக்ளோளறுகளிலு தெரியாது;
இவ்வியாதி “உஷ்ண விதத்த திருஷ்டி” எனப்படு. 26, 27½.

அம்ல விதத்த திருஷ்டி : அமிதா அம்லாச முள்ள
உணவு னைப் புஜிப்பதால் மூ று தோஷங்களு இரத்தமு
திருஷ்டியிற்சே து, அழுக்கு அரிப்பு அதி ரித்ததே த்திர
ல்கிவிடும்; அவ்வித ன னோய் அம்லவிதத், திரு
ஷ்டி எ ப்படு 28½.

தாம திருஷ்டி : துயரம், ஜ்ர, தலைநோய் இவற்றுல்
தவித்த னுக்கு ராத தி தோஷங் ள் வி ராமடைந்து, ண்ணில்

1. தோஷாந்தம் தோஷா என்று இரவு; ஆத் ளு
தெரியாம; இரவிற் தெரியா; இ த டு ி ன்
று மாத கார் முதலிய ர் ழுக்குறார்கள்.

2. உஷ்ணவிதத்த திருஷ்டி பதே மாத நிதா ராதி எரி
ப் விதத்தத் த் ஷ்டி ளு கூறப்படுகிறது.

புகைபடிந்தாற் போன்ற கோளாறை யுண்டுபண்ணும்; பரிசையும் தூமம்படிந்தாற்போ விருக்கும்; இக் கோளாறு தூமரம் எனப்படும்.—29½.

ஒளபஸர்கிலிங்காசம்: பலக்குறைவான மனிதன் திடரென்று அற்புதமாகவும், ஆதித்தன் முடலிய அதிப்பிராசாகவும் உள்ள உருவத்தைப் பார்ப்பதால் ஸ்ணைப் பற்றிய வாத்முதலிய தோஷங்கள் ஸ்ணிலுள்ள தேஜோகுணத்தை வறளச் செய்து, திருஷ்டிக்குச் சுபாவமான பார்க்கும் சக்தியைப் போக்கி, அதை அசைவற்றதாகவும் வரேயமணி நிமலாவும் செய்துவிடும்; ஆகிலும் கண் பார்வை இயற்றை நிலைமையிலிருப்பது போலவும், வலி முதலிய கற்றதாகவும் இருக்கும்; இந்த லிங்காச நோய் ஒளபஸ்கிலிங்காசம் எனப்படும். 30 32.

திருஷ்டிரோகங்களில் ஸாத்யாஸாத்ய திகள்: (1) பத்திலான லிங்காசத்தைத் தீர்த்துற்ற ஆறு லிங்காசங்கையும், கப்பிரதிருஷ்டியையும், ஹ்ருஸ்வ திருஷ்டியையும் அஸாத்யங்கள் என்று விட்டுவிடவேண்டும். (2) ஆறுவகையான காசரோகங்களும், நகுலாந்யமும் ஆக இவ்வேழமும் யாப்பங்களாம். (3) மற்றப் பன்னிரண்டு திருஷ்டிரோகங்களுள் எளிதில் சிகிதலிக்கக் கூடியன. ஆக இவ்வாறு திருஷ்டிபாகத்தில் இருபத்தேழு வியாதிகள் விவரிக்கப்பட்டன. 33, 34.

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்.

திமிரப்பிரதிஷேதம்

இனி திமிரப்பிரதிஷேதம்³ என்னும் அத்தியாயம் விவரிப்படுகின்றது:

திமிரத்தை உபேக்ஷிப்பத லாகும் தீமை: திமிரம் என்னும் வியாதி காசமாகவு, பிறகு ாசம் உபேக்ஷிப்பப்பட்டால் முழு குருட்டுத்தனமு் நேரிடும்; ஆவே நெத்திரரோகங்களுக்குள் கொடியதான திமிரம் என்னு் ரோத்திற்குச் சீகிரம் பரிஹாரம் செய்யவேண்டும். 1.

ஜீவந்தீருதம்: ஜீவந்தி எங்கிற ஓஷதி நூறுபலெட; அதை ஒரு திரோணம் ஜலத்திற் சேர்த்து ாய்ச்சி, அதை ால் பாமாக வற்றச் செய்து வடிக்கட்டி, அக்ஷாயத்தில் அதற்கு

. தூமரம் என்பது “தூமதரி” என்று மாதிராதி.

2. ஒளபஸ்கிலிங்காச ஆந்து ஹேதா உட்டாகுலிங்காசரோ.

. முன் அத்தியாயத்திற் கூறியுள்ள திமிரரோத்தப் பரிஹரிப்பதற்ா முறகளைக் கூறு அத்தியாயம்.

இரண்டு பங்கு பாலும், ஒரு படி நெய்யும் சேர்த்து காய்ச்சவேண்டும். பிறகு வறள்தாமரை, ரகோலி, திப்பிலி, வெள்ளிலேத்தி, இந்துப்பு, சதகுப்பி, அதிதூர், திராக்கை, சரீரம்ஞ்சள், த்ரிபலை இவற்றைக் கால்பலம் எடுத்துடித்து மகச் சேர்த்துக் காய்ச்சி வடிக்கட்டவும். இந்த கிருத்ததை இரவில் பானம் செய்யவும்; இது திமிரரோகத்தைப் பேக்குவதற் சிறந்தது. 2, 31.

திரக்ஷாதி கிருதம்: திராக்கை, சந்தனம், மஞ்ஜிஷ்டி, ரகோலி, தண்ணீர்விட்டா கிழங்கு, மேதா, நாமக்ரும்பு, அதிமதூர், நெய்தல் இவற்றை வகைக்குக் கால்பலம் விதம் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஷாயத்தில் ஒரு படி புராணகிருதம் கூட்டி, அதற்குச் சமம்பாலும் சேர்த்துக் காய்ச்சி வடிக்கட்டியெடுக்கும். இது ரகசம், திமிரம், சிவந்த இரத்தக்கோடுகள், தலைவலி இவைகளைத் தீர்க்கும். 4, 51.

புடலாதி கிருதம்: பேய்ப்புடல், வேம்பு, ரோஹிணி, ரமஞ்சள், மெட்டிவேர், த்ரிபலை, ஆடாதோடை, ரஞ்சொறி, மொன்றை, பர்ப்பாடகம் இவை வகைக்கு ஒரு பலம், நெல்லியப் பதினாறு பலம்; இவற்றை ஒரு திரோண ஜலத்தில் சேர்த்து, ஆடப்பிரமா மாசும்படிசுட்டக் காய்ச்சி, ஒரு பிரஸ்தத் நெய் அக்ஷாயத்திற் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும்; பிறகு ரோரைக் கிழங்கு, நிலவேம்பு, அதிதூர், வெட்பாலை, மெட்டிவேர், சந்தனம், திப்பிலி இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து நன்கு பக்குவமானது வடிக்கட்டி எடுக்கும். இந்த கிருதம் நாகி, செவி, முற்றிலுண்டகும் விபாதிகளைத் தீர்க்கக் கூடியது; முக்கியமாய் நெத்திரத்திலுண்டாகும் சுக்ரதோஷம், திமிரம், இராக்ரம், உஷ்ணம், தாபம் இவற்றில் மிகவும் உபயோகமானது. 6, 91.

த்ரிப கிருதம்:—எட்டு பலம் த்ரிபலையை உடத்து, ஓர் ஆட ஜலத்திற் சேர்த்து, நான்கில் ஒரு பங்கு மிகும்படியாகக் காய்ச்சி, வடிக்கட்டி, அதில் அதற்குச் சம அளவு பால் கூட்டி, அரப்படி மெய் சேர்த்து, ஒரு பலம் த்ரிபலையையே மூலமாகக் கூட்டி காய்ச்சவும்; அதில் சிறிது சர்க்கரையாவது தேனாவது இது திமிரரோ முள்ளவன் ட்கொள்ளலாம்; அந்த கிருதத்திற் சிறிது த்ரிபலா ஷாயத்துடன் லந்து பருவலாம். 1, 11.

மஹத்ரிபல கிருதம்: அதிமதூர், ரகோலி, க்ஷீரகோலி, மெட்டிகத்தரி, திப்பிலி, சிந்தில், ருநைதல், சரீரம், திராக்கை ஆகியவைகளுக்குக் கால்பலம்; இவற்றின் ஷாயம் காய்ச்சி, அக்ஷாயத்தில் ஒரு பிரஸ்தத் நெய் கூட்டி காய்ச்சவும். பிறகு வெள்ளாட்டுப்பால் நெய்க்குச் சம அளவு கூட்டிப் பக்குவம் செய்யவும்; அவ்விதே ஸ அளவான த்ரிப

பலா ஷாயத்திலு', ஆடாதோடை ஸ்வரஸத்திலும், ரிசலா' கண்ணிச் சாற்றிலும் தனித்தனியே இந்த கருதத் தப் பக்குவ' செய்யவும். மஹ த்ரைபலம் என்கிற இவ்வளவுதம் திருஷ்டி ரோ'களை நிவருத்தி செய்வதற் சிறந்தது. 12, 1 $\frac{1}{2}$.

நிமி கூழி திரிபலாயோ ம்: திரிபலை, அதிமதுரம் இவற் றின் சூர்ணத்தைத் தேனிற் குழைத்து இரவி' உட்கொ'டு, முற் கூறிய திரிபலா கருதத்தையும் உட்கொள்ளவு'; ஒரு மாஸ ால்' இவ்விதம் இம்மருந்தைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு, ஹிதமான ஆஹ ர'களையும் உ'ணவேண்டும்; பருதுவதற்கு 'ெவி' னியை ஊறவைத்த ஜலமும் உபயோகிக்க வேண்டும்; இவ் வித்' செய்ய ண்பார்வை சுருடனுடைய பார்வை போல் மி' கூர்ண யாகும்; என்றிவ்வாறு மஹாமஹினை பொருந்திய நிமி முனிவர்' ாழிற் தருளினார். 14, 15 $\frac{1}{2}$.

திமிரஹர திரிபலா யோகம்: நிமினை, அயம், பொன், அதி மதுரம், சர்க்கரை இவற்றில் கிடை' க்கூடியவை னைக்கிரஹித்து, அனைத்துக்கும் சமமாகத் திரிபலையையும் சேர்த்து, இடித்து இ' லவைச் சூர்ணத்திற் போதுமான அளவு 'ெய்யும் தேனு' கூட்டி அரைத்தெடுக்கவும். இது திமிரரோகத்தைப் போ'கு திற் சிறந்த ஓளவுதம். 16 $\frac{1}{2}$.

திமிரஹரமான வேறு திரிபலா'கை'கள்: () திமிர ரே' முளளவன் திரிபலா கஷாயத்தில் நெய் சேர்த்து உபயோகி' லா'. () பணியா'ர்கள், பருப்பு, மாப்ப'ட்' இவற்றில் எத்துடனாகிலு' திரிபலா சூர்ணத்தை' கலந்து உட்ொ'டு ரலாம். (3) தேனும் சர்க்'ரையும் சேர்த்த பாயஸத்தி' திரி பலாசூர்' மும் சிறிது கலந்து காலேவேளையில் உட்ொ'ள்ளலா'. (4) ஆஹாரத்திற்கு முன்பு கடுக்காயையாவது, திராக்ஷைய ாவது தனித் தனியே சர்ச்'ரையோடாவது தேனுடனாவது எப் பொழுதும் திமிரரோகத்தினால் வருந்துபவன் உபயோ'ி' லா'. 17 19.

சூர்ணஞ்ஜ ங்'ள்: (1) ஸ்ரோதோஞ்ஜம்¹ அறுபத்து நாலு பாகம், சுத்திசெய்த தாம்ரம், அயம், வெள்ளி, பெ' இ வ' க்கு ஒரு பாகம்; இவற்றை அ'தமுனஷயி' போட்டு, நெருப்பில் வைத்து நன்றாக ஊதவேண்டு'; பிறகு

. 'ரோதாஞ்ஜம்' முதற்பாகம் பார்'.

. தா'ரம், அ', 'ெள்ளி, பொன் இ'ற்றின் சுத்திமு'ற னைப் பற்றிச் சார்' தா' ஹி தயிலா'து, இரஸரத்தினஸமுச்சயத்திலா'து வி'ர'ா'.

3. அ'தமு ஷ' உலோ'னை' காய்ச்சி உருக்கு த'க்குத் தட்' டா'ன் உபயோகிக்கும் நீ'ட்' சிமிழ். இதன்'ற்ற வி'ர'னை இர'ரத்தி ஸமுச்சயத்திற் பார்ச்'வும்.

அதைச் சிலையில் ஊற்றிப் பொடிசெய்து, அப்பால் அச் சூர்ணத் த மதுராஸாதிவர்க்க் களிற் கூறிய பதார்த்தங்க ரின் ஷாய் ளில் தனித்தனியே ஏழு முறை காய்ச்சிக் காய்ச்சிச் சேர்த்தெடுக்கவும் ; பிறகு னை ரீயம், நல்முத்து, ச் கு இவற்றிற் சூர்ணம் மூன்று பாக் ள் கூட்டி, ஒருமிக் அவற்றை அரைத்து வத்துக் கொள்ளவும். சூர்ணஞ் ளை ம் ானப்படுகிற இவ்வெளஷதம் எல்லாத் திமிரோக் ளையும் தீர்க் வல்லது. () ஜட மாமலி, த்ரிஜாத ம், அயப்பொடி, கு் குமப்பூ, ரு நத், டக் ராய் மயில்துத்தம், பால்துத்தம், சங்கு, டல் நுரை, மிளகு, ஸௌவீராஞ்ஜநம், திப்பிலி, அதி துரம் இவற்றை அச்விரீ நக்ஷத் திரத்திற் றனராச் சூர் செய்து னை போல் இழைத்து வத்துக் ொட்டு, இரண்டு கண் றுக்கும் ட தீட்டு துபால் இட்டு ரலா. இந்த மம்ஸ்ய தி சூர்ணஞ்ஜத் திற் திமிரம், அரம், சிவப்பாகக் கண்களில் கொடிகள் படர்ந் துள்ள ளோறாறு, அரிப்பு, ண்காய்ப்பு இவை முதலிய திருஷ்டி தோஷக்ளைத் தீர்க்கலாம். (3) மிளகு, இந்துப்பு இவை வனைக்கு இரண்டு பாகம், திப்பிலி, கடல்நுரை இவ்விரட் வ் கு இரட் பாகம், ஸௌவீராஞ்ஜநம் ஒ் பது பாகம் ஆ இற்றைச் சித்திராநக்ஷத் திரத்தில் மைபோலச் சூர்ணம் செய்து உபயோக் கபஸம்பந்த ான நேத் திர வியாதி தீரும். இது ெ வீராதி சூர்ணஞ்ஜம் எனப்படும். 20 25.

விதேஹாஞ்ஜம் : திரா ஸு, தா ரைத் த் இவற்றின் ஸ்வரஸங் ளிலும், பாலிலும், மதுவிலும், கொழுப்பிலும், கா் ரோத த்திலும் ஸ்ரோதோஞ்ஜநத் தத் தனித் தனியே மு முறை றவைத்து உலர்த்தி, அதிச் சூர்ணம்செய்து ஒரு ச் கி எடுத்து வைத்துக் ொள்ளவு். எல்லா நேத்திரோக் களிலு் பார்வையைத் தெளியச் செய்ய இது மிகவும் சிறந்த சூர்ணஞ்ஜந் ; இது விதேஹாஜ் கூறிய முறை. 26, 7.

பாஸ்கரசூர்ணஞ்ஜங் ள் : (1) துத்தத்தை இலந்த் ட் டயினால் எரித்தெடுத்து, அதை முன் அஞ்ஜநத்திற்குக் கூறிய விதமே ஆட்டுப் பாலிலும், மெய்யிலும், தேனிலும் கிரம ா றவைத் தெடுத்து உலர்த்தி் கொள்ளவும். பிறகு இத் துத்தம் இ ண்ப ம், ஸ்வர்ணமாக்ஷிகம், மிளகு, ஸ்ரோதோஞ் ஜனம், டெகரோகிணி, நத், இந்துப்பு, வெள் ரிலோத்தி, மநச் சிலை, கடுக்காய், திப்பிலி, எல், இரஸாஞ்ஜநம், கடல்நுரை ஆ இவை னை கு் ால் பல், அதிமதுர் ஒரு பஸம் இவற் ற ஒரு பெரிய மூசையில் அ டத்து, ஊதி யெரித்துச் சூர் ணம்

1 மதுராஸ ர்க்கம், தித்ராஸவர் ம், ரோஸ ர்க், ஷாயா வர்க்கம், அம்லாஸ ர்ம், இல ணாஸ ர்க் ுன்று ஆறு இரஸ ர்க் ஸுத்திராஸத்தாநத்தி் விரிக்கப்பட்டிரு்கின்றன.

செய்யும். 'பாஸ்கர கு'ணம்' எனப்படும் இவ்வஞ்ஜந் நன்கு உபயோகி'கப்பட்டு வந்தால் காசம், அர்மம், இராக்கண், இரக்த ராஜி இவற்றையும், முக்கியமாகத் திமிரரோகத்தையும், இரு னைச் சூரியன்போல் எளிதிற் போக்கவிடும். (2) நாட் முப்பது பாகம், கந்தகம் ஐந்து பாகம், செம்பும் வெள்ளியும் வக்ரு இரண்டு பாகம், வங்கம் ஒரு பாகம், இரஸாஞ்ஜநம் மூன்று பாட் இவற்றை அந்த மூலையில்லிட்டு, அக்னியில் எரித்துப் பக்குவா' செய்து, நிர்லமான அஞ்ஜநமாகச் செய்து உபயோகிக்க, ற்றொரு பாஸ்கரன்போல் திமிரம்என் னுட் வியாதி யாகிற இருட்டை இந்த "பாஸ்கராஞ்ஜநம்" அகற்றும். 28 32.

திருஷ்டிப்ரஸாத துத்தாஞ்ஜம்:— துத்தத்தை எரித் தெரித்துப் பசு மூத்திரத்திலும், சாணச் சாற்றிலும், காடியிலும், முலைப் பாலிலும், நெய்யிலு், ஸர்ப்ப விஷத்திலு், தேனிலு் தோய்த்துத் தோய்த்தெடுத்து, நேத்திரத்தில் அஞ்ஜநமாக உப யோகி'கக் கண் பார்வை கருடன் பார்வை போல் வெகு கூர்ந யாகு. 33.

திமிராதிஹர லீஸ சலாகை: காரீயத்தை உருக்கி த்ரிபலா கஷாய், கையாந்தகரைச் சாறு, ஸர்ப்ப விஷம், நெய், வெள் ளாட்டுப் பால், அதிமதுரக் கஷாயம் இற்றில் தனித்தனியே எவ்வேழு முறை ஊற்றி யெடுக்கவும்; இவ்விதம் அச் சத்துக் களை யெல்லாம் உறிஞ்ச அந்த நயத்தைச் சலாகையாகச் செய்து, அதை ஏதேனும் அஞ்ஜநம் தடவியோ அஞ்ஜநமின்றியோ நேத் திரத்தில் தீட்டலாம்; இது திமிரம், அர்மம், நேத்திராஸ்ராவம், பிளிச்சை சேறுதல், பில்வம், தினு, திமிர்க்துப் போதல் ஆகிய கோளாறுகளைத் தீர்க் வல்லது. 34, 35.

இரஸே'திர ஞ்ஜம்: பாதாஸமும் நாகமும் ஸமயெடை அவ்விாண்டு'கு' ஸமயெடை இரஸாஞ்ஜநம், சிறிது கற்பூர ஆக இவற்றைச் சேர்த்து இழைத்துச் செய்யப்படும் அஞ்ஜ ம் திமிரத்தைப் போக்கும். 36.

க்ருத்ர ஞ்ஜம்: உதயகாலத்துச் சூரியன்போல் பிராச டான முத்தையுடையதும், ஏற்ற வயதில் இறந்ததுமான கழு கின் முகத்தை அறுத்து, எரித்ெ,டுத்து ஸம அளவு ஸ்ரோ தோஞ்ஜநமும் நெய்யு் கூட்டி அரைத்து, நேத்திரத்திலிட கழு கின் பார்வையைப்பேல் பலமான கண் பார்வை ஏற்படும். 37.

கிருஷ்ண ர்ப்பவிஷ த்யஞ்ஜங்கள்: (1) ஸ்ரோதோஞ் ஜநத்தை நெய் ிற் கலந்து, கிருஷ்ணஸர்ப்பத்தின் அறுத்தெடுத்த முகத்தினுள் அடைத்து, தகுந்த முசை'ினுள் அதை வைத் துப் புகையாதபடி எரித்தெடுத்து, ஜடாமார்ஸியும் சிறிது இல வ' ப்பத்திரியும் கூட்டி இழைத்துக் கொள்ளவும். இந்த அஞ் ஜந் கருஷிழி விரிந்திருந்தாலு் அதை ஒழு'ரக்கி'ண்

ணைக் காங்கும். (2) ஒரு பாற்குடத்தில் ஒரு இறந்த நூநாகத் தையும், நான்கு தேனையும் போட்டு மூடியிட்டு, மூன்று ராஸ் நையில் அதைப் பதனழிபுரனு வத்திருந்து, அப்பால் அதைக் கடைந்து, அதிலிருந்துவரும் எண்ணெய் கேழிக்குக் கொடுத்து அதைப் போஷிப்பித்து, அது இடும் லத்தைக் கொண்டு அஞ்ஜநமிட, குருடனும் நன்கு பார்வையைப் பெறுவான். (3) கருநாத்தின் கொழுப்புடன் சய்யும், தேற்றாட்டு ரட்டையையும், ஸௌவீராஞ்ஜநத்தையும் கூட்டி இரஸ்ரியை பக்கும் செய்து, அஞ்ஜநமா உபயோகிக்க அந்த ர்ருக்குச் சீக்கிரம் கண்பார் வயிட்டாகும். 38 41.

அப்ரதிஸாராஞ்ஜம் :- பத்து மிளகுள், ஸ்வர்ணமாக்ஷிகம் அரைக்கால் பலம், துத்தம் ஒரு பலம், அதிதூர் அரைக்கால் பலம் இவற்றைப் பாலில் ஊறவைத்து உலர்த்தி, அப்பல் எரித்தெடுக்வும்; 'அப்ரதிஸாரம்' எனப்படு இந்த அஞ்ஜநம் திமிரோகத்தில் உபயோகிக்கச் சிறந்த ஓனஷதம். 42.

திமிரஹர குளிகை : தான்றிக்காய், மிளகு, நெல்லிக் னியின் தோல், துத்தம், அதிமதூர் இவற்றைத் தண்ணீர்விட்டு அரைத்து, குளிகை களாகச் செய்து, நிழலில் உலர்த்தி யெடுக்வும். இது திமிரநோயச் சீக்கிரப் போக்கும். 43.

ஷண்மக்ஷிகயேகம் : மிளகு ஒரு பக்கு, நெல்லிக் னி இரண்டு பங்கு, தாமரைப்பூ மூன்று பங்கு, துத்தம் நாலு பக்கு, இரஸாஞ்ஜநம் ஐந்து பங்கு, ஸ்வர்ணமாக்ஷிகம் ஆறு பக்கு இவற்றிற் கூட்டு ஓனஷதம் "ஷண்மாக்ஷி யோகம்" எனப்படும்; இது திமிம், அர்மம், கட்டரிற் பிளிச்சை சேருதல், ரகம், அரிப்பு இவற்றைத் தீர்க்கும். 44.

ஸ்வதேத்திரரே ஹர குர்ணாஞ்ஜம் : இரத்தினங்கள், வெள்ளி, படிசு, பொன், ஸ்ரோதோஞ்ஜநம், தாள், அயர், சங்கு, சந்தனம் செங்காவி ஆகியவற்றை ன்ருச் சூர்ணம் செய்து, அஞ்ஜநம்போல் உபயோகிக்க எல்லா நேத்திரவியாதிகளும் தீரு. 45.

தேத்திரத்திற் பதபலத்தரும் ஸ்யம் : நல்லெண்ணெய், தான்றி யெண்ணெய், இவ்விருட்டையும் கையாந், ரச்சாற்றிலும் ருச்சாவிப் பட்டைக் கஷாயத்திலு் கூட்டி, இரும்புப் பாத்திரத்திற் அனைத்தையும் சேர்த்துக் காய்ச்சி யெடுக்கவும். இதை நஸ்யமாப் பி யோகிக்க கண்பார்வை பலப்படும். 46.

தேத்திரரோங்களுக்குப் பொதுவான சிகித்தை னின் ஸ்சிரஹம் : ஒவ்வொரு நேத்திரரோகியையும் அவனவனுடைய நோஷக் கோளாறுகளை அனுஸரித்து ஸ்நேஹ சிகித்தி, இரத்த ரோகணம், விரோகம், ஸ்யம், அஞ்ஜநம், சிரோத்தி, ஸ்திகங்கள், தர்ப்பணம், லேபநங்கள், ஸேஷன் ஆகிய பல சிகித்தலா

முறை னைக் கொண்டு உசிதப்படி உபசரிக்கவேண்டும். இது வரையில் அனைத்துக்கும் பொதுவான சிந்தனைகள் கூறப் பட்டன; இனி ஒவ்வொரு தோஷத்திற்கும் தனித் தனியான சிந்தனைகள் கூறப்படும். 47, 47½.

வ த திமிர சிகித்வை.

தசமுல்ருதமும் விரேச மும்: (1) தசமுல் கஷாயத்தில் நாலு மடங்கு பால் கூட்டி, த்ரிபலையைக் கல்கமாகச் சேர்த்து க்ருத் பஞ்சுவம் செய்து பருகவும். (2) பிறகு த்ரிபலை, பஞ்சமுல் இவற்றின் கஷாயத்தில் பால் கூட்டி, ஆமணக்கெண்ணெயைக் கய்ச்சி விரேசமும் பிரயோகிக்க வேண்டும். 48, 49½.

ஸ்யத்திற் று ஜீவத்யாதிதைலம்: நாலு பலம் ஜீவந்தியை ஸமூலமாய் ஒரு திரோணம் நீரிற் சேர்த்து, எட்டில் ஒருபாக ரகச் சுண்டும்படி காய்ச்சவும்; அதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் எண்ணெயும் அதே அளவு பாலும் கூட்டி, சிற்றாமுட்டி, பேராமுட்டி, குறிஞ்சி தேர், ஜீவந்திவேர், தண்ணீர்விட்டா கிழங்கு இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலமும், அதிமதுரம் நாலு பலமும் கல்கமாகச் செய்து ஓர் இரும்புப்பாத்திரத்தில் காய்ச்சவும். இதை ஒரு மாஸகாலம் இரு புப்பாத்திரத்திலேயே வத்திருந்து வடிக்கட்டி, நஸ்யமாகப் பிரயோகி லா. இது வாத-பித்த தோஷங்களால் முத்துக்கு மேற்பாகங்களில் உண்டாகு வியாதிகளைப் போக்கவல்லது; முக்கிய ரய் தேத்திரரோகங்களைத் தீர்க்கும். தலைமயிர், முகம், கழுத்து, தோள் இவற்றிற்குப் புஷ்டியையும், அழகையும், கந்தியையும், ரு. 50 53.

ஸ்யத்திற் று ச்வேதைரண்ட திதைலம்: எண்ணெயை ணக்குவேர், ண்டக் தத்தரிக்காய், மரமஞ்சள், வசம்பு, நதீ, த்ருப்பி, பில்வவேர் இவற்றின் கஷாயத்தில் பாலும் எண்ணெயும் சேர்த்துப் பஞ்சுவம் செய்யவும். இதை நஸ்யமிட தோளுக்கு உலள்ள அவயவங்களைப் பற்றிய ஸகல வாதரோகங்களும், சிலேஷ்மரோங்களுந் தீரும். 54, 54½.

வலைகள லா அஞ்ஜ ங்கள்: புனியின் ராசூப்பையா து, பன்றிக்கொழுப்பையாவது, கழுநீர் கொழுப்பையாவது, கோழியின் கொழுப்பையாவது அதிமதுரத்துடன் கூட்டித் தனித் தனியே அஞ்ஜநமிவெதால் நற்கு முண்டா. —55½.

ஸ்ரே தோஞ்ஜ ப் பிரத்யஞ்ஜநம்: ஸ்ரோதோஞ்ஜநத்தைக் காய்ச்சி மாம்ஸஸத்திலும், பாஸிலும், நெய்யிலும் முறையே தோய்த்தெடுத்து, முன்போல் பிரத்யஞ்ஜநமாக¹ உபயோகி கலாம். இது திமிரரோத் தப் போக்குவதில் நிகரற்றது. 56½.

1. பிரத்யஞ்ஜந் தேத்திரத்திற்குத்தெனியும் அல்பாரத் தயு உபெணு தற்காக்கங்களில் முக்கமாக மை தீட்டுத்.

வ தநேத்தி ரோ களில் தர்ப்பணசிகித்லைகள் : முற் கூறிய வகைகளில் நேத்திரோகம் தணிபாவிட்டால், பிறகு தர்ப்பணசிகித்லை செய்யவேண்டும். () சத்குப்பி, கோட்டி, வெட்டிவேர், காக்கோலி, கூதீரகாகோலி, அதிமதூரம், வரன் தாமரை, ஸரளதேவதாரு, திப்பிலி, தேவதாரு இவற்றி ஷாயத்தில் நெய் ஊற்றி, அதற்கு எட்டுமடங்கு பால் சேர்த்தப் பக்குவம்செய்த கிருசம் சிறந்த தர்ப்பண்ணைஷதமாகும். (2) கறுப்புமானுடைய கொழுப்பைப் பாவில் சேர்த்து மச்சி, துடுப்பினால் நன்றாகக் குழப்பி, அதிலிருந்து ஸத்துவம்போன்ற தைலத்தை யெடுத்து, அதிமதூர-குருவேர்-சந்தனம் இவற்றின் கஷாயத்தில் அந்தச் சந்தைப் பக்குவம் செய்துபயோகிக்க முன் போலவே தர்ப்பண்ணைஷதமாகும். (3) சென்னாய், முள்ளம் பன்றி, உடம்பு, கள்ளிக்காக்கை, தித்திரியென்னும் பசுதி, மயில் இவற்றின் கொழுப்புகளையும் தனித் தனியே முற்கூறியவகையில் பக்குவம்செய்து தர்ப்பணபாக உபயோகிக்கலாம். 57 60½.

வ ததீமிரத்திற்கான வேறு சிகித்லைகள்: கண்பார்வைக் குத் தெளிவுண்டுபண்ணும் பிரஸாதநசிகித்லை, ஸ்நேஹந சிகித்லை, புடபாக சிகித்லை இவற்றையும் பிரயோகிக்கலாம். வாதபிநஸரோகத்திற்குச் செய்வது போல் இதில் நிரூஹவஸ்தி யையும், அதுவாஸநவஸ்தியையும் செய்யலாம். 61, 61½.

பித்த தீமிர சிகித்லை .

பித்த தீமிரத்தில் ஸிராவ்யதை முதலிய சிகித்லைகள் :

(1) பித்தசதினால் உண்டாகும் தீமிரோகத்தில் ஜீவரீய கணச் சாக்குகள், தீரிபலை இவற்றின் கஷாயத்திற் பக்குவம் செய்த கிரு தத் தப் பானம் செய்வித்து, நோயாளி ஸ்திக்கத்தானதும் ஸிராவ்யதை செய்யவேண்டும். (2) சர்க்கரை, ஏலரிசி, சிவதை இவற்றின் சூர்ணத்தைத் தேனிற் குழத்துக் கொடுத்து விரே சநம் செய்விக்கவும். (3) நேத்திரத்திலும், முகத்திலும், சிரஸ் ஸிலும் மிகவும் குளிர்ச்சியான திரவ வஸ்துக்களை ஊற்றியும், லேபநம் செய்து உபசரிக்கலாம். 62, 63½.

பித்த தீமிரத்தில் ரிப திவர்த்தி முதலியன: () நன்னரி வேர், பத்மகஷ்டம், வெட்டிவேர், கோரைக் கிழங்கு, வெள்ளி லேத்தி, சந்தனம் இவற்றை அரைத்து, ரத்தி செய்து அஞ்ஜ ர உபயோகிப்பதால் சிறந்த குணம் உண்டாகும். (2) இல கப் பத்திரி, கருமெய்தல், சிறுநீரகப்பூ, பச்சைக் கர்ப்பூரம், அதிமதூரம், பொற்காவிக் கல் இற்றை இடித்து, மைபோல அரைத்து முன்போல் செய்து உபயோகி வு. (3) ஸௌகீ ராஞ்ஜம் ஐந்து பங்கு, துத்தம் ஐந்து பங்கு, ரக்காடகஸ்ருகி மூன்று பங்கு, நெல்லிக்கனி மூன்று பங்கு, படிக்காரம் ஒரு பங்கு, பச்சைக் கர்ப்பூரம் ஒரு பங்கு இற்றை அஞ்ஜ மாச்

செய்து உபயோகிக்க திமிர தீரும். (4) ஜீவநீயச் சரக்குகள், வெண்தாமரை இவற்றை கஷாயம் காய்ச்சி, பால் கூட்டி, இதில் கிருதம் பக்குவம் செய்து உட்கொள்ளலாம். 66, 66½.

பதிமீர சிகித்வை

கபதிமீரத்தில் கிருதபாதிகள்:—() சிந்தில், த்ரிபலை, திப்பிலி இவற்றின் கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த கிருதத்தைப் பானம் செய்வித்து, (2) ஸிரால்யைத் செய்யவேண்டும். (3) பிறகு கழுகு, கடுக்காய், சுக்கு, திப்பிலி, நேபாளம், சிவதை இவற்றின் கஷாயத்தை விரோசனம் செய்விக்கவும். 67, 68.

ஹீபேரதி ஸ்தைலம்: வெட்டிலேவர், தேவதாரு, மாமஞ்சள், மஞ்சள், திப்பிலி இவற்றைக் கலக்கமாகச் செய்து, தசமூல கஷாயத்தில் பாலும் எண்ணெயும் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்யவும். இந்த தைலம் நஸ்யமிட உபயோகமானது. 69.

விமலாதிவத்திகள்: () சங்கு, ஞாழல், நேபாளம், த்ரிபலை, த்ரிபலை இவற்றைக்கொண்டு செய்யப்படும் வர்த்திக்கு விமல என்று பெயர்; இது நேத்திரத்தைத் தெளிவாக்கும். (2) அயப்பொடி, த்ரிபலை, இந்துப்பு, த்ரிபலை, ஸ்ரோதோஞ்ஜம் இவற்றால் செய்யப்படும் வர்த்தி கில எனப்படும்; இதுவும் கண்பார்வையைத் தெளிவாக்கும். (3) முயல், பசு, சமுதை, சிங்கம், ஒட்டகம் இவற்றின் பற்கள், அவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றின் நெற்றி எலும்பு, வெள்ளைப்பசுவின் வால்மயிர்கள், மிளகு, சங்கு, சந்தனம், கடல் நுரை இற்றின் சூர்ணத்தை முலைப்பாலும் வெள்ளாட்டுப் பாலும் விட்டு அரைத்து வர்த்தி செய்யவும். இதற்குத் தத்தி த்தி எனப் பெயர்; இது திமிரம், சுக்ரம் இவற்றைப் போக்க வல்லது. 70, 71½.

இரத்ததிமிர சிகித்வை.

இரத்ததிமிரத்தில் சீதோபசரதிகள்: (1) இரத்ததிமிரத்தில் பித்தத்திமிரத்திற்குச் செய்ததுபோன்ற சிகிதையை நோச் செய்தால் நற்பயன் உண்டாம். (2) பரிசிப்பதிலும் விரியத்திலும் சிதளமாபுள்ள ஓஷதங்ளால் கண்பார்வையைத் தெளியச் செய்யலாம். (2) திரக்ஷிதில்கலேபம்: திராக்ஷ, குருவேர், எள்ளிலோத்தி, அதிமதுரம், சங்கு, செம்புப்பொடி, வெட்டிலேவர், தாரைப்பூ, பத்மரஷ்ட், கருநெய்தல் இவற்றை ஆட்டுப் பால் விட்டு அரைத்துக் கண்ணீர்சுற்றிலும் லேபம் செய்ய இரத்ததோஷத்தினாலான திமிரம் ரளிதில் தீரும். 72, 73.

ஸநிபத்தி திமிர சிகித்வை.

ஸம்ஸர் ஸநிபத்தி திமிரங்ளின் சிகித்வை: இரத்தி ரண்டு தோஷங்களால் உண்டாகும் திமிரோக்களிலு், மூன்று

தோஷங்களாலான திமிரத்திலும் முப்பு அந்தந்த தோஷத்திற் குக் கூறிய சிகிதஸ்ஸா முறைகளையே உசிதப்படி கூட்டிப் பி யோகிக்க வேண்டும். 73½.

மதுகாதி நஸ்தைதலமும் முகலேபமும் : (1) இலுப் பைப்பூ, வாய்விடங்கு, மிளகு, தே தாரு இ ற்றின் ஷாயத் தில் பாலும் எண்ணெயுங் கூட்டி பக்குவ் செய்த தலத்தை நஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கலாம். (2) இலுப்பைப்பூ முதலிய ச கு னையே பால் சேர்த்து அரைத்து முகத்தில் லேபமாகவும் உபயோகிக்கலாம். 74½.

தாதி நஸ்யதைதலமும் சிரோவஸ்தியும் : () நதம் என் னும் கந்தத் திரவ்யம், ருநெய்தல், நன்னூரி, அதி தூரம், ஆரை இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலம் நஸ்யமா ப் பிர யோகிக் த் தகுந்தது. () அத்தைலத் தயே சிரோவஸ்தி பிர யோகிக்க டும் உபயோகிக்கலா .—75½.

உசீரகவாதமும் அஞ்ஜநமும் : (1) டெட்டிவேர்க்ஷாயத் தில் திப்பிலியையும் இந்துப்பையும் பொடித்துச் சேர்த்து உட் கொள்ளலா . (2) அதே கஷாயத்தில் நெய் சேர்த்து காய்ச்சி, அது தோய்ந்து வருகையில் தேனையு் கூட்டிக் கலந்து, நன்கு ஆறிய பிறகு, ஸந்திபாத திமிரத்தில் அது அஞ்ஜநமாகப் பிர யோகிக் த் தகுந்தது. 76, 77.

ஸநிப த திமிரத்தில் அ தியஞ்ஜநம் : இரவில் வெளியில் திரியும் பிராணிகளுடைய எலும்புகளை ஸ்ரோதோஞ்ஜநம் கூட்டி, ஒடு தண்ணீரில் ஆழ்த்தி ஒரு மாஸகாலம் அல்லது இருபது நாட் ள ஊறவைக் வும். பிறகு எடுத்து உலர்த்தி, ஆடுதீ டாப் பானாயி புஷ்பங் னையும் அதி துத் தயு் கலந்து இடித்துச் சூர்ணம் செய்யவும். ஸந்திபாததிமிரத்தில் உபயோகிக்க இது சிறந்த அஞ்ஜந . 78, 79½.

ரேக சிகித்சை : (1) காசரோகத்திலும் விராவ்யதை யத் தவிர்த்து மற்ற இச் சிகித்சை அனைத்து் செய்யத்தகு் ததே. நேத்திரத்தில் விராவ்யதையில் உபயோகி் ப்படு யந்தி ரத்தினு் தோ கள் அழுத், ப்படு னால் ண்ணைக் குரு டா்கி விடும்; ஆ டே இ த்தத்ததை டெ ளிப்படுத்தே ண் டியது. அவசியமானால் அட்டைகளைப் பிரயோகிக்கலா . (2) டெல்லம், டல் துரை, இராஸாஞ்ஜநம், திப்பிலி, மிளகு, கும்புமப்பூ, இவற் றில் தேன் சேர்த்து செய்யப்படும் குட திரஸ்கீரினே என்னு் இதை அஞ்ஜ மிட ாசனோய் தீரும். 0, 1½.

குல த்ய சிகித்சை : மூ டு தோஷங்களாலு் டா கிற நகுலா த்யம் எ் கிற நேத்திரரோகத்தில் திமிரோகத்திற் குக் கூறியுள்ள சிகித் ஸ ஏற்றதாம். 82.

நிசா'த்ய சிகித்தை கள் : (1) நெய், தேன், பசுஞ்சாணச் சாறு இவற்றைக் காய்ச்சி, அதில் நிமிளை, காவி, தாளிஸபத்திரி இவற்றை நன்கு சூர்ணம் செய்து கலந்து, இரஸக்ரியையாகப் பஞ்சுவம் செய்து இராக்கண் வியாதியில் அஞ்ஜநமிடுவது நலம். (2) மிளகைத் தயிரில் இழுத்து இராக்கண் பிணியில் அஞ்ஜ மிடுவது மிகச் சிறந்த சிகித்தை. (3) நெச்சியிலை, கருநைதல், பொன், காவி, தாமரைப்பூவின் தாதுகள் இவற்றைப் பசுஞ்சாணச்சாற்றால் அரைத்து வர்த்தி செய்யவும். கரஞ்ஜாதி வர்த்தி யெனப்படும் இவ்வர்த்தி நிசந்த்ய' என்னும் வியாதியைத் தீர்க்க வல்லது. (4) அரோணுட், திப்பிலி, ஸ்ரோதோஞ்ஜநம், இந்துப்பு இவற்றை வெள்ளாட்டுச் சிறுநீரால் ஆட்டி வர்த்தி செய்து உபயோகிப்பது நல்லது. (5) தேன்கெட்டுக்குக் காய், த்ரிசு, த்ரிபலை, தாளகம், மச்சிலை, கடல்துரை இவற்றை ஆட்டுப் பாலால் ஆட்டி ர்த்தி செய்து இராண வியாதியில் உபயோகிக்கும் அனுகூலமானது. (6) சில திப்பிலிகளை ஸ்ரீரலுக்குள் மறைத்து வைத்து, அவற்றை எரிக்காமல் பக்குவம் செய்து உலர்த்தி யெடுத்து, அஞ்ஜ மிடுவதுபோல் தேனிற் குழைத்து நேத்திரத்தில் உபயோகிக்கும் இராக்கண் தீரும். (7) எருமையினுடைய கல்லீரலைப் மண்ணீரலையுடன் கலத்திலும் நெய்யிலும் பொரித்துண்ணலாம். (8) பாலைக்கீரையின் தளிர்லை நெய்யிற் பொரித்துப் புஜிக்கலாம். (9) முல்லைத்தளிர், ஆமராக், ந்தளிர், வெண்ணெச்சியிலை, இளம் அறுகம்புல் இவற்றையும் நெய்யில் பொரித்துண்ணலாம். (10) அகத்தியிலையை நெய்யிற் பொரித்து, அந்த நெய்யையும் பானம்செய்வது நலம். 83 89.

தாமராதி தேத்திர ரோகங்களுக்குச் சிகித்தை : (1) தாமரம், அம்லபித்தம், உஷ்ண வித்த திருஷ்டி இற்றில் புராணக்ருதத்தினால் ஸ்ரேஷ்டம் செய்து, சீதவீர்யமான ஓளஷ்டங்களால் விரோசனம் செய்வித்து, பரிசிப்பதினும் வீர்யத்திலும் சீதளமாயுள்ள லேபந் ளால் லே நர்புறமும் லேபநமும் செய்யலாம். (2) பசுஞ்சாணச் சாறு, பசுவின் பால், பசுநெய் இவற்றால் பக்குவம் செய்த அஞ்ஜநமும் இதில் சிறந்தது. (3) பொன், காவி, தாளிஸபத்திரி இவற்றின் சூர்ணம் சேர்த்துப் பஞ்சுவம் செய்த இரஸக்ரியையும் இதில் உபயோகிக்கும் நல்ல ஓளஷ்டம். (4) மேதா, எள்ளிலோத்தி, அறுகு, மஞ்ஜிஷ்டி, மாமஞ்சள், அதிமதுரம் இவற்றின் கஷாயத்தில் ஸம் அளவு பால் சேர்த்து பாலுக்கு எட்டில் ஒரு பஞ்சு யெய்யு' எ' யெய்யு' கூட்டிக் காய்ச்சி யெடுத்து நஸ்யமிடவும்; இது மேத்தி' ம் எனப்படும். (5) பாலைக் கடைந்தெடுக்கும் நெய்யைத் தர்ப்பெ ள்ஷ்டமாய் உபயோகிக்கும். (6) இச்சிகித்தைகளால் வியாதி நிருத்தியா வாயிடா ஸ்ரீர வ்யதை செய்யலாம். 90 92.

போலித் திமிரே த்திற் து க ரண சிகித்தைஸ் : ()
 டனக்வலை, அபிரதம், பயம், துயரம், ரூகூத், தன்மை, நெருக்
 மா ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்திருத்தல்; விசேசம், நஸ்யம், மநம்,
 புடபா ம் இ ற்றை ஒழுக்கீ மாகப் பிரயோகித்தல், யிற்றில்
 -ணவு அமுன்று ஜீர்ணமாகாமல் அதி ராக வாந்தியாத்,
 பசி-தாஹங்களை அடக்கொண்டிருத்தல், நேத்திரோத்தி
 விருந்து நிவ்ருத்தியாகும் நிலை இவற்றாலும் மனிதன் திமிர
 ரோகியைப்போன்ற பார் வ யுடையவனாவான். (2) அதில்
 அந்தந்த காரணங்களையும் நோஷங் னையும் கவனித்து அததற்கு
 ஏற்ற சிகித்தையைச் செய்யவேண்டும். 93 95.

வேறு க ரணங்களாலான ண்கோள றும் சிகித்தையும்:
 ஸூர்யக் கிரஹணம், ஜ்வலிக்கும் அக்னி, மின்னல் முதலிய
 வற்றைப் பார்ப்பதால் கண்பார்வையிற் கெடுதியடைத் தவனுக்கு
 ஸ்வித்தமமாகவும் சீதளமா டு உள்ள ஸந்தர்ப்பண சிகித்தை
 யயு் பொன்னை நெய்யிற்குழைத்து அஞ்ஜநமாக டு பிரயோ
 கிக்கலாம். 96.

தேத்திரப் பாப்பின் இன்றி மைய மை: நன்கு உயிர்
 வாழ விருப்பமுள்ளவளவு மனிதர் கண்களைப் பாதுகாப்பதில்
 எப்பொழுதும் முயன்றிருக் வேண்டு். ஏனெனில் க் இல்லை
 யேல் இாப்பக விரண்டிற்கும் பேத றிய முடியாது. அந்த ர்
 ளாயுள்ள மனிதருக்குச் செல்வமிருந்தும் இவ்வுல க் உபயோ
 மற்றுப் பாழ்த்துவிட்டதாய்விடு ல்வா? 97.

தேத்திரத்தைப்பிணி விலி ருது காக்க நிமிமுனி கூறி ப
 : (1) தரிபலையை உபயோகிப்பது, இரத்த-கோசூண ,
 ந-விசேசநாதிகளால் தேஹத்தைச் சுத்த டாகவைத்துக் கொள்
 ளல், மனக்கவலை யொழிந்து ஸ்தோஷித்திருத்தல், அஞ்ஜநமிடு
 டு, நஸ்ய சிகித்தை, பக்ஷிமாம்ஸங்களைப் புஜித்தல், பாதங் னை
 நிர் லாக வைத்துக்கொள்ளுதல், க்ருதபாநம் செய்தல் ஆகிய
 இவையே கண்களைப் பாதுகாக்க எப்பொழுது ஏற்றவை. (2)
 மேலும் இத டல்லாத -ணவை எப்பொழுது விலக்க வேண்டு்.
 மி ப் பிரகாசமான உருவத்தையும், மிக டும் நிலையற்று அசையு்
 -ருவத்தையும், மிக் ஸூக்ஷ்மமான உருவத்தையும் பார்க்க்
 கூடாது. நிமி பென்னு் முனிவரால் மனிதரு டய நேத்திரத்
 தப் பாதுகாப்பதற்காக இச் சிறந்த முறைகள் டாழியப்பட்
 டன. 98, 99.

பதினான்காம் அத்தியாயம்.

வி' நாசப் பிரதிஷேதம்.

இனி லிங்க நாசப் பிரதிஷேதம் 1 என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது :

வி' சத்தில் ஸத் ஸத்ய' :—() கபதோ தத்தினால் உண்டான லிங்கநாசம் நன்றாகத் திரண்டு முதிர்ந்த பிறகு, முழுப் பார்வையும் மறைந்து போன நிலைமையில் அதை ஏற்ற கருவியால் குத்திப் பரிஹரி'சலாம். (2) ஆவர்த்தகி முதலிய ஆறு உபத்திரவ'களுடன் கூடிய கபலிங்கநாசம் சிசித்தலை'கு வசப்படாததாம்.—1.

முதிர் டையாத வி'க நாசத்திற்குச் சிசித்தலை சே' தலகும் கேடுதி: அந்த லிங்கநாசம் பூர்ணமா முதிர்ந்து விருத்தியாகா விருக்கையில் திரட்சியாக ஆ'ராமல் ஒழு'கின ரயிருக்கும்; மெல்லியதாகவும், தயிர் அல்லது பாலாடைபோல் கெட்டிப்படாததாகவும் இருக்கும்; சலாகையினால் அழுத்தித் தள்ளினாலும் அது மீண்டும் மேலெழுந்து நிற்கும்; அப்படிச்செய்வதால் மும் வேதனையைத் த'து, மீ'டும் ண்பார்வையை மறைத்துவிடு'; பிறகு கபத் த விருத்தியெய்யும் பதார்த்தங்களால் சீக்கிரத்தில் அ'த வி'கநாசம் முற்றிலும் திருஷ்டியில் திரண்டுவிடுவதோடு, காலவளவில் அது வேறு உபத்திரவங்களாலும் நன்கு திர'பிவிடும். , 3.

பஜலி' சமும் அதன் பேத'களும்: பதே ஷம் சயம் டெ' மையாகையால் அத்தோஷத்தாலுண்டாகும் லிங்'நாசமும் டெ' ரூப்பாயிருக்கும்; அத்துடன் வேறு தோஷமும் சேர்ந்து திருஷ்டி யத் தாக்கினால், அ'த வி'கந சத்தில் ஒருவாறு நீல நிறமும் தோன்று'; ஆ'தே அந்த வியாதி'குப் பொதுவாக வி' என்னும் பெயர். அதில் (1) ஆவ'த்தகி எ'பது ஒருவலை லிங்'நாசம்; அது நீர்ச்சுழிபோல் அசையும்; நிறத்தில் வெ'சிவப்பு தே விட்டிருக்கு'. () ஒரு துளி எரு'கம்பால் நெழுந்து திர'டு தடித்திருப்பதுபோல் மிகவும் னத்துக் க ணப்படுவது றை எனப்படு'. (3) நெல்லிலுள்ள சுணைமுட்களைப்போன்ற டெ'டி ள் திருஷ்டிபா'த்தில் ப வியிருந்தால் அது இர ஜீமதி என' கூறப்படும். (4) ஒழுங்கினமாக அறு'கப்பட்டும், எரிச்'பட்டும் இருப்பதுபோன்ற திருஷ்டியில் வி'ரர'கள் தோன்றுவதோடு, வியும் அதிகம் ஏற்பட்டால் அது சி' மசு

1. வி'கநாசம் பார்'கு ஆதாரமாய் ஒளி ஊடுருவக்கூடிய திருஷ்டியி' ச'த்திலி' எனப்படும். அ'வித பார்'ச் ச'த்திய அழிக்கு' நேத்திர' கோளாறு வி'க நாச'. அ'தக் கோளாறுக்குப் பரிஹார மு'ற னைக் கூறு து வி'கநாசப் பிரதிஷேதம் எ'ப்படுகிறது.

என்று வழி ப்படும். (5) திருஷ்டிப ம் வெ ல்லிறமாய், நீரில் விழுந்த எண்ணெய்த்துளிபோன்ற உருவமுள்ளதா யிருந்தால் அந்த நேய சத்விரகி னப்படு. (6) திருஷ்டிபாகம் நிறத்திற் பல வர்ணங் னைப் பெற்று, குடை போன்ற உருவ முள்ளதா யிருந்தால் அத்தகைய நீலிகாரோ சத்விரகி எனப்படும். 4 7.

நீலினை யில் சலாகை யிடத் தக த நீல ம : விராமோக்ஷணத்துக்குத் தகாதவர்களுக்கு, நா றட்சி, பீநஸ், க ஸம், அஜீர்ணம், பயம், வார்தி, சிரோவேதனை, ராதுநேயம், க வி இவற்றால் வருந்துபவருக்கும் நீலினை ா கிற விந் க் கோளா றைச் சலானை யினால் குத்தக் கூடாது. 8.

லினை யில் சலானை யிடும் மு று : இனி வி ாசத்தில் சலானை யிடுவதற்குக் காலம் ஸாதாரணமாயிரு டே டும். 1 சிசித்தனை செய்யமிடம் நல்ல வெளிச்சமுள்ளதா யிருக்க டே டும். சிசித்தனை செய்து வள்ளவே டிய சத்தமாவும், உண்டு பசி தீர்ந்தவனாவும் இருத்தல் அ சியம். நைத்தியன் முழுகாலுயரம் ஆஸனத்தில் அமர்ந்து, பிணியாளியை அசையாதுட்காரச் செய்து, வாயால் ஊதி நேத்திரத் த் சியச் செய்து, பெருவிரலால் மெது ரகக்க ணைப்பி சந்து, அதனால் உள்ளடங்கிய தோஷம் திருஷ்டியில் மேலே வந்து தோன்ற, சிரஸ் அசைய து பற்றிக்கொள்ளப்பட்டு ரோகி தன்நாசியையே ரோகியவாறு இருக்க, ருவிழியிற் படாமல் அதற்கு அரை அங்குலத் தூரத்தில், கடைக் ாணுக்கு கால் அ குலம் உட்புறமாய் சலானை யிடவே டும்; வைத்தியன் சலாகை யச் சிறுவிரல் நடுவிரல் பெருவிரல் இவற்றால் கெட்டியாப் பற்றிக் கெ டு, திருஷ்டிபாகத்தில் உட்புறாய் மத்தியில் அமைந்துள்ள தைவச்சித்ரம் என்கிற பிம்பக் கிராஹபாகத்திற்கு ரோய் நீலிகையைக் கடைவதுபோல் அழுத்தித் தள்ளவே டும். பிணியாளியி் இடது கண்ணில் வத்தியன் தன் வலதுத்தினாலும், வலது கண்ணில் இடது ரத்தினாலும் சலாகையிடவே டியது முறை. 9 12½.

சலாகைகளை ன்கு பிரகே கித்ததன் குறி ளும் பிறகு செய்வேண்டி உபசரங்களும் () விசேஷோஷம் நன்கு சலாகையினால் குத்தித் தள்ளப்பட்டிருந்தால் உடனே ஒருவகை சப்த உணரப்படும்; விசில்லாமல் சிறுதுளி நீர் டெ ளிப்படு. (2) சலாகைய உள்ளே வைத்திருந்தபடியே ரோய ளிக்கு ல் ராத்தகூறியவ ி, உடனே முலைப்பாலால் தேத்திரத் த ணைக்க டே டும். பிறகு சலானை யின் முனையினால் நேத்திரோ ளாத் த

மெதுவாக வியுண்டாகாதவாறுத் துளாவி, நேத்திரமண்டலத் திற் சேர்ந்துள்ள கபதோஷத்தை நாகியின் உட்புறமாகத் தள்ள வேண்டும்; திருஷ்டிமண்டலத்திலிருந்து நாகியினுள் சேர்ந்துள்ள சிலேஷமதோஷத்தை நாகியிலிருந்து சிந்தித் தள்ளவேண்டும். உருவங்கள் க ' களில் நன்கு புலப்படுவதாகத் தெரிந்தால், மெதுவாகச் சலாகையை வெளியில் எடுத்து விடவும். நேத்திரத்திற் குள் தோஷம் ஓரிடத்தில் நிலைத்திருந்தாலும் சரி, சலித்துக் கொண்டிருந்தாலும் சரி வெளிப்புறத்தில் ஸ்வேதநம் செய்து, நெய்யில் நனைத்து பிசுவைப் பிரயோகித்து, நேத்திரத்தின்மேல் ப' தநமிட்டு, நோயாளியைப் படுக்கவிடவேண்டும்; சலாகையிடப் பெற்ற நேத்திரத்தின் பக்கமாயிரா ல் மற்றொரு பரிசுமாகப் படுக்கவேண்டும்; இரண்டு நேத்திரங்களிலும் சலாகையிடப் பட்டால் நிமிர்ந்து படுக்கவேண்டும். பெருங் றற்று அடிக்காத அறையில் ஏற்ற சயனத்தில், தலையிலும் பாதங்களிலும் க்ரு தத் த அபயங்கம் செய்துகொண்டு, பத்தியாஹாராதிகளைப் புஜித்துக்கொண்டு அ ர்த்திருக்கவேண்டும். 13 17½.

தே த்திரத்தில் சல கை யிட்டபிறகு விலக்கவேண்டியவை:- கண்ணில் இவ்விதம் சலாகை பிரயோகித்த பிறகு தும்மல், இரு மல், தேக்கெரிவு, ராறித்துப்புவது, தண்ணீர் அருந்துவது, கவிழ்ந்து சயனித்தல், ஸ்ாரம் செய்தல், பற்களைத் தேய்த்தல், டி னை ம ன பதார்த்த 'களைமெல்லுத ' இவற்றை ஏழு நாட் ளா டும் செய்யக்கூடாது. ' நேஹபானம் செய்தவனுக்கு ஏற்ற மற்ற நிய ன் னையும்' இப்பிணியானி அனுஸரிக்கவேண்டும். 18, 19.

தே த்திரத்தில் சல கை யிட்டவனுக்குப் பத்தியாதி முறை : (1) சக்திக்கியன்றவளவு லங் நம் செய்கப்படது நலம். (2) வியிருந்தால் சிறிது சூடான நெய் ய மேலே விடலாம். (3) த்ரி டெக், நெல்லிக் னி, நெய் இவற்றைக் கூட்டி திரவமாக வாட்ய ம் டத்தை உட்கொள்ளலாம். அல்லது விலேபியையாவது பருகலா. (4) மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, ட்டை அவிழ்த்து, வாதஹமா கஷாயங்களால் நேத்திரத்தின் மேல் ஸே ' செய்த பிறகு, ப ழயபடி பந்தர ' இடவேண்டு. (5) பிறகு ஏழா ' நாள் கடைசியா ' ட்ட அவிழ்த்து விடே ண்டு. (6) நேத்திர தோஷ ' முற்றிலும் நீங்க நேத்திரத்திற்கு நன்கு பலம் வரும் வரை 9ல் முற்கூறிய நியமங்களைப் பின் பற்றுவ துடன், ஸுக்ஷ் மான உருவங்களையும், மிகப் பிரகாசமான வஸ து'களையும் திடீரெ 'று பார்க்கக் கூடாது. 20 22.

1. இது விஷ மாய் முதற் பா த்தில் 'ஸ்நேஹபானத்தில் உபசா ர'கிரமம்' எ ' ப தப் (171-ம் பக்கம்) பார்க்க.

2. டாய் மண்டம் இப் புத்த த்தி ' 13-ம் பக்கம் பார்க்க .

நேத்திரத்தில் சலாண யிட்டுக்கே ண்டவனுக்கு அபத்தியாதி
ள ஸ் உண்டாகக்கூடிய கேதிகளும் சிகித்தையும்:—(1) அபக
தியத்தினாலும், நேத்திரத்தில் சலாணைப் பிழைக்காமாகப்
பிரயோகிப்பதனாலும் நேத்திரத்தில் வீக்கமும், வலியும், செ
ணிறம் முதலியவை ளும், அதிமந்தமும் உ டாவதியல்பு. (2)
அவற்றை அதற்கேற்றவாறு சிகித்தலிக்கவே ளும். (3) தூவ தி
மு லபம்: அறுகம்புல், வாற்றோதுமை, காவி, நன்னூரி இவற்
றைக் கல்கமாச் செய்து, நெய்கூட்டிக் குழைத்து, முகத்திற்
பூசிக்கொள்ள நேத்திரத்திலுண்டான வலியும் சிவப்பும் தணி
யும். (4) தில திமு லேபம்: அவ்விதமே எள், நெரு, க்ஷீரகா
கே வி, நன்னூரி, அறுகம்புல், மஞ்ஜிஷ்டி, அதிமதுரம் இவற்றைச்
சூர்ணம் செய்து, கொடிமாதனைச் ச ற்றையும், வெள்ளாட்டுப்
பாலையும் விட்டு அரைத்தெடுத்துக் கொதித் வத்து, இளஞ்
சூடாக முகத்தில் லேபம் செய்ய முற்கூறிய கோளாறுகளில்
நற்குணம் உ டாகும். (5) ஆச்சிதோ ரத் க்ஷீரம்: வெள்ளிலோத்
திப்பட்டை, இந்துப்பு, திராசை, அதிமதுரம் இவற்றைச்
சேர்த்து காய்ச்சிய ஆட்டுப்பாலை நேத்திரத்தினுள் ஆச்சியோ
, நமாகப் பிரயோகிக்க, கண்வலியும் செணிறமும் தீரும். (6)
மதுக தி ருதம்: அதிமதுர, கருநைதல், கோஷ்டம், திரா
சை, கொம்பாக்கு, சர்க்கரை இவற் றாதஹா கு மு ள
சர்க்குகளால் பக்குவம் செய்த பாலைச் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்;
இதப் பால் நாலு பங்குக்கு ஒரு பங்கு நெய் கூட்டி, பத்ம ராதி
ண்சர்சுக்களை ல்கமாகச் சேர்த்துக் காய்ச்சி எல்லாவித சிகித்
ஸ ளிலும் உபயோகிக் லாம். (7) வி, சிவப்பு இவை தணியா
விட்டால் ஸ்வே ஹ-ஸ்வே தங்னைச் செய்வித்து, அப்பால் பிராஸ
ய த செய்வது நலம். (8) பிறகு அதி ந்தத்திற்குக் கூறிய
சிகித்தையும் செய்யவும். (9) சலாணை யிட்ட பா ம் ஆறிய
பிறகு மிருது ளான அஞ்ஜ த்தை யிட்டு ளலாம். 329.

ஆடகமுல தி த்தி: துவரையின் வேர், மிளகு, தாள ,
இர ள்ஜநம் இ ற்றின்கூணத் த வெல் கூட்டி அ ரத்து,
ர்த்தி செய்து வத்துக்ொ டு, காங்ரோதகம் விட்டு உ ர
த்து, சலா யினற் குத்திய நேத்திரத்தி் அஞ்ஜநமிட
லா . 30.

ண்ப ளை த்தேளிச் சேய்யும் பிண்ட ள்ஜ ள்:

(1) ஜ திமல்லிபை ப்பு, ரட்டுவாணை ப்பு, ஆடுதீ ட ப்பாணைப்பூ,
ந தூர்ய்கல், நல்முத் இ ற்றை ள்ளாட்டுப்பால் விட்டு
ன்கு அரைத்து, இ ல்கத் த வெகு மெல்லிய செப்புத்தகட்
டி டே ல் பூசி, மீ டு ஏழு ரட் ளுக்குப் பிறகு பாலைவிட்டு
அதை அரைத்து, நிழலில் உலர்த்தி வத்து ள்ளாம். பி

. ஆச்சியோதகம் முதற்பா ம் பார் .

ட ஞ் ம் எனப்படுகிற இவ் ளைத் சலாசையால் குத்தி
சிகிதனை செய்யப்பட்ட திருஷ்டிக்குத் தெளியவும் பலத்தை
யு் விருத்தி செய்யும். (2) ஸ்ரீ ரோதோஞ்ஞாம், பவளம், மரச்
சிலை, ட்றுரை, தீக்ஷணலோஹம் இவற்றை முன்போலவே
ஆட்டுப்பால் விட்டு அரைத்து, பிண்டாஞ்ஞாம் செய்து உபயோ
கிக் முன்பி் டாஞ்ஞாந்துக்குக் கூறியுள்ள குண்களே உ்
டாகும். 31, 32.

பதினேந்தாம் அத்தியாயம்.

ஸ்வ ஸ்ரீரோகவிஞ்ஞா ம்.

இனி ஸ்ரீவாக்கிரே கவிஞ்ஞா ம் என்னும் அத்தியாயம்
விவரிக் ப்படுகின்றது :

வ த பிஷ்யத்ம்: அபி ட்யந்தம் என்னும் கண்ணோப்
வாதத்தினால் உ் டானால் ரசி விம்மிக்கொள்ளு்; வீக்கம் சொற்
பமாயிரு்கும்; ன் ம், நேத்திரம், புருவம், நெற்றிக் ட்டு
இவற்றில் குத்தல், துடிப்பு, இடித்தல் போன்ற வி யுண்
டா்; மேலும் இந்ரோய்கள் அடிக்கடியு் தோன்றித் தணியும்;
ஈரப்பசையற்றும், பிளிச்சையற்று் இருக்கும்; ஒருக் ரல்
ணீர் ஏற்பட்டால் மிச் சொற்பமாக ி் குளிர்தும் இரு்
கும்; ணை மூடித் திறப்பது மித் தொந்தரவளிக்கும்; ண்
ளின்மேல் ஏதோ ஐந்துக் ள் ஊருவதுபோலவும், ி் மி
யிருப்பதுபோலவு் தேற்றும்; ஸூக்ஷ்ம சல்ய் ள் உள்ளே
சேர்ந்திருப்பது போலத் தொந்தரே ற்படும். ஸ்சித் தமும் உஷ்
ணமு் ான உபசாராதி ளால் பசய் உ் டாம்.—1, 2³/₄.

வ த பிஷ் த உபத்திரவ் : () அந்த அபிஷ்யத்த்
திற்கு ஏற்ற சிகித் ஸ் செய்யப்படாமற்போனால் அதிமத்ம்
ா னும்தோய் அதனால் உ் ட கு்; அதில் செவி ளில் சப்தம்
தோறு்; தலைச்சுற்றல் உ் டா்; நெற்றி, தேத்திரம், புருவ்
இவற்றில் அரணிக் ட் டயிட்டு டை து போன்ற வேதனை
யு் டா். (2) அதித்ம் ஏற்றவாறு பரா ரிக் ப்படாமற்
பேனால் ஹத திமத் என்னு் டோய் ஸ்ப்ஷிக்கும்; இதில்
தே தனை ள் பலவிதா யுண்டாகும்; திருஷ்டிபா த்தில் விரண
மும் தோ்றி தேத்தி் நஷ்டமாகும். () மயா, ண், ண்
ம் இப்பா் ளில் தே தனையளித்துக் கொ டிருந்த வாயு
தேறிட் ளில் ம் தே தனையைத் த்து, ணைப் பிளிச்சை

. தேத்திரோளத்தி் எ்லாப்பா் களையு் பற்றி யு் டாகு்
வியாதி னை வி ரி்கு் அத்தியாய் எ்று பொரு்.

2. ந்யா முதற்பா பார்.க.

அற்றதாகவும், சென்னிறமும் வீக்கமும் அற்றதாகவும் செய்து, ண்ணீரை டித்து சுருங்கச் செய்யும்; அது அயதே வாதம் எனப்படு. (4) அதே வி ராங் ணைப் பெற்றிருப்பதுடன் கண் வக்கிரமாகவும் சிறுத்தும்போனால் அது நாதவிபரீயம் என்று கூறப்படும். 7.

பித்த பிஷ் தம்: (1) கண் புகைவது போல் அழற்சி யுறு; வீக்கமும், ரொப்பைக்கு வெளியே கருநிறமு் தோன்றும்; உள்ளே பசைசேரு; கண்ணீர் பசுமையா வும் உஷ்ணமாகவும் இருக்கும்; கண்ணில் சிவப்பும், பசு நிறப் பர்வையு் ஏற் படும்; கூதாரம் ஏதாவது தெளிக் ப்பட்டால் தோன்றுவது போன்ற விரண் நேத்திரத்திற் றணும்; இக் குறிகளை யுடைய வியாதிக்குப் பித்தாபிஷ்யந்தம் என்று பெயர். (2) பித்த திம் தம்: இந்த அதிமந்தத்தில் நேத்திரம் நெருப்புப் பொறிகள் உள்ளே பரவியது போலவும், யக்ருத்தின் பிண்டம் போன்றதா வு் காணப்படும். 8, 9½.

கபாபிஷ்யந்தம்:—(1) சிலேஷ்ம தோஷத்தினாலான அபிஷ் யந்தத்தில் கண் திமிர்த்தும் வீக்கம் பலமாகவும் இருக்கும்; அரிப்பு டாம்; நித்தி ர யற்று, உணவிலும் வெறுப்புண்டா கும்; ண்ணீர் தடித்தும் அமிதமாகவும், ஸ்திக்கத்தமாகவும், ண் மையாகவு், பிசுபிசுப்பாகவும், பிளிச்சையுள்ளதாகவும் வெளி யாம். (2) ப திம் தத்தில் ருவிழி ஆழ்ந்து, வெண்மடல் உயர்ந்தும் இருக் க் காணப்படும்; நாசியிலிரு் து நீர் டியும்; நாசி வி் மிக்கொண்டிருக்கும்; கண்ணில் து் பு துசுகள் நிரம்பி யதுபோன்ற உணர்ச்சி யு் டாம். 10, 11½.

இரத் த பிஷ்யத் தம்:—(1) இரத்தாபிஷ்யந்தத்தில் கண்ணீர் சென்னிறமாயிருக்கு்; பிளிச்சையு் அவ்விதமாயிருக்கும்; சென்னிறக் கோடுகள் கண்ணில் படர்ந்திருக்கும்; வெண்ணிற ட்ட ள்¹ கண் முன்னிலையில் தோ் தும்; டே லு் பித்தா பிஷ்யத் தக் குறிகளும் ணப்படு. (2) இரத் திம் தத்தி் நேத்தி மண்டலத்தின் ஓர் கள் மிச் சிவந்தும், பிடுங் ப் படு துபோன்ற வியுள்ளதா வும் இருக்கு். பொதுவா வே செம்பருத்திப்பூவின் நிறத்தைப் பெறும்; பிறகு பரிசிப்ப தயும் தாங்காதபடி ெப்ப் ெரண்டு வருந்து்; ருவிழியா னது உதிர்ந்தில் சிறிது அமிழ்ந்துள்ள வேப்ப பழம் போலவு், ெருப்புப் பொறிக்குத் துல்யமான நிறமுள்ளதாகவும் காணப் படு. 3, 14.

அதிம் தங்களின் பொதுக்குறிகள்: எல்லா அதிமந்த் றுமே அந்தந்த தோஷத்தினாலான அபிஷ்யந்தத்திற்குரிய

“இரத் தம் டலதர்சந்” (செ் ணிற ட்ட ள் தோ் தும்) என்று அஷ்டா் கிரஹ்.

இலக்ஷண ஁ கருள்ளதா ஁ருப்பதுடன், அவற்றினும் அதி வேத னையைத் தரு து வழக்கம். கண்ணம், பற்கள், தவடை, மண்டை இவற்றில் விசேஷ வலியை யு ஁பண்ணும். 15.

஁ஷ்டிக ஁ஷ்டிப ம்: வாத - பித்த ஁ களால் கண் மி ப் பீடிக் கப்படும்; கண்ணில் காகா வென்கிற வேதனையும், குத்தலும், பிளக் ப்படுவது போன்ற வலியும், ஏதோ பூகி யிருப்பதுபோன்ற ஁ ஁ர்ச்சியும் ஏற்படும். இரெப்பையும், பொதுவாகக் கண்ணு ஁ருக்ஷமாக ஁, மும் வேதனை யடைந்தனவாகவும் இருக்கு ஁; க ஁ணை மூடுவது ஁ திறப்பதும் மிகக் ஁ஷ்ட ராகு ஁; கண் கோண லாகக் குறுகும்; வறண்டுபோ ஁; குளிர்ச்சியில் ஁ருப்பம் ஁ண்டா ஁; குத்தலும் ஁ க்காடும் ஁ணு ஁; இவ்வியாதி ஁ஷ்டாக்ஷி பாகம் ஁ ஁று கூறப்படும். 16, 16½.

ஸசே பம்: (1) மூன்று தோஷங்களாலும், இரத்தக் கோளாறலும் ஁சோப ஁ என்கிற தே த்திரவியாதி தோன்றும்; அதில் ஁஁்கம், அதிக ஁, அழற்சி, அதி ஁ர்வடிதல் முதலிய கோளாறு ஁ ஁ணும்; வெண்மடல் பழுத்த அத்திப் பழம் போன்று தோன்றும்; கண்ணீர் அடிக்கடியும் ஁ஷணமாகவும், தெளிவா வும், பிசுபிசுப்புள்ளதாகவும் பலவாறாக இருக்கு ஁. அக்ஷிபாகத்திற்குள்ள வேறு குறி ஁ளாடு சொற்ப ஁஁்கமு, வேக் ஁டும் தோ ஁றியுள்ள நேத்திரரோக ஁ அல்பசே பம் ஁ ப்டு. 7 19.

அக்ஷிபாக த்ய ம்: ஁ண்஁஁ ஁, அதி ஁காப்பு, கலங்கிய க ஁ண்ணீர் வடிதல், கருவிழி கபத்தினால் மூடப்பட்டிருத்தல், வெண்மடல் பிளிச்சையும்சென்னிறமும் பெற்றிருத்தல், அழற்சி, பார்வை மறைக்கப்படுதல், நிலையற்ற அநேக வகையான வேதனை கள் இவ்விதா ஁ ஁ளாடு கூடிய நேத்திர ஁வியாதி “அக்ஷிபாகாத் யயம்” எனப்படும். 20, 20½.

அம்லே ஁ஷித்: பித்ததோஷமும் இரத்த தோஷமும் அதி கரித்துப்போன தோஷங்களால் ஁஁஁ரஸத்தை அம்லமாக்கி, அத்தோஷம் ஁விர ஁ளின் மூலமாய் நேத்திரத்திற்கு ஏறிப்போப், தே த்திரத்தைக் கருஞ்சிவப்பா ஁ ஁ செய்யும்; ஁஁்கமும், அழற்சி யும், வேக்காடும், ஁ர்வடிதலும் அதிகமாகத் தோன்றும்; பார் வ மழு ஁ ஁க்கொள்ளும்; இது “அம்லே ஁ஷிதம்” ஁ ஁ப்படும். 2, 2½.

ஸ்ர்வாக்ஷிரோ ஁ங்களில் அ ஁ாத் ஁மானை: இவ்வித ஁ நேத்திரத்தில் ஁ல்லப்பா ஁ங்களையும் பற்றிய பதினாறு ஁வியாதி ஁ ஁ கூறப்பட்டன; இவற்றுள் ஁஁தாதிமந்தம், அக்ஷிபா ஁த்யயம் இவ்வித ஁ ஁டும் சிகித்ஸைக்கு வசப்படாதவை யென்று ஁வில ஁கி ஁விடே ஁ ஁டும். 23.

“அ ஁லோ஁ஷிதம்” ஁ன்பதே “அ ஁லாத்யு஁ஷிதம்” ஁னப்படும்.

த த சிகித் ஸயினால் அதிமந்தர்களி் அபயம் உ
ட த : முறை தவறான சிகித் ஸயினால்வாததோஷத்தினாலா
அதிமந்தம் ஐந்து நாட் னிலும், பதோஷத்தினால் அதிமந்தம்
ஏழு நாட்களிலும், இரத்ததோஷத்தினாலா அதிந்தம் மூன்று
நாட்களிலும், பித்தாதிமந்தம் உடனேயும் பார்வையை
அழித்துப்போடும். 24.

பதினாரும் அத்தியாயம்.

வக்ஷிரே ப் பிரதிஷேதம்.

இனி ஸ்வக்ஷிரே ப் பிரதிஷேதம் எனு் அத்தியாய
வி ரிகப்படுகி் தது :

அபிஷ்யத் ஸ்ருகுப்பூவ்ருப நிலை மயிலேயே சிகித் ஸ
அவசியம் : வாதப் பிரகோபத்தினால் அபிஷ்யத்தத் தத்
தவிர்த்து ற்றெல்லா அபிஷ்யத் களுக்கு பூர்வருபக்குறி ள்
தோன்றும்போதே தீக்ஷ ன ஷ் ள், நஸ்ய ள், ல்
ந் ஆகிய சிகித் ஸகளைச் செய்யே ண்டும். 1.

அபிஷ்யத்தத்தில் பிடல முறை : அழற்சி, பாதி
ளால் பூசப்பட்டதுபோன்ற உணர்ச்சி, சிப்பு, நீர் டிதல்,
வி் இவற்றைத் தணிப்பதற்குப் பொதுவ பிடா
லம் பிரயோகி் ப்பட வேண்டும். (1) எல்லா அபிஷ்யத்
ளிலுமே இலவ் ப்பத்திரி, ஏலரிசி, மிளகு, பொ, காவி,
இரலாஞ்ஜந், அதி தூம், த், ச்தன, இந்துப்பு இ ற்றின்
ல் த்தினால் பிடாலம் பிரயோகி் கலாம். (2) இந்துப்பு, சுக்கு,
நிமிளே இவற்றை நெய் ஆடையினால் றுத்து ரதாபிஷ்யத்தத்
தில் பிடாலம் போடலா ; அல்லது டெள்ளிலோத்திப்பட்
ட ய நெய்யிற் பொரித்து அவ்விதம் பிரயோகி் லாம். (3)
ஜடாமாம்ஸி, பத்மகம், ரகோலி, அதிமதூர் இவற்றி் ல்கத்
தினால் பித்த-ரத் களாலான அபிஷ்யத்தத்தில் பிடாலம் பிர
யோகி் லா. (4) மச்சிலை, ஞுழல், தேன் இ ற்றின் ல்
த்தினால் கபதோஷத்த லான அபிஷ்யத்தத்தில் பிடலக் பிர
யோகி் லா. (5) ஸந்திரபாநாபிஷ்யந்தத்தில் முற்கூறிய ள் லா
முற னை் டெ ண்டும் பிடாலகப் பிரயோகம் செய்யலாம். 2-4.

தேத்திரே ப சிகித்வை : (1) வெ் மிளகு ஒரு பாசு,
ச்சிலை நா் கு பம், வெள்ளிலே த்திப்பட் டப் பதினாறு

. தேத்திரத்தி் எ் ரப்பா னையு் பற்றியு் டாகு் வியாதி
ஞ்ருகுப் பரிஹார முற னைக் கூறும் அத்தியாய் .

2. பிடாலம் தேத்திரத் தச் சுற்றிலு் இடப்ப னந்த
லேப முற .

பகம், இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, ஸ்திரத்திற் கட்டி, தேத் திரம் வியு வீக்கமும் அடைந்த டடனே அவகுண்ட மா ப்¹ பிரயே சி'கலாம். (2) டட்டு'கொள்ளை ஒரு வஸ்திரத்திற் ட்டி நீரிற்போட்டுச் சை வு; ன்ரு ஆவிலில் வெந், பிறகு, அற்றி உமினை கங்ளால் விலக்கிவிட்டு, உலர்த்தி நன்கு சூர் செய்யவும்; அரண் குளுத்தகுர்ணம் ஏ'கிற இதை இரவிற்கு ணில் ஒரு முறை தூவினால் உடனே நேத்திரகோப தீரு. (3) சத்குப்பி, கடுகாய், துத்த, அதிமதுரம், டெள்ளி லேத்திப்பட்ட இவற்றை மிகவு் துணை யாகப் பொடித்து, ஒரு வஸ்திரத்தில் தள ட்டி, அதைச் செப்புப்பாத்திரத்தில் ஞ்ஜி க்தில் அமிழ், த்து எடுத்து, நேத்திரத்தின்மே பெட்டலினை ட்டவு; இது நேத்திரத்தினுண்டா் பல விதான நோயையும் தீர்க் வ்லது. (4) ஒரு பலம் மரமஞ்சளை இடித்துப் பதினாறு பல ஜலத்திற் சேர்த்து, டட்டில் ஒரு பா ராச் சு ட் ராய்ச்சி டிக் ட்டிய ஷாயத்தில் தே கூட்டி, ந்ரிபாததோஷத்தினுலான தேத்திரோபத்தில் டேல் டே செய்யலா. (5) முருங்கைக் கொழுந்தின் ஸ்வாஸத் தில் சிறிது தேன் கூட்டி நேத்திரத்தில் விட்டால், வாதம், பித் தம், பம், ஸந்திபாதம் ஆகிய எத்தோஷ்களால் உண்டாகு் பலவித நேத்திரவி ரதியு் எளிதில் தீரு. 5 9.

ராத பிஷ்ட த்சிகித்தலை : () இளசான ஆண டலை யாயும், அதன் வேரையும் இடித்து, டெள்ள ட்டுப் பாலி் சமைத்து, உருபு திக்ஷீரம் என்னு் இதை வாதாபிஷ்யத் தில் உபயோ ட் உடனே அதை நிவ்ருத்தி செய்யும். (2) அவ் விதமே உஷ்ணான மாால் ஒற்றடம் கொடுப்பதாலும் கு முண்ட . (3) பில் வேர், ஆமணக்கு வேர், ண்ட'கத்தரி, செ'முருச் சம்பட்டை இவற் ற் ஷாயமிடவும். இந்த பித் தி ஷ த்தை நேத்திரத்தில் ஆச்சியோதநமாக வாதாபிஷ யத் தத்தற் பிரயோக லா. (4) டட்டி டேர், ந்திபாவர்த்த, வேளை, ஆம கு, ப்பட்டை இவற்றை ஜலத்திலும் பாலினு் சேர்த்துச் சைக் கவும். ஹ்ரிபேராதி ஆச்சிதே த் ன்னு் இவ்வெனஷத் தேத்திரத்தில் உண்டாம் எவ்வித வி யயு் தீர்கு. 10 12.

. அ கு ட் ட் ஸ்திரத்தில் ஓஷதத் த த்து டித்து, சூடா ரோ, குளிர்ச்சியா ரோ நேத்திரத்தின்மீது அதை றத்தாற் போத் கட் மு ற.

. தேத்திரோப' க' பொ'கிவீ'கு' ரியாதி; ட்ணைய்.

. பொட்டலி விழுதலி து'ள இட'களில் சி ஸ்து' னை' மாகச் செய்து, உஷ்ணமா த்து ட் மு ற.

4. ஆச்சியே த முதற் பாக் பார்க்.

பித்த பிஷ்ட 'த-இரத்த பிஷ்ட' ன்குச் சிகித்தலை:

- (1) ஞ்ஜிஷ்டி, ரமஞ்சள, மொம்பரக்கு, திரகைஷ, இரட்டு அதி தூர், ருரைதல் இவற்றைச் சேர்த்து ய்ச்சிய வ்யாயத்தில் சர்க்கர கூட்டி, குளிர் தபிறகு நேத்திரத்தின்மீது ற்றவு; இது இரத்தபித்த ளாலான அபிஷ்யந்தத் தப் போக்கு. (2) சிறு கோரை கிழ்ஞ், அதி தூர் இவ்விரண்டயும் சூர்ண் செய்து, வஸ்திரத்தில் தரட்டி, திய ஜலத்தில் அதை அமிழ்த்தி கவு; இத்த ஹி இரத்தபித்ததோஷ ளாலான அபிஷ்யந்தத்தில் உபயோக அனு கூலானது. (3) குடல்லி, அதிமர, ஞ்சள இவற்ற முலைப்பாலிலாது, ஆட்டுப்பாலிலாவது ஆட்டி, சிறிது சர்க்கரையு் சேர்த்து நேத்திரத்தில் பொட்டலிசயப் பிரயோகி, இது அழற்சி, வி, சிவப்பு, ணீர் இவற்றைத் தீர்க்கும். (4) வெள்ளிலோத்தி, அதி தூரம் இவ்விரண்டயு் நெய் பிற்பொரித்து, கு சூர்ண் செய்து, வஸ்திரத்தில் அச்சூர்த்தை ட்டி, அதை முலைப்பாலில் ற்ற சுவம். இந்தப் பாலை நேத்திரத்தில் விட பித்தர்த ளாலா அபிஷ்யந்த ள் திரு. 13 16.

ப பிஷ்ட 'நிபத்த பிஷ்ய'த் ன்குச் சிகித்தலை:

- (1) சிலேஷ் தோஷத்தினால் உடாகு அபிஷ்யத்தத்தில் ஈக்கு, த்ரிபலை, தேப்பு, ஆடாதோடை, வெள்ளிலோத்தி இவற்றிஷ்யத் த இளஞ்சூடா ஆச்சியோதந் செய்வது நல். (2) முற்கூறிய அபிஷ்யத்தகிஞ்சை னையு் தப்படி மிசரமாக்கி ஸந்திபாதாபிஷ்யந்தத்தில் பிரயோக லம். 7.

த பிஷ்ட தி ன்கு ஏற்ற வேறு சி சிகித்தலை:

- (1) வாதஸ்ப்தமான அபிஷ்யந்தத்தில் புராண றுதமு, (2) பித்த பிஷ்யத்தத்தில் சர்க்கரை கூட்டிய க்ருதமும், (3) கபாபிஷ்யத்தத்தில் த்ரிகடுகைச் சேர்த்துப் ப்ரும் செய்த யவகூரர் கூட்டிய றுதமு பாண் செய்யத் தகுந்ததா. பிறகு இரத்தமோகூதா செய்து, மீண்டு ஸ்நேஹசிகித்தை பால் பிணியாளியை சித்தமாக்கி, விரோசந் செய்யேண்டு. (4) தலை லி இருதல் ஆதாபமாஸங் ளா் செய்த வேலவாரத்த உஷ்மா நெற்றியி் லேப செய்யேண்டு. (5) அழற்சியிருதால் அ் ஸவாரத்தில் பாலு் நெய்யு் கூட்டி குளிர்ச் செய்து லேபி் செய்யவு். (6) திமிரப்பிரதிஷேதாத்யயத்திற் கூறியுள்ள சிகி ஸனையு் இ் கு அததற்கு உசிதப்படி பிரயோகி லாம். 0.

இர அதி தூர் நித்தி உடாது ஁, நீரில் உடாது மற்ருறு. இவிர ஁குத்விஷ்டி அலது விஷ்டி ஁று பெர்.

அதிமத் ஞ்குச்சிகித் : (1) அபிஷயத் ஞ்குக் கூறிய அச்சிகித்ஸை ன் அனைத்தும் மத் முதலிய நேத்திர வியாதி னிலு் சிறந்ததே. () அதில் தணியாவிட்டால் புரு ஞ்கு தேற்புறத்தில் தாஹசிகித்ஸை செய்யலாம். (3) வெய் நீகிய தயிரை ன்ளரிபின்மீது பூசும்; அது அத்துப் போய் உலர்த பிறகு, ஸ்தவைச் சேர்த்து ஆட்டி, வர்த்தி செய்யவு்; ரூப் ர்த்தி எனப்படு் இது ரததோஷத் தினுலான நேத்திர ரோத் தத் தீர்க்கு். (4) ல்லினை முதலிய மலர்களின் டாட்டுகள், ச்கு, த்ரிபலை, அதி தூர், சிற்ற முட்டி, இவற்றைத் திவ்யோத த்தினுல் ஆட்டி ர்த்தி செய்யவு்; மரே ர்த்தி எனப்படு் இது பித்தத்தினு் இரத் தத்தினு் உட்கு் நேத்திர ரோ் னைப் போ்கு். (5) இந்துப்பு, த்ரிபலை, த்ரி டு, ச்கின் உட்புறச் சுழி, டல் தூரை, ல்லுருவி, ஸர்ஜாஸம் இவற்றாலான னைத்வாதி வர்த்தி எனப் படும் ஓளஷ, சிலேஷ் தோஷத்தினுல் உட்கும் தேத்திர ரோ்களைப் பரிஹரிக்கும். 21-24.

பசுபதே ம் : வறன் தாரை, அதிமதூம், ரமஞ்சன் இவை எட்டு பலம்; இவற்றை ஒரு திரோணம் லத்திற் காய்ச்சி ட்ட்டவும்; இ் ஷாயத் த மீட்டு் ரய்ச்சி குழம்பாப் பக்குவானது, அதில் பத்துப் பலம் புஷ்பாஞ்ஜ நத்தையும், ர் பல மிள யும் ன்கு பொடித்துக் க்வு். இதை ர்த்தியா ரோ அல்லது உலர்த்தி ரூர்ணம் செய்தே தேத்திரத்திலிட எல்லா அபிஷயந்த் ஞ் திரு். சிவப்பு, லி, ரகரப்பு இவற்றை உபயோகித்த சிக்கி த்தில் போ்கி, பார்வையைப் தெளிவா்கு். “பாசுபத யோம்” எனப்படு் இது வத்தியர் ஞ்குமி் அபூர்வமா ஓளஷதாம். 25-7.

சுஷ் ஸ்ஹிப சிகித்ஸை : சுஷ் ரக்ஷிபா வியாதியில் (1) ருதபாந் செய்யா். (2) தேத்திர ஞ்குக்கு ஜீ நீயச் சாக்கு லப்்கு் செய்த்ருதத்தினுல் தர்ப்பண மி யோ க் லா். (3) அணு தலத்தினுல் ஸ்யமு் டலா். (4) இ்துப்பு சேத்த பாலை இளஞ்குட னில் ற்று து் நலம். (5) ச்னை முலைப்ப லில் இழைத்தது, அதில் சிறிது டெய் யு் கூட்டி அஞ் ர இடலாம். (6) ஆனாபப் பிராணி னின் தேஹத்திலிரு்து எடுத்த கொழுப்புடன் சிறிது இ் ப்பையு் ச்னையு் கூட்டி அஞ்ஜநமிடாம். (7) யிர் னை நெய் சேர்த்து் ணுடியின்மீது நன்றுத் தேய்த்து அத இர்டு ட்குசுளு்கி டயில் வத்த டெய்விட்டு குழத்து, ரித்து யா்க், ஓர் இருப்புப் பாத்திரத்தில் வத்து டொள்ளவு். இது தேத்திர னில் அஞ்ஜ ர இடு தற்கு மிச் சிற்த ஓளஷதாம். 2 301.

சே ப-அல்பசே ப் டுக்குச் சிகித் ஸ : சோப் , அல்ப சோப் எ னு நேத்திர வியாதி ளில் (1) பிணிய ளிக்கு நேஹோபசார னைச் செய்து, விராவியதை செய் தே டு . (2) மீ டு திராசைஷயின் ஷாயத்திலாவது, நெய்யின் ஷாயத்திலாவது, சிவ தவேர் ஷாயத்திலாவது நெய் சேர்த்து ஸ்நித்தமாகச் செய்து அவற்றால் விரேச மாவது செய் னீ லாம். (3) வெள்ளிலோத்திப் பட் டயை நெய்யில் வறுத்து, ன்கு குர்ணம் செய்து, அதை ஸ்திரத்தில் சுட்டி, உஷ்ண ஜலத் திற் பிசைந்து, அந்த ஜலத்தினால் தே சம் செய்யவு் ; இது வி யப் போக்குவதிற் சிறந்தது. (4) மர ஞ்சனையு் றள் த ரையையும் ஷாய் காய்ச்சி, அதை ஆச்சினோத கப் பிர யோகிப்பதும் நல . (5) காகா ன்குற அரிப்பு, சிவப்பு, ணீர், வி இவற்றைப் பரிஹரிப்பதற்குப் பின்வரும் ஸந்தாவ முறைகளையும் பிரயோகிக்கலாம். 31 31.

தே த்ரஸ்தாவ முறைகள் : () தாமரத்தைப் பசு மூத்தி விட்டு உரைத்து, அதை ஓர் இரும்புப் பாத்திரத்தில் வைத்து, நெய்யு் சிறிது கூட்டி, நன்றாகப் புகையு் படி ரா எரிக்கவு் . இந்த தாமராஞ்ஜ த்தை நேத்திரத்தில் இட தே தனை தீரு . () அல்லது தயிரின் மேலாடையை எடுத்து, அதில் செம்பை ன்றுத் தேய்க்கவு் ; அதில் திப்பிலியையு் இ்துப்பையு் இழைத்துக் காணிலிடுவது மி வு் ல் . (3) செப்புப் பாத்திரத்தில் சங்கை முலைப்பால் டுட்டுத் தேய்த்து, னியிலை னையு் யவதானிய னையும் மெய்யில் நனைத்து, இவற்றை எரித்து அதைத் தூபமிட்டு வைத்துக்கொள்ளவு் . ஸ்த ம எ இ்த அஞ்ஜ ம் நேத்திரத்திலிட ரகாப்பையும், மிகக் குமை யா வேதனையையும் சீக்கரத்தில் தீர்கு . (4) இருப்புப் பாத்திரத்தில் அத்திப் பழத்தை முலைப்பால் ஊற்றித் தேய்த் , அத மெய்யில் னைத்த ன்ணியிலை னை எரித்துத் தூபமிட்டு, இ்த உ ம்பர ஞ்ஜ த்தைக் க ணில் இட, அழற்சி, வி, சிப்பு, ண்ணீர், கூச்ச இவை நிவ்ருத்தியாகும். (5) மெப்புச் ம்புடத்தில் முரு த்த தளிரின் வாஸத் த ந்ற இழத் துத் தேய்த்து, மெய்யிட்டு எரியும் நெருப்பின் தூ த்தினால் தூபமிட்டு, இந்த சிக்கு் வாஸ ஞ்ஜ த்தை எடுத்து ணில் விட்டால் வீக்கம், அரிப்பு, நீர் டுதல், வலி இம் தீரு . (6) ணேட்டுத் துண்டை எள் ஊறிய ஜல விட்டு வெண் லப் பத்திரத்தில் தேய்த்து, நெய்யில் தேய்த்த வேப்பிலைகளை ரித் துத் தூபமிட்டு தே, த் பா ஞ்ஜ த்தை தே த்தி த்தி

. ஸ்தா ம் ணில் அரிப்பு, வி, சிப்பு முதலிய தொ தாவு னைத் தீர்க்க டிய சிகித் ஸ அல்லது அஞ் முதலி ளைவுத் .

விட ண்ணிலுண்டான காகாப்பு, வலி, ண்ணீர், சிவப்பு இவை நிவாரணமாகும். (7) இவ்விதம் ஸந்தாவ மருந்துகளால் ணில் நையிட்டு, ஒளஷதமிட்ட வேதனை நிவ்ருத்தியான பின்பு, முலைப் பாலால் ஆச்சியோதனம் செய்யவேண்டும்; இவ்விதம் ஸந்தாவாச்சியோதனங்களை மூன்று முறை பிரயோகிக்கலாம்; அதற்கு மேல் செய்யக்கூடாது. 34 39.

தாளிஸபத்ர தி குளினை :—தாளிசப்பத்திரி, திப்பிலி, நயம், அயத்தாள், இரஸாஞ்ஜந், ஜாதி மல்லிகை மொக்கு, அனை பேநி, இந்துப்பு இவற்றைப் பசுமூக்திர விட்டு அரைத்து, அக்கலகத்தைச் செப்புத் தகட்டின்மேல் பூசி, ஏழு நாட்கள் வத்திருந்து, மீண்டும் அதே மூக்திரத்தினால் அனை ஆட்டி குளிகைகள் செய்து, நிழலில் உலர்த்தி யெடுக்கவும்; இக்குளிகையை முலைப்பாலில் இழைத்து நேக்திரத்திலிட, காகாப்பு, கண்ணீர் வடிதல், வீக்கம், தினவு இவை தீரு. 40, 41.

வியாஜீத்வகாத்யஞ்ஜம் : கண்டங்கத்தரித் தோல், அநி மதூரம், செம்புத் தூள் இவற்றை ஆட்டுப்பால் விட்டு அரைத்து, வன்னி யிலையையும் நெல்லி யிலையையும் நெய்யால் நனைத்து எரித்துத் தூபமிடவும். இது வீக்கத்தைப் வளியையு் போகு. 42.

அம்லோஷித சிகித்ஸை : பித்தாபிஷ்யந்தத்திற்கு ஏற்ற பரிஹார முறையையே அம்லோஷித என்னும் வியாதியிலும் பிரயோகி லாம்.—43.

பில்லங்கள் : கபோத்லி த்டம், பித்தோத்க்லிஷ்டம், இர தோத்க்லிஷ்டம், ஸந்திபாதோத்க்லிஷ்டம், குகூனம், பக்ஷம் ரோத, சுஷ்காக்ஷிபாகம், பூயாலஸம், பிஸம், போதகி, அம்லோஷிதம், அல்பசோபம், ரதாபிஷ்யந்த - வாநாதி த்களைத் தவிர்த்து மற்ற அபிஷ்யந்த - அதிந்த ள் இப்பதினெட்டு தேத்திரவியாதிகளுக்கும் “பில்லங் ள்” என்று பெயர்; இவை நீடித்தால் தொடரும்; இவற்றிற்குத் தனித்தனியே கூறப்பட்டது போ பிரத்தியே மா இன்னும் சிகித்ஸைக் கூறப்படும். 44, 45.

பில்ல சிகித்ஸை :- (1) இனி பில்லநேக்திரோகிக்கு நேக்திரவியாதி ள் நீடால் தொடரவளிப்பவைகளாய் விட்டால் ஸாரந்யமா ஸ்நேஹசிகித் ஸ செய்து, வமந் செய்வித்து, விராய்யதை செய்து இரத்தத்தை எளிப்படுத்தி விசோசமும் செய்வித்து, இரெப்பையி் உப்புறத்தைச் சுத்தமாகும் வரையில் ன்கு கீறித் தேய்கவேண்டும். () மயில் துத்த ஒரு பலம், ன்னை மிளகு இருபது, இவற்றை முப்பது பலம் ஈடிவிட்டு அரைத்துத் தாம்பாத்திரத்தில் வைத்துக் கொண்டு கண்ணில் இடவும். துத்தஞ்ஜம் எனப்படு இ

வெளவுதம் பலவருட்களாயுள்ள பில்லரோ னாயு பில்ல
மல்லாத வாச் செய்யு; இதை தேத்திரத்தில் இவ்வதால்
பதேஹ் என்கிற ணில் ஏதோ பூசப்பட்டதுபோன்ற
உச்சியை யு, தினைவையும், வீகத்தையும் இது நிவ்ருத்தி
செய்யும். (3) புக்மவித்து, துளவி, ஜாதிமல்லினை ராஞ்
இவற்றை இடித்துக் கஷாயமிட்டு, அதை வடிட்டி, அத்
மீண்டும் ரய்ச்சி இரஸரீயையாப் பக்குவம் செய்யவும்;
ரஞ்ஜபீஜ த்யஞ்ஜ் எனப்படுகிற இந்த ஒளவுதம் பில்லத்
திற்கு ற்றது; இமை சிக்களையும் ஈரச் செய்யும். (4) இர
ஸாஞ்ஜநம், சாபிராணி, புஷ்பாஞ்ஜநம், நச்சிலை, டல்துரை,
இந்துப்பு, ரவி, மிளகு இவற்றைத் தேன்விட்டு அரைத்து
அஞ்ஜநாகச் செய்து உபயோகிக்கவு். இரஸஞ்ஜ த்யஞ்ஜம்
என்கிற இது ண்பிளிச் ச, அரிப்பு இவற்றைப் பரிஹரிக்
உயர்த்த ஒளவுதம். (5) ிரந்திதரத் தக் கெக்காய்க் வாயத்
தில் ண்று ல்து அரைத்து உபயோகித்தா பில்லம் தீரு்.
(6) தேவதாரு வ இழைத்தெடுத்த கல்கத் தச் செம்மரியாட்டு
மூத்திரத்தில் பாவனைசெய்து, சிறிது ஸ்நேஹ் ல்ந்துபயோகிப்
பதும் நலம். (7) இந்துப்பு, த்ரிபலை, திப்பிலி, கெரோஹிணி,
சுக் கின் உட்புறச்சுழி, செப்புத்துள் இவற்றை வர்த்தியாச்
செய்யவு். ஸைத்வ திவர்த்தி எனப்படும் இது, பில்லம்,
சுக்ர இவற்றைப் போக்கும். () புஷ்பகாஸைப் பொடியத்
துள விஸ்வாஸத்தில் பானைசெய்து, தாம்பரத்திரத்தில் பத்து
ரன் னை த்திரு்து உபயோகிக்கவும். புஷ்ப ஸீஸஞ்ஜம்
என்கிற இது பில்லம், இமை மயிர் உதிர்தல் இவற்றைப் பரி
ரிக்கும். (9) ஹரிதாளம் ஒரு பாகம், ஸௌவிராஞ்ஜநம் ஒரு
பா, மிக் துண்மையான தாம்பரபொடி அவ்விண்ணுக்கு
மபா; இவற்றி் கூட்டாலான ஹரித ள திகுண்ணஞ்ஜம்
ஒரு சலானே தேத்திரத்திற் பிரயோகித்தது பில்லரோகங்ளி
இமை பிரனை ன்கு ஈரச்செய்யும். (10) பருத்திொட்
டயிலிருத்தெடுத்த நெய் ராதிரியான ஸத்தை, ராம்பரக்கு
ருநொச்சி யர்த்த ரைமரமஞ்சள் இற்றின் கஷாயத்தி்
எழு முறை பவனை செய்து, அத்ெய்யை ஊற்றி தீப்
ளரித், அத் தீிலிருந்து எழு னையப் பில்லவியாதியில் விர
ண முதலியது ஆறுவதற்ா உபயோகிக் லா. 46 57.

பில்லரோ ளில் சில விசேஷ சிகித்தனை : பில்ல
ரோ ளால் பிடிக்கப்படுவனுக்கு இரெப்பையி் உட்புறத்
தப்பலமுறையு் இறுத் தேய் வேடு; அ்னனே
அடி டி இரத்தரோகணம் செய்யலா; மீண்டு மீடு
விரோச செய்யலம்; தி ர்ஜோறு ஆச்சியோத மு் செய்ய

லா ; நஸ்யகர்மமும், தூ பாநமும் செய்பலா ; இவ்வளவுக்கும் பூயாலஸம் தணியாவிடில் ஸுகூதமசலாஸை யைக் கொட்டு உட்புறத்தில் தாஹிகித்ஸை செய்பலாம். 58, 59.

தேத்திரரோங்ளின் தோஸை :- இவ்வாறு தொண்ணூற்று நாலு தேத்திரவியாதிகள், அவற்றின் காராங்ளர், குறிள், சிகித்ஸைள் ஆகியவற்றுடன் பரஸ்பரம் குழப்பமில்லா விள முற்றிலும் விரிக் பட்டன. 60.

தேத்திர னை ஆரோக்கியமாகக் கும் முறை : ஆரோக்கியசாலியா யிருப்ப னும் எப்பொழுதுமே ன்களைச் ச நிலைமையில் வப்பதிற் கருத்துள்ள னாய் ஒழுக்கா நடந்து வாவேண்டு. அதா து வாற்றோதுமை, கோது, சம்ப, கார், கோதர்வம் இவற்றைப் பழகியைகளாய் உபயோகித் வேண்டும்; கபஹரமா வும் பித்தஹரடா வும் உள்ள பயறு முதலியவற் றத் தாராளமாக நெய் கூட்டிப் புஜி வேண்டும்; இதேவித கக் ராய் கிழ்கு கீரைகளாய், ஜா லமாமஸத் தையு, ரதனையையும், சர்க்கரையையும், இந்துப்பையும், த்ரிபலையையும், திரா கூதையையும் உட்டுள்ளலா ; பருகு தற் குத் திவ்யோத ம்¹ கிறந்தது; வெளியிற் செல்லும்போது நகயிற் கு டயோடும், பாதங்களிற் பாதா கூதயோடும் செல்ல வேண்டும்; முறைப்படி மந-விரோசநாதி சோதநசிகித் ஸ னை யும் செய்துள்ளோ டும்; வே னை அட்கும் வழக் மு, அஜீர்ணமு, அதிபே ஜனமும் வி ள்க்கப்பட வே னும்; மேலும் ம த்துயரம், சினம், ப லில் நித்திரையுறுதல், இரவித் தாக் மின்றி க் விழித்தல் ஆகியவற்றையும், க் தலும் பொரு லுத் தார்க்கடி இந்த்ரியசேஷ் டகளையும், உணவுகளையும், ஒள தத் தையுக் கூட பரிஹரி வே னும். 61 64½.

பத் னைப் பர மரிப்பது தேத்திர ரேக்ரி த்திற் கு ன் ன : (1) பாதத்தின் மத்தியில் இர டு பெரிய நாடி ர்புத் தொகுதிகள் உண்டு; அவை வே லே பல களை ளாக தேத்திரத்திற் சென்று பரவியுள்; ஆ வே பாத் ளில் அப்யம் செய்வது, ந் குப்பொடி போன்ற உத் ர்த்த ள் இவது வேப் னைப் பிரயோகிப்பது முதலிய ற்றின் மூல ராய் குண் ள் னைச் சேர்ந்து அற் றப் பலப்படுத்து. (2) அத் நாடி ர்பு ள் தோஷ் ள், -ஷண், அடி தா் குதல் முதலிய துன்ப் ளால் கோளாறடைந்து, அவற்றால் ன தோஷ் னை தேத்திர ளிற் றா டு சேர்க்கும்; ஆகையால் திருஷ்டிக்கு அனுகூலமா ப் பாதா கூத னைத் தரிப்பதும், பாதங்களி் அப்யம் செய்வது, அவற்றைப் பரிசுத்தா ப்பதும் அசியா. 65, 66.

1. தி'யோத ம் நாபஸ ஜல' அல் தா ர்'தோத .

பதினேழாம் அத்தியாயம்.

ரீ ரே விஞ்ஞ ரீ ம்.

இனி ரே விஞ்ஞ ரீ ம்¹ எ னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது :

ராத தி தேஷ் ல் ஏற்படும் ண்குலங்கள்² : (1) பிரதிச்யாய், நீர்வினையாடல், செவியக் குச்சி முதலியதால் குடைவது, மிக்க பலமா அல்லது மிக்க மிருதுவான சப்தத்த் டே ட்பது, மற்றும் இவ்விதான பிரதேபத்திற்கு ஹேதாயுள்ள முர்த்தர் ள் முதலியவற்றால் ததேஷம் பிரதேபடைத்து, செவிலுள்ள லிரை னைப்பற்றியதாய், செவிக்குழியினுள்ளே பெற்று குத்தலுண்பெண்ணு³; டே லும் அர்த்தாவபேதம், சப்தக் கேட்கமுடியாத மந்தித்துப் போதல், குளிரை விருப்பாலை, ட்டுறத்தில் உண்டான பிரணம்⁴ ள்ளப் பக்குவ டைத், பக்குவமானதும் சொற்ப⁵ நிணநீரைப் பெருகுதல், செவி சப்தம் முதலியதை உணராத னுனியாயிருப்பத் தோற்றுதல், திடீரென ஏதோ ாதுக்குள் ஓடியுலாவுது போன்ற உணர்ச்சி இவ்விதங்கள் டண்டாகு⁶. (2) பித்ததேஷம் பிரகோப டைந்துண்டாகும் ர்ணகுலையி⁷ ராய், எரித்தல், குளிர்ச்சியில் விருப்ப⁸, வீசும், ஜ்வர⁹, சீக்கிர¹⁰ விரண¹¹ பக்குவ டைத், நன்கு பக்கு மானதும் பசுமையான நிணநீர் சிவு இவை ஏற்படும்; ரதிவிருந்து வழியும் இத்தக் சிவுபடு¹² இடெல்லா¹³ விரம் ஏற்பட்டுப் பொ¹⁴கிவிடும். (3) பதேஷம் பி கோபித்து¹⁵ ரணும் ர்ணகுலையில் தலைபார¹⁶, மோவாய்க்கட்டையிலு¹⁷ முத்திலும் ஸத்¹⁸ பித்தல் அல்லது பருத்திருப்பது போன்ற உணர்ச்சி, அதிக வலியின்மை, தினவு, வீக்¹⁹, உஷ்ணத்தில் விருப்ப²⁰, பக்குவமடைந்த²¹ விரணத்திலிருந்து வெ²² மையான தடித்தநீர் சிதல் இவ்விதங்கள் காணப்படும். (4) அபிராசு²³ முதலியதால் இரத்தம் கோளாறடைந்து காதுக்குள் குத்தலையு²⁴, பித்த²⁵ கோளாறான ர்ணரோத்திற் கு²⁶ சாணாண வலியையு²⁷, அல்லது சிறிது அதிக விகார²⁸ னையு²⁹ உ³⁰பெண்ணும். (5) ரிபததேஷத்தினால் உ³¹டாகு³² ர் குலையில் ரதில் வீக்³³ மு³⁴, ஜ்வரமும், ரெயா³⁵ லியு³⁶ ரணும்; உஷ்ணத்திலும் குளிர்ச்சியிலும் மாறி ரதி³⁷ விருப்ப³⁸ உ³⁹டா⁴⁰; துர்நீர்க்⁴¹ சிவும், திமிர்ப்பும் தோன்று⁴²; விரண⁴³ பக்குவமனது வெண்மையா⁴⁴வு⁴⁵, துப்பா⁴⁶வு⁴⁷, தடிப்ப⁴⁸வு⁴⁹ மு⁵⁰ள சீழ் ரதிவிருந்து வழியு⁵¹. 1

கர் ரோ விஞ்ஞரீ ரதி உ⁵²டாகு⁵³ வியாதி ளின் லை ம னை அறிவி⁵⁴கு⁵⁵ அத்திராய⁵⁶.

ர் குல⁵⁷ ராது லி அ⁵⁸லது ராதுகுத்தல்.

கர்ண நாதம்:—வாததோஷம் சப்தத்தைச் செலுத்தும் நாடியைப் பற்றியதாயிருந்தால், அகாரணமா வே பலவேறு விதமான நாதங்களைப் பிணியாளி செவியுறுவான் ; அவ்வியாதியை “கர்ணநாதம்” என்பார் ள். 9.

பாதிர்யம்: வாயுவானது கபத்தினால் அதுஸரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், கர்ணநாதம் சிகிதலிக்கப்படாது உபேகஷிக்கப்பட்டாலும், உரத்துக்கவினுன்றி சப்தம் காதில் நன்கு விழுவதில்லை; கிரமமாக அந்நிலைமை “செவிட்டுத்தனத்தை” உண்டு பண்ணும் ; அது “பாதிர்யம்” எனப்படும்—10.

பிரதீ நாஹம்: வாததோஷத்தினால் கபம் சோஷிப்பிக்கப்பட்டால், அக் கபம் செவிக்குள் உள்ள ஸ்ரோதஸ் அல்லது நுண்ணிய குழலுக்குள் பூசப்பட்டது போல் பற்றிக்கொண்டு, வலியையும் குருத்தன்மையையும், அடைப்பையும் உட்பண்ணும் ; அதற்குப் “பிரதீநாஹம்” என்று பெயர். 11.

ண்மே-சோபங் ள்: கபதோஷத்தினால் செவிக்குள் தினவும், வீக்கமும் நிலைத்துப் போய் தொந்தராவளிக்கும் ; இவ்விரண்டும் முறையே “கர்ண கண்டு” என்றும், “கர்ண சோபம்” என்றும் குதப்படும். 11½.

பூதிகர்ணகம்: கபதோஷம் பித்தத்தினால் காதுக்குள் கார்தலை யடைந்து, னமாகவும் தூர்நாற்றமுள்ளதுமான அதிக தூர்நீர்க்கசிவை யுண்டுபண்ணும் ; இதனால் வலிப்பது முண்டு, வலியில்லாமலிருப்பது முண்டு ; இது “பூதிகர்ணகம்” ஆம். 12½.

கிருமிகர் கம்: வாதாதிதோஷங்களால் தூஷிப்பிக் ப்பட்ட செவியைக் கருமிகள் அரித்தழிக் வே, மாம்ஸம்-இரத்தம் இவற்றிலிருந்து கசியு் நிணநீர் மிகக் கடும் வேதனையைத் தரு். அது “கிருமி கர்ண ம்” எனப்படும். 13½.

கர்ணவித்ரதி: கா தத் துரும்பு முதலியதால் தோண்டிக் குடைவதால் உட்புறம் குத்தப்பட்டு ளீரணம் ஏற்பட, அசுனால் முன் கூறியுள்ள குறிகளுள்ளதாய் வித்ரதி ஏற்படும் ; இஃற்குக் “ர்ணவித்ரதி” எனப் பெயர். 14½.

ர்ணசோபட் - கர்ணார் - கர்ணாற்புதம்: முன்னால் வித்ரதிக்குக் கூறியுள்ள றற்க குறிகளை விச்சஷமா ப் பெறாத து னீ ம் “கர்ணசோபம்” எனப்படும். “கர்ணாச்சஸ்ஸம்”, “கர்ணாற்புதமும்” வர்த்மரோகத்திற் கூறியுள்ள அர்புதம் அர்ச்சஸ் இவற்றைப் போ ற குறிகளுள்ளவை ளாயிருக்கும் ; இம்மு

. ந்தாந் த்தாநத்தில் வித்ரதிநிதாந் பார்க்க.

. வித்ரதியில் ாணம் சீழ் முதலிய இதில் கா ப்படா.

. இந்த த்தா த்தில் -ம் அத்தியாயம் பார்க்க.

நிலு வலியும், சீழ்வடிதலும், செவிட்டுத்தனமு பி பு ஏற்
பட்டுச் செவியைப் பாதிக்கும். 15.

கூசிகர்ணம் :—சஷ்குவி¹ யென்னும் னெ ி ராது சுசு
சர்ப்பத்திலிருக்கையிலேயே வாயுவினால் உட்புறாய் சுரு
கெண்டு விகாரமடையும்; இது “கூசிகர்ணக” எ ப்படும்.-15½.

கர்ணப்பிலி : சஷ்குவி யென்னும் வெளிக் காதில் உட்புற
மாய் திப்பிலி அளவுள்ளதாய் ஒன்று அல்லது பல முளை ள் தி
ராய் ஏற்படுவதுண்டு; அதில் வலி இராது; “பிப்பலி” என்று
இதன் பெயர். 16½.

விதாரிகா : ஸந்திபாததோஷத்தினால் காதில் “விதரி”
என்னு விபாதி உண்டாகும்; இதில் வீ ராது குச் ச
நிறமாகவும், திமிதமாகவும் எழுட்டும்; இதை உபேகித்தால்
வீ பழுத்துக் டெ னெய்போன்ற சிவு அதிலிருந்து
வெளிப்படு; விரணம் மிகத் தாடித்து ஆறி, பிறகு இதனால்
வெளிக் காதில்லை க உட்புறமாய் சுருக்கிவிடும். 17, 1.

பாலிசோஷம்-தத்தரி : (1) வாயுரானது ஸி னைப் பற்
றிக் கோளாறடைந்து பாலி என்கிற வெளி ரதைச் சுஷ்கிக் ச்
செய்யும்; அக்கோளாறு “பாலிசோஷம்” என்று ழு ப்படு.
(2) வாதக்கோளாறால் பாலியானது தந்திக் ம்பி யப்போல் அவ்
வளவு மெல்லியதாகவு, டினமாகும் மாறுமானால் அது
“தத்தரி” எனப்படும். 19.

பரிபோடம் : மிடவும் மிருதுவான பாலியி் அடிப்புறம்
வெகு காலம் உஷ்ணிக்கப்பட்டுத் தவாரமிட்டு கு துரிதா
சர்க்கப்பட்டால், அவ்விடம் வீக் த்தையு லியயு
பெற்று, மிச் சிவந்து வெடித்துப் போ; வாததே ஷத்தால்
ஏற்படு இக்கோளாறு “பரிபோட” எனப்படும். 0, 0½.

த்பாதம் : கர் பாலியின் அடிப்புறத்தி் ன ன ஆபர
ணம் முதலியவற்றின் பாரத்தினால் கருஞ்சி ப்பான வீ ம்
உண்டாகு; பித்த-ரத் னின் பிரகோபத்தாலான அதில் வி
யு, அழற்சியும், வேக் டும் தோன்றும்; வெடிப்பு, டொப்புள்
கள், சிப்பு, எரித்தல், தூரீர் கசிவு இவை. ள் றாணு; இ
வியாதி ய “உத்பாதம்” என்பர். 2, 2½.

உம்ம்தம் : பாலியில் வாத - பங்களி் கோளாறால் முற்
றிலும் பரவிபதாய் வியற்றதாய் நிலையா வீ தோன்று;
இது திமிதமாகவு, காதக்குச் சமநிறாயும், தி வுள்ளதா
வு இருக்கும். இது “உம்ம்த” என்றும், “ல்லிர” என்
று ழு ப்படும். 22½.

. சஷ்குவி செவிக்குழிக்கு னெ ியி் இலைபே விரிதி
கு அ தந்த் லி அ து ப லி து பெ ர்.

துக்வத்தநம்: முஹத ரூகக் குத்தியும் வளர்க்கவும் பட்டாநிலை தினவும், தாபமும், வேக்காடும், வலியு உள்ள தாய் வீக்க உடாகும்; ஸந்திபாததோஷத்தினால் உண்டாகும் இதற்கு “துக்கவர்த்தநம்” என்று பெயர். 23½.

லேஹி: நபதோஷம், இரத்ததோஷம், கிருமிகள் இவற்றால் பாலியில் ஸஞ்சம்மான கொப்புளங்கள் கிளம்பும்; அவற்றில் தினவு, தூர்நீர்க்கசிவும், தேனையும் அதிகமாயிருக்கும்; இவை தகுந்த சிகிதையில்லாமல் உபேகிதப்பட்டால் பாலிபாத்தைத் தின்று அழித்துவிடும். 24½.

ரேங்ளில் ஸாத்தாஸாத்தங்கள்: இவற்றுள் (1) பிப்பலி, ஸந்திபாத ர்ணரோகம், விதாரிகா, கூசிகர்ம் இரண்டும் அஸாத்யம். (2) தந்த்ரிசை ஒன்று யாப்பம். (3) மற்றவை சிகிதஸிக்கத் தகுந்தவை. இவ்வாறு இருபத்தைந்து கர்ணரோகம் பகுத்துக் கூறப்பட்டன. 25, 26.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்.

ரேகப் பிரதிஷேதம்.

இனி ரேகப் பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயம் விரித்துக் கூறப்படுக:

வத சூல சிகிதஸை: வாததோஷத்தினால் உண்டாகும் கர்சூலையில் (1) பிணிபாளிக்கு மாம் பாலம் கொடுத்து, இரவில் ராதுகுஸ்வேதம் செய்வித்து, வாதஹாச்சுரக்குகளால் பக்கு செய்திருத்த தச் செவியினுள் நிரப்பலாம். (2) அரசு, பில்வம், எருக்கு, ஆண்கு, சரக்கொன்றை இவற்றின் இலைகளைத் தனியே எடுத்து, இந்துப்பு தூவி, எண்ணெயும் தடவி புட்பா முறையில் ஒதுப்பி, இரஸம் பிழிந்து, அதை இளஞ்சூடாகக் காதினுள் ற்றலாம்; இவ்விதே முள்ள்கிரஸத் தடி ண்றலாம். (3) ஹாஸ்டேஹத், வாதஹா ன ஓஷத ர்க்கத்திலு, அல்லிலும், மூத்திரம் ளிலு⁴ பக்குவம் செய்து உபயோகி, இது மிக் மெய்யான ராவலியையு எளிதில் தீர்க்கும். (4) ஹாபஞ்சமுல் ளில் ஏதேனும் ஒன்றின் ட்டையில் பட்டுத்துணியைச் சுற்றி, எண்ணெயில் தோய்த்து, எரிக்க, அச்சுடரிவிருந்து விழும் பஞ்சமுல்வர்த்தி⁵ ஹம் என்னும்

. ஹாஸ்டேஹம் முதற்பா பார்.

. ராதஹா ஓஷதச்சுரக்கு முதற்பா பார்.க.

. அ. எலமிச்சு, ராதனை, மெய்யாதனை முதலிய .

. மூத்திரம் கோமூத்திர முதலியன.

ன்தலம் ஈதுவலியை - டோ ரிவ்ருத்தி செய்யும். (5) இதேவிதமாக தேவதாரு, கோஷ்டம், ஸரளசே தாரு இவற்றின் ட்டை யைக்கொண்டு வர்த்திஸ்நேஹம் இறக்கவும் உபயோகிக்கலாம். (6) வாதரோகத்திலும், பிரதிச்யாயத்திலும் விதிக்கப்பட்டுள்ள சிகிதனைகளும் இதில் அனுசூலமானவை. (7) சிரஸ்நானம் செய்வதும், பசுலிற்சூட குளிர்த்த நீர் பருகுவதும் விலக்கத்தகுந் தவையாம். 1 6.

பித்தகர்ண சூலசிகிதனை : பித்ததோஷத்தாலான கர் ணசூலையில் () சர்க்கரை கலந்த ச்ருத்தைக்கொண்டு பிணியாளியை ஸ்டிகத்தமாகி, பிறகு விரோசனம் செய்விக்கவு். (2) திராகைஷ, அதிமதுரம் இவற்றின் கஷாயத்திற் பக்குவம்செய்த முலைப்பலைக் கர்ணபூரணமாப் பிரயோகிப்பது நலம். (3) ஒரு படி அதிமது ரக்கஷாயத்தில் இரண்டு படி பால் சேர்த்து, அதிமதுரம் அறுகு- குருவேர் - வெட்டிவேர் - காரேலி, வெள்ளிலோத்தி, ஜீவக, தாமரைக்கொடி, தாமரைக்கிழங்கு, மஞ்ஜிஷ்டி, நன்னூரி இவற் றைக் கல்கமாக இடித்துச் சேர்த்து, இதில் அரைச்சேர் நல்லெண்ணெய் கூட்டிப் பக்குவம் செய்யவு். மது ஷ்டலைதலம் எனப் படுகிற இது நல்யம் இடுவது, கர்ணபூரணம், அப்பஞ்ஜனம் இப் பிரயோகனால் கர்ணசூலம், அழற்சி, தாபம் இவற்றைப் பரி ஹரிக்கும். (4) வெறும் தேனை அவ்விதம் பிரயோகித்தாலு் நலமுண்டு. (5) முற்கூறிய அதிமதுரம் முதலிய சர்க்குகளி் கஷாயத்தில் நெய் கூட்டிப் பக்குவம் செய்து, அந்த நெய்யை ாதுஞ்சு சுற்றிலும் தேய்த்து லேபநமும் செய்யலாம். 7 10.

கபகர்ணசூல சிகிதனை : () சிலேஷ்மதோஷத்தினாலுண் டான கர்ணசூலையில் தீப்பிலி சேர்த்துச் செய்த ஸ்ருத்தினால் பிணியாளியை ஸ்டிகத்தமாகச் செய்து வமநம் செய்விக்கவே டும். (2) பஹுமான பதர்த்தங்களால் தூபநம், ஸ்ய மும், ஷேதாரணமும் செய்யலாம். (3) உள்ளுள்ளி, இஞ்சி, முருஞ்சை, துளசி, முள்ளிக், வாழை இவற்றின் தனித்தனி ஸ்வரஸத் த இளஞ்சூடக் காதில் ஊற்றலாம். (4) எருக்கி டொட்டுளைக் காடிவிட்டு அரைத்து, அதில் தலமு் ற்றி, உப்பையு் கூட்டி, இரண்டாப் பிளந்த ளித்த டுக்குள் அக் ல் ததைவைத்து, ள்ளியிலே ளால் மூடி, புட்பாசமுறை யில் வெதுப்பி யெடுத்துப் பிழிந்து, அந்த இரஸத்தைக் கர் ணபூரணம் கப் பிரயோகி்கக் காதுவலி தீரும். (5) கொடி ாதுளை ரஸத்தையாவது, (6) விளாங்கனி ஸத் தயா து, (7) காடி ய யாவது ர்ணபூர மா விட்டு, அத டே ல் கடல்து ரப்பொடி யத் தாவலாம். (8) உள்ளாடு, செ்றியாடு இ ற்றின் சிறு நீரில் மூங்கிலின் டே ல்தோலை இடித்துப்போட்டு, அதில் தல சேர்த்துக் ய்ச்சி, அ தக்கர் ணபூர மாய் உபயோகி்கலாம்.

(9) காய், வெள்ளிலோத்தி, சுக்கு இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கடுசெண்ணையையாவது அவ்விதம் செய்யலாம். 11 15½.

இரத்தஜகர்ணசூல சிகித்தலை : இரத்தகோஷத்தினாலான காதுவலியில் (1) பித்தகர்ணசூலைக்கான சிகித்தலைகளைச் செய்யலாம். (2) டேலுட் சீக்கிரம் விராமோஷணமும் செய்ய வேண்டும். 16.

பக்வகர்ண சேதத்தை சிகித்தலை : —காதினுண்டான வீக்கம் பக்குவ நிலைமையடைந்ததும், சீழும் வெளிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தால் (1) தூமபானமும், நிஷதாரணமும், நஸ்யகர்மம் செய்யவேண்டும். (2) நாடியென்கிற குழாயைச் செவியினுள் வைத்துச் சீழ்வடிபுரணு செய்யலாம். மேலும் சீழ் முதலியது சேர்ந்துள்ள விரணத்தைச் சுத்தமாக்கக்கூடிய வேறு பச்சிசிகித்தலையையும் செய்வது நலம். (3) காதினுள் ஓட்டிக்கொண்டுள்ள அழுக்கைத் தினத்திற்கு இரு முறை பிசுவர்த்திகளால் துடைத்துச் சுத்தம் செய்து, தூபமிட்டு, நல்ல தேனை உள்ளே விடவும். (4) ஸுரஸாதிகணக்ஷாயத்தில் சர்க்கரை சேர்த்துச் செய்த பாணிதத்தைச் செவியினுள் விட்டு, பிசுவர்த்தியால் செவியை அடைத்து மூடவும் ; ஸுரஸாதிகணச்சூரணத்தையாவது உள்ளே தூவலாம். இம்முறை சர்ணசூலையையும், காதில் நீர் டிவதையும், ரதின் குருவ்வதையும் பரிஹரிக்கும். 17 19½.

ப்ரியக்வாதிதைலம் : —சூழல், அதிமதுரம், வட்டத்திருப்பி, சிறுநகப்பூ, நைதல், மல்லிகை, மஞ்ஜிஷ்டி, வெள்ளிலோத்தி, கொம்பாக்கு இவற்றைக் கலமாகச் சேர்த்து, விளரம் பழச்சுஷாயத்தில் டைலட் பக்குவம் செய்து, காதில் விடுவதால் சீழ்வடிதல் சீக்கிரம் நிவ்ருத்தியாகும். 20, 21.

ர்ணாதசிகித்தலை : —(1) காதிரைத்தலுக்கு, செவிட்டுத் தனத்துக்கு ரத்தகர்ணசூலைக்குக் கூறிய சிகித்தலையைச் செய்யலாம். (2) இதில் பத்தி ம்பத்தமும் இருந்தால், முதலில் வமனம் முதலியதைப் பிரயோசித்து பத்தப் பரிஹரிக்கவேண்டும். (3) ஆயுஷை, முருங்கையிலை, மாவலிங்கிலை, முள்ளங்கியிலை இவற்றின் வரஸு நான்கு பக்கு, பால் எட்டு பக்கு, நல்லெண்ணெய் ஒரு பக்கு கூட்டி, அதி அதிமதுரம், கூர் கோலி இற்றல் மாச்சேத்து பக்குவம் செய்து, கர்ணநாதம், செவிட்டுத்தனம், ரதாவலி இவற்றிற்கு ஏர்டத்திதைலம் ரகிற இதை நஸ்யமாகவும், அப்யநம் செய்யவும், ர்ணநாதாக உபயோகிக்கலாம். (4) அதிவிடயம், ரயம் ஜடாரம்ஸி, வவ் ப்பட்டை, ஸர்ஸுக்ஷாரம், மிளகு இவற்றின் ஷாயத்தில் ஸூத்தமும் சேர்த்துத் தைலம் பக்குவம் செய்து செவியி் விட ரதாவலி, சீழ்வடிதல், ர்ணநாதம் இவற்றையும். (5) காதிரைத்தலில் கடுகெண்ணெயும் அனுகூலமானது. 22½.

கூடி ரதைல்லம்: உலர்ந்த முள்ளங்கி ய எரித்தெடுத்த கூடா, காயம், சுக்கு, சதகுப்பி, வசம்பு, கோஷ்டம், முருளை, இரஸாஞ்ஜநம், ஸௌவர்க்ச லவண, யவகூடம், ஸர்ஜகூடம், பூனீறு, இந்துப்பு, பூர்ஜபத்திரம், கிரந்திகா, பிடாலலணம், கோரைக்கிழங்கு இவற்றை அனைத்துக்கும் நான்கு மடங்கு அளவான மதுஸூத்ரத்தில்¹ கூட்டி, அதே அளவு ரொடிமாதனை ஸ்வரஸமும் வாழைத்தண்டுஸமும் சேர்த்து, இவற்றில் தைலம் பஞ்சுவம் செய்து, கர்ணபூரணமாகப் பிரயோகிக்கலாம். “கூடா தைலம்” கிற இவ்வெஷத காதில் அரிப்பு, சீழ்வடிதல், செவிட்டுத்தனம், பூதிர்ணம், ராதுவலி, காதில் கிருமிகள் சேருதல் இம் மத்திற்கும். முகரோ ளிலுத் தரோ ளுள் லுக் கூட இது மிக்க உபயோகமானது. 26 29½.

கர்ணஸ்வாப-சேப திகளில் சிகித்தலை: (1) காதுள் திமிர்த்தார்ப் போலுள்ள கர்ணஸ்வாபக் கோளரில் காதின் பக்ம இரத்தமோகூணம் பண்ணவேண்டும். (2) காதில் கீழ்மும், சீழ்வடிதலும் இருந்தால், தூர்நீர் சிவு சொற்ப ரயிருந்தா லுர் வமநம் செய்விக்க வேண்டும். 30½.

சேவிட்டுத்தனத்தில் அடத்தமானது: பாலர்களுக்கும், யது முதிர்ந்தவர்களுக்கும் காணும் பாதிர்யம் ர்கிற செவிட்டுத்தனமும், நெடு நாட் ளாயுள்ள செவிட்டுத் தனம் சிகித்ஸக்கு வசப்படாதவை யாம்.—31.

பிரதீ ஹ சிகித்தலை: (1) பிரதீநாஹம் என்னும் வியாதியில் ஸ்நேஹ-ஸ்வேத முகங்களால் செவியின் உட்புறத்தை ஊறவைத்து, உலர்ந்த மலர்ள் நன்றாகக் கிந்த பிறகு, கர்ணசோத சலாஸையினால் தை நன்றாகச் சுத்தச் செய்யவு். உடனே ஸூத்ரம், இந்துப்பு, தேன், கொடி ராதனைரஸ இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றுடன் கூட்டிய தலத்தைச் செவியினுள் விடலாம். (2) சோதநம் செய்தால் செவியினுட்புற ரூகூடப் போனால், நெய்யி் மேற்புறத்திலுள்ள ஏட்ட ராதினுள் விடலாம். 32, 33.

லகர்ண ர தி ளுக்குச் சிகித்தலை: (1) கதி ள் ல் லிர்பியிருந்தாலும் முறகூறிய பிரதீநாஹ சிகித்ஸையே செய்யலாம். (2) தினவு அதி ரயிருந்தால் பஹரமா சிகித்ஸய், (3) கர்ணசோபையிருந்தல் அவ்விதே பஹர சிகித்ஸைய், லஸப் முதலிபவற்றின் பிரயோகம் ஏற்ற வயாம். இதில் னரவு உத்தணமா புள்ள லேபநம் உபயோகம். 34.

மது உத் தே சேர்த் செய்யப்படு ஸூக்த். (உத். முதற்பா பர்.)

கிருமிகர்ணரே க சிகித்ஸை () பூதி கர்ணம், கிருமி ர்ணம் இவை வில் சர்ணஸ்ராவத்திற்குக் கூறிய சிகித்ஸையும், (2) கிருமி ர்ணத்திற்கு முக்கியமாகக் கடுகெண்ணெயினால் ர்ண பூணமும் செய்யலாம். 35.

கர்ணவித்ரதி முதலியவற்றிற்குச் சிகித்ஸை: (1) கர்ணவித்ரதியில் முதலில் வமநம் செய்து, பிறகு வித்ரதிக்குக் கூறியுள்ள சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும். (2) சாதின் உட்புறத்திற் சலாகை முதலியது குத்து தலான விரணத்தினால் உண்டான வித்ரதியில் பித்தகர்ணசூல சிகித்ஸை ஏற்றதாகும். (3) கர்ணர்சு, கர்ணர்ப்புடம் இவற்றில் நாலார்ப்புடம், நாலர்சஸ் இவற்றிற்குச் செய்யப்படு து போன்ற சிகித்ஸை ஏற்றதாம். (4) பக்குவமாகாத ர்ணவிதாரிகா என்னும் வியாதிக்கு அது எந்த தோஷத்தினால் உடாகிறதோ அதை அறுஸரித்தும், ர்ண வித்ரதிக்கு ஏற்றதுமான சிகித்ஸையைச் செய்ய வேண்டும். 36, 37.

பலிசேஷ திகளின் சிகித்ஸை: () பாஸிசோஷ ரோகத்திற் ற, ர்ண சூலை ற்ற நஸ்யமும், லேபநமும், ஸ்வேதமும் பிரயோகி லாம். () ஸ்வேதம் செய்த பிறகு பாஸி யெடிகிற வெளி காதை சாரப்பருப்பு, அதிமதுரம், அலரி, வாற்கோதுளை இவற்றுடன் எள்ளைக் கூட்டித் தேய்த்து றவும்; இது செவிக்குப் புஷ்டி தரு . மேலும் தினந்தோறும் அபயங்கமும் செய்து றலாம். (3) தண்ணீர்விட்ட ங்கிழ் கு, அமுக்கிறங் கிழங்கு, கூராகாரோலி, ஆமணக்குவிதை இவற்றின் வாயத்தில் பால் கூட்டி உதலல் பக்குவம் செய்து பாஸிசோஷ திற்கு பயோகித்க அவ்வகையம் புஷ்டியடையும் (4) பாஸில் ஜீவநீரகணச் சரக்கு னை கல்கமாகச் சேர்த்து, இவற்றை ஆறுபாம்ஸ கஷாயத்திற் கூட்டி, அதில் தைல் பக்குவம் செய்து, வெளி காதில் தேய்க் வு ; இது பாஸி யென்னும் அவயவத்தைப் போஷித்து ளர்க்கு. (5) வெளிக்காதில் மிகவும் மெலிந்துள்ள பாகத்தை அறுத்துப் போட்டுவிட்டு, மற்றப் பாகத்தைச் சேர்த்துக் கூட்டி போஷி கச் செய்யலாம். (6) இவ்வி, மா வே தந்த்ரிகையிலு, பரிபோடத்திலும் சிகித்ஸை செய்ய வேண்டும். 38 42.

உத்தப த சிகித்ஸை: -த்பாத் என்கிற வியாதியில் (1) அட்டைகளை விட்டு இரத்தத் த வெளிப்படுத்திய பிறகு, சீதள ர்ண ஓள த்தி ள ல் மேலே லேபநம் செய்யலாம். (2) நால் துளி, ர்ந்துளிர், சிற்றமுட்டி, அதிமதுரம், வெள்ளிலோத்தித் துளிர், எள்ளிலை, நைதல், காடி, மஞ்ஜிஷ்டி, கட்பு, ந்னாரி இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலத் தக் றொண்டு அப்யஞ்ஜநம் செய்யலம். (3) விஸர்ப்பத்திற்குக் கூறுகிற றுத் த் னையும் உபயோகி லாம். 43, 44.

உம்த சிகித்யை : (1) உடம்பு, நண்டு இவற்றிற் கொழுப்பு, பனங்குருத்து, அழுக்கிருக்கிழங்கு, எருக்கு, வாது முவை, எள், இந்துப்பு இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த தலத்தைக் கொண்டு அப்யஞ்ஜம் செய்யலாம். (2) ருந்துளவி, லப்பைக் கிழங்கு இவற்றைக் கூட்டி பக்குவம் செய்த தலத்தை நீக்ஷணநஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கலாம். 45, 45½.

துக் வர்த்த சிகித்யை : —(1) வேலையிலே, நா விலே, மாவிலே இவற்றின் கஷாயத்தினால் தூர்வித்தக் கோளாறில்¹ பாலிபாகத்தை நன்றாகக் கழுவி, தலத்தை நன்கு பூசி அதிமதூம்-ஞ்ஜிஷ்டி-வறள்தாமரை-மஞ்சள் இவற்றிற் மிக்க துமையான சூர்ணத்தைக் காதின் மேல் தூவவேண்டும். (2) கொப்ரக்குப்² ராய்விட்³ மும் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தலம் அப்யஞ்ஜம் செய்ய உபயோகமானது. 46, 47½.

லேஹி சிகித்யை : —(1) பரிலேஹி வியாதியில் பசுஞ்சாண உருண்டையைச் சூடாக்கி அதனால் காதின்மேல் பலமுறை ஒற்றடம் கொடுக்கலாம். (2) வாய்விடக்கத்தின் மிருதுவான சூர்த்தப் பெண் ஆட்டின் முத்திரத்தினால் கல் மாகக் கலக்கி லேபூசலாம். (3) வெட்பாலரிசி, இங்கு ப்பட்டை, புவித்து, கொன்றைப்பட்டை இவற்றின் கலக்கத்தையாவது பெண் ஆட்டு முத்திரத்தினால் கல்கமாக்கிப் பிரயோகிக்கலாம். (4) அல்லது முற்கூறிய வெட்பாலரிசி முதலியவற்றின் கலக்கத்தையும், வேப்பிலை-மிளகு-மருகளாம் பழம் இவற்றின் கஷாயத்தையும் சேர்த்துத் தலம் பக்குவம் செய்து அப்யஞ்ஜநமாகவாவது பிரயோகிக்கலாம். 48, 50.

கர்ணச்சேத சிகித்யை : () வியாதியினால் காது அறுபட்டுப் போனால் அவ்விடத்தைச் சுத்தம் செய்து, அறுந்துபோன முனைகளை இழுத்துச் சேர்த்து, அவ்விடத்திற்கு ஏற்ற பந்தத்தை முறைப்படி பிரயோகிக்கவும். (2) அறுந்துகாணத்தினால் அறுபட்டுப்போன செவியையும் சுத்தம் பண்ணிச் சேர்த்துத் தலவேண்டும். 51.

ரணவேதந முறை : —தலைமயிர்முனையைத் தலை அசையாதபடி ஏதேனுமொன்றில் ட்டிவிட்டு, சேதந-பேதந¹ளைச் செய்து, அவ்விதம் சஸ்திரமிட்ட பாகத்தில் உள்ள ஸந்தி

. தூர்வித்தம் ரா தமுறத ருக்குத்து தால் பாலியில் ற்படு வியதி தூர்வித்தம் என்று, தூர்வித்தம் என்று கூறப்படு.

. பாலிபாகத் தத்தின்று அழிக்கு வியாதிக்கு லேஹி என்று, பரிலேஹி யென்று பெயர்.

. சேதந - பேதந என்பதால் ராது தாறு ராருச் சஸ்திர சிகித்யில் சேர்த்திருப்பதமீதம் அறுத்து, ஒழுங்காகச் செய்யும் முறையாகக் கூறப்படுகிறது.

பாகத்தை மேடு பள்ளியில்லாமல் ஒழுங்காய் அமைத்து, நெய்யு் தேனுங் கூட்டி அவ்விடத்தில் தடவி, சோணிதாஸ்த்தாபந குண முள்ள சூர்ணர்களை¹ மேலே தூவி, பிசுப்லோதம் என்கிற பஞ் சுத்துணிபால் அவ்விடத் த மூடி, அதன்மேல் தூலைக் கொண்டு அதி அழுத்தமா யுமில்லாது அதிக தளர யுமில்லாது ட்டி, விரணத்திற்கு உசித ான உபசாரமுறையை ஏழு நாட்கள் நடத்த வே டும்; பிறகு காய்ச்சாத தைலத்தை மேலே ஊற்றி மெது ா அப்பிசுவை விலக்கிப்போடே டும். 52 54.

நீ வ்த்த முறை: (1) விரணம் ன்கு ஆறிய பிறகு உரோமமும் முளைத்து, ஸந்திபாக் ஒன்றுகூடி, அவயவம் றடு கட்டாது ஒழுங்ா நல்ல நிறத் தயு் பெற்ற பிறகு, குத் திய ாதை மெதுவாக வளர்கவேண்டும். (2) ஜலசூக தி ரு தம்: வேல் பாசி, ரஞ்சொறி, ரஞ்சன், மரமஞ்சன், ண்டுத் தரி, முள்ளு ண்டுக்கத்தரி, அழுகிறுங் கிழக்கு, சிற்றமுட்டி, யாணத்திப்பிலி, டெ ண்டு கு, பீர் ம் வேர், அலரிவேர், எருக் ம் வேர், ஏழிலம்பாலேவர், இயற்கையில் இறந்த மூஞ்சறு-குளவிக் கூடு-துரிஞ்சில்-அட்டை, வெ ாயம் இவற்றை ல் ாச் சேர்த்து யாணை-குதி ா இவற்றின் சிறுநீரில் ண் லெ ண்ணையுட் ளரு மெ ய் கூட்டிக் ாய்ச்சி ாபாகமாக இற வு்; இ , அப் ய த்திற்கு உபயோகிப்பதால் ாது நன்றாகவளரும். 55 56.

த முறை: (1) நாகி சிதைந்து போன ணுக்கு வாலிப யதினனா யிருந்தால், சோதந சிகிதையைச் செய்து, பிறகு பி வ்ரு முறைப்படி அ ஸ்ச சரிப்படுத்தே டும்; ஏதேனு இலையை எடுத்து, நாகியின்மேல் ாத்து, அதன் அறுத் த இடத்திற்குச் ா அந்த இலையைக் த்தரித்து, அ த நாகிக்கு கீழே ன்னத்தில் ாத்து, அள்து அதே அள வர டெ ல்லிய சர்த் தக் கன்னத்திலிருந்து உரித்து, அக் ன் த்தில் ாரித்த இட் டெ ருதவண்ணம் காப்பாற்றிக் டெ ாடே, அவ்விதம் உரித்த சர்மத்தைத் திருப்பி நாகியின் சிதைந்தவிடத்தில் படியவைத்து, ாசியுடன் ஸவசி என்ற நரம் ப் கொண்டு ஒழுங் த் தத்துவிட மும்; ன்னத்திலும் பந்த நமிட்டு அ த விரணத்தையு் ஆற்றவேண்டும். பிறகு நாகித் ா ரம் ஞ்ள் இர டெ குழல் னை விட்டு, ச் ாஸம் ன்கு நடைபெறு தம் ா ந் கு தி நசித் ார் னை ஒழு கு படுத்தே ண் டும். அப்ப ல் பக்கு ம் செய்த டெ ஹு் தைலத் த மேலே தடவி, சத் த ம், அதிமதுரம், ஸௌவீராஞ்ஜநம் இவற்றையா து, இரத்தப்பெரு ாை த்தடு குங் குணமுடைய வேறு சர கு

¹ சோணித் த்தாப தேஹத்திலிரு்து இரத்த டெ ளி ரு தத் த கு கு . இரத்த கு த் தப் ப ப் ப த்து து எ ன் கூறு ர்.

கனையாவது மிக்க மிருதுவாகச் சூர்ணம் செய்து அவ்விடத்தில் தூவவேண்டும். அதன் பிறகு தேனும் நெய்யும் லக்ஷுணத்தினை, (1) அதில் தடவி பந்தமிட்டு, ஸ்நேஹவிதியிற் கூறி பத்யோபசாரங்களைச் செய்யவும். மேலுத் தொத்தரவு ஏற்பட்டதா த் தெரிந்தால், அந்திலைமையில் ஸத்யோவிரணத்திற்கு ஏற்ற பரிஹாரமுறையைச் செய்யவேண்டும். ரசிக்குப் பதத்தில் மாம்ஸம் அதிகமாக வளர்ந்துவிட்டால், அதை அறுத்துத் தள்ளிவிட்டு, டேலே சர்மத்தை மூடி முப்பேல் ததுவிடவும்; பள்ள விழுந்த இடத்தை ளரச் செய்யவும்; பிறகு அவ்விடத்தை வெகு மிருதுவாயிருக்குப் படியாகச் சீர்திருத்தவும் வேண்டும். (2) நாகி தானாகவே படனே அறுந்திருந்தால், அதிலும் அறுந்த பாகத்தை அதற்குற்ற இடத்தில் அமத்து முன்போலவே பரிஹாரம் செய்யவேண்டும். 59 65½.

ஐஷ்டத் முறை: ஒருவனுக்கு உதடு எ ள் ளா த்தி னாலா து அறுந்துபோயிருந்தால், அதிலு் நாகித் ளா ளில் குழல் செலுத்துவதைத் தவிர்த்து மற்றச் சந்தான முற் சிசித்தலை முதலிய தயெல்லாம் நாகிக்குச் செய்தவிதமே செய்யவேண்டும். 66.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

ஸாரோக விஞ்ஞம்.

இனி ஸாரோக விஞ்ஞம்¹ என்னு் அத்தியாயம் வி ரித்துக் கூறப்படும்:

பிரதிச் யம்: (1) பனி, பெருக்காற்று, புழுதி இந்நாகியினுள் புகுவது, நீண்டநேரம் பிரஸங்க் செய்து, அதிமாய் நித்திரையுறுவது, மிகக் கண் விழிப்பது, மித் தாழ்வான அல்லது மிக்க உயரமான தலையணைகளை யுபயோகிப்பது, புதிய ஜலந் னைப் பருகுவது, மிதமிஞ்சி நீரைப் பருகுவது, நீரில் மிக் வினையாடுவது, அதிகமாய் வாந்தியாவது, கண்ணீரை அட்குவது இவை முதலிய த்ருல் வாதம் மேலோங்கிய தோஷ் ள் நாகி யினுள் அடைந்து உறைந்துபோய் பிரதிச் யம் என்னும் வியாதியை உ் பே ள் னும். இவ் வியாதி விருத்தியானால் கூடியத்கை யுண்டுபண்ணும். (2) அவற்றுள் ததே ஷத்தினு ன பிர

ராகி யப்பற்றிய வியாதி ள் ரூப் னை வி ள் கு் அத்தி யம்.

பீ ள் பது பிரதிச் யத் தச் சேர்த்தா ர்படரி் ருத்த. ஆனால் இவ் ளு டு டே ரெறு இதர னு ரி ள் களா் கூறப்பட கிறது. நாகியிலு் டாகு் பிரதிச் ராகித் ளரோ ள் கு் பீ ள் எ் பது பொதுப்பெ ரென்று் கூறு து் .

திச் 1 த்தில் வாய் உலர்ந்துவிடும். அடிக்கடியும் துமல் உண்டாம்; மூக்கில் அடைப்பும் குடைத்தலும் காணும்; பற்கள், கன்னம், சிரஸ் இவற்றில் வேதனையுண்டாகும்; புருவங்களைச் சுற்றிலும் பூச்சிகள் ஊருவதுபோன்ற உணர்ச்சி யேற்படும்; குரல் சட்மிப்பேட்; இம் மூக்கடைப்பு நீடித்து முதிர்ந்து கசியு; நாகியிலிருந்து தெளிவான குளிர்ந்த சளி ஒழுகும். (3) பித்ததோஷத்தினாலான பிரதிச்யத்தில் நாவறட்சி, ஜ்வரம், நாகியில் கட்டி வடித்தல், சலேசகந்தல், மூக்கின் முனையில் ரூகநாமம் உஷ்ணமுமான விரணம் உண்டாதல், சிவந்தும் பசுமையாகும் சளி ஒழுகுதல் ஆகியவை குறிகளா. (4) சிலேஷ்ம தேஷத்தினால் பிரதிச்யத்தில் இருமல், அரோசகம், ச்வாஸ், வாந்தி, உடல் பராமாதல், வாயில் ஒருவித இனிய சுவை, தினவு, ஸ்ரிகத்தாகவும்-வெளுத்தும்-உறைந்துமுள்ள சளியின் ஒழுக்கு இவை தோன்றும். (5) நிபத்தலன பிரதிச்யத்தில் மூன்று கோஷங்களின் குறிகளும் தோன்றி, திட ரொ வியாதி விருத்தியாவது தணிவதுமா யிருக்கும். (6) இரத்ததேஷத்தினால் பிரதிச்யத்தில் இரத்தமானது நகரம்மடைந்து நாகியினுட்புறாயுள்ள விலைகளிற் சேர்ந்து, பிரதிச்யாயத் தயுண்டுபண்ணும்; இதில் மார்புக்குள் சப்தவுணர்ச்சி குறைந்து திமிதமாயிருக்கும்; கண்கள் சிவக்கும்; மூச்சுக்காற்று தூர்வ ஸ்னையுள்ளதாகும்; செவி, நேத்திரம், நாகி இவற்றில் அரிப்புண்டா; பித்தப்பிரதிச்யாயத்திற்குக் கூறிய மற்றக் குறி ளும் ாணப்படும். (7) துஷ்டப் பிரதிச்யம்: முற்கூறிய எல்லாப் பிரதிச்யாயங் ளுமே சுகத்ஸிக்கப்படாது விடப்பட்டால் துஷ்டப் பிரதிச்யாயமாப் போம்; அப்பொழுது முற்கூறிய உபத்திரவங்கள் அதிகப்படுவதால் இவ்வியாதி எல்லாப் புலன் ளிலு் தாபத்தை யு் டுப ணு; அக்னிமாந்திய, ஜ்வரம், ச்ராவம், ராவம், மார்பில் வலி, விலாப்பக்க வி இவையு் தோன்று; இது திடரென்று பலவாறு விருத்தியடைந்து முகத்தில் தூர்நாற்றத்தையும் ிக்கத்தையு் விளைவிக்கு; நாகியினுள் தூர்நீர்ச் சிவையும், வறட்சியையும், அடைப்பையும்-அடைப்பின் யயு் ாற்றி மாற்றி யுண்டாக்கும். நாகியிலிருந்து வெளுப்பாயு் சிப்பாயு் உறைந்துமுள்ள சிலேஷ்ம் சீமைப் போல் சியும்; இதில் நீண்டு, வழுவழப்பாகவு், வெண்மையாகவு், ஸூக்ஷ்மமாகவு் பலவாறுயுள்ள கிருமிகளும் உண்டாய் ளெளியு். (8) இப்பிரதிச்யாய் களில் தேஹத்திற்கு இலாவம், துல் தணிவடைதல், தோய்ந்து பசுமையாகச் சளி வருதல், சுவயுணர்வதிலும் வாஸனையறி திலு் சத்தியுண்டாதல் ஆகியவை பகுப் பிரதிச்ய குறிகளா. 1 1.

பஞ்ஞக்ஷம்: தீக்ஷணமான வாஸனைகளை முருவது, குறிஞ்சு ததை நாகியிற் புச் செய்வது, தூல் துருப்பு முதலி.

யதை நாகியில் விடுவது இவற்றாலாவது, வாதத்தைப் பிரகோபிச் செய்யு் வேறு காரணங்களாலாவது நாகியினுள் உள்ள முருத் தெனுப்பு தாக்கப்பட, அதனால் தூண்டப்பட்ட வயு நாகியில் தடபட்டுச் சூருங் ஈடகம் என்கிற பாகத்தை¹ அடைந்து, மீட்டு வெளியில் பலமாகச் சத்தத்துடன் திருப்பே துமல் ஏற்படுகிறது; இது கடுமையா யிருக்குமானால் ப்ருசக்ஷம் எப்படும். 14, 15.

ஸி டேஷம் : வாயுவானது நாகித்வார னையும், கபத்தையும் சோஷிப்பிகடும்; நாகியினுள் சுணை ள் நிறைந்த மாதிரி உணர்ச்சி யுண்டாம்; மூச்சு விடுவதற்கு மிகக்ஷ்டாயிருக்கு; ஆகவே இவ்விபாதி ஸி டேஷம் என்று கூறப்படுகிறது. 16 $\frac{1}{4}$.

ரா ஹம் : வாயுவானது கபத்தினால் தடுப்பட்டு, நாகி முற்றிலும் நிரம்பி ஊதப்பட்டதுபோல் ஆனால் அது

ஹ எனப்படும்; இதில் மூச்சு விடுவதும் வாக்குத் தடையுறு தால் நாகித்வாரம் ள் மிவு அடைக்கப்பட்ட போலாகு. 17, 17 $\frac{1}{4}$.

கிராணபம் : நாகியின் த்வாரம் னைப் பித்த மிவு அழலச் செய்து, அங்குள்ள மிருது சர்மத் தையும் மாம்ஸத்தை யு மிகவு ரித்து லியையு உடுப ணு; இவ்விபாதி கிரபம் எனப்படும். 18 $\frac{1}{4}$.

ராஸ்ரவம் : சிலேஷ்ம தோஷத்தினால் ர என்னும் விபாதி நாகியில் உண்டாகிறது; இதில் நாகியிலிருந்து வெளியாகும் தோஷ தெளிவாகத் தண்ணீராதிரியாய் எப்பொழுதும் ஊறும்; இது இரவில் அதி ராகு. 19.

அபீம் : நாகியினுள் சிலேஷ்மதோஷ அதி ரித்து, உட்புறமுள்ள ஸ்ரோதோ ர்க்க் ன் னை அடைத்து, குர் குர் எ ன்னுச் சுவஸத்துடன், பீநஸத்தினு அதி வேதனை தருவ தான அபீம் எ ன் னும் விபாதி ய யுடுப ணு; இவ்விபாதினால் ஆட்டுக்கு ஒழுகுவதுபோல் எப்பொழுதுமே நசிசளி நிறந்து ஒழுகு ரா டிருக்கு; இச்சளியா துமிப் பிசுபிசுப்பு பசு நிறமு தடிப்பு உள்ளதாய்ப் பக்குடைத்து வெளியாகும். 20, 21.

தீப்தி : கோளாறடைத் திரத்தத்தினால் நசி எரிக் ப்பட்டதுபோல், வெளியிலா உள்ளேய வது பரிசிப்பதை

. ச்ரு ஈட முதற்பா பர் .

. நாஸாநாஹ ராயி வி ல்.

. கிரா பா இதே ஸ ப்பம். (நாகியி
டே ர.)

யும் த் க வியலாததாய் விடும்; மூச்சு விடும்போது புனைவது போன்ற அமுன்ற உணர்ச்சியும் உடாம்; நாகிய ரிப்பது போன்ற இவ் வியாதி தீப்தி எனப்படும். 22.

பூதி ம் : வாயினுள் தடைகளுக்கு அடியில் தொண்டைப் பச்சமாய் அழுக்குகள் சேர்த்து பதனழிந்து, முகத்திலிருந்து ரசியிலிருந்து வாடியு் கபமும் தூர்வாஸனையுட் வெளியாகு்; இதைப் பூதி ம் எனக் கூறுவர். 23.

பூய-ர்தம் :—ஸகசிபாந தோஷத்தினாலாவது, அடி புவதால் வது நாகியிலிருந்து சீழும் இரத்தமும் ல்து ளெளியாகு்; இது கிரஸ்ஸில் அமுற்சியையும், வியையும் உடுபணும். இவ் வியாதிக்குப் பூ-ர்தம் எனப் பெயர். 24.

புட ம் : பிரகோபமடைந்த ரபுவானது ரசியினுள் பித்த-மய்களால் தகைந்து மூடப்பட்டு, கபத்தைச் சோஷிப்பி் அது புறணிபோல் உலர்ந்து நிற்கும்; இவ் வியாதி புட எனப்படும். 25.

ஸ்ச்-அர்புத் ள் : ரசியிலுண்டாகு் அர்சஸ் என்கிற முனைையும், அர்புச் என்கிற முலைகளையும் அற்றிற்கு் ராணான தோஷ்களின் த்மை னைக்கொடு், இலக்ஷணத்தி னைக் கொண்டு அவற்றி் பல வேறு நிலை னாப் பகுத்தறியே ண்டும். இவ் வியாதிகள் அனைத்திலுமே ஷ்டரானச்வாஸமு், பிரஸமும், அடிக்கடித் தும்மலு், மூட்டைப்பு உள்ளவனைப் போன்று பேசுவதும், நாகியில் தூர்நாற்றமு், கிரோவேதனையும் காணு். 26, 26½.

ஸரே ளில் த் ரத் : முற்கூறிய ப் பதிபெரட்டு நாஸா ரோகங்களில் ‘துஷ்டபிரஸம்’ என்பது ரத், ரத் யி் யாப்யானது. 27.

இருபதாம் அத்தியாயம்.

ரேப் பிரதிஷேத்.

இனி ரேப் பிரதிஷேதம்¹ னு் அத்தியாய் வி்ரித்து் கூறப்படு் :

ரே ளுக்குப் பே சிகித் : (1) எல்லப் பிர ளினும் முதலிற் செய்யக் வடியது முத்திற் றற்று வீசாத அறியில் பிணிபாளி வஸிக் வேண்டியதேயா். (2) பிறகு ஸ்நேஹநம், ஸ்வேதநம், வமம், தூபா், ஷேதாரணம் இவற்றையு் தப்படிச் செய்யவே டு். (3) னமாகவு்

ரசியிலுடா் வி ரதிகளைப் பரிஹரி்கு் முற் னை வி் அத்தியாய்.

உஷ்ணத் தருவதுமான ஸ்தி தரி வே டும். (4) சிரஸ்ஸை மி வு னமான வஸ்திராதிகளால் சுற்றிக் ட்டவே ரு. (5) உணவு திரவமல்லாமலும், இலகுவாகவும், அம்லமும் இலவ ர மும் உள்ளதா வும், ஸ்சிக்த்தமா வும், சூடாகவும் இருத்தல் வேண்டும்; ராங்கல மாம்ஸம், வெல்லம், பால், கடலை, த்ரிகடு இவை உண வில் விசேஷமா யிருக் வேண்டும்; ராற்ரோதுமை, கோதுமை இவைகளையும் தயிர்-மாதுளைஸம் இவற்றைச் சேர்த் துப் பக்குவம் செய்து விசேஷமாய் உட் டொள்ளலாம்; இன் முள்ள கியை கூழ்போல் செய்தும், அல்லது கொள்ளை அவ் வித் செய்தும் பருகுவது நலம். (6) தசமூலச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஜலத்தை இளஞ்சூடாகவு், நன்றாகப் பழகிய ருணி பென்னும் மது வயு் பருகலாம். (7) ச்சோரம், தழுதாழை, வசுபு, ஓமம், ருஞ்ஜீர ம் இவற்றை முகரலாம். 1 4.

வியோஷ தி வட ம்: த்ரிகடு, தாளிஸப்பத்திரி, சவ்யம், புளி, புளிவஞ்சி, சித்தாமூலம், ஜீரகம் இவை வகைக்கு இரண்டு பலம், இலவங்கப்பட்டை, இலவங் ப்பத்திரி, ஏலரிசி இ வகைக்கு கால்பலம், இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, ஐம்பது பலம் வெல்லத்தைப் பாகுவைத்து, அதில் சேர்த்து கலந்து சிறு குளிகைகளாகச் செய்து உபயோகி், பீநஸம், ச்வாஸம், ராஸம் இவற்றைத் தீர்கும்; நாக்குக்கு நெச்சுவையையும், தொண்டையில் நல்ல ஸ்வரத்தையும் விருத்தி செய்யு். 5-6.

பீ ஸத்தில் சதாஹ்வாதி தூமம்: () சதகுப்பி, இலங் கப்பட்டை, சுற்றமுட்டிவேர், மகானறைவேர், ஆமண ன்வேர், பில்வவேர், சாக்கொன்றைப்புளி இவற்றை இடித்துப்போட்டு, அதில் ரொழுப்பு, நெய், மருக் ளாப்மும் இவற்றையு் கூட்டி மல்ல ஸம்புடத்தில் எரித்து¹, அதிலிருந்து எழு தூமத் த உறிஞ்சலாம். (2) அல்லது ஏதாவது ம ப்பண்டி னை நெய் ரிற் லுத்து மல்ல ஸம்புடத்திலிடும் தூமம் பிடி லாம். 7, 8.

பீ த்தில் பத்தி : ஸ்ரான், வியஸநப்படுதல், ரோப், நெடுநரம் படுத்திருத்தல் குளிர்த ஜலத்தி் உபயோ இவை கூடாது. 1.

தப்பிரதி : சிகித்தை : வாததோஷத்தினாலான பிரதிச்யாயத்தில் () வாதஹரகுணமுள்ள சரக்கு ளால் பக் குவ செய்த கிருத்தத்தையாவது, () பஞ்சலவணா் னைச் சேர்த் துச் செய்த கிருத்தத்தையாவது, (3) விதாரயாதிகளைச் சரக்கு

ஸ்புடம் ஒரு ம் அ வி் து பா த்திற் ர ஸ்து னை த்து, ரித்துவிட் , அதிமே ற்றோர் அ ஸை விழ்த்து மூடி, சீமை் செய்து, மே அ வில் சிறு த் ரா் செய்து, அதிலிரு து ரு து த் த ட்டொ து முற் இ விதா அ னின் ஸ்புடம் ம் ல ஸ்புடா்.

ளால் பக்குவம் செய்த கிருதத்தையா து பருகலாம். (4) ஸ்வேதம், நஸ்யம் முதலிய பிரயோகங்களையும், (5) அர்தித சிகிதையைப் கூறிய சிகிதையையும்¹ செய்யலாம். 9, 10.

பித்த-ரத்தப்பிரதிச் சிகிதையை : பித்தத்தினாலும், இரத்தத்தினாலும் உண்டாகிற பிரதிச்சாராயங்களில் () மதுரத்திப்பங்களைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த கிருதத் தப் பருகலாம். (2) சீதவீர்யமான பதார்த்தங்களால் டரிஷேக² னையும், பிரதேஹங்களையும் குளிர்ந்த வசனாகப் பிரயோகிக்குகலாம். 1.

வ தலம்: கெண்டரு³ ரலிப் பட்டை, த்ரிபலை சிவதை, பெருங்குமிழன், அதிமதுரம், பில்வம் இவற்றைப் பாலில் சேர்த்து, பாலுக்குப் பத்தில் ஒரு பக்கு எண்ணெய் கூட்டி, எஞ்ஞா⁴ சேர்த்துக் காய்ச்சியெடுத்து நஸ்யமாய்⁵ பயோகிக்கவும். 12.

சிலேஷ்யம் பிரதிச் சிகிதையை: கபத்தினாலும் டாகு⁶ பிரதிச்சாராயத்தில் () லம் நம் செய்யவும். () வெண்டுருளால் சிரஸ்ஸில் லேப⁷ செய்யவும். (3) நெய்யு் கூதாரமு⁸ கூட்டி யு⁹ டொ¹⁰ நம் செய்யவும். (4) உப்பு, த்ரிகடு, ரய் விட¹¹ க், வெட்பாலை, ஜீரகம் இவற்றை ஆட்டுமூத்திரம் விட்ட ரத்து, அதனால் வந¹² செய்விக்கலாம். 13, 13½.

நிப தப் பிரதிச் சிகிதையை : காமாகவும், தீக்ஷ¹³ ர வுமுள்ள கிருதங்களை நஸ்யமாகப் பிரயோகித்தும், அவ்வித ஒளஷதங்களை¹⁴ கபன்கிரஹ¹⁵ னாச் செய்து¹⁶ ஸந்திபாதப் பிரதிச்சாராயத்தைத் தீர்க்கவேண்டும். 14.

துஷ்டபீ சிகிதையை : (1) இராஜ்யக்ஷமசிகித¹⁷ ஸயயு¹⁸, கருமிஹரமான சிகிதையையு¹⁹ உபசார்தியாகச் செய்து, துஷ்ட பிரஸத்தில் கால²⁰ தள்ளவேண்டும். (2) வீஷ²¹ தி²² த்தி: த்ரிடு, ஆ²³ க்கன் வேர், ய்ஷிட²⁴ கம், மா மஞ்சள், திப்பிலி, கோஷ்டம், இங்கு ப்பட்ட கத்தரி வி²⁵ த, சிவதை, வெண்டுரு²⁶ மத்ஸியம், அரணிமாத்தின் புஷ்ட²⁷ ன், பெருஞ் ஜீர²⁸, முரு²⁹ கவிதை இவற்றின் சூர்ணத்தை³⁰ குதிரையின் சாணச்சாறாலும், சிறுநீராலும், யனையின் சிறுநீராலும்³¹ ஒருமிக்க ஆட்டி, ஒரு வெண்பட்டுத்து³² டில் அக்கல்³³ தைத் தடவி, வர்த்தியாச் சுருட்டி உ³⁴ ர்த்தி, வாயினாலும்³⁵ நாசியினாலும்³⁶ அவ்வர்த்தியி³⁷ து³⁸ தை உட்கொள்ளலாம். 15 17.

ரதவியாதி சிகிதையை³⁹ 4, 42½ இ⁴⁰ தச் சீலோ⁴¹ களி⁴² வெ⁴³ ழிபெயர்ப் பப் பார்⁴⁴.

ரிஷே⁴⁵ ஸே⁴⁶. ஷாயாதிகளை⁴⁷ ரோவு⁴⁸ விட்⁴⁹ ளி⁵⁰ ற்று⁵¹ து. பி⁵² தேஹ⁵³ வியாதிஹர⁵⁴ ஒளஷத⁵⁵ னை⁵⁶ மேலே⁵⁷ தே⁵⁸ ப்பது.

புட சிகித் : தம்மவிலும், புடசம் எ ிகிற
நாஸாபுட த்திலும் தீக்ஷணான ஓளஷத்களை நாசியினுள்
திச் செலுத்தவே டும். சுக்கு, கோஷ்டம், திப்பிலி, ய்
விட் ம், திராணக்ஷ இவற்றை ஷாயமிட்டு, அதில் அதே சு
கு னை ல்காகவு் சேர்த்துத் தை மாவது கிருதமாவது பக்
கு செய்து நஸ்யமாக உபயோகித் தும் லும், கிராணபா
மு தீரு. 1, 81½.

சேஷ- ஹ சிகித்ஸை எ : () ராஸா
சேஷத்தில் பலாதைலத்தைப் பா ம் முதலியதற் காக உபயோ
கி லாம். மாம்ஸரஸத்துடன் உ ரு ண்ணலாம். ஸ்நித்தா
னா மு, அவ்விதமான தே தமு செய்யலா. (2) இதே
சிகித் ரா மு றதான் நா ரா ஹக்ஷிற்கும் ஏற்றது. 19½.

ரப தி ளுக்குச் சிகித்ஸை: (1) நாஸாபாகத்திலும்,
() நாஸாதிப்பதியிலும் பித்தஹா ர ஸ்ய தி சிகித்ஸையு், (3)
நாஸா ரா த்தில் தீக்ஷணமான நஸ்யாதி சித் ஸயு் செய்ய
வே டும். (4) பூதிநஸ்யத்திலும், (5) அபி ஸத்திலும் பபிந
த்திற்குச் செய்ததுபோன்ற சிகித்ஸை யச் செய்யலா. (1)
இவற்றில் வமநம் நி றவேற்றிய பிறகு ரொம்பாக்கு, புங்கு,
மிளகு, வாய்விட்க, ராய், திப்பிலி, லெல்ல இ ற்றை
இடித்து, செம் றியட்டுச்சிறுநீர் பிட்டு ஆட்டி வடிக்கட்டி, இத்
திரத் த்ெ டு நஸ்யமிடவே டும். இது லக்ஷி தி
எனப்படு. (2) முருங் கரிதை, ண்ட்கத்தரிவி த், நேபா
ள, த்ரி டு, இந்துப்பு, வாய்விடந் ம், துளஸி இவற்றால் தலம்
பகு் செய்யு்; சி்ரு தி ம் எ ிகிற இத் தல
ந ராபாகாதிரளில் மிச்ச நண்ணம் செய்யு். 20 22½.

பூ ரத் சிகித் ஸ : () பூயரக்தவியாதியின் ஆ ப்
த சயில் இரக்தபீநஸத்திற்குச் செய்து போன்ற சிகித்ஸை
யச் செய்லா. (2) அது மிசவும் முதிர்ந்து விருத்தியாயிருந்
தால் ராவிரணத்திற்குச் செய்வதுபோன்ற சிகித் ஸையைச்
செய்யவே ண்டும். 23½.

ஸ முதலி வற்றின் சிகித்ஸை: () நாஸாச்
ஸிலு், ஸார்புத்தத்திலும் அவற்றை முதலிற் சுடவே டும்.
(2) பேள, சிவ த, இந்துப்பு, ச்சுலை, உப்பு, சித்திரமூலம்
இ ற்றை ல் மா்கி, வர்த்தி செய்து, நெய்யும் தேனு் அதிற்
பூசி நாசியினுள் அவ்வர்த்தியைச் செலுத்தவும். (3) இதில்
முற்கூறிய 'சித்ருவாதி ந்ய' என்னும் ஓளஷதத் தயு் உப
யோகி லாம். (4) பூதிநஸ்யரோகியும் அ த உபயோகி்க
லா. 24, 5.

இருபத்தோராம் அத்தியாயம்.

மு ரே விஞ்ஞா ம்.

இனி மு ரே விஞ்ஞா ம் என்னு் அத்தியாய '1 விவரித்
து் கூறப்படும் :

மு வியாதி ளுக்குப் பொதுக்காரண ள் : த்ஸியம்
எருமைமாட்டின் இஃ றச்சி, பன்றி யிறைச்சி, பக்குவமா ரத
அல்லது ச க்காத முள்ளங்கி, அவ்விதமான உளுந்து, துவரம்
பருப்பு, தயிர், பால், சுத்தம், கருப்பஞ்சாறு, கற் ற்ந் இவை
களை உ் டு, தலை குப்புறப் படுத்தும், பல் துலக்காமலு் இருப்ப
வனுக்கும், அவசி யமானபோது தூமபாநம், வமநம், ண்டேஷதா
ரணம், லிராவயதை இவற்றைச் செய்து ொள்ளாதவனுக்கும்,
முகத்தினுள் சுபப் பிரதான னான தோஷ் கள் பிரகோபமடைந்து
பல வியாதிகளை யுண்டெண்ணும். , 2½.

உதகளைப்பற்றிய விய திகள் : (1) முகவி ரதிகளுள் ண்
டே ஷ்டம் என்று உதட்டைப்பற்றி உண்டாகும் வியாதியில்,
உதடானது வாத தோஷத்தின் அதி ரிப்பால் இரண்டாகப் பிள
வுறும். (2) வாததோ டத்தினாலேயே உண்டாகும் ஓஷ்டகோபம்
என்னும் கோளரதில் -உடுகள் தடித்துப்போய், அதிக வேதனை
யுண்டெண்ணும்; பிளக்கப்படுபவை போலவும், பீறிடப்படுபவை
போலவும் கநம் உணர்ச்சியுண்டாம்; கடினமாக டும், கறுப்பாக டும்,
பரிசிப்பதற்கு நயப்பின்றி ுமையான உணர்ச்சியுள்ளவையா
வும் இருக்கும். (3) பித்த தோஷத்தினாலான ஓஷ்டகோபத்தில்
உதடுகள் காரம் முதலிய தீக்ஷணமான உ ர்ச்சி னைத் தா்.

ரட்டா; அவை பசுமை நிறமாகவும், ுகு மாதிரியான ொப்
புளங்கள் நிறைந்தவையாகவும், அதிக கசிவுள்ளவையாகவும்,
சீக்கிரத்திற் பக்குவமடைபவையா வு் இருக்கும். (4) பதோ
டத்தினாலான ஓஷ்டகோபத்தில் உதடுகள் குளிர்ச்சி யத் தா்
மாட்டா; அவை குருவா வும், வீ் டியும், வெண்மையான ொப்
புளங்கள் நிரம்பியவையாக டும் இருக்கும். (5) ஸந்திபாத தோஷத்
தினால் ன ஓஷ்டகோபத்தில் உதடு ள் பல நிற ொள்ளும்;
பிசுபிசுப்புத் தூர்நாற்றமுமுள்ள கசிவுள்ள வயா வும், திடென்று
வாடுவதும் வீங்குவதும் வலியெடுப்பதுமான நிலையுள்ளவையா
க டு் இருக்கும்; இந்த ஓஷ்டகோபம் பக்குவமடையு் னையு்
ராலமும் நிலையற்றதாயிருக்கும். (6) மிகுந்த இரத்ததோஷத்தி
னால் உண்டான ஓஷ்டகோபத்தில் -உதடுகள் இரத்த நிறம் வும்,

1. ரய், பற்கள், ர் கு, ொடா முதலி ற்றில் உ் டாகும்
வியாதி விஷய னை அறிவிக்கும் அத்தியாய . (மு ம்- ரய்.)

. உத களைப் பற்றிய வியாதிக் ஓஷ்டகோ ள் எண்படு்,
(ஓஷ்டம்-உத அல்லது மேலுதடு. அதா்-கீழுதடு.)

இரத்தக்கசிவுள்ளவையாகவு் இருக்கு. (7) இதில் இரத்தம் கூநீணமடைதால் பேரீச்சுக் காயுருவமா உதடுளில் அர்புதமுண்டாம். (8) மாம்ஸதானுவி கோளாறால் உண்டாகும் ஒஷ்டரோகத்தில் அவ்வவயவம் மாம்ஸபிண்டம் போற்றதய், அதில் கிரமக் கிருமிகளும் உடாத் தொட்கும். (9) மேதோதோஷக்கோளாறாலான ஒஷ்டரோகத்தில் உதடுகள் வீக்கிதைலம்போன்ற சிவுடன் மிருதுவாகவும் ஆகும். (10) அடிதாக்குவதாலுண்டாகும் கோளாறில் உதடுகள் பிளவுறும்; அது அடிக்கடியும் வெடித்துப்போகு்; மீண்டும் மடுள்ட்டு; அரிப்பு் அவற்றில் ஏற்படும். (11) வாத - கபங்களின் கோளாறால் உதட்டில் நீர்க்குமிழ்போல் வீக்கம் ஏற்படும்; அது ஜலர்புதம் எனப்படும். 3 10.

ண்டாலஜி: கன்னத்தின்மேல் அசைற்றதான டினான வீக்கம் ஒன்றுண்டாகும்; அதில் அமுற்சிபு ஜ்வரமும் தோன்று்; இதற்கு டாலஜி எனப் பெயர். 10½.

தத்தவியாதிகள்: (1) வாததோஷத்தினால் தாப்ப்பட்ட பற் ள் உஷ்ணத்தை இதமாகத் தாக்கடியனவாகவு், குளிர்ச்சியான ஸ்துள் படுவதால் அதிகநேவுள்ள வயாவு், வியிணல் பிள்கப்படுப வபோலவும் இருக்கும்; இத்தப் பல்நோய் சீததந்த் என்றும், தளம் என்றும் கூறப்படும். (2) புளிப்பு உண்பதனாலேயே தத்தஹர்ஷம் என்னும் நோய் ண்கிறது; இதில் காற்றையும், புளிப்பையும், குளிர்ச்சியா உவையுப் பற்கள் தாக்கமாட்டா; அவை வலியுள்ளவைகளாய் அசைந்து விழபை போல் உணரப்படும். (3) தத்தபேதம் என்னும் வியாதி யில் பற் ள் குத்தலையும், இடிக்கப்படுவது போன்ற அல்லது பிளக் ப்படு து போன்ற வலியையும் பெறும். (4) பற் ள் மிகவும் ஆடிப்போய் மெல்லும்போது அதிக வலியைக் கெடுத்தால் அது தத்தசாலம்¹ எனப்படும். (5) பற்கள் மிக் கறட்டுடி மிக் நீடுவளர்த்துவதால் அது ராளத்தம் எனப்படு. (6) பற் ள் ஒன்றன்மேலொன்று அதிகமா முளைத்தால் அது அதிதத் த் என்றும், வர்த்தம் என்றும் கூறப்படும்; இப்பற் ள் முளைகும் போது அதி நோ டுண்டாய், நன்று முளைத்தபிறகு அந் நோவு தணிந்துவிடும். (7) பற் ள் நன்கு துலக்கப்படாமயல் சேரும் அழுக்கு அல்லது பம் ராயுவினால் வறட்டப்பட்டு, பற் ளில் தூர்நாற்ற உண்டுப ணிக்கொட்டு டெடியாகப் போகும்; அவ்விதச் செதின்கள் தத்தசர் ர எனப்படுகிறது. (8) அந்த தந்தசர்க் ரா உபேகூழிக்கப்பட்டா, அதுதே பற்களின் கபாலம் போன்ற பா டினைச் சிதைத்துத் தள்ளுட்;

1. தத்தசாலம் சலத்த் என்று கூறுர்; ப் ஆடிப்போத்.
தத்தசர்க்கார ிளில் ர ட் ல்.

அதற்கு ப லீ எனப் பெயர். (9) இரத்தம், பித்தம், வாயு இத்தோஷ ளால் விகாரமடைந்த பற்கள் ஒருவாறு கருநிறப் பெறுகின்றன; அப் பல்நோய் ச்யா த் தம் எனப்படும். (10) பல்லின் வேர்ப்பாகத்தில் எல்லாத்தோஷங் ளும், விசேஷமாக வாயுவு ளோளாறையுண்டுபண்ணி, பல்லின் உட்புறத்து மஜ்ஜை என்கிற சோற்றைச் சோஷிப்பித்து, அதனுள் த்வாரம் உண்டு ப ண் ணும்; அந்த த்வாரத்தில் உணவும் மற்றும் அழுக்குகளும் அடைபட்டு அழுகிப்போக, அதில் நுண்ணிப கிருமிகள் உற்பத் தியாம்; அதனால் கடும்வேதனை யுண்டாய், திடீரென்று தானே தணிவது டு; பலமான லிப்புடன் கருநிறத்தையும் பெற்று பல் அசைந்தாடு; சீழும் இரத்தமும் அதிக ரகக் கியும்; அந்த நோய் கிருமித் தம் எனக் கூறப்படும். 11 19½.

தத் த மூலங்களைப் பற்றிய வியாதிகள் 1 : (1) சிலே ட்டம் தோஷ-ரக்த தோஷங்களால் தந்தமாம்ஸங்கள் என்கிற பல்லீறு ள் தூர்நாற்றமடைந்து, சாரணம் தெரியாமலே அவற்றில் இரத்தப் பெரு குண்டாம்; அவை மிக்க மிருதுவாகவும், தூர்நீர்க் கிவுடன் கருநிறமாக டும் மாறி சிதைந்து விழும்; இவ்வியாதிக்குச் சீத் தம் எனப் பெயர். (2) பித்த-ரக்ததோஷங் களால் பல்லீறு டே க்காடடைய உபதூசம் என்னும் நோய் உண்டாகும்; இதில் தந்தமாம்ஸங் ள் அழன்று, சென்னிறமாகப் போய், வீக் க் கொள்ளு்; அதனால் அரிப்பு உ டாய் இரத்தம் பெருகும்; இரத்தம் டெ ளியாராது உள்ளடங்கி யிருந்தால் பல்லீறு ள் ஊதிப் பருத்துக் றணும்; பற்கள் ஆட்டங் கொண்டு, சொற்ப வலியையும் டுபண்ணும்; வாயும் தூர்நாற்ற மடையும். (3) இர டு அல்லது மூன்று பற்களின் ஈறுகளில் கபதோஷ-ரக்த தோஷங்களால் இலந்தங்கொட்டடையைப் போன்று கன றான வீக் க் உண்டாகும்; தந்தப்புப்புடம் எனப்படுகிற இது கடும் டே தனையைத் தந்து, சீக் ிரத்தில் பக்குவமடையும். (4) மூன்று தோஷங்களாலும், இரத்ததோஷத்தினாலும் தத் தமாம்ஸத்தில் உள்ளு் புறமும் வியாபித்த மை ன வீக்கம் உண்டாகும்; லி யும் அழற்சியு் அதிகமாயிருக்கும்; தத் தவித்ரதி எனப்படுகிற இது உடைத் தால் சீழும் இரத்தமும் வெளியாகும். (5) பற் றின் டே ர்களில் பித்தமும் இரத், தோஷமும் சேர்ந்து, மா்ஸத் தையும் சிதைத்து, ஒரு வை வீக்கமுண்டுபண்ணும்; வலியை யுட், சொள்ளு றீரையும் அதிகப்படுத்தும் இந் நோய்க்கு ஸ ஷி ரம் எ்று பெயர். (6) ஸந்திபாத தோஷத்தாலான மஹ ஁ஷி ரம் என்னும் நோயில் ஜ்வரமு டம்; சீழும் இரத்தமும் பெரு கும்; பல்லீறு ளை இந்நோய் சிதைத்துத் தள்ளு். (7) ப தோஷத்தினால் கடைவாய்ப்பற் ளில், முனையடித்தாற் போ

ஒரு வித வீக்கம் உ டாகும் ; இது மோவாய்க் ட் ட, செவி இவற்றில் வியுண்டுபண்ணும் ; உணவை மென்று விழுங்குவ தற்கும் இயலாமற்போகும் ; அவ்வியாதி அதிமம்ஸம் எனப் படு . (8) தந்த மாம்ஸங்கள் குச்சி முதலியவற்றால் தேய்த்துச் சிதைக்கப்படவே, நுமையான தே தனை யேற்பட்டு, பற்களும் ஆட்டங்கொண்டு வித்ப்பம் என்னு் வியாதி யுண்டாகு ; இது தாக் ப்படுவதாலான அபி ராதஜ் வியாதி. (9) தந்தமாம் ஸ் னைப் பற்றிய சிசுத் ஸகளால் தீர் க் கூடிய வியாதிகளை ஒருவ் உபேக்ஷித்தால், அவனது பற்களிலிருந்து தோஷ் வெளிப்படாமலே உள்ளே த் கிப்போய், ஸுகூதமமா ப் புரை யோடச் செய்யு் ; அந்த த்வாரத்திலிரு்ந்து அடிக்கடியும் சீழ் பெருகும் ; அ் குள்ள சர் த் தயும், ரம்ஸபா த்தையும், எலும்பையும் பிளப்பதுபோல் வலியு் டுண்ணும் ; த் தீழ் வ தி எ ப்படும் இவ்வியாதி வாத-பித்த-கப-ஸந்திபாத-இரத்த் னின் பிரத்தியேகக் றோளாறுக்கு ஏற்றவாறு மீட்டும் ஐந்து விதப்படும் ;¹ அவற்றிற்கு முற்கூறியவாறே குறிகளாம். 20-30¹.

நாக்கைப்பற்றி வியாதி ள் : (1) நாக்கு தேக்கமாத் திலே போல் சுற சுறப்பாகவும், உணர்ச்சியற்றதா வும், வெடிப்புகளுள் ளதாகும் இருந்தால் அது வாத தோஷத்தினால் உண்டான ஜிஹ் வ தண்ட மாகும். (2) நாக்கு தாப டைந்தும், எரித்தலைப் பெற் றும், சிவந்த மா் ஸ முளைகளடர்ந்தும் இருந்தால் அது பித்த தோஷத்தினால் கோளாறடைந்ததாம். (3) பதோஷ் கோ ளாறைப் பெற்ற நாக்கு இலவமுட்கள் போன்ற முளைகளடர்ந்த தாய், கனத்துப்போகும். (4) கப-பித்த் களின் றோளா ற்ப் பெற்ற நாக்கின் கீழ்ப்புறத்தில் ஒரு வை வீ் மேலெழுந்து உண்டாகும் ; அது நாக்கை அசைக்கக் கூடா ற் செய்யும் ; பழுத்துப் பக்குவமடை கையில் மத்ஸிய நாற்ற முண்டுப் ணி, மாம்ஸத்தையும் சிதைவுறச் செய்யும் ; அந்த நே ய் அலஸம் எனப்படு . (5) நாக்கின் கீழ்ப்புறத்தில் அதற்குப் பந்தநரூப மாய் அ ந்துள்ள விடத்தில் துணி நா் கு போன்றதாய் ப- பித்த-ரத்த் களின் தோஷ்களா் ஒரு வித வீக்க் உண்டா கு் ; முளைகளோடு, சொள்ளு நீரோடும், அழற்சியோடும், விறைப்போடும், சுறசுறப்போடும், வலிப்பு - அரிப்புகளோடு

. தந்தமு தி பற் ளி் ர்களில் த் ரா் ஏற்பட்டு ாணும் த் டி எ் கிற வியாதி. இது ராதஜம், பித்தஜம், கபஜ், நீரிபாதஜம், இரத்த் எ் று ஐ் து ப்படும். ஆகவே தந்தமா த் தப் பற்றியநோய் ள் முற் கூறி வித் றுடன் சேர்ந்து ஆ் விதங்களா் .

. நா் கப் பற்றி வியாதிக் ஜிஹ்வாடே ள் எனப் படும். (ஜிஹ் - ரா் கு.)

கூடியதான அந்த வியாதி அதிஜிஹ்வம் எனப்படும் ; பேசுவதற்கும் உண்பதற்கும் அது தடையுண்டுபண்ணும். (6) அதேவிதமாக நாகுக்கு மேற்புறத்தில் உண்டாகும் வீக்கம் உபஜிஹ்வம் எனப்படும். 31 35.

தவடையின் உட்புற களைப் பற்றிய வி திகள்¹: (1) தவடையின் உட்புற மாம்ஸதாது வாயுவினால் விகார டைந்தால் கடினமாகவும் வலியுண்டுபண்ணுபவையுமான அநேக சிறு சிறு கட்டிகள் னத்தவைகளாய் புறப்படும் ; அவற்றிலிருந்து தூரீர மிகக் கசியும் ; அவற்றைத் தாலுபிடைகள் என்பார்கள். (2) தவடையின் மூல பாகத்தில் கபம்-இரத்தம் இவற்றின் தோஷத்தினால் மத்ஸியத்தி வஸ்தி போன்றதாய் மிருதுவாகவு் தொங்கியுங்ொண்டுள்ள பிசுபிசுப்புடன் கூடிய வீக்கம் டாடாகும் ; இதனால் உட்கொள்ளப்படும் உணவு நாசியின் மூலமாய் வெளியாகும் ; தொண்டை அடைக்கப்படும் ; நாவறட்சியும் இருமலும் வார்த்தியும் உண்டாகும் ; இதற்கு களகண்டி அல்லது சுடி என்றுபெயர். (3) தவடையினுள் மத்தியபாகத்தில் மாம்ஸதாது திர ணெடும் ; அதனால் வலியிராது ; இது தாலுஸம்ஹதி அல்லது தாலுஸங்காதம் எனப்படும். (4) அவ்விதம் தவடையின் மத்தியில் இரத்ததோஷத்தினால் தாமரைப்பூபோன்றதாய் உண்டாகு் ஒருவன வீக்கம் அர்புதம் என்று கூறப்படும். (5) பதோஷக்கோளாரால் வியுண்டுபண்ணுமலே ஆமையுருவங்ொ டவீ ம் தடையில் உண்டாம் ; ச்சபம் என்னும் இவியாதி மி மெதுவாகத்தான் பருத்துப் பழுக்கும். (6) கபதோஷம், மேதஸ் எ ிகற கொழுப்பு இவற்றின் ாரணமாக தவடையி் உ ளே இலந்த் கொட்டையுருவில் ஸ்திரமாகவு், வியில் ததாய் ஏறபடும் நோய் புப்புடம் எனப்படும். (7) பித்ததோஷத்தினால் உள்த டை வேக்காடடைந்து, அதி வலியுண்டு பண்ணியவாறு, சீழ்வடிக்கும் புண்ணாக ஆகும் ; அதைத் தலபாகம் என்பார்கள். (8) தவடையின் உட்புற ாத-பித்த தோஷ்களால் வறட்சியடையு் ; இதி ஜ்வரமும், ஆயாஸமும் உ டாகும் ; இதற்குத் தாலுசோஷம் என்று பெயர். 36 40½.

தொண்டையைப்பற்றிய வியாதி ள் : ² (1) தொ டயினுள் நா கின் அடிப்புறத்தைப்பற்றி மாம்ஸமுளைகள் சில கடு வலியையு் டுபண்ணி கொண்டு போன்று ; தொண்டையின் த்வாரத்தை அவை அடை்கும் ; தூரிதமாக இவ்வியாதி ாந்து, சீக்கரத்தி் உயிரு் குத் தி் கு விளைவிக்கு் ; இது டே ஹிணி எனப்படும். “வாததோஷத்தினால்” உ டாகும் ரோஹினியில்

. த டயின் உட்புற வியாதிகள் த லுரே ² ள் எனப்படும். (தாலு-உ த ட.)

. தொ ட வியாதிகள் டே ள் எ ன் ப்படும்.

தொண்டையும் முகமும் உலர்ந்துவிடு ; மோவாய்க்கட்டையின் மேற்புறத்திலும், காதுகளிலும் வலியுண்டாம். “பித்தத்தினால்” உண்டாகும் ரோஹிணியில் ஜ்வரம், தொண்டையில் அழற்சி, அவறட்சி, மூர்ச்சை, தொட்டியில் புகைவது போன்ற உணர்ச்சி, துரிதமாய் உண்டாய் துரிதமாய் பக்குவமடைந்து, தொட்டியில் அதிகசிப்பு, கழுத்தப் பரிசித்தால் தாங்க முடியாத வலி இக்குறிகள் தோன்றும். “பதோஷத்தினாலான” ரோஹிணியில் தொண்டையில் பிசுபிசுப்பும், வெண்ணிற மூர் அதிகமாயிருக்கும். “இரத்ததோஷத்தினாலான” ரோஹிணியில் மொப்புளங்கள் நிறந்திருக்கும்; சிவந்த நெருப்புத்தழலைப் போலவும், காதில் வலியுண்டுபண்ணுவதாகவும், மற்றும் பித்த ரோஹிணிக்குள்ள குறிகளுள்ளதாகவு் இவ்வியாதி காணப்படு. “ஸந்திபாதரோஹிணி” வெகு ஆழமாப் பற்றித் தோன்றி, முற்கூறிய எல்லா ரோஹிணி விபாதிகளின் குறிகளையு் பெற்றிருக்கும். (2) மூன்று தோஷங்களும், விசேஷமாக கபமும் பிரபோமடைந்து தொண்டையில் இலந்த மொட்டையைப் போன்று கிரந்திருபமாய் உயர்ந்து பருத்த வீக்கத்தை யுண்டுபண்ணும்; தொண்டையில் சுணைமுட்களைப்போன்று தொந்தரவை கொடுத்தாக் கொண்டு உடாகும் இவ்வியாதிக்கு சாலூம் என்று பெயர். இது தொட்டையின் தவாரத்த அடைக்கும். (3) தொண்டையினுள் ஒரு பாரிசத்தில் திரட்டு உயர்ந்து டாகும் வீக்கம் ப்ருத்தம் எனப்படும். இது தாப ஜ்வரத்தை உண்டுபண்ணும். (4) தொட்டியில் மோவாய்க்கட்டையி் பூட்டில் பருத்திக்காயைப் போன்றதாய் கடினமான ஒரு வகை வீக்கம் அணும்; அது பிசுபிசுப்புள்ளதாய், சொற்ப வலியுண்டுபண்ணும் இதற்கு துண்டிகேரிகா என்று பெயர். (5) தொண்டையின் உட்புறத்தையும் வெளிப்புறத்தையும் வியாபித்துக் கொடுமியும் கோரமான வீக்கம் தோன்று துண்டு; தொண்டைத் துவாரத்தில் அது அடைப்பாணைப் போன்றிருக்கும்; இதில் சிரஸ்ஸில் பாரமும், தேஹத்தில் திமிரு, சொள்ளுநீர்ப் பெருக்கும், ஜ்வரமும் உண்டாகும்; இதை ளோளகம் என்பார்கள். (6) ளோளகம் போலவே மற்றொரு வகை வீக்கம் நீண்டும் உயர்ந்து தோன்றும்; அது நோஷிராது; இதை வலயம் என்பர். (7) மூன்று தோஷங்களுடைய கோளாறால் தொண்டையில் ஒன்று அல்லது அகேகம் முளை உண்டாகும்; அதிக நோவு் டுபண்ணுவதில்லை; ச்வாஸவேலையும் உணவுண்பது கஷ்டமாயிருக்கு்; இவ்வீக்கத்தில் அடி பருத்திருக்கும்; இது களாயும் எனப்படும். (8) மிகத் திரட்டாமல் ச்சதை எடர்ந்து, மும்வலியையும் ஜ்வரத்தையும் தலை வியயு் உட்டுப் பண்ணுவதாய் தொண்டையில் வர்த்திருபமான சதை வளர்ச்சி யேற்படு்; இடியைப்போல டு வேதனையைத் தருவதால் இது சத்நி

ன்று வழங்கப்படும். (9) தொண்டையில் முற்றிலும் வியாபித்து, வெகு சீக்கிரத்தில் -ற்பத்தியாய் வளர்ந்து பக்குவமடைந்து, அதிவேகனை யத் தந்துகொண்டு ஏற்பட்டு வீக்கம் எளிதிரதி எனப்படும்; இதில் சுவர் நாற்றத்துடன் சிழ்போன்ற நீர் சியும். (10) நாக்கின் அடிப்பாகத்தில் தொண்டையின்மேல் எல்லாத் தோஷங்களும் பிரவேசித்து, எளிதில் பக்குவமடையாத ஒருவி, வீக்கத்தை உட்பண்ணும்; இதில் நோவிராது; வீக்கம் சென்னிறமாகவும், அசுற்றதாகவும் ரற்பட்டிருக்கும்; இது கர்ப்புதம் எனப்படுகிறது. (11) ரதம், பம், மேத என்கிற கொழுப்பு இவற்றின் தோஷங் ளால் கழுத்தின் வெளிப்புறத்தில் எகண்டம் என்கிற வியாதி உடாம்; அலக்கிரத்தில் இது வளர்ந்து, பொதுவாக வலியற்றதாய், பிஜுகோசம்போல் கழுத்தில் தொகு. அவற்றுள் “வாததோஷத்தாலான களகண்டம்” கறுப்பாகவாவது சிவப்பாகவாவது ளரு; அத்மேல் ருநிறக் கோடுகள் படர்ந்திருக்கும்; குத்தல் வலி அதிகமாயிருக்கும்; வளர வளர இது தடயினுள்ளும் தொண்டையிலும் வறட்சியையும், வாயில் அரோசத்தையும் உண்டுபண்ணும். “சிலேஷ்மதோஷத்தாலான களகண்டம்” அசைவற்றதாகவும், சரீரத்திற்குச் சமநிறமாகவும், தினுள்ளதாகவும், குருவாகவும், பரிசிப்பதற்குக் குளிர்ச்சியாகவுமிருக்கும்; இது வீருத்தியானால் தவடையிலும் தொண்டையிலும் பிசுபிசுப்பையும், வாயில் இனிப்பையும் தரும். “மேதோவிருத்தியாலான எண்டம்” சிலேஷ் எண்டத்தி குறிகளுள்ளதாயிருப்பதுடன், தேஹம் பருத்து இளைப்பதற்குற்ப இதுவும் பருத்துக் குறையும்; இது முதிர்ந்தால் தொண்டையில் ஒரு வகைச் சப்தத்தையும், தொண்டக்குரலில் குறைவையும் உட்பண்ணும். (12) பம் ச்வாஸமார்க்கத்தை அடைத்து தொண்டை வறட்சியுற்று, குரல் பெரிதும் மாறிப்போய், பிணியாளி மிக் ருந்து அன்; இதில் ச்ரஸம் மிகத்தடையுறும்; வாததோஷத்தினாலான இவ்வி ரதிஸ்வரம் அல்லது வரபம் எனப்படும். 41 57.

வாடைப்பற்றிய வியதிள்: (1) ரததோஷமானது ரயினுள் எல்லாப் பாகங்களையும்பற்றி விரண்களை உண்டுபண்ணும்;

1. ரோள் 1-விதம். [ரதரோஹிணி, பித்தரோஹிணி, பரோஹிணி, இரத்தரோஹிணி, நிபாதரோஹிணி, ரலாகம், ப்ருந்தம், துடிநீர, டௌ, லய, ராயு, சதக்ரி, களவித்தரி, கார்புத் ரதகளகண்டம், பகளகண்ட, தேதோகளகண்டம், ஸரக், பயா.]

2. இ ஜுஸ்டே ங்ள என்றும், த்தே ங்ள என்று, மு ங்ள என்று கூறப்படு.

அபைய வாயினுள் ஒரு புறத்திலிருந்து மற்றப் புறம் விலும் பா
பும்; சிவந்தும் பசையற்றுமிருக்கும்; உதடுகள் மிச் சிவந்து
தோலுரியு; நாக்குத் தடித்தும், மெடித்தும், முட்டைடர்ந்து
போலவும், குளிர்ச்சியான வஸ்துவைத் தாந்ததாவும் ஆகும்;
வாயைத் திறப்பது கஷ்டமாகு. இதை முபம் என்று
கூறுவர். (2) குதமார்'கத்தில் அர்ச', குல்மம், பதோஷம்
முதலியவை சேர்ந்து அடைபட்டு வாயுடைத்த கய, அது மேல்
நாக்கிக்குளம்பி வாயில் தூர்நாற்ற முண்டுபண்ணும்; அதற்கு
ஊர்த்வகதம் என்று பெயர். (3) "பித்தத்தினுலான முபாத்
தில்" குடும் எரித்தலும் காணும்; வாய் சப்பாகும், கூராம்
தடவியாய்ப்புண் னைப்போன்ற கடுமவிர'கள் உண்டா'. (4)
"இரத்தத்தினுலான முகபாகத்திலும்" பித்தக் கோளாறலான
பாகத்திற்கேற்ற குறிகளே காணும். (5) "கபத்தினுலான முகபா
த்தில்" வாய் இனிக்கும், தினவுகொள்ளும், விரண'கள் பிசு
பிசுப்பாக ஏற்படும். (6) கபதோஷ' தவடையின் உட்புறத்
தப்பற்றுவதால் வெ'கறுப்பய் அர்புதம் கிளம்பு': உடைத்
தாலும், அறுத்தாலும், நசுக்கினாலும் அது மீட்டு'ளாகும்.
(7) இரத்தமும் மூன்று தோஷங்களும் சேர்ந்து உண்டாகும்
முபாம் எல்லாத்தோஷங்களுடைய குறிகளையும் பெற்றிருக்
கும். (8) பற்குச்சிமுதலியதைக் கொண்டு பல் முதலியதைச்
சுத்தம்செய்துகொள்ளாதவனுடைய வாய் தூர்நாற்றமடையு';
அதைப் பூதிவக்த்ரம் என்பர். 58 63½.

முகரோ'ளின் ஸ'கை : உதட்டபற்றிப்பதினொன்
றும், ண்டத்தைப்பற்றி ஒ'றும், பற் றிற்பத்தும், தந்தமுல்
களிற் பதினமு'று, நாக்கில் ஆறும், உள்தவடையில் எட்
டும், தொண்டையிற் பதினெட்டும், வாயினுள் பொதுவா எட்
டும் ஆ முத்தில் எழுபத்தைந்து நோய் ள்கிரம ர விவரிக்கப்
பட்டன. 64, 65½.

முரேகங் ளில் ரத்யாஸத் தங் ள் : அற்றுள் (1)
ராளம் என்கிற தந்தவியாதி, ராமஸதுஷ்டமான உதடு,
இரத்ததுஷ்டான உதடு, ஜலார்புதத் தத்தவிரற்ற அர்பு
த'கள், கச்சபம், தாலுபிடா, ளௌகம், மஹாஸுஷிரம், ஸ்வ
ரக்தம், ஊர்த்வதம், ச்யாவதந்தம், சதகநி, லயம், அலஸம்,
தந்தநாடி, ஸ'நிபாதஜ ஒஷ்டரோபம், இரக்தரோஹினி, ஸ'நி
பாதஜரோஹினி, பிளந்தநிலை மயிலுள்ள தந்தபேத', ப'வ
மான உபஜிஹ்வா, கனகண்ட', ஸ்வரபங்ம், ஒரு வருஷத்திற்கு
லான க்ருச்சிரோச்சவாஸம் இவ அஸாத்ய வியாதிகள். (2)
தத்தஹர்ஷமும், தத்தபேதமும் யாப்ப'கள். (3) மற்றை னைச்
சஸ்திர'ளாலும், ஒளஷதங்களாலு' பரிஹரிக்கலாம். 66 69.

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்.

மு ரோகப் பிரதிஷேதம்.

இனி மு ரோகப் பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயம்¹ விவரித்துக் கூறப்படும் :

ஒஷ்டரே சிகித்ஸைகள்.

க டௌஷ்ட சிகித்ஸை : (1) கண்டௌஷ்ட² என்கிற ரோகாறில் பிளந்துள்ள ஓர்களை³ கீறிவிட்டு, அவற்றைச் சேர்த்துத் தைத்து, அப்பால் விரணத்திற்குச் செய்வதுபோன்ற சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். (2) மதுஷ்டயாதி⁴ தைலம் : அதிமூரம், வாலுமூவை, வெள்ளிலோத்திப் பட்டை, ச்ராவணி, நன்னூரி, நதல், பேய்ப்புடல், மணித்தக்காளி இவற்றைக் கல்கமாச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய அப்பஞ்ஜநோபயோகமான தலத் தமேலே தடவலாம். (3) வாதஹரவர்க்கத்திலட்கிய சரக்கு ஹையும், தூரத்திரவ்யவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பதார்த்தங்களையும் சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலத்தை நஸ்யமாகப் பிரயோகி்லாம். 1, 2.

ஒஷ்டகே ப சிகித்ஸை : (1) சாம்பிராணி, தேன்மெழுகு, வெண்குங்கிலியம், தே, தாருசூர்ணம் இவற்றைச் சேர்த்து மஹாஸ்நேஹம் பக்குவம் செய்து, “ராத தோஷத்தாலான ஒஷ்ட ரோபத்தில்”⁵ தேலே பிரயோகம் செய்யலாம். (2) அதிமதூரசூர்ணம் சேர்த்து⁶ காய்ச்சிய அந்த ஸ்நேஹத்தை மேலே பூசலாம். (3) நாடஸ்தே தத்தினாலு⁷, பாஸிற் சமைத்த ஆமணக் கிலைகளாலும் உதட்டுக்கு ஒற்றடம் அல்லது வேது கொடுக்கலாம். (4) இப்பிணியானிக்கு⁸ டௌஷ்டத்திற்கு⁹ கூறிய நஸ்பத் தையும், (5) மூர்த்ததர்ப்பணம்¹⁰ என்கிற சிகித்ஸையையும் செய்யலாம். (6) “பித்தத்தினாலான ஒஷ்டகோபத்திலும்”¹¹ “அபி ராதத்தினாலான ஒஷ்டகோபத்திலும்”¹² அட்டைகளைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். (7) வெள்ளிலோத்திப்பட்டை, சம்பிராணி, தேன், அதிமதூரம் இவற்றைக் கல் மாகச் செய்து மேலே தடவலாம். (8) சீந்தில், அதிமதூரம், வர்த்தங்கி இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த கிருத¹³ அப்பஞ்ஜநத்திற்கு¹⁴ பயோரானது. (9) மேலும் பித்தோஷ்ட-அபிகாத ஜோஷ்டக் கோளாறு விரண்டுக்கும் பித்தவித்ரதிக்குக் கூறியுள்ள சிகித்ஸையை யும்¹⁵ செய்யலாம். (10) “இரத்த தோஷத்தாலான ஒஷ்டகோபத்திலும்”¹⁶ பித்த தேஷ்த்திற்கு¹⁷ னான அதே சிகித்ஸாகிரமம் ஏற்ற தாம். (11) “பதோஷத்தாலான ஒஷ்டகோபத்தில்”¹⁸ மு, வில்

1. மு அத்தியாயத்தி¹ வி ரித்துள்ள ரோ² ரு³குப் பரிஹாராதி மு⁴ற⁵ன⁶வி⁷கு⁸ அத்தியாயம்.

2. பித்தவித்ரதி சிகித்ஸை கித்ஸாஸ்த்தா¹ - அத்திரா².

இரக்த மோக்ஷணம் செய்து, பிறகு வட்டத்திருப்பி, யக்ஷரம், த்ரிசு, தேன் இவற்றைக் கூட்டி அரைத்து மேலே தடலாம். (12) சிலேஷ்ம தோஷஹரமன தூமபானம், நஸ்யம், தேஷ முறை ஆகியவற்றையும் பிரயோகிக்கலாம். (13) “தே தோ தோஷத்வ லான ஓஷ்டரோகத்தில்” முதலில் தே தம் செய்து, பிறகு அதை உடைத்து, கொழுப்பு ஸம்பந்தமான தேஷமற்ற தாச் செய்து, அதைச் சுட்டு டீலாம். (14) பிறகு ஞாமல், வெள்ளிலோத்தி, த்ரிபலை, தேன் இவற்றை அரைத்து மேலே பூசலாம். 3 9.

ஜலரூபத் சிகித்ஸை: (1) ஜலாரூபத் கோளாறி அது உடைத்து, நன்றாகச் சுத்தம் செய்து, தீக்ஷணான திப்பிலி-மிளகு முதலிய தத் தேனில் இழைத்து மேலே தேய்க் லாம். (2) வியாதி மிக் ஆழ்ந்திருந்தாலும், மீவு விருத்தியடந்திருந்தாலும் க்ஷரத்தினாலாவது அக்னியினாலாவது அதைச் சுட்டுப் பரிஹரி லாம். 10.

டஜி சிகித்ஸை: டாலஜி வியாதியில் ஆநிலைமை - பக்கு நிலைமைகளைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்குச் சோத அல்லது சோபத்திற்குச் செய்து பேன்ற பரிஹாரத்தைச் செய்யவேண்டு. 10½.

தத்தலி தி சிகித்ஸை.

சீதத்த சிகித்ஸை: (1) சீததந்தத்தில் முதலில் ஸ்தேதம் செய்து, பிறகு பல்லைக் கீறி, சூடான தலத்தினால் அவிடத் தச் சுடலாம். (2) கோரக்கிழக்கு, இந் ப்பு, மதன் பட்டை, த்ரிபலை, இரஸாஞ்ஜம், ஞாமல், ரற் றொட்டை, சுக்கு இவற்றைத் தேன் விட்டு அரைத்து மேலே தேய் லாம். (3) பாலுள்ள மரங்களின் பட்டைகளை வாயமிட்டு, அவ் வாயத்தினால் கவளக் கிரஹமும் செய்யலாம். (4) அணு, லத்தினால் நஸ்யப் பிரயோகமு் செய்யலாம். 11 12½.

தத்தஹர்ஷ தந்தபேத்சிகித்ஸைகள்: (1) தத்தஹர்ஷம், தத்தபேத சக கோளாறுகளில் வாதஹரமா எல்லாச் சிகித்ஸைகளையும் செய்யலாம். (2) எள், அதிமதுரம் இற்றச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைக்கொட்டுக் தேஷதார செய்யலாம். 13½.

தத் சிகித்ஸை: தந்தசலந்தி (1) தச மூல வாதத்தில் ஏதேனும் ஸ்நேஹ் கூட்டி தேஷதரம் செய்யலாம் (2) துத்த, வெள்ளிலோத்தி, திப்பிலி, த்ரிபலை, தத், இதுப்பு இவற்றைப் பொடி செய்து தேய்க் லாம். (3)

. சோத (து) சித்ராஸ்தா -ம் அத்திரா.

லே லு' அந்தந்த நிலைமை ஞக் லே ற்றவாறு ஸ்யம், அன்ன', ளக்கிரஹம் முதலியவற்றை ஸ்ரிக் த்த மாக உபயோகி' லா'. 14, 15.

அதிதந்த சிகித்ஸை : அதிகந்தத்தில் (1) கூடாரத்தை லே லே தடவிய பிறகு பல் சிதைவுற்றுப் போகும்; அப்பொழுது அதைக் கிருமி தந்தத்தைப்போல் பெயர்த்தெடுத்து, அதற்குச் செய்வது போன்ற மற்ற உபசாரங்களையும் செய்யலாம். (2) பற் ளிலிருந்து பிறகு வடியு் இரத்தம் நிற்காவிடில், அதைச் சுட்டுவிட்டு, விர த்திற்குச் செய்வது போன்ற பரிஹாரங்களைச் செய்யவே டும். 16, 16½.

த' தசர்' ர சிகித்ஸை : (1) பல்லீறு ஞக்குச் சிதை வுண்டுபண்ணு ல், பற்களிலிருந்து தந்தலேகந்தினைச் செதிள் ளைச் சுற் றி யெடுக்க வேண்டும். (2) யவகூடாரங்களைச் சூர் 'ெய்து, தேன் கூட்டி அதனைப் பற் ளைத் தேய்க்க ாம். 17½.

ப லி சிகித்ஸை : (1) கபாலி'ர என்னும் கோளாறி லு' த' தசர்'கரைக்குச் செய்தது போன்ற சிகித்ஸையையே செய் டே ண்டும். (2) தந்தஹர்ஷசிகித்ஸையையும் செய்ய லா'. 18.

கிருமித் த சிகித்ஸை : () பல்ெ ட்டுப் போய் கிருமியு் ட யிருந்தால், அது ஆட்ட' டொள்ளாமலிருக்க யில் முதலில் 'டே த சிகித்ஸை செய்து, கிருமி முதலி் தோஷங் ளை வெளிப் படுத்துங் குணமுள்ள ஓளஷதப் பிரயோ ங்களாலும், (2) ஆட் ட' டொ டிருந்தால் அவ்வித ஆட்டத் ததப் போக் க் கூடிய 'ரி'த்த ர லேபநங் ள், கண்டேஷதாரணம், நஸ்யம், ஆஹார' இ ளாலும் அதற்குப் பரிஹா' செய்ய வேண்டும். (3) பு ரடோடு பல்லில் அதன் த் ராத்தினுள் டெ ல்லத்தையாவது, தே' டெ முள யாவது அடைத்து, அவ்விடத்தை, ச் சுடவே டு'. (4) எழிலம்பாலை, எருக்கு இவற்றின் பாலை அந்தத் துவ ரத்தினுள் விடுவதால் கிருமி ளாலான வலி ரீ'கு'. (5) ரய', சிறுதே'கு, அன்னபேதி, ஸர்ஜகூடாரம், டோஷ்ட', விட' இவற் ற இடித்துச் செப்த ஹி' வ தி சூ' ம் என்பதை வ' திரத்தில் ட்டி, பற் ளில் வைத்து அழுத்த லி எளிதில் நிவ் ருத்திய '. (6) ரய' முதலிய இச்சாக்கு ளாலேயே பக்கு' ம் செய்த தலத்தையாவது, (7) ஆ ண'கு, ண்ட' த்தரி, த்தரி, நி' ட' பு இவற்றின் ஷாயங் ளில் பக்குவம் செய்த தலத் தய வது ண்டேஷ' ளாக உபயோகி'கலா'. 19 2.

ப' ளை த் லி த் : () முற்கூறிய பலே'று வித ான எச் சிகித்ஸா முறை ளாலு' வலி தணியாமல் மிகவு' டே தனையு் டுபண்ணும் பல் ஆட்ட' டொள்ளாது திட ர

பிறுந்தபோதிலும், அதை முதலில் வேரிவிருந்து ஆட்டி, அப்பால் சிறிய ஸந்தர்சயந்திரத்தினாலாவது தந்த நிர்க்காதம் என்னும் யந்திரத்தினாலாவது பிடுங்கி யெடுத்துவிட வேண்டும். (2) பிறகு அதிமதுரத் தூள் கலந்த தைலத்தை கண்டுஷ்டா உபயோகிப்போலாம். (3) பிறகு நிலப்பனங்கிழங்கு, அதிமதுரம், கோரைக் கிழங்கு சுர்க்காடகசிருங்கி இவற்றின் ஷாயத்தில் பத்துப் பங்கு பால் கூட்டி, அதில் பக்குவம் செய்த விதாய் திதைலம் என்பதை நஸ்யமாகப் பிரயோகிக்கவும். (4) இளைத்தார், பல ஹீனர், கிழவர், வாத ரோகத்தினால் பிடிக்கப் படுபவர் இவர்களுடைய பல்லைப் பிடுக்கக் கூடாது; எருக்கும் கடைய்ப் பல்லைப் பிடுக்கக் கூடாது; அது பிடுக்கப்பட்டால் அதி உபத்திரவம் உண்டுபண்ணும். (5) இவர்களுக்குக் கூடப் பற்களை எடுக்க நேரிட்ட பிறகு, ஸந்தித்தமா வும், துரமாகவும், குளிர்ச்சியாகவு முள்ள சிகிதஸா கிரமம் அனுகூலமானது. 23-26½.

தத்தமுல விாதிகளுக்குச் சிகிதனைகள்.

சீத த சிகிதனை : சீதாதம் இனும் பல்லீறு வியாதியில் கெட்டுப்போன இரத்தத்தை கீறி வெளிப்படுத்திய பிறகு (1) கோரைக் கிழங்கு, மருதம் பட்ட, த்ரிபலை, ஞாழல், இரஸாஞ்ஜம், சுக்கு இவற்றின் சூர்ணத்தைத் தேனிற் குழைத்து மேலே பூசலாம். (2) அற்றின் ஷாயத்தையே கபள் கிரஹமாகவும் உபயோகிக்கலாம். (3) மதுர ரஸமுள்ள ஸ்துக்களால் பக்குவம் செய்த தைலத்தை நஸ்யமாப் பிரயோகிக்கலாம். 27, 28.

உபகுச சிகிதனை : (1) உபகுசமென்னு வியாதியில் வெந்நீர் வாயில் வைத்துக்கொண்டு பல்லீறின் சதகளுக்கு ஸ்வேதம் செய்தல். (2) பிறகு மண்டலாகரம் என்னும் கருவியாலாவது, தேக் யிலை அல்லது பாரிஜாத யிலை ள் லாவது அடிக்கடி தேய்த்துக் கீழ்; பிறகு கொம்பாக்கு, ஞாழல், வர்த்தம், இந்துப்பு, த்ரிபலை, காவிகல் இவற்றை நெய்யிற் ஏட்டி லாது தேனிலாது கலந்து, உருக்கி குழம்பாக்கி மேலே தடவலாம். (3) அல்லது கோஷ்டம், சுக்கு, மிளகு அதி தூர், இரஸாஞ்ஜம் இற்றின் கஷாயத்தில் நெய்யிற் ஆடையை ஈய்ச்சி யெடுத்து, இளஞ்சூடா அதையாவது மேலே பிரதிரா உபயோகிக்கலாம். (4) தலத்தையாது பள் கிரஹா உபயோகிக்கலாம். (5) மதுரத் திரவ்யங்களால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட கிருதத்தைக் பள் கிரஹமாகவும், நஸ்யமாகவுப் பிரயோகிப்போலாம். 9-31.

தத்த புப்புட சிகிதனை : தத்த புப்புட வியாதியில் ஸ்வேதம் செய்து, அதை உடைத்தாவது, அறுத்தாது, கீறியாவது தோஷத்தை வெளிப்படுத்திய பிறகு, அதி தூரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், சுக்கு, இந்துப்பு இவற்றால் பிரதிஸரணம் செய்யவேண்டும். 32.

தத் த வித்ரதி சிகித்ஸை : (1) தந்தவித்ரதியில் காரமாக ம், தீக்ஷண மாசுவம், உஷ்ணமாக ம், ரூக்ஷமாகவும் உள்ள க நா யம் முதலியதால் கவளக் கிரஹமும் லேபமும் செய்யலாம். (2) உகரோகணி, கோஷ்டம், தேன் கொடுக்குப் பூண்டு, யவதானி ய, தின் சுணை இவற்றின் சூர்ணத்தினால் அவ்விடத்தைத் தேய்க் கலாம். (3) சீதவீர்பமான சாக்ருகளால் அது பக்குவமாவதைப் பரிபாலித்து வரலாம். (4) வித்ரதி பக்குவமான பிறகு அதை உடைத்துவிட வேண்டும். (5) ஆழமாகப் பாவிப் புறப்பட்டிருந் தால் அதைச் சுட்டுவிட வேண்டும். 33, 34.

ஸஹிர சிகித்ஸை : (1) ஸஹிரத்தில் சேதநம் செய்தும், கீறியும் விட்டு, (2) வெள்ளிலோத்தி, கே ரைக் கிழங்கு, ஜடா மாம்ஸி, த்ரிபலை, இரஸாஞ்ஜநம், வர்த்தங்கம், பலாசு வித்து சிறுதேக்கு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தேன் கூட்டிப் பிரதி ஸாரணம் செய்யலாம் (3) அச் சாக்ரு ளின் கஷாயங்களாலேயே ண்டேஷமும் பண்ணலாம். (4) அதிமதூர், வெள்ளிலோத்தி, ரைதல், அறுகு, நன்னூரி, அசில், சந்தனம், காவி, சர்க்க ர, நாமக் கரும்புரஸம் இவற்றால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட தைலத் த நஸ்யமா ப் பிரயோகிக்கலாம். 35, 36.

அதிமாம்ஸ சிகித்ஸை : () அதிமாம்ஸக்ோளாறில் அதை அறுத்துவிட்டு, (2) வசம்பு, வாலுமுனை, ட்டத் திருப்பி, ஸர்ஜக்ஷார, யவதானியச் சுணை இவற்றின் சூர்ணத் தைத் தேனிற் குழைத்துப் பிரதிஸாரணம் செய்யலாம். (3) பேய்ப்புடல், வேம்பு, த்ரிபலை இவற்றின் கஷாயத்தைக் வள ர வும் உபயோகிப்பது நலம். 37, 38.

விதர்ப்ப சிகித்ஸை : விதர்ப்பவியாதியில் மண்டலார்ர ன்னனும் கருவியால் பல்லீறுகளைக் கீறி சுத்த் செய்யவேண்டும். (2) பிறகு க்ஷாரப் பிரயோகமும், (3) அதன்பிறகு சிதளமா நஸ்யக்ோ நாதிப் பிரயோ ட்ரும் செய்யவேண்டும். 39.

தத் த டி சிகித்ஸை : (1) தேஹத்தை வமந விரேசந ளாலும், சிரஸ் ஸ நஸ்யாதிகளாலும் சுத்தி செய்துவிட்டு, பிறகு பல்லில் ஏற்பட்டுள்ள தந்த மூலகதி என்கிற புரைய, அ் குள்ள பல்லை யெடுத்துவிட்டுச் சுட்டுவிட வேண்டும். (2) வக்கிரமா ப் போகு் நாடி யென்கிற புரையையும், அநேகம் த்வாரங்களுள்ள புரையையு் மருக் ளாம்பழச் சூர்ணத்தினாலாவது, வெல்லத்தினு லாவது கிரப்பி, (3) ஜாதிக்காய், மருக்காளை, வேங்கை , முள் முரு இவற்றின் சூர்ணத்தினால் பல்லைத் துலக்கலாம். (4) பாலுள்ள மாகங்களிற் பட் டகளுடைய கஷாயத்தினால் டேஷம் செய்யலாம். (5) அக்ஷாயத்தில் ப் குவ் செய்த தைலத்தை நஸ்யமாகவும் உபயோகிக்கலா். 40, 41.

ஜிஹ்வ ரோக சிகித்தை க்.

ஜிஹ்வ ண்ட சிகித்தை : (1) நாக்கில் ரத தோஷத் தினால் உண்டாகு கண்டக ரோகத்தில் வாத ஸம்பந்தான ஒஷ்டோப, திற்குக் கூறிய சிகித் ஸையச் செய்யலாம் ; (2) பித்த கண்டகத்தில் முதலில் நன்றாகச் சுறண்டி, துஷ்ட இரத் தத்தை வெளிப்படுத்தி விட்டு, பிரதிஸாரணம், கர்ஷோ, நஸ்ய விதி இவைகளை தூரத் திரவியங்களால் செய்வது இதம். (3) சிலேஷ் தோஷத்தினாலான ஜிஹ்வாகண்டகத்தில் கடுகு, திரி டு முதலிய தீக்ஷண வஸ்துக் ளால் அவ்விதமே பிரதிஸாரண ண்ஷோதி னைச் செய்யலாம். 42, 43.

அல சிகித்தை : ஜிஹ்வாலஸம் என்கிற ரக்ஷிணாண்டா கும் இவ்விபாதியின் ஆர்பதசையிலும் ஜிஹ்வாக் டகத்திற் குக் கூறிய விதமாய் தீக்ஷணௌஷதாதி ளால் பிரதிஸாரணத்திசிகித் தை னைச் செய்யவே டும் ; ஆனால் இதில் சஸ்திரத்தினால் நாளைப் பரிசிக்கவுங் கூடாது. 44.

அதிஜிஹ் சிகித்தை : (1) அதிஜிஹ்வ ரோகத்தில் படி சயந்திரத்தினால் நாக்கையர்த்தி இழுத்து, மட்டலார் என்கிற சஸ்திரத்தினால் அறுத்துவிடவும். (2) பிறகு தீக்ஷணமாக ப் உஷ்ணம கவுமுள்ள ஓளஷத களால் தேய்ப்பது, பிரதிஸாரணப் பிரயோக முதலிய டே னைச் செய்யவே டும். 45.

உபஜிஹ் சிகித்தை : உபஜிஹ்வா உடாயிருக்கிற பாத்தைப் பிடித்து, அதிலுள்ள துஷ்டரக்தத்தை வெளிப் படுத்திவிட்டு, யவக்ஷாரத்தினால் அதைத்தேய்க் வே டும். 46.

த ஹ்ரோக சிகித்தைகள்.

சு டிக சிகித்தை : (1) கபஹ்ரமான நஸ்ய, ண்ஷோ, கர்ஷோ என்கிற தேய்ப்பு இவற்றால் சுண்டிகா என்கிற தவடை வியாதியைப் பரிஹரி லாம். (2) சுண்டினை யென்பது முதிர் விட்டால், நாக்கின் முப்புறத்தில் ஒருவாறு வெள்ளி வி த னைப் போன்று பரவிய அத்தவளர்ச்சி எதெ படு ; அதை படிச் முதலிய கருவிகளால் பிடித்து இழுத்து, அதி உட்புறத் திலு அல்லாமல் அதிக முனை யிலு அல்லாமல் சிறிது வெவ் டலாக்கி ண்னுக் கருவியினால் அறு வே டும் ; இவ் வி சஸ்திர பிரயோக கயில் இரத், அமிதமா வெளி னானால் பிராணபாயமும், மிகக்கு றவாக வெளி னானால் வியாதி யி் விருத்தியும் ஏற்படு. சு டினை முறைப்படி சேதித் ப் பட்ட பிறகு (3) மிளகு, அதிவிடயம், டட்டத் திருப்பி, வசம்பு, டேஷ்டம், டேனை இவற்றி் பெடியுடன் உப்பு தேனு கூட்டி, அதனால் அவ்விடத்தைத் தேய் லாம். (4) பிறகு கடுக ரோகினி, அதிவிடய, டட்டத்திருப்பி, வேம்பு, சிற்றரத்தை,

வசம்பு இ ிற்றின் ஷாய் களால் வளக்கிரஹம் செய்ய லா . 46 49½.

த வுஸம்ஹதி முதலியவற்றின் சிகித்தலை : தாலுஸம்ஹதி யிலும், தாலுபுப்புடத்திலும், ச்சபத்திலும் சு ிகைக்குச் செய் தது போலவே அ ற்றைக்கீறி, மற்றப் பரிஹாரமுறைகளையும் அவ்விதே செய் வேண்டும். 50.

த வுப சிகித்தலை : () தாலுபாகவிய தி பக்குவமாகா லிரு ில் அ ன்பேதி, இரஸாஞ்ஜந், தேன் இவற்றைக் குழைத்து அவ்விடத்தைத் தேய்க் லாம். பிறகு சீதளமாசவும், துவர்ப்பாகவும், துரமாக ம் உள்ள ஒளஷத் ளால் சவளக்ிர ஹ்ெய்யலாம். (2) பக்குவமடைத் தாலுபா த்தில், அது எட்டு ற்பூச்சிபோல் வெடித்துத் தோன்றுத யில், தீக்ஷ் மாயு் ஷண யுமுள்ள ஒளஷத் ளால் பிரதிஸாரணம் செய்து பிறகு ஆட தோடை, தே ம்பு, பேய்ப்புட முதலிய கைப்புள்ள ஒளஷத் களைக் வளக்கிரஹமாக உபயோகி் லா . 5 , 52.

த தே ஷ சிகித்தலை : தாலுசோஷ வி ரதியில் நாவறட்சி யில்லாத பிணிய ளிக்கு (1) திப்பிலி, சு் கு இ ற் றச் சோத்துக் ரய்ச்சிய கிருதத் த ஆஹாரம் -ட்ொ ட்பிறகு பருக் கொடுக்கலாம். () பிறகு அம்ல ருபுள்ள ஒளஷதங்களால் கண் ஷேதாரணம் செய்யலாம். (3) ஸ்நிகத்தமான ஜாங் லமாம்ஸ னையு்ொடுக்கலாம். (4) பாலிலிருந்து எடுத்த நெய்யை நஸ்ய ர உபயோகிக் லா . 5 , 53½.

களரோக சிகித்தலை ள்.

தே ண்டைவிய தி ளுக்குப் பெ துசிகித்தலை: தொண்டை யப் பற்றிய மியாதிகளில் (1) இரக்தமோக்ஷணம் செய்யலாம். () தீக்ஷணகு ாமுள்ள ஒளஷ, ங்களால் ந யாதிகளையும் பிரயே கி் லாம். (3) மரமஞ்சள், லவ் கப்பட்டை, வேம்பு, இரஸாஞ்ஜ ம், வாலுழு இவற்றின் ஷாபத்தைப் ப னம் செய்யலாம். (4) அல்லது டு்காயை் சஷாயமிட்டு, அதில் தேன் சேர்த்து் பருசலாம். (5) த்ரிபலை, த்ரிகடு, யவக்ஷாரம், மரமஞ்சள், ண்ட் த்ரீ, இரஸாஞ்ஜநம், ட்டத்திருப்பி, வாலுழு வ, வேம்பு, சு் தம் இவற்றைப் பசுமூத்திரத்திற் காய்ச்சி, அ் க ழாயத் த் வள் கிரஹ ய் உபயோகி் சலாம்; அல்லது அச்சா் கு னையே மாத்திரைகள் கச் செய்து உட்ொள்ளலாம்; அல்லது அவற்றைக் குழம்பு போலப் பக்குவம் செய்து, பிரதிஸா மா வு் உபயோகிக் லாம். (6) நீர் ள்சி, கு் மிமணி, தே ரை் சிழங்கு, தேவத ரு, சு் கு, வசு் பு, நேபாளம், பெரு் குரும்பை இ ிற்றை நீர் விட்டு ஆட்டிக் கொதிக் வத்து, தே லேகிதிது சூடா லேப் செய்ய லியு் ிக் மு் திரு . 54 57½.

ரோ ஹிணி சிகித்தஸை : () வாததோஷத்தினால் உண்டான ரோஹிணிக்கு ஸ்வேதநம் செய்து, உடனே அங்குவிசஸ்திரத்தினாலாவது, இந்துப்பில் நகத்தைத் தோய்த்து அதனாலாது அதைக் கீறவேண்டும். பிறகு பஞ்சமூலகஷாயத்தினால் கவளக்கிரஹம் செய்வதும், தைலத்தை கண்டோஷமாக உபயோகிப்பது, நஸ்யமிடுவதும் அவசியம். (2) பித்ததோஷத்தினாலான ரோஹிணியிலிருந்து இரக்தமோக்ஷணம் செய்து, ஞாழல், சர்க்கரை, தேன் இவற்றைக் கூட்டி இதனால் அவ்விடத்தத் தேய்க்கவேண்டும். வெள்ளிலோத்தி, வர்த்தந் இவற்றால் கஷாயம் ரய்ச்சி, அதனால் கவளக்கிரஹம் செய்யலாம்; அல்லது திராசைக்ஷ, ஈஞ்ச இவற்றின் கஷாயமும் வளக்கிரஹத்திற்கு ஏற்றதே. (3) இரக்ததோஷத்தினாலான ரோஹிணி அஸாத்யவியாதி யென்பதக் கூறிவிட்டே, அதற்கும் பித்தரோஹிணிக்கு ஏற்ற சிகித்தஸையையே செய்யவேண்டும். (4) சிலேஷ் தோஷத்தினாலான ரோஹிணியின்மேல் கடு ரர்க்கச் சரக்கு னையும் ஒட்டடைக்கரியையும் சேர்த்துக் குழம்பாச் செய்து, பிரதிஸாரணமாக உபயோகிக்கலாம். நாயுருவி, மருக்காரை, வெண்வசம்பு, நேபாளம், வாய்விடங்கம், இந்துப்பு இவற்றைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தைலம் நஸ்யமிடுவதற்கும், கண்டோஷம் செய்வதற்கும் சிறந்ததாம். 58 62½.

ப்ருத்த-ச வுரக திகளின் சிகித்தை :—ப்ருத்தம், சாலாகம், துண்டிடு மி, லாயு இவற்றிற்கும் ரோஹிணிக்குச் செய்வது போன்ற சிகித்தஸையையே செய்யவேண்டும். 63.

வித்ராதி சிகித்தஸை : தொண்டை நிலுண்டாகு வித்ராதியி் முதலில் துஷ்டரக்தத்தை வெளிப்படுத்திவிட்டு, திரிபலை, மூ்கிலுப்பு, இரஸாஞ்ஜநம், காவி, வெள்ளிலோத்தி, இந்துப்பு, ரத்தக் கம், திப்பிலி இவற்றின் சூர்ணத்தினால் அவ்விடத்தைத் தேய்க்கலாம்; அல்லது அவற்றின் கஷாயத்தினால் டோஷம் செய்யலாம். 64.

ளாகண்ட சிகித்தஸை : () வாததேஷத்தாலான களண்டத்தில் முதலில் ஸ்வேதநமும், பிறகு இரக்தமோக்ஷணமும் செய்யவேண்டும். எள், குஸும்பாவிதை, ஆஸிவிதை, முறளம் வித்து, சணல்வித்து இவை னை வேகவைத்து ஒற்றடம் கொடுக்கலாம். மேலும் முருங்கை, வெள்ளிலோத்தி, தழுதாழை, யாணைத்திப்பிலி, சாறடை, தக்ோலம், சீந்தில், எருக்கட்டே, ருாரையின் புஷ்பம், சிவதை இவற்றை எள்ளாவது காயித்து விட்டு அரைத்து, அடிசடியும் மேலே லேபநம் செய்யலாம். சீந்தில், டேம்பு, டெம்பாலை, செருப்படை, சிற்றமுட்டி, பேரா முட்டி, திப்பிலி, தேவதாரு இற்றால் தைலம் பக்கும் செய்து ப்ரு உபயோகிக்கலாம். () கபதோஷத்தாலான ளண்டத்

திலும் அதே சிகிதையை செய்யே ண்டியதுடன், வேதந்
மும், பற்றுப்போட்டு ாடச்செய்வது பலமாகச் செய்யப்பட
வேண்டும். ஆடுதீண்டாப்பானே, அதிவிடயம், நீர்த்திப்பிலி,
வேலிப்பருத்தி, குன்றிமணி, சரை, முருகை. இவற்றைச்
சூர்ணம் செய்து, திரவடான பலாசுக்ஷாரத்தினால் ஆட்டி
யெடுத்து மேலே லேபநம் செய்யலாம். ஹடக்ஷாரத்தைப் பசு
மூத்திரத்திற் றொதிக வைத்துப் பக்குவம் செய்து, அதைப்
பரு மும்; அதைப் பருகிவரும்போது வரகு தானியத்தை டண
வாகக் கொள்ளே ிடும். வத்ஸகாதிகணச் சாக்குகளால் பக்கு
ம் செய்த தைலத்தையாவது பஞ்சலவணம் கூட்டிப் பருக
லாம். கபஹரமான தூமபானம், அவ்வித வமநம், நஸ்யம்,
முதலியவைகளையும் உபயோகிக்கலாம். (3) மேதோதோஷத்
தாலான ளாக டத்தில் ஸிராமோக்ஷணம் செய்து, கபஹரமான
சிகிதஸா கிரமத்தையும் நிறைவேற்றலாம். அஸநாதிகணச் சாக்
கு ளின் சூர்ணத்தையும் அதிகாலையில் கோமூத்திரத்துடன்
உட்டு ாள்ளலாம். (4) களக டங்கள் இச்சிகித ஸகளால் தீரா
விட்டால், அ வ னை யெல்லாம் அறுத்து அப்பால் விரோணைப்
சாரங்களைச் செய்யலாம். 65 72½.

மு ரோகங் ளுக்குச் சிகிதையைக்.

மு பக சிகிதையை : த்ரிபலை, வட்டத்திருப்பி, திராசைக்ஷ
இவற்றை கஷாயமிட்டு, அக்கஷாய களில் தேன் கூட்டி “மு
தா ந ளா” உபயோகிக் லாம். ஜாதிபத்திரித் துளிர்களை
யா து, ஸுரஸ தி ணச் சாக்கு னையாவது மென்று மிழ்ந்து
விடலாம். (2) வாத தோஷத்தினாலான முகபாகத்தில் திப்பிலி,
இ்துப்பு, ஏலம் இ ற்றால் பிரதிஸாரணம் செய்யலாம். வாத
ஹாச் சாக்கு ளால் பக்குவம்செய்த தைலம் நஸ்யமாகவும், கவளக்
கிரஹமா வு உபயோகிக் ஹிதமானது. (3) பித்தஜமுக
பா த்திலும், (4) இரக்தஜமு பாகத்திலும் இரக்த - பித்தஹா
சிகிதையைக் ஏற்ற வ. (5) கபஜமுகபாகத்தில் சிலேஷ்ட ஹா
சிகிதையை அனுக்ஷமமானது. கடினமாக மும் நிலைத்துமுள்ள முக
பாக ஸம்ப தான கொப்புளங்களை இலைகளாலாவது, நர பு
ராலாவது கீறி வழித்து விடலாம். (6) ஸந்திபாதத்தில் எந்
தெந்த தோஷ மேலோங்கியிருக்கிறதோ அதற்கு ஏற்றவாறு
சிகிதையை னைச் செய்யவேண்டும். 73 76½.

ஹடக்ஷார சக்ஷாரம். (உல'பாசிய எரித்து டு
குக்ஷாரம்.)

மு ரோ ள் ளு இ'கு ராயப்பற்றி னோய் ள் குறிக்
ப்படுகின்ற .

முகதா ளை யு' தொ டையு' முவிக் டொப்
பளிப்பதற்கு ப'ோகி' திர'ஷத'.

அர்புத சிகித்தலை :— (1) அர்புத பருத்து வளராத ஆரம்ப நிலைமையில் இருக்கும்போது அது அறுத்து, ஸ்ரீக்ஷாரம், சுக்கு இவற்றின் கஷாயத்தில் தேர்ச் சேர்த்துப் பிரதி ஸாரணம் செய்யவேண்டும். (2) சீத்தில், தேம்பு, இற்றத் திரவகல்கமாக அரைத்து, தேனும் தலமும் கூட்டி ண்டேஷம் செய்யலாம். (3) யவதானியத்தாலான உணவப் புஜிக் வேண்டும். (4) தீக்ஷணமான தைலத்தினால் நஸ்ய அபயம் முதலியவைகளைச் செய்யலாம்.—77, 78.

பூதிவக்த்ரசிகித்தலை : பூதித்ரம் என்னு் நோயில் (1) முதலில் மனம் செய்வித்து, (2) பிறகு தீக்ஷணமான தூபாநமும், (3) தீக்ஷணமான ஸ்யமும் பிரயோகிக்ே. (4) மஞ்ஜிஷ்டி, காட்டாத்தி, வெள்ளிலோத்தி, ஞாமல், பத்ம் இற்றால் ராய்ச்சிய ஷாயத்தை முதா நமாக உபயேகி்ல. (5) அதே சாக்குகளை ந்ரூச் சூர்ண் செய்து, முத் தினுள் அச்சூர்ணத் தத் தூலா. (6) மேலும் சீதாதம், உபகுசம் இவற்றிற்குக் கூறியுள்ள நஸ்ய முதலியதையும் உபயோகிக் லா. 79, 80.

முத்தைப்பற்றி பெதுவிதிளின் சிகித்தை .

விதேஹ குளிகை : த்ரிபலை, த்ரித்தரி, நிலேம்பு, அதி தூரம், வெண்கடுகு, த்ரிகடு, கோரைக் கிழ்கு, ஞ்சன், ரமஞ்சன், யவதானியச்சக்ஷை, புளி, புளிஞ்சி, எலுமிச்சு, அரசம்பட்டை, நாவற்பட்டை, மாப்பட்டை, ருத்பட்டை அலரிமரப்பட்டை, இலவம்பிசின் இற்றை இடித்துக் ஷாய் ராய்ச்சவும் ; அக் ஷாயம் குழம்பாப்பக்கு ராய்ருயில் முற்கூறிய த்ரிபலை முதலியவற்றி் மிருதுவா சூர்த்தையே அக்குழம்பிற் சேர்த்து குளிகைகள் செய்யவு். இக்குளினை வாயில் எப்பொழுதும் அடக்கி்ொட்டால், ஷ்டாத்தியா தொண்டை வியாதி னையும், உதட்டைப்பற்றிய வியாதி னையும், உள்தட்டையப்பற்றிய வியாதி னையும் அநிவ்ருத்திசெய்யு் ; மேலும் ரோஹிணி, கத்ர சோஷ், பூதித்ரம் இவற்றப் பேக்குவதில் இது மிகச் சிறத்தது. இக்குளி விதேஹ ராஜன் கூறியது. 81 83.

திராதிதைலம் : (1) தூறு பல்ரு லிப்பட்டையப் பதினாறு படி ஜலத்திற் சேர்த்துக் கஷாய் ராய்ச்சவு் ; அதில் சத்தனம், அகில், குக்கும்பூ, டெட்டி்ோரக் கிழ்கு, விளாமிச் சவேர், டெட்டி்ோர், தேதாரு, வெள்ளிலோத்தி, திராக்கை, ஞ்ஜிஷ்டி, கச்சோரம், பத்ம், ராய்விட், நாப்பூ, தம் என்னும் வாஸனைச்சரக்கு, புலியுகிர், கிறுதேக்கு, சிற்றேலம், தமனட், வர்த்தகம் இற்றைக்கு ரல்பல்கல் மாக் கூட்டி, ஒரு பிரஸ்த்தம் தைலம் சேர்த்துக் ராய்ச்சவும்

இதைப் பானம் செய்யவும், நஸ்யமிடவும், ண்டேஷம் பண்ணவு் உபயோகிக் , வாயிலுண்டாகும் ஸகல விய திகளு் தீரு் ; மேலும் முகின் பார்வையைப்போல் ஸௌகந்தமதர்சன ச் தியும், பன்றிக்கு இருப்பது போன்ற கேட்கும் சக்தியும் இதனால் விருத்தியாகும். (2) இதே தைலத்தினால் முகத்தைத் தேய்த்து, த ரவிதை - வெள்ளிலோத்தி - மரமஞ்சள் இவற்றை அதன் பிறகு மேலே தேய்த்துச் சுத்தம் செய்தால், வியங்கம், நீலிகா, முகதூஷிகை முதலிய மு த்திலுண்டாகும் கோளாறுகள் நீங்கி, மு மு் சந்திரபி பம்போன்ற பொலிவையும்பெறு். 84- 87.

ஸஹசர தி தைலம் : நூறு பலம் நீல மருதோன்றியை யு், கருங்காலி - நாவல் - அதி தூம் - மா - அலரி இவற்றின் பட் ட ள் அறுகு, ருநெய்தல் இவை வனை கு் அரைப்பலம்; ஆக இவற்றைப் பதினாறு படி ஜலத்திற் ஷாயம் காய்ச்சவும். அதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் எண்ணெயைக் கூட்டி, அதே ஸ்துக் னை மிருது சூர்ண ரக் கல் ராகச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய் யவும். இதை மு த்தினுள் வளக்கிரஹமாக உபயோகிக் எல்லா மு வியாதிகளு் தீரு் ; முக்கியமாக ஆடியசையு் பல்வரி சயைத் திடப்படுத்து். 88, 89.

ர்வமு ரே ஹர குளிை : முள்வேலம் பிசின் இரு நூறுபலம், பிச் ருே லம்பட்டை நூறுபலம், இவற்றை ந ன்கு திரோண ஜலத்திற் சேர்த்துக் காய்ச்சி, நாலிலொரு ப் கு நீர் மிச்சமிரு் கயி் டி ட்டி, மீண்டு் குழம்புபோல் அதை் ராய்ச்சுே டு். அதி் டெ ட்டிவேர், கோரைக்கிழ் கு, ர்த் தந் , ரவி, வெ் சந்தனம், செஞ்சந்தனம், வெள்ளிலே த்தி, நா க் ரு டு, அதி தூம், கொம்பாக்கு, இரலாஞ்ஜ , ஸௌ வீர ஞ்ஜ , ரட்டாத்திப்பூ, சிறுதேக்கு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், த்ரிபலை, சதுர் ரத் , அகில், கோரைக்கிழ் கு, மஞ்ஜிஷ்டி, ஆலம்விழுது, ஜடாமாம் பி, ரஞ்சொறி, பத்ம ம், ஏலரிசி, சிற்றா முட்டி இ ற்றைவனை குக் ரல் பலம்வீத் மிகவு் மிருதுவா ச் சூர்் செய்து சேர்து, அது : கு ஆறியபிறகு ஜாதிபத்திரி, ரதி் ரய், ல , ரல்மிளகு இவற்றை வனை கு் ஒரு பல் அதில் கூட்டி, அப்பால் படி ம்போல் வெ் மையான மி ப் பரி ள் வீசு் கற்பூரத் தையும் ஒரு குட ப்பிரம ணட் சேர்த்து, த்தி ர ள் செய்து, எப்பொழுது வாயில் அட் கிக்கொ ட்டிரு தால் ரயினுள் - டாகு் ஸ ல வியாதி னு் தீரு். 90- 94.

ஸ் மு ரோ ஹரதைம் : முள்ே லம்பிசி் நூறு பலமு், பி் ருேவலம் பட்டை இருநூறு ப்மு் சேர்த்து் ஷய் செய்து, ஒரு பிர த்தம் தலத்தை முன் குளிகை் குக் கூறிய ற்ற்ச சா் கு னையே ல் ராக் கூட்டிப் பக்குவம்

செய்து, முகத்தினுள் கவளக்கிரஹாதிகளாக உபயோகித்தாள், ஸகல முகரோகங்களும் தீரும் ; பற்களைத் திடப்படுத்தவும் இத் தைலம் சிறந்ததாகும். ஈகநிலைமையிலிருப்பவன்கூட முற் கூறிய குளிகைகளைப் பிழைக்கவேண்டும் தினந்தோறும் உபயோகிப்பதால் அவனது பற்கள் திடமாகும். 95, 96.

க்ஷாராதி கஷாயம் : கண்டங்கத்தரி, சீந்தில், சிலுமல் விகை தள்ளா, மாமஞ்சள், காஞ்சொறி, த்ரிபலை இவற்றின் ஷாயத்தைத் தேன் கலந்து கவளக்கிரஹமாக உபயோகிக்க முரோங்கள் அனைத்துத் தீரும். 97.

தந்ததாந்ர சூர்ணங்கள் : (1) வட்டத்திருப்பி, இலவ் கப்பட்டை, கோஷ்டம், கோரைக் கிழங்கு, மஞ்ஜிஷ்டி, கடு ரோகணி, பெருவாகை, வெள்ளிலோத்தி, ராஜமுனை இவற் றைச் சூர்ணம் செய்யவும் ; பட்டதி சூர்ணம் எ ன்கிற இதைத் தேன் விட்டுக் குழைத்துத் தேய்ப்பதால் பல்லீறு எ ளிலுண்டா கும் வலி, காகரப்பு, அழற்சி, இரத்தப் பெருக்கு ஆகிய வ தீரும். (2) ஒட்டடைக்கரி, இரஸாஞ்ஜந், வட்டத்திருப்பி, த்ரி பி, யவக்ஷாரம், சித்திரமூலம், அயப்பொடி, த்ரிபலை, வாலு முனை இவற்றைச் சூர்ணம் செய்யவும் ; ல சூர் ம் எ ன்கிற இதைத் தேனிற கலந்து உபயோகிக்க மு ரோங்கள், பல்நோய் ள், தொண்டை வியாதிகள் ஆகியவை நிவ்ருத்தியாம். (3) மா மஞ்சள், இலவ் பட்டை, இந்துப்பு, மந்சிலை, யவதானி பச் சணை, அரிதாள் இவற்றாலான பீத சூர் ம் என்பதைத் தேனி லு் நெய்யிலும் குழைத்து உபயோகிப்பதால் பல் நோய்கள், முகநோய் ள், தொண்டைநோய் ள் ஆகியவை நிவாரண மாகும். 98—100.

க்ஷாராதி ரஸக்ரிதை : யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், ஒட்ட டை ரா, தாபலை, பஞ்சலவணம், த்ரிகடு, ராய்விடங்ம், ராவி, இரஸாஞ்ஜ இவற்றைப் பசுமூத்திரத்திற் கூட்டிப் ப்ரு ம் செய்யவு். இக்குழம்பு தொ டைநோய்களைப் போக் வல்லது. 101.

பாலித ஹ தகீ : பசுமூத்திரத்தி் டெக்காய் னைச் சேர்த் து் ரொதி க த்து, அக் ஷாயம் அனைத்தும் ஊறி உறிஞ் சப்படு் றையில் அப்படியே வைத்திருந்து, பிறகு ரோரைக் கிழங்கு-ஜடாம னி - கே ஷ்ட் இவற்றின் ஷாயத்தில் மீ் டு் ற வத்து எடு் வும். இவ்வித பாவகீ செய் டு் றாயை ண்பவனு்ரு, நல்லுபதேசங் னை் டே டு் நட்ரு் அரசனிட்் தீ ம ள் அணுகாததுபோல் மு ரோகங் ள் சிறி தும் ஏற்படமாட்டா. 102.

ஸப்தச்சத்தாதி தம் : ஏழிலம்பலை, வெட்டிடு ர், பேய்ப் புடல், கோரைக் கிழங்கு, கடுக் ராய் டு ரோகணி, அதி தூர்,

கொன்றை, சந்தன' இ ற்றைக் கஷாயமிட்டு உட்கொள்ள மு ரோ தீரும். 103.

படே ல திக்குவாதம் : பேய்ப்புடல், சு'கு, த்ரிபலை, து' மட்டிக்காய், கழற்சிக்காய், கடுகரோஹிணி, டஞ்சள், ரமஞ்சள், சிந்தில் இவற்றின் கஷாயத்தைத் தேனிற் லந்து உட்கொண்டா லு', வள' கிரஹமாக உபயோகித்தாலும் ஸகல மு ரோ களும் குண ாகும். 104.

தார்வீரஸக்ரியை முதலியன : (1) பசுனை யான மாமஞ்சளே இடித்துச் சாறு பிழியவும் ; அதைக் குழ'பாச் சுண்ட' ராய்ச்சி, காவியையும் பொடித்துச் சேர்த்துத் தேனும் கூட்டி ளக்கிரஹம் செய்யவும். இது வாய்ப்புண், நாம விர ம் ஆகி யவற்றைப் போக்கவல்லது. (2) அவ்விதமே பேய்ப்புடல், தே ம்பு, அதிமதுரம், ஆடாதோடை, ஜாதிக்காய், பி'கருவேலன், ரு' ராவி, த்ரிபலை இவற்றையும் தனித் தனியே இரஸ'ரியையாச் செய்து உபயோகிக்கலாம். 105, 106.

திராதி கண்டேஷம் : கரு'காவி, இரும்புத் தூள், த்ரிபலை, மருதம்பட்டை, பெருமல்லிகை, அலரி இ ற்றைக் ஷ ய' ராய்ச்சி, ண்டேஷதாரணம் செய்தால் தூர்ப்பலமான பற் றுக்குப் பல' உண்டாம் 107

முகரே 'களில் இர'தமே க்ஷணம் முதலியவை : (1) ராயிலும், பல்லீயுகளிலு', பற்களிலும், தொ'டையிலு' உண்டாகு' ரோகங்கள் பெரும்பாலும் கபதோஷ' இர'த தோஷ' இவற்றால் உண்டாகின்றன ; ஆன யால் அனை களி' டெட்டுப் போயுள்ள இரத்தத்தை அடி'கடியு' இரத்தமோக்ஷ முறைப்படி எடுத்து விடவேண்டு'. () ரயவிரோச', சிரோ விரோசந', ம', ராமும் ப்புமுள்ள ஓளவுதாதி ளா' வள'கிரஹம் இனையும், சிலேஷ்மத்தையும் இரத்த தோஷத் தயு' வெளிப்படுத்து' மற்றச் சிகித்சைகளும் இவ்வி ரதி ளில் உபயோ மா வை. 108, 109.

முகரே கங் ளில் பத்தியாஹ ரங்கள் : வாற்றோது மமுத லிய திருண தானியத்தாலான அ ணத்தைக் கூதார' ளில் ஊற வைத், விதளாஹா'ர்களோடு புஜி'லா'. பதோஷத் த

ராயவிரோசநம் குடவிலிருந்து ல'னை டெ ளிப்படுத்தும் மல ரோத மு த.

2. சிரோ விரோச' நஸ்யம், அஞ்ஜந' முதலியதால். சிரஸ்ஸி லுள்ள தோஷ'னை டெ ளிப்படுத்தல்.

3. விதளாஹா'கள் வாற்றோது ம,கோது ம, டலை,உளு'து, பயறு, து ர, ரட்டெப்பயறு, டொள், பட்டாணி' டலை, தே டலை, தே ட் தரு, காராமணி இ ற்றாலா உ வு ள்.

யும், இரக்த தே. ராஷத்தையு ஹரிப்பதற்கா தே ஹ யூஷ் ள் என்ற கஞ்சுகளும் பணியார்களு உபயோகித் தகுந் தவையா . 110.

தோண்டைவியாதிகளைத் துரிதமாகச் சிகித்தல்க்க வே ம்:—அதாவது யிலுண்டாகும் வியாதி எ பிராணாதாரமான ராயு செல்லும் வழியில் ஏற்படுவதால், இது அஜா ரதையா யிருப்பதால் ச்வா த்தையும் அடைத்துப் பே டு ; ஆகவே துரிதமாக அவற்றிற்குச் சிகித்தலை செய்யவே டு . 111.

இருபத்து மூன்றாம் அத்தியாயம்.

சிரோரோக விஞ்ஞா ம்

இனி சிரோரோ க விஞ்ஞா ம் எ ணு¹ அத்தியாயம் விவ ரி ப்படுகின்றது :

சிரே ரோ களுக்குப் பொது நிதா ம்: புகை-மெ யில்-பனி இ கிரஸ்ஸைத் தாக்குதல், நீர்க்களை டால், அமிதமாகத் தூ கு தல், அதிகமாகக் விழித்தல், தேஹத்தின் மேற்பா த்திற்கு அதி மா ஸ்தே தகித்தலை பிரயோகித்தல், எதிர் ாற்றில் செல் லுதல், கண்ணீரை அடக்குதல், அதிகமாய் அழுதல், அமிதமா நீரருந்தல், அதிகமாய் மதுப ன் செய்தல், கிருமி ள், தே ன் னை அடக்குதல், தலையணை-தேஹத் தத் தேய்த்தல்-அப்பய்க் இ ற்றை விரும்பாது விலக்கல், தொடர்ந்தாற்போல் நீடித்துக் கீழே பார்த்தல், அஸாத்மிய ான வாஸணை னை உறிஞ்சுதல், பதன் டெ ட்ட உ ரவு னையு ஆ மான உண டுகளையு உண்ணல், அதி ம ப் பேசுதல் இவை முதலியவற்றால் சி ஸ்தை ப் பற்றிய தாதி தோஷங் ே ாளாறடை து சிரோரோக னை உண்டு ப ணுகின்றன. 1—24.

தஜ சிரஸ்தாபம்: அவற்றுள் வாததோஷ் பிரகோப டந்து டன சிரோரோ த்தில் ன்ன் ளில் மிகவு் கு டத்தல் உண்டாம்; புருவத்திற்கு அருகிலுள்ள ர்பு பல ரப் பிள்கப்படுவதுபோ லிருக்கு ; புருவ னுக்கு மத்தி பாசமு் ெற்றியு அதி தே தனையினால் வி வீழ்வது போலிருக்கு ; செவி ள் பதை டைந்து சப்திக்கு ; வித்திழு ப்படுவது பே லவு, கிரஸ் முற்றிலு் சுழலு போலவு, ஸந்தி ளிலிருந்து வில ப்படுவது போலவும் தோ ஹு ; ெற்றிப்ப் ாயுள்ள ஸி ர ளி தொகுதி ள்

ரோரோ கிரஸ்வி ட்புறத் தயு ே பா த் யு பற்றிய ; இ ற்றயு தலையில் வீ ாத்த முதலி ற்றி நிதந-க்ஷ தினையு விள அத்தி ர .

மிகத் துடிக்கும் ; மோவாய்க்கட்டையு் கழுத்தும் ஒருமிக்க அசையாது கட்டப்பட்டதுபோல் தோன் றம் ; வெளிச்சத்தைப் பார் க்கக் கூச்சமுண்டாம். நாசி லிலிருந்து நீரொழுகும் ; திட ரென்று வலி ஏற்பட்டுத் தணியும் ; மர்த்தநம் செய்வது, 'நேஹ பிரயோகம், ஸ்வேதப்பிரயோகம், அழுத்திக்கட்டுவது இவற்றால் வேதனை குறையும் ; இது “வாத தோஷத்தாலான கிரஸ்தாபம்” எனப்படும். 3 6½.

அத்தாவபேதம் : சிரஸ்ஸின் ஒரு பக் த்தி் அவ்விதம் கடும் வலி யுண்டானால் அது “அர்த்தாவபேதக” என்று வழக் கப்படும். இது ஒரு பக்ஷத்திற்கு ஒரு முறையாவது, மாஸத்திற்கு ஒரு முறையாவது தொந்தர ளிப்பதும், பிறகு தாே தணிவதும் வழக்கம். இது மிகவும் விருத்தியடைந்தால் ணையாவது செவியையாவது அழித்து விடும். 7, .

பித்தஜ் சிரஸ்தாபம் : பித்த தோஷத்தினாலா சிரோரோ கத்தில் சிரஸ்ஸுக்குள் புனை வது போன்ற தாபமும், ஜ்வரமும் வியர்வையு், நேத்திர ளில் அழற்சியும், மூர்ச்சையு், உ டா் ; இராக்காலத்திலும், சீதோபசாரங்காலும் தணியு். 9.

பஜ் சிரஸ்தப் ம் : பதோஷத்தினாலான சிர தாபத்தில் தலையில் பரமும், அரோசகமும், சிர திமிர்த்தாக் குளிர்த தர வும், நாடிநரம்பு ளின் சலனமின்மையும், சோ ம்பலும் காணு் ; இவ்ே தனை பகலிற் குறைவாகவும், இரவில் அதிக மா டும் இரு கு் ; உடலில் திமிர்ப்பும், ணனைச் சுற்றிலு் வீக்கமு், ரதில் தினவும், வார்த்தியும் ஏற்படு். 10, 10½.

இரத்தஜ் ஸ்நிப தஜ் சிரஸ்தாபங்கள் : (1) இரத்ததோஷத் தினாலான சிரே ரோகத்தில் பித்தஜ்சிரோரோ த்தினும் மெம யான வலி முதலியவைகளும், () ஸ்நிபாதஜ் சிரோரோகத்தில் மூன்று தோஷ னாலு் உண்ட கும் தனித்தனி சிரே ரோ த்தின் ஸ ல குறி ணு் தோ்று். 1 .

கிருமிஜ்சிரோரோகம் :—ஹிதமும் அஹிதமுடான பலவித லப்புள்ள ஆஹாரங்களால் சிரஸ்ஸினுள் இரத்தமும் மாம்ஸபேசி களும் சவர் நீர்மயமான தோஷமாக மாறி அத் தோஷமும் ஸந்தி பாததோஷமும் விருத்தியடைந்து, சிரஸ்ஸினுள் கிருமி உ டாகு். திங்கிழைப்பவையான அக்கிருமிகள் சிரஸ்ஸினுள்ள இரத்தத்தைக் குடித்துக்கொண்டு, மெமயான வேதனையளி கு் ; அவ்வேதனையால் சித்தப்பிரமையும் காணும் ; ஜ்வர, ாஸம், பலக்ஷப், ரூக்ஷத்தன்மை, வீக்கம், லி, அறு கப்படு து போ்ற வேதனை, தாபம், கபாலத்தில் வெடிப்பு ள், தூர் ாற்ற், த டயிலு் சிரஸ் லிலு் தினவு, க்ஷயம், திமிர்ப்பு, ரதில் சப்த் இவை ாளும், சிவந்து தெளி ான மூ் குச்சுசுளியி் ஒழு கு் உ டாகு். 12 14½.

சிரக்கம்பம்: எல்லத்தோஷங் ளு, முக்கியமாக வாதம் ஆதிக்யம் பெற்று சிரஸ்ஸை நடுங்கச் செய்யும். அதற்கு “சிரக் கம்ப” என்று பெயர். 15.

சுக்கம்: அதாதி மூன்று தோஷங்களும் பித்தத்தைத் தலைமையாண்டு இரத்ததோஷத்தோடும் சேர்ந்து கன்னத்தில் வீசுத உடுபணும்; கடுடையான தாபமும், வியு, சிப்பும் அவ்விடத்தில் உடாகும்; வாய்பிதற்றலும், ஜ்வரமும், தலைச்சுற்றலும் காணும்; வாயில் சப்பும், முத்தி பசுனை நிறமும் தோன்றும்; சீக்கரத்தில் அபாய விளைவிக்கு இந்நோய் “சுக்க” எனப்படும். இது மூன்று நாட்ளில் உயிரைப் போக்கிவிடும்; தகுந்த சிகிதையை செய்தால் இதை நிவ்ருத்திக் லாம். 16, 17.

ஸூர்யாவர்த்தம்: ராவானது பித்ததோஷத்தின் அனுபந்தத் தப் பெற்று, ன்ன - புருவம் - நெற்றிக் ட்டு இவளில் துடிப்பு வலியையு ஸூர்யோதாலத்தில் ஆர்பிகச் செய்யு; இது நடுப்பல் வாயில் விருத்தியடந்து, பிறகு தானே கிராமமாத்தணியு; பசித்திருப்பனை இந்நோய் அதிராருத்தும்; சீதோபசாரத்தினாலது, உஷ்ணோபசாரத்தினாலவது எவ் கயிலும் சுகமடைதில்லை. இவ்விபாதி “ஸூர்யாவர்த்தம்” எனப்படுகிறது. , 19½.

சிர - கபலங்களின் ரேக்கள்: (1) இவ்விதம் சிரப்பற்றி பத்து வியாதிகளும், (2) சிரஸ்ஸி மேற்பாடிய பாலத்தில் இனி கூறப்போகிற வையில் ஒன்பது ரோகளு உண்டகிற .—20.

உபசீஷகம்: பாலத்தில் ரு விகாரமடைந்தால் ப்பத்திலுள்ள சிசுவுக்கு கூட சிரஸ்ஸில் ஒரு வீ உடாகு; அது பாலத்திற்குச் சான நிறமாவும், வியற்றதா ி இருக்கு; அதற்கு “உபசீஷ” என்று பெயர். 21.

கபலபிடகாதிகள்: பிடகை என்னும் இரத்தக்கட்டி, அர்புதம், வித்ரதி இவைகள் மற்ற அயவங்களில் எடுத்தேஷ் ளால் எவெவ் வகளில் தோன்றுகின்றனவோ அரே சிரஸ்ஸி சபாலத்திலு உண்டாகின்றன. 1½.

அரும்ஷிகா: கபாலத்தில் பித்ததோஷ, இரத்ததோஷம், சிலேஷ்மதோஷ, கிருமி ள் இவை நிரம்பிய தூர்நீர்களுள்ள கொப்புள ள் சோளதானியம் - கடுகு இவற்றைப்போல் கள பு; அவ “அருஷிகா” எனப்படும். 2½.

தருணம்: பாலத்தில் சம்மம் மிக மெல்லிதாப் பிளவு டு, அரிப்பு - உர்ச்சியின்மை - ருக்ஷத்த இற்றையு டுபண்ணி டா டு வெடிப்பு ஏற்படும்; இதில் தலையிரு உதிரு; இதற்கு “தாருணம்” என்று பெயர். 2½.

இந்திரலுப்தம்: ரோமகூப்கள் என்கிற மயிர்க் ளைப் பற்றிய பித்தமானது வாததோஷத்துடன் சேர்ந்து விருத்தி யடைந்து உரோமங்களை உதிரச் செய்யும்; பிறகு கபதோஷ மும் இரத்ததோஷமும் சேர்ந்து ரோமகூபங்களை அடைத்துப் போடும்; அதனால் வேறு உரோ ங் ள் அங்கு முளைப்பதில்லை; இவ்வியாதி “இந்திரலுப்தம்” எ ி றும், வெறும் இடுகுறிப் பெயராக ஈ என்றும் வழங் ப்படு . 4, 25½.

கலதி: இந்திரலுப்தத்தைப் போலவேதான் “கலதியும்” உண்டாகின்றது; ஆனால் இதில் மயிர்கள் திடெ ன ஒருமிக் உதிராமல் கிரம் கிரமா உதிரு . இந்த கலதி (1) வாத தோஷத்தினாலுண்டானால் சர் ம் அக்னியினால் எரிக் ப்பட்டது போலவும், (2) பித்ததோஷத்தினால் உண்டானால் வியர்த்துத் தடித்த பிரை ள் அடர்ந்ததா வும், (3) சிலேஷ் தோஷத் தினால் உ டானால் தடித்ததா வும் ஆய்விடு ; ஆகவே இவ் வியாதியில் ராதாதிதோஷ்களின் ஸம்பந்தத்தாலான வெவ் வேறு குறிகள் சர்மத்தைப்பற்றி பிரகுக்குமென்றறி . (4) எல் லாத் தோஷங்களாலும் உண்டாகும் கலதியில் மூன்று தோஷங் களுடைய குறிகளும் சேர்ந்து தோன்று . இதில் மயிர்க்கால் நகத்தின் தோற்றமுள்ளதா யிருந்தாலும், அக்கனியினால் சுடப் பட்டாற்போல் முற்றிலு் உரோமம் அற்றிருந்தாலும், சர்மம் அழற்கியுள்ளதாயிருந்தாலு், அவ்வித கலதிநோய் அஸாத்ய மாம். 26 28½.

பலிதம்: மனத்துயரம், னைப்பு, சினம் இவற்றால் அதிகரி் கு் உடற் சூடானது சிரஸ்ஸைச் சேர்ந்து, அவ்விடத்துத் தோஷங்களுடன் சேர்ந்து தலைமயிரைப் பழுக்கச் செய்கிறது; அதனால் ஏற்படும் வெளிறிய வி ரார் “பலிதம்” எனப்படும். அது (1) வாததோஷத்தினால் உ டானால் வெடித்தும், வெண் கருமையா வு், டினமாகவும், ரூக்ஷமாகவும், நீருருவம் கவு் சர்மமும் உரோமமும் மாறித்தோன்று . (2) பித்ததே ஷத்தி னால் உண்டானால் அழற்கியு், மஞ்சள் நிறமும் ஏற்படும். (3) சிலேஷ்மதோஷத்தினால் உண்டானால் ஸ்கித்தமா டும், ணை மையுடன் அதிச் செழிப்பா வும், பருட னாகவு் ணைப்படு . (4) எல்லாத் தோஷங்களாலும் உண்டாகும் பலிதத்தில் எல்லாத் தோஷங்களுடையவும் லக்ஷண்கள் கலந்து காணும். (5) தலை வியால் உண்டாகு் ற்றொரு வ பலிதத்தில் அவ்விடப் பரிசிப்பதையும் தா் வியலாததாகும். 29 31.

பலித தி ளில் த்ய ஸ த்யங்கள்: () ஸந்திப த தோஷ த்தினால் உண்டாகும் லதியும், பலிதமு் அஸாத்ய்களாம்.

1. பலிதம் மயிர் நரைத்த் .

பலிதமும், லகி முதலியவையும் தேஹத்தின் ளர்ச்சி முதிர்ச்சி முதலிய பரிணாமங்களால் ஏற்படு தால் அ ந்றிற்கு இரஸாயந சிகித்நஸ ஏற்றதாகும். 32.

இருபத்து நான்காம் அத்தியாடம்.

சிரே ரோகப் பிரதிஷேத்.

னி சிரே ரே ப் பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயம்¹ வி ரித்துக் கூறப்படும்:

வ தஜசிரஸ்த ப சிகித்ஸை : ராயினால் உண்டான சிரோரோ த்தில் (.) ராதரோ ன் னுக்கு ஏற்ற பரிஹாரமு ற ச் செய்யவேண்டு. () இரவில் தலையில் க்ருதத் தத் தேய்த் க்கெட்டு, ருதத்தைப் பருகி, உடனே உஷ்ணமான ப லையு பரு லா. (3) அவ்விதமே உருந்தைய து, பய ற யாவது, ாள்ளையாவது நெய்யுடன் கலந்து புஜி லாம். (4) டைலத் தயா து, எள்ளுப்பிண்ணை யா து பாலுடன் உட் ாள்ளலா. (5) பி டஸ்வேதம், உபநாஹஸ்தே த் இ ற் ற மா ஸ் னைக்ொ டாவது, தா ிய் னை்ொ டா து நி ற ே ற்றுவதும் அனுகூலமாம். (6) வாதஹர ான தசமுல முதலிய ற்றால் பக்குவம் செய்த பாஸேச் சிரஸ்ஸில் ற்று து் நலம். (7) ஸ்நி த்தம ன தூமபானமும், (8) அவ்வி ான ந யப் பிரயோ மும், (9) சிரஸ்ஸிலும், செவிகளிலும் தர்ப்பணசிகித் ஸையையு் செய்யலாம். 1 31.

தஜசிரே ரோ ஹ்ரமான முறை ள்: (1) ரணநி ணைச் சா் கு னை இடித்து, ஒன்றுக்குப் பாநி ஜலம் கலந்து, பாஸேச் சேர்த்துப் பால் மிகும்படியாகக் காய்ச்சவும்; அது ஆறிய பிறகு அ த் குழப்பி வெ ெ யெடுத்து, அதில் மதுர ான சா் கு னைச் சேர்த்து க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும். ரணநி் ருதம் எ் கிற இத் ஒளஷ, ம் நஸ்யமிடுவதற்குச் சிற்த ஒளஷதம். (2) இத் ரணநிக ச்சாக்குாளைச் சேர்த் ாய்ச்சிய ப லி் ப் கு் செய்த க்ருதமும் சர்க் ரை கூட்டி, பரு உபயோ து. (3) பருத்தி் சொட் ட, இலவங் ப்பட் ட, ோரை் கிழ் கு, ஜாநி ல்லி மொட்டுகள் இ ற் ற உஷ் ஜல் விட்டு அ ரத்து, இரஸம் பிழிந்து நஸ்யமிட இது ல்லாத் தலை ய்க்கோயும் தீர்் கு. (4) ரதஜ சிரே ரோ த்தில் பித்த-ரத்த தோஷ் னுட் ஸம்பந்தப்பட்டால், ரக்கரையு் கு் கு ப்புவு்

1. முன் அத்திய த்திற் றி சிரோரோ ன் குப் பரிஹ ர் னை வி் கு அத்தியாய்.

சேர்த்துக் காய்ச்சிய க்ருத' அதில் ஹித' எனது. (5) ரோஷ்டம், கிர'திதகரம், நைதல், சந்தனம் இவற்றை நுண்ணிய சூர்ண மாச்சி, நெய் விட்டு ஆட்டி, சிரஸ்ஸில் லேபநம் செய்யலாம். (6) இந்நேரையில் இரத்தமோக்ஷணம் செய்வதால் வாயு பிரகோபித்து' கேடு விளைவிக்குமானகையால் அச்சிகித்தலை செய்யலாகாது. (7) முற்கூறிய சிகித்தலை முறைகளால் நேராய் தீராவிட்டால், வாத சிரோரோகத்திலும், சிலேஷ்மசிரோரோகத்திலும் உசிதப்படி உஷ்ணஜலத்தினால் அல்லது வேறு வகையான முறையை அது ஸரித்தாவது தாஹசிகித்தலை செய்யலாம். 4 8½.

அர்த்தாவபேத சிகித்தலை: (1) அர்த்தாவபே, ம் என்கிற சிரோரோகத்திலும் வாதஜசிரோரோகத்திற்குக் கூறிய சிகித்

ளே தோஷத்தன்மைக் கேற்றவாறு செய்யத்தகுந்தனவாம். (2) ரட்டுவாகைவிதை, நாயுருவிவேர், கறுப்புப்பு இவற்றின் சூர்ணத்தை நஸ்யமிடலாம். (3) முல்லைப் பூவின் ஸ்வாஸத்தை யாவது நஸ்யமாக உபயோகிக்கலாம். (4) நாயுருவியைக் காடி விட்டு அரைத்து, சிரஸ்ஸில் லேபநம் செய்யலாம். 9, 10.

ஸூர்யாவர்த்த சிகித்தலை: ஸூர்யாவர்த்தத்திலும் அதே சிகித்தஸாமுறையைச் செய்வதுடன், ஸிராமோக்ஷணம் செய்து இரத்தத்தையு' வெளிப்படுத்தலாம். 10½.

பித்தஜசிரஸ்த ப சிகித்தலை:—பித்தத்தினுலான சிரோரோ கத்தில் (1) முதலில் ஸ்நேஹசிகித்தலை செய்து, (2) பிறகு ஸிரா மோக்ஷ' செய்யவேண்டும். (3) வீர்பத்திலும் பரிசத்திலு' சிதளமாயுள்ள லேபநங்களைச் சிரஸ்ஸிலும் முகத்திலும் பிரயோ கிப்பதும், (4) அவ்விதமான பரிஷேகங்ளைச் செய்வது', (5) அவ்வித'ான ம-விரோசந-வஸ்திகளைப் பிரயோகிப்பது' லம். (6) ஜீவநீய ணைச் சரக்குகளிற் காய்ச்சிய பாளையும், அவற்றிற் காய்ச்சிய க்ருதத் தையும் முறையே பாண' செய்வதற்கு' ய மிவெதற்கும் உபயோகிக்கலாம். 11, 1.

இரத்தஜ சிரஸ்த ப சிகித்தலை: சந்' வியாதியில் அடங் கிய இரத்தஜசிரோரோகத்தை வில'கிவிட்டு மற்ற இரத்ததோஷ ஸம் பந்த'ான சிரோரோகத்திற்கும் பித்தஜசிரோரோ த்திற் கேற்ற சிகித்தலையையே செய்யே ண்டு'. 1 ½.

கபஜ சிரஸ்தாப சிகித்தலை: சிலேஷ் தோஷத்தினுலான சிரோரோ த்ணையில் () புராண க்ருதத்தினால் தே ஹந' செய்து, (2) காரமா சரக்குகளை உபயோகித்து வமநம் செய்விக்க வே ண்டும். (3) ரூக்ஷமா வும்-தீக்ஷணமாகவும்-ஷ்ணமா வும் உள்ள ஔஷதங்ளால் ஸ்வேதம், லேபநம், நஸ்யம் முதலிய சிகித்தலைக ளைச் செய்யலாம். (4) இதில் விசேஷமாக உபவாஸம் செய்வதும், (5) ஸங்கிரபாதிரோ ந்களில் முற்கூறிய சிகித்தலைகளையே யு' தப்பி தோஷாதுஸாரமாக உபயோகிப்பதும் நலம். 13, 14.

கிருமிஜ சிரே ரே சிகித்வை : கிருமிகளாலான சிரோ ரோ த்தில் (1) இரத்தத்தை ஸ்யமா ப் பிரயோகிக் லாம்; அத னால் கிருமிகள் மயக் கொள்ளும்; இரத்தநாற்றத்தினால் அ மதித்து மயக் கொ டு நாசியிலும் வாயிலும் ந்து சேரு ; பிறகு மி த் தீக்ஷணமான நஸ்ய-தூமங்களைப் பிரயோ கித்து அவற் ற வெளிப்படுத்திவிடவேண்டும். (2) வாய் விட் ம், ஸர்ஜக்ஷாரம், நேபாளம், காயம் இவற்றைப் பசுமூத் திரத்திற் சேர்த்துக் ரய்ச்சி, அக் கஷாயத்திற் கடுகெண்ணெயை யா து, வேப்பெண்ணெயையாவது, இரூகுணமாத் தெண்ணெ யையாவது, ரதுமையெ ண்ணெயையாவது வெவ்வேறாகக் கூட் டிக் ரய்ச்சி யெடுத்து ஸ்யமிடலாம். (3) ரய்விட் கத்தை வெ ளாட்டு மூத்திரத்தில் நன்றா க் ரய்ச்சி, அதை நஸ்யமாகப் பிரயோகிக் க் கிருமிகள் ஒழியும். (4) பதனழிந்த மத்ஸியங்களை நஸ்யோபயோகமான ற்றச் சாக்கு னுடன் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து, அவ்வெனஷதங்களால் தூமப் பிரயோகம் செய்யலாம். (5) கிருமிசிரோரோ த்தில் கிருமிகள் இரத்தத்தை உறிஞ்சி விடுவதால், இதில் இரத்தமோக்ஷ ாம் செய்யலாகாது. 15 18.

சிர ம்ப சிகித்வை : தலை டுக்கக் கோளறில் வாதஜ்ஞ சிரஸ்தாப சிகித்வைகளைச் செய்வது முறை; ஆனால் தாஹ சிகித்வை மாத் திரம் கூடாது. 18½.

உபசீர்ஷக சிகித்வை : சொற்ப காலத்தில் உண்டான உப சீர்ஷ த்திற்கும், பிறந்தபிறகு ஏற்பட்ட உபசீர்ஷகத்திற்கும் (1) வாத வியாதிக்குக் கூறியுள்ள சிகித்வைகளைச் செய்யலாம். (2) அது பக்குவமா தும் வித்ரதிக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள சிகித் வை பச் செய்யவேண்டும். 19½.

வித்ரதி முதலி ற்றிற்குச் சிகித்வை : சிரஸ்ஸிலுண்டா கும் வித்ரதியிலும், பிடையிலும், அர்புதத்திலும் அவற்றின் ஆ சிலையைப் பக்குவ நிலைமையையும் பரிசீலனை செய்து, ற்ற அ யவ ளிற் றானும் வித்ரதி முதலியவற்றிற்குச் செய் து பே ற சிகித்வைகளை அததற்கு ஏற்றபடி நி றவேற்ற ே டு. 20.

அருமஷி ர சிகித்வை : சிரஸ்ஸிற் கிள பு் அருமஷி க யென்னும் புண் ளில் () இரத்மோக்ஷணம் செய்து, (2) வேப் ப்பட்டைக் ஷாயத்தினால் பிறகு அ த் கழுவலாம். (3) குதி ர லத்திலிரு து ச து பிழிந்து, அச் சாற்றில் நிரம்பவும் உப் பக் கூட்டி, அந்த நீ ர அதன்மேல் பூசலாம். (4) பேய்ப் புடல், ே ப்பிலை, ஞ்சன் இ ற்றையாவது நன்றாக அரைத்து மேலே பூசலாம். (5) பசுமூத்திரம், பழைய பிண்ணுக்கு, கோழி யின் மல இவற் றயா து று குழையக் லக்ஷி பூச லா. (6) கோஷ்டத்தை வ றயோட்டில் போட்டு வறுத்து,

சூர்ணம் செய்து, தைலத்திற் குழைத்து அரும்பினை கரில் லேபநம் செய்ய அரிப்பு, தூர்நீர்க் சிவு, அழற்சி, வி இவை தீரும். (7) மல்லிகை, சித்திரமூலம், அலரி, பச்சிலை இவற்றைக் கொண்டு பக்குவம் செய்யப்பட்ட தைலத்தைக் கத்திலினால் சுருண்டிய அரும்பினையிலும், சாசா என்கிற¹ இந்திரலுபத்தி லும் அப்யங்கம் செய்ய உபயோகிப்பது நலம். (8) இச்சிகித்வை களால் குணமாகாவிட்டால் சிரஸ் சுத்தியாவதற்காக வமநம் முத லிய சிகித்வைகளைச் செய்ய முபலவேண்டும். 21 24½.

தாருணக சிகித்வை :—(1) தாருணகம் என்னும் ரோசில் லாலாட்யா என்கிற லிரையைக் கீறி இரத்தத்தை வெளிப் படுத்த வேண்டும். (2) அப்யங்கம் முதலியதையும், ஸ்நானாதிக்கை யும் செய்யலாம். (3) நப்பசிகித்வையையும், (4) சிரோஸ்தி யையும் பிரயோகிக்கலாம். (5) சாரப்பருப்பு, அதிமதுரம், கோஷ்டம், உளுந்து, கடுகு இவற்றின் ல்கத்தைத் தேன் கூட்டிக் குழைத்து லேபநம் செய்யலாம். (6) அவ்விதமே ராப்பாக்கு, பெருவாகை, லவங்கப்பத்திரி, தகரணிகை, நெல்லிக் கனி இவற் றயாவது லேபநமாக இடலாம். (7) வாகுத் தாள்னை யெரித்து, அதிலிருந்து எடுக் கப்படும் சுதாரத்தைத் தண்ணீரின் கரைத்து, அதனால் அதை அலம்புவதும் நலம். 25 27.

இந்திரலுபத் சிகித்வை : இந்திரலுபத்திற் () அக் கோளாறு உண்டாயிருக்கு மிடத்திற்கு அருகில் லிராமோக்ஷ ணம் செய்து, இரத்தத்தை அழுத்தி நக்கு வடியச் செய்த பிறகு, (2) அன்னபேதி, மநச்சிலை, துத்தம், மிளகு இவற்றை ஜலம் விட்டு அரைத்து மேலே லேபநம் செய்யலாம். (3) சரக் கொன்றைப்பட்டை, தேவதாருப் பட்டை இவற்றையாவது லேபநமாப் பிரயோகிக்கலாம். (4) குன்மிமணி வேர், த்ரிபலை இவற்றையாவது, (5) கலப்பைக் கிழங்கையாவது, (6) அலரிச் சாற்றையாவது, (7) சிறு கண்ட் கத்திரி ஸ்வரஸத்தைத் தேனுடன் கலந்தாவது, (8) ஊமத்தையிலைச் சாற்றையாவது, (9) சேராங்கொட்டையின் இரஸத்தையாவது, (10) தேன், நெய், எள்ளுப்பு, த்ரிபட்டம் இவற்றையாவது மேலே தடவல்.

நிர்யஸாகர முத்ரா டாசாலையில் வெளியிட்டுள்ள அஷ்ட டாங்க ஹ்ருதயத்தில் “சாரும்பிகையோஸ் தைலம்” என்று பிழைபட அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் “சாசாரும்பிகையோஸ் தைலம்” என்று இருக்கவேண்டும். சாசா-இந்திரலுபதம், அருஷிகா ஆகிய இவ் விரஸ்டிலும் இத் தைலம் உபயோகமானது என்று நாசரியாகத் திருத்தி மொழிபெயர்த்திருக்கிறோம்.

2. லாலாட்யா—நெற்றிக் கட்டில் இரு புறமும் ஓடும் லிரை.

3. த்ரிகண்டகம் கண்டங்கத்திரி, காஞ்சொறி, வெள்ளில் இம் மூன்றின் கூட்டு.

(11) யானைத் தந்தத்தை எரித்தெடுத்த மையைத் தைலத்திற் குழைத்துப் போடுவதும் இதில் மிகவும் சிறந்ததாம். (12) வெண்ணை பான மயிர்கள் முளைத்தால் அதில் ஆட்டின் மெய்யை எரித்தெடுத்த மையை அவ்விதமே உபயோகிக்கலாம். (13) மயிர் முளைக்க ஆரம்பிக்கும் வரையில் தலையைத் தண்ணீரால் நனைக்கக் கூடாது. 28 32.

கலதி முதலியவற்றின் சிகித்தைகள் :—கலதி, பலிதம், சர்மம் மடிதல், செம்பட்டை மயிர் இவைகளில் பிணியாளிக்குச் சோதநகித்தலை செய்து, நஸ்யம்-முகசோதநம்-கிரஸ்ஸில் அபயங்கமிடுதல் ஆகிய முறைகளால் சிகித்தலை செய்யவேண்டும். (1) சிறு ண்டு கத்தரி, பாப்பாழுள்ளி, ஜீவரீய கணச் சக்குகள் இவற்றால் பக்குவம் செய்த தலத்தை நஸ்யமாக உபயோகிக்கலாம். (2) ஒரு மஸம் பிரஹ்மசர்ய விரதத்துடன், பாலையே அருந்திகொண்டு வேப்பெண்ணெயையாவது நஸ்யமிட்டு கொள்ளலாம். (3) அவுரி, ரட்டுவாகை, மருதோன்றி, கரிசலாங்கண்ணி இவற்றின் ஸ்வாஸத்தில் காட்டுவெந்தியம், தான்றிக் காய், அசோக் கொட்டை, வாலுமுனை இவற்றைச் சமபாசக ஊறப்போட்டு பாவனை செய்து, அப்பால் ஆட்டுப் பால் விட்டு அவற்றை அரைத்தெடுத்து, இரும்புப் பாத்திரத்தினுள் கல் ததைப் பூசி, அதில் தைலம் சேர்த்துக் காய்ச்சவும். பாலையே உணவாகக் கொண்டு, நீலிந்தாதி தைலம் என்கிற இத் தலத்தை நஸ்யமாக உபயோகித்துவர மயிர்களின் நரைத்தல் மாறிப்போய். (4) பால், ருதோன்றிச் சாறு, கரிசலாங்கண்ணிச் சாறு, துளவிச் சாறு இவை வகைக்கு ஒரு பிரஸ்த்தம், தைலம் ஒரு குடப் பிராணம், ஒரு பலம் அதி தூரம் இவற்றைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து, பிறகு இத்தைலத்தை ஒரு கற்பானை லாவது, ஆட்டுக் கொம்பிலாவது வைத்திருந்து நஸ்யமிடலாம். (5) பாலே கிரையாவது, (6) அலரிப் பட்டை யயாது பாலேச் சேர்த்துப் பிவும் மிருதுவா அரைத்து, நரைத்துப் போயிர் ணைப் பிடுக்கிவிட்டு, அவற்றின் அடித்தலங்களில் இவற்றை அழுத்தி வரத்தல் நீங்கும். (7) அதிமதூரம், சாரப் பருப்பு, ஜீவரீயகணம், எள், திப்பிலி இவற்றைப் பால்விட்டு அரைத்து முகத்திற் லேபநம் செய்யலாம்; இது செம்பட்டை மயிர், இந்திரலுப்தம், சர்மம் சுருக் கல் ஆகியவற்றில் அனுகூலம் செய்யும். (8) எள், நெல்லிக்கனி, தமரையின் பூந்தாது, அதிமதூரம் இவற்றைத் தேன் சேர்த்து அரைத்துத் தலையில் லேபநம் செய்ய மயிர்கள் கருநிறத்துடன் செழித்து வளரும். (9) தேவீர்த்த கல்ம் : ஐடாமாஸ்வி, கோஷ்டம், எள், திப்பிலி, கன்றரி, கருநைதல், தேன் இவற்றைச் சேர்த்துப் பால் விட்டு அரைத்து லேபநம் செய்தால் தலைமயிர் நன்கு வளரும்.

(10) கேசரஞ்ஜக யோகங்கள் : அயப்பொடி, கரிசலாங்கண்ணிச் சாறு, த்ரிபலா குர்ணம், சுறுப்பு ம இவற்றை ஒரு மாஸம் கருப்பஞ் சாற்றில் ஊறவைத்துத் தடவினால் நரைத்த மயிர்சளும் கருநிறம் கொள்ளும். (11) உளுந்து, ரகு, கடலைப்புளிப்பு இவற்றாலாகிய பவாகு என்னும் கஞ்சி மூன்று நாள் பழகிய பிறகு, அதில் அயப்பொடி, வெங்காரம், யானைத்திப்பிலி இவற்றைக் கூட்டி அரைத்துத் தலையில் தேய்க்கவும்; இது கொக்கைக்கட றுக்கச் செய்ய ல்லது. 33 43½.

ஊர்த்வ ஜத்ரு ரோக ன்ருப் பொது சிகித்தஸைகள் :

(1) வறள்தாமரை, அதி தூரம், திப்பிலி, சந்தனம், நைதல் இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து, நெல்லிக்கனி ரஸத்தில் தைலம் பக்குவம் செய்யவும், பிரபேள டரீகாதி தைலம் என்கிற இதை நஸ்யமா வும், அப்யக்மாகவும் உபயோகிக்கப் பவீதம் என்கிற ந ரத்தலையும், ஸகல சிரோரோகங்களையும் தீர்க்கும். () த ணீர் விட்டாங் கிழங்கு, ஜீவந்தி இவற்றின் கஷாயத்தில் யமகஸ்நே ஹம் சேர்த்து, பாலும் கூட்டிப் பக்குவம் செய்தாவது, (3) அவ் விதே ஜீவரீயகணக் கஷாயத்திற் பக்குவம் செய்தாவது உப யோகிக்க ஜத்ருர்த்வ ரோகங்கள் எல்லாம் தீரும். 44 46.

மாயூர தி க்ருதம் : மயிலின் இறகு-பித்தம்-குடல்-பாதங் ள்-மலம்-அலகு இவற்றை விலக்கி மற்றப் பாகத்தையும், தச மூலம்-சிற்றமுட்டி-அரத்தை-அதிமதூரம் இவற்றை வனக் கு மூன்று பலமும் போதுமான ஜலத்திற் சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய்யை அதற்குச் சம அளவு பால் கூட்டி, மதூரத் திரவ்யவர்க்கச் சரக்குகளைக் கல்கமாகவுட சேர்த்துப் பக்குவம் செய்ய டும், இதை உட்கொள்ளவும், வஸ்தி செய்யவும், அப்யஞ்ஜனம் பண்ணவும், நஸ்யம் பிரயோகிக்கவும் உபயோகிக்கலாம்; ஊர்த்வ ஜத்ரு ரோகங்கள் அனைத்தும் இதனால் தீரு. —47, 48½.

மஹ மாயூர க்ருதம் : முற்கூறிய க ஷாயத்திலேயே ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் பக்குவம் செய்யவும்; அதில் நெய்க்கு நான்கு மடங்கு பாலும் கூட்டவும்; பிறகு ஜீவந்தி, த்ரிபலை, மேதா, திராணக, பருஷா திசணம், மஞ்ஜிஷ்டி, சவ்யம், கண்டுபாரங்கி, குமிழன், கர்க ட ச்ருங்க, காஞ்செ றி, மஹாமேதா, பன் பழம், பேரீச்சு, கோரைக்கிழங்கு, தாமரைக்கிழங்கு, தாமரைக் கொடி, அதிமதூரம், ஜீவகம், தண்ணீர் ட்டாங்கிழங்கு, நிலப் பனங்கிழ் கு, ரும்பு, கண்டங்கத்தரி, நன்னரி, சீமை ன்னரி அறுகு, நெரிஞ்சில், ருஷபகம், அல்லிக்கிழ் கு, பெருங்கோரைக்

ர்த் த்ரு முத்துக்கு மேற்பட்ட அ ய ன் னைக் குறிப் பி டொ. [ராய், தொ ட, ரக்கு, நாசி, தே திரம், செவி, ர், மூளை முதலிய அ ய ன் னைப் பற்றிய ரோ ன்ருகுப் பொது ர “ ர்த் த்ருரே ” எ ப் பெ ர்.]

(2) கிழக்கு, அரத்தை, சிறுமல்லிகை, கீழாநெல்லி, கிற்றேலம், கிச்சிலிக்கிழங்கு, நிலத்தாமரைக்கிழங்கு, ள்ளேச்சாறடை, மூங்கிலுப்பு, காகொலி, சிறுகாஞ்சொறி, இலுப்பை, அக்ருட் பழம், வதுமை, பனைதுங்கு, முந்திரினை ஆகிய இவை வகைக்கு ரல்பல் கல்சமாகக் கூட்டிப் பக்குவம் செய்யவும்; “மஹா ராஜா” என்னும் இது மாயூரக்ருதத்தினு் குணங்களிற் கிறந்தது; தாதுக்ஷயம், இந்திரியக்ஷயம், ரபகம், ச்ரஸம், ரஸம், அர்தித் இற்றப் பரிஹரிக்கும்; யோசிதோஷம், இரத்ததோஷம், சுகரதோஷம் இவற்றில் மிகப் பிரயோஜனமுள்ளது; லடிக்கும் இதன் உபயோத்தல் புத்திரப்பேறுடாகு. இவ்விதமாகவே பெருச்சாளி, நண்டு, அம், முய் இவற்றின் மம்ஸ்ளாலும் க்ருதம் பக்குவம் செய்துபயோகிக்கலாம். 49 56.

ஊத்வஜத்ரு ரே கங்களைப்பற்றி முடிவுரை: (1) இஹனம் ஜத்ருர்த்வம் எஹிக்ர கமுத்துக்கு மேற்பட்ட அவயவங்களைப்பற்றி யுடாகும் இருதூற்று முப்பத்தொரு விதமான வியாதிகளைப்பற்றிய நிதாந-கிசித்ஸா விஷயங்கள் சிக்கத விவரமா விளக் ப்பட்டன. (2) புருடன் மேலே மூல பாத்தையு் கீழே களை னையும் உடயவன் என்று முனிவர் மொழிந்திடுவர்; ஆகையால் மேலே மூலபாத்தத் தாக்கும் ரோகங்களைத் துரிதமாப் பரிஹரிக்கவேண்டும். (3) ஸகல இந்திரியங்களும் ஊத்வத்ரு எஹிக்ர கிரஸ்ஸிலேயே அமைந்திருப்பதாலும், பிராணனும் இதயே பற்றி யிருப்பதாலும் இது உத்தமாமங்கம் எனப்படுகின்றது; ஆவே இதைக் காப்பதிலே கருத்ரா யிருப்பது அவசியம். 57 59.

“ஊர்த் மூல் அதச்சாக் ருஷய; புருஷம் விது:” எஹிதத்த இக்குர்ப்டரால் தெதுக் கூறப்படுகிறது. [ரோநந்திரிய-ரீமேந்திரிகள் அனைத்துக்கு அதிபதியாயுள்ள மஸ்திஷ்க் எஹிமூளைக்கு ஆதாரமாத உத்தமாம் என்னு் உத்தமாரான கிர. அதிலிருந்து கிம்பி தேஹெக்கு ஞா-ரீம்களுக்கு அசியா அச்சுனை டத்து ரடிகள் அல்லது ர்புள் கீழ்மோ்கி ன் புறமு் கிளைகளைப்போல் பரவியிருக்கிறன. இவிர்டிமுறயே மூல் அல்லது தேர் என்று, சாக்ஸ் அல்லது கிளை ன் இக்குழ்ப்பகிற்ற.]

இருடத்தைந்தாம் அத்தியாயம்.

விண்ண விஞ்ஞானியப் பிரதிஷேதம்.

இனி விண்ண விஞ்ஞானியப் பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயம் விவரித்துக் கூறப்படுகிறது :

விண்ண விஞ்ஞானம்.

விண்ணங்க இரண்டு விதம்: (1) நிஜவிண்ணங்கள் என்றும், ஆகந்துவிண்ணங்கள் என்று விண்ணம் இருவகைப்படும், (2) மேலும் அவ்விண்ணங்கள் துஷ்ட விண்ணங்கள் என்றும், சுத்தவிண்ணங்கள் என்று இரண்டு விதமாம். அவற்றுள் சரீரத்திலேயே ஏற்படுவது தாதாதிகோடி விக ரங்களால் உண்டாவது நிஜவிண்ணம். அடி முதலியது தாக்குவதாலா லெ லிக் காரணங்களால் திட ரென உண்டாவது ஆ துவிரணம். சீழ்-வலி முதலிய தோஷங் ள் சேர்ந்திருப்பது துஷ்ட விண்ணம் என்றும், அவ்வித தோஷங் ள் நீங்கியுள்ளது சுத்த விண்ணம் என்றும் கூறப்படுகிறது. 1, 1½.

துஷ்ட விண்ணம்: விண்ணத்தின் வாய் முற்றிலும் மூடி மறைந்திருத்தல், அல்லது அதி மாக விரிந்திருத்தல், அதி கடிநமா யிருத்தல், அல்லது அதிக மிருதுவா யிருத்தல், மிகவு் மேலெழுந்திருத்தல் அல்லது மிகவும் ஆழ்ந்திருத்தல், அதிக உஷ்ணா யிருத்தல் அல்லது அதிக சீதளமா யிருத்தல், மிகச் சிவப்பு அல்லது மிக வெண்மை, அதிக ருசிறம், தூர்நாற்றம், சீழ்வடிதல், சீழ்கொண்ட அல்லது தூர்நாற்ற முள்ள மாம்ஸம்-ஸிரைகள்-ஸ்நாயு என்கிற தசைநார்கள் இவற்றால் மூடப்பட்டிருத்தல், அதி வேதனை யுண்டுபண்ணுதல், நோவின் டே - அழற்சி-விக் ம்-தினவு முதலிய ற்றின் உபத்திரவங்களை யு டு பண்ணுதல், நீடித்த காலம் தொடர்ந்து வருத்துதல் ஆகிய இவை துஷ்ட விண்ணம் என்கிற கெட்ட விண்ணத்தின் குறிகளா். இத் துஷ்ட விண்ணம் தோ டி ளாலும், இரத்தத்துடன் கூடிய தோஷங் ளாலும், கேவல ரக்தத்தினாலும் பலவாறு ஏற்படுவதைக் கொ டு பதினைந்து விதம் எனப்படும். 2 4¾.

விண்ணம் என்கிற விண்ணங்களின் எண் - லக்ஷணத்தினாலும், அவற்றின் பரிஹார முறைகளையும் வி ரிக்கும் அத்தியாயம்.

2. தினை வித துஷ்ட விண்ணங்கள்: ரத பித்த-கப- ளால் தனித்தனியே மூன்று, த் நத் தோஷங்களால் மூன்று, ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்று, ஆ இ ஏழு; ஒ டொரு தோஷமும் தனித்தனியே இரத்தத்துடன் சேர்ந்து விகாரமடை தால் மூன்று, அவ்விதே ஒவ்வொரு த் த் தோஷமும் இரத்தத்துடன் சேர்ந்து விகாரமடை தால் ஒன்று; ஸந்திபாததோஷமும் இரத்தத்துடன் சேர்ந்து விகாரமடை தால் ஒன்று; ஆ இவ்வித தோஷங் களும் இரத்தமும் சேர்ந்து விகாரப்படுவதால் ஏழு. இ விதம் 14 வித துஷ்ட விண்ணங்களும், இரத்தம் மாத்திர தோஷமடை தால் ஒ டும், ஆ 15 வித துஷ்ட விண்ணங் ளா்.

வ த்துஷ்ட விரணம் : அவற்றுள் ராததேஷத்தினு லுண்டான விரணம் வெண்-கரு நிறமாகோ, ருநிறமா வோ, சிவப்பா வோ, சாம்பல் நிறமாகவோ, புரூஷி எழுப்பு நிற மாகோ இருக்கும்; அதிலிருந்து வெளியாகு திரம் பத னழிந்த மாப்பிண்டம், ரம்ஸம், அரிசிச் சோறு இவற்றிலிருந்து சிபும் நீரைப் போன்றதாய், தடிப்பில்வாதத ய், சொற்ப அள வாய் இருக்கும்; உள்ளே ரம்ஸம் இல்லா ல், குத்தலு வலி யும் ஏற்பட்டு, ரூக்ஷமாகவும், பரிசிப்பதற்குச் சடசடா டெ றும் உணரப்படும். 5, 6½.

பித்ததுஷ்ட விரணம் : பித்த தோஷத்தினுலா விர ன் வெகு துரிதமாய் உண்டாகும்; நிறத்திற் பசுமையா வோ, கபில ராகோ, பொன்னிறமாகோ, கருநிற ம்ற் மற்ற நிறமுள்ள தாகோ இருக்கும்; சிறுநீர் போன்றதா வோ, பலாசக்ஷர ன்ரைத்த நீர் போன்றதாகவோ, தைலம் போன்றதாகோ இருப் பதுடன், உஷ்ணமாகவும் அளவில் அதி மா வு இருக்கு; உப்புநீர் தடவிய புண்ணைப்போல் டெ லியை இவ்விரண் உண்டுப ணும்; சிவப்பும், சூடு, ச ம்கப்படு து போன்ற வேதனையு இதிலிருக்கு. 7, 8.

ப ஷ்ட விரணம் : சிலேஷ்மதோஷத்தினுலான விர ன் வெண்மையாகவும், தினுள்ளதாகவு இருக்கு; அதி லிருந்து வெளுப்பாய் கெட்டியான சீழ்முதலிய தோஷ மி வு டெ ளியாகும்; விரணத்தின் ஓர்கள் பருத்திருக்கு; விரணம் டினமா யிருக்கும்; ஸ்நாயுக் ளும், ஸி ரகளுந் விர த்தில் பருத்துப் பரவியிருக்கு; வேதனை சொற்பமா யிருக்கு. 9.

இரத்ததுஷ்ட விரணம்:—இரத்த தோஷத்தாலே ஏற்படும் விர ன் பவளம்போன்று சிவந்திருக்கும்; அதிலிருந் இரத்த கலந்த சீழ் வெளியாகும்; குதிரை லாயத்திற் கிள்புவது பே ன்ற நாற்ற முடையதாகவும், மற்றும் பித்ததோஷ குறி ளுடன் கூடியதாகவும் இருக்கும். 10.

ஸம்ஸ்க்க தே ஷ தி துஷ்ட விரணங்கள் : இர டிரண்டு தோஷங் ளாலும், ஸந்த்பாதத்தினாலும், இரத்தத்துடன் கூடிய மற்ற த்வர்த்வ ஸந்திபாத தோஷங் ளாலும் உ ட கிற அந் தந்த விரண னில் மிசரதோஷ களுடைய அந்தந்த லக்ஷண னைக் கண்டறியலாம். 10½.

சுத்தவீர லக்ஷணம் : விரண னாக்கின் நிறமுடையதாய், மிருதுவாய், வழுமுட்டதாய், மேடு பள்ள ம்ற் உட்புற முடையதாய், ஆனால் சிறிது டெ லெழுந்த மத்தியப் பிரதேச முடையதாயிருக்கும்; அதன் உதடு ள் ஒரு ராறு ருநிற ர் காணப்படு; உபத்திராவங்க ளற்றதா வு இருக்கு. 11½.

விரணச ள் எட்டு : சர்மம், மாம்ஸம், விரைகள், ஸ்நாயு, ஸந்திகள், எலு பு, குடல், மாம்ஸத்தாநங்கள் ஆக இவ்வெட்டும் விரணங்கள் உண்டாவதற்கு ஆதாரமான இடங்களாம். இவற்றில் முந்தியதினுட் பிந்தியதி லுண்டாகும் விரணம் மேன்மேலும் முறையே கஷ்ட ஸாத்யமா யிருக்கும். 12½.

விர ங் ளில் ஸாதீ ஸாத்யாதிகள் : (1) மனோதிடமும், வலிவான மாம்ஸமும், ஜாடாக்கி பலமும், வாலிப வயதும், சரீர பலமும் உள்ள னுக்குக் காணும் விரணம் எளிதில் நிவருத்தியாகக் கூடியது; உருவத்தில் வட்டமாகவும், நீண்டதாகவும், மூன்று புடங்களுள்ளதாகவும்,¹ நான்கு கோணங்களாகவும் உள்ள விரணங்களும் ஸூக ஸாத்யங்கள் ; பிருஷ்டபாகம், குதம், ஆ குறி அல்லது பெண் குறி, உதடு, முதுகு, உள்வாய், கன்னம் இவற்றிலுண்டாகும் விரணங்களுட் எளிதில் நிவருத்திக் கக் கூடியன. () நேத்திரம், பற்கள், நாசி, கடைக்கண், நாபி, ஸேவரீ, யிறு, செவி, விலாப்பக்கங்கள், அக்குள், ஸ்தனங்கள் இவற்றில் ஏற்படும் விரணங்கள் கஷ்ட ஸாத்யங்களாம் ; நுரை, சீழ், வாபு இவற்றை வெளியிடுவதும், உள்ளே சல்யம் அடங்கியதும், மேல் நோக்கிச் சீழ் முதலியதைக் கக்குவதும், இடுப்பையும் எலும்பையும் பற்றியதுமான விரணமும், உட்புறமாய் முக முடைய பகந்தர விர மும் சிகிதலைக்கு எளிதில் வசப்படாததாம் ; குஷ்டரோகிகளுக்கும், விஷப்பற்றுள்ளவருக்கும், கஷய ரோகிகளுக்கும், மதுமேஹ முள்ளவருக்கும் தோன்றுகிற விரணங்களும், விரணங்களைப் பற்றி அவற்றின்மேல் புறப்படும் விரணங்களும் ஷ்டஸாத்யங்களாகும். (3) விஸர்ப்பம்-ஜ்வர-அதி ரா - ர - நாவறட்சி-நித்திரையின்மை-சுவா ரோகம்-அஜீர்ணம் இற்றுல் நுந்துபவர்களுக்குக் காணும் விரணம் அஸாத்ய ளாம் ; தலையிலுள்ள கபால எலும்பிலுண்டாய் உடைந்த விரணம், மஸ்துலுங்கம் எ ிகிற மூளைச் சத்து டெளியிற் கிளப்பியுள்ள விரணமும் சிகிதலைக்கு எவ்விதத்திலு் சப்பட மாட்டா. 13 18½.

விர ஆருததற்கு் கரணங்கள் : ஸ்நாயு என்னு் த ச்நாரில் சீழ்ப்பிடித்துத் துரீரீர் கசிவதாலும், விரை அறுபடுவதாலு், விணம் மி வும் ஆழ்ந்த தாதுக்களைப்பற்றி யிருப்பதாலு், கிருமி ள் சேர்ந்து அவயவத்தைத் தின்றழிப்பதாலு், எலு பு முறி தாலும், சல்யம் உள்ளே தங்கி யிருப்பதாலும், விஷம் பற்றி யிருப்பதாலும், பரிஹார விஷயத்தில் ஏற்ற

ற்றிலு் உள்ள உதடு என்கிற விளிப்பு, மு் அல்லது மூளை, இவ்ா டுக்கு் மத்தியிலுள்ள பாகம் ஆகிய இம் மூ்று. விர த்தின் மூ்று பாக்கள் ; இம் மூன்றுக்கும் மூ்று புடங் (திரிபுடங்) எப் பெ ர்.

னம் செலுத்தா மயாலும், முறை தவறா பந்தநமிவேதா
லும், அமிதமான ஸ்நேஹப்பிரயோகத்தினாலும், அதிக ருக்ஷ
மாக வப்பதாலும், உரோமம் முதலியவை பட்டுத் தேய்வுறு
தாலும், அதிர்ச்சியாலும், குடல் சுத்தம் செய்யப் படாமையா
லும், அமிதமாக உண்பதாலும், அதிகமாக கர்சம் என்கிற லக்
நாதி சிகித்தைகள் செய்வதாலும், மதுபானத்தினாலும், பகலில்
நித்திரை புதுவதாலும், புணர்ச்சியினாலும், இரவிற கண் விழிப்ப
தாலும், மித்யா சாரங்கள் என்கிற முறை தவறான சிகித் ஸயினா
லும் எளிதில் சிகித்ஸிக் க் கூடிய விரணங்கூட சிறிதும் ருளியில்
ஆறுவதில்லை. 19 21½.

விரணம் ஆறுவதன் குறி ள் :- விரணத்தின் ஓர் ள் புற
வின் நிறத்திற்குச் சமமாகவும், தூர்நீர்ப் பெருக்கு இல்லாதன
வாகவும், உள்ளே சீழ் முதலியதில்லாமையால் அசைவற்றன
யாகும், வாடி மடிப்புக்களைப் பெறும் நிலைமை புள்ள வயாகவும்
இருந்தால் அந்த விரணம் ஆறி வருவதாய் அறியலாம். -22½.

விர ப் பிரதிஷேதம்.

விர ங் ளில் சோதம்: விரணத்திற்கு முன் வீக்கம்
ஏற்பட்டிருக்கையிலேயே, எவ்வழியால் சோதம் செய்வது அது
உண்டாகும் இடத்திற்குச் சமீப மார்க்கத்தை அனுஸரித்து அனு
கூலமா யிருக்குமோ அவ்வழியினால் சுத்திசெய்வது அவசியம் ;
அவ்விதம் வமந - விரோசநாதிகளால் சுத்திய டந்தவனுடைய
வீக்கமு், பிறகு விரணமும் சீக்கரம் தணிவடையு். 23½.

விரணசேபையில் சீதே பசரம் : விரண ஸம்பந்தமான
வீக்கம் ஏற்பட்டிருக்கையில் அப்பிணியாளிக்கு அடி டியும்
சீதோபசாரம் செய்ய வே டும் ; குளிர்ச்சியினால் அக்னி தணி
வதுபோல் அச் சீதோபசாரத்தினால் தோஷ ஸம்பந்தமான சூடு
சீக்கரம் தணிவடையு். 4½.

விரணசேதையில் இரத்த மேக்ஷணம் : (1) ேக்கமும்,
விரணமும் டிராவும், கன்றியு், வேதனை புள்ளதாகவும்
இருந்தால், அதிலும் முக்கியமாய் விஷப் பற்றுள்ளதாயிருந்தால்
அட்ட மு லியவற்றால் இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தலம் ;
அவ்விதம் ெட்ட இரத்த ெளியாய்விட்டால், வீக்கமு்,
சிப்பு், வியும் உடனே தணிந்து விடும். (2) இரத்த மோக்ஷ
ணம் செய்யச் செய்ய பரிசிப்பதற்கு் குளிர்ச்சியாகவும், வீர்யத்
தில் சீதமா வும், மி வும் மிருதா க ஆட்டி அரைக் ப்பட்டு
மு ள்ள பால், ருப்பஞ்சாறு முதலிய திர ங் ளாலும், சத
தெளத றுதத்துடன் கூடிய ேறு ஈரமான ஸ்துக்ளாலும்
கீழிருந்து மேல் நோக்கிப் பிரதிலோமமா லேபந் செய்யலாம் ;
அவ்விதத் திரவங்களை மேலே ற்று டதும், அப்பய்க் செய்
து் நலம். 25 28.

விண்ணங்களில் லேபாதி : (1) ஆல்-அத்தி-அரக-பூவரக-நீர்வஞ்சி இவற்றின் பட்டைகளைத் தாராளமாக நெய் சேர்த்து அரைத்து வீக்கத்தின்மேல் பூசினால், இது வீக்கத்தை நன்கு கரைத்துப்போடும். (2) வாதம் மேலிட்டும், டினமாகவும், அசைவற்றும், அதி நோவுள்ளனவுமான அவ்வித வீக் ந்களிலும், விண்ணங்களிலும் இரக்தமோக்ஷணம் செய்த பிறகு ஆனாப மாம்ஸத்தினால் செய்த வேஸவாரம் முதலியவற்றால் ஸ்வேதநம் செய்வது நலம். (3) மீண்டும் ஆழிவிதை, எள் இவற்றை வறுத்துப் பாலில் சேர்த்து, அவற்றை நன்கு அரைத்து மேலே பிரயோகித்தால் அமுற்சி, வி இவை தீரும். 29 3.

விண்ணசோபையில் வலி ம் தமாயிருக்கையில் ஏற்ற சிகித்தை : (1) வீக்கங்கள் அசைவற்றிருந்தால், வலியும் சொற்பமாயிருந்தால் வாத-சிலேஷ்மஹாமான ஸ்நேஹங்களை மேலே தேய்த்து, ஸ்வேதநம் செய்து, வீக்கம் கரைவதற்காக மெல்லிய மூங்கிற் கழியினால் மெள்ள மெள்ள அழுத்தி உருகிவிடலாம்; அல்லது உள்ளங்கையினாலாவது, பெரு விரலாலாவது அவ்விதம் செய்யலாம்; நன்றாக அரைத்துப் பக்குவம் செய்த வாற்கோதுமை, கோதுமை, பயறு இவற்றின் மாவையு் மேலே கனமாக லேபநம் செய்யலாம். (2) இவ்விதம் செய்தும் வீக் ம் கரையாவிடில் அதற்கு மேலே சூடாக ஒற்றடமிடலாம்; இதனால் வீக்கம் அழன்று விதகத்தாவஸ்த்தை யடையாமலிருந்தால் தானே தணிந்து போகும்; அழன்று விதகத்த நிலைமையைப் பெற்றால் பழுத்துப் பக்குவமாகும். (3) இலந்தம் பழம், எள், சணல், ஆழிவிதை இவற்றைத் தயிரிற் போட்டுப் புளிக்க வைத்து அரத்து, கீ வம் என்கிற மதுவின திப்பி-ரோ ட்டம்-உப்பு இவற்றையும் கூட்டிச் சமைத்து, இளஞ்சூடாக அதனால் உபநாஹஸ்வேதம் செய்யலாம். 32 35.

பவ் விண்ணசோதை உடத்தல் : வீக் ந் நன்றாகப் பழுத்திருந்தால் அதை அழுத்தி உடைக்கத் தகுந்த குணமுள்ள வஸ்துக்களால் நசுங்கச் செய்து, அதை உடைக்க உபாயம் தேடவேண்டும்; இவ்வித தாரணமென்னும் உடைக்கும் சிகித்ஸை அதற்கு ஏற்ற ஸுகுமார தேஹிக்குத்தான் முக்கியமானது. 6.

பவ் விண்ணசோதை னை உடைத் தகுத்த சர்து : குக்லியம், ஆழிவிதை, பசுமாட்டின் பல், பிரம்மதீடு, புறவின் மலம், ஸர்ஜகூதராதி கூதாரங்கள், கூதாரங்கள் எடுப்பதற்கேற்ற ஓஷதி ள் ஆகியவை பழுத்த விண்ணசோதையை உடையச் செய்யும் திரவியங்களாம். 37.

விண்ண ளில் தோஷங்களை அழுத்தி வெளிப்படுத்துவதற்கேற்றவை : (1) உட்புறத்திற் சீழ் தங்கியவை, துண்ணிய மு முடையவை, விம்மிப் பருத்திருப்பவை, மர்மஸ்த்தாந் ளில்

உடானவை ஆகியவற்றை எண்ணியப் பசையற்றப் பழுத்து உடைக்கச் செய்யும் வஸ்துக்களால் சுற்றிலும் நகக்கப் படுமாறு மேலே லேபநாதிகள் செய்யலாம். (2) சோபத்தின்மேல் அதை அழுத்தி உடைப்பதற்காகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட லேபந் உலர்ந்து வருகையில், அதை அப்படியே விட்டுவிட வேண்டும். (3) லேபநத்தை விரணசோதையின் வாயில் இடக் கூடாது; ராய் மூடப்படாம விருந்த ல்தான் ஂளடங்கிய சீழ் முதலிய தோஷம் நன்கு வெளிப்படும். (4) காராமணி, வாற்கோதுமை, கோதுமை, உளுந்து, பயறு, அரேணுகம், மற்றும் பிசுபிசுப் புள்ள ஸ்துக்களின் பட்டை வேர் முதலியவை விரண சோதையை அழுத்தி உடைக்க ஏற்றச் சரக்குகளாம். 38 40.

துஷ்டவிர சிகித்தலை: (1) மிகவும் கெட்டுப்போன விரணத்தில் ஸுரஸாதி கணத்தையும், ஆரக்வதாதி கணத்தையும் கூட எம் முதலிய ஏழுவிதமான ஔஷத முறைகளிலும் உபயோகிக் லாம்; அவற்றையே மேஹவிரணங்களிலும், குஷ்ட ஸம்பந்தமான விரணங்களிலும் உபயோகிக்கலாம். (2) அல்லது தோஷ நிரம்பிய அசுத்தவிரணங் ளை கூடாளம் செய்ய பேய்ப் புடல்-வேப்பிலை இவற்றின் கஷாயமும், (3) சுத்தமான விரணங் ளை அலம்புவதற்கு நிய ரோதாதி கணச் சாக்குகளின் பட்டை ளா் செய்த ஷாயமும் உபயோகிக்கத் தகுந்தனவாம்.-41, 42.

விர சே த லேபம்: பேய்ப்புடல், எள், அதிமதுரம், சிவதை, நேபாளம், மஞ்சள், மரமஞ்சள், வேப்பிலை இவற் ற உப்பையுங்கூட்டி லேபநம் செய்யலாம்; இது விரணங் ளைச் சுத்தம் செய்யும் லேபநமாம். 43.

விரணசே த வர்த்தி: சிவதை வேர், நேபாளம், கலப் பைக் கிழ் கு, தேன், இந்துப்பு இவற்றால் செய்த ர்த்தியானது ஸந்திகளிலும், மர்மஸ்த்தானங் ளிலும் உண்டான நுண்ணிய முந் முடை விரணங்களைச் சுத்தி செய்யக்கூடியது. 44.

விர தூபம்: வாதப் பிரகோபத்தினால் தொந்தர ளிப் பவையு், தூர்நீர் சிவுள்ள வயும், மெ் வலியளிப்பவையுமான விர ங் றுக்கு வாற்கோதுமை, நெய், பூர்ஜபத்திரம், 1 ருக் ரா ர, தேவதாரு, கு் கிலியம் இவற்றை யெரித்து, அதை விரணத்திற்குத் தூபமிடலாம். 45.

. ஸுரஸாதி ஆர் காதி ஂளப்பற்றி முதற்பா பார்க் . கூடாள அலம்பு து. (1) கூடாளம், லேபந், கிருத; த , இரஸநி ய, ரூர் ம், ர்த்தி எ பவை விரண்களில் அ் துவீ ளி உபயோகிக் க்கூடிய ஏ வி ளைஷத முறை ள் (2) அல்லது கூட ளம், லேபநம், தூபநம், உத் ரதநம், அ ளாத , சேத ந், ரோப ம் எ் கிற இ டே மு மு ற ளையு் ஸப்தவி சிகித் ளு ள் என்று கூறு ர்.

விரண நிர்வ ப ம்¹: பித்தாதிக்யத்தினாலாவது, இரத்த தோஷத்தினாலாவது, விஷஸம்பந்தத்தாலாவது ருத்தும் விரணங் ளில் மிகவும் குளிர்ச்சியா சீதோபசாரங்களால் அவ் வேதனைகளுக்குத் தணிவு 'பெண்ணவேண்டும். 45½.

விர ளுக்கு உத்ஸ த ம்²த்ல்: சுஷ்மமான சொற்ப மாம்ஸமுள்ளதும் கு ஆழமாயிருப்பதுமான விரணத்தில் உத்ஸாதநம் செய்வது நலம். அதற்கு நியக்ரோதாதிகணம், பத்மாதிகணம், அழுக்கற 'கிழங்கு, சிற்றமுட்டி, பேரமுட்டி இவற்றுடன் முறைப்படி பக்குவம்செய்த இறைச்சியு 'ந்ணும் பிராணி களுடைய மாம்ஸ' னாயும் உண்பது நலம். மனம் தெளிந்தனிதனுடைய தேஹச்ச த மாம்ஸமுண்ணும்மிருக ' ளுடைய மாம்ஸத்தினால் நன்கு செழிக்கும். 46, 47½.

விரணங் ளுக்கு அவஸ த ' சே' தல்: மிருதுவா வும் உயரமாகவும் மாம்ஸவளர்ச்சியைப் பெற்ற விரண ' ளுக்கு அவஸாதநம் செய்வது உசித³; இதற்கு ஜாதிமல்லிகை டொ'கு, அன்னபேதி, மரச்சிலை, தாளக⁴, குங்கிலியம், சித்திரமூலம் இவற்றால் மாம்ஸவளர்ச்சியை ' குறைக் வேண்டும்.—48½.

விரணங்களைக் கூர ' களால் சுத்தம் செய்தல்:—மேலெழுந்த மாம்ஸவளர்ச்சியைப் பெற்று, கடினமான, அரிப்புள்ள ாட்டப்பட்ட விரணங்களையும், மிகக் கஷ்டப்பட்டுச் சுத்தம் செய்யவேண்டிய விரண 'களையு' கூரரப் பிரயோகத்தினால் சுத்தம் செய்யவேண்டும். 49½.

விர ங்களை த ஹக'மத்தினால் சுத்தம் செய்தல்: அச் டரியினால் மூத்திரத்தை ஓழுகச் செய்பவையும், இரத்தத்தை வெளிப்படுத்துபவையும்; அறுந்துபோன ஸந்திபாகந் ளும் குறி 'கப்பட்ட முறை ளின்படிச் செய்யப்படும் சோதரசிகித்ஸைகளால் சுத்திசெய்யப்பட்டும் நன்கு சுத்த ாவிட்டல் அக்னிதாஹமுறையிற் கூறப்பட்டபடி அவற்றைச் சுவேதால் த்தமாகு⁵; அவ்விதம் சுத்தமா விரணங்களை உத்ஸாத முறை ' கு 'கறி வகையில் சிகித்ஸித்து ஆற்றே ண்டும். 50, 51½.

விரணரோபண ஓளஷதங்கள்: (1) அமு 'றா ' கிழங்கு அறுகு, வெள்ளிலோத்தி, சுறுமீதக்கு, அதிமதுரம், மஞ்ஜிஷ்டி, ாட்டாத்திப்பூ இவை விரணங்களை ஆற்றுவதற் சிறந்தவை.

1. நிர்வ ப ' அழற்சியுண்டுப ' ணும் விரணதி ளி' சீதளமான ஓளஷதப் பிரயோகாதிகளால் அழற்சி முதலி ' தத் தணியச் செய்தல்.

. உத்ஸாதநம் ' சுதைப்பற்றில்லாமல் மிகப் பள்ளமாயுள்ள விரத்தில் மாம்ஸத் த ளர்த்து விரணம் ஆறும்விதம் செய்யு' சிகித்ஸை .

. அஸாதம் ' மாம்ஸ ளர்ச்சி ய அழித் தல் அல்லது கு 'றத்த⁶).

(2) த நசநார்களைப் பற்றிய விரணங்கள் பதனழிந்த மாம்ஸம் விலகியபின் ஆரூமலிருந்தால், அவற்றை அதிமதுரம் கலந்த எள்ளின் கல்கத்தினால் ஆற்றவேண்டும். இக்கல்கம் ஸ்சிக்கத்தமா வும், உஷ்ணமாகவு, திக்தா 1-கஷாயாஸம் ஞள்ளதாகவும் இருப்பதால் ஸகல விரணங் னையும் தீர்க்கவல்லது. (3) அந்த எள்ளின் கல்கத்தையே தேனும் வேப்பிலையுங் கூட்டி உபயோகித்தால் அது விரணங் னை ன்று ச்சுத்தம் செய்யும். (4) அந்த எள்ளின் கல்கத் தையும், தேனையும், வேப்பிலையையும் ஒன்றாகக் கூட்டி, அனைத் தையும் நெய் கூட்டிக் கலக்கி விரணங்களின்மேல் பிரயோகிக் அது நெரு சீக்கிரம் விரணரோபண 1 வேலை செய்யும். (5) இவ்விஷயமறித் வத்தியர்கள் முந்திய கல்கத்தைப் போலவே வாற்கோது மயின் கல்கத்தையும் உபயோகிக்கலாம் என்று அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். (6) இரக்த-பித்தஸம்பந்தமான விரணங்கள், விஷஸம்பந்தமான விரணங்கள், ஆகந்து விரணங்கள், ஆழமான விரணங்கள், உஷ்ணக் கொதிப்புள்ள விரணங் ள் ஆகிய வற்றைப் பாலையும் ரோபணகுணமுள்ள சரக்கு னையும் சேர்த்துப் பக்கு ம்செய்த க்ருதத்தினால் ஆற்றவேண்டும். (7) கபதோஷத்தினாலும் வாததோஷத்தினாலும் உடனான விரணங் னை ரோபண கு முள்ள ஓளஷதங்களால் பக்குவம் செய்த தலத் தச் கொட்டு ஆற்றவேண்டும். (8) கோபிசந்தன், வெள்ளிலோத்தி, மெராய், ஸர்ஜாஸம், ஸித்தாரம், ஸௌவிராஞ்ஜநம், மயில் துத்தம், மருக்காசை இவற்றின் சூர்ணத்துடன் தைலம் கலந்து உபயோகிச இது சிறந்த ரோபணமாக வேலைசெய்யும். 52--58.

சர்மவெடிப்பைச் சமம க்கும் ஓளஷத்கள்: (1) மாம்ஸபாக் ஒழுங்கா ஸ்திரப்பட்டுப்போன விரணங் ள் சர்மத்தை மாத்திரம் பற்றிச் சம நிலைமையிலிருக் கயில் சர்மத்திலுள்ள வெடிப்பு முதலியதைச் சரிப்படுத்த சூர்ணௌஷதம் ஏற்றதாகும். (2) மருதப்பட்ட, அத்திப்பட்டை, அரசப்பட்டை, நாவற்பட்டை, சிறு தேக் ம்பட்டை, வெள்ளிலோத்திப்பட்டை இற்றைச் சூர்ணம் செய்து, விரணங்களின்மேல் தூவினால் சர்மத்திலுள்ள வெடிப்புகள் மறைந்து சர்மம் ஒன்றுசேரும். (3) கொப்பாக்கு, மருச்சிலை, மஞ்ஜிஷ்டி, அரிதாளம், மஞ்சள், மரமஞ்சள் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தேனும் நெய்யுங்கூட்டி லேபந் செய்ய, சர்ம வெடிப்பு முதலியவை நீங்கி நன்றா ச்சுத்தமாகும். 59, 60.

ரீ ரதேயம் : மரமஞ்சள், அறுகு, மாக்கொட்டை, ராஸம், தகர, பாதாஸம் இவற்றைப் பசுஞ்சாணச்சாறு

1. விர ரோபண பு னைச் சத்தமாக்கி ஆற்றுங் குணம்.

. ஸர் சர் தத்தினாலான நிறாறுபாட்டாற்றி இயற் நிற முண்டுபண்ணல்,

அல்லது ரோமயம் விட்டு அரைத்து, விரணம் ஆறியவிடத்தில் லேபம் செய்ய, இது சர்மத்திற்கு இயற் க நிறத் த யு டு ப ணும். 61.

ரோமஸஞ்ஜ லேபம் 1 : (1) யானைத்தந்தத்தை ஒரு பாத்திரத்தில் உடைத்துப் போட்டு, வாய்மூடி புனை வெளிப் படதபடி எரி. அத்துடன் இரஸாஞ்ஜமும், தலமுக் கூட்டி விரணமுண்டான விடத்தில் லேபமாப் பிரயோகி. உரோம் நன்கு முளைக்கும். (2) அதேவிதமாகால் பிராணிகளின் நக்கள், உரோமம், எலும்பு, சர்ம, கொம்பு, குளம்பு இவற்றை எரித்தெடுத்தையைத் தலத்திற்கு குழைத்து லேபம் செய்தாலு அதே குணமுடா. 62, 63.

விரளில் பத்ய பத்யகம் : (1) விரண்களாப் பீடிப்படுபவர்களுக்குச் சஸ்திரகர்ம் செய்யும்போது அகளுக்குக் கூறியுள்ளபடி பத்யங்களையும் அபத்யனையும் உணவு விஷயத்திற் வனிக் ண்டும். (2) இரு பஞ்சமூல்கள், வாதஹரவரம் இவற்றை வாதஸம்பந்தமான விரத்திலும், (3) அவ்விதமே பித்தஹரமான சரக்குளும், நியகரோதாதிச் சரக்குளும், பத்ராதிரணச்சரக்குளும் பித்தஸம்பந்த விரணத்திலும், (4) பஹரமான பதார்த்தமும், ஆரகாதாதி கணமும் சிலேடிஸ்பந்தமா விரத்திலும், (5) அற்ற மிசரமாச் செய்து மிசரதோஷிளாலான விரளிலும் பத்ய உபயோகிக்கலாம். (6) இதே சரக்குளால் கூடாளம், லேபம், க்ருதம், தலம், இரஸாரிதம், சூர்ணம், ரத்தி என்கிற ஏழு முறை நையு அததற்கு ஏற்றவாறு விர நிலைமை நைப் பரிசீலனை செய்து பிரயோகிக்கலாம். 64-66.

ஜத்தி ருதம் : ஜாதிக்ராய், வேப்பு, பேய்ப்புடல் இலவ் ப்பத்திரி, கடுகரோகிணி, ரஞ்சன், மஞ்சன், நன்னூரி, ஞ்ஜிஷ்டி, வெட்டிவேர், ருநொச்சி, துத்தம், அதி மதுரம், புகுவிறை இவற்றின் கஷாயத்தில் க்ருதம் பக்குவம் செய்யவும். இதனால் துண்ணிய முமுள்ள வயு, ர்ணைப் பற்றிய வயும், துர்நீர்க் குள்ள வயு, மி ஆழான வயும், விபுள்ள வயும், புரையோடுப வுமான எல்லா விரண ளும் சுத்தா துட கு ஆறியு விடும். 67.

இருபத்தாரும் அத்தியாயம்.

தே விரணப் பிரதிஷேதம்.

இனி தே விரணப்பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாய¹ விவரித்துரைப்போம் :

தே விர மும் அதன்பே. ள் : () அடிதாக்குவதால் அகஸ்மாத்த² ஏற்படுகிற விரணங்கள் 'ஸத்யோவிர' என் எனப்படு. (2) அவை எண்ணிறந்தாயி் உடா கூடியவையாயினு தேஹத்தில் க்ருஷ்ட³, 'ருத்த', விச்சி⁴, பிரவிலம்பி, பாதிதம், வித்த⁵, பிந்⁶, விதளிதம் என்று உருத்தில் எனைப்போம். 1, 1½.

தேவிர எட்டுவிதம்:--அவற்றுள் () அடிதாக்கிச் சிறுவ்வத⁷ சிறிது தோல் சிதைந்து, சொற்பம் நிரோவது சிறிது இரத்தக் சிவாது அவ்விடத்தில் தேன்று, அவ்விதய⁸ ருஷ்டம் எனப்படு. (2) அதைவிட ஆழமாகச் சிதைவு ஏற்பட்டு, இரத்த ஸ்ரவித்தால் அது ருத்தம் ஆம். (3) அதினு அதிக பலமாச் சதை அறுப்பட்டுப்போனால் அதற்கு விச்சி⁹ ம் எனப் பெயர். (4) அடி பலமா த்தாக்கி உள்ளே எலும்பைத்தவிரற்றச் சதை அறுந்துச்சதையும் தொக்கி¹⁰ கொண்டிருந்தால் அது பிரவிலம்பி¹¹ எனப்படும். (5) அடிதாக்கியதால் தசைநார் உடலிலிருந்து அறுபட்டு மீழ்ந்துவிட்டால் அதை பதிதம்¹² என்பர். (6) கூர்மையான ஆயுதத்தினு¹³ ஷ்டத்தத்தவிர மற்றவிட ருத்தப்பட்டால் அதற்கு வித்தம்¹⁴ எனப் பெயர். (7) சர்மமும் மாம்ஸமும் கிழி¹⁵ ப்பட்டிருந்தால் அது பி¹⁶ ம் என்றும், (8) அடிதாக்குவது, பலமானனத்தால் அழுத்தப்படுது, அழுத்தி நசுக்கப்படுவது முதலிய காரண¹⁷ ளால் எலும்புடன் தசை முதலியது தட்டையாக நசுக்¹⁸ ப்பட்டு, இரத்தமும் மஜ்ஜை¹⁹ பெ²⁰ கிற எலும்புச்சேறும் ஒளியி²¹ ததும்பியிருந்தால் அது விதளித²² என்றும் டிழ²³ ப்படு. 5.

தேவிரங்ளி²⁴ ப்தஹிவிதி : (1) ஸத்யோவிர²⁵ டு²⁶ வியு²⁷ ளதாயிருந்தால், அதில் அதிதூ²⁸ சேர்த்து²⁹ ராய்ச்சிய இளஞ் சூடான ருத்த³⁰ தயாது, பலா தலத்

. பலவித³¹ ளா³² திம³³ ரு³⁴ தேஹத்தி³⁵ ஏற்படு³⁶ சி தவு ரூபா³⁷ விர³⁸ "தேவிர³⁹". அதயு⁴⁰, அதற்கு அ⁴¹ சியமா⁴² கித் ஸனையு⁴³ வி⁴⁴ ரி⁴⁵ கு⁴⁶ அத்திர⁴⁷.

. டோஷ்ட⁴⁸ ட⁴⁹, ச்ராச⁵⁰, இருதய⁵¹, மூத்திராசய⁵² முதலிய ஆச⁵³ எ⁵⁴ கிற ட்புற அ⁵⁵.

. ஸாப்தாஹிவிதி தேவிர⁵⁶ ளி⁵⁷ ஏழு⁵⁸ ட⁵⁹ ர⁶⁰ யி⁶¹ செய்⁶² ப்ப⁶³ பரிஹா⁶⁴ மு⁶⁵ த.

தையாவது டனே ஊற்றலா. () யம் பட்டதனால் எழு உஷ த்தைத் தடுப்பதற்கா வும் அப்பொழுது டனே இரத் தப் பெருநைத் தடுப்பதற் றா வு னுவர்ப்பாகவும், குளிர்ச்சி யாக, துரமாகவும், ஸ்தித்தமாகவு உள்ள லேபந திகள் அனுகூலமன வ. (3) மி வும் அக றுள்ள ஸத்யோவிரண் களின் விரிந்த முக்களை ஒன்று சேர்ப்பதற்கா டெய்யுப் சேனும் கலந்து அத் மேல் பிரயே கிப்பதும், விசேஷமா ப் பித்தஹரமான சீதனோபசார னும் உபயோ மாகும். (4) விர ண் அதிக வேதனையும் படபடத்தத் தொத்தாவும் அளிக் குப்போது டே லே வமநாதிருபமா வும், கீழே ரீசேசநாதி ரூபமாக டும் சோதந் செய்வதும், உபவா மிருப்பது, முற் கூறிய வகையில் பத்யபோஜனம், அடிக்கடி இரத்தமோக்ஷ ணம் பண்ணுவதும் நலம். (5) இவ்வித சிகித் ஸ ச்ருஷ்டம், விதளிதம் என்கிற இர டு ஸத்யோவிரண் ளிலு விசேஷ மாய்ப் பிரயே கிக் த் தகுத்தது; ஏனெனில் இவ்விரண்டிலும் இரத்தச் சொற்பமா வெளிப்பட்டி, சீக்கிர அதனால் விரணம் பக்குவ டையும். (6) வேறு விதமான அடி தாக்கியதாலா பிந்ந் முதலிய விரணத்திற் பெரும்பாலு இரத்தச் அதி மாகப் பெருகு; அவ்வித இரத்தப்பெருக்கினால் டு பிரடோபமடைந்து மிகவும் லியு டெப ணும்; அப்பொழுது வாதஹாச் சாக்குகளால் பக்குவம் செய்த ஸ்நேஹத்தைப் பன் செய்வதும், லேப் செய்வது, அதனால் வேத் செய்வது, ஒற்றடமிடுவது, அதுவாஸ வஸ்தி பிரயோகிப் பது நலம். இவ்விதாக ஸத்யே விரண் சளுக்கு அனுகூல மான டாப்த ஹி விதி ள் என்கிற பரிஹார முறை ள் மொழி யப்பட்டன. இவ்வேழு டட் ளில் ரீரணவேக தணித்ததும், முன்பு விரணப் பிரதிஷேதாத்தியாயத்திற்குரிய முறைகளை நிற டேற்ற வேண்டு. ஸத்யோவிரண் களைத் துக்கு இணை பெருப்ப லும் பெ துவா சிகித்தலை ள்; இனி ஒவ்வொன் றுக்கும் தனித் தனியே சிகித்தலை மொழியப்படும். 6 13½.

க்ருஷ்ட தி ஸத்யே விரண் ளுக்குப் பிரத்தே சிகித் தை ள்: () ருஷ்ட ன் னும் விர த்தில் முதலில் நோவைத் தணிப்பதற்கு அவசியமான பரிஹாரத் தச் செய்து விட்டு, ஏற்ற குர்ணக் களை அவற்றின்மேல் தூவவே டும். () ருத்தம் என்கிற அவக்ருத்தத்தில் லக் முதலியவற்றைப் பிரயோகி வே டும். (3) விச்சிந்நவிரணத்திலும், (4) பிர விஸம்பி விர த்திலு முற் கூறியுள்ள முறை னை யனுஸரித்து ஸீவந் என்கிற தைத்தல், பந்தந், பீடந் எ டிற அழுத் துதல் ஆகிய ந்றைகிர ப்படிச் செய்யே டே.—14. 5.

உத்திர த்தா அத்தியா த்திற் கூறிய மு றக்.

கூடித் தே த்திரசிகித் தை : (1) இடம் விட்டுத் தறித்து விழ்ந்த நேத்திரத்திற்குச் சிகித் ஸ செய்வது அஸ தயம். எனினு் அறுத் திறகு தொக்'ெ ண்டுள்ள நேத்திரபா த் தத் தகுந்தவாறு ஸ்த்தா த்தில் அமைத்து, ஸீர முதலிய அறுபட்டுப் போகாதபடி மேலே தா ராமலரின் இதழ் னை வத்து மூடி, த்தியன் டெ துவாக கரத்தினுல் அழுத்தி அ ர்த்தே ண்டும். (2) பிறகு அதிமதுரம், ஜீவகம், நுஷப , நதல் ஆகிய சரக்குகளையும் பாஸ்யு் கூட்டிப் பக்குவம் செய்த ஆட்டு நெய் அப்பிணியாளிக்கு் க ணில் ஊற்றவும், நஸ்யமிட வு், தர்ப்ப ம் பண்ணவு் மி வும் ஆனுக்லமானது ; இது தே த்திரத்தில் ஏற்படு் ஸகல அபிகாத் கள் என்கிற ராய் னையு் பரிஹரிப்பதிற் சிறந்தது. (3) தொண்டையில் ஏற்படு் அ டப்பினு் நேத்திரம் ஆழ்ந்திருந்தால், வமநம் செய்வதாலும், கு ட்டலு் டா் குவதாலும், தும்மலுண்ட க்குவதாலும் அவ் விதே த்திரத் த இயற்கை நிலைமைக்கு மேலெழச் செய்யலாம் ; அல்லது பிராணயாமமாவது செய்யலாம் ; பிறகு கூத்தநேத்திரத் திற்குச் செய்தது போன்ற சிகித் தை செய்யலாம். 16 19.

அறுத் துக்குச் சிகித் : காது அறுபட்டுத் தன் இட விட்டு நழுவிப்போனால், அ த ஒழுங்காகத் தத்து, செவிக்குழி யத் தலத்தினுல் நிரப்ப வேண்டும். 19.

அ பட்ட ருக் டினை க்கு் சிகித் தை : க்ருகாடி கா என் னும் ஈம்¹ அறுபட்டுப்போய், அதிலிருந்து வாயு வெளிப் பட்டால், (1) அறுபட்ட விடத்தைச் சமமா வைத்துத் தத்து, அதன் டே ல் துரிதமா இடைவெளி யின்றியே நன்றாகப் பந்தந மிட்டு ண்டு. (2) அத் மேல் வெள்ளாட்டு டெய்யை ஊற்று து ல். () நிமிர்ந்துட் ார்த்து போஜனம் செய்யவே் டு. (4) நன்கு பந்தநமிட்டுக் கொ ள்டு படுக் தே ண்டும். 0, 1.

னை ளில் அடி த் து தற்குச் சிகித் தை : சா கள் என்கிற ால் ளில் பலமான அடி விழுந்து நெடு வும் பிளவு ஏற்பட்டால், பிளவுண்ட பா னை ஒழுக்ா அமைத்துத் தத்து, மாந பந்தநவஸ்திரத்தினு் வேல்விதபந்தந முறையி ல் ட்டவு் ; ஷா ன்கு கூடாமலிருந்தால், சர்த்தை் டொ் டு போபணபந்த் இடவேண்டு். 2, 3.

தே த்கும் பீஜ் னைச் சிப்படுத்த் : (1) பீஜ் ள் அடி பட்டுத் தொக்'ிப்போனால், உடனே த் ணீர ல் பாத் னையு் ,

1. க்ருகாடி முதற் ப ார்க்.

. தே வித ப்தந் இ தே அதுதே ல்வித் ப்ப . (முதற் பாக் பார்'க.)

. தே பணபந்த் முதற் பா ார்' . (இதுதே "தோஷ் ப ம்" ன்று கூறப்ப .)

ண் னோயு' னைத்து, அவ்விதைகளை உள்ளே தள்ளி வத்து, துந்நலேவநி¹ என்கிற பாத்தினுடே தைத்துவிட வேண்டு'. (2) பிறகு இடுப்பில் வஸ்திரப்பட்டம் சுற்றி, அதற்கு' பீஜோச'களுக்கு ராகச் சேர்த்து கோஷ்பணை பந்தநம் இடவும்; இதில் ஸ்டே ஹங்களை ஊற்றக் கூடாது; அப்படிச் செய்தல் விரத்திலிருந்து துர்நீர் சியுட். (3) தகரவிதை, அகில், ஏலம், ஜாதி'காய், சந்தனம், பர்ப்பாடகம், நச்சிலை, மரஞ்சள், சிந்தில், துத்தம் இவற்றால் பக்குவம் செய்த தலம் ரோபணமா உபயோகப்படும். 24 26.

முற்றிலும் அறுபட்ட சளைகளுக்குச் சிகித்தலை: கையவது காலாவது பற்றற வெட்டப்பட்டுப் போனால், அவ்விதம் டெண்ட முனையை நன்றாகக் காய்ச்சிய எண்ணெயினால் சுட்டு விட்டு, முறைப்படி கோசபந்தமிட்டுக் ட்ட வேண்டும்; அதன் பிறகு விரணங்ளுக்குக் கூறிய வகையில் ற்ற உபசாரங்ளையும் செய்யலாம். 27.

சல் ம் வெளிப்பட்ட விரணங் ளிற் செய்யும் சிகித்தலை: (1) வித்தம் என்கிற விரணத்தில் சல்யம் வெளிவந்த பிறகு ப'வித்திற்கும் விதளிதம் என்கிற விரத்திற்கும் ஏற்ற சிகித்தலையைச் செய்யவேண்டும். (2) சிரஸ்ஸிற் பிரவேசித்த சல்யம் எடுக்கப்பட்ட பிறகு, அந்த விரணத்தினுள் "வாலவர்த்தி" என்கிற திரியை உட்செலுத்த வே'டு'; இல்லையேல் மூளை ஸ்பந்தமான தாது வெளிப்பட்டுப் போய், ருபு பிரோப டந்து பிணியாளியை' டா'து விடு'. விரணம் ஆறிவரு'போது, வாலவர்த்தியி லிருந் டரோம' னை ஒவ்வொன்றாக் கிராய் மெதுவாக எடுத்து ர வேண்டு'. (3) டஸ்துலு' என்கிற மூளைச் சத்து வெளிப்பட்டால், வேறு பிராணிகளுடைய மூளை னை அவன் உண் டலாம். (4) வேறு அவயவ' ளிற் பொத்திய சல்யத் த வெளியில் எடுத்தபின்பு, அவ்விரணத்தினுள் 'நேஹ வர்த்தியைச் செலுத்தலாம். 2 30.

ஆழமான ஸ்கிண்டமு விரணங்களுக்குச் சிகித்தலை: குகு ஆழ ர உட்சென்றும், து'ணிய முழு', இரத்த' மிக டெளிப்பட்டுமுள்ள விரண' ளில் மெல்லிய தேத்திம் என்கிற குழாயுள்ள பாத்திரத்தில் சக்ரதைலத் த டுத்து ஊற்றலாம். 31.

. து' ஸே நி பீஜகோசத்தி' மத்தியில் நெ வு' த' ப' பட்டது போலத் தோ'று' ரோ' . (சிர' பால்' ஞ' கி டயி' ர' வித்' சில துந் டே டி ன் உ' டு.)

. லா ர்த்தி உரோம' னை ரோப -சோதன எஷத்' ளி' நனைத்து ர்த்தியாச் செய்துபயோகித்த'.

. ச'ர தல் புதிதா அப்பொழுதே ஆட்டி எ த்த எ' டெ' ய்.

பி' கே ஷ்ட லக்ஷணக் : (1) குடல் தா' ப்பட்டு அதில் சேத் உ' டா யிருந்தால், அது இரத்த' நிரம்பியதாய் விடும்; அப்பொழுது பக்கம், இருதய வேதனை, விலாப் பக் லி, ஜ்வர், தாப', ரவறட்சி, பொருமல், உணவில் விருப்ப மின் ம, மலம்-மூத்திரம்-அபா வாயு ஆகிய வ அடைபட்டுப் போதல், பெருமூச்சு, விசேஷ வியர்வை, சிவப்பு, ரயில் இரும்பு நாற்றம், உடலில் துர்நாற்ற' ஆகிய குறி ள் பொது ர த் தோன்றும். (2) அவ்வித விர த்திலிருந்து ரு' உதிர' ஆமாசயத்தில் த' கி யிருந்தால், பிணியாளி இரத்த' க்குவான்; அபரிமித'ான யிற்றுப் பொருமலாலும், வலியினாலு' வருந்தி உயிரிழக் நேரிடும். (3) உதிரம் பக்வாசயத்தில் த' கி யிருந்தால் வலியும், வயிற்றில் பாரமும் ஏற்படும்; ரபிக்கு' கிழே சத்திய முண்டாம்; குதம் முதலிய த் ராம் ளிலிருந்து இரத்தமும் ெளிப்படு'. (4) அடி தா'கிக் குடல் முதலி ஆசயத்தில் த் ராம் விழாமலிருந்தாலும், ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் ான்னு' இரத் , குழய் ளிலிருந்து இரத்த' வெளிப்பட்டு, இரு பாரிச' ளாலும் ஸ்ரவிக்கும் மூத்திரத்தினால் வஸ்திபோலே, குடல் அந்த இரத்தத்தினால் நிரப்பப் படலா'. (5) இவ்விதம் இரத்தம் உட் புற ர த் தங்குவதல் அப் பிணியாளியின் பாத'களும், க ளா' , மு மும், மூச்சுக் ற்றும் குளிர்ந்து விடு' ; களா மிச் சிவந்திரு' ; முகம் மிக்க வெளுத்துப் போ' ; மலமும் சுட்டிப் போ' ; இது சிகித் ஸக்கு வசப்படாத அஸாத்ய நிலைமையாம். 32 37.

பி' கே ஷ்ட சிகித்தை கள் : () திரம் ஆமாசயத்தில் த' கினால் வமநசிகித் ஸயும், (2) பக்வாசயத்தில் தங்கினால் எ'ண்ணெய் பசை ஸ'ப்தமில்லாத சோதந குணமுள்ள ஓளஷ த'களால் விரேசநமும், நிருஹவஸ்திப் பிரயோகமு' அனு கூல ராம். (3) வாற்ே துதை, கொள், இல்தை இவற்றை' ொதிக் வத்தெடுத்த இரஸத்துடன் எண்ணெய்ப் பொரு ளின் லப்பின்றி அ'ன் சேர்த்துப் புஜிக் லா'. (4) அல்லது இந்துப்பு கூட்டிய யவாகு என்கிற ஞ்சிமையா து பரு. லா'. (5) குடலிற் சி தவு ஏற்பட்டு, இரத்தமு' அமிதமா வெளிப் பட்டால், பிணியாளி இரத்தத் தப் பரு லாம். 7 -39.

ே ஷ்டபேதம் இர' விதம்: (1) ோஷ்டபேத' எ' பது'லி' த்ர' எ'று', பி' த்ர' எ'றும் இருவ ப்

. பி' கே ஷ்ட' குட' தா' ப்பட் அதி'த் ராம் விழுதல்.
 . ோஷ்டபேத' பி' ோஷ்ட'. அதா துசி தவ டந்த
 குட' லி' நா'த்ர' நீர் சிவு அல் து இரத்த' சிவு' டல்.
 பி' த்ர' சி தத் த' அ' துத் ராம் விழு த குட'. [ோஷ்ட'
 என்னாலு', அ'த்ர' அ'லது த்ர' ரு' குட' தான்.]

படு". இவற்றுள் முத்தியதில் மூர்ச்சை முதலிய வ சொற்ப ம க ழ ம், பித்தியதில் அக்குறி. ள் றெ கு அதிகமாகத் தோன்றி ஆபத்தை விளைவிப்பவையாகவும் இருக்கும். (2) க்விந்நார்தாம் என்கிற நிலைமையில் பிணியாளி பிழைப்பது ந்தேஹாஸ்பதம் ; பிந்நார்தரத்திலோ பிழைக் ேவ மாட்டா. (3) ஒருவனுக்கு மலம்-மூத்திரம் வாடி இவை சரியானபடி அகனத் இயற்றை முறையில் ெளி ருமானால், உபத்திரவ் ள் ஏற்பட மலிருந் தால் அவனுக்கு ேரோஷ்டம் பிந்நமாயிருந்தாலும் நிச்சயமாய் அவன் பிழைத்திலான். 40-42.

வேளி 'த குடலை உட்செலுத்தல் முதலி' : () யிற்
றிற் சிதைவு ஏற்பட்டுக் குடல் பி நமாகாமல் வெளிப்பட்டிரு
த ல், அதை வயிற்றிலுள் மீ டும் தள்ளிச் சரியானபடி அமர்த்
தலாம்; ஆனால் சிதைவடைந்த குடலை உட்செலுத்து திற
பலனில்லை. (2) ஆனால் அ ிவிதம் சிதைவுற்ற குடலிலும்
டெயும்கைப் கடி க வைத்து, அதையும் உட்செலுத்தி விடலா
என்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். (3) வயிற்றிலிருந்து
வெளிவந்துள்ள குடலில் புல், இரத்தம், மண் முதலியவை ஓட்டி
யிருந்த ல் அவற்றைப் பால்விட்டுக் சழுவி, வைத்தியன் தன்
கைந ட்களை நன்கு அறுத்துச் செம்மைப்படுத்திக் கொண்டு,
அக்குடலினிடே ல் நெய்யைத் தடவி, மெள்ள மெள்ள உள்ளே
செலுத்தே டும். (4) வெளிவந்துள்ள குடல் வறண்டுபோ
யிருந்த ல் அதைப் பால்விட்டு மீண்டும் ஈமாகச் செய்து,
தாராளமா நெய்விட்டு ஸ்திக்கமாக்கி உட்செலுத்த வே டும்.
(5) அல்லது அம்மனிதன் தொண்டையை விரலால் துளவி
னாலும், தண்ணீரை மு த்தில் அறைந்து திடுக்கிடச் செய்தாலும்
குடல் உள்ளே த னே இழு கப்பட்டு உட்செல்லும்; பிறகு
மெதுவா அவ்விடத்தைப் பிசைந்து, குடலைச் சரியானபடி
உள்ளே அமையச் செய்வது ல். (6) வயிற்றில் அடி தாக்கிய
தாலான த்வார மிகச் சிறிதத யிருப்பாலோ, மெளி ந்த
குடல்பாக மிகப் பெரியதாயிருப்பாலோ ட்ளே அக்குடலைச்
செலுத்த முடியா ற் பே னால், அப்பொழுது அவசியமான அள
வுக்கு வயிற்றைச் சஸ்திரத்தினால் கீண்டு பெரிதா கிக் குடலை
உட்செலுத்த வேண்டும்; குடல் உள்ளே அதன் ஸ்த்தானத்தில்
அமைந்துவிட்ட பிறகு, யிற்று விரணத்தை முறைப்படித்
தத்துவிட வேண்டு்; குடல் உற்றவிட்தில் அடையாது
இட பு டுவிட்டால், அதனால் பிராணபாயம் ஏற்படும். பிறகு
திராப்பட்டத்தினால் யிற் ற் கட்டி, அதன்மேல் நெய்யை
ஊற்றவே டும். அதன்பிறகு குடலிற் சேரு லத் த யிருது
ரச் செய்யவு், அபா ஈயுனை மெ ளிப்படுத்தவு் தும் ட்டி
ய் சேர்த்து ஈய்ச்சிய எ மெ ய் லத் த பலை இளங்குடா

ப் பருச் செய்யலாம். பிறகு ஒரு ருஷாலம் விர சிகித்
ஸக்ர உபசரங்களையும் பத்தியங்களையும் தொடர்ந்துப்
யோகிக் கேட்கும். (7) சிதைவுற்ற யிற்றிலிருந்து தே
ர்த்தி என்கிற முறை எளிப்பட்டால், திறமையுள்ள நைத்தி
ய் அதன்மேல் மிருதுவா சாம்பலையாது, மண்ணையாவது,
மூலிசஞ்சூர் னையாவது தூவி, அல்லது கஷாயங்களா
லாது முவி, தூலால் அதைச் சமமாதிடமாகவும் ட்டி,
நெருப்பிற் ராய்ச்சிய கூர்மையா சஸ்திரத்தினால் ஒரே அறுப்
பாக அறுத்துப் போடவேண்டுமீ; தேறுவிதமா அறுத்தால்
வியும், யிற்றில் விசேஷ ஆரவாரமும் உண்டாம்
அல்லது ரணரது ஸம்பவிக்கும். பிறகு அந்த விர
ணத்தின்மேல் தேன் தடவி, பந்தந் செய்தபிறகு, உணவு உட்
கொண்டு அதுவுக்கு ஜீர்மான பிறகு சர்க்கர, தும்பி
டீய், அரக்கு, நெரிஞ்சில், அதிதூர் இவற்றைச் சேர்த்து
ராய்ச்சிய் ருதத்தையாவது, பலையாவது பருகினால் வியும்
அழற்சிபு தீரும். பிறகு முன்பு விரத்திற்கு கூறிய பொது
சிகிதஸையைச் செய்யவேண்டும். மேதோக்கிரந்திக்குக் கூறப்
படுதலை அப்யஞ்ஜந் செய்ய அனுசூலமாது. 43 54.

தேவாரணரேப தைலம்: தாளிசப்பத்திரி, கொட்
டிச்சாந்து, டாமஸ்ரி, அணு, அகில், சந்தன,
ஞ்சள், ரஞ்சள், தமரைமணி, வெட்டிவேர், அதிதும்
இற்றரசேர்த்துப் பசுவ் செய்த தலம் அடிதாக்கு தா
ராகு லஸத்போவி னையு ஆற்றுவதற்குச் சிறந்த
ருது. 55 55½.

உருக்குச் சிகிதஸ: () அடிதாக்கி, தேலே
விரமில்லால் உட்புறாய் அடியேற்பட்டிருந்தாலும், மேடு
பள்ளிலிருந்து விழுந்து அவ்விதம் ஏற்பட்டிருந்தாலு
தஹாரவு, இரத்ததோஷஹாமாகவும் உள்ள உபசரமு;
தர்ப்பண சிகிதஸய், பிடித்தல் தேய்த்தல் அல்லது அப்ய
செய்தல் ஆகிய முறைகளும் ஹிதமா. (2) அவயள்
பிறழ்தல் அபய உளைவுறுதல், நசுக்கீக்ஷணித்தல், மரம்
தாப்படுதல் ஆகியவற்றால் வருந்துபவனுக்கு ரஸஸத்
தப் பரு கொடுத்து கொண்டு, தலக் கொப்பரையில்
அனை அர்த்திருக் செய்யவேண்டும். 56, 57.

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்.

பஞ்சப் பிரதிஷேதம்.

இனி பஞ்சப் பிரதிஷேத என்னும் அத்தியாய வி
ரித்துக் கூறப்படும்:

பஞ்சம் இஃது விதம்: கீழ்க் தாக்குதல் முதலிய
ராங்களால் எலும்புள் ஸந்திபக்ந் என்றும், அஸ்தி
பக்ந் என்றும் இரண்டு வகையில் சிதைவுறுவது உ
அவற்றுள் (1) 'ஸந்திபக்ந்' என்கிற 'நதிடேக்ஷம்' ஏற்
பட்டல் அவ்வவயவத்தை நீட்டுவதிலும் முடக்கு திலும் சதி
யிழக்கப்படும். (2) 'அஸந்திபக்ந்' என்கிற மற்றொரு
யான சிதைவு ஏற்பட்டால் அவ்விடத்தில் பலமான கீழ் மு
எல்லா நிலைமைகளிலும் அதிக நோவும், சிறிது அசப்பதற்
கு இயலாமற்போதலும், அழுத்தினால் நரநரவென்னு
சப்பதமு உண்டாம். எலும்பு கீழ்க் தல் அல்லது முறி
என்பதற்கு இது சுருக்மான இலக்ஷணம். ஆனால் எலும்புக்கு
ஏற்படும் சிதைவு ளி வேறுபாடுகளை அனுஸரித்து, அற்றின்
இலக்ஷணங்களு பல வகைப்படும். அவ்வனைத்துக்கு உப
யோ முள்ள வகையில் பரிஹாரமுறை இனி விளக்கப்படும். 1 3.

ஷ்ட த்மன அத்திபக்ந்: எலும்பு அடு
சிறு சிறு துண்டுகளாக உடைந்தாலும், பரிசுக்கையி் நரநர
ஒன்று சப்தம் பணிநாலும், உடைந்த சிறியதோர் அஸ்தி
ற்றோர் அஸ்தியின் இடையிற் பிரவேசித்துவிட்டாலு
பலமா அடி தாக்குதலால் சுற்றுக் குறைவாக முற்றிலு
உடைந்திருந்தாலும், அவ்வவத்தை எடுக்கும் போது விரண
தப்பேல் கடு வேதனை யுண்டுபண்ணினாலு, உட்த
லும்பு மஜ்ஜா எஃகிற எலும்பின் நிணத்தில் அமிழ்து
போனாலும், மெலிந்த ன் - பலவீனன் - வாததோ அதி
ரித்தவன் - மிச் சொற்பமாகப் புஜிப்பவன் ஆகிய ர்களுக்கு
லும்பு முறிந்தாலும் அவை ஷ்ட ரத்யமான அஸ்தி
பங்கங்களாகும். 4 6.

அ த்மன அத்திபக்ந்: கடி பால் கிற
இடுப்பெலும்பு உடைந்தலு, பூட்டு விடுபட்டு எலும்புள்

பஞ்சம் அத்திபக்நம்—எலும்புள் முறிவு அல்லது சிதைவு
அடதல்; அவித எலும்பு முறிதல் நெகிழ்தல் முதலிய ற்றிற்குப்
பரிஹார முறனை கூறும் அத்தியாயம்.

ஸந்திபக்நம் எலும்புப் பூட்டுகளில் ஏற்படு சிதைவு அல்ல
கீழ்ச்சி; இதுவே ஸந்திேக்ஷ் எனப்படும்.

அஸந்திபக்ந் பூட்டுகளில்லாத இட ளில் எலும்பு மத்தியி்
ஏற்படு முறிவு.

தூர விலகிப்பே னாலும், ப்ருஷ்டபாகத்து ாலும்பு உடத்து
மிடும் நொருக்கி ருந்தாலும், சிரக் பால் க்ற ம டை
யோடு ள் உடைந்து விலகிப்பே னாலும், லல டாஸ்த்தி யெ
க்ற நெற்றியிலும்பு பொடியா உ டந்திருந்தாலும், ச் ா
ஸ்த்தி யெக்ற கன்னத்தெலும்பு - ண்டையே டு - ப்ருஷ்
ட ஸ்த்தி யெக்கிற முதுகுலும்பு - ார்பெலும்பு இவை
உ டந்தாலும் சிகிதலைக்கு அவை சப்படமாட்டா.
மேலும் இட வேண்டிய கட்டு ன்ற இடப்பட்டிருந்துகூட
ஒடிந்த ாலும்புகளை ஒன்றோடொன்று ஒழுக்கினமாக இணைப்
பதாலும், ப்ர வஸ்து னைத் தாறுமாறாக னைத்துக் கட்டு
தாலும், அ சந்து குலுக்குவதாலும் எலும்புகள் தாறு மாற
கச் சேர்ந்து சிகாரம் டந்துவிட்டால் அதுவும் சரிப்படுத்த
முடியாத அஸாத்ய ப்ரகமாகும். அ ல்லாமலும் அஸத்தியா
து அஸத்திஸந்தியாவது பிறவியிலேயே ஏதேனும் ஒழு
க்கினமா ஏற்பட்டிருந்தால் அதுவும் அஸாத்யமாம். 7 92.

அ த்திபேத ளும் அவ றின் சிதைவு னை ளும்:
“தருணஸ்த்தி ள்” என்கிற முருந்தெலும்புகள் னையு ;
“நள ாஸ்த்திக்” என்கிற நீண்ட எலும்பு ள் முறியு
அல்லது ஒடியும்; “ பாலாஸ்த்தி ள்” எ் கிற ஒடுகளுரு ன
அகன்ற எலும்புகள் பிளவுறு ; மற்ற அஸத்தி ள் எல்லா 1
பெரு ாலும் நொறுங்கும் அல்லது - டயு . 01.

சிதை டைத் எலும்பு னை ஒழுக் அ ம் கும்
முறை ள் : அஸத்தியானது அத ஸ்த் தாநத்திலிருந்து
வளைந்து தாழ்ந்துவிட்டால் அத உயர்த்தி அமர்த்த
ேட்டு ; அதற்கு மாற அதன் ித்தாநத்திலிருந்து லெ
முது உயர்த்து விட்டால் அத அழுத்தித் தாழ்த்திய ம்
ேண்டும். அதன் ஸ்த்தாநத்தை விட்டு மிகவு இழுப்
பட்டு ன்றுக்கி கொ டிருந்த ல் அதைப் பி னுக்குத் தள்ளி
அமைக்கவே ெடும். மி வும் கீழே தொங்கி கொ டிருந்தால்
அதை டேலே தள்ளி அமை வே ெடும். இவ்வாறு முன்
னுக்குப் பிறழ்ந்து வ் திருப்பதை உள்ளே தள்ளுவத லும், விலகி
யிருப்பதை ெதுவாக அழுத்தி அபைப்பதாலும், த ழுத்து
தெ் குவதை உயர்த்து தாலும் சர்த்தைப் போட்டு ப்ரந
மிவேத லும் ஆ இவ்வித உபாய ளால் சரீரத்திலுள்ள
அசையும் அல்லது அசைய த ஸகல எலும்பு னையு , ந்தி
களையு சரியா அசைய தபடிச் சேர்த்து த்து, விசேஷ
ா நெய் தடவிவ ஸ்திரப் பட்ட ளால் ச ாச் சேர்த்துக்

1. மற்ற ல் ா் எப் டற்குப் பதிலா் ச ஸ்த்தி ள்
ன்று ெறு கிர்த் களிற் பாடம். (ருச ாஸ்த்தி ள் உருண் ட
யாய் அ ல்லது ஒழுக்கினமா உரு முள்ள சிறிய எலும்பு ள்.)

ட்டி, பிறகு கடம்பு - அத்தி - அரசு - குந்திய மர - மருத மரம் - பலாசு - மூக்கில் இவற்றிலிருந்து ஒழு. என பட்டைகளை மெல்லியவையாகவு் பெரியவையாகவு் எடுத்து, மிருதுவாகவும் வேண்டிய வகைகளில் டிக்கடியாறு பதஞ்செய்து, அற்றையும் வேறு மிருதுவான நாரங்களையும், தர்ப்பை முதலியவைகளையும் அந்த வஸ்திரப்பட்டங்களின் மேல் வைத்துச் சுற்றி, மேலே முறைப்படி ஸமபந்த. என்னும் முடி எ இடவேண்டும். 15.

பந்த முறைகள்: (1) எல்லா பந்த முறைகளிலும் ஸமபந்தம் இடுவதுதான் முறை. (2) சிதிலபந்தத்தினால் எலும்புகளின் பூட்டுளுக்குத் திடமன பிடிப்பு உண்டாவதில்லை. (3) காடபந்தம் இடுவதிலோ அதிக வலியு், அதிக அழற்சியும், வேக்காடும், வீக்கமும் உண்டாய்விடு. 16.

பட்டை அவிழ்ப்பதில் லரியம்கள்: (1) கீர்ஷ்மம் என்கிற கோடை காலத்தில் பந்தங்கள் மூன்று நாட்ளுக்கு ஒரு முறையும், (2) ஹேமந்தம் என்கிற குளிர்காலத்தில் ஏழு நாட்ளுக்கு ஒரு முறையும், (3) ஸாதாரணகாலம் என்கிற சரத் ருது முதலியதில் ஐந்து நாட்ளுக்கு ஒரு முறையும் பந்தங்கள் அவிழ்த்துக் கட்டலாம். (4) அல்லது எலும்புகளின் சிதைவு ஞடையவும் தோஷ ஞடையவும் நிலைமைகளை அனுஸரித்தாவது கட்டுகளை அவிழ்த்துக் கட்டும் லரியம்களை ஏற்படுத்தி உள்ளலாம். 17.

அஸ்த்திப் பதிளில் ஓஷத்திப் பிரதேசங்கள்: (1) பிறகு நியக்ரோததி ண ஷாயத்தை குளிர்ச்சியா பங்க முண்டான இடத்தில் ஊற்றலாம். (2) அவ்விதம் ஓடிந்த இட வேதனையுண்டுப் பண்ணினால் அதன்மேல் பஞ்சமூலங்கள் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை ஊற்றலாம். (3) விஷயமற்ற வைத்தியன் தேச லங்களைப் பகுத்தறிந்து வாதஹாச சர்க்குள் சேர்த்துப் பஞ்ச செய்த சக்ரதைலத்தையாவது இளஞ் சூடா டேலே பூசலாம். (4) எப்பொழுதுமே ஸேசநெளஷதங்கள் என்கிற ஊற்றுத் திரவெளஷதங்களையும், லேபங்களையும் மிகக் குளிர்ச்சியாப் பிரயோகிக் வேண்டும். (5) எலும்புமுறி டைந்தவன் தூமான சர்க்குள் கூட்டிக் காய்ச்சிய ச்ருஷ்டி க்ஷீரத்தை நெய்யும் மெய்பாக்கு கலந்து குளிரவைத்து எந்தோறும் பெருப்பாறு லையிற் பருகிவரலாம். (6) எலும்பு முறிந்த இடத்தில் மேலே விரண் ஏற்பட்டிருந்தால், தேன் மெய் இவற்றை அதிமா கூட்டிய ஷாய் அதன்மேல் விடலாம். பிறகு

1. மூன்று விமான காட-சிதில-ஸமபந்தங்களைப் பற்றி முதற்பா. 74- பக். பக்கம் பார்க்க. (சிதிலம் என்பதே சலதபந்தம்.)

2. க்ருக்ஷிக்ஷீரம் ஒரு முறை என்று யிற பசுவின் பால்.

ஸாதரண அஸ்த்திபகத்திற்கு ஏற்ற முறையே அனுகூலமானது. (7) எலும்பொடிந்த இடங் ளி விரணங் ளிவிருந்து தொக்கொட்டிருக்கு சதை நைத்தியம் தேனும் பெய்யுதடவிடேலே எடுத்து ஒழுங்காய் அமைத்து, பதால் முறைப்படி அந்த விரணங் கைக் கட்ட வேண்டும். () அவ்விரணங்கள் ஸடாகவு ஒழுங்காகவும் அமைத்துவிட்டதாத் தெரிந்துகொண்டு, ஞாழல், வெள்ளிகோத்தி, சிறு தேக்கு, மஞ்ஜிஷ்டி, ரட்டாத்திப்பூ இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, அதன்மேல் தாவலாம்; அல்லது வெள்ளிலோத்தி, ரட்டாத்திப்பூ இவ்விரண்டின் சூர்ணத்தைய வது மேலே தாவலாம்; அவ்விதம் செய்வதால் விரணங்கள் சிக்கிரம் ஆறிவிடும். இவ்விதமாக 'பங்கம்' என்கிற எலும்பு முறிவுக்குச் சிகிச்சை செய்ய வேண்டும். 8-24-

அத்திபங் ளில் தத்திங் :—(1) அஸ்த்திபகத்திற்காளானவன் திடமான தாதுக் கைப் பெற்றிருந்தாலும், அது ஹேமந்தருதுவாரிருந்தாலும், தேஹபுஷ்டியுடையவனானது, தோஷங்களிற் கோளாறு சொற்பமா யிருந்தாலும் அவ்வித அஸ்த்திபங்கம் எளிதில் சிகிச்சிக்குடியது. (2) நிலைகள் அவற்றிற்கு யாறு இருந்தால் ஷ்டஸாத்யமா வேனும் அஸாத்யமாகவேனும் ஆகு. 25½.

ஸ்திபத்தில் அஸ்த்தி ஒன்று சேருல் : இவ்வபதிருக்கு, நடுப்பிராயத்தினருக்கும், யதில்முதிர்ந்தாருக்கும், எலும்புப் பூட்டுகள் கழன்றிருந்தால், அவர் முறைதருத சிகிச்சையைப் பெற்றுவந்தால், முறையே ஒரு மத்திலும் இரண்டு ஸங்களிலும், மூன்று மாஸ்களிலும் அஒன்று சேர்த்து பலப்படும். 26½.

படம் : இடுப்பிலும், முழங்காலுக்கு கீழேயும், தடையிலும் உள்ள எலும்பு ஏதாவது முறிந்தல், அதில் 'படசயம்' என்ற பதமுறை ஏற்றதாம். இதில் படுத்த நிலையில் உள்ள பிணியாளிக்குப் பதநிவேதற்குப் படுக்குப் பலபிடுகெவு ஐதுகேள் ள்நடேட்டு; இதில்முழுவதுக்கு கீழே லைச்சேர்த்துட்டு தற்கு ஒன்று, தட்ட ஒன்று, விலாப்பக்கங் ளில் ஒவ்வொன்றுக்கு ஒன்றாக இரட்டும், பாதத்தில் ஒன்றுமா ஐந்து முனை ள். மேலும் இடுப்பில் எலும்பு ஒடிந்திருந்தால் அதன் பக்கத்திலாது ஒரு கிலம் என்னு முனைய அமைத்து ட்டலாம். அவ்விதமே ப்ருஷ்டசங்கிற முதுகுலும்பு பிசகி யிருந்தல், அவ்விதத்தாவது ஒன்று அல்லா; அல்லது முத்தெலும்பாது, அக்ஷரத்தி எகிற தோளருக்கு அருகிலுள்ள எலும்புள்ள முறிந்தால் அற்றி பக்கங்களிலாவ அவ்விதக் கிள்ள

அ மத்து பந்தநமிட ' . கழன்று போன ஸ்திபா 'களில் இட்ட கட்டு னை அவிழ்க்கு 'பே து' இவ்வித பாட யந '1 என்னு ' முறையை உபயோகி 'லா ' . 27 29.

66 ட் ள ன ஸ்திமே ஸ்ஷத்திற் கு ' சிகித் : நெடு நாட் றுக்கு முன் விலகிப் போன ஸ்திகள் எ 'கிற எலும்புப் பூட்டுகளை வைத்தியர் ஸ்வே ஹ ' னையும் ஸ்வேத 'களைப் பிர யோகித்து மிருதுவா ச் செய்து, கூறியுள்ள முறை னை அனு ஸரித்து 'த து புத்தி ய யுபயோகித்து ' அததற்குற்ற ஸ்த தா 'களை 'வனித்து 'ொ 'டு அமைத்துவிட வே 'டு ' . 30.

அ 'திப் 'ம ன எலும்பு 'ே 'துவிட்ட ல் 'ே ' டி. பரிஹ ரம்: பூட்டுகளில்லாத விட ' ரில் எலும்பு ஒடிந்து, அப்பாக 'கள் ஒழு 'கினமா ஒ 'றுகூடிவிட்டால் அப்பா த் த மீ 'டும் உடைத்து, அப்ப ல் ஒழு ' ர இரு முனைகளையும் ஒன்று கூட்டி, பிறகு அஸ்த்திப் 'த்திற் கேற்ற சிகித் ஸயைச் செய்யவே 'டும் ' 31

அஸ்த்திப் 'கத்திற்குப் 'பே சிகித் : (1) முறி 'த எலும்பு அழன்று வி ண ' னைப் போல் பக்கு மாசாமலிரு 'கு மாறு வலத்தியன் சிகித் ஸ விஷயத்திற் பெரிதும் முயலவே 'டும் ; ஏனெனில் ஒடிந்த பாகத்தில் மாம்ஸமும், ஸ்ரைசனும், ஸ்நாயுக்களும், ஸந்திபா ' னு ' அழன்று நொதித்துப் போனால் முறி 'த எலும்பு ள் ஒன்று கூடமாட்டா. (2) மேலு ' வாத வியாதிகளு 'க்குக் கூறியுள்ள 'நேஹ சிகித்ஸை யயு ' அஸ்த்திப் பங்கத்தில் நான்கு 'கைகளிலு ' உபயோகி 'கலாம் . பலத்தை விருத்திப் 'ண் 'கூடிய ர 'கு ரயசிகித்ஸா மு ற னையும் நிருஹவஸ்தியையு ' பி யோ ' ல ' . 32, 33.

அ 'த்திப் ' ளிற் பத் : () எலும்புகள் முறிந் தும் ஸ்தி 'ள் ழு 'றுமுள்ள பிணியாளி 'குத் தேஹவ ட்டம் அல்லது னைப்பு ஏற்படுவது 'லத 'ல்; ஆ 'ே சம்ப 'அரிசி யினாலான அ 'ன் , நெய், ர 'ஸ்ரஸ் , பால்மு 'விய தே புஷ் டி 'கு அனுகூல ன வயிற்றிற் ரந்தலு 'ட்டா 'ரத உ வுகளை எலு 'புப்பூட்டுகள் ஒன்று கூடுவதற்கு உபயோ 'ரான ளாய் அளவறி 'து 'ெ 'டு 'ே 'டு : () உப்பு, ர ' , ஸ்ஷ ரம் புளிப்பு, பு ர்ச்சி, 'ெ 'லில், வியாய ' எ 'கிற தேஹவு ழப்பு,

. பாட சயந ' மார் ஆ அடி நீ முள்ள கபாட் 'பே 'ற பலகை யக் கீழே அமர்த்தி, அதில் எலு 'பொடித் 'னை நிமிர்து படு 'ச் செய்து, பாதத்த ' ஒன்றும், முழ 'ரனு 'க்குக் கீழே ஒ ' , த டயி 'ப் 'த்தில் ஒ 'று , இர 'டு விலாப் ப ' ளில் இர 'டுமா 'ஜுது முனை னை 'படத்தி 'அ மத்து, அ ' முனை ளில் பிணியாளி யச் சேர்த்து அ யாது பந்தநமி ' மு ற .

2. இ 'விஷயமாய் ' 31- பக்க ' பார்க் .

ருக்ஷபாஜந் இவை எலும்பொடிச் சனுக்கு ஆராதனையாம்.
34, 35¹.

த த : முற்றிலும் கருநீறாயுள்ள எனைத்
தம்பு தாசு இல்ல மல் எடுத்துத் திடமான வஸ்திரத்திற் கட்டி,
ஒடு த ணீரில் இரவில் அமர்த்தி வைத்துத் தினதோறு
ப வில் வெயிலில் உலர்த்தி யெடுக்கவும்; இவ்வாறு ஏழு நாட் ள்
செய்து, அப்பால் அவ்விதமே ப விலும், பிறகு அதி தூர்
ஷாயத்திலு் எவ்வேழு நாட் ள் ற வத்து உலர்த்தி
யெடுக்கவு். மீ டும் அவற்றைப் பாலில் பாவனை செய்து
மு் போலவே மறுபடி ந்ருக உலர்த்தி யெடுத்து, உயி நீக்,
ல து சுத்தமாக்கி நன்கு சூர்ணம் செய்யவும்; பிறகு
குருவேர், டெட்டிவேர், மஞ்ஜிஷ்டி, புலியுகிர், ஜடாமாம்ஸி,
சவுட்டுக்கோரை மூங்கு, ரோஷ்ட, சிற்றாமுட்டி, பேரா
முட்டி, கொட்டிச்சாந்து, அகில், சந்தனம், குங்குமப்பூ, ந்
னரி, ஸாளதே தாரு, சாம்பிராணி, தேவதாரு, பத்ம ராதி
ணச்சாக்குக் இ றறையு் சூர்ணம் செய்ய வே டும்; முற்
கூறிய எ ண்சு சூர்ணம் என்கிற தில சூர்ணத்தையு் இத்துடன்
கூட்டவும்; பிறகு ஸர்வகந்தச் சாக்குகள்¹ சேர்த்துக் ராய்ச்சிய
பாலில் அச்சூர்ணம் அனைத்தையும் கூட்டி, அதை இயத்ிரத்
திலிட்டு ஆட்டி எ ணைய எடுக்கவு். அத்தலைத்தில் ல்
மரப் பட் ட, அரத்தை, வாலுமுனை, அல்லிக் கிழங்கு, அகில்,
பச்சிலை, லவ் கப்பத்திரி, வெள்ளிலோத்தி இவைகளையு், முற்
கூறிய குருவேர் முதலி மற்றச் சாக்குகளையு், பாலில் ற
வத்த அறு புற் றையு் க் ரா இடித்துச் சேர்த்து, பால்
சேர்த்து ராய்ச்சி யெடுக்கவும். “கந்தைம்” என்னு் இத்
தலம் அஸ்த்தி னைச் சேர்த்துத் திடப்படுத்த மிகச் சிறந்தது;
ஹ்ருததோஷ-பித்த பேஷங்களால் னவிய திகள் அவ்வ
யவத்தைப் பற்றிப் பரவிய போதிலு் அவற்றையும் அந்தந்தப்
பிரயோ மு ற னில் இத் தலத் த உபயோகிக்க, அவ் வியா
தி னை எல்லா் எளிதில் தீர்க் கூடி வீர்யமுள்ளது இவ்
வெ ஷதம். 36 4.

. ஸர்ந்தம் சுதர்ஜாதம், கர்ப்பூரம், த்ரோவ், அகி, கு
ம், ' ' ' இ ற்றின் ட்டு.

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம்.

பந்தரப் பிரதிஷேதம்.

இனி பந்தரப் பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயம் 1 விவரித்துக் கூறப்படும்:

பந்தரநீதம்: (1) நினை - குதிரை ஸிம்மது சவாரி செய்து, கடினான ஆஸனத்தினுள் நிர்ப்பந்தர முறையினுள் உட்கருதல், அர்ச்சஸ்ஸுக் கான ரணங் ளால் தாக்கப்படுதல், வேறு அவ்விதமான காரணத்தால் சான்றோர் மூத்த அறிஷ்டச் செயல்கள் அல்லது அதிருஷ்டமான பாபாரியின் ஆயுதம் மூலம் குதத்தில் ஓர் அக்குல ஆழத்திலோ, இரண்டு அக்குல ஆழத்திலோ, அல்லது சிறிது வெளிப்புறமாகவே ஓட்டுப் போன இரத்தத் தையும் ஈதாதுதையும் பற்றியதம் முதலில் ஒருவகை பிடையென்னும் கட்டி தோன்றி, அது அப்பால் பகந்தரமா ரிவிடும். இது வந்தி எங்கிற மூத்திராசயத்திற்கும், மூத்திரம் வெளிவருடார்க்கத்திற்கும் அருகிலிருந்து கொண்டு, நெகிழ்ந்தசையுந்தயது. (2) எவ்வித பந்தரமும் ஏற்ற சிகிதல் செய்யப்படாது விடப்பட்டால் யோசி அல்லது ஆண்குறி, ஸ்தி, குதம் இவற்றிற் பரவி அவற்றைப் பிளக்கச் செய்யுள். அவை பிளவுறும்போது அநேக சிறிய த்வாரங்கள் ஏற்பட்டு, அவற்றின் வழியா ரயுவும், மூத்திரமும், லமும், சக்ரமும் கிரமமாக ஓளிப்படும். இப்பகந்தராதபித்தப் ளால் தனித்தனியே மூன்றும், ஸம்போக தோஷ ளால் மூன்று, சிபாதத்தினால் ஒன்று, ஆந்துராத்தினால் ஒன்று ஆக எட்டுக் காரங்களால் எவ்வித கயாக உட்கரு. 1 5.

பந்தரத்தின் இரண்டிலைமை: (1) பழுத்துப்பகு மாகாத நிலையில இதை பிட என்றும், (2) பழுத்துப் போனபிறகு பந்தரம் என்றும் கூறுவர். அவற்றுள் எதற்கு மூலம் என்கிற அடிப்படாம் மறைந்து ஆழமாகவும், பலமான வி வேதனை நுள்ளதாவு, ஆறிக் குணமாவதுபேன்றிருந்து மீட்டுக் கிளம்புதன்மையதாகவும் உள்ள பிடகா என்கிற கட்டி பகந்தரமா மாறுமென்றும், அவ்விதமல்லாதது வெறும் பிடையென்று அறியவுள். 6, 61.

ததிதோஷ ளான பிட ள்: () அற்றுத் தபிட ருஞ்சிவப்பாசமும், குத்தல்-பிளத்தல்-துடித்தல்-

பள்ளுல் குதம், யோனி அல்லது ஆகுறி முதலிய மற்றிற் பொதுப்பெயர்; அற்றப் பிளந்து விாரமுட்பண்ணு கட்டிக்கு "பந்தரம்" எனப்பெயர்; அவ்விதாதி யப்பற்றியு, அதன் சிகிதல் ஸினைப்பற்றியும் விரிக்கும் அத்தியாயம்.

வி ஆகிய வேபனைசளுள்ளதாவு இருக்கும். (2) பித்தபிட
ஒட்டை கழுத்துபோல் நீண்டு, சிவந்தும், சிறுத்து, உஷ்ண
மாவு, ஜ்வரதாபத்துடன் கூடியும் இருக்கும். (3) சிலேஷ்
பிடெட்டியவும், சிகித்தாவும், அன்ற அடிப்பா
முடைபதாகவு, வெளையகவும் தினள்ளதாபும் இரு
கும் (4) த-பித்த பிடருஞ்சிவப்பாவு, அழற்சியு
ளரித்தலுமுள்ளதாவு, வெளியுள்ளதாகவு இருக்கு. (5)
த-சிலேஷ்ம பிடவெளையாகவு, சிறிது கருநிறமா
வும், மிமெதுவப்பக்குவடைவதகவு இருக்கும். (6)
நிபதபிடனைவிபெருவிரலைப் போன்றதாய், அடே
விதனவேதனைருநிபணுவதாய், குத்தல்-அரோசம்-
நாறட்சி-அழற்சி-ஜ்வர-வாதி ஆகிய உபத்திந்ளால் பிடி
க்கூடியதாய் உடாகும். (7) இப்பிசுகள் வன்குறை
வினால் அலகூழிய் செய்யப்பட்டால் பச்சு மடைது விரணத்
தையை அடயு. 7 10.

பத்த: (1) பகந்தார்களுக்குள் ரதத்தினால் உண்
டாவது அடேக்துண்ணிய முக்களுடன் உடந்து, கிராமாந்
தெளிவான துரைத்த துர்நிரைப் பெருக்கும்; பார்ப்பதற்கு
இது சல்லடை போன்றிருப்பதால் சத்பே என்கிற பெய
ருடையது. (2) பித்தத்தினால் பத்தரம் ஒட்டகக் கழுத்து
போல் நீண்டு வளர்வதால் உஷ்டம் எனப்படு. (3)
சிலேஷ்மஜபத்தரத்தில் பிசுபிசுப்பாவு அநிகமாய் சீழ்
முதலியது வெளியாதால் அது பரிஸ்ரவினக் கூறப்படும்.
(4) வாத்த-பித்த தேஷ்ளால் உடாகு பத்தரம் குத்த
தை சுற்றிலுத்தாரமுடுபணிகொடு, மதிட்சுவ
ருக்குச் சுற்றிலும் அழியைப்போல் உடாவதால் இது பரி
சேஷி எனப்படுகிறது. (5) ரத-சிலேஷ்ம்களால் உண்டாகு
பகந்தார்குத்தினுள் அத்தரத்தினுடே நோகப் புடை
வைத்துச் செல்லுவதா அதுரு எனப்படுகிறது. (6) மு
கூறிய அர்ச்சல்லைப் பற்றிவெண்டு ப-பித்தகள் பிரரோப
டைந்து, அந்த அர்ச்சலின் அடிப்புறத்தில் தினவும் அழற்சியு
முள்ளதா சிகித்த உடுபணும்; அவ்விம் சீர
பழுத்து உடது, மூலத்தி அடியில் துர்நீர்க் சிவையுடு
பணும்; இதில் த்வாள் டோன்றி, அவற்றின் மூலமாய்
துர்நீர் எப்பெழுது சியு; இது மூலத் தப்பற்றியுண்டாவ
தல் அடேபத்தம் எப்படு. (7) ஸ்சிபாத தேஷத்
தினால் ஏற்படும் பத்த தச்சுழி போன்றத்
ருடன் குதார்த்ததைத்துக்கு; இதில் வியின் வே
ள் வெளையிருக்கு; இதற்கு பூத்த எப்பெயர்.
(8) பேரா லுட இறச்சியுணுபோது, அதிற் லுள்ள

எனும்புத் துண்டு வயிற்றிற் சேர்ந்து, குதத்தில் அது குறு' ர யிறங்கி, அகன் பக்கவாட்டிற் குத்தித் தாரத்தை யு'டுபண்ண, அந், விரண் அவ்விடத்து ர்ஸதாதுவை அழுச் செய்து, சீழுட் கூடிய புரையோடும் புண்ணை ஆய்விடு'; அதிற் பிறகு கருமிகளும் உற்பத்தியாய், குதத்தின் உட்புறத்தைச் சுற்றி லு' தி லுவிடும்; சீ'கரத்தில் அவ்வவயவத்தை விரிபவு' செய்யு'; இவ்வித பந்தரம் உ'ம'கி என்றும், கூடிதலும் என்று கூறப் படு'. இவற்றில் அந்தந்த விரணத்தின் தன்மைக் கேற்றவாறு அல்லது வாதாதிதோஷஸம்பந்தங்களு' தேற்றவாறு வலியையும், அழற்சியையும், தினவையு' குறிகளென் றுணரலாம். 11-20½.

பந்தரத்தி' ரத் தி'ள் : இவற்றுள் (1) ஆறு பந்தர' ன் கஷ்ட ஸாத்ய வியாதி ன். (2) ஸ'நிபரதஜ பகந் தரமு', கூடிதலு' ரன்பதும் அஸாத்யங்களாம்; பிரவாஹிணி யென்கிற குதவலியையும், லேவசி யென்கிற பாகத்தையு' பற்றி யுண்டான பகந்தரமும் அஸாத்யமாம். 21½.

பந்தர சிகித்தை : (1) இந்த ராய் பிட ரூபமாயிருக் திலேயே சோத', இரக்தகோசுஷம், லேசமும் முதலிய உபாய' னைக் கொண்டு, அப்பிடரை பழுத்துவிடாமலிரு'கு' போகே பெரு முயற்சியுடன் இதற்குச் சிகித்தனை செய்யவேண் டும். () பிடரை பழுத்துவிட்டால் ஸ்நேஹம் செ'து, பிறகு அ ஹஸ்வேதமுதறியில்' வேதநமு' செய்யவேண்டும். பிறகு மூல முனையைப்போல் பந்தரத்தைக் கட்டிவிட்டு, குறுக் கவு', நெடு'காக' கவனித்து, அதன் வாய்ப்புற' உட்புற ராய் அனை'திரு'கிறதா அல்லது வெளிப்புறமாய் அமை'திரு' கிறதா என்று உற்றுப் பார்' வேண்டும். (3) அது அந்தர்மு பந்தர ர'யிரு'தால், ஏஷணீ' என்னும் கருவியால் உட்புறத் த' குடைந்துவிட்டுச் சஸ்திரத்தினால் கீண்டு விடவேண்டும். (4) பஹிர்மு பந்தரமாயிருந்தால் முற்றிலும் வைத்திய' அனைச் சஸ்திரத்தினால் அறுத்துப் போட்டு, பிறகு கூடாரத்தி லா து, அக்னி'னிலாவது சுட்டுவிட வேண்டும். (5) உஷ்ட' ரி' பந்தரத்தை கூடாரத்தினாலேயே நன்றாகச் சுடவேண்டு'. (6) சதடோநகம் எனனு' பகந்தரத்தில் புரைகள் பலாறு இரு'கு' கயால், அதை இடையிடையே ஒவ்வொரு புரையை விட்டுவிட்டு, மற்ற த்வா' னைக் கீறிச் சுத்தம் செய்து ஆற்ற

ராதத்தினால் வியு', பித்தத்தினால் அழற்சியும், கபத்தினால் தி'வு' குறி' ரகத் தோ'றும். [இ'கு கூறப்படும் பரிசேபி, ரு', அர்சோபந்தர', கூடிதலு' என்பன மத நிதாநாதி'ளில் கூறப்பட வி'லை.]

. பிராஹிணி முதற்பா' 40-ம் பக்கம் பார்'.

. அரஹ'தே தம் முதற்பக் பார்'.

ண்டு ; அவை ஆறிய பிறகு மிச்சமுள்ள உகைபுக் கீச் சுத்தச் செய்ய வேண்டும்; அப்படிக்கின்றி அனைத்து ஒருமிக் அறுத்தால் குத் முற்றிலும் சேதம் ப் பிராணபாய் நேரிடும். (7) பரிசுஷபி எப்பதிலும் சதபோநக நாடிசனாக்குக் கூறியுள்ள முறைப்படியே சிகிதையை செய்ய வேண்டும். (8) ஆர்சோப ந்தரத்தில் முதலில் மூலமுனைகளை அறுத்துச் சிகிதவி வேண்டும். (9) கூததஜப ந்தம் அஸாத்யம் என்பதக் கூறி விட்டு, உள்ளே எலும்பு மு, விய சல்யம் அட்கியவனுடைய பசந்தரத்திலிருந்து சல்யத்தை வெளியி லெடுத்துவிட்டு, கருமி ஹரமான லேபம் னையும், போஜனத்தையும் அவனுக்கு -ப யோகிக் வேண்டும்; வலியைத் தணிப்பதற்கு மி வு ஸ்தித்த ராண பிண்டஸ்வேத, நாடஸ்வேதம் முதலிய பியோர்கள் மிகச் சிறந்த வயாம். 2 29.

பத்தரத்தி ன்குவித சந்திரப்பிரே ள் : (1) அநே ம் தார னுள்ள எல்லாப் பந்தரங்களிலு் கோதிர்த் , ஸர்வதோபத்ரத், அர்த்தலாங் லம், லார்கலம் என்கிற நான்குவிதான சேத முறைகளில் எது எதில் பிரயோகிக் கூடியதென்பதை யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். (2) சஸ்திரத் தப் ப்காட்டா வைத்துப் பசுவின் யோனியைப்போல் அறுக்கும் முறை தேத்தச் சேதம் எக் கருதப்படுகிறது. சுற்றிலும் எல்லாப் புறமு் சஸ்திரத்தினுல் கீறிச் சேதிக்கப்படு வது ஸ்தேபத்ர சேதம் எப்படு். ஒரு பக்கத்தில் ரத் திரச் சஸ்திரத்தினுல் கீறுவது அர்த்த நம் ஆகு். இர்டு பக் னிலும் சந்திரத்தினுல் கீறுவது ச் தேதம் எனப்படு்.—30, 31 $\frac{1}{4}$.

பத்தர்னைச் சுதே முதலியன :—(1) பசந்தரத்தில் பு யோடிக்கொண்டு தூர்நீர்க் சிவையுள்ள எல்லா தார்களை யும் அன்னியினுல் சுட்டுவிட வேடு்; இவ்விதச் செய்வதால் மீண்டும் அப் பாகங் ள் கோளாறடைவதில்லை. (2) வைத்தியன் இப் பிணியாளியின் குடலைச் சுத்தம் செய்வதற்காகவும் இடை யிடையே முயல வேடும். (3) பூனையின் எலும்பை தீர்ப்பலா வாயத்தினுல் ந்ருக அரைத்து விரணத்தினுல் லேபந் செய்யலம். 32, 33.

ஜ்ஜே திஷ்மத் தி தைலம் : ராஜமுனை, பேயத்தி, லப்பைக் கிழகு, நறுவிலி, ட்டத்திருப்பி, சி த, சித்திர மூல், சாம்பிராணி, அலரி, வசம்பு, ிளி, ருக்கு இவற்றைக் கூட்டித் தல் ப்கு் செய்யவு்; இதை பத்தரவிரண களினுல் தேய்ப்பதற்கு மி வும் ஹிதமான தலம் எனக் கூறுர். 34.

மதிதைல் : அதிமதூம், ஒள்ளிலேத்தி, திப்பிலி, சிற்றேல், அரோணு, மஞ்சள், மாஞ்சள், ஞாமல், இந்துப்பு, ன்னாரி, தாரைப் பூந்தாது, டாட்டிச்சாந்து, டாத்திப்பூ, ருக்காரை, சாப்பிரணி, றோஷ்ட, வெள்ளிலேத்தி, டாடிமாதூனையிலே இவற்றைச் சேர்த்துத் தலம்பக்குவச் செய்யவு; இது பந்தரம், அபசி, குஷ்டம், டேறவிரண் இவற்றைப் பரிஹரிக்கு. 35, 36.

பந்தரேபேகள் : (1) வாய்விடம், த்ரிபலை, திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி இவற்றின் சூர்த்தைத் தேனு எண்ணெயுங் கூட்டி யுட்கொண்டால் பகந்தரம், குடற் கிருமிகள், குஷ்டம், பிரமேஹபிடை, ஆகந்துவிரணம், நாடவிரணம் இவ ஆறிவிடும். (2) சித்தில் ஒரு பங்கு, சிற்றேலம் இரண்டு பங்கு, வாய்விடம் கம் மூன்று பங்கு, டெப்பாலை நாலு பங்கு, தாற்றியாய் ஐந்து பங்கு, டெக்காய் ஆறு பங்கு, நெல்லிக் னி ஏழு பங்கு, ஹிஷாக்ஷி எட்டு பங்கு, ஆக இவற்றை இடித்துத் தேன் லந்து உட்கொள்ள பிடை, மேதோரோம், பகந்தரம் இவை தீரும். (3) யானைத்திப்பிலி, சித்திராமூலம், வெட்பாலை ராய் விடம், பில்வம் இவை வகைக்கு ஒரு பலம், த்ரிபலை ஆறு பலம், அனைத்துக்கும் ஸமஅளவு ஹிஷாக்ஷி, இவற்றை இடித்து, டெய்யு தேனு கூட்டி, உட்கொள்ள எல்லா வியாதிகளும் நிவ்ருத்தியா. (4) ஹிஷாக்ஷி குக்குலு ஐந்து பலம், திப்பிலி-த்ரிபலை இவை ஒவ்வொரு பலம், இலவம் ப்பட்டை-சிற்றேல் இவை வகைக்குக் லல் பலம்; இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தேன் கூட்டி யுட்கொள்ள குஷ்டம், பந்தரம், குல்மம், நாடவிரண் ஆகியவை குணமாய்விடும். (5) முற்கூறிய ஹிஷாக்ஷி முதலிய வற்றையும், சஞ்சுத்தானையும் ஒன்றுகூட்டி, தசமூல கஷாயத்தில் பாவனை செய்யவு; இது பந்தரத்தில் பபயோ மாவதுடம், ராத்ரோங்களைப்போக்குவதிலும் விசேஷமானது. (6) த்ரிபலை, உலர்ந்த முள்ளில பிசின் இவற்றின் சூர்ணத் த வேங் யிஷாபத்தில் பாவனை செய்து, அதற்குச் சமான ரய்மஹிஷாக்ஷி குக்குலுவை கூட்டி யுட்கொள்ளவும்; இது பந்தரம், குஷ்டம் பிரமேஹபிடை ஆகியவற்றைப் போக் ல்லது. 37 42.

பந்தரசிகித்ஸையின் முடிவுரை : இவ் த்தியாயத்திற் கூறிய சித்தலா விஷயங்கள் முக்ய ரா பகந்தர விரணத் தப் பற்றியவையே; மற்ற விரண் ள் யாவும் அவ்வவற்றிற்குள்ள தோஷ-தூஷயாதி ளின் லக்ஷணங்களை அனுஸரித்துச் சிகித் திக் டேண்டிய வ; மேலும் விரப் பிரதிஷேதாதத்தியாயத் திற் கூறிய அம்சங்களையு, வேறு யுக்தினை டெரண்டரிய வேண்டிய விஷய னையும் உற்று ன்ருப் பரிசீலனை செய் துணர்ந்து ஒளஷதாதி னைப் பிரயோகி் டே மும். 43.

பத்ரா சிகித்தஸ்குப்பிறகு பரிஹரி' கே'டி :
பத்ரா நிவ்ருத்தியான பிறகு குதிரையின்மீது சவாரிசெய்தல்,
வேரோதம் செய்தல், துபனம், புணர்ச்சி, அஜீர் பேஜ
, அஸாத்மிய போஜனம், பலவகையான ஸாஹஸ கித்
யங் ள் ஆகியவற் ற ஒரு வருஷ காலமாவது, அல்லது சிறிது
அதினும் அதி லமாவது விலக்கிடவே 44.

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

கிர்தி புத-சலீபத நிதம்.

இனி கிரந்த-யர்புத-சலீபத பசீ- டலிஞ்ஞ ம் என்னு
அத்தியாயம் வி ரித்துரைக்கப்படும் :

கிர்தி நிதம்.

கிர்தியும் அதன் பேதங்களும் : () தோஷங்கள் பத்
தப் பிரதாநமாக்கொண்டு மேதோதாதாது, மாஸ்தாது, இரத்த
தாது இவற்றப் பற்றியவை ளாய், உருட்சியாக பு உயரமா
பும் உள்ள வீக் ததை உடுபண்ணும்; முடிச்சு அதிரியா
ஏற்படுவதால் இது கிரந்தி எனக் கருதப்படுகிறது. (2) இது
மூன்று தோஷ ளாலும், இரத்தத்தினாலும், மாஸத்தினாலும்,
மேதஸ்ஸினாலும், அஸத்தியினாலும், ஸிரையினாலும், விரத்தி
னாலும் ஆக ஒன்பது விதமா உற்பத்தியாகும். , 1½.

தக் கிர்தி : அவற்றுள் வாததோஷத்தினாலா கிரந்தி
யில் இசிவு, குத்தலும், இடிக்கப்படுவது போன்ற தோஷமும்,
திடீரென்று குறைவது-பருப்பது என்கிற நிலைமைகளும் ஏற்
படு ; இந்தக் கிரந்தி வெண்மைபாகவும், ஒரிடத்திலிருந்து
மற்றோரிடம் மாறு தாவு, மிருதுவாகவும், வஸ்தியைப்பேரல்
ஊதிப் பருத்ததாகவும் இருப்பதுடன், உடைதால் தெளிவான
இரத்தமும் அதிலிருந்து வெளிப்படும். 2, 3.

பித்தக் கிர்தி : பித், தோஷத்தினால் உடாகு கித்தி
அழற்சி யுடுபண்ணும்; நிறத்தில் சென்னிறாய் அல்லது
ஞ்சள் நிறமாயிருக்கும்; சீகரம் பக்குவமாய் பழுக்கு
உடைதால் உஷ்மான இரத்தம் வெளிபாகும். 3½.

சிகேஷம் கிர்தி : பதோஷத்தினாலா கிர்தி வி
யுண்டுபண்ணாததுவும், னமாவும், குளிர்தும், சர்மத்திற்
குச்சான நிறமுள்ளதாகவும், திணவுள்ளதாவும் இருக்கு ;
இதிலிருந்து டெடியாச்சீழ் வெளிப்படு. 4½.

இரத்த கிரந்தி : வாதாதி தோஷக் களால் இரத்தம் டெட்
பெப்போடு இருக்கையில், இரத்ததோஷத்தினால் கிரந்தியு
டாகும் ; இதில் கிருமிகள் ஏராளம் சஞ்சையச் சேர்ந்திரு
கும் ; இது லிரை னோயு மாம்ஸ, தாதுவையு பற்றியு டாகு
கும். இவ்விக்கத்தில் உணர்ச்சி மிகு குறைந்திருக்கு ; பித்த
தோஷக்குறிகளும் தோன்று. 5½.

மம்ஸ கிரந்தி : ஸ்தாதுவை விருத்தி செய்யக் கூடிய
ஆஹார ளால் மாம்ஸம் தோஷ டந்து, கிரந்திரோக ஏற்
படு ; அந்தக் கிரந்தி நித்தமாகவு, பெரிதாகும், சடினம்
வும், லிரை ள் அடர்ந்ததாவு காணப்படும் ; இதில் மற்ற
பதோஷக் குறிகள் தோன்று. 6½.

மேதேக் கிரந்தி : மேத எ ிற ரொழுப்பை அதி
ரிக்கச் செய்யு உ வுகளால் மிக் விருத்தியடைந்த மேதோ
தாதுவை வயுவானது மாம்ஸத்தில் வது சர்மத்திலாவது
செலுத்தி மிகவு ித்தமான கிரந்தியை யு டெப்டுணு ;
அது மிருதுவாயிருக்கு ; அசைத்தாடும் ; சிலேஷம் கிரந்
திக்குச் சாரான மற்ற லக்ஷண னோயு பெற்றிருக்கு ;
தேஹம் இந்நோதாலும் பருத்தாலும் அதை அனுஸரித்த இக்
கிரந்தியும் முறையே சிறியத வும் பெரியதாவு ஆகு ; இது
உ டத்தால் ராவு வெண் ருவலாவு முள்ள ரொழுப்பு
போன்ற தேஷம் வெளிப்படு. 7, ½.

அத்தி கிரந்தி : எலுப்பு முறி தலும், எலுப்பில் அடி
படுவதாலும் அதில் மேடு-பள்ளான உருண் டயான் வீக்கம்
போன்ற அதைப்பு ஏற்படும் ; அது “அஸத்தி கிரந்தி” எனப்
படும். ½.

லிர கிரந்தி : விசேஷமா டுத்துச் செல்லுபவ் அதி
தரிதமா த்த ணீரில் மிகுதியா முழுகுவதாலாவது, வியாயா
த்தினாலாது மிக் களைத்துப் போ, அதனால் லிரை ளின்
தொகுதியையும் இரத்தத் தயு வாயுவாது ஒருமி அழுத்
திச் சுருக்கி ணைல் கோ லாச் சுற்றிச் சுஷ்கி வு் செய்
யு ; அதனால் தடிப்பி லாதது, லியற்றது ன் கிரந்தி
யு டாகும் ; இது “ராகிரந்தி” எனப்படுகிறது. 10, 11.

லிர கிரந்தி : ஒரு விரண ஆரமலிருக்கும்போத
து ஆறிவரும்போதாவது துரால்-லவணாதி எல்லா ரஸ்
னோயு உட் டாலும், விர ஆறி உலராமலிருக்கையிலே
அதற்கு அ சியமான பத்தம் இடா லிருத்தாலும், அவ்லது
அவயவ் ஏதேனு முதலியதால் அடி ப்பட்டாலும் அவ்
விட ளிற் சேர்துள்ள துஷ்ட ரத்த டெ ளிப்பட்டாற் போ
அத்த இரத்தத் த ராயுசோஷிச் செய்து, அத்த விர த்த

முடிச்சுள்ளதாச் செய்ய, அதில் அழற்சியும், தினவும் அதி மாய் உடாகும்; இது 'கிரந்தி' கிரந்தி எனப்படுகிறது. 1, 13.

கிரந்திளிஸ்துத் : () வாதாதி தோஷ னால் உடாகு மூன்று கிரந்திகளும், இரத்தக் கிரந்தியும், தே தோ கிரந்தியும் எனினில் சிகித ஸயினால் நிவருத்தி செய்ய டியன. (2) பருமனாகவு, உரப்பாகவும் உள்ளக் கிரந்திகளு, ர்கள்- மூத்துவயிறு இவற்றில் உண்டகு கிரந்தி னும் அஸாய்களா. 13.

அர்புத நிதாம்.

அர்புத ள் ஆ : அர்புத¹ என்பது உருவத்தில் கிரந்தியைக் காட்டிலும் பெரிது; அது ரத-பித்த- பன் னால் தனித் தனியே மூன்றும், இரத்த - மாம்ஸ - மேதஸ்ஸுகளால் தனித் தனியே மூன்று ஆக ஆறு விதமாம்; கொழுப்பும் கபமும் அதி ரித்ததான யாலும், அதிக கடினமாயிருப்பதாலு இது பழுத்துப் பக்குவமாவதில்லை. 14, 15.

தே ணித புதம் : தோஷமானது ஸிர ளிலுள்ள ரத் தத்தை அழுத்திச் சுஷுக்கிச் செய்து சமைக்கச் செய்யும்; அது முடிச்சுபோல் ருடும் கசிவுடன் கூடியதுமான மாம்ஸ மிடாகு; அதில் மாம்ஸமுனைகள் மிகப் பரவி இருக்கு; இது சீக்கிரத்தில் பருத்து விருத்தியாகும்; இதிலிருந்து எப் பொழுது டெடுப்போன இரத்தம் மிகுதியாகப் பெருகும்; இது ஆவே "சேணிதார்புதம்" எனப்படுகிறது. 16, 17.

அர்புதத்தில் த்யத் : அற்றுள் இரத் தத்தினாலும், மாம்ஸத்தினாலும் உண்டகும் அர்புதங் ள் இரண் டு அஸாத்யங்கள்; டற்ற அர்புத்கள் ஸுகஸாத்ய ளா. 17.

சலீபத நிதம்

சலீபத ப்ரப்தி : கபத் தப் பிரதாநமாகக் கொட் தேஷ் ள் ங்கூடம் என்கிற துடையிடுக்கில் ஆரம்பித்துத் தைமுதலிய மற்றக் கீழ்ப் பாசம் நோகிற இறக்கி, மாம்ஸதாது யும் இரத்தத்தையும் பற்றிக்கொண்டு, கால்கிரத்தின் பாத ளில் றக்கி நின்று, அவற்றில் மெள்ள மெள்ள னமான பெரிய வித் த உடடுப னும்; அது "சலீபதம்" எனக் கூறப்படுகிறது. 18, 19.

ததி உடகும் சலீபத் : (1) வாத தோஷத்தால் ன சலீபதத்தில் சர்மம் பலவாறு வெடித்திருக்கு.

அர்புத புரகுழ் ஆலது ஒரு கச்சில்தி.

சலீபத ணைகா. சிலையப்போல் க-ா இவ் வியதியி ாம ட தால்இதற்கு "சலீபத" எப்பெயர்ந்தது.

அது நிறத்திற் கறுப்பா வு், அ ஸ்மாத்தா லி யுண்டுபெ ணுவதாகவும், உரப்பாகவும், ரூக்ஷமாகவும் இருக்கு். (2) பித்த தோஷ் காரணமான ச்லீபத்தில் அழற்சிபு ஐவரமு் அதி ரிப்பதுடன், வீக் ம் பதமையா யிரு்கும். (3) சிலேஷ் தோஷத்தாலான ச்லீபத்தில் வீக் ஸ்ரிகத்தாகவும், அதி லி யில்லாததா வும், மாம்ஸமுளை எடர்ந்ததாகவு், மி ப் பெரிதா ம் இருக்கும். 20, 20½.

லீபத்தில் அஸாத் ள்: மி ப் பெரிதாகவும் மிக் துர்ரீ ரப் பெருக்குவதாகவும், வருஷக் ணக் ரத் தொத்ர ணிப்பதாயுமுள்ள ச்லீபதரே கம் சிகிதலைக்கு சப்படாத தா. 21.

லீபதமுண்ட கூடிய அவ ளும் தே ள்: (1) பாதத்தில் உ்ரடாகு் விதமா வே ளிலு், நாசியிலு், உதடு ளிலு், தாகுளிலு் கூடச்லீபதம் உண்டாகு் ள்று சிலர். (2) இவ்விதாதி ஆனாபதேசத்தில் மி ப் பெருமிதமா உற்பத்தியாகிறது. 22.

அபசீ நிதாநம்.

அபசியும் டம் லையும்: தே தஸ் என்கிறகெ முப் பப் பற்றி விருத்தியா தோஷங்கள் கழுத்து, ந்யா என்கிற பா், அக்ஷமெ கிற முத்துக்கும் தோளுக்கும் இடையிலுள்ள பா், அக்குள், துடையிடுக்கு இவ்வவயவ் ளிற் பரவி, நெல் லிக் னிகளி் அளவா மும் கத்தரிக்காய் அளவாகவு் அநேக ட்கள் என்கிற பெருங் கிரந்திபோற் லீக் களை உ்டு ப்ணு்; அவை சர்த்தின் நிறமா தே ள், ன்றுவதுட் கடினமா வு், ஸ்ரிகத்தாகவு், ஆழ்ந்த பாகங் ளைப்பற்றியன யா வு் இருக்கும்; அவை பழுத்துப் ப்ருவமா ெடு ரட் ள் செல்லும்; இவற்றில் வேறு சில க் ட் ள் சொற்ப லியைத் தருபு; சீக்ரமு் பக்குவம டது்; வேறு சில கையா ட் ள் அதி அரிப்புள்ளவை ளய் துர்ரீர் சிளையும் பெற்றிருக்கும்; இவை உற்பத்தியாவது், உற்பத்தி யானவை நிவ்ருத்தியாய் புதிய வேறு கண்ட்கள் மீடு கிளம்புவதுமாய் நீ ட்ரால் இவ்விதம் தொடர்ந்து தொத்ர வளி்குந் தன்மையன; அறு ம்புல்லைப் போல அழி தும் கிளம்புவதுமாய் மாறி மாறி யேற்படும் இவ்விதாதி ட ள்று், அபசீ ள்றும் வழங்கப்படுகிறது. 23 5.

டமாலா டம் ள்றால் கிரந்திபோற் லீக்; அ் லீக் ளி சா ப் பலமலைபோ் கி பு தா் “ டமாலா” ள் ப்படுகிறது. அபசீ ஓற் ற்மேலா்று கிளப்பு து் மற் று யிருப்பதால் இப்பெயர்.

அபசியில் அ த் நிலை ம: அவற்றுள் ஜ்வரம் வாத்தி, விஸர்ப்பக் வேதனை, ஸ், பி ஸ் ஆகிய உபத்திர னைப் பெற்ற ட லை அ ஸது அபசி அஸாத்யரோ ராகும். 5½.

நிதம்.

உவிர ப் தி: சோபம் எ ன்கிற விக் அல் லது ட்டி ந் று ப் ப் கு னான பிறகு, அ த உடைக் ாமல் விட்டு ிடுவதாலு, விரண ஏற்பட்டிருக் யில் அபத்யா ஹாராதி னை ப்யோகிப்பதாலு சீழானது மா ஸம் மு, விய தாதுக்களில் நீ ட ஆழ் பரவியே டி, நீண்ட த்வரத் த உண்டுபண்ணுகி்றது; அந்த த் ார் வெகு தூரம் புர யே வெதால் தி எ்று, சீழ் முதலிய துர்நீரைக் குழலைப் போல்.. சொரிவதால் டி பென்றும் இது முங்கப்படுகின்றது. ஆனால் ஒரு புரையோடும் த் ாரமே வளைவா ச் சென்றால் அது 'ாடி' என்று, அதுபே பல ழியில் த் ார் ளா ப் புரையோடு விர மா இரு்தால் அது 'தி' என்று கூறப்படுவ தாய் வேறு சில ஆசிரியர் ளது கொள்ள. 6, 27½.

உவிர விதம்: அத் நாஉவிர ம் மூன்று ே, ரஷங்களாலும் தனித் தனி ஒவ்வொன்று, ஸந்திபாதத்தினால் ஒ்று, சல்யம் உட்புகுந்திருப்பத ல் ஒன்று ஆக ஐந்து கார ளால் உண்ட கும். (1) வாததோஷத்தாலான நாடி. வியுள்ள தா வ், நுண்ணிய மு முள்ளதா வும், ஒருவாறு கருநிற ா பு, நுரைபோ்ற துர் ரெ ளிப்படுத்துவதா ி இருக்கு; இதி லிரு்து இரவில் அதி ாச் சீழ் டியும். () பித்ததே ஷத்தா ான நாடியினால் நாவறட்சியு், ஜ் ாமும், அழற்சியும் ஏற்படு்; அதிலிருந்து டியும் சீழ் பசனையா ி, துர்நாற்றமுள்ளதா வும் இருக்கும்; இதிலிருந்து ப லில் அமிதமாகச் சீழ் வடியும். (3) பதோஷத்த லான நாடியில் ா வும், பிசுபிசுப்பாகவும் சீழ் டியு்; நாடியில் அரிப்பு ட் கும்; அது டினமா வும் இரு் கும்; இதிலிரு் இரவி் அதி சீழ்வடியும். (4) ஸந்திபாத தோஷத்தாலான நாடியில் மூன்று தோஷ் ளுடைய குறிகளும் சேர்து ாணு்; இது அஸாத்ய ாஉவிரணம். 28. 30½.

ம் உ ட் கி உவிரணம்: ஒரு விரணத்தி் சல்யம் உள்ளே த் கியிருந்து, அது ெ ளிப்படுத்தப்படா லிரு்தல், அச்சல்ய் நாடி எ ன்கிற புரையை உ ெபண்ணு்; அதனால் நாடியிலிருந்து நுரைத்து ெ ர் ெ சொற்பம் சொற்ப ாய் இரத்த ல்த சீழ் வியுட் உஷ் மர்த் தொடர்்து வெளிப்படு். 31.

முப்பதாம் அத்தியாயம்.

கிரந்த் ருபுத-ஸ்லீபதாதிப் பிரதிஷேதம்.

இனி கிரந்த் ருபுத-ஸ்லீபதாபீ- டப் பிரதிஷேதம் என்னு
அத்தியாயம் விவரித்துரைப்போம்:

ஆம்கிரந்தி சிகித்யை : () ஆமக்காரந்திகள் என்கிற பக்
குவமாராத கிரந்திகளில் சோபைக்குச் செய்வது போன்ற
சிகித்யை யுத்தாம். () ண்டுக்கத்தரி, சித்திரமூலம், பாப்
பாபுள்ளி, திப்பிலி இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய க்ரு
தத்தை கிரந்தியின்மேல் ஊற்றலாம்; அப்பிணியானிக்குச்
சோதநசிகித் ஸ்அவசியமானால், தீக்ஷை 1 லாஷதம் எால்வமந-
விசேசநி தி ஸ் செய்து த்து, அப்பால் அத் தலத்தை
மேலேலேப ம் செய்வது நலம். (3) கிரந்திக்கு அநே முறை
ஸ்வேதநம் செய்வித்து, அதை அடிக்கடியும் தேய்த்து ர்த்தந்
செய்யலாம். (4) இந்த முறை வாததோஷத்த லான கிரந்தியில்
விசேஷ உபயோ மா து. (5) பித்தத்தினாலும், இரத்தத்
தினாலும் உண்டான கிரந்தியில் அட்டைகளைப் பிரயோகிப்பதும்,
எல்லா விதான குளிரந்த சிகித்யைகளைச் செய்வதும் நலம்.
(6) பதோஷத்தாலான கிரந்தியில் ரதக்காரந்தி சிகித்யை ஏற்ற
தா. (7) இவ்விதமெல்லாம் செய்தும் அந்தக் கிரந்தி பக்குவமாகா
மற்போனால் அதை அடியோடு அறுத்துவிட்டு, அதிலிருந்து இரத்
த் முற்றிலும் பெருகி நின்றுபோனபிறகு, அதை நன்றா மிச்ச
மின்றி சுட்டுவிடவேண்டு்; கிரந்தியிற்சிறிது பாகம் மிச்சமிருந்த
போதிலும் அது மீ டும் னேத்து வளருவது நிச்சயம். 1-4.

மம்ஸுக்கிரந்தி முதலியவைகளுக்குச் சிகித்யை : (1)
மாஸ்கிரந்தியும், (2) விரணக்கிரந்தியையும் இவ்விதமே
சஸ்திரத்தினால் அறுக்க வேண்டு். (3) மேதோதோஷத்தினா
லுண்டான கிரந்தியிலும் அச்சிகித்யையே செய்யலாம்.
அல்லது ஸ்திரத்தில் எள்ளை அரைத்துப் பூசி, அத்துணியை
இரண்டு மடிப்பாக மடித்துக் கிரந்தியை அதனால் மறைத்து,
சூடாக்கிய ஓட்டுப்பாளம் முதலியவற்றால் அழுத்தித்
தேய்க்கலா. அல்லது கிரந்தியைச் சஸ்திரத்தினால் அறுத்து,
அதில் த் கியுள்ள மேதோ தோஷத்தைப் பற்றற டுந்து விட்
டுச் சுட்டு விடலாம். (4) விராக்கிரந்தி உண்டாய் வெகு நாட்
ளா ராததா யிருந்தால், அப்பிணியானி மருதோன்றி யிட்டுக்
காய்ச்சிய தலத்தைப்பான் செய்யலா. ரதஹமான ஓளஷ
த் எால் உபநாஹ் தே தமும், வஸ்திசிகித்யையும், ஸிரா
கோக்ஷணமு் செய்யலா. 7.

அர்புத சிகித்யை : அர்புதத்திற்குக் கிரந்திக்குச் செய்வது
பே ன்ற சிகித் ஸையே செய்யலாம்; மேலும் எந்தெந்தக் கிரந்

திக்கு எவ்வெவ்வித சிகிதையைச் செய்யப்படுகிறதோ அவ்வித சிகிதையையே அத்தந்த அர்புதத்திற்கும் இன்னும் பலமாகச் செய்யலாம். 7½.

சலீபதசிகிதையை : (1) வாதத்தினை உடாகும் சலீபத்தில் ஸ்நேஹசிகிதையை, ஸ்நேதசிகிதையை, உபநாஹஸ்வேதம் முதலியதைச் செய்தபிறகு, குதிகாலுக்கு நெற்றமாய் இரட்டி குலத்தில் ஸிராபியதைச் செய்யல் ; பிறகு அவனுக்குப் பசுமத்திரத்தில் ஆம் கட்டுமையை லக்கிக்குடுத்து, டாம்ஸமு உண்ணாடுக்கலாம் ; இவ்வெளவுதம் ஜீரணம் பிறகு பழகிய தனியத்த லான அன்னத்தைச் சுக்கு சேர்த்து காய்ச்சிய பாலுடன் கலந்துண்ணலாம். அவ்வித பாலில் சிவதேரப் போட்டு காய்ச்சி அந்தப் பழைய பருலம் ; இச்சிகிதையை லால் வியாதி தணியாவிடில், அக்னியினால் சுடலாம் ; சுண்ணாளுக்கு கீழே இரத்தமோக்ஷணமும் செய்யலாம். (2) பித்தத்தினை உடாகு சலீபத்தில் பித்த ஹரமான எல்லாச் சிகிதையையு் செய்யுமும். (3) சிலேஷ தோஷத்தாலான சலீபத்தில் காலின் பெரு விரலில் விராசிய த செய்து, ருத்தோ துமையாலான அன்னத்தை உண்ணலாம். ஷாய ரஸமுள்ள கஷாய னைத் தேன் கூட்டிப் பருகலாம். குக்ராய் னை வர்த்தமா முறையில் உண்ணலாம். கடுகு, தத்திரி இவற்றை அரைத்தாவது, காஞ்சொறியை அரைத்தாது மேலே லேபநம் செய்யலாம். 8 12.

அபசீ சிகிதையை : (1) அபசியில் முதலில் ஊர்தவ சோதம், அபசீ சோதம் இவற்றைச் செய்ய வேண்டும். (2) பிறகு தேபாளம், லிச்சி செவிப் பூட்டு, சிவதை பேய்ப் பிரிக்கு, தேபதளி இற்றைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த ச்ருதத்தைப் பருலாம். (3) பம், மேதஸ் இற்றப் போக்குங் குணமுடைய தூமபாநமும், சுஷேதாரமும், நஸ்யமும் உபயோகித்த ச்ருதத்தை. (4) ஸிரையைக் கீறி இரத்தமோக்ஷணம் செய்யலாம். (5) பசுமத்திரத்துடன் இரஸாஞ்ஜநத்தையும் பருகலாம். 13, 14.

பக்வ பக்வ அபசீ சிகிதையை : (1) பழுத்துப் பச்சுராக அபசீ னும் காரந்திவீகங்களி லே ஸச் ரமுலி, இத்துப்பு, சங்கு இவற்றக் கல்கம் அர்த்து லேபநம் செய்லாம். (2) சடிமான விக்ருக்கு உப்புப் பொட்டலி கயி

முதல் ர் ஒரு கெராய், இரட்டாந் இரட்டு, முன்றாந் ருமுறு றமுறியி் கிரமமாக ஒன்றாய் அதி பபடுத்தி ஒளவுதச் சாரு னை உபயோகிக்குக நீ நழ நி டு ர் னை அவ்வித உபயோகிப்பது நீத ந-ஹ திக் எப்படும்.

2. நீ சே தந் ம. தகீ தே விரோசு ம.

னால் ஸ்வேத செய்து, அற்றை மேலே தேய் லாம். (3) வன்னிமரவித்து, முள்ளங்கி, முருங்க விதை, வாற்கோதுமை, நெரு இவற்றைப் புளித்த மோர் விட்டு அரைத்து லேப செய்ய, கிரச்சி, டாலை ஆகிய வீக்கங்கள் ரையு. (4) அபசீ கிரந்திகள் பக்குவ மடையுந் தரு த்திலிருந்தால் அப் பிணி யாளிக்கு இரக்தமோக்ஷணம் செய்து, பித்தஹாமாசவும் பஹா மாசவும் உள்ள ஒளஷதக் களால் பிறகு பரிஹாரம் செய்யவேண் டு. (5) பக்குவமா ரத அபசீக் கிரந்திகளை மாத்திரம் அறுத்து, க்ஷாரக் களாலும் அக்னியினாலும் அவற்றைச் சுட்டுப் பரிஹரிக்க வே டும். 15 17.

கண்டம ல ஹர தைலம் :-- பெண் குன்றிமணி, காஞ் சொறிவிதை, புங் ம்வித்து, நொச்சி, தேவதாளிவித்து, பெரு பூசணி, தும்மட்டி, பீர்க்கு, வட்டத்திருப்பி இவை வகைக்கு அரைப் பல, த்ஸநாபி ரல் பலம், இவற்றைக் கல்கமாச்சி, பதினாறு பலம் புங்க பெண்ணெயை ஓர் ஆட மளவான கரு நொச்சி யிலைச் சாற்றில் காய்ச்சிப் பக்கு ம் செய்யவு. இத் தலத்தைப் பாரம் செய்யவு, அப்யாகம் பண்ணவும், நஸ்ய மாகப் பிரயோகிக் வும் உபயோகித்தால், சிழ் வடிந்து ரண்டு டெ நாட் ளா த் தொடரும் அஸாத்யமென ருதப்படும் கண்டமாலையும் தீரும். 20.

லங்கல்ய தி தைலம் : கலப்பைக் கிழ்கு ல்கம் ரல் பங்கு, தைல ஒரு பங்கு, கருநொச்சி யிலைச் சாறு நாலு பங்கு; இவற் றக் கூட்டிக் காய்ச்சிப் பக்குவ் செய்து, நஸ்யம் முதலிய முறையிற் பி யோகி அபசீரோ தீரு. 1.

சந்தந தி தைலம் : சந்தனம், தேவதாரு, மிளகு, ஞ்சள், மரமஞ்சள், சவதை, கோரை கிழங்கு, மரக்கிலை, தாளகம், வீழல், தும்மட்டிக் காய், அலரி இவை வகைக்கு ஒவ்ொரு பலம், த்ஸநாபி அரைப் பல; இவற்றைச் சூர்ண செய்து, பசுமூத் திரம் விட்டு அரைக்கவும். பிறகு வல்லாரையின் வரஸம், எருக் பால், பசுஞ்சாணச் சாறு இவற்றையும் ஒன்று கூட்டி, டுகெண்ணெய் ஒரு படி சேர்த்துத் தைலம் காய்ச்சவும். இதைப் பானம் செய்வது, லேபநம் செய்வது முதலியதற்கு உபயோ கிக், குஷ்டம், கெட்டுப்போன நாடிநீரணம், அபசி இவை தீரும். 22 24.

1. இத டியில் ரும்விஷயம்ே று சில புஸ்தகங்களிற் ரணப் படும் ஒன்ற ர ச்ரோ ளின் மொழி பெயர்ப்பு: “ே ப்பிலை னை யும், டெட்டிச் தத்த சேராக்கொட்டைகளையும், கடுமையு ஒரு மிக்க அரைத்து, ஒரு அகலில் த்து, மேமே மற்றேரர் அகலால் மூடி, அச்சம்புடத்தில் அதை எரித்தெடுத்து, செம்மறியாட்டுச் சிறுக்கால் அரைக்கவும்; இது க் டமாலையினின் மேல் பிரயோகிப்பதற்கு உப யோகமா லேபந்.”

வசதி தைலம் : வசம்பு, கடுக்காய், கொம்பாக்கு, கடு ரோஹினி, சந்தம் இவற்றைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து தலத்தைப் பானம் செய்ய, அது அபசியைப் பற்றறப் போக்கும். 25.

சரபுங்காதி லேபம் :— கொள்ளுக்காய்வேளையின் வேரை அரிசி சுழுவிய நீரால் அரைத்து, லேபமாகப் பிரயோகித்தாலும், நஸ்யமாக இட்டாலும் அபசி, கெட்டுப்பே அரும்ஷி, விஷப்புண், கிருமிகள் ஆகியவை நிவ்ருத்தியாம். 26.

உத்தமாருண்யாதிதைலம்: உத்தாமணிவேர், மூக் றட்டை வேர், மருதோறி வேர், எள்ளிலோத்தி, கெக்காய், அது மதுர், சதகுப்பி, சுண்டங்கத்தரி, முதியார்கூந்தல் இற்றின் கல்கத்தையும், பாலைபும், பாலுக்குச் சமபா எண்ணெய் கூட்டிப் பக்குவம் செய்யவும்; இது நஸ்யமிடவும், அப்பங்கம் பண்ணும் சிறந்த தைலம்.—27, 27½.

கோதுராதி லேபங்கள் : (1) பசுவின் குளம்பு, எள்ளாட்டின் குளம்பு, செம்மறியாட்டின் குளம்பு இவற்றை எரித்து, கடுகெண்ணெய் கூட்டிக் குழைத்து மேலே லேபம் செய்யலாம். (2) அல்லது தானே இறந்த கருநாகத்தையாது நாகத்தையாவது எரித்தெடுத்த கரியை வாதுடை யெண்ணெய் ஊற்றிக் குழைத்து லேபம் செய்யலாம்.—28½.

அபசி ச்லீபதாதிகளில் சஸ்திர-தாஹ சிகித்தைஸ் : முற்கூறிய சிகித்தைஸ் எால் அபசி முதலிய க்ஷந்திகள் தீரானிடில் (1) வியாதியுண்டாயுள்ள இடத்திற்கு எதிர்ப் பாரிசத்தில் முழுவதாலுக்குக் கிழேயாவது, வஸ்தி யென்கிற மூத்திராசயத்திற்கு மேலேயாவது, அதற்குக் கீழ்ப்புறமாவது சஸ்திரத்தினால் கீட்டு, அங்குள்ள மேதஸ் என்கிற தோஷம் நிரம்பிய மேதோகிரத்தியை வெளிப்படுத்தி, அக்னியினால் சுட்டுவிடலாம். (2) பிணியாளியை நிற்கச் செய்து, பாதத்திற்கு மேலேயும், புதே வுளவில் குதிகாலுக்கு மேலும் சஸ்திரத்தினால் கீண்டு, அவ்விடம் றுக்கு மேலுள்ள கிரந்திகளை எடுத்துவிட வேண்டு என்று நிமி பசுவான் கூறுகிறார். (3) வியாதியுண்டான பக்கத்திற்கு எதிர்ப் பக்கத்துக் காலில் மேலிருந்து குதிகால் நோக்கிப் பன்னிரண்டு அங்குலமும், இந்திரவஸ்தி யென்னு ம்மத்தை யும் எடுத்துவிட்டுச் சஸ்திரத்தினால் கீறி, மதலியாண்டுகள் போன்றுள்ள கிரந்திஜாலங்களை இழுத்து வெளிப்படுத்திவிட வேண்டு என்று ஸுச்ருதர் கூறுகிறார். (4) பிணியாளி வைத்தியனுக்கு ரதிரில், த்நாசிமுனை தத்திய முத்திற்கு நேர் ரேகையி் இருக்குமாறு நிற்க, அவனது ராதுமுனையிலிருந்து

. ஜாலங்ளை வெளிப்படுத்திய பிறகு அவ்விடத் தச்சுடே டு என்றும் ஸுச்ருதர்.

குதிகால் வரையில் நன்கு உயரத்தை அளந்தெடுத்து, அந்த நீளத்தை எட்டாகப் பங்கிட்டு, அந்த எட்டில் ஒரு பாகத்தைக் குதிகாலுக்கு மேலே, இந்திரவஸ்தி மர்மத்தைவிட்டு ஒரு த ன் றி' ரயளவு கிரந்தி ய அறுத்தெடுக்கல ம் என்றும் வேறு சில ஆசிரியர் கூறுவர். 29 3.

உவிரண சிகித்யை : -() வாததோஷத்தாலுண்டான நாடி' கு உபநாஹஸ்வேதம் செய்து, தோஷ' நன்கு வெளிப்படு ாறு அதைக் கீறி, நாயுருவினி த னையு' இந்துப்பையு' சேர்த்துத் தைலம்விட்டு அ ரத்து, அதன்மேல் பூசல '. (2) பித்ததோஷத்தாலான நாடி யயு' அவ்விதமே செய்து, அதற்கு லே ள், மஞ்ஜிஷ்டி, விஷ்ணு' கிலீலை, கல்லுருவி இ ற்றை அரைத்து லேபநம் செய்யலாம். (3) சிலேஷ்ட தோஷத்தாலான நாடிக்கு ாள், டெ பிசந்தனம், சி தைடே ர், வேப்பிலை, இந் துப்பு இவற்றை அ ரத்து லேபந' செய்யலாம். (4) சல்ய' உள்ளடங்கிய நாடவிரணத்திற்கு' அவ்விதமே சஸ்திர சிகித்யை செய்து, நன்றாகச் சல்ய' முதலிய தோஷ' னை டெ ளிப்படுத் திய பிறகு, எள்ளைத் தேனும் நெய்யும் விட்டு அரைத்து மேலே லேபநம் செய்யலா'. 33 34½.

ஸ்திரப்பிரயே கத்திற்குத் தக த உவிரணத்திற்குச் சிகித்யை : (1) சஸ்திரத்தினால் அறு' கக்கடாத் நாடவிரணத் தின் முகத்தை மாத்திரம் கீண்டு, அத' மூலமாய் ஏஷணியெ' னு' ருவியைப் புரையே டு' த்வாரத்தினுடே ஆழ' ச் செலுத்தித் துழாவி, உள்ளடங்கிய சீழ் முதலியதை வடியச் செய்து, கூடாரத்தில் ஊறிய நூற்சிலு' பையென்னும் வர்த்தியை உட்செலுத்தி, அடிக்கடியும் துழா வே' டு'. (2) மேலும் துஷ்டவிர' ம், துண்ணிய முகமுள்ள விரணம், ஆழமான விர' ம் இவை முதலிய ற்றில் உபயோகி' கக்கடிய ர்த்தி னும், தைலங் களும் நாடவிரண' களிலும் உபயோகிக்' ச்சிற்' தவைய ம். (3) சிற்றா ணக்கங்காயை அரைத்து டே லே லேபந' செய்ய நாட விரணம் நன்கு நிவ்ருத்தியாகும். 35 37.

பூ பல தீவத்தி : முகு, லவ' கப்பட்டை, இந்துப்பு கொம்பாக்கு, ஆம' ரக்கலை இ ற்றை முலைப்பாலாலும், எள்ளிப் பாலாலும், எருக்க' பாலாலும் தனித் தனியே ஆட்டி யெடுத்து, இக்கல் த்தை ர்த்தியாகச் செய்து, நாடவிரணத்திற் பிரயோ கி' க, அவ்விண' எளிதில் நிவ்ருத்திய ம். 38.

உவிரணத்திற்கு உபகே கமா சரக்கு ள் : டலுப்பு, டெ ள' ச்ச ண', இந்துப்பு, நன்றா ப் பழுத்த முகு, ஒட் ட ட' ரி, ரட்டுமா' தளிர், கருங்காலித்தளிர், ர ளுகள், மஞ்சள், ஜாதிக்' ரய் இவற்றைக் ல் மா வோ, அப்ப' ம் செய் யு' தைலடாகவோ, சூர்ணமா வோ, ர்த்தியாகவோ செய்து

உபயோகிக்க, நாமவிரணமானது பிணியாளியினிடம் நாடி நிற்
முடியாமல், சபல சித்தர்களிடம் சபலத்தன்னை யதான செல்வம்
போல் எளிதில் மறைந்துவிடும். 39, 40.

முப்பத்தோராம் அத்தியாயம்.

க்ஷுத்ரரோக விஞ்ஞாநம்.

இனி க்ஷுத்ரரோக விஞ்ஞாநம் ¹ என்னும் அத்தியாயம்
விவரித்துரைக்கப்படும்:

அஜ்ஜல்லிக : பாலர்களுக்குக் கப-வாததோஷங்களின்
கோளாறல் பயறு போன்றதாய் ஸிகித்தமாகவுட், சர்மத்திற்குச்
சம நிறமாகுட், வலியற்றதாகவுட் முடிச்சுபோலத் தோன்றும்
ட்டிக்கு 'அஜ்ஜல்லிகா' எனப் பெயர். 1.

வப்பிரக்ய : வாத-கபதோஷங்களின் கோளாறல் மாம்ஸ
தாதுவைப்பற்றி வாற்கோதுமை யுருவமாகத் தோன்றுவது
'யவப் பிரக்யா' எனப்படும்; இது பரிசிப்பதற்குக் கெட்டியா
வும் இருக்கும். 1¹.

பி : ஐந்தாறு கிரந்திள் முகம் இல்லாதவைகளாய்
அலஜியைப்போல் வட்டமாய் உட்டாகும்; அவற்றில் சிழ்
சொற்பாடு இருக்கும்; கெட்டியாகுட் உயர்த்தும் கிளம்பும்;
இவ்விடம் ஆமையைப் போன்றிருப்பதால் 'கச்சபி' எனப்
படுகிறது. 2¹.

பலிக : துக்கு மேற்புறமாகவாவது சுற்றிலுமாவது
டிமயுக் கமும் விழுண்டுபண்ணிக் கொண்டும் உண்டாகும்
கோரைக்கிழ்கு போன்ற உருவமுள்ள இவ்விருணம் 'புலிகா'
யு கூறப்படும்.—3¹.

பஷகர்தபம் :— சொற்ப நோவுண்டுபண்ணுவதும்,
டினமுான விடம் மோவாய்க் கட்டையின் பூட்டிற்கு அருகில்
ரத-கிடுஷ்மதோஷங்களின் கோளாறல் தோன்றும்; இதற்
குப் 'பாஷாணர்தபம்' என்று பெயர். 4.

முதுஷி :— வாலிபவயதினரின் முகத்தில் இவ்வுழுட்
னோப் போன்ற சிறுசிறு கட்டிகள் உண்டாகும்; அவை அதி

1. க்ஷுத்ரரோகன் என்ற சில்லரை வியாதிக், ராண-லக்ஷ
ணத்திற் சொற்பமாத் தோன்றும் ரோகன் தத்தியாயத்தில்
விளக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இதில் சில நொடிய வியாதிகளு
உண்டு. ஆகவே அன்றோஷ்ணி, லக்ஷம் முடியற்றின் நுத்தன்
மையைக்கருதி அவற்றிற்கும் க்ஷுத்ரரோகன் என்னும் பெயர் கொடிய
விவரங்களுக்கு க்ஷுத்ரமிருகன் என்பது போலப் பொருந்தும்.

வி யு 'பெண்ணு' ; கெட்டியாகவும், உ 'ளே மேதே த து அட 'கிய வா வும் -ள்ள இவை ராக- பதோ டிங் ள ல் உற்பத்தியாம்; இவற்றை 'மு தூஷி ககள்' என்பர். 5.

பத்மந 'டகம் : வாத - சிலேஷம் ' ளின் சோளாறால் தேஹம் எல்லா, தாம் ரப் பூவில் முட்கள் அடர்ந்துண்டாவது போல் முளைகள் ஏற்பட்டுப் பா டும்; அவை வலியற்ற வயா வு, வெண்ை யாகவும் இருக்கும்; இ ' முளைகளைப் 'பத்ம கண்ட 'கள்' எ ன்று வழ 'குவர். 6.

விவ்ருத : பித்ததோஷத்தினால் பழுத்த அத்திப் பழம் போன்று உரு 'ட வடிவ ராய் உ 'டாகிற ட்டி 'வி 'ருத ' எனப் படுகிறது; இது வாய் திறத்தா யிருப்பதால் இதற்கு இப் பெயர்; இதனால் டு ' ஜ்வரமு 'டாகு. 7.

மஸூரி: சரீரத்தில் வெ ளியி லும், வாயினுள்ளேயு ' அதிக த பத்தையும் ஜ்வரத் தயும் வியையு ' உ 'டு ப 'ணி ' றொண்டு டலைகளைப் போ 'ற ட்டி ள் தோன்று து 'டு; நிற மு ' டலைகளைப் போ 'ற்றிருக்கும்; பரிசிப்பதற்கு ' கெட்டி ' ர டும் உள்ள இவற்றிற்கு ' ஸூரினை கர்' எ ப் பெயர்.

விஸ்ப்பே டம்: மஸூரி களினு ' அதிக தெ 'தர ' டு 'பண்ணு ' கொப்புள 'கள் 'விஸ்ப்போடம்' எனப்படு ' ; இ வ டு ' வே ணையளிப்பன யாம். 8½.

வித்த : வாத-பித்தக் ோளாறால் அநேகம் கொப்புள ' ளால் சூழப்பட்டுத் தாமரை ' கொட்டையைப் போல் உ 'டா கு ' கட்டி 'வித்தா' எனப்படும். 9½.

கர்தபி: வாத-பித்தக் ோளாறால் 'கர்தபி' என்னும் கட்டி யுண்டாகு ' ; அது ட்ட ாகவும், அ ன்று உயர்ந்து, சிவ் த றொப்புள ' ளால் சூழப்பட்டும் இருக்கும். 10.

கூஷ : (1) பெருப்பாலும் அக்குளுக்குச் சமீபப் பிர தே, ச 'களில் ராததோஷக் ோளாறால் உ 'டாகும் கிரண் ' 'கூஷ' எ ப்படுகிறது. (2) பித்ததோஷத்தினால் அதே இடத் தில் பொரி பொரியாய் கெட்டியாக 'காணும் விரணமு ' சகூஷ எனப்படும். 11.

'த : ககூஷ வப் போலவே அதினும் பெரிதா உ ' டாகும் ஒற்றைக் ட்டிக்கு 'கந்தா' என்று¹ பெயர்.—1 ½.

ரஜி : உஷ்ணம் அதிகரித்து வியர்வை மேலிட்ட தேஹத்தில் வியுட 'கடி கெட்டியான ட்டிகள் ிள 'பும்; அவை உருவத்திலும் நிறத்திலும் டு ப் போ 'ற்றிரு 'கு ரையால் 'இராஜிக ' ன்று ட்டு ' ப்படு. 1 ½.

1. 'ந்தமாலா' என்னும் கூறப்படும்.

ஜால ர்தபம்: தோஷங்கள் பித்தத்தைப் பிரதானமா
 னென்று ந்தமாய் பிரதோபித்து ஒரு வகை வீக் த்தை
 யுண்டுபண்ணு; அது உடலெக்கு பரவும்; பக்கு மாவதில்லை;
 ல்விதாகவும் சிவந்து முண்டாகும் அவ்வீக்கம் ஜ்வரத்தையும்
 டுபண்ணும். இது 'ஜால ர்தபம்' எனப்படும். 13½.

அக்னிரே ஹிணி: பித்தத்தை உபரியாக்கொட்ட
 தோஷங்கள் பிரதோபமடைந்து, ஜ்வரத்துடன் கொப்புளங்களை
 அக்குள் பக்கங்களில் உடுபண்ணும்; இவை மாம்ஸத்தையு
 விரியச் செய்யு; தன்மையில் அக்னிபோன்றதால் இதற்கு
 'அக்னிரோஹி' எப்பெயர்; இது ஐந்து நாட்களிலாவது,
 ஏழு நாட்களிலாவது, பதினைந்து நாட்களிலாவது உபிரப்
 போகவிடும்- 14, 15.

இரிவேல்லிகா: தோஷங்கு மேற்புற ருயள்ள அவயவ
 ளில் ட்டா ட்டியொன்றுண்டாகும்; மூன்று தோஷ
 னுடைய குறிகளும் இதில் தோன்றும்; இதற்கு 'இரிவே
 லி' எப்பெயர். 15½.

விதாரி: அக்குளிலாவது துடை யிடுகிலாவது நிலப்
 பன்கிழங்குபோல் உடாகும் கடினமான பிளவை 'விதாரி'
 என்று கூறப்படும். 16.

சர்ரபுதம்: தோதோஷம், ராத-சிலேஷ்ம்கள்
 இவை ஸ்நாயு, மாம்ஸம், ஸினை இவைகளைப் பற்றிக்கொடு
 ஒருவகை கிரந்தியை உண்டுபண்ணு; இது உடைந்தால் சுவர்
 நாரற்றமான துர்நீ ரயு நெய் போன்ற நீ ரயும் வெளிப்படுத்
 து; இற்றுள் வாததோஷம் மிக் மேலிட்டு, மாம்ஸத் து
 வச் சுஷ்மாக்கி, ட்டிக் ட்டியான சர்க்கரையென்னு் சிறு
 மணற் ற் னைப்போன்ற உருவங் னையுண்டுபாண; அதிலிருந்து
 துர் ற்றமு, சுவர் நீரடையதும், பல நிறமுமா இரத்த
 அத் தோஷ ளால் லெளிப்படுத்தப்படும்; இதைச் 'சர்க்கார
 புத' என்றறி. 17, 18.

வல்மீ ம்: ஸந்திபாததோஷத்தினால் கரத்திலும், பாதத்தி
 லும், ஸந்திபா ளிலும், ர்த் ஐத்ருவினு கிரந்தி உருவத்
 தி சில தியானது புற்று போன்றதாகக் ளைம்பிப் பரவும்,
 வல்மீ என்கிற புற்றுக்கு இருப்பதுபோலவே அநே ம்கிறிய
 மு இதற்கு ஏற்படும்; இதில் வலி, அழற்சியு, அரிப்
 பு, துர்நீர் கசிவு மிகுதியாயிருக்கும், ஆ வே இதற்கு 'ல்
 மீ' என்று பெர். 19, 20.

தரம்: கூரிய பருக்க ற் னை மிதிப்பதாலு, முள்
 முதலியவை தப்பதாலு பாதத்தில் சிறு முன போன்றதாய்
 கிரந்தி டே லுக்கு ளைம்பி யிருக்கும்; அது 'தரம்' எனப்
 படு. 21.

ருத்த குதம் : வேக' னை அட' குவதால் அபாநம் என்கிற வாபுவா து அபாநம் என்கிற குதமார்க்கத்தைப் பற்றியத் தவரத்தின் கீழ்ப்புறத் தாயும் உட்புறத்தையும் மிகச் சிறியதாச் செய்துவிடும்; இப்பிணியாளிக்கு அதன் பிறகு மலம் வெளி ருவதில் மிகச் ச' டம் ஏற்படுகிறது; ஆகவே இந்த வியாதி 'ருத்தகுதம்' எனக் ருதப்படுகிறது. 22, 22½.

சிப்பம் : பித்தமுர் வாதமும் கோளாறடைந்து நகமாம் ஸத்தில் கேக்காட்டை யுண்டுபண்ணும்; இதில் வியு', தேஹத்தில் ஜ்வரமும் காணும்; இதற்குச் 'சிப்பம்' எனப் பெயர். இதையே அக்ஷதரே ம் னறும், உப கம் என்றுங் கூட மொழி து' டு. 23½.

கு ம் : அடி தா' கு தால் ந மானது கருநிற நகவு', டினமா வு', ருக்ஷ மா கவு' ஆகும்; இ த 'கு கம்' என்பார்கள். 24.

அலஸம் : அழுகிப்போயுள்ள சேற்றின் ஸம்பந்தத்தினால் ால் விரல்களின் இடை ளில் தினவும், நீர்க்கசிவும் ஏற்படும்; அ' வித வி ணத்ததை 'அலஸம்' எ' பார்கள். 24¾.

தில ரால ம் : எள்ளைப்போல் தேஹத்திற் பல விட' ளிற் கறுப்பாச் சர்மத்தோடு சர்மமா த் தோன்றும் வேதனையற்ற பருக்களுக்குத் 'தில ராலங் ள்' என்று பெயர் 25¼.

ம ஷம் : அதே திலகாலகங் ள் சர்மத்திற்கு மேலாகக் கிளம்பித் தோன்றினால் அவற் ற 'ரஷ' என்பார்கள். 25½.

சர்மகீலம் : மாஷ' னைவிட இன்னும் அதிகமாக கே லெ முந்து வெண்மையும் ருவலுமாகத் தோன்றும் முளைகளைப் போன்ற வளர்ச்சி ள் 'சர்மகீல' எனப்படும். 26.

ஜதுமணி : சர்மகீலம் போலவே தோன்றும் பெரிய பரு தேஹத்துடன் ஏற்பட்டுள்ள பிறவிக்கார்தி; நிறத்திற் சிவப் பானது; இது 'ஜதுமணி' எ' ப்படுகிறது. 26½.

ல ஞ்ச ம் : கறுப்பாகவாவது வெளுப்பாகவாவது சர்மத் தோடு சர்மமாய் தேஹத்துடன் ஏற்பட்ட வட்டமான தழும்பு 'ல ஞ்சந' எனப்படும். 27.

விய' ம் : () சோ', கோபம் முதலியவற்றால் பி கோப ம டந்த ராத - பித்தங் ளா' மு த்தில் மெல்லியதா வும், கறுப்பா வும், வட்டமா வும் உண்டாகும் தழும்புக்கு 'விய' க' என்று, மு த் தத் தவிர தே றிட' களில் உண்டாகு' அவ் விதத் தழும்பு' கு நீலிக் என்றும் பெயர். (2) அந்த விய' ம் டுமையா வு', டின ர வும், கறுப்பா டும் இருந்தா' அது வாததோஷத்தினால் உ' ட னதா வு', (3) சிறிது கறுப்பா வு',

. இது 'மஷ' என்று கூறப்பட்'.

சிவந்த ஓரங்களுள்ளதாவு ஏற்பட்டிருந்தால் அது பித்த தோஷத்தால் ஆனதாவும், (4) அரிப்பு - வெண்னையா ஓரங் ளுள்ளதாயிருந்தால் பதோஷத்தினால் உடனதாபும், (5) இளஞ்சிவப்பும் மிசை சிவந்த ஓரங் ளுள் - றண்டும் நமச் சலு - ளளதா இருந்தால் இரத்ததோஷத்தினால் ஏற்பட்டதாவு அறியவும். 28 29.

பிரப்தி: வாயுவினால் தூண்டித் தள்ளப்பட்ட சிலேஷ்ம தோஷமானது சர்மத் த அடைந்து, கிரம ர. வற னுபோகு ; அதனால் சர்ம வெளிறிப்போய் கிரம ரய் உணர்ச்சியையு இழகு ; கசிவற்றதாகவு சொற்ப அரிப்புள்ளதாவு ஏற் பட்டுள்ள இது உணர்ச்சியின்மைய உபெ னு தால் 'பிரஸுப்தி' என்று வழ்கப்படும். 30, 1.

உத்தோடம்: வமனென டித் போதிய ளவு பிரயோகிக் ப் படாமயல் மரம் ந்கு ஏற்படால், குட்டலு டாய் பித்த - ப் - அபக்கு மான உாவு இ வெளி ரா தேஹத்திலேயே தடுக்கப்பட்டுப் போ, அதனால் அதி னச் சலு டா குபனவான அநேகம் தழுபு சென்னிறாத் தேறு ; அ கோளாறு 'உத்தோட்' எனப்படு. அதுதே நீடித்துத் தேஹத்தில் இருந்துவிட்டால் டே டம் என்று ழு ப்படு. 32, 32.

க்ஷத்ரரே கமுடிவுரை : இவ்விதா முப்பத்தாறு க்ஷத்ரா ரோ ள் அவ்வவற்றிற்குள்ள பேத னுட் இங்கு விவரிக்கப்பட்டன. 33.

முப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்.

க்ஷத்ரரே கப் பிரதிஷேதம்.

இனி க்ஷத்ர ரே கப் பிரதிஷேதம் என்னு அத்தியாயம் வி ரித்து கூறப்படும் :

அஜகல்லிக சிகித்தை : அஜகல்லினை பக்கு மாகாம விரு னை டிலேயே அத்விருந்து அட்டை னைக் கொ டு இரத் தத் , டியச் செய்யவு. 1.

ப்பிரகிய முதலியவற்றிற்குச் சிகித்தை : (1) முத லில் யவப் பிரயா என்னும் பருவுக்கு ஸ்தே தந் செய்வித்து, அது ரை தற் ராமஞ்சி, கோஷ்ட், ச்சிலை இ ற்றை அ ரத்து டே லே பூசல . (2) இவ்விதா பே பஷ ர்த

“நீடித்து இருந்துவிட்டால்” என்பதற் ப்பதி ர “ ர் . ர் தி முதலிய உபத்திர ால் தொடரப்பட்டால்” று சில வியா ரந் பொரு கூறுகி றன.

பம் வரை ிலுமுள்ள மற்றவைகளுக்கு ' சிகித்னை செய்யவேண்டியது முறை. (3) அஜகல்விதை உட்பட இவற்றிற் கெல்லா பக்குவமாகும் வரையிலும், அகற்குப் பிறகும் விண்ணுக்குச் செய்யும் பொதுவான பரிஹாரக் களையே செய்யவேண்டும். 1, 2.

மு தூஷிக சிகித்னை : () வெள்ளிலோத்திப் பட்டை, ரொத்து ல்லி விதை, வசுபு இவற்றை அரைத்து முகதூஷிகக்கு லே லேபநம் செய்யலாம். () ஆல் ரொழுது லையும், தேர்ய முவல் லையும் சேர்த்து அரைத்தாவது லேபம் செய்யலாம். (3) இவற்றால் தீராவிடல் நமும், நஸ்பப் பியே கமும், நெற்றியில் விராவியதையு் கூடச் செய்யலாம். 3, 4.

பத்மகண்ட சிகித்னை : பத்மகண்டத்தி் (1) தேப் பிலைக் ஷாயத் தப் பருகி வமநம் செய்யே டும். (2) பிறகு வேப்ப ஷாயத்திற் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தைத் தேன் கூட்டிப் பரு லாம். (3) வேப்பிலை, கொன்றயிலை இவற்றை அரத்தேனு் மேலே லேபநம் செய்யலாம். 4.

விவ்ருதாதி ளுக்குச் சிகித்னை : (1) விவ்ருதா முதல் ஜால ர்தபம் வ ரையிலுமுள்ள கூடூத்ர ரோகங்களுக்கு, இரிவேல்லி னைக்கும் பித்த விஸர்ப்பத்திற் றே சிகித்னை ளைச் செய்ய வேண்டும். (2) அக்னிரோஹிணி அஸாத்யமென்று அதைப் பரிஹரித்து விடவேண்டும். 5.

ஜல தபத்திற்கு விஷ சிகித்னை : ஜால ர்தபத் திற்கு விசேஷ லந் நமும், இரக்த மோக்ஷணமும், பிறகு ரூக்ஷண சிகித்னையும், வமந-விரோசநாதி தேஹ சோதநங்களும், நெல்லிக் கினி முதலியவை ளைக் கொ டு குளிர்த்தியான பூச்சுகளு் எப்பொழுதும் பிரயே கிக்கத் தகுந்த வயா். 6.

விதாரி சிகித்னை : விதாரிகா என்பதில் இர்தமோக்ஷ ணம் செய்த பிறகு, சிலேஷ க்காரத்திக்குச் செய்வதுபோன்ற சிகித்னையைச் செய்யே டும். 6.

சக்கர ர்புத சிகித்னை : மேதோதோஷத்தாலான அர் புதத்திற்கு ஏற்ற சிகித்னையைச் சர் ரார்புதத்தில் விசேஷ மாச் செய்யவே டும். 7.

வல்மீ சிகித்னை : () மி வு் முதிர்ந்துபோனதும், அநேகத் தார ளைப் பெற்றது, அதி விக் முள்ளதும், ர் மத் தப் பற்றியு் டானது, க ளில் வது பாத ளிலா து கள பியதும் ல்மீக் அஸாத்யமென்று விலக்கி விட ே டும். () தே ஹித மீகத்தில் சோதந சிகித்னை செய்து, இர்த தேக்ஷ மும் பண்ணி, சரக் கென்றை, சீந்தில், ருத்

1. சிகித் ஸ்த்தநம் ம் அத்தியாயம் பார்க்க .

. இத் த்தநத்தி 0-ம் அத்தியாயம் பார்க்க

சிவ த வேர், வெண்சிவதை வேர், நேபாளம், இறைச்சி, ஈற் கோது ம மா இவற்றை பு சேர்த்து அரைத்து மேலே லேப நம் செய்யவும். (3) பழுத்துவிட்ட பின்பு டெட்டுப்போனம் ம்ஸங் னையும், மற்ற மலிநங்களையும் விலக்கிப் புரையோடும் அல்லாதவா ரங்களையும் ஏஷணி முதலிய கருவிகளைப் பிரயோகித்து நன்றாகச் சுத்தம் செய்யவேண்டும்; பிறகு ஸ்காரத்தினாலா து, அக்னியினு லாவது சுட்டுச் சுத்தம் செய்யவேண்டும். 10.

தர சிகிதலை : கதா என்பதைச் சஸ்திரத்தினால் அடியே டு அறுத்து விட்டு, நன்றாகக் காய்ச்சிய ஏதேனும் ஸ்வே ஹ பதார்த்தத்தினால் அவ்விடத்தைச் சுட்டு விட வேண்டும். 10½.

ருத்தகுத சிகிதலை : ருத்தகுதம் என்னும் கோளாறில் நிருத்தமணிக்குச் செய்வது போன்ற 1 சிகித் தஸையைச் செய்ய வேண்டும். 11.

சிப்பசிகிதலை முதலியன : (1) சிப்பத்தில் முதலில் ரோச நாதி சோதந சிகிதலை யினால் உஷ்ணத்தைத் தணியச் செய்து விட்டு, பிறகு சஸ்திப் பிரயோகத்தினால் அதைப் பரிஹரிக்க வேண்டும். (2) குருகம் என்னும் கோளாறிலு் இச் சிகிதலையே செய்யத் தகுந்தது. 11½.

அலஸ சிகிதலை : அலஸம் என்கிற விர ரத்தில் பாதுகைக் கடி யினால் நனைத்து, அன்னபேதி, பேய்ப்புடல், கோரோசனை, என், வேப்பிலை இவற்றை அரைத்து மேலே லேபந் செய்யவேண்டும். 12¾.

திலாலக-மாஷங் ளின் சிகிதலை : (1) திலகாலகங்களை யு், (2) மாஷங் னையும் சூரியகிரணங்களாலா து, ஸ்காரத்தினு லாவது, அக்னியினுலாவது சுடவேண்டும். 13½.

ராமகீல-ஐது மணிகளின் சிகிதலை : சராமகீலம்-ஐது மணி என்னு் இவைகளை முதலில் சஸ்திரத்தினால் அறுத்து விட்டு, பிறகு திலால த்திற்குச் செய்தது போன்ற சிகிதலை யச் செய்யவேண்டும். 14.

லஞ்ச திகளுக்குச் சிகிதலை : லஞ்சநம், வியங்க், நீலிரா ிற மூன்றுக்கு் அளவ உண்டாயுள்ள இடத்திற்குச் சற்றுச் சமீபத்தில் ஸ்ராவியதை செய்யவேண்டும். பிறகு பாலுள்ள ம் களிப் பட்டங்களையும், மொக்கு னையும் பல் விட்டு அரத்து மேலே பூசவேண்டும். 15.

வி் சிகிதலை : (1) வியங்க் ளில் மருதம்பட்ட மட யா து, மஞ்ஜிஷ்டியை யு து தேன் கூட்டி அரைத்து மேலே பூசலாம். (2) வெள்ளைக் குதிரையின் குளப் பளித்து, அந்

தக் கரியை வெண்ணெய் கூட்டிக் லந்தாவது மேலே பூசலாம். (3) செஞ்சந்தனம், மஞ்ஜிஷ்டி, ரோஷ்டம், எள்ளிலோத்தி, ஞாழல், ஆலம் மொட்டுள், டலை இவைகளால் செய்யப்படும் லேபநமும் வியங்கங்கனையும் போக்கும்; முத்திற்குக் கார்திய யும் தரும். (4) ஜீரகம், ருஞ்ஜீரம், கழப்பான எள், கடுரு இவற்றைப் பால் விட்டு அரத்து முத்தில் லேபநம் செய்ய வியம் னையும், லாஞ் ரத் தையும் போக்கி, முகத்தைச் சந்திர பிம்பம் போல் பளிமையுள்ளதாச் செய்யலாம். 16 18.

முகத்தை மரு முதலியதைப் போகித் தேளிவ க்கும் லேப ங்கள் : () டலைகளை வறுத்து, உயி நீக்கிப் பாலில் அரத்து, நெய்யு் தேனும் விட்டுக் கக்கி முகலேப டா உபயோகி் கலா். (2) கூர்மைபான இலவம் முட்களைப் பாலில் அரைத் தாவது பூசலா். (3) இலந்த்ெ ரட்டையையும், லல்லத் த யும், முயல் இரத்தத்தையும் தேனையும் விட்டு அரைத்து் பூச லாம். (4) ரோஷ்டத்தைக் கொடி மாதனையினுள் ஏழு நா்கள் அடக்கம் செய்திருந்து, அப்பால் அதைத் தேன் விட்டு அரைத்து முகத்திற் பூசலா். (5) இலவம் வேரைச் செம்மறி யாட்டுப் பால் விட்டு அரைத்துத் தேன் விட்டு் சலந்தும் பூச லாம். (6) பசுவின் எலும்பையும், இலவம் வேரையும் இடித்து நெய்யும் தேனும் கூட்டிடாவது முகத்தில் லேபநம் செய்யலா். (7) நாவல்துளிர், மாந்தளிர், மஞ்சள், மர ஞ்சள், புதிய வெல் லம், குழம்பான மோர் இவற்றை ஒன்றாக அரைத்து லேபந் செய்தாலு், (8) வெள்ளிலோத்திப் பட்டையை அதன் சாற்றால் அரைத்து லேபநம் செய்தாலு் முகத்திற்கு இயற் நிற முண்டாகும். (9) கருநெய்தலின் இதழ், கிரந்தித்கரம், ஞாழல், கருஞ்சந்தனம், இலந்த்ெ கொட் ட இற்றின் கல்கத் , முகத்தில் தேய்த்தால், முகத்தைத் த ரை மலருக்குச் சா மாகச் செய்யும். (10) முற் கூறிய சரக்குகளையே கல் மாச் செய்து, அதிமதுர ஷாயத்தில் அவ்விதமே வெவ்ேறு தல் னைப் பக்கு் செய் , அ்தந்த தோஷத்திற்கும், பருவ் றுக்கும் ஏற்றவாறு அவற்றை உபயோகிக்கலாம். 19 4.

வாதிரஸ்ரியை : வாற்கோதும, ட்டிப்பால், எ்ளி லோத்தி, வெட்டிேர், சந்தனம், தேன், நெய், வெல்லம் இற் றைக்ோமயத்திற் கூட்டிக் காய்ச்சவு்; ர்டியில் தே பதத்தில் ஓட்டும் வரையில் காய்ச்சி யெடுத்து, அதனால் அப் ய்கம் செய்ய, இது சீக்கரத்தில் நீலிகா, வியம், முகதுஷி 1 என்கிற பரு இவற்றைப் போக்கு்; முத்தைத் தாம ரப் பூ வபபோல் அழகாகச் செய்யும்; பாத்ளில் உபயோகித் தாலும் இது அவற்றையும் தாமரைமலர்களைப்போல் அழகு படுத்தும்.—25, 26.

குக்குமாதி ஸ்யதைலம் : கேஸரி எங்கிற குங்குமப்பூ, வெட்டிவேர், ருஞ்சந்தனம், கொம்பாக்கு, அதிமதூரம், சந்தனம், இளசான ஆலம்விழுதுகள், கொட்டிச்சாந்து, தாமரையின் மெல்லிய இதழ்கள், கருநெய்தல், மஞ்ஜிஷ்டி இதைக்கு ஒரு பலம் ; இவற்றை ஓர் ஆடம் ஜலத்திற் சேர்த்து, ரால் பக்குற்று படியாகக் கய்ச்சவும் ; பிறகு அரக்கு, வர்த்தகி, மஞ்ஜிஷ்டி, அதிமதூரம், கேஸரி இவற்றை கைக்குக் கால் பலம் வீதம் ல் மாக இடித்துச் சேர்த்து, ஒரு குடம் எட்டெயும், அதற்கு இரு மடக்கு பாலும் கூட்டிக் காய்ச்சவும். இதை நஸ்யமாக உபயோகித்து வந்தால் நீலிரா, நரைத்தல், வியங்கம், சர்ப்பம் சுருங்குதல், திலாலகம், தூஷிகா ஆகிய கோளாறுள் நிவாரமாகும் ; முகத்திற்குப் புஷ்டியும் ராந்தியும் இதனால் விருத்தியாகு. 27 30.

மஞ்ஜிஷ்டாதி லேபம் : மஞ்ஜிஷ்டி, வெள்ளிலோத்தி, துவரை, கொம்பாக்கு, மஞ்சள், ராமஞ்சள், மரச்சிலை, ஹரிதாளம், குங்குமப்பூ, கோஷ்டம், கோரோசனை காவி, ஆல் பழுப்பு, சந்தனம், செஞ்சந்தனம், கருஞ்சந்தனம், பாதரசம், ரத்தகம், சுரப்புண்ணைப்பட்டை, தாமரைவித்து, தாமரையிழை, தேன்மெழுகு, துத்தம், பதமகாதிகணச்சாக்குள், கொழுப்பு, நெய், மஜ்ஜா என்கிற எலும்புச்சோறு, பால், பாலுள்ள மரங்ளின் கஷாயம் இவற்றை ஒரு பாத்திரத்திற் சேர்த்து, அக்னியில் ஏற்றிக் காய்ச்சி, மெழுகு பதத்தில் எட்டுவு ; இதை டேலே லேபநம் செய்ய வியங்கம் நீலிகா முதலிய நிவ்ருத்தியாவதோடு, முகம் சந்திரபிம்பப் போன்று தெளிவையும் பெறும். 31, 32.

மஞ்ஜிஷ்டாதி ஸ்யம் : முற்கூறிய சரக்குகளை யே கயர்ந்த ரைச்சாறு, பால், தண்ணீர் இவற்றால் ஆட்டி, அதன் பிழி தெடுத்தச் சாற்றையும் முற்கூறிய நோய் ளில் நஸ்யமிடலாம். 32½.

பிரஸுப்தி சிகித்தஸை : பிரஸுப்தி யென்னு் கோளறில் தகுஷ்டத்திற்குக் கூறிய சிகித்தஸையைச் செய்துடன், அநியினால் அவ்விடத் தச் சுவேதனம் நலம். 33.

உத்தோட சிகித்தஸை : () உத்தோடத்தில் கபஹரமாயும் பித்தஹரமகவும் கூறியுள்ள சிகித்தைகளையும், () கோடத்தில் குஷ்டஹரமான எல்லாச் சிகித்தையையும் செய்யலாம்.—33½.

மூப்பத்து மூன்றாம் அத்தியாயம்.

குறியேக விஞ்ஞா ம்.

இனி குறியேகவிஞ்ஞாநீயம் என்னும் அத்தியாயம் ¹ விவரித்துக் கூறப்படும் :

குறியேகோ காரணங்கள் : ஸ்திரீகளுடன் பு ரர்ச்சி ய நிறுத்தி நெடுநாட் ளா பின்பு மீண்டும் திடீரென்று அதைச் செய்வது, கோஷங் ள் சேர்ந்துள்ளதும்-அநேகருடைய ஸம்பந் தம் பெற்றதும்-ப லிரம யுள்ளதும்-மிசச்சிறிய த்வாரமுண்டயதும்- இரஜஸ் என்கிற ரதவிட ய்த்தீட்டைப் பெற்றதுமான யோனி யுடைய ஸ்திரீயுடன் புணர்வது, அ னியயே னியிலும் - இச்சை யில்லாதவனிடமும்-சேர்த்த ரதவனிடமும்-புதிதா ப்பிரஸவித்த வனிடமு் சேருவது, சிஷக்கலப்புள்ள துஷ்டநீரால் லிங் ம் முத லிய த அலம்பு து, புணர்ச்சிக்குப் பிறகு முக்கியமாய் அவ்வி தம் செய் து அல்லது புணர்ச்சிக்குப் பிறகு முற்றிலும் ல்ல ஜலத்தினால் அல் பாமல் இருந்துவிடு து, லி கத் தப் பெரி தா ச் செய்ய் கருதி தீக்ஷணமான களிம்பு முதலியன னை அதன் மேல் தேய்ப்பது, முஷ்டி-பல்-நகம் இவற்றால் தாக்கப்படு து, விஷம் ஸப் பந்திப்பது, வலியவே சுக்ரத் த டெளிவிடு து, வேகதாரணம் செய்வது, நீ ட டி மான துக்கள ல் தா ப்படு து ஆகி ப ர ங்களால் யோனியில் அல்லது லி த் தில் கோஷங்கள் விகா ர டை து, உபதம்ச முதலிய இருபத்து மூன்றுவித வியாதிகள் உண்டாகும். 1 4 $\frac{1}{4}$.

லிங்க ரே க்கள்.

உபதம்சம் : குறியேகங்களுள் 'உபதம்ச' என்பது மூன்று கோஷ ளால் மூ றும், இரத்த கோஷத்தினால் ஒன் றும், ஸந்ரிபாதத்தினால் ஒன்று ஆக ஐந்து விதங் ளா . அவற் றுள் (1) ரத கோஷத்தினாலுண்டாகு உபதம்சத்தினால் லி கம் வீங்கிப் போய் பல க வேதனைகளு டாகு் ; அது விம்மி டொள்ளு் ; அதன் சர் மு வெடித்துப்போம். () பித்த கோஷத்தாலான உபதம்சத்தில் அவ்வவயவம் வீ க்ப்போய், பழுத்த அத்திப்பழம் போன்றதாகும்; ஜ்வரமும் கடுமையாயிரு் கும். (3) சிலேஷ்மதே ஷத்தாலான உபதம்சத்தில் லி க் கடின ர வும், ஸ்தி த்தாகவு், அரிப்புள்ளதாகவு், குளிர்ச்சி யாகவு், பருத்து னமாகவும் ஆய்விடும். (4) இரத்த கோஷத் தாலான உபத் சத்தில் அ யவத்தின் லே ருநிறமான டொப்புள ள் உ டாய், இரத்தப் பெருக்கு் டு, ஜ்வரமு் தோன்று். (5) மூன்று தே ஷ ளாலும் உண்டாகிற உபத

. குறி-பெ குறிகளும், அ ற் றச் சார் த ற்றப் பா ன் ஹ ன்; அ ற்றைப்பற்றிய வியாதிகளை வி கு் அத்தியாயம்.

சுத்தில் மூன்று தோஷங்களுடைய லக்ஷணங்களும் தோன்றுவ தோடு, பீஜம் வில் வீக்கமும், கடுமையான வலையும், சீக்கிரத் திற் பழுத்து வெடித்துக் கிருமிசூரம் உண்டாம். இவற்றுள் இரத்தத்தினாலான உபதம்சம் யாப்யம்; ஸந்திபாதோபதம்சம் உயிர்ப் போக்கவிடும். 5 8½.

லிங்கார்சஸ் : லிங்கம் அல்லது யோனி என்னும் குஹப் ஸ்தாநம், இரத்தம், மாம்ஸதான இவற்றைப் பற்றியுள்ள தோஷங்கள் பிரகோபமடைந்து, லிங்கத்தின் உட்புறத்திலாவது வெளிப்புறத்திலாவது அதிக தினைவையுண்டுபண்ணும் மாம்ஸ முளைகள் தோன்றும்: அவை பிசுபிசுப்பான துஷ்ட ரத்தத்தைக் கிசயச் செய்யும். இவ்விதமாகவே ஸ்திரீகளுக்கு யோனியிலும் உட்காரு; ஆனால் அந்த முளைகள் குடைபோலக் கிளம்பி இருக்கு. 'லிங்கார்சஸ்' அல்லது 'யோனியார்சஸ்' எனப்படு. இ உபேக்ஷிக்கப்பட்டால், லிங்கத்திலுண்டானால் புருஷத் த்மையையு, யோனியில் உண்டானால் மாதவிடாயையு அழித்துவிடும். 9 10½.

ஸர்ஷ்பிக : குஹப்பத்தின் வெளியிலாவது உள்ளேயா து ப்தோஷ - ரக்ததோஷங்களால் நிறத்திலும் உருவத்திலும் கடு கப்போன்ற கட்டிகள் கனமாய் உண்டாகும்; அக் கட்டிகள் 'ஸர்ஷ்பிகைகள்' எனப்படும். 11½.

அவமத்தம் : -லிங்கத்தின் மத்தியிலும் அநேகம் நீண்ட பிடகுகள் என்னும் கட்டிகள் உண்டாய் பிளவுறும்; சிலேஷ தேஷத்தினாலும், இரத்ததோஷத்தினாலும் உண்டாகிற் அவ ந்தம் என்னும் இது உரோமங்களைச் சிலிர்த்துச் செய்து கடுமே தே தனையைத் தரும். 12½.

கும்பிகா : இரத்த தோஷ - பித்த, தோஷங்களால் உண்டா து 'கும்பிகா' என்னும் வீக்கம்; நாவற்கொட்டையைப் போற்றதாய் இது வெகு துரிதமாக உண்டாய் வளரும். 3.

அலஜி : குஹப்பத்தில் 'அலஜி' என்னும் பிளவை தோன்றும்; அது லக்ஷணங்களால் பிரமேஹரிதாரத்திற் கூறியுள்ள அலஜி என்னும் பிடகையைப் போற்றதா. 13½.

உத்தமா : இரத்ததோஷத்தினாலும் பித்ததோஷத்தினாலும். ஞ்ரந்த அல்லது பயறு போன்றதாய் உண்டாகும் பிடக 'உத்தமா' என்று ழும்பப்படும். 3½.

புஷ்ரி : தாமரைப்பூவின் இடையிலுள்ள ர்ணின யென்கிற யில் சிறு சிறு குமிழ்கள் ாணுவதுபோல் லிங்கத் தில் ஒரு பிட யென்கிற கட்டியில் அநேகம் சிறு சிறு

கொப்புள'கள் கிள'பிப் பரனி யிருக்குட் ; ஆகவே அது 'புஷ் ரி ர' எனப்படும் 4½.

ஸம்வியூடபிடகா : கைகளால் வி' ம் பி வு' பிசைந்து தேய்க்கப்படுவதால் அதில் ஒருவகை பிடகை யுண்டாகும். அது 'ஸம்வியூடபிடக' எனக் கூறப்படு' 1 5.

ம்ருதிதம் : வஸ்திரத்தினால் தேய்க்கப்பட்டும், வேறு வஸ்திர அரைக்கப்பட்டும் வாயு பிரகோபித்து விங்கத்தில் டண்டாகு' தின டன் கூடிய கோளாறு 'ம்ருதிதம்' எனப் படும். 15½.

அஷ்டலிகா : வாததே, ரஷத்தினால் வி' கத்தில் மேடுபள்ள மாவும், டினமாகவும், வளைவாகவும் உ' டாகும் வீக் ம் 'அ' த்லிகா' என்று மொழியப்படும். 16.

நிவ்ருத்தம் : தேய்ப்பது முதலியதால் வி' ரப்பட்ட வாயு பிரகோப டைந்து, விங்கத்தின் மேல்சர்மத்தை மடித்துத் திருப்பிவிடும் ; அதில் வலியும் அழற்சியும் உ' டாம் ; சில ருக்கு அது பழுத்துப் பக்குவமுமடையும் ; உருண்டையாகச் சோந்த அச்சர்மம் கெட்டிப்பட்டு கிர'தியைப்போல் மணி என்கிற முனைக்குக் கீழே தொ'கும் ; கபதோஷமு' இதில் சேரும் ; அரிப்பும் சடினத்தன்மையு' ஏற்படும் ; இதற்கு 'வெருத்தம்' என்று பெயர். 17, 8.

அவபாடிகா :—லிங் த்தில் சர்மம் மெடித்துப்போகும் ; அது பிறகு ஒன்று கூடி ஆறுவது அரிது ; அவ்விதக் கோளாறு 'அவபாடி ர' எனப்படுகிறது. 18½.

நிருத்தமணி : வாசுதோஷத்தினால் விங் த்தின் முனையில் சர்மம் வி' ரமடைந்து, அச்சர்மம் மணி என்கிற கொ' டையில் ஒட்டிக்கொண்டு, த்வாரத்தை அடைப்பதால், மூத்திர' மெ'லிய தாரையாக வெளியாகும் ; ஆனால் வேதனை ஏற்படாது ; சர்மம் கருங் ட டியவும் மணி மலரவு' வகையில்லாமற் போகும் ; இதை 'நிருத்தமணி' என்பர். 19, 20.

கிர'திதம் : ரதோஷத்தினால் விங் மானது கு' ள் என்கிற சுணைமுட் ளால் கிர' பிபதுபோல் ஆப்பிடும் ; இது கிரந்தி போன்றிருப்பதால் 'கிரந்திதம்' எனப்படுகிறது. 20½.

ஸ்பர்சஹ நி : சுகதோஷத்தினால் இரத்தம் விகாரமடைய, அதனால் வி' த்திற்குப் பரி வுணர்ச்சி குறைந்துபோம் ; ஆ' வே இக்கோளாறுக்கு 'ஸ்பர்சஹாநி' எனப் பெயர். 21.

சதபோந ம் : லிங் ' ரததோஷ-இரத்ததோஷ' ரண மாய் துண்ணிப மு முள்ள த்வார்களால் எ' கு' வியாபிக் ப் படும் அவ்வியாதியை 'சதபோநகம்' என்றறிக. 22.

த்வக்பாகம் : பித்த தோஷத்தினாலும் இரத்த தோஷத்தினாலும் லிங்கத்தின் சர்மம் அமுன்று சமைக்கப்பட்டது போல் ஆகும்; எரித்தலும் ஜ்வாமுங்கூடக் காணும்; இதை 'த்வக்பாகம்' என்று கூறுவர். 22½.

மாம்ஸ பாகம் :— ஸந்திபாததோஷத்தினால் லிங்கத்தி' மாம்ஸதாது எரிந்து சிதைந்துவரும்; இதில் ஸலவிதமான வேதனைகளும் உண்டாம்; இதற்கு 'மாம்ஸபாகம்' என்று பெயர். 23.

இரக்தார்புதம் : சிறிது சிவந்தும் கருநிறமாகவும் உள்ள கொப்புளம் நால லிங்கம் பீடிக்கப்பட்டு, கடும வேதனையுண்டாகும்; அதை 'இரக்தார்புதம்' என்றறிக. 24.

மாம்ஸார்புதாதிகள் : லிங்கத்தில் உடாகும் 'மாம்ஸார்புதம்,' 'வித்ரதி' இவற்றின் இலக்ஷணாதிகள் முன்பு கூறியவற்றின் லக்ஷணாதிகளைப் போன்றவையே; அவ்விரண்டும் ஸந்திபாதத்தினால் உண்டாகுபவை. 24½.

திலகாலகம் : ஸந்திபாத தோஷத்தினால் லிங்கத்தின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் சதை கருநிறமாகப் போய், பழுத்துச் சிதைந்து விடும்; இவ் வியாதியைத் 'திலகாலகம்' என்பர். 25½.

லிங்கத்தைப் பற்றிய வியாதிகளில் ஸாத்யாஸாத்யங்கள் : மாம்ஸார்புதம், மாம்ஸபாகம், வித்ரதி, திலகாலகம் ஆகிய நான்கும் அஸாத்யமானவை யென்று அவற்றை விலக்கி விட வேண்டும். மற்றவைகளுக்குச் சீக்கிரம் சிகிச்சை செய்ய வேண்டும். 26½.

யோநி ரோகங்கள்.

யோநிரோகங்கள் இருபது :— கெட்டுப்போன உணவு முதலியவற்றின் உபயோகத்தினால் யோரியில் இருபது வகையான நோய்கள் உடாகும். 27.

வாதிகயோநி : அவயவங்களை மேடு பள்ளமா இடங்களில் வைத்துப் படுப்பது, அமிதமாகப் புணர்வது, ஆர்த்தவம் கெட்டுப் போவது, ஆகாத பண்டங்களை உபயோகிப்பது, பெற்றோரிடமிருந்து பிஜதோஷம் பற்றுவது, தைவக்கோளாறு ஆகிய காரணங்களால் யோரியில் வாடி பிரகோபமடைந்து வலி, குடைத்தல், இசிவு, உணர்ச்சியின்மை, எறும்பு ஊருவது போன்ற உர்ச்சி, விறைப்பு, கடினத்தன்மை, ஒரு நகைச் சப்தம் ஆகிய குறிகளை அண்டெண்ணும்; மேலும் அந்த ஸ்திரீக்கு ஆர்த்தவமானது துரைத்தும், சிவந்தும், கருநிறமாகவும், தடிப்பில்லாது சொற்பமாயும், ரூக்ஷமாகவும் வெளியாகும்; துடையிடுக்கு முதலியதில் தளர்வும், வலியும், கிரமமாக குல்லமும் இதனால் ஏற்

1. கிரத்த்யர்புதாதி விஞ்ஞாந் என்னும் அத்தியாயம் பார்க்க.

படும்; மேலும் வாதாதி தோஷஸம்பந்தமான அந்தந்தக் கோளாறு னும் இதில் தோ'றும்; இவ் வியாதி 'வாதிகே' அல்லது 'ராதயோநி' என ரூதப்படுகிறது. 28 30½.

அதிசரண யோநி: அவ்விதவாதிகயோரிக் கோளாறு இரு'கும் போதே அதிகப் புணர்ச்சி யேற்பட்டால் யோரியில் வீக்கம் உ'டாகும்; அக்கோளாறு 'அதிசரண' எனப்படும். 31.

பிராக்சரண யோநி: மிக்க இளப் பெண்ணுக்குப் புணர்ச்சி யினால் பிருஷ்டபாகம், கால், துடை, துடையிடுக்குகள் இவற்றில் வலியை யுண்டுபண்ணியவாறு வாயு பிரகோபமடைந்து, யோரியைத் தூஷிப்பிக்கும்; இக்கோளாறு 'பிராக்சரண' எனப்படுகிறது. 32.

உதவ்ருத்த யோநி: வாதாதி வேகங்களை அடக்கி அயவங்களை ஒழுங்கினமாகத் திருப்புவதால் வாயு பிரகோபமடைந்து, யோரியில் உதார்த்த நிலைமையை உ'டுபண்ணும்; அப்பொழுது யோரியிலிருந்து ஆர்த்தவமானது துரைத்து'மித் தொந்தரவுடனும், மேல் நோக்கித் தள்ளப்படுவது போல் சொற்பமாகவும் கசியும். இக் கோளாறு 'உதாவ்ருத்த யோநி' என்று கூறப்படும். 33, 33½.

ஜதக் யோநி: ராயுவானது கர்ப்பத்தில் ரூக்ஷத்தன்மையை உண்டு பண்ணி, அதனால் கர்ப்பத்தில் விகாரமடைந்த ஆர்த்தவத்திலிருந்து ஜனி'கும் சிசுவைப் பிறக்கும்போதெல்லா'சி'கச் செய்கிறது; அது 'ஜாத'ந யோநி' என்று வழங்கப்படும். 34.

அ'தர்முக யோநி: அமிதமாகப் புஜித்த ஸ்த்ரீ ஒழுங்கின மா'ச் சயனித்துப் புணர்ந்தால், யோநி த்வாரத்திலுள்ள வாயு அவ்வுணவினால் நெரு'கப்பட்டு, யோநிமு த்தை வக்கி மாக்கி, அருகிலுள்ள அஸ்த்தி யயு' மாம்ஸத் தையும் ஒடு'கிக் கடுமை யாக லிக்கச் செய்யும்: இ' கோளாறை 'அந்தர்முகயோநி' என்பர். 35, 35½.

ஸூசிமுக யோநி: கர்ப்பம் தரிக்கையில் ஸ்த்ரீ வாதத்தை விருத்தி செய்யக்கூடிய ஆஹாரங்களை அதிகமாயுபயோகிப்பதால் ராயு பிரகோபித்து, ர்ப்பத்திலுள்ள பெண் சிசுவி' யோரியை து'ணிய த்வாரமுள்ளதாகச் செய்யும்; இக் கோளாறு 'ஸூசிமுகயோநி' எ'ப்படு'. 36½.

கஷ்' யோநி: பருவகாலத்திலே கங்'ளை அடக்குவதால் வாயு வி'ராமடை'து, மல-மூத்ரிக்'ளை அ'டத்துப்போடு'; அது யோரியையும் வறளச்செய்யும்; இது அதிக வேதனை யத் தரும்; இதற்கு 'கஷ் யோநி' எனப் பெயர். 37½.

வாமிரீயே நி : ர்ப்பாசயத்திற் சேர்ந்துள்ள சுரத் த அதிலிருந்து வாயுவானது ஆறு அல்லது ஏழு நாட்களில் வெளியில் சுச்செய்யு ; அந்நிலைமையில் வலியிருந்தானு இருக்கும், இல்லாமலுமிருக்கும் ; இதை 'வ மிரீ யோநி' என்பர். 38½.

ஷண்டயோநி : பெண்சிசு கர்ப்பத்திலிருக்கையில் தாயின் யோநி ராத தோஷத்தினால் பீடிக்கப்பட, அதனால் பிஜுதோஷ சிசுக்கு ஏற்பட்டு, அப்படிப் பிறக்குப் பெண் ஆண்பிள்ளையிடம் வெறுப்புள்ளதாகவும், ஸ்தனமற்றதாவும் ஆய்விடும் ; அது 'ஷண்ட யோநி' எனப்படும் ; இதற்குச் சிகிதையை அஸாத்யம். 39½.

மஹயே நி : விகாரமடைந்த வாததோஷம் யேநி முகத்திலும் கர்ப்பாசயத்திலும் பலமாக அழுந்திச் சென்று, யோநியை அகன்றதாகவும், இடம் விட்டு நழுவிடதாகவும், தளர்ந்த மாம்ஸபேசிகளுள்ளதாகவும் செய்யும் ; வாதிக யோநியப் போல் இது மிக்க வேதனையளிக்கும் ; அதிக வலியுண்டு பண்ணும். இதற்கு 'மஹாயோநி' எனப் பெயர். 40 41.

பைத்தி யே நி : தான் பிரகோபித்துக் கோளாறடை தற்கேற்ற ராணர்களால் பித்தம் விகாரமடைந்து, யோநியைப் பற்றிக் கொண்டு அவ்வவயவத்தில் அழற்சியையும், சமைக்கப் படுவது போன்ற உணர்ச்சியையும், துர்நாற்றத்தையும் உடற்பண்ணும் ; ஜ்வரமு் தோன்றும் ; ஆர்த்தவமும் அதிக சூடாகவும், அதிக துர்நாற்ற முள்ளதாகவும், நீல நிறமும், மஞ்சள் நிறமும், ருநிறமும் உள்ளதாகவு் இருக்கும் ; இக் கோளாறுக்குப் பைத்தி யோநி' என்று பெயர்.—42, 42½.

ரக்த யே நி : எப்பொழுதும் யோநியிலிருந்து அமிசமாக இரக்தம் பெருகிக்கொண்டிருந்தால் அது 'ரக்த யோநி' எனப்படும். 43.

சீலைஷ்மிக யே நி : அபிஷயந்தி என்னும் குணமுள்ள ஸ்து முதலியவற்றால் பிரகோப மடைந்த பதோஷம் யோநியைக் குளிர்ச்சியாகவும், அரிப்புள்ளதாகவும், வெளிறிய பசையுள்ளதாகவும், சிலேஷ்மம் போன்ற அழுக்கின் பெருக்குள்ளதாகவும் செய்யு ; ஆனால் இதில் வியேற்படாது ; இவ்வியாதியை 'சீலைஷ்மிக யோநி' எனக் கூறுவர். 44, 44½.

லோஹிதக்ஷய யே நி : வாத-பித்த தோஷங்களால் இரஜஸ் என்கிற ஆர்த்தவ தாது க்ஷீணமடைகின்றது ; அழற்சியு், இளைப்பு, நிறமறுபடும் தேஹத்தில் ஏற்படும் ; இது 'லோஹிதக்ஷய யோநி' எனப்படும். 45.

பரிப்லுத யோநி : பித்ததோஷம் அதிகரித்த ஸ்திரீ புருடனுடன் சேர்ந்திருக்கையில் துமல்-ஏப்பம் முதலியதை அடக்குவதால் வாயுவும் பிரகோபித்து, பித்தத்துடன் சேர்ந்து

யோநி ய வி ராப் படுத்தும் ; அதனால் அவ்வவயவம் வீக்கங்
கெட்டு, பரிசிப்பதைத் தாங்காததாய் கடும் வேதனை யளிக்
கும் ; அதிலிருந்து றுப்பாகவும் பசுன யாகவும் இரக்தம் சி
யு ; மூத்திரவஸ்தியிலு் உதரத்திலு் பார் ஏற்படும் ; இக்
கோளாறு அதிலாரத் தயும் அரோசத் தயு் உட்டுப்
ணு ; பிருஷ்டபாத்திலு் துடையிடுகுகளிலு் குத்தல்
வலியுண்டாம் ; ஜ்வரமும் ஏற்படு் ; இதை 'பரிப்லுத யோநி'
என்பர். 46, 47½.

உபப்லுத யோநி : ராதசிலேஷ்ம ரோக' ளின் ஸம்ப
தத் த மிகுதியாப் பெற்ற யோநியிலிருந்து ணைமையாய்ப்
பிசுபிசுப்புள்ள அழுக்கு மிகக் கசியு் ; இந்த வியாதி 'உபப்லுத
யோநி' எனப்படும்.—48¼.

விப்லுத யோநி : நன்கு சுத்தம் செய்யாமையால் மைச்ச
லுண்டாய், துணிய கிருமிகளு் யோநியில் ஏற்படும் ; அதிக
ந மச்சல் ஏற்படுவதாலேயே புணர்ச்சியிலும் அதிகப் பிரியம்
உண்டாகு் ; அவ்வித நோய் 'விப்லுத யோநி' எனக் கூறப்
படு். 49.

'ணி யோநி : அகாலத்தி் தனது நீரை ஸ்ரவிக் ச்
செய்வதால், ராயு னனது சிலேஷ்ம தோஷத்துடனு் இரத்தத்
துடனு் கூடி விருத்தியாய் யோநியில் தாமரைத் தாதுபோன்ற
'ணியை உண்டுபண்ணும் ; அக்கர்ணியை ஆர்த்த மாக்
த் தத் தடுத்து டுடு ; இதைக் 'ணிநி' எ் பர். 50¼.

'நிப திக யோநி : யோநியையும், ருப்பை யயு்
பற்றி விருத்தியான மூன்று தோஷங் ளாலு் யோநி மிகக்
கோளாறெ டயு் ; இதில் ஒவ்வொரு தோஷத்தின் குறிசளும்
ஏற்பட்டு விசேஷ பத்திரவம் உண்டாகு் ; இ்ளோளாறு
'ஸாந்நிபாதி யோநி' எனப்படும். 51.

யோநி ரோக' கால் ஏற்படும் பத்திரவ' க' : இ்வித
யோநி ரோக' ள்கள் விவரிக்கப் பட்டன. இவற்றால் ஸ்த்ரீயான
ள் சுக்ரத் தக் கருப்பையில் ஏற்றுள்ள முடியாதவ
ளாவாள் ; ஆ வே ர்ப்பம் தரிக் வியலாமற்போகு் ; அஸ்ரு
தர' அல்லது பிரதர' ; அர்சஸ், குல்மம் முதலிய வேறு டாடிய
வியாதிகளுக்கு் அவ ராணம கின்றன ; வாததோஷாதி
களால் வேறு டாக பாதைகளும் ாணு். 52, 52½.

முப்பத்துநான்காம் அத்தியாயம்.

குஹ் ரே ப் பிரதிஷேதம்.

இனி குஹ்யரோகப் பிரதிஷேதம் என்னு் அத்தியாய்
விவரித்துரைக்கப்படும் :

லி'கவியாதி சிகித்ஸைகள்.

உபதம்சசிகித்ஸை : (1) உபதம்சு புதிதாக உண்டா
பிறந்தால், அப்பொழுது ஸி'கத்தி' மத்தியில் ஸிராவியதை
செய்யவேண்டும். பிறகு சீதளமான சோதந சிகித்ஸையைச்
செய்யவேண்டும்; அதிலு் முக்சிமாய் விரேசநருபமான
சோதநம் செய்வது நலம். (2) அது பழுத்துப் பக்குவமான
பிறகு ச'கிரத்தினால் கீறி தோஷத் தச் சுத்தம் செய்து,
எள்ளை அரைத்து நெய்யும் தேனுகூட்டி மேலே லேபநம்
செய்யவேண்டும். 1, 1½.

பதம்சஹ்ர ஷாயமும் தைலமும் : (1) நால் - மா-
ஜாதி ல்லிகைகடம்பு-வெ் முரு'க வாலுமுனை இவற்றி்
ொ'கு'ளையு், யானை ண'கி - இலந்தை - பில்வம்-முருக் க-
வெள்ளிலோத்தி - பாலுள்ள வேறு விருகூத் இவற்றின்
பட்ட ணையும், த்ரிபலையையு் ஜலத்தில் இடித்துப் போட்டு்
ாய்ச்சவு்; இக் கஷாயத்தினால் உபத்'ச விரணத்தைக் கழு-
லா். (2) அதே சர்க்கு ளாலான ஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த
தலத் த உபத்'சங்களை ஆற்று தற்கா டேலே பிரயோ-
கிக்கலா். 2, 3½.

உபதம்சஹ்ர லேப'கள் : (1) துத்தம், ரவி, வெள்ளி
லோத்தி, ஏலரிசி, கச்சிலை, தாளம், இரஸாஞ்ஜநம், அரோ-
ணுகம், புஷ்பக ஸீஸம், றோபிசந்தனம், இந்தப்பு, த்ரிபலா
இவற்றை மிகவும் மிருதுவான சூர்ணமாச் செய்து, தேன்
கூட்டிக் குழைத்து மேலே தடவினால் உபதம்ச விரணம் தீரும்.
(2) வறயோட்டில் த்ரிபலை யவறுத்துக் கருக்கி, அதை மெய்
விட்டு் குழைத்து லேபநம் செய்ய, அது நல்ல ரோபணமாக
வேலை செய்யு். 4, 5½.

உபதம்சசிகித்ஸையி் எச்சரிக்கை : (1) முற்கூறியவை
உபதம்சத்திற்குச் சாதாரண சிகித்ஸைகளாகும்; ஒவ்வொரு
தோஷ ஸம்பந், மான உபதம்சத்திலும் சோபைகளுக்குச் செய்-
து போன்ற பரிஹாரம் ஏற்றதாகும். (2) உபத்'ச விரம்
முழுவதும் பழுத்து அவயவத்திற் புரையோடொது அஜா'கிர-
தையா யிரு'துவிடக்கூடாது; இவ்வயவத்தின் ஸ்நாயு'களும்,
விர'களும், மாம்ஸ'களு' பழுத்துச் சிதைவுற்றால் லிங் மே-
பெரு'பாலும் முற்றிலும் டெட்டுப்போய் விடும். 6, 7.

லி'கார்ச'ஸ'குச் சிகித்தலை :—லி'கத்திலு'டாகும் அர்சஸ்ஸ¹களை அறுத்துச் சுட்டுவிட்டு, உபயம்சத்திற்கான மற்றச் சிகித்ஸகளையும் செய்யலாம். 7¹.

ஸர்ஷ்பிகா அவமந்தங் ஸ்'குச் சிகித்தலை : (1) ஸர்ஷ்பிகா என்பதைச் சஸ்திரத்தினால் கீறி, நாவற்பட்ட முதலிய துவர்ப்பான சரக்குளை துண்ணிய சூர் மாகச் செய்து, அந்த விரணத்தின் மேல் தூர் லா'. அதே சரக்குளைச் சேர்த்து அபயஞ்ஜை தைல் பக்குவம் செய்து, தேய்த்துபயோகிக்க அது விரணரோபணமாகும். (2) இதே சிகித்தலை அவமந்தத்திற்கும் ஏற்றதே; ஆனால் இரட்டிலும் இரக்தமோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும். 8, 9.

அலஜீ-கும்பிக சிகித்தலை : (1) கும்பி ரா என்பதைப் பழுத்த பிறகு அறுத்து இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தி, விரணத்தைச் சுத்தி செய்த பிறகு செம்மரம், த்ரிபலை, வெள்ளிலோத்தி இவற்றை அரைத்து லேபன் செய்யலாம்; அச்சரக்குகளைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த தலத்தையும் விரணரோபணமாக உபயோகிக்கலாம். (2) அலஜியிலும் இரக்தமோக்ஷணம் செய்து, அதன் பிறகு குப்பி ரா குச்சுச் செய்து சிகித்தலையே செய்யலாம். 10, 10¹/₂.

உத்தமா சிகித்தலை : உத்தமா என்னும் பிடகையை படிசம் எவ்வும சஸ்திரத்தினால் கீறி, தோஷத்தை வெளிப்படுத்தி, துவர்ப்பான சரக்குகளுடைய லக்களையும், சூர்ண்களையும் தேன் கூட்டி மேலே உபயோகிக்கலாம். 11¹.

புஷ்கராதி ஸ்'குச் சிகித்தலை : (1) புஷ்கரிசா, (2) ஸம் விபூடபிடகா, (3) த்வக்பா ம், (4) ஸ்பர்சஹாநி இவைகளுக்குப் பித்த விஸர்ப்பத்திற்குக் கூறியுள்ள சிகித்தலா முறை ஏற்றதாம். 12⁴.

ம்ருதித் சிகித்தலை : ம்ருதிதம் என்கிற விரணத்தின் மேல் பலாலைத்தை¹ இளஞ்சூடா ஊற்றலாம்; மதுராலமுள்ள பதார்த்தங்களை தேத்து அதனால் ஒற்றடம் செடுக்கலாம். 13.

அஷ்டலி சிகித்தலை : அஷ்டலியில் முதலில் இரக்தமோக்ஷணம் செய்து, பிறகு சிலேஷம் கிரந்திக்குச் செய்வது பேன்ற சிகித்தலையே செய்யலாம். 13¹/₂.

நிவ்ருத்த-அவபடினைளின் சிகித்தலை : நிவ்ருத்தம் என்பதை மெய்யத் தேய்த்து ஸ்தேதம் செய்வு; பிறகு

1. பலா தலம் பிறகு ரு' 42, 3-ம் ஸ்லோகங்களி' மொழி பெயர்ப்பைப் பார்க்க.

2. சிலேஷம் கிரந்தி சிகித்தலா 0-ம் அத்தியாயம் பார்க்க.

மிவும் ஸ்ரிகத்தமன ஸ்திராதிகளால் மூன்று நாட் ளாவது, ஐந்து நாட்களா து பந்தம் செய்து வத்து, அப்பால் ஸால் ணஸ்வேதம் முதலியதால் மீண்டும் ஒற்றடம் செய்து வைத்து, பிறகு விங் த்தின் மணியை தெுவாக அழுத்திக் கொண்டு, ஸ்ரிகத்தமானசாட் ததை இழுத்துச் சரியான நிலைமைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும்; மணி உட்புகுந்த பிறகு மீட்டு உபநாஹஸ்வேதம் செய்துவைத்து, அடிக்கடியும் ஸ்ரிகத்தான போலுனத்தை எடுத்துக் கொள்வது இதற் சிறந்த குணம் செய்யும். (2) அவபாடிகா பதற்கும் இதே சிகித ருமுறை தான் பயோமானது. 14 16½.

நிருத், மணிசிகிதலை: இரண்டு முனையிலும் த் ரா முள்ள ஒரு குழாயை எடுத்து, அதில் அர கப் பூசி, ஸ்வே ஹத் தத் தடவி, விங் த்தின் த்வாரத்தினுள் சிறிது செலுத்தி, வாதஹரதைல் னை நாடியி மூலமாக ஊற்றவும்; இவ் விதம் செய்கையில் மூன்று நாட் ளுக்கு ஒரு முறை மேன் மேலும் பருமனாயுள்ள நாடிகளைச் செலுத்த வேண்டும்; இவ் விதம் செய்து விங் த்தின் த் ராம் திறக்காது அடைபட்டிருந் தல் நிபுணனான சஸ்திர சித்தலைகளைக்கொண்டு சஸ்திரத்தி னால் அதை அறுத்துவிட வேண்டும்; அப்படிச் செய்கையில் ஸேவரையைச் சஸ்திரம் தாக்கராதபடி கவனிக்கவேண்டும்; பிறகு ஸத்யோவிரணங்களுக்கு ஏற்ற பரிஹாரமுறையைச் செய்ய வேண்டும். 17 19.

கிரதித் சிகிதலை: கிரதித் என்பதில் நாடெட்டே 1தம்¹ செய்வதது, ஸ்ரிகத்தமா வும் உஷ்ணமாகவும் உள்ள பந்தம், க² அப்பால் பிரயோகிக் வேண்டும். 19½.

தபே க சிகிதலை: சதபோரகத்தைச் சஸ்திரத்தினால் கிறிவிட்டு, துவர்ப்பான சரக்கு னைச் சூர்ணம் செய்து, அச் சூர்ணத்தைத் தே விற் குழைத்துப் பூசலாம். 20.

இரக்த ரூபத் சிகிதலை: இரக்தார்புதம் என்பதற்கு இரக்தவிதாதி³குச் செய்து போன்ற சித்தலையைச் செய்ய வேண்டும்.—21½.

நாடெட்டே த் ஒரு பாட் த்தில் ராதஹரதி கு முள்ள சார்கு னைப் போட்டு, அதில் போதிய வு தண்ணீரோ தே ரு திர மோ ஊற்றி் கொதிச் செய்யவும்; கொதிக்கு போது பாட் த்தி் ராய் ஆவி கொளிச்செல்லாதபடி மூடிச் சீலை செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்; பாண்டத்தின் பக்கவாட்டில், முத்துக்கு கீழ்ப்புற ராய் ஒரு றிய த் ராம் செய்யப்பட்டு, அதில் யானைத்துதி க யப் போற் ற நாலைது முழம் ளீளமுள்ள னையக்கூடிய குழாய் பொருத்தி, அதன் மூலமாப் பாட் த்திலிருந்து ஆவி ரூபடியாச் செய்து, அந்த ஆவிய அசியான அய த்தி் மீது பிரயோகிக் வேண்டும். இத் த முற் நாடெட்டே த் எ ப்படி.

லி' த்தைப்பற்றி விர ன் குப்பெ சிகித் :
ஆ' குறியைப்பற்றி யு டாகும் எல்லா றண னிலும்,
அததற்றேற்ற றறு ற்ற விரணங்களுக்கு ஏற்ற பரிஹார
முறை னைச் செய் லா' 21.

தே நி வி தி சிகித் ஸா'.

வ தஜ தே நி ரே ன் குச்சிகித் ஸ: (1) யோநிவியா
பத் என்கிற யோநி ம்பந்த றான வியாதி ளில் பெரும்பாலு
வாதஹார சிகித் ஸ சிறந்தது; அதிலுட் றாததோஷத்த ல்
உ ட யோநிரே னில் ஸ் தே ஹசிகித் ஸ, ஸ் தே த
சிகித் ஸை, வ ிதி சிகித் ஸை முதலிய விசே ஷ ர்ய உபயோ
ரானை . ஏனெனில் பெண்பா ருக்கு யோநியானது பெரு
பாலு ததோஷத்தினாலன்றிவி றா டை தில்லை; ஆ யால்
அ றாதத் த முதலிற் போக்கிவிட்டு, மற்றத் தோ டத்திற்குப்
பிறகு சிகித் ஸ செய்யே டு'. (2) அ வித த்ரீயை பலா
த த் தய து, மிசர ஸ்நேஹத் தய து, ஸுரூ ரா
க்ருதத் தயா து பருச் செய்யலா'. (3) த்தாரம் விட்டு
ஒழு கீ ர ப்புர டு' யோநி ய ஸ் தே ஹ- ஸ் தே த சிகித்
ஸ னைச் செய் ஒழு ர அ த்து விடலா'. (4) க்ர
ர மாறியுள்ள த் யினால் உயர்த்தித் த் ளிச் சரிப்படுத்
தலா'. (5) மி வு அ றுபோன தத் தத்துச் சரிப்படுத்
தலா'. (6) கிழே நழுவி ந்து ள த அத ஸத்தாரத்திற்கு
உள்ளே த் ளி அ ர்த்த றா'. (7) தலை கிழாகப் பிறழ் துள்ள த்
மீ டு' நிமிர்த்தி லா'; ஏனெ னில் இட் விட்டுப் புர
டுள்ள தோநியானது ஸ்த்ரீ றுக்குச் சல்ய் போல் மி த் தொ
தர ளிக்கு'. (8) மிருது ன மநாதி சிகித் ஸ ளாலும் த்
ரீ' குச்சிகித் ஸ செய்யே ண்டு'. நன்ற ளல்லாப் புற'களி
லு' சுத்திய டத் பிறகுதான் வஸ்தி, அப் ப', பரிஷே',
லேபந', பிச முதலிய ற்றச் சிகித் ஸா கி னாயு' செய்ய
ல'. 22 27.

சம்ய தி ருத் : குமிழன், த்ரிபலை, திராக்ஷ, சித்
த ரை, மஞ்சள், ன்சள், சிந்தில் மருதொன்றி, தண்ணீர்
விட்டா' கிழக்கு, முருக் க, சாறடை, றஞ்ச இவற்றை கைக்
கு ல் பல' சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் க்ருத' காய்ச்சவும்;
இதைப் பருக யோநி ஸம்பந்தமான வாதவி றா' ள் தீரும்;
கர்ப்போற்பத்தி. செய் திலு' இது சிறந்ததாகும். 2, 29.

தே நி ரே ஹரம னசி மு று ள் : (1) ச'பு, சிற்றே
ல், ஜீர', திப்பிலி, ஆட தோடை, இ'துப்பு, ஒம்', ய க்ஷா

. இ'தப் பிர ர த்தி' தோநி ள் கிற றொழி தே நி யு',
மு' ய' ர்ப்ப ச த் தயு' நிப்பதா ருததே .

ரம், சித்திராமூலம், சர்ச்ச ர இவற்றைச் சூர செய்து, அன்னம் நிய நீர்விட்டு அரைத்து, அப்பால் போதிய நெய் சேர்த்து ஹத்தெடுத்துக் கொள்ளவு. இதை உட்குந்தாயே நிசுலை, பஞ்சுலை, இருதய ரோ, கும, அர்ச்சஸ் இந்நிருத்திய. (2) ஆடாதோட, கொடி தாதுனை வேர், ல்லி ரே ற் ற உப்புச் சேர்த்த மத்ய னோடா து, திப்பிலி, சிற்றே இவற்றி ன் குர்ணத்துடனாவது உபயோகிக் ல். (3) அரத் த, நெறிஞ்சில், ஆட தோடை இவற் றச் சேர்த்துக் கச்சிய பால் வலி யப் போக் வல்லது. (4) சிந்தில், த்ரிபலா, நேபாள இவற்றின் கஷாயம் பரிஷே என்கிற ஸே த்திற்கு உபயோக ர து. (5) கர்த்திகா, த்திரி, ரோஷ்ட, இத்துப்பு, தே தாரு இ ற் றச் சேர்த் ப்புக்கு செய்த தலத்தில் பிச ர்த்தி யத் தோய்த்து, அதை யோநியில் அடக்க வைத்திருந்தால், அதில் ஏற்படு வ ந்நிருத்திய கு. 30 4.

பித்த ரே நிரே ன் குச்சிகித் ஸ: பித்த தோஷத் த லா யோநி ரோக களுக்குப் பரிஷேக களும், அப்யக் னும், பிச னும் சிதளமா வும், பித்த ஹரமாகவும் பிரயோகி ப்பட டே டு; ஹந் செய்வதற் ற க்ருத் னையும் உபயோகிக் டே டும். 35.

த ருதம்: ராஹு பல் தண்ணீர்விட்டா கிழ க இடித்துச் சாறு பிழி து அதற்குச் சம ர ப் பால் கூட்டி, ஓர் ஆட ளவு யெயை அதிற் சேர்த்து ரய்ச்ச வும்; பிறகு ஜீ நீயச்சாக்கு ள், த ன்ணீர்விட்டா கிழ்கு, திரா கூ, பேரிச்ச சாரப்பருப்பு இவை கைக்குக் ர் பல், அதி தூர் இர டு பல்ம் இ ற்றை ல்கமாக இடித்துச் சேர்த் துப் பக்குவம் செய்யவும்; இது ஆறிய பிறகு திப்பிலி எட்டு ப் பொடித்துப் போடவும்; ட்டு பல் தேனு, பத் பல் சர் யும் கூட்டி கல் டும். இதைக் கால் பல் அள வில் உட்ொ டு வர, யோநி தோஷம், இரத்த தோஷம், சுர தோஷ இ ந்நிருத்தியா துட, இதற்கு வ்ருஷ்யம், பும்ஸ வ ம் என்னு ஆண் பிள்ளை ய உண்டுப ன்ணும் குணம் ஆகிய வயும் உ டு. மேலும் கூத ாஸம், கூஷ்ய, இர்த-பித்தம், ஸ, ச் ாஸரோ, ஹலீமகம், ராம லை, ரத-ரக்தம், விஸர்ப்பம், ஹ்ருத் கிரஹம் என்கிற இருதய வேதனை, முத்துப் பிடிப்பு, அப ர், அர்த்தம், அத்ராயா -பஹிராயாமங்கள், உமாதம் ஆகியவை ன் இதனால் தீரும். இவ்வித வே ஜீ நீயச் சாக்கு முதலிய ற்ற பாடையு க்ருதத்தையு தனித்தனியே ப் கு ம் செய்து உபயோகி, அ ர்ப்பத்தை உ டுப வ், பித்த ப் தபா ரோ னைப் பரிஹரிக்க வ் ஹித ர வயா. 36 41.

பல தைலம் அல்லது பல ருதம் : இரட்டு திரோ ம் சிற்றமுட்டி. கஷாயத்தில் ஓர் ஆடக தலா து ருத ராவது சேர்த்து, அதில் ஸ்டே ஹத்திற்கு ராஸு ட் கு பால் கூட்டி, திப்பிலி, வெ மணித்தக் ரளி, ஜீவந்தி, சுதீரகா ரலி, மல்லிை, வீரா, ருத்தி, ஜீரகம், பாலைக் கிரைவேர், கிராவணி, காட்டுப் பயறு, காட்டு ஜீர ம், ரட்டுளுந்து, சர் ரை இ ற் றைக் ல் மாகவு் சேர்த்துக் சாய்ச்சி யெடுக் வு் ; இதைப் பாரம் செய்வதால் வாத-பித்த ரோ ங்கள் நீருவதுடன், இது ஸ்தீரையக் ருத் தரிக் வும் செய்யும். 4, 43½.

ர்தடு நி சிகித் ஸ : இரக்தயோசி என்னும் ரோ ரா றிற் சியும் இமத்தத்தின் நிற ளிலுள்ள பேதங் னை உற்று நோக், அதில் எந்தெத் தோ ட் ஸ்பந்தி, திருப்பதா த் தெரிசிறதோ அததற்கேற்றவாறு இரக்தத்தை நிறுத்துவதற் றான ஓளஷதத்தைப் பிரயோகிக்க வே டும். 44½.

புஷ் நு ரூர் ம் : வட்டத்திருப்பி, ரவற்கொட்டை, மாட்ொட்ட, ல்லுருவி, இராஸாஞ்ஜந், ரசக் ராய் இலவம் பிசின், ஞ்ஜிஷ்டி, வெட்பாலைப் பட்டை, கு் குமப்பூ, பில்வ், அதிவிடய், டெ ள்ளிலோத்தி, கோரைக் கிழ் கு, ரவி, சுக்கு, இலுப்பைப்பூ, ரட்டு ர, செஞ்சந்தன, டற்பாலை, பெரு வான ராஸுழுவை, நன்னரி, ரட்டாத்திப்பூ, அதி தூர், மருதை இவற் றப் புஷ்ய. சுதத்திரத்திற் கிரஹி் க டெ டும்; பிறகு மிருதுவா இவற்றைக் ரூர்ண செய்து, தே நிற் குழைத்து ட்டெ ர் டு, அதுபான ர அரிசி கழுவி ய நீரைப் பரு டெ ண்டெ. இரக்தார்சஸ்ஸிலு், இர்தாதி ராத்திலு், இரக்தப் பெருக்குள்ள ற்ற ரோய்களிலு் இது உபயோ முள் ளது; பாலர் று் கு் கிருமி ளால் ணும் எத் த கோஷ் று ட்டோ அவற் றயு் இது போக்கு் ; மேலும் யோரி தோஷத்தையு் துப்பாகவும்-வெளுப்பா வு்-சாப்ல் நிற ர வு் வெளியாகும் ஆர்த்தவதோஷத் தயு் இ தீர்க் லது; ஆத்திரேயர் பு ழ் து கூறிய இதற்குப் புஷ்யாது ரூர் னப் பெயர். 4 49½.

பஜ்யே நிரே கருக்குச் சிகித்வை : சிலேஷ் (தாஷத் தினால் யோரி தூஷி் ப்பட்டிரு தால், அதில் ரூகூமா வு் உஷ்ணமா வும் உள்ள எல்லா ஓளஷதமு் உபயோக றானது.- 0.

த த் தி தலம் : ரட்டாத்திப்பூ, ரெல்லியிலை, ஸா்ம் என்கிற ரோதே ஞ்ஜநம், அதி தூர், ரெய்தல், ராவற் டெ ட்ட, ரட்ொட்டை, அன்னபேதி, டெ ள்ளிடெ ரத்தி, டற்பாலை, டெ ர், ரோபிசுத்தன, தூள் பட் ட, அத் தி் ராய் வற் ற னை் கு் ரல் பல் ல் ர இடித்து் சேர்த்து, ஒரு பிரஸ்த்த் எ டெ யும், அதற்கு இரு மட்கு

வெள்ளட்டு முத்திரமும் பாலும் கூட்டி ராய்ச்சவும்; து அப்யம் செய்யவும், வந்தி செய்யவும், பிசுர்த்தியி கூட்டிப் பிரயோகிக்வும் உபயோகமானது. யோரியானது விட யிருந்தாலும், புரண்டு மேலெழுந்திருந்தாலும், திமிதாயிருந்தாலும், பிசுபிசுப்பா சிந்துகொட்டிருந்தாலும், விப்லுதமா யிருந்தாலும், உபப்லுதமாயிருந்தாலும், மெடிப்புள்ளதாயிருந்தாலும், நோவுள்ளதாயிருந்தாலும் இத்தல அவற்றில் உபயோகித்ததகுத்தது. 51 53½.

நோரிேகஞ்சுக்குப் பெதுவனசிமுறள்: (1) ராற்ம அனன், (2) அபயாரிஷ்டம், (3) சீ என்கிறது, (4) தைலங்கள் இவற்றையும், (5) திப்பிலி-அயப்பொடி-புராய் இம் ற்றாலான குர்ணதிகளைத் தேனுடன் குழைத்தும் யோரிேளில் உபயோகித்தல். மேலும் (6) அன்னபேதி-திரிபலை-படிக்கார-மாட்டுட்ட-ராவற்கொட்ட-காட்டாத்திப்பூ இவற்றிற் குர்மும் தேனுடன் கலந்து உட்டுள்ளப்பட்டல் யோரியில் பிசுபிசுப்பான அழுக்குகளை விலக்கிச் சுத்தாக்கு. (7) பலசுப்பட்ட, காட்டத்திப்பூ, நாவற்பட்டை, மஞ்ஜிஷ்டி, இலவங்கி இவற்றிற் குர்ண தூர் அற்றமும் பிசுபிசுப்பும் தூர்நீர் கிவு உள்ள யோரிரோகத்தில் ஸ்தம்பநமாக உபயோகித்தது. (8) அவ்விதமே ஆகவதாதிச் சரகுசுளி வாயமும் பரிஷேகம் செய்தற்கு உபயோகமானது. (9) திமிர்த்துத் தடித்திருக்கும் யோரிக்கும், தித்தன்மயடைத்த யோரிக்கு மிருதுத்தமைபுட்டுப் பணக்கடிய சிகிதலை செய்யப்படும்; அதற்கு லேஸவரத்தயு, கிருஸரா வாயும், பாயஸத்தையு அவ்வவயவத்திற் பிரயோகித்துத் தரிச் செய்யவேண்டும். (10) யோரி தூர் அற்றடைந்திருந்தால் அதற்கு லர்வந்தச்சரக்கு ஞாலான நாயமாவது, தலாவது, கல்காவது, குர்ணமாவது பிரயோகிப்படி அவ்வித தூர்ந்தாதி ள்நீக்கு. (11) சிலேஷ் ரோளா யோரி பிடிப்படுமையில் பெரும்பாலும் கருஸமுள்ள வஸ்துள்ள பகுதி செய்த கஷாய்களாலும், கோமுகத்திராதிாலும் உத்தஸ்தி முதலிய ற்றைப் பிரயோகிப்பது அனுசூல். (12) பித்ததோஷத்தாலுடான யோரிரோத்தில் அதிதூரமும் பாலும் லந்த வஸ்தியாதிகளும், (3) ராதேஷத்தாலுடான யோரிரோத்தில் தல-புளிப்பான

1. அபயாரிஷ்டம் சிகிதலாத்தாத்தி அர்சஸ் சிகித்பார்.

2. தப்ப இரத்த முதலிய ற்றின பெருக்கி நுத்துகு

3. அவ்விதமே றுத்தப்ப செய்யத்த று பொருள்.

சர'கு ள் இ ற்றாலா ஸ்தியாதிகளு' பிரயோகி' த் தகுந்த வையா'. (14) ஸ்நிபாததோஷத்தினுல் யோசி விகாரமடை' தால் அதில் ஒவ்ொரு தனித்தோஷத்திற்கு' ஏற்ற ஸாதார' சிகித்தஸையை ஒருமி'ச் சேர்த்துச் செய்யவேண்டும். 54 60½.

குறியரே கம் நீங்கியதா' ஏற்படும் விசேஷ பலன்:- இவ்வாறு முற்கூறிய சிகித் ஸ ளால் யோசி முதலியன சுத்த மாய்விட்ட பிறகு, ஸ்த்ரீகளுடைய பிரா'ருத பீஜ' என்கிற ஆர்த்த தாதா தே, ாஷமற்றிருந்தால், புருடரது தோஷமற்ற பீஜதாதாவின் ஸம்ப'தமும் ஏற்பட்டால் அ'ர்கள் ருத்திரிப் பா'ர் ள். 6 ½.

புருட டைய சு'ர சுத்தி: புருடனுடைய சுக்ரம் என்கிற இந்திரியத்தை யு', முதலில் அவனு'கு' பஞ்ச ர' னை' றொண்டு 'தி செய்வித்த பிறகு பரிசோதிக் வே'டு'; அதில் ர' ப்படும் நிறங்களைக் றொண்டு எந்த தோஷ'கள'ல் அது விகார'டை'திருக்'ின்ற தென்பதைத் தெரி'துகொண்டு அந்த தே ஷத்திற்குப் பரிஹாரமாயுள்ள ஒளஷதாதி ளால் சிகித்ஸித்து அதைச் சுத்திசெய்ய வேண்டு'. 6 ½.

பலக்ருதம்: ஞ்ஜிஷ்டி, கோஷ்டம், கிரந்தி த'ம், த்ரி பலை, சரக்'ரை, வசம்பு, மஞ்சள், மர'ஞ்சள், அதிமதுரம், மேதா, ஜீ'ம், மெகரோஹிணி, கூர்'ராகோலி, ராயம், ரோலி, அமு'கரு'கிழ'கு, தண்ணீர்விட்டாங்கிழ'கு இ ற்றை'னை'கு' ரால் பல'ரடுத்து' கல்க'ராச் செய்து, ஒரு பிரஸ்த்த' நெய் கூட்டி, அதற்கு'ராலு'ட'கு பால் சேர்த்துப் பக்ருவ' செய் யவு'. இ'த க்ருத' எல்ல வித'ான யோசிதோஷங் ளிலு' சு'ரதோஷ' ளிலு' மி'ச் சிற'த்தது; இது ஆயு'ஷ்யம், புஷ்டி'ம், தே'த்ய', பு'ஸவநம் என்கிற குண' ளில் மிக' பு' பிர'ஸ்தமானது. 'பலஸர்ப்பிஸ்' என்று பிரஸித்தமான இ'த க்ருத' ருதுஸ யத்தில் பரு' ப்பட்டால் கர்ப்பம் தரி'ச் செய் யு'. ர்ப்பத்தி' சிசு இறந்துபோனால் அ'ளோற்றையு' திர்'கு'; ர்ப்பிணிகளுக்கு இது நல்ல பலம் தரும்; பாலர் னு'கு' தேஹத்தை வளரச் செய்ய பு', பல, த' விருத்தி செய்யவு' வெகு உபயோ'மானது. 63 67.

. ஸ்த்ரீ ளின் பிராக்ருத பீஜ' ருதுகால' ளில் ருப்'பயி' 'து சேரு' த்ரீகளின் பீஜதாது.

. சுக்ரதோஷங்களி' வி'ர'களைச் சாரீர ஸ்த்தாந' 'ம் அத்தி ராயத்திற் பா'ர்க.

3. பு'ம் ர்ப்பத்திலுள்ள வு'கு ஆண்'ய அதி ரி'ச் செய்யு' கு'.

முப்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்.

விஷப் பிரதிஷேதம்.

இனி விஷப் பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயம்¹ வி ரித் துரை ப்படு:

விஷத்தின் புரண வரலறு: பூர்வம் தேவர்களு² அஸு ரர் னும் சேர்ந்து அமுதத்திற்காகக் கடலைக் டையு³ பேது, அமு⁴ உற்பத்தியாவதற்கு முன்பு⁵ ராசுரபுமுள்ள புருட் ஒருவன் கிளம்பினான்; அவ⁶ தேஜோமயமா⁷ லும், ரான்கு ரோப்பற் றுடையவனாகவும், பொ⁸ ன்றிமமான உரோம⁹ களுள் ளனாகவும், நெருப்பு போன்ற நெத்திரமுடையவனா¹⁰ வு¹¹ ணப்பட்டான்; உலகம் அவனைக் கண்டு விய¹² து பபந்து விட்டது; ஆவே அவனுக்கு விஷம் எனப் பெயர் வழ¹³ ப் பட்டது; அவனைப் பிரம்மதே¹⁴ ன் கண்டு ஹுங்காரம் செய்து விராட்டியதும், அவ¹⁵ தனது மாய ரூபத்தை விட்டு விட்டு, ஸத் தாவர்¹⁶ ளிலும் ஜங்கம்¹⁷ ளிலும் தன் விஷமத் தன் மயைப் பிரித்துச் சேர்த்துவிட்டு மறைந்தான். 1 3.

விஷம் இரண்டு விதம்: (1) ஸ்த்தாவரவிஷம் என்பதில் அமித வீர்யமுள்ளது கிழ¹⁸ குகளில் அடங்கியது. அவை கால கூட்¹⁹, இ²⁰ திராயுத்²¹, வத்ஸரபம், ச்ருங்ககம், ஹாலாஹலம் முதலியவை. (2) மி²² க் கடுமயான ஜங்கமவிஷம் என்பது ஸர்ப்ப²³ ன், சிலந்தி²⁴ ள் முதலிய பிராணிகளின் ரோப்பற் றுக்கு அடியில் அட்²⁵ கி யிருக்கிறது. (1) இந்த ஸ்த்தாவர விஷமும் ஜங் மவிஷமும் ஒரு மிக்க அக்ருத்ரிமவிஷம் என்றும், (2) பலவேறு ஓளஷத்²⁶ களைச் சேர்ப்பதால் செயற்கை முறையில் உ²⁷ பெ²⁸ ணப்படுவது க்ருத்ரிமவிஷம் அல்லது ரவிஷம்²⁹ எ³⁰ றும் வழங்³¹ ப்படும். சரக்குகள் சில ஒன்றோடொன்று சேர்க்கை சத்தால் இவ்விதம் விஷத்தன்மையைப் பெற்று, உட³² யாவது, சில கால்³³ கழித்தாவது, வெகு³⁴ நீடித்த காலம் சென்றாவது உயிரை³⁵ யக்கும்; அல்லது சோகை, பா³⁶ டி, ஹோதா³⁷, அர்சஸ், உ³⁸ மாதம் முதலிய வியாதிகளையாவது உ³⁹ டுப⁴⁰ ணும். 4 6.

விஷத்தி⁴¹ பத்⁴² ப் பேது குணங்கள்: (1) தீக்ஷணம், ஷ⁴³, ருக்ஷம், விசதம், வியவாயி, ஆசுகாரி, லகு, வி⁴⁴ ரா⁴⁵ யி, ஸூக்ஷ்மம், அபாகி என்பவை விஷத்தின் பொதுவான குண⁴⁶

. ப⁴⁷ று விஷ⁴⁸ னைப்பற்றியு⁴⁹, அ⁵⁰ ற்றால் ஏற்படும் தீ⁵¹ கு னைப்பற்றியு⁵², அ⁵³ ற்றிற்கு ஏற்ற பரிஹாரமு⁵⁴ தகளைப் பற்றியு⁵⁵ விஷய⁵⁶ னை வி⁵⁷ ரிக்கு⁵⁸ அத்தியாயம்.

2. விஷ⁵⁹ இது விஷாதம்⁶⁰ னு⁶¹ மொழியின் திரிபு. விஷா த⁶² எ⁶³ றால் து⁶⁴ ப் விளைவி⁶⁵ தும் கொடிபகு⁶⁶ ம் உள்ள⁶⁷ உதன்கிற பொருளில்⁶⁸ 'விஷ⁶⁹' னும் சொ⁷⁰ ழி⁷¹ கப்ப⁷² கிறது.

களாம்; அது அவ்யக்தரஸமுள்ளது. (2) தீக்ஷ மூதலிய குணங்களுடன் கூடிய இவ்விஷம் வாத-பித்தங் னையே பிரதான மா விருத்தி செய்யக் கூடியதாயிருப்பதால், ஒஜோதாதுவுக்குத் த மயில் நேர் எதிரி டயா து; ஆ டே மனிதரி யி ர உட டே மாய்க் க் கூடியது¹. 7, 8¹.

விஷம் தேஹத்தை அழிக்ும் னை : விஷமா து தேஹத்தினு் சென்று முதன முதல் இரத்தத்துக்குக் கேடு விளைவிக்கும்; அதற்குப் பிறகு த-பித்த-கபங்க்ளையு், அவற்றிற்காதாரமான ஆசய்க்ளையு் ஏக காலத்தில் தூஷிப் பிக்கின்றது; அதன் பிறகு இருகயத் தப் பேய் விகாரப் படுத்தி, அப்பால் உடலின் அழிவுக்கு் கார மாகிறது. 9, 10.

ஸ்த்த வரவிஷத்தின் ஏழு டே ளும் குறி ளும் : () ஸ்த்த ர விஷ உபயோகிக் ப்பட்ட ல் அதன முதல் டே த்தில் நா் குக் துப்பாகவும், தடித்தும்போம்; மூர்ச் சயு ட் ; டு் அல்லது பயமும் சோர்வு் ாணு்; வா் தியேற்படும்.

(2) இர டாம் டே த்தில் டு் ம், வியர் , அழற்சி, தொ டயில் வேதனை இ வ ளு டா துடன், அவ்விஷ ஆ ர சயத் த-அ டந்து, இருத த்தினு் டே த்ளையு் டப ணு்.

(3) மூன்று டே கத்திற் த டயின் உட்புறம் உலர் துவிடு்; ஆ ரசயத்தில் அதி வலியுண்டாம்; ள் பலக்கு ற ர வும், பசுமையா வு், வீக் முள்ளதா வும் ஆய்விடு்; இவ் வே த்திலேயே பக்வாசயம டந்துகுத்தல், வீ் , ரு ல், குடலிரைத்தல் ஆகிய டோளாறுகளு் தோ் றும். (4)

ா் டே த்தில் தலையில் பரம் அதிகரி்கும். (5) ஜ் தா் வே த்தில் வாயில் சிலேஷ் கசியு்; தேஹம் கருநிற் டொள் ளு்; பூட்டு ள் தோறு் டெப்பு லியு் டாம்; எல்லாத் தோஷங் ளும் பிரடோபி்கு்; ப் ரசயத்தி் டே த்ளையும் ஏற்படு். (6) ஆறு் வே த்தில் ஞாபக் இழக் ப்பட்டு மி வு் அதி மா அதிஸாரமு டாம். (7) ஏழ் வே த்தில் தே ள் களு், பிருஷ்டபாகமும், இடுப்பும் நிற் டட்டா ல் ஓடிது விழுந்து ாணமு் ஏற்படு். 11 16.

விஷவே ள் ஏற்படுகையில் சிகித்ஸைக் : (1) முத் விஷ டே த்தில் முதலில் வம ம் செய்விக் வே டு்; பிறகு குளிர்த ஜலத்தினுல் பிணியாளியை னைத்து, உட டே விஷ ஹரம அ தெளஷதத்தை நெய்யிலும் தேனிலு் ல்

1. தீக்ஷ ம், விசதம், விய யி முதலிய ற்றி் வி ர் னையு், ஓ் லின் கு விசேஷ் னையு் பற்றி முதற்பா 424- ப் பார் .

. அ தெ ஷதம் பிறகு கூறப்படு் விஷஹரமா ஓளஷத மு ற் . (விஷஹர ஓ ஷதம் அ ந் எ ப்படும்.)

புருஷஸிஹ்மாய நமோ நாராயணாய ச. யதாஸௌ நாபிஜ் நாதிரணே க்ருஷ்ண பராஜயம். ஏதே ந ஸத்யவா யேந அகதோ மே ப்ராஸித்யது. நமோ வைரீர்யாதே ஹுலுஹுலு ரக்ஷ மா ஸ்வவிஷேப்ய: கௌரி கார்தாரி சா டாலி மாத் கி ஸ்வாஹா.” என்ற ந்திரத்தை வைத்தியன் ஒதியவாறிருக்க, அக் கன்னிகை அவ்வௌஷதத்தைக் லந்து வாவேண்டும். பிறகு பின் ரும் இரண்டாம் மந்திரமும் ஓதப்படவேண்டும். “ஓம் ஹரிமாயி ஸ்வாஹா. அசேஷவிஷ்டே தாளக்ரஹச ர்மணபாப்மஸு. மா யாதி தூர்ப்பிக்ஷ யுத்தாசசிபயேஷு ச. பாந-நஸ்யாஞ்ஜநா லேப மணிபந்தாதியோஜித: . ஏஷ சந்த்ரோதயே நா சந்தி: ஸ்வஸ்த்யந பாம்.”¹¹ 4 32.

தூஷீவிஷமமும் அதனலுண்ட கு து குணம் : () ஒரு விஷமானது மி ப் பழையதா ப்போய்விட்டாலும், விஷ ஹரமான ஒஷதி ளால் அதன் வீர்யம் அடிப்பட்டுப்போனது, ாட்டுத்தி - ரயு - டெ யில் இவற்றால் வறண்டு விட்டாலும், இயற்கை ிலேயே அதற்குள்ள பலமான குண்கள் அற்றுப் போயிருந்தாலும் அது ‘தூஷீவிஷம்’ என்று முங் ப்படுகிறது. (2) மிக் வீர்யத்திற் குன்றிப்போவதால் இதன் விஷத் தன்மை உணரப்படுவதில்லை; இது தேஹத்திற் பற்றிய பிறகு, சிலேஷமதோஷத்தினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்டுப்போவதால் அநே வருஷங்களாவும் தேஹத்தினுள் ஊறிப்போய், அத் குணம் தொடரும்; இவ் விஷத்தினால் பீடிப் ப்படுபவனுடைய மலம் பேதியைப்போல் உடைந்து நிறத்தில் ாறுபட்டு் டெ ளியாகும்; இரத்தம் வி ார டைத்து அதைப்பற்றிய ேய் களு ாணும்; நாவறட்சியாலும் அரோச த்தாலும் அர் வருந்தநேரிடும்; பிறகு மூர்ச் சயுண்டாம்; வா தியுண்டாம்; தழுதழுத்துப் பேசுவான்; பிரமிப்பான்; தூஷீவிஷம் முதலி

. “ : புருஷஸிஹ்மாய” முதலிய முதல் மந்திரமும் “ஓம் ஹரி யி” முதலிய இர டாம் ந்திரமும் அப்படியே உச்சரி ப்பட ே டிய களா யால், அ ற்றிற்கு மொழிபெயர்ப்பு எழுதப்பட வில்லை. இர டாம் மந்திரத்தின் க டசியிலுள் இர டொரு ச்லோகங்களுக்கு மாத்திர டொருன் பி ரு ாறு: “அ தோத்தமம் எ ன்கிற முற்கூறிய அ தெளஷத் மாக் என்கிற மஹாமாரி முதலிய பெரு ாரி வியாதிகளிலும், தேசத்திற் பஞ்ச ஸ்பவிக் கயி , போர் டிகழ்ச்சிகளிலு், இடி முதலிய ஸ்கட் ே ரிடு யிலு் பாநம்-நஸ்ய-அஞ்ஜ டேப ம்-ணி-பந்தநங் இ து முதலி பிரயோ க ால் ம செய்யக்கூடியது. இத் த அட ஷத் முற் கூறிய சாந்தி ந்திரத்துட் பயோகிகப்பட ே டும். இது மி் சிற்த ப த் தரக்கூடிய நீதிதே த் என்னு் சாந்திமு த .”

யதின் ஸம்பத்தத் தப் பெற்ற¹ உதாரோகலக்ஷணம் ன் இப் பிணியாளியினிட் தே ன்றலாம். (3) இந்த விஷம் ஆராத் தில் த்'கியிருந்தால் ரோகிகப-ராத தோஷங்களாலான ரோ ன்றள்ளவனாகவு், பக்வாசயத்தில் தங்கியிரு்தால் வாத - பித்த தோஷத் ளின் ஸ'பந்தமான ரோக'களுள்ளவனா வும் காணப் படுவா'. (4) அம்மனிதன் உடல் சோர்ந்து, உரோம் னுதிர்ந்த னாய் இறொழிந்த பறவையைப்போல் பரிதாப ர ான நிலைமையைப்பெறுவா'. (5) அல்லது அவ்விஷம் இரஸாதி தாத் ளில் த்'கினால் தாது'களி் தோஷங்களா' கா'கிற விசித்திரமான கோளாறுகள் தோன்றும். (6) விஷம து கீழ்க் காற்று, அஜீர்ணம், குளிர், மே ம், ப ற்பொழுதில் தூ' குதல், அஹிதமான உணவு னைப் புஜித்தல் ஆகிய ராணங் ளா' டெடுப்போய் தாதுக்களையும் தூஷிக்கச் செய்வதால் இது 'தூஷீவிஷ' எனக் கருதப்படுகிறது. 33 37.

தூஷீ விஷ சிகித்தலை : தூஷீ விஷத்தினால் பிடிக்கப் படு ப னுக்கு வமந-விரோசநங்களால் சோதநம் செய்வித்து, 'கு ஸ்வேத மும் செய்வித்து, அடியிற் கூறப்படும் 'தூஷீ விஷாரி' எ'கிற அகதௌஷதத்தைத் தேனிற் குழைத்துக் கொடுக் வேண்டும். 38.

தூஷீ விஷ ரி : திப்பிலி, தமநகம், ஐடாமாம் பி, வெள்ளி லோத்தி, லரிசி, பெருவாகை, கிரந்தி தகரம், கோஷ்டம், அதி தூரம், சந்த ம், ரவி இவற்றைச் சூர்ணம் செய்யவும். 'தூஷீ விஷாரி' என்று இ் முறைக்குப் பெயர்; ஆனால் இது இதா விஷ தோஷ' ளிலும் உபயோகிக்கக் கூடியதே. 39, 39A.

விஷம் தீட்டி ருவிய ல் குத்தி தன் லக்ஷணம் ளும் சிகித் யும்: () விஷம் தீட்டிய ஆயுதத்தால் குத்தப்பட்ட டல், அ' மனிதன் அடி' டியும் தவிப்பான்; ருநிறம் பெறு ா'; ளிதில் து'பத்திற்கு ளாவான்; அவனது தேஹ' பூச்சிப் புழு' ால் மொய்க் ப்பட்டதுபோல் அதி நமைச்சலையு' அழற்சி யயும் அடையு'; இடுப்பு, பிறுஷ்டபாகம், கிர', தோள், பூட்டுகள் இ தே தனையுறு'; கறுத்து துஷ்டமான இரத்த' பெருகு'; ாறட்சியும், மூர்ச்சையும், ஜ்ரமும் உண் டாகு'; இதனால் ல'கிப் போய், ரா'தி யு'டாய், ச்வாஸ-ாஸ' ன் வெகு சீக்கிரத்தில் ஏற்படும்; அடியு' ட விடத்தில் விர மா து ளா'களில் ஒருவாறு சிவ'தும், பசு ம நிற டை'து மிருக்கு'; அதன் த்திய பா' கருநிறமாகு'; லியும் டெ மயா யிருக்கு'; உடனே மாம்ஸம் துப்பா ராறி, அழற்சியையு' சமை' ப்படுவதுபோன்ற வேதனையை

. தூஷீவிஷ 'ப'த் பெற்றது நிபாதோதரம். (நிதா 'த்தாநத்தி' உதாரிதா பார்'க.).

யு' உ' பெண்ணும்; அச்சதை பிசுபிசுப்பான தூர்நீர்' சிவுடன் அடிக்கடியும் சிதைத்து விடும். (2) இவ்விதான தா'குதல்' மர்ம்' எரிப் படா' விருந்தால் உடனே 'ஹ்ருதயா ரண்' எ' னு' சிகித் ஸயைச் செய்ய வே' டும்.¹ பிறகு சல்ய ராயுள்ள அவ்விஷ' ருவியை இழுத்து வெளிப்படுத்தி, நெருப்பிற் ராய்ச்சிய உலோஹத்தினால் அந்த விரணத் தச்சுட்டுவிடு து மேலாகும். அல்லது நீரடிமுத்து, வெள்வசம்பு, ஆட்லாங் கொடிப்பட்டை, செவ்வெள்ளிக்கொடி, ரட்டு ரை, முட் பாளை இற்றை எரித்தெடுக் ப்படு' கூராரத்தினு' பிரதிஸா' செய்து, பெருவா , அதிவிடயம், டங் தத்தரிவோர் இவற்றை அ ரத்து மேலே லேபநம் செய்யவேண்டு' . பூச்சிக் கடி னுக்கு ஏற்ற சிகித்தஸையையும் அ' தந்த நிலைமைகளுக் டேற்றவாறு இப்பிணியாளிக்குச் செய்யலாம். இதனால் ஏற்படும் விரணத்தில் மாம்ஸம் சீழ்க்கொண்டு விகா மடைந்தால், அதில் பித், விஸர்ப்பத்திற்குச் செய்வதுபோன்ற சிகித் ஸயைச் செய்யலாம். 40 47.

ரவிஷம்: (1) ஸ்த்ரீகள் தம் கணவனுக்கு அவனை வசப் படுத்துவதற்காகவும், பிரபுவு'கு அருகிலிருந்து உபசரிப்பவர்' எ' அப் பிரபுக்களின் பகைவர்' எ'ால் தூண்டப்பட்டு அவனுயிரைப் போக்குவதற்கா'வும் உணவு னுட' ம் எ' னு' விஷத் தக் கூட்டிக் கொடுத்துவிடுவதுண்டு. (2) அநே' கயா பிரா'நி னுடைய மல்' எ' , ஒன்றோடொன்று சேரு தால் விஷகு

. ஹ்ருதயா ரண்' இருதயத்தி' விஷ' பா'ராமலு' அதற்கு' டெ'தி' பேற்படாமலு' இருப்பதற்கேற்ற' ருதபா' மு'ற' முதலி'ய' இப்'பிரிபா' ஷ்யால் குறிக்' ப்ப'கி'ற' . ஆல்'பாய'ர்' எ' ப'ர்' இ'விஷயமாய்க் கூறு தா'து: "சரீரமெ'கு' பரவியு'ள்ள' வி'ரகன்' எ'கிற எல்லா இரத்த' குழாய்' னு' இருத'த்தை நோ'கி' ஒடுகி'ற' . இக்' குழாய்களி' மூலமா' இரத்தத்துட' விஷ' ர'து இருதயத்திற்' செ'று' அ' தத் தாக்' ரதபடி' நி'ர'ப'ப'ப' ஷதமா' ப'யோ'ராகக் கூடிய சிறந்த பிராணதார' ருந்து'ருத'தே' . அ' த' விஷப்' பற்று' எ'ரில் அகதெனஷத்' கூட்டி' யு'ட்டு' எ'ன்'து' அ' சிய' . அ'வித'க்'ருதபா' 'ஹ்ருதயா' ர'ம்' ப்ப'ப'ப'ப' . அ'வித'தே' அ' தெ' ஷத' னுடன்' போஜனபதார்த்த' னையும்' தி'ப'ப'ப' னாயு' கூட்' கூட்டி' யு'ட்டு' எ'ன்'து' ஹ்ருத' ர' ர' ."

. "கீடதஷ்ட சிகித்ஸாஞ்ச" (பூச்சிகடிகளுக்கு ஏற்ற சிகித் ஸ யயு') ன்கிற அஷ்டாங்க ஹ்ருதயபாட்' அச்' ப' பி'ழயா' யிரு' ர' எ'று' தோன்றுகிறது. தே'று' சில' னூல்' எ'ரி'லு', அஷ்டா' ஸ'கிரஹத்திலும் உ' எ' "பீத-தஷ்ட சிகித்' ரஞ்ச" (விஷபாநம் செய் த' னு' கு', விஷ' டி' ஏற்பட்ட' னுக்கு' ஏற்ற சிகித் ஸ யயும்) ற' பாட்' .று.

. சிகித்ஸா ஸ்த்தா' 1 -' அத்தி' ராய' பார்' .

முண்டுபண்ணக்கூடிய சரக்குகள், அவற்றின் பஸ்ம்கள், வீர்யக் குன்றிய விஷங்கள் இவற்றின் சேர்க்கைபால் உண்டாகும் ஒரு விஷப்பொருளைப் பொதுவாக 'கரம்' என்று கருதுகிறார்கள். 4, 491.

ரவிஷத்தல் உண்டாகும் ளாறுகள்: கரவிஷம் உடலிற் சேர்ந்தால் அவன் வெளிறிய தேஹமுடையவனாகும்; இளைத்துவிடுவான்; ஜாடாக்கி மந்தப்படும்; காஸம்-சுவாஸம்-ஜ்வரம் இவற்றால் வருந்துவான்; வாபுஷின் சலநம் இபந்தைக்கு எதிரிடையாய் விடுவதால் நித்திரையிலும் மனக்கவலையிலும் ஆழ்ந்துவிடுவான்; மஹோதரத்தையும், யக்ருதாதரத்தையும் ப்ஸீஹோதரத்தையும் அவன் பெறுவான்; தீரஸ்வரத்திற் பேசுவான்; பலஹீநப்பட்டு மிக்கச் சோர்வடைவான்; தேஹமெங்கு வீக்கக் காணும்; எப்பொழுதும் வயிறு சீமியிருக்கும்; பாதங்களும் கைகளும் சுஷ்கித்திருக்கும்; கூடிபரோகமுள்ளவனாவான்; ஸ்வபனத்தில் நரி, பூனை, கிரிப்பிள்ளை, புலி, குரங்கு முதலியவற்றையும், வறண்டுபோன நீர்நிலைகளையும், உயர்ந்த விருகங்களையும் பெரும்பாலும் காண்பான்; வெண்மையான தேஹமுடையவனுக்குத் தான் கருநிறமாய் விட்டதாகவும், கருநிறமான தேஹமுடையவன் தான் வெளிறிவிட்டதாகவும் தன்னைக் காண்பான்; அவ்விஷத்தினால் இந்திரியங்கள் பழுதாய், அதனால் தன்னைக் காதிழந்தவனாகவும், நாசியிழந்தவனாகவும், நேத்திரம் இழந்தவனாகவும் நினைத்துப் பிழிப்பான். கரவிஷத்தினால் வருந்துபவன் இவைகளாலும், இன்னும் வேறு பல நுமபான உபத்திரவங்களாலும் பீடிக்கப்பட்டு, ஏற்ற சிகிதையை செய்யப்படாவிடில் இவர்களுள் சிலர் சீக்கிரம் உயிர் துறக்கவும் நேரிடும். 50 54½.

ரவிஷ சிகிதையை: (1) கரவிஷத்தினால் வருந்துபவன் முகலில் வமந சிகிதையை செய்துகொள்ள வேண்டும். (2) தங்கு ஹிதமான உணவுப் புஜித்து, ஹ்ருதயம் நல்ல நிலைமையிலிருப்பதற்காக ஸூத்திர ஸத்தாநத்திற் கூறிய விதிகளைக் கவனித்து ஸ்வர்ணத்தை உபயோகிக்க வேண்டும். (3) ஸ்வர்ண மாகுதிம், ஸ்வர்ணம் இவற்றின் மிக்க துண்ணிய சூர்ணத் தச்சர்ச்சரையு் தேனும் கூட்டிக் குழைத்துப் பருகினால் எச் சரக்குகளின் சோர்வையாலான ரவிஷத்தின் உக்கிரத்தையும் அது தணித்துப் போடும். (4) கரவிஷத்தினால் ஜாடாக்கியின் சக்தி சிழந்தவன் பெருங்குரும்பை, சீந்தில், தகரம், திப்பிலி, பேய்ப்புடல், சவ்யம், சித்திரமூலம், வசம்பு, கோரைக் கிழங்கு, வாய்விடம் இவற்றின் சூர்ணத்தை மோருடனாவது, இளஞ்சூடான ஜலத்துடனாவது, நீர்மோருடனாவது, புளிப்பான எலுமிச்சம்பழம் முதலியதோடாவது பருகலம். (5) மாடப்புறவின்

இ றச்சியுடன் கிச்சிலிக்கிழ் கையும், மேட்டுத்தாட ரைக் கிழ் கயும் சேர்த்துக் ஷாய பா மாகக் காய்ச்சி அதைக் குளிரச் செய்து பருகினால் ரவிஷத்தினாலான நாவறட்சி, சூலை, ராஸ், ச்வாஸம், விக், ஜ்வரம் இ நிவ்ருத்தியா. 55 59.

விஷ ஸங் டம் : விஷத்தினால் ஏற்படும் டெதி விஷப் பிரக்ருதியான மனிதனுக்கு, விஷ காலத்தில், விஷான்னத்துடன் கலந்து, விஷதோஷத்துடன் அல்லது விஷநுஷ்யத்துடன் ஸம்பந்தித்து, ¹ அல்லது அவ்விதமான வேறு விஷஸம்பந்த முள்ளதோடு ஒன்று சேர்ந்து தேஹத்திற் பற்றினால், அவ்வித டனிதர்களில் நூற்றில் ஒருவனே உயிர் தப்ப முடியும்; இவ்வாறு விஷப் பற்றுள்ள எந்த நிலைமையில் விஷம் தேஹத்திற் பற்றினாலும் அது 'விஷ ஸங் டம்' எனக் கருதப்படுகிறது.-60.

விஷவே ம் விருத்தியாவதற்கு ன ராண ள் : பசி தாஹம், உஷ் ம், பலக் குறைவு, கோபம், மனத் துயரம், பய், களைப்பு, அஜீர்ணம், அதிஸார, பித்த விருத்தி, வாத விருத்தி, எள்ளையாவது புஷ்பங்களையாவது கனிகளையாவது முகரு து, பூமியிலிருந்து ஆவி எழும்புவது, மேக கர்ஜனை, யானையின் பிளி றல், எலி கிச்சிடுதல், வாத்திய சப்தம், விஷ ஸங் ட ன், கிழ்த்தி சக் ரற்று, பெய்தலின் மண, காம சிகார இ ற் ரால் வி தத்தின் டே கம் தேஹத்தில் விருத்திய டயும்.-61, 6 2.

விஷம் விருத்தி-க்ஷ ள் அடைவதற்கேற்ற ள் : விஷம் ஜலத்திலுற்பத்தியானதன் காரணமாய் அது மாரி ரலங் ளில் வெல்லத்தைப்போல் கசிவடைந்து மிகுதியா ப் பாவும்; வர்ஷ ரலம் கழிந்ததும் அதை அகஸ்தியநக்ஷத்திர வீர்யத் திற் குன்றியதாகச் செய்கிறது; ஆகையினால் சரக்காலத்தில் விஷம் மந்த வீர்யமாய் விடுகிறது. 63, 64.

விஷங் ளுக்குப் பெ துவான சிகித் ள் : (1) இவ் விதமாக அ ரவாது பிரக்ருதி, ஸாத்மியம், பருவகால ளின் தன்னை, விஷம் த் கியிருக்கும் அவயவம் அல்லது விஷம் பற் றும்படியான தேசம், அதன் வேக் கள், அதனுடையவு னி தனுடையவு பலபலங்கள் ஆகியவற்றையெல்லா பகுத்தறி வுடன் உற்றுப் பரிசீலனை செய்து, அதன்பிறகு அ சியமான பரிஹார முறையைச் செய்ய முயலவே டும். (2) சிலேஷ்ம ஸம்பத் தான விஷத்தை முதலில் மருங்களாலும், உஷ் மா க யும் திக்ஷணமா டு உள்ள சிறந்த லேபநங் ளாலும், து ர்ப்

. விஷப்பி ிதி பித்தப்பிர்ருதி. விஷகால மாரி ரலம் அவ் து ர்ஷருது. விஷான்ன கடுகு, கோத்ர ம் முதலி யன. விஷதே ஷி பித்தம். விஷதூஷி இரத்தம். விஷ ஸாத்மியமாயிருப்பவர் முதலிய ர்களும் விஷப்பற்றுள்ள பூர் ர த் த யப் பெற்ற ரா ச்.

பு, ராப்பு, கசப்புமான உரவுகளாலு தணியச் செய்ய
 ண்டும். (3) பித்த ஸம்பந்தமான விஷத்தை மிரு விரேச
 நங் ளாலும், மிகக் குளிர்ச்சியான பரிஷேகம்-பிரதேஹம் என்
 கிற சிகித்சா முறைகளாலும், துவர்ப்பு, ப்பு-மதுரமுமான
 நெய் கலந்த உணவுகளாலும் பரிஹரிக்க ண்டும். (4) வாத ஸம்
 ப் தான விஷத்தை இனிப்பும் - ஸ்தித்தமும் - அம்லாஸமும் -
 இலவணாஸமும் உள்ள பதார்த்தங்கள் கூட்டிய போஜனங்
 ள லே தேஹபோஷணையைச் செய்துகொள்ளவேண்டும்.
 (5) மெய் கூட்டால் விரேசநம் உபயோகிப்பதற் பிரயோஜந
 மில்லை; அவி, மேதான் லேபநமும், உணவுகளும், உட்கொள்
 ளும் ஔஷதமும் நெய் லக் கடல் உபயோகிக்கத் தகுந்த
 யல்ல. 65 68½.

உத்தமமான விஷ ஹரேளஷதம் : எல்லா விஷங்களிலும்,
 எல்லா நிலைமைகளிலும் க்ருதத்திற்கு ஒப்பான வேறு ஔஷதம்
 ஏதும் கிடையாது; அதிலும் ரத தோஷம் பிரபலமா யிருக்
 கையில் அது மிகச் சிறந்தது. 69½.

விஷப் பற்றில் ஸாத்ய ஸாத்ய நிலைமைகள் : (1) விஷப்
 சிலேஷ்மாசயத்தைப்பற்றி யிருக்கையில் அதை எளிதற் பரி
 ஹரிக்கலாம். (2) அது பித்தாசயத்தைப் பற்றி யிருந்தால்
 பெரு முயற்சி செய்து அதற்குப் பரிஹார செய்ய நேரிடு.
 (3) அதுவே வாதாசயத் தப் பற்றினிட்டால் பெரும்பாலும்
 ஷ்ட ஸாத்யமாகவா து அஸாத்ய ரகவாவது ஆய்விடும். 70½.

முப்பத்தாரும் அத்தியாயம்.

ஸர்ப்பவிஷப் பிரதிஷேதம்.

இனி ர்ப்ப விஷப் பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தியாயம்¹
 விவரித்து கூறப்படும் :

ர்ப்பு எப்பெ துவ மூன்று விதம் : தர்ஷிகரங்கள் என்
 றும், மண்டலிகள் என்றும், ராஜிமான்கள் என்றும் பாம்புகள்
 க்ரு மர மூன்று கைப்படும் : அவை உற்பத்தியாகும் இன்
 ளின் வேறுபாடுகளை அனுஸரித்து இன்னும் விஸ்தாரமாக
 அவற்றில் அநேக பேதங்கள் உண்டு; அவற்றைப்பற்றி விஸ
 தாரம் கூறுவதற் பயனில்லையாகையால் இக்கு அவற்றை
 வி ரித்து ரக் வில்லை. 1, ½.

பலேறு பாபு ஜாதிகளின் விஷப் பற்றாலா கோளாறு னை
 யு, அ மற்றிற்குப் பரிஹார முறை னையு வி ரிக்கும் அத்தியாயம்.
 ஸர்ப்பு என்பது பாம்பு ளின் பொதுப் பெர்.

ஸர்ப்ப விஷங்களின் பெறுதலும் பிரகேப ல்
 ளும்: (1) தர்வீகர ஸர்ப்பங்களின் விஷம் மிக்க ரூகூ குணமு்
 கரோஸமு் உடயது; வ தத்தைப் பிரகோபிச் செய்யு்.
 (2) மட்லி ஸர்ப்பங்களின் விஷ உஷ வீர்யத்திலும், அம்ல
 ரஸத்திலும் விசேஷித்தது; பித்தத் தப் பிரகோபிக்கச் செய்
 யு். (3) ராஜிமந்தங்கள் என்னும் ஸர்ப்பங்களின் விஷ சீத
 வீர்யத்திலும் மதுரரஸத்திலும் விசேஷித்தது; சிலேஷ்
 தோஷத்தைப் பிரகோபிச் செய்யும். (4) தர்வீகர ள், மட்
 டலி ள் ரஜிமந்தங் ள் என்கிற இச்சர்ப்பங் கள் முறையே
 இளம் பருவத்திலும், மத்திய யதிலும், முதுமையிலும் அத்
 தன் விஷத்தி் கொடுமையை ஂடு லும் அதிகரிப்பிக்கும்;
 மேலும் அ மாரி காலத்திலும், குளிர் லத்திலும், ரோ ட
 காலத்திலும் முறையே வலுப்பட்டுப் பிரகோப மடையும்.
 (5) விஷஜாதிகளாயுள்ள கலப்பு ஜாதியான ஸர்ப்பங் ளின் விஷங்
 கள் ருது ஸ்திகளில் பிரகோபமடையு். 2, 3½.

தர்வீ ராதி ஸர்ப்பங் ள்: () கிரஸ்ஸில் சக் ரம், லப்பை,
 குடை, ஸ்வத்திகம், அங்குசம் எ் கிற மாவட்டி இ் குறிகளைப்
 பெற்று, படமுள்ளவைகளாய் மிகத் துரிதமாச் ெ லுந் தன்
 மையுமுள்ள ர்ப்பங் கள் தர்வீகர ள் எனக் கருதப்படு்.
 றன. (2) படமில்லாததையும் பல கையான வட்டட் கோடு
 களால் சூழப்பெற்ற தேஹ முடையவையும், மிக் நீ ட
 யும், மிக் மெது றகச் செல்லுப வயுமான ஸர்ப்ப னைபே கி
 ள் என்றறியவும். (3) பலவேறு நிறமாய் குறு்கிலு் நெடுக்கி
 லும் ஒடும் கே டு ள் நிறைந்த உடலைப் பெற்று நிகிரிகப்பா
 யுள்ள ஸர்ப்பங் கள் ரஜிமந்த ள் எனப்படு். (4) ரோதா என்
 கிற பல்லியினத்தில் உட் டான நாகாலுள்ள ஊரு் ஜந்து
 ெ ளதேரம் எ ப்படுகிறது; இது விஷத்தில் தர்வீ ர ஸர்ப்
 பத்திற்குச் ச ானமா து. விஜாதிகளான லப்பு ஜாதி ஸர்ப்
 ப் ள் எ பவை இம் முன்றுவித ஸர்ப்ப ளி் சேர்க் களா
 லுண்ட கு் பலே று பா்பு இ ன்ளே ப்; அனை ெ வ்
 வேறு ஸர்ப்ப ளின் கலப்பாலா மிசர லகூ ந் னையும் பெற்
 றிருக்கும்; அவை பெரு பாலும் ஸந்திபாத தோஷ னைப்
 பிரகோபிக்கச் செய்யும். 4 7½.

ர்ப்ப ள் டிப்பத றண் : (1) இரை ா
 ா து, பயத்திலாவது, ாலால் மிதிப்பதாலா து, விஷ்
 மிதமிஞ்சி ஆசயத்திற் சேர்துவிடுவதாலாவது, ரோபத்தின
 லா து, தீச்செயலை ஒரு ன் செய் தாலாவது, ப யினாலா து,
 தே ர்-முனிவ்-யமன் ஆகிய ர்களி் ஏவல லா து ஸர்ப்ப ள்

தர்வீ ர ர்ப்பமு் ரோதா னு் ப் வியும் சேர்து டா
 கு் ெ டி விஷமு் ள கலப்பு ாதி து று சி ர்.

மனிதரைக் கடித்து விடுகின்றன; இக்காரண'களுள் முந்திய தினும் பிந்தியது விஷத்தன்மையை முறையே மேன்மேலும் அதிகமாகக் காட்டும். (2) குறிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பத்தின் ஜாதியையும், அது கடித்ததன் காரணத்தையும் நன்கறிந்து, அததற் றேற்ற கையில் சிகிதையைச் செய்ய வே'டும். (3) விஜாதிய ஸர்ப்பம் என்கிற சுலப்பு ஜாதிப் பாம்பு ழி ளிற் குறுக்கே படுத்திருக்கு'. 8 10.

விஷ' டியிலுள்ள பேத' : (1) தேஹத்தில் ஸர்ப்பத் தின் ல லா என்கிற உமிழ் நீரின் கசவு மாத்திரம் காணப்பட்டு, கோர்ப்பல் டித்த எக் குறியும் காணப்படாவிடில் அதை த' ட ஹதம் எனக் கூறுவர். (2) ஒரு ரோப் பல்லாவது இரண்டு பற் ளாவது தேஹத்தில் அழு'தி இரத்தக் கசவு மாத் திரம் ஏற்படா விருந்தால் அதற்கு வியாலீடம் எனப் பெயர். (3) இரத்த' புறப்படுமாறு இரண்டு பற்கள் புதைந்திருந்தால் அது விய லுப்தம் எனப்படும். (4) மூன்று பற்கள் அழு'தி, சதை அறுபட்டு அப் பற்களின் ரயிலிருந்து இரத்தம் தொடர் 'து பெருகினால் அதை தம்ஷ்டரகம் ான்பர். (5) அதே வித மாக நான்கு பற்கள் இரத்தம் வருமாறு அழுந்தி யிரு'த ல் அது தஷ்டரீபீடிதம் எனக் கூறப்படும். இவற்றுள் முதலிற் குறித்த இரண்டும் விஷமற்ற' வ; இறுதியிற் குறி'கப்பட்டது அஸாத்யமாம். 11 13½.

ஸ'ப்பலிஷம் தேஹத்திற் பரவுதல் : ஸர்ப்பத்தின் விஷ ானது இரத்தத்திற் கலக்காமல் தேஹத்திற் கெடுகி விளைவிப் பதில்லை; ஆனால் விஷம் தேஹத்தினுள் ஓர் அணுப் பிர'டணம் இரத்தத்திற் றந்துவிட்டபோதிலும் அது தண்ணீரில் வீழ்'த தலபி'துவை ப்போல் உடலெங்கும் பரவி விருத்தியாகு'.-14½.

'ப்ப' பிஹத' : எளிதிற் பயந்துவிடும் சுபாவ முள்ள னுடைய தேஹத்தை ஸர்ப்ப' பரிசிப்பதால் பய' ஏற் பட்டு, ரயு பிரகோபமடைந்து, ஒவ்வொரு ஸமய' வீக்'த் த யு'டுபண்ணு'; அவ்விதக் கோளாறை 'ஸர்ப்பா' காபிஹதம்' எ' கூறுவோம். 15½.

விஷம்: ருருளில் ஏதேனும் ஒன்றால் கடிக்கப் பட, அ'தச் சர்ப்பம் கடித்ததா ப் பிரமித்து எண்ணிக் கொண் ட லுக்கு விஷப்பற்று ஏற்பட்டாற்போன்ற திகிலு'டாய், ஜ்வரமும், வார்தியும், மூர்ச்சையும், தாபமும் ாணம்; அல்லது சோர்வு', யக்கமும், அதிஸாரமுமாவது உண்டாகு'; இ' ரோளாறு 'ச'கா விஷம்' எனக் கூறப்படும். 16, 17.

. ஸர்ப்பத்தி' உடலால் தாக் ப்பட்டதாலான ரோளாறு.

. ச'க் 'தேஹ'; ஸர்ப்ப' தீ' டியதென்கிற ஸ'தேஹத் தினு' ர' வி ரா' ச' ரவிஷ' ரோளாறு.

விஷக்கடியும் நிர்விஷக்கடியும் : (1) ஸர்ப்பம் டித்த விடத்தில் விஷம் சேர்ந்திருந்தால் அவ்விடத்தில் தினவும், விக்கமும், வியும் ஏற்படும் ; அவ்விடம் சிறிது கிரந்தி மாதிரி புடைத்துக் கொண்டு அழற்சியைப் பெறு. (2) இக் குறிகளில் எது மும் இல்லாமலிருந்தால் அது நிர்விஷக்கடியா. 18.

தர்வீகர ஸர்ப்பத்தின் விஷவேகங் கள் : தர்வீகரம் ிகிற ஸர்ப்பம் டித்த ல், (1) அவ்விஷம் தேஹத்திற் பற்றி பதுப் ஏற்படும் முதல் வேகத்தில் வி ராமடைந்த இரத்தம் பெருகி் கொண்டிருக்கும் ; அதனால் வாய் முதலியவற்றிற் கரு நிறமும், பூச்சிகள் ணுருவதுபோன்ற உணர்ச்சியு் தோன்றும். (2) அத் இர ண்டாம் வேகத்தில் தேஹமெ்கும் கிரந்திகள் ாணும். (3) மூன்றாம் வேகத்தில் தலை னக்கும் ; உடலில் ஒரு வை நாற்றமும், டித்த விடத்தில் சி மும் தோன்றும். (4) நான் ா் வே த்தில் ராயில் விசேஷமாக நீருறுதலும், வார்த்தியும், பூட்டு ளில் தளர்ச்சியும், தேஹத்தியிரும் உ டாகும். (5) ஐந்தாம் வேகத்தில் கணுக்கள்தோறும் பிளப் படுவது போன்ற வேத னையும், தாபமும், வி்கலும் ாணும். (6) ஆறு் வே த்தில் இரு தயத்தில் வேதனையும், உடலிற் கனமும், மூர்ச்சையும், தேஹ் சமைக்கப்படுவது போன்ற உணர்ச்சியும், அதிஸாரமும் உண் டாகும். (7) ஏழாம் வே த்தில் விஷ் சுக்ரத்தைப் பற்றி விடும் ; கோள்களும்-பிருஷ்டபாசமும்-இடுப்புமும் ஒடிந்துவிட்டாற் போல் வீழ்ந்துவிடும் ; தேஹத்தில் எல்லா அசைவுகளும் ஒழிந்து விடு. 19 22.

மண்டலி ர்ப்பத்தின் விஷவேகங் கள் : மண்டலி ள் னு் ஸர்ப்பத்தினால் டிப் பட்டால் அதில் () முதல் வே த்தில் இரத்த டெடுப்போய் பசுமை நிறம டயும் ; அதனால் தேஹெ்கும் பசுமை நிற் பாவும் ; அழற்சி யேற்படு. (2) இரண்டாம் வே த்தில் உடல் வீ்கு. (3) மூ்றும் வேகத் திற் டித்த விடத்திற் சிவு ஏற்படும் ; தேஹம் வியர்்கும் ; நாவறட்சியு் டா. (4) நான்கா் வேகத்தில் பிணியாளி ஜ் ரத்தினால் வருந்துவான். (5) ஐந்தாம் வே த்தில் உடலெ் கும் த பம் பாவிவிடம். (6) ஆறாவதிலும், (7) ஏழா திலு் த்வீ ர விஷவே கங்களைப் போன்ற குறி னே ாணும். 23, 4.

ரஜிமான் ஸர்ப்பத்தின் விஷவே க் கள் : இராஜிமந்த் ள் என்னு் ஸர்ப்பங்களால் டி்கப்பட்டால் அதில் (1) முத் தே த்தில் இரத்தம் டெடுப்பே ய், வெண்ணிறமடையு் ; அதனால் அவய ி் யாவும் பா்டு நிறமடையு். (2) இர ி டம் வே த்தில் அ் குறியுடன் தேஹம் கனத்துப் பே. (3) மூன்றாம் வேகத்தில் கடித்த விடத்திற் சிவும், ந சி- ராய்- நேத்திர இவற்றில் துர்நீர் ஒழு்கும் உ டாகு. (4) நான்

தேஹம் சிந்தாலும், பூட்டுகள் தளர்த்துவிட்டாலும் அவனுக்குப் பிராணபாய் நேர்த்துவிட்டதாய் அறி. (5) தேஹத்தில் விஷம் பரவியவனுக்கு தீக்ஷணடான ஸ்ய னைப் பிரயே கித் து' பிரஞ்ஞை வராமற்போனாலும், விரணம் உ'டுபண்ணி அவ் வி ணத்திலிருந்து இரத்த வெளிவராமற்போனாலும், 'பிஞல் ஒங்கியடிச் அதனால் தேஹத்தில் சமூம்பு ஏற்படாமற்போனாலும் அவன் நமனிடச் செல்வது நிச்சயம். 30 30½.

விஷப்பற்றில் ஈலவிளம்பம் தது: (1) முற்கூறிய நிலைமை எ ஏற்படுமுன்பே, நெருப்புப்பற்றிய வீட்டிற்குச் செய்வதுபோல் பிராணன் தொண்டையில் வந்து துடிக்கும் போது கூட, வெகு துரிதமா விஷத்தைத் தணித்துவிடும் உபாய னைச் செய்யவே டும். (2) சிஷக்கடியுண்டவனுக்கு விஷமானது கடியுண்டவிடத்தில் னாறு மாத்திராகாலம் த'கி, உடனே உதிர முதலிய தாதுக்களை விகாரப்படுத்தியவாறு அவற்றிற் பரவியோடும். (3) அவ்விதம் நேரிடுவதற்குள்ளா வே டியு ட விடத் தக் றாந்தி அறுப்பது முதலிய விஷஹா சிகிதையைச் சி'கா' செய்யவேண்டும்; அப்படிய னற்றான் விஷமானது விஷக்கொடியைப்போல் தேஹத்தினுள் வளர்த்து பரவம் ட்டாது. 37 37½.

விஷ டியில் உடனே செய்யவேண்டிய சிகிதை ள்: () ஸர்ப்பம் டித்தக்ஷணத்திலேயே அ தபே துரிதமா டியுண்டவன் கடித்துப் போடவேண்டும். (2) அல்லது ஓட் டா'குச்சையாவது, த ரையையாவது தாமதமின்றிப் பற் ளால் விண்டெடுத்து, உமிழ்நீரையு் கூட்டிக் டித்தவிடத்தில் பூச லாம். (3) அல்லது ாதுக் குறும்பியையாவது எடுத்து அவ் விடத்திற் பூசலாம். (4) டித்தவிடத்திற்கு நான்கு அ'குல' டே லே பட்டுத்துணிகளாலாவது, சம்பளி யிற்றாலா து திரமறிந்தவன், ஸித்த திரங் னை உச்சரித்தவாறு ட்டு ட்டலாம். இப்படி செய்வதால் அணை ராவி் கட்டுவதா் ஓடும் த ணீர் தடையுற்று நிற்பதுபோல விஷம் ஓடிப் பரவாது நின்றுவிடு. ப'தநங்களால் அழுத்தப்பட்டு வி ரகள் எ'கிற இரத்த குழாய்களினு் இரத்தம் மேலே ஓடமுடியாதபடி தடு கப்பட்டுப் போ'. (5) பிறகு ர்மஸந்திகளைத் தவிர்த்த ற்ற விடங் ளிற் கடிவாயை' கிறி நன்றா அழுத்தி, அங்கிருந்து இரத்தத் த வெளிப்படுத்தி விடவேண்டும். அதனால் வித்தி அழிவால் முனை முற்றினு் களம்பாததுபோல் விஷவேகம் மேலெழாமல் நின்றுவிடும். (6) மண்டலி ஸர்ப்ப'களி் விஷ' மி வும் பித்தத்தை விருத்திசெய்யக்கூடியதான யால், அதைத் தவிர்த்து மற்றவை டித்தவிடத்தை உடனே பழுக் க் ராய்ச் சிய பொன், இரும்பு முதலிய வற்றாலாவது, கொ'ளி' ட்டடையி

னாவது சுட்டுவிட வேண்டும். அக்னியினால் எத்தான் ஒரு நொடியில் பஸ்மமாச் செய்துவிட முடியாது? (7) அல்லது வத்தியப் புழுதி, சாம்பல், அகதம் என்கிற விஷஹரமருந்து, உலர்ந்த பசுஞ்சாம்பல் இவற்றில் எதையேனும் வாயில் போட்டுக் கொண்டு, முன்புட்டுக் கட்டிய இடங்களுக்கு இடையிலேயே, அதிலும் சதபருத்த இடத்தில் சஸ்திரத்தினால் அறுத்து இரத்தத்தை உறிஞ்சலாம்; கடித்த விடத்திலும் அழைச்சார்ந்த ற்றவிடங் ளிலும் அகதௌஷதங்களால் தயாரான மருந்துகளை அடிக்கடியுஞ் சூசலாம்; அல்லது சந்தனமும் வெட்டிடுளும் அரைத்துக் கலந்த தண்ணீரையாவது மேலே ஸேம் செய்யலாம். 40 47½.

விஷம் தேஹத்திற் பரவிய பிறகு செய்யவேண்டி சிகித ஸ: (1) ஸர்ப்பவிஷம் தேஹத்திற் பரவிப் போனபிறகு விர வியதை செய்து இரத்தத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும்; அதுதான் அந்நிலைமையில் மிகச் சிறந்த சிகித ஸயாம்; இரத்தம் போதியவளவு வெளிப்படுத்தப்பட்டுப்போனால் விஷம் முற்றிலும் வெளிப்பட்டுவிடும். (2) விஷத்துடன் கூடிய இரத்த தூர்நாற்றமுள்ளதா யிருக்கும்; அக்னியிலிட்டால் சடசட என்கிற சப்தமுண்டாகும். (3) இரத்தம் தோஷமுள்ளதா யிருந்தால் ராவ்வித இருக்குமென்பதையும், சுத்தமாயிருந்தால் எவ்வித இருக்குமென்பதையும் முன் கூறியிருக்கும் விஷயங்களைக் கொண்டறியலாம். (4) கீறி இரத்தம் வெளிப்படுத்தவேண்டிய ஸிரை ஸ்புலப்படாவிட்டால், ச்ருக்யந்திரப்பிரயோகத்தையு, அட்டைகளைப் போட்டு இரத்தமோக்ஷணம் செய்யலாம். (5) அவ்வித வெளிப்படுத்தப்பட்டு மிச்சமுள்ள அசுத்தரக்தம் விஷச்சூட்டினால் மீண்டும்தோஷித்துச் சொடிருந்தால், மிகக் குளிர்ச்சியான லேபநங்களையும், ஸேகங்களையும் பலமுறையுப் பிரயோகித்து, பெருகு இரத்தத்தை ஸ்தம்பம் செய்யவேண்டும். (6) விஷவேகத்தினால் இரத்தம் உறைந்துவிட்டால் மூர்ச்சை, வெறி, இருதயத்தின் படபடப்பு ஆகிய கோளாறுகள் தோன்றும்; அவற்றைக் குளிர்ச்சியான உபசாரங்களால் தீர்க்க வேண்டும்; மயிர்ச்சிலிர்க்க உண்டாகும்வரையில் கிரிதிக் குளிரச் செய்யலாம். இரத்தம் பெருக ஆரம்பித்தது விஷவேகம் உடனே தணிய ஆரம்பிக்கு. 4 52½.

விஷத்தில் இருதய ரக்ஷணம்:—(1) நிதமானது தீக்ஷண விரயமுடையதான யால் இருதயத்திற்கு கேட்டாயுண்டுபண்ணும்; ஆகவே அதைப் பரிபாலிப்பதன் பொருட்டுக் க்ருதத் தயாது, க்ருதம்-தேன் இவற்றைக் கலந்தாவது, விஷஹர

1. ஸுத்திரஸ்தாரம் விராவியதவிதி 27-ம் அத்தியாயப் பார்.

ருந்தை நெய்யிற் கலக்கியாவது உட்கொள்ளலாம் ; இவ் வறு
ஹ்ருதயாவரணம் என்கிற இருதயத்திற்குப் பலமுண்டாய் விஷ
வேகத்தைத் தடுக்கும் சிகிதையைச் செய்தால் இருதயத்தில்
சிலேஷ்மதாது விருத்திபாகிறது. (2) பிறகு குருத்ரம்,
வாயில் நீருறுதலும், குமட்டலும் ஏற்பட்டால், அந்நிலைமையில்
ராடி, கொள்ளுக்கஞ்சி, தைலம், து முதலியவற்றைத் தவிர்த்து
ஹே வமநம் செய்விக்கும் குணமுள்ள திரவ பதார்த்தங்களைத்
தாராளமாக உட்கொள்ளச் செய்து அந்நியை உட்பண்ண
வேண்டும் ; அப்படிச் செய்வதால் விஷம் தேஹத்திற் பரவ
மாட்டாது. 53 55½.

ஸர்ப்ப விஷங்களுக்கு விசேஷ சிகிதையை : கடித்த ஸர்ப்பம்,
பிணியாளியின் தோஷம், பிரக்ருதி, கடித்த இடம், விஷ
வேகம் இவற்றின் வெவ்வேறு பேதங்களையும் துட்பமாகப் பரி
சீலனை செய்து விசேஷ சிகிதையையும் செய்யலாம்.—56½.

தர்வீகர விஷசிகிதையை :—தர்வீகர ஸர்ப்பம் கடித்தால்
(1) ஆவாரை யின் வேர், விஷ்ணுக் கிராந்தி வேர், வெள் வசம்பு
இவற்றை ஜலம் விட்டு அரைத்துப் பானம் செய்யலாம். (2)
கோஷ்டத் தத் தேனிற் குழைத்து நஸ்யமாகவு் பி யோகி
லா . 57½.

கிருஷ்ண ஸர்ப்பவிஷ சிகிதையை : கிருஷ்ணஸர்ப்பம்
என்னு பாப்பு கடித்தால் (1) இரக்தமோக்ஷணம் செய்து,
(2) குந்ரிமணி, ஈச்வர மூலி இவற்றையாவது, தீக்ஷ விரிய
முள்ள வேர் ஸம்பந்தமான விஷச் சாக்கையாவது அரைத்துக்
கடித்த வாயில் லேபநம் செய்யலா . (3) தேன், மஞ்ஜிஷ்டி,
ஒட்டடை கரி இவற்றை நெய்யிற் கூட்டிப் பருகலாம்.—58, 59.

ராஜீமான் முதலிய ஸர்ப்ப விஷங்களுக்கு அகதேளஷதம்:
அம்ரா பச்சரிசி, குமிழன், நாயுருவி, விஷ்ணுக் கிராந்தி, ராடி
ராதுளை, வெள் வசம்பு, நறுனிலி இவற்றைச் சேர்த்துப் பானம்
செய்யவும், நய்யம் பிரயோகிக்கவும், அஞ்ஜநமிடவும் ஏற்ற ஓளஷ
தன் பக்குவம் செய்து, படமுள்ள தர்வீகர னுடையவும்,
இராஜீமான் ள் என்னு ஸர்ப்பங்களுடைய டும் ராடியிஷத
தப் போக் அகதமாக உபயே கிக்கலாம். 60, 60½.

மண்டலி விஷத்திற்கு அகதேளஷதங்கள் : (1) பேராத்தை,
திராசை, வெள் வசம்பு, யானைவண்கி இவை மை பாக்,
துளஸியிலை, விளாம்பட்டை, பில் ப்பட்டை, மாதூளம்பட்டை
இவை அற்றினும் அரப்பாகம், இவற்றைச் சூர்ணாக
அல்லது லாச் செய் ட்டலிஸர்ப்ப விஷத்திற்குத்
தேனிற் குழத்து விசேஷமா அபமாய் உபயோகிப்பது

நலம். (2) பஞ்சவல்கலம், ¹ த்ரிபலை, அதிமதூரம், சிறு ரகப்பூ, சிற்றேலம், ஜீவக, ருஷபகம், டெட்டிவேர், வெள்வசம்பு, வறள்தாளை, நெய்தல் இவற்றின் கூட்டாலாகிய லேபமான அத்தேஷத்திற்கு ஹிமவன் என்று பெயர்; இது மண்டலிஸர்ப்ப விஷத்தையும், சோதை, விஸர்ப்பம், கொப்புளம், ஜ்வர, தாபம் இவற்றையும் தீர்க்கல்லது. (3) குமிழன், ஆலம் மொகுசுள், ஜீவக, ருஷபம், வெள்வசம்பு, மஞ்ஜிஷ்டி, அதிமதூரம் இற்றின் ஷாயத்தை மண்டலி ர்ப்பத்தினால் டியுண்டவன் பருகலாம். 61, 65.

அஷ்டாங் அகதம்: மூங்கிற்பட்டை, மூங்கிலரிசி, நுகரோஹிணி, பாதிரிசித்து, சுக்கு, ரட்டுவாகைவித்து, ரட்டு கோதுமலேர், வசம்பு இவற்றின் கூட்டு 'அஷ்டாங்கத' எனப்படும்; இதைப் பசுமூத்திரம் விட்டு அரைத்துப் பூச மண்டலி விஷம் தீரும். 66, 66½.

ரஜ்மத் விஷத்திற்கு அகதம் (இரண்டாவது): நுகரோஹிணி, அதிவிடயம், கோஷ்டம், ஒட்டடக்ரி, அரோணுகம், த்ரிசுடு, கிரந்திரம் இவற்றின் ல்கத் தத் தேனிற்கு முத்துபயோகிக் இரஜ்மா என்னும் ஸர்ப்பங்களின் விஷ நீக்கிவிடும். 67½.

காண்டசித்ர ஸர்ப்பவிஷ சிகித்தலை: காண்டசித்ரா என்கிற ர்ப்பத்தினால் சுடிக் பட்டால் (1) கடித்தவிடத் த இட்டு யாமகாலம் பூமியிற் புதைத்துவைத்து, அப்பால் எடுத்து, டித்தவிடத்தைக் கீறி தானியம் விளைகிற இடத்து ணையும் நெய்யையும் லந்து அவ்விடத்திற் பூசலாம். (2) புராணக்ருதத்தில் த்ரிபலா சூர்ணம் கூட்டிப் பருகலாம். (3) அதற்கு முன்பு புஜித்த உணவு ஜீர்ணமானதும் விரோசனம் செய்வித்து, பருப்புச் சேர்த்துப் பூசுவம் செய்த வாற்கோது மயன்னத்தைப் புஜி லா. 68, 69½.

ஸர்வக்மிக-அகதம்:— அலரிப்பூ, எருக்கன்வேர், கலப்பை, கிழங்கு, திப்பிலி, ட்டத்திருப்பி, மிளகு இவற்றை இடித்து, அண்ணாறுறிய ஜலத்தினால் அறைத்து லேபநாய் உபயோகிக் லாம்; 'ஸார் கர்மிக' என்கிற இத்த அத்தே

1. பஞ்சல்கலம் அத்தி, அரக, ஆல், பூரக, ஞ்சி இவ் ன் திப் பட்டளி கூட்டுப்பெயர். இவ்வைத்து பஞ்ே என்றும் கூறப்படு.

2. மிக் குளிர்ச்சி பொருந்தியதாயால் இதற்கு 'ஹிமா' எனப் பெயர்.

. காண்டசித்ரா ட்டுரியன் என்னு் பாப்பு. [ரக்ளை எில் மறைத்துள்ள பச் சப்பாப்பு என்றும் சிலர்.]

ஷதம் வியந்தரஸர்ப்பங் ள் என்கிற கலப்புஜாதிப் பாம்புகள் டித்ததாலான விஷந் னோப்பரிஹரி'க உபயோ ானது.-70, 71.

பா - ஸ்வே பௌ மாண அகதங்கள்: (1) காட்டு கைப் பூவின் சாற்றில் மிள யும், சர்க்கரையையும் சேர்த்துப் பாவனை செய்தெடுத்துச் சூர்ணம் செய்து, ஜலத்துடன் பரு வும் நஸ்ய மிடவு' உபயோகி' லாம். இது எல்லாப் பாம்புகளின் கடிகளி லும் உபயோக ான அ தம். (2) கிரந்தித ரம், ோஷ்ட' இவை வகைக்கு இர ிடு பலமளவு சூர்ணம் செய்து, நெய்யும் தேனும் நான்கு பலம் கூட்டி யுட்கொள்ள தக்ஷ ன்போன்ற ொடிய ஸர்ப்ப விஷமும் நீ'கி ஸுகமேற்படு'. 72, 73.

த'வீ ரஸர்ப்ப' ளின் விஷவே ிளில் சிகித் : தர்வீ ஸர்ப்பங் ளி' விஷத்தினாலான (1) முதல் வேகத்தில் முத லில் இரக்தமோக்ஷணம் செய்து, ஏதேனும் தகு'த அ தெள ஷதத்தைத் தேனிலு' நெய்யிலும் லக்கித் தாமதம் செய்யா ற் பருகவேண்டும். (2) இரண்டாம் ே த்தில் மநம் செய் வித்து, அவ்விதமே அ தெளஷதத் த உட்ொள்ளவே ண்டும். () மூன்றாம் வே த்தில் விஷஹரௌஷ, ' ளால் அஞ்ஜநம' நஸ்யமும் பிரயோகிக்கலாம். (4) நான் ரம் ே கத்தில் 1 நம் செய்தபிறகு முற்கூறி ய ரகூ என்னும்¹ கஞ்சியைப் பருசலாம். (5) ஜந்தாவது, (6) ஆறாவது வே 'களில் மிக' குளிர்ச்சி பொருந் திய விஷஹர ஓளஷத' ளால் அடிக்கடியு' ஸேகம் செய்து, லேபநமும் செய்து, தீக்ஷணௌஷத' ளால் மநம் செய்வித்து, விஷஹரபதார்த்தம் ளால் பக்குவ' செய்த கஞ்சியையும் பரு ச் செய்யலா'. (7) ஏழா' வே த்தில் தீக்ஷணமான அ தெளஷ தத் த அஞ்ஜநமாகவு', நஸ்ய ரகவும் உபயோகித்து, கிரஸ்ஸில் சஸ்திரத்தினால் குறுக்கு' ெடுக்குமா க் கா பத' என்னு' முறையில் ஆழமாக' கீறி, இரத்தந் லந்த மாம்ஸத்தை ரா து சர் த்தையா து அழுத்திவை' ல'. 74 78.

மண்டலிஸர்ப்ப' ளின் விஷவே ிளில் சிகித் : ம' டலிஸர்ப்ப' ளின் மூன்று' ே த்தில் நம்செய்வித் , பேயா என்ற ளஞ்சியைப் பரு ச் செய்யலாம். ஆறு' ே கத் தில் தீக்ஷண ாயில்லாத அ தெளஷதத் தயாவது, பத்ம ரதி த் தயா து உபயோகி' லாம். 79.

ர ஜிஸர்ப்பங் ளின் விஷே ிளிற் சிகித் : இராஜிமாண்கள் என்னும் ஸர்ப்ப' ள் கடித்தால் அத' முதல் ே கத்தில் ஆழ ர' கீறி, அலாபு டினை யப் பிரயோகித்து,

மு'தி 3 - அத்தியாயத்தில் 2 , 2- 'ச்லோ' ளி' மொழிபெயர்ப்பிற் கூறியு' ள மு ற யப் பா' .

ம' டலி ர்ப்பத்தின் ற்ற விஷ ே க' ளுக்கு தர்வீ ர விஷ ே க' ளுக்கு கூறி சிகித் ஸ ளைச் செய் ே ண்டும்.

இரக்தமோக்ஷணம் செய்யலாம். பிறகு முன்போலவே அ. தொஷதம் உட்கொள்ளலாம். ஆறாம் வேகத்தில் தீக்ஷணமான அஞ்ஜரமும், அவபீடகநஸ்யமும் பிரயோகிக்கலாம். இக்கு மொழியப்படாத மற்ற வேகங்களில் தர்விகா ஸர்ப்பத்தின் விஷ வேகங்களுக்கு மொழியப்பட்டுள்ள வகையில் சிகிச்சை நேச செய்யவேண்டும். 80, 81.

கர்ப்பிணி முதலியவர்களுக்கு ஏற்ற விஷ சிகிச்சை : சுருத் தரிப்பவன், பாலர், வயது சென்றவர் இவர்களுக்கு மிருதுவான அ. தொஷதம் நே உபயோகிக்க வேண்டும்; இவர்களுக்கு விராவிதை செய்யப் கூடாது. 81½.

வஜ்ர-அகதம் : லவங்கப் பட்டை, மகச்சிலை, மஞ்சள், மா மஞ்சள், கிரந்திகரம், பாதரசம், புஷ்பிகிர், பச்சிலை, நாக தேர். இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, அரிசி கழுவிய நீருடன் உட்கொள்ள, மிகச் சீதள குணமுள்ள 'வஜ்ரம்' என்கிற இவ்வெஷதம், அஸுரர்களை இந்திரனது வஜ்ராயுதம்போல் ஸகல விஷங்களையும் தீர்க்கவல்லது. 82, 83.

பில்வ மூலாதி அகதம் : பில்வ வேர், தூளவி தீர், புங்கு, கராதி தகரம், தேவதாரா, த்ரிபலை, த்ரிசுடு, மஞ்சள், மாமஞ்சள் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, செம்மறியாட்டுச் சிறு நீர் சேர்த்து மிக்க மிருதுவாக ஆட்டி யெடுத்து அஞ்ஜரமாகவும், ஸ்யமாகவும் பிரயோகித்தும், பாரம் செய்தும், ஸர்ப்பகன்-சிலந்தி - மஞ்சறு - தேள் - முதலியவற்றின் விஷக்கடிகளாலும், விஷசியினாலும், அஜீர்ணத்தினாலும், ரவிஷத்தினாலும், ஜ்வரத்தினாலும் வருந்துபவர்களுக்கும், பூதங்களால் விரட்டப்பட்டவர்களையும் சுப்படுத்தலாம். 84, 85.

கடிவாயில் மிச்சமுள்ள விஷத்தைப் பரிஹரித்தல் : கடிவாயிற் சிறிது துர்நியுள்ள விஷத்தையும் அவ்விடத்தில் லேபமுதலியவற்றைச் செய்து பற்றறச் செய்யவேண்டும்; சொற்பம் மிச்சமுள்ள விஷங்கூட மீண்டும் தன்மையைக் காட்டக்கூடும், அல்லது தூஷிவிஷமாகவாது மாறக்கூடும். 6.

விஷம் நீங்கிய பிறகு தோஷஹர சிகிச்சை : தேஹத்திற் பற்றிய விஷம் முற்றிலும் நிவ்ருத்தியான பிறகு (1) பிராரோப மடையும் வாயுவுக்கு வாதஹமான ஸ்நேஹ சிகிச்சை முதலிய வற்றால் பரிஹாரம் செய்யவேண்டும்; ஆனால் தலம், மது, ரொள், புளி இவை மாத்திரம் உபயோகிக்கத் தக்கவையல்ல. (2) பித்ததோஷத்தைப் பித்த ஜ்வரத்திற் பரிஹரிப்பதற்கேற்ற கஷாயங்கள், ஸ்நேஹங்கள், வஸ்திகள் இற்றுல் சமநம் செய்யவேண்டும். (3) கபதோஷத்தை ஆரக்வதாதி கஷாயாதி நேத் தேனுடன் உட்கொண்டு பரிஹரிக்கலாம். 87,

ச' விஷ - ஸ'ப்பாங் ரபிஹத் கோளா ஞ் குச் சிகித்
ஸை :—வெள் சம்பு, சதுர்ஜாதம், திராகக்ஷ, கூதீராதே வி,
அதிமதுரம் இவற் றச் சூர்ணம் செய்து, தேனிற் ல'கிப்
பானம் செய்வது', மந்திர' ஒதி புனிதமா'கிய ஜலத்தினால்
பிரோக்ஷணம் செய்வது', நல்மொழிகளால் தேறுத' கூறி'
ளிப்பூட்டுவதும் ஸர்ப்பத்தின் உடல் தா'கியதாலா கோளா
றிலும் ஏற்ற பரிஹா'ர்களா'. 89, 89½.

தேஹத்தில் அணி'கூடி விஷஹா' :
மாணிக்கம், மாகதம், வஜ்ரம், யானைத்தந்தத்திலிரு'தெடுத்த
முத்து, வைரேயம், சுர்த்தபமணி யென்னும் தூம நிறமுள் இரத்
தினம், இரத்தின புஷ்பி என்னும் மூலினை, விஷ மூஷினை எ
ன்னு' மூலிகை,¹ இமாலயத்திலு'டான ஆட்லா'ரொடி, வெள்
ளைச் சாறடை, தும் ப, வெ'ராக் ட்ட', ல்லா'ர, த்
தின் சிரஸ்ஸிலிருந்தெடுத்த இரத்தினம், விஷகுணமுள்ள வீர்ப'
நிரம்பிய வேறு சரக்கு ள் ஆகியவற்றைத் தேஹத்தில் விஷம்
பற்றாமலிருக் வும், பற்றிய விஷம் தணிபவும் செய்ய உட்'பில்
தரித்துக்கொண்டிருக்கலாம். 90 92.

ர்ப்பம் தீண்டாமலிருக்க முன் ஜ'கிர த: இரா'ர'
ளில் வெளியிற் செல்லும்போது யிற் குடை யேந்தி',
சப்த முண்டாக்கத் தருந்த தடியைத் தாங்கியு' செல்லுவது
சிந்த ஏற்பாடாம்; ஸர்ப்ப' ள் அக்குடை நிழலை' கண்டும்,
தடியோசையைக் கேட்டும் ஒழிந்தோடிப் போகு'. 93.

முப்பத்தேழாம் அத்தியாயம்.

கீ -லூதாதி விஷப் பிரதிஷேதம்.

இனி கீட-லூதாதி விஷப் பிரதிஷேதம் என்னு' அ'தி
யாயம் விவரித் துரைக் ப்படு' :

கீட' ளின் விஷம்.

கீட'க' ன்கு விதம் : கீட'கள் என்னு' விஷ ஜ'துக்
ள் ஸர்ப்ப' களுடைய மலம், மூத்திரம், சுக்ர', முட்டை ள்,
அவற்றின் அழுகிப்போன அவயவ' ள் ஆ' வற்றிலிருந்து
ண்டாய், தனித் தனியே மூன்று தோஷ'களால் மூ'று',

1. விஷமூஷ்டி' று' பாடமு'டு. அப்பொழுது ட்டி'
டொட் ட எனப் பொருள்.

கீட'கள் குளவி, தேள் முதலிய ; லூதா சி'ந்தி முதலி
யது; இ' தீ' தா லு'டாகு' விஷ' கோளாறு ஞ் குப் பரி
ஹா'திகளைக் கூறு' அத்தியாய'.

ஸ்நிபாத தோஷத்தினால் ஒன்று ஆ நான்கு தோஷங்களால் நான்கு ஜாதிகளாகப் பகுக்கப் படுகின்றன. (1) அற்றுள் வாத தோஷமுள்ள கீட்களால் கடிக்கப்பட்டால் குத்தலும், வலியும் அதிகமாய் ஏற்படும். (2) பித்த தோஷமென்கிற அக்னிக்கு முள்ள கீடங்கள் கடித்தால் இரத்த முதலியதின் பெருக்குச் சொற்பமாகவும், அழற்சி-சிவப்பு-விஸர்ப்பம் இ களோடு பழுத்த புல்லாந்திக் கணிபோன்ற அல்லது கர்ஜலாக் கணிபோன்ற த வும் கடிவாய் காணப்படும். (3) கப்தோஷம் லே விட்டகீட்களால் கடிக்கப்பட்டால் கடிவாயின் வீக்கமானது பழுத்த அத்திப் பழம் போன்றதாய் சொற்ப நோவுள்ளதாய் ஏற்பட்டிருக்கும். (4) முற்கூறிய எல்லாக் குறிகளும் ஏற்பட்டு, இரத்தக் கசிவு முதலியது மிகு அதிகமாக யிருந்து வந்தால் அது ஸ்நிபாத தோஷமுள்ள கீட்களால் ஏற்பட்ட டியென் றறிந்து, அதை விட்டுவிட வேண்டும். 1 3½.

கீடவிஷங்களில் வேகங்கள் முதலியன : (1) கீட விஷங்களில் ஸர்ப்ப விஷங்களிற் கூறப்பட்ட விதமாகவே விஷ வேகங்கள் தோன்றும். (2) இதில் ஏற்படு வீக்கம் மேன்மேலும் விருத்தி யடையும்; அதிலிருந்து சிபும் இரத்தம் சவர நாற்ற முள்ளதா யிருக்கும்; கிரஸ்ஸும் நேத்திரங்களும் கணக்கும்; மூர்ச் சாயும், தலைச்சுற்றலும், ச்வாஸ வேகமும், அதிக வேதனையு் தோன்று. (3) எல்லாக் கீடங்களின் கடிவாயிலும் கர்ணிகை பென்கிற வட்டமும், ஜ்வரமும், அரிப்பு, அரோசகமும் காணும். 4, 5.

தேள் விஷம் : (1) விருச்சி ம் என்கிற தேளின் விஷம் தீக்ஷணமானது; அதனால் கொட்டப்பட்டதும் அவ் விஷம் முதலி் நெருப்பைப் போல் அழற்சி தரும்; துரிதமாக மேலே ஏறும்; பிறகு சிரம வந்து கடிவாயிலேயே வேதனையைத் தந்து ரா யிருக்கும்; ஆகவே அதன் கடி அந், கூணத்தில் அமித தே தனையைத் தரும்; அல்விடம் கன்றிவிடும்; துடிப்பும் வெடிப்பும் ஏற்படுவது போ ற வேதனை யுண்டாம். (2) தேள் மூன்று விதம் : அவை பசு முதலியவற்றின் அழுகிய சாணத்திலிருந்தும், திகத்த விஷ-தஷ்ட விஷங்களால் இறந்தப் பிராணிகளின் உடல் அழுகிப் போக அதிலிருந்தும், அழுகிய ஸர்ப்பத்தி் உடலிலிருந்து ஆக மூ று வ யில் உற்பத்தியானது; அவற்றின் விஷங்கள் முறையே வீயத்தில் மந்தாக வும், ததிமமா யு, மஹத்தாகவும் இருக்கும். (3) அவற்றுள் மத்த விஷத்தே வெளுப்பாகவும், பசுமையாகவும், கறுப்பாகவும், ரூக்ஷமாகவும், மேகவர்ணமாகவும், பில நிறமாகவும், உரோமம் போன்ற மெல்லிய முட்களுள்ளனவாயும், வாலில் அடி ம் ணிகள் என்கிற ணுக்களுள்ளனவாகவும், சென்னிற

மா வும், வெண்மையான வயிற்றுப் பக் ' னுள்ளனவா வும் இருக்கும். (4) மத்திம விஷத்தேள் ள் வயிற்றுப் ப'கத்தில் தூமநிறமுடைய வ ; அ ற்றின் வாலில் மூன்று ணி னே இருக்கும் ; கபிலம், சிவப்பு, மஞ்சள், வெளுப்பு, றப்பு இவற் றின் கலப்பு, இரத்தம் ஆகிய நிறங் ளில் எதையாவது, அல்லது பலவேறு நிறத்தையாவது அவை பெற்றிருக்கும். (5) ஹ விஷத்தேள் ள்¹ பார்வைக்கு நெருப்பைப்போன்றிருக்கு ; இரண்டொரு மணிகளே வாலில் அவற்றிற்கு உண்டு ; சி ப்பாக டு, கறுப்பாகவும், வெண்மையா வும் அவற்றின் வயிற்றுப் பாகம் காணப்படும். (6) அவற்றுள் மஹ விஷத்தே டெ ட்டி ஸ்ரீ ள வன : நாக்கு வீ'கிப் போ' ; உடல் திமிர் து விடும் ; அவன் ஜ்வரத்தினால் வருந்துவான் ; உடம்பிலுள்ள ஒவ் வொரு த்வாரத்திலிருந்து கருநிறமான இரத்தம் கசியும் ; இந் த்ரியங்களுக்குள்ள உணர்ச்சி ள் இழக் ப்படும் ; வியர்க்கும் ; மூர்ச்சை யுண்டாம் ; ஈய் வறளும் ; நா தழுதழுக்கும் ; வேத னைகள் வருத்தும் ; மாம்ஸம் சிதைவுறும் ; பெரும்பாலு் அவன் உயிர் துறப்பான். 6 12.

உச்சிடிங்க விஷம் : உச்சிடிங்கம் என்கிற செய்யான் பெரும்பாலும் வாயால் கடிப்பது வழக்கம் ; அவ் விஷம் எளிதில் சிகிதவிக்கக் கூடிய தேள்விஷத்தினும் அதிக வேதனையைத் தரும் ; அதனால் லிங்கம் தடித்துக் கொள்ளும் ; மயிர்ச்சிலிர்க்கை யுண்டாம் ; அக் டியானது குளிர்ந்த ஜல' ஊற்றினிற்போல் நேஹ மனைத்தையும் ஈரக் கசிவால் நனைத்துவிடும் ; இச் செய் யான் உஷ்டரதூமம் என்றும், இரவில் உலாவுவதால் ரத்ரி ம் என்றும் கூறப்படும். 13, 14.

கீட தி விஷ'களின் விசேஷத்தன்மைகள் : () கீட' கள் எ'கிற ஜ்'துக் ளின் விஷ'கள் பெரு'பாலும் வாத-பித்த தோஷம் மேலிட்டவை ளாகவு', (2) கணபம் என்கிற ம்பளிப் பூச்சி-ஈண்டெலி இவற்றின் விஷ'ங்கள் சிலேஷ்மதோஷ' மே லிட்டவை யாகவும், (3) வ்ருச்சி'கள் வன்கிற தேள் ள்- உஷ்டரதூமம் இவற்றின் விஷ'கள் பெரும்பாலு் வாததோஷ' மேலிட்டவையாகவு' இருக்கும். 15.

விஷ' ளில் த தி தே ஷ' குறிகளும் அவற்றிற்குப் பே து சிகிதனைகளும் - () விஷக்கடிகளில் எந்தெந்த தோஷத்தி' குறிகள் மேலோ'கித் தோன்றுகின்றனவோ, அந்தந்த தோஷத் திற்கு அதிரிடையான குணமுள்ள ஒளஷதங் ளால் அதற்குச் சிகிதனை செய்யவேண்டும். (2) தவிஷத்தில் இருதய

. மஹா விஷத்தே' - இது நண்டு ஈய்க்காலி அல்லது ந'கித் தெறுக்கால் எ'று ழ'கப்படுகிறது.

2. உச்சிடி' ம் ரும் பூரான் எ'று சிலர்.

தேனை, தே மூச்சு, மூச்சு டப்பு, நரம்புகளிர் இசிவு, லும் புப் பூட்டு ளில் வேதனை, தலைச்சற்றல், கால் ஆட்டுச் சதையில் இசிவு, உடற் றுத், ல் ஆகிய குறிகள் தோன்றும். (3) பித்த விஷத்திற் பிரஞ்ஞை இழக் கப்படும்; ச்வாஸம் சூடாகும்; இருதயம் அமுலு்; வாய் சக்கும்; சதைகள் சிகைவுறும்; சிவப் பா வு் பசுமையா வும் வீக்கம் காணும். (4) சிலேஷம் விஷத் திற் ந்தியாகும்; அரோச உண்டாம்; இருதயம் வேதனை யுறும்; வாயில் நீருறு்; குமட்டலு் டாகும்; பீரஸம் காணும்; சைத்தியம் அதி ரி்கும்; வாய் இனிக்கும். (5) இவற்றுள் ரதவிஷத்தில் விண்ணத்தி் மேல் தலத்தைத் தடவி, பிண் ணுக்கையு் பூசே ிண்டும்; பிறகு சூடான அன்னத்தினாலும், ராயினாலும் வேதநமும் செய்யல்; ப்ருஹ்மண சிகித்சை யு் செய்வது நல். (6) பித், விஷத்தில் மி வும் சித்ளமான வஸ்துக்களால் லேகமும், பிரதேஹம் என்கிற லேபந் களும் பிரயே கி் வேண்டும். (7) சிலேஷ் விஷத்தில் குமட்டலையும் ரத்தியையும் உ் டா்கும் ஓளஷதங் னைக் கொடுத்தும், ஸ்வே தந் செய்தும் சிகித்ஸிக்கவேண்டும். இவ்வாறு மூன்றுவித ர கிடவிஷங்களு்கும் மூன்றுவித ன பரிஹாரமுறைகளைச் செய்யலாம். இவற்றிற்குப் பெரு பாலும் சிறிது சூடான ஸ்வேதக் களையும், லேபக் களையும், பரிஷேகக் களையும் பிரயோ கி் லா்; ஆனால் மூர்ச்சையடைந்தவனுக்கும், சடிவாயில் ச ம் ப்பட்ட வேதனையுள்ள னு்கு், விஷக்கடியில் அழுகி யு் ள விண்ணமுள்ளவனுக்கும் இந்த ஸ்வேதாதி சிகித்சைகள் தா. 16- 21.

பதுபம்:--(1) வெண்கடுகு, மனிதரின் தலைமயிர், பழயெல்ல இற்றைக் கூட்டி, அக்னியிலிட்டுப் புகை போடுவதை லா விஷக் டி ளிலும் சிறந்த பயன் தரும் என்று ரச்யபர் மொழி் திரு்கிறார். 23½.

விஷஹா பெ சிகித்சை : (1) விஷஹமான எல் லாச் சிகித் ஸையு், ஸ ல சோதந சிகித்சைகளையும் நிறை தேற்று துடன், ராடிய விஷமுள்ள தேள் முதலிய கிட ளி் டி ளி் பம்பு் டி னுக்குக் கூறிய மற்றச் சிகித்சை னையு் செய்யலாம். () சிதைதே ரும், அம்மாம்பச்சரிசியு் ஸ பா கச்சூர் ம் செய்து, நெய்யுடன் பருகினால், வாயுவி் தே ளால் நகலாஸகரி எப்படியானால் அசைக்கப்படாதோ, அவ்வாறு கிடவிஷங் ளால் தேஹ் அ சவுறுவதில்லை. (3) சேத சி் த் ஸ செய்தபிறகு பாலுள்ளமா் ளின்பட் டயை அரைத்து, தே லே லேபநம் செய்ய கிடவிஷம் தீரு். (4) நல் முத்தை அரைத்துச் செய்யு் லேபநமானது வீக் ம், குத்த் அழற்சி, ஜ்வர் இவற் றப் போக்கு். 24 26½.

தசா அகதம்: வசப்பு, காய், ரய்விடங்க, இந்துப்பு, பாணத்திப்பிலி, வட்டத்திருப்பி, அதிவிடய, த்ரிகடு இவற்றக் ஷாயம் செய்து பானம்பண்ண, எல்லாக் கீடவிஷமும் திரு; இது ஈச்யபர் செய்த "தசாங்காகதம்" எனப்படும்.-27,2 .

தே விஷத்திற்குச் சிகித்தைஸ் : (1) தேன் கொட்டிய வுடனே சக்ர தலத்தினால் அவ்விடத்தில் ஸேம் செய்யவும். (2) அல்லது வேறு தலத் த நிலப்பனங்கிழங்கின் கஷாயத் திற் ரய்ச்சி, இளஞ்சூடாகவும் லே லே ஊற்றலாம். (3) இந்துப்பு ல்த நெய்யயா து அடிக்கடியு் மேலே ஊற்றலாம். (4) இளஞ்சூடான கஞ்சியையாவது பாலும். உப்பு கலந்து இளஞ்சூடா லே லே ஊற்றலாம். (5) பொடித்த ஜீர த்தையும் இந்துப்பையு் கூட்டி, நெய்யில் வறுத்து மேலே ஓற்றட் கொடுக்கலாம். (6) டிவரயின் பக்கமாகச் சாற்றிலும் நன்கு ஸ்டே தநம் செய்து, சஸ்திரத்தினுற் கீண்டு, மஞ்சள்-இந்துப்பு-த்ரிகடு-காட்டுவாகைப்பூ-அதன் காய் இவற்றைச் சூர்ண செய்து மேலே தூவலாம். (7) துளசிப்பூங்கதிரைக் கொடிமாதானையின் சாற்றினாலும், பசுமத்திரத்தினாலும் அரைத்துக் காய்ச்சிச் சிறிது சூடா லே லேபநம் செய்வது இதமாம். (8) அவ்விதே பக்குவம் செய்த பி் ணைக்ாவது, பசுஞ்சாணமாவது லேபந் செய்ய உபயோகமானவை. (9) தேனும் நெய்யு் கூட்டிய க்ருதமாவது, (10) தாராளமாகச் சர்க்கரை கலந்த பாலாவது பருகத் தருந்தனவாம். (11) மாடப்புறாவின் மலம், கடுக்காய், கிரந்தித மம், ஁க்கு இவற்றைக் கொடிமாதானையின் சாற்றினால் அ ரத்து லேப ம் செய்ய, வ்ருச்சி விஷத்திற்கு அது சிறந்த அ தாகு். (12) வேலம் ப சியையும், ஓட்டகப்பல்லையும் அரைத்து லேபநம் செய்தாலும் தேன்விஷ த்திரும். (13) காய், அரிதாளம் இவற்றைக் கொடிமாதானைச் சாற்றில் அரைத்து, குளிை செய்து, அதை இழைத்து மேலே லேபநம் செய்தாலும், அஞ்ஜநமிட்டாலும் விருச்சிக விஷ நிவ்ருத்தியா். (14) பு் கு, மருதை, நறுவிவி, குன்றிமணி, வெட்பாலை, ரட்டு ர இ ற்றி பு த்ப் னை மோரின் தெளிவுரீரை விட்டு அரைத்து் டித்த இடத்தில் லேபநம் செய்வதும் லம். (15) கொடிய விஷவேதனையினால் மூர்ச்சித் தும், பெருமூச்செறிந்தும், பிதற் றி்ொட்டு் ரு துவவனு் கு் கடுக் ராய், மஞ்சள், திப்பிலி, மஞ்ஜிஷ்டி, அதிவிடயம், மிளகு, சுரைப்பிஞ்சு இவற்றைக் த் திரியிலைச் சாற்றால் அரைத்து டிவரயில் லேபநம் செய்யலாம். (16) உக்ரமாயுள்ள எந்தத் தேன் கொட்டியபோதிலும் தயி

. "உராவிலேஷ" எ் கிற மூலத்தி் மொழிக்குக் கொடிய் டு அ் து கு வியி் விஷ் எ் றும்பொரு் கூறு து் டு. இ் கு - 2 - ம்ஷனஷதமு நகரு் இ் விதமே குளவிவிஷத்திற் கேற்ற வயாம்.

ரயு' நெய்யையு' பருச் செய்யலா'. (17) ஸிராவ்யதை யு' செய்யலா'. (8) வமநம், அஞ்ஜநம், நஸ்யம் இ ற்றையும் பிரயோகிக்கலாம். (19) உஷ்ணம் கவும், ஸ்நிக்த்தம் கவும், அ' மமாகவும், மதுரமா வும் உள்ள வாதஹரமுள்ள உணவும் அருந் தத் தக் து. (20) சக்ரு, மாடப்புறவின் லம், அரி, ாளம், இந் துப்பு இவற்றை கொடி ராதுளைச் சாற்றல் அரைத்து லேபநம் செய்யலா'. இந்த அகதம் தேள் வகுப் பச் சேர்ந்த எந்தப் பூச்சி யின் விஷத்தையு' துரிதமாய் தீர்க ல்லது. (2) வருச்சிகத் தினால் கொட்டப்பட்டவர்களு'குக் டைசியாக ிஷம் மிசவும் ஏறித் தொந்தரவளித்தால், கடித்தவிடத்தில் ிஷத்தினாலேயே லேபநம் செய்யலாம். உச்சிடி விஷத்திலும் இதே முறை ஏற்றதாகும். (22) ரய்க்குடை யென்னு' காளான், விழ லி' வேர் இவற்றை நறுவிலிச் சாற்றல் அரைத்துக் குளிகை செய்து, இழைத்து மேலே தட வும்; இது தேள்விஷத்தைப் போக்குவதற் சிறந்தது. 29 42.

கீட' களனை'தின் விஷங்களுக்கும் பொதுசிகித்தை : (1) காட்டுவாகைப்பூவை எருக்கம்பாலில் மூன்று முறை பாலனை செய்பெடுத்து, திப்பிலிப் பொடியையும் கலந்து உட்கொள்ள லாம். இந்த அகதம் கீட'கள், ஸர்ப்பி'ள், சிலந்திகள், சுண்டெலி, தேள் இவற்றின் விஷ' களைத் தீர்க்கும். (2) காட்டுவாகைப் பூ, புங்கம்வித்து, காச்மீர்' என்கிற கேஸரி, கோட்ட', மநச்சிலை இவற்றின் கூட்டுச்சூரணம் தேள், ராத்திரிகம் இவற்றின் விஷங் களைப் பறித்துப் போக்கவல்ல அகதம் என்று ஜிநதேவனால் மொழியப் படுகிறது. 43, 44.

லூதா விஷம்

லூதா என்னும் சில'தி: லூதா ான்கிற சிலந்தி ள் கீட' னைக் ாட்டிலும் மிகக்ொடிய வ; அவை பதினாறுவித் எனச் சிலரும், இருபத்தெட்டு விதமென்று வேறு சிலரும், இன் னும் அவை எண்ணி'கை யிற் பெருகுகின்றன என்று மற்றும் சில ரும் கூறுகிறார்கள்; ஸூரிய கிரண் னைச் சார்ந்து தோ'றும் இவை ஆயிரக்கணக்கானை யெனக் கூறுவர் ஒரு சாரார். ஆனால் அநே உபத்திரவமளிக்கும் தன்மையுள்ள விஷஸ்வரூபான சிலந்தி ஒன்றேயாம். அதன் ரூபங்கள் பலவ றாயிருப்பதால், உருவங்ளகைக்கொண்டு அதற்குப் பெயரிடுவது எளிதல்ல; அது ஓரிடத்தைச் சார்ந்து நிலைத்திருப்பதும்ல்ல; ஆகவே தோஷ' களைக்கொண்டு அதன் தன்னைகள் அடியிற் கூறப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தனித் தோஷத்தின் குணமுள்ள சிலந்திகளின் விஷ'கள் சஷ்டஸாத்தியமாகவும், ஸந்திரபாததே ிஸம்பந்த ான சிலந்தியின் விஷம் அஸாத்தியமாக யும் ஆகும். 45-47.

வ த தி தே ஷுத களைப் பெற்ற சில'தி' டி ன் : () பித்ததோஷ ஸம்பந்த ராபைத்தி லூதா என்னும் சில'தி டித் தால் தாபமும், ாவறட்சியும், கொப்புளமும், ஜ்வாமும், யக் கமும் காணும் ; டித்தவிடத்திலுள்ள கொப்புளம் அதிகச் சூடாகவும், சிப்பு'-மஞ்சள லந்த நிறமுள்ளதா வு், நீர்ப் பசையின் சி புள்ளதா டும், திராசைக் கனி போன்றதா வும் இருக்கும். (2) கப,ோஷ ஸம்பந்தமான லைஷ்மி லூத என்கிற சிலந்தியின் கடியானது கடினமாகவும், ண்டையாகவும், ஈச்சம் பழம் போன்றதாகவும் இருக்கு் ; அவ்விஷம் அதிக ரித்தியையும், குளிர் ஜ் ரத்தையும், இருமலையும், அதிக அரிப்பையும் டுபண்ணும். (3) வா த தோஷ ஸம்பந்தமான தி லூத என்பதின் கடி கமும் வலியுள்ளதா வும், ருசிறமா வும், கணுக்கள் தோறும் வியு் டுபண்ணுவதாகவும், ஜ்வரத்துடன் கூடியதாக டும் இருக்கும். இவ்விதமாகத் தோஷங்களுடைய குறிகளைக் டு அச்சிலந்திகளி ஸ்வரூபங்களைப் பகுத்தறிய வே டும். (4) மூ டு தோஷங் ளின் ஸம்பந்தமுள்ள ஸ'நிப திக லூத் என்பதின் டி அஸரத்யமான லோளாறையுண்டுபொ ணும் : இதில் இருதய பாதிக் ட்ப்பட்டு மயக்கமும், விக்கலும், தலைவலியும் ாணும் ; வீக்கம் தோன்றி, வெண்மையாகவும், பசுமையாகவும், சிவப்பாக டு கொப்புளங் களும் வெடிக்கும் ; உடல் நடுக்கும் ; வார்தியுண்டாம் ; தாபமும், ாவறட்சியும், திருஷ்டி ாசமும், ாசி் கோணலும் தோன்றும் ; உட்குகளும், வாயும், பற் றும் கருசிறமாகு் ; பிருஷ்டபாகமும் கழுத்தும் நிற்கமாட்டாது து ண்டு விழும் ; கடி லிருந்து கணிந்த ாற் பழ நிறமுள்ளதாய் இரத்தம் கசியும். இங்கு கூறிய எல்லாச் சிலந்தி ளும் பெரு பாலு ஸந்திபாத தே ஷ ஸம்ப த முள்ளவையே ; ஆகிலும் பைத்திகலூதாதி பேத'கள் அந்தந்த தோஷத்தின் ஆதி'யத்தை' கருதி பகுக்கப்படு ிறா . 48 53½.

லூதாவிஷத்தன்மையில் மூன் விதம் : லூதாவின் டி உபேக்ஷி'கப்படுமானால் அ'விஷம் தீக்ஷை ம், மத்திமம், அ ாம் ான மூ ா நிலை லைப் பெறு் ; அவை முறையே ஏழு நாட்களிலும், பத்து நாட்களிலும், பதினைந்து நாட்களிலும் ஆயு லைப் போக்கு. 54½.

லூத விஷ'குறி ள் : எல்லாச் சில'திக் டியும் தத்ரும' டலம் எ'கிற வட்டானபடைபோ'றதாயிருக்கும் ; வெளுப் பா ாவது, கறுப்பாகவாவது, சிவப்பாகவாவது, பசுமையாக ாது, வெ'றுப்பாகவாவது தோன்றி சர்மத்திற்கு மேல் உர'து பரிசிக் மிருதுவாகத் தோன்று் ; இது நடுவில் றுப் பா டும், அல் து வெண் றுப்பா வு், லா'களிற் சுற்றிலும் ஜால'கள் போன்ற பொரி ளால் சூழப்பட்டதா வும் இருக்கு் ;

விஸர்ப்பமு' வீக்கமும் அதி தே த்நையு' உ' டாகும்; ஜ்வரம், சீக்கிரத்தில் பக்குவமாகு' த் தை, நீர்' சிவு, சர்ப் பிளவு இவை ஞ' உண்டாகும்; இந்த' டிவிர த்திவிருந்து சியும் துர்நீர் எந்த அவயவத்திற் பட்டபோதிலும் அவ்விடத்தி லு' அவ்வித விரணமு' டா'. 55 571.

லூத விஷத்தை வெளிவிடும் ழி:- (1) சிலந்தியானது ச்வாஸம், டோரபபல், மல', முத்திர', சுக்ரம், உமிழ்நீர், ந', ஆர்த்தவம் ஆ இவ்வெட்டு மார்' டால் தன் விஷத் த டெ ளியிடுவது வழ'கம்; அவற்றிலும் முக்கியமாய் வாயால், ன் விஷத்தைக் க'கும். () சிலந்தியானது நாயியி' மேற்புறமா வு', கீட'கள் மேற்புறமாகவும் கீழ்ப்புறமா டும் டிப்பதுவழ'; அவ் விஷம் பற்றிய வஸ்திரம் முதலியது தேஹத்திற் பட்டா லும் கெடுதியை உ' டுபண்ணும். 5, 59.

லூதா விஷக் கடியின் ஆரம்பம் முதற் ணும் குறி'ள்: (1) சிலந்தி விஷக்கடியில் ஆரை நாள் வரையில் அது டித்த எ' குறியும் காண்பதில்லை. அதன் பிறகு முதல் தினத்தில் ஁சியாற் குத்தப்பட்டது போன்ற குறி காணும்; அதன் நிறம் விள' ராத வகையில் ஏற்பட்டு, அ' டி தோன்றுவதும் மறைவது ர யிருந்து, சிறிது அரிப்பும் வலியும் உ' ளதா டிருக்குட். (2) இரண் டா' நாள் ஓரங்களில் அவ்விக்கம் உயர்ந்து ர' பதுடன், சிறு சிறு டொப்புள் ளால் சூழப்பட்டிருக்கு'; விளக்கமா ஏதேனும் நிறம் தோன்றி, மத்தி டில் சிறிது தாழ்ந்து, தினவுள்ள தாய், கிரத்தியைப் போன்றதாகக் காணப்படும். (3) மூ'றா' நாள் ஜ்வரம் காணும்; ம டிர்ச் சிலிர்க்கும்; அகலைப் போன்று ட்டம ன செ'னிற மண்டலம் தோன்றி, குத்தலுண்டா'; அங்கு ம டிர்க் க ல்களிலிருந்து நீர் கசியும். (4) நான்காம் நாள் விக்' பெரிதாகு'; தாபத்தையும், ச்வாஸத்தையும், தலைச் சுற்றலையு' உண்டுப' ணும். (5) ஐந்தாம் நாள் விஷம் பல மா விருத்தியடைய, அதனால் பலவிதமான கோளாறுகளு' தோன்றும். (6) ஆறாம் நாள் அவ் விஷம் மர்மங்களிலும் பரவி, (7) ஏழாம் நாள் உ டிரைப் போக்கும். இதை தீக்ஷணா ன லூதா விஷத்தின் குறிகள்; இங்ஙனே ட த்திம்-ஹீன விஷ'கரின் குணங்களையும் ண்டறி. (8) இவ் விஷம் பிறகு இருபத்தொரு டாட்களில் முற்றிலு' தானே தணி'துவிடும். 60 655.

சி'தி' கடியில் இரக்தமே க்ஷணம்: லூதா என்னு' சிலந்தி டினால் கடிக்கப்பட்டால், உடனே கடி'ரையைச் சுற்றிலு' சஸ்திரத்தினால் சீறி இரத்தத்தை டெ ளிப்படுத்த வேண்டு'. பிறகு ஜா'பவோஷ்டம் முதலிய யந்திரத்தினால் சுட்டு டிடவு' டே' டுட். 664.

வூதா தம் ித் ஹச் சேத் ளுக்குத் த த் த் :
பித்தம் மேலோங்கிய வூதாவிஷத்தில் கடிவாயைச் சுட்
கூடாது. மேலும் டிண தேஹ முள்ளவனுக்கு, மயிர்ச்
சிலிர்க்கை யேற்பட்டிருப்ப னுக்கும் தாஹசிகித் ஸயும்,
அறுகு சிகித்சையும் தா; கடி மர்மஸ்த்தாந், பூட்டு ள்
முதலியவற்றைப்பற்றி யிருந்தாலு, எல்லாப் பாகங்களிலு
பாவி யிருந்தாலும் அச் சிகித்சைகளைச் செய்யக்கூடாது. 67½.

வூத விஷத்திற்கேற்ற சிகித்சை க் : (1) சிலந்தி கடித்த
விடத்தை முதலில் சுட்டுவிட்டு, அ தெளவுதங் னைத் தேனே
டும், இந்துப்பே டும் லந்து, அதை யோபந் உபயோகி் கல .
(2) அதன்பிறகு பாலுள்ள மரங்களின் கஷாய் னை மிகக் குளி
ரச் செய்து டே லே ஊற்றலாம். (3) கடி ய்க்கு நரம்புறயிரு
துச் ச்ருக் முதலியவற்றாலாவது, ஸி ராயி மூலமா வா து
இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தலாம். (4) பிறகு அரசு-நறுவிவி-
தான்றிக் ரய் இவற்றின் குளிர்ச்சி பொருந்திய ஷாயாதி ளா
பரிஷே னையும், லேபந் னையும் செய்யலாம். (5) ஞாழல்,
ஞ்சள், மாமஞ்சள், தேன், நெய் இவற்றைச் சேர்த்து செய்யப்
படும் லேபநாதி ளுளஷதம் பத்ம அ தம் எனப்படும்;
இதுவே ஸ ல வூதாவிஷ் ளுக்கும், கிடவிஷ் ளுக்கு ஏற்ற
மற்றொரு மிக அ தம் எனக் கூறப்படும். (6) மஞ
சள், மாமஞ்சள், வர்த்தங்கி, ஞ்ஜிஷ்டி, கிரந்தித கரம், நா
ஸ இ ற்றைத் தேனு நெய்யு் கூட்டி உபயோகி் லாம்;
சம்ப தம் எனப்படும் இது முந்தியதைவிட அதி கு
தர் கூடியது. (7) பசஞ்சா ச்சாது, சர்க் ளை, நெய், தேன்
இ ற் ற் கூட்டிச் செய்யப்படும் லேபநமும் முந்திய தப்
போலவே கு் செய்யு். () நாயுருவி, ச்சிலை, அரிதான்,
ரமஞ்சள், தமநம், காவி, கிரந்திதகரம், ஏலக்காய், கோஷ்டம்,
மிளகு, அதி தூம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, நெய்யு்
தேனு் கூட்டி் குழைத்து லேபநம் செய்யலாம்; இது
ரா த் என்று கூறப்படும். (9) கிரந்திதகரம், டெ ள்ளிலே த்தி,
வசம்பு, டு ரே ஹிணி, வட்டத்திருப்பி, ஏலம், இலவர் ப்
பத்திரி, கேஸரி இவற்றாலான லேபநம் த்ம த் -அ த் என்று
ொழியப்படும். (10) அதிக தோஷப்பற்றுள்ள விஷக்ே ராது
ளில் விஷஹர னான ளுளஷதக் களைக் டெ ள்ளிலே சோதந சிகித்
செய்யே டும். (11) ப் அதி ரித்துள்ள வூதாவிஷத்தி்
அதிமதூர், ரு் ரா, ஏறழிஞ்சில், பேய்ப்பீர் கு, ஆவா ர,
இ ற்றின் சூர்ணத்தை சிலேஷ் தோஷ் விருத்தியான விஷ
தோஷத்தில் த்ரிபலா ஷாயத்துடன் ட்டொ டு, அவ் விஷத்
தைத் துரிதமா ரந்தி செய்துவிட வேண்டும். (12) ட்
ராயி் இலை - பட்டை - வேர் - ரய் இவை னை ஏறழிஞ்

தேருடன் சூர்ணம் செய்து, ரிபலை - கருஞ்சாற - சிவ த இவை முதலி வற்றின் ஷாயத்துடன் அ தப் பருச் செய்து விரோசந் செய்விக்கலாம். 68 76¹.

விஷ விரணத்திலிருந்து கர்ணிக ப த ம் : (1) அழங்கி, வீ'க' முதலியவை நிவ்ருத்திபாண பிறகு, டித்தவாயி லுண் டான ர்ணிகை பென்கிற முளையை விழச் செய்ய ண்டும். (2) குசு'ப் புஷ்பம், பசுவின் பல், பிரம்மத' பெ' பால், புறாவின் ல', சிவ த, இ'துப்பு, நேபாளம் இவற்றை அரைத்து மேலே லேபநம் செய்வதால் விஷப் புண்ணிலுள்ள முளை உதிரச் செய்யலாம். (3) பேய்த்தம்மட்டிவேரை மூ'கில் ரம்பி' அரைத்துத் தடவி, அதனால் தேய்த்தாலும் முளை விழுந்து விடு'. (4) இந்துப்பு, ரோஷ்டம், நேபாளம், டு ரோஹிணி, ள்ளி, பேய்ப் பீர்' ன் வேர், கடைந்தெடுத்த கிண்வ' என்கிற சாராயச் சத்து இவற் ற அரைத்துத் தடவினாலும் அ'த குண்' செய்யு'. (5) ணிகைய விழுத்தும்போதே விஷ ஹரமான ஓளஷதங் ளால் பிணியாளிக்கு ப்ருஹமணசிகித் ஸ யையு' செய்ய வேண்டும். 77 80.

விஷ சிகித்தையில் ஸ்நேஹப் பிரயோகம் : விஷப் பற்று ஏற்பட்டிருக்கையில் செய்ய வேண்டிய ஸ்நேஹ சிகித்தைகளி லெ'லா' அவற்றை தலத்தாலன்றி ருதத்தினாலேயே செய்ய ண்டும்; புற் ளின் குவியல் அதிற் பற்றிய அக்னி யப்போல் தைல் விஷத்தை விருத்தி செய்துவிடும். 81.

பித்த தி தே ஷ'கள் மேலிட்ட லுத் விஷங் ளு'கு ஏற்ற ஓ ஷத : (1) வெட்டிவேர், கெய்யா, நன்னூரி, கோரைக் கிழங்கு, ன்னிமரம், சந்தனம் வாகை, ல'பாசி, ருமெய் தல், கிரத்திரம், அதிமதுரம், இலவங்கப்பட்டை, ஈச் ரமூலி, டொட்டிச்சார்து, மருக் ளாரையின் உட்சதை ஆகியவை ஒரு முறை. (2) மஞ்சள், கோரை'கிழங்கு, விஷ்ணுக்கிரா'தி, திப் பிலி, 'கு, கோடி, சித்திரமூலம், மாவலிந்ை, அகில, பில்', ப திரி, மேம்பு, கடுக் ரய், நஞ்சுறுப்பான் பூண்டு, ரகே ஸரம் ஆகியவை ற்றொரு முறை. (3) பில்வம், சந்த ம், கிரத்தித', நெய்தல், சு'கு, திப்பிலி, நீர்க்கடம்பு, நீர்வஞ்சி, ரோஷ்டம், புளிச் ரவர்த்தி'கிர, ப திரி, ண்டொபா'கி, ஆவா ர, ருக் ளாரை, மஞ்சள் ஆகியவற்றின் கூட்டு மூன்றும் யோ'. இம் மூன்று ஓளஷதமு றகளும் முறையே பித்ததோஷமும், கிலேஷம்தோஷமு', ராததோஷமும் மேலிட்ட மூன்றுவித லுதாவிஷ'கை, ஓழு' ளான நடக்கையுள்வவர் முறை த நிய மூட்'னைப் போல் ஒழித்துப் போடவல்ல சிற'த அ தெளஷ த'ளாம், இ ற் றக் ஷாயாதிகளாப் ப'கு' செய்து

பாச் செய்யவும், நஸ்யமிடவும், லேபம் பண்ணவும், பரிஷே
ராப் பிரயோகிக்கவும் உபயோகிக் லாம். 8. 5.

ஸர்வவூதாவிஷஹரயோம்: வெள்ளி ராத்தி, டெடி
வேர், டாட்டிச்சாந்து, தாமரையிலுள்ள புஷ்பத்தாள், ருஞ்சு
தனம், செஞ்சந்தனம், காட்டுமல்லி, எள்ளி, தா ரை டெடி
இவை ஷாயாதிகளாப் பக்குவம் செய்வது முதலிய எந்த முற
களில் உபயோகிக்கப்பட்ட போதினும் எல்லா வூதா விஷத் தை
யுத் தீர்க்கும். 86.

முப்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்.

மூவுகாளர்க் விஷப் பிரதிஷேதம்.

இனி மூவுகாளர்க் விஷப் பிரதிஷேதம் என்னும் அத்தி
யாயம்¹ விவரித்து ரக்கப்படும்:

மூவுகாளர்பதினெட்டு விதம்: லாலம், சபலம், புத்திரம்,
ஹிரம், சிக்கிரம், அஜிரம், கஷாயதந்தம், குலம், கோகம்,
பிலம், அஸிதம், அருணம், சபலம், ச்வேதம், போதம், பவி
தேந்திரம், சுசந்திரம், ரஸாலம் என்று மூவுகாளர் என்னும்
எலி என்ன ஜாதி பதினெட்டு விதம். 1, 2.

மூவுகாளர்பதினெட்டு விதம்: முற்கூறிய
எலி எலிகளின் கரம் தேஹத்தில் விழுந்தாலும், அவ்வு
அற்றின் சுரம் படிந்த அவயவங்கள் மனித தேஹத்திற்
பட்டாலும், அவ்வித சுக்ரவிஷம் பற்றிய இடம் தூஷிப்பட்டு,
மெறிநிப்போம்; கிரந்தினும், வீக்லம், அமுகுதனும்,
டலரூபான படகனும் அவ் வயவத்தில் தோன்றும்;
தலைச்சுற்றல், அரோசம், குளிர்ஜ்வரம், அவயவத்தில் அதி
வேதனை, டெக், கணுக் க்ளோதனும் மி, பிரச்சிலிர்,
டி ராயில் துர்நீருறுதல், மூர்ச்சை இக்குறி ஸ் உடா ட்,
சிலேஷ்மதோஷம் மிகவும் உ ரந்து பெரு ட்டி ளாப் போய்,
சிறிய எலிக்குஞ்சு னைப் பே ன்ற தோஷத் தை நீடித்த ரலம்
கு வன்; அத்துடன் ரவறட்சியும் மொடரு. 3. 5.

ஆகுவிஷம்: ஆகு என்கற பெருச்சாளியின் விஷம்
வியவாதி; அவ்விஷம் கடி கஷ்டஸாத்யமானது; அடி டியு
தேஹத்தில் விருத்தியாய் துர்க்குணத்தை டாட்டு. 5.

மூவுகாளர்க் எலி ஜாதிக்; அளர்க் மெறிர்; இற்றின்
விஷம் டி னையு, அற்றிற்குப் பரிஹாரமு டி னையு விள
அத்தியாயம்.

. ஆ விஷம் பெருச்சாளி விஷம்.

முஷி தி விஷக் டிகளில் அஸாத்திங் ள் : (1) மூர்ச்சு, தேஹயிம், நுநிறமாகத் தேஹம் மாறுதல், டி ராயிலிருந்து தூர்நீர் சிவு, சப்தம் கேளாமை, ஜ்வரம், சிரோபரம், உமிழ்நீர் அதிமாய் ஹறுதல், வார்தி இவை எலி்கடிவிஷத்தி் அராத்யக் குறிகளாம். (2) மூத்திரவந்திவி்கிப் போதல், உதடு ள்றுத்தல், பெருச்சளிகள் பேன்ற கிரந்திகள் தேஹெ் கு் தேன்றுதல், மூஞ்சுறுவின் நாற்றம் உடலிலுண்டா, ல் ஆகிய இக் குறிகளுள்ள பெருச்சாளி ிஷக் டியுள்ளவனுக்குச் சிகிச்சை செய்வதற் பயனில்லை. 6 7½.

அளர்ம் அல்லது வேறிய : தோஷங்கள் நாயின் உடலிற் பிடு பித்து, கபதோஷத்தை மேலாக்ொட்டு, ஸ்ஞவஹநாடி ள் என்கிற உணர்ச்சி நரம்புகளிற் பரவி, அதற்குள்ளாதாரண அறிவப் போக்கி, தாதுக்ளில் மிக்ெமையான குழப்பத்தை உ்ெடுப்ரணும்; அந்தப் பிராணியின் வாயிலிருந்து உமிழ்நீர் பெருகிக்ொண்டிருக்கு்; ண்பார்வை யிழந்து, செவியும் செவிடாகும்; ள் கு் ஓடியலையும்; வால்-ய் தோள்-தலை இவை தளர்ந்து சரிந்திருக்கும்; முக்்துயரமுற்றுத்ெக் கிடக்கும்; இவை நாயின் அளர்க் விஷக் குறிகள். 8 9½.

வேறிய விஷக்கடி : (1) அவ்வித நாயால் டி்கப்பட்டா் சடிவய் திமிர்த்திருக்கும்; நுநிறமான இரத், அதிலிருந்து சியு்; பிறகு கிரஸ்ஸிலும் இருதயத்திலும் வேதனைரணும்; ஜ்ரமும், விறைப்பும், நாறட்சியு், மூர்ச்சையும் உடாகு். (2) இதே விதமாக்ோரப்பற் ளால் ராகு மியல்புடய வேறு விலங்குகளின் டிவித்ரு் இருக்கு்ெற்றி : 10, 1.

விஷக் டி ளில் ஸவிஷநி் விஷக்குறி ள் : (1) விஷப் பிராணி ளால் டி் ப்பட்டு விஷம் அயத்திற் பற்றியிரு்தல் அரிப்பு, குத்தல், நிறமாறுபாடு, உணர்ச்சியி்ம், தூர்நீர் டிதல், ஜ்ரம், தலைச் சுற்ற், அழற்சி, கடிவயில் சிப்பு, பழுத் ப்பக்குவாதல், சதை பதனழி்து அழுகுதல், கிர்தி, சத முதலியவை சுருக்ல், கடி ரய் வெடித்தல், கொப்புள் ள், ர்ணனை ள் என்கிற சிறுசிறு முளை ள், டல் ள் ண்கிற, முப்பு ள் ஆகிய குறி ள் தேன்று. (2) கடித்தும் விப்புற்றில் ஈழலிருந்தால் இக்குறி ள் காப்புடா. 12, 13.

ேறிொட் லில்குக்ள கடித்தால் ா் விசேஷக் குறி ள் : (-)ெறிொட் எந்தப் பிராணி டி்கின்றதோ அப்பிராணி த்துவதுபோலே மனிதன் த்தி்ொட்டு உரிமீழப்பான்; திடெ்று ண்டி ள், த்ணீர் இவை முதலியவற்றி் அந்தப் பிராணியின் சாயையே அவனுக்குத் தேன்றும். (2)ெறிகொண்ட வில் கால் கடிக்கப்படாமலே அவ்வில்கின்

சூலைக் கேட்டும், பரிசித்தும், அவற்றைப் பார்த்தும் மனம் பதறி, நீரை னும்போது ஒருவன் மிப் பயந்தானால் அவ்வித னோளாறு ஜலஸ்திரா ம் என்று கூறப்படும்; அது வு் அஸாத்யமா. 14, 15.

மூலி தி விஷங் ளுக்குச் சிகித்தலை.

ஆகுவிஷ சிகித்தலை : () பெருச்சாளி கடித்த கூடிய சீக் கிரத்தில் கடித்தவிடத்தை உலோஹக் ம்பியைக் காய்ச்சிச் சுட் டுப் போடே டும்; அல்லது கண்ணாடித்து டிஞலாவது சுடே டும்; இல்லையேல் அக்கடி கடும் வேதனையளித்து ண்ணி யென்னும் முளைகளை யுண்டுபண்ணும். (2) அவ்விதம் சுடப்பட்ட டிவாயைக் கீறி இரத்தத்தை வடியச் செய்துவிட்டு, ாட்டுவாகைப்பூ, ஞ்சள், கிரந்திகரம், குங்குமப்பூ, சீந்திற் றொடி இவற்றை அரைத்து அதன்மேல் லேபநம் செய்ய வேண் டு (3) ஒட்டடைக்கரி, மஞ்ஜிஷ்டி, மஞ்சள், இந்துப்பு இ ற்றை அ ரத்து லேபநம் செய்யப் பெருச்சாளிவிஷம் நீங்குவதோடு, ண்ணியை யேற்பட்டிருந்தால் அதுவும் உதிர்ந்துவிடும். (4) பிறகு அவ்விடத்தைக் காடிமுதலியவற்றூற் கழுவி, (5) க டுபா ர கி, வெண்குன்றிமணி, பில்வவேர், சீந்தில் இவற்றையும், விஷ ஹாமும் சோபஹாமுமான வேறு சாக்கு னையு் லேபநமாக அரைத்து மேலே பூசலாம். (6) சீக்கிரத்தில் விரானியதை செய்து இரத்தத்தையாவது வெளிப்படுத்தலாம். (7) சுருஞ்சா றடைக் கஷாயத்தையாவது, (8) முருங்கைக் கஷாயத் தயா து, (9) ஏறழிஞ்சில் ஷாயத்தையாவது உட்கொ டு வரந்தி செய்ய லாம். (10) பேய்ச்சுரைக் காய், முருங்கை க் காய், தே தாளி் காய், மரு ணரை இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, தயிருடன் உட் கொ டு விஷத்தைக் க்கி விடலாம். 16 21.

உத்தரவிஷ சிகித்தை : (1) வசம்பு, மருக் ணரை, றோ ர் கிழங்கு, றோஷ்டம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, றோழுத்திரத்தினால் அரைத்து மு் முறையிற் கூறியபடி தயி ருட் உட்ொள்ள ஸகல உத்தரஜாதி விஷமும்¹ தீரும். () றெண்சிவ த, கருஞ்சிவதை, த்ரிபலை இவற்றின் கல்கமு் விரே ணத்திற் ற உபயோகிக்கக் கூடியதாம். (3) த்ரி டு வ மிக துண் மயா ப் பொடி செய்து, றோமயத்திற் குழைத்து அஞ் மிடுவதும் நலம். (4) விளாம்பழத்தையும், றோமயத்தையு் ஒ்ருக அரைத்து, அதில் தேன் கூட்டிப் பரு லாம். (5) அம் மா் பச்சரிசிவேரைக் கொண்டு பக்குவம் செய்த் ருதத் தப் பா் செய்யலா. (6) மஞ்சள், ம மஞ்சள், கு் றிமணி, மஞ்

1. உத்தரம் டெலி, மூஞ்சறு முதலி ற்றிற்கு இது பொதுப் பெயராக இ் கு ருதப்படுகிறது.

ஜிஷ்டி, அதிமதூரம், சீர்திற் கொடி இவற்றைச் சேர்த்து பஞ்ச செய்த க்ருதமும் உபயோகித்த தகுந்தது. (7) எருந்தேரச் சேர்த்து பஞ்சுவம் செய்த க்ருதமாவது, () பஞ்ச-பித்த¹ சேர்த்து பஞ்சம் செய்த க்ருதமாவது அவ்விதே பருத்த தகுந்தவை. 22 25.

மூஷிக விஷ சிகித்தலை: மூஷி ம் என்கிற எலியின் விஷத்தினால் வருக்துபவன் (1) ஆவாரம்பூ, கிரந்திதகரம், முருவேர், பில் வேர், சாறடை, வசம்பு, ரெஞ்சில், கோல்கிழங்கு இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, அதில் தேன் கூட்டிப் பருவா. சம்பா அரிசியாலான அன்னத்தைத் தயிருடன் புஷிலாம். (2) கொள்ளுக்காய் வேளையின் விதை பயாவது சூர்ணம் செய்து மோருடன் பருகலாம். (3) ஏறழிஞ்சில் வேரையாவது கல்கமாக்சிச் செம்மியாட்டு மூத்திரத்துடன் உட்கொள்ளவும் லேபம் செய்யவும் உபயோகிக்க, இது ஸகல மூஷிக்ளின் விஷத் தையும் போக்கும். (4) விளாம்பழத்தின் உட்டுப்பு, உச்சித்திலம், எள், ஏறழிஞ்சில்வேர் இவற்றைக் கல்கமாக்சி செய்து, பசுமூத்திரத்துடன் உட்கொள்ளலாம். (5) உச்சித்திலம் பூ கொத்தைப் பாலுடனும் பருகலாம். (6) அல்லது மருதேரன்றி வேரை அரிசி முவிய நீர் விட்டு அரைத்துத் தேர் கூட்டிப் பாணம் செய்யலாம். (7) பேய்ச் சுரையிக்குடுவரில் தண்ணீருற்றி, ஓர் இவெல்லா அப்படியே த்திருந்து, அதை ராவது பாணம் செய்யலாம். (8) ஆவாரையிடுர், பூனையின் எலும்பு, நாபி, கிரந்தி தகரம் இவற்றைச் சூர் செய்து, ஜலம் விட்டு அரைத்துக் கொள்ளவும்; இந்த அத்தேஷதம் நஸ்யாதி ஸாகப் பிரயோகிக்கப்பட, பெருச்சாளி முதலியற்றின் விஷத்தைத் தீர்க்கும். 26 31.

மூஷி விஷம் நிச்சேஷம்க்கப்பட வேண்டும்: (1) அவிஷம் மிச்சமிருந்தால் ஆகாயத்தில் மேகம் தோன்றுப்பே தெல்லா அது பிரதோபமடையும்; அல்லது வாதாதி தோஷங்கள் விருத்தியாவதற்கான காரணங்கள் தேன்று அல்லிற் கூட அததற் றேற்றவாறு அந்தந்த தோஷமும் இவ் விஷத்தை விருத்தி செய்யும். () அவ்விதம் சேஷமான விஷம் பிரதோபிக்கு நிலைமையில், அத்த தோஷத்தின் தம்மை நாயு, விஷஸ்வரூபத் தையும் உற்றுப் பரிசீலனை செய்து, ஏற்ற சிகித ஸகைச் செய்யவேண்டும்; அல்லது தூஷிவிஷங்களுக்கும் கூறியுள்ள சிகித ஸாகமங்களையும் நிலைமைகளை வனித்துப் பிரயோகிக்கலாம். 3, 33.

1. பஞ்ச-பித்தம் விளாமரத்தினதேர், பட்டை, இலை, பூ, விட்டுன் தின் கூட்டு. இது கபித்த பஞ்சம் என்றும் கூறப்படும்.

அளக்கவிஷ சிகித்தை : (1) அளர்க்கம் என்கிற நெறியாய் டியில், நெய்யைக் காய்ச்சி அக்கடிவாயைச் சுடவேண்டும். (2) பிறகு முற்கூறிய அந்தந்த அகதௌஷதங்களையும் மேலே தடவ வேண்டும். (3) புராணக்ருதத்தையும் பருகலாம். (4) இக்கடியுடவனுக்குத் துரிதமாக எருக் ம்பால் கூட்டிய விரோச நௌஷதமும் உபயோகிக்கலாம். (5) ஏறழிஞ்சில் வேர், ஆற்றுத் தும்பட்டி வேர் இவற்றை மூன்று பலம் அளவு எடுத்துக் கஷாயம் காய்ச்சி, அதில் ஒரு பலம் நெய் கூட்டிப் பருகலாம். (6) ஊமத்த் காயுட் வெள்ளைச் சாறடையும் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்சியும் பானம் செய்யலாம். (7) எள்ளுப் பொடி, எண்ணெய், எருக்கம் பால், வெல்ல இவற்றின் கூட்டு மருந்தும், பெருந்தாற்று மேத்த திரளைப்போல், அளர்க் விஷத்தை அடித்துப் போடும். (8) ஸ்நான ஜலத்தில் விஷஹர மூலிகைகளையும் இரத்தி னையும் சேர்த்து, மந்திரமோதி¹ ஸ்நானமும் செய்வி லா. 34 37.

இதரப்பிரணிகளின் தந்தாதிக் தாக்குவத விஷமும் பரிஹரமு : (1) வேறு ருங்கால் ஜந்துக்களுடையவோ, இரு கால் ஜந்துக்களுடையவோ நகமாவது பல்லாவது தாக்கினால், அவ்விதம் தாக்கப்பட்ட இடம் வீக்கம் கொள்ளும்; மேலும் சிவந்து, சூழறிப்போய், துர்நீர்க்கசிவு கொண்டு, வலியெடுத்து, ஜ்வரமும் கணும். (2) இவ்விஷத்தில் சிறுதேக்கு, குக்கிலியமாப்பட்டை, சீமையத்தியிலை, செருப்படை, மஞ்சள், ரஞ்சள், காவி இவற்றை அரைத்து லேபமாக உபயோகிக்க ந விஷங்கள் தந்தவிஷ்கள் அனைத்து தீரும். 38, 39.

முப்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

இரஸய விதி.

இனி இரஸாய விஷயங்ளைப் பற்றி அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது :—

இரஸயம் என்றால் என்ன? : மிகப் பிரசுத்தமான இரஸ முதலிய தானுக்களைப் பெறுவதற்கான முறையே 'இரஸாயனம்' எனப்படுகிறது. அவ்வித இரஸாயத்தினால் மனி

. அர்க்க விஷத்திற் பிரயோகிக்கப்படும் மந்திரம் : “அர்த் ராதிபதே யக்ஷ ஸாரமேய கணாதிப. ஆளர்க்க ஜுஷ்டமேதம் தே நிர் விஷ் குரு மாசிராத். ஸ்ராவேதி மந்த்ரோ ளர்க்கார்த்தே ஸர் ர்மஸு சஸ்யதே.” இத் மந்திரத் த நூற்றெட்டு முடிபித்து, தீதீரத்திலாது, நாரச்சந்தியிலாது தர்ப்புகளிற் பிணிராஸிய உடராச் செய்து நா செய்விக்கலாம் எவ்ருத்தாகப்பட.

தன் நீட்ட ஆயுள், ஞாபகசக்தி, ரிசேஷ புத்தித்திறமை, ஆரோக்கியம், இளம்வயதுக்குரிய நிலைமை, தேஹகாந்தி, சிறந்த தேஹநிறம், கம்பீரமான குரல்வன்மை, உதாரத்தன்மை, தேஹபல இந்திரியபலங்களின் வளர்ச்சி, வாக்கின் திறமை வருஷயத் தன்மை, தேஹவளப்பம் இவற்றைப் பெறுவான். , 2.

இரஸயே பயோகத்திற்றே ற்ற நிலைமை : (1) இளம் பிராயத்திலாது, பெப்பிராயத்திலாவது ஜிதேந்த்ரியனாயிருந்து ண்டு, இரஸய சிகித்சையைச் செய்துகொள்ள வேண்டும்; முதலில் ஸ்நேஹசிகித்சைகளைச் செய்வித்து, இரக்த மோக்ஷணமும் செய்தபிறகு, முற்றிலும் வமந-விரோசநாதி சோதநசிகித்சைகளையும் நிறைவேற்றிய பிறகு, இரஸாயந சிகித்சைையும் ஆரம்பிக் வேண்டும். (2) சரீரம் ன்கு சுத்தமாகாம விருக்கையில் அச்சரீரத்திற்கு இரஸாயந முறையையாவது, வாஜீகர முறையாவது பிரயோகித்தால், அழுக் கடைந்த வஸ்திரத்திற்சார்போல் சிறிதும் அது பயன்படுவதில்லை. 3, 4.

இரஸயப் பிரயோகம் இரண்டே விதம் : இரஸாயநனைப் பிரயோகிக்கும் முறை இரண்டு நிகழ்ந்து முனிர்ருதுகின்றனர்; அற்றுள் முக்கியமானது குடீப்ரவேசிம்பதது; மற்றொன்று தத்பிம் என்பது. 5.

குடி (இரஸந முறைக்கு அவசியமானது) : ஸலபரஸம் என்கிற க்கடைக் க்குடிய நகரத்தில், நட்சைையில், ஸ்கோசிதமான பிரதேசத்தில், எவ்வித பயமும் ஏற்படாத வகையிற் பெரிய மானிகை ஒன்று நிர்மிக்கப்பட வேண்டும்; அதில் அதிக காற்று புகாதபடி மூன்று அறைகளும், சிறிய சாளரங்களுமுள்ளதாய் குடி என்னும் சிறுவீடு அமைப்பபடவேண்டும். அதில் தூமம், வெயிலின் கொடுமை, துப்பு தூசுள், ஸர்ப்பங்கள், ஸ்த்ரீகள், மூடர்ள் முதலியவர் அணுகக் கூடாது; வைத்தியர்களும், வைத்தியத்திற்கு வேண்டிய ஸாதநர்களும் அதில் எப்பொழுதும் ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும்; அதுரை முதலியதால் பெழுக்கப்பட்டுச் சுத்தமாகவும் இருத்தல் அவசியம். 6, 7.

குடீப்ரவேசம் : (1) அவ்விடம் குடியொன்று அமைத்து, அதில் இரஸாயந சிகித்சை செய்துகொள்ள வேண்டியவன் சுபதினத்தில், பூஜிசுத் புருந்தவர்களுக்கு ந்தன-வழிபாடுள் செய்துவிட்டு, பரிசுத்தமா இருந்துகொண்டு பிரதேசிக் வேண்டும். (2) அதில் விரோசநாதி சோதந சிகித்சை ளால் தேஹம் சுத்தமான பிறகு, ஸுகமாயிருந்துகொண்டு, மீண்டும் தேஹபலம் பெற்று, பிரம்மசாரிய வே இருந்து, தரியமும் அச்சிகித்சையில் சிரத்தையு் உள்ளவனாய், ஜிதேந்த்ரியனாய், தாகம் - ஸல்லாழுகம் - தயை - ஸத்தியம் - விரதம் - தர்மம்

இவற்றிற் பிரவ்ருத்தியுள்ளவனாய், தேவதா-தியானபரனாய், நித்திரையிலும் விழித்திருக்கலிலும் மிகமாயிருப்பவனாய், ஓளஷத்திற் பிரியமுள்ளவனாய், இனிது பேசுந்கன்னை பனா ிருந்து கொட்டு இரஸாயந ஸேவைவைய ஆரம்பி' வேண்டும். 8 10.

இரஸாய ஸேவைவக்குமுன் செய்யவேண்டி ம் ரம்:
(1) நி'காய், நெல்லிக்காய், இந்துப்பு, சுக்கு, வசம்பு, மஞ்சள், திப்பிலி, வாய்விட'கம், வெல்ல' இவற் ற இடித்து நெ' நீருடன் உட்'ொள்ளவும்; இரஸாயநஸேவைக்கு முன்பு அசை' சேவிக்க வேண்டிய நிதன் ஸ்நேஹ-ஸ்டே த'களைச் செய்து கொண்டு, இவ்வெளஷதத்தை உபயோகிக்க நன்கு விரேசமாகும். (2) அதனால் சரீர' சுத்தமான பிறகு, பேயா-விலேபீ முதலியதால் ஸம்ஸர்ஜமும்' செய்துகொண்டு, மூன்று நாட்'ளாவது, ஐந்து நாட்களாவது, ஏழு நாட்களாவது, அல்லது பழைய மலம் நன்கு சுத்தமாகும் வரையிலாவது ரற்கோது மயன்னத்தையே நெய் கலந்து புஜித்து ராவே' மும். (3) இவ்' ராறு குடல் சுத்தமாய் ஸம்ஸ்காரம் செய்துவைத்த பிறகு, எவனுக்கு எவ்வித இரஸாயந' ஏற்றதா யிருக்குறோ, அதை யெல்லா' ஸாத்மியாஸாத்மியம் அறிந்த வைத்திய' நன்கு ஆலோசித்துப் பிரயோகிக்கவேண்டும். 1 14.

பிராஹ்மரஸாய ம : ஆயிரம் கடுக்காய்கள், அதற்கு மூன்று மடங்கு நெல்லிக்கனிகள், இருதூற்றைப்பது பல' பஞ்ச பஞ்சமூலங்கள்¹ ஆக இ'ற்றிற்குப் பத்து மட'கு ஜி. சேர்த்து' காய்ச்சவும்; அக்கஷாயம் பத்தில் ஒருபங்கு சுண்டிய பிறகு டிக்கட்டி, கடுக்காய்களையு' நெல்லி' னி'ளையு' நசு'கி, அவற்றிலுள்ள டாட்டை னைப் பிரித்து டிலக்கிவிட்டு, டுக்'ாய்-நெல்லிக்காய் துப்பு'னை அக்கஷாயத்திலேயே போடவு'; பிறகு இல'ங்'ப்பட்ட, ஏலரிசி, கோரைக்கிழ'கு, ஞ்சன், திப்பிலி, அகில், ச'தன', பிரமி, ர'ப்பூ, ச'க'குப்பி, சம்பு, பூவரசம்பட்'ட, அதி'தூர், ரய்விடங்க' இவற்றை வகைக்கு ஒரு குட' அளவு ரூர்ணம்செய்து சேர்க' மும்; அதில் சர்க'ர அசை பாரமும்' ஒரு துலாமு' கூட்டி, நெய் மூன்று பாஜ நங்களும, தலம் இரண்டு பாஜந'களும்' லந்து, அனைத் தையு' அக்னியில் லேஹ்யபாகமா வரும்'ரவும் பக்குவம் செய்பவும்; பிறகு இற'கி, ஆறியபிறகு மு'னூற்றிருபது பலம் தேன் சேர்த்துத் துடுப்பால் முற்றிலும் லக்கு ராறு கிளறி, அ'த லேஹ்யத், நெய் வத்துப் பழகிய பாத்திரத்தில்

1. பஞ்ச பஞ் மூல' - ப'க' பார்'.

. குட'ம், பார்', துலா', பா'ம் முதலிய அ'வு'ள் விஷ்ய மா' மா' பரிபா' ஷகளைப்பற்றி ல்'ஸத்தாரம் - அ'த்தி' டசியிற் பார்'.

டுத்து வக் வு. இதில் எந்த அளவு உட் கொட்டால் ஒரு வேளை உணவை எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு, தடை யுண்டாகாது அது ஜீர்ணமாகுமோ அது இவ்வளவுதான் உட்கொள், தற் ற அளவாகு. இவ்வளவுதான் ஜீர்ணமானதும் காரிதி ன்னத்தைப் பாலிற் லந்து புஜிப்பது நலம். பிரம்மசேவனா க்ஷரப்பட்ட மிகப் பிரசஸ்தான இத் இரஸாயநத் தப் பருகி ிரஸர்களும், வால்கிலயர்களும், வேறு வேறு அத்த ய முனி யர் னும் மேன் மயுற்றனர்; சோம்பல்-களைப்பு-சோர்வு-கிழத்தனம் முதலிய நீக்கி, சர்மம் முதலியது சுருக் கொள்ளல்-வியாதி இவை நீங்கியவர்களாய், மிச் சிறந்த மேதை யெ னு ன்ரானம்-ரூபகசக்தி-தேஹ-மனே பல இவற்றையும் பெற்று, நீண்ட ஆயுளையும் இதனால் பெறலாம். 15 23.

அபி மலக ரஸாய ம்: எகெடுதலுமில்ல து பொறுக்கி யெடுத்த ஆயிரம் டெக்காய் னையும், ஆயிரம் நெல்லிக் ய் னையும், ஆயிர திப்பிலிகளையும் இளம் பலாச ரத் த யெரித்தெடுத்த திர க்ஷரம் அடங்கிய ஒரு பாத்திரத்திற் கொட்டி கலக்கி, அந்த க்ஷரம் அனைத்தும் ஊறிய பிறகு நிழலிலுலர்த்தி, விதை நீக்கிச் சூர்ணம் செய்து, அதற்குக் கால் ப் கு சர்க்கரையு, நான்கு மடங்கு தேனும் நெய்யுங் கூட்டி, நெய்வைத்துப் பழகிய பாத்திரத்தில் அனைத்தையு் சேர்த்து, பூமியில் ஆறு மாஸாலம் புதைத்து வத்து எடுக்கவுட். இதை நாள்தோறும் டடராக் னி ின் பலத்திற்கேற்ற ளவு முற்ப லில் உட்கொ டு, உசிக் ான பத்தியாஹாரத்துடன் இருந்து வரவே டும். இவ்வித் அவ்வனைத்தையும் புஜித்தபிறகு வியாதியின்றியே கிழத்தன் பெருமலே, தேஹபலம், தேஹபுஷ்டி, ரூபகசக்தி, விசேஷ புத்தி முதலியவற்றையும் பெற்று னுரூண்டளவு இனிது ஜீவித்திருப்பான். 24 27.

ஆமலக ராய ம்: (1) பொந்துகளற்றதாயும், பூச்சிகளால் அரி ப்படாததாயுமுள்ள பச் சப் பலாச மரத்தி் முடி ய டெட்டியெறித்து, அவ் வெட்டிய முனையில் இர டு முழ ஆழ் குழியாச் சிதைத்தெடுத்து, புதிதாகப் பறித்துவந்த டெல்லி கனி னை அதில் நிரப்பி விடவும்; பிறகு அந்த மரத்தை அடிமுகல் முனைவரையில் தர்ப் பப் புரி ளால் சுற்றி, தா னை குளத்துச் சேற் ற மேலே பூசி, அதைச் சுற்றிலும் காட்டு மட்டிகளை அடுக்கி ாற்று வீசாத ஸ யம் பர்த்து ந று ரிக் ி; அவ்விதம் ச மக் ப்பட்ட ஆ், நெல்லிக் னி னை யெடுத்து ஒரு பா டத்திலிட்டு, நெய்யும் தே அதில் ற்றி, இரஸாயநோபயோ த்திற் பிரியமு ள ன் அவற் றத் திருப்தி யுண்ட கும் ாயி் உ டு, ன்ருக் ாய்ச்சிய ப லையு் போதுமளவு பருகவேண்டும்; இதையே ஒரு மாஸம் உணவாகவுங் கொள்ள வே டும். (2) இதை யுபயோகிக்க யில்

இரஸாயந விதிக்கு ஏற்றவாறு விலக் வே டியவைகளை யெல் லாம் பெருமுயற்சி செய்து விலக்கி கைக் வேண்டும் ; தே லு குளிர்த்த நீ ரக் கயால் பரிசிக் வுந் கூடாது. இவ்விதம் உப யே கித்து ஂண்டு பதினொரு நாட்கள் கழிந்தது உரோம னும், பற்களு ஂ, ந னும் உதிர்ந்துவிடு ; பிறகு சொற்ப ட னிலேயே அவன் அழகிய உரு பெற்று, யானை குச் ச மான பல பெற்று, ஸ்திரீகளிட தளராத சக்திவாய் வான் ; தியிற் சிற்து, பலத்திற் செழித்து, மனோதைரி யத்திற் சிறப்பும், ஆயிரமாண்டுகள் உயிர்வாழ்க்கடியவனு வு ஆவான். 28 3 .

சபவ ப் பிராசம்: தசமூலம், சிற்றமுட்டி, கோ ர் கிழ் கு, ஜீரகம், ருஷபகம், நெய்தல், நெரிப்பயறு, இடிகொள், திப்பிலி, கர்க்காடகச்ரு ி, மேதா, கீழாரெல்லி, சிற்றேலம், ஜீவந்தி, அகில், திராசை, அல்லிக்கிழங்கு, சந்தனம், கிச்சிலி கிழ் கு, சாறடை, காகோலி, க்ஷீரகாகோலி, வெண்குன்றிமணி, சிந்தில், நிலப்பன்கிழ் கு, ஆடாதோடைவேர் இவற்றை கைக்கு ஒரு பல ரக ஒரு திரோ ம் ஜலத்தி் இடித்துச் சேர்த்து, ஐந்துறு நெல்லி னி னையு் அதிற் போட்டு, ற் றிய ஜலம் நாலில் ஒரு பா ம் வற்று ளவும் காய்ச்சி, நெல்லிக் னிகளை யெடுத்துக் கொட் ட னை விலக்கி, அதைப் பன் னிரண்டு பல தைலத்திலும், பன்னிரண்டு பலம் நெய்யிலு ன்கு வறுத்தெடுக் வும் ; ஐம்பது பலம் கற்கண்டைப் ப குபத மாக்கி, அதில் வறுத்தெடுத்த நெல்லிக் னிகளைச் சேர்த் லேஹ்ய பா த்திற் பக்குவ செய்தெடுக்கவும் ; அவ்விதம் ப் குவமானதும் ஸ்நேஹ பதார்த்தத்திற் பாதியள ட தேனு, றான்கு பல மூ்கிலுப்பும், இரண்டபலம் திப்பிலிப் பொடியு், ஒரு பலம் பொடித்த சதுஜாதமும் கூட்டி ஂ ள்ள ழும். இஂ த அவாவரு கு ஏற்ற அளவில் முற்கூறிய குடியென்னும் சிறு வீட்டில் இருந்துகொண்டு, பத்தியபோஜன உண்டு உபயோ கித்து ரவே டும். 'சயவநப்பிராச' ர் கிற லேஹ்யத்தை கிழத்தனத்தினால் மிகத் தளர்ந்து சீர்குலைந்த தேஹமுளவரா யிருத் சய நர் ினும் முனி ர் உட் ஂ ஂண்டு, ஸ்திரீ ஂ டய ஂைப் பறிக்கடிய ஸுந்தர புருஷனாக ஆய் விட்டார். இது காஸம், ச்வாஸம், ஜ்வரம் க்ஷயம், இருதய ரோகம், வாத-ர த்தம், மூத்திரதோஷ கள், சுக்ரதோஷ ர், அரோசகம் இவற்றைப் பரிஹரிக்கு ; பாலர், வயது முதிர் தவர், க்ஷயத்தினால் க்ஷீணமானவர், இஂ த்தவ். இவர்களுக்குத் தேஹத்தைச் செழுப்பிக்கும் ; மேலும் முறைப்படி உபயோ கித்து த ல் இது தி, ஂாப சக்தி, தேஹ ஂந்தி, ஆரோ கிய, ஆயு ர் இ ற்றை விருத்திசெய்யு ; அபா வாயுவை

டெளிப்படுத்துத்; ஸ்தீரிகளிடம் அதி விருப்ப முண்டுப்
 னு; இத்திய னுக்கு பல தரும், ஜாடராக்னை விருத்தி
 செய்யு. 33 41.

தீர்பல ர ய ம் : தீர்பலைச் சூர்ணப் செய்து, அத
அதிமதுரத்துடனாவது, மூங்கிலரிசியோடாவது, திப்பிலியோ
டாவது, இந்துப்புடனாவது, ஒவ்வொரு லோஹத்துடனாவது,
பொன்னுடனாவது, வசு போடாவது, ஒன்று சேர்த்துத் தேர்
நெய்யோடாவது, சர்க்கரையோடாவது ஸ அளவாக் கூட்டி
யுட்டுள்ள அது சிறித இரஸாயனமாகும்; ஸகல ரோக்ஷையும்
தீர்க்கு; லோகநதி, ஆயுள், ஞாபகசக்தி முதலியனையு
விருத்திசெய்யு 42, 43.

இர துஷ் ம் : (1) ஸ்வரஸயின் ஸ்வரஸத்தை ஜாடராக்னி பலத்திற்கேற்றவாறு உட்டுள்ளலா. (2) அதி தூசூர்ணத்தைப் பாலுடன் பருகலாம். (3) சீர்திறம் டடி. ஸ்வரஸத்தையு் பான் செய்யலாம். (4) சங்க் குப்பியை டே ர்பு த்பம் இவற்றுடன் கல்கமாகச் செய்து உண்ணலாம். இந்த இரஸாயந் கள் ஆயுனை விருத்தி செய்யும் ; வியாதி ளனைத்தையு் தீர்கு் ; தேஹபலம், ஜாடராக்னி, தேஹநிறம், குரல் இவற்றைப் பெருக்கும் ; டே லான தியைத்தரும் ; இவற்றுள் ச் குப்பி மேத்ய் ான்னும் புத்தியை விருத்தி செய்யு் கு த்தில் அனைத்தினு் சிறந்தது. 44, 45.

மேத்ருதம்: தட்டைக்காரை, கடு ரோஹிணி, கூதிராடோலி, அகிமதூரம், சத்தனம், நன்னூரி, சம்பு, திரிபலை, திரிகடு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், பேய்ப்புடல், இந்துப்பு இஃற்றை ன்கு அஃரத்து அதற்கு மூன்று மடங்கு சங்குருப்பிச் சாற்றையும், அவ்வளவு பாடையும் அத்துடன் சேர்த்து, ஓர் ஆடவ்வு நெய் கலந்து பக்குவம் செய்யும். இதை உட்கொள்ள மூடனுர்சலனாவான்; டேட்கும் விஷயங்களனைத்தையும் னதில் சாத்தமா; தரிப்பன்; மிகப்புத்திசாலியாவும், ஆடுக்கியாணை இருப்பான். 46, 47.

பஞ்ச ரவி த ரஸ ய ம் : தாமரையின் தண்டு, கிழிஞ், பூவிதழ், பூந்தாது, வித்து இவ் ந்றையு் அ ரத்து ெர்ட்டு, ம்பாண ரேக்குகளையு் பரீயு் கூட்டி, இதில் க்ருத் பக்குவம் செய்யவு் ; இது 'பஞ்சராவிற்த க்ருதம்' என்று ழு் கப்பப் . ஆண்மை, தேஹபலம், மதி இவை குன்றிப்போய் வருந்துப ர் இதைப் பரு லாம். 48.

அய் . ஒ'டாருடே ஷம் எ'று டென்னி, செ'பு, பித்தனை, சுய',
கிற பத் லே ஷங் குறி' ப்படுகின்ற .

குவலய சதுஷ் ரஸ ம் : கருநெய்தலுடைய த் டு, கிழங்கு, இதழ், பூந்தாது இவற் றையும், பொன்ரேக்கையு் நெய்யிற் சேர்த்துக் காய்ச்சி பக்குவம் செய்யவு் ; இதுவு் பஞ்சாரவிந்தத் தப் போல் இர டாம் இரஸாயநெள டதம் ; 'கு வலய சதுஷ் ரஸாயநம்' எனப்படும் இது பசுக் ளின் புத்தியையும் விருத்தி செய்யுமென்றால் மனிதருக்குக் குணம் செய்யுமெ் பதிற் கூறவேண்டுமோ? 49.

பிர ஹ்மீ ர ம் : பிரமியிலை, வசம்பு, இந்துப்பு, ச் கங்குப்பி, ரிசிலா ணி, சூரிய ரந்தி, வாலுளுவை, திப்பிலி இவை ஒவ்வொன்று மூன்று பலம் பிரமாணம் ; பொன் இரண்டு யவப் பிராணம் வத்ஸநாபி ஒரு யவப் பிரமாணம் ; இவற்றைச் சூர்ண் செய்து ஒருபலமளவு நெய் சேர்த்துக் குழைத்து உட் கொள்ளு் ; இது ஜீர்ணமான பிறகு நிரம்பவும் நெய் லந்து தேனுங் கூட்டி போஜனம் செய்யவும். இதை ஒரு ருஷ லம் உபயோகித்துவர புத்தியு், ஞாபகசக்தியும் அதி மாகும் ; கிழ் தன ரூபமான நோய், சோம்பல், திமிர்ப்பு, சிரமம், சோர்வு இவை நீங்க, சிறந்த தெளிவையும் சார்த்தியையும் பெற்று நூறாண்டு ஜீவித்திருப்பான் ; ஜே லு் குஷ்டம், ச்னிதர், குல்மம், விஷஜ்வர், மாதம் என்னும் பித்து, ரவிஷம், உதாரோ கள், அதர்வ ந்திரர்களோதி ஏற்படுத்திய ஏவல் ள், மி வும் பலமானாதரோகங் ள் ஆகியவை இந்த ரஸாயநத் தினால் தீரும். 50 53.

பல ர ம் : சரத்கால ஆரம்பத்தில் புத்ர நக்ஷத்திரத்தன்று ஈசுவர மூலியின் வேரைப் பெயர்த்தெடுத்து, முறைப்படி அ தச் சூர்ணம் செய்துவைத்துக் கொ் டு, அதிற் கால் பலம் பாலுடனாவது, தேன்-நெய் இவற்றிற் குழைத்தாவது உட் கொள்ளலம் ; அ் புஜிக்காமல் ப லையே பருக் கொண்டு ரவும் ; இவ்வித் ஒரு வருஷ லம் செய்துவர, அம்மனிதன சிறந்த பலம் பெற்று, நூறா டு ஜீவிப்பான். 54, 55.

கே க்ஷ ர ரஸ ம் : நன்கு முதிர்ந்து னியு் நீலைம யிலுள்ள மெரிஞ்சுலைச் சமூலமாப் பெயர்த்தெடுத்து, நிழலி லுலர்த்தி, வெகு நுண்மையாகச் சூர்ணம் செய்து, நெரிஞ்சிற் செடியின் ஸ் ரஸத்திலேயே நன்கு பாவனை செய்து, அதை ஒரு பிரஸ்ருதமளவு பாலுடன் புஜிக்கலாம் ; அவ்வெளஷதம் ஜீர் மான பி் புசம்பா அன்னத்தைப் பாலுடன் உ் ணலா் ; இதை இர டு துலா பிரமாண வரையில் உபயோகித்த பிறகு சிறந்த வி ம யையும், அழகிய உரு த் தையும், நூறாண்டு நீ ட ஆயு னையு் அ ன் பெறுவான் ; பசு ம் தையிலுள்ள மிக்க வலி வுள்ள ரிஷப் போல் சிற்றின்பத்திலும் பெரும் பற்றுள்ள னாய் பலப்படு னான். 56, 57.

வ ர ஹீ ' த தி ரஸ ' ன் : (1) அப்பொழுதே பெயர்த் தெடுத்த பன்றி முக தா' கிழ்நைச் சுத்தமாய் பல் விட்டு அ ரத்துச் சாப்பிடவும்; பிறகு பாலையே உண ரக் ொள் ள டும்; ஒரு ரத காலம் அன்னத்தை விலக்கி மாம்ஸத்தையே யாவது, அல்லது வெறும் பால் கலந்த அன்னத் தாவது புஜித்துவரலாம்; இவ்வித் செய்து கிழத்தனத்தை வெல்லலாம். (2) அ' கிழங்கையே மிக்க நுண்மையாகச் சூர்ணித்து, அ' கிழங் கின் சாற்றிலேயே நன்றாக பாவனை செய்து, நெய்யுடன் தேனு டனும் அதைக் கூட்டியுண்டு, அவ்ெ ளவுதம் ஜீர்ணமான பிறகு க்ருத் பருகலாம். (3) அந்த' கிழங்கைப் போலவே நிலப் பனங் கிழங்கு, சிற்றழுட்டி, போரழுட்டி, அதிமதுரம், மணித் தக் ரளி, யானைத்திப்பிலி, கடுக் ரய், நெல்லிக் ரய், கோரை' கிழங்கு, சீந்தில், சூர்ய ராதி, சங்க் குப்பி, அமு' க்ருங்கிழங்கு, த் ணீர் விட்டா' கிழங்கு இவை னையும் இரஸாயநமா உபயோ கிக்கலாம்; இ வ விசேஷ மதியையும், நீண்ட ஆயுளையும், தேஹ பலத்தையும் ஸ்ருத்தி செய்யக் கூடியவை. (4) வேலிப் பருத்தி யில் அதன் புஷ்பங் றுக்குள்ள பசுமை, வெ' ம, கருமை ா' னும் நிறக் களைக் கொண்டு பலவனை உ' டு; இ ற்றுள் முந்தியதினு' பிந்தியது முறையே குணத்திற் சிறந்ததாம்; ஆவற்றை முறைப்படி இரஸாயந ரய் உபயோகிக்கலாம். (5) வேலிப்பருத்தியின் வேரை நிழலிலுலர்த்தி, நன்கு சூர்ண செய்து, பெய்யிலாவது, தேன்-நெய் இவற்றிலா து, பாலிலா வது, ஜலத்திலாவது லந்து ஒரு மாத காலம் உட்ெ ாண்டு, பிர' மசர்யவ்ரதத்துடன் இருந்து, ஹிதமாப் போஜன செய்துகெ ண்டுவ' தால், அ' னிதன் நோயற்றவனாய், மேதாவி யய், பலசாலியாய், ேர்த்தியான உருவ மமைந்தவனாய், சிறந்த ஜாடா' னியைப் பெற்றவனாய் தூறுண்டு இனிது ருழ்வான். (6) அ' த வேர் தைலத்துடன் உட்ெ ாள்ளப்பட்டால் ஒரு மாஸ க லத்தில் மிகக் கடிமையான ரத ரோகங்களையு', (7) கோழுத் திரத்துட் உட்ெ ாள்ளப்பட்டால் குஷ்டம்-கிலாஸம் இவை னையும், (8) மோருடன் உட்ெ ாள்ளப்பட்டால் மூல முளை னை யு' பரிஹரி' லலது. 58 65.

பல்ல தக ரஸ ய ங் ள் : (1) நன்றாகத் திரண்டு முதிர்ந் துள்ள செவ்வய் கொட்டைகளை' கோடை காலத்திற் கொண்டு ந்து, தானிய' ளஞ்சியத்திற் புதைத்து வைத்து, எமந்த ருது ன்ல் அவற்றை யெடுத்து, அவற்றில் எட்டு கொட் டகளை ாட்டு மட' கு ஜலத்திற் போட்டுக் ரய்ச்சி, எட்டிலொரு பங்கு ற்றியது அதை வடி ட்டிக் கொள்ளவு'; துரமாகவு , ா' த்ததமாகவும், சீதவீர்யமா வும் உள்ள பதார்த்த' ளால் சரீரத்தைப் ப' குவ' செய்ெ டு, அ' ஷாயத்தை ஆற

வத்து, பால் கூட்டிப் பருகவு¹. இ² கஷாயத்தில் நாளொன் றுக்கு ஒவ்வொரு சே³ கொட்டை வீதம் அதிகப்படியாகச் சேர்த் துக் காய்ச்சி, மூன்று வாரங்கள் தொடர்ந்து அதை உட்கொண்டு வரவும். அதன் பிறகு தினத்திற்கு மூன்று வீதம் நார்ப்பது சே³ கொட்டை வரையில் உயர்த்திக்கொண்டே கஷாயம் பக்கு வம் செய்து உட்கொண்டு வரவும். அதை உயர்த்தி யுபயோகித்த விதமா வே கிரமமாக குறைத்தும் போட்டுக் கஷாயம் காய்ச்சி யுட்கொ⁴ட்டு வரவேண்டும். இவ்வாறாக எழுபத்தேழு நாட் னில் ஆயிரம் கொட்டைகள் உபயோகிக் கப்படவேண்டும். இதை யுபயோகிக்கையில் பிரம்மசரிய விரதத்திலிருந்து கொண்டு, நெய் - பால் - சம்பா - ராரிசி ஆகியவற்றை யுண்ணவே⁵ட்டு. சேரா⁶ கொட்டை யுபயோகத்தை நிறுத்திய பிறகு கூட அதைப் போல் மூன்று மடங்கு நாட்கள் வரையில் அதே பத்தியா ஹாரம் உபயோகிக்கப் படவேண்டும். இதனால் அருமை றுபம் வாந்த ஸ்தரீகளுடைய அகமகிழ்ச்சிக்கும் பாத்திர யான ரூபம் வாய்ந்த ஸ்தரீகளுடைய அகமகிழ்ச்சிக்கும் பாத்திர மாவார்கள்; விசேஷமா ஜாடராக்னியும் விருத்தியடையும்; பிரமேஹம், கிருமிகள், குஷ்டம், அர்சஸ், மேதே ரோக⁷ இவை யுட் நீங்கும். (2) சிறந்த சேராங்கொட் டை நசுக்கி, அவற்றை பிஷ்டஸ்வேதநம் என்கிற பாத்திரத்தில் நிரப்பி,⁸ பூமியிற் பள்ளம் சோண்டி அதிற் பு தத்துள்ள ஒரு பா⁹னையின்மேல் அப்பாத்தி ரத்தை வத்து, மேலே அகலால் மூடி, களிமண்ணால் முற்றிலும் பூசி, நார்புறமும் பசுஞ்சாண வறட்டி யை முற்றிலும் பாப்பித் தீட்டவும்; அவ்விதம் செய்ய, அவ்வித்திலிருந்து ஸ்வரஸம் பனைக்குள் சிந்து விழும்; அதை றுநாள் பா⁹னை விலிருந்து எடுத்து வைத்து¹⁰ கொண்டு, அ¹¹த ஸ்வரஸம் ஒரு பாகமும், அதில் எட்டிலொரு பங்கு தேனும், இரண்டு மடங்கு நெய்யும் கூட்டி, முற்கூறியவிதமாக அதே நியமத்துடன் உட் கொள்ளலாம்; இம்மனிதனுக்கு அதே குணம் றும் உண்டாகும். (3) நன்றாகப் பருத்துக் கனிந்துவிழு¹² சேராங்கொட் டை ஓர் ஆட ளவு கொண்டு வந்து, செ¹³ற்பொடியிற் கலந்து தேய்த்து, நீர் விட்டு¹⁴ முவி, நிழலிலுலர்த்தி, இடித்தெடுக் கவும்; அவற்றை ஒரு திரோணம் ஜலத்திற் சேர்த்து, நாலி லொரு பங்கு ஜலம் ற்றும்படியாகக் காய்ச்சி வடிகட்டி, குளிரச் செய்து, அதில் ஒரு திரோணம் பால் கூட்டி மீண்டும் காய்ச்சவும்; அது மறுபடி நாலிலொரு ப¹⁵ா வற்றியது¹⁶, அதற்குச் சம அளவு நெய் கூட்டி, அதிற் போதியவளவு சர்க் கரையுங் கலந்து, துடுப்பால் கிளறிக்கொண்டே பக்குவம்

1. பிஷ்டஸ்தே தாம் அரிமா முதலியவை ஆவியிற் சமைப் பதற்கு ஏற்றாறு சிறு தாரகளுள்ள மூடியுடன் அமைக் கப்பெற்ற சட்டி. இது ஒரு தேய்திர. (இட்டவி முதலியது செய் தற்கு உபயோகமாகு¹ தட்டு அல்லது சட்டி போன்ற பாத்திர²).

செய்யும்; அவை யெல்லாம் அவ்விதம் கிளறுவதால் ஒன்று கலந்து பக்குவமான பிறகு, தானியக் களஞ்சியத்தினுள் ஒரு வாரம் அதை நன்றாகப் புதைத்து வைக்க வேண்டும். அமுத ரஸத்திற்குத் தல்லியமா விரும்ப்தால் அம்ருதப் பிராசம் என்று கூறப்படுகிற இந்த இரஸாயகத்தைக் காலையிற் புஜித்து, இதற்கு அதுபாநமா த் தண்ணீரையாவது, பாலையாவது, மாஸ்ஸரஸத் தையாவது பருக வேண்டும்; இதை யுட்கொள்ளும் மனிதன் ஞாபகசக்தி, விசேஷ புத்தி, தேஹ பலம், ஜோதையம் இவை ஞாடன் கூடியவனாய், பொன்திரிளைப் போன்ற தேஹ ராஜ்யைப் பெற்றவனாய் நீண்ட ஆயுளைப் பெற்று வாழ்வான். (4) முன்னூறு சேங்கொட்டகளை ஒரு திரோணம் ஜலத்திற் சேர்த்து, அது ஓர் ஆடகமளவாக வற்றும்படியாக் காய்ச்ச வேண்டும்; அக் கஷாயத்தில் ஓர் ஆடகமளவு தலம் சேர்த்து, கடுகரோஹிணி, அதிவிடயம், நாபி, த்ரிபலை, மகச்சிலை, தாளம் இவற்றைக் கலக்கம் மாதிரியாகக் கூட்டிப் பக்குவம் செய்யும்; இவ்விதம் பக்குவமான ரஸாயனம் எல்லாக் குஷ்டங்களையும் தீர்க்க வல்லது. (5) சேங்கொட்டையை நெல்விடக் காய்ச் சதை யுடனாவது, தயிரின் மேலாடையோடாவது, தைலத்துடனாவது, வெல்லத்துடனாவது, பாலுடனாவது, நெய்யுடனாவது, வாற் கோதுமை மாவுடனாவது, எள்ளுடனாவது, தேனுடனாவது, மாம்ஸத்துடனாவது, பருப்புடனாவது புஜித்து வரலாம். இது தேஹத்தைப் புஷ்டியுள்ளதாக்கும்; புத்தியை விருத்தி செய்வதற் சிறந்தது; ஆயுளையும் வளரச் செய்யும். 66 80.

சேரங்கெட்டையின் பெருணங்கள் : சேர கொட்டை தீக்ஷணமன உஷ்ண வீர்யமுள்ளது; நெருப்புக்குச் சாணமாய், தேஹத்தைப் புண்படுத்து; அதையே முறை தவறாது உபயோகித்தல் அமுதம் போன்று குணம் செய்யும். ஜாடராக்நியை உத்தீபகம் செய்வதற் சிறந்ததான சேங்கொட்டையால் எளிதில் தீர்க்கக் கூடாத கிலேஷம் தோஷ ஸம்பந்த ராசியாதிபாவது, மலபந்தமாவது கிடையாது. 81, 82.

||தாதப சித்தி||ஸயில் பத்திம் : வாதாதபிகம் எங்கிற முறையிலு் கொள, தயிர், ஸூக்தம் என்கிறாடி, தலம் அப்பங்கம் செய்து கொள்ளாதல், அக்நியினிட் இருத்தல் ஆகிய மற்றை விசேஷமாகப் பரிஹரிக்க வேண்டும். 83.

துவா தைல முறைகள் : () துவகம் என்னு் விருகூஷ் எ் டேற்கு் டற் றை ளில் உ் டகி்றன; அற் றின் இலை த் முகன் அ் டலி் அலைகளால் அலைப் பெற்று வீசும் ாற்றால் ஆட்டி அசைக்கப்படுகி்ற . அவ்வித ளி் விருந்து மாரிகால ஆரம்பத்தில் நன்றாக் கனிந்த பழ்களைப் பறித்து, அவற்றின் வித்துளை உடத்தெடுத்து வெய்யிலிள்

உலர்ந்தி சூர்ணச் செய்யவும் ; இச் சூர்ணத்தை எள்ளை ஆட்டு வதுபே ல் ஆலை யிலிட்டு ஆட்டியாவது, சூசும்பாவித்தைப் போல் பெரும் பாண்டத்திற் கஷாயம் போல் காய்ச்சியாவது தைலம் எடுக்கவும் ; அதை மீண்டு ஒரு பாத்திரத்திலிட்டு, அதிலுள்ள நீர் முற்றிலும் ற்று ாரையில் காய்ச்சி, அடுப்பிலிருந்து இறக்கி வறட்டி குதிரினுள் பதினைந்து நாட் ள் வைத்திருந்து எடுக் வும். பிறகு மனிதன் நேஹ-ஸ்வேதம் னைச் செய்துகொண்டு, வமந-விநோதி ளால் சோத சிசித்தையையும் செய்து கொண்டு, சுபதினத்தில் விடியற் றலத்தில் இதில் ல் பல தைலம் பரு வேண்டும் ; பிறகு நான்கு வேளை போஜனச் செய்த பிறகு மீண் டு இதைப் பரு வேண்டும் ; அவ்விதமா. இதை நான்கு நான்கு போஜன ற்று ஒரு முறையா உபயோகித்து வா வேண்டும். அத் தைல உட்கொள்ள ஆரம்பிக்கையில் “மஜ்ஜா ஸார மஹாவீர்ய ஸர்வாந் தாதூந் விசோதய. சங்-சகா-கதா பாணிஸ் த்வாமாஜ்ஞாபயதேச்சியுத :” என்கிற மந்திரமோதி, அத் தைலத் தப் பரிசுத்த ரக் வே டும். இப் பிரயோ த்தி னால் அ் மனிதனுடலிலுள்ள தோஷ் ள் லே ல்மு ரவும், கீழ் மு மாகவும் அடிக்கடியு் வமந-விநோசநாதிரூபமா வெளியாகும். பிறகு ாலையில் ஸ்நேஹமும் உப்பும் விலக்கிக் குளிர்த் கஞ்சி பப்பருகலா். இவ்விதமாகத் தள்ளவேண்டிய அபத்திய் களை விலக்கிவிட்டு, இத் தைலத்தை ஐந்து நாட் ள் பரு வேண்டு். பிறகு பதினை நாட்கள் பயற்றங்கஞ்சியை உட்கொண்டு வாவும். இதனால் ஸகல குஷ்ட ரோக்களுட் நீர்கும். (2) அத் தலத் தயே ருக் காலிப்பட்டை ஷா த்தில் முன்று மட ளவில் மு றப்படி பக்கு ம் செய்து, முன்போலவே பதினைந்து நாட் ள் வறட்டி று டியில் வத் திருந்து, முற்றிலு் நிய மா ரிருந்துகொ டு ஒரு மாஸகால பருகலா் ; அதை, உடலில் தேய்த்து் கொள்ளலாம் ; முன் கூறியபடி ஆஹார முறையையும் வனித்துபயோகித்து, குஷ்ட ரோகமுள்ள மனிதனைச் சீக்கிரத்தில் ஸ்வஸ்த்தப் படுத்தலம். (3) அந்தத் தலத் தயே கருங்காலிக் ஷாயயில்லாமல் நெய் யிலும் தேனிலும் கலந்து பதினைந்து நாட் ள் உட்ெ ள்ளவும் ; மாம்ஸாஸமே ஆஹாரமாய் உட்கொள்ளத்தகுந்தது ; இந்த முறையானது மனிதனு் கு இருநாறு யது ஆயுடையும் தாக் கூடியது. (4) அதே தைலத்தை ஐம்பது நாட்களளவும் நஸ்ய ராகப் பிரயோகித்து ந்தால், அ் மனிதனை அழகிய

. இத் மந்திரத்தி் பொரு் : “மிச் றந்த ஸாரமு் வித்தே, விசேஷ வீர்யமு் ள வித்தே, நீ எல்லாத் தாது னையு் நன்கு த்தி செய் ரா ; அ்வித்ெ ய்யு மாறு ச்ஞ-சகரம்- த இற் ற யேத்ரி நிற்கும் திரு ால் உ்றனுக்குக் ட்டனை யி கின்றா்.”

உருவமுள்ளவனாகவும், மிகச் சிறந்த ஞாபக சக்தியுள்ளனராகவும், முன்னூறு வருடங்களாவான ஆயுளைப் பெற்றவனாகவும் அவ்வெளஷதம் செய்துவிடு. 84—95.

பிப்பலீ ரஸாயநங் ள் : (1) இரஸாயந குணங்களைப் பெற விரும்புவன் ஐந்து திப்பிலிகளையாவது, ஏழு திப்பிலிகளையாவது, எட்டு திப்பிலிகளையாவது, பத்து திப்பிலிகளையாவது தேன்-நெய் இற்றுடன் ஒரு வருஷகாலம் தொடர்ந்துண்ணலாம். (2) இரஸாயநத்தில் விருப்பமுள்ளவன் பலாசுக்கூரத்தில் பாவனை செய்து, நெய்யிற் பொரித்தெடுத்த திப்பிலிகளை முன் முன்றாகப் போஜனத்திற்கு முன்பு முற்பகலில் தேன்-நெய் இவற்றுடன் உண்ணலாம். (3) ஒரு தினத்திற்குப் பத்துத் திப்பிலி விதம் பத்து நாட்கள் வரையில் பத்துப் பத்து விதம் அதிகப்படுத்திக் கொண்டே பாலுடன் உண்ணலாம்; அவ்விதே கிரமமாக அதனுபயோத்தையும் குறைத்துக்கொண்டே வரவேண்டும். இவ்வெளஷதம் ஜீர்ணமான பிறகு ராசியன்னத்தைப் பாலுடனும், நெய்யுடனும் புஷிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஆயிரம் திப்பிலிகளைப் பிரயோகிப்பது ஒரு சிறந்த இரஸாயநமாகும்; இந்த முறை வர்த்தமந பிப்பலி எனப்படும். இவற்றை நல்ல பலமுள்ளவர் அரைத்துக் கல்கமாச்சியும், பத்தி பலமுள்ளவர் கடியம் காய்ச்சியும் உட்கொள்ளவேண்டும். (4) இரண்டாயிரம் திப்பிலிகளை முன்போலவே செம்மறியாட்டுப் பாலுடன் உட்கொள்ளலாம். இஃ முறைகளின்படி உபயோகிப்பதும் திப்பிலிகள் ஸம், ச்வாஸம், தொண்டை வியாதிகள், க்ஷய, மேஹம், கிரஹணி, அர்சஸ், பாஸ்டு, விஷமஜ்வர், சேபம், வார்தி, விக்கல், ப்லீஹரோகி, வாத-ரத்த இனனைத் தீர்க்கும். 96—102.

லோஹரஸாய நங்கள் : (1) இரண்டு கர்ஷமளவு திப்பிலியை நீர் விட்டு அரைத்து, இரவில் இருப்புப் பாத்நிரத்தில் அதைப் பூசி, காலை யில் இரண்டு அஞ்ஜலியளவு சுத்த ஜலத்தினால் அதைக் கழுவி யெடுத்து இரஸாயநமாப் பருவலாம்; இவ்வாறு ஒரு வருஷ காலம் உட்கொண்டு, இஷ்டமான உணவையுப் பானத்தையும் உபயோகித்துக்கொண்டு, இஷ்டமான ரியங்களையும் செய்யலாம். (2) சுக்கு, வாய்விடம், த்ரிபலை, சீத்தில், அபிதூரம், மஞ்சள், சிற்றமுட்டி, பேராமுட்டி, கோரைக்கிழங்கு, தேவதாரு, அகில், சித்திரமூலம், செம்முநீர், தமரை, நெய்சல், கருகாவி, குக்கிலியம், தேன், வேலம் பிசின் இவைகளையும் தனித்தனியே திப்பிலி யப்போலவே இரும்புப் பாத்நிரத்தில் அரைத்துப் பூசி உட்கொண்டவர, வியாதியற்றவனாய், கிழத்தனம் பெருதவனாய், தூறு வருஷங்களாவும் நீண்டாயுளைப் பெற்று வாழ்வான். (3) முற்கூறிய

இரஸாயநச் சரக்குகளை இரும்புப்பாத்திரத்திற் பூசி வைத்து, இரண்டு அஞ்ஜலிப் பிரமாணம் பால்விட்டுக் சழுவி உட் கொண்டு வந்தால் முற்கூறிய குணங்களை இன்னும் சிறப்பாச் செய்வதுடன், அதினு் இரண்டு மடங்காக ஆயுளையும் அது விருத்தி செய்யும். 103 106.

ஸோமராஜீரஸாயநங்கள் : (1) வேங்கை, சுருங்காவி இவற்றைக் கூழ்போல் பக்குவம் செய்து, அதில் கார்போகரிசி யப் பா ணை செய்தெடுக்கவும் ; அதை வேலிப்பருத்திகடுக்காய் இவற்றின் சூர்ணத்துடனும், அயபஸ்மத்துடனும் வந்து, தேன் - நெய் இவற்றிற் குழைத்து ஒரு வருஷமளவும் உட் கொண்டுவர, அம் மனிதன் கிழத்தனத்துக்குரிய துர்க்குணங்கள் நீ கியவனாவான் ; இதை யுபயோகிக்கையில் முன்பு கூறிய ஆஹாரங் ளையே மிதமாகப் புஜித்து வாவேண்டும். (2) தேஹ மெங்குட் மெங் குஷ்டத்தினால் வருந்துபவன் கார்போகரிசியை நியதமாக எள்ளுடன் ஒரு வருஷ காலம் புஜித்து வந்தால் அவன் தனது தேஹகார்தியினால் பிறகு சந்திரனையும் வெல்லு ான். (3) கார்போகரிசியை உமி நீக்கிச் சூர்ணம் செய்து, பாலிற் சேர்த்துப் பக்குவமாகக் காய்ச்சி, அதைக் கடைந்து, அதி விருந்து வெண்ணெய் எடுத்து, அதைத் தேன் கூட்டி யுட் ளொள்ளவும் ; அதே மோரை பிறகு அதற்கு அதுபானமாகவும் பரு வேண்டும் ; தேஹமெல்லாம் கொதறிப் போய், ரொட் டும் நாசியு் மிச் சுருக் ப் போய் விகாரமடைந்த குஷ்டரோகி ளும் பட்டுப்போன விருகூதங் ள் மீண்டும் புதிதாகத் தளிர்த் துச் செழிப்பதுபோல், ன்கு குணம் பெறுவர். 107 110.

சு ரஸாய ங் ள் :— (1) சைத்தியத்தினுள், ரதத்தி னாலும், பணியினாலும், எரிப்புண்ணாலும் வாறைய டந்த தேஹ முடையவர்களுக் கும், அசைவற்றும்-ஒடிந்தும்-வளைந்தும்- விப்பெடுத்தும் கோளாறடைந்த எலும்புகளைப் பெற்றவர்களுக் கும், ரத ரோகங்களால் பீடிக்கப் பட்டவர்களுக்கும் லக்ஷ் ான்கிற வெள்ளுள்ளி வெகு உபயோகமானது ; அதை ஓளஷத மாயுபயோகிக்க் கூடிய முறை இனி விவரிக்கப் படும். (2) அமு தத்தை ள்ளத்த ருப் பெற்று அருந்திய இராகுவின் முத்து அறுக்கப்பட்டுப் போக, அப்பொழுது அவன் தொண் டையிலிருந்து திலத்தில் வீழ்ந்த அம்ருத ரஸத் துளிகள் ரஸோ ந் ள் அல்லது லக்ஷ் ான்கள் என்கிற வெள்ளுள்ளிகளாக மாறின ; இவ் ிது அஸுரனுடைய உடலிலிருந்து உண்டானதால் இஃ த அந்தணர் புஜிப்பதில்லை ; இது அமுதத்திலிருந்து நேராக உற்பத்திய னதால் இரஸாயநங்களுள் முதன்மையானது. இது ரகே த்தின் வரல று. (3) ளொள்ளியைச் சீத காலங் ளில் ஸார ராமாய் உபயோகிக் லாம். கபதோஷ மதிகரித்தவன்

ஸந்த ருதுவினு, வாததோஷத்தால் வருதுபன் மாரி
 லத்திலுங்கூட இதை யுபயோகிக்கலாம். கீர்ஷ்ம ருதுவுக்கு
 கூறிய விதிகளின்படி நடந்துகொண்டு வந்தல் எல்லாக் காலத்தி
 லுமே இதை யுபயோகித்து வரலாம். ஸ்நேஹ சிகிச்சையையும்,
 சோதந சிகிச்சையையும் செய்து கொண்டு, சீதளமு-மதாழு
 மான பதார்த்தாதிகளால் ஸகல ஆசயங்களையும் ஸம்ஸ்காரம்
 செய்துகொண்டு, அப்பால் இதை யுபயோகிக்க ஆரம்பிச் வே
 டும்; இச் சிகிச்சை செய்து கொள்பவனுடைய வீட்டிலுள்ள
 பரிசாரகர்களும் வெள்ளுள்ளியனைச் சிரஸ்ஸிலும் செவிகளிலு
 கூடத் தரித்துத் தீரிவது நலம். (4) இமாலயத்திலும், சக
 தேசத்திலும் உற்பத்தியாகும் இதன் கிழங்குகளை வஸந்த ருது
 வின் இறுதியில் எடுத்துவந்து, மேற் புரணிகளைக் களைந்துவிட்டு,
 இரவில் மதிரை முரவிய மது இனங்களிற் போட்டு ஊறவைக்க
 வேண்டும்; விடியற் காலத்தில் அவற்றை யெடுத்து நக்கி,
 சுத்தமான வத்திரத்திற் போட்டுப் பிழிந்து ஸ்வாஸமெடுத்து,
 முற்ப்படி பக்குவம் செய்து பழகிய மதிரையை மூன்று பகு
 அத்துடன் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். அல்லது அவர் மெடுத்த
 வுடனே வேறு எந்த மதுவையாவது, ஷைலத்தையாவது,
 புளித்த நீர்மோசையாவது, சாடியையாவது காலதீர்ந்து அள
 ரா கலந்து உட்கொள்ளலாம். அல்லது அவ்விதமே ஷைலம்-
 க்ருதம்-கெழுப்பு-மஜ்ஜை-பால்-மாம்ஸாஸம் இவற்றில் எதை
 யாவது தனியாக அச் சாற்றுடன் கூட்டியும் உட்கொள்ளலாம்.
 வியாதியின் தன்மை சேற்றவாறு அந்தந்த சரக்குகளின் சநா
 யத்துடன் சலந்த வது பருகலாம். அல்லது இதன் இரஸத் த
 மத்திரம் ஒரு வாய் சொட்டவளவு சொட்டையும் அசுத்சடியி
 லுள்ள அன்னாஹிக் குழலும் சுத்தமாவதற்காக உட்கொள்ள
 வேண்டும். வேஷனை யேற்பட்டால் அடிக்கடியும் ஸ்வேஷநம்
 செய்வது நலம். வார்த்திய வது மூர்ச்சையாவது ஏற்பட்டல்
 அப்பொழுது முகத்தில் தீட்டு என்று குளிர்ந்த ஜலத்தைத்
 தெளிக்கலாம். பிறகு சோர்வு தணிந்ததும், ஒஜோ தாது பலப்
 பட்டதும் மிச்சமுள்ள இரஸத்தையும் பானம் செய்யலாம். விதா
 ஹ் என்னும் ஈந்தல் நீங்குவதற்காக மிகவும் சீதளமான சந்த
 னப் பூச்சு முதலியதை அதிகமாய் உபயோகித்துக் கொண்டு,
 குளிர்ந்த ஜலத்தில் தேய்த்தெடுத்த முத்துக்களையும், சர்ப்பூ
 கைகளையும் தரிக்கலாம். உது முதலியவற்றுடன் சேர்த்து
 இச் சாற்றை ஒரு குடவம் அளவாகவும், தனியாக அதை தாக்கி
 ரம் அதிற் பாதியளவாடும், அதன் உட்சுஷையக் கல்சமா
 அரைத்து ஒரு பலமளவாசவும் உபயோகிக்கலாம்; இதை அ
 னத்துடன் கலந்தும், அஹாரத்திற்கு முன்பாகவும் உபயோகிக்க
 வேண்டும். (5) லக்ஷ ரஸா தத்திற்குப் பத்தி மக சஞ்சுருக்
 சதிபூ சந்திரன் இவற்றைப்போல வெண்மை யுள்ள ந்ரு

ப் பழகிய ச'பா அன்னத்தை முன்பு புஜித்த உ'பு ஜீர்ண
மான பிறகு ஞ்சி யினம் ளோடாவது, பாஸுடனாவது, ஜா'கல
தேசத்து மிருகங்களின் மா'ஸ ரஸம் ளோடாவது உ'ல .
(6) அதை யுபயோகிக்கையில் ஒரு மதுவையே த'ணீர்
கலந்து பருகலா' ; மதுபாநம் செய்யும் வழக் கில்லாத ன்
அன்னம் ஊறிய நீரையாவது, ஞ்சி மென்னும் காடியையா து,
தெளிவான கஞ்சியையாவது உட்கொள்ள ரம். (7) ள்ஞள்
ளியை' கல் மாக்கி, நெய் வத்துப் பழகிய பாத்திரத்தில் அதற்
குச் சமம் நெய் கூட்டித் துடிப்பால் கிளறி நசுக்கி, அதிலேயே
பத்து நாட்கள் வைத்திருந்து முன்போலவே உண்ணலாம்; அல்
லது ஸையுடன்¹ புஜிக்கலாம். (8) புரணிகள் உரித்தெடுத்த
௳்ஞள்ளிகளைச் சூலத்திற் குத்திப் பக்குவம் செய்த இறைச்சி
களுக்குள் நிரம்பவும் அடைத்து, அவற்றை அநே ம் ஊறுகாய்
முதலியவற்றுட் தாராளமா உண்ணலாம். (9) அல்லது வெள்
ஞள்ளியுடன் நெய்-காடி இவற்றைக் கூட்டித் துவையலாக
அரைத்து வேண்டியவளவு இலகு குணமுள்ள சொற்ப அ'னத்
தோடு புஜிக்கலா'. (10) வெள்ளுள்ளியின் குணுணங்கள் :
பித்தா ரணம், இர'தாவரணம் இவற்றைத் தவிர்த்து மற்ற
எல்லா ஆ ரண தோஷங்களாலும் சூழப்பட்ட வாத ரோ த்தி
லாவது, கே ல வாதத்திலாவது வெள்ளுள்ளியினும் மேலான
கு ந் தாத்தக்க வேறு திரவ்யம் எதுவும் கிடையாது. தண்
ணீர்-வெல்லம்-பால் இ ற்றில் விருப்பமுள்ளவனுக்கும், மாம்
ஸ'மது-புளிப்பு இவற்றில் வெறுப்புள்ளவனுக்கும், அஜீர்ணத்
தத் தா' வியலாத னு'கும் வெள்ளைப் பூ'டு உண் மயில்
நீங்கிழைக்கும். (11) வெள்ளுள்ளியை உபயோகித்து வந்த பிறகு
இறுதியில் பித்தம் பிரகோபிக்குமென்று அஞ்சி மிருது விரோசம்
கடைசியில் உபயோகிக் வே'டும்; இவ்விதம் செய்வதால் இர
ஸாயந குணங்களைப் பரிபூர்ணமாகப் பெறுவான். 111- 130.

சிலாஜதரஸாயங்கள்: (1) கோடை க ளத்தில் சூரிய
கிரணங்களால் மிகச் சூடாக்கப்பெற்ற பர்வதங்கள் பொ' முத
லிய ஷட்டாதுக்களின் ஸத்துவமட் கியதான அரக்குபே. ன்ற

1. மூலத்தில் “ஸயா ஸமம்” என்பதற்குப் பதிரா “பயஸா
ஸமம்” என்று ளேறு பாடமு'டு; அதற்குப் “பாஸுடன் புஜி'கலாம்”
எனப் பொருள்.

. ஷட்டாதுக்கள் ஆறு தாதுப்பொருட்கள் அல்லது ளோ
ஹ'ன் : பொன், ள்ளி, செம்பு, பித்தலை, வங்கம், அயம் என்பவை.
[ஆகவே ஸ் ரணசிலாஜது, ரஜதசிலாஜது, தாமிரசிலாஜது, தாபு
சிலாஜது, ககி ராஜது, ளோஹசிலாஜது என்று சிலாஜதுவல்லு
அறு உ'டு. ள்ளி ஸம்பந்தமானது கப்பூ சி ராஜ] என்
று', ளோஹஸம்ப'தமானது ளேழுத்தி சிலாஜது எ'றும் ஆக
முக்கியமாக இர'டு க சிலாஜது பிரவீர்த்தம்]

ஒருவனைப் பிசினைக் க்ருவதுண்டு; அது சில ஜ என்று வழி
கப்படுகிறது; எல்லாச் சிலாஜதுவுமே திக்தாஸமும் கரோஸமும்
-ள்ளது; சிறிது உஷ்ணவிரியமானது; மெபம், சேதநம் எ
னும் கு க்ளைபு பெற்றது; எல்லாவற்றிலும் லோஹ
தாது மப்தமான சிலாஜதுவே மிகச் சிறந்தது. இது
மோழத்திரவ ஸ்னையைப் பெற்று, ரூநிறமாய், குங்கிலிய
பேன்றதய், நறநறப்பற்றதாய், ஸ்சிக்கத்தமாய், மிருதுவாய்,
குருகுணமுள்ளதாய், புளிப்பு-துவர்ப்பு இவற்றைத் தவிர்த்து
பற்றச் சுகை களுடையதாய் இருக்குட்; இந்த கேழத்
சில ஜது என்பது சிரோஷ்டானது. (2) சில ஜது பவனை:
வியதி, பினியாளியின் நிலை என், அர் ளுக்கு ஸாத்மிய
ான வஸ்துக்கள் இவற்றை நன்றாக் கவனித்தறிந்து, சிலா
ஜது உலோஹபாத்திரத்தில் பாவனை செய்து உபயோகி
வேண்டும். முதலில் வெறுந்தண்ணீரால் அ தக் கழுவி யெடுத்து
உலர்த்தி, அப்பால் பின் ருமாறு ஷாயங்களைக் கொண்டு
பாவனை செய்யவேண்டும். சிலாஜதுவுக்குச் சம அளவு பாவனை
ான ஷாயவஸ்துவை அதற்கு எட்டுமடங்கு ஜலத்திற்சேர்த்து,
எட்டிலொருபங்கா மிகும்படியாக் ரய்ச்சி டிக்கட்டவும்;
அக்கஷாயத்தில் சிலாஜதுவைச் சேர்த்து, அக்கஷாய வஸ்துவுக்
குச் சமமான சுவை இதற்குண்டாகு படியாக பாவனை செய்து,
உலர்த்தி யெடுக் வுட். இவ்விதமாக ஏழுவிதமான வெவ்
வேறு சரக்கு ளால் ப்ருவ் செய்த கஷாயத்தில் ஏழு முறை
பாவனை செய்ய வேண்டும். (3) பிறகு இரஸாயநமுபயோகித்து
ொள்பவன் ஸ்நேஹமு சோதநமு செய்துகொட்டு, திக்த
பதார்த்தம் ளால் ப்ருவ் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தை மூன்று
நாள் உட்கொட்டு¹, பின்னர் சில ஜது த்ரிபலாயுஷ்த்துட்
மூன்று நாட் ளும், பேய்ப்புடல் பூஷ்த்துடன் மூன்று நாட்களுட்,
அதி தூபூஷ்த்துடன் மூன்று நாட் ளும் க ஒப்பது நாட் ள்
உபயோகிக்க வேண்டும். பிறகு அலமறிந்து அவனுக்கு ஏற்ற
முறையிற் கீழ்வரு மாத்திராமுறைப்படி ப்ருவ் செய்த
சிலாஜதுவைச் சுத்த நிலைமையில் உட்ொள்ளக் கெடுக்கவும்;
இவ்வித பிரயோகி சிலாஜது தேஹத்திற்கு மிகவுப் பிர
யோ னமுள்ளதாகுட்; அதற்குள்ள எல்லாக் குணங்களைபு
அது செய்யும்; தூரிதம் யுபயோகிப்பதா லேற்படக்கூடிய
ெதியுட் இதனால் ஏற்படாது. (4) சிலாஜதுவை ஒருவாரமும்,

சிலாஜது உட்ொள்ப ன் முதலி க்ருதபாநாதி ளால்
தேஹத் த்ரித்தமாக்ொ ண்டியது முறை. “க ச்
தரித்த ப ராது ஆயுத் தா ல் னை ந் கு தாங்கிக்கொள்ள
அனுக்லம் ஏற்படு துபோல, நேஹத்தினால் அதிகமாக ஸ்சிக்கத்
மாகச் செய்துகொட் தேஹத்தில் சிலா து தீங்கி முப்பதில்லை”
என் பிராசனை த்தி ரசிரியர் ள் கூ ள்.

முன்று ராங்கனும், ஏழு வாரங்கனும் உபயோகிக்கலாம்; அது ஒரு கர்ஷமளவும், அரைப் பலமளவும், ஒரு பலமளவும் ஆக முன்று அளவுகளில் உட்கொள்ளலாம்; இவை முற்றையே சிலாஜதுவின் ஹீர யோ மும், த்ய யோகமும், உத்த யோகமும் ஆகும்.¹ (5) முற்கூறியவாறு பாவநாதிகளால் ப'குவம் செய்யப் பட்ட சிலாஜது வ, ஸ்நேஹாதி ளால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப் பட்ட தேஹத்தில், தா'ர'-அயம்-ஒ ள்ளி-பொன் இவ்வனைத் தோடும் அல்லது தனித் தனியே ஒவ்வொன்றோடும் கூட்டிப் பாஸிற் ல்கிப் பிரயோகிக் இரஸாயந குணத் த அது தரி, மாகக் காட்டும்; இதை யுபயோகித்து ருசையில் கொள், மணத் தக் ரளி, மாடப்புற இவைகளை எப்பெ முதுமே உபயோகிக் கூடாது. (6) சிகித்தலைக்கு சப்படக் கூடிய ஸாத்யரோக மெதுவு் உலகில் சிலாஜதுவினால் வலியத் தீர்க்கக் கூடாததா யிருப்பதில்லை. அது காலயோ - மாத்ரா யோக'களை அனு ஸரித்து முறை தவறாது பிரயோகிக் ப் பட்டால், ஆரோ'க்ய நிலைமையி லிருப்பவனுக்கும் விசேஷமான தேஹபலத்தை விரு'தி செய்யு'ம். 131 143.

குடப்ரவேச-வாத தபி சிகித்தலைகளுக்கேற்றவர் : (1) எச் சகித்ஸா முறைக்கும் ஈடு கொடுத்துத் தாங் ஆயத்தமா யுள்ளவர்களுக்கும், ஸ ல உப ரணங்களுடும் பரிசாரகர்களையும் வைத்துக் கொள்ள ஸௌகர்யமுள்ளவர்களுக்கும் குடப்ரவேசிக ம் என்னும் சிகித்தலை அனுகூலமா து. (2) அவ்விதமில்லாத மற்றவர்களுக்கு வாதாதபிக்சிகித்ஸா முறையே அனுகூலமான தாம். 144.

வ தாதபி சிகித்தலைக் ேற்ற முறை ள் : இனி ராதா தப' ள் என்கிற ர்று-வெயில் இவற் றத் தா'கி நின்று தேஹத்திற்கு இரஸாய சிகித் ஸ யெ்துதெ ள்ள் கூடிய ஒளவுத் முறை ள் விஸ்தரித்துக் கூறப்படும். அவை ஸு மான உபசார'களா யிருப்பதுடன், சிகித்த யில் தேஹ' தவறுதல் நேர், போதிலும் தேஹத்திற்குத் தீ'கிழப்பை யல்ல. (1) குளிர்ந்த ஜல், பால், தேன், நெய் இவற்றில் தனித் தனியா ஏதேனு' ஒ' றயாவது, ஏதேனும் இரண் டிரண்டை, அல்லது மும்முன் ற, அல்லது நாலையு' ஒன்றாக ரவது கூட்டி ஆஹாரத்திற்கு முன்பாக உட்கொள்ள அது

. ஒரு ரா'ர'-மூ'று ரா' ள்-ஏழு ரா' ள் என்கிற மூ'றும் முறையே ஹீ - த்திம-உத்தம' ர கா ே க் ள் என்று, ஒரு ர்ஷம்-அ ரப் பலம்-ஒரு பலம் ள்'கிற மூ'றும் மு றயே ஹீ . மத்திம-உத்தம' ளான த்ரா ே ங்கண் ள்'றும் ஆக இதி' இரு க யோக' ள் ன்று முறை ர் குறிப்பிடப் பட்ட ,

வயஸ்-ஸ்த்தாபநமாகும்.¹ (2) கொட்டை நீக்கிய இரட்டு சாப்புகளை வெல்லத்துடனாவது, தேனுடனாவது, சுக்குடனாவது, திப்பிலியுடனாவது, இந்துப்புடனாவது கூட்டி எப்பொழுதுமென்று வந்தால் அம் மனிதன் ஆரோக்கியமானாருண்டு வாழ்வான். (3) வித்து நீக்கிய கடுக்காயை நெய்யிற் பொரித்தெடுத்து, அதைப் புஜித்து, அந்த நெய்யையும் பருகி வந்தால், ன்றியுள்ளவனுக்குச் செய்த ஒரு நன்மையைப்போல் அனைத்து சரீரத்தில் பலம் சிறிதும் குன்றாது நீடித்திருக்கும். (4) நெல்லிக் கணிச் சாறு, தேன், சர்க்கர, நெய் இவற்றைக் கூட்டிப் பருகிக் கொண்டு, பத்யமான ஆஹாரங்களையும் புஜித்து வரும் மனிதருக்கு முறை தவறாகக் கற்ற தூல்களைப்போல் மூப்புக் கோளாறுள் முற்றிலும் தீரும். (5) நெல்லிக் கணி, ரய்விடங்கம், வேர்கயின் உட்சத்து இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, அயமும் கலந்து, சைலம்-தேன்-நெய் இவற்றிற் கூட்டி யுட்கொள்பவனுக்கு இளமையின் அழகு அழியாது நிலை நிற்கும். (6) அயப் பொடி, வாய்விட்கசூர்ணம், நெய், தேன் இவற்றை வேங்கை மாச் சிமிழில் ஒருமிக்கச் சேர்த்து வைத்து, ஒரு வருஷ காலம் கழித்து உட்கொண்டி வர பலம் பெற்று, கருகிற மயிர்களையும் அடைந்து நீட்டாலம் ஜீவித்திருப்பான். (7) ரய்விட்கம், சேங்கொட்டை, சுக்கு இவற்றைப் பொடித்து, நெய்-தேன் இவற்றிற் கலந்து உப்பவர் பிணிகளாகும் அலைகளடர்ந்த கிழத்தனமாகும் ஆற்றை அழுகும் பலமுமாகும் ஓடத்தைப் பெற்றுக் கந்து விடுவார்கள். (8) கருங்காலி, வேங்கை இவற்றின் பிசினைக் கூழாகப் பஞ்சுவம் செய்து, பொடி செய்த த்ரிபலையைச் சேர்த்து, நெய்யு் தேனும் கூட்டி நியதமாகப் பருகி வரு மனிதர் பிணியற்றுப் பிரியாப் பிழைத்து ருவர் ளென்பதில் வியப்பொன்று மில்லை. (9) விரலால் தொட்டால் விரல் ரேனை என் முத்திரை அதில் விழக்கூடிய பஞ்சுவமுள்ள வேங்கைப் பிசினை சர்க்கரை-தேன்-நெய்-த்ரிபலை இவற்றுடன் கூட்டி யுட்கொள்பவரிட்கிழத்தன் வருந்தி யழைத்தாலும் அணுகாது விலகிப் போகும். (10) அரைப் பலம் வெள்ளைச் சாறையை அரைத்துப் பாலுடன் பருகலாம்; அவ்விதம் அரை மாஸாவது, இரண்டு மாதம் ளாவது ஆறு மாதம் ளாவது, ஒரு வருஷமாவது -பயோகித்துவந்தால் கிழத்தனத்தால் தளர்த்த தேஹமுடையவரும் மீண்டும் சிறந்த பலம் பெறுவான். (11) பெருஞ்ஞரும்பை, டக்கத்தரி, பெருமல்லிகை, சிறுமுட்டி, வெட்டிதேர், வட்டத்திருப்பி, வேங்கை, நன்னூரி, கருஞ்சந்தனம், அகில, சந்தனம் இவற்றையு் வெள்ளைச் சாறையுடையப் போலே பஞ்சுவம்

வயஸ்-ஸ்த்தாபநம் கிழத்தனக்கோளாறுள் தேஹத்தில் அணுகாது ரவிப யதுக்குச் சமான குக்களை உட்கொடுத்து.

செய்துபயோகி , அவை தேஹத்திற்குப் புதிய யௌவ வயதுக்கேற்ற நிலைமையைத் தரும். (12) தண்ணீர் ட்டார் கிழ்மைக் ஷாமிட்டு, அதையே கல் ராடும் கூட்டி, அதில்க்ருதம்பக்கு செய்து, சர்க்கரை கூட்டிப் பருக, டயிர் வாழ்நையாகும் ழியிற் பிரயா செய்தவர்களை வியாதிகளாதுள்ளர்கள் தாக்கி ஆரோக்ய ராது பொருளைக் கொள்ளையிட வியலாது. (3) அமுச்சுரூவ் கிழ்மைப் பாலுடனாவது, மெய்யோடாவது, தைலத்தேடவது, எஞ்சுரான ஜலத்துடனாவது அரைமாஸகாலம் உட்டு வந்தால், அது இளம் பயிருக்கு நல்ல ழைபேல் இளைத்த தேஹத்திற்குப் புஷ்டி பத்தரு. (4) ழுப்பாயுள்ள எள்ளை ஒரு பல ளவு தினந்தோறு புஜித்துக் குளிர்ந்த ஜலத் தயும் அதுபானம் யுட்கொட்டு ர, சரீரத்திற்கு விசேஷ போஷணை யேற்பட்டு, இறங்கும் வரையில் பற்றும் ட்டிப்படு. (15) நெறிஞ்சில், நெல்லி, சீந்தில் இவற்றின் சூரத் தத் தேன்-நெய் இற்றைக் கூட்டிப் பருகுனித வ்ருஷ்ய என்கிற குத்தைப் பெற்று, ஸ்திரதேஹியாய், தேஹ மனோ வியாதிகளில் ல், ருகிற யிர்களையும் ளரப் பெற்று தூறு டு ஜீவித்திருப்பான். (6) ழுத்தாள்ளாட் நெல்லிக் னிளையாவது, தாற் றி ரப்களையாவது, ட்கு ய்ளையாது சேர்த்த இடித்து - டுவரும் மனிதரில் னைப் போன்று வெகு நேரத்தியாச் செழித்த தேஹமுள்ளவராவர். (17) சிலாஜது, தேன், வாய்விட்கம், மெய், அயம், டுக்ராய், பாதாஸம், ிணமாக்ஷிக் இவற் ற யு டுவருபவனுடைய தூர்ப்பலமா உடனு பதினைந்து நாட் னில் பூர்ண சந்திரனைப்போல் செழித்து வளர்ந்து பலப்படும். (1) ரிசலா ிணிச் சாற்றை ளந்தோறும் ஒரு ளகாலம் பருகிகொட்டு, ப ழும் அன்னமும் பத்தியப் புஜித்தந்தால், அம் மனிதர் தேஹபலமும், வீர்யமு் பெற்று தூறுண்டு ஜீவித்திருப்பர். (9) ஒரு ளகாலம் சம்பை நெய்யுடனாவது, பாலுடனாவது, தைலத்துடனாவது புஜித்து வருபவர் அரக் ர் முதலியவர்கள விரட்டக்கூடாதவராவும், மேதாவிகளாகவு, ிளக் மப் பேசு திறை யுள்ளவராவும் ஆவர். (20) நெய்யில் ல்லாரையிலையை வறுத்து, அதையே அம் மின்னி ஒரு ம ளகாலம் புஜித்து வந்தல், அவர்கள் கு தரியசாஸிகளாய், வாலிபத்த் தை-தேஹ-வனப்புமற்றுமுன் சிறத்த கு ள்-இவற்றையு் பெற்று குகீட் ளகாலம் ஜீவித்திருப்ப. 145 165.

தி குளி : நீத்திப்பிலி, த்ரிபலை, அயப் பொடி இவற் ற ஜ் தூறு பல எடுத்து மிருது சூர்ணம் செய்து, நையாந்தைச் சாறுவிட்டு அரத்து, மு ழுது ரத்

திரைகளாக உருட்டி, சிழவிலுலர்த்தி எடுக்கவும்; முதலில் இதை வேளைக்கு அரைகுளினை விடும் சில நாள் புஜித்து, அப்பால் முழு முழு மாத்திரையாகப் புஜித்து வரவேண்டும். பிறகு விரோசனம் செய்துகொண்டு, கிராமமாக மண்டம், பேயா, விலேபி, ம்லாஸம் கலந்த அன்னம் இவற்றை நெய் கலந்து ஸ்ரீகந்தாக்கி ஒரு நாஸம் நியதமாயிருந்து உபயோகிக்க வேண்டும். ஒரு மாஸத்திற்குப் பின் யதேச்சையாய் எல்லாவற்றையும் உபயோகித்து வலாம்; ஆனால் ஒரு வருஷ நாலம் அஜீர்ணத்திற்கு இடங்கெடாது ஊக்கத்துடன் அடிட்டியும் முற்கூறிய மாத்திரையை உபயோகித்து வலாம். இதுனால் அஸுரபய வியாதியினால் வருந்துபவனுட்பிணியற்றவனாவான்; வயது முதிர்ந்தனும் நல்ல வாலிப மனிதனைப்போல் ஆண்மையைப் பெற்றுள்ளிருவான்; தேஹம் பருத்து, செவியனும் நேத்திரங்கள் முதலியனவு் செழித்துப் பருத்து வாலிபனைப்போல் அவன் நி, ஐந்து வருஷங்களும் ஜீவித்திருக்கலாம். 166 169.

ரஸிம்ஹக்ருதம்: (1) கருந் வாலிப் பட்ட, சித்திரமூலம், சிம்சபாவின பட்டை, வேம்பு பட்டை, கடுக்காய், ராய்விடங்கம், தூன்றிகாய், சேராக்கொட்டை இவற்றை இடித்து, இவற்றைப் பதனெட்டு மடங்கு தண்ணீர் போட்டு, இரும்புத்துண்டுகளையும் சேர்த்து, இருப்புப் பாத்திரத்தில் வெய்யிலில் மூன்று நாட்கள் சூர்ப்புடமாகக் காய்ச்சி, அடிக்கடிபும் கிளறிக் க்காண்டிருக்கவேண்டும். பிறகு அந்த அயத்துண்டுகளுடன் சஷாயத்தை அன்னியில் ஏற்றி, சிறு ஜுவலை சில் எரித்துக் கஷாயம் நாலிலொரு பங்கு மிகும்படியாகக் காய்ச்சி வடிக்கட்டும். அவ்விதம் வடிக்கட்டிய கஷாயம் ஒரு பா, பால் ஒரு பாகம், கரிசலாக்கண்ணிச் சாறு இரண்டு பாகம், தரிபலா கஷாயம் மூன்று பாக, புத்துருக்கு நெய் நான்கு பாகம் ஆ இவ்வனைதையும் ஒரு இரும்புப் பாத்திரத்தில் ஒன்றாக் கூட்டிப் பக்குவம் செய்யவும். இதில் சுத்தமான கண்ணெய், தேனையும் சனித்தனியே கூட்டிப்பாவது அன இல்லாமலேயே வது வேளைக்கு ஒருபலம் அளவாக உட்சொண்டு வாவு; இதில் இஷ்டமான ஆஹார-விஹாரங்களைச் செய்து வலம். இதை ஒருமாஸம் பருகவரும் மனிதன் சீரும் சிறப்பு முற்ற தேஹம் வய்ந்து, நோயற்ற வாழ்வுடன், காட்டுருமைக் டாபோற்ற வலியைப் பெற்று, குதிகை போல் வினைந் தேடும் ன் மயுடையவனாவான்; சரீரம் தளர்வு நீங்கி திடப்படு; தலையிர் வண்டுடல்போல் ருசிறம் கொள்ளும்; மது போல் ண்பெற்ற முகமுடையவனாவான்; மங்கையர் பல ருடன் மிழ்வுடன் சேரும் மேன்மையைப் பெறுவான்; வாக்கிலு, மதியிலு, விசேஷ மேதையிலு் சிறப்புறுவான்; ஜட

ராக்கியும் அவனுக்கு மிகவும் அதிகரிக்கும்; அன்னிஜ்வாலையிற் பழுக்கக் கயக்கிய பொன்னுக்கு நிகரா நிறம்பெற்ற தேனு முள்ளவனாய் மானிடரிற் சிங்கம்போல் அவன் விளங்குவான். 'நாஸிம்ஹக்ருதம்' என்கிற இதை யுட் கொள்ளும் மனிதனிட, சக்ராயுத்ததுடன் ஜ்வலிக்கும் நாஸிம்ஹமுர்த்தியினிடம் அஸ்ர ராக்கிப்போல் பிணிகள் அணுகமாட்டா. (2) விரோசநாதிகளால் குடலைச் சுத்தச் செய்துகொண்டு, இந்தக் கருகத்தில் கையாந்த கரை நிலைகளை வறுத்து, பத்தியமா யிருந்துகொண்டு புலித்து வரலாம். இதற்கு வேங்கைப்பிசின் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாஸ்யே அதுபாநமாகவும் உணவாகவும் கொள்ளவேண்டும். இதை ஒரு மாஸம் உபயோகித்து வந்தாலே நல்ல ஆரோக்யவானாய், இரு துறு வருஷம் ஜீவித்திருக்கலாம். ஞாப சக்தியும் இந்தரிய பாடவழும் பெற்று, எவ்விஷயத்தையும் ஒரு முறை கூறிய போதிலும், கிரஹித்து மறக்கவே மாட்டான். (3) இதே முறை யில் எவ்வொருவன் தைலத்தை யுட்கொள்கிறானோ, அவனும் அதே குணங்களைப் பெற்று, கருநிறமான உரோமங்களுள்ளவ னாகவும் ஆவான். 170-177.

இரஸ ந முடிவுரை:—இந்த யுத்திற்கு ஏற்றவைகளா யும், நற்பயனளித்தகூடியவைகளாயுமுள்ள எளிதற் செய்யக் கூடிய இரஸாயந முறைகள் இங்கு மொழியப்பட்டன. வேறு சில முறை ள் குணத்திற் சிறப்புற்றவைப யிருந்தபோதிலும், அவற்றிற்கான சரக்குகள் எளிதற் கிடைக்கமாட்டாவாகையால், அவை இங்குரைக் ப்படவில்லை. 178.

இரஸ யநவிதியில் தவறுதலாலாகும் கெடுதிகளுக்குப் பரி ஹம் : இரஸாயநௌஷதா னை உபயோகிக்கையால் அம் முறைகளில் ஏதேனும் த துதல் ஏற்பட்டு, அதனால் ராய் ள் உண்டானால், அப்பொழுது இரஸாயநௌஷதத் த விட்டு விட்டு அந்தந்த வியாதிக்கேற்ற ஓஷதத் த யுபயே கி ண்டு. 179.

நித் ரஸ : (1) ஸத்தியமே பேசுதல், ரோபயின்மை, ஆத்மார்த்த விஷயங்களிலேயே நியத ராக இத்தரிய னைப்பற்ற வைத்திருத்தல், சாந்தமான நிலை, திருசர்யாதி அத்தியாய் களிற் கூறிய சிறப்பான ஒழுக் ிளிற் ருத்தர யிருத்தல் ஆகியவை எப்பொழுது உபயோக ரான சிறந்த இரஸ யந ரை யால் இவை 'நித்யரஸாயநங்கள்' எனப்படும். (2) மேலும் இக் குணங்களுடன் கூடிய ஒருவ இரஸாயநௌஷதத் த யுப யோகித்துவந்தால், இதர விஷயங்க ில் ம தை நில்லுத்தி செய்தவனாய், தீர்க்காயுளைப் பெற்று, இவ்வுலகிலும் மேலுல கிலும் மகிழ்ச்சியுற்று வாழ்வான். 180, 181.

இர ய பூர்த்தி குச் ச த : சா திரத்தை அனு
ஸரித்துச் செய்யப்படு சித் ஸ, நோ மறிந்து நட கு பரி
சாரகர்கள், ராய விஷய களில் தவறுத டயாத பு, தி ஆக
ய இரஸ யநமுறையைப் பூர்த்தி செய்வி கு ஸாதந
ளாம். 1 2.

நாற்பத ம் அத்தியாயம்.

ஜீ ர விதி.

இனி வ ஜீ ர ம் என்னும் விஷயத் த¹ கூறும் அத்தி
யாயம் விவரிக்கப் படுகின்றது :

ஜீ ர மும் அதன் பயனு : () புருடன் புணர்ச்சியிற்
பற்றுள்ளவனாயின் 'வாஜீ ரணம்' என்னும் சித் ஸம் ய விரும்
பிச் செய்துள்ள டே ம். அ முறையில்தான் ன
களிப்பு, மேனிச் செழிப்பும், குணமுள்ள புத்திரப்பேறும்
அட்கியுள்ளன; அதுதா ஸ்தாந விருத்தியை யு டுபண்ணி,
உடனே மிகு மகிழ்ச்சியையு தர் கூடியது. (2) இதனால் குதி
ரையப்போல் அதிக பல பெற்று, தட்டுத் தடையின்றியே
ம்கையரிடம் சேரும் திறமை ய்தவனாவு, பெ க்
ன்குப் பெரிதும் பிரியானாவு னிதன் ஆவதோடு,
சதை பருத்துச் சரீர செழித்தனாவு ஆனான்; அவ்வித
குந்தான் ரஜீகரணம் எனப்படுகிறது; இது உத்ஸாஹத் த
யும் மிக்க விருத்தி செய்ய வல்லது. 1 3.

பிரஹ் சர்யமும். ஜீ ர மு :--() பிரஹ்மசர்ய ர்ணம்
ஒழு தான் முறை வருவ ததர்ம கு ; அதுவே புகழைத்
தரும்; ஆயுளை அதி ரிக் செய்யு ; ஈருலகனு இன்பமளி
கு இரஸ ய ; அ தத்தா முற்றிலும் பரிசுத்தமான நல்
லொழு நா அகீ ரிப்போம். (2) ஆகலு ஸத்
குணத்திற்கு றியவனு, கிலேச திகளால் ருதுபவனுமான
சிற்றி பப் பற்றுள்ள னுடைய தேஹ் கூடிணித்துப் போவ
தத் தடுத்து, அ ன் போன்றவனை ரப்பதற் ராஜீ ர
ம் எ னு இவ்விஷய மொழியப் படுகிறது. 4, 5.

பு ிசு ஏற்றவரு மு :--திடசரீரம் பெற்று,
ல்ல நடுப் பிராயத்தி விருந்து ர், வாஜீ ரண முறையைச்
செய்து டு ருப ன் லாப் பருவ னிலும் தின
தோறும் புணர் து பாத மா னது. 6.

ரஜீகர ம் குதி ர யப் போல் பு ர்ச்சியிற் ப மா
திறம் ருக் கும் சித் ஸ, வீரயத்தில் வருஷப் போன்ற சதி
யு டு ப ணு தால் இது வி ஷ்ட என்று ழு ப்படுகிறது.

வாஜீகரணத்திற்கு ஆரம்பத்திற் செய்யும் ஸம் கா :
வாஜீகரண யோகம் என்னும் முறையை அறிந்தவன் முதலில்
அச்சிக்கிதஸையைச் செய்து கொள்வதுக்கு ஸ்நேஹம் செய்து,
சோதரமும் செய்வித்து, நிருஹங்களையும் அதுவாஸநங் னையு
நிறைவேற்றி, அதன் பிறகு நெய்-தெய்யம்-மாஸம்-பால்-
சர் ரை-தேன் இவற்றுடன் கூட்டிப் பிறகு கூறப்படும் சுரத்
தையு-ஸந்தாரத்தையும் விருத்தி செய்யக்கூடிய முறைகளைப்
பிரயோகி வேண்டும். அம் நிதன் பாலையும், மாம்ஸ ரஸத்
தையு தாராளமாக உட் கொள்ளவும் வேண்டும். 7, 8.

புத்திரப் பேறில்ல தவன் புனிதனல்ல : (1) குளிர்ந்த
நிழல் தராது, துர்நாற்றம் வீசும் பூவைப் பெற்று, நியற்றதாய்,
ஒரே கிளையுடன் கூடிய ஒரு மரம் எப்படி உபயோ ற்றதோ
அவ்விதமே புத்திரப்பேறில்லாதவனுமாவான். (2) ஒரு
குழந்தை தட்டுத் தடுமாறி நடந்து கொண்டு, நன்கு விளங் த
வையில் மழலைச் சொற் பேசிக்கொண்டு, உடலெல்லாம் புழுதி
பைப் பூசிக்கொண்டு, சொள்ளு நீரட் கிய முகத்துடன் உள்ளத்
தைப் பறிக்குமாறு உலாவினால், பார்ப்பதற்கும் பரிசிப்பதற்கு
அதற்குச் சமானமான இன்ப வேறுண்டோ? அவ்வ கப் புத்
திரன் புகழையும், தர்மத்தையும், பெருமையையும், செல்வத்தை
யு, குலத்தையு விருத்தி செய்வதா யிருந்தால் அதனு லேற்
படு மேன்மையைப் பற்றி கூறவும் வேண்டுமோ? 9 11.

வ ஜீகரணத்திற்கு தேஹசுத்தி அவசியம் : முற்கூறிய
முறை னினால் சரீரத்தைச் சுத்தம் செய்வித்து, அவரவரது
சக்திக்கியன்றவாறு விருஷ்யயோகங்கள் எ ிகிற ஜீ ரண
முறைகளைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். 11½.

வ்ருஷ்ய யோகங்கள் : (1) ஞாழல்-கரு பு-ஹீழல்-நிலப்
பணை - கண்ட த் தரி இவற்றின் வேர்சனும், ஜீவகம் - ருஷ
பகம் - சிற்றமுட்டி - மேதா - மஹா தே தா - ரோலி -
ஷ்நீ கா ரோலி - மேர்மல்லி - தண்ணீர் விட்டான் - அமு கிரு
கிழங்கு - போரமுட்டி - காஞ்சொறி - சாறடை - பெருஞ்சரை -
பாலை-ஜீ ரந்தி-ருத்தி-சிற்றரத்தை-தீரிகண்ட ம்-அதிமதுர்-சிறு
ல்லி இவையும் தனித்தனி மூன்று பலம்; ஓர் ஆடகமளவு
உளுந்து; இவற்றை இரண்டு திரோணம் ஜலத்தில் இடித்துச்
சேர்த்து காய்ச்சவும்; அக் கஷாயம் ஆடகமளவா வற்றியதும்
வடிக்கட்டி, அதில் ஓர் ஆடகம் நெய் சேர்த்து, நிலப்பன்
கிழ் கு-நெல்லிக்காய்-கரும்பு இவற்றின் சாறு ஒவ்வோர் ஆட்
கும், நெய்க்கு நாலு மடங்கு பாலும் சேர்த்து, பெருஞ்சரை -
காஞ்சொறி - காகோலி-ஷ்நீரகாகோலி-அதிமதுர்-அத்திக் கனி -
திப்பிலி-திராசை-நிலப்பனங் கிழங்கு-பேரிச்சு-இலுப்பைப் பூ-

தண்ணீர் விட்டார் கிழங்கு இவற்றைப் பிரத்தியேகம் பிரஸ்தத்
மளவாகச் சூர்ண செய்து சேர்க்க வேண்டும்; பிறகு சர்க்கரை
நூறு பலமும், திப்பிலி ஒரு குடமும், மிளகு ஒரு பிரகுஞ்சு
மு, லவங்கப் பட்ட-வலக்காய்-நாககேஸர் இவை பிரத்தி
யே அரைப் பலமும் மிக்க மிருதுவாகச் சூர்ணம் செய்து,
இரண்டு குடவமளவு தேனும் சேர்த்து, லேஹ்யம்போல்
பஞ்சுவு் செய்து, நாள்நேரம் இதில் ஒரு பலம் உட்கொட்டு
வரவும்; ரம்ஸரஸமும் பாலும் உணவாகக் கொள்ளவேண்டும்;
இதனால் குதிரையைப்போல் புணர்ந்து, காடை யென்னும் பற
வையைப்போல் ஆனந்திப்பான். (2) நிலப்பனங் கிழங்கு, திப்
பிலி, சம்பா அரிசி, சாரப்பருப்பு, நீர்முள்ளி, காஞ்சொறி
இவற்றை வகைக்கு ஒரு குடவமளவுடுத்து, சூர்ணம் செய்து,
அவ்ளவு தேனும், ஐம்பது பலம் தேனும், அரைப் பிரஸ்தம்
புத்தாருக்கி நெய்யு் ஒன்றாச் சேர்த்துக் கலக்கவும். நூற்றுக்
கணக்கான ஸ்திரீகளை வீட்டில் வைத்துக் களிப்புற விரும்புவன்
இந்தக் கால் பலமளவாக உட்கொண்டு வரலாம். (3) கேதுவை
யை காஞ்சொறிக் கனிகளுடன் பாலில் சேர்த்துக் காய்ச்சி ஆற
வைத்து உட்கொண்டாலும், (4) நெய்-தேன் இவற்றுடன்
உளுத்தை உண்டு ச்ருஷ்டி கூற்றத்தை அதுபாணமாக உட்கொண்
டாலும், அவன் ஓரிரவல்லம் சோர்வுறாமலே அநேகம் ஸ்திரீ
களை னைக்கச் செய்யுப் சக்தியைப் பெறுவான். (5) செம்மறி
யாட்டிப் பீஜத்தைப் பாலிற் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அதில் அடிக்க
டிடிப் பன்னீப் பாணை செய்து, அவற்றைச் சர்க்கரையோடு
உட்கொண்டுவும்; இதனால் அவன் நூறு ஸ்திரீகளிடம் புதியவனைப்
போலவே னைக்காது சேர்ந்து ஸுகம் பெறுவான். (6) நிலப்
புக் கிழங்கின் சூர்ணத்தை அதன் ஸ்வரஸத்திலேயே டல
முறை பாணை செய்து, தேன்-நெய் இவற்றிற் கலந்து உட்
கொட்டுவர, நூற்றுக் கணக்கான ஸ்திரீகளிடமும் சேர விருப்ப
முட்டார். (7) திப்பிலி, டெல்லிக்காய் இவற்றின் சூர்ணத்தை
டெல்லிக் களிப்பரஸத்திலேயே நூறுகப் பாணை செய்து,
சர்க்கரை-தேன்-நெய் இவற்றுடன் உட்கொண்டு, பாலை அது
பனாப் பருகினால் அன்னப்பது வயது கிழவனானும்
யுவபுருடனைப்போல் கிற்றின்பத்திற் பற்றுகொண்டு மிக்க
கிழார். (8) அதிசூர சூர்ணத்தில் ஒரு கர்மளவு நெய்-
தேன் இற்றிற் கலந்துட்டு, அதற்குப் பாலை அதுபாணமாகப்
பருகினால் அன்னபுணர்ச்சியில் எப்பொழுதும் ஊக்குத்துடன்
விரைந் முயல்வான். (9) சர்க்காட ச்ருகியின் லத்தைப்
பாலில் கலந்து பருகிட்டு, சர்க்கரை-நெய்-பால் இவற்றுடன்
அன்னப் புஜித்து வந்தால், அவன் ஸ்திரீகளிடம் நிஷயம்போல்
பிரவ்ருத்திப்பான். (10) ஒருவன் கூரீகாகோலியைப் பாலில்
சேர்த்துக் காய்ச்சி, அதைத் தேனும் நெய்யும் கலந்து புஜித்து,

அதற்கு அதுபானம் பஷ்கயண கூர்த்தைப்¹ பருகி தால் அவனுக்கு தாது கூடியம் ஏற்படாது. (1) கஞ்சொறி, நீர் முள்ளி இவற்றின் வித்து னைச் சூர்ணம் செய்து, சர்க்கரையு் கூட்டி, தாரோஷம் என்கிற பாலுடன் உட்கொள்ள, அம் மனிதன் முதையைப்போல் மாழுத்துப் பேரம். (2) இவ் விதா வே குன்றிமணி வேரின் சூர்த்தையு், (13) தண்ணீர் விட்டா் கிழங்கின் சூர்ணத் தையு் உபயே கிக் லா. (4) சுத்த வஸ்திரத்தில் தயிரை டிக்கட்டி, அதில் தங்கு் ஆடையை மாரிசி அன்னத்திற் லந்து, சர்க்கரையும் கூட்டிப் புஜித்துவா, கிழவனு் குரனாவான். (5) நெருஞ்சில், நீர்முள்ளி வித்து, உளுந்து, ரஞ்சொறி விதை, தண்ணீர் விட்டா் கிழங்கு இற் றைச் சூர்ணம் செய்து, பாலுடன் உட்ொவோ, யது முதிர்ந்தவணம் நூற்று் ணக் ான த்ரீ னிட் சேர்ந்து கிழ்வான். 12 34.

வ்ருஷ்யம்: (1) துரமாகவும், ஸ்தித்திராவு், ப்ருஹ் மணமா ம், பல ர்த்தந்ராவு், மதை் ளிப்பிப்பதவு் உள்ள ஸகலமும் 'வ்ருஷ்யம்' எனக் கூறப்படுகிற . (2) ஆத யால் இவ்விதமான திரவ்ய் ளால் தேஹத் தத்திடப்படுத்தி் கொ் டும், த் தேஹ- னோ பல்களி் தேத்தினால் தா் டப்பட் டும், ஸ்த்ரீயின் குணக் ளால் மனக் ளித்த னாய் கையரிட் சோடே ண்டும். (3) ஸ ல இந்த்ரிய் னுக்கும் இன் பம் தருபவையு், தர்மமாகிற் றப் விருகூத்தி் முனோ னெனத் தகு்தவையு், ன் தனுடைய ஐது பா் னெ் கூடியனவுமான சிறந்த விஷய ஸு் னென்னு் இப் னோ யு் அனுபவிக்கலாம். (4) இந்த்ரிய் னுக்குப் புலனாகு் அர்த் தங்கள் ன்னு் ஒவ்வொரு வெளி விஷயமு் தனித்தனியே மனதுக்கு மகிழ்ச்சியையு் பிரீதியை யு் உ் டப் னுவ தியல்பு; அப்படி யிருக் த்ரீ னுடைய தேஹத்தில் ஒருமி் கச் சேர்திருக்கும் அவ்வனைத்தும் ஒன்றுகூடி அவ்வாறு இனிய குணந்தருமெனக் கூற ம் வேண்டுமோ? 35 36.

வ்ருஷ்ய குணத்திற் சிறந்த ஸ்த்ரீ முதலியவ் : () எவ னுடைய பெயரைக் கேட்ட மாத்திரத்திலே மனம் மி் குதுஹல மடைகி்றதோ, எவனைப் பார்த்தால் என்னைக்கு் டையத் த

. பஷ்கயண கூர்த்தை யின்று டெ கு ாட்க ா பசு வின் பா்.

. அர்த்தக் ள் ஸ்தீதம் முதலிய ஒவ், ான பரிசு், டேர்த் தியா் தோற்றம் அ்லது தர்சய, இனிய சுகை, ாசியப் பறிக்கு் றுமணம் ஆகிய . இனையே விஷய் ள் றும், இந்ரீ த் தங்கு் ள் ன் றும் ழங் ப்படும்.

திருப்தியேற்படுகின்றதோ, எவன் ணைனுடைய னர் கோண படி நடப்பதையே விரதமாகக்கொண்டு, அவனது புலன்களைத் தையும் தன் வனப்பாகும் பாசத்தினால் வசமாக்குத் மேன்மை யுடையவனோ, எவன் சலைகளாலும் - விலாஸ்களாலும் விளங்கும் அவயவ னையும் இளவயதையுமே அணிகலமாகப்பெற்றிருக்கிறானோ, எவன் சுத்தமாகவும் வெளியில் வெட்டித் துடனும் வசார்த்தத்தில் திமிரைக் காட்டியும் கணவனைக் கவர்ந்திழுப்பனோ, எவன் இன்புறப் பேசி கணவன் மனதுக்கு முற்றிலும் ஒற்றுமையாய் சயனத்திற் சேருகின்றானோ அத்தகைய வரிதையே மனிதனுக்கு வருஷ்ய குணம் தருகிற சிறந்த வளாவான். (2) மேலும் ராமசாஸ்திரத்தில் விதித்துள்ள கோஷமற்ற கிறிப்ப முறையனைத்தையும், வத்திய சாஸ்திர விதிகளுக்கு விரோதமில்லாத வகையில், தேசம்-காலம்-பலம்-சக்தி இவற்றை அனுஸரித்துச் செய்யலாம். (3) அல்லாமலும் அப்பயஞ்ஜந், உத்வர்த்தந் என்கிற நறுமணப் பூச்சு, பரிஷேகம், ஸுகந்தங்கள், புஷ்ப மாலைகள், தளிர்கள், சிறந்த வஸ்திரம், ஆபரண ஆகியவற்றி் பலவேறு முறைகளும், ஸங்கீதம்-காவ்யம்-தேவன் முதலியவற்றைத் திறம்பட மொழிந்திடும் தனக்குச் சமான குணமுள்ள நன்கு வசப்பட்ட நண்பர்களுள், தன் மானிகைக்கு அருகில் நிர்மிக்கப்பட்டு - தாமரைப்பூம்பொடிகளாலும் - மதுவருத்தி மதர்ொட பற வகளாலும் சூழப்பட்டுள்ள நடராபியும், நரத்திற்கு அருகிலுள்ள ருத்ரிக் குன்றின் அடிவரத்தில் அனைத்துள்ள அழகிய சோலைகளுள், கண்ணைக் கவருவெவ்வேறு விருகங்களைத் தொகுதியும், செவியைக் களிப்பிக்கு குயிலின் இனிய குரலோசையும், பருவ கால னித்தன்மத்தேற்பச்சுந்தரு மணியணிகளின் பரிசுமும், மனதை மகிழ்விக்கக் கூடிய பரிாரத்திரனும், தாம்பூலமும், தெளிவான மதுவும், மனோஹர மணியும், மதியின் கதிரொளியால் துலக்கு இரவும், மற்றும் மனதுக் கினிதான அந்தந்த விஷயமும் ஐகரமாகு (4) மேலும் தாமரை யிதழைத் தாங்குது அனைத்து ணையின் முக சமலத் தப் போலும், செவிக்கினிசுகத் தொனிக்கு வீணையானது மனதுக்கினிய மணாட்டி போலவும், மலர்களின் திரளால் மனோஹரமாயுள்ள மஞ்சம் பூத்திரளைத் தலையல், ர்கும் கொழுந்துகள் நிரம்பிய கொடிபோலவும் மனத கிழச் செய்வதால் இவைவும் வாஜீரர்களாம். (5) தேத்திலாவது, தேஹத்திலாவது ஒருவித வருத்தமு இருலாது; திரவியங்களிலு் இந்தரிய விஷயங் ளிலு் னதுக்குச் சிறிதேனும் தடையேற்படலாகாது; அருகிலுள்ள கல விஷய னும், பொருட்களும் ஜீகரர்களாய் அம்திருக்கேண்டும்; ஆக இவை யெல்லம் காமனுபைய விருப்பத் தமுற்றிலும் பூர்த்தி செய்கிக்கு மியல்புடையன. 39 47.

சிகித் ங்கிரஹம் : (1) ஜ் ரத்தில் சோ ரக் கிழங்
கும்- பர்ப்பாடகமும் சிற் த ள்ளஷத் ள் ம். (2) அவ்விதமே
த்ருஷ்ணையில் நெருப்பிற் காய்ச்சிய ம ிணைட்டைப் பேட்டு
பக்குவம் செய்த ஜ மும், (3) சர்தியில் நெற்பொரியும், (4) வ தி
ரே களில் சிலாஜதவும், (5) மேஹ ரே ளில் நெல்விக்
கணி, மஞ்சள் இ வயும், (6) ப ிவில் அயமும், (7) வ த ப
ரே ங் ளில் கடுக்காயும், () ப்லீஹ விய தியில் திப்பிலியும்,
(9) உரக்ஷதத்தில் கொம்பரச்கும், (10) விஷத்தில் காட்டு வாை
யும், (11) மேதே ரே த்திலும், வ த ரோ த்திலும் கு ிகலிய
மும் சிறந்தனவாம். (12) இரத்த-பித்தத்தில் ஆடாதோ டயும்,
(3) அதிஸ ரத்தில் வெட்பாலையும், (14) அர்ச ளில் சேராங்
கொட்டையும், (15) கர விஷ ளில் பொன்னும், (16) ஸ்த்த வர
விஷங்களில் ஸ்வர்ணமாக்ஷிகமும், (17) கிருமி ரே கத்தில் ரய்
ஷிடங்கமும், (18) ஈக்ஷி த்தில் ாரை யெனனும் மது-செம்மறி
யாட்டுப் பால்-மாம்ஸம் இவையும், (9) தே த்திர ரே க ளில்
த்ரிபலையும், (20) வாத-ரக்தரே கத்தில் சிந்திலும், (21) கிரஹணீ
ரே கத்தி் மோரும், (22) குஷ்ட களில் ஓதலைப் பிசின் அல்லது
கக்ரஸாரமும், (23) கல ரே க ளிலும் சிலாஜதவும் உபயோக
மானவையாம். (24) புரா க்ருதம் உ ம தத்தையும், (25) மது
சே கத்தையும், (26) பிசமி யிலை ரூ ப சக்தி யின் மலையும்,
(27) பால் நித்திரை யின் ம யும், (28) இரஸாலா பிரதிச்ய புத்
தையும், (29) மாம்ஸம் ம் என்கிற இளைப்பையும், (30) உள்
ளிப்புண்டு வ தரோகத்தையும், (31) ஸ்வே த சிசித்தலை தேஹ
திமிர்த்திருத்தலையும், (3) காரிலவம் பிசினைக் கொ டு செய்யப்
படு நஸ்யம் தோன்-முதுகு-புயங்கள் இ ிற்றின் வலியையும்,
(33) வெண்ணெய்-கற்கண்டு இ ிற் றக் கூட்டி ஆட்டிய ஓட்ட
த்தின் மூத்திரமும் பாலு் உதர ரே த்தையும் (34) நஸ்ய
சிசித்தலை சி ர ரே ளையும், (35) இரக்தமோக்ஷண
சொற்ப காலத்திற்குள் உ டான வித்ரதிவையும், (36) ஸ்யம்
மு த்தினிள் டண்டாகு வியாதிகளையும், (37) ந ியம்-அஞ்ஞநம்-
தர்ப்பணம் இவை க தே த்திர ரே ளையும், (38) பாலு்
நெய்யும் சுழத்தனத்தையும், (39) குளிர்த ஜலம்-குளிர்த
வ யு-கிழல் இவை ம் ளையும், (40) க டி-இஞ்சி இவற் றச்
சுட அளவாகக் கூட்டி அரைத்துச் செய்த மாத்தி ர அ னி
ம தி த்தையும், (4) ஸுரை, ஸ்நா ம் இவை சிரமத்தையும்
பரிஹரிக்கும். (4) வியாயாம தேஹ ஷ்டக்ளைத் தா கு
வதிலும், தேஹத்தைத் திடப்படுத்துவதிலும் உபயோ ானது.

ஸகல ரோக ளுக்கும் மு கியமான ள்ளஷதங்களைப் பொறுக்
கி் கூறும் இ் விஷய அ ி ஸிக் ஹ் என்று கூறப்படு்.
அ ியம் என்றால் முத மயானது. அ ிற்றி் சுருக் 'அக்ரி
கி ஹ்'.

(43) முத்திர ரூச்சிரத்தில் நெருஞ்சிலும், (44) த்தி டங் த்தரியும், (45) ப ஸ்வசூலையில் மேட்டுத் தாமரை நு, (46) ய ஸ்த்தாபத்திற்கு நெல்லிக் னி அல்லது த்ரிபலையும், (47) வீர த்தில் குங்கிலியமும் சிறந்ததாயாம். (48) வஸ்தி யா து ரத ரோகங்களையும், (49) விரோசனம் பித்த ரோ ன் னையும், (50) வமந் சிலே டம் ரோகங்களையும், (51) தேன் சுபத்தையும், (52) க்ரு பித்தத்தையும், (53) தைலம் ராயு வயு பரி ஹரிச்சும். இவ்வாறு ரோக னுக்குச் சிறந்ததாகக் கறப்படு இ வெளஷதக் கள் அவ் விபாதிகளைத் தணிப்பதற்கு மி வம் ஏற்றனாம்; அவற்றைத் தேச-கால-பலங்களைப் பகுத்தறிந்து ஏற்ற ராறு பிரயோகிக்க வேண்டும். இவ்வாறு விபாதி னுக்குக் கூறிய ஓளஷதச் சுருக்கம் 'அக்ரிய ஸங்கிரஹம்' எனப்படும், 48 58.

கிரந்தத்தின் முடிவுரை.

அக்னிவேசர் ஆத்ரேயரை நேக்கிப் பிரச்சினை செய்தல் :—
அக்னிவேச முனிவர்¹ இவ்வாறாக ஆத்ரேயரிடமிருந்து சாஸ்திரார்த்த தத்துவத்தைக் கிரஹித்துணர்ந்து, ஸ்வ ரஸ்யமான விஷயங்களாகிய அவரது நன் மொழிகளாலும் போதுமாறு திருந்தியடையாது ஸந்தேஹங் கொண்டு, பேளர் முதலிய த ஸஹ பாடிகள ல் ஸம்மதிக்கப்பட்டு, பக்தியோடு தலைவணக்கி ஆத்ரேயரை² இவ்வாறு வினவலானார் : “ஸ்வாமி, சில ரோகி ன் தமக்கு ஹித ஹிதங்களைத் தெரிந்துகொண்டும், சிகிதஸைக்கு அ சியமான திரவிய ன்-பரிசாரகர்கள் ஆகிய உபகர ன்களிற்கு ிராலும், விசேஷ அனுபவமுள்ள சிறந்த வத்தியர் னி உபதேசத் தயே பி பற்றுபவ ரகவுட் இருக்கிறார்கள்; அப்படியுள்ளவர் னிற் சிலர் வியாதிகளிலிருந்து நீங்குவதையும், சிலர் வியாதிய ல் இறப்பதையும் நாம் பர்த்துவருகிறோம். அ ந்நிற்குமாறு இருந்து வேறு சிலர் இறந்தும் வீடுகிறார்கள், சு முடகிறார்கள். ஆன யால் ஹிதாஹிதங்களைப் பகுத்தறிந்து நடப்ப, ன் பலன் நிச்சயமற்றதா யிருக்கின்றதே! இவ்விஷயத் தில் சாஸ்திரம் க்கு யாது கூறுகின்றது?” என்று அ ன்நிதே ச

1. அ ன்நிதே சர் சா ஸ்ஹி தயி ஆகிரி ர். [அ ன்நிதே சர் இ ந்நி ஸ்ஹி த ச் சீர்திருத்திப் பிரசார செ த ர் சார : ஆ தே அத 'சா ஸம்ஹி த' எ ன்றே ழு ப்படுகிறது.]

. ஆத்ரேயர் பு ர் ஸ்ரத்ரேயர் அல்லது புநர் ிறு இ ர ழுந் ர்.

. அ ந்நிற்கு மாறு என்றால் ஹிதாஹித னைத் தெரிந்து கே ளா லும், திரவியாகி உப ர ன்நிற் குன்றியும், ஏற்ற த் தி து உபதேசப்படி ட ராம ம் இருப்ப ர் ன் கூட சு மு அ ட கிறார், இறந்தும் போகிறார் ன் எ பது கருத்து.

ரைத் தலைமையாகக் கொண்ட சிஷ்யஸமுஹம் வினவ, அதற்குப் புநர்வஸு எனனும் ஆத்ரேய முனிவர் சாஸ்திர தத்துனைத் தையும் மொழியலாரார். 59 62.

ஆத்ரேயரின் மறுமேழி:—“பதினாறு அம்சங் ளடங்கிய சிகிதஸையின்றியே வியாதிக்ரஸ்தர்க்கறிற் சிலர் குண டைந்த போதிலுங் கூட சிகிதஸையும் சிகிதஸையின்மையும் பல ரில் ஸமானமாகா. நோய்களாகும் சேற்றில் வீழ்ந்து அமுந்துபவருக்கு வைத்தியனது சிகிதஸைதான் கெடுத்துத் தூக்கு முபாய மாகு. ஆனால் இறப்பவ ரனைவருக்கு ஒளஷதத்தினாலேயே உயிர் நிலைத்துவிடாது. எல்லா வியாதி னுமே உபாயங்களால்¹ நிவ்ருத்தியாகமாட்டா. ஆனால் உபாயங்களாலே நிவ்ருத்திக் க் கூடிய நோய்கள் உபாயமின்றி தீரமாட்டா. ஏனெனில் ஒன்றுக் குக் காரண ல்லாதது அதற்கு அது எப்பொழுதும் காரண மாகாததேயாம். ஸகலோபாய ஸம்பத்தும் கூடியிருந்து, அச் சிகிதஸை உபயோகப்படாது மரணம் நேரிடுவதா கூறப்பட்ட விஷயம் நன்றன்று; ஏனெனில் அது உப யத்தினால் நிறைவேற் ற் கூடியதோ அது உபாயமற்ற தா னது. உபாயங்களனைத்தும் நன்கு அ மந்திருந்து, பிணியாளி விவேகியாயிருந்தும் ஒரு ால் துஷ்ட ர் வசத்தால் அல்லது தைவக் கோளாறால் சிகித் ஸ பலிக்ாமற் போனால் அது ஷோடச குாம ம்த சிகிதஸையாக மாட்டாது.” 63 67.

சிகிதஸைகளின் தீர்மானமென்பன் : “அ ன்னி சிகிதஸை யெ ப்படு உ ட்ர ப்பிரயோகங்கள் ஸ்வேதந் எனும் கார்யத்திலும், த ன்ரீர் முதலியது ஸ்த பநம் முதலிய கார்யத்திலு் அவருக்குத்தான் ஸித்தி யு டாக்குவதில்லை. பால் ப்ரீணந் எனு் திருப்தியையும், ாட்டுக்கோதுமை இளைப்பையு் அவருக்கு உ டாக்குவதில்லை? உளுந், ாஞ் சொறி முதலியவை அவருக்குத்தான் நிச்சயமாய் வ்ருஷ்ய குணத் தைத் தருவதில்லை? வாற்கோதுமை யில் மலத் த அதிகா த் தள்ளுவது - மூத்திரத்தை வெளிப் படுத்துவது என்னு் குண னுண்டென்பதில் என்ன ஸந்தேஹு? விஷமானது ந் திர-த திரப் பிரயோக களின்றி அவரு் குத்தா ஜீர்ணமாகும்? அக்னிரோஹிணி முதலிய வியாதி ளில் பத்தியமாயிருப்பதைத்

பா ன் சிகிதஸைக்கு நா் கு பாதங்கள் எ்று முதற் பாக் 1 -ம் ப்கத்திற் கூறிய அம்சங்கள்.

2. ஸுத்திர ஸ்த்தாநம் முதல் அத்தியாயத்தில் கூறிய தத்தியனுக் கும், ஒளஷதத்திற்கும், பரிசாரகனுக்கும், ரோகி னுக்கும் அவசியமான நாலு ராலு குணங்களின் தொகுதி ஷோடசகுதம் (பதினாறு அ் ச் ன்) னப்படும். இவையே சுதுஷ்பாநுதீந் ஒவ்ொரு பாதத்திற்குமுன்ன ராலு ராலு குணங்கள். (முதற்பாசுத் 1-ம் பக்கம் பார்க்க).

தவிர்த்து எவன்தான் ஆரோக்கிய முள்ளவனாவான்? மேலும் ஒருவனுக்கு அகால மாண ஸகல ஸித்தாந்தக் களாலும் நிச்சயிக்கப்பட்டதா யிருந்தால், அதைப் பெருமுற்சியாலு் நே எங்ஙன னிலக்கூடு? சாஸ்திரத்திற் கூறிய விதம் தாறு முதலிய அக்னிதாபாதிகளில் சந்தனம் முதலியதின் பிரயோமும், ஜ்வரத்தில் லங்கந - ப்ருஹ்மணதிகளின் சாஸ்திரப்படி பிரயோசமும் அதுபவஸித்தாகப் பயன் தருவது தெரிந்த விஷயமே. ஆகையால் தேச - காலாதி நிலைமைகளை நன்கு ஆலோசித்து, சதுஷ்பாதகுண¹ கள் யாழும் பரிபூர்ணமாய் அமையப் பெற்றுப் பிரயேகி² ப்படும் சிகிதையை வியாதினைத் தீர்க்கு என்பதில் ஐயமில்லை. மிருத்யுவின் பாசக் கயிறுகள் போல திடீரெனத் தோன்றும் வியாதிகளை விய அறுத்துப் போடுவதற்கு இச் சிகிதா சாஸ்திரமே வற்ற கருவியாம். மேலும் ரோகங் ளால் விரட்டப்பட்டு மிகப் பயந்துள்ள ஒருக்கு இச் சாஸ்திரத்தான் ஸூத்திரம் என்கிற நூலினறியே அமைக்கப்பெற்ற ரக்ஷா ஸூத்திரமாகும். இச் சாஸ்திரம் கடலைக் கடைவது முதலிய ஆபாஸமின்றியே உலகத்திற் பிரத்தியக்ஷமாகக் கிடைத்துள்ள அமுதமாகும்; ஆனால் இது தகாத பாத்திரத்தில்³ இருக் நேர்தால் -டனே விஷத் தன்மையைத்தான் பெறும்.” 68 75.

மூடன த்திய திர⁴ க ரம்: சாஸ்திரத்திற் கூறியுள்ள விஷய தத்து னைப் பகுத்தறியாது, கேவலம் நூலைப் படிப்பதாக பாவனை செய்யு் மூட த்தியர்களைப் பிராணனைப் பறிக்கு் ந னது பாச⁵ கயிறு னைப்போ லெ ாணி நெடுந்தூரத்தில் விலக் கப்போடவே டும். 76.

ஸத் வத்தியனைச் சிறப்பித்தல் :— நன்னெறி நாடியும், சீரிய வத்திய நூல் னைக்கற்றும் புகழுண்ட வைத்தியர் நன்மையுறுவாராக. ஸகல சிகிதஸா முறைகளே யும் அனுபவபூர்வமாகப் பயின்று, உலகத்தோரது ஆரோக்கிய ாகத்திலேயே ஆ ல் ரொ ட ஆர்ய வைத்தியர்கள் ாழ்க வாழ்க. 77.

இந்நூல் முழுப் பிராமணக் கிரந்தம்: த்ந்திர⁶ என்கிற வைத்திய சாஸ்திரத்திற்கு அவசியமான குணங்களோடு கூடியது இக் கிரந்தம்; தந்திர னுக்குத் தாத தோஷ⁷ ளற்றது; ஸகல சிகிதஸா சாஸ்திர னையும் ஒரு டே ஐய றப் படித்து அமைக் ப்பட்டது; அபாரமான அக்கழு⁸ கற்ற அறிவினால் ளெ ிய ஆன்றோரான மாமுனிவர்களின் ரொ ா⁹ னைத்

1. சதுஷ்பாத¹ ன் ஆயுஷ்காமீயாத்தியாயத்திற் கூறிய சிகித ஸக்கான நான்கு பாதங்கள்.

2. தகாத பாத்திரம் னை த்தியத் த முறைப்படி கற்கா²வன். தகாத லயம் ள் று³ மற்றொரு பொருள்.

தழுவியது; பெருங்கடல்போல் கம்பிரமான ஸ்கிராஹக்கிரந்தத்திலடங்கிய¹ பொருட்களை எளிதி லறிவிக்கும் கருவியாயமைத்தது. அஷ்டாங்க வைத்தியம் என்கிற ரபெருங்கடலைக் கடைந்து அடைந்த ‘அஷ்டாங்க - ஸங்கிரஹம்’ என்னுயாதோர் அமுத்திரஞ்ஞேடோ, அதிலிருந்து தனித்துத் தொகுத்த இக் கிரந்தம் சிறு முயற்சியுள்ளோருக்குப் பெரும் பயனளித்து அவர் னைத் திருப்தி செய்ய இவ்வாறு இயற்றப்பட்டது. இந்நூல் சாஸ்திரீயக் கொள்கைகளைத் தழுவிய ஏற்பட்டிருப்பதாலும், பிரத்தியக்ஷமா குறிப்பிட்ட பலனளிப்பதா இருப்பதாலும் மந்திர னைப்போல் முழு மனதுடன் இதைக் கற்றுணர்ந்துபயோகிக்கலாம்; இதில் எவ்வகையிலும் ஐயமுற வேண்டாம். ஆ வே இதைப் படித்து, பொருட்களையுணர்ந்து, அவ்விதமே சிகித்சாதிக்களைச் செய்வதால் நீண்ட ஆயுளையும், ஆரோக்கியத்தையும், அற - பொருள் - இன்பங்களையும், புகழையும் அம்மனிதன் அடைவது நினை. இதைப் படித்தறிபவன் அஷ்டாங்க-ஸங்கிரஹத்தை அறிவதில் திறமை பெறுவான்; இதில் கூறியுள்ளபடி சிகித்சாதி முறைகளை அனுபவ பூர்வமாகச் செய்யப் பழகிய வைத்தியன் வேறெவராலு அசைக்கத் தகாத அறிவிற சிறந்தவனா ஆ துடன், விஸ்தாரமான வேறு தத்திய நூல்களில் அபிமானம் வாய்ந்துள்ள மற்ற வைத்தியர் னையும் தன் அறிவால் அசைச் செய்வான் பதிலும் வியப்பொன்றுமில்லை. 78 82.

இக்கிரந்த சர - ஸ்சுருத தி ளின் தொகுதி: ஒருவன் சரகத் த மாத்திரம் கற்று, ஸ்சுருதர் முதலானோரின் நூல் ளிலுள்ள வியாதி முதலிய ற்றின் பெயர்களையும் அறியாதிரு லா; அல்லது சரகத் த விட்டு, ஸ்சுருதாதிகள் மொழிந்த முறை னைச் சிறிது பயின்று மற்ற முறைகளை யறிய உ முக்காம விரு லாம்; அவ்வித எ ரிய மனிதன் பிணியாளரிட யாது செய்ய ல்லவனாவான்? 83.

இக்கிரந்தம் பொருமையற்றுப் பகுத்தறிவுடன் படிக்கத் தகுத்தது:--கிடமா ரமுட நம்பிக்கையுள்ள ன்னுபிடானத்திற்கு வசப்பட்டு இச் சிறப்போ ிய கிரந்தத்தையும் புறக் கணிக

1. “அஷ்டாங்க - ஸங்கிரஹம்” “என்னுந் நூல், இதுவு ஆசார்யா கப்படனால் இயற்றப்பட்டது. எட்டு அங்கங்களையும் வெகு விஸ்தாரமாகத் தொகுத்தியற்றிய அந்நூலிலிருந்து “அஷ்டாங்க ஹ்ருதய” என்கிற இந்நூல் ருக்கி இயற்றப்பட்டது எனக் கருத்து.

அஷ்டாங்க த்திய ஆயுஷ்காமியாத்தியாயத்திற் குறிப்பட்டுள்ள எட்டு அங் ன் அடங்கிய சிகித்சா தந்திர. (முதற் பாகம் 2-ம் பக் பார்சு)

முயன்றால், அவன் ஆதிவைத்திய நூலைத்தான் ¹ ஆயுள் காலமெல்லாம் மனம் சோராது பெரு முயற்சியுடன் படித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் வாயு, பித்தம், கபம் இவற்றைத் தணிப்பதற்கு முறையே தைல், க்ருதம், தே ² இவை ஏற்றவை என்கிற இவ்வித விஷயத்தைப் பிரம்மதேவன் கூறினான், அவனிடமிருந்து தோன்றிய வேறெவன் கூறினான்? நீதிமெல்லாத விஷயத்தில் ³ அந்த மொழிந்திடுபவரின் வேற்றுமையினால் விசேஷ சக்தி மாறுபாடு முண்டாகுமோ? திரவியாதி குணங்களைப் பற்றிய விஷயங்களை வெவ்வேறு னிதர் எடுத்துரைத்தபோதிலும், கூறுபவரின் வேற்றுமையினால் திரவியக் கூறு என் குணமும் வேறுபடுமோ? ஆகவே இந்நூலைப் படிப்பதில் பெருமை பொழித்து, மத்தியஸ்த்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பது பொருத்தம். முனிவர்கள் மொழிந்த நூல்களிலேயே பற்றுதலிருப்பது பெருநூல், மென்றால், சரக - ஸுக்ருதங்களைத் தவிர்த்து, அவ்வித முனிவர்களான பேளர் முதலானோரின் நூல்களை ஏன் அவரும் படிப்பதில்லை? ஆகவே ஸுபாஷிதமாயிருப்பதெதுவு ⁴ கிரஹித்த தக்கதே . 84 87.

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம் மங்களாகரம் : ஹ்ருதயம் என்கிற இக் கிரந்த ஆயுர்வேத ஸம்பந்தமான அகில நூல்களாகு ஆழ் டலின் ஸாராம்சமான இருதயமெனத் தகுந்தது; ஆகவே இதைப் படித்தறிவதா அண்டாகும் நன்மையிலிருந்து உலகத்திற்கே மேலான மங்களமுண்டாகட்டும். 88.

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம் முற்றிற்று.

1. ஆதித்தியனால் பிரம்மதேவன் லக்ஷம் ச்லோகங்கள் அடங்கியதாய் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் ஆயுர்வேதக் கிரந்தம்.

2. மந்திரங்கள் பாத்திர குருமார் எிடமிருந்து உபதேச மூலமாக கிரஹிக்கப் படவேண்டும் என்றும், மற்றவைத்திய சாஸ்திராதிருக்கு அந்நியமயில்லை யென்றும் குறிக்கப்படுகிறது.

3. ஸுபாஷிதம்--பகுத்தறிவுடன் சாஸ்திரமுறை, வருது பெரியோரால் இயற்றப்பட்ட நூல்.

4. சரக - ஸுக்ருத ஸம்ஹிதகள் ஸுபாஷிதங்களாயால் அற்றை அனைவருப் படிக்கிறார்கள். சரக-ஸுக்ருதங்களைத் தொகுத்த இயற்றப்பட்ட அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம் ஸுபாஷிதமானதாயால் இதை அஸூகியயின்றி படிப்பது மிகப் பிரமோஜனராமம்.

அஷ்டா ஹ்ரு யம்

சிகித்ஸா - கல்ப - உத்தர ஸ்த்தாநங்களுக்கு

விஷய அகராதி

குறிப்பு: ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் எதிரிலுள்ள இலக்கங்கள் புஸ்தத்தின் பக்கங்களைக் குறிக்கின்றன.

அகதம், 479	அஞ்ஜங்கள் (நேத்திர ரோகங் - ளுக்கு), 45
அகத யவாகட, 480	அஞ்ஜந ராமிகா, 317
,, க்ஷாரம், 169	அஞ்ஜந வர்த்தி, 3 5
அகதோத்தமம் சந்திரோதய சாந் தியு, 480	அஞ்ஜவி, 272, 273
அகதோத்தமம், 480, 481	அதச் சோத, 450
அகதௌஷதம், 00, 79	அநிக உமிழ் நீருந் து குறைக் கு முறைகள், 9
அகஸ்திய ஹரீதகீ லேஹ்யம், 0	அதிசா யோநி, 467
அக்ரிய ஸக்ரஹி, 537, 53	அதி தந்த சிகித் ஸ, 39
அக்ருத்ரிம விஷம், 47	,, மந்த, 3
அக்னி தீபன சூர் ம், 130	அதி போஜ தோஷத்தினு ஸ்நே ஹம் ஆ ர செய்யப் பட் டதன் குறிகள்,
,, ரந்திய சிகித் ஸ, 37	அதிமந்த் களின் பொதுக் குறி க், 5
,, ரோஹிணி, 45	,, த்களுக்குச் சிகித் ஸ, 3
,, ரோஹிணி சிகித்ஸை, 45	,, மந்த, 7
,, ரத்தக் க்ஷார, 134	,, மாஸம், 88
,, விஸர்ப்ப சிகித் ஸ, 199	,, மாஸ சிகித் ஸ, 397
அக்னிடே சர் ஆத்ரேய ர நோ கிப் பிரச்னை செய்தல், 5	,, மாஸார்மம், 27, 0
அங்கார தூப, 10	அதி லே நத்தினு உடாகும் தி, பரிஹாரமு,
அசோக பீஜாதி க்ருத்,	,, விரே தி ரல்மூர்ச் த்த னுக்குச் செய்ய முபசார, 54
அச் ரியில் உபயோகித் த தகும் க்ஷார - க்ஷீர - பாலாதி ன், 4	அதி ஜிஹ் சிகித் ஸ, 9
,, சந்திர சிகித் செய யு முற, 14	,, ஜிஹ் ம், 3
,, சஸ்திரப்பிரயோகமா பிறகு செய்யு முப சாரங் ள், 14	அதிஸார சிகித் ஸ, 537
அச் ரீ கித் ஸ, 14	
அச் த்ருத்,	

அதிஸாரத்தில் பிச்சா ஸ்தி, 122
 ,, மலப் போக் கத் தடுக்கக்
 கூடாத நிலை மகள்,
 15
 ,, ல்கநமு. அ'னபான
 கிரமமும், 16
 ,, ல்கநம் அ'சியம், 15
 ,, மந' செய்விக்கும் நிலை
 மை, 15
 ,, ஹரீதகி யப் பிரயோகிக்
 கும் நிலை ம, 115
 அதிஸாரம் முதலியகுடற்கோளாறு
 நிவாரண மா தன் குறிகள்,
 128
 அநந்தாதி க்ருதம், 294
 அ'ரமிசம், 88
 அநுலோமநம், 80
 அநுவாஸந்திற்றேற்ற அர்சோ
 ரோகிகள், 106
 அநுவாஸநம் வெளி வராமல் வியா
 பிப்பதும் பரிஹாரங்களும்,
 267
 அநு ரஸ. வியாபத் வரித்திகள்,
 65
 அநுடே ல்லித பந்தநம், 428
 அந்த பூதநாக் கிரஹம், 291
 ,, பூதனை, 291
 ,, மூ ஷ, 313
 அநந்த ருதுஷக்கேற்ற ந்ரிவ்ருத்
 ரூர்ண ல்ப'கள், 244
 அந்தராயாம சிகித் ஸ, 220
 அ'தர் முக யோநி, 47
 ,, வித்ரதிக்கு சிகித்ஸ , 5
 அ'தரம், 430
 அந்த்ர'ருத்தி சிகித்ஸை, 5
 அ'யதோ ராதம், 35
 அப'மா அ'தர் வித்ரதியில்
 ஷாயம், 52
 அபக் வித்ரதிகளில் க' -க்ருத-
 நிருஹாதிப் பிரரோ
 கள், 152
 ,, ஸ்நேஹ வஸ்தியால் உ'
 டாகு' தீங்குகளு' பரி
 ஹாரமும், 7

அபசியில் அஸாத்ய நிலைமை, 448
 ,, சஸ்திர-தாஹ சிகித் ஸ
 கள், 452
 அபசியும் க' டமாலையும், 447
 அபசீ, 447
 ,, சிகித் ஸ, 450
 ,, நிதாநம், 447
 அபதாநக சிகித்ஸை, 219
 அபதாநகத்தில் உபயோ மான சில
 க்ருதங்கள், 220
 ,, சிரோ விரோசநம்,
 9
 அபபாஹுச சிகித் ஸ, 221
 அபயாமலக ரஸாய ம், 520
 அபயாமோதகம், 248
 அபயாரிஷ்டம், 03
 அபராஜித கலம், 18
 ,, தூபம், 25
 அபஸ்மார சிகித்ஸை, 312
 அபஸ்மாரத்தில் தைவ - லக்ஷநாதி
 முறைகள், 314
 ,, பொது ரான சிகித்ஸா
 கிரமங் ன், 31
 அபஸ்மாரத்திற்கா தூ ம பா ன
 முறை, 314
 அபஸ்மாரத்திற்கு உபயோ மான
 ஸ்ய முறைகள், 14
 அப'மாரத்தின் பிராப ல்யமும்
 அதில் இரஸாயநப்
 பிரயோ மும், 314
 ,, ஸம்ப்ரதாயும் பொது
 முக்ஷ மும், 31
 அபஸ்மார நிதாநம், 311
 ,, பிரதிஷேதம், 31
 ,, பூர் ரூபம், 312
 ,, ரோகி யத் த' ணீர்
 முதலிய ந்றிவிருந்
 து பரிபாலித்தல்,
 3
 அபி ராதத்தினுலான ஒஷ்டோபம்,
 அபிஷ்ய'தங்களுக்குப் பூர் ரூப
 நிலை மயிலேவே சிகித் ஸ
 அ'சிய', 0

அபிஷயத் தத்தில் பிடாலக மு ற	அர்சஸ்வில தந்த்யரிஷ்டம், 104
கள், 3 0	,, து ர ல பாரிஷ்ட ,
அபிஷயந்தம், 2 7	04
அபீநஸ , 3 0	,, தூபந சிகித்ஸை, 99
அப்ரதிஸார ஞ்ஜந , 34	,, பஞ்சமூல நிருஹம்,
அபிதா ப் முதலி துஸ்ரவிப்	06
பதற் ஏற்ற பரிஹாரம், 70	,, பாடா பிரயோகம்,
அருதப் பிராச க்ருதம், , 7,	0
0	,, பீப்பலீவர்த்தமாநக ,
,, பிராசம், 43	103
அருதாநி குக்கு , 9	,, பொதுவாக உபயோ
அம் ரத்யுஷிதம், 35	கிக்க கூடியதும்
அலோஷித சிகித் ஸ,	கூடாததும், 14
அலோஷிதம், 2	,, மலம் சுழியச் செய்யும்
அயஸ்க்ருதி,	சில முறைகள், 103
அலோ , 0	,, லேபந் கள், 9
அர ய குருத்த ர் ,	,, ர்த்திப் பிரயோகம்,
அரு ருப்பா ஸ்தா ர டா	
னசுதி ப் பரிஹ ர , 7	,, வி மு, விய தத்
அருஷி ர, 0	தணிக்கு முபாயம்,
,, த் ஸ, 4	1 0
அரோ ச த்திற்கு விசேஷ சிகித்	அர்சஸ் சிகித் ஸ, 97, 537
ஸ ,	,, னகு சுட்டு விலக்கப்பட்ட
அர்சஸ்விலி லிரு இ த்தத் த	தன் குறிகள், 98
டெ ளிப்படுத்தல்,	,, நி ரா மாதல், 06
அர்சஸ்விலி அது ந த்திற்	,, முதலியதில் ஜாடராக்னி
டே ற்ற பிப்ப்யாதி	யப் பாதுகாப்பது பிர
த , 1	தானம், 11
,, அபயாரிஷ்ட , 0	,, முதலிய ற்றிற்குக் காஞ்ஜ
,, உ ட உபத்திர	க்தம், 12
ஹ ன் ப் பரி	அர்ச ஸ அலு ரிக்கும் மலபந்த
ஹ ர ன், 0	த்திற்குப் பரிஹார கள், 102
,, உபடே கி கூடி	அர்சோபகந்தரம், 10
ரு த	அர்ஜித ரதத்தில் நஸ்யாதி சிகித்
மு ற	ஸை ன், 22
, ,	அர்த்த கள், 53
04	அர்த்த சரா ம், 36, 272
,, பே முத	,, லா கல ச் சேதம், 142
வி ,	அர்த்தா பேத சிகித் ஸ, 141
	அர்த்தா பேதம், 407
,, ஸ்திர சி த்	அர்புத ஆறு, 446
செய்யு	அர்புத சிகித்ஸை, 02, 44
,, த்ரப்யிரோ ன்,	,, நிதாநம், 44
0	அர்புதத்தி ஸாத்யாஸாத்ய கள்,
,, த்ர ரிஷ்ட ,	44

அர்புத', 319, 3, 32, 46

அர்ம' ஸ்ரீது, 330

அர்ம சிகித் ஸ, 30

அர்ச் சேதத்தில் பிந்திய உபசா
ரம், 3

அர்ம ம், 7

அர் த்திற் கூறப்படு முற, 2

அர் ரோ த்திற் றான சஸ்தி சிகி
த் ஸ, 33

அர்ஜுந', 27

அலஜி, 31, 2, 464

அலஜி சிகித் ஸ, 47

அலஸ சிகித் ஸ, 3, 460

அ ஸ', 8, 47

அல்ப சோபத்திற்குச் சிகித் ஸ,
4

,, சோப',

அ கு'ட', 31

அ பாடிகா, 4

அ பாடி யி' சிகித்ஸை, 47

அ பீட ம், 4

அ 'தத்திற்குச் சிகித் ஸ, 47

அ மந்த', 44

அ ஸாதநம், 2, 42

அளர்க்க', 07, 0

அளர்' விஷ சிகித்', 1

,, விஷத்திற் பிரயோகிக் ப்
படும ம'த்ரா',

,, விஷப் பிரகிஷேதம், 07

,, விஷ', 507, 508

அறுத் காதுக்குச் சிகித் ஸ, 2

அறு ட்ட' ராடி க்குச் சிகித்
ஸ, 4

அற்பதோஷமும் அதி ராத்தி'
மும் அ' பா கிராம

மும், 16

அஜ ல்லிகா, 454

,, சிகித் ஸ, 48

அஜ ர, 3

,, சிகித் ஸ, 3

அஜ ரவு' கு சஸ்தி சிகித் ஸ, 36

அஜபத்', 17

அஷ்ட குர் ம், 16

அஷ்டமி, 273

அஷ்டா' க அசதம், 44

அஷ்டா' க 'ருத்', 7

,, ம்,

அஷ்டா' க ஹ்ருதயம் ம'க்ள ர',
54

அஷ்டலி' ர, 4

,, சிகித் ஸ, 47

அஸ' தி ப' மா எலு' பு சேர்' து
விட்டால் சேய்ய' தே' டி

பரிஹா' ர', 37

அஸாத' ர அஸத்திப' ' ள்,
433

,, இரத்த பித்தம்,

அஸு' ரக்கிரஹ பூஜைக்குரிய ஸ்
துக்கள், 303

அஸு' ரக்கிரஹ' பிடித்திருப்பதன்
குறி', 97

அஸத்திக் கிரந்தி, 44

அஸத்தி ப'ந', 4

,, ப'க' ளி' பத்திய' ' ,
47

,, ,, ஸரத்யாஸாத்
ய திச' 13

,, ப'கத்திற்குப் பொது சிகி
த் ஸ, 437

,, ப'க', 33

,, ப'காதி ளில்லு ஷதாதிப்
பி யோ', 45

,, பேத' களும் அ'ற்றி'
சி த', க ளு',
43

அக்ஷதரே', 457

அக்ஷ' 72, 273

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

அக்ஷிபா ரத் ய', 39

ஆதி த்திய னூல், 54
 ஆத்ரோயரின் மறுமொழி (அ'னி
 சேருக்கு), 5
 ஆதாப லாதி அது ாஸ , 6
 ஆந்த்ரம், 430
 ஆ'க்கிர'தி சிகித்வை, 44
 ஆம தோஷங்களுடன் கூடிய அதிஸா
 ரத்திற் சிகித் ஸக ,
 ,, தோஷசிகித்வை, 5
 ,, தோஷத்துடன் கூடிய ஜ் ரம், 5
 ,, தோஷ த்ருஷ்ணை'கு சிகித்
 ஸ, 81
 ,, தோஷம் நீ'கிய கிரஹணி
 ரோகிக்குச் செய்யும் பரி
 ஹார'கள், 3
 ,, பாகம் (ஸ்நேஹபா த்தில்), 7
 ,, ஜ் ரத்தி' ஓளஷத முபயோ
 கிக்கக் கூடாது, 4
 ,, ,, தோஷங்கள் பக்
 கு மாவதற் றா
 ாலம், 5
 ,, ,, தோஷஹ ஓளஷ
 த முபயோகிக்
 கூடாது 17
 ஆமலகாஸாய ி, 514
 ஆமலகாதி க்ருத் , 16
 ஆமாசயத்திற் றாய பிரகோபிப்ப
 தாலா ஹ்ருதய சூலை'குச்
 சிகித்வை, 80
 ஆ'ரம், 27
 ஆயுஷ்ய 'ருத் 48
 ஆர'தாதி 'ரதம்,
 ஆர'தாரிஷ்ட , 4
 ஆரா தி த , 2
 ஆந்த்ர ாஸ , 44
 ஆ ர்த்தகி, 53
 ஆ ர்த்த'க்ருதம், 203
 ஆழமா ஸுக்ஷ்மமுக விர
 களு'குச் சிகித் ஸ, 429
 ஆறு இரஸ ர்'க'கள், 344
 ஆஸ் ரோ 'கள், 39

இ' கிர'தம் சரக - ஸுச்'ருதாதி
 ளி' தொகுதி, 54

இ' கிர'தம் பொரு மயற்றுப்பகு
 த்தறிவுட் படிக்கத் த
 தது, 54
 இதர (விஷப்) பிராணி ளின்
 த'தாதி - தா'கு தாலா
 விஷமும் பரிஹாரமும், 5
 இ'திராலுப்த சிகித்வை, 11
 இ'திராலுப்தம், 40
 இ'த்ரியவிஷயங்க , 311
 இந்த்ரியார்த்தங்கள், 5 5
 இந்நூல் முழுப்பிரமாணக் கிர'தம்,
 54
 இய - வி'கிய லைகளைச் சேர்ந்த
 ஓஷதிகளின் குணபேத' ள், 27
 இர'தஜ் ர் சூலை, 373
 ,, சிர'தாப சிகித்வை, 1
 ,, சோ பயில்சிகித் ஸ, 96
 ,, ஸ'ரிபாத சிரஸ்தாபங்
 ள், 407
 இ'தஸ்ராமம், 325
 இரக்தாதிமந்த , 58
 இரக்தாதிஸாரத்திற்கேற்ற சில
 முறைகள், 124
 இர'தாதிஸாரமும் அத' சிகித்
 ஸ னு , 23
 இர'தாபிஷ்ய'தத்திற்குச் சிகி
 , 2
 இர'தாபிஷ்ய'தம், 58
 இர'தர்ச' சிகித் ஸ, 06
 இர'தார்சஸ் நில் அநு ாஸந ஸ்
 தி'கு ஸ்நேஹம்,
 ,, இர'தமோக்ஷ - ஸ் -
 பா - ஸ்த'பாதி
 கித் ஸ ள், 07
 ,, பத்தியமா உ வு முத்
 விய , 1
 ,, பலவித ர ல்க'கள்,
 10
 ,, ,, க்ருத பா
 , 0
 ,, பிச்சா ஸ்தி, 10
 ,, ராத- ப'களி' அதுப'
 தமும் அதன் சிகித்
 ஸயும், 0
 இர'தார்புத் , 6

இரக்தார்மம்,
 இரட்டாம்படல் ஓ ாறு, 37
 இரட்டு அதி துரங்கள், 3
 இரத்த குல் சிகித் ஸ, 70
 ,, குல்மத்தில் உதிர அதி
 ர ஸ்ரவி.
 யில் செ
 ய்யு முபசா
 ர, 7
 ,, ,, சஸ்திர சிகித்
 ஸ, 17
 ,, ,, யே நி விரேச
 ம், 17
 ,, ,, ஸ்ரவி கு
 உதிரத் தத்
 த க்
 கூடாது, 171
 இரத்தக்காந்தி, 44
 இரத்த திமிரசிகித் ஸ, 349
 ,, திமிரத்தில் சீதோபசாராதி
 கள், 34
 ,, திமிர, 339
 ,, துஷ்டவிர, 41
 ,, தோஷத்தினாலான ஒஷ்ட
 கோபம், 393
 ,, ,, பிரதிச்யாயத்தி
 குறி, 379
 ,, முகபாகம், 342
 ,, ரோஹிணி, 390
 ,, ரத்மரோ ன்,
 37
 இரத்தபித்த சிகித் ஸ, 7, 37
 இரத்தபித்தத்தில் அநே யா
 ஒஷ்டாதி
 மு நக, 2
 ,, ஆட தோடை
 யி விசேஷ
 உபயோ, 32
 ,, இரத்தத் த
 அட து
 முதலயது, 29
 ,, உபயோகிகத்
 தகு தயாக
 மரப ஸ்ரஸங்
 6, 31

இரத்தபித்தத்தி் சி பெ சி
 த் ஸ, 3
 ,, சி ர்ஸ்
 னை யுபே
 கி கு நிஸை
 ,, த ப்ப மு
 பேய வு, 2
 ,, த்ரி ருத் தி
 கோத்,
 ,, மு ந, 4
 ,, நிதா ர்ஜ்,
 31
 ,, பலவித ன
 க்ஷிரே
 , 33
 ,, த - டேயாதி
 பிரயோ
 3,
 ,, ஸ்தி மு ந,
 34
 இரத்தபித்தத்திற் றே ற்ற ருதபா
 ,, த னிய
 முச்
 மு 31
 ,, பா
 ன்,
 இரத்தபித்தத் தத்தடுக் த்ரி ருத்
 அ ஹே, 2
 இரத்தம் ந்த அதி ரத்திற்
 சிகித், 22
 இரத்த வித்ராதி சிகித், 5
 இரத்தாத் ரு,
 ரஸக்ரி ய, 2
 இர ர் ஆறு, 344
 இர ாஞ்ஜநாத் ருஜ்ம், 36
 இரஸா சதுஷ்டம், 5
 ,, பூர்த்தி குச் சாத,
 3
 ,, முடிவு ர,
 ,, மு நக் அ சியம
 குடி, 5 2

இரஸாயந ஸ்தி, 25	இராஜயக்ஷாவில் சோதத்திற் ப
,, விதி, 11	பிறகு ஏற்ற உ வு
,, விதியில் தறுதலாலாகு	முதலியன,
ம் டெக்டிகளுக்குப்	,, பீநஸத்திற்கு விசேஷ
பரிஹார, 3	சிகித் ஸ, 70
இரஸாயநப் பிரயோகம் இர ' 0	,, மலத்தினாலான பலம்,
விதம், 512	71
இரஸாய ம் என்றால் என் ?	,, மா ' ஸபோஜனமும்
இரஸாயபோயோகத்திற் கேற்ற	மதுபா மும், 71
நிலை ம, 512	,, முதலில் சோதந சிகித்
இரஸேந்திராஞ்ஜனம், 345	ஸ, 62
இரக்ஷா ' ந தூபம், 301	,, ம மு த,
,, யோகங்கள், 29	,, ரதாதிதோஷ
இராசி, 272	,, னுக்கேற்ற மா ' ஸ
இராத்ரியாந்த்யம், 340	போஜ க்,
இராஜயக்ஷமாதி சிகித் ஸ, 2	,, விரோசந மு த, 3
இராஜயக்ஷமாவில் அசுத்த ரத்தத்	,, ஜ் ந்த்யாதி ருத்,
த டெளிப்	
படுத்தல், 71	,, ஸம்ஸர் ' தோஷ
,, அதிஸாரத்திற்கு	சிகித்ஸஸ, 70
சிகித்ஸை, 71	,, ஸ் ர ப ' கத்திற்கு
,, அப்யங் த்திற் றான	விசேஷ சிகித் ஸ
ஒளஷத் ன், 7.	கன், 67
,, அரோசகத்திற்கு	இராஜயக்ஷமி ய ஸ்நேஹாதி ளில்
விசேஷ சிகித் ஸ	மூழ்கச் செய்தல், 7.
கன், 6	இராஜிகா. 4
,, ஆறுவித விகார ' ளி	இராஜீ தி, 3
ஜ் டெள்ளாட் 3	இராஷ்ஸ் கிரஹ சா ' தி ' ர
மா ' ஸரஸம், 4	மு ற ன், 30
,, உட்கொ ' ளத் தகுந்	,, கிரஹத்தினால் பிடி
சிலக்ருத் ன், 64	ப்பட்டத் குறி
,, உத் ர்த்த ரூர் ர	, 28
மும் ஸ்நான நீரும்,	இரிடே ல்லி ர, 45
72	சிகித் ஸ, 4
,, பயோகிக்கத் தகுந்த	இளைத் து ' ள பிரமேஹிகளுக்கு
பா களும் அன்	ஏற்ற ஒளஷதாஹார, 0
னமும், 64,	இனி துபான மு தகன், 0
,, கர்ஜுராதி ருதம்,	இ ' பமான துபான ரஸாநுப ம்,
65	2
,, கிரோ வேதனை முத	இக்ஷாக ' ட ' பம், 243
விய ற்றிற்ருச்சிகி	
த்ஸை, 70	
,, சிறந்த சிகித் ஸ	உக்கிரமான ஜ் ர ' ளில் ம ரி-
ளின் ஸ ' கிரஹ ' ,	திர-ஒஷதி ளி ' பிரயோ ,
7.	7

சீரக் ததமு' அஞ்ஜ மு', 350	உதர ரோகங்களில் பொதுான
உச்சிடி, 4	பத்திய
உச்சிடி' விஷ சிகித் ஸ, 502	ஹாரம்,
,, விஷ, 4	14
உதரோதர சிகித் ஸ, 12	மோர் அரு'
உதகோதரத்தில் ச' திர சிகித் ஸ	தும் முற
யு' பத்யமும், 3	ள், 185
உதடு னோப் பற்றிய வியாதிகள்,	,, ரோகி' கு ஆகாதை, 14
3	,, ,, எ' லா முறைக
தர சிகித்ஸை, 172, 57	ளிலும் பல்
உதரத்தி' அதிருக்ஷ நிலை மயில்	அதுபான்,
ஸ்டே ஹாதி சிகித்	185
ஸ, 172	உதராதிரோக' களில் சில க்ருத'
,, ஆரண தோஷ' களு	க', 175
க்கு ஆமண' செ	உதா ர்த்தத்தில் குத ர்த்தி முத
மெய், 7	வியன, 11
,, ருத பா த்திற்குப்	உதாவ்ருத்த யோநி, 47
பிறகு பேயாதி ளின்	உதும்பரம், 72
உபயோ ம், 175	உதும்பராஞ்ஜநம், 34
,, பக்குலை முதலிய த்	உத்காரிகா பிண்ட' ள், 70
திற்கு ஏற்ற க்ருதவ்	உத்கோட சிகித், 46
ள், 76	உத்கோடம், 458
,, மிச்சமுள் தோஷத்	உத' லிஷ்ட ர்த்தமா, 38
த நி' ருத்தி செய்யு	உத்தமமான விஷஹரோஷதம்,
முறகள், 75	46
,, விசேஷ சிகித் ஸ, 177	உத்தமா, 44
,, விரே த்தினால் பல	,, சிகித்ஸை, 471
,, ஹீமையிரு' யில்	உத்தமாங்க', 41
க்ஷீரபா ம், 74	உத்தமாரு' யாதி தல', 452
,, விரேசமான பி' பு	உத்தா' த்தா ம், 274
யிற்றி' செய்வே	உத்தாநாத - சோணிதத்திற்கு
'டியசிகித் ஸ, 177	பாஹ்யோபசாரம், 30
,, விரேச' செய்விப்ப	உத்பாத சிகித் ஸ, 37
தி' ஆச்	உத்பாத', 70
, 172	உதஸ்' பிடகைகள், 317
,, ,, பிரடோகி' கும்	உதஸ்ராதநம், 4
நிலை ம, 173	- தூம், 0
,, ஜாடராண்னி ம' தப்படு	உந்நூர விஷ சிகித் ஸ, 50
தும் அதற்கு ஹித்	உ' ம' த சிகித் ஸ, 376
ான உ, 14	உ' ம' த', 70
உதர ரோங் ளில் பொதுா	' மாத சிகித் ஸ, 30, 37
தோஷமு'	ந்மாத நிதா' திகள், 305
சிகித் ஸ	,, நிவ்ருத்தி லக்ஷ ம், 31
யு', 14	உந்நாதத்திற்கு ஆளா' ராத' ர்கள்,
	310

உ'மாதத்தி' பொதுக் கார ங்க
 ளும் ஸம்பராப்தியு', 305
 உ'ந்மாதப் பிரதிவேத', 305
 உ'ந்மாதமும் அதன் பேதங் ளு',
 30
 உ'ந்மா ம், 7
 உ'ந் ரங்கி (பகந்தரம்), 440
 உப குச சிகித் ஸ, 96
 ,, குச', 87
 ,, சீர்ஷக சிகித் ஸ, 4 2
 ,, சீர்ஷ', 40
 உபத'ச சிகித் ஸ, 470
 ,, சிகித் ஸயில் எச்சரிக்
 க, 470
 ,, ஹர கஷா மு', தல
 மு', 470
 ,, ஹர லேப' ன், 470
 உபதம்சம், 4
 உப ஜிஹ் சிகித்ஸை, 9
 ,, ஜிஹ்', 38
 உபத்திர ங் ளோடு கூடிய ராத
 குல்மத்தி' சிலாஜத் ரதி பிர
 யோக', 1 3
 -பநாஹம், 2
 உபாஹ வியாதிக்கு சிகித் ஸ,
 2
 உபப்லுத யோநி, 4
 உபய சோத', 32
 உரக்ஷத்தத்தில் கொ'பரக்கு, 37
 உரக்ஷத்தத்திற் றேற்ற க்ருதா'ன
 போஜ', 4
 உரக்ஷத்'நீ'கியது' தலை விமுத
 வியதற்குச் சிகித் ஸ, 51
 உருபுகாதி க்ஷீரம், 361
 உ'பம், 74
 உள் ரய' ளுக்குச் சிகித் ஸ, 4 2
 உஷ்ட்ராக்ரீ' (ப'தரம்), 440
 உஷ்ட்ர தாமம் (விஷஜ'து), 49
 உஷ்ண-சேதள' ரல் ருந்துப
 ருக்கு ஏற்ற ஸ்தி',
 2 2
 ,, வித'ந்த திருஷ்டி, 40

ஊரு ஸ்தம்ப சிகித் ஸ, 2

ஊரு ஸ்த'பத்தில் வியாயாம'கள்,
 2
 ,, ,, 'தே-ஸேக-
 லேப' ன்,
 22
 ஊர்த் நத', 9
 ,, சோதந', 4 0
 ,, ஜத்ரு, 4
 ,, ,, ரோ'களுக்குப்
 பொது சிகித்
 ஸ, 415
 ,, ,, ரோ'னைப் பற்
 றியமுடிவு ர
 4
 ,, ,, ரோ'ங் ன், 1
 ஊர்த் ர'க ராத', 3
 எ
 எல்லா மதாத்ய'களு'க்கும் ஏற்ற
 ஓஷத', 8
 ,, ஜ'ர'ளுக்கு' பொது
 ர ஜாத்யா'திஹி',
 2
 ,, ஹ்ருத குலைக்கும் சிகித்
 ஸ, 7
 ஏ
 ஏகா'க சோ'த ளி' லேப' ',
 44
 ,, சோ பயில் லேப', 5
 ஏ'ட த பாண மு'ற, 1 2
 ,, மூலாதி நிருஹ', 5
 ஏ'டாதி', 141
 ,, தம், 7
 ஏலாதி க்ருத',
 ,, ர',
 ஏழுவிடே ஷதமு'ற', 42
 ஏழிப் பிரமேஹிகளுக்கே'ற்ற பரி
 ஹாரமு'ற,
 ஐ
 ஐந்து அர்ம'க', 3 0
 ,, பஞ்சமூல'கள், 5
 ஐ'த்ரீரஸ ய', 7
 ஒ ஸ்ஸு'க்கும் பா'க்குமு'ள்ள
 பொது கு'கள்,

- ஒஷதிக் தத்தாலான ஜ் ரத்திற்கு
சிகித ஸ, 6
- ஒஷ்ட கோபசிகித ஸ, 39
- ,, ரோக'கள், 385
- ,, ரோ சிகிதஸைகள்,
- ,, ஸந்தா மு ற, 375
- ஒள
- ஒளகிர க்ஞாஹத்தினால் பீடிக்கப்
பட்டிருப்பதன் குறிகள், 96
- ஒளத்தர பக்திகம் (ஒளஷத முட்
டொள்ளல்), 7
- ஒளபஸர்கிகலி'கநாசம், 3
- ஒளஷதபாந் செய்த ன் கே
நிரோதாதிகள் செய் தாலா
கும் தி'குசனும் பரிஹாரமு',
5
- ஒளஷதபா முறைகளில்திர ரோ
அளவு முதலிய களோ குறிப்
பிடாவிடில் செய்ய டே ண்டிய
கை, 72
- ஒளஷத' எ' பதி ன் பர்யாயச்
சொற் ற், 235
- கச்சப', 39
- ச்சபி, 45
- கட', 72, 273
- ட'பி' இனங்க', 52
- டி யயில் மிச்சமு' விஷத் தப்
பரிஹரித்தல், 496
- கடோ ஷா ம், 0
- கோதி'வாத', 2
- கடுமையான அதிஸார'களில் புட
பா மு றகள், 2
- ,, குஷ்டந் ளில் லேப
நாதிகள், 20
- ,, துபா டெ றி ன்
குப்பரிஹாரமு ற
க', 1
- ,, ஜாடராக்னியினு
டாகு' ர றட்சி
குப்பரிஹாரம்,
- ,, ஜாடராக்னியத்
தணிப்பது இ' ரா
விடி' உண்டாகு'
தி'கு', 1
- ட்களை அவழிப்பதில் கால நிய
மங்கள், 435
- ட்டு விரியன் (பாம்பு), 494
- ண் ளோளாறுகளு' சிகிதஸையும்,
52
- ,, பார் யத் தெளியச் செய்
யும் பிண்டாஞ்ஜங்கள்,
36
- 'டகார்யாதி க்ருதம், 42
- க'டமாலா, 447
- ,, ஹா தைலம், 451
- க'டாலஜி, 386
- ,, சிகிதஸை, 394
- க'டேசோபங்கள், 36
- 'டௌஷ்ட சிகிதஸை, 393
- க'ணீரைப் பெருக்கு' குழாய்
கள், 324
- கதர சிகித ஸ, 460
- கதரம், 4
- கதிராதி க'டேஷம், 415
- ,, தைலம், 402
- நீநிகா ஸந்தி, 324
- கந்த தலம், 438
- கந்தமாத அகதம், 505
- கந்தர் க்ஞாஹத்தினால் பற்றிக்
டொ'ளப்பட் டிருப்பதன்
லக்ஷண'கள், 97
- 'தா, 4
- கப ர்ணகுல சிகிதஸை, 72
- ,, கள க'டம், 39
- ,, கா த்தில் சில லேஹ்ய' மு,
லிய மு றகள்,
41
- ,, தே தாரு தலம்
முதலியன, 40
- ,, பிப்பலீ ல்கம், 42
- ,, காஸத்திற்குத் தகுந்த க்'ராத்
கர், 4
- ,, குல்மத்தி' உபயோகிக்கத் தகு
ந்த க்ருதங்கள்,
67
- ,, தா ஹ சிகித ஸ,
170
- ,, குல்மத் தக் ரையச் செய்யும்
உபாயம், 17

கப குஷ்டத்தில் நிம்பாதி க்ருத் ,	கபத்தினு் கோ றற டந்த ஸ்த்
20	யத்திற்குச் சிகித்
„ சோ தயி் சிகித் ஸ, 5	ஸ,
„ திமிர சிகித் ஸ, 4	„ ஸ்நேஹ ஆ ர ண்
„ திமிரத்தில் ருத பா ரதிகள்,	செய்யப் பட்டத
49	குறி , 6
„ துஷ்ட விர , 41	பத்துட கூடிய ரதத்தில் ஜீர்
„ தோஷத்தினு ர ர்த்	பி யா ரதி தல் , 223
ரோ கள், 7	கப-பித்தப் பிரமேஹ களில் உப
„ தோஷம் பிரோபித்த ர்	யோகிக் கூடி குரண் ,
குலை,	14
„ த்ருஷ்ட சிகித் ஸ,	கப-பித்தாதி பிரமேஹ் ளி் ச
„ தாத்ய சிகித் ஸ, 7	மான உ வு ள், 147
„ மதாத்யயத் தத் தணியச்செய்	பப் பிரமேஹத்தில் சமந கஷாய
யமுபாய கள்,	க , 14
„ மூத்திரா்ருச்சிரத்திற்குப் பரி	ப் சொற்பாகவு் அதி மாகவு
ஹார , 140	முள்ள பித்த கா ளி்
„ ரோஹிணி, , 1	விரேச , 9
„ விஸர்ப்பத்திற்கு லேபந் கள்,	„ க்ஷீணித்த அதி ரரத்திற்
	நேற் ருத் ள், 7
„ ருத்தி சிகித் 1	கப- ரத் ர ருந்த அதி
„ ஜ ரத்தில் பாச ஷாய , 0	ஸார ரோகி கு அது ர
„ ஸ ப் தமா் அரோச த்திற்	ந , 7
கு விசேஷ	ப- ரத் ஜ ரத்தி் சாதி ர
சிகித் ஸ,	தம் அல்லது கு டிக்
	த , 1
„ „ ர ப் த்	„ ஜ ராதிகளில் பத் ரதி
திற்கு விடே	க் ரத் , 1
ஷ சிகித்	ப சிரஸ்தாப சிகித் ஸ, 4 1
ஸ, 7	„ சிர தாப , 40
„ ரா , 2	„ யோரி ரோ ண் குச் சிகி
„ ஹரமான அது ரஸ ங்கள்,	த் ஸ, 47
„ ஹ்ருத்ரோ த்தி் சில ரஸாய	„ வி ராசமு் அதன் பேத
நப் பிர	களு ,
யோ	„ விர -ருக்குச் சிகித் ஸ,
ள், 7	1 2
„ „ ம சிகித்	கபாச்மரியி் ருணதி க்ருதம், 4
7	கபாடசயநம், 43 , 437
பச் சந்தியி் சிகித் , 7	கபாதிமகான ரத-சோணிதத்திற்
ப்திற்குப் பரிஹாரமான தூம	குச் சிகித் ஸக , 7
பான ,	பாதி ந்த ,
பத்தினுலா ஒஷ்ட பா , 3	பாதிஸார சிகித் ஸ,
„ முக பா ம், 3	பாபிஷ்யந்த சிகித் ஸ, 4
	பாபிஷ்யத் , 35
	கபால பிட ரதி ள், 4

பாலிகா, 7
 ,, சிகித் ஸ,
 பித்த பஞ், 10
 பித்தாஷ்ட ரூர்,
 போதரத்தி ஸ்வே ஹ-ஸ்வே தாதி
 , 7
 போத்'விஷ்ட ர்த், 17
 ,, ர்த்மாவின் சிகித்
 , 322
 போ'மாத், 06
 'பீரத்ரு', 33
 ,, த்ருஷ்டி, 3
 ,, ராத-சோணிதத்திற்குப் பரி
 ஹார',
 'ஸ', 73
 'சி' (ஸ்வே ஹ பா'), 7
 'ஞ்ஜ பீ ரதி தே ப',
 ,, பீ ராத் ஞ்ஜந',
 ர' ரதி த், 1
 ,, த்தி,
 ரப ஸ்த்தி ரூர்ணத், 3
 ரத், 72
 ர விஷ சிகித் ஸ, 44, 37
 ,, விஷத்த உ'டாகு' தே
 னாறு, 44
 ,, விஷ, 3
 ராவீ மூ ரதி தே ப', 07
 ரா த் த்,
 ருஞ் சி தயினு டா
 கூடிய து'ப' ஞ், அ த
 யுப' ரகி'கு நிலைமையும்,
 ருஞ் சி த எ'தெத்த வியா
 தியி' வித் -பதோகிக்
 தே'டு' ?
 ர் கு, 3
 ,, சோப, 3
 ,, ரத சிகித் ஸ, 7
 ,, ரத, 36
 ,, பாவி, 7
 ,, பிப்பவி, 7
 ,, பீட, 27
 ,, சிகித், 74
 ,, ரோ'ளி' ஸாத்யாஸாத்
 , 7

ர் ரோகப் பிரதிஷேத', 7
 ,, ரோ விஞ்ஞ நீய',
 ,, ர்த்த மு ந, 377
 ,, வித்ரதி,
 ,, முதலி ந்றிற்குச்
 சிகித் ஸ, 7
 ,, தே மு ந, 7
 ,, ஸ்ரா ரதி ஞ்'குச் சிகித்
 74
 ,, 'ரப-சோபாதி ளி' சிகி
 த் ஸ, 74
 ர் ச் சேத சிகித் ஸ, 37
 கர்ணர்சஸ், 3
 ர்ணர்புத்,
 ச'ணிநீ யோநி, 4
 ர்தபி, 45
 கர்தம், 31
 கர்ப்பி ரி முதலிய ர் ஞ்'கு ஏற்ற
 விஷ சிகித்ஸை, 4
 கர்ப்பூர சிலா து,
 கர்ஷம், 7, 27
 கச', 1, 7
 தி, 4
 ,, முதலிய ந்றி' சித்
 ள், 44
 ,, 7
 ,, ஷ, 70
 கல்ப த்தா, 7
 ரா ட, 4
 ,, ருத், 07
 ,, கூர', 11
 ல்லிர', 70
 'கிரஹம், 72, 7
 ரக்ஷாநி ரூர், 73
 க'ட சிகித் ஸ, 40
 ,, டம், 0
 ,, டி,
 ,, ரோ கள்,
 ,, பதிடு ட் வித்,
 ,, ரோ சிகித்,
 ,, வித் தி, 0, 1
 ,, கித் ஸ, 400
 ரயு, 0, 3
 ரர்புத், 9

எரிநதி குர்ணம், 4
கடெகம், 30, 39
கன்னிப் பாலில் சில சரக்குளை
விரோசமா தந்தேற்றாறு
பாணை செய்தல், 47
என்னிப்பலை உபயோகிக்கும்
முற, 4
என்பால் அனவிரோச
ச்சாக்கு, 4
கூரா, 4

ராசரோசிகித்ஸ, 50
ராசர்,
ராசாதிக்கூர், 314
ராசர்யாதிருத, 14, 47
ராச்யபதூப, 500
காட்டசிரா, 44
ராட்டசிரா-ஸர்ப்பவிஷ்ணு
சிகித்ஸ, 44

ராதுவி,
ரா'குரோதாதிவாரா உ'ரா
தத்திற்குப் பரிஹார்க்,
30

ராசிகித்ஸ,
காஸையில் உபயோகி'க் கூடிய
சிமுற, 1

,, பித்தஹர - ரஞ்
சிகித்ஸ, 0

ர'பலி, 73
ர'யபாத்திர, 7

ர'விரோசம், 40
ர'சத்தி (இளைப்பி) ரம்
வ, 7

ராசுர், 44
யோக, 7

ராஸ'ளி உபயோக' அனசி
சிறியமுறள்,
ஸகித், 3

,, ளி தடிாதிருட
யோர், 41

ராஸ-சா - ஹித்மா'ஞ் ப்
பொதுசிகித்,

ராஸத்தி அரோபிதிரு
த,

ராஸத்தில் உபயோகி'க் கூடிய
சா'கள் முதலி
ய,

,, சோத சிகித்'குப்
பிறகு பேயதிகா

,, தசமூல'த்,
,, து'பர்சாதி குர்
முதலியது, 37

,, தூபா, 4
,, நிர்கு'டி-விட'ரு
த,

,, பிப்பலி'கு' முத
லியன, 37

,, விதார்யாதிருத, 3
காஸமர்தாதி'க்ருதம்,
ராஸம'பீஸமுமு' னுக்
தூபான, 7

காஸாதி'ளா' க்ஷீணித்தர் முத
லியர்'ஞ்'கு'
சோத'க்ருத'
, 5

,, க்ஷீணித்திருப்ப
ரு'கு' ஆட்
டு முப்பு முத
த'டொ
த்தல், 4

காஸாதிகளி'த்ரி ததி குடி
, 4

,, புர்'ாதி'க்ருத',
4,

,, தூபுஷ்பதி
ரோம், 4

,, வி'ாரி தி'ஹ்
, 3

கி

கிரதித் சிகித்ஸ, 47

கிர'தத்தி'முடிவு'ர,
கிர'தி'ளி'ர'த்யா'த்'ள்,
44

கிர'தித், 45

கிர'தி'நிதா, 444

கிர'தியும் அத'பேதங்களு', 44

கிர'தி-வி'ர்ப்ப'கித் 1

கிரந்தி-வி ர்ப்பத்தில் த ஹ-பாக	கிரஹிக்கக்கூடிய பால் - ரோமத்
சிகித் ஸ ன், 00	திரர் முதலியன,
கிரந்த்யர்புத - ச்லீபதாதி நிதாநம்,	கிரஹோபசாரத்திற் ற பொது
444	விதிகள், 0
கிர'த்யர்புத - ச்லீபதாதிப் பிரதி	கிரா பா ', 0
வேத', 44	கிருதம், 4
கிரஹங் ளால் பீடி' ப்படு' லக்ஷ	கிருமி கர் கம், 3 9
ன்,	,, கர்ணரோக சிகித்ஸை, 376
கிரஹ' ளில் ஒ' 'ொ' 'றுக்கு'	,, சிகித் ஸ, 14, 3'
பூடை' குரிய பிரதேசம், 0	,, தந்த சிகித் ஸ, 3
கிரஹ' மனித ரப் பற்று தற்	,, த' த', 7
தே'ற்ற ரால்' ள்,	,, ரோகத்தில் உபயோ கிக்கக்
கிரஹணியில் அன் காலத்தில் உப	கூடிய தல்' ள், 2 5
யோகிக்கத் தகு	,, ரோகி பரிஹரித் தே' டி
'த உ வுக்கா	ஸ்துக் ள், 1
ன பொது விதி,	,, ஹ்ருத்ரோ சிகித் ஸ, 0
8	கிருமிக் றாஷ' டாகு' சர்தி' கு
,, ஆமதோஷம் அ தி	சிகித் ஸ, 7
ரி'க் கயில்	கிருமிகளைப் போக்கு' யாகூ முத
ஏ'ற்ற பா	லிய மு'றக் ,
ள், 28	கிருமிக்கிர'தி,
,, உண்டாகு' அக்னி	,, சிகித் ஸ, 0
ர'தி யத் திற்	கிருமி' சிரோரோ சிகித் ஸ, 41
குப் பரிஹார'	,, சிரோரோ ', 4 7
,	கிருஷ் -த்ருஷ்டி' தி, 4
,, ரோ' சிந்த தது, 1 8	கிருஷ் றர்ப்ப விஷ' சிகித் ஸ,
,, ர'தி-இருதயோ'ய்	4
முதலி	,, ,, விஷாத'யஞ்ஜ ங்
யிரு'தால் செய்	, 4
கூடிய பரி	
ஹார' ள், 1	கி
கிரஹணீ சிகித் ஸ, 1 , 7	கிட'க னைத்தி' விஷ' ள்' கு'
,, தோஷத்தி' உபசரி'	பொது சிகித் , 0
டே டி பொது	கிட'களி' விஷ', 4 7
விதி,	கிட' , 4 7
ரஹ தே ஷ' ளி' அஸாத்தியக்	,, ர' கு வித', 4 7
குறி' , 2	கிட-லூதாதி விஷப்பிரதிவேத',
,, தோஷஹர' ருத்' ள், 4	4 7
,, தோஷஹர' ராதி	கிட விஷ' ளில் தே' . . முத
ள், 200	வி , 4
,, தூப' ,	டாதிவிஷ' ளின் விசேஷத்தன்
,, பீ டயி' அ ராத்தி க்ஷ	, 4
ள், 9	கீழ்மோ'க்ய இ ராத்த - பித்தத்தில்
கிரஹாதி றாஷ' டாகும் ஜ் ரத்	உபயோ 'கத்தகு' த பேயாக்
திற்கு சிகித் ,	, 0

கீழ்மே ராகிய இரத்த - பித்தத்தில்
ப்ருஹ் சிகித் ஸ,
கீழ்மே ராகிய இரத்த - பித்தத்தில்
மதாதி ம்,

சு

சுகுணகத்தி் சிசவுக்குச் செய்
டே டிய சிகித்
ஸ ள், 323

,, தாந்ரி குச் செய்ய
டே டிய சிகித்
ஸ, 322

சுகு கம், 318

சுக்குல் ராதி லேபம், 08

சுக்குமாதி நஸ்ய த், 462

சுடலிலுள்ள ஆமதோஷத் தப்பரி
ஹரிக்கும் முறைகள், 129

சுட, 36, 72

சுடஜக்ஷாரம், 30

சுடஜா லேஹ் (இரு ளை), 108

சுடார்த்ர தி பிரயோக, 192

சுடி (இரஸாயநமுறை யச் சேர்ந்
தது), 512

சுடிநீ ரப் பக்கு ம் செய் தற்
ன விதி, 3

சுடிப்ரவேசம், 512

சுடிப்ரடே சு- ராதாதி சிகித்வை
ளு கேற்ற ர் ள், 27

சுடிப்ரடே சிகம் (இராயம்), 52

சுடிசேக் ரத்,

சுடிசெயாதி ருதம்,

சுட்ட,

சுத்த குட்ட, 8

,, சுத்,

,, ராடி (திரம்), 1

,, ப்ரம்ச சிகித் ஸ, 0, - 4

,, ப்ரம்ச முதலி ற்றி பிச்
சா திப் பிரடே, 1

,, ர்த்தி, 1

,, விர சிகித் ஸ, 2

சுத் அழற்சியுற்று குளிர் த
ஸே -லேப, 2

சுந, 47

சும்பகாமலாவி் சிலா து முதலி
யோ ள், 1

சுப், 7

சுப்ரி, 1, 44

,, சிகித் ஸ, 471

சுப்ரீக ர்த்மாவுக்கு விசே டி சிகித்
ஸ, 0

சுல்மக்குறி மிச்சமிருப்பின் செய்ய
டே டிய பிரஹாரம், 5

சுல் சிகித் ஸ, 7

சுல்மத்தில் ஆம-மிச்சாதோஷங் ளுக்
குச் சிகித் ஸ, 70

,, உபயோகிக் க் கூடிய
போஜன -பான் ள்,

19

,, டயத் திரப் பிரயோக,
17

,, நிருஹ ஸ்தி, 1

,, மார் கசுத்திக்காக மத்ய
பா,

,, விசேசநோபயோகமா
சில முறைகள், 1

,, விசேஷமாக நேஹ-
பாநாதி செய்வி்

சுநிலை ம, 5

,, ஸ்நேஹ -ஸ்தே த், 1

,, க்ஷாரப் பிரடே ர்த்தின்
உபயோகம்,

,, க்ஷாராதி னோப் பிரயோ
கித்த,

சு இரத்த-பித்த ல் அழ்
ற்சிடொ டா் செய்யு்

சிகித்,

சுல் ராதி ரில் தாதி யோ, 1

,, லய சதுஷ் ரஸா, 7

சுழ் த பப்பிரடோபத்தா ஷ்
கித்த சிகித் யு,

,, பதாலா ளோ

,, ளாறு ளுக்குப் பரிஹ
ர,

,, முதலிய ர்கிரஹ் களால்
பீடிக்கப்ப தே?

குழந் த றுக்குக் கிரஹயீ டயில்	குஷ்டத்தி் முதலிற் செய்யு் கிகி
ஊ குறி	த்
ள், -	ய - நி - விரதாதி
,, குதத்தி ஊ டா	ளைச் செய்த்,
கும்விர	1
7	,, பே பநாதி 'செ'யு
குழ் த றுக்குத் தபாலியி் உப	நிலை ம முதலி
ோ கி	,, விரா' த முதலி
ஒ வதத் ள்,	02
,, தீக்ஷெ ள வதத்	,, ஹிதமு் அஹிதமு
ளை வி கு	ரா அ ப
தல், 279	திக், 203
,, பல்முளை யிற்	குஷ்ட தி குர் , 7
ராணு டே	,, த ,
ளாறு று	ஹ , 4
சிகித் யு ,	குஹ்யரோ ரா , 3
283	,, விஞ்ஞா , 3
,, ம் செய்விக்	ஹ்யரே ப் பிரதிவேத , 70
முறை, 84	ஹ்யரோ 'நீ'கி தா' ஏற்ப
,, விரேசாதி று	விசேஷ ப , 477
குப் ப தி	கூ
ேறு சிகித்	கூ ர் , 7
ஸ , 4	கூஷ்டா டகி ஹத்தினை பற்றி்
குழ் தயின் இரு ல்வா'கி முத	டெ ளப் பட்ட
வி ற்றிற்கு சிகித் ,	த் குறி ,
2	,, ருத் , 4
ழ் த ய விரட் து முதலி	,, ர
து கூடாது, 7	ே
ஷ்ட சிகித் ஸ, 0 , 7	சே ச ற்ஜ ே ,
,, ஹரா மு நக ,	,, த்த ,
ஷ்டத்தில் உபே கி'க் கூடி	கே ராதத்தி் முதலிற் செ
சிலஒ வதமு ற	ே டி சிகித் ,
ள், 4	
,, த உப் ோ த்	கோகில ,
த் ,	ே குாதி ே ப ள், 4
,, சே தந் ெயு மு	சே ச த்ாதி நிருஹம்,
ற , 1	ே ணி, 7
,, தோஷக்ளை முற்றி	ோதத்தி் ர்த்தி, 3
ம் ே ளிப் ப த்	ோதா, 4 7
த் , 1	,, விஷ , 7
,, பல தரு ர	ே திர்த்தச் சேத , 4
லேபாதி னைப் பி	ோபண பத் ,
ோகித்த , 0	

ோமத்ர அரிஷ்ட', 2
 ,, ருத்', 72
 ,, சி ர து, ,
 ,, ஹரீதகி, ,
 ே', 7, 7
 ேஷ்ட பேத', 4.
 ,, ,, இர' வித',
 430

ோஷ்ட', 4, 4
 ேஷ்ட ப'த',
 ேக்ஷுர் ரஸா', 5 7

ௌதேர', 4 7

ருச் ரே'மீ' த்தி' புர' ரு
 தாதி பிரயோ',
 'ருச் ரே'மீ',
 தத் த நி' ம னு'தேற்ற
 ரு ட் டொ' அத',
 பயோ மு', 4
 க்ருத ரத்தி ர', 7
 க் தத்', 4
 'ருத்ர ருஜ', 34
 'ருத்ரி விஷ', 47
 'ருஷ்ட',
 'ருஷ்ட தி ஸத்' விர' னு
 குப் பிரத்தி' சி கித்
 'ருஷ்டி க்ஷீரம், 43'
 'வி' ர'த்ர', 430
 த', 270
 'ரதாதி னேச் செய்யு வ',
 7

சகுநி, 2, 0
 சகுநி' கிரஹ' குநி', 2 0
 'ர' தல்',
 0
 ச' னு', 4
 ச' ர' விஷ' ே ர' ஹ' கித்

ஷ',
 ட' ரதி கு',

சத்'நி, 0,
 சதபோ' சிகித்' ஸ, 7
 சதபோ', 4 0,
 சதா' ரீ' ருத்', 7
 சத' ஹ' ரதி அந' ர',
 ,, தூ', 2
 சது' ல', 2
 சதுரம்' ரதி குர்' ம், 2
 துர்த்தி', 272, 7
 சதுஷ்பா', 40
 சத்ரகி, 354
 ச' த' ரதி' ருத்', 33
 ,, தைலம், 4 1
 சந்திர', 4
 ச' திரோதய சாந்தி, 4 0, 4
 சம்பகாகதம், 5
 ச' பூ' ர்த்த', 440
 சா' டொ' ஹ' ர' த' ர' கிற்' த
 விரோச' ச் சாக்கு, 4
 சா' க்' டொ' ன்' ஹ' ச்' சே' மி' த்து
 த்தல்,
 சா' டொ' ஹ' வி' சே' த்திற்
 உபயோகி' கு' மு' ற,
 4
 சாபு' ரதி லேப', 4 2
 சர' ம், 27
 ச' ரார்புத சிகித்' ஸ, 4
 ர' ரார்புதம், 4
 சர்' ர, 3
 சர்' தி' னேத்' தடுத்துவிட' ே' டி
 த' ச' த, 7
 ர்தி' ம், 7
 சர்' தி' சிகித்' ஸ, 7, 7
 ,, ஹர' க்ருத்', 7
 சர்' தியி' பத்தி' ர' ஹா' -
 வி' ஹா', 73
 ,, ல' மு', மு', 7
 ,, வி' ரோச' மும்' ச' நமும்,
 7
 சர்' தி-ஹ்ருத்' ரோ' -த்ருஷ்' சிகித்'
 7
 சர்' ம' கி' சிகித்' ஸ,
 4 7
 ,, டெ' டிப்' பச்' ச' ர' கும்' ஓள
 ஷத்',

சாஸா நன்கு பிரயோகித்த சிகிவின் ரஸ் ரிஸ் ஸ்நேஹபி
தன் குறிகளு பிற செய்ய இடுதலும் ஒ ஷதப்
டே டிய உபசாரங்களும், பிரயோகாதிகளு,
3 4 75
சல்யம் உள்ளட கிய நாடவிர ம், ,, தேஹத்தி டோவுனை
44 ,, டு பிடித்த ,,
,, ளெரிப்பட்டவிர களிற் ,, நாயி டொடிய அறு
செய்யு சிகித் ஸ,4 கும் முறை, 74
சவிகா ருத், சி வுக்குப் பிறந்தது முதல் ஏற்ற
பாதி க்ருதம் முதலிய னுக் உவு, 7
குக் ரயத்தில் பொது னான சிசுவுக்கு வியாதியு டாகு
உபயோ, 4 முலைப் பால்கள், 7
சஷ, 9 சி வுக்கும் ஸ்திரீ கு செய்யே
சுத்ர சிகித் ஸ செய்யக் கூடாத டிய சட கு, 27
அ ய ன், 4 சி ப் பரிபாலித்த, 77
சுத்ரப் பிரயோகத்திற்குத் தாத சி த ட்த எஹு புனை ஒழு
ரடவிர த்திற்குச் சிகித் ராய மக்கும் மு ரக, 4 4
ஸ, 4 சித்ராதி அ டேஹ, 1
கூஷ்ய, 58 க்ாத, 1
சாகாதி ருத், சித்ரோதர சிகித் ஸ, 1
சா ளில் அடி தாக்கு தற்குச் சிநாம் ர (தேத்ர விரா)
சிகித் ஸ, 4 3
கன், 42 சிப்ப சிகித் முதலியன, 460
சா டே ரீ ருத், 110 சிப்பம், 457
ச சா, 40 சிர ம்ப சிகித் ஸ, 4
சா, 27, 273 சிரக் பம், 40
சாணதி மா ங்கள், ரம சிகித் ஸ, 537
சாரிபாதி ருத், 4 ர பா க ரின் ரோக ன்,
சார்த்தால குர் ம், 1 1 40
சாலாகம், 80, 1 ரஸஸைப்பற்றிய கிருமி னுக்குச்
ச சிகித் ஸ, 14
சி த்ஸா ஸ கிரஹ, 537 சிரீஷத் ரதி லேபம், 07
,, ஸ்த்தாநத்தின் முடிவு ர, சிரோ ரோக களி சிகித் ஸ,
3 4 0, 537
,, ஸ்த்தாநம், 1 ,, ரோ களுக் குப் பொது
சிகித் ஸ ளி தீர்மா மா நிதா, 406
ப ன், 3 ,, ரோக க, 40
,, ஸ்த்தாநம், 1 ,, ரோகப் பிரதிஷேத, 4 0
சிகித் ஸ ளி தீர்மா மா ,, ரோ விஞ்ஞாநம், 40
ப ன், 3 ,, ராதத்தி ருதம் ட
,, ஸயாதி,
,, விரேசந, 405
,, சில உபத்திர டோ கூடி
,, ரதகுல்மத்தில் சிலாஜத்
,, ரதி பிரோகம்,

சாஸா நன்கு பிரயோகித்த சிகிவின் ரஸ் ரிஸ் ஸ்நேஹபி
தன் குறிகளு பிற செய்ய இடுதலும் ஒ ஷதப்
டே டிய உபசாரங்களும், பிரயோகாதிகளு,
3 4 75
சல்யம் உள்ளட கிய நாடவிர ம், ,, தேஹத்தி டோவுனை
44 ,, டு பிடித்த ,,
,, ளெரிப்பட்டவிர களிற் ,, நாயி டொடிய அறு
செய்யு சிகித் ஸ,4 கும் முறை, 74
சவிகா ருத், சி வுக்குப் பிறந்தது முதல் ஏற்ற
பாதி க்ருதம் முதலிய னுக் உவு, 7
குக் ரயத்தில் பொது னான சிசுவுக்கு வியாதியு டாகு
உபயோ, 4 முலைப் பால்கள், 7
சஷ, 9 சி வுக்கும் ஸ்திரீ கு செய்யே
சுத்ர சிகித் ஸ செய்யக் கூடாத டிய சட கு, 27
அ ய ன், 4 சி ப் பரிபாலித்த, 77
சுத்ரப் பிரயோகத்திற்குத் தாத சி த ட்த எஹு புனை ஒழு
ரடவிர த்திற்குச் சிகித் ராய மக்கும் மு ரக, 4 4
ஸ, 4 சித்ராதி அ டேஹ, 1
கூஷ்ய, 58 க்ாத, 1
சாகாதி ருத், சித்ரோதர சிகித் ஸ, 1
சா ளில் அடி தாக்கு தற்குச் சிநாம் ர (தேத்ர விரா)
சிகித் ஸ, 4 3
கன், 42 சிப்ப சிகித் முதலியன, 460
சா டே ரீ ருத், 110 சிப்பம், 457
ச சா, 40 சிர ம்ப சிகித் ஸ, 4
சா, 27, 273 சிரக் பம், 40
சாணதி மா ங்கள், ரம சிகித் ஸ, 537
சாரிபாதி ருத், 4 ர பா க ரின் ரோக ன்,
சார்த்தால குர் ம், 1 1 40
சாலாகம், 80, 1 ரஸஸைப்பற்றிய கிருமி னுக்குச்
ச சிகித் ஸ, 14
சி த்ஸா ஸ கிரஹ, 537 சிரீஷத் ரதி லேபம், 07
,, ஸ்த்தாநத்தின் முடிவு ர, சிரோ ரோக களி சிகித் ஸ,
3 4 0, 537
,, ஸ்த்தாநம், 1 ,, ரோ களுக் குப் பொது
சிகித் ஸ ளி தீர்மா மா நிதா, 406
ப ன், 3 ,, ரோக க, 40
,, ஸ்த்தாநம், 1 ,, ரோகப் பிரதிஷேத, 4 0
சிகித் ஸ ளி தீர்மா மா ,, ரோ விஞ்ஞாநம், 40
ப ன், 3 ,, ராதத்தி ருதம் ட
,, ஸயாதி,
,, விரேசந, 405
,, சில உபத்திர டோ கூடி
,, ரதகுல்மத்தில் சிலாஜத்
,, ரதி பிரோகம்,

சிலந்தி, 502

சிலந்திக் கடினம், 503

,, டியில் இரத்தமோகக்
ண, 504

சிலாஜது, 52

,, பாணை, 26

,, ரஸாயநங்கள், 525

சிலாஜதுவுக்குப் பத்தியம், 526

சிலாஜத் ராதி குளி க, 88

சிலேஷ்ம குல்ம சிகித்தைகள், 166

சிலேஷ்மக் கிரந்தி, 444

,, கிரஹணி சிகித் , ஸ,
1 3

சிலேஷ்ம திமிரம், 339

,, தோஷத்தினாலான கள
கண்டம், 91

,, தோஷத்தினாலான பிர
திச்யாயத்தில் குறி
கள், 379

,, பிடகை, 440

,, பிரதிச்யாய சிகித்தை,
383

,, விஷத்தில் லக்ஷணங்களு
ம் சிகித்தையும், 500

சிவஸ்தையில் கிரஹிக்கக் கூடியது,
242

சிவ த ரீன்குணவிசேஷங்கள்,
242

,, வேர் இரண்டு விதம், 242
ஃ

சீத கஷாயம், 10, 270

,, த்த சிகித் ஸ, 394

,, பூதநாக் கிரஹக்குறிகள், 2 1

,, பூதனை (கிரஹம்), 289, 291

,, ஜ ரத்தில் த ராதி அப்யக்,

,, ஜ ரத்தி' நடு' த்தைத் தணி
யச்செய்யு' லேபந-ஸு

த ராதி மு ற ன், 2

சீதாத சிகித் ஸ, 39

சீதாத, 3 7

சு

க்தி, 7

க்ர' ளில் செய்யத்தருந்த சிகித்
ஸக,

சுக்ர ரோகங்களில் க்ருதாஞ்ஜநப்

பிரயோகங்கள், 336

,, வியாதிகளில் அஸாத்யமான
, 328

,, ஹர்ஷணத்திற்கா மு ற
கள், 334

,, ஹர்ஷணம், 334

,, ஹர்ஷணஞ்ஜநம், 4

சுக்ரம், 334

க்ராச்மரீ சிகித்தை, 143

சுக்ல-கிருஷ்ணஸ'தி, 324

க்லார்மம், 326, 330

சுக்லிகா, 326

,, சிகித்தை, 30

,, முதலான நேத்திரவியாதி
களில் சஸ்திர-ஒளஷத்
ஸாத்யாதிகள், 327

சுண்டிகா, 389

,, சிகித் ஸ, 3 8

சு' ட்யாதி குளி க, 187

,, க்ருதம், 76, 17

,, யோகம், 152

சுத்த சுக்ர சிகித்தை, 334

,, சுக்ரம், 328

,, விரணம், 417

,, விர லக்ஷண'கள், 418

சுஷ்டிகாஸ', 44

,, யோநி, 4 7

,, ரோ தி (கிரஹம்), 8 , 2

,, ரோவதியின் குறிகள்,

,, ஸ்துக்களினும் ஆர்த்ர-கிர

வ'களை இர' டு ப'ா

கச் சேர்த்த', 272

சுஷ்டிகார்சஸ்ஸு னுக்கு முக்கியென

ஷதங்க', 1 4

சுஷ்டிகாஷி பா சிகித் ஸ, 363

,, பாகம், 359

சு

சூர்ணம், 70, 4 2

சூர்ணாஞ்ஜநம் ன், 343, 344

சு

செவிட்டுத்தனத்தி' அஸாத்யமா

னது, 374

செவிட்டுத்தனம்,

சே
சேத , 319, 4 2
சேரா கொட்டையின் பொதுகு
ள், 0
சோ
சோ த்தில் மதுபானம், 537
சோணிதார்புதம், 44
சோணிதாரம் , 326, 330
சோணிதாஸ்த்தாபநம், 7
சோதநகு , 136
சோதந (விரணத்தில்), 42
சோ தயில் அபத்யங்கள், 196
,, ஆமம் நீ கிய நிலைமை
களுக்கு சிகித்ஸை,
192
,, உபயோகமா தைவ-
லேப - ஸ்நாநாதி
கள், 194
,, மந்தாக்னி முத விய
தைப் போக்கும்
முறைகள், 92
,, ஸ்ரோடே, ரபந்தாதி
களுக்குப் பரிஹா
ரங்கள், 195
,, (ச்வயதுவில்) ஹிதமா
அன்னபானங்
ள், 3
நீ
ச்ய ப் பிராசம், 5 5
சா தந்தம், 387
,, ரத்மா, 31
'விஷ்ட ரத்மா, 318
சலீபத சிகித்ஸை, 4 0
,, நிதா , 446
,, ஸம்ப்ராப்தி, 446
சலீபதத்தில் அஸாதத்தியங்கள், 447
சலீபத , 446
,, உட்டாகக் கூடிய அய
களும், தேசக்
களு , 447
சலீபதாதி ளி சஸ்திரா-ரஹ சிகி
த் ஸ , 4
சலைஷ்மி யோநி, 4
,, ஹதா விஷம், 503

சு ' கிரஹக் குறிகள், 0
சுவக் கிரஹ , 289, 290
சுவதம்ஷ்டிராநி ருதம், 47
சு யது சிகித் ஸ, 9
சு யதுவில் ஹிதமான அ ' எ-பா
ங் ள், 1 3
சு ராஸ-ஹித்மாக்களில் சம ி செய்
வி ி கு ம்
நிலை
கள்,
,, ,, சோத சிகி
த்ஸையி்
ஆ சிய
கம், 7
,, ,, தத் ரால் பரி
ஹாரத்தி
த் ர
சில .பா
யி' , 1
,, ,, தூம பாந ,
57
,, ,, நஸ்யக்ள்,
,, ,, ப்ருஹ்ம
கந
ளாலான
கு ண
கள்,
,, ,, யூஷம் முத
விய உ
வு ள், 8,
59
,, ,, 5, 5
,, ,, விரோசநம்,
5
,, ,, ஸாமாய
சிகித் ஸ,
2
,, ,, ஸ்டே தநம்,
சு ராஸ-ஹித் ரா ளுக்கு ஏற்ற க்ரு
த ள்,

- ச் ராஸ-ஹித்மாக் றுக்கு ஓரே வித
 மா சிகித் ஸ, 56
 ச் ராஸ-ஹித் ர சிகித் ஸ,
 ச்வித்ர-கிருமி சிகித் ஸ,
 ச்வித்ர சிகித்ஸை, 1
 ச்வித்ரத்தி உபயோகமான டே பங்
 கள், 208
 ,, உபயோகிக்கக் கூடிய
 லேபங்கள், 2 3
 ,, கொப்புள்களுக்கு
 சிகித்ஸை, 21
 ,, முதலில் விரோசநம்
 முக்கியம், 212
 ச்வித்ரத்திற்கு ஆரம்பத்திலேயே
 மான சிகித் ஸ அவசியம்,
 21
 ச்வித்ர, 212
 ,, நிராரணமாது அரிது,
 2 4
 ச் தேகாவீரமூலாதி லேபம், 207
 ,, லோத்ரத் க் புடபாம்,
 321
 கு
 ஞாபகசுதியின்மையில் பிரமியிலே,
 537
 ந
 தகலாணிக யூஷம்,
 தாத சிகித் ஸயினால் அநிமந், ந்
 ளில் அபாயம் உடா
 தல், 0
 ,, விதமாய் பல்முனை கு உத்
 பாதத்திற் செய்யும் பரி
 ஹாரம், 7
 தத்தபாம் (ஸுடே ஹபாக்), 271
 த்ரப் பிரயோகை, 01
 தக்ராரிஷ்டம், 1 1
 தச மூல ருத், 3, 42, 5, 16,
 347
 ,, க்ருதமு விரோசநமு,
 47
 ,, மூலம், 4
 ,, மூலாதி அது ஸந, 2 0
 ,, ,, அ லேஹம், 1
 ,, ,, ஷா மும், பேயாவு,
 தச மூலாதி நிருஹம், 5
 ,, ,, லேஹம், 193
 ,, ,, விரோசந, 47
 தசாக அநம், 501
 ,, தூபம், 294
 ,, தூராதத்தில் ஸாத்யா ஸாத்ய
 குறிகள், 220
 தந்த சர்க்கரா, 386
 ,, சிகித் ஸ, 3 5
 ,, சால சிகித் ஸ, 394
 ,, சால, 386
 ,, தாவந குர்ணங்கள், 404
 ,, நாடி, 38
 ,, நாடி சிகித்ஸை, 397
 ,, பாவி, 284
 ,, புப்புட சிகித்ஸை, 396
 ,, புப்புடம், 3 7
 ,, பேத சிகித்ஸை, 394
 ,, பேதம், 386
 ,, மூலகதி, 38
 ,, மூல னைப் பற்றிய விதி
 கள், 387
 ,, மூலங்கள், 7
 ,, மூல வியாதிகளுக்குச் சிகித்
 ஸைகள், 39
 ,, ர்த்தி, 333
 ,, விராதி, 387
 ,, வித்ரதி சிகித்ஸை, 3 7
 ,, வியாதிகள், 386
 ,, வியாதி சிகித்ஸைகள், 4
 ,, ஹர்ஷ சிகித் ஸ, 94
 ,, ஹர்ஷம், 386
 தந்தாஞ்ஜநம், 33
 தத்தி க்ருதம், 203
 தத்தி ஹர்த்தகி அவலேஹம், 6
 தந்த்யரிஷ்டம், 104
 தந்த்ரிகா, 370
 தமாலபத்திராதி ர்த்தி, 3
 த்ஷட்ரம் (விஷக் டி), 4 8
 தர்வீகாங்கள், 487
 தர்வீர விஷ சிகித் ஸ, 4
 ,, ஸர்ப்பக் கரி விஷதே
 ளில் சி
 கித் ஸ,
 4 5

தர்வீகர ஸர்ப்பங்களின் விஷ்டே

, 489

தர்வீகராதிரி ஸர்ப்பங்கள், 487

த டையின் உட்புறங்களைப்பற்றிய

வியாதிகள், 389

தஷ்டநிபீடிதம் (விஷக்கடி), 4

ந்

தாடி க்ருத், 54

தாடிமாதிரி குட்டோ க்கள், 41

,, க்ருதம், 148

தாடிமாம்லம், 6

தாடிமாஷ்ட ரூர் ம், 126

தாத்யாதிரி தைலம், 475

தாதிக க்ருத், 15

தாதிரியும் அ ளது லக்ஷணக் களும், 76

தாதிரீ, 276, 3 2

தாநகம், 203

தாந்யாதிரி காண்ட ம், 5

தாந்யயுஷம், 118

தாந் ந்தரக்ருதம், 148

தாபஜ்வரத்தில் காடி முதலியவற்

ரூல் ஸ்நாந-

ஸேகாதி ள்

2

,, சேதளமான தைல-

க ஷ்டாயாதிக

ளால் லேபந-

ஸ்நானாதிநன்,

20

தாம்ராஞ்ஜம், 364

தாரு சிகித் ஸ, 413

தாருண் , 408

தார்வீரஸங்கிரி ய முதலியன, 405

தார்வ்யாத்யஞ் ரம், 190

தாலு டக சிகித்ஸை, 287

,, க ட , 7

,, சோஷ சிகித்ஸை, 399

,, சோஷ , 389

,, பாக சிகித் ஸ, 39

,, பா ம், 38

,, பிட க, 38

,, ரோ கள், 3

,, ரோ சிகித்ஸைகள், 8

தாலு ஸ் காதம், 3 9

,, ஸ் ஹதி, 389

,, ,, முதலிய ற்றின்

சிகித் ஸ,

தாளநம், 386

தாளிஸபத்ராதி குளிகை, 36

தாளிஸாதி குர்ணம், 69, 130

,, வடகம், 130

தான்றிக்காய் முதலியவற்றாலான

அஞ்ஜ கள், 332

தாஹாதிகளால் மல-மூத்திரக் கள்

தடுக்கப் படுவதற்குப் பரிஹா

ர , 9

தி

திக்கத க்ருதம், 201

தித்தாதி ாதம், 1

திந்தகம், 27 , 273

திமிரத் த உபேக்ஷிப்பதாலாகும்

திமை, 34

திமிரப் பிரதிஷேதம், 341

திமிரம், 337, 338

திமிரஹர குளிகை, 346

,, த்ரி பலா யோகங்கள்,

343

,, ஸ்ஸ் சலாகை, 345

திமிரு டாக்கு வாத்திற்கு சிகி

த் ஸ, 19

திரங்குணம், 272, 273

திரவ தாதுக்கள், 252, 273

திராயந்த்யாதி க்ருதம், 52

திராயமாணாதி க்ருதம், 53

திராக்ஷாதி னம், 10

,, ிருதம், 153, 342

,, பாண்டம், 10

,, லேஹயம், 18

,, ஹிமம், 10

திருஷ்டி, 336

திருஷ்டிப் பிரஸாதக துத்தாஞ்ஜ

நம், 345

திருஷ்டி ரோகக் களி ஸாத்யா

ஸாத்யாதிகள், 4

,, ரோகம், 33

,, ரோக விஞ்ஞானம், 36

திரோண் , 3 , 272, 73

திரோணி, 272

திலகாலக சிகிதனை, 4 0

திலகாலகம், 457, 466

திலாதி முகலேபம், 356

தில் க க்ருதம், 0

,, லேஹ்யம், 24

தி'யோதக', 7

தி

திங்கி முக்காத பூ. ' ளுக்குச்செய்
யக்கூடிய பரிஹாரங்கள், 99

திப்தி, 38

திக்கூண-மிருது ஸ்திகளுக்கேற்ற
வஸ்துக்கள்,

திக்கூண-மிருது ஸ்திகளை மாற்றி
மாற்றிப் பிரயோகிக்கும் நிலை

மைகள், 2 1

திக்கூணஞ்ஞம், 336

துக்க ர்த்தந சிகித் ஸ, 376

துக் வர்த்தநம், 371, 376

து 'டாஹத்' (விஷக்கடி), 48

து 'டிகேரிகா, 3 0, 3 1

துத்தாஞ்ஞம், 45, 365

துந்நலே நி, 4

து'ம், 3 0

துராலபாதி சூர்ணம், 37

துராலபாரிஷ்டம், 104

துர்ப்பலமான கபோதரிக்கு சிகி
தனை, 179

துர்வித்தம், 37

துலாம், 36, 27

து ர தைல மு நகன், 20

,, தல ' உபயோகிப்பதற்
கான மந்திரம், 52

துஷ்ட பீநஸ சிகிதனை, 283

,, விர 'கள் பதினைந்து
விதம், 4 7

,, விராண சிகித் ஸ, 42

,, விர ம், 4 7

துஷ்டப் பிரதிச்சயாயத்தி' குறி
ள், 37

துஸ்பர்ச தி சூர் ', 7

து

துபந', 42

து தர்சி, 34

துமா திருஷ்டி, 340

துமரம், 341

துமா தி நேத்திர ரோ 'களுக்குச்
சிகித் ஸ, 3. 1

துர் ராதி முகலேப', 35

துஷ்டி விஷ சிகிதனை, 4 2

,, விஷமும் அத்தனலுண்டாகு
துர்க்குண 'ள், 48

,, விஷ', 4 1, 4 2

,, விஷாரி, 482

தே

தே க் கிரஹங்களு'ஞரிய பூ ஜா
ஸ்துக் ள், 302

,, கிரஹா களின் சாந்தியில்
சில விலக்குகள், 304

தேவதார் ராதி லேபம், 176

,, லேஹ்ய', 41

தேவதாளி முதலிய த மநமா

தற்கு உபயோகித்தல், 238

தே தாளியைப் ப'கு ம் செய்யும்

மூன்று மு ற ன், 3

தே தா ஸம்பந்தமான சிகித் ஸ
ள், 25

தேன் விஷத்திற்குச் சிகிதனை ள்,
01

,, விஷம், 49

,, ,, மூன்று வித', 49

தேஹத் திமிர்ப்பு'குச் சிகிதனை,
537

தேஹத்தில் அணியக்கூடிய விஷ
ஹா ஸ்து'கள், 4 7

து

தலம், 42

த ச் சித்ரம், 54

தொ

தொ'கும் பீஜ'னைச் ரிப்படுத்
தல், 42

தொண்டை யப் பற்றிய வி ராதி
கள், 3

தொ ' ட வியாதிகளுக்குப் பொ
து சிகித் ஸ,

,, வியாதி னைத் துரிதமா
கச் சிகித் ஸி'

தே 'டு, 40

தோ

தோஷ சோதனத்திற்கு ஒளஷத
முட்கொண்டு, பிறகு
கேகிரோதம் செய்
தாலானதீக்குளும்பரி
ஹாரமும், 251

,, ஹரஸ்வேஹஸ்திகள்,
260

தோஷம் அதிகரித்து மலமிறுகு
மலம் பிறப்பிப்பினுக்கு ஏற்ற
சிகித்ஸை, 116

தோஷாந்தம், 40

தோஷாருதமான அது ரஸநங்க
ளும், செய்யும் பரிஹார்க
ளும், 266

தீ

திராயந்த்யாதிருதம், 152

திராயமாணதிருதம், 1-3

திரிகட்ராத்யஞ்ஜந், 330

திரிகண்டகங்கள், 58, 148, 413

திரிபலாருதம், 42

,, யோகங்கள், 343

,, ரஸாயந், 56

திரிபலாதி அயஸ்க்ருதி, 227

,, சூர்ம், 204

திரிபுட்கள் (விரணங்களில்) 7, 419

திரியூஷணக்ருதம், 159

திரிலண, 74

திரிருதாதி ரோதம், 29

திரிருத அலேஹ், 29

,, லேஹ்யம், 243

திரிரதகாதி குடி, 4

தருஷ்டிபூதனை (கிரஹம்), 289,

1

தருஷ்டி சிகித்ஸை, 73, 0, 37

,, ரோகத்திற்கான பொது
சிகித்ஸை, 80

த்க்பா சிகித்ஸை, 47

,, பாம், 46

தஸ சிகித்ஸை,

தம்ஸகம்,

தவியஷ்டி,

,, கூரார (கூராத்ய), 30

,, கூரீரம், 11

ந

குலாந்த்ய சிகித்ஸை, 30

குலாந்தம், 34

நஃதத் தெறுக்கால், 49

நஃதாயக்காலி, 499

,, விஷ், 499

நதாதி நஸ்ய தலமு சிரேஸ்தியு, 350

நல்ணம், 272

நவஜ்வரத்தில் கஷாய ரஸமுள்ள
ஷாபயோகித்

தகாது, 8

நவாயஸசூர்ம், 50, 151, 187

நஸ்யத்திற்கு சேதாடாதி
தைவ, 347

,, ஜீந்த்யாதித, 347

நா

நாகக் கிரஹத்தினால் பற்றிக்கொள்
ளப்படுதன் குறிகள், 27

,, கிரஹ பூஜைக்குரிய ஸ்துக்
ள், 30

நாபலாஸ்ப் முதலியன, 4

,, க்ருதம், 50

,, ரஸாயந், 517

நாகராதி சூர்ணம், 32

நாக் கப்பற்றிய வியாதிகள், 38
ாடி, 44

நாமிதாநம், 448

,, விர சிகித்ஸை, 453

,, விரணத்திற்கு உபயோகமா
சாக்குகர், 53

,, விரம் ஐந்து விதம், 44

,, விரஸம்பராப்தி, 44

,, ஸ்வேதம், 472

நாட்பட்ட ஜ்ரத்தில் அப்யக்-
லேப-ஸேகங்கள், 20

நாரவிஹக்ருதம், 30

நாராசசூர்ம், 11

நாராயண சூர்ணம், 173

நாதல, 3

நாறட்சியில் உபயோகிக்கத் தகு
தபான், 3

நான்ரபடலோராறு,

ரான்கு படலங்கள் (கணில்),	நிருத்த மணி சிகித் ஸ, 47
37, 7	நிருஹ ஸ்தியின் அதியோ மும்,
,, வித ஸ்நேஹங்கள், 28	தீங்கும் பரிஹாரமு, 2
,, ,, ஸ்நேஹப் பிரயோக	நிர்வாபணம், 4
,, ,, ஸ்நேஹ ஸ்துக்கள்,	நிவ்ருத்தம் (விக்கரோ ம்), 46
70	நிற்காத அதிஸாரத்தில் பிச்சா
,, ,, ஸ்நேஹ யோகங்கள்,	ஸ்தி, 122
280	நிஜவிண்ண, 417
நாஸா சோஷ சிகித் ஸ, 4	நிஜோம்மாத, 311
,, தீப்தி, 30	நிஷாதக்கிரஹம் பிடித்திருப்பதின்
,, பா ம், 380	குறிகள், 9
,, பாகாதிகளுகுச் சிகித் ஸ,	நீ
34,	நீலிகா, 33
,, புட சிகித்ஸை, 384	,, காசம், 38
,, புடகம், 381	நீலிகையில் சலா கயிடத் தகாத
,, ரோ ங்களில் ஸாத்யாஸாத்	நிலைமைகள், 354
ய்கள், 381	,, சலாகையிடம் முற,
,, ரோகங்களுக்குப் பெபாது	354
சிகித் ஸ, 381	நீலிநீக்குதம் (இரட்டா து), 163
,, ரோகப் பிரதிஷேத, 381	நீலியாதி க்ரு, ம், 13
,, ரோகவிஞ்ஞாநம், 378	,, குர், 174
,, ஸந்தாந முறை, 377	,, தைம், 414
,, ஸ்ரா ம், 380	நே
நாஸாநாஹ சிகித் ஸ, 34	நெடுநாட் ளா ஸந்திமோக்ஷத்திற்
நாஸா றஹம், 30	குச் சிகித் ஸ, 437
நாஸாஸஸ், 381	நெற்பொரிக் குசி, 6
,, முதலிய ற்றி சிகித்	நே
ஸ, 384	தேத்திர கோப சிகித் ஸ, 360
நாஸார்புதம்,	,, கோபம், 31
ராவிகா சோஷ, 30	தேத்திரங் ளை ஆரோக்கியமாக
நீ	ராக்கும் முறகள், 367
நிசாதி டக, 0	நேத்திரத்தி சலா கயிட்டபிறகு
நிசர்த்த சிகித் ஸக, 5	விக்கே
நிசோஷித ஷாய, 10	டிய, 355
நித்திராயி குப்பால்,	,, சலா கயிட்ட
நித்யாஸாய, 1	னுக்குப் பத்தி
நிமிக்கறி த்ரிபாயே, 4	யாதிமுறகள்,
நிமியின் பத்ரயாஞ்ஜந,	35
நிஷேஷம், 1	,, சலாகை யிட்ட
நிசுராம் முதலிய ற்றமே	கொட்ட னுக்
குயர்த்த,	கு அபத்தியாதி
நிம்பாதி க்ருதம்,	ளால் உட்டா
,, பேம், 07	க்கடியெ
நிருத்த மணி 4	திரு சிகித்
	யு,

நேத்திரத்திற்கு பலந்தரும் ஸ்யம், 346	பக்வ விரண சோதையை உடத் தல், 42
நேத்திரத் தப் பிணிகளிலிருந்து பக் ப் பிரதிச்யாயம், 7	
ராக நிமிழுனி கூறிய உபா பக் மடையும் வித்தாதிக்கு உபநா யம், 35	ஹஸ்தே தம், 153
நேத்திரப் பாது ரப்பின் இன்றி பக் ரதிஸார சிகிதஸைகள், 1 1	
ய மயா ம, 352	பக் ரதிஸாரத்திற்கேற்ற யாகூ, 117
நேத்திர ரோக ரில்த்ரிபஸை, 537	ப் ரபக் அபசீ சிகிதஸைகள், 450
,, ரோ களின் தெரகை 3 7	
,, ரோ ங்களுக்குப் பொது ப் கப் பிரதிவேதம், 433	
வா சிகிதஸைகளி ப் ம், 433	
ஸ்கிரஹம், 346.537	,, இரண்டு விதம், 433
,, ரோக ஸாமான்ய ஸம்ப்ரா பஞ்ச கபித்தம், 510	
ப்தி, 315	,, கர்ம்கள், 135
,, ஸந்தா முறைகள், 364	,, கவ்ய க்ருதம் (மஹத்), 313
,, ஸ்தி ள், 3 5, 324	,, ,, ,, (லகு), 313
,, ஸ்ரா ரதிகளில் ஸாத்யா கவ்யம், 313	
ஸாத் ங்கள், 325	,, கஷாயங்களை யுபயோகிக்கும் பிரமாணங்கள், 270
ப	
ப ந்தரங் னைச் சுடுதல் முதலியன, 442	,, கஷாயங்கள், 270
ப ந்தர க்ள், 440	,, கோலாதி கலகம், 77
பக்தர சிகிதஸை, 441	தித்தம், 257
,, சிகித் ஸக்குப் பிறகு பரி பஞ்சமூல க்ருதம், 65	
ஹரி வேண்டியவை, 444	,, பஞ்ச மூல க்ள், 65
,, சிகிதஸையி முடிவு ர, மூல ர்த்தி ஸ்நேஹம், 371	
443	,, மூலாதி க்ருத் முதலியன, 131
,, நிதா , 439	,, ,, சூர்ணம், 1 2
,, ரோப யோ ள், 443	,, ,, த , 131
ப ந்தரத்தி னான்குவித சஸ்திரப் ப் யாகூ, 25	
பிரயோகங்கள், 44	,, ல ணாதி குளிக , 130
,, ஸாத்யா ஸாத்ய க்ள், 441	,, லோஹங் ள், 51
ப ந்தரத்தின் இர டு நிலை ம், 4 4	
கள், 43	,, தே ஸம், 4 4
பகந்தரப் பிரதிவேத , 4	பஞ்சாம்லம், 87, 102
ப த்ரம், 4	பஞ்சாரவிந்த ரஸா ங், 5 6
பக் ர் சோ த்ரு சிகித் ஸ, படல்கள் (க ணில் நான்கு), 3 7	
7	படல , 3 7
,, விர சோதனை உட கத் தருத் சரக்கு	படோல மூலாதி க் ரதம், 1 4, 0
ள், 421	,, ,, சூர் ம், 173
	படோலாதி க்ருத் , 4
	,, ரத் , 40

படோலாதி சூர்ணம், 132

,, நிரூஹம், 19

பட்டினி முதலியதாலான த்ருஷ்
ணைகளுக்கு சிகிதையை, 82

பதாம், 273

பதினேந்துவித துஷ்டவிரணங்கள்,
4 7

பத்தகுதோதர சிகித ஸ, 182

பத்துவித ஸந்திபாத மதாத்யயங்
கள், 8

பத்தோதரச்சித்ரோதரங்களில் சஸ்
த்ரி சிகிதையை, 183

பத்ம அகதம், 505

பத்மகட்டக சிகித ஸ, 459

பத்மகண்டக, 455

பத்மோத்பராதிகணம், 1 8

பத்யாக்ருதம், 190

பத்யாதி க்ருதம், 76

,, க்வாதம், 11

,, சூர் ம், 114

பதாசுலகம், 225

பரவிகா, 454

பந்தர முறைகள், 435

பய-சோகாதிஸாரங்களைப் பரிஹா
ரம், 127

பாஸ்பரம் ஆவ்ருதமான ரத-கப
களில் பஞ்சமூலாதி சூர் ம்,
132

பரி போடம், 370

,, ப்லுதயோநி, 458

,, லேஹி, 376

,, வேஷம், 150, 320, 363

,, ஸ்ராவி (பகந்தரம்), 440

,, கேஷி, 440

பர்ணிச்சதுஷ்டயம், 9

பர்ணிந்யாதி நிரூஹம், 19

பர்ணி, 32

,, சிகிதையை, 329

பல-ராலாதிகளுக்கேற்ற ஓளவுத்
ளால் வஸ்தினைப் பிரயோ
கித்தல், 2

பலக்ருதம், 477

பல தோஷங்களாலான சோதை
களில் சோதநங்கள், 1-5

பல தோஷங்கள் ஸம்பந்தப்பட்ட
காஸங்களுக்குச் சிகித ஸ
கள், 43

பல கக் கிருமிகளுக்கும் சிகித
ஸ, 215

பலவித இரத்த-பித்தம் எல்லாம் பொ
து லான சிகிதஸா விதி
கள், 28

,, யிற்றுக் கோளாறுகளில்
பிச்சாஸ்தி, 7

,, ஜ்ரங்களில் தே தாளியை
யுபயோகிக்கும்முறை,
239

பலேறு கிரஹங்களுக்குரிய பூஜா
ஸ்துக்களும் சிகித ஸயும்,
302

பலதர்யாஞ்ஜம், 332

பலமான கத்தசாரத்திற்குச் சிகி
தையை, 334

,, தோஷம் எல்லாம் சொற்ப
ஓளவுத முபயோகித்
தால் விஷையும் தீங்கு
களும் பரிஹாரமும்,
2-1

,, மலபந்தமுள்ள உதாரத்
திற்கு சிகித ஸ, 2

,, ரத தோஷத்திலே சோத
சிகித ஸ, 2 7

பலம், 272, 273

பலலம், 71

பல விరోசனம், 80

,, ஸர்ப்பிஸ், 477

பலஹீர் முதலிய ருக்குத் த்ருஷ்
ணை சிகித ஸ என், 83

பலாசக்ஷாரம், 212

பலாதிநிரூஹம், 2-5

பலா தலம், 224, 23, 475

,, க்ருதம் (தலம் அல்லது க்ரு
தம்), 47

பலாமல் கள், 102

பலாஸக் கிராதி சிகிதையை, 0

,, கிராதிதம், 32, 30

பலிதம், 409

பலிதாதிக்களில் ஸாத்யாஸாத்ய
ள்

பல் முளைக்கையில் குழந்தையைப்
பராமரித்தல், 285
ப'ராதக க்ருதம், 166
,, ரஸாயநங்கள், 518
,, லேபம், 213
ப'லாதா லேஹம், 237
பற்களில் கா ர கட்டுதல், 386
பற் ளை எடுத்துவிடுதல், 395
பஸ்ம ர'னி, 137
பஹள ர்த்மா, 38
பக்ஷ ராத சிகித்வை, 221
பக்ஷம சாதத்திற்குரிய சிகித்வை,
322
,, சாத', 316
,, ரோதத்தில் சஸ்திர சிகித்
வை முதலியது, 323
பக்ஷம- ர்த்மஸந்தி, 324
பக்ஷமோபரோதம், 31

பா

பாகாத்யயம், 38
பாசந கஷாயங்கள், 8, 9
பாசபத யோகம், 363
பாடாதி சூர்ணம், 150, 404
பாணிதலம், 272, 273
பாணிமாநி, 273
பா'ட ஷாயம், 270
பா'டம், 10, 270
ப'டு ரோகங்களில் ச' யது சிகித்
வை, 11
,, ரோகசிகித்வை, 185, 537
பா'டுவில் சில க்ருத முறைகள்,
189
,, சேர்ந்துள்ள காமாலைக்
குச்சிகித்வை, 89
,, முதலில் பபயோகி
கும் ஓளஷத'கள்,
15
,, ம்ருத்திகா தோஷ
கருக்கு ம்ருத்தி
க முதலிய
பரிஹாரம், 18
,, ம்ருத்தி ய டெளி
ப்படுத்து து முத
லிய, 19

பா'டுவில் ஸாமான்ய-விசேஷ சிகி
த்வைகள், 188
,, ஸ்நேஹந - சோதநாதி
முறைகள், 186
பாத'களைப் பராமரிப்பது நேத்திரா
ரோக்யத்திற்கு ந'மையா
னது, 367
பாதிதம் (விரணம்), 46
பாதிர்யம், 369
பாந- ஸ்யோபயோகமா அகதங்
கள், 495
பாநீயம், 3
பாபா, 33
பாம்புஜாதிகளி' ஷேப்பற்று ரு
க்ஞச் சிகித்வை, 486
பாரம், 273
பார்'க்யாதி சூர்ண', 170
பார்ச் சூலையில் டேட்டுத் தாமரை,
538
பாலக்கிரஹப் பிரதிஷேதம், 289
பாலரோகப் பிரதிஷேதம், 280
பாலர் உணவு ஸம்பந்தமாய் மூ
கைப்படுவர், 280
பாலாமயப் பிரதிஷேதம், 280
பாலி, 370
,, சோஷம், 370
,, சோஷாதிகளி' சிஷத் ஸ,
375
பாலுக்கும் ஓஜஸ்ஸுக்கு முள்ள
பொதுகுண'கள், 89
பானுள்ள மரங்கள், 5, 275
பாலே ஸாத்மியமாகப் பெற்ற ஜ்ர
ரோகிக்கு அதை உபயோகி
கும் நிலைமை, 17
பாலோபசரணீயம், 74
பாலிதஹரீதகி, 404
பாஜம், 73
பாஷாண ரத்ப சிகித் வை, 45
,, கர்தபம், 454
பாஷ்கயணக்ஷீரம், 535
பாஸ்கர சூர்ணாஜ்ஜநம், 44
பாஹ்ய-அ'தராயாம் ருக்ஞச்சிகி
த் வை, 220
பாஹ்யாயாம சிகித் , 0

பி
பிசாசுக் கிரஹசாந்திக்குரிய முறை
ள், 304
,, கிரஹத்தினால் பற்றிக்
கொள்ளப்பட்டதன்
குறிள், 298
பிசு, 272, 273, 320
பிச்சாஸ்தி, 22
பிடகைகளுக்குச் செய்யவேண்டிய
சஸ்திர சிகிதலை முதலியது,
321
பிடாலகம், 360
பிடாலபதகம், 273
பிண்டதைலம், 228
பி டாளுநங்கள், 356
பித்த-கப.குஷ்டங்களில் வாலகாதி
லேபம், 210
,, ,, ஜ் ரத்தில் ஆரக்வதாதி
க்வாதமும், திகத்தாதி
க்ாதமும், 11
,, ,, ஜ் ரத்தில் கஷாய விசே
ஷங்கள், 8
,, கர்ணசூல சிகிதலை, 372
,, கஸத்தில் சில க்ருதங்கள்,
40
,, ,, சில லேஹ்யாதி
கள், 39
,, ,, ல ங் கத்வகாதி
லேஹ்யம், 39
,, ாஸத்திற் கேற்ற சில உ
வுகள், 39
,, குல்மத்தில் இர 'தமோக்ஷண
ம் செய்யும் நி
லைமை, 165
,, ,, திராக்ஷாதியோக
ம்முதலியன,
16
,, ,, தி ' க 'ருதம்
முதலியயோ
கம், 64
,, ,, பத்திய உ வு
கள், 165
,, குஷ்ட சிகிதலை, 20
,, சோ தயில் சிகிதலை, 14

பித்த திமிர சிகித் ஸ, 4
,, திமிர, 'தில் சாரிபாதி ர்த்தி
முதலியன,
34
,, ,, வி ராவிய த
முதலிய சிகி
த் ஸக', 4
,, திமிரம், 338
,, துஷ்ட விரணம், 41
,, தோஷத்தாலான பிரதிச்யா
யக் குறி
கள், 37
,, ,, ர் த்ம
ரோக
கள், 37
,, தோஷம் பிரகோபித்த ர்ண
சூலே, 368
,, த்ருஷ்ண சிகிதலை, 8
,, பிடகை, 440
,, மதாத்ய சிகிதலை, 8
,, மூத்திரக்ருச்சிரத்திற்குப்பரி
ஹாரங்கள், 139
,, ரோஹிணி, 390, 3
,, விதகத்த த்ருஷ்டி, 39, 340
,, வீஷத்தின் லக்ஷ ங் ளு
சிகிதலையும், 500
,, விஸர்ப்பத்திற்கு லேப
கள், 197
,, வ்ருத்தி சிகிதலை, 5
,, ஜ் ரத்தில் பாசந ஷா',
10
,, ஜ் ர' முதலிய ற்றி' உட்
கொள்ளத்தகு' தகுமீர்,
,, ஸம்பந்தமான அரோசகத்தி
ற்கு விசே
ஷ சிகித்
ஸ,
,, ,, ஸ் ரப'கத்
திற்கு வி
சேஷ சி
த் ஸ, 7
,, ஹ்ருத் ரோகத்தில் விரோச
முறை, 7
,, ஹ்ருத்ரோகத்திற் ற்ற'ரு
தபா ங்', 78

பித்தக் கிராந்தி, 444
 பித்தச் சர்தியி' சிகித் ஸ, 74
 பித்தத்தினாலான ஒஷ்டபாகம், 393
 ,, ப'லீஹோதரத்
 திற் கு சிகித்
 ஸைகள், 182
 ,, மு பாகம், 392
 பித்தத்தினால் ஓளாறடைந்த
 ஸ்தந்யத்திற்குச்
 சிகித்ஸை, 282
 ,, ஸ்நேஹம் ஆரணம்
 செய்யப்பட்டதன்
 லக்ஷணங்கள், 266
 பித்தப் பிரமேஹத்தில் சமந கஷ்டா
 ய'கர், 146
 பித்த - ரக்தப் பிரதிச்யாயம் எரின்
 சிகித் ஸ, 383
 பித்த-ரக்தாதி மானாத-சோணி
 தத்திற்கேற்ற லேபநாடுகள்,
 230
 பித்த-ரக்தோதக்லிஷ்ட ர்த்மாக்க
 எரின் சிகித்ஸை, 321
 பித்-ஜ சிரஸ்தாப சிகித்ஸை, 411
 ,, சிரஸ்தாப', 407
 ,, யோநி ரோக'களுக்குச்
 சிகித் ஸ, 474
 ,, விர'களுக்குச் சிகித்
 ஸ, 151
 பித்தாச்மரியில் குசாதி'ருதம், 141
 பித்தாதி மானாத - சோணிதத்
 திற்குச் சிகித்ஸை, 227
 பித்தாதி தேர்ஷ'கள் மேலிட்ட
 லாதா விஷ'களுக்கு ஏற்ற
 ஓளஷத'கள், 506
 பித்தாகிம'த', 358
 பித்தாதிஸாரத்திற்கேற்ற சிகித்
 ஸகள், 20
 பித்தாபிஷ்யந்த சிகித் ஸ, 32
 பித்தாபிஷ்ய'தம், 358
 பித்தோதரத்தில் ஸ்நேஹ ஸ்தேதா
 திகள், 178
 பித்தோத்'லிஷ்ட ர்த்மா, 31
 பித்தோ'ாத சிகித் ஸகள், 30
 பித்தோ'ாத', 306
 பித்ரு' கிரஹ' குறிகள், 290

பித்ருக் கிரஹத்தினால் பற்றி'
 கொள்ளப்பட்டிருப்பத'
 குறிகள், 29
 ,, கிரஹம், 289, 20
 பி'ந கோஷ்ட சிகித்ஸைகள், 40
 ,, ,, லக்ஷண'கள், 430
 ,, கோஷ்டம், 430
 பிநம், 426
 பிநநாந்தம், 430
 பிப்பலீ கல்கம் (கப ரஸத்தில்), 42
 ,, ரஸயநங்கள், 522
 ,, ர்த்தமாநகம், 103
 பிப்பல்யாதி க்ருதம், 54
 ,, சூர் ம், 181
 ,, தைலம், 06
 பிரகுஞ்சம், 272, 273
 பிரச்சந்தம், 202
 பிரதிச்யாய சிகித்ஸை, 537
 பிரதிச்யாயம், 378
 பிரதிஸாரணம், 320
 பிரதீநாஹ சிகித்ஸை, 374
 பிரதீநாஹம், 369
 பிரதேஹம், 383
 பிரத்யஞ்ஜநம், 347
 பிரபெனண்டரீகாதி தைலம், 415
 பிரமாதி, 53
 பிரமேஹ சிகித்ஸை, 146
 பிரமேஹத்தில் உபயோகிக்கக்
 கூடிய பலவித
 உணவுகள், 146
 ,, கப - மேதோஹா
 சிகித்ஸை, 14
 ,, சமநெளஷதங்',
 14
 ,, சிலாஜதுப்பிரயோ
 க', 14
 ,, நாயஸ சூர் ம்,
 150
 ,, பாடாதி சூர்',
 150
 ,, முதலில் செய்ய
 தே'டிய சிகி
 த் ஸ, 14
 பிரமேஹ பிட களுக்கு சிகித்
 ஸ, 150

பிரம்ம ரக்ஷஸ்ஸால் பீடிக்கப்படுப
எனின் லக்ஷணங்கள், 297
,, ரக்ஷஸ்ஸின் பூஜைக்குரிய
ஸ்துக்கள், 03
பிரவாஹினை க்கு ஏற்ற கலங்கள்,
117
,, ,, சில மு த
கள், 118

பிரவிலம்பி, 426
பிரஸாரிணீ தைலம், 2 4
பிரஸுப்தி, 458
,, சிகித் ஸ, 462
பிரஸ்தா ஸ்தே தம், 2 0
பிரஸ்தார்யம், 327, 330
பிரஸ்த்தம், 5, 272, 73
பிரஸ்ருத நிருஹ கள், 257
பிரஸ்ருதம், 273
பிரஹ்மசர்யமும் வாலீகரணமும்,
53

பிராச்சரண யோநி, 4 7
பிராஹ்ம ரஸாயநம், 513
பிராஹ்மீ க்ருதம், 27 , 305, 313
,, ரஸாயநம், 5 7
பிராஹ்மயாதி ர்த்தி, 30
பிரோதக்கிரஹத்தினு பற் றி
கொள்ளப்பட்டதன் குறி ன்,
298

பில்ல ன், 365
பில்ல சிகித் ஸ, 3 5
,, ரோக களில் விசேஷ சிகித்
ஸகள், 3

பி ம், 272, 7
பில் நதி கஷாயம், 361
,, தலம், 76
பிறந்த சிசு க்குச் செய்ய டே ண
டிய ஸம்ஸ்கார, 274

பிஷ்டகம், 326, 330
பிஷ்ட டே த், 5 9
பி ர்த்மா, 3 7

பீ

பீதக சூர்ணம், 404
பீ ஸத்தில் சதாஹ் நதி தூ ம ம்,
3
,, பத்திய, 3

பீஸத்திற்கு விசேஷ சிகித் ஸ,
70

பீஸம், 378
பீல் நதி சுத்தம், 113

பு

புணர்ச்சிக்கு ஏற்றவரும் காலமும்,
532

புத்திரப்பேறில்லாத ன் பு னி த
ன ல், 533

புத்திர ஜநகம், 261

புத்ரீயம், 261

புநர் நதி க்ருதம், 42

புப்புடம், 389

பும்ஸவநம், 244, 471

புராண க்ருதம், 24

புருடனுடைய சுக்ர சுத்தி, 477

புரைகுழல், 44

புஷ்கர மூலாதி க்வாத், 163

புஷ்கராதி கல்கமும் யவாந்யாதி
க்வாதம் முதலியதும், 76

புஷ் ராதிகளுக்குச் சிகித் ஸ, 47

புஷ்கரிகா, 464

,, சிகித்ஸை, 471

புஷ்ப காவீஸம், 322

,, காவீஸாஞ்ஜநம், 366

புஷ்யாநுக சூர்ண, 475

பூ

பூக பலாதி ர்த்தி, 453

பூதநம், 283

பூதநா கிரஹக் குறி ன்,

பூதப் பிரதிஷேதம், 299

பூதரா க்ருதம், 301

பூத விஞ்ஞாநம், 95

பூதனை (கிரஹ), 2 9, 1

பூதாதிகளாலான உந்மாதத்திற்குப்
பரிஹாரங்கள், 10

பூதாதி னைப் போக்கும் தூபந ஸ்
துக்கள், 4

பூதாதி பீ டகளி பவி-ஹோமா
தி பரிஹாரங்கள், 4

பூதாடே சத்திலு டாகு பொதுக்
குறிகள் முதலி னை, 295

பூதி ர், 3 9

பூதி ஈஸம்,
,, கத்ர சிகித் ஸ, 402
,, கத்ரம், 2
பூதிகாதி கூடாரம், 61
பூதிகிஸலாதி லேபம், 213
பூதோதநம், 04
பூதோர்மாதத்திற்குப் பரிஹாரம்,
310
பூநிம்ப சூர்ணம், 32, 204
பூய ர்த சிகித் ஸ, 384
,, ரக்தம், 38
,, ஸ்ராவம், 32
பூயால சிகிதஸை, 329
பூயாலஸம், 325

பே

பேதநம், 319
பேயா, , 7
பேய்ச் சரை யப் பல ரோங்க
ளில் மந்தத்திற் குபயோகிக்
கும் முற ள், 23
பேய்த் தும்மட்டி யப் பல வியாதி
களில் மநமா தற்கு உப
யோகி 'கு' முற கள், 240
பேய்ப்பீர்க்கைப் பல ரோகங்களில்
மநமாக உபயோகிக்கும்
முற கள், 241
பேதலம், 224
பேஷஜ ல்பம், 269

பை

பத்திக யோநி, 4
,, ஹாதா விஷம், 503

பொ

பொட்டலிகை, 61

பே

போதகி, 2 , 16
போதகியில் செய்யே ண்டிய சிகி
த் ஸ,
போலித் திமிர ரோத்திற்குக் ரா
-சிகித் ஸகள், 3 2
போஜனமுட் டொட்டதம் உ
டாகும் ஹ்ருதய சூலைக்கு குஷ
டாதி சூர்ணம், 7

பௌ

பௌமோதகம், 0

ப்

ப்ராஹிகைக் ஏற்ற கலங் ள்,
117
,, ,, சில மு
றைகள்,
11

ப்ராஸ்தர ஸ்தேதம், 25
ப்ராஹ்மீக்ருத, 27 , 07
ப்ராஹ்மயாதிருதம், 313
ப்ரியக் ராதிதைல், 73
ப்ரீணந், 279
ப்ருசகூம், 37 , 360
ப்ருந்த-சாலு காதிகளின் சிகித் ஸ,
400

ப்ருத், 390, 3
ப்ருஷ்டாருஸ், 288
ப்ருஹதித் யம், 1 6
ப்ருஹ்மணக்ருதம், 286
ப்ருஹ்ம - சோதந 'தி ன்
குத்தருந்த ர் னும் தகாத ர்
ன், 2
ப்ரீஹத்தின்மேல் ப்த மு' மர்த
நமு, 81
ப்ரீஹோதர சிகித் ஸ, 180, 53

மஞ்ஜிஷ்டாதி நஸ்யம், 462
,, லேப, 462
மணி-மந்திர-ஒஷதிகளின் பிரயோ
கம், 27, 497
மண்டலி விஷத்திற்கு அ தேளஷ
த்கள், 493
,, ஸர்ப்பங் ளின் விஷதே

க்
ளி
சிகித்
ஸ,
4
,, ,, விஷதே
ள்,
4

'ரே ட', 187

ம ரோதி ஞ்ரணம், 87
மதநபலத்தை உட்ொ றும் மு
ற, 37
,, ஜ் ர-அரோச க்கி
ரந்தியாதிகளில்
உபயோகிக்கு
கை, 7
மதநபலத் தப் பக்கு ம் செய்யு
மு ற, 37
மதநாதி மநம், 30
மதாத்யய சிகிதலை, 3
மதாத்யயத்திற் னக் ளிப்பு ஹித
மானது, 9
மதாத்யயத்திற்குப் பொது சிகித
ஸ், 83
மதாத்யயத்திற்கு மதுபான பரி
ஹாரம், 4
மதாத்யயம் ஒளஷத ஸேன யால்
சார்தமராகு கால அளவு, 85
மதுகாதி க்ருத, 47, 356
,, தலம், 44
மது தைலக ஸ்தி, 78, 257, 258
,, பானத்தினு லுண்டாகும் டெ றி
களுக்குப் பரிஹாரங் ள்,
95
,, மேஹத்தில் சிலாஜதப் பிர
யோ ம், 151
,, ஸுத், 374
மதுயஷ்டி தலம், 72
,, த்ய, 3 2
மதுயஷ்ட்யாதி தைலம், 30, 93
மதுவி விசேஷக் ள் று இனி
ய மதுபான மு ற று, 90
மது புஷ்பாதி யோகம், 45
,, ஹி ம், 11
மதுகாதி ஸ்ய தலமு முகலே
பமு, 0
மதுகாஸ ம், 3
த்திம தோஷமான அதிஸாரத்திற்
தே ற்ற சிகிதலைகள்,
5
,, விஷத் தேள்கள், 4
த்யத்தினு கூணித்த லுக்குப்
பா சிறத் பா,
மநச்சிலாதி யே, 0

மந்தபாகம் (ஸ்நேஹ பாகத்தில்),
271
மந்தராகதம், 505
மந்தவிஷத் தேள்கள், 498
மரிசாதி லேபம், 208
மருக்களாம்பழம் முதலிய தப்
பக்குவம் செய்யு முறை, 3
மலச்சிக்கலுடன் கூடிய அர்சஸ்
ஸுக்கு ஏற்ற அன்ன-சாகா
திகள், 10
மலத்தினுல் ஸ்நே ஹம் ஆவரணம்
செய்யப்பட்டத குறிகள்,
67
மல பந்தத்துடன் கூடிய அர்ச
ஸுக்கு ஏற்ற பான கள்,
10
,, பந்தமுள்ள அர்சஸ்ஸு கு வ
ற்ற மா ஸ
ரஸ், 10
,, ,, ஜ் ரத்தில் கடு ர
திக்ாதம், 12
,, கூடியத்தில் உபயோகமான சில
பத்திய உணவு முறைகள்,
11
லம் கலந்த இரக்தாதிஸாரதிகளு
குச் சிகித் ஸ, 1 5
லாதி ஆமமாயிரு யில்ஏற்ற
ஒளஷத கள், 129
மல்லக ஸம்புடம், 381
மனத்துயரம் முதலியதற்கு எதி
ரி டானை, 276
மனோ ஹநாடி, 305
,, விராமமுதலிய ற்றலான
ஜ்வரங் றுக்குச் சிகித்
ஸ், 2
,, தேனையாலான உந்மாதம்,
316
மஷக (ரஷ) சிகித் ஸ, 460
மஷக, 457
மஸூரி ர, 455
மஹா ல்யா க்ருதம், 308
,, தித்தக க்ருதம், 20
,, த்ரிபலா ருதம், 42
,, நீல குளி, 334
,, பஞ்ச ய க்ருதம், 313

மஹா பூதராவ க்ருதம், 301
 ,, பைசாச க்ருதம், 308
 ,, மர்மம், 315
 ,, மாயூர க்ருதம், 417
 ,, யோரி, 468
 ,, ஜ்ரக க்ருதம், 202
 ,, ஜ்ர தைலம், 209
 ,, விஷத் தேன்கள், 499
 ,, விஷத் தேன்கள் கொட்டிய
 குறிகள், 499
 ,, ஸஹசராதி தைலம், 224
 ,, ஸுஷிரம், 387
 ,, ஸ்நேஹம், 77, 219, 233

ர

மாணிபத்ரா குடம், 204
 மாதம், 8
 மாதலு ரதி சூர்ணம், 34
 ,, யோகம், 162
 மாத்ராயோகங்கள், 527
 மாத்ருகா தோஷம், 288
 மாநிகை, 273
 மாம்ஸக்கிரந்தி, 445
 ,, முதலியவைகளுக்
 குச் சிகிதையை,
 449

மாம்ஸ க்ருதம், 66
 ,, பா ம், 466
 மாம்ஸார்புதம், 466
 ர்ஸார்புதாதிகள், 466
 ரம்ஸ்யாதி சூர்ணஞ்ஜநம், 344
 மாயூராதி க்ருதம், 415
 ர்'க ரோதத்தினால் ரத' பிர
 கோபித்த ரத - சோணிதத்
 திற்குச் சிகித ஸ, 231
 மாஷ சிகித ஸ, 40
 ரஷம், 272, 47

மி

மிகுதி ர தோஷாதி ஞ்ள்ள
 னுக்குச் சொற்ப வீர்யமுள்ள
 வஸ்தியா' உ டாகும் கெடு
 தி றும் பரிஹாரமும், 26
 மிச்ர ஸ்நேஹம், 53, 1, 167
 மிச்ர தோஷ னாலா அபதந்தி
 ர த்திற்குச் சிகித ஸ, 220

மி த மான மதுபானத்திற்கான
 அள, 4
 மிதமிஞ்சிய மதுபானத்தினால் தா
 த்யயம் உண்டாகும்
 வகை, 84
 ,, ஜாடராக்னியைத்
 தணி'கும் உணவு
 கள், 137
 ,, ஜாடராக்னியைத்
 தணி'கு முபாயம்,
 17
 மிருது தாமம், 37, 68
 ,, பாக', 271

மு

முக தாவநம், 401
 ,, தூஷிகா, 454
 ,, ,, சிகிதஸை, 459
 ,, பாக சிகிதஸை, 401
 ,, பாகம், 392
 ,, ரோகங்களில் இரத்தமோக்ஷ
 ணம் முதலி
 யவை, 405
 ,, ,, பத்தியாஹார
 ங்கள், 405
 ,, ,, ஸாத்யா ஸாத்
 யங்கள், 392
 ,, ரோகங்களி' ஸ'க் ய, 392
 ,, ரோக னுக்குச் சிகி' ஸ
 கள், 40, 537
 ,, ரோக' ன், 3, 401
 ,, ரோகப் பிரதிஷேதம், 393
 ,, ரோக விஞ்ஞானம், 385
 ,, வியாதி னுக்குப் பொதுக் கார
 கள், 35
 முகத் தப்பற்றி பொது வியாதி
 களின் சிகிதஸை, 40
 முகத் த மரு முதலியதைப் போக்
 கித் தெளி ர'கும் லேபந்
 கள், 41
 முக ம'டநி க, 2
 முக ம'டலினை (கிரஹ'), 289,
 21
 மு ம'டி த, 21
 மு ம'டி தயின் குறிகள், 1

முதற் படலக் கோளாறு, 337
முதிர் டையாதலிங்கநாசத்திற்குச்
சிகித் ஸ செய் தாலாகு
கெடுதி, 353

முலைப் பாலுக்குப் பதிலாக வேறு
பால், 276

முலைப் பால் ஊறும் ஸமயம், 275

,, மறத்தல் முதலியன,
278

,, ற்று தற்கும் விருத்
தியாவதற்கு மு
காந்தர'கள், 276

முறை தவறிய அர்மச் சேதத்திற்
குப் பரிஹாரம், 331

முற்றிலும் அறுபட்ட சா கருந்
குச் சிகித்தலை, 429

முஷ்டி, 72, 273

முஸ்தாதி க் ராதம், 207

,, லேபம், 208

மு

மூட த்திய திரஸ்காரம், 540

மூத்திர 'ருச்சிர சிகித்தலை, 538

,, சோதனங்கள், 45

,, வருத்திக்கு சிகித் ஸ, 156

,, ஸம்பந்தமானவருத்தி, 156

மூத்திராகாத் சிகித்தலை, 139

மூர்ச் சக்குச் சிகித்தலை, 537

மூலவியாதி (அர்சஸ்), 97

,, சிகித்தலை, 97

மூல விரோசனம், 0

மூலினை முதலிய ற்றைக்கிரஹி
கடே டி காலாதிகள், 29

மூன்றுப் படலக் கோளாறு, 337
மூன்று வித நோக்கமுள்ள கிரஹங்

களை விலக்கு முபாய்
கள், 93

,, 'நேஹ ஸ்துக்க', 5
மூஷி 'ள், 507

,, பதினெட்டு விதம்,
507

மூஷி விஷ சிகித்தலை, 510

,, விஷத்தாலு 'டாகு' வி ர
ரங்க', 507

,, விஷம் நிச்சேஷமாக்கப்பட
டே 'டும், 510

மூஷிகாதி விஷ'களுக்குச் சிகித்
ஸ, 50

,, விஷக் கழிகள் ' அஸா
த்ய'கள், 50

மூஷிகாளர்க்கவிஷப் பிரதிஷேதம்,
507

மே

மேதாதி ஸ்யம், ,

மேமேதா கிரந்தி, 445

,, தோஷத்தாலான ஒஷ்ட
ரோகத்திற்குச் சிகித்
ஸ, 94

,, ரோக சிகித் ஸ, 7

,, வருத்தியாலான களக
டம், 31

,, வருத்தியில் சஸ்திர சிகித்
ஸ, 5

,, ,, ஸ்டே த சிகித்
ஸ, 55

மே த்ய க்ருதம், 516

மேத்யம், 13

மேலெழுந்துள்ள சுக்ரத்தை விலக்
குதல் முதலியது, 35

மேல்தோக்கிய இரத்த - பித்தத்தி
உபயோகிக்கத் தருந்த ந்த'
கள், 30

மேல்தோக்கிய இரத்த - பித்தத்தில்
சமந சிகித்தலை, 2

மேஷக் கிரஹக் குறி ன், 20

மேஷம் (கிரஹம்), 2

மேஹ 'ளில் த்ரிக 'டாதி ஸ்டே
ஹங் ன், 14

மேஹரோ 'களி' சிகித் ஸ, 7

மே

மோதக', 7

ம்ருதித் சிகித் ஸ, 471

'ருதித்', 4

ம்ருத் பாலாஞ்ஜந', 3

யக்ருதுதா சிகித் ஸ, 2

ய ப் பிர'யா, 44

,, முதலிய ற்றிற்ருச்
சிகித்தலை, 458

ராதி 'ருத்', 172
 ,, ரஸ 'ரி ய, 461
 ய ராதி க்ருதம் முதலியன, 93
 ய-நாயாதி ரூர்ணம், 69
 ,, பேயா, 38
 யஷ்ட்யாதி க்ருதம், 46
 ,, தைலம் (மது யஷ்ட்
 யாதி), 230
 ,, நிஸ்ருஹம், 255
 யக்ஷக் கி ஹங்களின் பூ ஜக்குரிய
 ஸ்துக்கள், 303
 ,, கிரஹத்தினால் பிடிக்கப் பட்
 ட னின் குறிகள், 297
 1
 ரபந ஸ்தி, 25
 யாப்யமான இரத்த பித்த', 28
 யாஜின'ால், 446
 யு
 யுத்தரத் ஸ்தி, 258
 ரோ
 யோநி ரோக'ளில் ஏற்படும் உப
 த்திர'கள், 49
 ,, ரோ'களுக்குப் பொது
 னான சி'முறைகள், 476
 ,, ரோ'ங்'ள், 46
 ,, ,, இருபது, 46
 ,, ரோ'ஹா'ன சில முறை
 ள், 73
 ,, வியாதி சிகித்'ஸ்கள், 473
 ரோ'நியர்ச்', 44
 ர'த ரோ'நி, 48
 ,, சிகித்'ஸ, 47
 ர'தோத்'லிஷ்ட ர்த்மா, 37
 ரஜ'யாதி ரூர்ண', 5
 ரதோ'நத்தி' ரஸாறு, 23
 ராத்ரி', 49
 ரா'யக்ஷ்மாதி சிகித்'ஸ,
 ராஜி'ர, 45
 ராஜி'ர' முதலிய ஸர்ப்ப விஷ'
 னுக்கு அ'தொ'ஷ்
 தம், 4
 ,, ஸர்ப்பத்தி' விஷ்டே'க
 ன், 4

ராஜில ஸர்ப்ப' வின் விஷ்டே'
 களிற் சிகித்'ஸ, 49
 ராஜீமத் விஷத்திற்கு அகதம், 494
 ராஜீமந்தங்கள், 487
 ராஸநாதி க்ருதம், 6, 223, 24
 ,, நிஸ்ருஹம், 6

ரு

ருசகாஸ்த்திகள், 434
 ருத்த குத் சிகித்ஸை, 460
 ,, குதம், 457
 ருஜு' (பந்தா'), 440

ரு

ரூப்ய ர்த்தி, 363
 ரூக்ஷ தேஹிகளுக்கு ச்யா'நி ரூ'
 ம், 244
 ரூக்ஷாஷ்ணங்களாலு'டான பித்
 தகுல்மத்திற்குச் சிகித்',
 164

ரே

ரேவதி (கிரஹம்) 259, 291
 ரே'தி'க் கிரஹக் குறிகள், 291

ரே

ரோ'சந', 41
 ரோத்ராஸ'ம் (லோத்ராஸ'ம்),
 4
 ரோமராஜிக் கிருமிகளுக்குச் சிகித்
 ஸை, 215
 ரோம ஸஞ்ஜந'ம், 42
 ,, ஸஞ்ஜ'லேப', 42
 ரோஹிதக-ஹரீ'தகீ'யோக', 181
 ரோஹிதகாதி அ'லேஹம், 7
 ,, 'ருதம், 1
 ரோஹிணி,
 ,, சிகித்', 400

ல

லக'த்திற்குச் சிகித்'ஸ, 32
 லக'ம், 317
 கு'பருச-கவ்ய'க்ருதம், 313
 ல'நத்திற்குத் தகாத ஜ'ர'
 ளில் செய்யத் தரும் சிகித்
 ஸ,
 ல'ந', 1
 ல'ரஸாயந'கள், 523
 ,, ரஸாய'த்திற்குப் பத்தியம்,
 564

லசந க்ஷிர யோகம், 1 2
 லசநாதி 'ருதம், 160
 ல ங்கத் காதி ரூர் ம், 3
 ,, லேஹ்யம், 39
 லா கலகச் சேதம், 44
 லா ல்யாதி குளி க, 9
 ,, தலம், 4 1
 லாஞ்சநம், 457
 லாஞ்சநாதிகளு 'குச் சிகித் ஸ,
 4 0
 லாலாட்யா, 4 3
 லாஜ தர்ப்ப , 7
 ,, பேயா,
 ,, க்து, 7
 லாக்ஷாதி க்ருத், 4
 ,, ரூர், 0
 ,, ஹைலம், 286
 ,, ஸய, 3 4
 ,, லேப, 0
 லாக்ஷா க்ஷிராதி யோ 'கள், (க்ஷத
 காலத்தில்), 44
 லிங்கத் தப்பற்றிய வியாதிகளில்
 ஸா த்யா
 ஸாத்ய 'க
 ன், 4
 ,, விர 'களு
 க்குப் பொ
 து சிகித்
 ஸ, 473
 வி ' நாசத்தில் ஸாத்யா ஸாத்ய 'க
 ன், 353
 ,, நாசப் பிரதிஷேதம், 353
 ,, நாசம், 33 , 35
 ,, ரோக 'ர், 463
 ,, வி ராதி சிகித்வை ஸ், 470
 வி 'கம், 338, 3
 வி 'கார்சஸ், 4 4
 விவ் ரார்சஸ்ஸுக்குச்சிகித் ஸ, 471
 லா
 லூ, ர என்னும் சிலந்தி, 50
 ,, தம்சங்களில் தாஹச் சேத 'க
 ளுக்குத் தாத 'ர் ன்,
 05

லூதா விஷக்கடியி ' ஆரம்ப ' முத
 ற் ராணும் குறிகள், 504
 ,, விஷ 'குறிகள், 03
 ,, விஷத் 'மையில் மூ ன் லு
 விதம், 503
 ,, விஷத்திற்கேற்ற சிகித் ஸ
 ன், 505
 ,, விஷத் த ளியிதம் ப்ரி,
 504
 ,, விஷப் பிரதிஷேத ' , 4 7
 ,, விஷம், 497, 52
 லே
 லேகந ' , 1
 லே நாஞ்ஜ ம், 3
 லேக நௌஷதம், 3 2
 லேபந ' , 422
 லேஹி, 37
 ,, சிகித் ஸ, 37
 லேஹ்யபாக லக்ஷணம், 7
 லே
 லோத்ராஸ ம், 145
 லோஹ ரஸாய 'கள், 2
 லோஹித க்ஷயயோநி, 468
 'த்ரா ரோக ' ன், 391
 சாதி க்ருதம் (இரு), 0
 ,, க்ாத, 1
 ,, ஹைலம், 236, 452
 டகம், 73
 ,, முதலிய மா ங்கன், 27
 மந ல்ப முடிவு ர, 41
 ,, ல்பம், 236
 மநத்திற்கும் விரேச த்திற்கு 'சிறந்த
 சாக்குகள், 236
 மநத்தி ' அதியோசத்தின லு 'டாகும்
 தி 'கு ளு 'பரிஹாரம்', 252
 ,, அரவு, 237
 மநம் செய்விக்கத் தகுந்த வியாதி
 ளும் ம 'த்தின் அள
 வும், 237
 ,, நி று ருக் ரா மும்
 அ தப் பயனுற் செய்
 ய மு தயு', 4

மந-விரேசந வியாபத்வந்தி, 249
 மநாதிகளால் சுத்தி ய டந்த
 னேப் பரிபாவித்தல், 268
 மரோபயோகமான ஆறு சராக்கு
 க', 241
 யஸ்-ஸ்த்தாபநம், 52, 538
 யிற்றுக் கெப்பு முதலியவற்றின்
 சிகிதனை, 251
 ,, கிருமிகளை கெளிப்படுத்தும்
 சிகிதனை, 214
 யிற்று வி முதலியதோடு கூடிய
 ரதகுலம் திற்ப்புப் பரிஹாரம், 160
 ,, லியில் அநு ராஸந ஸ்
 தி, 22
 ரணுகி க்ருதம், 4 0
 த்தநம், 38
 ர்த்த நா பிப்பவி, 5 2
 ,, மு த (க்காய் முத
 லிய ற்றி), 450
 ,, ஹரீதகி, 4 0
 ர்த்தி, 422
 ர்தம்- லஸந்தி, 24
 ,, ரோகங்களில் சஸ்திர சிகித
 ஸ கள், 31
 ,, ஸாத்யா ஸாத்
 ர திள் 319
 ,, ரோ ப் பிரதிஷேதம், 319
 ,, ரோ விஞ்ஞாநம், 3
 ர்த்மா, 15
 ர்த்மாரசஸ், 317
 ர்த்மா குலேகம் செய்த
 த குறிகள், 320
 ,, வே நம் செய்யுமு த,
 20
 ,, 0, 3
 ல்மீ சிகித ஸ, 459
 ல்மீ , 45
 ஜ் அகத', 4
 ,, த , 0
 ஜ்ர ருதம், 20
 ஸ ஸா ர அஞ்ஜந் ள், 47
 வஸ்தி கல்ப', 254

வஸ்திகளால் சுத்தியான னே இயற்
 கைக்குக் கொ டு ருதல்,
 268
 வஸ்தியந்திரத்தைப் பல ராறு
 அழுத்து தாலுண்டாகும் கெ
 டிகளுக்குப் பரிஹார ள்,
 267
 ஸ்தியின் அயோகத்தினாலான துர்
 க்குணங்களுக்குப் பரி
 ஹார மு தகள்,
 ,, அயோகமு அதனை
 ஏற்படும் துர்க்குண
 களும், 6
 ஸ்திரோகங்களின் சிகித ஸ,
 537
 ,, யோபத்வந்தி, 6
 ஹம், 72
 ரகுச்சியாதி குளிரை, 05
 ரட்யம டம், 13
 ரட்யம், 13
 ரட்யாதி க்ரதம், 1 3
 ரத-கப காஸத்தில் தசமுல 'ரு
 த', 4
 ,, தே தார் ர
 தி லேஹ
 யம் முதலி
 ய , 41
 ,, விட் ரதி கு
 ர்ணம், 7
 ரத-கப குலம் களுக்கா ட
 கள், 160
 ,, குஷ்டஹரமான லேப
 கள், 10
 ,, ரோகங்களின் சிகித ஸ,
 537
 ,, ஜ் ரத்தில் உஷ் ஜல
 பாரம்,
 ,, பாசந கஷா
 யம், 0
 ,, ஜ் ராதி ளில் வியாக்
 ரியாதி க்
 ரதம்,
 ரத கபக்கிரஹணியில் க்ருத ள்,
 135

ராத கபங்களாலான ப்லீஹத்தில்
சிகித் ஸ, 18
ராத-கபங்கள் அதிகரித்த ஸந்ரிபாத
ஜ் ரத்தில் பாசநகஷா , 11
ராத-கபாதிசமா உத்தா ராத-
சோணித-கிற்றேற்ற லேப-
ள், 20
ராத- போ ராதத்தில் தூபநம், 30
ராத ர் குல சிகித் ஸை, 371
,, ர த்தில் குச்சியாதி 'ரு
த', 35
,, ,, சாகலாதி 'ருத',
3
,, ,, தூராலபாதி-சூர்
ம், 7
,, ,, யூஷ-பேயாக்க
,, காஸத்திற்குப் பொது சிகித்
ஸ, 35
,, கு மத்தில் பத்தியமா -
வுகள், 3
,, ,, லேகநம் செய்ய
ரோ டி நி
லை ம, 160
,, ,, விரேசநமும், இர
க்த - மோக்ஷ
ணமும் செய்
ய ரோ டிய
நிலைமை, 2
,, ,, ஸ்நேஹ-ஸ்நே த
ள், 157
,, குஷ்ட சிகித் ஸ, 201
,, சோ தயில் சிகித் ஸ, 4
,, திமிரத்திற் றான சிகித் ஸ
, 48
,, திமிர , 33
,, குஷ்டவிர ம், 4
,, தோஷத்தாலா ஒஷ்டகோ
பம், 39
,, ,, ளக 'ட
, 391
,, ,, பிரதிச்யா
யத் தி
குறி ள்,
378

ராத தோஷத்தாலான ர்த் ரோ
ள்,
317
,, தோஷத்தா கோளாற ட
ந்த ஸ்த யத்திற்குச் சிகி
த் ஸ, 2
,, தோஷப் பிரோ பத்தாலான
கர்ணகுலை, 6
,, த்ருஷ்ண சிகித் ஸ,
,, நேத்திரரோக 'களி' தர்ப்ப
ண சிகித் ஸைகள், 4
,, பிட க, 4
,, மதாத்யய சிகித் ஸ,
,, மூத்திர ருச்சிரத்தில் ஸ்நே
ஹ- 'தே த',
1
,, ,, க்ருச்சிரத்திற் கேற்
ற 'தே ஹ' ரு
உ முதலி
ய யு, 1
,, யோநி, 47
,, ரோ களு 'குச் சிகித் ஸ,
22
,, ரோகத்தில் ஸ்நே ஹ - 'தே
த களாலு 'டாகு' ப
ள், 21
,, ரோ ரத்தியாயத்திற் கூறிய
ஸ்நேஹ 'ளின் பிரபா
ம், 22
,, ரோஹிணி, 39
,, வி ரா 'களோடு கூடிய ர
ஸத்தில் வாத்தவா சிகித்
ஸைகள், 46
,, விபர்யம், 68
,, வியாதி சிகித் ஸ, 37
,, விஷத்தின் லக்ஷ 'களு'
சிகித் ஸயு, 49, 500
,, 'ருத்தியில் ஸ்தி-ஸ்நே தா
திகள், 1
,, ,, 'தே ஹந-சோ
த ள், 54
,, ரத்தில் பாசந ஷாயம்,
,, ஜ் ர-விஸர்ப்ப ஜ் ராதிகளி
சிகித் ஸ, 5

ராதஸம்பத் தான அரோசகத்திற்	வாத-சோணிதத்தில் இரக்த-மோ
கு விசேஷ	க்ஷணத்திற்
சிகிதஸை,	குத் தகாத
6	நிலை மன்,
„ „ ஸ்வரபங்கத்தி	22
ற்கு விசேஷ	„ இரக்தமோக்ஷ
சிகிதஸை,	ண,
67	„ சில பொது
„ ஹதர்த்மா, 316	சிகிதஸை
„ ஹரமான இரண்டுகள்,	கள், 8,
14	537
„ ஹ்ருத் ரோக சிகிதஸை, 76	„ பலவித பாஹ்
„ ஹ்ருத் ரோகத்தில் பில் ரதி	யோபசார
தலம்,	கள், 228
76	„ பிராணாயு
„ „ மாம்ஸ	பிரோ
ரஸ்க	பித்திருந்தா
ள், 77	ல் செய்யு
„ ஹ்ருத் ரோ ரதி ளில் அனு	சிகிதஸ
கூலமும் அனுகூலமல் ராத	ள், 31
யுமான உவு முதலி	„ லேபங்களும்
ய, 7	உபநாஹாதி
ராத் கிரதி, 444	களும், 29
த-சிலேஷ்டம் பிடக, 440	„ ராததோஷ
ராத-சோணித சிகிதஸை, 226,	நீங்கிய பிற
7	கு செய்யும்
ராத-சோணிதத்தி அரபநாதிவாத	சிகிதஸை,
ங் ஸ் ஆவர	32
மாயிருந்	„ வி ரோசம்
தால் செய்ய	செய்விக்கு
டேண்டிய	முற, 226
சிகிதஸை	ராத-சோணிதத்திற்கு பாஹ்ய சிகி
ள், 234	தஸ, 228
„ ஆரணாத	ராத-சோணிதம் முதலிய ந்நிற்கு
விராகளு	ஆரம்பத்திலேயே சிகிதஸை
க்குப்பொது	செய்தல், 232
சிகிதஸை,	ராதச் சர்தியின் சிகிதஸை, 74
234	ராதத்தில் அநுலோமந் செய்ய
„ ஆ்ருத் தோ	டேண்டிய அசியம், 17
ஷ்களுக்	ராத-பித்த-கபாதிஸார ளுக்கு
தேற்ற சிகி	வற்ற பேயா முறைகள்,
தஸைகள்,	வாத-பித்த க்ளிலும் பலவித ஜ் ர
232	க்ளிலும் தே தாளியை யுப
	யோகிக்கு முற, 239
	ராத-பித்த பிடக, 440

ரத-பித்த ஜ் ரத்தில் திராக்ஷாதி
 பா டம் அல்லது ஹிமம், 10
 ரதப் பிரதிச்யாய சிகித்வை, 3 2
 ,, பிரமேஹங்களி சமந ஸ்நே
 ஹ , 147
 ரத-ரக்த சிகித் ஸ, 226, 537
 ரதஜ் சிரஸ்தாப சிகித்வை, 410
 ,, சிரஸ்தாபம், 406
 ,, சிரோ ரோக ஹரமான சிகி
 த்வைகள், 410
 ,, யோநி ரோக கருக்குச் சிகி
 த் ஸ, 47
 ,, விரணங்கருக்குச் சிகித்வை,
 151
 வாதாசயம்,
 ரதாச் ரியில் பாஷாண பேத்யாதி
 க்ருத், 141
 வாதாத்பிக சிகித் ஸக் கேற்ற மு
 றகள், 527
 ,, சிகித் ஸக் கேற்ற ர்
 கள், 27
 ,, சிகித்வைஸயில்பத்தியம், 20
 வாதாத்பிகம் (இரஸாயனம்), 512
 ரதாதிகமான வாத-சோணிதத்திற்
 குச் சிகித்வைகள், 226
 ரதாதிகளாலா உமாத் கருக்
 குப் பொது சிகித்வை, 316
 ரதாதிகளால் உண்டாகும் ச்லீ
 பத் கள், 416
 ரதாதி குல்ம்களில் ஸ்திகருக்
 ப் பிராதாந்யம், 158
 ,, குஷ்டங்களில் மு'கியமா
 ன சிகித் ஸகள், 210
 ,, தோஷ குணங் லோப்பெற்
 ற சி'தி' கடிகள், 503
 ,, தோஷ ளாலா பிட
 ககள், 43
 ,, தோஷங்களால் இருதயம்
 பிடிக்க
 ப் படு
 க யி
 ல் செ
 ய்யு மு
 பசா ர
 ம், 251.

ரதாதி தோஷங் ளால் ஏற்படு
 கர்ண
 ரு
 க ,
 3
 ,, தோஷ'கள் கு த த்தில்
 அதிகரிப்
 ப தத் த
 ணியச் செ
 ய்த், 27
 ,, மேலிட்ட
 ரு'கு ஏற்
 ற மதுபா
 மு ற
 க', 4
 ,, ர'கு அபஸ் ரா'ளி
 பிரத்யே லக்ஷ ங் ள்,
 2
 ,, பிரக்ருதிகரு'கேற்ற மத்
 யங்', 9
 வாதாபிஷ்யந்த உபத்திர' ள்,
 357
 ,, சிகித் ஸ,
 ரதாபிஷ்யந்தம், 357
 வாதாபிஷ்யந்தி ளுக்கு ஏற்ற சில
 சிகித் ஸகள், 3 2
 வாதி லாதா விஷம், 0
 ரதிகீ (யோநி), 467
 ரதோதரத்தில் 'நேஹ-தே தா
 திக', 177
 வாதோந்மாதத்தில் நஸ்யாதி சிகித்
 ஸா மு ற , 0
 ரதோ'நாத', 0
 ரமிநீ யோநி, 46
 ரயுவினால் ஸ்நேஹம் குடலி'
 ஆ ர' செய்யப்பட்டத'
 லக்ஷ'கள், 26
 ர யப்பற்றிய வியாதி ள்,
 ராஹி' தாதி ர யந்', 1
 ரல ர்த்தி, 4
 வாலீகரணத்திற்கு ஆரம்பத்திற்
 செய்யு
 ஸ் ராம்,
 ,, தேஹ த்தி அ
 சி',

ராஜீ ர மும் அதன் பயனும், 532	வித்ராதி-வ்ருத்தி சிகித்ஸை, 1 , 537
ராஜீகரணம், 532	விப்லுத யோநி, 469
ராஜீகரண விதி, 532	விமலா, 349
ரஸா க்ருதம், 53	விம ரதி ர்த்திகள், 349
ரஸாதி க் ரதம், 187	விமார்கம் (ஒரு ருவி), 167
ரவிஷ்ட ரஸாயனம், 50	வியக் சிகித்ஸை, 460
வி	வியங்கம், 457
விசா க்ரஹக்ருதிகள், 290	வியாக்ரியாதி க் ரதம், 11
விசாகன் (கிரஹம்), 289, 290	,, பாசந கஷாயம், 1
விசாலாதி சூர்ணம், 167	,, லேஹ்ய, 42
விச்சிந் ம், 42	வியாக்ரீ த் காத்யஞ்ஜநம், 365
விடங் க்ருதம், 42	வியாபீடம் (விஷக்கடி), 4
விடக் காதி லம், 127	வியாயாமத்தின் உபயோக, 537
,, குளிகை, 205	வியாலுப்தம் (விஷக்கடி), 48
,, சூர் ம், 37, 243	வியோஷாதி குக்குலு, 222
,, கூராம், 11	,, குளிக், 13, 244
விடக்ஷயத் ம்ஸகங்களுக்குச் சிகித்ஸை, 8	,, க்ருதம், 8
விதர்ப்ப சிகித்ஸை, 397	,, லேபம், 207
விதர்ப்பம், 388	,, டகம், 382
விதனாஹாரங் ள், 405	,, ர்த்தி, 383
விதளிதம், 426	விரணக் கிரந்தி, 445
விதாரிகா, 370, 46	விர களில் சோதநம், 420
,, சிகித் ஸ, 459	,, தோஷங்களை அழுத் தி டெ ளிப்படுத்து வதற் கேற்றை, 421
விதாரியி ன் இன் ள், 52	,, ப த்யாபத்ய க்ள், 425
விதார்யாதி க்ருதம், 36	,, லேபநாதிகள், 41
,, தலம், 396	,, ஸாத்யா ஸாத்யாதி க்ள், 49
விதேஹ குளி, 402	விர ங்களுக்கு அ ஸாத ம் செய் தல், 42
விதேஹாஞ்ஜநம், 344	,, உத்ஸாதநம் செய் தல், 423
வித்த, 26	விர ங்களை தாஹகாமத்தினால் சுத்தம் செய்தல், 423
வித்தா, 4	,, கூடாரங்களால் சுத்தம் செய்தல், 423
வித்ராதி, 1, 4	,, ரிரணக்ள் இர டு விதம், 417
,, சிகித், 1	விரண சிகித் ஸ, 53
,, முதலிய ற்றிற்றகுச் சிகித் ஸ, 41	,, சோதந ஸூபநம், 422
வித்ராதி ள் பக்கு மா தன் குறி ள், 13	
வித்ரதியில் ஆம - பக்கு நில ம ளில்செய்யும்சிகித் ஸ, 1	
,, இரக்த - மோக்ஷ ம், 153, 37	
வித்ராதி யப் பழு மற் பராமரித், 154	

விர சோதந தல', 1 5
 ,, ,, பே பம், 4
 ,, ,, ர்த்தி, 4 2
 ,, சோபையில் இரத் மோகூ
 ண', 4 0
 ,, ,, சீதோபசார',
 4 0
 ,, ,, வி ந்த ம
 யிருக் கயில்
 ஏற்ற சிகித்
 ஸ, 42
 ,, தூபநம், 42
 ,, நிராப', 4 3
 ,, ரோப ஒளஷத்கள், 42
 ,, ரோப ம், 424
 ,, விஞ்ஞா ம், 4 7
 ,, விஞ்ஞாநீயப் பிரதிஷேதம்,
 417
 விர த்தில் கு'கிவிய', 5
 விர த்தி' மூன்று பாங் ள்,
 41
 விர ப் பிரதிஷேத', 4 0
 விர ' ஆரூததற்குக் காரண
 கள், 4
 ,, ஆறு தன் குறிகள், 4 0
 விரணுசயங்கள் எட்டு, 4
 விரட ளஷத மு ற ஏழு, 4
 விருச்சி விஷம், 4
 விருஷ்ய', 532, 5
 விரோசந கல்பம், 24
 விரோசநத்திற் பே பாள வேரி' உப
 யோ ங்கள், 247
 விரோசநத்திற்கான ஒன்பது சரக்கு
 கள், 48
 விரோச த்திற்குக் கடுக்காய், 48
 விரோசநத்திற்குச் சங்குப்பியும்
 சிம்'காயு',
 47
 ,, சிறத் 'ளியும்
 அ த
 யுபயோ
 கிக்கு
 நிலை
 களு',
 46

விரோசநத்திற்குச் சிறந்த சா'குக்
 ள், 47
 விரோசநத்திற்குத் தாதாதரோ
 கிக்கு நிருஹ
 ஸ்தி, 2 7
 ,, தில் கரூர் ம்,
 245
 விரோசநத்திற்கு மு'கியமா ஒன்
 பது சரக்கு ள், 48
 விரோசநத்தின் அதியோ த்தினு
 லு'டாகும் டெ
 திகளு'பரி
 ஹாரமும், 2
 ,, அதியோ த்தினு
 லீ'சோணித்
 டெ ளிப்படுத்த',
 ,, அதியோ த்தினுலா
 டெ திகளுக்குப்
 பரிஹார', 0
 விரோச'நி நரே ருக் ரா
 ள்'அ தப் பயனுற் செ
 ய்யு மு றயும், 49
 விரோசந வியாபத்வித்தி, 24
 விரோசடெ ஷத்களி' ஹீநாதி
 கு'கள், 4
 விரோச நௌஷத்களின் அரு ரு
 ப் பப் போக்குதல், 24
 விரோசடெ ஷதத்தி' அரோ த்
 தினுல் உ'டாகு' டெ தெ
 கள், 0
 விவ்ருதா, 4 5
 வி'ருதாதிசுக்குச்சிகித் ஸ, 5
 விஷ காலம், 485
 ,, சிகித்ஸையில் ஸ்வேஹப். பிர
 யோகம், 5
 ,, தூஷ்யம், 4 5
 ,, தோஷம், 4 7
 ,, விர த்திலிரு'து ர்ணிரா
 பாதந', 50
 ,, டே 'ளில் ஸாத் ரஸாத்
 ய'கள், 4
 ,, டே க'ள் ஏற்ப யில் சிகி
 த் ஸ, 47

விர சோதந தல', 1 5
 ,, ,, பே பம், 4
 ,, ,, ர்த்தி, 4 2
 ,, சோபையில் இர்த மோக்ஷ
 ண', 4 0
 ,, ,, சீதோபசார',
 4 0
 ,, ,, வி ந்த ம
 யிருக் கயில்
 ஏற்ற சிகித்
 ஸ, 42
 ,, தூபநம், 42
 ,, நிர் ஈப ', 4 3
 ,, ரோப ஓளஷத'கள், 42
 ,, ரோப ம், 424
 ,, விஞ்ஞா ம், 4 7
 ,, விஞ்ஞாநீயப் பிரதிஷேதம்,
 417
 விர த்தில் கு'கிலிய', 5
 விர த்தி' மூன்று பா ங் ன்,
 41
 விர ப் பிரதிஷேத', 4 0
 விர ' ஆரூததற்குக் காரண
 கள், 4
 ,, ஆறு தன் குறிகள், 4 0
 விரனாசயங்கள் எட்டு, 4
 விரட ளஷத மு ற ஏழு, 4
 விருச்சி விஷம், 4
 விருஷ்ய', 532, 5
 விரோசந கல்பம், 24
 விரோசநத்திற் பே பான வேரி' உப
 யோ ங்கள், 247
 விரோசநத்திற்கான ஒன்பது சாக்கு
 கள், 48
 விரோச த்திற்குக் கடுக்காய், 48
 விரோசநத்திற்குச் சங்க'குப்பியும்
 சீய்'காயு',
 47
 ,, சிறத் 'ளியும்
 அ த
 யுபயோ
 கிக்கு
 நிலை
 களு',
 46

விரோசநத்திற்குச் சிறந்த சா'குக
 ன், 47
 விரோசநத்திற்குத் தாதாதரோ
 கிக்கு நிருஹ
 ஸ்தி, 2 7
 ,, தில் கஞர் ம்,
 245
 விரோசநத்திற்கு மு'கியமா ஒன்
 பது சாக்கு ன், 48
 விரோசநத்தின் அதியோ த்தினு
 லு'டாகும்
 தெகளு' பரி
 ஹாரம், 2
 ,, அதியோ த்தினு
 ஜீ' சோணித்
 டெ ளிப்பதெ',
 ,, அதியோ த்தினுலா
 டெ திகளுக்குப்
 பரிஹார', 0
 விரோச'நி தரே ருக் ரா
 ளு' உ தப் பயனுற் செ
 ய்ய மு றயும், 49
 விரோசந வியாபத்வித்தி, 24
 விரோசடெ ஷத'களி' ஹீநாதி
 கு'கள், 4
 விரோச நெளஷத'களின் அரு ரு
 ப் பப் போக்குதல், 24
 விரோசடெ ஷதத்தி' அரோ த்
 தினுல் உ'டாகு' டெ தெ
 கள், 0
 விவ்ருதா, 4 5
 வி'ருதாதிகளுக்குச்சிகித் ஸ, 5
 விஷ காலம், 485
 ,, சிகித்ஸையில் ஸ்நேஹப் பிர
 யோகம், 5
 ,, தூஷ்யம், 4 5
 ,, தோஷம், 4 5
 ,, விர த்திலிரு'து ர்ணிரா
 பாதந', 50
 ,, டே 'ளில் ஸாத் ஸாத்
 ய'கள், 4
 ,, டே க'ள் ஏற்ப யில் சிகி
 த் ஸ, 47

விஷ்டே ம் விருத்தியா தத் தான	விஷ்டம ஜ்வரத்தில் த்ரிபலாதி க்ரு
கார ன், 4 5	தம், 24
,, ஸ்கடம், 48	,, த்ரிபலை முதலி
,, ஹரா பொது சிகித் ஸ,	ய ந் த்ரிப
00	யோகித் த்,
விஷ்ட் டி ரில் உடனே செய்ய	,, நஸ்யமிடுத்,
டே டிய சிகித்	,, படேரா தி
ஸகன், 4 1	க் ராத்க்,
,, ஸவிஷ்ட - நிர்விஷ்ட	,, ல்கந-ப்ருஹ்
குறிக், 50	ங் ன்,
விஷ்டக் டி முதலியதில் அஸாத்ய	,, டெஸ்ரஸ்னி-
ரான, 490	பா முதலிய
விஷ்டக்கடியி ன்ள பேத், 4 8	த்தின் பிர
விஷ்ட் டியு நிர்விஷ்டக் டியு, 4 9	யோ ம், 4
விஷ்ட் னி அற்பவீர்ய ர ஸர்ப்	,, விராரோ க்ஷண
ப்கள், 4 0	ம், 25
,, ராதாதி தோஷ்குறி	,, ஸு ர முதலி
களு, பொது சிகி	ய தப்பருகி
த்ஸை ன், 4 9	ராந்தி செய்
,, ஸ் ர் மாக்ஷிக், 7	தல், 24
விஷ்ட் னுக்குப் பொது ர சிகித்	,, ஜ் ரங்க் ஜ் துக்கும் சம
ஸகன், 4 5	ஷாய் ன்,
விஷ்டத்தி பத்துப் பொதுகு	,, ஜ் ரம் ரு யி க் ர
க, 47	த, 4
,, புரா ரலாது, 478	,, ஜ் ராதி னில் த ர்ரய
விஷ்டப்பற்றலான ஜ் ரத்திற்கு	மான சிகித்,
சிகித் ஸ,	விஷ்டம், 47
விஷ்டப்பற்றி இருதய ரக்ஷ ம்,	,, இர டி வித், 47
4 2	,, தீட்டிய கருவியா குத்தி
,, காலவிளம்ப் த ர	யதன் லக்ஷண ன்
து, 4 0	சிகித்ஸையும், 48
,, ரத்யாஸாத்யநிலை	,, தேஹத்திற் பாவிய பிறகு
ம ன், 4 6	செய் டே டிய சிகித்
விஷ்டப் பிராருகி, 4 5	ஸ, 4
,, பிராதிஷேதம், 47	,, தேஹத்தை அழிக்கு
விஷ்ட் ரிபுஹ ஸ்தி ர லு டா	கை, 47
கு கெடுதி ன்	,, நீ கிய பிறகு தோஷஹா
க்குப் பரிஹா	சிகித் ஸ, 4
ன், 2 4	,, விருத்தி-க்ஷய் ன் அ ட
,, ஸ்தி ன் அ த்	தற்கேற்ற லங் ன்,
ரு லு டாகும்	4 5
கெடுதி ன்,	விஷ்டய் ன், 3
2 4	
,, ரத்தில் அஞ்ஜ, 4	

விஷஜ சோ பயில் சிகித்தலை,
விஷஜோந்மாதம், 306
விஷான்ன', 485
விஷ்ணுவினிடம் அபசாரப் படு
வதால் உ டாகும் ஜ ரம்,
7

விஸர்ப்ப சிகித்தலை, 6
விஸர்ப்பத்தில் இரக்த மோக்ஷணம்,
00

,, இரக்த-டோக்ஷ
செய்யு' நி லை
ம, 17

,, சமந சிகித் ஸ, 16

,, திக்தக க்ருதக் களை
யுபயோகித்தல்,
17

,, முதலிற் செய்யே
டிய சிகித்
கள்,

,, லேபந் செய்யும்
நிலைமை, 197

,, மந-விரோசந சிகித்
ஸகள், 1

விஸர்ப்பத்திற்குத் த ரத க்ருதம்,
200

விஸர்ப்பத்திற்கு லேப ' ள், 17

விஸர்ப்பஜ் ராதிகளி' சிகித் ஸ,
25

விஸப்போடம், 455

வீ

வீ'க' டொ ட அர்சஸ்ஸுகளு
க்கு ஸ்வே த சிகித் ஸ,

வீ' ய அர்சஸ்ஸில் தூபநசிகித்
ஸ, 9

டு

டு ட்பாலரிசி ம த்திற்குப்
டோகிக்கு' நிலை கள், 24

டு 'டே று அ ய ' ளைப்பற்றிய
ரத வி ரா' ளுக்குச் சிகித்
லை, 27

டு ளி ந்த குடலை உட்செலுத்த'
முதலியன, 4

டு ' ளுள் ரியின் குணகு ' ,
527

டு றி கொ ட வில' கு ள் கடித்
தால் ாணு' விசேஷ'
குறிகள், 0

,, நாய், 07, 0

,, ,, விஷக் டி, 50

டு

டு தாளக் கிரஹத்தினால் பிடி' ப்
பட்டிருப்பத் குறி ள்,
டு ல்வித பந்தந', 4

டைச் ரா ருர் ' , 1

வீ

வ்யாபீடம் (விஷ' கடி), 4

' யாலுப்தம் (விஷ' டி), 4

வ்யோஷாதிகுக் ளு,

,, குளி க, 1, 44,
2

,, 'ருதம், 1

,, லேபம், 7

,, ர்த்தி, 3

'ருச்சி விஷ', 48

'ருச்சிகா' யாதி பே', 17

'ருத்த காச்யப் 'ருதம்,

'ருத்தி சிகித் ஸ, 4

,, முதலியதி' த ஹ சிகித்

ஸ, 57

'ருஷ'ருதம் (ஆடாதோ ட க்ரு
தம்), 4

'ருஷ்ய கு த்திற் சிறந்த ஸ் தி
மு . ற

,

,, ,, ,, ஸ் த் ரீ

முதலி

ய .

க . ,

5

,, யோ 'கள், 3

வ்ருஷ்ய', 32,

ஜ

ஜங்கம விஷம், 47

துமணி, 457

துமணியின் சிகிதஸை, 460

ஜராயு, 74

ல ஹநாடி (க' கனின்), 324

,, ஸந்திராஸம், 509

,, ஸ்ரா, 324, 325

ஜலார்புத சிகிதஸை, 394

ார்புதம், 86

ஜ

ஜாடராக்னி மிதமிஞ்சி அதி ரித்த

, அதனலுண்டாகும் உப

த்திர களும், 137

ஜடராக்னி ய ன்கு பரிபாலிப்ப

தாலும் பரிபாலிக் தத்தாலும்

உ டாகும் பலன்கள், 3

ஜாத்க்ர யோநி, 467

ஜாத்யாதி க்ருதம், 425

,, வர்த்தி, 330, 333

,, ஹிம், 1

ஜால கர்தப சிகித, 45

ால கர்தபத்திற்கு விசேஷ சிகித

ஸ, 459

ால ர்தப, 45

ஜி

ஜிஹ்ர டக சிகித ஸ, 39

,, டகம், 388

,, ரோ ன், 38

,, ரோக சிகித ஸ, 398

,, த்ப சிகித ஸ,

ஜி

ஜீர் பி யாநி தம், 223

ஜீ ரோணித, 25

,, ,, டெளிப்படு யி

,, ,, செய்யே

,, ,, டிய உபசா

,, ,, ரக, 5

ஜீ நீய யமக ஸ்வே ஹம், 313

ஜீ தி க்ருதம், 341

ஜீ த்யாதி குர், 0

o

ஜ்யோதிஷ் த் ரதி தல், 442

ஜ்வாக்ந் ரதம், 1

ஜ்ரங்க ளனைத்துக்கு பொது ர

ன மதாகபுஷ்பாதி ஹிமம், 1

ஜ்ர சிகித ஸ, 1

,, தாபத்துடன் கூடிய ராஸத்

தில் க்ஷீர-க்ருதாதிகள், 44

ஜ்ர தாஹங் ளில் கொகஷாய்,

10

,, ஹரமான பலவித க்ஷீரபா

ன், 1

ஜ்ரத்தில் அந்தந்த நிலை மகளுக்

கேற்ற பலவித பேயா

க்கள், 6

,, அபராஜி தாதி தூப

கள், 25

,, அன்ன உபயோகிக்க

ஏற்ற நிலைமை, 7

,, ஆஹார முபயோகிக்கு

ம் முற, 1

,, உபயோகிக்கத் தக்க

சாவி-ஷஷ்டிகாதி

தானியங்கள், 2

,, உபயோகிக் தக்க

யூஷங்களும் அற்றி

ற்கேற்ற காலங்களு,

12

,, உஷ்ண ஜலம் உபயோ

கிக்கத் தகாத நிலை

ம், 3

,, ஐந்துவித நேஹங்

ன், 1

,, ஒளஷதம் டொடுக் ஆர

ம்பிக்கு லம்,

,, ஒளஷதோப யோகத்தி

ற்குப் பிறகு பேயா

உபயோகித்தல், 2

,, ஷாய உபயோகிக்

கும் நிலைமை, 8

,, டொடுக் கூடிய பாசந

ஷாய்ன்,

ஜ் ரத்தில் க்ருதபானத்திற்குத்தகு	ஜ் ரத்தி	வி ரேசநெளஷதங்கள்,
ந்ததும் தகாதது	1	வி ரேசநெளஷதத்திற்
நிலை , 14	,,	குப் பின்பு ஸம்ஸரீ
,, 'ருதபா த்திற்குப்பிற	,,	கிராம் , 7
கு ர் ஸரஸோபயோ	,,	வி ரேசநெ ஷத' கொ
கம்,	,,	டுக்கும் நிலை ,
,, க்ருதபா த்தின் உப	,,	ஜீவந்தயாதி அது ாஸ
யோ , 14	,,	நங்கள்,
,, சி'ப்தானிய யூஷ , 1	,,	விராவ்யதை செய்யும்
,, சிற்த ஓ ஷத'கள்,	,,	நிலை ம, 2
53	,,	ஸ்தே த சிகித் ஸ செய்
,, சோத சிகித் ஸ,	,,	யக் கூடிய நிலை ம
,, தூம-க' தேஷ- பளங்	,,	கள், 4
, 0	,,	ஹிதமா சாக ர்க்க'
,, ஸ்யப் பிரயோக , 0	,,	ள், 13
,, சி ரூஹ ஸ்தியு' அது	,,	,, வியஞ்ஜந'
ாஸந தியும், 15	,,	ரு அ
,, படோ ஈதி சி ரூஹம்,	,,	துபான
	,,	ரு ,
,, பத்திய மு ற,	ஜ் ரத்தினால் க்ஷீணித்திருப்ப னு	
,, பரிஹரி'க' டே டிய	கு ஏற்ற சோதந சிகித் ஸ,	
, 4	17	
,, பர்ணியாதி சி ரூஹ ,	ஜ் ரம் நிவ்ருத்தியா பி' அனுஸ	
1	ரி .	
,, பிரயோகிக்கக் கூடிய	டே .	
சில க்ருத மு றக ,	டிய நி	
	ய ம்,	
,, பேய' னை உபயோகி	7	
க்கு ால , 5, 1	,,	ஆஹார
,, த் த' ழியச்செய்	,,	மு ப
தும் ட்டே து , 17	,,	யோ
,, அ சி ,	,,	கி' கு
,, செய்விக்கு	,,	மு
நிலை ,	,,	ற ,
,, நி றதே றியத	,,	ரு' யத் த றப்பது
ற்கு நி ற	,,	முதலியது, 6
ே ருததற்கு	ஜ் ராதிக்களில் பேயா உபயோ	
குறி ன், 5	கி' த் த ரத் நிலை ன் ,	
,, ல' ராதி பாச சிகித்	பத்திய ர உணவு ன் , 7	
ஸகள்,		
,, செய் தற் றான		
சாக்கு ,		
,, செய்வி'கும் நி		
லை மக ,		

ஷ
ஷட் சர யோக', 1
,, தாதுக்கள், 52
,, பல க்ருதம், 65, 1 0, 172
ஷட் யோரி, 468
ஷட் மாஹிக யோகம், 3 6

ஷே
ஷோடசிகா, 72

ஸ
ஸ ல் கிரஹங்களுக்கும் பொது ர
ன உபாஸநாதி சாதி
ள், 304
,, கிரஹநாச தூபம், 94
ஸ ல நேத்திரரோக னுக்கு த்ரி
பல, 537
,, மூத்திரா தங்களுக்
பொது சிகித் ஸ ள், 142
,, ரோகங்களிலும் -பயோகமா
ஒர் ஒளஷதம், 37
,, வித்ரதிகளுக்கும் பொது சிகி
த் ஸ, 4
ஸ ர ஸ்தே த், 6
ஸசோப சிகித் ஸ, 4
சோபம், 3
ஸத்து, 0
த்யோ விர ளில் ஸாப்தா
ஹி விதி, 4
,, விர கள் எட் வித்,
4
,, விர ப் பிரதிஷேத்,
4
,, விர மும் அதன் பேத
ன, 2
,, ரிர, 4
,, விர ரோப தல்,
4
த் த்தியனைச் சிறப்பித்தல்,
5 0
ஸ்தா ம், 4
ஸ்தி பக்நத்தி அஸ்த்தி ஒன்
று சேரு ர, 43

ஸ்தி மோக்ஷத்தி (நெடாட் ளா
தில்) சிகித் ஸ, 437
,, மோக்ஷம், 43
ஸ்தி-விதாவித ரோகப்பிரதிஷே
த், 329
,, ரோ விஞ்ஞா ம்,
324
ஸந்ரிபாதக்கிரஹண்சிகித் தை, 137
ஸந்ரிபாத சோதை முதலியவற்றி
முதலிற் செய்யே
டிய சிகித் ஸ,
191
,, சோ தமுதலிய ற்றில்
ஜீரகாதி - பூரிம்பாதி
ஞாண ள், 19
,, திமிரத்தில் அஸ்தியஞ்ஜ
நம், 350
,, தோஷ ளாலா ர்த்
மரோ ங்கள், 17
,, தோஷத்தினாலான ர்
ஞலை, 3 8
,, தோஷத்தினால் ஸ்தத்ய
கோ ர டந்திருக்
கையில் சிகித் ஸ,
2 2
,, த்ருஷ்ணைக்கு சிகித் ஸ,
8
,, பிட க, 440
,, மதாத்யய சிகித் ஸ,
,, மூத்திரக்ருச்சிர சிகித்
ஸ, 40
,, ரோஹிணி, 3 0, 1
,, ஜ் ரத்தில் சிகித் ஸ
ஆர்பிஞ்
மு த,
,, ,, வி ர் ரியா
தி பாச
ஷா, ,
ஸந்ரிபாதத்தாலா பிரதிச்யாயத்
தின்குறி, 7
ஸந்ரிபாதப் பிரதிச்யாய சிகித் ,
383
ஸந்ரிபாதாதி திமிர சிகித் ஸ, 4

ஸந்நிபாதாதிஸாரத்தில் லாக்ஷாதி
க்ருதம், 4

ஸந்நிபாதாபிஷ்யந்த சிகித் ஸ,

ஸந்நிபாதோதர சிகித் ஸ, 17

ஸந்நிபாதோந்மாத, 0

ஸப்தச் சதாதி க் ரத, 404

ஸப்த பாலக் கிரஹ, ,

,, விர சிகித் ஸ ள், 42

,, ஸமா குளிணை, 205

ஸமகப ர பித்த ரஸத்தி ம
ந் செய்தல், 3

ஸமூட பிடகா, 465

ஸவ்யூட பிட ர, 4

,, ,, சிகித் ஸ, 47

ஸம்ஸர்கீ, 17,

ம் ர் ரி ய, 41

,, தோஷாதி ரலான வி
ஸர்ப்ப'களுக்குச் சிகி

த் ஸ, 1

,, தோஷாதி தஷ்ட விர
ள், 41

,, ஸந்நிபா, திமிர் ளி
சிகித் ஸ,

34

,, ,, திமிர் ,
3

ஸர ம், 3

ஸர் ந்த, 75, 438

,, காஸ'களிலும் க டகார்யா
தி க்ருதம், 4

,, குஷ்ட ளிலு' நேஹ சிகி
த் ஸ முதலிய, 20

,, தே த்நிர ரோ ஹர சூர்ணஞ்
ம், 346

,, மு ரோகஹர குளி, 403

,, ,, தல, 40

,, ரோ ஹர ஸ்தி, 254

,, லாதா விஷஹரயோகம், 507

,, ரதரோகஹர தி, 55

ஸர் க்கிரஹ நாச தூப, 4

ஸர் தோபத்திரச் சேதம், 442

ர் 'ர' சோ தயில் ஸநா -லேப
ந் ள், 5

ஸர் ராதிஸாரத்திலும் குடஜாதி பா
ணிதம், 1

ஸர் ராக்ஷரோ 'களில் அஸாத்ய
மா, 59

ஸர் ராக்ஷரோக' பிரதிஷேதம்,
3 0

ஸர் ராக்ஷரோ விஞ்ஞாந, 357

ர்ப்ப'க' டிப்பதன் ரா
கள், 4 7

,, பொது ராக மூ று
விதம், 4

ஸர்ப்ப விஷ'களி' பொது கு
ஞ் பிரகோப ரால'க

ஞ், 4 7

,, விஷ' றுக்கு விசேஷ சிகி
த் ஸ, 4 3

,, விஷப் பிரதிஷேதம், 48

,, விஷ' தேஹத்திற் பரவு
தல், 4

ஸர்ப்ப' தி' டாமலிரு' முன்
ரக்கிர த, 4 7

ஸர்ப்பா' ரபிஹத' ரா று'குச்
சிகித் ஸ, 4 7

ஸர்ப்பா' ரபிஹதம், 48

ர் ரஸ, 5

ஸர்ஷப பே ப, 0

ஸர்ஷபி ர, 4 4

,, சிகித் ஸ, 471

ஸர் கா, 24

,, ரபே பம், 424

ஸஹசராதி தலம், 3, 403

ஸஹஸ்ரதௌத க்ருதம், 20

ஸா

ஸாதார கிரஹம் ளா' பீடி' ப்
படும் குழ' தகளு'

குப்பரிஹா' 2

,, சிகித் ஸ ள் நிவ்ரு
த்தியாகாத அச் ரிக்

குச் செய்யும் சிகித்
லை, 4

,, மிருக' ள், 6

ஸர்நிபாதி டோரி, 4 9

,, லாதா விஷ', 5

ஸாப்தாஹிக விதி (ஸத்யோ விர
விரணங்களில்), 426

ஸாமஜ் ர', 5

ஸாரஸ் தக்ருதம், 27

ஸார் ர்மி அகதம், 494, 505

ஸி

ஸி தா ர்த்மா, 318

ஸி த்தகாதி லேப', 20

ஸி த த்யஞ்ஜ ம், 33

ஸி த்த ருதம், 284

,, ஸ்திகள், 257, 258

ஸி த்தார்த்தக ருதம், 300

ஸி த்தார்த்தகாதி குளி க, 300

ஸிரா கிரந்தி, 44

,, ரம், 32

,, பிட க ள், 327

,, ஜாலத்தில் அஸாத்ய நிலை ம

குச் சிகித் ஸ, 32

,, லம், 26

,, ஹர்ஷ',

ரோத்பாதம், 32

விரோத்பாதாதி ளுக்கு சிகித்ஸை,
330

,, விசேஷ சி
கித் ஸ,
330

ஸி

வீஸ ச ர க (துமிரஹரம்), 35

ஸு

க மநத்திற்கேற்ற மதநபல
ரஸ ரி ய முதலிய ,
237

,, ஸாத்யமான இரத்த-பித்த',
7

ஸ குமார தேஹிகளு 'தே ற்ற மிரு
து நிருஹ தி ன்,
57

,, தேஹி முதலிய ரு
க்கு ஏற்ற நிருஹ
ள், 25

,, ரஸாயந', 15

ஸுதா ர டாதி கூரா குளி க,
4

ஸுமநோ ர்த்தி,

ஸு ர் ', 27, 73

ஸுஷிர கித் ஸ, 7

ஸுஷிரம், 37

ஸூ

ஸூசீழு யோநி, 467

ஸூதிதிகோத்தாநம், 77

ஸூர புடபா',

ஸூரணதி குளி , 4

ஸூர்யா ர்த்த சிகித் ஸ, 44

ஸூர்யா ர்த்த', 40

சே

சேக',

சேசந', , 0

ஸ

ஸந்த க்ருதாநுவா ம், 21

ஸந்தாதி அநு ர', 2

,, சூர் ம், 5, 14

,, க ந்த த்ர
பாந',
4

ஸந்தாதி ர்த்தி, 363, 36

ஸோ

ஸோமராஜீ ரஸாய ங்கள், 23

ஸௌ

ஸௌராஷ்ட்ர ருத்தி க, 6

ஸௌ வீராதி சூர்ணஞ்ஜ ம், 344

ஸ்

கந்த கிரஹ குறி', 2

கந்தன் (கிரஹ'), 2

கந்தாபஸ் ரா', 20

ஸ்தந வித்ரதி சிகித் ஸ, 54

ஸ்தந் தோஷஹா சிகித் ஸ',

ஸ்தந்ய தோஷஹா ரூர் ம், 4
தம்பநம், 476

ஸத்தா ர விஷ சித்தினை, 479,
37

,, விஷத்தி எழு தே கங்
ரு குறிகளு, 47

,, விஷ, 47

ஸ்தநீகளி பிராக்ருத பீஜம், 477

ஸ்தநீகளுக்கு முலைப் பாலாறு
ஸமயம், 75

ஸநாய் ரம், 327, 330

ஸநா ரம்மம், 327, 0

ஸநித்த தோஷ களா லு டா
பித்தகுலமத்திற்கு சிசி, ஸ,
164

ஸ்துஹிஷ்டா ஸித்த க்ருத ள்,
7

ஸநேஹ தாமம், 7

,, பாங்களில் கல் ராதி ளி
அளவுகள், 70

,, பாணங்கள் (ஹ்ருத் ரோக
த்தில்), 77

ஸநேஹப் பிரயோகங்கள் நான்கு,
231

ஸநேஹ-லேஹ்ய பாங்களின் இல
க்ஷ வ் ள், 71

ஸநே ஹாஞ்ஜநம், 336

ஸநேஹாதிக்களால் திரவிக்கு கப-
பித்தங்களைப் பரிஹரித்தல்,
2

ஸ்படிகாத்யஞ்ஜ ம், 30

ஸ்பர்ச ஹாநி, 4 5

ஸ்பர்ச ஹாநி சிசித் ஸ, 47

ஸரம்ஸநம், 96

ஸரா சதுஷ்டய, 25

ஸரா, 3 0

ஸரோதஸ்ஸுகள், 4

ஸரோதோஞ்ஜநப் பிரத் ஞ்ஜ ம்,
47

ஸரோதோ ரர் க்,

ர, 3

ஸ் ர ப், ஞக்கு விசேஷ சிசி
த் ள், 7

,, ப, 3

ஸ் ரஸ, 70

ஸ்வர்ய, 4

ஸநே த சிசித் ஸ செய்யே
டிய நிலைமை, 7

ஸநே தமு ருதபா மு (ஹ்ருத்
ரோ த்தில்), 77

ஹ

ஹட ஸ்நாரம், 0

ஹத தி மந்தம், 7

ஹது ஸ்தம்ப சிசித்,

,, ர்ஸ சிசித், 2

ஹபுஷாதி ருத்,

,, ரூர் ம், 174

ஹம்ஸ பத், 72

ஹரிதாளாதி ரூர்ணாஜ்,

ஹரீதகீ க்ருத், 174

,, (அபயா) மோத,

,, லேஹ்ய, 4

ஹலீமகத்திற் செய்ய தே டி
சிசித்ஸா கிராம்,

ஹி

ஹிவக் ராதி ருதம், 07

,, ரூர், 3

,, யோகம்,

,, ஸ்நார, 7

ஹித்மா சிசித் ஸ,

ஹிமம், 0

ஹி ளன் (அ தெளஷத்), 4

ஹீ

ஹீ யோக, 0

ஹ்

ஹ்ரஸ் த்ருஷ்டி,

ஹ்ரீபேராதி ஆச்சியோத ம்,

,, ய தல், 4

ஹ்ருதயா ர, 4 3, 4

ஹ்ருத் ரோ சிசித், 7, 7

க்ஷ

க்ஷத ளஸத்தி அ்ருதப்ர,

கூத காஸத்தில் யஷ்ட்யாதிக்குதம்,
46

„ „ லாகூர - கூரீராதி
யோகங்கள், 41
„ „ ர்ஷாபூ யோகம்
முதலியன, 45
„ சுக்ரத்திற்கான சிகித்சைகள்
333

„ சுரம், 37

„ நேத்திர சிகித்சை, 429

கூதஜம் (பக்தாம்), 411

கூயாஸத்தில் ஸந்திபாத சிகித்சை,
55

„ ஸத்திற்கான தாமபான.
பஞ்ஜமணதிகள், 55

„ காஸாதிகளில் சில யூஷ்டிகள்,
55

„ ரோகத்தைப் பற்றிய ஆறு
வித உபத்திரவங்கள், 64

கூயத்தில் ஸுரை, 537

கூரீ

கூர குளிகை, 182

„ க்ருதம், 135

„ தைலம், 181, 374

கூர த்யம், 130

„ லேஹ்ய (கூரா லேஹம்),
170

கூராதிகளால் அழற்சி தரும் நிரூ
ஹமும் பரிஹாரமும், 265

கூராதிரஸ க்ரியை, 404

கூராவ லேஹம், 70

கூராளம், 422

கூரீ

கூரீ க்ருதம், 3

„ த்ய (த்வி கூரீரம்), 1

கூரீரப் பிரயோகத்தை நிறுத்து
தும், மதுரைச் சொற்பமாயுப
யோகிப்பதும், 8

கூரீராலஸகம், 283

கூரூ

கூரூத்ரகம், 272

கூரூத்ர ரோகங்ள், 454

„ ரோகப் பிரதிஷேதம், 458

„ ரோக முடிவுரை, 458

„ விஞ்ஞாநம், 454

கூரூத்ராதிக்ஷாயம், 404

